

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PK	Sudi
6540	Gulistan serhi
G22S9	
1864	

* ترجمه الشارح سودی افندی *

مومی الیه بوسنوی الاصلدر قائد توفیق ایله تحصیل علم و کمال ایچون دورممالک و کالای ملکده
مالک اولدقدنصکره دارالسلطنه ده طریق سعادت رفیق ندر یسه بعد الدخول وظیفه
تقاعد ایله قناعت * وعهد قدیمده جنتکان سلطان احمدخان اول طاب تراه حضرتلرینک جامع
شریفلری محله مشرف ابراهیم پاشای قدیمه منسوب اولوب بندکان خاص پادشاهی به اوای
تعلیم و تربیه اولان سرایده خواجهاک خدمته مواظبت اوزره ایکن بیک بش مننه سی حدودنده
انتقال ایتشدی * اشبوکستان شرحندن بشقه منوی شریف و دیوان حافظ و بوسنای
شرح ایدوب کافی و شافیه به ترجمه لری وارد قاضی میرحسین میبدنک هدایه الحکمه
شرحی اوزرینه حاشیه مشهوره سی و آثار سائره سی اولان مصحح الدین
لاری مرحوم دیار بکرده مفتی و مدرس ایکن تحصیل هنکا منده
واروب لسان فارسی بی اندن اخذ ایتشدی

یعنی لارینک تلمیذی ایدی

علیهم الرحمة

والغفران

بایانه صدارت اناطولی حالانقیب الاشراف عصمت بک افندی زاده عارف

حکمت بک افندی حضرتلرینک اشبوشرح لطیفه ستایش بلیغانه لری بدر

زهی لوح تصاویر معانی

درو کجیده درهای دقایق

دهدبوی بلاغت کستانش

بیاض کاغذش صبح مزایا

دلیاش کشته چون برهان قاطع

هنرمندان ازی تالیف سودی

زاسعد طالعش چون یافت سعدی

منور کشته ازوی قبر سعدی

رسومات کو مر کدن مستنادر

فهرس مجمل

باب اول در سیرت	باب دوم در اخلاق	باب سوم در فضیلت	باب چهارم در فواہد
پادشاہان	درویشان	قناعت	خاموشی
۷۰	۱۸۹	۲۶۹	۳۴۷
باب پنجم در عشق	باب ششم در ضعف	باب ہفتم در تأثیر	جدل سعدی بامدی
وجوانی	ویری	تربیت	در بیان توانگری
۳۳۷	۳۸۸	۴۰۱	۴۲۷ و درویشی
	باب ہشتم اداب صحبت	خاتمہ الکتاب	
	۴۵۰	۵۱۰	

دہندہ حاصل وقائم اولان معنی امر واحد اولوب قنغی اغتله افادہ اولنسه اصلا متغیر اولدیغنه
 بناء مدار افادہ معنی اولان اعراب وذات وحدتہ دلالت ایدن اسم و فعل ایلہ حروف معانی ہر سادہ
 جاری اولغله اشبوطع و تمثیلنہ ہمت بلند رتبت شاہانہ ایلہ موفق اولدیغمن کلستان عبارتہ سنک
 اعرابی یعنی جملہ فعلیہ واسمیہ و مبتدا و خبر و معانی حروف ایلہ بنا سنی یعنی مصادر و مشتقات
 وجوامدینی شارحی سودی مرحوم ذکر ایدوب رعلا مت اعرابی اولان اضافت معنویہ نک دخی
 باؤوا عہا سرا پایسانی و مفعول لک صریح و غیر صریح لری التزام ایتمش ایسہ دہ
 تعریف واقسام و غرض لری نہ تصدی بیور مدیغندن تمہیل الفائدہ
 قلم شکستہ رفہ اسعد حقیر ایلہ اشارتہ جسارت
 اولندی

تعریف الاضافۃ واقسامہا

معلوم اولہ کہ اضافت ایکی نوعدر برتنہ اضافت لفظیہ و اضافت غیر محضہ دیگرینہ اضافت
 معنویہ و اضافت محضہ دیر لر * اضافت لفظیہ مجرد تخفیف کلام ایچون اولوب مثلاً
 (حسن وجہ) (والضاربان زید) ترکیلری اصلا معنالی نہ تغیر کلیہ رک تخفیف ایچون
 بالاضافہ (حسن الوجہ) (والضاربان زید) سبکتہ تبدیل ایدر لر * واشو اضافت لفظیہ
 لسان فارسیہ اولیوب لسان عربی بہ مخصوصدر * اما اضافت معنویہ اوج قسم اوزرہ اولوب
 (اولکبسی) اضافت بیانیہ (ایکبسی) اضافت لامیہ (اوجبسی) اضافت ظرفیہ در
 * اگر مضاف مضاف الیہک جنسی یعنی مضاف الیہی وغیری بی شامل واصلی اولور ایسہ
 و مضاف الیہ دخی کذلک مضافی وغیری بی شامل برجنس اولور ایسہ اضافت بمعنی من در کہ
 اکا اضافت بیانیہ دیر لر (خاتم فضة) کبی کہ تقدیری خاتم من فضة دراشته مضاف اولان خاتم
 برجنسدر کہ مضاف الیہی اولان فضہ دن وغیرنستہ دن دخی اولور * کذلک مضاف الیہ
 اولان فضہ دن ہم خاتم و ہم غیر نسنہ پایلور * و اگر مضاف الیہ مضافک جنسی اولماز ایسہ
 کرک ایسہ مضاف الیہ مضافہ مباین اولسون (غلام زید) (ورأس عمرو) کبی کرک ایسہ
 اخص مطلق اولسون (یوم الاحد) کبی کرک ایسہ مضافک اصلی اولدیغنی حالہ من وجہ
 اعم اولسون (فضة خاتمک) کبی اضافت بمعنی لامدر کہ اکا اضافت لامیہ دیر لر (غلام زید) کبی
 تقدیری غلام زیددر * و اگر مضاف الیہ مضافک ظرفی اولور ایسہ اضافت بمعنی فی در کہ اکا
 اضافت ظرفیہ دیر لر (ضرب الیوم) کبی کہ ضرب واقع فی الیوم تقدیرندہ در * لکن اضافت ظرفیہ
 کلام عربیدہ قلیل اولدیغندن اکثر نحاة اضافت لامیہ دہ داخلدر دیر لر و جہور اسلاف

PK
6540
G22S9
1864

اشو کھنڈن نرخی سودی
نہندہ جی وند راہ
محمد صلیب افندیہ
مکتبہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى خصوصا على رسوله محمد المصطفى الذي وصفه في كتابه الكريم وقرأه العظيم فقال وهو اصدق القائلين وما ارسلناك الا رحمة للعالمين وعلى اله النجباء الاذكاء الكرام واصحابه النجباء الازكياء العظام * وبعد * معلوم اوله كه بوصفايك منقشي وبو اورا فك مر قشي احقر العباد سودي نامراد ايدر كه بركون ايمن اوقانه واشرف ساعاته احب محبين واخلص مخلصين اولكه انواع علومه آراسته واصناف فنون ايله پيراسته ايدى اخلاق سنيه ايله محاسن واطوار رسيته دن منجلى اكل العلماء وافضل الفضلاء احسان وعطاه دن همال وسماحت وسخاذه دن مثال جود وكرمه شهن كور مشدر روزگار دور ايدى بونه چرخ دوار شيخ حرم مدينه منوره عمر افندى سقى الله ثراه وجعل الجنة منواه خانه شكسته به كلدى بس الكلام بجر الكلام وينساق الى المرام حسنيجه كتاب كلستان كه المحبوبة اهل خيال ونمونه سحر حلال ونوباوه بوستان بيان وتذكرة دوستان زمان ونزهتگاه اولوالالباب وقوله كاه طلابد تذكرا اولندي ايتدى كه نه اوليدى بوخدره صاحب جلالك ونوعروس حمله خيالك پرده افتناعنى وحجاب امتناعنى رفع ايدر تركى عبارتله برشرح اوليدى تا كيم مشكلاتى بيان ومعضلاتى بيان اولوب عباراتى معلوم واستعمالا قى مفهوم قانونى مضبوط واسلوبى مربوط دوشيدى ايتدمكه بعنايت بزدان وهمت ياران بوقضيه نك حصولى برادنى التفاته موصولدر هاندم اول يار موافق ومحب صادق وعدد الكريم دين وخلفه شين ديوب لباس التماس اتكنى محكم طوئوب فرار بوللرين سد وبهانه سوزلرين رد قيلدى اگرچه كيم تركى عبارت ظرافتدن دور لكن المأمور معذوروهم فارسى لغاتى شرحه تركى عبارت ملايم ومناسب بلكه لازم وواجبدر همان ارباب عرفاندن متوقع واصحاب احساندن متضرع اولدر كه بوشده كترك وذره احقر كه رعب وقصورين ونقصان وقصورين كه كوره لرسه وقوله راجع ييلوب اصلاحى احسانلرندن در يغ بيورميه لر والله الموفق الى سبيل الرشاد وهو رؤف بالعباد وهو حسبي ونعم الوكيل

اكثر نسخه اشبو ديباجه طى اولمشدر ونسخه مصنفدن استنساخ اولمش اولد يغى مصرح اولوب مأخذ ترتيب وطبع اولان نسخه ده ديباجه مذکور هيا زلمش ايسده (اكل العلماء وافضل الفضلاء فقره لرى پرنده افضل خلابى واكل اخلاق واکرم عرب وعجم على الاطلاق فقره لرى يازلمش و اول فقره لراهل دانشه معلوم اولديغى اوزره قابل تأويل اولديغى حيثيله اوبغونسر اولد بغندن طى اولتوب لرلرته ذكر اولتان (اكل العلماء وافضل الفضلاء فقره لرى طبع اولمشدر طى اولتان فقره لرنسخه ديكر ده كوريلور ايسده اصلاح اولنق اقتضا ابلد يكنى اخطار ايجون بومحله اشعار اولندي

للفضايع الفقير اسعد

نحوین عندنده اضافت لامیه دن غیر تعیر اولوب حتی اضافت بمعنی فی تعیری مخترعات
ابن حاجبدن اولسنه بعض متأخرین ذاهب اولمشلرایسه ده صاحب کشف (الدالخصام)
تفسیرنده اضافت بمعنی فی به اشارت ایتسیله رد اولمشدر * ودخی معلوم اوله که مضاف فله مضایله
پیننده اکثر اختصاص کامل الوب و بعضا لدنی ملایسه دخی اضافت اولور * مثلاً آخرک
ملکنده اولان داری مستأجرک بر مدت استیجاری ملایسه سیله داری وزماندن بحث ایدن
کستهک کندی حای اولوق اعتباریله زمانی وطریق عامده کیدن کستهک مشیی اعتباریله
طریق دیومحازانفسنه اضافه ایتدیکی کبی بونلرک چله سی فارسیده دخی جاریدر

* الغرض من الاضافة *

ودخی معلوم اوله که اگر اسم معرفیه مضاف اولور ایسه تعریف کسب ایدر (غلام زید)
مثالزده غلام زیده مضاف اولوب تعریف کسب ایتدیکی کبی * زیرا غلام دینلده فقط
کوله جنسی اکلله شیلوب کیمک اولدیغی فهم اولناز لکن معرفه یعنی معلوم اولان زیده مضاف
اولدقده تعریف کسب ایدوب زیدک کوله سی اولدیغی معلوم اولور * و اگر نکرهیه مضاف
اولور ایسه تخصیص کسب ایدر (غلام رجل) ترکیبده اولدیغی کبی زیرا غلام رجله مضاف
اولمازدن اول رجل ایچون یاخود می آه ایچون اولوق محتمل ایدی رجله مضاف اولنجه تخصیص
کسب ایدوب و تخصیص شرکتی تقابل ایتکله می آه ایچون اولدیغی ساقط اولور * اما اضافت
بیانیه ده غرض مضافک نوعی بیاندر مثلاً (خاتم) قنغی نوعدن اولدیغی یعنی التوندن
ویاکشدن ویاسار معدنیاتدن اولدیغی بیان می آه اولدقده خاتم فضه دینکله کشدن اولدیغی
معلوم اولوب سائرلی ساقط اولور * ودخی معلوم اوله که اضافت بیانیه ایله اضافت لامیهک
پینارنده فرق بودر که * اگر مضاف الیهک مضاف اوزرینه حلی صحیح اولور یعنی مضاف
مبتدا و مضاف الیه خبر اولمغه صالح اولور ایسه اضافت بیانیه اولور مثلاً (خاتم فضه)
اضافته فضهک رفعیله (الخاتم فضة) صحیح اولدیغی کبی * و اگر حل مذکور صحیح اولمازا یسه
یعنی مصناف مبتدا و مضاف الیه خبر اولوق صحیح اولدیغی صورتده اضافت لامیه اولور مثلاً
(غلام زید) ترکیبده زیدک رفعیله (الغلام زید) صحیح اولدیغی کبی

* تنه *

ودخی لسان عذب البیان عربیده صفتک موصوفنه و بالعکس یعنی موصوفک صفتنه
اضافتری عند البصرین ضعف اوزره اولوب فاما عند الکوفین جائز و لسان فارسیده صفتک
موصوفنه اضافتی خود شایعدر (نرم سوهان) کبی که اصلی سوهان نرم در و موصوفک صفتنه
اضافتی ایسه واقعدر (مرد کریم) کبی لکن کرک لغت معتبره فارسیه دن شرفنامه صاحبک *
در فارسی اخر موصوف و مضاف مکسور بود فاما چون صفت از موصوف مقدم شود اخر
موصوف موقوف باشد * قولنجه (و کرک اسحق خواجه سی احمد افندی مر حومک مقدمه
الادب ترجمه سی (اقصی الارب) نام کتاب فاخرک مقدمه ثانیه سنده * لسان فارسیده اعراب
ثلاثه اجرا اولنماغله هر فارسی کلمهک آخری ساکن قرائت اولوب فقط اوچ موضعده که
(مضاف) و (موصوف) و (معطوف علیه) در علامت وضع اولمشدر که بر کلمه به مضاف
اولدقده مضافک علامتی جر در یعنی مضافک اخری هاء رسمی اولدیغی صورتده مجرور اولور
(جان من) کبی و اگر هاء رسمی اولور ایسه کاتبده هابی اثبات ایدوب تلفظده اندن بدل
همزه مکسوره ایله ادا ایدرلر (کرده من) کبی و اگر بر کلمه ضمیره مضاف اولور ایسه کاهی مضافک
اخرنده جر ظاهر اولور کاهی ظاهر اولماز مثلاً (کردنش) و (کردنشان) و (کردن ایشان)

دیرلر (ودخی برکله برکله به صفت واقع اولسه موصوفک اخیرنی مجرور ایدرلر مضافده تقدیر اولندیغی وجه اوزره (روی زیبا) و (خائنده دانا) کی ودخی برکله برکله نك اوزرینه عطف اولسه اکر معطوف علیهم اخیرنک حرکه به تخیلی وارایسه اخیرنی مضموم ایدوب ضمه به علامت اولسون ایچون معطوف علیه و معطوف میانه ضمه جنسندن واورسم ایدرلر که کتابنده اکرچه موجود در لکن قرائت اولنماز (من وتو) و (پدر و مادر) کی واکر حرکه به تخیلی اولمازایسه مثلا معطوف علیهم اخیری (الف) یا (واو) یا (هه) رسمی اولسه واورسمی مذکوره ضمه حرکت ویرلر مثلا (پاوسر) و (توومن) و (خائنده ودانسته) کی و ذکر می ویرایدن مواضع ثلثه دن غیر می مواضعده البته کله فارسیه نك اخیری ساکن واور* دیوبسط ایلدیکی اشوقول فوائد اول منطوقجه صفتک موصوفسه اضافتی دیک مجرد موصوفک اخیری مجرور اولغله اضافته شیه اولسندن عبارتدر فاحظه* و فارسیده براضافت دخی واردر که اکا اضافت تشیه دیرلر که مشبه بهی مشبهه مضاف ایلکدر و بواضافت عربیه ده دخی واردر

* احوال مفاعیل *

معلوم اوله که مفعول به ایکی قسم اوزره در بری مفعول به صریح و دیگر می مفعول به غیر صریحدر

اگر کرک کلام عربی و کرک سبک فارسیده رفعلک مفعولی بهه تجاویزی

حرف واسطه سیله اولن ایسه اول مفعول مفعول به

صریح واکر حرف واسطه سیله

اولورایسه مفعول به غیر

صریحدر

(حضرت شیخ بسمله ذکر در نص کره حدیث شریفه) اقتدا ایدوب خدخدایی معنی ذکر ایلدی
 و یوردی * منت خدایا * زیرا حقیقت جذبات باریک صفات کمالیه سنی مشتمل کلام ذکر
 ایلکدر (لفظ جدی و یا بعض مشتقاتی بخصوصه ذکر ایلک واجب دکل) نته که حاشیه
 معطالعه جنید بغدادی در روایت ایدوب بیورر (حقیقه الحمد اظهارها بالصفات الکمالیه
 معنی حقیقت جذوایم و دالی مشتمل الفاظی ذکر ایلکله دکلدر) حاصلی لفظ حده
 و مشتقاته مخصوص دکلدر حقیقت جذ بلکه هر کلام که خدائک صفات کمالیه دلالت ایدر
 حقیقت جذ اولدر کر کسه عربی دله اولسون و کر کسه غیرله (منت تایل و تاسر مصدر در
 مزمن دن یعنی نصر بایک مضاعفتدن توبیخله تنبیه ده مستعمل در) من توبیخ اولدر که
 بر کسینه بر نسته اعطایلیه سن صکره اذواجفایچون باشنه قفه سن پس بومنت عقلا و شرعا
 مذمومدر (نته که قرانده بومنتک تهینده آیت کریمه وارد اولمدر قوله تعالی لا تبطلوا
 صدقاتکم بالان والاذی) (من تنبیه اولدر که سود ککه بعض نسته انعام ایلیه سن صکره تخنن
 طریقله یعنی محبت و مودت جهشتدن ایلدیکنک عطا یایی تعدید ایلیه سن که محبتک اولدیغه
 متنبه اولمچون و بومنت عقلا و شرعا مقبولدر نته که آیت کریمه بوکه دلالت ایدر قوله تعالی
 بل الله یمن علیکم) پس ذات باریه ایکی طریقله به منت اثبات ایلک اعتراف و اقرار طریقله در
 یعنی بونجه نعم جلیله که بزه اعطا ایلشدر و هر دم و هر ساعت اعطا ایدر اگر بزه منت ایلسه
 لایق و سزاواردر دیکدر اخبار طریقله دکلدر یعنی بواثبات و اعتراف طریقله در اخبار طریقله
 دکلدر یعنی بزه منت ایلدی و یا ایلدیکنک دکلدر پس بواعتراف محض شکر و شادری (خدای
 یالیه و یاسزایی معنی بیننده مشترکدر بریسی ذات باریه اسمدر عربیده الله کی غیره اطلاق
 جاز دکلدر و بریسیده صاحب ورب معناسنه در کد خدا و خانه خدا کی صاحب خانه
 دیکدر بونده یاسا کن اوقونق لازمدر) معلوم اوله که هر کله نک که آخری الف و یا راوا و اوا سه
 انده بونلدر نص کره بریامقرر در نهایت حالت اضافنده اثباتی لازمدر کر کسه اول کله صفتیه مضاف
 اولسون بوی دلاویز کی کر کسه غیریه به مضاف اولسون بوی نافه کی فاحفظه را بونده لام
 جاره کی تخصیص افاده ایدر (المنه لله کی یعنی منت الله کدر و منته اول حقیق و حریدر
 مذکور اعتراف طریقله منت الله دیکدکلدر زرا ماننا و لدرو بریمون علیهن) پس منت آنکدر
 بیره بزم کا دکل (معلوم اوله که مسعودر و منک آداب بخشنده منتک اولی المنه لواهب العقل در
) پس انده جاری اولان مباحث و مناقشات بونده جاریدر اما طالب تحصیل فارسی اولنه مناسب
 و ملایم اولمدر یغیچون ترک اولندی * عز * فعل ماضی مفرد مذکر غائب صیغه سیدر لغتده بولنمیان
 نسته به در لر (اما بونک کی برلده بی مثل و بی مانند معناسنی تضمین ایدر لر معناسی استمرار
 مراددر یعنی دائماً عز یزدر دیکدکلور * و * واو حرف عطفدر قیاس بونده واوله همزه
 بیننده مضموم اوقونقدر اما عربی کی مفتوح اوقونغه شهرت بولشدر * جل * عز کی فعل
 ماضی مفرد مذکر غائبدر لغتده عظیم دیکدر اما بونک کی برلده متعالی معناسنی و بر لر اولی
 بودر که عزیه عطف تفسیری اعتبار اولنه بو ایکی جمله فعلیه معنی جهشتدن خدایه صفت
 واقع اولشدر * که * حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل که بوراده اداتدر ماقبلانی مابعدیه
 ارتباط ایچوندر دین نه بی ربط ایلدیکنی تعیین ایلک قلت ناملدن ناشیدر * طاعنش * طاعت
 مصدر در طاع یطوع دن (یعنی نصر بایک اجوف و آویسندن انقیاد معناسنه ضمیره اضافتی
 مصدرک مفعولنه اضافتی قیاسدر خدایه راجعدر خدایه طاعت و انقیاد دیکدر * موجب *
 اسم فاعلدر افعال بایسندن بونک کی برلده سبب معناسنه در مابعدیه اضافتی اسم فاعلک

و شعی

مطالعه

۳ مطالعه

اشبوعز و جل فقره سی
 عربیه در و بومقوله فقره
 عربیه لر فارسی و ترکی انشا
 خلانده اتیان اولنور لسان
 آخر ارا سنه کلکله اعراب
 و بناسنه خلل کلز شارحک
 مع الفارق اوله لر فارسی به
 قیاسله عز و جل میاننده
 اولان و او عطفه بونده قیاس
 و اوایله همزه بیننده مضموم
 اوقونقدر اما عربی کی
 مفتوح اوقونغه شهرت
 بولشدر دیمه سی جای
 استغرابدر فتر بر اطلاق
 الفقیر اسعد

۲ رد لامعی
۳ در سروری

در د کاف و ابن سید علی
و سروری و شعی
در ابن سید علی و سروری

مطالعه

قاعده

۶ کلام مسجده فقره کلام
موزونه مصراع مقامند در
و سجع ایکی فقره نک
اجتماعند عبارت در

۷ رد لامعی
۸ رد کاف

مطالعه

مفعولانض فاعل (و مضاف بود لده مکسور الاخر او اور * قربت * قربت * قربت قرب یعنی
حسن یحسن بایندن مصدر در قرب که تفضی بعدد یقین لك معانسه (سین و تا ادات خبر
در است الفک فحیه ادات رابطه در دین الفی همزه محتابه اولدیغنی بلز ایمش ۲) طاعت
مبتدا و موجب خبری (محول ترکیب) انجلاين خدا که اکا طاعت و انقیاد ایلک یقینلکه
سبدر زرا قرأند و امجد و اقرب بیور شد (منه سنده شین ضمیرك اصلی اش در ماقبلنده
همزه ایلک آنچون آخرنده ها اولان کلمه داخل اولسه همین ثابت اولور بنده اش کی دین همزه
محتابه ایلک همزه اصلی بی تشخیص ایلز ایمش ۳ * و بشکر اندرش من ید نعمت * و او سابقا مذکور
اولان کی در قیاسده و استعمالده لکن بونک کی بر رده ماقبلی مابعدینه وصل اولسه و اولفظ اولماز
(بلکه ماقبلندکی حرفك مضموم او قمتنه علتدر انجیق فاعل) و با حرف ظرف در عرییده فی کی
(و شکر بر فاعلدر که منعمه انعام ایچون تعظیم معناسنی ویرر) (شکرک و مدحک و مدحک تفصیلده
معنایینه مطلع اولمق استین حاشیه مطالعه و اردر مر اجعت ایلسون) (اندر یا مضمون اولان
معنای ظرفیتی تا کید ایدر بواسلوب کلام عجمده اکثر من ان یحصی و اشهر من ان یحیی در
(نه که بو کتبه مواضع متعدده وارد اولسه کر کدر ان شاء الله تعالی) (یا بونده زائد در تحسین
افظ ایچون کلمه در دین لمذکور تقریردن بی خبر ایمش ۴) (شین ضمیری ینه خدایه راجعدر) (مزید
میک فحیه مصدر میی در زیاده معانسه میک ضمیه افعال بایندن مصدر میی اولسنی تجوز ایلین
عندی سواش ۵) (مزید زائد زیددن یعنی ضرب بانک اجوف یا بایستدن لازمله متعدی بونده
مشتکر کدر بونده لازم و اقدر نعمته اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتی قیائددر) (و ینه سین و تا یعنی
ادات خبره قدر در زرافاعده در که فقره اولاده بر اداتی ذکر ایلسه فقره ثانیه ده حذف ایدوب
تقدیر ایدر) (و بواداد خبر معنی جهندن شین ضمیره مقیددر) (و بو فقره اولیه معطوفدر) (و مزید
مؤخر مبتدا) (و بشکر مقدم خبری و جائزدر که مزید ظرفک فاعلی اوله) (در شکرش مزید نعمت
ثابتست تقدیرنده اوله) (حاصلی جمله اسمیه جمله اسمیه معطوفدر یا ظرفیه اسمیه به) (محول ترکیب)
اللهک شکرنده اولمق ازدیاد نعمته سبدر نه کیم خدا کلام مجیدنه بیورر (و لئن شکرتم لازندکم
(حاصل خدا نک ویرد بکی نعمته شاکر اولمق جلب نعمت جدید ایلر * هر نفسی * هر کل افرادی
معانسه در) (نفس حیات صاحب لریک جو فته داخل و خارج اولان هوادر عجمه دم دیورر
و ترکیه صواق) (و با حرف وحدتدر هر نفس دیمکدر) (که حرف رابط صفتدر که ارتباط ایچوند
دیو اطلاق ایلین اجمال ایلش ۷ * فرو میرود * فرو بونک کی بر رده اشاغلق معناسنی افاده
ایدر اداتر اما اکثر اکیده مستعملدر نه کیم وارد اولان محمله تعیین اولور ان شاء الله
تعالی) (فرونک اصلی فرو و در تخفیف حرف اخیر حذف اولمشدر دین حرفله اسمی
فرق ایلز ایمش ۸) (می ادات حالدر فعل مضارعده) (اما ماضی ده ادات حکایتدر) (و کاه
اولور که مضارعده پای استقبالیه معناسنی افاده ایدر) (و کاه اولور که مقام استمرارده مستعملدر
بونده کی کی) (رود فعل مضارع مفرد غائبدر رویددن مشتق در کیدر دیمکدر) (معلوم اولاکه
فارسیده مصادرك آخری نون اولور و نونک ماقبلی یانا اولور و یا دال و دالک ماقبلی یا
اولور سه جمع مشتقات عجم قیاسله اندن خراج او اور) (اما تالی مصدر و دالک ماقبلنده یا اولین
مصدر دن ماضی الیه اسم مفعولدن خبری نسبه مشتق اولماز بواسلوب ضبط اولنجه جمیع
مشتقات عجم قیاسی اولور هیچ بر نسنه سی سمعی اولماز نهایت فکره بر مقدار ریاضت و بر مک
استر (محول ترکیب) هر بر نفس که اشاغی کیدر یعنی جوف حیوانه نزول ایدر * مد
حیانت * مد مبه اولک ضعی و ثانیك کسری و دال مشددده ایلک افعال بایندن اسم

فاعلمدر قوت ویرجی معناسد حیاته اضافتی اسم فاعلاک مفعولنه اضافتی قبیلنددر (حیات
 دیریلکدر) مصحفده الف واو شکنده یازیلور (اما غیری یرل ده الف کشدی صور تنده
 یازیلور) وسین وناادات خبردر سابقا ذکر اولئان کی (ممدحیات دیمک حیاته عون وقوت
 ویرجی دیمکدر) حاصلی امداد حیات ایدر دیمکدر * وچون برمی آید مفرح ذات * واو
 حرف عطفدر استعمای . بان اولندی (وچون اادات تعلیلدر ترکیده وفارسیده مستعمل
 لفظدر) نهایتی ترکیده که لفظیله مستعملدر چونکه دیرل (بر بونده حرف استعلادر) آید
 فعل مضارعدر آیدندن کلور دیمکدر فاعلی نفسیه راجع تختده ضمیردر (آید آمدن
 لفظندن فعل مضارعدر دین مذکور قاعده دن اکاه دکل ایش) (بر حرفیه خروج معنایی
 متضمندر چقاردیمکدر) مفرح اسم فاعلدر تفعیل بایندن سو یندر یجی معناسده ذاته اضافتی
 اسم فاعلاک مفعولنه اضافتی قبیلنددر (ذات بونده شیئ عینی و حقیقتی در وینه اادات
 خبر مقدردر (محصول ترکیب) وچون که مذکور نفس جوف حیواندن خارج اوله یعنی
 چقه ذاته فرح و سرور ویر (معلوم اوله که هوانک داخلنه تنهائفس وخارجنه تنهائفس
 بیور دیغی مجاز مرسل طریقیه در) یعنی کلی ذکر ایدووب جزئی مراد ایلک اعتباریله در
 (والانس مجموع داخل وخارج اولان هوا در و مذکور اولان خواصیدر) (ترکیب بوند نصکره
 کلن فقره ده تعیین بیور) وداخلی خارج اوزره تقدیم ایلدی (زیرا حین تنفسیده خارج
 اولان هوا داخلک عینیدر بدون انعکس) حضرت شیخ امداد حیاتی هوای داخله و تفریح
 ذاتی خارجنه نسبتنده شول مناسبتی رعایت ایلدیکه گویا که هوا خارجدن کلرب جوف حیوانی به
 د خوالیله حیاته مدد و قوت ویردی و نزولیله جوف حیوانی به ثقلت و تضییق و قلق واضطراب
 ویردی (پس خروجی سببیه قلق واضطراب دفع اولغله ذاته خفت حاصل اولدی که مورت
 فرح و نشاطدر * پس در هر نفسی دو نعمت موجودست ۳ * پس بونک کی یرل ده شرطک
 جوابنه داخل اولان فاعل معناسده در در حرف ظرف (نفسی یا حرف وحدت) (دو واور سببیه
 ایکی دیمکدر) (نعمت معروف) (موجود ظاهر) (محصول ترکیب) و قنا که هوای داخل وخارجک
 وضعی مذکور اولان کی اولدیه امدی هر بر نفسده ایکی نعمت بوندی زیرا امداد حیات
 بر نعمت و تفریح ذات بر نعمت اولدی و بوا یکی وصفک بر نفسی مدفع اولسد ذاته هلاک لازم اوور
 * و بر هر نعمتی شکری واجب * بونده ده بر حرف استعلادر (نعمتی یاسی حرف وحدت
) (و شکری یاسی حرف تنکیر املق اولی در وحدتن) (محصول ترکیب) چونکه هر بر نفسده
 ایکی نعمت موجود بوندی پس هر بر نعمته شکر واجب اولدی * بیت * از دست وزبان که
 بر آید * کر عهده شکرش بدر آید * از بونده من ابتدایه معناسده حرفدر (دست فارسیده ال
 معناسده در) (واو حرف عطف) (زبان زانک فتحی و ضمیه و بانک بدلی فائله دلدر لسان
 معناسده) (کهیه اضافتی لامیددر) (و که بونده ذات ذوی العقوله دلالت ایدر اسمدر کیم معناسده
) (اما حرف رابطه اولان که متعدد در ان شاء الله تعالی هر بری محشده بیان او انور) (بر آید
 بو ترکیب حصول معناسی متضمندر حاصل الور دیمکدر) (بونده دست ذکر کی مورد شکرک
 عمومته اشارت ایچوند یعنی شکر لسانله و جوار حله اولور دیمکدر) (کز اصلنده که از ایدی که
 حرف بیان) (عهده عینک ضمی و هانک سکونیه حق معناسده مستعملدر آخرنده تاهای
 رسمی شکنده یاز المغله اضافت ایچون بر همه مجتله داخل اولدی) (شکره اضافتی
 و شکرک ضمییر اضافتی لامیددر) (شین ضمیر مذکور خدایه راجعدر) (آید با حرف
 صله) (در قیو در باب معناسده بدر آید قیویه کلور دیمکدر بونده کله معناسده در

۲ ردلامعی

مطلوع

۳ حضرت شیخ بوفقره ده
 مجموع هوای داخل وخارج
 بر نفس اولد یعنی تعین
 بیور دی شد

۲ رد لامعی

۳ رد شمی و کافی

۴ رد ابن سیدی علی

۵ رد سروری

۶ علم باندن اولجده مصدر لری

اوج وجه اوزره کلور محسبه

و محسبه و حسابا شد

۷ رد کافی

۸ رد لامعی و سروری

کتوره دیمکدر (آورد فعل مضارع در آوردن لفظ نندن دین اشتقاق احوالی بنظر آید ۲) (محصل بیت) قوله هم اول یکدر که کشیدنک عمل و شکری اکس کلکندن اللهک در کاهنه عذر کتوره (یعنی عمل و شکری قصورینه اقرار و اعتراف ایدوب خدایه اعتذار و عجز کوستره تصویر معناده ۳) نندن صکره اول لفظنی ایراد ایدن زاید ایلش ۳* ورنه سزا اور خداوندیش * کس نتواند که بجای آورد * ورنه اگر نندن مخففدر که عربیده و الا معنایه در (سزاوار سزیدن مشتق لایق معنایه در اصلنده سزا لایق دیمکدر) و وارادات نسبتدری معنایه بحسب ترکیب لایقلی دیمکدر بر مضاف محذوفدر تقدیری و عمل سزاواردر که آوردن مقدم مفعولیدر خداونده اضافتی لامیه در (خداوند صاحب و مالک معنایه اسمدر) و کاه اولور که عظمت و کبریا صاحبی معنایه استعمال اولور فتأمل (و با حرف مصدر در ضرورت وزن ایچون فکله اوقنورشین ضمیر خدایه راجعدر) (کس مبتدا کیسه دیمکدر) و مابعدی خبری (تواند نون مفتوح حرف نفی در نفی حکم قصد اولنان یرده مابعدیه متصل یا بلور بونده کی) (که حرف بیان تواند در) (بجای با حرف صله (جای بونده محل معنایه در) (یعنی بر آوردن مقدم مفعول غیر صریحدر) (محصل بیت) قوله اول یکدر که خدایه عجز و تقصیر خدمت اظهار ایلده یو خسه خداک صاحبیت و مالکیت لایقلی عمل و طاعتی (یعنی اگا لایق و شایسته عملی ادایه کیسه فادردکدر که یرنه کتوره) (حاصلی خداک عظمت و کبریا معنایه لایقلی عملی کیسه ادا ایدمن) (و کر نه در حرف نفیک بیانده بونده مفتوحدر) (و کاه اولور که مکسور اولور و کر نه من همان خاکم که هستم) (های رسمیه نون نافیدی مکسور اوقنومغه حکم قلت تأملدن کلور ۴) بلکه مکسور اوقنون نون نافیده یالیه یا بلور و اوقنورنی در لری مثلا و جای اسم خاصدر) (وزمین اسم عام در دین ابوجه تشخیص ایده ۵) زیرا جای مطلق مکان معنایه در زمین ارض معنایه نهایی زمین کل و جای جزء حکمنده در انسان و ناطق کبی * باران رحمت بی حسابش همه رارسیده * باران صفت مشبهه در مفعول اسمدر بغموره درل زیرا باریدن بغمه قدر (پس بومناستله بغموره اسم اولیدی رحمت اسر کلکدر) (بی ادات سلبرر جوامده مخصوص) (حساب مصدر در نصر باندن بونده صابی معنایه در) (اما علم باندن اولجده ۶ افعال قلویدن اولور ظن معنایه و مصدر لری بوصیغه اوزره کلز بارانک رجه) (و رحتک بی حسابیه اضافت لری بیانیه در) (و شینه اضافتی لامیه در) (بی حساب لفظی رحتک یا باران رحتک وصفی در دین غریب تردید پیورمش ۷) (همه جمع معنایه اسمدر) (و را حرف صله در) (رسیده ایرششم دیمکدر اسم مفعولدر رسیدن دیدنر ملاحظه سز سوبلشله) (زیر اسم مفعول اولدر که نائب عن الفاعله مسند اوله) (بوايسه فاعله مسند در) (پس اسم مفعول اولغه قابل دکل) (نهایی صیغه ده اسم مفعول ایلده مشترکدر) (امدی بونک کبی صیغه لره ماضیدن قسم دیو اطلاق ایلش و جهدن خالی دکل) (محصل ترکیب) خداک حسابسز و نهایتسز رحتی بغموری (یعنی رحتی جمیع کائنات ایرششم حاصلی جمیع کائنات رحتی دریاسنه مستقر قدر * و خوان نعمت بی دریغش همه جاکشیده * و او حرف عطفدر) (خوان بونده و او رسمیه سفره و سینی و هر نسته که ایچنده طعام یرل اگا دیرل نعمت معروفدر) (دریغ لفظ مشترکدر حسرت و درد بینله کونی ملک) (یعنی قسعتی یننده بونده معنای اخیر مراد در) (شینه اضافتی لامیه در) (معلوم اوله که ضمائر جمیع زمانه لامیه در) (و خوانک نعمته اضافتی لامیه در مجازا) (وبی دریغه بیانیه) (جا بونده یردر ارض معنایه یا قافیه رعایتچون حذف اولندی) (کشیده بونده اسم مفعولدر چکلش معنایه) (محصل ترکیب) دخی خداک دریغسز نعمتی سفره سی جمیع یره یعنی هر یره چکلشدر (یعنی

مطلب

تمام دنیاچه جمیع اشیایه نعمتی واصل و حاصل در (بوابکی فقره ذوالقافیتین واقع اولش
 رقا فیدسی همه را و همه جادر (و رقا فیدسی رسیده و کشیده در * پرده ناموس بنده کان بکنانه
 فاحش نه درد * پرده معروف (ناموس عریذ در عرض و وقار معنانه (بندکان آخرنده
 هاء رسمی اولان اسم الف و نون جمع (و یا حرف مصدر یعنی یای مصدر لاحق اولسه
 هاء رسمی کاف بحمیه به مبدل اولور (بندکان و بندی کی (پرده ناموس اضافتی بیایه در
 (و بندکانه اضافت لامیه (بکنانه یا حرف سبب و گاه کاف بحسینت ضمه یازق دیمکدر
 الفله و الفسز اقدر فاحش صفت مشبهه در شول برامزه دیرل که حدندن تجاوز ایلیه کنانه
 فاحش اضافتی بیایه در (ندر ددالک و رانک فحیه فعل نفی مستقبل در برتمز معنانه (راده
 تشدید تحریفات عوامدندر زیر اقلترنده تشدید یوقدر (نته که رشید الدین و طواط
 عروضنده بیور مشدر و خرم و فرخله سؤال ابراد ایدوب تشدید غلبه استعمالدن ناشیدر دیو
 جواب و بر مشدر لکن ضرورت وزن ایچون بعضی حروفده تشدید اثبات ایدرل و علی
 الخصوص که راده و میده (محصول ترکیب) خدا قوللرینک عرض و ناموسی پرده سنی برامز
 کنانه سببیه برتمز (یعنی آشکاره و تنها لرنده اشد کلری معاضی سببیه بونلری رسوای ایلز
 (حاصلی قبیح ایشلرینی اظهار ایدوب قوللرینی روسیاه ایلز * و وظیفه روزی بخطای منکر نبرد
 * وظیفه انسانه هر کون تعیین و تقدیر اولنان طعمامه و یار زقه دیرل برکله نک که آخرنده
 هاء رسمی و یا هاء رسمی حکمنده اولان هاء اولسه غزه و حزنه وظیفه کی حالت اضافنده
 آخرنده برهمزه مجتلبه اثبات ایدرل بونده کی کی (روزی یا اصلیه اولجه رزق معنانه در
 (پس عامک خاصه اضافتی قبیلندن اولور (اما یا حرف نسبت اولجه و یا وحدت اولاز
 علی کل حال اضافتی بیایه در (بعضلریا حرف نسبتدر ددیلر پس اضافت بنده بیایه اولور
 جائز در که روزیده کی با عربی اوله نسبت ایچون دین ناملسز سولش ۲ زیرا عرییده یای نسبی
 مشدد او اور اندن غیری دیلده مخفف او اور (بخطای منکر (یا حرف سبب و خطا نقص
 صوابدر (یعنی معصیت منکر کاف مفتوحه اولجه اسم مفعولدر افعال بایندن برامز و چرکن
 دیمکدر (یعنی نامشروع پس اضافت بیایه او اور (اما بعضلر کاف مکسور او قیدیلر
 اسم فاعل شکلنده (پس اضافت لامیه او اور لکن بقولده صفا یوقدر و سوق کلامده
 ملایم کل مکرکیم آخرنده بریای وحدت تقدیر اوانه خلاف قیاس اوزره (نبر دباک ضمه
 و رانک فحیه فعل نفی استقبال مفرد غایدر بریدنن کسمن یعنی قطع ایلز دیمکدر (و راده
 تشدید غلبه استعمالدن خلاف قیاس اوزه ثابتدر حاصلی تحریفات عوامیه دندر فارسی
 بلنلر تشدیدیه اوقاز (محصول ترکیب) دخی خدا قوللرینک برامز و چرکن خطاسی سببیه
 رزق لری وظیفه سنی (و یاروزه منسوب وظیفه سنی یعنی وظیفه یومیه سنی قطع ایلز
 (حاصلی صبور در دنیاچه قوللرینی جرایم صغایر و کبایر سببیه تعذیب ایلز اما
 آخرنده کفاری مطلقا و مؤنلرک بعضی عاصیلرینی تعذیب ایدوب بعضی سنی عفو ایدر
 (معلوم اولاکه شیخ بوکلبه دأب و عادت بودر که کلام مشورینی کلام منظومه تقریر
 و تئویر ایدرته که بونده بویه ایدر * قطعه * ای کریمی که از خانه غیب * کبر و ترسا و ضیفه
 خور داری * ای حرف ندا (و کریم منادی و یا حرف وحدت ای بر کریم دیمک او اور و یا
 منادی و قدر اوله و یا خطاب خاص معنانه اوله تقدیری ای خدا کریم دیمک اوله بونده
 یا خطاب ایچوندر وحدتی متضمن و کریمده اولان یا خطاب فردیه در دینلر عنندی سو بلنلر
 زیر فارسیده دید کلری کی یا بوقدر (منادی محذوف و کریمی یا خطاب اکاه قدر دین

رشید الدین و طواط سلطان
 محمد آنسزک مصاحبی
 و استادی اولمشدر شعرای
 علمادندر سکائی نجه رلرده
 ایچونی استشهدا طریقله
 کنور مشدر شد

۲ رد لامعی

مطلب

۳ رد لامعی و شعی
 در دسروری

۲ اردشعی

۳ اردلامی

۴ اردلامی و سروری و شعی

خطا سويلش (زیرا بوقدر چه مئادی کریمه مضاف اولق اقتضا ایدر) ای خدای کریمی
تقدیرنده (پس بوجمله یانک معناسی اولماز) که حرف رابط صفت (خزانة خنک کسر یله
خزینة معناسنه در جمعی خزان کور غیبه اضافتی بیانیه در) (وهمزه مجتله اضافه افت ایچون
کشد در بومصرع مصرع ثانیه مریه وندر) کبر آتش پرسته دیرلر عرب مجوسی در) (وترسا
بته طیان کافر در) وظیفه خور ووصف ترکیبی در وظیفه بیچی معناسنه (خوردن) (واور سمله
روم ضمه اوقتیق كرك الفله والفسز لغتسدر قافیه اجلندن بونده خامقو ح اوقتیق
كرك دین روم ضمه معناسندن غافل ایش ۲) که خانی مقو ح اوقتی قافیه ضرورتنه
تخصیص ایلدی (داری فعل مضارع مفرد مخاطب در داندن مشتقد ر بحسب لغت
طو تر سن دیمکر) (اما استعالمده وار امله تعبیر ایدرر مثلا مالدار دو کت ایدارد دیرلر مالی و کتانی
وار دیمک یرده داری داشتن لفظندن مشتقد ر دین قانون اشتقاق سن اکاه دکل ایش ۳
(محصول بیت) ای کرم که با خود ای خدا کریم سن که غیب خزینة سن کبر و ترسانی
وظیفه بیچی طو تر سن یعنی کبر و ترسایه وظیفه بید ر سن حاصلی کبر و ترسا مشرک ایکن
وظیفه لرینی قطع ایلر سن قنده قالور که مؤملرک * دوستان را کجانی محروم تو که بادشمن
نظر داری * دوستان الف و نوله جمع اولدی ذوی العقولدن اولدی بیخبر سن سین ساکن
اوقتیق كرك کسر یله اوقتیق خطا در دوستانک آخرینده برتاء خطاب تقدیر ایدرلر دوستان
تقدیرنده (را ادات مفعولدر) کجاقنده دیمکدر عربیده این کی (کنی فعل مضارع مفرد
مخاطب در کینندن ایلر سن دیمکدر) (دوستان مفعول به اول) (و محروم مفعول ثانی) (و کجا
مفعول فیه) (تو واور سمله کنی ده یای خطابی تاکید ایدر) (که حرف بیان) (با حرف صله
(دشمنان نقیض دوستاندر) (داری فعلنک مفعول غیر صریحیدر) (ونظر صریحی مصرع
اول اسفهام انکاری بی مضمندر) (محصول بیت) ای کرم خدا دوستلریکی باران رحمتکدن
وخوان نمیتکدن قنده محروم ایدر سن (یعنی ایلر سن سن که کبر و ترسا کی مشرکله نظر
طو تار سن) (یعنی سنک که بونجاین دشمنله نظرک وار پس مؤمن و موحد دوستلریکی قنده
محروم ایدر سین حاشائیم حاشا * فراش باد صبارا اکتد تافرش زمر دین بکسترد * (فراش مبالغه
اسم فاعلدر دوشیچی معناسنه) (باد مطلقا یلدر عربی بحد ریج درلر) (صبا کون ایله کیجه برابر
اولد قنده مشرق حائیدن اسن یله درلر اضا افتلری بیانیه در) (حاصلی اضافت العام الی الخاصدر
ایکی اضافت یله) (را ادات مفعولدر) (کفته بوند ما ضیدن قسمدر سیاق و سیاق کلام مقتضایه
اسم مفعول دکلدر بعضی بلطن ایلدی کی علی الخصوص که اسم مفعول در وقائی الاله در
دین غریب سويلش ۴) (ابونده حرف غرض و تعلیلدر حتی معناسنه) (فرش عربیدر دوشن نینده
دیرلر) (زمر دین زمر دزانک و میمک و رانک ضمه لر یله و رانک تشدید یله زیاده خاصه لی بریشل طاشدر
بر کبیه بی زهرلی حیوان صوقسه و یا زهر ویرلش اولسه اندن ایکی ارپه اغرنجه صحیح ادوب
ایشور سدر باذن الله تعالی شفا بولور) (وصرع اولاشش کیسه انی کورسه هر کزاکا دصرع
اولاشمید و یلان و عقرب اندن فجارلر) (واوغلان طوغر مقدمه بر عورت زحمت چکسه صغ
او بلوغنه انی بغله لر اسان طوغره) (ویلان انی کورسه فوری کور اولور) (دخی نیجه
خاصه لر ی وار ز برجد ایله بر جندسدر) (یا حرف نسبتدر و نون حرف تأکید نسبتدر زمرده
منسوب فرش دیمکدر خضر و اذن کنایتدر) (یعنی نباتات) (بکستردیای مکسوره فعل مضارع
داخل اولسه استقباله تخصیص ایدر) (تکه می حاله تخصیص ایدر) (وکاه اولور که بری
رینک مقامنده مستعملدر) (وکاه اولور که هر پریمی مقام استمرارده استعمال اولور) (وکاه

علم بدیده نبات و نبات کبی
الفاظه تجنیس خط دیرل یعنی
نقطه ده مختلف اولان
الفاظه تمن و تمن کبی
شد

۲ ردشعی و لامعی

بوتلمج ان شاء الله تعالی
اشاغیده دیباجه ایچنده
ذکر و بیان اولنده جقدر
شد

۳ ردلامعی و شمعی

ردشعی

اولور که هر بری محض نأ کبد ایچون کلور (کترد کاف عجمینک ضبله و ناک ققحله فعل
مضارع در کستریدن بونده دوشیه دیمکدر فاعلی فراشدر (محصول ترکیب) فراش
باد صباه خدا قدر تیه سولاش تاز مرده منسوب فرشی دوشیه (یعنی یروزی بی یشل نباتات
ایله سترایده حاصلی یروزی بی یشل چایرو و جمنله تزیین ایلیه * و دایه ابر بهار را
فرموده نباتات نترادر مهد زمین پرورد * (دایه اطفال امزن عورندر که ترکیجه اکا
طیادیرلر بو خدمته اکثر جوارى جنسی تعیین ایدرلر عریجه مرصده دیرلر ابره اضافتی
بیایه در) ابرو اوتدر (بهاری بهار ایلاک یاز در) و یا حرف نسبتدر (ورا ادات مفعول
(فرموده ماضی دن قسمدر فاعلی خدادن بیور مش دیمکدر) نبات بئک جمیدر قزاو غلجقلر
دیمکدر نباته اضافتی بیایه در) نبات یاش اوته درلر عریدر (را ادات مفعولدر) در حرف
ظرفدر فی معنائه (مهد بشکه دیرلر فارسیجه کهواره دیرلر (زمین ردرارض معنائه مهدک زمینه
اضافتی بیایه در) پروردیای عجمینک و اووراک ققحه لیه فعل مضارع در پروردیدن بونده
بسیله دیمکدر) حضرت شیخ تازه نباتی اطفاله و بهار بولودینی اطفالی تربیه ایدن دایه تشبیه
ایلیش (محصول ترکیب) دخی خدای تعالی بهار بولودی دایه سنه بیور مش نباتات اطفالی
یر بشکنده بسلوب تربیه ایلیه (یعنی باران یاغدیروب قش شدندن مرده نباتی احیا
ایلیه * و درختار اخلات نوروژی قبای سیرورق در بر کرده * و او حرف عطفدر
و درختان فراشه مملوفدر درخت یرده طوران اغچه دیرلر اکثر یاش اغچه استعمال
ایدرلر قزو قدن و یا کسلد کد نصرکه چوب دیرلر (الف و نوله جمعی شاددر) زیرا الف
و نوله جمع ذوی العقوله مخصوصدر غیر ذوی العقول هایل جمیع اولور (کلمها و سبلها
کبی) رابونده حرف تخصیصدر در ختلک دیمکدر اشجاره و درخته دیرلر اک تخصیص
ایچون اولدو غندن اکاه او لمامشدر (بخالت باونده ترکیده دیو دیمکدر تعبیر معنائه در
بویله فارسیده مؤنوق به اولان اعجامک حرف مقابله و بدل دیدی تنکه بوستانک دورنجی
باینده فقهی کهن جامه حکایه سنده برینده واقمدر (بیت) دلائل قوی باید و معنوی *
نه رکهای کردن بحجت قوی * بحجت بدل حجت دیمکدر (خلعت خاتک کسر لیه فاخر لاسه
دیرلر نوروژه اضافتی بیایه در نوروژ کنش برج حله نقل ایلدیکی کونه دیرلر تنکه برج برانه
نقل ایلدیکی کونه مهر جان دیرلر راک سکونیه حاصلی نوروژ بهارک و مهر جان کوزک
ابتداسیدر (یعنی اول کونیدر) یا حرف نسبت (قبا قفتان دیمکدر و یا اضافت ایچون کلمشدر
(زیرا برکله ک که آخری حروف علتک بریسی اوله حالت اضافته بریا نبات ایدرلر
قبای سبز کبی و بوی خوش و حاجی کبه کبی (سبز ه اضافتی بیایه در یشل قفتان
دیمکدر ورقه اضافته بویله در) ورق واک و راک ققحه لیه پیراق معنائه در) در
بونده حرف صله در) و بر حرف استعلا (و کرد ماضی دن قسم فاعلی ینه خدادن بونده
درختانی اعیان ناسه و اوراق خلعتها نوروژی به تشبیه بیور مش (محصول ترکیب)
دخی در ختلک اوزریند نوروژه منسوب خلعت دیو یشل پیراق قفتان ایلیش یعنی نوروژ خلعتی
دیو در ختلک اوزرینه یشل پیراق قفتان کبدر مش بوتلمج اعجامک جلال الدین ملک شاه ابن الب
ارسلان زماندن بری سلاطین ارکان دولته و اعیان حضرت ه روز نوروژده خلعتلر باغشلوب
حبور و سرور ایلد کلرینه و هر کس علی قدره تازه لباسلر کیوب ذوق و صفا ایلد کلرینه حاصلی اعجام
بو کونه اعیان ددن زیاده اعتبار ایدر کلمتلر خلعت نوروژینک معناسنی رای خلعت نوروژی دین و اشجاره
نوروژاق خلعتله دین اصابت ایلامشدر در ۳ (منه سند ۴ سیر لفظی ورق لفظه مضاف اولوق جائز

دکدر دین اضافت احوال ندن اکاه دکل ایتمش * واطفال شاخ را بقدم موسم ربیع کلاه شکوفه
بر سر نه ساده * بوجه درختانه معطوف در (اطفال طفال جبهه در بدی باشند دك او غلجغه
طفل درل اندنصر که صبی درل شاخه اضافتی بیانیه در (شاخ داله و بداعنه درل
(ورا حرف تخصیص درشا طفال ینک دیکدر (بقدم باحرف سبب (وقدم مصدر در
دخول وزنی اوزر بنه علم باندن موسمه اضافتی لامیه در (موسم جمع اوله جق معین زمانه
درل (نکه موسم الحاج درل حاجت جمع اوله جق معین زمانه (اما بونده زمان معناسنه در
(نهایی ربیعه اضافه تخصیص کسب ایلمش ربیع در مراد ربیع ازمنه در ربیع اشهر
دکدر (یعنی ایلاک یازره ربیع درل (کلاه بور که دیرل شکوفه اضافه اضافتی بیانیه در (شکوفه
مطلقا چچکدر (برحرف استعمال (سر باشد در رأس معناسنه (نهاده قومش ماضیدن قسمدر
سابقه کی (محصول ترکیب (دخی خدای تعالی شاخ طفال ینک ایلاک یازر کلک سببیه شکوفه
کلاهنی باشی اوزره قومش (یعنی فصل بهار کلک سببیه عالم کل وکلهستان اولمش خدانک
قدرتیه (معلوم اوله که گفته و فرموده و کرده و نهاده کله در بند اسم مفعول معناسنی و ربوب
قام مقام فاعله اسناد قابلدر (یعنی قبل خدادن دینمش و پیورمش و ایلمش و قومش دیهوز
(لکن سابق و سیاقه اول انسبدر فتأمل (بودرت فقره بوکلک براعت واستهلالاتی متضمندر
(یعنی فصل بهارده تصنیف اولدیغه اشارتدر * وعصاره نایی بقدرتش شهد فائق شده *
(عصاره ینک ضمیمه صفتدوبه درل (یعنی برنسنه بی صتمقدن حاصل اولان شبنه درل
(نکه زبونی صتمقدن زبانی حاصل اولور (نای لفظ مشترکدر قامثله بوغاز بوغرتلخی
پیشده که عربجه اکا حلقوم درل حای مهمله نک ضمیمه (مثلا حیواناتک جکرله بوغازدن
چقان نسنه (ویا جائزدر که حرف نسبت اوله (و جائزدر که حرف وحدت اوله (یعنی قاشنه
منسوب صفتدی ویا بوغره منسوب صفتدی ویا بردرلو بوغرتک صفتدوسی (بقدرتش با
حرف مصاحبت (قدرت اصلنده مصدر در قدرت وزنی اوزره اما بونک کی برزده الملهک
قضایی و حکم از ایسی مراددر (شین ضمیر خدایه راجعدر (شهد عریده شبنک عنمی و قحی
اغندر اما عجم فتح شنبه استعمال ایدر حاصلی کو میج باله درل (پس نایدن شکر قحی مراد
اولور سه شهددن مجازا شکر مراد اولور ویا غریبات اما نایدن حلقوم مراد اولور سه شهددن
کو میج بال مراد اولور و حلقوم آری بوغازی زیر بال اریسی انواع ازهار و اشجار و اعنای
اوراق و اناماری طوالتوب هر برندن عسله ماده اولمغه قابل نسنه ایله شکرنی پرایدوب و پته که
کابوب شکمنده اولان ماده عسلی نفسنی عصر ایلاکله (یعنی صتمغه استفراغ ایلر واول پتکده
ترتیب ایلدیکی خانه لری ممتلی ایدر (پس) قدرت خدا ایله ازاجق زمانده شهد فائق اولور
ظهیر فاریانی بومعنایه اشارت پیورمش * یت * بدان غرض که دمن خوش کنی رغایت حرص
نشته مترصد که فی کند زنبور (فائق فاق یفوق دن یعنی نصر بانک اجوف و او یسندن اسم
فاعل در حال معناسنه (فاق علی اقرا نه دیرل فجن بر کیمسه شرف و کالده اقرانی اوزره زیاده اولسه
وانلره غالب اولسه (شده ماضیدن قسمدر شدن یعنی اولمق صبرورت معناسنه (محصول ترکیب)
نایه منسوب صفتدی ویا بردرلی نایک صتمقدوسی خدانک قدرتیه شهد فائق اولمش ایکی
معنی ایله یعنی شکر اوله کوره و عسل ثانی به کوره * ونخم خرما بتریش نخل باسق کشته * تخم
بونده چکر در خرمایه اضافتی لامیه در (خرما معروف (بتریش باحرف مصاحبت
ترتیب مصدر در تفهیل باندن برنسنه بی بسلمک شین خدایه راجعدر (نخل بونده خرما
اغاجیدر (باقی اوزون دیکدر (کشته ماضی دن قسمدر اولمش دیکدر صبرورت معناسنه

رد لا می

قطر ایکی قسمدر که ش
قامشدن چقار اعلا سته
قطر نبات درل که رومده
عسل مصطفی حکمنده در
و بر ایسی قطر اسود در که
رومده بکمر حکمنده در شد
بشک بای عجمی و کاف عربیه
قوانه درل شد

مطابق

زد لامعی و سروری

معلوم اوله که کشتن و گردیدن کاف بحمله اصل لغته دوئک معنایه در یعنی کیندر کن دوئک
 و مولویلر کبی دوئک و پرسوزن دوئک و عربی کبی دوئک و دولاب کبی دوئک (پس انقلاب
 و صیورت معنای بونلردن مأخوذ در فثا مل (شده بی) و کشته بی اسم مفعول طوئانلر معنی جانبیه
 ناظر دکلر ایش (محصول ترکیب) دخی خدا نیک تربیه سیله خرما چکر دکی اوزون خرما انجلی
 اولمش خرما انجلی تخصیص بالذکر ایلدی زیرا اندن اوزون اول دکلای انج اولماز * قطعه *
 * ابرو بادومه و خورشید و فلک در کارنده * نانوانی بکف آری و بغفلت نخوری * اربولت (باد
 یل (مه ماه دن مخفف آیدر قر معنایه) خورشید کونش یالکز خورده دیرلر شید دیرلر (فلک
 کولک) در حرف ظرف (کار ایشدر فعل معنایه) نون و دال ساکنه بولک کبی یرلده ادات
 جعدر یعنی سین و تانک جعدر مفرد مراد اولسه کارست دیردک فثا مل (تا حرف تعلیل (تو
 سن دیمکدر انت معنایه (نان اتمک) و یا حرف وحدت (بکف با حرف صله (کف لفظ فارسیده ایه
 معنایه یعنی ال ایاسی عربجه راحه دیرلر (اری فعل مضارع مفرد مخاطب در آیدندن مخففدر
 آوریدندن که مضارعی آورد کلور فثا مل (و آو حرف عطف یای ساکنه دانصرکه کلد و کیچون
 و او ایله همزه یننده تلفظ اولور تنکه عز وجل ده بویه ایدی ۳ (بغفلت با حرف مصاحبت غفلت
 معروف نخوری نون حرف ننی حکمدر انکیچون متصل یاز یاور (خوری و اور سمیه فعل
 مضارع مفرد مخاطب در بیمه سین دیمکدر بعضلر نخوری پای استقبالیله ایله استعمال انکاری اولغه
 قابل دیدیلر اما بوقوله التفات اولماز هر کیمدن صادر اولور سه ۴ (محصول بیت) ابرو بادومه و خورشید
 و فلک ایشده دیرلر (یعنی هر برسی بر ایشده و خدمته تابندر) حاصلی هر بری بر خدمته تعیین
 اولمشدر تا کم سن بر اتمک اله کتوره سین و اول اتمک غفلتله بیمه سین اتمک اله کتور مکدن مراد کسب
 و تخصیصدر (یعنی خدا بونلری سکا خدمتکار تعیین ایشدر تا کم سن بواسطه ایله خدایه عبادت
 و طاعت ایله سین * همه از بهر توسر کشته و فرمان بردار * شرط انصاف نباشد که تو فرمان
 نبی * بهر بانک قحی و هانک سکونیه ادات تعلیلدر لاجل معنایه لازم الاضافه اولان الفاظنددر
 سرکشته وصف ترکیبی اقامتنددر (بحسب لغت باشی دوئمش دیمکدر اما استعمالده مخیروبی
 قرار معنایه در فرمان بردارده وصف ترکیبدر برداریدندن لغته قالد رمق معنایه در برداشتن
 کبی اما استعمالده کوتور مکله تعبیر ایدرلر بیورق قالددر یچی (یعنی کوتور یچی و طویچی معنایه
 (برداری برداشتن دن و بردندن اخذ ایدنلر خطای فاحش ایلدیلره (شرط انصاف شرط معروف
 شرط لفظی فارسیده اکثر محمله لایق معنایه مستعملدر دین اکثر عندیات سویلکله مقیددر
 (و انصاف محذات دیمکدر و اضافت لامیه در (نباشد فعل ننی مستقبلدر باشدیدن دکل اولماز
 معنایه (که حرف بیان (فرمان اسمدر بیورق معنایه (نبی فعل ننی استقبال مفرد مخاطبدر
 بریدندن ایتمک معنایه بردندن دینلر احوال اشتقاقی بیلزلر ایش (محصول بیت) بیت اولده مذکور
 اولان اشیانک جمعی سنکیچون سرکشته و دائر فرمان پذیردرو خدمتکده بی قراروبی ثباتدر (یعنی
 خدا بونلری سکا خدمتکار ایشدر که سن آنک خدمتده ثابت وقائم اولاسین (پس شرط انصاف
 دکلدر که سن بیورق طوعیوب فرمان پذیر اولماسین (حاصلی افلاکی کواکبه وارضی حیوانات
 و نباتات و معادله سکا طفیل خلق ایشدر (ایددی بومعنائی عظیم نعمت بیلوب خالق امرینه امثال
 ایدوب مأور کاد عامل اولقی کرکسین افرمان بردارز کینده برتخسین لفظ ایچون کیشدر دین اغت
 احوالندن آگاه دکل ایش ۷ (و قنا که حضرت شیخ ذکر تحمیده و تحریض عبادت و ترغیب شکر
 و تنبیه عجز و قصور و اعلام تقدیر ارزاق و بیان طریق توکل و تبیین عجایب قدره الله دن فارغ
 اولدیه الطاف حق ذکرری بیاننده فصلیه شروع ایدوب بیورر که * در خبرست

کف فانک تشدیدیه ینه ایه
 معنایه عربدر فارسیده دخی
 بومعنایه مستعملدر شارحک
 فارسی به حصری مسامحه لودر
 للطابع الفقیر اسعد
 ۳ فیه ما فیه للطابع
 ۴ رد لامعی
 ۵ رد لامعی و کافی و شعی
 رد شعی

۶ رد ابن سیدی علی
 و لامعی و شعی

۱۰ رد شعی و کافی

بومقدم خبر در مؤخر مبتدایه که هر که یکی در * از سرور کائنات و مفخر موجودات و رحمت
 عالمان و صفوت آدمیان و تتمه دور زمان محمد مصطفی علیه الصلوٰه والسلام * سرور و اولو
 معنائی در (کائنات بونک کبی بر رده مخلوقات معنائی در (مفخر اصلانده مصدر میی در
 (اما بونک کبی بر رده شول ذاته دیر که آنک ایله فخر ایدر (یعنی نازل و رز (موجودات دنیاده
 موجود اولان اشیادن عبارت در عالمان قیاس بود که یا حرف نسبت اوله (والف و نون ادات جمع اوله
 (پس حروف ثلثه ادات جمع در دینلر عندی سونلش (عالمان اهل عالم دیمکدر (صفوت
 صادده حرکات ثلثه جائز در مادامکه تایلده در امانادن معرا اولسه فتحه ایلده در انجق خالص
 معنائی (آدمیان ده عالیشان کبی در (یا حرف نسبت اوله ده اما انصاب صیانه آدمی
 انسی و انسان هر دم دیمشدر (یعنی آدمی بی و انسی بی انسانه هر ادق طوتمشدر (پس بونده
 ظ هر اولور که یا اصلی اوله (و العلم عند الله (تمه مصدر در تعیل بایندن شول نسبتیه دیر که
 بر شی آنکله تمام اوله تنکه دائره نبوت وجود شریفلریله تمام اولمشدر که (لانی بعدی)
 پیور مشدر (دور زمان یعنی دائره زمان و اضافتی بیانه در اما اضافات خمس لامیه لر در
 فتمال (محمد مصطفی ماسبقه عطف بیاند (محصول ترکیب) حدیده وارد و ثابت اولمشدر
 کائناتک اولو سندن و موجوداتک مفخرندن و اهل عالمک رحمتندن و آدم اوغلار بونک صافی
 و خالص و کزیده سندن و دور زمانک تمه سندن که بومذکور القابله ملقب محمد مصفادر علیه
 الصلوٰه والسلام * بیت * شفیع مطاع نبی کریم * قسم جسیم بسیم و سیم * (بیت لغتده اوه
 دیرلر اما اصطلاحده ایکی مصرعدن مرکب نظمه دیرلر که آخر لری متوافق اولسون
 کر کسه اولما سون (و مصرع لغتده قیو فتادینه دیرلر اما اصطلاحده یارم بیته دیرلر
 (پس بونده بیت پرینه شعر یازنلر معنای بایندن آگاه دکلریش ۳) شفیع صاحب شفاعتدر
 دیک اوله (و یا مقبول الشفاعة فعل یعنی فاعلدر و یا مفعول (مطاع اسم مفعولدر
 افعال بایندن اطاعت اولمشدر (یعنی انس و جن اکا اطاعت ابلیس و امر بنه مطیع اولمشدر
 (نبی الی نبی در فعل یعنی فاعلدر نبأ بآدان (یعنی ضرب باینک مهموز اللامندن همزه بایه
 دونوب ادغام اولمشدر جمعی انباء و نبیاء کلور فعلاء و زنی اوزره شرفاء و کرماء کبی خبر
 معنائی (یعنی خدادان قوللرینه خبر ویریحی و خبر کتور ییحی معنائی و جائزدر که نبوة و نبوتدن
 اوله (یعنی بونک رده لر کبی پس بونک معنائی مشرف علی انس دیمکدر (زیرا شرف رفته
 دیرلر مذکور معنائی لر دیر (اما اصطلاحده فتوحات مکی پیور (نبی شول ذات شریفه و عنصر
 لطیفه دیر که اکا بطریق الریحی من عند الله بر شریعت نازل اوله که اول شریعت آنک خدایه
 تعبدیک کیفیت بیانی متضمن اوله اکر اول شریعتله غیره مبعوث الوره رسول دیرلر
 تم کلامه (کریم ایودیمکدر نقیض لایمدر که معنائی الچه قدر اما اصطلاحده سمیع یعنی جو مرده
 دیرلر که اخلاق مر ضیه و اطور سنیله محلی و مزین اوله (قسم قساعتدن اولور سه حسن
 الوجهه معنائی فعل یعنی فاعلدر اما قسمدن اولور سه فعل یعنی فاعلدر درین قسمت ایدیحی
 معنائی (یعنی دنیاد علوم و معرفتی و حکمتی امتی بپشنده و آخرتده رحمتی و شفاعتی تقسیم ایدیحیدر
 (جسیم لغتده ایری کودلی محکم معنائی در (اما بوند مراد عظیم القدر و المرتبه در دیرلر که اول
 حضرتک شول مجر سه اشارتدر که اعتدال قاتله ایکن هرند کلور و زون بویلی و کودلی کیمنتک
 یاننده واقع اولسه اندن عالی و بلند و جسیم کورینوردی انبیا دن هیچ بریسی جسامت بده
 موصوف دکلدر دینلر عجب بوقدر یک انبیا تک جیم یعنی بیلدیلر میکه بوحکمه جنم ایلدیلر هله طول
 قاضی حضرت آدم علیه السلام اسناد ایکن مشهور در اما انی ده الله بیلور و بی انقی

مطلب

۲ ارد ابن سید علی
 و سروری

۳ رد سروری
 و شعبی

مطلب

رد سراج

مطاب

ر دلاهی

اصطلاحاً حارثه مجز و شول
بحره دیرل که هر مصرع اندن
بر جز طراح اولش اوله
شد

اشعار اصطلاحاً حارثه ایکی
حرفی متحرک ایسه اسکان
ایکد دیرل مثلاً متفاعاندن
تانی ساکن ایدوب یرینه
مستفعلن کتوررل شد

بسم کولج یوزلی مناسبه در یعنی خندان روی متبسم مناسبه اولمقدده جائزدر و یوزر مشلدر که
بن لطیفه ایدیحی یم اما طوغریدن غیره نسنه سولنازم (و بعضی روایت ایلدیکه شویله محکم
کولدی که مبارک ازودیشلری کورینور دی (و سیم و سعه دندر که علامته دیرل (یعنی مبارک
ارقه لری مهر نبوتله نسانلمش ایدی و یانور نبوتله مبارک الی تک تنویرندن کنایت اوله که علامت
صدق رسالتدر تکه کابلده یازر که نور نبوت حضرت آدمک الشدن حضرت شیشه و اندن
سائر انبایه نقل ایدرک حضرت و اصل اولدی (و سیم حسن الوجه مناسبه در (مصرع ثانیده
واقع اولان الفاظ تجسس مطرف اسلوبی اوزره در (یعنی اول حرفندن غیره حرفلری پردر (تکه
علم و قلم و سلم و لوله در (معلوم اوله که بو الفاظ تکرر خبر قبیلندندر (یعنی هوش فایده مطاع نبی کریم آه
حاصلی محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم یوا و صافله موصوف و یوا القابله مقبدر * بیت * چه غم
دیوار امت را که باشد چون تو بشنیمان * چه بک از موج بحر ترا که باشد نوح کشتیمان * چه جیم
بحمین کسری و هاء رسمیه نه دیمکدر ذوی العقولک غیرنمه مستعمل لفظدر (دیوار معروفدر
عربجه جدار دیرل امته اضافتی بیانیه در (را ادات صله در بامعناسته (که حرف بیان و یا حرف
تعلیل (باشد فعل مضارع مفرد غائبدر باشدندن بونده اوله معناسته در (چون و او رسمیه
ادات تشبیه در (بشنیمان پشت ارقه در (و یا قبحه در ضرورت قافیه ایچون یای نسبت اولمقدده
قابندر بعضی تاویل الیه (و بان ادات فاعل در جی معناسته تکه در بان قیو جی و شتر بان
دوه جی به دیرل ترکیده بعضی بنال ده بشتون ددکلریدر بحسب لغت ارقه صاقلیجی در اما
بوتک کی یرلده ظهیر و سندر ادر (بک ایتمک (یعنی قیومق عربجه مبالات دیرلر اما لابیالی
دیرلر قیرم دیکر یرده (موج دکر طلازی عربجه در بحره اضافتی لامیه در (آن اسم اشارتدر
مقدر کسه تقدیری انکس رادر (را ادات صله در باکی (که حرف رابط صفت (کشتیمان کشتی
یای اصلیه ایلدیکه دیرلر عرب سفینه در (و بان ادات فاعلدر سابق کی کهیمی دیمکدر عربجه ملاح
دیرلر ایکی صیفه ده بان ادات نسبتدر دین غفلت ایلدی (محصول بیت) نه غم امت دیوارینه
یعنی امته استفهام انکاریدر یعنی امتکه غم یوقی زیر اسنک کی سنه و ظهیری واردر دکر مو جندنده
نه بک اول کیسه که حضرت نوح کی کیجسی اوله (حاصلی برامک که سنک کی مسندی و شفاعتکری
اوله اول کیسه جهنم عذابندن نه قورقار یعنی قورقن تکه نوح پیغمبر کیجسی اولان کیسه اصلا
طوفان موجندن بک ایلر یعنی پروا چکر * نظم * باع الی بکماله * کشف الدجی بحمله * بو نظم
بحر کمالک اوچنچی عروض و ضربندندر (یعنی عروض و ضربی مجزودر یعنی هر مصرع ایکی
متفاعلن کلوز الادرا نجی مصرعک اولی مضمر کلوز یعنی مستفعلن (بلع فعل ماضی مفرد مذکر
غائبدر فاعلی نحتنده مستتر ضمیر محمد راجع ایرشدی دیمکدر علی عینک ضمی و لامک فتحیه مفردله جمع
یبنده مشترک صیغه در مفرد اولجه شرف و رفعت مناسبه در تقدیرا منصوب و فعلیدر بلغنک اما
جمع اولجه علیانک جمعی اولور عینک ضمی و لامک سکونیه که اعلانک مؤنثدر (پس بو تقدیرجه
بر موصوف تقدیر او انور مراتب و درجات علی دیمکدر (علی الفله یازاسه مفرد اولور رفعت مناسبه
کلوز (عینک قبحی و ضمی جائزدر دین الفله یازاسه و عینک فتحی جائزدر دیدو کندنه نظر واردر در کافی
تأمل (بکماله یا حرف جر معنای سببیت متضمن بلغیه متعلق و ضمیر مجزور محمد راجعدر (کشف فعل
ماضی مفرد مذکر غائب اچدی دیمکدر (دجی دالک ضمی و جیمک فتحی ایله مفرد و جمع یبنده مشترک
لفظدر مفرد اولجه شدت ظلمات معناسته اولور جمع اولجه دجیهنک جمعی اولور کجه قراکله لری
یعنی کفر ظلمانی و کیجه لری قراکله ربی آجیدی بحمله بکماله کیدر اعرابده و تعلقه در (محصول بیت)
حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام کالیه درجات و مراتب علایه ایرشدی یعنی سر حلقه انبیا اولوق

مراتبه واصل اولدی کفر ظلماتی ده چال ایمان واسلامه کشف ایلدی دیمکدر * حسنت
 جمیع خصاله * صلوا علیه وآله * حسنت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه کوزل اولدی دیمکدر جمیع
 هب دیمکدر (خصال خای مجیه ک کسر یله خصلتک جمیع در خاق و خوی معناسنه در
) حسنت فعلی جمیع استناد خصاله اضافتله تأیید اخذ ایلک اعتبار یله در زرا کل جمع مؤنث در
 و علی الخصوص که جمیع لفظندن معنای جمعیت ملحوظ در ضمیرینه مجیده راجعدر (صلوا فعل
 امر جمع مذکر مخاطب در صلوات کتورک دیمکدر) علیه جار و مجرور صلوا یه معنادر (واله ضمیر
 مجروره معطوفدر بر حرف جر تقدیر یله) و یا علماء کوفه مذهبی اورزه در که انرا عاده جار سز عطفی
 تجویز ایلدر (محصول بیت) حضرت محمدک صلی الله علیه وسلم جمیع اخلاق و اطواری کوزلدر
 زیرا حضرت قرآنه الیک اعلی خلق عظیم پیور مشدر (پس بویه اولنجه اکا صلوات کتورک
 آله و اصحابه دخی زیر پیور مشدر اذ صلیتمونی فعموا) لامعی چلبی صلوا فعل ماضی جمع مذکر
 غائبدر دیمش اما معناسنی صلوات کتورک دیمش پس بویه خطایا کنیدنک سهو قلمنددر
 و یا نسخ اولک والا لامعی اول مقامده دکلدر که اندن بویه خطا قصد ایله صادر اوله پس
 بو خطایی ذات لامعی یه اثبات و اسناد ایلک مرتبه سنی تشخیص ایلما مکن کلور ۲ * هر که که یکی
 ازین کان کنه کار پریشان روزگار دست ثابت بامید اجابت بدر کاه حق جل و علا بر دارد * که
 بونده حرف رابط مبتدا بالخبر در زرا در خبر ست مقدم خبر و هر که مؤخر مبتدا هر بونده
 احاطه افراد ایچون اولان کل معناسنه در (و که کاف مجمینک فتح یله کاهدن مخففدر وقت
 معناسنه در) و که حرف بیان هر وقتکه دیمدر (یکی بریسی دیمکدر ایا یک یا سز بر دیمکدر) بند کان
 بند تک جمیعدر قوللر دیمکدر بوجهک سابقا قاعده سنی بیان اولمشدر (کنه کار کنه کناهدن
 مخفف و کار کاف مجمله ادات فاعلدر بی معناسنه ستمکار و جفا کار کی بو کافلری عربی طوتلر
 عجب طوتغون طبع ایش که هیچ دماغلر نه فارسی لذتی بو غیش ۳) پریشان ره زکار وصف ترکیبی
 اقسامنددر پریشان و پراکنده کاف مجمله طاغی دیمکدر (روزگار خلاف قیاس اوزره ایام و زمان
 معناسنه در پریشان روز کاری ترکیب توصیفی طوتان فارسی بی غریب یا اورا یمش ۴ پریشان روز کاردن
 مراد احوال و اطواری پریشان دیمکدر و اضافتلی بیانیته لر در پریشان روز کارک معناسنی پریشان
 روز کاری و پریشان لفظی روزگار لفظنه مضاف اولمقده جائزدر دیدیکی ایکی تقدیر بنده خطا
 ایلش ۵) دست ثابت ده بویه در یعنی بیانیته (انابت افعال باندن مصدر در رجوع معناسنه
 یعنی ایلدیکی کناهدن بیانی اولوب توبه و رجوع الینی) بامید اجابت با حرف مصاحبت امید
 او موددر رجاء معناسنه کاه اولور که ضرورت وزن ایچون بر تشدید میفور بر پس تشدید و تخفیفی
 جائزدر دین ایهال ایلش ۶) اجابت اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی قبیلنددر قبول اولمق امید یله
 (بدر کاه با حرف صله و یا حرف ظرف در) در کاه جناب کی قبولی دیمکدر اگر چه اصلده قبولی
 دیمکدر که سابقا فصل بیان اولندی (حق یونک کی برلده خرام معناسنه در) جل و علا عطف
 تفسیری قبیلنددر (بر دار فعل مضارعدر بر داریدن بونده قالدیره دیمکدر) محصول ترکیب) هر کاه
 که احوالی پریشان کنه کار قوللر دن بریسی توبه و استغفار الی یعنی توبه و استغفار ایچون قبول اولمق
 امید یله خدادر کاهنه الینی قالدیره * ایزد تعالی در وی نظر نکند * ایزد همزه تک و زناک کسر یله
 خرام معناسنه در مکرری دیمکدر (در حرف صله در بامعناسنه) وی و اولک فتح یله ضمیر غایبدر او کی هو
 و هی معناسنه نظر نکندک مفعول صریحدر و در وی غیر صریحی (نکند فعل نفی مستقل در ایان
 معناسنه تحصیل علوم و معارف ایچون سیاحتهم زماننده کلماتک بو مقامنی استشکال ابدوب
 اکابر علماء انجام و مشایخ کبار رینه عرض ایلوب دیردم بو کلام شریفانی کو ستر که معصیت

۲ ردشعی و کافی

۳ رد ابن سید علی
و سروری و کافی

۴ رد لامعی

۵ ردشعی

۶ ردشعی

رد لامعی

و شعی

ایلین قوللرک اولیکی وایکچی توبه واستغفاری خداقنده مقبول اولیه پس حضرت آدم و حوا
و حضرت داود و بعض انبیاء و اولیاء ابو حکمت تختنده مندرجی دکلمی اگر دیر سنکه مندر جدر اندراجی
ندن معلوم بیوررلردی که بویکی فعل (یعنی نظر نکند و اعراض کند معنای شرطی متضمندر
یعنی اگر نظر نکند و اگر اعراض کند) و توبه اوچه دک اولدیغنک سری بودر که اولیکی وایکچی
توبه قبول اولمازسه اوچنچی توبه البته مقبول اولر دیو جواب ویرلردی پس بویه اولجده اشکال
قالماز معنی مستقیم اولور فنامل (معلوم اوله که کلماتک قدیم نسخهلرند که هر که یکی از بندگان
واقعدر واکثرند که یکی دوشمش امارابطه سزیک ندرتله واقعدر) پس قدیم نسخهلر مخالف
یازنلر معنای مستقیمه مخالف یاز مشرققدر (کارکاف بحصیله ادات مبالغه در صیغه ماضیتک
آخرینه لاحق اولور مبالغه فاعل مناسبه پروردگار کی رب مناسبه وافرید کارکی خلاق
مناسبه وگاه اولور که امر صیغه سی آخرینه لاحق اولور امر زکار کی غفور و غفار مناسبه
و آموز کار کی کثیر التعلیم و کثیر التعلیم مناسبه دین زیاده خطا سوبیش زیر کار اسم
مخصوص لفظدر فله هرگز داخل اولماز) و بو ذکر ایلدیکی الفاظ اسماء مصادر در افعال
دکلمر و ویردیکی معایننده اسمیلری معلومدر (بردارد لفظنده بر حرف استعلا) و داردی
داشتن دن اولوب یوقاری طوتمق مناسبی ویرنلر معنای لغوی لری استاددن ابوچه طوتمام مشلر
* بازش بخواند * باز بونده یند مناسبه در (و شین ضمیر بنده کنهکاره راجعدر) بخواند
فعل امر مفرد غائب یعنی طالب مغفرت و غفران ایلیه * باز اعراض کند * یعنی ایزد تعالی
اعراض کند حاصلی اعراض ایدرسه دیمکدر (بازش بتضرع و زاری بخواند * تضرع و زاری
عطف تفسیر لردر) زاری بونده ایکلدی مناسبه در (یعنی بنده عبد مذنب تضرع و زاری لکله
دعوت عفو و مغفرت ایلیه) بعضیلر ایکی بخواند فعل مضارع لردر ددیلر (اما اولی بودر که
بخواند ایکی رده یله امر غائب صیغه لری اوله) زیرا صیغه ده فعل مضارع لره امر غائب مشترک لردر
* حق سبحانه و تعالی کوید * یعنی خدای تعالی دیه یعنی تضرع دعوت توبه ایلیه
خدایه * یا لایکچی قد استخیت من عبدی و لیس له رب غیری * (یا حرف ندا ملائکه تائله
و ناسز لغتدر ملک جمیدر فرشته ل مناسبه) قد بونده حرف تحقیقدر (استخیت فعل ماضی
نفس متکلم وحده در استفعال یا بنندن اوتاندم دیمکدر) من حرف جر استخیت فعله متعلق
(عبد قولدر بنده مناسبه) و یا ضمیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه در (و لیس و او حرف حال
لیس فعلدر افعول ناقصه در) غیری تقدیر امر فوع اسمی و ظرف فاعله محلا منصوب خبری
(محصول ترکیب) خدای تعالی دیه ای بنم فرشته لم تحقیق قولدن اوتاندم حال بوکه آنک
بنندن غیری افندیسی یوق * فقد غفرت له * تحقیق بن آتی بار اقامد دیمکدر (معلوم اوله که
حیا عیب و ذم قور قوسندن انسانه عارض اولان تغیر و انکساردر) پس خدا حقنده حیا عیبی
نا امید ایلیکی ترک ایلمکدن مجازدر (یعنی بن قولمی نو مید ایلم حاصلی عقوبته مستحق اولمش
ایکن ترک عقوبت ایلدم دیمکدر * دعوتش را اجابت کردم و حاجتش برآوردم * دعوتش
شین ضمیر بنده به راجعدر ایکی فقره ده یله برآوردم حاصل ایلدم دیمکدر یوقاری کتوردم
دیمکدکدر معلوم اوله کی میم ضمیر فعل آخرینه لاحق اولسه ضمیر مرفوع مناسبه در بوند کی
* که از بسیاری دعا و زاری بنده شرم همی دارم * که حرف تعلیل بسیار حقوق مناسبه در
(و یا حرف مصدر در و همزه مجمله اضافت ایچون کلمشدر) زاری ده ده بوله در (شرم اسمدر
حیا مناسبه) همی هاء تائید ایله ادات حالدر اکثر نسخده ده همی شرم دارم دوشمش
و بعضیده یاز یان ک واقع اولمش (محصول ترکیب) دعوتنی قبول ایلدم و حاجتنی

مط

۲ رد ابن سید علی
و سروری و شعی و کافی

رد لامعی
رد ابن سید علی
و شعی

مط

رد شعی
مط

رد این سید علی
ولاهی

حاصل ایدم زیرا قولك چوقلق دعاوزاریافتن اوتارم * بیت * کرمین و لطف خداوند کار *
کنه بنده کردست و او شر مسار * کرم پندك مقدم مفعولیدر (وین فعل امر در بیندندن دیدندن
دكل بعضی لظن ایلدیکی کبی (لطف کرمه ... طوفان ضرورت وزن ایچون ارالی مفصول اولدی
کرم ایلکه و لطف ملائمه دیرل و اضافتی لامیه در (خداوند و خداوند کار افتندی معنائنه
و بزرگوارده دیرل (کنه کنه ایدن مخففدر کردستك مقدم مفعولیدر کردستك اصلی کرده است در
ضرورت وزن ایچون هر سه جمله همزه مجتبه حذف اولمشدر زیرا ادات خبر فعله داخل اولماز
(پس کرده بونده ماضی دن قسمدر ایش معنائنه (و او حرف حال (و ضمیر غائب در هووهی معنائنه
(شر مسار سار بونك کبی پرلده مبالغه افاده ایدر صفت مشبهه کبی اوتانغن معنائنه (محصول بیت)
خداك كرم و لطفنی کور که قول نگاه ایشدر حال بو که اول شر مسار در (تنکه یحیی
بن معاذ رازیدن روایت اولئور که اثنای وعظده بیورر مشکه سبحان من یدنب العبد
و یستحیی هو * عاکفان کعبه جلالتش بتقصیر عبادت معترفند که ما عبدك حق عبادتك *
(عاکف ملازم و مقیم معنائنه در الف و نون ادات جمعدر اسلوب عجم اوزره (کعبه بیت الله
و جلالت اضافتی بیانییه در (و جلال عظمت معنائنه در و شین خدایه را جمعدر
بتقصیر باحرف صله و بتقصیر تفعیل بایندن مصدر در اکسکلك معنائنه (عبادت ه اضافتی
لامیه در (یعنی مصدر ك مفعولنه اضافتییدر (معترفند اقرار اید بجهلدر (که
حرف بیان اعتراف (ما حرف نفی (عبدنا فعل ماضی متکلم مع الغیردر (کاف ضمیر منصوب
متصل (حق عبادتك اصلنده عبادت حق ایدی (پس صفتی موصوف اوزره تقدیم ایدوب
مضاف قلایلر مبالغه امدی اضافت صفت الی الموصوف (و کاف خطاب ضمیر
مجرور متصلدر (محصول ترکیب) خداك عظمتی کعبه سنه ملازم و ناظر اولئور عبادتلی
اکسکلكنه مقروم معترفلردر که یارب بزرگاکرچك عبادتله عبادت ایده مدك دیو (یعنی سنك
اولو لکه لایق و شایسته قوللق ایده مدك دیمکدر * و و اصفان حلیه جالش بتخیر منسوب که
ما عرفتك حق معرفت * و اصفان اسم فاعلدر ضرب بانك مثالندن وصف ایدی بجزلردیمکدر
الف و نون ادات جمعدر (حلیه یه اضافتی اسم فاعلک معنائنه اضافتی قبیلندن و جلاله
اضافت بیانییه (حلیه زیننه دیرل یعنی برك (بتخیر باحرف صله (تخیر تفعیل بایندن مصدر در
متخیر اولوق (حاصلی خبرنه دوشك (منسوب اسم مفعولدر (که حرف بیان تخیردر (ما حرف
نفی (عرفنا فعل ماضی نفس متکلم مع الغیر (و کاف ضمیر منصوب متصل مفعولی (حق معرفتك
حق عبادتك کبیر اعرابده (محصول ترکیب) دخی خداك کوزللی بزرگنی یعنی کوزللی
و صف ایدی بجزلره منسوبلردر (یعنی تخیر اولوب سویلی بجزلره بزرگنی سکالایق و سزاوار
بیانکی ایلله بله مدك (حاصلی سنی سکالایق یا اکیلله بیلن بیله سن سین (بشرده بو قدر
بو قدر تنکه ابن سینای حکیم دیر * اعتصام الوری بمعرفتک * عجز الو اصفون عن
صفتک * تب علینا فاننا بشر * ما عرفناك حق معرفتك * قطعه * کسر کسی
و صف اوزم پرسد * بی دل از بی نشان چه کوید باز * (که حرف شرطدر اگر دن مخففدر
(کس کیسه دیمکدر کسی دین کسی بیلن یش زیرا کسی یه کا کا دیرل کا فلر عریسدر
(و باحرف وحدت (وصف او اضافتی مصدر ك مفعولنه در (زراء مفرده ازدن
مخففدر در من معنائنه (من میك فکله بن دیمکدر انا معنائنه (پرسد فعل مضارعدر پرسیدن
صوره دیمکدر (بی دل روزمره لنده عاشقه دیرل (بونك کبی پرلده واله و حیران مراد در
بی نشان معروف (چه نه دیمکدر ادات استفهام در (کوید فعل مضارعدر کویدندن نه دیه

زد لاهی

ونه سو یایه دیمکدر (باز لفظ مشترک در اسماء فعل پیشنده اسم اولجه ینه نیچه معنی
پیشنده مشترک در) اما اسلوب محمه مناسب و ملایم اولان اولدر که بونده ادات تأکید
اوله (اگرچه تکلفه دخی و کبر و آجق معنای بی و یرمه قابلدر فتامل) (محصول یب)
اگر بر کیمسه خدائک وصفی شدن صور سه (یعنی بحا قیقه تله خدایی وصف ابله دیر سه
عاشق واله و حیران جانان بی نشانندن نه خبر سو یایه و نه نشان و نه) (یعنی کای یبغی ذات
شریفی وصف ایده من * عاشقان کشتکان معشوقند * بر نیاید ز کشتکان اواز *) (کشتکان
کشته نک جمیدر هاء رسمی کاف محمیه به ابدال اولمشدر دینامشدر دیمکدر (معشوق معروف
ونون و دال اات جمع معنی جهندن کشتکانه مقید در) (بر نیاید بحسب لغت یوقاری کلز
دیمکدر) اما استعمالده چمناز دیمکدر (معلوم اوله که بر کله نک که اولنده همزه اولسه بای
استقبالیه و یامیم ناهیه و یانون نافیه اولنه و اصل اولسه همزه یایه ابدال اولور (یسا و میا)
و یاید (و یاید کی فاقط) (اواز زایله و زاسر مشهور لغتدر عن یچه صوت دیرلر) (محصول یت)
(معنا جهندن یت اولک مضمونی تاکید ایدوب بیورر عاشقلم معشوقفت مقتولاز یدر) (پس

مطل

رد نامعی و سروری

مقتولاز دن اراز حقه از که انی وصف ابدلر) (یعنی وصفه قادر دکلدر لم معشوقند کی لده نون
و دالک ماقبلنده بر همزه اصلیه تقدیر ایدلر زانقدیر ایلشلر * یکی از صاحب دلان سر یحیی مر اقبه
فرو برده بود در بحر مکشفه مستغرق شده * صاحب دل اهل قلب دیمکدر و ایاء الله دن
عبارتدر و دیدیلر که صاحب دلدن مراد حضرت شیخ کندیلر یدر (سر فرو برده نک مفعول
صریحیدر) (و یحیی غیر صریحی) (حبیب یقابه دیرلر و فارسیجه کریان دیرلر مر اقبه به اضافتی
پیشینه در) (مر اقبه خدادن فیضه طالب و راغب اولمه دیرلر) (فرو برده بود بحسب لغت اشاعه
ایلتش ایدی دیمکدر) (اما اصطلاحده باشین یقابه چکمکدن عبارتدر) (نه که اهل حال اولان
صوفیلرک عادتیدر) (فرو برده ماضیدن قسمدر) (و بود حکایت حال ماضی) (در حرف صله) (بحر
دریا) (مکشفه احوال غیبیه اطلاع دیرلر و اضافت پیشینه در) (مستغرق اسم مفعولدر استعمال
باشندن غرق اولمش دیمکدر) (شده ماضیدن قسمدر اولمش دیمکدر ضرورت معنیسته) (محصول
ترکیب) (صاحب دل مشایخدن بریسی باشنی مر اقبه یقاسنه ایلتش ایدی عادتلی اوزره دخی مکشفه
در یاسنه مستغرق اولمش ایدی) (یعنی عالم کشف در یاسنه طلمش ایدی * آن گاه که ازان حالت
بارآمد یکی از صحاب بطریق انبساط گفت ازان بوستان که تو بودی مارا چه تحفه کرامت
آوردی * آنگاه آن اسم اشارتدر) (و گاه کاف محمیه وقت معنیسته در) (که حرف بیان بعض
نسخه ده آنکه که بر ینه چون واقع اولمشدر) (ازان حالتدن مراد عالم مکشفه در) (باز آمد کرو
کلدی) (یعنی عالم صحوه کلدی) (حاصلی اول عالم مکشفه دن بو عالمه کلدی) (یکی یایله بری
دیمکدر) (اما یاسر بر دیمکدر) (اصحابدن مراد بونک کی یرلر ده مریدلر در) (بطریق با حرف
مصابحت) (و طریق یولدر) (انبساط انفعال باشندن مصدر در بونده کستاخانه دیمکدر) (ملاطفه
و مزاح طریقیله دیدلر محله مناسب سولامشدر) (زیرا مرید شیخندن کرامت ذلیک کستاخلقدن
علی الخصوص که مزاح طریقیله) (گفت فاعلی یکی از صحابدر) (بوستان و اوله عجمی و اوسر
عربدر) (که حرف رابط صفت تو بودی یعنی اول بوستاندن که سن انده ایدک مستغرق
اولد یعنی عالم مکشفه دن تعبیردر) (مارا باز دیمکدر نحن معنیسته) (را حرف صله در یامعنیسته
تحفه اره فان کرامتد اضافتی پیشینه در و همزه اضافت ایچون کلشدنه کرامت تحفه سن
دیمکدر) (بعضیلر اضافتی تجویز ایلما دیلر و معنای نه کرامت اره فانی کتوردک دیمکدر دیدی
(آوردی و اوک فحبله فعل ماضیدر کتوردک دیمکدر و اوک ضمه او قسار لیکش اوقیدیلر

رد شععی و کافی

ردان سید علی و سروری

(محصول ترکیب) اول وقت که اول صاحب دل عالم مکاشفه دن واستغراق دن عالم صحوه کلدی
 میریدلر دن بریمی کستخانه سو یلدی اول بوستاندن که سن انده ابدک بزه نه تحفه ارغان
 کتوردک (یعنی کرامات وعطیان بزه نه کرامت کتوردک) گفت * صاحب دل دیدی * بخاطر
 داشتیم که چون بدرخت کل برسم دامنی پرکنم هدیه اصحاب را * بخاطر (با حرف ظرف و خاطر
 کوکله دوش نشسته و بریم متکلم مقدر در داشتیم قرینه سیه (داشتیم فعل ماضی متکلم وحده در
) که حرف بیان یعنی خاطر ده طوئدوغنی بیان ایدر چون ادات تعلیل در چونکه معناسنه
 (بدرخت با حرف صله و درخت دالک کسریله ورائک قحی وخالک سه کونیه اغنج دیمکدر
 کله اضافتی لامیه در مجازا (برسم با حرف استقبال حرف زائد دین زائد سه ویش (برسم
 رائک و سینگ قحیدر یله فعل مضارع متکلم وحده در (دامن انکدر (و یا حرف وحدت (پر
 طاو معناسنه در (کنم فعل مضارع متکلم وحده در کنیددن کردن مصدرندن اخذ ایلینی
 موأخذه کرک (پرکنم طوئدورم دیمکدر (هدیه هائک قحی و دالک کسری ویای شدله و دالک
 سکونی ویای مخففله لغتدر بونده ارغان مراد در اصحابه اضافتی لامیه در (و یا حرف تخصیص
 (محصول ترکیب) صاحب دل میرید کستخانه دیدی که خاطر مده و نتمده طوئدم ایدی که چون
 درخت کله واصل اولام یعنی عالم مکاشفه ده اسرار الهیه واصل اولم اول کلر براتکی پر
 ایلیم اصحاب و احبابه ارغان ایچون یعنی اول عالمه بکا کشف و فتح اولان معانی و اسرار الهیه دن
 بو عالمه اصحاب و احبابه کشف و بیان ایلیمی جائز اولانی شرح و ابضاح ایدم یعنی قصدم
 بوایدیکه بکا کشف اولان اسرارک کشف و بیانی ممکن اولانی یاراندن دریغ ایلوب سو بلیم
 * چون رسیدم بوی کلم چنان مست کرد که دامنم از دست برفت * چون حرف تعلیل (رسیدم
 با حرف تأکید (رسیدم فعل ماضی متکلم وحده در رسیددن ایرشدم دیمکدر (بوی کل
 اضافتی لامیه در یم معناده مسته مقیددر (چنان چون ایه اندن میرکدر ترکیله و او دوشمشدر
 انجلین دیمکدر (مست کرد مست ایلدی یعنی مدهوش و حیران ایلدی دیمکدر (که حرف بیان
 چنان مست کرد در (دامن انکدر دامن ده دیرلیم معناده مسته مقید در (برفت فاعلی
 ضمیر دامن در (محصول ترکیب) چونکه درخت کله واصل اولدم بوی کل بنی شویله مست
 و مدهوش و واله و حیران ایلدی که دامن المدن کتدی (یعنی بکا برجال اولدیکه کل دکل دامن بیه
 یادمدن کتدی (حاصلی بکاوصلت مبسر اولدی (اما اندن خبرو یرمه مالک دکل (زیرا بنیندن
 الدیر حضرت شیخ بونده و صولندن خبروردی * (قطعه) * ای مرغ سحر عشق زبانه پیاموز *
 کان سوخته راجان شد و او از نیامد * ای حرف ندا (مرغ سحر منادی و اضافتی لامیه در ادنا
 ملائسه ایه مراد بلبل در دیمشیر (زیرا اسخارده اکثر نالان اولدر شعرا دانده مرغ سحر اکا
 دیرل (عشق عینک کسری و شیک سه کونیه مصدر در علم یابندن تعاریف کثیره ایه
 معرفدر (لکن اشهر تعاریفی افراط محبتدر (پروانه بونده کلبکدر که کشدوی آتش شمع اورر
 (پیاموز با حرف تأکید (آموز فعل امر مفرد مخاطبدر آموزیددن آموختن دن دکل
 (کان که حرف تعلیل (آن اشاردر پروانه (سوخته کویتمش دیمکدر ماضیدن قسمدر
 اسم مفعول دکلدر بضاع لفظی ایلدیکه کبی (را حرف تخصیص (جان مبتدا (و شد خبری
 روح حیوانی به جان دیرل و انسانی به روان شد بونده رفت معناسنه در کتدی دیمکدر
 (و او حرف حال (نیامد همزه یایه مبدل اولمشدر بانه استقبالدن و نون نافیه دن صکره
 بریا زیاده ایدرل دین بواید الدن غافل ایمش (محصول بیت) ای بلبل نالان عشق جانانی
 پروانه دن اوکرن وادن تحصیل ایه زیرا اول پروانه سوخته نالان آتش عشق جانانله جانی

رد لامعی

رد این سید علی و لامعی
و سروری و سخی

رد لامعی

کنندی و اندن آوز و فر یاد و فغان کلمدی (یعنی عشق جانالله یاندی و کل اولدی حال بوکه
اندن کیمسه ناله و انین ایشتدی) حضرت شیخ پروانه بی عاشقه و صادق و بللی دعوای بی معنی
ایلین مدعی به تشبیه ایلش * این مدعیان در طیش بی خبر آئند * کان را که خبر شد
خبری باز نیامد * این اسم اشارت در مدعیانه (مدعی اسم فاعل در افتعال با بندن اصلی مدعی
ایدی قبل تاء افعال دال واقع اولدی دال حرف در حروف مجهوره دن و نا حرف در حروف
مهموسه دن بینه ماده تنافر و تباعد واقع اولدو غیچون تابی داله قلب ایدوب دالی داله ادغام
ایلدیلر مدعی اولدی ماضی سی و مضارعی و سائر مشتقاتی بویله اعلال ایدرلر فاعل مدعی
دعوا سنده صادق اولمیه دیرلر (الف و نون ادات جمع در تشکله مکرر بیان اولاندی) در
حرف ظرف (طلبش شین ضمیر خدایه راجع در) بی ادات سلب در اسمای جوامده
مخصوص (خبران خبرك جمع در شمدی ذکر اولان کبی) اصلی بی خبران اند در
همزه وصله ساقط اولمدر دین سوزینك اصلی بوقدر ز را بوهمه حرف مجتلبه در اصلی
دکلدر (کان که حرف تعلیل) آن اسم اشارت در مقدر کسه (تقدیری که انکس را که در
را حرف صله در با معناسنه) که حرف بیان و یا حرف رابط صفت (شد بونده اولدی
دیکدر صار معناسنه) خبری یا حرف وحدت (و یا حرف تکبیر) باز بونده کرو معناسنه
اولمغه قابلدر و جائزدر که تأکید ایچونده اوله فارسی بی ارتق تتبع ایدنه معلومدر
(محصول بیت) بو واصل ایز دیو دعوای مرد ایلین مدعیلر و کذابلر طلب و تحصیل
عشق حقیقده بی خبر و بی دانشدرلر (یعنی هنر و اسلوب طلب و طریق تحصیلنده بی خبرلدر
پس مقام وصول بونلره قنده مایسر اولمق احتمالی وار) ز را واصل اولوب خبردار اولاندن
پردخی خبر کلمدی (یعنی وصول خبردار لغندن بر خبر کلمدی) ز را (من عرف الله کل اسانه) در
(یا خودنه وصولندن و نه کننیدن خبر کلمدی) حاصلی اسرار جانانه سنی شریله کتم ایدر که
کیمسه اندن برنسه فهم ایلن که اول واسطه ایله کنیدی فهم ایلنه (اولیائی تحت قبایی
لا یفهم غیری) بونلرك حقنده در * دیگر * و دیگر بونده یالله و یاسر لغندر دخی معناسنه بونده
بر قطعه دخی دیکر یعنی قطعه دیگر * ای بر راز خیال و قیاس و کان و وهم * وز هر چه گفته اند
شنیدیم و خوانده ایم * ای حرف ندا (بر حرف استعمال) و تر حرف تفصیل (بر تر بوجه رك دیکدر
منادی واقع اولمش تقدیری ای بر تر خدا در) از برتره متعلقدر خیال قوت مدرکه باطنیه ك
بر سیدر (حقیقه خیالی و وهمی علم آلام و حکمت اوقیان بلور) ز را بونلر حواس
باطنیه دندر و بونلردن اول فنلرده بحث اولنور (قیاس برنسته بی اور لغندر) یعنی برنسته بی
برنسته به برابرلدر مکه دیرلر (کان کاف عجمینك ضمیمه ظن معناسنه در که برنسته بی بلده
طرف راجحه دیرلر) وهم ده خیال کبی قوت باطنیه ك بر سیدر و برنسته بی بلده طرف
مر جوحه دیرلر ظنك نقضیدر (وز هر چه و آو حرف عطف مابعدینی ماقلند ه کی در ت
شبهه عطف ایدر) گفته ماضی دن قسمدر آخری ها رسمی اولدو غیچون ادات جمعی
همزه مجتلبه ایله اراد ایلدی (شنیدیم گفته اندی بیا ندر تقدیری شنیده ایم در ضرورت
وزن ایچون هاء رسمیه همزه مجتلبه ترك اولندی) و خوانده ایم بور که قرینه در
(محصول بیت) ای بو مذکور لردن و جمیع سنك شانکده اولان کفت و کوردن اعلی و منزله
اولان الله ز بونلری اینستیز و اوقر (یعنی یتش ایکی فرقه بل که جمیع ملل وادیان
سنك حقه کده سوبلد کک لردن منزله خداسین) حاصلی حقیقه سنی بیان یتنه سنسین
سنك بلد یکل کبی سنی کیمسه بلز بعض نسخه ده شنیدیم و او عطفله واقعدر (پس

ایشتم یکمزدن و او قدو غر دن منزه سین دیمکدر * مجلس تمام کشت و باخر رسید عمر *
 ما همچنان در اول وصف تو مانده ایم * مجلس اسم مکادر تقدیری مجلس گفت و کودر
 (یعنی سنک ذات وصفاتکده اولان گفت و کوچمسی) تمام معروف (کشت فعل ماضیدر
 کشتندن بونده اولدی دیمکدر صارم مناسنه تنکه نخل باسقی کشت بیوردوغنده یسانی تفصیلا
 مرور ایادی (وار حرف عطف) باخر با حرف صله (رسید فعل ماضیدر رسیدندن
 ایرشیدی دیمکدر) همچنان هم ادات تأکید (چنان انجلین دیمکدر کذلک مناسنه) وصف تو
 مصدرک مقعوله اضه فتیدر (مانده ایم بنه همزه حرف مجتلبه در قالمشز دیمکدر) محصول بیت
 یارب سنک ذات وصفاتکده اولان بحث و گفت و کو و قیل و قال مجلسی تمام اولدی و بو
 بحث و قیل و قالده عمر آخره و پایانه ایرشیدی و بزهنوز ابتداء مجلسیده کبی سنک و سنک
 ابتدا سنده قالمشز (حاصلی اولده لاله الا الله دیردک آخرده) لاله الا الله دیرز (وار لده
 قل هو الله احد دیردک) آخرده ده قل هو الله احد دیرز (و اولده انما الله واحد دیردک) آخر
 عمر یزده ده آتی دیرز * محامد پادشاه اسلام خلد ملکه * محامد مبتداء محذوفه خبر در
 و مبتداء مؤخر تقدیر اولوق جائز یعنی ذکر محامد پادشاه اسلام است این مقدم تقدیر
 ایملکه جائز در برهضاف حذفیه ایکی صورتده بله تقدیری این ذکر محامد آه (محامدک
 مفردی محمدتدر) یعنی مصدر محمد در علم باندن بونده اوصاف جلیله مناسنه در (پادشاه
 اصلنده شاه پادادی) شاه اولوه مناسنه (و پاد حافظ موصوفک صفتیه اضافتی قبیلندن ایدی
 سکره صفتی موصوف اوزیننه تقدیم ایدوب بنه صفتی موصوفه اضافت ایلوب) پادشاه
 دیدیلر حافظ عظیم مناسنه (یعنی دآور زک) اسلامه اضافتی لامیه در برهضاف تقدیریه
 (یعنی اهل اسلام) خلد فعل ماضی مبنی للمفعولدر تغیل باندن موقع دعاده واقع اولمشدر
 مؤید اولسون دیمکدر (ملک بونده میم غلبه در مملکت و سلطنت پیننده مشترک لغظدر
) خلد فعلک نائب عن الفاعلدر مملکتی و سلطنتی مؤید اولسون دیمکدر میم ضمیه
 و کسر یله اغتدر دین عجیب دیمش ظاهر بودر که کسر یله و معنارده مستعمل دکلدر * ذکر جیل
 سعدی که در افواه عوام افتاده است وصیت سخنش که در بسط زمین رفته * ذکر کسر ذاله
 دل ایله آکغه دیرلر (وضع ذاله کوکل ایله آکغه دیرلر) یعنی برنسنه خاطره کتورمک (جیل
 کوزل دیمکدر) عجم خوب دیر (سعدی حضرت مؤلفک خلص شریفلر بدرواسم لطیفی مصلح
 الدیندر) حضرت شیخک مناقبنده بیورر که پیر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین
 شیخ روزبهان بقلیت کوینده که پدر حضرت شیخ سعدی خادم حضرت شیخ بوده است (و چون
 حضرت سعدی متولد شده است پدرش بخدمت شیخ آورده) و حضرت شیخ درونظر
 قوموده و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیبی دادیم (امامر شد او شیخ شهاب الدین
 سهروردی بوده است قدس الله ارواحهم) بعضیلر دیکه حضرت شیخ یوزیکرمی ییل
 یشادی (و بعضیلر یوزالتی و بعضیلر یوزابکی) و اعلم عند الله (اما وفاتی التیوز طعسان برنده
 واقع اولمش) تنکه وفاتی نار یخندن فهم اولنور (قطعه) همای روح پاک شیخ سعدی * چودر
 پرواز شد از روی اخلاص * مه شوال بود و شام جمعه * که در دریای رحمت کشت غراض *
 یکی پرسیده سال فوت کفتم (ز خاصان بود ازان تاریخ شد خاصلر) (ذکر جیل اضافتی بیانیه در
 و سعدی به اضافتی لامیه در) که حرف رابط صفت (افواه جمع فم در زیرک اصلی فودر
) پس کثرت استعمالدن ها حذف اولنوب فوقالیدی امری و او طرفه مافیلی مضموم اسم هودن
 خبری اسم بولمندی ایسه و اوی میه ابدال ایلدیلر ایکیسیده حرف شفوی اولدو غیچون فم اولدی

رد لامعی

تاریخ وفات سعدی

رد لامعی

رد لامعی

رد شعی

رد بن اسید علی ولا معی

و سروری و کافی

پس تصغیر و یا جمع اید بنجه اصله در ایدوب قویه وافواه دیدیلراغزل دیمکدر (عوام جمع عامدر که نقیض خاص در نصربانهك مضاعفندن اصلی عوام در فواعل وزنی اوزره منتهای جوع وزنی اوزره خواصده بویه در بونده خلق عالم می اددر) افتاده است ماضیدن قسمدر دوشمش دیمکدر اسم مفعول دکلدر (وصیت صادق کسریله ایلاک الکه سی خلق عالمه مشهور اوله) سخن وحسن ولسن قافیه سنده (سینک ضمی و خانک فتحیه اوقنور) (اما بن وکن قافیه سنده سینک فتحی و خانک ضمیه اوقنور) (اماغیری برلده ابیکسده جائزدر صیت سخن اضافتی لامیه در) (وشین ضمیر مذکور سعدی به راجعدر) (که حرف رابط صفت) (بسیط و بساط بانک فتحیه کبک یره) (یعنی واسع یره دیرل) (بونده زمینه اضافتله بر روزی مر ادا اولمشدر زمین یردر ارض معناسنه) (رفته ماضیدن قسمدر کتمش دیمکدر اسم مفعول دکلدر) (ایکی فقره ده در لفظی باء صله معناسنه در ظرفیت معناسنی و یرنلر یا ککش کتمش) (محصول ترکیب) سعدینک کوزالکله مذکور ایلماسی (یعنی الکه سی که عالم خلقنک اغزل ینه دوشمشدر) (یعنی اتی هر کس که علم و کماله و فضل و عرفانه اکار) (یعنی مقبول و مر غوب عالمدر دخی آنک نثر و نظمینک صیت و صحبه سی حاصلی چاوی و اواری که تمام دنیایه منتشر اولمش یعنی یا یلش) (خصوصا کلمات گلستان * و قصب الحیب حدیثش که همچو شکر میخورند * قصب قافک و صادق فتحه لریله مطلقا قامشه دیرل) (قصب السبق) (و قصب السکر کبی) (حبیه اضافتله شکر قمنه تخصیص ایلمشدر) (زیرا قصب الحیب اولدر که شکر قاشنی خرده طوغر لر یعنی ایکی بوغم اورتاسنی اوفاق اوفاق کسرلر اندنصرکه اول پاره لری تقشیر ایدر لر یعنی قبوغنی صو یار لر و رطایق ایچنه ترتیب و تزین ایدر لر بویرلده یعنی استانولده میوه بی سپیده ترتیب و تزین ایلمد کیری کبی اندنصرکه اوزر ینه کلاب و بخور صوبی سیرلر و دوستلری برینه ارسال ایدر لر پس بواسطه اوبده کوندیرلن شکر قاشمشه) (قصب الحیب دیرلر اضافتی لامیه در) (و حدیثه اضافتی بیانیه در) (حدیثدن مر ادا کنینک شیرین کلا تیدر) (که حرف رابط صفت) (هم ادات تا کیسد) (و چونوله و نونسمز ادات تشبیه در مثل معناسنه) (شکر شینک و کافک فتحه لریله مشهوردر) (اما سین مهمله نک ضمی و کاف مشددک فتحیه عربیدر) (میخورند فعل حال جمع غائب بونده استمرار مر اددر لر دیمکدر) (میکدن مر ادا منتفع و مثلنذ اولورلر دیمکدر) (محصول ترکیب) (دخی سعدینک قصب الحیب کبی مقبول و مر غوب کلماتی یعنی نظم و نثر سوزلری که حسن قبولله قبول ایدوب انکله منتفع و مثلنذا اوورلر) (حاصلی سوزلریکه هر کسک قمنده معزز و مسلدر) (قصب الحیب عبارتنده اکثر شرا حک مفصل و مطول مالا یعنی سنه التفات اولنسون که صداع ایراث ایدر * ورقعه منشآتس که چون کاغد زر می برند * ورقعه بونده یازیلن کاغد پاره سنه دیرلر آخرنده تاه مربوطه هاء رسمی شکلنده یازانغله اضافت ایچون بهرهمزه مجتلبه اثبات ایدرلر) (منشآت سینک ضمی و نونک سکونی و شینک فتحیه اسم مفعولدر افعال بابندن) (یعنی انشاء بنشی دن که مهموز الالم در جمع مؤنث صیغه سیدر مکرمات وزنی اوزره) (اقتده خلق و ایجاد معناسنه در) (اما بونده کنیدن صادر و پیدا اولان نظم و نثر سوزلریدر) (شین ینه سعدی به راجعدر) (که حرف رابط صفت) (چون نوله ادات تشبیه در) (کا غد کاف عربیله و غین مجع مفتوحه ایله معروفدر زره اضافتی لامیه در ادنا ملبسه ایله) (زرافض مشترکدر اتونه و سکه لی ایچنه دیرلر) (نکه مشت زن حکایه سنده و غیری یرلده کله جکدر ان شاء الله تعالی بونده ده ایچنه مر اددر) (زیرا کاغد زراوا در که بر پادشاه بر کیمده احسان ایلمک است) (پس انده بر امر شریف

ویر که وار بو امر فلان یرک حاکمه ایلت سکافلان شهر دن بو قدر اچقه دیو شر سونلر دیر
اول دخی اول کاغدی ایلدر اول جا که تسلیم ایدر اولده امر شریفه امثال ایدوب خانه دن
خانه یه ود کاندن دکان بو قدر اچدطرح ایدوب صاحب رقعیه تسلیم ایدر ملا لاری وملا احد
قزویی وملاحلمی بیورر لی که بوقانون الآن ایرانده معمول بهدر (میبرد فعل حال جمع
غائب بونده استمرار امر ایدر ایلدر لی دیکر تقریر اولان وجه اوزره (محصول ترکیب) دخی
سعدینک نظم ونثر یاز دیخی کاغذ پاره لی که ائی اچقه تحصیلی ایچون خط همایون و امر شریف
کبی معزز و مکر م طو توپ هر چایه و هر مملکت ایلدر لی کاغذ زر دن مراد مذکور در پس
شر احک خیط عشوا ایلد کزینه اعتبار اولنسون که ضلالتدر * برکال فضل و بلاغت او حل
نتوان کرد * بر حرف استعلا (کال لغته تمام معنائنه در) یعنی مصدر در اوچ بایدن کلور
نصر (وحسن) و علم بایلرندن بونده مر اد علم و معرفته تمام اولمقدر (فضل ارتقا قدر) یعنی
اقران و امثالندن علم و معرفتن ارتقا معنائنه اکثر نسخده کال فضله مضاف واقع در
وبعضنده عطفله دوشمش (بلاغت بونده فصاحت معنائنه در) اما لغته ایر شمش
معنائنه در فصاحت و بلاغتی حقیقله بیلک معانی کبابرینی کور مکه موقوفدر (اوضعی
غائب) سعدیه راجعدر (حل حاکم قحی و میک سکونیه حیوانات جنسک قرنده اولان
بو که واشجارک اوزرنده اولان حاصله دیرلر) اما بونک کبی پرلده نسبت و اضافت معنائنه
مستعملدر (نتوان نون حرف ننی) توان لغته قوت و قدرت معنائنه در (اما بونک کبی پرلده
عدم امکاندن عبارتدر) کرد بونک کبی پرلده مصدر معنائنه در (زیرا تواند رایحه استقبالی
ملحوظدر (وقاعده مقرر در که ماضی مستقید نصکره واقع اولسه مصدریت معنائنی افاده ایدر
) پس نتوان کردک معنائنی ایلک اولماز دیکر (معلو اوله که ذکر جیل مبتدا) و نتوان کرد
خبری و مایلرند اولان ذکر جیلک صفتی و معطوفانیدر (وحل نتوان کردک مفعول صریحی
و برکال غیر صریحی (محصول ترکیب) شیخ سعدینک مذکور احوال و اوصافی کنینک کال و فضل
و بلاغته حل ایلک اولماز یعنی مذکور احوال و اوصاف کنیدی ذاتک استحقاقندن دکلر
(حضرت شیخ سعدی کنینک ذکر جیل ایله مشهور و کال فضل و بلاغته معروف و حسن تألیفات
و تصنیفات موصوف اولد یعنی ذکر محمد پادشاه مقدمه بیور مشدر * بل که خداوند جهان و قطب
دائرة زمان قائم مقام سلیمان ناصر اهل ایمان شاهنشاه * نظم اتابک اعظم مظفر الدین ابو بکر بن
سعد بن زکی ظل الله فی ارضه بارض عنه وارضه بعین عنایت نظر کرده است و تحسین بلیغ
فرموده و ارادت صادق نموده لاجرم کافه ائام از خواص و عوام بحسب او کراییده اند که الناس
علی دین ملوکهم * بل ادات اضربدر لفظ عربی در ترکیده مستعملدر (که حرف بیان
) خداوند بونده صاحب و مالک معنائنه اسمدر و مبتدا و افعدر (و بعین عنایت نظر کرده است
خبریدر غفلت اولمیه) جهانیه اضافتی اسم فاعلک مفعولیه اضافتدر (و قطب و او حرف عطفدر
بوفقره دن غیر کلن فقره لده حرف عطف یوقدر (قطب پرکار ایله دائرة چند ککده دائرة
اورته سنده پرکارک ایغی طور ان نقطه یه دیرلر و دکر منک چرخنه متصل دمر که دوز و اوست طاشنی
دونددر کاده قطب دیرلر و فلک کده ایکی قطبی وارد بریسی تحت الارضدر که بویردن کور و غیر
اکا قطب جنوبی دیرلر بریسیده فوق الارضدر که کورینور و اکا قطب شمالی دیرلر دمور قازق
دیدکری یلدر در قطب شمالیدر انکیچون انده طالع و غروب اولماز و رجال غیبیدن برینه که تصرف
عالم بادن الله تعالی اکامعلقدر (یعنی مدار دائرة عالمدر قطب دیرلر) و سلاطین اسلامیه به قض
تشبیه طریقله اطلاق اولنور انتظام امور انامک رأی و تدبیر و تصرفنه مفوض اولد یعنیچون

رد این سید نبلی و لامعی
و سروری و شعی و کافی

(دائرة اضافتی لامیه در و دائره مك زمانه اضافتی بیانیہ در) قائم مقام اضافتی اسم فاعلك اسم مكانه اضافتی در (وسلیماہ اضافت لامیه در سلیمان پیغمبرك تحت كاهی شیراز اولد ییچون مقامی اكا اضافت ایلدی نكه ان شاء الله تعالی محسنده تفصیلی كه جكدرد) ناصر اهل ایمان اضافتی لیده اسم فاعلك مفعولہ و لامیه در شاهنشاه اصلنده شاهان ایدی پادشاهلر پادشاهی دیمكدر ملك الملوك معنایند بکر یکی دیدكری کی صكره مضاف الیهی تقدیم ایدوب شاهانشاه دیدیلر پس الف متوسطی حذف ایدوب شاهنشاه دیدیلر كاه اولور كه الف اخیریده حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر و كاه اولور كه الف اولی و ثانی بی حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر و كاه اولور كه جمیع الفاتی حذف ایدوب شاهنشاه دیرلر فاحفظ (معظمه اضافتی بیانیہ در) اناك لاله و جله الملك معنایند در اناك دیرلر بر نیجه پادشاهلردر كه جدا علاری اقسغردر كه جلال الدین ملك شاه ابن الب ارسلان سلجوقینك قوللردن ایدی (پس جلال الدین مذکور اقسغری محمد نام اوغلنه لالا و جله الملك ایلدی جلال الدین امدی متوفی اولیچق مذکور سلطان محمد تحت سلطنته جلوس ایلدی و مذکور اقسغره غوطه شاهی یعنی دمشق و حلبی و بالجله دیار عربی خانلق طریقیله و یردی و زنگی نام اوغلنه دیار بکری و دیار ربیعہ و اذربایجانی باباسنه کی خانلق ایله و یردی الله امری ایله سلطان محمد چوق یشامیوب متوفی اولدی و یرینه جلوس ایدروارث سلطنتی قالدی (پس اقسغری و زنگی بن اقسغری خروج ایلدی و هر یره كه توجه ایلدیلر باذن الله تعالی قتیج ہمسرا اولدی عیور و شاه اسمعیل کی پس اقسغری متوفی اولیچق امور سلطنتده زنگی مستقل اولدی و زیاده ابو پادشاه اولدی و زنگینك ایکی اوغلی و ارایدی برینہ سعد و برینہ زکریا دیرلر دی سعد شیرازی و زکریا یه خلخالی سنجاق و یردی پس زنگید نصكره سعد پاشاه اولدی زکریا یوك اوغایدی و زکریا سنجاقده قالدی و ظہیر فارابی بی بیانہ الدی و کندیته مداح ایلدی نكه دیوانندن فہم اولور) پس ہلا کو ظهور و خروج ایلدی و سعد بو اعر عسكره تحمل ایدہ مدیكندن لارہ و هر مزہ فرار ایلدی بعدہ كه ہلا کو کندی سعدینہ برینہ کندی و چون معمر اولیوب ابو بکر بن سعد پادشاه اولدی و کمال صفہہائی بی بیانہ الوب تربیت ایلدی پس کمال برنك مدحندہ بوقصیدہ دیورر (نظم) قطب کردون ظفر شاهنشہ سغری نسب وارث تحت سلیمان خسرو جشید فر شاه ابو بکر بن سعدان کردم جان بخش اوزندہ شد در دامن اخر زمان عدل عمر خسرو انا حلقہ حکم تو کشتہ کوشار شاه سغری شاه را دیدار تو کحل بصر (قرل ارسلاند انا بکندرد بوقتر بردن معلوم اولدیكه زنگید نصكره سعد ادلی اوغلی جلوس ایلدی اندن صكره مظفر الدین ابو بکر كه كلستان انا نامہ تألیف و تصنیف اولمشدر جلوس ایلدی كه شیخك مریدی ایمش پس مظفر الدین لقبی و ابو بکر کنیتی كه سعد اوغلی در و سعد زنگی اوغلی و ابو بکر تبرکا باباسی ادینی اوغلنه دیمش (نكه سلطان سلیمان مرحوم باباسی ادینی بر اوغلنه دیمش كه سلطان مراد دام سلطنتہ اناك اوغلیدر (ظل کولکيه دیرلر) لفظہ اللہہ اضافتی لامیه در مجازا اللہك کولکسي دیمكدر (حضرت محمد مصطفی علیہ الصلوٰۃ والسلام دن روایت اولمشدر كه) السلطان ظل الله فی الارض یاوی ایله كل مظلوم (یعنی پادشاه بریوزندہ اللہك کولکي سیدر اكا صیغور هر مظلوم حاصلی هر کس کنش اسیچقندن کولکيه پناه ایلدیکی کی ظالملر شرندن مظلوملر پادشاهلره كذلک پناه ایدرلر) فی ارضہ ارض یرہ دیرلر (وضیخداہ رجعدر) رب منادی حرف ندامقدر یارب دیمكدر (اصلندہ ربی ایدی کسر یله اکتفا ایدوب با حذف اوالندی) ارض فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر (یارب راضی اول دیمكدر علم بابانك ناقص ابو بسندن مصدری رضا و رضوان کلدر) عنده ضمیر ابو بکر را جعدر جار و ضمیر رضیفا امرہ

معلقدر) وارضه واو حرف عطف (ارض همزه نك فتحی وضادك كسريله افعال بايندن فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر علامت جزم ايچون ياساقطاوالمشدر) اصلي ارضي برضی ایدی (وها ضمير منصوب متصل ابو بکره راجعدر) معلوم اوله که اسجاعده فقره را آخری ساکن اوقفور (پس بونده ايکي ضمير بيله ساکن اوقفور) وايکي ارضه تجنیس تام واقع اومشدر (زیرا ضمير علی حده کله دردر) وبو ايکي فقره نك اولکيسي اخباريه (وثائبي انشايه واقع اومشدر) عين بونده کوزدر چشم معناسنه (وعنايت عون وقصد معناسنه در و اضافت بيانيه در) کرده استك مفعول غير صر یحیدر (ونظر صر یحیدر) و کرده ماضیدن قسمدر ایلش ديمکدر (واو حرف عطف تحسین تفعیل بايندن مصدر در لغته کوزنلندر مکدر) اما بونك کبی برلرده احسنت وافرین ديمک معناسنه در (بالغ مبالغه معناسنه در زياده ديمکدر و اضافت بيانيه در) فرموده ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر بیورمش ديمکدر (واو حرف عطف ارادت مصدر در افعال بايندن اصلي اروادا ایدی واو حرف علت متحرک ماقبلي حرف صحیح ساکن نقل حرکت بر ماقبل ايتدک واو متحرک في الاسل ماقبلي مفتوح الان الفه قلب ايتدک ايکي الف جمع اولدی ايکي الفک بر بني حذف ايتدک ويدلته تا ويردک ارادت اولدی الف اولی حذف ايلسك وزنی اقاله او اور وثائبي حذف ايلسك وزنی افعاله او اور قائل (صادقه اضافتی بيانيه در کرچك ارادت ديمکدر پادشاهك كندیيه حسن ارادت وتسليم ورضای صادق کوستر ديمکدر اشارتدر) حاصلي پادشاه حضرت شيخك بریدی ايمش (نموده ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر کوسترمش ديمکدر) لاجرم لايله مستعمل لفظدر لا بد ولا محاله کبی ميک فتحيله (يعني بالضروري ديمکدر) کافه فاك تشديد بيله جميع معناسنه در (انامه اضافتی لاميد در انام الفک فتحيله خلق معناسنه در جميع خلق ديمکدر) از بونده من تبين معناسنه در (خواص خاصك جمعدر) وعوام عامك جمعدر ايکيده نصر بونك مضاعفتنددر (يعني خلقك شريفلری ووضيلری) بحبت با حرف صله بحبت ميک فتحيله معروف اوويه اضافتی مصدرک مفعولته اضافتدر) اوضير سعيديه راجعدر (کرايده کاف بحمينك كسريله ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکلدر ميلي ايلش ديمکدر) که حرف تعميل (الناس لفظ امر فوع مبتدا آدم اوغللری ديمکدر) علی حرف جر مقدار کاشون لفظنه متعاقدر (دين بونده عادت وخوی معناسنه در) ملوک اضافتی لاميه در وصيره اضافت كذلك (ملکك جمعدر پادشاهلر ديمک (ملوک ملکك جمعدر بکلريکي ديمکدر دين عجب سويلش) محصول ترکیب) يعني سعيدينك مذکور اوصاف واحوالی کندیك کمال فضل وبلاغته جل ايلك اولماز بلکه جهان پادشاهی دخی دائرة زمناك قطبي قائم مقام حضرت سليمان نبی اهل ايمان واسلامك ناصري اعظم انابك معظم پادشاهلر پادشاهی (يعني دنيا پادشاهلرينك اووسی مظفر الدين ابو بکر بن سعيدين زنگی ير بوزنده اللهك کولکده سي يارب سن اندن راضی اول وانی ده راضی ايله) حاصلي مذکور اوصافله موصوف والقباله ملقب خداوند جهان سعيديه عين عنايتله نظر ايلشدر ومبالغه ايله آفرین ونحسين بيورمشدر وحسن اعتقاد وصدق وارادت کوسترمشدر پس شك يوق که خواص وعوامدن جميع انام سعيدينك محبتنه ميل ايلشدر (زیرا ناس پادشاهلريك توره سی وعادتی اوزره در) يعني سلاطينك عادت وخلقينه تابعدر (حاصلي خلقك طور و طريقته تقايد ايد کيلريدن) پس زمان پادشاهی سعيديه زياده طالب وراغب اولد يچون جهان خلقيله اکا تقليد ايله سعيديه زياده طالب وراغبلر در * رباعي * درت مصراعدن مرکب نظم دبرلر که مطالعی اوله ودر دنجی مصرعك قافيه سيله متفق اوله (وبحر هزج احزیدن اوله) پس بو که طاقا نظم وقطعه ديدنلر وزن رباعيدن اکا دکل لر بمش * زانکه که ترار من مسکين نظرست * انارم ازا فتاب مشهور ترست *

ردلامعی

افعه یعنی انك كسری وفانك فتحی وعينك سكونيله للطابع

ردلامعی

ردلامعی

ردلامعی

ردابن سعيدي ولامعی وكفی

زانکه زای مفرده حرف ابتداء در منذ معنایسته (و آن اسم اشارت در (که کاهدن مخفف وقت معنایسته) که حرف بیان نورادن مخفف ضمیر مرفوع منفصل (ورا ادات تخصیص در لام جاره معنایسته سنگ دیکدر (بر بونده حرف صله در باء مفرده معنایسته) من بن دیکدر انا معنایسته (مسکینه اضافتی بیایه در (من دنونک کسری ضرورت وزن ایچوندر دین اضافات احوالندن اکاه دکل ایش (مسکین بونک کبی پرلده درویش و فقیر معنایسته در (نظر معروف وسین و تادات خبر (آثار اثرک جمیدر نشان و علامت دیکدر (میم ضمیر متکلم و حده (ازک همزه سی و صلاله ساقط اولمشر (آفتاب الف بمدوده و فاک سکونیه کونسه درلر (آفتاب همزه سیده و صلاله ساقط اولور (مشهور معروف (تادات تفصیل (وسین و تاینه معروف (محصول بیت) اول وقتدن بری که سنگ بن مسکینه نظر و التفات واقعدر (یعنی بکا حسن نظرک اولایندن بری بنم آثارم (یعنی تألیفات و تصنیفاتم (حاصلی نام و نثرم آفتابندن مشهور رقعدر (یعنی تمام دنیاده شهرت بولمشر * کر خود همه عیبهایدن بنده درست * هر عیب که سلطان بدستند هنرست * کر اصلنده کرچه در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (خود روم ضمه ایله بدودد قافیه سنده مستعمل لفظدر بونده ادات تأکیددر (همه جمع و قاطبه معنایسته در (عیبهایک جمیدر (ذوی العقولک غیری اولد یعنیچون هایلله جمع اولدی (بدین باحرف ظرفدر فی معنایسته دال همزه دن بدل اولمش اصلنده (این اسم اشارتدر بندهیه (در بامضمین اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایدر (وسین و تاینه معهود مصراع ثانی مصراع اولدن مستدر کدر لکن تقدیرنده هر کل افرادی معنایسته کل عیب دیکدر بونده مبتدادر (که حرف رابط صفت (سلطان مبتدا بدستند بایونده تأکید افاده ایدر بویانی ظرفاء بحجم مکسور و غیر یلری مضموم او قورلر (بدستند بایعجمی مفتوحه ایله فعل مضارع مفرد غائبدر بکنه دیکدر جمله فعلیه خبر سلطاندر و جمله اسمیه صفت هر عیبدر (هنر عیبک تفضیلدر و خبر هر عیبدر (محصول بیت) اگرچه که جمیع عیوب بوندهده حاصل و موجوددر (یعنی باشند ایاغده دلمعوبم (لکن هر عیبی که پادشاه بکنور اول عیب هنردر (حاصلی بن که پادشاهک مقبولی و مرغوبی اولام هر عیبم کوزینه هنر کورینور (زیرا محب محبوبدن هنرندن غیر نیستنه کور من * بیت * کر هنری داری و هفاد عیب (دوست نبیند بجز از انیک هنر * قطعه * کلی خوشبوی در حجام روزی * رسید از دست محبوبی بدستم * کل کاف بحجمینک کسر یله اغنده مطلقا بالحقدر اما بوندرومده کاف عربیله کل دیدکلریدر که استانبولده کفه کلی دیو صالده قلیدر ظاهر بودر که کاف بحمیدن محرفدر (و یا حرف وحدتدر (خوشبوی وصف ترکیبی در بونده کوزل و طاتلی معنایسته در (و بوی مطلقا فوقیدر کوزل و طاتلی فوقولی بر بالحق دیکدر کل مبتدا و خوشبوی و اور سیمیه صفتدر در حرف ظرف (حجام مشهور میم ساکن او قمنق کرک که اضافت فهم اولمیه (روزی یا حرف وحدتدر بر کون دیکدر قیاس جامده بای وحدتله اولمق ایدی اما وزن تحمل ایلمدیکیچون تقدیر اولندی فتأمل (رسید فعل ماضی مفرد غائب ایرشدی دیکدر فاعلی کله راجع مختصه ضمیردر جمله فعلیه خبر مبتدادر از دست رسیده متعلقدر محبوبه اضافتی لامیه در (و یا حرف وحدت (بدستم باحرف صله رسیده متعلقدر (محصول بیت) بر کون برجامده بر کوزل فوقولی بر پاره کل بر محبوبک الدن الیمه ایرشدی (یعنی بر محبوب بر کون برجامده بر مقدار کل صوندی (معلوم اوله که رومده کلی جامده خاتون کثیر صاحبزبنه سور و ب انکله باشلرینی و صاحبزبنی شست و شو ایدرلر (اما اعجامک ذکریده جامده محاسن و بدلتربینی انکله بورلر (ننگه بعضی عرب بدلتربینی حنا ایله بورلار

* بدو کفتم که مسکن باعیری * که از بوی ولاویز تو مستم * بدو با حرف صله و دال همزه دن
بدادر (و او ضمیر غائب کله راجع در) بدو کفتم فعلانه متعلق در (که حرف رابط مقول قوالدر
(مسکن همک کسر یله وسین مهمله نك سکون یله عربدر و میك ضمی وشین همجه نك سکون یله
همجی بونده ایکی وجهله یله اوفوقی جائز در و بونك کی یایه حرف خطاب دیه کلمه) اما اولی
بودر که ضمیر اوله حرف اولیه (یا بونك کی برلده حرف عطف در عربده ام و او کی مقام
تردیده مستم در) و یا ضمیر خطاب و تردید اخبار و انشاسطریقه یله اولمق
جائز در (که حرف تعلیل (بوی دلاویز موصوفه صفتدن مترکب توصیف ترکیبی در) اما
دلاویز و وصف ترکیبی در او یزیدن او یختن دن دکل بحسب لغت کوکل اصحی دیمکدر (اما
استعمالده کوکل متعلق و مائل و مقنون اولمقدن تعبیر در) توبه اضافت لامیه در (مستم
ضرورت وزن و قافیه ایچون مستم دیمکدر و الا بحسب المقام مست شدم ایدی (یعنی
اسرک اولدم معناسنه) (محصول بیت) تردید طریقیله اول کل خوشبویه بن دیم سن مسکن
یا عبرسن یعنی بوا یک نك بر بسک البته یا خود مسکن سین یوخسه عبر مسین ایکی صورته
یله تجاهل طریقیله خطابدر زیر سنك کوکلی کنیدییه و یا کوکلی کنیدییه متعلق و مقنون
الیدیچی بویکدن مست اولدم حاصلی سنك کوزل قوقر که متعلق و مقنون اولدم * بکفتم من کل
ناچیز بودم * ولکن مدتی با کل نشستم * بکفتم حرف تأکید و الف اکثر سؤالی جوابدن
فرق ایچون کاور تحسین کلام ایچونده کاور فاعلی مذکور کل خوشبویدر یعنی کل خوشبوی
اسان حال ایله دیدی (کل ناچیز اضافتله یعنی بیانیه ایله) ناچیز لاشی معناسنه در حاصلی
بی قدر و بی اعتبار دیمکدر قیاس کل خوشبویده ده اضافت ایدی اما نسخدر هب یایله در
(ولکن ادات استدر اکر اما معناسنه) مدت زمان دیمکدر (و یا حرف وحدت) با حرف
مصاحبت (کل معروفدر که عربیده ورد دیرلر و اوک فتحیله) اما اضافتله هر چه که کل دیرلر
کل زتی کی مثلاً) نشستم فعل ماضی متکلم وحده در (نشتن مصدرندن اوتردم دیمکدر
مراد مقارنتدر (محصول بیت) کل خوشبوی جواب و یردیکه بن هیچ مرتبه سنده بلحق ایدم
یعنی سائر بالحقار کی هیچ حیز و اعتبارم یوغیدی (لکن بر مدت کله مقارن اولوب آنکله
همنشین اولدم) پس انت بوی دلاویزی بکنا تأثیر ایدی که بویله مقبول اولدم (حضرت شیخ
بیوردی یعنی بزبوسنه سراننده مشاهده اینلشز که مذکور بالحنی برکوچک فوجیه استانبولده
بال فوجیسی کی قورلر (و اکا کل پیرغنی یولوب دو کرلر) و نیچه زمان اول فوجیده کل ایله
آیخته کلی دو کرلر اندنصکره پاره پاره قوروردرلر و لازم اولدنیچه جامده خاتونلر استعمال
ایدلر * کمال همنشین درمن اثر کرد * و کرنه من همان خاکم که هستم * شرا حک بعضیسی
کمال یرینه جال یازمش (لکن کمال مقامیدر جال دکل فاعل) هم ادات صحبت و جعیتدر
(همنشین مجالس و مصاحب معناسنه در) در حرف صله در با معناسنه (اثر کرد تأثیر ایلد دیمکدر
(کمال مبتدا و کرد خبری) (و اثر کرد مقول صریحدر) و درمن غیر صریحی (و کرنه و اکر نه دن
مخففدر والا دیمکدر) اکثر نسخله رده نه یرینه (نی واقعدر یایله) خاک طپراق (که حرف بیان) هستم
وارم دیمکدر (یعنی بن الان اولده اولان خاک ذلیل و تراب حقیرم بونده کله خاک دیدی زیرا خاکه
کل دیرلر (کل ارمنی دیرلر) خاک ارمنی دیچک رده (محصول بیت) کل ناچیز الصبحه مؤثره
فحواسنجه دیر که بناله ممتزج و مخمر (یعنی سرشت اولان همنشین کاک کالیدر بکنا تأثیر ایدوب
بواطیف بویی و یرن) حاصلی بو بوی خوش همنشندن مکسب کالدر بنده یوخسه بن
بوعارضی بویدن اول نیجه که خاک بی مقدار و تراب بی اعتبار ایدم یننه شمدی اندن قطع نظر

رد ابن سید علی

و سروری

عبر امیر وزنده کتر لوشینه

دینور و یلکی چوق او قه

وصف اولور و عفران عنی

قرل انواع طیدن یعنی کوزل

قوقو و اجزادن مرکب بر کونه

ترکیبه دیرلر تحفه طیه ده

مر سومدر کذا فی اللغات

للطابع

رد ابن سید علی

ولامعی و سروری

خاك ذليل و تراب حقيرم (حاصلى پادشاهك كمال التفاتى و حسن نظر بدر بكا بوشرفى و يروب
 مقبول عالم ايلين والا بنم ذاتمه بواوصافه و احواله استحقاق بوقدر (حضرت شيخ كسرتفس
 ايدوب تواضع و تنزل بيورمش و الاشيك عظمته بكتاب شاهد عدل در قس الله روحه * اللهم
 متع المسلمين بطول حياته *) اللهم دعاده مستعمل كلكه در و ميم مشدده حرف ندادن عوضدر
 (اصلنده يا الله ايدى بوجهتندر كه حرف ندا اليه ميم جمع اولماز بولكله نك تفصيله استعماله
 و قح اوزرينه مبنى اولماسته مطاع اولقى مراد ايلين مقامات حريتك مطر زى شرحتك ابتداسته نظر
 ايلسون (متع فعل امر مفرد مذكر مخاطب در تفعل بياندن فائده لندر ديمكدر بولفت افعال بابنده ده
 بومعناده مستعملدر متعه الله و امتعه الله ديرل دعاده (يعنى الله تعالى اتى فائده لندر سين ديمكدر
 (المسمولين لفظا منصوب مفعول صريحيكدر متعه نك نصبي ياله در مسلمك جمعيدر) بطول
 باحرف تخصيصدر سببى متضمن در (طول طانك ضميمه مصدر در اوزونلقى معناسته حار و مجرور
 متع به متعلقدر) (يعنى مفعول غير صريحيكدر) حياته اضافى مصدر كفاعله اضافى قياياندندر
 حيات اوزنلغى ديمكدر (محصول تركيب) يارب سن مسلمالنلرى ابو بكر كعمرى و حياتى اوزنلغى
 سبيله فائده لندر (زيرا عادل و خاق انك ظل جايانده آسوده حال و مرفه البادر * وضاعف ثواب
 جيله و حسنة *) و او حرف عطف (ضاعف عينك كسريه فعل امر مفرد مذكر مخاطب در
 مفاعله بياندن امر سابقه معطوفدر درت فقره ده امر صيغه لرى مقام دعاده واقعدر) (يعنى
 مراد دعادر قت ايله ديمكدر) ثواب عوض و جزا معناسته در لفظا منصوب مفعول
 ضاعفدر (جيله تقديرى ثواب فعل جيله در كوزل فعلك ثوابى و حسنة تقديرى ثواب
 خيرات حسنة در حسنة نك جمعيدر) (محصول تركيب) دخى يارب ابو بكر كخيرات حسنة سنك
 و فعل جيلك ثوابى قت ايله يعنى (من جاء بالحسنة فله عشر امثالها) زمزمسته اتى ادخال ايله
 ديمكدر * و ارفع درجه اوداه و ولاته * بوده فعل امر در قح بياندن قالدر ديمكدر (درجه بونده
 درجه دن مرتبه و منزل مراددر) (او داو ديدك جمعدر احباحيبك جمعى اولديغى كى دوستلر
 ديمكدر) (ولات واليك جمعيدر حاكملر ديمكدر) (معلوم اوله كه ثلاثى مجررك ناقصدن اسم فاعلك
 بر جمع مكسرى بونه وال اوزره كلور) (قاضيك قضاة و رامينك رماة و حامينك حاة كلديكى
 كى) (اصلى و لية و قضية و رمية ايدى نصرة و زنى اوزره) (پس يا تحرك و ماقبلى مفتوح
 اولديغيجون الفه قلب ايلديلر) (و لاة و قضاة اولدى فانك فتحيله) (پس قنائة مثلى مفردله
 ملتبس اولمسون ديوفاتى مضموم ايدوب و لاة و قضاة ديديلر و زنلرى فعلة و زنى اوزره در
 (امدى فعاة و زنى اوزره كلور دين ايله ظن ايلش كه لام الفعل الفه قلب اولمفله لام الفعل
 اولمقدن چقار) (شويله ظن اولنور كه بوقائل اوزان تصرفيه دن اكاه دكل ايمش عفى الله
 عنه (محصول تركيب) دخى يارب حكامتك و احباسنك دوات و سعادتلى مرتبه لربنى رفع ايله
 يعنى عزو شرف لربنى زياده ايله * و دمر على اعدائه و شنائته * (دمر ميمك كسريه تفعل
 بياندن فعل امر در قهر ايله ديمكدر) (على دمره متعذر) (معلوم اوله كه بوفعل على حرفيله
 و على سز بر معناه در) (يعنى على بونده مخصوص اولديغى معنائه دلالت ايلن اعدا عدوتك
 جمعيدر دوشمنلر ديمكدر) (شناه و لاة كيدرو زنده و اعلاده مبعضلر معناسته) (بونك اصلى
 مهموز الا مدر علم بياندن همزه طرفه ماقبلى مكسور اولديغيجون يايه ابدال اولندي) (پس حكم
 ناقصه داخل او اوب اول اعلااله اعلال اولدى و شات اولدى شينك ضميمه) (محصول تركيب)
 دخى يارب دشمنلر بى و اكاه بعض ايدنلرى (يعنى عدولر بى قهر و هلاك ايله * بماتلى
 فى القرآن من آياته *) (باحرف قسم) (ما اسم موصول تقديرى بحق مادر) (نلى فعل ماضى مفرد

ز دلامعى

مذکر غائب مبنی المفعول اصلی تلوایدی و او طرفه ماقبلی مکسور اولدیغیچون بیه قلب اولدی
(فی حرف جر تلی فعلیه متعلق قرآن و فرقان دخی نیجه اسم شریفی و الله کلامه دیرلر) من ماء
موصولی بیان ایدر (آیات آیتک جمیدر آی ده جمیدر نشانلر دیمکدر) (اما اصطلاحده کلام
مجیددن بر مقدار دیرلر که اهل قرآن سرخله حدودن تعیین و تبیین بیور مشلر) بعض نسخده ده
ماتلی واقعدر بیه قسمسن (پس ماء مصدریه ظرفیه اولور) (محصول ترکیب) یارب مذکور
دعالر عزی قبول ایله شول قرآنده اوقتان ایلر حقیچون (یا خود مادامکه قرآن ایلری اوقنور
(یعنی قرآن ایلری اوقندخه ابو بکر حقیقه بزم دعالر عزی قبول ایدوب ثابت ایله) (مذکور
بش فقره بر قافیه ده واقعدر * اللهم آمین بلده واحفظ ولده * آمین سابقلر کی دعایی متضمن
امر در آمین یؤمن دن (یعنی افعال بایندن) (اصلنده ماء من ایدی اجتمع همزین فی اول کلمه واحده
واقع اولدی) (یعنی بر کلمه اولنده ابکی همزه جمع اولدی اوکی فخرک و ثانی ساکن ثانی فی اولک
حرکتی جنسنه قلب ایلدک آمین اولدی امین ایله دیمکدر) (بلد) (یاک و لامک فتحه لر یله باده
دیرلر شهر معنور معناسنه جمعی بلاد کلور بلک کسریله (بلدان ده کلور بلک ضمیله) (پس
بلد بلده نک جمیدر دین سهوا ایلش) (واحفظ همزه وصله کسری وفات فتحیه امر
مذکور در علم بایندن صقله دیمکدر) (ولد اوغله و قره شاملدر) (اما بونده اوغل مراد در
(محصول ترکیب) یارب شهرنی آفات و عاهاتدن صقله (یعنی خراب اولمقدن امین ایله حاصلی
کندوبی امن و امانده حفظ ایله) (زیرا مملکتک عمارتی انک وجود شریفیه در) (دخی سعدنام
اوغلنی ده بلالردن صقله) (زیرا اولد سرایه حسنیجه بابایی کبیر عدل و کرم و انصافده
* نظم * لقد سعد الدنيا به دام سعد * وایده المولى بالويرة النصر * (بو ایکی بیت حضرت
شیخک بحر طویلده ابو بکر مدحنده بر قصیده سننددر) (لقد جواب قسم محذوفدر) (سعد بوجوهر
حروف فتح و علم باینده مستعملدر) (لیکن علم باینده لازمه متعدی باینده مشترکدر لازم اولنجه
اسم مفعولی فعلیل وزنی اوزره کلور) (سعد فهو سعید دیرلر) (اما متعدی اولنجه سعد فهو
مسعود دیرلر) (پس بونده اوج صورتو بله اجرا ایلک قابلددر) (فتح دن اولنجه مصدری مسعود
کلور بمن و برکت معناسنه) (پس دنیا اوج صورتو بله تقدیرا مر فوعدر) (فعل و نائب
عن الفاعل اولور) (به حرف جر فعل سابقه متعلقدر) (ضمیر ابو بکر راجعدر ولده ارجاع ایلین
سهوا ایلش) (دام فعل ماضیدر نصر بایک اجوف و او یسندن موقع دعاده واقع اولش دائم
اولسون دیمکدر) (سعد سنک فحی و عینک سکونیه ایسهام طریقیه مذکوردر) (یعنی ابو بکر
سعدتی دائم اولسون) (وسعد اولی اوغلی دائم اولسون دیمک اولور) (ایدم دام فعلیه محذوفدر محکم
ایلسون معناسنه) (ضمیرینه ابو بکر راجعدر) (مولى تقدیرا مر فوع فا علیدر ایلده نک
(مولى افندی دیمکدر) (با حرف جر ایلده متعلقدر) (الویه او انک جمیدر سنجه قیلر
معناسنه افعاله وزنی اوزره) (نصر مصدر در و اضافت بیانییه نصرت و ظفر سنجه قیلری
دیمکدر) (محصول بیت) خدا حقیچون تحقیق دنیا سعادت و عزت بولدی و یاسعد اولدی
و یاسعد اولدی دیمکدر نیک بخت شد معناسنه (یعنی ابو بکر اولدی ابو بکر سبیله سعادت
و سعیدی دائم و باقی اولسون) (دخی خدا ابو بکر نصرت و ظفر سنجه قیلرله مؤید و محکم
ایلسون) (یعنی هر تره به کیم لوا اچوب عسکر چکرسد خدا ظهیر و ناصری اولسون) (حاصلی
حضرده و سفرده خدایار و یاری اولسون * کذلک تدبیر فیه عرقها * و حسن نیت الفرض
من کرم البذر * کذلک اسم اشارتدر ابو بکره) (تنبأ فعل مضارع مفرد مؤنث غائبه در
فتح بایندن بوی چکر و اوزار دیمکدر اخرنده همزه تبیین ایدوب الله قلب ایدرلر ضرورت

رد لامعی و کافی

رد این سیدی عالی

وزن ایچون حذف اولندی دینلر غلطایلدیلر (اینه بونده دال و بذاق معناسنه در که ابو بکر
 اوغلندن یعنی ولدصلی سندن کایدر تئشانک فاعلیدر) هو محلامر فوع مبتدا ابو بکره راجعدر
 عرق عینک کسری ورائک سکونیه لغته طبردر (اما بونده کوک مراددر بیخ معناسنه وهالیه
 راجعدر عرقها خبر مبتدا در و جمله اسمیه صفت لینه در (و حسن کوزلاک) نبات یردن بتن
 نسنه ارضه اضافت لامیه در (من حرف جر حسنه و یا مقدر کائنه متعلق (کرم بونده
 ایلاک معناسنه در بذره اضافتی لامیه در (بذریاک قحیله تخم معناسنه در (محصول یت) یتنه
 ابو بکر کی بر نهال تازه بوی چکوب اوزامه ده در یعنی کندینه مناسب و مشابه براوغلی بیویوب
 یتشمه ده در که ابو بکر انک اصلی و کوکیدر (مصراع ثانی بی ارسال مثل ایدوب پیور یردن
 بتن اوتک ایلوکی و کوزلولوکی خود تخم ایلکیندندر) حاصلی پادشاه اصیل و جنس اولدیغیچون
 اوغلیده کندی کیدر (معلوم اوله که حضرت شیخ پادشاهک مرشدی و اوغلنک استادی
 ایش شویله روایت اولنور و العهده علی الراوی * ایزد تعالی و تقدس خطه پاک شیراز را
 بهیبت حاکمان عادلان رهمت عالمان عاملان تازمان قیامت در امان سلامت نکه دارد * ایزد
 اعجامک ظرفاسندن همزه نک ورائک کسریله مسعودر (اما روستایی و بعض جهله سندن
 فتح زایله ده مسعودر خدا معناسنه تگری دیکدر) خطه خای معجمه نک کسری و طای مفتوحه
 مهمله نک تشدیدیه منور معناسنه در پاکه اضافتی بیایه در و شیرازه لامیه در (پاک لفظی شیراز
 لفظنه مضاف اولماز دین معنی ایله نسبتی بوغیش (شهر شیراز حضرت شیخک و خواجه
 حافظک متولد اولدقلری بلده نک اسمیدر دیار عجمه یریه بونی زیاده مدح ایدر لرتشکه
 شعرادن بریسی پیور (بت) چه مصر و چه شام و چه بروجه بحر (همه روستایندو شیراز شهر
 (با حرف تخصیص معنای سبیتی متضمن (هیبت مهابت معناسنه در یعنی جلال و مخافت
 اولوق و قورق دیکدر) حاکمانه اضافتی لامیه در (و عادلانه اضافت بیایه در) و بامذ کورباکی در
 (همت هانک کسری و فتحیه ارادت و قصد معناسنه در (عالمانه اضافتی مصدرک فاعلنه در
 و عاملانه بیایه در (تائتهاء غایت ایچوندر زمان قیامت معروف (در حرف ظرف (امان
 و امانت امین اولوق معناسنه در سلامت اضافتی بیایه در بعض نسخه لر ده امان و سلامت
 و او عاطفه ایله واقعدر عطف تفسیری شکلی و سکل وجهه امان یرینه لباس ذکر اندلر
 ایکی یرده سهو ایلمش اول بوکه امان و زمان نجیس مطرفدر ثانی ایکی فقره ذوالقافیه
 واقعدر تأمل تدبر (نکهدارد نکه نکاهدن مخففدر) داشتن و داریدن مشتق ایله مستعمل اولسه
 حفظ و صیانت معناسنه در اما کردن و کنید ایله و مشتق ایله مستعمل اولسه نظر معناسنه در
 فتأمل داردفعل مضارعدر داربدن موقع دعاده واقدر حفظ ایله دیکدر (محصول ترکیب)
 خدای تعالی و تقدس شیرازک پاک سنو رینی عادل حاکم هبیتیه و عملیه عامل عالمه هبیتیه قیامت
 زمانه دک امن و سلامتده حفظ ایله * قطعه * ندانی که من در اقالیم غربت * چار روز کاری
 بکردم درنکی * معلوم اوله که بوقطعه اصلنده برقصیده در حضرت شیخک ابو بکر بن
 سعد بن زکی مدحنده هلاکونک بعضی احوالی و دیار عجمه مستولی اولدیغی انده ذکر
 ایلمشدر و بعضی متصرفین و متحررین بومقامه الحاق ایلمشدر (ندانی ده نون حرف نفی در) و ندانی
 فعل مضارع مفرد مخاطبدر استقامه انکاری طریقیله بتن میسن دیکدر خطاب عام طریقیله
 (که حرف بیان (اقالیم اقلیم جمیدر معلوم اوله که ربع مسکونی یدی به تقسیم ایلمشدر
 یعنی یدی حصه یه بولاشلر و هر حصه سینه اقالیم دیمشدر (امدی حضرت شیخک اقلیمی
 جمع ایلمشک سری بودر که اکثر معموره ارضی سیر ایلمشدر در (حکایت اولنور که

ردیفی

زبان سید علی
 و سروری و کافی

فرق بیل مقداری سیاحت ایلشدر و مالک معموره بی کز ممکن مرادی بر مر شده ایر شمک
 ایش (عاقبت بغداد ده شیخ شهاب الدین شهرور دی حضر تلرینه واصل اولوب انک
 زلال فیض و افضالیه سیرب اولمش تکه بوستانده بیور مشدر (بیت) مر اپر داننده مر شد شهاب *
 دواندر زفر مود و کشتی براب (غربت مصدر در کدرت وزنی اوزره ماضیسی و مضارعی
 ثلاثین مستعمل دکل بلکه افتعال و تفعیلدن کلور اغترب و تغرب دیرلر (غربته اضافت بیانه در
 (چرا چیده قبح و کسر جاز در کسره یه تخصیص ایلین تقصیر ایشلر چه ایلر رادن مر کدر
 چه معروف ورا ادات تعلیل (روزگار بونده زمان معناسنه در ویا حرف وحدت (بکردم
 با حرف تأکید (درنگ دالک کسری ورائک قحیله اکلنکه دیرلر عربیده مکث معناسنه (ویا حرف
 مصدر محصول بیت) بیلز مبسین که بن غربت الرنده نیچون بر زمان مکث ایلدم یعنی اکلنم
 (معلوم اوله که گاه اولور که بر معنایی عربیده بر افضله تعبیر ایدرلر و غیره دبلده ایکی افضله
 و گاه اولور که امر بالعکس اولور * برون رفته از تنک ترکان که دیدم * جهان درهم افتاده چون موی
 زنی * برون و بیرون یالیه و یاسز طشره دیمکدر (تنک عار معناسنه در (ترکانه اضافت لامیه در
 مراد ترکاندن هلا کو عسکریدر که تمام عجمه و دیار عربیه غزه ده مکث مستولی اولدیلر (تنکه تواربخ
 الخائیده یاز مشدر پس حضرت شیخ انلرک عارندن وطنین ترک ایلانک اصلی اولدر که کافر لاییدی
 و اهل اسلامه اذا وجفا اوزره ابدیلر پس الفرار ممالا بطاق من سنن المرسلین دیو ترک دیار ایدوب
 سیاح عالم اولور بوقضیه خلفادن مستعصم بالله زماننده اولمش و حضرت شیخ بو خصوصده
 بر قصیده سی واردر که مطالعی بودر (بیت) آسمانرا حق بود کر خون بگرد بر زمین * در زوال ملک
 مستعصم امیر المؤمنین * حاصلی جنکیز خان و هلا کو خروچی تیمور و شاه اسماعیل فتنه سی کبی دکل
 عظیم فتنه ایش زیرا بونلر اهل قبله ایدی اما انلر کفره ایدی پس تنک ترکان بیور دیغی انلرک
 نامعقول کافرانه اوضاعندن عبارتدر (درهم قرش مورش دیمکدر جهان عبارتی دلالت ایدر که
 تمام عالمی فتنه استیجاب ایشلر ایش (موی قیل و صاچ معناسنه در (زنکدن بونده قرال مملکتی
 مراد در (ویا حرف نسبت زنکه منسوب دیمکدر زنکده زنکبار ده دیرلر سیاهلر مملکتنه
 (محصول بیت) شهر شیراز دن طشره کتدم یعنی ترک دیار ایدوب اغتراب ایلدم اتراک
 جو رو ظاندن که کوردم جهان خلقی بری برینه دوشمش یعنی قرش مورش و هرج و مرج اولمش
 زنی صاچی کبی حاصلی بر دیاره که باغی تانار دوشده اولده کافر اوله بالدا ده معلومدر
 اول دیارک حالی نه اولسر در * همه آدمی زاده بودند لیکن * چو کرگاه بخون خوارکی تیر چنکی *
 * آدمی زاده ادم اوغلی دیمکدر ولد ادم معناسنه (بودند حکایت حال ماضی بی مفیددر) لیکن
 مصراع ثانی یه مریهوند (کرکان کافی عجمینک ضمیمه کرکاک جیمیدر ایکی کاف عجمیه
 قوردلر دیمکدر (بخون با حرف ظرف خون خوار وصف ترکیبی خواریدن دن که مشترکدر
 عجمیه ایچمک پینده فان ایچیمی دیمکدر بیه مصدری لاحق اولمق سببیه هاء رسمی
 کاف عجمی یه مبدل اولمشدر بیه ظرفیه ایلر فان ایچیمیلکده دیمکدر خوارکی کافی عر پیدر
 دینک قلمندن سهو ایلر صادر اولمشدر (تیر چنک وصف ترکیبی در کسکین فیه فلی معناسنه
 (ویا حرف تکیددر بونده ده بر بودند مقدردر (چنکی یاسنی حرف مصدر طوئیلر معنی جاننده
 ناظر اولماشدر (محصول بیت) مذکور عسکر تانار هب اولاد آدم ایدی اما فان ایچیمیلکده
 قوردلر کبی کسکین قینقلی ایدی لوزو کرکان مبتدا و تیر چنک خبری یعنی صورتا انسان
 و سیرتا رنجی حیوانات قیلندن ابدیلر (بوینده تانارک چیمکات بید کلرینه فی الجمله ایاواردر
 و علی الخصوص که کفره اوله (مصراع ثانیکن معناسنی فان ایچیمیلکده بجه لری کسکینلکده

دظا

رد لامعی

رد لامعی

رد لامعی و کافی
 قینق طریق دیمکدر
 لطایع

زدشعی وکافی

رد ابن سید علی
وسروری وکافیزد ابن سید علی ولامعی
وسروری وشمعی وکافی

فوردلر کبی ایدیلردین (وحو نخوار لقهده وپچه سی کسکین اولقهده قوردلره بکر نرایدی دین
 خق معنائی ویرماه شلر * درون می چون ملک نیک محضر * برون لشکری چون هن بران جنبی *
 درون تقدیری درون شهر ایدی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی (مردمدن نوع
 مردم مراددر) ویا حرف وحدت (ملک فرشته) نیک محضر وصف ترکیبدر ابو خوبلی معنائیه
 (برون یعنی بیرون شهر لشکری) یا حرف وحدت (هن برهانک کسری وزانک فقی و بانک سکونیه
 ارسلان دیمکدر اسد معنائیه) والف و نون ادات جعددر (جنک صواش) ویا حرف نسبت
 (محصول بیت) اول زمانده شهرک ایچروسی فرشته کبی ابو خوبلی و نیک سیرت مردم ایدی
 و شهرک طشره سنده تاتار عسکری صواش ارسلانلری کبی ایدی یعنی شهر خلقی مظلوم
 و عاجز و زیون ایدی و عسکر کفره تاتار ظالم و قاهر و دون ایدی حاء لی شهر خلقی بر فرشته و انلرک
 هر بری بری رامن ایشده درون و بیرونی پادشاه عسکرینک هر برینه علی حده صرف ایدوب
 ظاهر لری جنک جو و باطنلری نیک خو معنائی قصد ایدلرک دماغنه شرابات فارسیدن
 بر قطره طملاشم ایلمش * چوبازامدم کشور آسوده دیدم * پلنکارها کرده خوی پلنکی * باز
 بونده کرو معنائیه در (کشور کاف عربینک کسریله اقلیم معنائیه در) (اسوده الی ممدوده وسین
 مضمومه الیه ماضیدن قسمدر دکنش دیمکدر راحت معنائیه) پلنکن پلنک بای عجمینک و لامک
 قنجه لریله قیلان دیدکلری یرتیجی حیواندر (رها کرده ینه ماضیدن قسمدر صالی و یرمش) یعنی ترک
 ایلمش دیمکدر (خوی پلنکی اضافتی بیانیه در) ویا حرف مصدر (محصول بیت) چونکه اقلیم
 غربتدن کرو شیرازه کلدیم مملکت شیرازی آسوده حال و مر فیه البال کوردیم پلنکار پلنکک خلق و خوبی
 ترک ایلمش زیر امرور ایاهله اولاده لا کو اسلامه کلدی واعیان وارکان هب مسلمان اولدیلر
 حتی تبریز یاننده مراغه نام قصبه ده نصیر طوسی به رصد کواکب ایلمکه امر بیودی و بو واسطه ایله
 آتی کشدی به وزیر ایلدی و بالجه انلردن ایو پادشاهلر ظهور ایلدی حتی سلمانک ممدوحی اولان
 سلاطین الخایه انلردنر و بو کون سمرقند پادشاهی عبد الله حان انلردنر و کفه خانلری
 انلردنر امدی خواه پلنکی یرتک ایلمش دیمکدن غرض اول خالت کفرده ایلدکلری ظلم و تعدی یر
 ترک ایلملر دیمکدر بو تقریر معلوم اولدقدنصرکه جمهور بلکه عموم شراح ایلدکلری عنده
 التفات اولسونکه یقین افاده ایلمز * چنان بوددر عهد اوله که دیدم * جهان پر زاشوب و تشویش
 و تنگی * عهد بونده زمان معنائیه در (اوله اضافتی بیانیه) که حرف بیان (دیدم مصرع ثانی به
 می هونددر) اشوب بونده فتنه و قریشفاق معنائیه در (تشویش تفعلیل بائندن مصدر در قریشفاق
 دیمکدر اشوبه عطف تفسیر واقعدر) تنک بونده طار معنائیه در (ویا حرف مصدر طاراق
 دیمکدر یعنی اول زمانده اولان مصیبت و بلادن تعبیردر) (محصول بیت) مصرع ثانی اولی
 بیان ایدوب دیر اول زمان اولده که کور دم انجیلین ایدی جهان یعنی جهان طوطلو فتنه
 و آشوب و بلا و مصیبت ایدی * چنین شددر ایام سلطان عادل * اتابک ابو بکر سعد بن زنگی *
 ایامک سلطانده اضافتی لامیددر ادنی ملاسه ایله (وعادله بیانیه در) اتابک کاف عربیله لقب
 (و ابو بکر کنیت) سعددن ابن لفظی محذوفدر (زیرا اسانلرنده ابن لفظی حذف ایلمک جاریدر
 (محصول بیت) اول جهانک حالی دیدیکم کبی ایدی اما سلطان عادلک زمانده جهان زیاده
 خوب اولدی که اول سلطان عادل اتابک ابو بکر بن سعد بن زنگی در * قطعه * اقلیم پارس راغم
 از اسب دهر نیست * تابر سرش بود چوتوبی سایه خدا * اقلیمدن بونده مملکت مراددر پارسه
 اضافت لامید (و یا حرف صله) و یا حرف تخصیص آسیب لغته دیان باشی کلمکدر اما بونک کبی
 یرلده فتنه و آشوبدن عبارتدر دهره اضافتی لامیددر مجازا (فی اداب نقیدر وسین و تادات

خیر نیست نه است تقدیر نه در دین اصابت ایلامش (تادات توقیت در مادام معناسنه) بر سرش
 شین ضمیر اقلیمه راجع در (بود بایک ضمی وواو ک فتحیله فعل مضارع مفرغ غائب تالیله وقت اوله
 دیمکدر تویی یا اول نفس کلمندر و ثانی حرف وحدت بر سنک کبی دیمکدر سایه خدا لامیه در
 ظل الله معناسنه (مخصوصیت) پارس اقلیمه غم یوق ویا پارس اقلیمه غمی یوق دهرک
 فتنه شدن یعنی روزگار کلام و شدایندن مادام که انک باشی اوزرنده یعنی اوزرنده بر سنک کبی سایه
 خدا اوله یعنی مادام که اقلیم پارس سنک کبی حاکم عادل اوله آسیب و آشوب روزگار دن غم کور من
 و غصه حکم معلوم اوله که چوتوبی نسخه سنی چوتوبی نسخه سنی اوزره ترجیح ایلدک فاعل (ای
 کسر همزه ایله حرف ندادرگاه اولور که همزه مفتوح اوقفور دین عندی سونلش زیر همزه
 ندای مفتوح اوقتی عربیده در چوتوبی ده بریایازوب وای مکسور اوقتی کرک بای وحدت
 اچلیچون دین فارسی بی استاد دن کورمش * امروز کس نشان ندهد در بسط خاک *
 مانند استان درت مامن رضا * امروز معلوم اوله که روزه و شبه و ساله اسم اشارت قریب یعنی
 این لفظی داخل اولسه کسر همزه به دلالت ایلن یا حذف اولوب نون میم ابدال اولور (پس
 امروز بون دیمکدر) کس مبتدا کسه دیمکدر (ندهد فعل نفی استعجال مفرغ غائب فاعلی تحتیه
 کس راجع ضل جله فعلیه خبر مبتدا در) و نشان ندهد مقدم مفعولی یعنی اولی و امر و ظرف
 زمانی (ودر بسط خاک ظرف مکانی بونده بسط خاک دن مراد یر بون در روی زمین معناسنه
 اضافت لامیه در) مانند بکدش دیمکدر مشابه معناسنه استعجاله اضافتی اسم فاعلک مفعول نه
 اضافتی قبیلندره آستانک دره و درک نایه لامیه در در مانند ندهدک مفعول ثانیه در (و مامن رضا
 بوندن بدل و اضافت لامیه در) (مخصوصیت) یر بونده بو کرن کسه نشان و یرمن سنک قپوک
 ایستکته بکرر رضایله امین اولاجق بر یعنی رضای قاب و صفای خاطر له کچنمکه مقامه امن و جای
 امین سنک قپوک اشکدر انحق اکا بکرر بر دخی یوقدر حضرت شیخ پادشاهی اطرا طریقله مدح
 ایلش منه سنده درت تاسی کبی ضمیرک اصلی ات در همزه الهه دین همزه محتله اولد یعنی بلرزش
 بر دست پاس خاطر بچارکان و شکر * بر ما بر خدای جهان آفرین جزا * بر دست بر حرف
 استعجال (تست توالیه سین وادن مر کبر سنک اوزریکه یعنی سنک اوزریکه لازم و واجب در
 مقدم خبر در) و پاس مؤخر مبتدا پاسیدن حفظ وصیانت معناسنه خاطره اضافتی
 مصدرک مفعولند اضافت در (و بچارکانه اضافت لامیه در) و او حرف عطف و شکر مصراع
 ثانی به مرهون مبتدا (بر ما خبری وسین و ناعقد در در شکر بونده تعمیم ایلک قابلدر یعنی خدایه
 و پادشاهه) و او حرف عطف بر خدای مقدم خبر در (و جزا مؤخر مبتدا) (جهان آفرینه
 اضافتی بیاید در جهان آفرین وصف ترکیبدر افریندن دن جهان برادیمی دیمکدر ر خلاق عالم
 معناسنه) (جزا بونده ثواب و عوض معناسنه در) (مخصوصیت) پادشاهه خطا الیوب یورر
 سنک اوزریکه بچاره لک خاطرین رعایت وصیانت ایلک لازم و بوجوب رعایت وصیانتک ایچون
 سکا شکر ایلک بزم اوزریمه واجبدر ویا سنک کبی بر عادل پادشاهی بزه حاکم ایلد کیچون خدایه
 شکر بزم او تمزه لازدر دخی خلاق عالمه لایق و سزا واردر سنک فقرا و بچاره ره ایلدیکلک
 رفیق و عدالتک ایچون ثواب و عوض و بر مرک حاصلی هم بزه عدالت و فقر او بچاره ره مرجهت
 ایچون سکا و خدایه شکر لازم و خدای جهان آفرینه اجر جلیل و ثواب جزیل و بر مرک لائقدر
 بونده شکر خدایه قصر ایلن تقصیر ایلش و خدای اغظین جهان آفرینه اضافه فنی تجویز ایلن
 غریب ملا حظیه مالک ایش * یارب زباده ننگ دار خاک پارس * چند آنکه خاک رابود و بادرا
 بقا * یارب تخفیف بایله ضرورت وزن ایچون) یادفته اضافت بیانیه (نکه دار حفظ ایلد دیمکدر

رد لایحی

ردان سید علی

رد بن سید علی

بکدش بکرر معناسنه

اسکی تور کجدر

لاطایع

رد سروری

رد سیمی

رد کافی

ردلامعی و شمععی و کافی

ردلامعی

رد شمععی

(خاك پارس لامبه و مفعول نكه دارد پارس باء مجمله و فاعله مقدر ممتكت سیراز، دیرلر (چندان اولقدر دیمكدر) كه حرف بیان (خاك معروف (ورا ادات تخصیص بونده باددن مراده وادر یعنی كره هوا خاكه معطوف در تقدیری خاك را وادرا بقابو دبقابو دك فاعلیدر (محصول بیت) یا الله پارس ترانی فتنه بلندن یعنی فتنه دن حفظ و صیانت ایله اولقدر كه كره خاك و هوا نك بقاسی اوله (یعنی كره خاك و هوا ثابت و ایدار اولدجه حاصلی قیامته دك مصراع نالینك معناسنی اولقدر كه تراغه و یله بقا اوله دین و اول زمانه دكین كه خاك و باد به اوله دین و مادامكه خاك و باد باقی اوله دین حق ادبی ایده معشر فتأمل * سبب تألیف كتاب * بكشبت تأمل ایام گذشته می كردم و بر عرتلف کرده تا سق می خوردم و سنك سراجة دل را بالاس اب دیدمی سقتم و این بیتها مناسب حال خود می گفتم * بودرت فقره بری برینه معطوف اولغله متصل یازلدی اسلوب وصله داخل اولد یعنی چون تأمل (ایام اضافتی مصدر ك مفعولنه در (گذشته ماضیدن قسمدر كچمش دیمكدر گذشته به اضافت بیانیه در (می كردم می حكایت حال ماضیدر اولردم دیمكدر (و او حرف عطف (بر صله در باکی (عرتلف کرده تقدیری عرتلف کرده خود (عرك تلف كوده به اضافتی بیانیه در (کرده ماضیدن قسمدر لغته ایلس دیمكدر اما بونده ایلدیکم معناسنه در (تا سق فاعل باندن مصدر در شدت حزنه یعنی غم دیرلر ثلاثی اسف در همزنك و سینك فتحه لریله (می خوردمك مقدم مفعول صریحدر (و بر عر غیر صریحدر (می حكایت حال ماضیدر (خوردم خاصنی روم ضمه ایله اوقفی كرك كه فقره اوليك قافیه سنه مطابق اوله (بعضیلر بونك کی برلده کرده بی كاف مجمله اوقودیلر كریدن دن مخفف (یعنی شده معناسنه صیورت ایچون و حضرت مولانا جامینك دریای ابرار نظیره لجه الاسرار و حجة الاحرار نام قصیده سندن بیتیه استشهد ایلدی (بیت) هر کجایی در کجی و بر در حلقه * حلقه مار حلقه کرده در دهان از درست (حلقه کردیده معناسنه لیکن مدعاده سنده ده نظر وار (زیرا بعض نسخله رده کرده برنده کشته واقعدر (و کرده كاف مجمله اولسه لایه بواسطه اوزره تخفیف بعضی الفاظده واقع اولوردی فتأمل (سنك سراجة سنك معروف و سراجة تصغیر سراجدر كه سراجدن مخففه ریایله او دیمكدر عربجه دارد لر دله اضافتی بیانیه در و سنك اضافتی لامبه در مجازا (ورا ادات مفعول بالاس آب دیده با حرف استعانت (و الماس بر ذوقیت جوهر در كه جمیع صرب جواهری انكه در لر نكه حضرت شیخ كلامی بومعنايه اشارت ایدر كه سنك سراجة دلی آنكه در آیه اضافتی مشبهه بهك مشبهه اضافتیدر حاصلی بیانیه در (و دیده به اضافت لامبه در (می سقتم می حكایت حال ماضی افاده ایدر نكه مكررتبیه اولمشدر (سقتم فعل ماضی نفس متكلم و حده دلردم دیمكدر دلدیم دیمك دكل (و او حرف عطف این اسم اشارتدر بیتلره (بیتهاها ادات جمعدر (مناسب اسم فاعلدر مفاعله باندن حاله اضافتی اسم فاعلك مفعولنه اضافت، ر و خوده اضافت لامبه در (خود بونده كندی معناسنه در (می گفتم ینه حكایت حال ماضی متكلم و حده سویلردم دیمكدر مقول قول این بیتها در و مناسب حال خود حالدر مقولدن (محصول فقره اربعه) بر کچه كچمش ایامی فكر و ملاحظه ایلردم دخی تلف و ضایع ایلدیکم عمره غصه یردم دخی كوكل خانه سنك طاشنی الماس کی آب چشمه درلردم یعنی ضایع یره تلف ایلدیکم عمره نادم اولوب (شویله اغلردم كه قره طاش کیك كوكله رقت كلوب متأثر اولوردی و بونك بیدیلری كندی حاله مناسب و موافق سویلردم (فقره آخره نك معناسنی دخی بو كندی حاله مناسب اولان بیتلری ایدر ایدم دین اسم اشارتی محله صرف ایلامش بوجهله دخی معناسنی تقریر ایدوب دیر كه دخی بوییلری كندی حاله مناسب ایدر ایدم بو تقدیر اوزره بیتها لفظی مناسب لفظنه

مضاف اولمز دیمش (پس بوقیددن معلوم اولدی که او ایکی تقریرنده بیتها لفظنی مناسب
لفظنه مضاف ایدرمش اگر بویله ایسه برامز ایدرمش * مثنوی * هر دم از عمر میرود نفسی
چون نکه می کنم نمائند بسی * دم بونده ساعت و وقت معناسنه (نفسی ده یا حرف وحدت در
(چون و او رسمیه ادات تعلیلدر چونکه معناسنه ادات شرطیدر دین اصابت ایلماش
(که می کنم فعل حال متکلم وحده در نظر ایدم معناسنه (نمائند فعل نفی مفرد غائب
قالا دی دیمکدر بحد مطلقدر دین بحد مطلق معناسنی بنامش (بسی یایله و بسا الفله
و بس و بسار بره نایه در چوق دیمکدر بسی بسا ک اماله سیدر دیندر عندی سوبلش و بسیده
یا حرف نسبتدر یکی ده کی دین رخی عندی سوبلش (تنکه موارد استعسالاقی تتبع ایدنه
معاومدر (محصول بیت) هر آن و هر زمان عمرمدن بر نفس کیدر یعنی ساعت بساعت عمر
اکسلب آزماده در چونکه بقیه عمرمه نظر ایدم کورورم چوق قائمدی یعنی عمرک چوغی
کیدوب آزی قالش کورورم بعضی نسخده می کنم پرته می کنی واقعدر لیکن بونسخه اولی
واحرادر قنامل (بونده چونی و او اصلیدالله اعتبار ایدوب کیف معناسنه اولمسنی تجوز ایدنلر
زبونلریمش * ای که پنجاه رفت و در خوابی * مکر این پنج روز دریایی * ای حرف ندا و منادی
مخدوفد نقدری ای آنکدر (که حرف رابطصفت (پنجاه الی دیمکدر اسماء اعدادندر (و او حرف
عطف (و یا حرف حال (و در حرف ظرف (خواب و اورسمیه او یقویه و دوشده دیرلر بونده غفلندن
کنایتدر (و یا ضمیر خطابدر (مکر بونک کی پرزده تنی معناسنه در بویله که دیمکدر (پنج اسم عدد
بش دیمکدر (روز بونده ظرف زمانیه دند ادات ظرف مقداردر تقریری این پنج روزدر (دریایی
فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دریا بیدندن دریا رفتدن دکل (محصول بیت) ای اول کیسه که
عمر کدن الی یاش کتدی دخی سن خواب غفلتده سین (مکر بوش کونده آخرتکه لازم اولان
اسبابی تدارک ایلده سین یعنی عمرک چوغی کیدوب آزی قائمدی حال بو که سن خواب غفلندن
متنبه اولان سین امدی اکاه اول اوله که باقی قلان برایکی کونده تلافی و تدارک مافات ایلده سن
(حاصلی جوانلقده زاد آخرتی تحصیل ایده مدک (پس سعی جیل ایلده باشد که پیر لکده
بر حالت ایلده سین دیمکدر (مکر ادات استناددر الامعناسنه دین معنی و بریدی محمله مکر لفظنی
ذکر ایلمش الالفظنی ذکر ایلماش که معلوم اولیدی الانجه یافشر (مصراع ثانیکن معناسنی
الا بوش کون که دخی کتدی ایشه سن واکلیه سن یعنی حال نچه ایدوکنی اکلیوب اکاکوره
تدارک ایده سین دین پتک مراده واصل ارلماش بوندن صکره بروجهله دخی معنی ویرمشکه
مکر بوش کون که یکمدی ایشوب اکرا مین سین و بومعساری تزریق تأویلاته تأویل
ایلمش که باقل دوشنده کورسه بیک کره استاده ایدر بردخی دوشده کوریهیم دیو (معلوم
اوله که بوییت حضرت شیخک برقصیده سنک مطایدر که ابن سیدعلی و لامعی شرحلرند تمامی
اراد ایشلر (و پنجاه دن مراد عمرک اکثری و پنچدن اقلی در * نجل آنکس که رفت و کارن ساخت *
کوس رحلت زدند و بارن ساخت * (نجل خانک قحقی و جیمک کسر یله صفت مشبهه در علم
بایدن مصدری نجل کلور خانک جیمک قحقه لایله و تانمقدن حاصل اولان حیرته و دهشته دیرلر
پس بونده نجلک معناسنی اوتمقدن متحیر و مدهوش دیمکدر (که حرف رابطصفت (نساخت
فعل نفی ماضی مفرد غائب افتده یا پمدی دیمکدر اما استعسالانده دوزوب قوشمادی یعنی حاصل ایلمدی
(کوس آت لهودن برقصدر که طبل باز شکندده اولور (اما بیوک اولور شویله که پرده اولد قده یاغ
اوزه طوررکن چالارلر پادشاهد مخصوص سازدر اما بزم پادشاهلرمزدن غیر سلاطینک خانلری
بله استمال ایدرلر و اول زمانده برعسکر و یا قافله کوچدجک و قنده چالارلر ایش و بر زمان بونک

رد شعی

رد کافی

رد شعی

رد ابن سیدعلی

ولامعی و سروری

رد دقایق اخلاق

رد لامعی و شعی

رد لامعی و شعی و کافی

رد لامعی

رد شعی

رد این سید علی

برینه قافله کو چنگ و قنده جرس چلرلر ایش (اما آل عثمان دورنده یونک کبی برلده بوری چلرلر
 (رحلتہ اضافتی لامیه در (رحلت رائک کسری وحاء مهمله نك سکونیه ولامک فتحیه ارتحال
 معناسنددر یعنی کوچک (زدند فعل ماضی جمع غائبدر فاعلی کوسنی چالان کیمسه لر در (و او حرف
 عطف و یا حرف حال (بار بونده یونک معناسند عریجه جل دیرلر حاء مهمله نك کسری و میك سکونیه
 حانک فتحی و میك سکونیه دکل (محصول بیت) مصراع اول اخباره و انشایه فتحه اندر یعنی شمرنده
 و مخیر و مدهوشدر یا خود شمرنده و مدهوش اولسون دیمکدر اول کیمسه که دیادن کتدی و ابیتی
 دوزمدی یعنی دنیاده عمل خیر ایلمکسزین آخرته واردی (حاصلی دنیا مز رعده سنده دانه خیرات
 اکبوس کتدی کوس رحلتی و ارتحالی چاند یلرو بوکفی و یاپنی دوزمدی یعنی اجل کوسنی
 چاند یلر حال بو که اول تهیئت اسباب آخرته مباشر اولدی (حاصلی زاد آخرتی تدارک ایلمکسزین
 کل دیدیلر بس بویه کیمسه شمرنده اولسون * خواب نوشین بامداد رحیلی * بازدارد پیاده
 راز سبیل * نوش باله و هر طاتو به دیرلر (و یا حرف نسبت (و نون حرف تأکید نسبت
 اصل لغتده بویه در (اما شمدی طاقلی معناسند مستعملدر شیرین کبی (بامداد و بام ایرته
 معناسنددر (رحیل اسمددر یعنی کوچمه نك اسمددر (خواب نوشین بیایه و ما بعد نده اضافتدر
 لامیه لر در (باز دارد داریدن فعل مضارع مفرد غائبدر داشتن دن دکل بحسب الاستعمال
 مانع اولور دیمکدر کروطورتیمک دکل (پیاده بیاغنه دیرلر عریده راجل دیمکدر (را ادات
 مفعولدر (سبیل یوله دیرلر (محصول بیت) ارتحال صبا حانک یعنی کوچ ایرتسبتک طاتو
 او قوسی پیاده بی یولدن مانعدر یعنی بویه کتمدن آیقور (حاصلی لذت دنیویه یه توغل
 و تهالک زاد را آخرته اشتغال مانع و اسبابه مباشرتی موقوفدر * هر که آمد عمارتی نوساخت * رفت
 و منزل بدیگری پرداخت * عمارت عینک کسریله اصلنده مصدر در نصر باندن برنسته بی
 معمور ایلمک صکره بناده استعمال ایلمدیلر (و یا حرف وحدت بعض نسخه ده یاسز اضافه
 واقعدر یعنی نوه (زیرا نوتونک فتحی و و او اصلیه ایله یکی دیمکدر عریجه جدید دیرلر (ساخت
 فعل ماضی مفرد غائبدر دوزدی و یاپدی معناسند بعض نسخه ده رفتدن صکره و او یازمن
 (منزل پرداخت مفعول صریحیدر (و بدیگر غیر صریحی (با حرف صله (دیگر یایله خبری
 معناسنددر (و یا حرف وحدت (پرداخت لفظ مشترکدر تمام ایلمکه بوشالقی یعنی
 تخلیه بیننده بونده غیرییه یاپدی و تمام ایلمدی دیمکدر (محصول بیت) هر کیمسه که دنیایه
 کلدی بریکی بنایاپدی و برجدید عمارت پیدا ایلمدی اول بانی آخرته نقل ایدوب یاپدی یعنی
 عمارتی غیرییه یاپدی یعنی خبری ایچون یامش اولدی زیرا لابد برینه بر کیمسه کلسه کرک
 (بس کویا که حقیقتده اول کلنه یامش ایش (معلوم اوله که تمام عالمک بایلمی بوسوزک
 ماصدقیدر زیرا هیچ بر کیمسه یاپدوغنده باقی قالماز بلکه اول کیندوب برینه بر خبری کیمسه
 کلسه کرک بس کویا که آنکچون یامش اولور بعض شارحلر پرداختی تسلیم ایلمک و اصماریق
 معناسند اخذ ایش لکن توانستک معنای سابقا مذکور اولاندر بو ذکر ایلمدیکی دکل
 * واندر کړخت همچنین هوسی * و این عمارت بسر نبرد کسی * وان دیگر بیوردوغی
 سابقا دیگری بیوردوغیدر (نخت فعل ماضی مفرد غائبدر (هم ادات تأکید (چنین بونجیلین
 دیمکدر یکی عمارت بنا ایلمکه اشارتدر (و این عمارت مراد دنیادر نبردک مقدم مفعول صریحیدر (و بسر
 غیر صریحی (و بای بسر حرف صله (نبرد فعل نفی ماضی مفرد غائب ایلمدی دیمکدر فاعلی کسی در
 بای وحدتله (و جائزدر که این عمارت مبتدا اوله و نبرد خبری و کسی نبردک مفعول صریحی و بسر
 اولکی کبی غیر صریحی (محصول بیت) اولکی باندنک عمارتده کل ده انک کبی هوس بشوردی

رد لامعی

رد معنی و لامعی

زد کافی

یعنی اولده مقتضای طبعی اوزره بعضی پرینه بنا الحاق (حاصلی بعضی پرینی یابدی
(و بعضی پرینی بقدی (نتکه عالمده مشاهددر (اما بوعمرانی هیچ برکسه نهیاته و پایانه ایلمتدی
یعنی هیچ کسه دنیاده باقی و خاد قالمدی و یا بوعمران دنیا کیمه پی نهیاته ایلمتدی یعنی اولدره یوب
مؤبد و باقی قومدی (حاصلی هر کسی فایه و پردی (حقیقته فاعل مطلق خداددر (جهانه
وزمانه و غیریه اسناد مجزیدر بیتک معناسنی اولکی تقریره قصر ایلمن تقصیر ایلمش
* یارنا یابددر دوست مدار * دوستی را نشاید این غدار * یار یو اداش دیمکدر (ناپا یار نابونک کبی
برلزه توصیف نفی افاده ایدر (پایدرو صفت ترکیبیدر داریدنن بحسب لغت ایاق طوطیجی دیمکدر
اما استعمالده ثابت قدم معناسنه کلور (دوست معروف (مدار فعلی نهی مفرده مخطوب (یار مفعول
اولی (و دوست ثانیسی (ناپا یاره اضافت بیانیه در دوستی با حرف مصدر را ادات مفعول نشاید فعل
نفی استقبال مفرده غائب شاییدنن (شایستن دن دکل این غدار مؤخر مبتدا و نشاید مقدم خبر
و دوستی را مفعول نشاید در غدار مبالغه ایله ایلک وفایه دیرلر (محصول بیت) حضرت شیخ خطاب
عام طریقله بیورر ثابت و باقی اولمیان باری دوست دوتمه یعنی اکثرین طورمین نسته بی سومه
حاصلی فانی به میل و محبت ایله مقصود بودر که دنیایی قرار و بی ثباتی را کاورن خرقافته کوکل بغلیوب
تعشقی ایله مصراع ثانی مقام تعلیمده در (زیر ابودنیادغاری دوسغله لایق دکل بر مختاله در که
کیمسه نیک عقد نکاحنده قرار ایلیوب تازه تازه کوبه کول اولدر بر * نیک و بد چون همی بیاید مرد *

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی
ولامعی و سروری

خنک ان کس که کوی نیکی برد * نیک ایو دیمکدر (و بد یار امر (چون تعلیل (همی
ادات تأکید (بیاید فعل مستقبل مفرده غائب کرک دیمکدر (مردم دن معناسنه درز براماضی
مضارع مقارن اولسه مصدر معناسنه در نتکه سابقایان اولندی ایدی (پس بیاید مرد
اولسر دیمکدر (پایدبا ییدنن مشتقدر بایستدن دکل بعضی لظن ایلمدی کبی (خنک خا نک
ونوک ضمی و کاف عربله لفظ مشترکدر صوقله مبارک معناسی یشنده (آب خنک و هوای
خنک دیرلر صوق صو و صوق هوا دیمکدر بونده بختلو و سعادتلو معناسنه در عریده طوبی
دیرلر (که حرف رابط صفت (کوی طوپدر که عربجه کوره دیرلر (نیکی یا حرف مصدر
(بر دپونده فعل ماضی مفرده غائب در ایلمتدی دیمکدر کوی نیکی بیانیه در (محصول بیت) چونکه
انسانک نیک بختی و بد بختی اولسر در (یعنی دنیاده هیچ کیمه باقی قالمیوب اولوب کیدیسردر
دوئللو سعادتلو اول کیمسه در که ایلاک طوپنی دنیا میداندن ایلمتدی (یعنی دنیادن آخرت خبرات
و حسناته کتبی بونک اصلی بودر که بر طوطی بر میدانک اور تاسنه قورلر و میدانه حدود و تعیین
ایدرلر و براق اوزون چوکانلی آنلی بو طوطی چلرلر بر کیمسه که بو طوطی تعیین اولنان حدود دن
اخراج ایدرسه دولت انکدر که سارشته غالب اولور ایلمدی بونده کوی نیکیدن مراد خبرات
و حسناته بونده بعضی شارحین فارسیده مصدرک انواعنی بیان صد دنده اولمش بریسی کندی
صیغه سی اوزره کلندر دیمش (آمدن و رفتن کبی بری دخی ماضی صیغه سی اوزره در که اکا مصدر
مرخم دیرلر که ایکی قسمدر بری بوکه و او عطفه ایله استعمال اولنور (کفت و شنفت کبی (کنفت
و شنفتن معناسنه در نتکه دیوان حافظده واقع اولشدر (بیت) سخن عشق نه آنست که بد زبان
ساقیامیده و کوتا کن این کفت و شنفت (بویله دیمش اما خطا ایلمش (زیر ابونلر مصدر دکلر در
استعمل در دیمه و ایشتمه معناسنه بری دخی بوکه و او عطفه ایله استعمال اولنور (امدشدر
کبی که آمدن شدن معناسنه در نتکه جامینک یوسف و زلیخا مننده واقع اولشدر (بیت) زندان
تامهش خلوت نشین بود (شادامد سوی زندانش چنین بود) (بونده خطا ایلمش (زیر ابونلر ده
اسمدر کتمه کلمه معناسنه مصدر دکلدر (اوچنجی وجه امر حاضر صیغه سی اوزره استعمال اولنور

رد لامعی و کاف

رد شعی

رد شعی

تک و دو کی تکیدن و دویدن معنای نه که دیوان شاهیده واقع اولش (بیت عمری براه عشق
 ز سر ساختم قدم (بار از روی انک و دو می کنند مرا) بونده ده خطا یلش (زیارت و دو یله یورمه
 معنای نه اسم در مصدر دکلر * رک عیشی بکور خویش فرست * کس یار دزیس ز پیش فرست *
 (رک بانک قنچی و رانک سـ کونی و کاف عجمیله اسباب و راق معنای نه در بول و سـ فر
 یراغی کبی اغاج پیراغنه ده دیرل (عیش عینک قنچیه دیرلکدر حیات معنای نه (و یا حرف
 تنکیر (بکور یا حرف صله کور کاف عجمیک ضمیمه بونده قبر معنای نه در (خویش
 و اور سـ می و روم کسری ایله بونده کندی معنای نه در (کورک خویش اضافه فیتده و عدم اضافیتده
 جازدر (فرست فعل امر مفرد مخاطب در فرستیدن فرستادن دن دکل کوندر دیمکدر سال ایله
 معنای نه (یار د فعل نفی مستقبل (آریدن که مخفف در آوردن دن دکل کوندر دیمکدر
 (ز پس زنی مفرد ازدن مخفف در (پس بونده اول و ایله و معنای نه در غریبه قدام کبی
 بعضی نسخه ده تو بس واقع در (محمول یب) حیات ابدی یراغی قبریکه کوندر (یعنی
 آخر که لازم اولان خبرات و حسنات و اعمال صالحه البر و کوندر (حاصلی کندی انکله ارسال ایله
 مصراع ثانی مقام تعلیلده در ز را کیمده سـ ندن صکره کتور من سن ایلیدن کوندر (یعنی
 سن صاعقه کده آخرتک قایرز براسندن صکره اقارب ورثه سنی قایر من * عمر برفست آفتاب نموز *
 اندکی ماند و خواجه غره هنوز * عمر عینک ضمیمه و میم سکونیه در بونده یاش معنای نه عینک و میم
 ضمیمه ایله ده لغتدر (قسمده عینک قنچیه مستعمل در مصدرده بویه کور عمر یمر دن (یعنی علم با بدن
 یشامق معنای نه (عمر مبتدا و برف خبری تقدیری عمر چون برفست در مبالغه قصه ایله ادات
 تشبیه ترک اولندی برف قار در عربجه تلج دیرل (و او حرف عطف و یا حرف حال (افتات
 کنش در (نموزه اضافتی لامیه در ادناملا بسده ایله (نموز تانک قنچی و میم مضمومک تشدید و تخفیف ایله
 یای ایلمرینک اورته ایله دیرل (نیکه بو پدیک ترتیبدن اکلنور (بیت) اذرونیسان ایارست و خن بران
 و نموز (اب و ایلول و دو و ثمرین و دو کانون و شباط) آفتاب نموز مصراع ثانی به مرهون مبتدا
 (اندک از دیمکدر (و یا حرف تنکیر (ماندک مقدم مفعولیدر (ماندنوک سکونیه لازمه متعدی
 بیننده مشترکدر قالدنی و قودی دیمکدر فعل ماضی مفرد غایبدر غا علی تحتند آفتابه راجعدر
 جله فعلیه خبر آفتابدر (و او حرف حال (خواجه خاده روم ضمه ایله و واور سیمیه بونک کبی برلده
 تعظیمی واجب اولان عن برله و وزیرایه دیرل (خواجه مبتدا (و غره غینک کسری و رای مشدله
 اسمدر غفلت معنای نه خبر مبتدا در (عجم عینی مفتوح او قور میدانک مینی مفتوح او قودنی کبی
 هنوز الان دیمکدر (محمول بیت) عمر انسان و حیوان قاردر (یعنی تیر یکمکه قار کبی در
 تیراز جمده و نموز آیدنک کنشی برف عمر دن ازاجق قودی حال بو که خواجه دخی غافلدر یعنی
 آفتاب نموز قاری بنجه که تیر ایدر سه مرورابام و ازمنه عمری انجلین ازالدروا کسلدن سال بو که
 عمر صاحبی دخی خواب غفلتده عمر یکمکه سـ ندن خبری بوق (حاصلی عمری تیر یکمکه ده
 قاره تشبیه ایلمش تیر ارجمده (بونده آفتابه بر ظرف تقدیر ادوب در آفتاب نموز دیو و ماند فلهانی
 لازم معنای نه ادوب از قالدنی دیرلرینک سر نه هیچ واقف اولمش (و حاشیه کتابنده ماند بونده
 نهاده معنای نه دین نه ماندی بلورمش و نه نهادی * ای تهی دست رفته در بازار * ترسمت پر
 نیآوری دستار * (ای حرف ندانما نی محذوف (تقدیری ای مر تهی دست (تهی بوش دیمکدر
 خالی معنای نه (دستنه و صف ترکیبدرالی بوش دیمکدر صغرایده معنای نه فقر و بوقلقدن کتایدر
 (رفته مانعین قسمدر کنش دیمکدر (نهی دستک رفته به عدم اضافتی و اضافتی جازدر (در
 حرف صله در با معنای نه (بازار معروف (ترسم فعل مضارع متکلم وحده و تا ضمیر مرفوع معنای نه

ردشعی

رد لامعی و سروری

رد لامعی و سروری

مشهور سوزدنه و بررسک

الکله اول بيله کيدر سنکله

شد

رد ابن سید علی و لامعی

و سروری و شمعی

ردشعی

قور قمر سن دیمکدر (پر باه بحکم ضعیله طولو دیمکدر عربجه ملائ دیرل اما باه عربیله بر اولمقد وار
 نیاور بی تا کید ایدر و بوتقدیرجه دستاردن مراد داند اولور تأمل (نیاور ی فعل نفی استقبال
 مفرد مخاطب کتور مز سین دیمکدر) دستار بونده دستمال معنائنه در (نیاور ینک مفعول اولی
) و پر مفعول ثانیسی (محصولیت) ای بازاره الی بوش کنش کیسه قور قمرم که دستمالیکی طولو
 کتور مز سین (یعنی ای صفر اید بازاره کدن فقیر قور قمر سن بوش کیدوب بوش کله سین زیرا
 بازار اهلی کیسه رایگان نسنه و بر مز (حاصلی ای آخرت بازارینه خیرات و حسنات سز و اعمال
 صالحه سز واران کیسه قور قمرم که جنت نعمتلندن محروم اولاسین) قور قمرم دیدیکی انکیچوند که
 بو خصوصده کیسه نک حقنده جزم بوقدر (زیرا اعمال موجب جنت دکلدر) بلکه مشیه اللهه
 منوطدر * هر که مز روع بخور دینخوید * وقت خر منش خوشه باید چید * هر که
 تقدیری هر کس که ایدی ضرورت وزن ایچون کس حذف اولسی (مز روع اسم مفعول در زرع
 یزرع دن یعنی فتح یابنده اکلش دیمکدر) اما بونده اکن مراد در خوده اضافتی لامیه در
 بخورد با حرف تا کید و خورد فعل ماضی مفرد غائب یدی دیمکدر (بخوید با حرف
 فصاحت) و خوید واور سیمیه خویش وزنی او ز رینه فصل که ترکیه اکما حاصل
 دیرل (یعنی تازه ایکن یچوب حیوانه یی در دگلری ارپه) وقت خر من اضافتی لامیه در
 و باقی معنائنه در (نون ضرورت وزن ایچون ساکن او قنق کک ضرورت
 قافیه ایچون دین بکلش سوبلش (شین ضمیر مذکور کسه راجعدر) خوشه بونده بشاقددر
 یعنی بغای و غیر ینک بشاغی که عربجه سنبله دیرل باید مک مقدم مفعول ایدر چید (جیم بحمینک
 کسریله فعل ماضی در مصدر معنائنه زیرا مضارع معیار ندر دیوشر مک کرک دیمکدر
) (محصولیت) هر کیسه که کندیبک آکینی چکله یدی یعنی فصل ایکن یدی اول کیسه
 خر من زماننده باشق دیوشر مک کرک حاصلی هر کیسه که جوانلق عالنده خیرات و حسناته
 و اعمال صالحه عمرنی صرف الیوب اهو و ابله تضییع اوقات ایلدی بیرلک زماننده باری قادر
 اولدیغی مرتبه آخرت یولنه سعی ایلك کرک تا که مالایدلر کله لایترک کله الیه عامل اولمش * بند
 سمدی بکوش جان بشنو * ره چنبت مر داش پرو * بوبت قدیم نسخته لده بولندی ایکن شار حار
 یازد ییچون یازدی (بندبای بحمینک فتحی و سکون نوله وعظ و نصیحت معنائنه در) سمدیه
 اضافتی لامیه در (با حرف فصاحت) و کوش کاف بحمینک ضعیله قولغه دیرل که عربجه انن و سامه
 دیرل (جانه اضفت بیایه در روح حیوانی به جان و انسانی به روان دیرل) بشنو بایله مؤ کد فعل
 امر مفرد مخاطب در شنویدن شنیدن دکل ایش دیمکدر (بندبشوؤک مفعولی صریحی و بکوش
 غیر صریحی) (در اهدن مخفف بول دیمکدر مبتدا) و چنبت خبری اصلنده چون اینست در چون
 ادات تشبیه و این اسم اشارتد قرید و سین و تاداد خبرت کب الیه چوندن واور سعی و این دن هرزه
 حذف او انوب چنبت اوادی بونجایندر دیمکدر بوافظی چنبت است هرزه محتابه الیه یازنر
 فارسی املا دن آگاه دکلار مش مر دار دیمکدر رجل معنائنه (و باش فعل امر مفرد مخاطبدر
 باشندن ار اول دیمکدر اکثر نسخته باشد نسکره واد عاطفه یازار با حرف تا کیدر (ورائک فعیله
 فعل امر مفرد مخاطبدر رویدن کیت دیمکدر) (محصولیت) سمدینک بندینی جان قولغه
 ایش بول بونجایندر ار اول کیت یعنی بنم نصیحت شریعت و حقیقه و طریقه موافق و مطابق
 در بو که یابش و هر قنده کیدر سک کت * بعد از تأمل این معنی صلحت ان دیم که در سیمین
 عزات نشینم و دامن صحت فرا خود چنم و دفتر از کتلهای پریشان بشویم و من بعد پریشان
 نکویم * بعد از صولک معنائنه در که بحجیم پس افضلیه تعبیر ایدر (تأمل مصدر در تفعیل باشدن

رد شعی

رد لامعی

رد بن اسید علی و لامعی
 و سروری و شعی و کافی

فکر و ملاحظه معنایه (این معنی به اضافتی مصدرک مفعولنه در معلوم اول که هر کلمه که آخر الف
اوله کر کسه اولی الف یا شکنده یا زاسون کر کسه الف شکنده عجم ماقبانی مکسور یا دریاه منقلب
ارلق ایچون منلا موسی و عیسی و معنی بی یایله اقورلر (و کاه اولور که آخری یا اولان کلمه نیک یا نیک
ماقبلی مفتوح ایدر یا الفه منقلب اولما ایچون مثلثاتی و ترجی و تقاضی بی و تعدی بی تمنا و ترجا و تقاضا
و تعدا او قورلر فاحفظ) پس بونده معنایی ایکی وجهله اوقق جائز در بونده این معنادن مراد آیات
سابقه نیک مضمر نلیدر دیدمک آن مفعول اولی (و مصلحت مفعول ثانیه سی) (که حرف بیان) (نشین
نونک فحقی و کسر یله او ترا جق یره دیرلر و هر حیوانک کیجه یتاغینده مستعملدر عزائنه اضافت
بیانیه در) عزالت فراغت و انقطاع معنایه در نیکه العزلة عباده بیور مشلر (یعنی خلقدن منقطع
اولقی عبادتدر) (نشین فعل مضارع متکلم وحده در نشیندن) (واو حرف عطف) (دامن) (ودامان
انکدر که عربجه ذیل دیرلر صیغه اضافت لامیه در مجازا) (فراونک کی برلده باه صله معنایه در
(خود کندی معنایه در) (چیم فعل مضارع متکلم وحده در چینیدن بعض نسخه در فراهم
دو سمش) (واو حرف عطف) (دفتر معروف و مضاف الیه محذوف تقدیری دفتر زیاندر) (کتهها
کفته نیک جمعیدر لغته سو یلمش الفاظ و کلمه دیرلر اما بونده سخنهای معنایه در سوزلر دیمکدر
(پریشانه اضافت بیانیه در لغته طاغنی دیمکدر اما بونده کلام لغودن عبارتدر) (بشویم یا حرف
استقبال یو بایی طرفای عجم مکسور و بعض روستاییلری مضوم او قورلر) (پس منه سنده یا مضوم
او قحق کرک دین زوستایی طبع ایمش) (شو ییدن شستن دن دکل) (نکوم قول فی مستقبل در
کوییدنن کفن دن دکل بودرت فقره و او عاطفه ایله کلدیکچون متصل یا زلدی صنعت و صله دلالت
ایلسون حاصلی مذکور معنایی تأمل ایلمکد نصکره مصلحت انی کورر مک عزالت او ترا غنده او تورام
و صحت انکی کندومه دیوشورم و دفتر زبانی بر بشان کلدن یومومن بعد بر بشان سو یلمیم) (یعنی
دنیا کلماتی ترک ایدم و هر کرز طرب و یابس سو یلمیم) (یت) * (زبان بریده بکنجی نشسته صم بکم) * به
از کسی که نباشد زبانش اندر حکم * زبان معروف (بریده بانک ضمیمه اسم مفعولدر) (بریدن
کسلس دیمکدر) (زبان بریده وصف ترکیبی در دلی کسک معنایه) (یا حرف ظرف) (کنج کاف
عریضه ضمی و نونک سه کونیه مطلقا بوجغه دیرلر) (یعنی طاشراکی و ابجریکی بوجغه دیرلر
اما پیغوله بای عجمینک ضمیمه ایچ بوجغه دیرلر) (صم صادق ضمی ویم مشددله اصمک جمعیدر
جر احرك جمعی اولدیغی کی نهایی بو مضاعفه در صاغرلر دیمکدر) (بکم ده بانک ضمیمه
ایکمک جمعیدر داسزلر دیمکدر) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (زبان
شین ضمیر کسه راجعدر) (اندر ادات ظرفدر در کی بلکه در اندردن مخففدر) (حکم بونده امر
معنایه در) (محصول یت) (دلی کسک بر بوجغه و ترمش صاغرلر و داسزلر یکدر بر کیسه دن که
دلی کندی حکمده اولیه یعنی دانه ضبطی اولما بلکه کولکنه کلنی دانه کتوره یعنی
صاغرانه و داسزلر که اوروب خاقدن منقطع اولان کیسه لر زبانی ضبطنده اولمیان پریشان
وزواید کو کیسه دن یکدر) (بونده جمع صیغه یعنی اراد ضرورت وزن ایچوندر دین معنای یته
واصل اولماش و اصلروا بکملر کی بر بوجغه دلی کسلس یعنی خاموش او ترمش کسه بو وجهله
دخی معنی قابلدر) (مقطوع اللسان یعنی خاموش اولوب بر بوجغه صم و بکم او ترمش کیسه
بو تقدیر جداول تشبیه مقدر اعتبار اولماز) (وصم و بکم ذکر جمع و اراده واحد قبیلندن اولور
غفلت اولمید دین کیسه ایکی تقریرنده بله ضبط عشوا ایلش) (مصراع اولک معنایه
ادات تشبیه محذوفدر یعنی داسزلر و صاغرلر کی بریده زبان برکوشده ده اوتران کیسه
یاخود ادات تشبیه ملحوظا اولیه یعنی بریده زبان اولوب برکوشده صم بکم اوتران کیسه

دفتر جعفر روزنده بر پریشانه
و پیوند اولمش نیجه اوراقی
مشتمل نسخه دیور کر کسه
اوزرنده حساب یا زاسون
کر کسه آخر نه دالک
کسری دخی جائز در کذا
فی اللغات للطابع
بدلایمی و شعی

رد سروری

رد شعی

رد کافی

ديك مراد اوله بو تقدیر چه صم بكم ذكر جمع واراده واحد قيلندن اولور دين اوليكي
 كبي صم بكم عي اصحابندن ايش * تا يكي ازدوسنان كه در بجاوه انيس من بودی و در حجره
 جلیس من برسم قدیم ازدردر آمد چندان كه نشاط و ملاعبت كر دو بساط مداعت كستر
 جواش نكتم و سر از زانوای تعبد بر نكرتم رنجیده نكه كرد و گفت * تالتهساء غایت
 ایچوندر (يكي برسی) كه حرف رابط صفت (بجاو و بجاوه و اووبيله و كژاوه و كژاينه
 بويله) زيرا اوله بانك تبادل و تواخسی وار محفه معاسنه كجاوه عرب كژاوه در كاف وزای فارسيله
 ديئلر بلزلر ايش (زيرا كچه كژده فارسیدر اكري ديكدر و كافلر عربیدر بهر حال كاف
 عربيك فتحيله كژاوه دن عربدر دين بولغندن اگاه دكل ايش (آوه) آويختندن اشتقاق
 ايليك قلی سهو و نسيان ايلش (انيس فعل بمعنى فاعلدر موانس معناسنه مزاج و خوی
 الشدرمق معناسنه (حجره معروف) جلیس فعل بمعنى فاعلدر همنشين معناسنه تقدیری جلیس
 من بودی ایدی فقره اولی ده ابراد ايلكلكه اكتفا اولندی با حرف مصاحبت (رسم بونده عادت
 ديكدر قدیمه اضافت يانیه در (در قیو) در آمد ایچرو كردی یعنی قیودن ایچو كردی) چندان
 اولقدر ديكدر (نشاط نونك فتحيله سرور یعنی شلاك نونك كسریله اولیچق نشاطك جمیدر
) ملاعبت مفاعله بایندن مصدر در اویون یعنی بازی و حشر اق (بساط مفاعله بایندن مصدر
 تاثیر اما بونده دوشك مراد در (مداعت يه مفاعله بایندن مصدر در مزاح و لطیفه معناسنه
) كستر فعل ماضی مفرد غائب دوشدی ديكدر (جواش شین ضمیر يكي ازدوستانه راجعدر
) زانو در در عربچه ركبه دیر لر رائك ضميله تعبد اضافتی يانیه در (تعبد خدمت و قولاغه
 دیر لر) بر نكرتم بحسب لغت یوقاری طوتمدم ديكدر اما استعمالده قالدر مدم معناسنه در
 (رنجیده بونك كبی هاء رسميله هاء ترتب دیر لر انجنوب ديكدر ان شاء الله تعالی كلكو كی
 یرلده تنبيه اوانور) نكه كردنوك كسر وكاف تحمیلله نظر ایلدی ديكدر (محصول تركيب)
 سابقا ذكر ایلدیكم مصلحت اوزره اولدم یعنی خلقدن مبقطع اولوب بر بوجق اختیار ایلدم
 اول وقتكك كه دوستلردن بریسی كه حج یولنده بنله محفه دش اولوردی و دیار غریبده هم حجره
 و همنشین ایدی (حاصلی یار قدیم و محب حمیم ایدی عادت سابق ايله یعنی بی تكلف لا ابالی
 قیو دن ایچرو كردی اولقدر سرور و شاد مائلق ایلدی و شطارت و مباسطت كو ستردی
 یعنی بی غمکین و حزن ظن ایدوب انواع ملاطفت و اصناف مطایبات ايله بی سويلتك مراد
 ایلندی (زيرا بو زمانه ك بويله حالم واقع اولماشیدی و یانه كلككه بالانكلف مصاحبتله
 مانوس ایدی بو قدر احوال كه ایلدی اصلا اكا جواب ویر مدم و باشمی زاتوی مر اقبه دن
 وركبه تعبددن قالدر مدم یعنی انكلكه هیچ مقید اولدم و بو قدر حشر لغنه انفات ایلدم بويله
 اولیچق بكا انجنوب نظر ایلدی ویدی (فقره اولی ده محنت و فقره ثانیه محبت لفظلر بی
 زیاده ایلنلر یانندن ایلش لرنشاطی ملاعبته مضاف ایدوب معناسنی اولقدر كه ملاعبت
 سرور بی ایلدی دین جمعی نسخله مختلف یازمش (رنجیده اسم مفعولدر انجنمش ديكدر
 دین صیغه ده و متعاده اصابت ایلماش و معناسنده انجنمش اولدغی حالده یعنی غضبه بكا
 نظر ایلدی دین منظوق تركیه مناسب معنی ویرمش زيرا بومرتبه غضب لازم دكل فتأمل
 * قطع * كنونت كه امکان كفتار هست * بكوای برادر باطف و خشی * كنون كاف
 عربيك و نونك ضميله شمعی ديكدر الا آن معناسنه اكنوندن مخففدر فتح همزه ايله (كه
 حرف بیان) امکان افعال بایندن مصدر در قدرت معناسنه (كفتار اصلنده وصف تركیدر
 آر بندن كه مخففدر آور بندن گفت اسم مصدر قول معناسنه قول كنونر یچي ديكدر

ردكافی

رد ابن سید علی و سروری

ردكافی

ردد قایق الحقایق

محفه میك كسری و حاك

فینی وفاء مشدد ايله

معروف شد

رد ابن سید علی و سروری

وكافی

ردشمعی

رد لامعی

ردشمعی

صکره مجموع مرکبی کلامه استعمال ایلدیلر پس اضافت مصدرک مفعولنه در (باحرف
تأکید) کوکاف بحکم ضمیمه فعل امر مفرد مخاطبدر کوییدن گفتن دکل (برادر اصل
لغته بونک کیلرده ذال معجه ایلدر لکن عموما استعمال داللددر یعنی مهمله ایله تنکه رشید الدین
وطواط عروضنده تعیین بیور مشدر (قطعه) در زبان فارسی فرقی میان دال و ذال (یادگیراز
من که این نزد افاضل مجتهدست) پیش ازودر لفظ مفرددر صحیح ساکنست) (دال دان آنرا
و باقی جمله ذال معجمست) (لطف لغته یو مشاقدر) اما بونک کی برل ده ایلک و ملاعت
معناسنه در (خوش واور سیمیه لطفه عطف تفسیری سکیلدر سابقا اشارت اولندی که
بونک کی خالک قححه لری روم ضمیمه ایله اوقنور (و یا حرف مصدردر ایلک دیمکدر (محصول بیت)
شمدی که سنک کلامه و تکلمه قدرنک و طاقنک وارددر) امدی ای برادر لطفله واحسان ایله
سویله یعنی لطف واحسان ایدوب تکلمه و نطقه کل * که فر داجوپیک اجل در رسد *
بحکم ضرورت زبان در کشتی * که حرف تعلیل (فر دایرته و یارین معناسنه در عربجه
عدا دیرل جوادات تعلیل (پیک معروف عربجه برل دیرل فعل وزنی اوزره (اجله اضافی
بیانیه در) و یا خود لامیه که حصرت عزرائیل مراد اوله و اکل وجه (در حرف تأکید
(رسد رانک و سنک قححه لریله فعل مضارع مفرد غایبدر رسیدن بونده ایریشه دیمکدر
(باحرف مصاحبت) حکم بونک کی برلرده محض تأکید افاده ایدر (ضرورت معروف در)
حرف تأکید (کشتی فعل مضارع مفرد مخاطب (زبان مفعول صریحی) و بحکم غیر صریحی
(محصول بیت) ای قرنداش لطف ایله سویله زیر یارین که اجل پیک ایریشه یعنی موت
وفوت که متین اوله بالضروره دایکی نکلمدن چکر سن * یکی از متعلقان منش بر حسب واقع
مطع کر دایند که فلان عزم کرده اس و نیت و حزم که بقیه عمر در دنیا معتکف نشیند و خاموشی
کز نه توانی سرخویش بروراه محاسبت پیش گفتا بعزت عظیم) و صحبت قدیم که
دم برنیرم و قدیم برنیرم مکرانکه که سخن گفته شود بر عادت مألوف و طریق معروف که
از ر دن دوستان جهالت و کفارت عین سهل * متعلقان الف و نونه جمع اولدی ذوی
العقول صفت اولدیغیچون تقدیری از مر دمان متعلقان (منش ضمیر یار قدیمه راجه در
معناده کردانیده مقیددر (حسب حالک و سنک قححه اصل و مقدار معنا سنه در (واقعه دن
مراد شیخ قصد عزات و انقطاع عن صحبت خلقدر (کر دایند فعل ماضی مفرد غایبدر
بونده ایلدی دیمکدر (که حرف بیان (فلان الفاظ کنایتنددر) بونده مراد حضرت شیخدر
(عزم قصد دیمکدر (نیت قصده عطف تفسیردر (جزم قطع معناسنه در (نیت جزم
شول نیتد که انفساخ قبول ایلد که حرف بیان (بقیه عمر اضافی لامیددر) خاموش
ابسم در ساکت معناسنه خوش و خامش و خوش ده دیرل (کزیند فعل مضارع مفرد غایبدر
کزیندن کزیدن دکل اختیار ایلد دیمکدر (نیر دخی دیمکدر) توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
قادر ایسک دیمکدر (سر لفظ مشترکدر بونده باش اولمق جائزدر یعنی باشک تدارکین کور
دیمکدر سودا و هوا معناسنه اولمقده قابلدر یعنی سوداء نفسانیکی وارزوی طبعی طوت
ضبط ایله که باعمال حوادث نفس اولیه سین (محاسبت بونده خلقدن عزات و انقطاع
معناسنه در) پیش اولک معناسنه در تقدیری پیش کبیر در فقره سابقه به قیاس ایله
(گفتا اول یار قدیم دیدی) بعزت باحرف قسم (عظیم اولو دیمکدر اضافت لامیددر
اولو اللهک عزیمچون دیمکدر (صحبت قدیم عزت حظیه معطوفدر یعنی ارامزده واقع اولان
قدیم صحبت و دوستانق حقیچون دیمکدر (که حرف بیان (دم نفس) برنیرم چکاریم یعنی

زد این سید علی و سروری

مطلب

ردلامی

نفس چهارم عدم حضور و قرار دن کنایت در تشکله ترکیده سونم الیم دیرلر دیکشک
وارام مقاننده (قدم لغتده طابندراما بونده یاق مراد در رجل معناسنه مجازا) برندارم لغتده
یوقاری طوتمایندر اما بونده قالدریم دیمکدر طور دوغی یردن کتمه مکدن کنایتدر (مکرادات
استنادر الامعناسنه) انکه اولوقت دیمدر (که حرف بیان) گفته شود فارسیده اسم مفعول
افعال عامه نکه برله کلور کاه اولور که فعل عامی حذف ایدوب ینسه مفعولیت معناسنی
قصدا دیرلر (پس بونده معنی سوبانسه دیمکدر) عادت مألوفدن مراد عادت معهوده در که
حضرت شیخله کنندینک اراسته و واقع اولان مصاحبدر (پس طریق معروف بونکله
عطف تفسیری شکلی اوور) (که حرف تعلیل) ازردن لازمله متعدی یننده مشترکدر
لازم اولنجه دوستان فاعلی اوور) (پس مراد یا شیخک انجمنسی اوله و یا معهود دوستک
متعدی اولنجه دوستان مفعول اولور ینسه اشتراک اوزره لیکن سوف کلامه مناسب و ملائم اولان
متعدی اولوب فاعلی شیخ اوله و مفعولی یارقدیم اوله فتأمل) (ازردن مبتدا) (وجه است خبری
(کفارت بونده اهل شرع هرکنناهی ازاله ایچون تعیین و تقدیر ایلدیکی نسته در) (عین بونده
اند معناسنه در فارسیجه سوکند دیرلر سینک و کاف عجمینک قححه لریله) (بوفقر معنای
شرطی متضمندر) (یعنی عین ایلدیسسه کفارتی سهلدر و یا عین ایلوب بلکه مشایخک
برخیرنیت و قصدی حکم یمینده ایسده کفارتی سهلدر که کفارت عین اوج کون اوج طوتمق
و یا اون کشینک قارنن طو یور مقدر بوایسه چوق مصلحت دکل) (محصول ترکیب)
بنی متعلقلمدن بریسی یارقدیمی اصل قضیه یه و مقدار واقعه یه مطلع ایلدی که شیخ قصد
وعزیمت ایلشدر دخی قطعی نیت طوتمشدر که انفسا خه مجالی بوق که عیرک باقبسنی
دنیا ده معتکف اوتوره وصمت و سکوت اختیار ایلده سنده اگر قادر ایسک باشک قییدن کور
(وهوای نفس وارزوی طبعدن کچ) (و خلقدن انقطاع و عزات ایدوب تباعد و تجنب
طریقنی اوکو که طوت) (حاصلی خلقدن اختلاط و ایلا فی قطع ایله) (اول یارقدیم بوتفر بری
ایشوب بویانی دکلنجه دیدی عظیم خدایک عزتی حقیچون و شیخله واقع اولان صحبت
قدیم حقیچون که ارام ایلزم و برنفس المزم و برادم ایدوب بوندن کترم الاول وقت که سوز
سوبانله عادت مألوف و معهود و طریق معروف و معلوم اوزره یعنی رسم قدیم اوزره مکالمه
و مصاحبت اوورسه فیها و نعمت) (والابنده همان شیخک یانده اعتکاف ایدوب کنندینک قنده
صامت و ساکت اولوب خلقدن منقطع اوورم زرا دوستلری انجمنک و یا دوستلرک انجمنسی جهلدر
و عین الدیسسه کفارتی سهلدر) (کانه که شیخک بویه ایلمسنی حقنده نقصیه اکثر که بونجه الحاح
و ابرام ایلر زرا شیخ کی بر مفید فاضلک عزتی قابل طالبلره زبان ایدر بوایسه مرشدلره لابق
دکل تشکله بوندن صکره لیتنی بیان ایدوب بیورر* و خلاف راه صوابست و عکس رأی
اولی الالباب ذوالفقار علی درنیام و زبان سعدی در کام* و او حرف عطف (و یا حرف حال
خلاف نقیض صوابدر که طوغریدر) (یعنی او یماق) (خلافک اضافتی لامیه در
(وراهک بیانیه) (عکس معروف) (رأی رانک قحیحی و همزه نکه سکونیه فکر معناسندر
همزه یی الفه قلب ایلکده جائزدر) (اولی حالت نصبی و جری یایله و حالت رفعی و اوله در ذونک
جهیدر خلاف قیاس اوزره زرا قیاسی جمعی ذو و ندر حالت رفعیه و ذوین در نصب
و جریده ارباب و اصحاب معناسنه (الباب لیک جهیدر عهلا و دیمکدر) (پس اولو الالباب اصحاب
عقول دیمکدر) (ذو صاحب معناسنه اسمدر اسماء سته دن که حروفله اعراب اولور) (فقار
فانک قحیحله او کرغه کمکاری که واحدی) (فقاره در اما بونده ذو الفقار فانک قحیحله حضرت

محمد صلی الله تعالی علیه وسلم امام علی رضی الله عنه حضرت تدریس هبه ایلدیک قلیج در
 خلاف مقدم خبر (وعکس اکامعطوف) (وذافقار مؤخر مبتدا) نیام بونده درعر بحه
 غلاف دیر لرغینک کسر یله (کام کاف عربیله لفظ مشترک در مراده و دماغه و چکه به دیرلر
 بونده چکه مراد در (محصول ترکیب) دخی صواب بولینک خلا فیدر و یا حال بوکه راه
 صوابک خلا فی و نقیضیدر و ارباب عقولک عکسی حضرت امام علیک ذوالفقاری
 قینده اولق (یعنی غلافدن جقماعق زیر امام علی حضرتی سل سیف ایلسه بو قدر غزوات ایدوب
 اندن اثار عجیبه و اخبار غریبه که نقل اولنور وجود بولردی (شیخک دخی لسانی دماغنده
 قالب صامت و ساکت اولسه بو قدر معارف و مزایا مسطور اولوب مستور قالوردی) (پس
 حضرت شیخ ارشاد و وعظدن خاموش اولق نیجه قابل طاب لره حرمان ایراث ایدر
 (امدی تکلم ایلک کرک که مریدان مستفید و مستفیض اولار) (بعض نسخته ده) (و نقض
 عهد اولی الالباب واقعدر) (نقض مصدر در ضرب بایندن بوزمق عهدی بوزمق دیمکدر) (کام
 بونده کاف بحمیله در دینلر خطای فاحش ایشلر) (نه که حضرت جامی نک کاف قافیه سند
 برینده واقعدر (یت) (کسی که کام درین بحر میزدنی کام) (بکامی راسد اخروی بکام نهنگ
 و خواجه آصفی پیور) (یت) (بسی خود را در آب دیده چون ماهی وطن دیدم) (که تافلاب
 زلفش را بکام خویشتن دیدم * قطعه * زبان در دهان ای خردمند چیست * کلید در کنج
 صاحب هنر * بوییت سؤال و جواب صنعتی متضمندر) (خرد خانک کسری و رانک فتمیله
 عقل معناسنه در (هوشده دیرلر) (مندادات نسبتدرلی معناسنه) (دولتمند دولتی دیمکدر
 (کلید کاف عربینک فتمیله مفتاح معناسنه اما کسر کافله ده اوقور لسته که ترکیده قفله
 کافک کسر یله کلید دیرلر) (کنج کاف بحمینک فتمیله خزینه به دیرلر اضافت لایمه لدر) (لیکن
 کلیدک دره) (ودرک کنجه اضافت لری یای بطیل دریای بطنی مضافک کسره سنک اشبا عندن
 متولد اولان یاه دیرلر) (ساحب هنر و صف ترکیبی اقسامنددر) (محصول یت) (ای خردمند
 اغزده دل ندر بوسؤالدر) (صاحب هنرک خزینه سی قیوسنک کلیدی (یعنی مفتاحیدر) (بوجوابدر
 * چودر بسته باشد چه داند کس * که جوهر فروشت بایله ور * بسته باشد بغلواوله دیمکدر
 (داند فعل مضارع مفرد غائبدر) (داندندن بیاور دیمکدر) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف بیان
 (جوهر فروش وصف ترکیبی در) (فروشیدن فروختن دن دکل جوهر صاتیجی دیمکدر
 (بیاور چرچی به دیرلر) (محصول یت) (چونکه صاحب هنرک خزینه سی قیوسنی بغلواوله کیسه
 نه بیاور که مذکور صاحب هنرک جوهر صاتیجی میدز یو خسه چرچی (یعنی مادام که بر کیسه نکلمه
 و نقطه کلمه (عالم میدر جاهل میدر کیسه نک معلومی اولماز) (پس هر کسک علمی و معرفتی کلامدن
 معلومدر) (پله چرچی اسبابنه دیرلر دین غلط ایش (ز برایله ای که وارشیه دیرلر مطاق چرچی
 اسبابنه دیرلر * قطعه * اگر چه پیش خردمند خامشی ادبست * بوقت مصلحت ان به که
 در سخن کوشی * (پیش خردمند لایمه) (خامشی یای مصدر یایله مبتدا) (و ادبست خبری) (ویش
 خردمند ظرف مکانی) (بوقت یا حرف ظرف) (وقت مصلحت لایمه در) (در سخن) (در حرف صله
 کوشی کاف عربینک غمیله فعل مضارع مفرد مخاطبدر و وریشه سین (یعنی سعی ایده سین دیمکدر
 (محصول یت) (اگر چه عاقل قشده و اوکنده ایسم اولق) (یعنی سکوت ایلک ادبدر) (حاصلی
 معقولدر اما مصلحت وقتنده اول یکدر که سوزه جالشه سین یعنی سکوت ممد و خرددر) (اما هر ده
 دکل بلکه نکلم ایلامکدن ضرر و نقصان مترتب اولسه انده سکوت مدمومدر * دجیر نظیره
 عقلاست دم فرو بستن * بوقت گفتن و گفتن بوقت خاموشی * بوییت و له نسبت ایله مقام

رد ابن سید علی و لامعی
 و سروری و کافی
 و دقایق الحقایق

رد لامعی

رد کافی

تعیلمیده واقعدر (چیز نسندیدمکدر) طیره معلوم اولاکه فارسی داده سکن حرف اولماز (قطعه)
 هشت حرفست آن که اندر فارسی نایدیمی (نایاموزی نباشی اندرین معنی معاف) (بشنواز
 من این حروف و یادگیری اهل دل (ثا و حا و ضا و صا و طا و ظا و عین و قاف) پس
 سکن حرفت بریسی موجود اوله بودا. یاخریفات عوامید دندر ویاغیری دان منقول (پس
 طیرهك اصلی تیره در لفظ مشترکدر غرضله بولانق معنی یبشد: (امری التباس لازم کلام و دیو
 غضب مناسبه اولائی طایله یازدیلر (بونده عقله اضافت مصدرک مفعولنداضافیدر و همین
 جمله اضافت ایچون کلدندر (تقدیری سبب طیره عقلدر) دم بونده نفس در (فروقك غمیله
 بونك کبی بر رده محض نا کبد ایچوندر نفس بعلامق ترك تکلمدن کایددر گفتن قرینه سیله (بوقت
 باحرف ظرف و اضافت ظرفك مصدرینه در (واو حرف عطف گفتن مصدر بونی دم فرو بسته
 عطف ایدر بوقت خاموشی اضافتی سابق کیدر ویا حرف مصدر (محصول بیت) ایکی نسنه
 عقلك غضبه و یحضور اغنه سبب در (بریسی تکلم لازم اولدقده سکوت ایدوب خاموش اولمق
 (وربری ساکت و خاموش اولاجق و قنده تکلم ایلك) حاصلی سویله جك و قنده سویلمك
 و سویلمچك و قنده سویلك (زیرا ابکسنندند ندامت حاصل اولور که سبب غضب عقلدر
 (مصراع ثانینك معنایند ایکی نسنه عقلی غضبه کتور یچیدر دیوب) منه سنده طیره
 بونده مصدر بمعنی فاعلدر دین عندی سویلمش (وطیره خفت مناسبه در دین
 اثر نجه کش * فی الجملة زبان از مکالمه اودر کشیدن قوت نداشتیم وری از محاوره
 او کردانیدن مروت نداشتیم که یار موافق بود و محب صادق * مکالمه او مکالمه مصدر در
 مفاعله باندن سویلك و سویلمشك مشارکت بین الاثنین در (او ضمیر غائب یار قدیمه راجعدر
 (اضافت مصدرک مفعولنددر) در حرف تا کید (کشیدن چکمك زبان مقدم مفعولیدر) (محاوره
 و محادثه بر معنایه در مصاحبت دیمکدر) کردانیدن بونده دوندرك دیمکدر اعراض ایلمکدن
 کنایتدر) روی کردانیدهك مقدم مفعولیدر (فقره اولیده که کبی (که حرف تعلیل) (محصول
 ترکیب) حاصل کلام یار قدیمه سویلمشمن دیلی چکمکه قوت طوتمادم (یعنی انکله مکالمدن ساکت
 اولوب سویلمشمامکه قادر اولمادم (دخی انکله مصاحبت ایلمکدن یوزم دوندرك مروت بلمدم
 حاصلی مصاحبتدن کلبا اعراض ایلمکی معقول و مناسب کورمدم (زیرا یار موافقم و محب
 صادق ایدی * بیت * چو جنگ آوری با کسی برستیز * که از وی کزیت بود یا کزیز * بوییتی
 بر ساله مرده کمال تحقیقه تحقیق ایلمشمراد ایدن انده کورسون (چون ادا تعلیل) (جنگ آور
 وصف ترکیبی در (آوردن و یا ضمیر خطاب چونکه جنگ آور سین مراد حقیقه جنگ آورلك
 دکادر بلاک قصه دن حصه در (یعنی چونکه الکن ایش کلور دیمکدر) (باحرف مصاحبت
 برستیزه متعلقدر ماقبلنه دکل (کسی یا حرف وحدت نوعید) (بر حرف تا کید) (ستیز فعل امر مفرد
 مخاطب اونکولك (یعنی لج و عناد ایلدیمکدر) (که حرف رابط صفت) (وی واولق قبحی ویا لك سکونیه
 او کی ضمیر غائب ره و مناسبه (کز بر کاف بحمیتک ضمی و زانک کسر یله ضرورت نسنلك معنایند در
 عربیده (بد کبی ادا ت نفی) (یعنی ناداخل اولیحق ضرورت معناینی افاده ایدر) (شه که حضرت
 مولانا جامی بر قطعه ده ایکی سینه جمع ایدوب بیورر (قطعه) علمی که ناگزیر باشد بدان کزای
 و آرا کران کزیر بود جست و جو ممکن) (و آنکه که حاصل توشود علم ناگزیر) (غیر از علم بموجب
 اوارز و ممکن) (ملا حضرت نلری اوغنه نصیحت بیورر) (بر علم که سنك ضرورتک یعنی سکا لازم
 و ضروری اوله اکامیل ایله) (اما اول علمی که اندن ضرورتک و لازمك اولیه جست و جوالله) (یعنی
 اکاطاب اوله اندنمکره که سکا علم ناگزیر یعنی ضروری علم حاصل اوله حاصلی علم ضروری که سکا

مطلوبه

ردشمنی
رد کافی

حاصل اول علم ناگزیر ابله (یعنی موجب ابله و مقتضای ابله عملدن غیر نیست) ارزو ابله دیمکدر (بیت)
 توبی که در دوغخت یار ناگزیر نیست (جفا و هر چه رسد از تو دایم پذیر نیست) یار ناگزیر ضرر ورت و تسز یار
 دیمکدر نظامی محزن الاسرار ده یورر (بیت) هست زیاری همه راناگزیر خاصه زیاری که بود دست
 (کیر) هر کسه بر یار دن ضروری در دیمکدر (حاصلی بوییت مزاق الاقدام واقع اولد یغیچون مکرر
 ایات استشهاد ایراد ایلدک) اگر چه که عادتدن دکلدر (و تا ضمیر خطاب) بود فعل مضارع
 مفرد غائب (کزیرك اوله دیمکدر) یا حرف عطف قدر عرییده ام و او کی (کزیر معطوف قدر کزیر
 بونده اسم مصدر در قافیه معناسنه نفرت دیمکدر (کزیریدن کزیر یختن دن دکل (کزیر
 بونده کزیر یختن معناسنه در دین اسم مصدری یلر یمش (محصول بیت) چونکه جنک آور سین
 یعنی صواش اربسین و الکندن یلر و عناد و جدال کلور بر نوع کسه ایلر یلر و عناد و جدال ایلر که
 اندن احتیاج سز لکک و ضرور سز لکک اوله یعنی اکا هیچ بروجله احتیاجک و ضرور تنک
 اولیه و یا اندن نفرتک و کزیرك اوله (یعنی اندن قاجمک و اعراضک اوله) اما یو بکا کلن یار قدیم
 بنم ضرور تلی و ناگزیر و محتاج ابله دوستم و محبم ایدی و اندن هیچ بروجله کزیر و نفرت و اعراضم
 یوق ایدی (بوییت یوسانده کلور و معناسی بونک بودر) پس معلوم اوله که عموما شراح بوییتک
 معناسنه واصل اولما مشر و بعضی شویله اظناب کلام و اکثار مقال ایلش مال و نتیجه سی
 محض زار باقل بلکه اندن دون و سافادر تأمل تدبر * بحکم ضرورت سخن گفتیم و تفرج کنان
 بیرون رفتیم * بحکم یا حرف مصاحبت و حکم بونک کی برلده تا کیدافاده ایدر انجیق بالضروری
 دیمکدر (سخن گفتیم سوز سوز ایلدک و یا سوز ایلدک) تفرج لغتده انکشافدر (یعنی آجلیق و غندن
 قور تلغدر اما سیر محله مستعملدر بونده ده مراد سیردر (تفرج کنان اصلی تفرج کن در) یعنی
 وصف ترکیبی در (والف و نون مبالغه معنای بی افاده ایدر تفرج ایدرک دیمکدر) بیرون
 طشره (یعنی شهر دن طشره باغلر و باغچه ل جانبته کتدک دیمکدر (محصول فقرتین) و قناکم
 کلن دوست بنم یار ناگزیرم اولد بیه و اکا هیچ بروجله استغنا و ندن اعراض معقول کورلد بیه
 بالضروره انکله مکالمه به و محاوره به کلدک و سیر ایدرک طاشره باغلر و باغچه ل جانبته کتدک
 * در فصل ربیع که صوت برد آرمیده و اوان دولت و در رسیده * فصل لغتده ایر مقدر
 اما بونک کی برلده ییلک درت حصه سندن بر حصه سی مراددر بونده ربیع اضافه
 تخصیص کسب ایلشددر (ربیع بهار زمانه دیرلر) پس فصل ربیع فصل بهار دیمکدر
 ربیع بهار الخاق ابدوب وحدت نوعیه در دین کسبه جیع نسخه لده مخالف یازد و غندن غیر
 معنای افساد ایدر (که حرف رابط صفت) صوت لغتده بر کسبه تک اوزرینه صیبر ایوب
 هجوم ایلکه دیرلر اما بونک کی برلده شدت و سوزندن عبارتدر (برده اضافتی مصدرک
 فاعله اضافتدر) رد بانک قحی و رانک سکونیه صفوق معنا سنه در که فارسیده سیر مادرلر
 (آرمیده ارامیدن مخفف در دکلش دیمکدر ساکن اولش معناسنه ماضیدن قسمدر
 اسم مفعول دکل) بو بونده حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر (اوان همزه مقصوره تک
 قحیه وقت معناسندر) و رد و اوک قحی و رانک سکونیه عربجه کل معناسنه در (اوان دولت
 ورد اضافتلی لامیه لدر) رسیده ایر شمش دیمکدر ماضیدن قسمدر اسم مفعول دکل
 (محصول فقرتین) طشره کندیکن زمان ربیع فصلنده ایدی که شدت سیر ما ساکن
 اولش و کلک دولتی وقتی ایر شمشیدی یعنی کل آچلشیدی ورده دولت اثباتی اول
 جهتندر که کل چکلرک سلطانیدر نکه خواجه حافظ یور مشدر (بیت) افسر سلطان
 کل پیدا شد از طرف چمن (مقدمش یارب مبارک باد بر سر ووسمن) (حضرت شیخ بو کلامنده

ردلامعی
ردلامعی

ردابن سید علی و لامعی
ورد سروری و شمعی و کافی

ردشمعی

ردلامعی و سروری
ردلامعی

لغوا به ساجده وارز را شدت شتاب او آخر خمین و اول بهار ده آرام ایدوب ساکن اولاد
 و کل خود بهار فصلیک او اسطند آچلور (شویله که کل زمانده بردک و سمرماک نام و نشانی
 هر کن کیمسه خاطریته خطور ایلمز قنامل * بیت * پیرا هن برک بردرختان * چون جامه
 عیدیک بختان * پیرا هن الفله و الفسز کوکلکدر که عربجه قیص دیر لر (برکه اضافت بیانیته در
 پیراق کوکلکی دیمکدر (جامه قفتان عیده اضافتی لامیه در پیرام قفتانی دیمکدر (نیکبخت
 وصف ترکیبیدر دولتمناسته (الف و نون ادات جمع در ایکی قافیه ده بله (برکه نیکبختانه اضافت
 لامیه در (محصول بیت) بهاری توصیف ایدوب به ورراغچلر اوزره پیراق کوکلکی ارباب
 دولک پیرام لباسی کبی ایدی یعنی یکی و نازه اورسانش وصولش دکه ایدی فقر الباسی کبی
 (حاصل) اسبجقدن و صوفقدن پر خنده و ذبول دکل ایدی دیمکدر * قطعه * اول ارد بهشت
 ماه جلالی * بلبل کوینده در مبارقضبان * اول معروف (ارد بهشت ماهه اضافتی لامیه در
 (وارد بهشت ماهک جلالی به اضافتی بیانیته در) معلوم اوله که جمشید زمانده ک تاریخ اعتباری
 یوغیدی امانک زمانده حکماک زیاده سیله غلوسی و کثرتی و وفرتی و اریدی (پس جمشید
 تخت سلطنته جلوس ایلد بکنده اول کونی تاریخ قود بلر اندنصه کره هر عظیم الشان
 پادشاه که تخت سلطنته جلوس ایلسه اول کونی و آبی و بیلی تاریخ ایدر لردی (زردجرد بن
 شهریار بن نوشیروانه کلنجه که آخر ملوک عجمدر (پس انک حلوسنده تاریخ ایلد بلر دیلر که اول
 کون هجرتینک علیه الصلاه و السلام اون رنجی سنه سنک ربیع الاولک بکرمی ایکیجی کونی ایدی
 و بونار یخ مسمر اولدی سلطان جلال الدین ملک شاه بن الب ارسلان سلجوقی تخت سلطنته
 جلوس ایدنجه که اول کون هجرت مذکوره نک دور تیوز یمش بش سنه سنک مبارک رمضه انک
 سکرنجی کونی ایدی و اول کون شمس نصف نیمه ایدر ده رأس حله داخل اولمش ایدی
 (پس بعض حکما اول کون مبارک باد وارمش ایدی جمله دن بری عمر خیام ایدی که اول
 زمان رصد کواکب ایدوب صاحب زیج اولمش ایدی (پس پادشاه مجلسنده الکلام یجر الکلام
 حسبجه مصاحب ارصاد و ازیاچه مؤدی اولدی و تاریخ قدمادن مصاحب ایلدیلر
 بواشاده عمر خیام پیوردی که ضرورت که بزقدمات تاریخ عینه اعتبار ایده و زسعادتلو پادشاهک
 بو کوندن جلوسنی تاریخ ایده اولم جمله می بوسوز قائل اولدیلر و اول کونی و اول آبی و اول بیلی
 تاریخ ایلدیلر و اتفاق ایلدیلر که ایلرینک اسم امین یزدجردی ایلرینک اسم امین ایلر
 (و ابتداء سنه فروردین ماهدن اوله (یعنی شمس رأس حله داخل اولدی کون فروردین
 ماهک اولی اوله و اتفاق ایلدیلر که اول کونه شاکلر و شادمانه لر اوله شویله که سلطان
 جلال الدین زمانده بوسکونه رعایت سنه بسنه زیاده اولدی و صکره کلن سلاطین دخی
 بورعایت اوزده اولدیلرالی یومناهدا (پس بو کونه رعایت و التعمات رسوم اعجمه امدن اولدی
 غرابت یونده در که بعض مغترب لر فتوی و بر رعیش که نوروز کونده سیره واروب اول
 کونه تعظیم ایلین کا فرا و اور دبو اول رعایتی و تعظیمی که غر اولان نوروز و عیده
 قزل یورده کونیدر بونوروز دکدر (تمک خلاصه قناده یوروز * مسن ایدی
 بیضه الی المجوس بوم النوروز کفر * و مجموع نوازده به روز که * اجتماع المجوس بوم
 النوروز فقال مسلم سیره حسنه و ضوهها کفر * و بونلردن غیری کابلرده بوسالوب اوزره
 فتوالر واقعدر که اکا بعضی کتب فارسیده نوروز خوارزمی دیرلر که اکا جمیع نصه اری
 اعتبار ایدوب رعایت ایدر لکه عبدالکبر لری اول کوندر بیتیمه اننا اولدیم نوروز
 نروزی مجوس دینسه در (اما در کونوروزی کفر بلز مکر که اهل اسلام دن

اشیدر (پس تاریخ بزدجردی آبلرینک اسامیسی بونلردر که ذکر اولسونور * نظم *
 زفروردین چوبکذشتی مه اردبهشت آید) (بمان خرداد و تیرانکه که مر دادت همی باید) (پس
 از شهر پور و زمهر و ابان آذرودی دان) (که بر بهمن جزا سفندار من ماهی نیفراید) (ایدمی
 بواعتبار اوزره اردبهشت فصل بهارک ایکنجی آیدر) (پس جلالة اضافت و نسبتی اردبهشت
 بزدجردیدن احتراز ایچوندر که اول بوندن اون سکن کون مقدمدر) (معلوم اوله که ارد بهشت
 لفظنی ماهسه اضافت ایدنلر خطای فاحش ایدرلر زیرا مذکور ایلرک اسملری ماهله مر کبدر
) (مثلاً فروردین ماه (وارد بهشت ماه (و مر دادماه دیرلر) (مصرعک معناسنی اووقت جلال
 شاهنه منسوب اولان تاریخ قریه اوزره دین خطایدوب اظهار جهل ایلش) (زرتاریخ قری
 عربه مخصوصدر باقبسی هب شمسی حقیقیدر) (بلبل مبتدا کوبنده خبری کوبنده بوند مجازا
 نائنده معناسنه در) (منابر منبرک جمیدر کسر میله ضرب باندن آت ارتفاع دیمکدر مصدری
 نبرکلور نونک قنکی و بانک سکونیه) (قضبان قافک ضمی و کسری ایله قضیبک جمیدر
 بدادر غصن معناسنه اما قافک قنکیله او قورلر غضبانه موافق اولسون ضادک ماقبلی
 مفتوح اولمه ده (محصول بیت) یار قدیمه سیره چقدوغز زمان جلال الدیشه منسوب
 ارد بهشت ماهک اولیدی بدادر منبرلر نده بلبل کوبنده ایدی * برکل سرخ ازمن اوفتاده لالی *
 همچو عرق بر عذار شاهد غضبان * (کل سرخ چنانیه در قزل کل دیمکدر) (نمچه در که
 کیچه یغار) (اوفتاده و او یله و او سز لغندر و او سز یازوب و او یله ده لغندر دین معلومدر که
 ناموزون و قورمش) (لاکی الف محدود ایله او اؤنک جمیدر اینجور دیمکدر) (عرق در) (عذار دن
 بونده یکاق مراد در رخسار دیمکدر شاهده اضافتی لامیه در و غضبانه بیانیه در) (شاهد بونده
 محبوب معناسنه در) (و غضبان عطشان وزنی اوزره صفت مشبهه در غضبانک معناسنه یعنی
 غضبلی دیمکدر) (محصول بیت) قرمزی کلک اوزرینه چمدن انجور دوشمش ایدی خشمناک
 محبوبک عذارینه در دوشدوکی کی) (حاصلی سیره کتد و کز زمان جلال الدین تاریخی حسابجه
 ارد بهشت ماهک اولیدی که بلبل منابر اغصانده مترنم و غزل سرا ایدی کل سرخک اوزرینه ده
 چمدن انجور دوشمشیدی یعنی انجو کی چمد دوشمشیدی قافش دلبرک یکاغنه عرق دوشدوکی کی
) (حاصلی قزل کلی غضبدن قرزمش محبوبک روخنه و کل اوزره دوشمش می دخی اوزره عرق
 قطره لرینه تشبیه ایلش و بوتشیه تشبیه مطلق درلر زراکلی رخ جانانه ورخ جانانی کله و غمی
 عرق جانانه و بالعکس تشبیه جائزدر * شبرای بوستان یکی از دوستان اتفاق میت افتاد * معلوم
 اوله که بوکلک بو محلی اسکی نسخهدلر ده بویه واقعده بویه کرک تا کیم اشاغه ده
 دیدمش ضمیرینی ارجاع ابلده تردد واقع اولیه یعنی مرجوع الیه یار قدیم اوله بلاتردد) (پس
 عوما شراح بومقامدن غفلتله کچمشلر تأمل تدبر (شب کجه) (ورا اادات مفعول) (و با حرف
 ظرف) (و بوستان و اوله فارسی و و او سز عریدر) (یکی یه اضافتی لامیه در) (از دوستان از
 من تبیین کی یکی بیان ایدر دوستلردن بوستانده دیمکدر) (اتفاق مصدر در افتعال
 باندن اصلی اتفاق ایدی قبل تا افتعال و او واقع اولدی و او حرفدر حروف مجهوره دن
 و تا حرفدر حروف مهموسه دن بینهما تنافر و تبعاعد واقع اولدو غیچون و او یه تابه قلب ایدوب
 تایی تابه ادغام ایلدیلر) (میت مصدر دیمدر یتوت معناسنه بات یتیت دن ضرب بابک
 اجوف یا باندن افعال ناقصه دن کجه واقع اولان مصالحده مستعملدر ظل کوندز واقع
 اولانده کی) (بات زید عروسا) (وظل زید امیرا کی) (افتاد واقع اولدی دیمکدر) (محصول ترکب)
 کجه یعنی سیره چقدوغز کونک کجه سی دوستلردن برینک بوستاننده اتفاق کجه ملک واقع

رد این سید علی و لامعی
 سروری و لامعی و کافی
 رد شمعی و کافی

رد سروری

رد این سید علی و لامعی
 و سروری و شمعی و کافی

یتوت کجه ملک دیمکدر شد

اولدی (حاصلی سیره کک تدیکر زده بکده طشیره ده قالی اتفاقی یوغیدی لکن اتساق
 دوستلردن برینک بوستانده اخشا املدق * موضعی خوش و خرم و درختان دلکش درهم *
 کجه لککری بوستانی وصف ایدر (موضع اسم مکاندر جای معنایه) و یا حرف وحدت
 جای دیمکدر (خوش کوزل) خرم خالک ضعی و رای مشددک فتحیله (تشدید غایبه استعمالدن
 باشیر نکه خسرو بیورر (بیت) ای سرپای مدین خرمی (جسم تو بردلم نهادکر) بونده
 خرمی ده تشدید یوقدر بلکه اصل اوزره مخفف کلشدر نکه سابقا بیان اولمشدر (ایدی
 خرم لغتده شاد معناسنه در اما بونک کی برلده آب و چین و چپکله اراسته و پیراسته مکان
 مراد در (درختان دلکش بیایددر) دلکش وصف ترکیبدر (کشیدن کولک چکچی یعنی
 کولک ایچی معناسنه) درهم لغتده قرش مورش معناسنه در اما بونده اغچلرک صقلغندن و دالری
 و بدقلری بری برینه قرشغندن عبارتدر (محصول فقرتین) بکده لککری بوستانک بعض بری
 چاروچن و آب و انروان ایله مشرف و مزین ایدی و بعض بری کولک ایچی درخت میوه دن ملو
 و مشحون ایدی (حاصلی اولکی فقره سی چن زار اولان برینی وصفدر) و ایکنجی فقره سی
 درختان میوه ایله پر اولماسنی تعریفدر (درختانی درهم ایله توصیف اول جای لطیف حد ذاتده
 برکوهی مقام اولدوغنی افاده ایدر دبین درختنی اودون اغاجی ظن ایلش عنی الله عنه
 * کفتی که خرده مینا بر خاکش ریخته و عقد ثریا زار نار کش درآویخته * کفتی فعل ماضی
 مفرد مخاطب شرط محذوفه جوابدر تقدیری اگر دیدی کفتی دیمکدر خطاب عام طریقیله
 (که حرف بیان) خرده اوواق دوک دیمکدر (مینا بونده بشیل صرچه درانک اوواغی دیمکدر
) بر خاکش ضمیری موضعه راجعه در (ریخته اسم مفعولدر ریختندن دوککش دیمکدر) عقد
 بونده بوغدر (و ثریا نالک ضعی و رانک فتحیله اولکریلد زنده دیر لر فارسیجه پر وین و پرن
 دیر لر اضفت بیایددر) تارک رانک فتحیله دپه دیر لر یعنی هر نسه نکه دپه سنه و دوروغنه
 دیر لر (و شین ضمیر در درختانه راجعه در) درآویخته در حرف تأکید و آویخته اسم مفعولدر
 اصلش معناسنه (محصول فقرتین) لف و نشر مرتب طریقیله بیورر (اگر سن اول مفوضعی
 و درختانی کک و ریدک دیراید که اول موضعه کخای اوزره بشیل صرچه اوواغی دوککش
 چن انواع شکوفه ایله طلع اولدوغنی لسان و بر قانده بشیل صرچه دپه تشبیه ایلش و اول
 درخت نکه دپه سندن اولکر دیزبسی و بوغنی اصلش و صارقش ال ملک و امرودک و کرانک
 و غیرینک طوپ طوپ اولان چچکنی عقد ثریا تشبیه ایلش (خاکش ضمیری بوسه نه ارجاع
 ایدوب بیان معناده اوراق درختانی ذکر ایلک غریب تصرفدر) و فقره ثانیده دخی اولکر
 یوغنی یعنی عقد بکر ثریا اول درختلرک فرقندن اصلندر دین تشبیهده اغراب ایلش
 (فقره ثانیده تارکش بدلی تاکش دیدی فقره اولی ایله صنعت ترصیع اولوردی دبیلر
 معلومدر که صنعت ترصیع نه اولدوغنی و پنجه اولدوغنی بلزلیمش) بلکه خالک و تالک بیسنده
 تبخیس مطرف و ریخته و آویخته بیسنده سجع مطرف اولوردی (بوا یکی فقره نکه بیسنده
 اطناب عقل و اکثار کلام ابدنک سکی خیالاته التفات اولغسون که سداغ ابراث ایدر * قصه
 * روضه ماء نهرها سلسال * دوحه سجع طیرها موزون * روضه لغتده چمندر می غزار
 معناسنه اما بونده موضعی خوش بیور دوغیدر مبتدا محذوفه خبردر (تقدیری هی روضه در
 ماء صویه دیر لر آب معناسنه) ماء الف ممدوده ایله بوراده صو دیمکدر دین اصطلاح قومی
 فراموش ایلش (زبرا الف ممدوده شول الفدر که زائد اوله و اندنصکره شزه اوله کسار و ردا
 الفی کی) نهر نونک فتحی و هانک سکونیه بونده ارق معناسنه در (مانک نهره و نهرک ضمیر

رد کافی

رد شعی

رد سروری

رد شعی و کافی

رد کافی

رد لامعی

اضافتی لایمیز در (و غیر روضه راجع در) سلسل سبکی دیکر خوشگوار معناسند یعنی
خفیدر ثقیل دکل در (حاصلی منهضم دیکر) ماء مبتدا و سلسل خبری و جمله اسمیه صفت
روضه در (دوحه اولو اغاجه دیرل اسم جنس اولوب قلیله و کثیره شامل اولدوغی جهتدن
و مقام سببیه کثرت اشجار ایهام ایدر) بوده مبتداء محذوفه خبردرهی دوحه دیکر (سجع
کو کرچک و قرینک و غیره قوشلرک اوتتمه سنه دیرل اما بونده طیره اضافت سببیه مطلق
اواز معناسنه تحریر و التمشدر) طیر قوشه و اوچغه دیرل مشترک لفظدر و اضافتله سابق کبیر
(موزون معروف) بونده ده سجع مبتدا و موزون خبری و جمله اسمیه صفت دوحه در و غیر
دوحه راجعدرهی روضه ضمیرهی واردقلری بوستانه صرف ایدوب معناسنی یعنی اول
بوستان برانچه در دین محلله صرف ایلامش و هی دوحه معناسنده یعنی انده اولان درختانک
هر بری بر دوحه در دید و کیده مقامه مناسب دکل (محصولیت) ایکی فقره یعنی ده اف و نشسر
مرتب طریقله ذکر ایلدوی کی بو ایکی مصرعیده اول منوال اوزره یعنی روضه موضع
خوشدن عبارتدرود دوحه درختان دلکشدن امدی اول موضع رمز غزار ایدیکه ایرغک صوبی
خفیف و سبکی ایدی یعنی نقدر ایچسک ضرر ایلردی بلکه فوری هضم اولوردی حاصلی صوبک
زیاده ایلو کندن کشتیدر اول درختان دخی براغچلق ایدی که قوشلرینک اوازی یعنی ترغات
و نعماتی لطیف و موزون ایدی حاصلی چیزاری دلبوردر ختانی دلکش ایدی ایکی مصرعده
محذوف ضمیری موضعه صرف ایدوب محل اعتبارله روضه و حال اعتبارله دوحه در دین
مذکورلف و نشردن اکاه دکل ایش * ان پراز لاله های رنگارنگ * وین راز میوه های کونا کون *
ان اسم اشارتدر روضه (پرتالور رنگارنگ رنگ دیکر یعنی مختلف رنگلی لاله لردن طوبطلو
ایدی (وین اصلنده وین ایدی هر وصل ایله ساقط اولدقد نصکره کسره سی و اوه نقل اولندی (میوه
یمشه دیرل (و هاداد جدر) کرنا کون دوراو دوراو دیکر یعنی انواع میوه دندن بونده بالقوه
نقدیر ایلک کرک کیم کلامه تنقص لازم کلید فاعل (محصولیت) اول روضه رنگارنگ لاله لردن
ملو ایدی و اول دوحه بالقوه دوراو دوراو میوه لردن طوبطلو ایدی حاصلی اغچلر اودون اغاجی دکل
میوه اغاجی ایدی * باد در سایه درختنش * کسترانیده فرش بوقلون * باد مبتداء درختانش ضمیری
بوستانه راجع اولمق قابل و میوه های راجع اولمق جائز روضه و موضعه راجع ایدلربی وجه
ایلملر کسترانیده الف و لون که ادات تعدیه در ضرورت وزن ایچون کلدشدر زیر کسترده تدبیر
ادات تعدیه احتیاجی بوقدر (و بونده ایکی مفعوله استمر که حرف تعدیه به محتاج اوله خبر مبتداء
باد دوشده مش دیکر (فرش دوشتن سنه دیرل (بوقلون بونده کاستانی کمخاید کلمی نشدر
کدهرنه جانبندن نظر ایلک بر درلو کورینور حاصلی الوان مختلفه شکلن کوستر (زیر اباد
حرکت ایلدیکه میوه اغاجلرینک چچکنی یشیل چچن اوزره دوکر و چچن اراننده ده بتمش
انواع والوان شکوفه اولغاندر پس چچن بوقدر شکوفه ایله طلع اولنجه بالضروره بوقلون شکل
اولور امدی فرش حرکت یاده اسناد بوجهتندر بعض شارحین بر وجهله دخی تقریر بیور دبلر
لیکن اول تقریر وجود شمسه مخصوصدر و بزم ذکر ایلدیکمن عامدر فاعل (محصولیت)
اول بوستانک ویا اول میوه ک اغچلری سایه سنده باد بوقلون شکل فرش دوشده مش تقریر
اولان وجه اونیده بامدادان که خاطر باز آمدن برآی نذیق غالب امد بامداد و بامدادان صباح
و قشند دیرل (که حرف رابط صفت) خاطر بونده فکر معناسنده در رأی قرینه سیله اضافتی لایمه در
(باز آمدن کروکک یعنی باغچه دن شهره و او مزه کتمک فکری) بر رأی نشتن اول کون باغچه ده
اوتورمق فکری اونده (حاصلی بکون باغچه ده اوتورالمی یوخده شهره کیدلم می اورتیه سنده

سبکی سینک کسری
وصاغر دید کلمی کافک
کسریله در لاطابع

ردکافی

ردشعی

ردسروری و شعی و کافی

ردسروری

مزداد اولدم عاقبت كتمك فكرى او تورمق فكرى او ز غالب كدى * ديدمش دامنى كل ورنجان
وسنبل و ضميران فراهم آورده و عزيمت شهر كرده * ديدمش ضميرى يارقديمه را جعفر (دامنى
يا حرف وحدت) ريجان فسلكن (ضميران ضادك قحنى و يانك سكوفى و ميك ضميله سلطان برى
وك برى ديدكارى بر در لوفسلكن در كه عجم اكايك بنى دير لياك ضميله) فراهم آورده ديوشر مش يعنى
جمع ايلش (و عزيمت شهر مصدر ك مفعولنه اضافت در شهره كتمكى نيت ايلش (محصول تركيب)
شهره كتمك فكرى او تورمق فكرى او زرينه غالب كليچك مده سا جهمى كورمكه براتك انواع شكوفه
جمع ايلش و شهره كتمكى قصد ايلش (معلوم اوله كه كل وسنبل و ريجان و ضميران زمانلى متخالف در
كه بر زمانه جمع اولم ز لس كلام تخیلى اوله و يا غلب قصد اولنه * كتم كل بوستان را چنانكه دانى
باقى نباشد و عهد گلستان اوفاي نه و حكما گفته اند هر چه نپايد دايستكى را نشايد) كل بوستان لاميه در
ورا ادات تخصيص (چنان كه انجولين كه ديمكدر (دائى فعل مضارع مخاطب در دانيدين بلور سين
ديكدر بقاءات و قرار ديمكدر و يا حرف تنكير حرف وحدت دكل (و عهد گلستان اضافت ده
لاميه در (و رايته حرف تخصيص و فاي ياسيده حرف تنكير در حرف وحدت دكل (نه حرف
نفي در نباشد ديمكدر (و حكما يعنى اصحاب حكمت و ارباب عقل (نپايد فعل نفي مستقبل مفرد غائب در
بايديدن (يعنى ثابت و قار اولين ديمكدر (يعنى اكلنمين و طور مين (دايستكى دل كوكل (بستكى
يا حرف مصدر با غلق ديمكدر (و را حرف صله در بامعناسته (نشايد فعل نفي مستقبل مفرد غائب
لايق دكل ديمكدر (محصول تركيب) ديدم بوستان كليك شويلاكه بلور سين بقاسى اولماز سريع
الزوالدر (و گلستان زمانكده و فاسى اولماز (يعنى گلستانك وجودى و اعتبارى كل ايله در (بس
كل كيدنجه كويلاكه گلستان كتمش او اور زيرا ديكندن غيرى نسته قالمز و حكما و ارباب عقل
(يعنى عفا ديمش در هر نسته كه پايدار دكل (يعنى ثبوتى و قرارى بو قدر كوكل بغلغه لايق دكل
حاصلى ربط قلب و تعاق خاطره سزاوار دكل * كفتا پس طريق چيست * بن بويله ديچك
دوست ديدى (بس طريق ندر (يعنى باقى و ثابت ندر كه اكار ط قلب ايدوب كوكل اكلنجه دسى
ايدلم * كتمم براى زهت ناظران و فسحت خاطران كتاب گلستان توانم تصنيف كردن كه
باد خزان را بر ورق اودست تطاول نباشد و كردش زمان عيش ريعش را بطيش خريف
ميدل نكند * براى باء اصليه ايله لاجل معناسته در (زهت نوك ضمى و زانك سكوفى و هانك
قحيله سرور و شادى باقى معناسته در (ناظران دن مراد اهل مطالعه در و اضافت مصدر ك
فاعله در (فسحت فاك ضمى و سبك سكوفيه وسعت معناسته در (خاطران الف و نوله جمع
اولدى شد و ذا و اضافت مذكور كميدر (كتاب گلستان پيانيه در (گلستان لغته كلنكدر اما
بونده براعة الاستهلال طريقه ذكر اولشدر كه بوكتيك اسمى اولاجقدر (توانم فعل مضارع
منكلم و حده در قادرم ديمكدر (كتاب مفعول اولى (و تصنيف مفعول ثانى و توانم معنى جهندن
كردن مصدر بنه مفيد در (كه حرف رابط صفت باد خزان لاميه در تقديرى باد فصل خزاندر
(ورا ادات تخصيص و (بر حرف استعلا و (با حرف صله در (ورق اولاميه در (دست تطاول
پيانيه در مراد ظم و تعديد بوكتابه بونه نايه نيچيده كلور (كردش اسم مصدر در كردن
و بوشينك ماقبلى دائما مكسور او اور نكه ضمايرك ماقبلى مفتوح او اور الا ضرورت وزن
ايچون گاه ساكن اولور (زمانه اضافت مصدر ك فاعله اضافتى كميدر (كردش زماندن مرام
فصول اربعه نك تعاقب و تواليسيدر (عيش عينك قحيله لغته ديرلكر اما بونده ذوق و صفا
مراد در (با حرف صله (طيش طانك قحيله خفت و سكساراق معناسته در (و خريفه اضافت
مصدر ك فاعله در تقديرى بطيش فصل خريفدر (كردش مبيدا (و نكند خبرى (و عيش

رد شمعى

رد شمعى

ردشراح

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و شمعی و کافیرد ابن سید علی
و سروریرد ابن سید علی
و سروریرد ابن سید علی
و سروری

نکند که مفعول صریحی و بطاییش غیر صریحی و مبدل مفعول ثانی صریحی (محصول ترکیب)
دیدم که ناظر لک و اهل مطالعاتک سروری و شاد لعی چون دخی قارب لک خاغر لینه انشاده
و معرفده و سمت و رزم ایچون (یعنی اوقیان منشی و اهل معرفت انشاده و معرفده کامل اولم ایچون
(کستان کتابی تصنیف ایلمکه قادرم که خزان یلینک انک پیراغنه تعدی و تجاوزالی اولمید یعنی
ضرر ایدوب برک و بارینی دو که قادر اولمیه (یعنی دخی زمانک و فصولک تعاقب و توالیسی نک
بهاری ذوق و صفاسنی خزان فصلک خفته تبدیل ایده میه (یعنی بر کتاب تألیف ایلمکه قادرم که
فصل خزان و شتارک و بارینی دو کوب برهنه و عریان ایلمکه قادر اولمیه دنیا کستان لربنی ایلدی کی
* مثنوی * بجه کار آیدت زکل طبعی * از کستان من بهر ورقی * بجه با حرف صله (ابد فعل مضارع
مفرد غائب را یبندن و تای خطاب ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی (وز کل غیر صریحی و طبق و طابق
فاعلی و با حرف وحدت طبقدن مراد اچلمش کلدن زیر اچلمش کله ورد مطابق دیر عرب (پس
کلدن بر طبق و بر طبق کلدن دیدلر بو معنایه واصل اولماسش و هیچ تعرض ایلمیلرده کذلک
والا تعرض ایدر لردی (بیر بای اولی بونک کی رله ظرفای عجم مکسور و روستای لری مضموم
او قورلر (پس ضمه به تخصیص روستای لقدرد (و بر فعل امر در بریدن بونک فحیه به بردن دکل (ورقی
یا حرف وحدت بونده ورقدن نگیدن بر پر قدر مراد یعنی بر کاغذ (محصولیت) سنک نه ایشیکه
کلور یعنی نه کار بکه یارار بر مطابق کل بنم کتاب کستان مدن بر کاغذ مقداری خاطر بکه آل
یعنی حفظ ایلمه که بیک کل مطبقدن انقدر خطاب عامدر * کل همین روز پنج و شش باشد *
وین کستان همیشه خوش باشد * کل مبتدا (و باشد خبری) و روز ظرف زمان و پنج و شش
اضافت بیانیه در (و همین انجق دیمکدر) همیشه دایم دیمکدر خوش و اورسمبله و روم ضمه بونده
خوب و لطیف معناسنه در قافیه ایچون خامفتوح او قنوردین خوب سوبلیدی (محصولیت)
بو بیت اوله مقام تعلیلده و اقدر زیر کل بش التی کون او اور انجق یعنی سریع الزوال
و قصیر عمر در اما کستان دایماتر و تازه و لطیف در حاصلی نه صول و نه قور و نه چور * حالی که
من این سخن بگفتم دامن کل ریخت و در دامن او ریخت که الکریم اذ او عدوفا * حالی یا حرف وحدت
بر حاده (که من این سخن بگفتم بن بوسوزی سوبلدم) دامن کل اضافتی لامیه در ادنام لامیه
ایلمه یعنی کل ایچنده اولمق اعتبار یله پس دو کلن کلدن انک دکل ریخت یا حرف تأکید (ریخت فعل
ماضی مفرد غائب دو کدی دیمکدر (در دامن در حرف صله در بابی) (او ریخت بونک کی بر ده یا پشدی
معناسنه در شکله کلسه کرک ان شاء الله تعالی غلام عجمی حکایه سنده که بدو دست در سکان کشتی
او ریخت یعنی ایکی ایلمه کینک دومنه یا پشدی دیمکدر (الکریم مبتدا) اذ او عدو زمان استقبال
ایچون ظرف در معنای شرطی متضمن جمله فعلیه مضاف او اور جمهور نحوین مذهبنده و کندیده
عامل جوابیدر که وفاء لیدر و جمله ظرفیه خبر مبتدا در (محصول ترکیب) همان که بن یا قدیمی
کلدن منع ایدوب کتاب کستان تصنیفه قدرت اظهار ایلدم کانه که تألیفه و عده ایلش اولدم
زیرا ان منع و بو که ترغیب و وعد معناسنی متضمندر پس بو که بناء الکریم اذ او عدوفا یور
* فصلی دودران چند روز اتفاق در بیاض افتاد * (فصلی یا حرف وحدت دو و او رسمبله
ایکی دیمکدر بر ایکی فصل معناسنه ظاهر بونده فصلدن مراد یا بدر زیر بو نگیده فصله
ملقب و مسمی سنده یوقدر (چند بجه) در حرف صله در یا معناسنه بیاضه دوشمکدن مراد تحریر
و کتابت اولدی دیمکدر اگر چه مسوده دن بیاضه چقه متد قریند یوقدر اما عدمنده یوقدر
ایکی سنده محلاک تحلی وار (پس هر برینه حکم قرینه سز در اکثر نسخ در همان روز واقع در
لیکن مبالغه حل اولماسون دیو بونسخه بی اختیار ایلدک (محصول ترکیب) بر ایکی فصل اول

بر قاج کونده اتفق بیاضه دوشدی یعنی تحریر اولدی و یا مسوده دن بیاضه چقدی دیمک
اوله و یا همان اول کون بویه اولدی * در حسن معاشرت و اداب محاورت * حسنک معاشره
اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر (آداب محاورت لامیه در محاورت مکالمه معناسنه در
(محصول ترکیب) فصل اول خلقه حسن زندگانه بی و اسلوب اختلاطی و قانون مصاحبتی بلدر
و ایکجی فصل آداب مصاحبت و مکالمه بی و طریق محاوره و محادثه بی بلدر و ضیلردد لبر اولکی
باب سابع و ایکجی باب ثامن در * در ابایی که منکلمه ترا بکاراید و مترسلا ترا بلاغت افزاید *
در ادات ظرف در ظرف اولدن بدل افتاد فعلنه (لباس الفط و عبارتندن کنیتدر) و یا حرف
وحدت (که حرف رابط صفت (منکلمه اندن مراد فارسیجه سوبلشنلردر) و در ادات تخصیص
(بکار با حرف صله آید فعل مضارع مفرد غایبدر ایستادن کلور دیمکدر) (مترسلا ندن مراد
منشیلردر) (افزاید فعل مضارع مفرد غائب در ارتورردیمکدر) (محصول فقرتین) (مذکور ایکی
فصل براباسده واقع اولدی که متکلمان فارسینک ایشنه کلور یعنی اول ایکی فصلده واقع اولان
فوائد و لطایف بر خوب الفاظ و لطیف عبارت الیه ادا اولدی که فارسی خوانلره لازم و طاب فرس
اوللره و مدر و اهل نرسل و انشانک بلاغت و کانی زیاده ایدر * فی الجملة از کل بوستان بقی
موجود بود که کتاب گلستان بعون الملک لمان تمام شد * فی الجملة حاصل کلام (بقی با حرف
وحدت و یا تنکیر) (محصول ترکیب) حاصل کلام بوستان کلندن دخی بقیه موجود ایدی که
کتاب گلستان ملک لمان عونیه تمام اولدی یعنی اللهمک عنایتیه تمام اراسی * و تمام انکه شود
بحقیقت که پسندیده آید در بارگاه شاه جهان پناه * اما کتاب گلستان حقیقتله اولوقت تمام
او اور که مقبول کله یعنی مقبول اوله جهان صمیمی و یا جهانی صمیمدر یچی بادشاهدر که مانده
(سایه) کرد کار اضافتی لامیه در کرد کار کرد کاف عربیله کردن مشتق اسمدر رانک و دالک سکونیه
و کار ادات فاعلدر بجی معناسنه ستمکار و جفاکار کی (پس بونک کی برلده کرد کار فعل مطاق
معناسنه یعنی خدا) (کافلری عجمدر دین بو خصوصده عجمیلاک ایش و کاف عربینک کسری
و دالک ده دینلربونک اصلنی بلزیمش * و بر تو اوصاف پروردگار * پروردگار رب معناسنه در پروردندن
(محصول ترکیب) سایه خدادار و خدائک لطیفی بر تویدر (یعنی اثر اطفیدر * ذخ زمان * زمانک
ذخیره سیمایری یعنی خلقک بسبب حیاتی و باعث معاشی و وسیله نظام و انتظامی در * کشف الامان *
(کشف معارف معناسنه در بونک کی برلرد صغینجی دیمکدر ملتجم معناسنه در یعنی خاق اکاپناه ایلمکله
نواب روزگاردن و عکاید دهر دن امن و امان بواور * المؤید من السماء * مؤید محکم معناسنه در
یعنی سمان تأیید و نصرت و ظفر بولشدر سیمایه اسناد محازدر * المنصور علی الاعراء * دوشملری
اوزره نصرت و ظفر بولشدر یعنی دشمنلرینه غالبدر * عضد الدوله القا هره * عضد عینک فحی
و ضادک ضمیمه قوادیر بازو معناسنه دولته اضافتی لامیه در وقاهره دولتک صفتی حاصلی دشمنلرینی
قهر و هلاک ایدیمی دولتک بازوسی یعنی معنی و ظهیریدر که دوات و سلطنت انکله مستحکمدر
* سراج المله الباهره * سراج چراغ یعنی شمع فیه سنده نمان آتش بونده ضیا و نور
مراددر (ملندن مراد دین اسلامدر) (باهره زیاده روشن بهر القهر در برلرین نوری کواکب
نورینه غالب اولسه یعنی دین اسلام که سائر ادیان غایبدر انک ضیاسی و نور بدر دیمکدر بعض
نسخه لده باهره برنده زاهره دوشمش بلدر یچی معناسنه * جلال الانام * جلال حسن معناسنه در
یوزه جلال دیدکری کوزلک انده ظاهر اولدو غیچوندر (انام خلق معناسنه در یعنی خاق
عالمک حسن و بهاسی یعنی حسن حالری و رونق کارلری انک وجود پروردگاره در * منخر الاسلام *
اهل اسلامک فخر ایدیمکری (یعنی انک جو و دیله فخر ایدر که بویه عاتل و عادل شاهزاده من

رد لامی
رد شعی

وار در دیو * سه دین اتابک الاعظم * بوالقالبه ملقب و بواوصافله موصوف ابو بکر
 اوغلی سعدد (اتابک اعظم دن مراد ابو بکر در که بودند نصکره انک اوصافی ذکر ایلسه کرک
 * شاهنشاه المعظم * شاهنشاه سابقا مفصل ذکر اولمشدر ملک الملوك المعظم دیمکدر
 * مالک رقاب الامم * مالک رقاب اضافتی اسم فاعلک مفعولک اضافتیدر (رقاب رقبه نک
 جمیدر بیونلر دیمکدر) امم امتک جمیدر خلائق و طوائف مختلفه دیمکدر یعنی جمع خلائق
 بیونلرینه مالکدر (حاصلی خالق عالم قوللریدر دیمکدر زیرا رقبه ایله جمیع بدنن تعبیرایدلر
 * مولی ملوک العرب والعجم * مولی بونده افندی وصاحب معنائسنددر (ملوک مالکک جمیدر
 پادشاهلر دیمکدر عربن غیریه عجم دیرلر مطلقا) یعنی عرب و عجم پادشاهلرینک افندسیدر که
 جمعی اکاسر فروایدوب انک محتاجلریدر (حاصلی جمله سی اکالجه ایدلرلر و جمیعک ناسر و یاوریدر
 * سلطان البر والبحر * برو بکرک پادشاهیدر یعنی تمام دنیایه امری جاری و حکمی نافذ در
 * وارث ملک سلیمان * ملک سلیمان شیراز در اما بونده سلطنت سلیمان وارث دیمکدر بعید
 دکلدر که غلو طریقیلله وحوش و طیورک حکمنه مالک اوله * مظفر الدین * ابو بکرک اقبی
 * ابو بکرک کنیت * بن زکریاست بن سعد * انجلین ابو بکر که سعدک اوغلی دروسعدزنی اوغلی در * ادام
 الله تعالی اقبالهما * الله تعالی ابو بکرک و اوغلی سعدک دولت و رفعتلرینی دائم ایلسون * وجه الی
 کل خیر مألهما * دخی الله تعالی هر خیره فلسون مرجع و مأبلرینی (بعض نسخده ده اما لهما
 دوشمش) آمال الفک مدیله املاک جمیدر امیدلر دیمکدر یعنی الله تعالی حضرتلری امیدلرینی
 خیراته و میل و رغبتلرینی حسناته توجیه ایله یعنی امیدلری خبر و توجهلری عدالته اوله * و بکر
 شمه لطف خداوندی مطالعه فرماید * و او حرف عطف و بو فقره پسندیده آید فقره
 سته معطوفدر (با حرف مصاحبت) (کرشمه کاف عجمینک و رانک کسری و شین هجه نک سکونیه
 بونده کوز اوجیله بقمعه دیرلر) اما خراسان اهلی کاف عربی مفتوحه و رای مفتوحه ایله
 او قورلر (لطفه اضافت بیانیه در) (خداونده اضافه بویه در) و یا حرف نسبت (مطالع
 معروف) (فرماید فعل مضارع مفرد غائبدر فرماییدن فاعلی سابقا مذکور اولان
 شاهزاده سعدددر) (محصول ترکیب) کتاب کلستان حقیقته اولوقت تمام اولور که شاهزاده
 سعدک در کاغنده مقبول و معزز واقع اوله و کندیکنک شاهانه لطفی کرشمه سیله و نظر عاطفیله
 حاصلی گوشه جمعه التفات ایدوب مطالعه بیوره (یعنی شاهزاده سعدک مقبولی اولور سه
 تمام عالمک مقبولی اولور دیمکدر * قطعه * کرانتفات خداوندیش بیاراید * نکارخانه چینی
 و نقش ارژنکست * التفات افتعال یابندن مصدر در کیدر کن باشی اردینه دوندروب بقمعه
 دیرلر اکثر آهو و حیوان جنسند مستعملدر (حتی نقل اولور که اگر چیران جنسی پکار کن کاه کاه
 اردینه بقمسه هر کن اکابر حیوان یتشمزدی) (خداونده اضافتی مصدرک فاعلنه در) (وشین
 ضمیر ظهرو متبادر اولان کتاب کلستانه راجع اولمقدر بهضیلر سعده ارجاع ایلدیلر و بهضیلر
 ذکر ی اقب اولان ابو بکر و اعم عند الله) (بیاراید با حرف استقبال) (بیاراید فعل مستقبلدر آراییدن
 آراستندن دکل) (نکارنوئک کسری و کاف عجمیه اسمدر نقش معنائسه کوزلره نکاردیمک بوندن
 مأخوذدر) (خانه او دیرلر) (نکارخانه نقش اوی دیمکدر دارانقش معنائسه وصف ترکیبی دکل
 (چینه اضافتی بیاید دریای نیبله) (چین سرحد هندده بر عظیم شهرک اسمدر تعریب ایدوب
 صین دیرلر و نکارخانه سی بر عظیم کلبسا در که اول مملکتده پیدا اولان اوستاد نقاشلرک
 هر بری کندی استخراج ایلدیکی نقوش و اشکال غریبه بی و نصا و بر عجمیه بی انده
 نقش ایلشدر) (ارژنک قبح همزه و سکون را ایله بر تصویرنامه در که مانی نقاش استخراج

رد ابن سید علی
 و لامعی و سروری
 رد لامعی
 رد لامعی

ایلدوی تصاویر و نقوشی انده رسم ایلددر (یا حرف نسبت) و سین و آادات خبردر (محصول بیت) اگر کتاب کاستانی شاه زاده عالشانک نظر شاهانه سی مزین ایدوب حسن قبول ایله مقبول و زیور التفاتیه و عین عنایتیه منظوری اولورسه نکار خانه چین کی مشهور و نقوش مانی کی تمام عالمده مسلم و مقبول اولور * امید هست که روی ملال در نکشد * ازین سخن که کاستان نه جای دانک نیست * امید هست مبتدا و خبر (که حرف بیان) روی ملال بیانیه (در حرف تأکید) زائد دینلربی وجه سوبلشدر (نکشد فعل نفی مستقبل فاعلی سعددر تقدیری درهم نکشددر) ازین سخن جائزدر نکشده متعلق اوله (و اشارت بیت اولک مضمونه اوله و که حرف تعلیل اوله و جائزدر که که حرف بیان اوله) و ازین سخن مقام تعلیمده اولوب کاستان نه جای دانک نیست جمله سی مشار البه اوله کاستان ذکر ی بونده ایهام طریقیله در فتأمل جایک دلتکه اضافتی لامیه در دلتک وصف ترکیبی در کوکلی طار کیمسه ملول معناسنه (و یا حرف مصدر) و سین و آادات خبردر (محصول بیت) امید واردر که شاه زاده بوکتابه التفاتندن و بوکه نظرمطالعده سندن بمحضور اولوب یوزین یورتیمه یعنی ملالت و سأمت کوستریمه یوسوز دن و بوسیدن که کاستان کتبی و یابوستان کتبی طارلق ککوستره جک و ملالت و بمحضور اقی یری دکل بلکه ایکسیده فرح بخش و دلکشا و سیرانکه فرح فزادر حاصلی ایکسینه ده نظردن کوزه نور و قلبه سرو حاصلدر * علی الخصوص که دیباجه همایونش * بنام سعد ابن بکر سعد بن زنگیست * علی الخصوص خصوصاً دیمکدر مقام تعلیمده واقعدر در نکشده مخصوص علندر (که حرف بیان) دیباجه لغتده بکاغه دیرلر ایکی دیباجه ایکی یکاق دیمکدر کتابلرک اوللرینه دیباجه دیدکری تشبیه طریقیله در گانه که اولی یوزیدر همایونه اضافتی بیانیه در مبارک دیمکدر (شین ضمیر کاستان کتابدر راجعدر) بنام باحرف صله (سعد بونده ایهام طریقیله مذکوردر سعادت معناسیله شاه زاده سعدله مصدر مراد اولجه نامک اضافتی بیانیه اولور) و ابی بکر سعدک لامیه (واسم مراد اولجه نامک اضافتی لامیه اولور و سعدک مقدر ابنه بیانیه) و ابی بکر لامیه (ابو بکر در نص کره ابن مقدردر) زیر افعاده لر در بین العلمین واقع اولان ابی حذف ایلمک (محصول بیت) شاه زاده کاستانه نظردن ملول اولماز زیر کاستان ملالت و سأمت یری دکل خصوصاً که مبارک دیباجه سی سعادت بکرک نامنه در که اول ابو بکر بن سعد بن زنگی در دیباجه سی انک نامنه در دیمک مجاز مرسل طریقیله در ذکر جز و ارده کل قبیلنددر و الا تمام کتاب انک نامنه در (تنکه حضرت مولانا جامی پیورر) بیت) کاستان کرچه سعدی کردازین پیش) (بنام سعد بن زنگی تمامش) (بو بیتک ظاهری انی مشعردر که کاستان زنگی اوغلی سعد آدینه اوله لیکن کتابدن فهم اولان شاه زاده سعد آدینه اوله) پس واسطه ترک حذفنه جل ایلمک ترک تنکه بزم پادشاه لر مزه عثمان اوغلی دیرلر واسطه لر ی ترک ایلمکله معلوم اولاکه اکثر شراح ذاهب اولدیلر که کاستان سعد بن ابی بکر نامنه اوله و بعضیسی ابو بکر آدنه در دیدی کتابک ترتیبندن فهم اولان قول بعضدر زیرا اول ذکر جیل سعدی پیورر دوغنده ابو بکرک تعریفی مراد ایدی و سعدی ایهام و توریبه طریقیله ذکر ایلدی و صکره اوغلتک وصفی پادشاه و صفته توطئه طریقیله ذکر ایلدی و اشاغه ده جدال سعدی دینلده ینه مناسبتله ابو بکری وصف ایلدی لیکن بعید دکلدر که ایکسینکده نامنه در دینلسه و بو قوله ظاهر امانعه بو قدر والله اعلم * ذکر امیر کبیر فخر الدین ابو بکر بن ابی نصر * بو ذکر کتاب اوائلنده ذکر محامد کی اعرابده ایکی وجهه محملمدر تأملندر * دیگر عروس فکر من ازین جالی سر بر یارد و دیده یاس از پشت پای خجالت بر ندارد * دیگر بونده دخی دیمکدر (عروس

رد ابن سید علی
و سروری

رد شعی

رد لامعی و شعی

متجلی و متجلی تخنيس

خط صنعتی در یعنی

نقطه ده مختلفه در

رد شعی

کر دک اولمز دن اول اریله عورت یکنده مشترک در صکره اره زوج و بعل و حلیل و دیرل
 و عورته زوج و بعل و حلیل و دیرل بونده کلن مراد در فکره اضافتی بیانه در (و منه لامیه) بی ادات
 سلب جمال حسن معناسنه در و یا حرف مصدر پس جمالی سلب ایدنجه چر کنکله معناسنی و پر
 اگر چنده کوزل ونه چر کن معناسنه دلالتی وار (بر نیارد فاعل در مز دیکدر یوقاری کتور مز یوقاری
 فاعل در مز دیکر دکل) دیده یأس بیانه امید سزک یعنی قطع رجال معناسنه در (پشت ارقه پایه
 اضافتی لامیه در) خجالت اضافه بیانه در (خجالت او تنقدر سرمندی معناسنه در) بر نارد
 ینه فاعل در مز دیکدر یوقاری طوتمز دیکر دکل در (محصول فقر تین) دخی بنم فکرم کلنی
 کوزل سزکدن باش فاعل در مز یعنی کوزل اولدوغی حجابندن باشی اوکنه طو توب کو کسسه
 بقارنکه اوتنن کیمسه بویه ایدر و دخی فکرم کلنی امید سزک کوزنی اوتنن ایاغی ارقا سندن
 فاعل در مز یعنی صاحب نذر و اهل بصر قبولندن نا امید اولوب کال حجابندن و زیاده خجالتندن
 کوزنی ایاغی ارقا سنه دیکوب باشین قادر معن قادر اولمز (حاصلی حیرت و دهشتندن داتما
 باشی اوکنه صالوب یورر * و در زمره صاحب جمالان متجلی نشود مگر آنکه که متجلی گردد *
 زمره زای مجمه نك ضعی و میك سکونیه بلرک معناسنه در صاحب جمالانه اضافتی بیانه در
 صاحب جمالان بونک کیلر عرییده ترکیب اضافتی در اما بجم اضافندن قطع ایدوب وصف
 ترکیبی شکلی ایدر حسن صاحب لری بلوکنده دیکدر متجلی اسم فاعل در تغفل باندن یعنی
 ناقص و اوبسندن عرض جمال ایله که دیرل یعنی کوزل لکن کو ستر مکه (نشود فعل نفي مستقبل
 اولمز دیکدر) مکرادات استشار الامعاسنه (انکه اولوقت دیکدر) که حرف بیان متجلی گردد
 (متجلی اسم فاعل در تغفل باندن زینچی اوله دیکدر) (محصول فقر تین) دخی بنم عروس فکرم
 صاحب جمال زمره سنده عرض جمال ایدوب متجلی ارماز مکر اولوقت که مترین و متجلی اوله
 یعنی فکرم کلنی کیمسه به بوزن کو ستر مز الا اولوقت که آراسته و پیراسته اوله * بزور قبول امیر کبر
 با حرف مصاحبت (زیور زانک کسری و یانک سکونیه و و اوک فتحی ایله زینت معناسنه
 اسمدر) قبوله اضافت بیانه در (و قبولک امیره مصدرک فاعله و کیره بیانه یعنی اولوقت
 عرض جمال ایدر و حسن کمال کو ستر که امیر کبرک زیور قبولیه و حلی نظریله و عین التفاتیه
 مزین و آراسته و منظور و پیراسته اوله بوند نصکره امیر کبرک او سافنده شروع یور * عالم عادل *
 بیانه * مؤید * اسم مفعول در تغفل باندن یعنی خدادن قوت بولش * مظفر * یعنی غالب
 و منصور علی الاعداء مؤید مظفر اضافتی بیانه در * ظهیر سریر سلطنت * ظهیر بونده عین
 معناسنه در (سریره اضافتی اسم فاعلک مفعولند در) سلطنته لامیه در (تخت سلطنت دیکدر
 تخت سلطنت معینی دیکدر * مشیرتد بیرمکت * مشیر اسم فاعل در افعال باندن تدبیره اضافتی
 اسم فاعلک مفعولند در (و مملکت مصدرک مفعولند در) یعنی امور سلطنت و تدبیر مملکت
 آنک رای و تدبیرینه منوط و مفعولند بوالقاب اول معنای مشردر که مدوح وزیر تفویض اوله که
 رومده اکا وزیر اعظم و بیوک وزیر و باش وزیر دیرل (وزیر تفیذا اولیه که ساروز باو بکلر یکیلردر
 نکه مسالک الرشاد نام گایده تحقیق ایلش * کهف الفقراء * کهف مغاره معناسنه در بونده جای پناه
 فقر ایدیکدر * ملاذ القرباه * ملاذ اسم مکاندر صفتی بر دیکدر فقراء و غربا فقیرک و غربیک
 جمعیلدر یعنی ذلی اوزره اسم فاعلک جمعی بوزن اوزره کلور حاصلی غربانک و فقرانک
 ملجاسیدر * مری الفضلاء * مری اسم فاعل در تغفل باندن مفعولند مضاف یعنی علم و فضلابی
 تربیت ایدوب احوال معاشلری و انتظام حاللریله مقید او و جیدر دیکدر نکه عاقبت اندیش صاحب
 سعادتک شاندر علم و فضلایه عات ایلمک بونده مری بی اسم مفعول قیور زایلین مذکور معنایه

واصل اولامش * محب الاتقیاء * محب اسم فاعل در افعال یا بنده یعنی مضاعف شدن سوچگی و دوست
 طو یحیی دیم کدر (اتقیای تو) که جمیع بر رهبر کار و صالح و اهل تقوی دیم کدر : اضفت اسم فاعل
 مفعولیه در * افتخار آن فارس * افتخار افتعال یا بنده مصدر در آل یونک کی برلده اهل معناسته
 مستعمل در افتخار آل اضافتی مصدر که فاعله در و فارسه اضافت لامیه در یعنی اقلیم شیراز که خلقی آنک
 وجودیه افتخار ایدر که بویه وزیر مزوار در دیو * عین الملک * عین بونده لفظ مشترک در قوله اند یعنی
 قسم یننده ملک عینک ضمی و لامک سکونیه مملکت و سلطنت یننده مشترک در اضافت لامیه در
 یعنی مملکت و سلطنت و مذهب و ملکت قوتی و نصرتی حاصلی بونلر آنک وجودیه قوت و نصرت
 بواور یعنی بونلرک عین و ناصر بدر یا خود بونلر آنک باشته اند ایچوب وزیر باشیچون در لر رومده خنکار
 باشیچون دیدکاری کی بعضی نسخده عین الملک یا نک ضمی و عینک سکونیه فوتلوق و مبارکک
 معناسته * ملک الخواص * ملک عین قتمی و لامک کسری ایله پادشاه دیم کدر خصوص خاصک
 جمیع در ارکان دولت و اعیان سلطنت دیم کدر یعنی یونک هرری اوزره حکمی جاری و هر بر بنه امری
 نافذر * فخر الدولة والدين * یعنی اصحاب دین و ارباب دولت آنک وجودیه افتخار ایدر لر زیر
 دینک ناصری و ارباب سلطنتک باوردر * غیاث الاسلام و المسلمین * غیاث مدده ابرشته در لر
 فارسجه فریادرس در لر پس اضافت اسم فاعلک مفعولیه در یعنی اهل اسلامک و مسلمینک ناصر
 و باوری و معین و ظهیردر * عمدة الملوك و السلاطين * عمده عینک ضمی و عینک سکونیه معتمدایه
 یعنی ملوک و سلاطین آنک رأی و تدبیر بنه اعتماد ایدوب اکا و انقلدر در (یعنی تدبیر و نصرت بنه
 قائلدر در عمده کزیده و زیده معناستی و برن یا بنده سوباش * ابو بکر بن ابی نصر * ابو بکر
 پادشاه ابو بکرک افریاسدن ایمش و انا بکیلرک عادت لرندن و زرابی کیندو افریاسدن ایلک ایمش
 قاضی بیضاوی نظام توار بخنده یونک زیاده الطافی و خیرات و مبراتنی و علما و فضلایه
 و مشایخ عظامه تکریم و تعظیم لرینی ذکر ایلدی * اطال الله عمره * اطال فعل ماضی در افعال
 یا بنده و لفظ الله فاعلی (و عمره مفعولی موقع دعاده واقع اولمش یعنی الله تعالی عمرینی اوزون ایلسون
 دیم کدر * واجل قدره * اجل در فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر افعال یا بنده مضاعف شدن فاعلی
 تحتیده الله راجع ضمیردر (و معنوی قدره در موقع دعاده واقعدر الله تعالی قدرنی معظم
 ایلسون دیم کدر * و شرح صدره * بوجه ده دعایه در صدردن مراد قلبدر ذکر محل و اراده حال
 طریقیه یعنی خدا قلبنی مشرح و مسرور و سینه منی علم الدینیه پر نور ایلسون * و ضاعف اجره *
 ضاعف فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر اعرابی ماضیه اولان جمله لرحم در یعنی الله تعالی
 خیرات و حسناتی مضاعف یعنی قوت ایلسون * که مدح و احکاک را فاقست * که حرف فعل در
 یعنی بوقدر خیر دعایه و مدح و ثنایه استحقاق بنه علت و یندر (مدح و احکاک را بر اضافتی اسم مفعولک
 قائم مقام فاعله اضافتیدر و افاقه اضافت لامیه در (آفاق اعلی ک جمیعدر هر نه نک و فاک ضمیمه) فاده
 سکونده لغتدر بونده اطراف ایدر یعنی اطراف عالم اکبرینک مدح و حیدر حاسلی اکا بر دنیا و اعیان
 عالم مداحی و دعا کو بیدر * و جمع اسم مکارم اخلاق * مجمع اسم مکاندر قمع یا بنده مکارم مکرمتک
 جمیعدر رانک ضمیمه ایکنر معناسته (اخلاق خلقک جمیعدر خانک و لامک سکون و ضمیمه اضافت
 لامیه لر در یعنی کوز ضو لر جمیعدر حاصلی اخلاق و اطواری کوزلدر * بیت * هر که در سایه عنایت
 اوست * کنهش طاعت و دشمن دوست * هر که اصلنده هر کس که در (کس ضرورت و وزن ایچون
 و قرینه قائم اولدغیچون حذف اولدی (سایه عنایت یا بنده در (او ضحری وزیر راجه در کنهش ضحری
 که به راجه در و بنده ادب و طاعت خبری (و دشمن تقدیری دشمنش در قرینه قائم اولدغیچون حذف
 اولدی بنه مبتدا و بر در (محصول بیت) بویته مضمونی هر عیب که سلطان بدیدد هنرست مضمونه

ردلامی

یعنی دشمن دوست مبتدا
 و خبر در حد

زدمروری
ردشعی

ردابن سید علی و لامعی
وسروری و شعی و کافی

قریبدر یعنی هر کیمسه که وزیرك سایه عتابنده وظل جایزنده اولوب لطفنه مظهر وعین رأفت
ور حمله منظور اوله حسن التفاتی و بمن نظری سبيله خلق عالمك کوزلنده هر عینی هنر و کمال
و هر نقصاتی شمس بی ذوالدر و هر کس اکا چشم محبت و دیده مودتله نظر ایدوب محبوب القوب
اولوب دشمنلر قشده و نظر نده محبوب سالم عن العوب اولور یتده محل الضدین صنعتی المدح
بما يشبه الذم دین غلط سوبلیدی (یتك معنایسته فرضا ایدن بر جرم صادر اولسه وزیرك خوفندن
کیمسه اکا سوز سوبلکه قادر اولمز و اگر انك بردشعی اولسه اولدخی وزیرك خوفندن انکله
دوست اولور دین عنایات سوبلش * بره ربکی از سار بندگان و حواشی خدمتی متعینست *
سا تر بونده جمیع معناسنه در حواشی حاشیه نك جمیع در خدمتکار ل و متعلقات دیمکدر
(محصول ترکیب) سلاطین و وزرا و اکابر ناسک در کاهلرند جمیع قوللرک و خدمتکارلرک اوزرلرینه
بر خدمت معیندر (یعنی هر برینک اوزرینه بر خدمت متعیندر) معینست عبارتنی همره محبتله
ایله یازانلر املا بلزلریش * که اگر در ادای آب ریحی تهاون و تکامل روادارنده رایته در معرض
خطاب ایند و محل عتاب * ادای آن اضافتی مصدرک منعولنه در (آن خدمته اشارندر) (برخ نك
فحی و رانك سکونله بعض دیمکدر و یا حرف وحدت بر مقدار دیمکدر) تهاون تفاعل بایندن
مصدر در برنسته بی حقیر طوتمقدر تکاملده تفاعل بایندن مصدر در کاهلک ایلمکه درل
روار انك فحیله جواز معناسنه در اما بونده جائز دیمکدر (هر آینه البته دیمکدر) معرض میك
کسر یله شد و ذا اسم مکان معناسنه اصلنده شول قشندر که جاریه بی انکله یعه عرض ایدرلر اما جاریه
ایله بله صالتمان بلکه عاریتله بله کوسر ترلر خطابه اضافت لامیه در (محل عتابده بوبله در یتنه بر ایند
مقدر در) (محصول ترکیب) اگر اول تعیین اوئشان خدمتی ادا ایلمده بر مقدار تهاون
و تکاملی جائز طوتمالر یعنی اول خدمتی حقار تله طو توب انده اهمالی جائز کوره البته
معرض خطابه و محل عتابه کلورلر (یعنی خدمتمنده بیچون تقصیرات و اهمالی حائر کوردک
دیوانی قافلر و آزار ایدرلر * مکر برین طاقفه در ویشان که شکر نعمت بزرگان واجبست
برایشان و ذکر جیل و دعای خیر * مکر ادات استشار الامعناسته (طاقفه در ویشان بیانیه در
(که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل) شکر نعمت اضافتی مصدرک مفعولنده در وزیرکانه
اضافه لامیه در) (شکر مبتدا) واجبست خبر بدر (برایشان واجبست مفعولدر) (ذکر جیل و دعای خیر
شکر معطوف در و اعرابی انجیلین در) (محصول ترکیب) الایودر ویشلر طاقفه سی اوزر بر خدمت
تعیین اولماش که اکابرک نعمتده شکر ایلمک انلرک اوزرینه واجبدر (یعنی زمرة در ویشان مذکور
تکالیف و خدمتدن مخرج و مستشاری در که بونلرک اوزرلرینه لازم و واجب بونلرک نعمتلرک انعام
و احسانلر بیدشکر و سپاس و ذکر جیل و دعای خیر در) حاصلی بونلرک خدمتی بودر بوندن غیر
خدمتله مأمور و تکلف دکلر در * و ادای چنین خدمتی در غیث اولیرتست که در حضور که
این بتصنع زدیگست و از تکلف دور و باجابت مرون * ادای چنین خدمت مصدرک مفعولنده
اضافتی قیلندندر و یا حرف وحدت و یا حرف تشکیک و مبتدا در (در غیث اولیرتست خبری) که
حریان در (در حضور) (در غیثه معطوفدر) (اما معنی جهتندن فضل علیه واقع در) (پس که
من تفصیله معناسنی متضمن اولور) (که حرف تعلیل) (این حضوره اشارتدر) (با حرف صله) (و تصنع
تفعل بایندن مصدر در) (یا معناسند) (این مبتدا) (نزدیک یقین دیمکدر خبری) (و تصنع خبره مفعولدر
(و آن غیثه اشارتدر مبتدا) (و دور خبری) (و از تکلف خبره مفعولدر) (تکلف کوکلده اولیمان معنایی
اظهار ایلمکدر) (و باجابت از تکلفه معطوفدر) (و مقرونه مفعولدر) (و مقرون عطفله خبر
بعد الخبر در) (آن اسم اشارتدر) (محصول ترکیب) (در ویشلر اوزرینه واجب اولان خدمتک اداسی

حضور در (یعنی رو برو اولمقدن ایسه غیبتده اولاق اولی رقدن) زیرا بالواجبه اولان شکر و ثنا
 و دعا ریا به قریبدر یعنی حقیقتده ریا قصد ایسه ده ایستیدن ریا به حل ایدر اما اول غایبه اولان
 شکر و ثنا و دعا تکلفدن دور (یعنی کوکلدن اولوب همان دل اوچندن اولمقدن بعیددر زیرا
 قصدنی خدا یلور الحق حاصلی غایبه دعا و ثنا عن صمیم القلب اولور بهر حال (پس ریا و جمله
 حل اولان ز) زیرا کوکلدنر دخی غایبه اولان دعا و ثنا اجابت و قبوله موصول و مقروندر یعنی
 ریادن و تصدندن دور اولدوغنی کی اجابتده مقروندر حاصلی عندالله مستجابدر زیرا حدیث
 شریفده واقعدر که ظهر غیبه صادر اولان دعا رد اولان ز * قطعه * پشت دوتای فلک راست
 شد از خرمی * تا چون فرزند امدادر ایام را * پشت ارقه تابونده قوت معنه سنده در (پشت دونا
 اضافتی بیانه در) و مبتدا (و فلک اضافتی لامیه در) راست بونده طوغری دیمکدر (راست شد
 طوغری اولدی یعنی طوغر لدی دیمکدر خبر مبتدا در) خرمی یا حرف مصدر در شاداق معنایه
 تا ابتداء غایت ایچون ظرفدر عرییده مند کی (فرزند اوغل دیمکدر) زاد فعل ماضی مفرد غائب
 لازم و متعدی بیننده مشرکدر (بونده لازمدر طوغدی دیمکدر) مادر انادر ام معنایه (ایامه
 اضافت بیانه در) و اادات تخصیصدر مصاف الیه معنایه افاده ایدر (زاد فعل لازم اولانجه
 فاعلی تحتده فرزنده راجع ضمیر در متعدی اولمقدن فاعلدر طوغر تدی معنایه (پس فاعلی فلک
 و مفعولی مادر ایام اولور) و را بوقدر جره اادات مفعولدر فتأمل (محصول بیت) فلک ایکی قاب
 ارقه سی طوغر لدی (یعنی منحنی قامت ایکن مستقیم قامت اولدی حاصلی بو کر یلکی کندی
 ایام اناسنک سنک کی اوغلی طوغادن برو یا خود فلک ایام اناسنک کی اوغول طوغر لدن رو
 بو تقدیر جره زایاند معنایه اولوب ایکی مفعول الور زیرا افلا که ابادیرل طوقوز انامعناسته
 و عناصر اربعه امهات دیرل دورت انامعناسته و معدن و نبات و حیوانه اوغول دیرل زاد لازم
 اولدوغنی تقدیر جره رانک زیاده سند حکم ایلین غریب حکم ایلش تا کیم مادر ایلم ایچون سنخاین
 اوغلی طوغدی دین حق ادایی ایلمش * حکمت محضست اگر اطف جهان آفرین * خاص
 کند بنده مصلحت عام را * حکمت محض بیایه و مقدم جزای شرطدر و اگر اادات شرط
 (خاص کند فعل شرط) تقدیری اگر خاص کند اطف جهان آفرین بنده مصلحت
 عام را حکمت محضست (پس اطف فاعل کنددر یعنی اسمی و اضافتی لامیه در
 (جهان آفرین وصف ترکیبی) بنده خبر کنددر (و یا حرف وحدت) و هرزه حرف نوسل (مصلحت
 خبر نایسیدر کنده) زیرا کند بونده جمل و صیر معنایه در (عامه اضافت
 لامیه در) و را لام جاره معنایه در (محصول بیت) خدای جهان آفرینک اطف و احسانی
 اگر بر بنده سنی عامه ناسک مصالح و لوازمی و امور و مهمانی کورمک ایچون تخصیص و تعیین
 ایدر سه و نظام و انظام خاق عالمی انک وجود پر جود و کر منه منسوب و متعلق قبولر سه محض
 حکمت و کمال قدر تدر (یعنی سلاطین و وزرا و حکام و فضتی خدای ذوالجلال که مصالح
 و لوازم بشریه کی کورب تدبیر و تصرف ایلمک ایچون تعیین و تخصیص بیور مشدر محض حکمت
 و کمال رافندر) زیرا بویه اولسد عقد نظام عالم محمول اولوب خلق عالمده آرام و قرار اولوب
 ظلم و فساد حددن تجاوز ایدردی (اگر چه که اللهک قدرتی عالمه برو جهله دخی نظام ویرمکه
 ممکندر اما بونده زیاده حکمت وار) حکمت محض عبارتنی خبر مقدم (و اگر اطف جهان
 آفرین عبارتنی شرط) و خاص کند بنده مصلحت عام اجزای شرط و جمله شرطیه مبتدای
 مؤخر و بو تقدیر جره مدح شرطه مقید اولور دین کیمه لک اعرایدن هیچ حظی یوغیش
 و محتملدر که لفظ اگر زائد اوله پس بو تقدیر جره اطف جهان آفرین مؤخر مبتدا و حکمت محض

رد لامی
 رد کافی

رد سروری

رد سروری
رد شعی

رد کافی

رد لامعی
اطرا مدجده مبالغه به درل شد

مقدم خبر (و خاص کنند بنده مصلحت عام را حکمت محضی بیان اوله دین کیم سنک بوا عرابی
اولکی اعرابن العجب واخر پدر (بنده ده همزه وحدت ایچوندر دین غرب اغراب سولش
* دولت جاوید یافت * هر که نکو نام زیست * کز عقیقش دگر خیر زنده کنند نام را * دولت
جاوید به اینه در جاوید و جاودان و جاویدان ابدی معناسنه در (یافت فعل ماضی مفرد غائب
بولدی دیمکدر (دولت مبتدا (و یافت خبری وجهه اسمیه (هر که نکو نام زیست متضمن اولدیغی
شرط ک جزاسیدر (هر که اصلنده هر کس که ابدی ضرورت وزن ایچون وقرینه قائم
اولدیغیچون کس حذف اولوب که برینه کلوب حرف ایکن اسم اولدی (نکو نام وصف ترکیبدر
ایو اولو دیمکدر ترکیب توصیفی دیکل (کز اصلنده که از ایدی که حرف تعلیل (عقب
عینک قحقی وقافک کسر بله بونده ارد و صرک معناسنه در (وشین ضمیر که به راجعدر (ذکر خیر
بیانیه و مبتدا (زنده زانک کسر بله دیری دیمکدر سی معناسنه (کند خبر مبتدا و زنده مفعول اولی
(و نام مفعول ثانیه تقدیری نامشدر ضرورت وزن وقافیه ایچون ضمیر ترک اولندی (وزا
ادات مفعول (محصول بیت) دنیاده هر کس ایو اولو دیرلدی (یعنی هر کیمسه که دنیاده اد
ایلیکله یکنوب ایو اد چقاردی ابدی دوات وسعادت بولدی (زیرا انک اردندن یعنی آخرته
رحلت ایلد یکنند نصکره ذکر خیر و یاد جیل نامی احیا ایدر (حاصلی حسن مناسقب
وجیل ماثر صحیفه عالمه نامی باقی ایدوب فراموش ایدر من (مصراع اولک معناسنی دولت
ابد بولدی هر کیمسه که ایو اد دیرلدی دین معنای بیتی او ادر مش * وصف ترا کر کند
ورنه کند اهل فضل * حاجت مشاطه نیست روی دلا رام را * وصف اضافتی مصدرک
مفعولنه در (و روا کر دن مخففدر (کند و نکند اهلک فاعلیتنده و وصفک مفعولینده
تنازع ایدر (اهل فضل اضافتی لامیه در شرطلرک جزاسی مخذوفدر (تقدیری برابرست
و ترا بوصف ایشان احتیاج نیست (مصراع ثانی مقام تعلیلده در (حاجت مشاطه اضافتی
مصدرک فاعلنده در (مشاطه مبالغه الیه اسم فاعل مفروض و شدر دوز کچی خاتون (یعنی قزلارک و کالمرک
بوزین یازوب و زلفلرین طرا بوب راستقلرین چکوب بزین عوردر که فارسیجه اکازن پیرایه
کر دیرلر زنجی عورت دیمکدر (مشطیمک غمی و شیک سکونیه طراغه درلر پس انلرک بوکارلری
طراغه حاصل اولدیغیچون مشاطه دیدیلر (حاجت مبتدا و نیست خبری (روی دلارام اضافتی
لامیه و بیانیه اولغه نمکندر فاعل (دلارام وصف ترکیبدر ارامیدن کوکل دکندر بی
یعنی کوکله صبر و قرار و بریجی (ورا ادات تخصیص اضافت معناسنی افاده ایدر (محصول بیت)
اهل فضل و کمال سنک وصفکی یعنی سنی وصف کر کسه ایلیهلر و ککر کسه ایلیهلر سکانست
برادر زر سنک کیم سنک وصف و مدحنه احتیاجک یوقدر (حاصلی سنده اولقدر بحاسن
اطوار و مکارم اخلاق وار در که وصافک وصفنه و مداحک مدحنه احتیاجک یوق (زیرا
روی دلارامک مشاطه به احتیاجی یوقدر که حسن خداداده هر نقدر که زیب و زینت و ررلر سه
رزاند حسن افاده ایلز (نکه خواجه حافظ بیورر (بیت) کوهر پاک تواز مدحت مامستغنیست
(فکر مشاطه چد با حسن خداداد کند (پس سنده شرف وجود و کرم ذات و سخا وجود اولقدر در که
وصاف و مداحلر نه مرتبه که مدحکده اطر الیاسلر عهده سندن کله منزل و حق وصفی
ادا اید منزل * عدلر تقصیر خدمت و موجب اختیار عزالت * بوده سابق کی اعراب او اور فاعل
(محصول ترکیب) خدمت وزرده واقع اولان تقصیرک عذری و عذلت اختیار الیسنک سببی
بیان ایدر * تقصیر و تقاعدی کدر مواظبت خدمت بارگاه خدا وندی می رود * تقصیر
تعلیل بایندن مصدر در بونده اکسکک دیمکدر و برای تنکیر و یای وحدت مقدر در

رد شعی

تقاعدی یاسنك قرینه سابه یا وحدت ایچوند مصدری اولغسه ده بحال واردر
 دین فکرسز سوبلش فنامل (تقاعد تقاعل باندن مصدر در) (بونده خلقدن مقطع
 او اوب عزالت اختیار اینك معناسنه در) (که حرف رابط صفت) (مواظبت مقاعله باندن
 مصدر در ملازمت معناسنه خدمته اضافتی مصدرک مقعولنه درو بارگاه اضافت لامیه در
 (بار اجازت دیمکدر) (وگاه بونده ادات ظرف مکندر نمازگاه وسیر انگاه کبی اجازت
 یری دیمکدر ملوک و امر او حکام سرآلرینه دخول قبوجیلر اجازتنه موقوف اولدیفیچون
 سرایلری قبول یننه مجازا بارگاه دیولر) (خداوندی یه اضافتی بیانیه در زیر یا حرف نسبتدر
 (می رودی بونک کبی برلده حرف استمرار در رود فعل مضارع مفرد مذکر غائب در
 بونده واقع و صادر اولور دیمکدر بونده خداوندن وزیر مراد در) (محصول ترکیب) حضرت
 شیخ وزیرک خدمته کثرت تردد و ملازمت ایلمد و کینک عذرینی بیان ایدوب بیور رشول
 تقصیر و تقاعد که وزیرک بارگاهنک خدمتی ملازمتده اولور یعنی مجلسلرینه ملازمت
 ایلمدیکمک اصلی* بنابرانست که طائفة حکمای هند در فضائل بزر جهر سخن می گفتند*
 ینابونده مصدر در مقعول معناسنه انک اوزره مینی در دیمکدر (یعنی ترک ملازمت خدمت
 وزیر ایلمدیکم انک اوزره واقع و سبب و باعث اولدر) (که حرف بیان طائفه اسم جمع در
 بلوک معناسنه) (وهمزه حرف توسل اضافت ایچون کاش حکمایه اضافتی بیانیه در) (حکما
 جمع حکیدر بونده عقلا مراد در هنده اضافتی لامیه در) (در حرف ظرف فضائل فضلك
 و فضیلتک جمع در که نقصک و نقیصه نک تقصیدر بر جهره اضافتی لامیه در بزر ج بانک
 و زانک ضمیر لیه اولور دیمکدر بزر کردن معرب) (و مهر محبت معناسنه اصلندن وصف ترکیبی در
 اولو محبتلی معناسنه صکره نوشه پروان و زراسنك برینه علم خاص اولدی سخن می
 گفتنک مقدم مقول قولی بونده می حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر سویلرلردی دیمکدر
 (محصول ترکیب) ملازمت خدمت بارگاه وزیرده واقع اولان تقصیر و تقاعد اکامنی در که
 هند حکمای طائفه سی بزر جهرک فضیلت و کالی خصوصنده سوز سو بلدیله (یعنی انک عظمت
 قدر بی و نباهت شانی تذکر ایلمدیله معلوم اوله که بعضی شراح دیمش که آخرنده هاه
 رسمی اولان کلمه به همزه لاحق اولسه وحدت افاده ایدر هر برده و بوبرده طائفه حکماء هند
 عبارتنی هند حکما سنك بر بلوکی دیو تعبیر ایلمدکلی خطای فاحش ایشلرلر یا وحدت ایچون
 منصوص اولان یاد و همزه حرف توسلدر هر برده تحقیق بودر که بومخلده وحدت تحقیق
 و معتبردر دین خطاده انلرک ارنجه کش زیر بوبله اولسه حکما انک اعرابدن هیچ محلی اولزدی
 و بومقوله همزه مجرد اضافه توسل ایچوندر هر برده وحدت شرط دکلدر مثلاً کاهی خطاب
 ایچونده کلور دین کندویه بر جدید خطا اثبات ایلش ز براهمزه نک بومعالدن خبری بوق
 * آخر جن بن عیش ندانستند که در سخن گفتن بطیست* یعنی درنک بسیر می کند (آخر
 عاقبت معناسنه در) (جن بن اصلنده جزاین در وصاله همزه دوشدی جز غیر دیمکدر جزین
 بوندن غیر) (عیش شین ضمیر بزر جهره راجعدر) (که حرف بیان بطی کج کج معناسنه در) (درنک
 دالک کسری و رانک فقی و نونک سکونیه اکما انک معناسنه می کننده مقید در بسیار چوق
 معناسنه در) (محصول ترکیب) عاقبت حکماء هند بزر جهرک بوندن خبری عینی اکملدیله که
 سوز سونله بکدر (یعنی ادای مرادده چوق اکلاور بطیست لفظی بطی است یا زان املادن
 آگاه دکل ایش* مستمع بسی منتظر باید بود تاوی تقریر سخن کند* بسی یاء اصلیه ایه
 چوق معناسنه در) (نود بونده بودن معناسنه در زیرا مضارع مقارندر) (نابونده انتهاء غایت

رد سروری و شعی

رد کافی

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری

رد شعی

رد کافی

رد شعی

رد لامعی

رد شعی

رد سروری

ایچوندرالی معناسنه (وی ضمیر غائب در تقرر سخن مصدرک مفعولنه اضافتیدر (محصول ترکیب) مستمع اولان کیمسه چوق منتظر اولوق کرکنا کیم اول سوز بی تقرر بر ایله و مرادی اید ایده (یعنی نه معنایی که بیان ایلک مراد اید نسه ملاحظه سز و توقف سزادا ایلزدی حاصلی سؤالده وجوابده و تقرر کلام و مرادده تأمل سز سوز سوزیلزدی بعضی شراح طلاق لسانی اولماغه حل ایلش (یعنی دلی آغرایدی تیر سوزیلکه قادر دکل ایدی معناسنه لیکن سباق و سباق کلام بوندن ابابدر) بسی به چوقلق معناسی و برنلرا کلتن بودر کیم یاسنی حرف مصدر اکلر مش و حرف نسبتدر یکی ده اولان یاکی دیوب دقایق الحاقی سوز یله استشهاده ایدوب دعوا سنده ده دلیلنده خط عشوا ایلش * بزرجهر بشید و کفت اندیشه کردن که چه کوم به از پشیمانی خوردن که چرا کفتم * اندیشه فکر (که حرف بیان) (پشیمانی یا حرف مصدر در ندامت معناسنه پشیمانی دیکدر (محصول ترکیب) بزرجهر قول حکمانی ایشندی و بدیدی نه سوبلیم دیو فکر ایلک فکر سز سوزیلوب بندن برنا معقول سوز صادر اولوب نیچون بویله سوبلیم دیو پشیمان اولقدن یکدر حاصلی فکر ایدوب معقول سوز یلک فکر سز نام معقول سوزیلوب ندامت چکدن نیک کره یکدر معلوم اولاکه بولکندن مقصود بسطه مذرتدر که حضرت شیخ مخدوح وزیرک ملازمندن منقطع اولوب اختیار عزلت ایلدیکنه (یعنی سوز بودر که کثرت زد دو ملازم سبب اطناب کلام و اکثر مقال اولورنکه دیمش چوق سوبلیم چوق پاکلورا کر اهل مجلسه قار یثوب صمت و سکوت اختیار ایدر رسم ثقلت و نفرت اظهار نه سبب اولور (پس السلامة فی الوحدة قولله عامل اولوب گوشه وحده و کنج سلامته اختیار عزلت ایلک اولی و احرار حاصلی بولک وزیرک عظمت شانی و محفل و مجلسه داخل اولان اهل فضل و کمالک نه علم و تعجیلی متضد * مثنوی * سخندان پرورده پیر کهن * بیندیشد انکه بگوید سخن * سخن سینک قحقی و خاک ضیله و سینک ضعی و خاک قحقیله ده لغتدر) (پس اثنای مضارع و ایاتده ایکی وجهله اوقوقه جائزدر اما قافیه ده واقع اولیجی برینه مخصوص اولور (سخندان وصف ترکیبدر دانیدن دانستن دن دکل سوز یلیجی دیکدر) (پرورده به اضافت بیاتده در) (پیر کهن ده بویله در کهن ده کافی البته مضومدر اما هاضوم و مفتوح اولوق جائزدر سخنگ خاصنه تا بعدر) (پیر کهن ماقبله صفت و اندن بدل و عطف بیان اولقدده جائزاً مل تدیر (محصول بیت) سوز یلیجی مری اسکی پیر فکر ایدر اندنصر کره سوز سوزیلر (یعنی بر سوزی فکر ایمنجه سوزیلر حاصلی فکر سز سوز سوزیلر) (پرورده بی پیر اضافه قصدا ایدوب دالی سلکرک اوقوقه کرک دین هم لفظده خطا ایلش هم معناده مصراع اولک معناسنی کهن پیرک مر باسی اولان سوز یلیجی دین اولکی کی اضافه قصدا ایلش بگوید فعل مضارع در گفتن مصدرندن دین امتفا قده سهو ایلش * مزنی می من بکفتاردم * نکو کوی وردیر کونی چدغم * مزنی فعل نهی مفرد مخاطبدر زیندن دن اورمه دیکدر (بکفتار با حرف صله) (کفتار سوزه دیرلر) (دم بونده نفسدر تکلم معناسنه) (کوی فعل امر مفرد مخاطبدر) (وروا کردن مخفف ادات شرط) (دیر کی) (کوی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط چدغم جواب شرط) (محصول بیت) ملاحظه سز و تأمل سز کلامه و کفتاره نفس اورمه (یعنی فکر سز سوز سوزیلر ایو سوبله اگر کی سوبلرسک نه غم) (یعنی غم دکل حاصلی سوزک ایو اولسون و هر قدر که کی سوبلرسک تفاوت ایلز * بیندیش و انکه بر اورنفس * وزان پیش پس کن که کوبند پس * بیندیش با حرف تأکید و یا همزه دن مبدلدر نکه سابقاً بیان اولندی) (واندیش فعل امر مفرد مخاطب فکر ایله دیکدر و او حرف عطف) (انکه انکاهدن مخففدر بحسب لغت اولوقند نصر کره دیکدر اما استعمالده اندنصر کره دیکدر) (براور لغتده بوقاری کتور دیکدر

اما بونك كې پرلده چقار معناسنه در (آور بدن فعل امر مفرد مخاطب در نفس مفعول) واو
 حرف عطف (زان اصلنده ازان ایدی همزه وصل ایله ساقط اولمشدر) پیش بای مجمینك
 کسر یله اول واو ك معناسنه در (قبل وقدم كې) پس بای عرینك قحیله بونده بتر معناسنه در (كن
 فعل امر مخاطب در کیندن ایله دیمکدر) که حرف بیان (بس ینه بتر دیمکدر) (محصول بیت)
 اول فکر ایله ندنصکره نفس چقار (یعنی اندنصکره تکلم ایله) یعنی سویلیجك سوزی اول فکر ایله
 اندنصکره سویله وسکا سماع اولنر بتر سویله دك دیمزدن اول سن بتر ایله یعنی دکلینر سکا سکا
 وخاموش اول دیمزدن اول سن ساکت وخاموش اول بو کلام شول کشید کورده در که رطب ویاس
 سویلیجی زواید کوی اوله والاعلوم و معارف سویلیوب هر کلامندن بریند و عبرت و برنجیخت و حکمت
 مستفاد اولان کیمسه هر قدر چوق سویلسه اندن اوصالمن زیر اهر سوزی صفا بخش و روح افزادر
 بونده منسند کن شومعناسنه در دین عندی سویلش * بنطق آدمی بهترست از دواب * دواب
 از توبه کر نکوبی صواب * با حرف مصاحبت (و نطق بونده سوز معناسنه در) آدمی بونده انسان
 معناسنه در (بهتر ترادات تقضیلدر) دواب دابه نك جمعیدر بلك تشدید یله لغتده براوزرنده یور وینه
 دیرلدی (صکره درت ایاقلی حیوانانده استعمال ایلدیلر چارپال معناسنه) دواب از توعبارتنه
 وصل اولغنه بانی تشدید یله او قومق و تخفیفله جائزدر دواب از توبه مقدم جزا سیدر مؤخر شرطك
 (نکوبی فعل مضارع مفرد مخاطب) صواب مقول قولدر نقیض خلافدر طوغری معناسنه
 (محصول بیت) نوع انسان سائر حیوانان دن نطقله بکر کدر یعنی تکلمله ممتازدر (پس اگر صواب
 و خبری سویلرسك حیوانات سندن بکدر) زیرا کلام لغودن گاه اولور که فساد متبعث اولور (اما
 سکوتدن نادر واقع اولور که ضرر مرتب اوله حاصلی اولور اولن سوزی سو بلكدن سکوت
 اولی در * فکیف در نظر اعیان خداوندی عز نصره که مجمع اهل دلاست و مرکز علمای متبحر *
 (فکیف خصوصاً دیمکدر) نظر اعیان خداوندی لامیه لدر و یا حرف نسبتدر (عز فعل ماضی
 مفرد مذکر غائب مقام دعاده واقع اولمش نصرتی عز یز اولسون دیمکدر مراد کندیك
 عزیدر) که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل موصوف خداونددر (مجمع میم ثانیك قحی
 و کسر یله اسم مکندر مطلع و مطلع کبی) اهله اضافتی لامیه در (و له اضافه یله در) (مرکز
 بونده مقام و محل معناسنه در) علمایه اضافت لامیه در (متبحره اضافت بیانیه در متبحر درك او قومشه
 دیرلر (محصول ترکیب) یعنی هر رده سوزی اندیشه ایله سویلک کرک (خصوصاً وزیرك اعیانی وار کانی
 نظرند الله تعالی نصرتنی معزز و مکرم ایلسون انجلین وزیر که اهل دل عارف مجیدر) (محل و مکان
 علمای متبحر یعنی علماء و فضلاء را سخن و کامل مرکزیدر خداوندن مراد پادشاه و نصر ضمیمه اکا
 راجعدر دیمکده نظر وار) نصر بونده مصدر بمعنی فاعلدر مراد وزیر دین عندی سویلش (منسند
 مجمع مصدر بمعنی دین فکر سز سویلش * اگر در سیافت سخن دایری کنیم شوخی کرده باشم * سیافت
 کسر سببه مصدر در درایت وزنی اوزره سخنه اضافتی مصدر ك مفعولته اضافتدر سوق کلام
 دیمکدر (دایری دالک و لامک کسر یله بهادر دیمکدر و یا حرف مصدر) (شوخ بونده کستاخ معناسنددر
 و یا حرف مصدر) (باشم فعل مضارع متکلم وحده در) (محصول ترکیب) وزیر عذ کورک مجلسنده اگر
 سوق کلامده اظهار جرات ایدوب بهادر لک ایدر رسم کستا خلق یلش اولورم * و بضاعت مزجات
 بخضرت عز یزاورده * و بضاعت سرمایه در اما بونده اسباب و متاع مراد در مزجات میم
 ضمی و زانك سکونیه از اجزای نهالی نسته اضافت بیانیه در (با حرف صله) (حضرت عز یزدن یوسف
 پیغمبر مراد در آیت کریمه یه تلمیحدر که حضرت یوسف کفرند اشاری یاننده کلد کده) (و جثا بضاعة
 مزجاة) دیدیلر ماقبلی و مابعد یله تمام آیتدراورده تقدیری آورده باشم دیمکدر کتور مش اولورم

رد شمعی

رد لامعی

رد شمعی

رد شمعی

دلامعی و کافی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری

رد کافی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری

و کافی و شعی
رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و کافی و شعی
و دشراح جها

معناسنه (محصول ترکیب) دخی قلیل بهالی متاعی حضرت عزیزه کتورمش اولورم یعنی هسبه
ایچون الحق بهالی قاش کتورمش اولورم حاصلی اکساک ایلش اولورم * وشبه در بازار
جوهریان جوی نیارد * شبه شبک و بانک قحله لیل و هسای اصلیه ایله پنج که اندن یان
دیوینلری باارل و اندن دوزیلن بونجق بونده بومر ادر (فارسیده های رسمی شککنده اوقنور
(حزنه و غمزه هاسی کبی کثرت استعمالدن بویه اوقنور دیمکک اصلی بوقدر (جوهریان جوهر
معرب کوهر در و باحرف نسبت (والف و فون اادات جمع) جوچیک قحله اریه در شعر معناسنه
(و باحرف وحدت) نیارد فعل نفی استقبال مفرد غائب دیمکدر (محصول ترکیب) پنج
بونجق جوهر فروشلر بازارنده برار په جه قیمت کتورمن (یعنی وزیر مجلسنده اولان فضلائک
قنده بنم سوزم جوهر فروشلر بازارنده اریه کیدر (یعنی بی اعتبار و بی قیمتدر * و چراغ پیش
آفتاب پرتوی ندارد * چراغ شمک قحله سندن بانان آتسه دیولر (پرتویه بجمینک و تانک
قحله لیله ضیاء معناسنه در (محصول فقره) چراغ دخی آفتاب قنده پرتو طومر (یعنی چراغ کنش
یابنده پرتوی و ضیائی اولماز * و مناره بلنددر دامن کوه الوند پست نماید * مناره معروف بلنده
اصافت پیاپی در (دامن کوه اضافتی لامیه در کوه کافی عریضه ضعیفه طاغدر جبل معناسنه) الوند
همزه نیک قحی و لامک سکونی و واک قحله همدان طاغدردن بریو کسک طاغک اسمیدر اول
ولایتده ارتفاعیه علم اولغینانی تعیین ایلدی و الارومده طاغدر واردر که کوه الوند انلره نسبت
برده جکدر (بست بای بجمینک قحی و سکون سینه الحق دیمکدر (نماید فعل مضارع مفرد
غایدر (نمایندن نمودنن دکل کورینور دیمکدر فعل لازمدر (محصول ترکیب) دخی بلند مناره
کوه الوند اتکنده الحق کورینور (یعنی بر مناره هر تقدیر که یو کسک اولسه اول طاغک
دبنده اولیچک الحق کورینور (حضرت شیخ تواضع یوروب کسر نفس ایلدی و اعیان
مجلس وزیر آفتابه و کوه الونده و کشدی بی چراغ و مناره یه تشبیه ایلدی بونده وزری کوهه
وارکان مجلسی دامن کوهه تشبیه ایلدی دیمکده نظر واردر * مشوی * هر که کردن
بدعوی افرازد * دشمن از هر طرف بدو نازد * هر که هر کس که تقدیرنده در تنکه سابقا
بیان اولندی (کردن بیوتدر عریده جیددیولر (بدعوی باحرف مصاحبت (دعوی
واوک کسر بله دعوی معناسنه در تنکه سابقا معنی بیابنده بجدی (افرازد فعل مضارع
مفرد غائب در (افرازدیدنن افراختن دن دکل یوجلده دیمکدر فعل متعدیدر (کردن مفعول
صریحی (و بدعوی غیر صریحی (دشمن مبتدا) و نازد فعل مضارع مفرد غائب تازیدندن
تاختن دن دکل سکر در یعنی هجوم ایدر دیمکدر خبر مبتدا (محصول بیت) هر کس که دعوی
وزعمه و عجب و تکبر ایله بویینی یوجلده یعنی تکبرلک و تجبرلک ایلله (هر جانبدن دشمن اکا هجوم
ایلر حاصلی هر کس اکا خصوصت ایلر بعضی نسخه ده مصراع ثانی بویه واقع در
(خویشتن را بکردن اندازد) خویشتن تایل و خویش تاسر بر معنایه در کندی
دیمکدر (را اادات مفعول باحرف صله بونده استعمال معناسین افتاده ایدر (اندازد فعل
مضارع مفرد غائب در (اندازیدندن انداختن دن دکل اتر دیمکدر (محصول مصراع)
کشدینی بونی اوزرینه اتار یعنی خودبین و خودپند مراد بنده و اصل اولماز بلکه تکبری و تجبری
سبب هلاکی یعنی بونی اورلشنه باعثدر * سعدی افتاده اوست آزاده * کس نیاید بچک
افتاده * سعدی مبتدا افتاده خبری و همزه مجمله هاء رسمی ضرورتیچون کلمشدر
(و باحرف وحدت) ازاده صفت افتاده در (و کس مبتدا) نیاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب
(بچک با حرف صله) افتاده دوشمش ماضیدن قسمدر (محصول بیت) سعدی رجک

و جدالیدن و معارضه و مناقضه و دن آزاده و سالم بردوش کردن در دمنده در و دعوی علم و فضلیدن
و خلقت قبول و ردیدن فارغ البال و آسوده حال برنامراد در هر کسله در ویشانه طور
و در دمنده و وضعه بکنوب اغراض نفسانیده دن خلاص بولشدن (پس بویه اولی حق کیمسه
دوشمنك و دوشمنك جنگنه کلز یعنی اظهار عجز و سکنت ایلینه کیمسه جنگ و جدال
ایلز اما مدعی و خودبین و خود پسند ایل هر کس معارضه و مقابله و مناقضه ایلر (حضرت
شیخ بونده کسر نفس ایدوب مسکنت و تذال اظهار بیورزش تیکه نشر سابقه اجالا
بو معنایی ذکر بیورزش و بالجهله نثر و نظمده عرض نیستی و پستی ایلش (افتاده ایست
عبارتند نصکره علی الارض دین خلاف سولش (وزاده ك معناسنی فارغ دینه اعتراض
ایدوب بیان معناده کندی فارغ لفظنی اخذ ایلینی مؤاخذه كرك و مصراع اولك
معناسنده سعدی بردوشگون فقیر و حقیر در و دعوی فضل ایلکه لیاقت و استحقاقی یوقدر
دن منصود سده افتر ایلش * اول اندیشه و انکهی گفتار * پای بست امدست پس دیوار *
و انکهی یاسی حرف اصلیدر (پای بست سکون یاله لغتده ایاق باغی دیمکدر بستن دن اما عمل
معناسنده مستعملدر که عربچه اساس دیرز (امدست اصلنده آمده است درهای رسمیه ضرورت
وزن ایچون هاء رسمیه هزه مجتله حذف اولنش (پس بونده بهد معنا سند در اند نصکره دیمکدر
بویست سابقا بحر ممتد ایده واقع اولان مشغولی بتلرینه مناسب و موافقدن (محصول بیت) کشتی به
اول فکر و تأمل كرك اند نصکره کلامه شروع و تکلمه و نطقه مباشرت كرك زیرا بناده اول
تم اند نصکره دیوار کلمش (حاصلی فکر و ملاحظه تم حکمنده و تکلم دیوار حکمنده در
پس نیجه که بنالك تمامش ثبوت و قراری اولان تأمل و ملاحظه سز کلامك رونق و اعتباری اولان
یعنی فکر سز سوز تمامش بناکی ناپایدار و خلل پذیردر (بونده بست باء بحمله در ترکیده الحقی
دیمکدر دین اُلحقی قاجشدر (بست باء عربیله فعل ماضیدر بغلدی دیمکدر بای لفظیه
ترکیب اولفین معنای مصدری مراد در یعنی آیق بغلق کلمشدر صکره دیوار دین
بورایی ایوجه بغلمش بعضیلر بونده بی فائده اطناب کلام ایلشدر * نخل بنده من ولی نه در
بوستان * شاهدم من ولی نه در کنگان * نخل بند و صف ترکیبی در بنیدن نخل بغلیچی
(نخل ترکیده تحریف ایدوب نقل بد کلیدر کر کسه چپکدن و کر کسه بال موئندن اولسون
(ولی ادات استدر ك) کنگان قدس مبارکده دمشق پیشنده بریرك اسمیدر که حضرت
یوسف انده طرغوب نشو و نمابولش در و حضرت یعقوب اول یرك قومنه تبلیغ احکام رسالت
ایلشدر (محصول بیت) حضرت شیخ تواضع طریقله بیورر که (بن نخل بندم اما بوستانده دکل
(یعنی بوستانده نخل بندك ایدم زیرا انده اولان نخلار صنع یزدانی و منصوع خدا ایندر که نخل
هر تقدیر که استاد کامل و فتنده ماهر و قادر اولسه اکامشابه نخل احداث و پیدا ایدم من و محبوبم بن
اما کنعانده دکل یعنی حضرت یوسف نبی علید السلام اولان یرده محبوب دکل (زیرا حسن
و بهاده هر نه قدر که سر آمد و ممتاز محبوب اولور سه حسن یوسفه نسبت ایله صورت دیوار در محصل
کلام هر تقدیر که بن علوم و فتنده ماهر و کامل اما حضرت وزیرک مجلسنده اولان علما و فضلایه
نسبت طفل ایجد خوان دکلوم یعنی هر یرده علم و فضل و معرفتدن دم اورمق ممکندر اما
بو مجلس ساهیده علوم و فتنده سوز سولیکه قادر اولمایوب دمیسته قالورم (نخل بندی
یاه مصدریه ایله یازانلرا اکثر نسخدره مخالف یازدقلرندن غیر یازموزون یاز مثلر (بعض شارحدر
دیمش که نخل بندی یاه مصدریه ایله و صف ترکیبدر نخل بغلا یحیای یعنی نخل بغلا یحیای ییلورم اما
بوستانده دکل که انواع شکوفه جمع ایدوب نقل بغلیبدم (معلومدر که بوش رخ بنت مقصودانی

رد سروری

رد سروری

رد کافی

رد سروری

رد لامعی

رد ابن سید علی و کافی

رد ابن سید علی و سروری

و شعی و کافی

رد سروری

بلامش و بوقدرندن معا و مدر که مصراع ثانی به بر غریب و جهله شرح این سه کرب * لقمان حکیم
را گفتند که حکمت از که آموختی گفت از نایبانیان * لقمان ابیکدر بر بسی لقمان عاریدر که
حضرت هو دل زمانده ایدی و علما نبوتنده اختلاف ایلد کلمری لقمان بودر (اصح روایت
اولدر که نبی اولمیه بلکه بر فاضل حکیم ایدی انکچون حضرت شیخ لقمان حکیم پیوردی
بونک بر قزی و ارایمش زر قانام که اوج کونک یولدن کورر مش تکه بعض اشعار عربده
و مقامات حریرده و شروحنده بیان ایلش (نایبانیان کورلر دیمکدر) زیر این صفت مشبهه در
پیشندن کرده کن دیمکدر اما کوریجی معناسنی و رزلر (پس نادانات سلیدر کور میچیلر دیمکدر
معنای لازمیسی کورلدر (محصول ترکیب) لقمان حکیم دیدیلر که حکمتی کیمدن او کرندن
دیدیکه کرلدر * که تاجای نیندن پای ننهند * که حریبان (نادانات توقیت در مادام معناسند
(نینند بوند هلامک و الکلامق معناسند در) ننهند فعل نفی مستقبل جمع غائب قومازلر دیمکدر
(محصول ترکیب) کورلدر حکمت او کرتمکی تفسیر ایدر یعنی مادامکه ایاق بصا جق یری عصایله
و غیری وجهله تدارک ایتیمجد ایق قومازلر * قدم الخروج قبل الواج * قدم فعل امر مفرد مخاطبدر
تقبل بایندن تقدیم ایلد دیمکدر (خروج مصدر در نصر بایندن چقماق دیمکدر) (واج مصدر در
دخول وزنی اوزره ضرب بایک مثال و اویستن انکچون و اوی سافط اولمشدر کبرک معناسند
(محصول ترکیب) بریره کبرملی اولسک اول چقمغی فکر ایلد اندنصکره کبر یعنی هر ایشک اول صو کین
فکر و ملاحظه ایلد اندنصکره اکا مباشرت ایلد (بونلر جمعا حضرت شیخدن تواضع طریقله
اظهار عجز و مسکنند * مصراع * مر دیت بیازمای و انکه زن کن * مر دیت یا حرف مصدر
(و تاغیر خطاب) یا ضرورت وزن ایچون ساکن او قنور دین غافل ایش (زیرای مصدریده
اصل سکوندر حرکت ضرورت وزن ایچوندر) (اصلی مردی ات در دینلرده سهوا بملشدر زیر ایش
بر وجهله همزه مجتله یری دکل باحرف ناکید) (وازمای فعل امر مفرد مخاطبدر از مایندن
از مودندن دکل (زن کی اصطلاحلرند اولن یعنی ناهل ایلد دیمکدر) (زرائکاح کن ایلد تفسیر ایدن
اصطلاحدن غافل ایش (کن فعل امر در کنیدنن کرندن دکل (محصول مصراع)
مردلکی اولی امتحان و تجربه ایلد اندنصکره ناهل و تزوج ایلد یعنی اول کور که رجولیتک
کامل میدر یعنی مسادا که عین اولیاسن (اندنصکره اولن بو مصراعک قدم الخروج قبل
الواج ترکیبیه زیاده مناسبت و ملائمتی وار) (پس ملائمتی یوقدر دین ارالند ملائمت الکلامش
(ملائمت الکلام قدنصکره کله مناسب اولان معنی بودر که مردلکی صنه اندنصکره اورمق ایلد
دیدوکی زیاده ناهاسب و ناملائم سونلش (و بو ویردیکی معنی حد ذاتیه فاسد دکلدر دین
صحیح فاسدی فرق ایدر دکل ایش (زن بونده زدن معناسند امر حاضر صورتنده مصدر در
دیدیکنی قبول ایلک بودله عدم و قوفدن و عدم تنبیدن کلور بلکه سلیقه قصور زدن
* نظم * کرچه شاطر بود خروس بچنک * چه زند پیش بازوین چنک * شاطر چاک و چالاک
معناسند در (خروس معهود) (باحرف ظرف) (زند فعل مضارع مفرد غایدر فاعلی خروسه
راجع تحتند ضمیر) (وجه مفعولی) (پیش ظرف مکان باره اضافتی لامیه در) (باز فارسی و بازی
باله عربدر) (رویین توچلی دیمکدر) (باحرف نسبت) (ونون حرف ناکید نسبت) (چنک جیم عجمیه
قبس قینقند ویرنجی حیواناتک بچند سند دیرلر (محصول بیت) (کرچه جنس خروس بری رله
چنکه و صوا شده سطر و چویک اولور اما توج قینقانی طوغان قنده چالار یعنی انکله
چنک ایدوب شاطرلک ایلد که قادر دکلدر) (حاصلی الک فائده مغلوب و منهزه در طرغانک
ایاغنی اولد و شدتده وجه تشبید ایش زیر او قوشلری یا شدیغه محکم یا بشور بو ایکی بیتک نظمده

تدارک ایتیمجد
نسخه

ردشعی و لامعی
رد ابن سید علی
و سروری
رد ابن سید علی
و لامعی و سروری

ردشعی
ردشعی و کافی
ردشعی و کافی

رد ابن سید علی و لامعی
و سروری و کافی و شعی

قطع وز باغی دیدن ترنه قطع بی کارش و نیز باغی بی (چند زندک تقدیر بی چند بخت در دنیا این
 وزندی کند معنای آنست تا ویال اولین ایکی وجدایله بله زائد در بعضی از دیدلر که زندک معنی
 مقدر و نسته اعتبار اولحق کرک مقامه مناسب بونده زند جرأت معنای نسته در بدین عجب جری
 ایش * کر به شهرت در کردن موش * ایک موشست در معنی پلشت * کر به کاف عجمید
 ضمه جنک دیمکر یعنی کدی (شیر بونده ارسلان معنای نسته در کر به میتد اوشیر خبری) کو فتن
 موش مصدرک مفعولنه اضافتیدر (موش که کند در عرجه فاره دیرلر) لیک سکون کافله ادات
 استدارک در (مصاف میک ضمه جنک و صواش معنای نسته در) پلنک قبلان دیدکاری رتبی
 حیواندر (معلوم اوله که کله ناک اخرنده واقع اولان کافک ماقبلنده نون ساکن اولسه اول کاف
 البته عجمیدر (محصول بیت) کدی ارسلاندر موش طوقب اولده ده یعنی موشه نسبت کدی
 ارسلاندر اما کدی موشدر پلنک جنکده یعنی پلنک نسبت کدی فاره کیدر (حاصلی ایش
 بر بند نسبت کمی ضعیف و کمی قویدر) حضرت شیخ پیروز که بن مبتدیه وضع فله نسبت
 اشل علم و فضل اما اکا ر علم و فضله نسبت شیخ نسته دکل حاصل کسر نفس ابدی
 تواضع بیور قدس سره * اما باعده سعت اخلاق بزرگان که چشم از عوایب زبردستان
 بیوشند و در افشای جرایم کهتران نگوشند * اما ادات استدارک (با حرف مصاحبت) اعتماد
 مصدر در افتعال بایدن طینتی دیمکر سعت اضافتی مصدرک مفعولنه در (سعت اصنافه
 سینک کسر یله ایدی عدت کی مثال و اویدن پس حرف حلق ایچون سین مفتوح قلندی
 نکه صرف کابلنده میندر (اخلاق خفقت جمیدر خاک ضمه) بزرگان پلنک وزان ضمه لیه
 ورا ناک سکونیه اولور دیمکر (الف و نون ادات جه صدر سعت اخلاق بزرگان اضافتری
 لامیدر در) که حرف رابط صفت (عوایب جمع عیدر اضافتی لامیه در) زیزانک کسر یله
 آت معنای نسته در (دستان دستک جمیدر زیزدستان کشینک الی الله اولمه دیرلر قول و خد متکار
 و رعیت کیلره) بیوشند فعل مضارع جمع غایبدر اورترلر یعنی بومرلر (چشم مفعول صریحی
 واز عوایب غیر صریحی) در حرف صله (افشاهمزه ناک کسر یله مصدر در افتعال بایدن ناش
 ایلک معنای نسته جرایمه اضافت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) جرایم جریمه ناک جمعیدر کلا
 معنای نسته در (کهتران کاف عربینک کسری و هانک سکونیه و ادات تفضیل الیه کهترک
 جمیدر یکی رکاردیمکر جرایمک اضافتی لامیه در) نکوشند فعل نفی استقبال جمع غائب
 چالشلر دیمکر (محصول فقر تین) اگر چه بنده علم و معرفت و فضل یوق و فتون و کالده
 اضعف مبتدایم اما اولورک اخلاقنک وسعتنه اعتماد الیه که زبردستانلرینک عیوبدن کوزلرین
 بومرلر دخی یکی رکاردلرین ظاهر ایلکه دور شملر یعنی ستر عوایب ایدرلر * کله چند بر سیرال
 اختصار از نوادر و آثار و حکایات و اشعار و سیرملوک ماضی درین کتاب درج کردیم و برخی از عمر
 گرانمایه بروخرج * (کله یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (چند نیمه) سبیل اختصار
 طریق اختصار دیمکر (نوادر نادرک جمیدر بنده بر خوانده دیرلر اما استعاده عجب و غریب
 معنای نسته در بونده شیرین حکایات و غریب کلمات مراد در) آثارک جمیدر صحابه سوزلرینه
 و سلف صالحین کلماته دیرلر بعض نسخه لیده امثال واقعه در ضرب منلر دیمکر ضروب
 امثال تقدیرنده دخی حکایات و اشعار (سیر سبتک کسر یله ویا ناک فتحیله سیرتک جمیدر
 یوریش یعنی روش و طریقت معنای نسته) ملوک ملکک جمیدر پادشاهلر دیمکر (درین کتاب
) در حرف صله اولدیغی تقدیر چه بو کتابه دیمکر اما حرف ظرف اولدیغی تقدیر چه بو کتابه
 دیمکر (درج مصدر در نصر بایدن در وجد کله و دیوشمرک دیمکر) درج کردیم درج ایلدک

ردان سید علی و سروری
 رد سروری

مطالعه

یعنی دیوشدرك برخياك قحیل بعض وراز مناسنددر (ویا حرف وحدت) (کرانیه کاف
 بحسب کسر یله اغریهالی مناسنده استعمال ایدرلر زیرا کران لفظ مشترکدر بهالی واغر
 یعنی ثقیل بیننده) برای حرف استعمالا و اوضیم غائب گناه راجعدر (خرج بونده صرف
 مناسنده در کردیم بنه مقدردر (محصول فقرتین) مذکور اعتمادله برنجه کله اختصار طریق
 اوزره نوادر و آثار و امثالدن دخی حکایات و اشعار و ملوک سابق طریق و قانون و روشلرندن
 بوکتانده جمع ایلدک (دخی اغریهالو عمر مندن بر مقدار یعنی راز االیف و تصنیفه صرف
 ایلدک) حاصلی بر قاف کون ع مزین بونک جمع و تألیفه خرج ایلدک که بوشکله کیردی
 * موجب تصنیف کتاب کلستان این بود و بالله التوفیق * موجب اسم فاعل در افعال اینست
 بونده سبب مناسنده در (تصنیف اضافتی اسم فاعلک مصدره اضافتیدر و تصنیفک کتابه مصدرک
 مفعولنه اضافتیدر) توفیق تفعیل بایندن مصدر در لغته اویدر مق دیمکدر اما اصطلاحده
 الله تعالی قولک مرادنی کنیدی مرادینه اویدر مفعولدر (محصول ترکیب) اخلاق بزرگانک سینه
 اعتماد کتاب کلستانک تصنیفه سبب اولدی بو کتابک تکمیلنه توفیق الله تعالی به مخصوصدر
 * قطعه * بمانسانه این نظم و ترتیب * زماهر ذره خاک افتاده جای * بونده قطعه برینه
 نظم و شعر یازی لر قلمدن سهو واقع اولمش (بماند فعل مضارع مفرد غائب در) مانیدن
 مانندن دکل قالور دیمکدر (سالها سالک بمعنی قیاس ایله سالیان ده کلور شد و ذا
 ظرف زماندر) این نظم فاعل بمانددر (ترتیب تفعیل بایندن مصدر در) زما بماند فعله متعلقدر
 تقدیری زخاک تن ماهر ذره جای افتاده بمانددر (افتاده بود تقدیر ایلین بی فائده تقدیر ایلش
) جای یا حرف وحدت (افتاده ماضیدن قسم اولد و یا اسم مفعول بعضی لر زعی اوزره
) وهه رسمی حرف ترتب اولمده جائزدر (محصول بیت) بو کتابک نظم و نثر ترتیبی
 یعنی بو کتاب یاراله قالور بزم وجود من خاکندن هر ذره بریره دوشمش قالور یاد و شوب قالور
 (حاصلی ککتابنم انجیلن قالور) خاک وجود من بونجیلن قالور (یعنی افتاده بر بماند
 فعله مقید اولور معناه بعضی مضارع ثانی بی اولکیدن حال طو تر لر یعنی بزم خاک تنزک
 هر ذرسی بریره دوشمش اولدوغی حالده کتابنم انجیلن قالور دیر لر (ذره اصلنده ذره خاکدر
 اضافتله صکره ضرورت وذن ایچون همزه اضافت حذف اولندی دین عندی سوبلش
 * غرض نقشبست کزما باز ماند * که هستی را نمی یابم بقای * غرض مبتدا (نقشبست خبری
 بونده نقشدن مراد نشاندر که مشهوردر که عالمده بر نشان قودی دیرلر یا حرف وحدت) (که
 حرف بیان باز بونده کری و صکره معناسنده در) ماند فعل مضارع مفرد غائب در مانیدن
 ماندن دکل (که حرف تعلیل) هستی یای مصدریه ایله و اراق دیمکدر (یا حرف تخصیص
) نمی یابم افعال قلوبدن نفی مستقبل متکلم وحده آکلام دیمکدر (بقای یا حرف تنکیر بقای یاسنی
 حرف وحدت طوتان معنایه اطلاعی یوغیش (محصول بیت) کتاب کلستانی سهو یلمکدن
 غرض بر نشاندر که بزدن صکره یا دکارقاله زیرا وجودک دخی وارانک بقاسنی آکلام) (یعنی
 عالمده کیمس باقی دکادر امدی بر نشان قومهق کر کرد رکیم کشی بی کند و دن صکره اکدره
 * مکر صاحب دل روزی برحت * کند در کاردر ویشان دعایی * مکر بونده ادات غنی در شاید
 مناسنده در دین عندی سوبلش (دل و روزی یاری حرف وحدت در یا حرف مصاحبت معنی
 سببی مقصود در رحمتدن مراد ترجمدر (در حرف صله) کاردن مراد حقدر که بعضی نسخده لده
 واقعدر (دعایی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) بویست غرض نقشبست جمله سینه علت
 نایسه در یعنی مراد عالمده بر اثر و بر نشان قومقدر (اولد کیم بر صاحب دل بر کون مرحت

رد این سید علی و لامعی

رد شراح جمعا

رد شعی

رد و سروری رد لامعی

رد این سید علی

ولامعی و سروری

رد شعی

رد کافی

و شفقت سببیه بزد و بشلرك حقنه بردا ایلیه (یعنی صاحب قلب اهل الیهدن بریسی
 کتاب صاحبانه دعا ایلیه تشکد معنفلره دعا ایلده کلتلر در رحمة الله تعالى علیهم اجمعین
 * امعان نظر در ترتیب کتاب و تهذیب ابواب ایجاز سخن مصلحت دید * امعان مصدر در
 افعال بایندن بونده دقت معناسند در (نظره اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) تقدیری
 امعان نظر مدر (تهذیب تفعیل بایندن مصدر در تطهیر و تنقیح معناسنه) ابوابه اضافتی
 مصدرک معنولنده در (ایجاز افعال بایندن مصدر در) سخن اضافتی مصدرک معنولنده اضافتیدر
 اختصار سخن دیمکدر ایجاز دیدک معنول اولی و مصلحت ثانیهی و فاعلی تختنده
 امعانه راجع ضمیر در (محصول ترکیب) بنم دقت نظرم کتابک دخی ابوابک تهذیبند
 و تنقیحند سوزک اختصار بنی مصلحت کوردی (یعنی سوز مختصر و مفید اولمغی لایق کوردی
) ترتیب مر ادا لان اولان ترتیب در که اول سلاطینی ذکر ایادی اندنصکره در ویشانی آه
 (تهذیب ابوابدن مراد هر بابده مناسب ذکر ایدوب خلاف نسنه بی اول بابده
 ذکر ایلامکدر) ایجازی ماقبلنه عطف ایدوب مصلحتنصکره در آن لفظنی ایراد
 ایدنلر صحیح نسجنده ره مخالف یاز دقتلرندن غمیری بی معنی سوویشلر * تأمرین
 روضه رعنا و حدیقه غلبا چون بهشت بهشت باب اتفاق افتاد ازیں سبب
 مختصر آمد تا بمالات نیجامد * ناادات تعلیل مرادات ناکند (یعنی تحسین کلام ایچون
 کلتش لفظدر ابن سید علی بونده کنددی مطاعده سی بینندنصکره بحر العرایب کلاسی نقل
 بیور مش و سروری مرادنی فهم ایلوب دخل ایلش حقاو که بی تقریب دخل ایلش) این
 اسم اشرف (روضه رعنادن مراد کورل باغچه در اگر چه که غنده روضه چنه دیرلر (و رعنا یکی
 یوزلی کله رومده اکا کل ناصری دیرلر حدیقه باغچه بونده روضه عطف تفسیری
 دوشمش) غلباغین معجمه ک فحیمه و الف ممد و دایله حرا و زنی اوزره (اغلبک مؤنثیدر اغچلرک
 دالری بدافلری بری برینه کرشمش و قوبولش باغچه نک صفتیدر مجز مرسل طریقیله (بهشت
 بانک فحیمی و کسر یله و هائک کسر یله و شینک سکون یله جنت دیمکدر (بهشت با حرف صله (و هشت
 هائک فحیمی و شینک سکون یله سکر دیمکدر (تا حرف تعلیل (با حرف مصاحبت (ملات لغته
 کوسمکدر اما بونده انجمنک واضطراب معناسند در (نیجامد فعل نفی استقبال مفرد غائب اخر
 اولیه دیمکدر (ازیں سبب یعنی امعان نظرم ایجاز سخنی مصلحت کور دوکی سببندن دیمکدر
 (محصول ترکیب) امعان نظرم سوزک اختصارنی مصلحت کوردی نابور عنار و روضه و غلبا حدیقه
 سکر جنت کی سکر باده واقع اولدی (یعنی سکر باده مختصر اولدی تا کیم ملات و بی حضوراق
 ایله ختم اولایه یعنی تطویل کلام ایدوب تکلمی بویودوب چو غلغامدم تا کیم آخر اولجه اوصافیم
 (بهشت بانک معناسنی سکر باده دین بایی حرف مصاحبت اعتبارنده نظر وار بونده ملاتی
 قاریله صرف ایدوب قاریله اوصافیه معناسنی قصد ایدن مراد مصنفی خلافتنه صرف
 ایلش * باب اول در سرت پادشاهان * اولکی باب پادشاهلرک عادت و قانونلری بیاننده در
 * باب دوم در اخلاق درویشان * دوم دالک و واولک ضمه ریله ایکنجی دیمکدر بومیک ماقبل دالما
 مضوم او قورعر بیده ثانی و ثالث و رابع دیدکلری کی بونده دوم و سیوم و چهارم دیرلر
 (محصول ترکیب) ایکنجی باب درویشلرک اخلاق و روشلری بیاننده در * باب سوم در فضیلت
 فناء * اوچنچی باب فضیلت فناعی بلدر * باب چهارم در فوائد خاموشی * در دنجی
 باب ايسم اولق فائده لر بی بلدر * باب پنجم در عشق و جوانی * بشنچی باب عشق و جوانلق
 بیننده در * باب ششم در ضعف و پیری * التنجی باب ضعفی و پیری ایکی بلدر * باب هفتم

امعان نظر مبتدا مصلحت دید
 خبری سنده

رد سروری و کافی

نیجامدده همزه یایه قف
 اولش تشکد مکرر بیان اولندی

✱

رد کافی

رد کافی

در تأثیر تربیت * یحیی باب تربیت تأثیر ایلک بیانده در * باب هشتم در آداب صحبت
 سکر نجی باب خلقه اختلاط و مصاحبت ایلک آداب واسا و بی یلدیرر * تاریخ کتاب
 * در آن مدت که مارا وقت خوش بود * ز هجرت شش صد و پنجاه شش بود * مدت بونده
 زمان معنائه در (که حرف رابط صفت) مارا حرف را بونده ادات تخصیص در (خوش و او
 رسمیه و رم ضمه الیه ایو دیمکدر تکه سابقا مرور ایلدی (شش صدالتوز دیمکدر ترکیب
 تعدادی قیلنددر (و او حرف عطف) پنجاه و پنجه الی دیمکدر (محصول بیت) اول زمان که
 بزم و قمر خوش ایدی یعنی حیاته اولوب بوکنای سوبلدیمکدر زمان هجرت نبینک علیه الصلوٰه والسلام
 الیوزالی النجی سنه سی ایدی خوش افطی شش افطنه موافقت ایچون خالک قحبله تظانر نور دین
 روم ضمه دن غافل ایمش * مرادمان صحبت بود کفتم حوالت با خدا کردیم و رفیم * مرادمالامید در
 بزم مرادمن دیمکدر (حوالت خالک قحبله اسم مصدر در حاله معنائه و یا تقویض معنائه اوله
 تا حرف مصدر در فارسیده یوله تال اوزن یا زیلور دولت و سعادت تالری کبی تا ضمیر خطاب
 طو نالرفکر سز سو یلشالر (با خدا با حرف صله) محصول بیت) بزم بوکنای سوبلدیمکدر مرادمن
 نصیحت ایدی سوبلدیک کنای و ممد و حزن پادشاه و شاهزاده بی و بوکنای اوقیوب و یازانی خدایه اصمرا ق
 و کندیک یعنی زی دعا ن اوتم و نلردیمکدر (نصیحت بود در نصکره و او یازنلرد ما غنده لذت فارسی
 بوغیش * باب اول در سیرت پادشاهان حکایت * پادشاهی راشنیدم که بکشتن اسیری اشارت
 کرد بچیزه در آن حالت نومیدی بزبانی که داشت ملک را دشنام دادن گرفت و ضمه گفتن *
 (پادشاهی را یا حرف وحدت و را حرف مفعول شنیدم مک مقدم مفعولی (که حرف بیان
) بکشتن یا حرف صله اسیره اضافه افت مصدر مک مفعولنددر و یا حرف وحدت و اسیردن مراد
 محبوس و یادشمن اسیر لیدن بری اوله اشارت کرد مک مقدم مفعولنددر و فاعلی پادشاه بچیزه
 یعنی اسیر) در آن حالت نومیدی بیانیه یعنی کیمسه دن شفاعت و ترجم کور محبوب جاندن
 قطع امید حالته (بزبانی که داشت یا حرف مصاحبت و یا حرف وحدت) که حرف
 رابط صفت (داشت فعل ماضی مفرد غائب بحسب اغت طو تدی دیمکدر اما بونده
 حکایت حال ماضی مراد در یعنی طو تار دی زباندن مراد افندرتکه عربی دل و ترکی
 دل دیرلر یعنی کندینک دلی نه ایسه مراد اغزنده اولان دل دکلدر تکه بعضی لظن ایلدی
 (ملک را را ادات مفعول یعنی مذکور پادشاهه) دشنام دادن گرفت بحسب اغت دشنام
 ویرمک طو تدی یعنی سوکش ویرمک اما استعمالده سوککه باشلدی دیمکدر زیرا دشنام دادن
 و دهیدن و بونلرک مشتقابه مستعملدر و کرفتن و کیریدن و بونلرک مشتقایی بونک کبی
 برلر ده شروع و مباشرت معنائه در پس (معنای ترکیب) پادشاهی سوککه باشلدی و سقط
 سبنک و قافک قحبه لریله الحق قشاشه دیرلر اما بونک کبی برلر ده نافعول و ناسزا کلاندر
 عبارتدر (گفتن و بوندن صکره بر گرفت تقدیر او انور یعنی ناسزا سو بیکه باشلدی
 * که * حرف تعلیل * گفته اند هر که دست از جان بشوید هر چه در دل دارد بگوید *
 هر که تقدیری هر کس که تند که سابقا بیان اولندی (بشوید یا حرف تأکید و بشوید فعل
 مضارع مفرد غایبدر شوییدن شستن دن دکلر بویه دیمکدر دست مفعول صریحی
 و از جان غیر صریحی (دار فعل مضارع مفرد غایبدر داریدنن هر چه مفعول صریحی
) و در دل خبر صریحی مجوعی بگوید مک مفعول قولی هر چه بگوید مک مقدم مفعولنددر
 دینلر اصابت ایلماشلر (محصول فقرتین) هر کیمه که الینی جانندن بویه یعنی
 جانندن ناامید اوله یعنی حیاتندن قطع رجا ایلده هر فتنه که کوکلنده طو ترانی سوبلر حاصلی

رد کافی

رد لامعی

و شمعی

رد کافی

بکشتن اسیری اشارت
 کرد مک مقدم مفعولی اوله
 شد

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

کوکله کلنی دبانسه کتورارا لنده بوابکی فقره ضرب مثلدر * بیت * اذائیس الانسان
 طال لسانه * کسور مغلوب یصول علی الکلب * اذا بونده زمان استقبال ایچون ظرفدر
 معنای شرطی متضمن (یئس فعل ماضی مفرد مذکر غائب تلم یا بنر نا امید اولسه دیمکر
 فعل شرط فاعلیله چله شرطیه در (انسان لفظا امر فوع فاعلی در) طال فعل ماضی مفرد
 مذکر غائبدر حسن بایندن اوزا دی دیمکدر اجوف و اویدر اسان لفظا امر فوع فاعلی در
 و ضمیر محلا مجرور مضاف الیه انسانه راجع چله جزائیه نک اعرابدن محلی یوق مجموع
 شرطیه و جزائیه نکه بویه در زیر ابتداء کلامه واقعدر (کسور کاف حرف حر مقدر
 کائن نه متعلق (سنور سبتک کسری ونون مشدده مک فتحیه بلور وزنی اوزره کدی به دیرل
 جار مع المجزور اعرابدن محلا امر فوع خبر مبتدای محذوفدر (تقدیر کلام کسور
 مغلوب لفظا مجرور مضاف الیه سنور در موصوفک صفتنه اضافتی قیلندندر (یصول
 فعل مضارع مفرد مذکر غائب نصر بایک اجوف و او یسندن فاعلی سنوره راجع محتده
 ضمیر در چله ایدر دیمکدر (علی الکلب جار مجرور یله یصول فعلنه متعلق چله فاعلیله
 اعرابدن محلا مجرور صفت سنور در (محصول بیت) چن انسان مأیوس و نا امید اولسه
 دیلی اوزار یعنی هر نکه دلنه کلسه بی پروا سویلر حاصلی فحش و قباحه سویله دن قورقز
 مغلوب کدی کبی که اینه هجوم و حله ایدر (یعنی کور که ایت آتی هلاک ایلک استر) بس
 اینه پنجه سیله یا پشور * بیت * وقت ضرورت چو نماد کریز * دست بکیرد سر شمشیر تبر *
 وقت ضرورت اضافتی فی معنیستدر (چو اوقات تعالی (نماد فعل نفی استقبال در مانیدن
 قلمیه دیمکدر (کریز کاف عجمیک کسر یله اسم مصدر در کریزیدن کر یختندن دکل
 قلمیه دیمکدر (دست مبتدا (و بکیرد فعل مستقبل کیر یندن گرفتندن دکل طوتار دیمکدر
 خبر مبتدا در (سر مفعول بکیرد در (شمشیر اضافتی لامیددر (شبنده فتحه ده کسره ده
 جائزدر (تبره اضافتی بیایه در (محصول بیت) ضرورت وقتنه چونکه قاچاغده محال قلمیه یعنی
 قاچوب خلاص اولمغه که قدرت قلمیه آل کسکین قلمیک اوجنی (یعنی بلبانی طوتار حاصلی
 آل کسکین قلمیه یا پشور دیمکدر (بس دستش مقابل بکیرد سر شمشیر تبر زار دین و اول کسه دشمنک
 کسکین قلمی طرفته النی طوتار دین و الیه کسکین قلمیک اوجنی طوتار بوتقدیرجه دست
 لفظی بدست تقدیرده اولور دین بیتک معنای منظوم یسندن غفلت ایشلر * ملک پرسید که
 چدمی کوید * پادشاه اسیرک سوزینی ایشید پنجه یانده اولان وزیرلر دسؤال ایلد بکه اسیرنه سویلر
 * یکی از وزراء نیک محضر گفت * نیک محضر ایو خوبیلر یعنی ایو خوبیلر وزیرلر دن برسی دیدی
 * ای خداوندی کوید و لکظمین القیظ و العفین عن الناس * ای پادشاه سویلر که (یعنی بوائیک
 مضمونی سویلر (کاظمین جمع کاظمدر بود قونیچی دیمکدر (غیظ عینک فتحیه غلبه غضب دیمکدر
 کاظمینک مفعول ایدر (عافین جمع عافیدر عفوایدیچی (یعنی کشینک کلاه نندن کچی حقندن
 کلمه که قادر ایکن (عن الناس عافینه متعلق در بوتقدیر آل عمران سوره سنده (و سار عوالی مغفرة
 من ربکم) آیت کریمه سنه یعنی مذکور صفتلر ابله اولان جنت مذکور اهل تقوا نکر دخی غضبی
 بود قلمیلر کدر دخی ناسک کتاها لرندن بکلر کدر حقندن کلمه که قادر ایکن حاصلی کلام پادشاهم
 فضیلت عفو و کرم بایند و اولان بوائت کریمه مقتضی سنجه استدعای لطف و عنایت و تمنای
 مرحمت و شفقت ایلر دیمکدر * ملک رابرو رحم آمد * ملک رارا ادات تخصیص و یا حرف
 صله ملک و املکه دیمکدر (بر و اول اسیرک اوزرینه و اول اسیره رحمی کلدی (یعنی انی اسیر کدی
 * و از سر خون در کدشت * سر بونک کبی برلده جهت و سودا مناسنده مستعذر

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و شعی

نیک محضر غائب اولان
 کیمه نک حقنده ایو سویلر
 دیرلر حا صلی هر کسی خبر
 ایلر ذکر ایدن کیمیه صفتدر
 عرب حسن المحضر در
 شد

رد ابن سید علی

(درگذشت در حرف تا کید) یعنی پادشاه و زردن بوسوزی ایستد بجه اسیری اسیر کدی وقای
 اوجندن وهو سندن یکدی (یعنی قتلندن فراغت ایلدی بونده سرودر افظلمی زاندر
 دیدلر زانده سولشله و بعد دکلدر که تقدیر کلام از سر خون واوله دین سرک معنایین بزمیش
 * وزیر دیگر که ضداو بود * برغیری وزیر که نیک محضر وزیرک ضدی و نقیضی ایدی
 * گفت ابنای جنس مارا شاید در حضرت پادشاهان جز برستی سخن گفتن * ابنا ابیک
 جعبدر (یعنی اوغلار) ابنای جنس اقران و امثالده مستعمار (مارایزم دیمکدر) (نشاید فعل
 نفی استقبال لایق دیمکدر) حضرت بونک کی پرلده حضور معناسنه در (جز غیر
 دیمکدر) (براستی با حرف مصاحبت) (راست طوغری و کرچک معناسنه در) (و یا حرف مصدر
 طوغری یاق ایله دیمکدر) (سخن گفتن سوز سونیک) (یعنی نیک محضر وزیرک ضدی اولان
 وزیریدی بزم جنس اوغلارینسه لایق دکلدر پادشاهلر حضورنده طوغریدن و کرچکدن
 غیر سوز سونیک یعنی پادشاهلر حضورنده کرچکدن غیر سوز سونیک کرک
 * این ملک را دشنم داد و ناسزا گفت * این بواسیر (ملک را پادشاهه) (دشنم داد یعنی
 سوکدی سابقا دشنامک استعمالی بیان ایلدک تکراره حاجت یوقدر ناسزانا لایق یعنی لایق
 اولیان سوزی سوباندی بعض نسخه ده این خود و بعضده این مرد واقع اولشدر * ملک
 روی ازین سخن درهم کشید و گفت * درهم کشید بورتاردی دیمکدر پادشاه وزیر بد محضرک
 بوسوزندن یوزنی بورتاردی و دیدی * مران دروغ وی پسنیده ترآمد ازین راست که
 تو گفتی * دروغ دالک و رانک ضمیر لایله یلاندر کذب معناسنه (ویه اضافتی لامیه در) (پسنیده
 اسم مفعولدر بکنلمش) (یعنی مقبول دیمکدر) (و ترانک فحیمه ادات تفضیلدر بکنلمش رق دیمکدر
 محصول ترکیب) پادشاه دیدی که بکآنک یلان سوزی مقبول رق کلدی بو کرچکدن که سن
 سوبلدک * که ازاروی در مصلحتی بود و این را بنابر خبث * (که حرف تعلیل) (روی بونده
 وجه و ظاهر معناسنه در) (در حرف صله) (مصلحتی) (یا حرف وحدت) (بودایدی دیمکدر) (و این را
 بوسن دیدیکک) (بنابونده مبنا معناسنه در) (خبث مصدر در خبائث معناسنه یعنی مردارلق
 (یعنی آنک بلانی سنک کرچککدن بکا بکر کدر) (زیر آنک یلانک یوزی وظهری برخیرلی مصلحت
 ده ایدی که هم بنی قتل نفسدن تخلص وهم براسیری مقبول اولمندن ازاد ایلکدر اما بوسنک
 کرچککک روی و صورتی خبائثه در که هم بنی قتل اغرادر وهم بری کناهی قتل اغوا
 وهم بکاسنی سوکدی دیمکده قباححت وار) (پس کانه که بنی سن سوکش سین) (زیر این اندن شتم
 سوز بنی الکلام ایدی علی الخصوص که روز برینک محضری بکا غز ایلدک * و حکما گفته
 اند که دروغ مصلحت آمیزه از راست فتنه انکیز * (که حرف بیان) (دروغ مصلحت آمیز
 اضافتی بیانیه در) (مصلحت آمیز وصف ترکیبدر) (آمیز یدندن امیختن دن دکل
 (راست فتنه انکیزده بیانیه در) (فته انکیز وصف ترکیبدر) (آمیز یدندن انکیختندن
 دکل) (محصول فقرتین) و حکما و عقلا دیمشله در که مصلحت قرشدن یچی و بریچی
 بالان فتنه قوپار یچی کرچکدن یکدر زیر امصلحنده صلح و فتنده فساد وار * بیت * هر که شاه
 ان کند که او کوید * حیف باشد که جز نکو کوید * ان کندک مقدم مفعولدر) (که حرف
 رابط صفت) (اوضهبری کیده راجعدر) (محصول بیت) هر اول کیمسه که شاه آنک دیدیکنی ایلد
 (یعنی شاه آنک سوزنی طونار حیف و ظلمدر که اول کیمسه شاهه ابوسوزدن عبری سوز سوبلیه
 زیرا هم پادشاهی و بالدن وهم کندینی بلادن قورنار * حکمت * بر طاق ایوان فریدون
 نوشته بود * بونده طاق کردر) (ایوان اصانده همزه کسر یله در) (اما عجم فتح همزه ایله

بی گناه قیدی انکچوندر که
 ظاهرا کاهی معلوم دکل
 شد

رد ابن سید علی
 و سروری
 رد ابن سید علی
 و سروری

او قور کوشك معناسنه (فریدون قدیم زمان پادشاهلرندن پادشاهدر که اکثر بیع مسکون
 تحت تصرفده ایدی باباسنه آتین دیرلر دیکه ضحاک ماری اتی اولدورب اومزنده بتن بلانله
 بیخی سین بیدردی زیرا هر اومزنده الله تعالی کت املله کندی کوده سندن بریلان بتن ایدی
 و هر بار که اچ اولدولر تک طور محبوب یوزینه و باشنه چار پارل ایدی و هیچ نسنه ییزل ایدی
 الا آدم بیخی سنی بوجهندن هر کون ایکی ادم هلاک ایدوب انله بیخی سنی بیدرلر ایدی صکره
 برعاقل وزیری ظهور ایلدی و حکما الله مشورت ایلدیکه ادم بیخی سندن بدل برنسنه پیدا
 ایدولر که بوقدر آدم هلاک اولمه دیو (بس کی اوغلا غنک بیخی سنی بدل بواوب کونده رانسان
 و بر کچی بیخی سنی فارس دروب بیدرلر ایدی که ساکن اولورل ایدی صکره فریدون یتشوب یکید
 اولنجیه خلق اوزرینه جمع اولوب ضحاک ناپاک قتل ایلدی و بوضحاک نوح طوفانندن
 یک یل صکره ظهور ایلدی و مذکور آتین طهورث دیوبند نسلندن ایدی زیاده تفصیلین
 مراد ایدن فردوسی شاهنامه سنه مراجعت ایلسون دیرلر که اول مر کی آتیه صحرادوب قار
 پیدا ایدن فریدوندر و دیرلر که بشوزیل سلطنت سوردی و اول مناصب و مراتب ترتیبی
 و یرن اولدر و العهده علی الزاوی * مشوی * جهانزای برادر نمند بکس * دل اندر جهان
 آفرین بند بس * نمند فعل نئی مستقبل مفرد غائب قالمز دیمکدر (بکس باحرف صله) اندر
 بونده ادات صله در باب معناسنه (جهان آفرین وصف ترکیبدر آفرینندن جهان رادیجی
 معناسنه) بند فعل امر مفرد مخاطبدر بنیدندن بسندن دکل و او دن صکره بس کلمه انحق
 دیمکدر فقط معناسنه (محصول بیت) ای برادر جهان کیمسه به باقی قالمز یعنی دنیاده کیمسه
 باقی قالمز پس بویله اولنجیه کولکی جهان رادیجی الله بعله انحق زرا باقی و داتم اولدر
 باقبسی قاندر (حاصلی محبت و تعلق قلبه خدا دن غیری لایق دکل در * مکن تکیه بر ملک دنیا و پشت *
 که بسیار کس چون تو پرورد و کشت * مکن فعل نهی مفرد مخاطبدر (تکیه تقدیری تکیه مکن در
 زیرا تکیه کردن طایفه قدر یعنی ترکیبده مستعملدر) ملک دنیا لامیه در ساطنت دنیا دیمکدر
 یا خود عز و جاه و مال و منال مراد اوله (پشت تکیه به معطوفدر تقدیری پشت مکندر ارفقه لئه
 دیمکدر عطف تفسیری شکبدر (که حرف تعلیل) بسیار کس پروردک مقدم معطوف و فاعلی دنیا
 (و چون تو ما قبله و ما بعدنه قید اولتی قاندر فتأمل) کشت پرورده معطوفدر (محصول بیت)
 ملک دنیا به اعتماد و استظهار ایلله زیرا چوق سنک کی کیمسه بی بسادی و اولدردی یعنی چوق
 کیمسه بی سنک کی تربیت و رعایت ایدوب هلاک ایلدی (بیت) چرخ مردم خوارا کر
 روزی دوم مردم پرورست) (نیست از شفقت مکر پرورده اولاغریست * چو آهنگ رفتن کند
 جان پاک * چه بر تخت مردن چه بروی خاک * چو ادات تعلیلدر چونکه معناسند) آهنگ
 الف ممدود الله بونده قصد معناسنه در (رفتنه اضافتی مصدرک مصدره اضافتی قیلنددر) جان
 پاک بیانیه (و کندی فاعلی) (محصول بیت) چونکه جان پاک بدن کتمک یعنی چقماق قصدین
 ایلله یعنی که فوت و موت مقرر اوله پادشاهلر کی تخت و سریر اوزره اولمک نه فقر اکی بور یا
 و روی خاک اوزره اولمک نه (حاصلی اجله نسبت اکا برانه و فقیرانه اولمک برابر در بلکه فقراتک
 موتی اخفدر زیرا موت الفقراء راحت در که اوزرنده اغلر و بکلر بولمزد و مال و عز و جاه
 حسمرتنی حکمیز * حکایت * یکی از ملوک خراسان سلطان محمود سبک کنین را بنخواب دید
 بعد از وفات او بصد سال * خراسان بر ملکنتک اسمیدر که تخت سلطنتی هری در هر ائده
 دیرلر (خراسان شهر اسمیدر دین بلزاعش) سلطان محمود پر مشهور پادشاهدر که
 فردوسی شاه نامه به انک نامته دیمشدر (سبک کنین باباسنک نامیدر کاف اول عربی و ثانی فارسیدر

رد ابن سید علی
 مطا

رد شعی

وارانده کی تامفتوح و مضموم اوقفور (تقدیری ابن سبکتکین در بین العلمین واقع اولان
 ابن لفظی حذف ایلک لغتارنده شایعدر (بخواب باحرف ظرف (و خواب بونده دوش
 معناسنه در (بصدا باحرف زائد (یعنی خراسان پادشاه لرندن برسی سلطان محمود غزنوی بی
 دوشنده کوردی اولد کدن صکره یوزیل یعنی فوتندن یوزیل یکد کدن صکره
 بصدا سالک معناسنی یوزنجی بیلده دین عندی سولیش * که جمله وجود اور بخته بود
 و خاک شده * که حرف بیان (جمله وجوده مضاف اولیجی یانید اولور مضاف اولما مقده جائز
 (اوضیری محمود راجع در بخته اسم مفعول دوکلس دیمکدر (بود ایدی معناسنه ادات
 زمانیه در (و خاک شده خاک اولمش ایدی نه بود مقدر در یعنی جمیع اعضاسی چور یوب
 طپراق اولمشیدی * مکر چشمان او که همچنان در چشم خانه همی کردید و نظری کرد *
 (مکر ادات استنشادر الا معناسنه (چشمان الف و نون ایله جمعی شاددر (اوضیری سلطان
 محمود راجعدر (که حرف بیان همچنان کذلک معناسنه در یعنی حال حیاسنه کی در
 چشم خانه کوز اوئده (همی کردید چکن یوردی و نظر ایدردی یعنی هریری چور یوب
 طپراق اولمش ایدی الا کوزلی چور یوب طپراق اولمش ایدی که حال حیاسنه
 کی کوز خانه سنده چکن یوردی دخی نظر ایدردی * سائر حکما * سار بونده جمیع معناسنه در
 * از تاویل آن * اولدوشک عبارتندن * عاجز ماندند * عاجز قالدیلر یعنی تاویلده قادر اولمایلر
 * مکر درویشی * الا بر درویش تاویلده عاجز قالمادی * که خدمت بجای آورد * که خدمتی
 یعنی مذکور دوشک تعبیری بر نه کتوردی حاصلی اصلی ایله بیان ایلدی * و گفت * دخی
 دیدی * هنوز نکرانست که ملکش بادیکرا نست * هنوز الان (نکران صفت مشبیه در
 اما بونک کی برلده اسم فاعل معناسنی ویرلر یعنی ناظر (که حرف تعلیل (ملک یمک ضمیمه بونده
 سلطنت معناسنه در (وشین ضمیر محمود راجعدر (بابونک کی برلده ظرفیت افاده ایدر
 (دیگر آن غیر یلر دیمکدر یعنی سلطان محمود الان ناظر و نکران در بر ملک و سلطنتی
 غیری کیسه رده در (حاصلی پادشاه لغندن حسرت ایله آبرلد یعنی چون نه کوزی انده در
 قطعه * بس نامور بزر زمین دفن کرده اند * کز هستیش بروی زمین بر نشان نماند * بس
 بای عربنک قحیله چوق دیمکدر (بسیار معناسنه در (نامور یمک سکونیه ناملو یعنی آداو
 زیرا و نسبت معناسنی افاده ایدر (زورور کی زورلو دیمکدر به ضیلر دیدیلر که نامو آوردن دن
 مخفقدر عل کل حال مشهور و نامدار دیمکدر لیکن بویه دینلره اعتراض قالدیلر که همزه ممدوده بی
 حذف ایلک معهود دکلدر اگر چه که دقایق الحقایق صاحبی الف ممدودک حذفته نیجه
 رده حکم ایلش لیکن دعواسی مسلم دکل (بزیر باحرف صله و یا حرف زائد (زیارت
 معناسنه در عربیده تخت درلر زمینه اضافتی لامیه در (دفن کرده اندک مفعول ثانیسی
 واولی بس نامور و غیر صریحی بزیر زمین (کز اصلنده که ازدر (که حرف بیان (هستی و اراق
 و وجود دن عبارتدر و یا حرف مصدر (وشین ضمیر ناموره راجعدر (بروی زمین باحرف ظرف
 و اضافتی لامیه در (زمین بر در ارض معناسنه در (بزبانک معناسنی تأکید ایدر و جائزدر که
 بر علی معناسنه اوله و یا ادات تأکید اوله بویه اولشق اولی در بانک مطلق زیاده سنه
 حکم ایلش زائد حکم ایلش (نشان علامت (نماند فعل نفی ماضی قالمادی دیمکدر (حاصلی
 چوق مشهور و نامدار کیسه بی یمر الله دفن ایلدیلر که آنک وارانغندن یر بوزنده نام و نشان
 قالمدی (یعنی خیرات و حسناتندن کندی آکدر در دیاده بر سنه سی قالمادی (بونده
 بس بسادن مخفقدر دین عندی سولیش (بس بونده زیاده معناسنه در دینده بویه در

دوش تاویلی عبارت تیله
 صحیح در ما تعبیر ایله
 مشهور در شد
 تعبیر ایله مشهور ایلده نص
 جایلده (و ما نحن تاویل
 الاحلام بعالمین بیور لمشدر
 حضرت سعدی تعبیر قرانه
 اقتفا ایلشدر
 لطایع الفقیرا سعد

رد سروری
 رد ابن سید علی

بريك باسك زياده منه حكم ايندلزاند حكم اينشلر (بر بونده قطعا مناسبه در ديه نك قه)
 سوزني دكك جانز دكلدر * وان پير لاشه را كه سير دند زير خاك * خاكش چنان بخورد
 كن واستخوان نمائد * واو حرف عطف (آن پير لاشه اشارت در محوده) لاشه
 تركيجه اش مناسبه در (ورا ادات مفعول) كه حرف رابط صفت (سير دند فعل)
 ماضى جمع غائب بونده تسليم اينديلدريمكدر (خاكش ضميرى پير لاشه پير راجه در) كزوا كه
 حرف بيان واو ضميرى يه پيره راجه در استخوان همزه نك وتلك ضمى وسينك سكوفى وخال
 روم ضمه يه فتحيله وواو رسيله مكدر يعنى سلك (محصول بيت) دخى اول لاشه قوجه يى (يعنى
 محمودى كه يرالتنه تسليم ودفن ايند يلر خاك اتى شويله يدى كه اندن مكك يله قالمادى) (يعنى
 مرور ياده طيراق اولدى) پير بوند سبب وضمف مناسبه در (ولاشه جسم مناسبه درين
 عندى سويلش) ولاشه لاشى دن مخفف در ديدنده اثر نجه كتمش * زنده است نام فرخ نوشروان بخير
 كچه بسى گذشت كه نوشيروان نمائد * زنده زانك كسريله ديرى ديمكدر حى مناسبه بونك كچى
 يرلده هاء رسيله همزه مجتلبه ككابت اولنه مقدر قاعده (اكن شراح جيه ككابت ايندكار بچون
 ككابت ايندك نادانلر خطا منزه حل ايلسونلر ديوا) نام فرح ينيه در نام مبارك ديمكدر بحر الغرابنده
 فرخ قوتلو و مبارك ديمش (ابن سيد على قوتلوى عطف تفسير اكلامه بوب قوتلوى قوى مناسبه
 يعنى قوتلو واولك تشديد يله اكلامش خطا اكلمش) نوشروانه اضافتى لاميه در بونده رانك
 تشديد يله مشهور در (نوشير وانه جانز در تخفيفيله) نوشين روانه جها انوشيروانند منشد بدير
 بخير زنده به متعلقدر (بسى چوق ديمكدر) (يعنى چوق زمان) گذشت فعل ماضى مفرد غائب بكدى
 ديمكدر (محصول بيت) نوشروانك مبارك دى خير يله ديردر (يعنى عالمه خير يله اكلمور) كچه
 چوق زمان بكدى كه نوشروان قالمادى (يعنى فوت اولدى) نمائد لفظنى فوت اولدى مناسبه
 استعماللرى شايد در تركيده ده بعض يرلده فوت اولدى ديچك يره قالمادى ديرلر (پس دنيا ده
 قالمادى دين بوانستمالى بلز ايمش كه دنيا ده لفظنى تقدير اينلش) (بعض توارنخده ياز مشركه سلاطين
 ماضيه ده انوشيروان كچى عادل ومنصف پادشاه كلامش قرق سكريل مقدارى سلطنت سوردى
 قرقچى ييل حضرت محمد عليه الصلاة والسلام ظهنوره ككلى واند نصكره سكريل ياشادى
 و حضرت پيغمبر عليه الصلاة والسلام اك سلطنتى زماننده دنيا يه ككسيله فخر اينلش در انك كچى مناقب
 و ماثرى چوق پادشاه كلامشدر * خبرى كن اى فلان وغنيت شمارم * زان پشتر كه بانك رآيد
 فلان نمائد * خبرى يا حرف وحدت ويا خود حرف تنكير (كن فعل امر مفرد مخاطب يله ديمكدر
) (فلان الفاظ كايه دندر) (يعنى انسان سميه اولنان اسملردن كايه در) بونده منادى واقع اولمش
 (واو حرف عطف) شمار فعل امر مفرد مخاطب (عمر مفعول اولى) وغنيت مفعول ثانيسى (زان
 ازندن مخففدر) بانك آوازه مناسبه در (برابر چمار ديمكدر يوفارى كله دين غلط سويلش
 بوايكى يتده نمائدك نهائى لازميسى اولدى) (يعنى فوت اولدى ديمكدر) (محصول بيت) اى فلان
 دنيا ده صاخ اولوب ديرى ايكن خير يله وعمرى وحياتى غنيت ييل اول كوندن اولرك كه آواز چقا كه
 فلان قالمادى (يعنى اولدى) حاصللى خلق سنك ايچون فوت اولدى ديمكدر اول دنيا ده خبرات
 وحسنات يله * حكايه * ملك زاده راشنيدم كه كوتاه بود وحقير وديكر برادر آتش بلند
 و خوب روى * ملك زاده پادشاه زاده ديمكدر (ويا حرف وحدت) و همزه حرف توسل ورا ادات
 مفعول (كوتاه الفله والفسر قصه ديمكدر قصير مناسبه) بلند يوكسك بونده بويلو مناسبه
 مراد در (خوب روى وصف تركبى در كوزل يوزلى مناسبه) (محصول تركيب) بر پادشاه زاده يى
 ايشندم كه قصه بويلوايدى ونظرده و كور نشده حقير و كنديدن غيرى قرداشلرى بولو وكوزل

ردشعوى

رد ابن سيد على وسروى

ردكافى

ردشعوى

ردشعوى وكافى

شارح مر حوم بو مقامده

ككسيله فخر اينلشدر تعبيرنده

اكر قلم ناسخندن سهو دكل

ايسه عظيم خطا اينلشدر

بونده باقاي حق تعبير ككسيله

فخر يرينه ككديكنى بيان

بيور مشرديك ايله اولور

ذات رسالت سماتلرى فخر

عالم ايكن مجوسك زماننده

كككله فخرنه ديمكدر شارحك

باعث خطاسى وادت

فى زمن الملك العادل خبريدر

ظن اولور ايشو خبرك

صحتنى ايسه حاكم نيسابورى

هدم اينلشدر حديث صحيح

اولديغى تقدير جه مشركه

عادل اطلاق اسميله تعريف

قيانلندر كه نوشيروان

عادل ايله مشهور وسمى

اولمش ايدى بوخسه توصيف

دكلدر يا خود (فباغت

عنهم انهم) نص جليلنده

اولديغى كچى كه آلهتم اى

ما كان عندهم آلهة ايله

مفسر در انوشروانك عدل

ايله انصافنى اعتقاد ايند

معتقديك اعتقادى اوزره

اطلاق اولمش اوله تاويلين

مذكورين مقاصد الحسنه ده

بناكر ده امام سخا ويدر

لصايع الفقير اسعد

ردشعوى

زدشعی

یوز اوایدی (یعنی هیچ بر خصوصده کشدی به بکر مز لردی (برادرانش خوب روی تعمیرنده
 بهضایر کشدی قبیح الحد و زشت روی ایدی دیشلر اما حقیر لفظی زشت روی اولماسنی مستلزم دکل
 قائل) * باری پدرش بکراهیت واستخفاف در روی نظر کرد * (بار بونده کره معناسنه در
 (و یا حرف وحدت بر کره دیمکدر) بکراهیت با حرف مصاحبت (کراهیت تخفیف یا بله مصدر در
 کره دن) (یعنی علم بابتدن چر کثرت معناسنه) (استخفاف استعمال بابتدن مصدر در بونده حقارت
 معناسی مراد در) (در حرف صله در بامعناسنه) (وی ضمیری پسر کوتاهه راجع در) (نظر کردک
 فاعلی پدر در) (محصول ترکیب) (بر کره باباسی قرداشلری بابتده بوکا حقارت نظر بله باقدی
 * پسر بفرست در یافت * با حرف مصاحبت (فراست زیر کلاک در) (دریافت فعل ماضی
 مفرد غایب در افعال قابو بدن اکلادی معناسنه) (معلوم اوله که یافت در حرفیه مستعمل اولنجه
 افعال قابو بدن اولور تفتظن معناسنه) (اما حرف درسز مستعمل اولنجه بولما قدر وجدان معناسنه
 فاحفظ) (پسر پدرینک اکا حقارت نظریله باقدی معنی اکلادی) (یعنی باباسی بوک خوار و حقیر
 اولدیغه متعاق برنسنه سو بلدی) (لکن قبیلدن کچوردی گانه که کوکلندن نه اولیدی که بوده
 قرداشلری کچی اولیدی دیمک کیش) (پس پسر عاقل وزکی اولدوغندن باباسنک ضمیری اکلادی
 * و گفت ای پدر کوتاه خرد مندیبه از نادان بلند * دخی پسر حقیر دیدی ای پدر عقلی کوتا جاهل
 بلنددن بکدر * نه هر چه بقامت مهتر بقیمت بهتر * اوله دکلدر که قائمده اولور ق اولان قیمت
 و بهاده یکرک وارن قرق اوله کور مز می سین که * الشاة نظیفه والفیل جیفه * بوابکی فقره نیک
 هر برسی بر مبتدا و خبردن مر کبدر) (شاة قیوندر) (نظیفه پاک و طاهر معناسنه در) (فیل معرب
 بیلدر معروف) (جیفه مر دار معناسنه در بوابکی جمله ماقبلنده ابکی جمله به علتدر) (بلکه تنویر
 و تنو صیحدر) (یعنی قیون کوچکدر اما طاهر در وفیل پو کدر اما مر دارد * بیت * اقل جبال الارض
 طور وانه * لا عظم عند الله قدرا و منزلا * (اقل لغته اسم تفضیلدر از رک معناسنه اما بونده
 اصغر مراد در کوچکک دیمکدر لفظا مر فوع مبتدا (جبال جبال جمعیدر طاغیر دیمکدر
 لفظا مجرور مضاف الیه در) (ارض ده بویه در) (طور لفظا مر فوع خبر مبتدا در سریان داندده
 و عرب داندده طور طاغیره در ل) (اما بونده مراد طور سینین در که مدینه بر جبال اسمیدر که
 حضرت موسی پیغمبر علیه السلام انده الله تعالی کلامنی استماع ایلدی) (وانه و او حرف حال
 ان اسمیله که طوره راجع ضمیر در مصراع ثانی به مر هونددر) (لا عظم لام حرف تأکید) (واعظم
 لفظ مر فوع خبران در) (وان اسمیله و خبریله محلام منصوب حالد طوردن) (عند اعظمه متعلق
 مضدر لفظه الله) (قدرا منصوبدر نیز لکله) (و منزلا کا معطوف) (محصول بیت) (بوبیت
 تنویر ایدر ماقبلنده مذکور اولان فارسی و عربی جمله لری) (یعنی بر یوزنده اولان طاغیرک کوچکری
 طور سینین در) (حال بو که الله تعالی قنده قدر و مرتبه جهشدن سائر طاغیردن اولور قدر) (زیرا
 الله تعالی قرآنده انکله قسم ایلشدر رایکی رده) (و حضرت موسی ایله تکلم واکا تجلی انده واقع
 اولشدر) (پس شاه زاده دیر که بنده کوچکم اما پر هنرم * قطعه آن شنیدیکه لاغر دانا *
 گفت روزی بابله فریه * لاغر دانا بیانییه و مصراع ثانی به مر هون (روزی یا حرف وحدت
 با حرف صله) (و ابله احق) (فریه فانک فتحبله و رانک سکونیه و بانک کسری و های اصلیه ایله
 سمن دیمکدر) (محصول بیت) (اول سوزی ایشندکی که آرق عالم بر کون بر سمن ابلهه دیدی) (یعنی
 نه دیدو کنی ایشندکی استفهام مراد در * اسب تازی اگر ضعیف بود * همچنان از طوبله خربه *
 اسب تازی عربی آت) (زیرا تازی عربی دیمکدر عرب دیمک دکل) (همچنان ضعیف لکله به دیمکدر
 (طوبله معروف و همزه اضافت ایچون کیشدر) (خرچار در به یک دیمکدر) (محصول بیت)

مطلـ

ر دشمعی

مقول قول بویندر عربی آت اگر ضعیفه اولور سه بویه ایکن برطویه مر کبدن یکدر ومقبول
 بوابکی یتک قافیه سنده راو بالزوم مالایزم واقع اولمش وها حرف روی (حاصلی قافیه مموله در
 تجزی طریقله تأمل تدر (طویلده همزه حرف وحدتدر دینلر غلط سوبلشلر * پدر بخندید
 وارکان دولت پسندیدند و برادران بچان بنجیدند * (محصول ترکیب) پسر حقیرمذکور نیزه نظمی
 اوقیجه باباسی ذوقندن کرادی وارکان دولت (یعنی انده حاضر اولان اکابر بکنیدیلر و قرداشلری
 جان و کولکدن انجندیلر بچان دیمک جان و کولکدن دیمکدر * انظم * نامرد سخن نکرته باشد *
 عیب وهنرش نهفته باشد * تاحرف توقیت مادام معناسنه (مرد مبتدا (نکرته نون حرف
 (نفی کفته ماضی دن قسمدر سوبلش حرف نفی ایله سو یلماش دیمکدر فاعلی تحتنده
 مرده راجع ضمیر در (سخن مقدم مفعولیدر (باشد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر
 فاعلی تحتنده مرده راجع ضمیر در (عیب مبتدا (هنز اکا معطوف (شین ضمیر مرده
 راجع در (نهفته ماضی دن قسم مفرد غائب کز او دیمکدر فاعلی تحتنده عیب
 وهنزه تنازع طریقله راجع ضمیر در (باشد کده فاعلی بویه در (محصول یت (مادام که
 کشی سوز سو یلماش اوله عیب وهنزه نهفته و مخفی اولور (حاصلی کشیک علمی
 و معرفتی کلماتدن اکاتور تکه دیباجه ده زبان در دهان پینده بجری * هر پیشه کان
 مبرک خالبت * شاید که پلنک خفته باشد * پیشه بای عرب پلنک کسر یله لفظ عربدر
 عجم جه میشه دیرلر و ترکیجه مشه معروفدر (کان مبرک مقدم مفعولیدر (که
 حرف بیان (خالی بوش دیمکدر تهی معناسنه (شاید لابق و جائز معناسنه در (که
 حرف بیان (پلنک بای عجمینک فحیله قیلان دیمکدر (خفته یاتمش و او بومش دیمکدر
 (محصول یت (هر مشه بی خالی و تهی ظن ایله یعنی یرنجی حیواندن بوش صائمه جائز که
 ایچنده پلنک یاتمش و او بومش اوله (بعض نسخه ده پیشه برینه پسسه دوشمش بای عجمی
 وسین مهمله ایله الاجه معناسنه (و که خالبت یر بنه نهالی دوشمش نوک فحی و کسر یله
 قیلان در یسی شکلنده اولان قالیجه معناسنه (پس پلنک مضاف اوقنور اضافت بیانه ایله
 (محصول یت (هر الاجه بی کان التمه نهالیدر یعنی هر الاجه بی نهالی صائمه جائز در یاتمش
 و او بومش قیلان اوله اول کوردکک الاجه (معنای اوله کوره پلنک اضافتی تجویز باین
 بی فائده تجویز ایش (بوابکی یتی رباعی دیو یازان اوزان شعر دن هیچ خبردار دکل ایش
 * شنیدم که دران مدت ملک را دشمنی صعب روی نمود * دشمنی یا حرف وحدت (و صعب
 صادق فحی وعینک سکونیه صرب معناسنه در (یعنی شنید روی نمودک مقدم مفعولیدر
 (یعنی ایشتم که اول مدیده که پسر حقیر بوکلکاتی ایلدی پادشاهه بر صرب دشمن
 یوز کوستردی (یعنی بر قوی خصم ظاهر اولدی (بونده نمود ماضیدر نماییدن معناسنه دبین
 لغت عجمدن خبردار دکل ایش (و صعب روی وصف ترکیبی در (شدید الخصومه دیمکدر
 دبین زیاده کج یورعش * چون دولش کر روی بهم آوردند اول کسی که اسب در میدان
 جهانبدان پسر بود و گفت * (لشکر معروف عربیسی عسکر در عین وسین مهمله ایله
 (روی آوردندک مفعول صریحی (و بهم غیر صریحی (کسی یا حرف وحدت (که حرف
 رابط صفت (اسب جهانبندک مقدم مفعولی (و در میدان ظرف مکانی (جهانبده الف و نون
 حرف تعدیه در (زیرا جهبید فعل ماضی مفرد غایبدر صیغرادی معناسنه (و جهانبند
 صیغراتدی دیمکدر (جهانبند جیم عربیک فحیله در جیم عجمیله در دبین بلز ایش (اول
 مبتدا (و آن پسر بود خبری (محصول ترکیب (چونکه ابکی عسکر بری برینه یوز کونور دیر

رد سروری و شعی و کافی

رد کافی و شعی
رد سروری و شعیرد ابن سید علی
رد ابن سید علی

رد شعی

(یعنی رو برو اولدیله) حاصلی مقابل اولدیله اول برکیمسه که صواش میداننده آتین
 صحراندی اول یسر ایدی وددی (یعنی بوقطعه بی اوقودی * قطعه * آن نه من باشم که
 روز جنگ بینی پشت من * آن سنم کاندلر میان خاک و خون بینی سری * حرف نبی معنی جهنمده
 باشم فاعله مقیددر (تقدیری آن من نه باشم در ویا من آن نباشم در فعلدن منفصل اولمغله
 حاء رسمیه بازلدی (روز جنگ لامیه (بینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) بینیدن کورر سین
 دیمکدر خطاب عام طریقیله (پشت من لامیه (کاندلر اصلده که اندر در ضرورت وزن ایچون
 متصل اولدی (میان خاک لامیه دریای بطنی ایله (خون خاکه معطوف (سری یا حرف
 وحدت (محصول یت) پسر دیدی بن اول کیمسه دکلم که صواش کوننده بنم ارقم
 کوره سین (یعنی چار دکلم بلکه بن اول کیمسه یم که خاک و خون بیننده بر باش کورر سین
 (یعنی اول کوردکک باش بنم باشمدر) حاصلی میدان کوننده دشمته صواش ایدوب کله سین
 خاک و خون میاننده غلطان ایدنم فرار ایدنلر دن دکلم (بعضی شراح سری لفظنی
 یعنی رأسی دیمکله تفسیر ایش ظاهر بودر که یایی ضمیر مکلم ظن ایش والا رأسانک دیمک کرک ایدی
 (پس یعنی رأسی یاسندن وحدت معناسنی اخذ ایلمک زیاده بعیددر) فتأمل * کان که جنگ
 آرد بخون خویش بازی می کنند * روز میدان و آن که بگریزد بخون لشکری * (کان که
 حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر مقدر کسه تقدیری کان کس که در (بازی او یونه دیرلر
 (روز میدان بازی مکنده (وجنگ ارده (و بگریزده ظرف اولمغله قابلدر (لشکری
 یا حرف وحدت (محصول یت) بن قاچوب فرار ایدنلر دن دکلم زیر اول
 کیمسه که صواش کتورر (یعنی صواش ایدر کندی قایله او یون ایدر یعنی
 کندی قایله اوینار میدان کوننده اما اول کیمسه که میدان جنگندن چار بر اش کرک
 قایله اوینار (حاصلی جنگ پیدا ایدن کندی قیار اما چان تمام عسکره قیازیرا انک
 خفه سیله تمام عسکره انهرام لازم کلور منه سنده بخون لشکری بی بگریزده تعلیق ایلین غریب
 ملاحظه یمه مالک وقادر ایش * این بگفت و بر سپاه دشمن زد و تنی چند از مردان کار دیده
 بینداخت * یعنی بوینلری سوبلدی و کندی دشمن لشکریته اوردی یعنی دشمنه برکز دن
 حله و هجوم ایلدی و ایش و صواش کورمش ارالندن برنجه تنی یعنی شخصی بیقدی (حاصلی
 برنجه بهادر ارقتل ایلدی (بعضیلر و بر سپاه دشمن زدک تقدیری و بر سپاه دشمن شمشیر زد
 دیمکدر لیکن مراد مذکور در بود کاندلر قندبر * چون پیش پدرا آمد زمین خدمت بیو سید و گفت *
 بواش لردن صکره چونکه باباسی یائنه کلدی خدمت برینی اویدی و دیدی یعنی طریق ادنی
 باباسی او کنده رعایت ایدوب بوقطعه بی سوبلدی * قطعه * ای که شخص منت حقیق نمود *
 تادرشتی هنر پنداری * ای حرف ندا منادی محذوف تقدیری ای کسیدر (که حرف رابط
 صفت (شخصدن مراد وجوددر (منت تاضیم خطاب) نمود فعل لازم کورندی دیمکدر (تا
 ادات تنبیه آگاه اول صاقین دیمکدر (درشت ایری دیمکدر جسامتدن کنایتدر) پنداری
 فعل نبی مستقبل مفرد مخاطب پنداریدن پنداشندن دکل ظن ایله سن دیمکدر (محصول یت)
 ای شول کیمسه بنم شخصم و وجودم سکا حقیر کورندی غافل اولمه کوده ایریلکنی هنر ظن
 ایلیدن یعنی هر ایری کودملی اهل هنر اولمز و هر کوچک کودملی بی هنر اولماز (حاصلی شجاعت
 و بسالت داد حقدر جسامته وعدم جسامته کوره دکلدلر) یتک اولنده که کله سنی منادی اعتبار
 ایدوب معناسنی ای کیمسه بنم شخصم سکا حقیر کورندی دین استقامت معنادن آگاه دکل ایش
 (بویت حکایه اولنده باباسی کندی حنارت نظریله باقدیقته ناظر در (درشتی بونده غلظت

شارح مر حوم بومقامده
 من دخل دخل بترینه
 دوشمشدر زیر کافیک
 عربی العبارة شرحنده رأسی
 ایله تفسیری سری منکر
 ایسه ده تعظیم ایچون معرف
 تنکیر اولمشدر دیمک اولدیغنی
 پندر که مآله بو کلامی قائل
 اولان کندی باشنی مراد ایدر
 بو صورتده شارحک (پس یعنی
 رأسی یاسندن الخ قولی
 ابعدر در زیر تفسیر اولان
 رأسی یاسندن وحدت معناسنی
 کیم المشدر هله فتأمل کلامی
 ایله نهمهی علیه حقیقه یور
 للطایع الفقیر اسعد
 رد ابن سید علی و سروری
 رد سروری

رد کافی

رد شعی

رد ابن سید علی

و خوشونت معناسنه اخذ ایلین غلظت ایلش * اسب لاغرمیان بکارآید * ر وزمیدان
نه کاو پرواری * اسب لاغرمیان اضافله توصیف ترکیبدر (ولاغرمیان وصف ترکیبدر
اورته ارق آت یعنی نه قتی سمن ونه قتی ارق زیر اقی سمن اولنجه اغر لغندن حرکت ایده من
وقتی ارق اولنجه ضمهندن قلمدایم پس نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق (بکار با حرف صله
و کار ابهام طریقله مذکور در زیر ایشه و صواشه شاملدر تنکه مر دان کار دیده ده بکدی
(بکار آید مصراع ثانی به مر هونددر (روز میداندن مر اد صواش کونیدر التزاما (کاو صغر در که
عربجه بقدر لر (پرواری بآه نسبی الله بسلی معناسنه در یعنی ذبح ایلک ایچون بسلاکری
جیوان اضافتی بیانبه در (محصول بیت) اورته ارق ات میدان کوننده ایشه و صواشه
کلور یعنی یارار بسلی سمن صغر یارامن (حاصلی جنک اتلری نه قتی سمن کرک ونه قتی ارق
اسب لاغرمیانک معناسنی یعنی در میان میدان دین غریب فارسی بلور ایش طیب الله انفاسه
وبلی ارق ات ایشه کلور میدان کوننده و جولان کوننده اینجه بللی ات ایشه یارار دینلر
عنایات سوبلش عنی الله عنهما یعنی کور مرز میسنکه اینجه بللی اولوب صورتا ضعیف کور مرز
ات دین امثالی اثرنجه یور میشر * آور ده اند که سپاه دشمن بسیار بود و اینان اندک طاغنه
آهنک کر یز کردند * طاغنه یا حرف وحدت (همزه حرف توسل آهنک قصد) کر یز
اسم مصدر در کر یز بدندن کر یختندن دکل قاچه معناسنه (محصول ترکیب) روایت ایلشدر که
دشمنک عسکری چوق و بونلر از ایدی بونک عسکرندن بر بلوکی قاچمق یعنی فرار قصد بن
ایلدیلر * بسمر نره بز دو کفت ای مر دان بکوشید تا جامه زنان نپوشید * یعنی بسمر بونلرک
قاچمغه قصدین کورنجه بر نره اوردی یعنی حیردی و دیدی ای صواش ار لری جالشک
یعنی صواشدن قاچمک تا کیم عورتلرباسن کیمه سز زیر قاچمق ارله عیددر (بعض نسخه ده
تایرینه یا دوشمش التنده ایکی نقطه الله (ونپوشید برینه نوله نپوشید دوشمش بایله یعنی
یا کوشش ایلک و با عورتلرباسنی کیک (تا جامه زنان نپوشید اشارتدر شول قصه به که جنک محله ده
خفانه زن لباسنی کیدروب تشهیر ایلد کربنه * سواران را بکفتن اوتهور زیادت کشت و یکبار چله
کردند شید مکه هم دران روز در دشمن ظفر یافتند * سواران جمع سوار درانلور دیمکدر (ورا ادات
تخصیص آنلورک دیمکدر (بکفتن او با حرف سبب و اضافتی مصدرک فاعلنه در (نهور تفعیل
باشدن مصدر در بی پروا برشته دخوله دیرلر بونده مر ادهجوم و اقدامدر (با حرف تأکید) یکبار
دفعه (یعنی براوغوردن ظفر غلبه معناسنه در (محصول ترکیب) اتلیرک بسرک سوبلی سیدله
تهوری زیاده اولدی (و براوغوردن چله و هجوم ایلدیلر ایشتم که همان اول کون دشمن
اوزرینه ظفر بولدیلر (یعنی انلره غلبه ایلدیلر * ملک سر و چشمش پیوسید و در کار گرفت
و هر روز نظربیش کرد تا ولی عهد خویش * (در کنار گرفت قوچدی دیمکدر در اغوش کرد
دیمکدر (تاحق معناسنه در (ولی بونده حاکم معناسنه در (و عهد زمان دیمکدر (خویش
کندی دیمکدر و بوند نصکره بر کرد مقدر در حاصلی بسر بوقدر هنرلر ایلدکد نصکره
پا دشاهاشی و کوزنی اوپدی و دخی اتی قوچدی و هر کون نظر والتفاتنی اکازیاده الدی
حتی کنندی زماننک حاکمی ایلدی حاصلی صاغلغنده ربنی اکانهین ایلدی (در کنار کوفنک
معناسنی در اغوش کردیک دست دین بیکد ست قیدبنی زائد ایلش و بو عبارت وصلاندن
کتابتدر دین عنیدی سوبلش و قوجاغنده طوتدی دین ده حق ادابی ایلشامش (ولی عهد
خویش کردک معناسنی کنیدن نصکره پادشاهلق اول پسر مهفوض اوله دین ولی عهدک
معناسنی بلزشمش * برادران حسد بردند و زهر در طعامش کردند خواهرش از غرقه بدید و در بجه

زد سروری

رد ابن سید علی
زد سروری و شعی
رد کافی
زد سروری و شعی

رد ابن سید علی
زد سروری و شعی
زد شعی

فیقه مافیه
لطایع

برهم زد پس در یافت و دست از طعام باز کشید و گفت محاسنست که همنزدان بمیرند و بی همنزدان
 جای ایشان گیرند * خواهر و اورسمیله قز قرداش وایکی شین ضهر بسمه راجع در (غرقه
 غبن بجهه نك ضمه و رانك سكونيله چار داق ديمكدر (در بجه پنجه در بونده كينك مراد در
) یعنی پنجه قیاقلری (برهم زد بری برینه آوردی بسم فهم ایلسون دیو (محمود سول ترکیب)
 پادشاهك بسمه زیاده نظر و التفاتی چون قرداشلری حسد ایلدیلر (یعنی ایلدیلر وائی اولدرهك
 ایچون یمكنه زهر قاتیلر قز قرداشی بو حال چار دقدن کوردی و پنجه قیاقلری بر برینه آوردی
) پسراکدی وایینی طعنا مدن چکدی و دیدی محالدر که اهل هنر اولنلر اوله لر و هنر سزل
 آنلرک برینی طو نه لر حکایت اولندن بورایه کلنجه شویله معلوم اولدیکه مذکور بسمهم شجیع
 و هم فهم و ذکی اوله * بیت * کس نیاید بزرسایه بوم * و رهمای از جهان شود معدوم * بزیر
 (با حرف صله (زیرالت معنائه در که عربجه تحت دیرلر (سایه کولکه (بوم بونده بیقوش دیدکلری
 شامته مشهور طبر در اضافت لایمه لر در (وروا کردن محفدر (همای بمن و مبارک کلکه مشهور
 قوشدر که هر کیمسه به که کولکه سی دوشه پادشاه اولور و یاز یاده اولود و نللو بوندن غیری
 چوق خاصه سین یازارلر بر خاصه سیده بودر که هواده میردلر و یورسی هواده چقار و چقدیغی
 کبی اوچار (محمود بیت) بیقوش کولکه سی الته کیمسه کلنر اگر جهانده هما قوشی یوق
 اولور سه ده (یعنی بن اولور سمد سلطنت سزک اوزر یکزده قرار ایلز * پدر را ازین حالت
 اکاهی دادند برادرانش را بخواند و کوشمالی بواجی داد * (پدر را تقدیری پدرش را در قرینه
 قائم اولد یغی چون ضمیر حذف اولندی (اکاهی یا حرف مصدر (دادند فعل ماضی جمع غایب معنای
 لازم بسی دویور دیلدر (کوشمال لغته قواق بوم مقدر اما اصطلاحده تأدیب معنائه در
 (یا حرف وحدت و یا تنکیر (بواجی تقدیری بقول و نصیحت واجی (یا حرف تنکیر حاصلی باباسته
 بو حالتدن آگاهتی و بر دیلر (یعنی پادشاهه بوزهر قصه سنی اعلام ایلدیلر قرداشلری دعوت
 ایلدی و هر برینه طریق و جوبله بند و نصیحت و روب تأدیب ایلدی * پس هر یکی را
 از اطراف بلاد حصه مرضی معین کرد تا فتنه بنشست و نزاع برخاست * (بلاد بانك کسریله
 بلدک جمعی در شهر دیمکدر (مرضی اسم مفعول در مرضی مرضی دن (یعنی علم بابانك ناقص و او بوندن
 (تا حرف تعیل (نزاع مفاعله بانك مصدر ثانی سدر (برخاست قالدی (یعنی رفع اولدی کندی
 (محصول ترکیب) بابالری هر برینی تأدیب نام ایلد کد نصکره هر برینه اطراف بلاددن راضی
 اوله جق مقداری حصه تعیین ایلدی تا کیم فتنه او توردی (یعنی یادی و رفع اولدی و نزاع
 قالدی (یعنی رفع اولدی کندی * و گفته انده درویش در کلیمی بخشند و پادشاه در
 اقلیمی نکیند * (کلم کاف بجمینک کسریله ترکیجه کاف عربک کسریله کلیم دید کلری
 دوشند جک بساط انجم مکده متبعلرندن کاف عربیله مسموعدر (بخشند فعل مستقبل جمع غائب
 یا تورلر و یورلر دیمکدر (نکینده فعل نفی مستقبل مفرد غائب صغیر دیمکدر (محصول ترکیب
) اون درویش رکیمده یا تورلر و یورلر اما ایکی پادشاه اقالیم سبعة دن بر اقلیمده صغیرلر * قطع
 * نیم نانی کر خورد مرد خدای بذل درویشان کنند نیی دکر * نیم یارم دیمکدر نصف
 معنائه (نانی یا حرف وحدت (مرد خدا اهل الله معنائه در (بذل درویشان مصدرک مفعولانه
 اضافتی در (کنند فاعلی تحتیده مرد خدا به راجع ضمیر در (نیی یا حرف وحدت (محصول بیت
 اگر خدا دوستی یارم اتمک برایسه درویشلره و فقرایه بذل و عطا ایلر اول بریار یستی یعنی
 بار برینک بار یستی حاصلی الته کیره نك یار یستی مقصود اتمکنی بالکریز دیمکدر و جائزدر که
 نیی دیگردن مراد الله کبرن نیک بولداشی اولان نیم اوله (معلوم اوله که نیم نانه مضاف اولم

مطل

قیاس مرضیه در اما
 نسخ کرده مرضی واقعدر
 شد

فتنه او تودی و نزاع قالدی
 دیمنده لطیف ادوار فاعل
 شد

معلوم اوله که نیی دکرده
 اختلاف ایلد بلر فاعل
 شد

لازم در قنبر * ملک اقلیمی بکیرد پادشاه * همچنان در بند اقلیمی ذکر * ملک اقلیم لایمه در
 اقلیم حکومت و سلطنتی معناسند * و یا حرف وحدت (محصول بیت) پادشاه بر اقلیم ملک
 اور ضبط ایدر انکه قانع اولیوب بنه انجلین بر اقلیم ملک کنی فتح ایدوب تصرفه المی قید
 و هواسنده در حاصلی هر پادشاه بولسه تمام دنیایی فتح ایدوب تصرفه الوردی حاصلی دره بش
 ربع ناله قانع اولور اما پادشاه ربع مسکونه انجق قناعت ایدر * حکایت * طائفه دزدان
 عرب بر سر کوهی نشسته بودند و منفذ کاروان بسته * طائفه دزدان عرب اضافتلی
 بیانه در (کوهی یا حرف وحدت) منفذ اسم مکندر نفذ نفذدن یعنی نصر باینده کچه جک
 ردیمکدر حاصلی عرب حرامی ملک طائفه سی بر طاعک بانته هاوز مشلرایدی و کاروانک کچدیر بنی
 بغلامشلرایدی یعنی بولی کسمشلرایدی (طائفه هرزنی حرف وحدت طوئانلرایکی وجهله
 خطا ایشلرایدی بود که وحدت مقامی دکل زیرا بویه اولسه دزدانک اعرا بدن محلی اولمزدی
 و ثانیاً وحدت ایچون مخصوص اولان یاد هر مزه دکل * رعیت بلدان از مکاید ایشان مرعوب
 و اشکر سلطان مغلوب * رعیت بلدان لایمه در بلدان بانک ضمیمه بلدک جمیدر شهر لر دیمکدر
 (مکاید مکاید تک جمیدر که مصدر مییدر مکر معناسند کیدک جمیدر دین خلاف سوبلش
 (مرعوب اسم مفعول در رعیت دن رانک ضمیمه قورقش دیمکدر (حاصلی ترکیب) دخی مذکور
 دزدانک حبله و مکر لرندن شهر لک رعایای قورقش و پادشاه عسکری مغلوب ایدی * بشکم
 آن که ملاذی منبع از قه کوهی بدست آورده بودند و لجه و ماوای خود ساخته * بحکم یا حرف
 مصاحبت و حکم بونک کبی برلده سبب و علت معناسند در (ملاذ اسم مکندر صغیق بر دیمکدر
 (و یا حرف وحدت) منبع محکم معناسند در (قه طاع بانک قنده دیرلر (کوهی یا حرف وحدت
 (بدست یا حرف صله (آورده ماضیدن قسم مفرد غائب کتور مش دیمکدر (بودند ادات
 جمع زمانیه کتور ماضی ایدی دیمکدر (لجه و ماوای بونده ابیکسی بر معنایه در صغیق بر یعنی مقام
 و مکان (ساخته ایش بنه ماضیدن قسم مفرد غائب ایش دیمکدر تقدیری ساخته بودند در
 (محصول ترکیب) سلطانک لشکر کری اول سپیدن مغلوب ایدیکه محکم صغیق بر بر طاع
 باشندن اله کتور مشلرایدی و کتیدلره مقام و منزل ایشلرایدی حاصلی بر طاعک صرب پرده
 اولور لر دیکه انلره ظفر بولم مشکل ایدی * مدبران ممالک آن طرف در دفع مضرت ایشان
 مشورت کردند * مدبران جمع مدبردر اهر تدبیر معناسند (ممالک جمع مملکت اضافتلی لایمه در
 (در دفع مضرت اضافتی مصدر لک مفعول اند در (مضرت میک فتحله و تشدید لایه ضرر معناسند
 مصدر مییدر ایضاً اضافتی لایمه در (مشورت میک فتحله و شینک سکونی و واولک فتحله
 دانشلق دیمکدر میک فتحی و شینک ضمی و واولک سکونله ده لغندر شوراده دیرلر شینک ضمیمه
 حاصلی اولطرف ممالک تارک مدبرلری دزدان عربک ضرر لر بنی دفع ایدیکه دانشلق
 ایدیلر * که اگر این طائفه برین نسق روز کاری مداومت نمایند مقاومت بایشان تمتع
 گردد * نسق نوک و شینک فتحله لایله لغنده نظم معناسند در اما بونده اسلوب مراد در
 (روز کاری یا حرف وحدت (مداومت مفاعله بایندن مصدر در دوام معناسند حاصلی
 ملازمت دیمکدر (متاومته مفاعله بایندن مصدر در مقابله دیمکدر (با مع معناسند حرف در
 (کرد فعل مضارع مفرد غائبدر کر دیدندن اشتغال معناسند یعنی انلر ایله مقابله
 و جنگ بملک امکان امتناعه مشعل اولور (محصول ترکیب) مشورتلری بواوایدیکه اگر بوطائفه
 بواسطه اوزره بر زمان شیوت و دوام کوستر لر سه بونلر ایله مقابله و مقاله تمتع اولور حاصلی
 مشکل اولور زیرا وار دجه زیاده اولور لر و هر رده که بر مفید وار ایدیلر ضم اولور

رد سروری و شعی

در سروری و شعی

* مشوی * درختی که اکنون گرفت پای * نیروی شخصی برآید ز جای * پایدن مراد
 کوکدر (باحرف مصاحبت) نیروی نونك كسريله قوته دیرل (شخصه اضافتی لامیددر
) و باحرف وحدت (برآید بونده چقار معناسنددر) ز جای تقدیری زجايشدر ضرورت
 وزن و قافیه ایچون شین حذف اولندی (محصول بیت) براخاچ که شدیدی یعنی تازه کوك
 طومتدر حاصلی یکی دیگر شد بر شخصك قوتيله زدن چقار و قوپار یعنی جزئی نسنه ايله
 چقار (بعض نسخه ده شخصی برنده مردی واقعدر) برآیدك معناسنی یوقاری کادر دین
 حق ادایی ایده ممش (نیروی نونك قوتيله در دین لغت کتابلرینه مخالف سوبلش * ورش همچنان
 روز کاری هلی * بگردونش از بیخ برنکسلی * ورش اصلی واکر شد ضرورت وزن ایچون
 تخفیف قلندی (همچنان کذلک دیمکدر یعنی الآن اولدیغی کبی) هلی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر هلیندن ترك ایلک یعنی حال اوزه قومق حاصلی اعمل ایلک (باحرف مصاحبت
) کر دون بونده قاکلی معناسنددر که بعضی مملکتده عربیه رنده استعمال ایدر لر که عربجه
 عجله دیرل عینک وجیک ققهدر ليله (ایکی شین ضمیر درخته راجعدر) بیخ بای عربینک کسری
 و سکون یا ايله کوك دیمکدر (برحرف تآکید) نکسلی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کسایدندن
 کافک ضمی و کسريله لغتدر قرق و اوزمک معناسنه (محصول بیت) اما اگر معهود درختی بر زمان
 انجیلین حالی اوزره قیوباهمال ایدرسک انی کوکندن قاکلی ايله قوپاره مزمن یعنی قاکلی چکر
 ایکی اوکوز قوتيله کوکندن اوز مزمن دیمکدر (هلی فعلی هشتن مصدرندن اشتقاق ایلین
 سهو ایلش) ونکسلی فعلی کسینختن مصدرندن اشتقاق ایلینده غلط ایلش * سرچشمه شاید
 گرفت بیل * چو پرشد نشاید گذشتن بیل * سرچشمه لامید بکار باشی دیمکدر (شاید بونده
 ممکن معناسنه فعل مضارع مفرد غایبدر) باحرف مصاحبت (بیل دمور کورک که یوقاری
 ولایتده انکله باغ وستان بلار لر بعض نسخه ده بیل برینه میل یازار طقیج معناسنه) بر بونده
 چوق معناسنددر (نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب ممکن دکل معناسنه) باحرف مصاحبت
 (بیل فیل دیمکدر که اندن معریدر) (محصول بیت) بکار باشینی بیل ايله طومتق و جریاندن
 مانع اولماق ممکندر یعنی ازا جق ايله لغدن منع ایلکه قابلدر اما چونکه صو چوق اوله
 یعنی اقه اقه ابرکله و چوغله انی فیل ايله کچمک اولماز باخوصو صکه فیل صوغری کبی
 زیاده یوزکنجدر انکچون مصنف قدس سره فیلی تعیین ایلدی صواقاذه بالحق چو غلوب
 فیلله کچمک اولماز دین مقامه مناسب سوبلش اگرچه که فیل بالچقده زبوندر دوه کبی
 * سخن بر بن مقرر شد که یکی رانجسس ایشان برکا شتند و فرصت نکاده اشند تاوقتی که
 برسر قومی رانده بوند و بقیه خالی مانده * سخن مبتدا (برین تقدیری برین اتفاق) (مقرر شد
 خبر مبتدا) (که حرف بیان) (نجسس باحرف صله نجسس فعل باینده مصدر جاسوساق
 ایلکه دیرلر برحرف تآکید) (کا شتند فعل ماضی جمع غایبدر کافک ضمیله حواله ایلدیلر
 دیمکدر) (نکاده اشند حفظ ایلدیلر) (تاتنهائ غایت ایچوندر) (وقتی یا حرف وحدت) (که برسر
 قومی) (برحرف استعلا) (سرنجسین لفظ ایچون) (قومی یا حرف وحدت) (بقیه پاره از زمین
 بونده مراد اولدقلری یردر) (خالی بوش دیمکدر تهی معناسنه) (مانده لفظ مشترکدر لازم ايله
 متعدی ببنده لازم اولنجده بقعدلری خالی قاشش دیمکدر) (و بر بود تقدیر اولنق كرك
 متعدی اولنجده بقیه لر بنی خالی قوم مشلر دیمک اوور) (و بنه بود تقدیر اولنور بو تقدیر جه
) (محصول ترکیب) (سوز بو اتفاق اوزره مقرر اولدیکه بر کیمسه بی انلرک جاسو ساغنه
 حواله ایلدیلر و فرصت زمانی رعایت ایلدیلر یعنی حفظ ایلدیلر شول زمانه دیک که

ردشعی

ردابن سیدعلی و سروری

رد سروری

بر طاقه نك اوزرينه سور مشلرايدى وبقعه لى خالى قالمش ايدى ويا بقعه لى خالى قوم مشلرايدى
 حاصللى بر قومى غايت ايلكمه كيدوب بر لى تنيها قوم مشلرايدى (بر سر قومى رانده بودندك
 معناسنى بر قومك باشى اوزره سور مشلرايدى دين ادا ده قصور ايلش منه سنده مانده بونده نهاده
 معناسنى دين ايكنسك مابىنى فرق ايدر دكل ايش اوقتي كه بر سر قومى رانده بودندك معناسنى
 ناشول زمانه دكين كه اول حراميلر ركون بر كاربان باعنه كتمشلا ايدى دين كاربان قيدى
 ظنى در فئدر * تنى چند از مر دآن واقعه ديده و جنك آزموده را بر ستانند نادر شعب جبل پنهن
 شدند شبانگاه كه دزدان باز آمدند سفر کرده و غارت آورده سلاح بكشدند و غنایم بنهادند
 نخستين دشمنى كه بر سر ايشان تاخت خواب بود چند انكه پاسى از شب بكذشت * تند مراد
 شخصه در (ويا حرف وحدت) واقعه ديده ايش كورمش معناسنه در تنبيه در كه بونك كى ايشلره
 شجر امور ديده كيمسلا ارسال ايلك كرك (جنك آزموده ماقبله عطف تفسيرى كى در) ورا دات
 مفعول آزموده راراسنى ديده د نصكره بازوب بونده حذف ايلك ايدى قاعده سجع دين خوب
 سويلامش زيرا سجع مانع دكل كرسه بونك كى روابط اولكى فقره نك اخرنده يازلسون
 و كرسه ايكنجى و اوچنجى و شيريك نهايتى اولكى فقره نك اخرنده وقوعى ارتق در فئدر (يا حرف
 ناكيد) فرستادن فعل ماضى جمع غائب در كوند ريلر ديمكدر ارسال ايلد بيلر معناسنه (تا حرف
 تحليل شعب شينك كسرى وعينك سكونيله طاغ ايچنده اولان بوله ديرلر جمله اضافتى لاميه در
 شعب جبلك معناسى ياننده حراميلر كذركا هى اولان يوللرينه دين كذركا اداسى رنده دكل
 فئدر (سفره كرده) و غارت آورده ده ها ر سملر حرف تربدر سفر ايدوب و غارت كتورب ديمكدر
 (سلاح سينك كسريله ياراق معناسنه در قلم و غيريسى كى) غنایم غنيك جعيدر طويلق معناسنه
 (نخستين ياه نسبت و نون ناكيد ايله اولكى ديمكدر زيرا نخست نونك و خانك ضميره ليله وسينك
 سكونيله اول ديمكدر) دشمنى يا حرف تكير و يا حرف وحدت (بر حرف استعمال) و سر تحسين لفظ
 ايچون كمش (تاخت فعل ماضى مفرد غائب چابدى) يعنى ايلغار ايلدى (خواب بونده اويقو
 معناسنه در) پاس بعض معناسنه در (و يا حرف وحدت) محصول تركيب (واقعه كورمش
 و جنك صنماش ارلردن بر نيچه شخص ارسال ايلد بيلر تا كيم اولد قلى طاغ بولنده پنهان اولد بيلر
 كيمه كه حراميلر كروك ديلر سفر ايدوب و غارت كتورب يراقلرين بلارندن اچ ديلر (يعنى
 چوز ديلر و طويلو غى قود بيلر اولكى دشمن كه اوزلرينه ايلغار ايلدى اويقوايدى يعنى بورغون
 كابوب اويو ديلر اول قدر كه كيمه دن بر مقدار كرسى * يت * قرص خورشيد در سياهى رفت *
 بونس اندر دهان ماهى رفت * قرص خورشيد دن بونده مراد كوشن چور كيدر يعنى جرم
 شمس (سياهى ياه مصدريله فرا كواق ديمكدر) رفت كتمدى ديمكدر بعض نسخه در فئدر پيند
 شد و اقد در معنى بدر (بونس يعنى بونس پيغمبر عليه السلام) اندر ادا ت صله (ماهى ياه اصليد ايله
 باقى ديمكدر اضافتى لاميه در پينده ادا ت تشبيه مضمير در (محصول يت) دزدان خوابه
 طلدى كانه كه قرص خورشيد ظلمته كتمدى (حضرت بونس ده دهان ماهى به كتمدى اويقويه
 زياده طالوب منغمس اولد قلدن نكاشدر حاصللى شدت خوابدن تعبير در * مردان دلاوران
 از كين بدر جستند و دست همرا يكان يكان بر كتف بستند * كين كاف عربك قحى و ميك
 كسريله پوصويه ديرلر (بدر ياه صله ايله طشره ديمكدر) جستند فعل ماضى جمع غائب صحراد بيلر
 ديمكدر (دست همه لاميه در) ورا دات تخصيص (يكان يكان يلك قحى و كسريله وكاف
 عجميله بر برر ديمكدر عريده احاد ديرلر همزه نك ضميله) بر بونده حرف صله در (كتف كاف
 عربك قحى و تانك كسرى ايله و سكونيله بغرن معناسنه در و فار سيمه شانه ديرلر بونده مراد

رد سمي

رد سمي

رد سمي

رد سرورى

رد كافي

ارد در (بستند فعل ماضی جمع غائب اردینه بغلدیلر دیمکدر (محصول ترکیب) دزدان که
 قوی او بقویه طالدیلر بهادر ارل پوسودن طاشره صحرادیلر ورر برالدیری اردلینه بغلدیلر
 * بامدادان بدر گاه ملک حاضر آوردند همدرا یکشتن اشارت فرمود * (محصول ترکیب)
 ایتسی پادشاه درگاهنه جبعنی احضار ایلدیلر جبعنك قتلنه اشارت بیوردی * اتفاق
 دران میان جوانی بود که میوه عفوان شبایش نورسیده و سبزه کستان عذارش نودیده *
 اتفاق اصلنده اوتغ ق ایدی و او حرفدر حروف مجهور دن و تا حرفدر حروف مهحوسه دن
 یتهماتسافر و تباعد اولدیغیچون و اوی تابه قلب ایدوب تابی تابه ادغام ایلدیلر اتفاق
 اولدی و الف نون تنویدن مبدلدر (درامیان اول اورته ده) یعنی انلرك اراننده (جوانی یا
 حرف وحدت) که حرف رابط صفت (میوه یش و همزه اضافت ایچون کلمشدر) عفوان اول
 معناسنه در (شباب بونده یکتلك دیمکدر و شین ضمیر جوانه راجعدر) نونونك قحیله یکی دیمکدر
 جدید معناسنه در (رسیده ماضیدن قسم مفرد غائب ایرشمش) بولغظی مقدردر (سبز سینگ قحی
 و هاء رسمیه چن معناسنه در اماها سزیشل نك معناسنه در) کستانه و کستانك عذاره اضافتلی
 لامیه لدر (عذار بونك کی رزده صقل تن بره دیرلر) دمیده ماضیدن قسم مفرد غائب بونده
 بتش دیمکدر (یته بر بود مقدردر (محصول فقرتین) اتفاق اول حرامیلرك اراننده بر جوان وار
 ایدی که آنک تازه یکتلکی میوه سی یکی ایرشمش ایدی حاصلی جوانلغك اولی ایدی (یعنی تازه جوان
 ایدی دخی عذار کستانك سبزه سی یکی بتشیدی) یعنی خطی تازه کلمش ایدی * یکی ازوزر پای
 تخت ملک بوسه داد و روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت این پسر همچنان از باغ
 زندگانی برخورده و از ریوان جوانی تمتع نیافته توقع بکرم اخلاق خداوندی انست که بخشیدن
 خون او بر بنده منت نهی * پای تختدن مراد سریر ایاغیدر (بوسه داد بحسب لغت بوسه
 ویردی دیمکدر اما اویدی معناسنه مستعملدر ماوم اوله که بعض الفاظ عجم دادن و دهیدن
 و بونلرك مشتقاتیله مستعملدر بوسه داد و دشنام دادی کی (روی شفاعت بیانیه در) همچنان
 انجلین (یعنی بولداشلی اولان حرامیلر کی الان معناسنه مستعملدر بونده ده جازدر که الان
 معناسنه اوله (باغ زندگانی بیانیه (زنده دیری دیمکدر) و الف و نون زائدات جمع شکنده
 اولدیغیچون هاء رسمی کاف بحمیه ابدال اولمش (و باحرف مصدر در) زندگانی و زندگانه
 و معنایه در دیرلك دیمکدر (بر بونده میوه در یش معناسنه (ربهان رانك قحی و یا ک سکونیه
 اول معناسنه در (عرب ربهان الشباب در اول جوانی معناسنه) تمتع فعل بابندن مصدر در
 انتفاع معناسنه (یعنی فائده لنگ) نیافتد فعل نفی ماضی یعنی ماضیدن قسم مفرد غائب بولماش
 معناسنه (توقع رجا دیمکدر امید معناسنه) بکرم باحرف مصاحبت (و یا حرف صلّه من معناسنی
 متصننر توقعه متعلق) اخلاقه اضافتی لامیه در خلقك جبعید ر خانك ضمی و لامك ضمی
 و سکونیه خداونده اضافتی بیانیه در (توقع مبتدا) و آنست خبری (که حرف بیان) بخشیدن
 (باحرف صلّه) خونه اضافتی مصدرک مفعولاندر (و او ضمیر یته لامیه در) بر بنده تقدیری
 ران بنده در (منت نهاد منت نهديك مفعول صریحی) و بخشیدن (و بر بنده غیر صریحی
 (محصول ترکیب) و زرادن بریسی پادشك تختك ایاغنی اویدی (یعنی تعظیم و تبجیل ایلدی
 و شفاعت یوزنی بره قودی ویدی بو اوغلان اول بولداشلی کی الان دیرلك باغندن
 میوه یتد مشدر (یعنی هنوز کنج یاشلدر) دخی جوانلق اولندن تمتع اولماشدر حاصلی یکتلکته
 طویع مشدر (یعنی دخی کنجدر پادشاه کرم اخلاقندن امید اولدر که بونك قانون باعستلغنی
 بونده لك اوزر بنده منت قویه (یعنی امید اولدر که کرم عیمکدن بونی عفو ایلد سبن بونده

مطلوبه

ردسروزی و شعی و کافی

ردشعی

ردشعی

زد کافی

بعضی را دیدی که کردگان

اصلی کرده در کاف عجم

کسریله و کاف عجم های

رسمیدن بدلدر شد

ر بهائی ریع معنائه اولوب حاصل دیمکله تعبیر ایدنلر خطا اینلر (توقع بکرم اخلاق خداوندی آنستک معنایی خداونده منسوب اولان اخلاق حیده دخی کرم ایله بنم امید ورچام اولدر دین اخلاق حیده دخی کرم ایله دیدیکنده ابهام ایاش) بخشیدن خون او معنایی اول جوانک قانی با غشغله دین باه صله معناسندن بی خبرایمش * ملک روی ازین سخن درهم کشید و موافق رأی بلندش نیاید و گفت * (روی درهم کشیدک معنایی یوزنی پورتاردی و پورتاردی دیمکدر) موافق رأی اضافتی اسم فاعلک معنائه در (ولنده اضافتی یایه در) یعنی پادشاه وزیرک مذکور کلامندن یوزنی پورتاردی (و رأی بلندینه موافق کلدی و دیدی) بعضی نسخه ده بلندیرینه جهان بین دوشمش و موافق رأی بلندش فقره سی ماقبلنده فقره به مقام تعلیمده در بین و او عاطفه نک وجودینه ملتفت اولمامش فتندر * بیت * پرتوینکان نکبر دهر که بنیادش بدست * تربیت نا اهل را چون کرد کان برکنبدست * توضییا و اثر معنائه در (نیکانه اضافتی لامیه در پرتو مبتدا) و نکبر فعل فنی مستقبل مفرد غائب گیریدندن طو تمناز دیمکدر خبر مبتدا در (هر که اصلنده هر کس که در تکه سابقه فصل بیان اولند) بنیاد بنام معنائه در بونده اصل و نسل مراد در (شین ضمیر که به را جمددر) نا اهل را نا حرف فنی اهلیتی فنی و سلب ایدر (و را ادات صله در با معنائه نا اهل دیمکدر یعنی ناجنسه و بداصله دیمکدر) چون و او رسمیه ادات تشبیه در (کردگان اکثر انجم ایکی کافی به عجمی او قودیلر و او لکسی مکور و بعضیلر نانیسی عربی و بعضلر کسنجه قوز دیمکدر که عربجه جوز دیر لر جیک قحجیه) بر حرف استعلا (کنید کاف عجمک ضمیمه قبه معنائه در تعریب ایدوب جنبده دیر لر جیمک و بانک ضمه لریله) محضر لیت) ابولر پرتوینی طو تمناز یعنی قبول ایلر هر کیسه که سرشت و خلقتی یارمز در حاصلی ابولدن نور و فر آلوب متأثر اولماز (مصراع ثانی مصراع اولک تنویر و توضیحی ایچون کلدشدر) یعنی نا اهل و ناجنسه تریه ایلمک قبه اوزره قوز قومی کبیدر یعنی قبه اوزره قوز قرار ایلمدی کبی بداصله تریه تأثیر ایلمک * نسل و تبار اینان منقطع کردن اولیتست و بیخ و بنیاد ایشان بر آوردن بهتر که آتش نشاندن و اخگر گذاشتن و افی کشتن و بچه نگاه داشتن کار خردمندان نیست * نسل معروف ترکیجه دول دیرلر (تبار ناک قحجیه بونده قوم و قبیله مراد در) ایانه اضافتی لامیه در (این اسم اشارتدر قریبه الف و نون ادات جمد در ذوی العقولدن اولاد ییچون) منقطع انفعال بایندن اسم فاعلدر فعل ثلاثیه مطا و عدر قطعه فائطع کسدی دیمکدر بونک کبی یرلرده اسم فاعل اسم مفعول معنائه در کسایش دیمکدر (کردن ایلمک یعنی کسایش ایلمک حاصلی کساک دیمکدر) اولیترا یکی ادات تفضیلدن مرکب اسمدر اولکسی عربیدر که اصلنده لامک قحجیه در لامی مکسور او قومق دأب عجمدندر پس بونده رئا کید ایچون کلدشدر انجق (بیخ باه عربینک کسریله کوکدر) بنیاد اصل معنائه در (ایشانه اضافتی لامیه در) حصرت شیخ تفنن قصدا ایدوب قریبدن بعیده انتقال پیوردی (بر آوردن بونده چقار مقدر قلع وقع معنائه بیخ و بنیاد مقدم مفعولیدر نیکه نسل و تبار منقطع کردنک مقدم مفعولیدر) بهتر بکرت دیمکدر وینه بر سین و تامه قدر در (که حرف تعایل) آتش نشاندنک مقدم مفعولیدر نشاندن لفظ مشترکدر آتشله مستعمل اولسه سویندیرمک معنائه در اما در ختله مستعمل اولسه دیکمک معنائه در عربجه غرس دیر لر ضیمک قحجیه طاشله ده اسمعال بویه در اما انسانده افعاد و اجلاس معناسنده و بر کیسه بی بر مصلحت اوزره نصب ایلمکه دیر لر بعضی شراح اصلنده نصب معناسنده درو بونده اطقا معناسنه در دیمش و بعضیسی نصب معناسیله اطفایک مناسبتی چندان واضح دکدر اما اجلاس معناسیله مناسبتی واضحدر دیمش ظاهر بودر که معنایی اشتراکدن ایکسیده آگاه

زده سروری و کافی

رد ابن سید علی
و سروری و کافی

زده سروری

رد ابن سید علی
زده کافی

اولا ماش فنامل (اخر کاف عربی که فتحیه کوزدیم کدر قور معناسنه) گذاشتن ترک ایلت (واقع
عینک فتحیه عربی در انکرک بلاننه دیرل اما بجم کسر عینله اوقورنکه سائرلینی بوبله ایدر (بچه بای
عربینک فتحی و جیم بجمی ایله یوری جووجه ده جوژده دیرل) کارخر دمندان لامیه درومبدا
(و نیست خبری (محصول ترکیب) بیت سابقه بو ترکیب مقول ملکدر بیورر که بونلرک اصل ونسلی
منقطع ایلتک اولی رکدر و بونلرک کوکنی و دبینی یزدن اوزوب چقارمق یکر کدر زبرا آتشی
سوبندروب قورینی بقویوب اهمال ایلتک و بلانی اولدروب یوروسنی اولدرمیوب صقلمق و بسلک
عاقلا ایشی دکلدر بعض نسخه ده نشاندن پرینه کشتن یازارینه لفظ مشترکدر اولدرمکه
آتش سوبندرمک بیننده پادشاه بیوردیقک حاصلی و نتیجه سی بودر که جیمینی قتل ایدوب
هیچ برینی ترک ایلامک کرک (معلوم اوله که آتشیدن و افیدنصرکه رایازمق و بچه دئصرکه
برهمزه ایله شین ضمیر یازمق صحیح نسخه لره مخلفندر * قطعه * ابراکراب زندگی بارد *

هر کر از شاخ بد بر نخوری * ابر بلوط (زندگی دیرلکدر حیات معناسنه) (بارد فعل مضارع مفرد غایبدر
لازمه متعدی بیننده مشترک بونده متعدیدر یا غدر معناسنه) (شاخ دال و بلاق دیمکدر بیده اضافتی
لامیه در) (یدبای عربینک کسر یله سکوت اغاجنه دیرل) (برونده یمش معناسنه در) (نخوری
فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب یمزسین دیمکدر) (ابر مبتدا و جله شرطیه خبر و بارد فعل شرط و آب
زندگی مقدم مفعولی و فاعلی تحتاده ابره راجع ضمیر و نخوری جزاء شرط) (و بر مفعول صریحی
(وازشاخ خبر صریحی) (محصول بیت) بولوط اکر آب حیات یا غدر پرایسه ده هر کن سکوت
دالندن میوه یمزسین بونده بارد مجازا باراند معناسنه در دین معنای اشتراکدن غافل ایش
(بعید دکلدر که دنبله از ابراکراب زندگی بارد دین احتیاجسن تکلفه دوسمش) (واصلنده فعل
لازمدر یا غمی معناسنه اما بونده یا غدرمق معنایی مقصوددر دین معنای اشتراکدن اکادیکل
ایش * با فرومایه روزگار میر * کرنی بوریاشکر نخوری * با حرف صله و یا خود حرف
مصاحبت (فرومایه الحق اصلو) (یعنی بد اصل ناجنس دیمکدر) (روزگار بونده ازمان اوقات
معناسنه در) (میر فعل نهی مفرد مخاطب ایلمه معنای لازمی صرف ایلمه دیمکدر) (کرنه
حرف تعلیل (نی قامش بوریاه اضافتی لامیه در) (بوریارد رلو حصیر در فارغ و قاشندن
طوقنورانا طولیده و دیار عربده فقر استعمال ایدر لر زبرا مشهور و معروف حصیر دن او جو زدر
(شکر نخورینک مفعول صریحی) (وازی غمیر صریحی) (محصول بیت الحق اصلو ناجنس
کیسه به روزگار ایلمه یعنی تریه سنه اوقات و ایام صرف ایلمه و آنکه روزگار کچورمه زیرا
بور باقندن شکر یمزسین حاصلی بد اصل ناجنس سعی و کوشش صرف ایدوب اندن صلاح
ورشد توقع ایلتک همان فی بوریادن شکر تحصیلنی رجا ایلتک کبیر * وزیر این سخن
باشید طوعا و کرها پدیدندید و بر حسن رای ملک افرین خواندو گفت انچه خداوند دام
ملکه فرمود عین حقیقتست که اگر در سلاک صحبت آن بدان تربیت یافتی یکی از ایشان شدی
اما بنده امید وارست که بصحبت صالحان تربیت پذیرد و خوی خردمندان کبیر که هنوز
طغلت و سیرت بغی و عنادان کره در نهادوی ممکن نشده است * طوعا و کرها تمیز آنکه
منصوب مصدر لر در) (یعنی دیلردیلز فارسیجه خواه و نا خواه دیرل حاصلی ظاهرا
مقرو مفاد اولدی اما باطننا کره کوردی دام ملکه جله معترضه علم بدیده دعائی مشتمل
جمله معترضه حشو ملج دیرل) (که حرف تعلیل) (سلاک دیزید و دیزی ایلمکده دیرل بصحبت اضافتی
پساینددر) (بدان برامازل دیمکدر) (یافتی در حکایت حال ماضی بولیدی دیمکدر) (شدیده
بوله در) (امیدوار امید اودیمکدر زیرا و ارادات نسبتدر) (که حرف بیان) (بصحب با حرف

سبب (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده غلامه راجع ضمیر در) (کبرد فعل مضارع در سابق کبی) (که حرف تعلیل) (هنوز الآن دیمکدر) (بغی تعدی معنایسته در) (عناد سرکشاک) (آن کروهدن مرادزدان عربدر) (نهاد خلقت و طبیعت دیمکدر) (ممکن ثابت دیمکدر) (محصول ترکیب) وزیر شفیع چونکه پادشاهدن مذکور کلاهی ایستدی ظاهر اطاعتله و باطناً کراعتله بکنندی و پادشاهک حسن رأی و تدبیرینه آفرین اوقدی یعنی تحسین ایلندی دخی دیدی اول نسنه بی که پادشاه ملکی دائم اولسون بیوردی عین حقیقتدر زیرا اگر بواوغلان اول یرامز لک مصاحبتی دیزبسنده و انلرک صراسته تربیت بولیدی بیور دیغز کبی انلرک بری اووردی اما بن قولک امید ایدر که صلحا مصاحبتی سنبیله تربیت قبول ایلله و عقلاً خوینی طونه (زیرا الآن تازه اوغلاندر و اول حرامیلر بلوکنک بغی و عناد طریق و روشی طبیعتنده ثابت اولوب قرار طوتمامشدر) (بونده طفل بیوردیغی مجاز طریقله در زیرایوفاروده نوخط جوان بیور مشیدی) (پس ایکی کلام تعارض ایدر ایمدی طفل بیور دیغی تازه لکله تعبیر ایلک کرک که تناقض اولیه) (از ایشان شدی فقره سنک اولنه و او عاطفه ایراد ایلین شرطی جزاسن قومشدر) (و حقیقتستی همزه مجلبه ایله یا انلر املاده خطا ایلش) (عین حقیقتستد نصرکه حرف تعلیلی یعنی که حرفی ترک ایدنلر مقصوده واصل اولما مشلر* و در حدیثست) (که مامن مولود الا وقد بولد علی فطرة الاسلام ثم ابواه یهو دانه و بنصرانه و عجمسانه* و او حرف حال در) (در حرف ظرف) (حدیثست تقدیریدر در حدیث وارد و ثابتست) (که حرف بیان ورود) (ما حرف نفی) (من حرف صله بریره متعلق دکل) (مولود اسم مفعولدر طوغش معنایسته بونده وادمراد در الاحرف استثنا) (و او حرف حال) (قد حرف تحقیق) (بولد فعل مضارع مفرد مذکر غائب مبنی للمفعول) (علی حرف جر بولیده متعلق) (فطرة مجرور در علی الیه معنایست خلقدر اسلامه اضافتی لامیه در) (ثم حرف عطف ابواه ثنیة ایدر تغلیب طریقله) (یعنی ابی امه تغلیب ایلش لفظاً مرفوع مبتداً) (ضمیر محلا مجرور مضاف الیه و او دانه راجع) (یهو دانه مولوده راجع ضمیرله فعل مضارع ثنیة مذکر غائب مبنی للفاعلدر تفعیل بایشدن الف ضمیری ابوانه راجعدر یهو دی ایدر) (و بنصرانه یهو دانه کیدر هر خصوصده نصرانی ایدرلر دیمکدر) (نصران شامده برکویک اسمیدر بودن اول اول کویک خلقندن ظهور ایلدی یکچون اکانست ایدوب نصرانی دیدیلر) (و عجمسانه سابقلر کیدر بایده وصیغه ده مجوسی آتسه طپانه دیرلر فارسیجه کبر دیرلر کاف عجمک قحیمله) (یعنی مجوسی ایدرلر دیمکدر) (محصول معنی) (مولیددن برمو اولد طوغماز الاخلاقت اسلام اوزریشه) (یعنی دین اسلام قابل و ایمانه مستعد خلق او اور شویله که مندی حالی اوزره قالب خلاف دین اسلام برکیمسیه مقارن اولمازسه مؤمن موحد قالور) (پس باباسی و اناسی اتی یهودی ایدرلر یهو دیلر ایسه و نصرانی ایدرلر نصرانیلر ایسه و مجوسی ایدرلر مجوسیلر ایسه و زبرک بو حدیثی سو قندن فهم اولنور که مذکور پسر طفل اوله لیکن حکایه نك اولی جوانلکنی کوستر علی کل حال حکایه تعارضدن سالم اولماز الانجوز ارتکاب ایلله معلوم اوله که وزیر کلامنی حدیث شریف ایلله تأیید ایلدی کبی بوا یکی بیتله تأیید ایدر * قطعه * بآدان یار کشت همسر لوط * خاندان نبوتش کم شد * با حرف صله) (یا حرف مصاحبت) (بدان بدک جمعیدر یار املرلر دیمکدر) (یار بولادش) (کشت فعل ماضی مفرد غائب اولدی دیمکدر) (همسر بونده باشدش دیمکدر) (حضرت لوطه اضافتله خاتونی مراد اولور) (خاندان اهل بیت معنایسته در نبوته اضافتی لامیه در) (شین ضمیر حضرت لوطه راجعدر یعنی حضرت لوطک پیغمبر لک

ردشعی

ردابن سید علی و سروری

وشعی و کافی

مطالع

خاندانی و اهل بیتی (که شد کاف بحکم ضمیمه بتدی یعنی ضلالتیه دوشدی (محصول بیت)
 حضرت لوطک خاتونی یار املزله یا خود یار املزله یار اولدی یعنی یار املزله قوشلدی یعنی چون
 حضرت لوطک اهل بیتی کم اولدی یعنی ضایع اولدی (حضرت شیخ دیمک استرکه مذکور)
 خاتون حضرت لوطک همسر یکن و حرم نبوت اولمش یکن یعنی منیع هدایت اولان نبوته
 اضافله شرف بولمش خاندان عظیم الشان ایکن ضلالت اهلانسه قوشلماغله ضلالت اولدی
 (غرض یار املزله مصاحبت ایدوب بدرکارلره یار اولمالک طبیعت انسانی بده قوه تأثیرین
 بیاندر) نبوتش ضمیرینی همسره ارجاع ایدوب معناسی اول خاتونک نبوتی خاندانی ضایع
 اولدی دین خاتونه نبوت اثبات ایلش بوخود جائز دکل * سک اصحاب کهف روزی
 چند * پی نیکان گرفت و مردم شد * (سک سینک قحی و کاف بحمله کلب دیمکدر یعنی
 ابت (اصحابه اضافتی لامیه در) و کهف کذلک (مغاره یه کهف دیرل) اصحاب کهف
 اضافتی ادنی ملا بسه ایلدر (بو نیجه یلار انده یاتوب انده کم اولدقلر چوندر) روزی
 یا حرف وحدت (چند جیم بحکم قحیه نیجه دیمکدر) پی بونده بای بحکم قحیه ازوارد
 معناسه در نیکانه اضافتی لامیه در (نیکان تونک کسر یله و کاف بحمله نیکنک جمیدر یول
 دیمکدر) گرفت فعل ماضی مفرد غائب طو تدی دیمکدر فاعلی تحتیده ضمیر سکه راجعدر
 مردم بونده انسان دیمکدر (محصول بیت) اصحاب کهف سک بر نیجه کون یول رازین
 و آردین طو تدی یعنی ایولره اویدی و مردم یعنی افسان مرتبه سته واصل اولدیکه افسانله
 جنته بله کیرسه کیرلنکه مشکوه انواره بیوررکه (مجل ابراهیم) و کیش اسمعیل (ونا فة
 صالح) و بقره موسی (و حوت یونس) و خمار عزیر (و غله سلیمان) و هدهد بلقیس (و کلب
 اصحاب کهف) و نافه محمد علیهم الصلوٰه والسلام بونلر جمیع اقوچ صورتنده جنته داخل اولورلر
 (پس بونده سک قیامتده آدم صورتنه تمثل اولوب جنته کیرسه کیرل دین عندی
 سوبلش (مردم بونده مفرد در مردم معناسه دین مردمی بیلز ایش) حضرت لوطک
 زوجه سی حکایه سی و اصحاب کهف قصه سی کتب تفاسیرده و شروح احادیث شریفده مفصل
 یاز ایدیچون بونده بیانی ترک اواندی * این بکفت و طائفه از ندما مالک باو بشفاعت
 یار شدند تاملک از سر خون اودر گذشت و کفت بخشیدم اگر چه مصلحت ندیدم *
 این بکفتک فاعلی و قائلی وزیر شفیعدر (طائفه یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل
 (ندما ظاهر بودر که بونده ندما مصاحبلر معناسه اوله اما اغتیارده بو جمع بولنندی
 بلکه ندیم باده مصاحبنه دیشلر و جمعی ندما کاور کسر تونله دیشلر) بلکه اضافتی
 لامیه (یا حرف مصاحبت) او وزیر راجعدر (بشفاعت) یا حرف ظرف (یار یولداش
 بونده قرین مراد در) یا حرف تعلیل (سر خون اوسابقا تحقیق و بیان اولندی یعنی قانی
 هوا و هوس سودا سندن) در حرف تأکید (کذشت یکدی) بخشیدم فعل ماضی
 متکلم وحده بغشلم دیمکدر (محصول ترکیب) وزیر شفیع بو حدیث شریفی و بو ایکی بیتی
 او قودی و پادشاه مصاحبلرندن بر طائفه انکله شفاعتده یار اولدیلر تا کیم پادشاه او غلام قان
 دوک هواسندن یکدی دخی دیدی قانی سکا بغشلم اگر چه لایق و مناسب کور مردم * رباعی *
 * دانی که چه کفت زال بارستم کرد * دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمر د * دانی فعل مضارع
 مفرد مخاطبدر استفهامی متضمن (که حرف بیان) زال بونده رستم داستانک باباسی مراددر
 (کرد کاف بحکم ضمیمه بهادر دیمکدر اضافتی بیانده در) دشمن شمر د مکفول اولی (و حقیر
 مکفول ثانسی) بیچاره حقیر معطوف شمر د بونده مصدر معناسه در (زیرا بونده راجحه

رد شمع

رد شمع و کافی

رد شمع

استقبایست ملو ظر صایق دیمکدر * دیدیم بسی آب ز سر چشمه خرد * چون بیشتر آمد
 شتر و بار ببرد * سر چشمه بکار بشی دیمکدر (خرد خاك دمی وراك سكونيله او وفاق دیمکدر
 از اجق معناسنه (شتر دوه (بار بونده یوکدر حل معناسنه کسر حایله (محصول رباعی)
 خطاب عام طریقله بیورر یاور مبین رستم باباسی زال بهلوان و بهادر رستمه دیدی
 بوند نصکره اوج مصراع مقول زالدر یعنی دشمنی حقیر و بیچاره صایق اولسان حاصلی زیون
 اعتقاد ایلک اولماز (بویست مقام تعلیمده در زیر اچوق کور دک که او واجق و از اجق بکار
 باشندن صوچو نکه زیاده کلدی دوه بی یوکیله کوتردی یعنی گاه اولور که دشمن قوتانور
 واندن سر مدبکک ایشلر ظهور ایدر (رباعی برینه قطعه یازان بلزیمش (رستم کرد کاف
 تریله دینلر خطا ایشلر * فی الجمله وزیر سر راخنه رد و نه زو نعمت پیرورد و استاد و ادیب
 بیستش نصب کرد تا حسن خطاب ورد جواب و سر آداب ملو کش پیامو خند تادر نظر
 همکنان بسندیده آمد باری وزیر از شمائل و اخلاق در حضرت ملک شمه می گفت که
 تربیت عاقلان در وی اثر کرده است و جهل قدیم از جلات او بدر برده ملک را ازین سخن
 تبسم آمد و گفت * بیت * عاقبت کرک راده کرک شود * کرجه با آدمی بزرک شود * فی الجمله
 حاصل کلام بعض نسخه استاد و ادیب و او عطفله واقعدر (فی الحقیقه پیامو خند و عاقلان
 کله لرینه مناسب بود و سجمعه بونی اقتضا ایدر فاعل (پیورر دک و نصب کردک فاعلی وزیر
 مذکوردر (کرک دند یازانلر فاعل ملاحظه سنی ایلمشلر و سجمعه دن غافل اولمشلر (ادیب
 فعل بمعنی فاعلدر ادب تعلیم ایدیمچی کیمه ادیب نصکره را یازانلر موجود نسخه لر مختلف یازانلر
 (تا حرف تعلیل (حسن خطاب یعنی هر کسه لطف و حسنه نکلم و خطاب ایلکی ورد جواب
 یعنی رد جوابی حسن و اعطفله حاصلی وجه معقول الیه جوابی رد ایلکی (سر بونده جمع
 معناسنه در (آداب ملو ک لامیه در پادشاهلره لایق ایدلر دیمکدر (شین پسره راجعه در (تا
 حرف تعلیلر حتی معناسنه (همکنان هانک فحی و کاف عجمینک کسر یله لفظ مشترکدر
 جمع و اقران و امثال بینه حاصلی اسم جمعدر (شمائل شمائل جمعدر شینک کسر یله (و اخلاق
 خلقک جمعدر خانک ضمی و لامک ضمی و سکونیه عطف تفسیری قیاندنر خوبلر دیمکدر
 حضرت بونک کبی پرلده حضور معناسنه در (شمه بونده از اجق معناسنه در (و یا حرف وحدت
 (و همزه حرف توسل همزه بی حرف وحدتدر دین بلزیمش (که حرف رابط مقول قولدر (تربیت
 عاقلان مصدرک فاعله اضافتدر (در حرف ظرف (و یا خود حرف صله (وی ضمیر پسر در
 (تربیت عاقلان مبتدا (اثر کرده است خبری (جلات خلقت معناسنه در (بدر برده
 افتده طشره ایلتمش دیمکدر اما مراد اخراج و ازاله در (ملک را بونده را حرف صله در
 (تبسم کلمسمک (حاصلی خنده کلدی و بوییتی او قودی (کرک ایکی کاف عجمیدر (و اولکیسی
 مضمومدر و راساکن (با آدمی انسان ایلدیمکدر (بزرک بانک و زانک ضمه لر یله و رانک سکونی
 و کاف عجمیه اولو و یوک معناسنه در (بزرک شود پیوک اولور و پیور (محصول کلام)
 وزیر او غلانی اویند ایلندی و ناز و نعمتله بیلدی و استاد و ادیبی او غلایک تربیه سنده نصب
 ایلدی تا کیم حسن خطابی ورد جوابی اکا تعلیم ایتدیلر و جمیع سلاطین آداب وار کانی
 اکا او کر تدیلر حتی جمیع اقران و امثال نظرند مقبول کلدی (سوق کلام اول معنایی
 افهام ایدر که وزیر او غلانی اوغل ایدمش اوله که انکله بوقدر نقید ایلش (برکده وزیر
 انک شمائل و اخلاقدن پادشاه حضور لرینده بر مقدارین سویلر دیکه عقلا تربیه سی کا
 تأثیر ایلشدر و جهل قدیمی آک خلقت و طبیعتدن چقر مش پادشاهه بوسوزدن کلمسمک

رد این سید علی
 رد این سید علی
 و سروری

رد سروری و سیدی
 رد سروری و سیدی

رد شعی

رد کافی

رد کافی

عربی افترده اوباش الناس
الاخلاط دیمش یعنی نامک
در تنبسی اوشاب دددیرلشد

رد سروری

کلدی ویدی عاقبت قورد ایکی قورد اولور اگرچه که انسانیله پیور (یعنی قورد ایکی انسان
النده ده پیور سه برنجلیکی ترک ایلر) که تربیت عاقلان مابعدیله وزیرک مقول قوائه داخل
اولوب ببلکه حضرت شیخ وزیرک مقصودنی بیان ایراد ایلتک ایچون کتور مشدر دین کلامک
روحنه واصل اولماش فئامل * سالی دو برین برآمد طائفه اوباش محله در او پیو سندن وعقد
مراقت بستند تا بوقت فرصت وزیر ربابه و پسرش بکشت و نعمتی قیاس برداشت و در مغاره
دزدان بجای پدر بنشست و عاصی شد ملاک دست تحیر بدندان گرفت و گفت * سالی یا حرف
وحدت (برین بوتربیت و رعایت اوزرینه کلدی یعنی بو حال اوزره برابکی ییل کلدی) طائفه
همزه اضافت ایچون کلش (وحدت ایچوندر دین خطایلیش) او باشند بوند اوندر مراد در
(اوباشه اضافت بیایه در) محله یه اضافت لامیه در (در حرف صله اوضمیری پسره راجع در
پیوستند اولاشدیلو و قاوشدیلو حاصلی انکله مختلط اولدیلو عقد عینک کسریله بوغنی (مراقته اضافتی
بیایه در) تابونده حتی معنایه در (بوقت یا حرف ظرف اضافت لامیه در) (محصول ترکیب)
برابکی ییل بو حال مذکور اوزره کلدی وزیرک محله سی اوندری اوغلانه فرشدی و انکله اشدیلر دخی
یواد اشاق عقدنی باغلدیلر یعنی اتفاق ایلدیلو (تا فرصت وقتنده وزیری ایکی اوغلیله قتل ایلدی
و بی حد و بی قیاس نعمت قالدردی و حرامیلر مغار سنده باباسی برنده اوتوردی و عاصی اولدی
سوق کلامدن فهم اولان بودر که مذکور پسر سردار لری اوغلی اوله پادشاه ایشیدیک
حیرت الینی دندانیله طوتدی (یعنی الینی حیرتدن ابصر دی ویدی * قطعه * شمشیریک
از اهن بد چون کند کسی * ناکس بتربیت نشود ای حکیم کس * شمشیر شبنک قحی و کسریله
قلج نیکه اضافت بیایه در ابو قلیج (کندک مفعول صریحیدر) و از اهنی غیر صریحیدر (بده
اضافته بیایه در برامز دمر دن دیمکدر) (چون و او اصلیه الیه استفهام انکاری بی مفید در
(کسی یای وحدتله فاعل کنددر) (ناکس الحق دنی الاصل دیمکدر) (بتربیت یا حرف سبب) (نشود
فعل نفی مدتقبل شویدندن اولماز دیمکدر اسمی تحتشده ناکسه راجع ضمیر و خبری کسدر) (وای
حکیم معترضه) (محصول بیت) پادشاه حیرتدن الینی ابصر دی ویدی ابو قلیجی براماز دمر دن
نیجه ایدر برکیمه یعنی برنسنه ناک اصلی براماز اوله اتی برکیمه نیجه ایوایدرا بدمدی ای عاقل ناکس
ودنی الاصل تربیتله کس اولماز حاصلی اصلی برامز تربیتله ایو اولماز نشودی شدن اشتقاق
ایلین مصادراحوالندن غافل اولور رمش * باران که در لطافت طبعش خلاف نیست * در باغ
لاله روید و در شوره بوم خس * باران یغور (که حرف رابط صفت) (اطافط طبع لامیه
شین بارانه راجعدر) (خلاف ظرفک فاعلیدر) (در باغ رویدک ظرفیدر) (لاله مفعولی اگر مفعولی
اعتبار اولور سه و تضمین طریق یقیله لازم اعتبار اولور سه) (لاله مبتدا) (و روید خبری
(و رویدک صله سی برمقدر نسته اولور مثلاً از سبیش و از وکی) (در شوره در باغه معطوفدر
(بوم در در زمین معنایه) (پس شوره بوم چورق یر دیمکدر که انده اوت بجز) (خس خالک قحی الیه
چورچوپ معنایه در) (محصول بیت) (باران که انک لطفله طبعنده خلاف یوقدر) (یعنی هر یرده
طلی یاغر هیچ بریده کیکرک یغماز بویله ایکن باغده لاله بتورر) (و شوره یرده چورچوپ
بتورر یا خود انک سببیه باغده لاله بتور و چورق یرده خار و خس حاصلی هر یرک نیه
استعدادی وارایسه اتی بتورر معلوم اوله که مید علی زاده ظاهر بودر که روید روایند معنایه در
استراک و باج ز طریقله دیدو ککنه سروری اعتراض ایلش لیکن اعتراضی قانون منظره
اوزره دکلر فئامل (و شوره بوم چورق یردیدو ککنه ده دخل ایلش که مفرد ظن ایلش دبو حال
بی که تفسیردن هیچ وجهله افراد کلام زرا عربی تفسیرنده ارض ذات ملح دیمش و ترکیده

درسوری
رد کافی

ردشعی و کافی

چورق بر بس دخلی رنده دکل وافظ شوره مضافدر بومه لیکن همزه ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دید و کیده فاسددر زیر اصلی بوم شوره ایدی اضافه صکره اضافندن قطع ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر پس بالفعل اضافت دعواسی باطلدر (رویدی رستن دن اشتقاق ایلان اشتقاق احوالی بلریش * دیگر * زمین شوره سنبل بر نیارد * درونخم عمل ضایع مکردان * زمین شوره بیانیه در بوم شوره کبی تنکه ذکر اولندی زمین مبتدا (بر نیادر فعل نفی استقبال مفرد غائب لغته یوقاری کتورمن دیمکدر اما بونده حاصل ایلز و تورمن دیمکدر خبر مبتدا در (وسنبل مقدم مفعولیدر و ضمیری زمین شوره یه راجعدر) تخیم عمل یانیه در (مکردان فعل نهی مفرد مخاطب ایلز دیمکدر تخم عمل مفعول اولی (وضایع مفعول ثانسی (محصل بیت) چورق بر هرگز سنبل کتورمن (پس زمین شوره ده تخم عمل کی ضایع ایلز یعنی سنبل بتور میچون اکاسعی و کوشش ایلز که بی فائده در تخم عمل عبارت لرینی و او عاطفه ایلز ابراد ایلن معنایه واصل دکل ایش * نکو بی بادن کردن چنانست * که بد کردن بجای نیک مردان * نکو بی یا حرف مصدر ایلک دیمکدر (بادان با حرف صله کردنک نکو بی مفعول صریحی (وبادان غیر صریحی چنانست مصراع ثانی به مرهوندر) که حرف بیان بد کردنک مفعول صریحی و بجای غیر صریحی جای عهده و حق معناسنه اوانجه با حرف ظرف اولور اما مقیم اوانجه با حرف صله در و اضافتی لامیه در (نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلده ترکیب اضافی ایدی یعنی مردنیک صکره اضافتی فسخ ایدوب ترکیب مزجی ایلدیلر که قانونی بودر (مردان الف و نون ادات جمعدر (محصل بیت) رامنزه ایلک ایلک ایولیه یار املزاق ایلک کبی در یعنی ایکبیده برامزدر حاصلی یار املزده رعایت و تعظیم ایلک ایولزه اهانت و تحقیر ایلک کیدر اما عقوله قد یا خود مراد بواوله که برامزده رعایتک عوضی اهتد و اولزه اهتک عوضی رعایتدر زیرا بددر بد کلور هر تقدیر که ایلک ایلک زبکدن نیک کلور هر تقدیر املزاق ایلک والله اعلم * حکایت * سرهنک زاده رابر در سرای اغمش دیدم که عقل و کیاستی و فهم و فراستی زائد الوصف داشت هم از عهد خردی اثار بزرگی در ناصیه او پیدا * سرهنک چاوش و چری باشی لغتوده بوابکی کیمسه به تعین ایلش پس نیچه کیمسه به تعمیم ایلن یا نندن تعمیم ایلش (زاده ده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل ورا ادات مفعول (بر ظرفیت افاده ایدر) در سرنی اضافتی لامیه در (اغمشه اضافنده بویله در) اغمش همزه مک و لامک ضمی و غینک سکونی و میمک کسریله جتکیر خان نسلندن بر پادشاهک اسمیدر پس ایکی ضمه ایلز دینلر ابهام المثلر (که حرف رابط صفت کیاست زیر کلک و یا حرف تنکیر (فراست عطف تفسیری کبی در) و یا حرف تنکیر زائد الوصف وصفدن بیرون (عهد خردی لامیه (عهد زمان و خرد او واقی بونده کوچک مراد در و یا حرف مصدر (اثار ازلک جمعیدر بونده نشانلر مراد) در بزرگی به اضافت لامیه در (و یا حرف مصدر) ناصیه لغته الین اوزرنده اولان صماحه دیرلر بونده الین مراددر) یعنی پیشانی پیدا لایح واضح دیمکدر (محصل ترکیب) سلطان اغمش قبوسنده بر سرهنک زاده کورددم که عقلی و زیر کلکی و فهم و فراستی وصفدن زیاده ایدی یعنی بواو صافی تقریر و تعبیردن و وصف و بیاندن بیرون ایدی او و افغانی زمانندن دخی اولوق اثار بی و دولت و سعادت نشانلری ائنده ظاهر و هویدا و باهر و نمایان ایدی یعنی عظیم الشان اولاجنی کوچکلو کنندن معلوم ایدی * بیت * بالای سرش زهوشمندی * می نافت ستاره بلندی * بالای بوند اوست معناسنه در عریحه فوق دیرلر سره اضافتی لامیه در شین ضمیر سرهنک زاده به راجعدر (را حرف ابتدا) هوش اوص در (یعنی عقل) مند ادات نسبت یا حرف مصدر می نافت حکایت حال ماضی یلدردی یعنی تابان و درخشان اولوردی دیمکدر زهوشمندی

درسوری و کافی
درسوری و شعی

رد این سید علی
رد کافی

شاهدی

نه جاه ایله در نه مال ایله در
بکرم اول و اق کال ایله در

رد سروری و کافی

بوفعله متعلقدر (ستاره فاعل میثافتدر بلندی به اضافتی بیانیه در) بلند بوجه دیگر در رفت معنائسه
(محصول بیت) سرهنك زاده نك باشی اوزره اوصلو لغندن رفعت کو کی تابان و در خشان ایدی یعنی
کو چکاکندن صاحب عز و سعادت اوله جفته سیاسی دلالت ایدردی (حاصلی جبینده آثار سعادت
و دولت نجمی لامع و در خشان ایدی بالای سرش لموانده در تقدیر ایدوب در بالای سرش دین فارسی
بلز ایش زهوشمندی ستاره بی پیاندر دین ایوبیان ایلماش * فی الجمله مقبول نظر حضرت سلطان
آمد که جمال صورت و کمال معنی داشت * که حرف تعلیل (جمال کوزلکدر حسن کی صورتدن
مرا دشکدر یعنی روی) و معنادن اخلاق و اطوار یعنی امور باطنی (داشت لغتده طوتدی دیمکدر
اما استعمالده و اراقدن عبارتدر (محصول ترکیب) حاصل کلام مذکور جوان نظر سلطانت
مقبولی کلدی یعنی پادشاهک مقبولی اولدی زیر اشکلی و صورتی کوزل و کمال اخلاق
و اطواری و ارایدی حاصلی ظاهری و باطنی معمور ایدی زیرا هم حسن صورتیه و هم کمال سیره
مالک ایدی * و حکما گفته اند توانگری بهرست نه بمال و بزرگی بعقلست نه بسال * توان
مطلق قوتدر (و کرکاف عجمک فتحیه کاردن مخففدر ادات فاعل جی معنائسه توان ایله
ترکیب اولغله غنی معنائی افاده ایدر که ترکیجه بای دیرلر (و یا حرف مصدر در) با حرف
مصاحبت (و هنر صنعت و صنعتده مهارته دیرلر اما استعمالده عیبه مقابلدر که عریجه مقبت
دیرلر میک و فافک و بایک فتحیه لایله مقابلی مثلیدر عیب معنائسه (بزرگ اولو) و یا حرف مصدر
اولواق دیمکدر بونده عظمت و نباهت شان می ادر (محصول ترکیب) و حکما و عقلا دیمشلدرد که
غلبی و بایلق هیز ایله در یعنی معرفت و کمال ایله در مال ایله و اسباب دینویه ایله دکلدر
و اولواق و بیوکاک عقل ایله در بیل ایله دکل یعنی سن و سال ایله و چوق یشامق ایله دکل
یعنی عقلا نظرنده عاقل و کامل جوان نادان پیر سال خورده دن معزز و مکرمدن حاصلی
عقل و کمال اولما بجه چوق یشامق فایده ایلر دیمکدر * ابنای جنس او برو حسد بردند و بخیانتی
منهم کردند و در کشتن اوسعی بی فایده نمودند * ابنای جنسندن مراد سائر چالوش زاده لر در
(با حرف مصاحبت (خیانت معروف) و یا حرف وحدت یا سزا براد ایدلر جمیع نسخده
مخالف یا مشایر (کشتن او مصدرک مفعولنه اضافتدر (محصول ترکیب) اول سرهنك
زاده نك ابنای جنسی اکا حسد ایلدیلر یعنی پادشاهک منظور نظری و مقبول خاطری
اولد یعنی قسقتدیلر و بر خیانتله انی منهم ایلدیلر و قتلنده بی فایده سعی کوستر دیلر اما
کارکر اولمادی مصراع * دشمن چه کند چو مهربان باشد دوست * مهر محبت (و بان
ادات فاعلدر جی معنائسه (محصول مصراع) دشمن نه ایله که قادر در چونکه دوست اهل
محبت و شفقت اوله یعنی بر کیمسه که بر کیمسه بی دوست و یار ایدینه دشمن یک در لواغوا ایدرسه
دوستلخی بوز ماز * ملک پرسید که موجب خصمی ایشان در حق تو چیست گفت در سایه
دولت خداوندی همکنار اراضی کردم مگر حسود را که راضی نمیشود الا بزوال نعمت من * که
حرف بیان (موجب بونده سبب معنائسه در اضافتی لامیددر (خصم بونده دشمندر) و یا
حرف مصدر (و همزه اضافت ایچون کلشدر که لامیه در) سایه دولت بیانیه در
(خداوندی به اضافتده بویله در) یا حرف نسبت (همکنان جمیع) را ادات مفعول (مکر
ادات استئنا (حسود را را ادات مفعول (که حرف تعلیل (الاحرف استئنا) با حرف مصاحبت
(زوال مصدر در زوال بزول دن یعنی نصربانک اجوف و او یسندن کتمک معنائسه (نعمته
اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر (و منه اضافت لامیددر (محصول ترکیب) پادشاه بونک

خصوصه بدخواه لک ایلد کیری مکر و حیل به مطلع اولیجق بوکه سوال ایلدیکه انلرک
سنگ حقه که خصوصه لک سبی ندر یعنی عداوتلرینه باعث ندر پس دیدیکه پادشاهک
سایه دولته جمیع قیو قرانی راضی ایلدم الاحسودی که راضی اولماز الایم نعمتک
زوالیله یعنی مراد لری بنی باب سهوا دتکز دن هجور و نعمتکز دن دور ایلد کیری درات
واقبال خدا وندی باد پائیده * دولت واقبال بونک کی پرلده عطف تفسیر قیلدند ندر
(خداونده اضافتی لامیه در) و باحرف نسبتدر (باد موقع دعاده فعل امر غائب صیغه سیدر
یعنی پادشاهک دولت واقبال اولسون دیکدر صحیح نسخدر بویه واقع در تقدیری دائم و یاباقی
ونایت و یا جاویدر) پس بوالفاظک بر بنی کتابته اثبات ایلد کیری صحیح نسخدر له مخالفت ایلد کیری
و قضا که بسم الابزوال نعمت من دیدیسه لازم اولدی پادشاهک دعاسیله تعقیب ایلد کیری اگر چه که
رومده عادت ابتدای کلامده دعا ایلد کیری (مثلا سلطانم صاع اولسون دیرلاند نصکره تکلمه
ابتدا ایلد کیری قطع * توانم آکه نیازم اندرون کسی * حسود راجه کنم کوز خود برنج
درست * توانم فعل مضارع متکلم وحده توانیدن قادرم دیکدر (ان اسم اشارتدر) و ررا
مقدر در تقدیری توانم آن را در (که حرف بیان (نیازم فعل نفی استقبال متکلم وحده بونده
متعبددر انجیم دیکر لازمده کلور انجیم معناسنه (اندروندن مراد خاطر در جوف دین
اصابت ایلامش (کسی به اضافت لامیه در) (حسود را اادات مفعول (کنم فعل مضارع
متکلم وحده در کنیدن بونده ایلیم دیکدر تقدیری چه چاره کسی (حسود کنم مقدم مفعول
اولی (وجه مفعول ثانسی (کوکه حرف تعلیل (واوضیری حسوده راجه در) خود بونده
روم ضمه ایله و و او رسمیه کنیدی معناسنه در (برنج باحرف ظرف رنج رانک فکحیه زخته دیرل (با
در متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایلد (بایه زان دینلر زان دیمشر (درست سین و تادات
خبر در همزه مجتلبه ایله یازانلر همزه یی زان یازمشر (محصول بیت) قادرم اکا که کیمسه نک
خاطرینی پریشان ودانی رنجیده ایلیم یعنی هیچ بوجهله کیمسه یی آزار ایلیم اما حسوده
نه چاره ونه درمان ایلدیکه اول کندو دن رنج و بلا ده در یعنی حسد ممتنع الازاله بر ذاتی
و جلی مر ضرر آئی اندن رفع ایدوب الازاله سنه قادر دکل * میرنا رهی ای حسود کین رنجست
* که از مشقت آن جز بمرک نتوان رست * میر باحرف تأکید میر فعل امر مفرد مخاطب
اول دیکدر عربجه مت دیرل (تا حرف تعلیل (برهی باحرف استقبال رهی رانک فکحیه فعل
مضارع مفرد مخاطبدر بونده قور تالاسن دیکدر (کین اصلده که این در) (که حرف تعلیل
و این اسم اشارتدر حسده (رنجست با حرف وحدت (که حرف رابط صفت (مشقت آن
اضافتی لامیه در ورنجه اشارتدر (بمرک باحرف مصاحبت مرک موت معناسنه در) رست
بونده رستن معناسنه در و براتونده بوی استقبالیت واردر (محصول بیت) ای حسود اول
تا کیم مرض حسدن خلاص بولاسن زیرا بوحقد و حسد بر المدر که انک مشقتشدن موتدن
غیری علاجه خلاص بولاق ممکن دکل یعنی حقد و حسد بر مر ضرر که چاره و درمانی موت
و فوتد رزیرا امر ذاتی و جلیدر * قطع * شور بختان بارز و خواهند * مقبلا زوال نعمت
و جاه * شور بخت بونده بدبخت معناسند در اصلده قرش و رش طالع اولد دیکدر (الف و نون
ادات جمعدر) (شور بختان مبتدا (و خواهند فعل مضارع غائب خبر مبتدا استرل و دیرلر
(و بارزو با حرف مصاحبت و ارز و الف ممدود ایله شوق و اشتیاق معناسنه در خواهند
متعاق یعنی مفعول غیر صریحدر) (مقبلا اصحاب اقبال معناسنه در) (الف و نون اادات
جمعدر) (و اادات تخصیص (زوال خواهندک مفعول صریحدر و نعمته اضافتی مصدرک

رد سروری
و عشقی و کافی

رد سروری
رد ابن سید علی

و سروری

رد ابن سید علی
و سروری

فائده اضافت در (وجا، نعمته معطوف جاه منصب معناسنه در (محصول بیت) بدبخت
 و بر کشته طالع اول انراهل اقبال و دواتك ارزو و استیافله نعمت و جاهلریك زوالن استرل یعنی
 کند وری کی تمام عالمی شور بخت و بی نعمت و جاه اولد قلرین استرل (بیت) ای نجائی استریش
 یقلائی یقلائی آنکیچون هپ کوزلر بی وفا اولدون دیرین * کرینند برور شبیره چشم
 چشمه آفتاب راجه کلاه * نیند فعل نفی استقبال مفرد غایب در یبنددن اگر کور مرز سه دیمکدر
 برور با حرف ظرف ره زبونده کوند معناسنه در که عربجه نهاردیرل شبیره اصادنه وصف ترکیبدر
 شبله پریندن کیچه اوچوچی معناسنه صکره یراسه جنسنه اسم اواسی پس چشم ابله وصف
 ترکیبی اولدی کیچه کوروب کوندز کورمین کیسه یراسه کوزلی دیمکدر (چشمه آفتاب بونده عین
 الشمس معناسنه در کونش چشمه سی اضافت بیانیه در) (را حرف اختصاص) (چه کلاه تقدیری چه
 کلاهست (محصول بیت) اگر یراسه کوزلی اولان کیسه کوندوز کور مرز سه آفتاب چشمه سنک نه
 کلاه ی وار (یعنی اول شخصک کوندز کور مدکی آفتابک قصورندن دکلدر بکله کندینک اول مرصندندن
 (بونک تقدیری بی چشم شبیره ایلین وصف ترکیبی دن آگاه اولدوغندن ترکیب اضافی به
 ارتکاب ایلش) (واکر روزه شبیرهك کوزی کور میه دیتده اثر نجه کتمش) (مصرع ثانینک
 معناسنی آفتاب چشمه سنک نه کنه ی وار (زیرا بوقیاحت شمسندن دکلدر بکله یراسه نك
 کند و سندن در دین مصرع اولده ایلدوکی خطایی تأیید و تأکید ایلش) (بعض شراح
 شبیره عبارتک اصلی شبیره در دیش و بعضی لر دایوب شبیره اصل وضع اوزره لغت در دیش
 (و بعضی حق بودر که شب پرند دن مأخوذ اولغه مانع بو قدر دیش (البکن حق بودر که
 اوچی یله اصابت ایلدوشن (زیرا اصلنده پرند شبدر ساتر مشتقاندن اولان ترکیبدر کی
 (شبیره چشمک معناسنی ای عینه دین معلومدر که ایکی اولکی لر کی وصف ترکیبندن آگاه
 اولدوش * راست خواهی هزار چشم چنان * کور بهتر که آفتاب سیاه * راست بونده
 کرچک و طوغری معناسنه در (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دیلرسک معناسنه
 (یعنی معنای شرطی متضمن در جواب حق بودر دیمکدر) (هزار ییک دیمکدر عربجه
 (الف دیرل لامک سکونیه اسم عدد در مبتدا واقع اولمش (چشم چنان موصوفک صفتنه
 اضافتی قبیلندندر و هم هزار (کور مبتدای ثانی) (بهتر خبری وجهه اسمیه خبر مبتدی
 اولدر که من تفضیلیله معناسنی متضمندر (آفتاب مبتدا) (سیاه خبری) (محصول بیت)
 طوغر بسین دایوب کرچکین استرسک یک یراسه کوزلیک کی کور اولوق یکر کدر قرص
 آفتاب سیاه اولمقدن زیر ابرقاج شبیره کوزلی کیسه اسمی اولمقدن عالمه ضرر مرتب اولماز
 اما آفتاب سیاه اولمقدن تمام عالمی ظلمت قیلار (اگر خواهی که هزار چشم چنان یعنی شبیره
 چشمی کی کور اولوق یکر کدر آفتاب سیاه اولمقدن راست دیلرسک (پس راست خواهی
 معنی جهتنده شرط مخدوفه جوابدر دین تطویل کلام ایلش بلا فائده زیرا معنی دیدن کور
 کبیدر بویه دکل سن صحیح دیلرسک یک یراسه کوزی کی کوز کور اولوق اولددر آفتاب سیاه
 اولمقدن دین مقصودیتنه واصل اولماش یینک معناسنک تحقیقنده اولقوله بیک دانه
 چشم اعمی و نایینا اولوق یکر آفتاب بی نور وضیا اولمقدن دین اولقوله بیک دانه چشم
 عربتنده ابهام ایلش * حکایت * ایکی ازملوک عجم حکایت کنند که دست تطاول
 بمال رعیت دراز کرده بود و جور و اذیت آغاز * که حرف بیان (دست تطاول بیانیه تعدی
 و ظلم البنی دیمکدر با حرف صله (مال رعیت لامیه) (دراز کرده بود اوزامش ایدی) (دراز
 دالک فتحی و کسر بیه اوزون دیمکدر بونده دست تعدیدن عبارتدر) (اذیت فتح همزه

رد ابن سید علی
 رد شعی
 رد شعی
 رد ابن سید علی
 رد سروری و کافی
 رد سروری

رد ابن سید علی
 رد سروری
 رد کافی

و کسر ذال و تشدید یا ایله رعیت وزنی اوزره انجتمک دیمکدر ایذا معناسنه (آغاز دفعه کمره
بر کرده بودند بر او انور که او ایکی فقره به مطابق اوله (محصول ترکیب) عجم پادشاه لرندن
برخی حکایت ایدر که تعدی و ظلم البنی مال رعیت اوز تمش ایدی و جور و جفا و ایذا به
بانیش ایدی * خاق از مکاظ ظلمش در جهان برفتند و از کریت جزرش راه غربت گرفتند *
خلقدن مراد سلطنتی شده اولان قومدر (مکاظ مساجد وزنی اوزره جمع مکیده در
جمع کیددینلر اصابت ایلدیلر (ظلم اضافه فتی بیایددر (در حرف صله (جهان عالم (برفتند
بونده طاغلدیلر دیمکدر (کریت کافک ضمیمه افنده غم و غصه دیمکدر (اما بونده شدت
معناسنه در جور اضافه لامیددر (شین ضمیریکی را از ملوک عجمه راجعدر راه غربت لامیه
(محصول ترکیب) حکمی و امری اننده اولان خاق ظلمک مکرو حیله لرندن عالمه طاغلوب
کتدیلر دخی جور و جفاسی شدت و المندن ترك اوطان ایدوب غربت یولین طوتمشلر یعنی
دیار غربت اختیار ایتشلر ایدی * چون رعیت کم شد اارتفاع ولایت نقصان پذیرفت و خزینه
تهی ماند و دشمنان از هر طرف زور آوردند * چون ادات تعلیل (کم کاف عربینک قحیه
اکسک معناسنه در کاف عجمک ضمیمه دین معنایی کم ایلش ارتفاع افتعال بایندن مصدر در
محصول معناسنه ولایت اضافه اضافتی لامیددر مراد مملکتدر (نقصان نونک ضمیمه مصدر در
غفران وزنی اوزره (پذیرفت بای عجمک قحیه فعل ماضی مفرد غائب قبول ایلدی دیمکدر
(تهی تانک قحی و کسر یله و هانک کسر یله خالی معناسنه در یعنی بوش (ماند
فعل ماضی مفرد غائب قالدی دیمکدر (محصول ترکیب) چونکه رعیت اکسادی محصول
مملکت نقصان قبول ایلدی خزینه دخی بوش قالدی دشمنان هر جائیدن زور کنور دیلر
(یعنی هر جائیدن غلبه و هجوم کوستر دیلر زرا محصول رعایان و تجار دن حاصل اولور
بونلر ایسه ظلمدن غیر ی مملکت فرار ایلدیلر ایدی پس محصولی کیدن آسون * قطعه *
هر که فریادرسی روز مصیبت خواهد * کو در ایام سلامت بچوانردی کوش * فریادرس
وصف ترکیبدر رسیدن کیمدنک مدینه ایشیجیه دیرلر (و یا حرف تنکیر یا حرف وحدت
روز مصیبت اضافه فی معناسنه در (خواهد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی هر که ده که به راجع
نخسته ضمیر (و مقول فریادرس (وظرف زمانی روز مصیبتدر (کو خطاب عام (در حرف
تا کید (ایام سلامت اضافتی فی معناسنه در (یا حرف صله (جوائردسخنی معناسنه وصف
ترکیبدر (و یا حرف مصدر (کوش فعل امر مفرد مخاطبدر سعی ایله یعنی دورش دیمکدر
(محصول یت) هر کیسه که مصیبت کونده یعنی باشنه برایش دوشوب بر حاله اوغرا دوغنده
مدینه و فریاده ایشیجی بر کیسه استرسن اول کیسه به دی ذوق و صفا و سلامت و رفاهیت
ایامنده سخا و کرم و خلقله حسن معامله به سعی و کوشش ایله یعنی وقت ضرورته یار و یاور
و معین و معاون دیلن کیسه به سوبله فراغت و حضور زمانده هر کسه عزت و حرمت اوزره
اول تا کیم سکا احتیاج و قتنده هر کس فریادرس و مغیث اوله فریادرسی یاسنی حرف مصدر
دین ظن ایلشدر جوان مرد ر جل شاب معناسنده کاور دین عندی سولش * بنده *
حلقه بکوش ارتوا زای برود * اطف کن اطف که بیگانه شود حلقه بکوش * بنده * حلقه
بکوش اضافتی بیایددر (زرا حلقه بکوش وصف ترکیبدر قولخی حلقه دیمکدر (معنود
اوله که رسوم انجلمندن زر خریده عیدینک قولغنه حلقه بکوش مک تا کیم رهی لر دن
ممتاز اوله یعنی بوش او غلاندن که رومده اکادر او غلانی در ل فرق اوله دیو
(ارا کردن مخفدر ادات شرط (نوازی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب (نوازدندن نونده

رداین سید علی و سروری
وکافی و شعی

رد سروری

رد سروری

قحقه ده ضمه دجا زرد را و خشا من سك ديمكدر (برود فعل مستقبل مفرد غائبدر) (رويدندن كيدر
 ديمكدر) نوازي نواختندن اشتقاق ايلين بلزيمش و رودی رفتن دن اشتقاق ايلين بلزيمش
 (لطف كن فعلك مقدم مفعوليدر و تكرار نا كيدلفظي قبيلنددر) (وینه لطف ثابدينصكره
 بر كن مقدردر) (وكن فعل امر مفرد مخاطبدر كنيدندن ايله ديمكدر) (كه حرف تعليل) (بيكانه باء
 عربيك كسرى و كاف بحمله ياد معنائسه در يعنى آشنا اولين كيمسه) (شود فعل مضارعدر يعنى
 فعل مفرد غائب شويدندن اوله ديمكدر اسمي تحتند بيكانه به راجع ضمير و خبري حلقه بكوش
) (و بيكانه ميتدا و ما بعدى خبري) (محصول بيت) (حلقه بكوش قولكي يعنى عبد مملوككي
 اكر او خشا من سك يعنى رعيت ايلوب جفا ايدر سك قابو كدن كيدر يعنى چار فرار ايدر
 حاصلی جوړه تحمل ايله ميوب سني ترك ايدوب كيدر) (پس امدي لطف ايله يعنى تعظيم
 و آبجيل ايله كه بيكانه حلقه بكوش اوله حاصلی ايلك اوزره اولكه هر كس سكبند اوله
 حضرت شيخ بيته محتمل الضدين صنعتي رعيت ايلش نامل تدبير * روزی در مجلس اركاب
 شاهنامه همی خواندند در زوال مملكت ضحكك وعهد فريدون * روزی يا حرف و حدت
 او ضمير پادشاه مذكوره راجعدر بونده كتاب شاهنامه دن مراد ظاهر فردوسيك
 شاهنامه سی اوله زيرا بواسطه مشهور اولدر انكيچون اضافله ذكر ايلدي) (همی خواندند
 او قورلدي ديمكدر حكایت طریقه) (در حرف ظرف زوال مصدر در ذهاب وزنی اوزره
 زال بزول دن يعنى نصربا بنك اجوف واويستندن) (مملكتيه اضافتي مصدر ك فاعله در
) (وضحكك اضافتي لامبدر) (ضحكك و فريدون قصه لری سابقه مفصل بيان اواندي
) (محصول تركيب) (بركون مذکور پادشاهك مجلسنده شاهنامه كتابي اوقنوردی ضحكك
 مملكتی زوالی خصوصنده يعنى الك كبی قهار و قوتلی پادشاهك مملكت و سلطنته زوال نجه
 كلدی و فريدون برينيم بی کس شاهزاده ايک نه وجهله پادشاه اولدی دیو شاهنامهك بوراسی
 اوقنوردی * وزیر ملك را پرسید كه فریدون كنج و ملك وحشم نداشت برو پادشاهی چه كونه
 مقرر شد * حشم حاك و شينك قحقه لریله خدام معنائسه در اما بونده امام نووی شرح
 مسلم حديثده پور دینی مراددر) (حشم الرجل من تعصبه و خدمه من بخدمه و تعصبه
) (يعنى كشتك حشمی شول كيمسه در كه كشی به تعصب ايليه و اوله تعصبه خدمت ايليه اول كشی به
 خدمت ايلين و كشی به تعصب ايليه) (فريدون ضحكك حشمدر كه ضحا كه تعصب ايلدي
 و فريدونه خدمت ايلدي ضحا كه خدمت ايلين و ضحا كه تعصبه ايلدي زيرا ضحكك اومزنده
 بتن ايكي ييلانه ينسنی بيدرمك همچون كونده ايكي كيمسه هلاك ابردی اول جهندن هر كس
 خوف ايدوب مملكتدن فرار ابردی) (و فريدون بن آئين قرانو غنه صغوردی و ضحا كه عدو
 اولور دی بوجهندن ياتند جم غفير جمع اولدی و جيمه ضحا كه دشمن اولدیلر) (پس بركون
 علی الغله ايلغار ايدوب باصوب باشين كسدیلرو فریدون تختنه كچوب پادشاه اولدی مذکور
 توار بخنده ياز يلايك مجلیدر تفصيلين مراد ايدین جدی مستوفي نارينخنده و شاهنامه فردوسی به
 مر اجمت اباسون) (محصول كلام) (وزیري پادشاه ظالمه سوال ايلديكه فریدون برينيم
 و بی کس شاهزاده ایدی خزینه و ملك و حشمی و خدای یوق ایدی اوزرینه پادشاهلق نجه مقرر
 اولدی و ضحكك كبی صاحب عظمت و قدرت پادشاهه نه وجهله ظفر بولدی * گفت آنچنانكه
 شيندی خانی برو به تعصب كرد آمدند و تقویت كردند پادشاهی یافت * خلق يا حرف و حدت
 نوعيه در بر بلوك خلق ديمكدر) (بر حرف استعمال او ضميری فریدونه راجعدر) (باخرف
 مصاحبت) (تعصب معروف) (كرد آمدند كاف بحمله كسریله جمع اولدیلر ديمكدر) (تقویت

تفعیل بابك نافص واویسندن مصدر در قوت ویرمك معناسنه (پادشاهی یا حرف مصدر
(محصول ترکیب) پادشاه دیدی انجلین که کابدن بو مجلسده ایشتدک ویا بوندن غیری پرده ایشتدک
دیمک اوله بر بلوک خلق الک اوزرینه تعصب طریقله جمع اولدیلر و تقویت ایلدیلر (پس
پادشاهلیق بولدی حاصلی بو وجهله پادشاه اولدی پادشاهک انجنان که شنیدی عبارتندن
مفهوم اولاولدر که وزرک سوألی تجاهل طریقله اوله (نامل ندر) وزرکفت چون کر دآمدن
خلق موجب پادشاهیت توحلق را چرا پریشان میکنی مکر سر پادشاهی نداري *
چون ادات تعلیل (کرد آمدن دالک سکونله جمع اولق معناسنه در) خلقه اضافتی لامیددر
موجب پادشاهی اسم فاعلک مفعولاه اضافتیدر (ویا حرف مصدر) خلق را ادات مفعول
(خلق میکنیک مفعول اولی) و پریشان مفعول ثانیه سی و میکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
مکر بونده گانه معناسنه در (سر سودا و هوس و آرزو معناسنه اسمدر) مکر پادشاهلیق باشک
یوقدر دبین باشند خطا الیش (نداری فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب طومنا ز سین یعنی سنک
یوقدر دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاهه وزر دیدی چونکه خلقک جمع اولماسی باشه
سلطنته سیدرسن خلقی نیچون پریشان ایدرسن مکر پادشاهلیق سوداک یوقدیر یعنی اگر
سنده سلطنت سوداسی اولسه ظلم و جور ایله خلقی اورکدوب مملکتدن قاچرمز دك * یت
* همن به که اشکر بجان پروری * که سلطان بشکر کند سروری * پروری فعل مضارع
مفرد مخاطب لشکر مفعول صریحی (و بجان غیر صریحی) (که حرف تعلیل) (سلطان
مبتدا و ما بعدی خبری) (سروری یا حرف مصدر) (محصول یت) هم اول یکدر که
لشکری حاله بسله سین (یعنی کال رعایتله تربیه ایلیمه سین ز را پادشاه لشکریله سرورلک
و پادشاهلیق ایدر) (پس چونکه بقای سلطنت اجتماع عسکر و اتفاق رعایا ایله درانلری
جان و کوکدن رعایت اوزره طوقوب ممکن اولد بخی دکلای حرمت و عزت ایلک کرک * کفت
موجب کر دآمدن سپاه ورعیت چیست * پادشاه وزیره دیدیکه سپاه ورعیتک جهته سب
ندر * کفت پادشاه راعیدل بایدتا برو کرد آید و رحمت تا در سابع دولتش ایمن نشین و ترا
این هر دونیت * (محصول ترکیب) وزر دیدیکه پادشاهه عدل و کرم کرک تا کیم اوزرینه عسکر
ورعیت جمع اوله لور رحمت و شفقت کرک تا کیم سایه دولتمده امین واسوده اولوب بی غم
وغصه مملکتده قرار ایدوب حضور ایده لرسنده ایشه مذکورک ایکنسی یله یوق (پس اوستکده
سلطنت نیجه قرار ایدر حاصل سنک جور و ظلمک بر حده وار مشدر که سلطنت الدن کتمکه قریب
اولشدر * مشوی * نکند جور پیشه سلطانی * که نبایدز کرک چوپانی * نکند فعل نفی مستقبل
مفرد غائب (جور پیشه وصف ترکیبی اسم نکند در جور پیشه جور صنعتلی معنای لازمه سی
ظالمدر) (سلطانی یا حرف مصدردر) (سلطانی خبر نکنددر) (که حرف تعلیل) (باید فعل نفی
مستقبل کلز دیمکدر کرک ایکی کاف مجمله قورد دیمکدر) (چوپان جیم و بای مجمله ترکیده جیم
مجملی و بای عربله چوبان دیدکلریدر عربجه رای دیرلر) (ویا حرف مصدر چوبانلق دیمکدر
(محصول یت) چر پیشه اولان کیمه پادشاهلیق ایلر (یعنی ظالم پادشاهلیق ایدر) (وزیر قورددن
چوبانق کلز حاصلی ظالم کیمه پادشاهلیق قوردک چوبانلی کیدر زیر قورددک قبون یرتمده
اختیاری یوقدر کذلک ظالمک رعیت انجتمده اختیاری یوقدر) (بعضی شراح نکندی نشود
و جوری اکا اسم و پیشه سلطانی بی اضافه لک اکا خبر و سلطانی بی حرف وحدت طوقوب تصور
معناده یعنی جور پیشه سلطانی نشود دیمش صکره کذا سمعت و فیه تکلف استعمال کنندی معنی
شود بجا زادیمش صکره دیمش که او موار که نکند جور را پیشه سلطانی یا حرف وحدت اولق

اعتباریله و معناسنی پادشاهلردن بر پادشا جور پیشه ایله دیمش و یجوز ان یقال دیوب اعراب
ایدوب دیر که جور پیشه وصف تر کیبی در نکندک فاعلی و سلطانی یا مصدریه ایله مفعولی
و معناسنی سلطنت ایده من اول کیسه که صنعتی جور اوله دیمش بونک کنی ترزیقاتی صواب ایراد
ایلامک ایدی لیکن اختلاف طایع و تفاوت اذهان و هر اقب اذعانی بیان ایلمک ایچون ذکر اولندی
* پادشاهی که طرح ظلم افکند * پای دیوار ملک خویش بکند * پادشاهی یا حرف وحدت
(که حرف رابط صفت) طرح بونده قانون و اساس معناسنه در پس ظلمه اضافت بیاید اولور
(افکند فعل ماضی مفرد غائب فاعلی مذکور پادشاه در) (و طرح ظلم مقدم مفعولی) (پای بونده
اساس معناسنه در که ترکیب تمل دیرلر) (دیواره اضافتی لامیه در) (و ملکه اضافتی بیانیه در) (و خویش
لامیه) (بکند بایه تا کیب رایله فعل ماضی مفرد غائب در قازدی و قوپاردی یعنی قلع و قمع ایلدی
(حاصلی یقینی و خراب ایلدی دیمکدر) (پادشاه مبتدا بکنه خبری) (و پای بکندک مقدم مفعولی
(محصول بیت) بر پادشاه که ظلم رسم و قانونی خلق عالمه صاله یعنی مملکتی خلقنه ظلمی عادت
ایلیه کنددی مملکتی و یا سلطنتی دیوار ینک اساس و تمکنی خراب ایلدی زیر ظلمه سلطنت
ثابت و قائم اولماز) (بعضی شراح طرح عوارض و صالغون معناسنه در و اضافتی بیانیه در
دیمش و بعضیسی تعرض ایدوب بیانیه اولقی لازم دکلدر دیوب معناسنی ظلمی خلق عالمه
طرح ایلیه دیمش بوندن اول طرح رسم و اساس در دیمشدر پس بویکی کلامی پیشنه تعرض
واقع اولدی زیر ظلمی خاق عالمه طرح ایلیه مصدر معناسیدر) (پس مصدرک مفعولنه
اضافتی قبیلندن اولور) (مصراع اولک معناسنی بر پادشاه که ظلم تمکنی بر اقدی یعنی ظلمه
بنیاد ایلدی دین ابو بنیاد ایده ممش) (و مصراع ثانیکنک معناسنی حقیقته اول پادشاه کندو
سلطنتی دیوار ینک ایاغنی قازدی دید کیده بی بنیاددر * ملک را بندوزیر ناصح موافق طبع نیامد
بند فرمود و زندان فرستاد * یعنی وزیر ناصحک نصیح و پندی پادشاه ظلمک طبعنه موافق
و مطابق کلدی زیر ظلم و جور اوزره مخلوق ایدی پس وزیرک کلامی رأی باطلنه موافق
کلدی بکندن بحضور اولدی) (و یا خود وزیر بوبله سخت و درشت سویلد بکندن بحضور
اوله) (زیرا اکابرک کوکلی نازک اولغندر) (پس وزیره قید و بند بیوردی وانی زندانه کوندردی
یعنی حبس ایلدی * بسی بر نیامد که بنی عم سلطان بمنازعت برخاستند و بمقاومت اشکرا راستند
و ملک پدر خواستند * بسی چوق) (بر نیامد بونده چوق کچمدی یعنی چوق زمان مرور ایلمدی
(که حرف بیان) (بنی اسلمده بنین ایدی اوغلار دیمکدر تون اضافت سببی ایله دوشمی) (بنینک
عمه و عمک سلطانه اضافتی لامیه در) (بمنازعت با حرف صله و یا حرف مصاحبت) (برخاستنده
معاذ) (بمنازعت مفاعله بایندن مصدر در) (برخاستند بر حرف تأکید) (و خاستند فعل ماضی
جمع غائب قالدیلر) (بمقاومت با حرف صله) (اراستنده متعلق مقاومتنه مصدر در مقابله و مفاعله
معناسنه اراستندک مفعول غیر صریحی) (و اشکر صریحی) (اراستند فعل ماضی جمع غائب در زه دیلر
یعنی حاضر و مهیا ایلمیلر) (ملک پدر لامیه) (خواستندک مقدم مفعولیدر استیلر و داندلر دیمکدر
(محصول ترکیب) وزیر حبسند نصیره چوق زمان کچمدی که پادشاه جبارک عی اوغلاری
منازعتنه و نزاعه قالدیلر و پادشاه جافینک مقاتله و مقابله سیچون اشکر یا قلدیلر یعنی حاضر
و مهیا ایلدیلر و اندن بابا ینک مملکتی طلب ایلدیلر * قومی که از دست قطا اول او نجان آمده
بود و پریشان شده برایشان گرد آمدند و تقویت کردند تاملک از تصرفش در رفت * قومی
یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (دست قطا اول بیانیه) (نجان آمده جانندن بیرار اولملار
(ایشانن مراد بنی عم در) (تقویت مصدر در تفعیل بایندن قوت و برکت معناسنه) (تا حرف

رد کافی

رد شعی

تعامل (محصول ترکیب) بر قوم که پادشاه جازک ظلم و تعدیسی اندن برار اولوب
 ترك ديار ايدوب غربت اختيار ايلشلا ایدی و هر طرفه طاعنلشلا ایدی بنی عم اوزرینه جمع
 اولدی واکا نصرت و قوت و یر دیر (حاصلی اکامهین و ظهیر اولدیر تاملک و سلاطنت
 تصرفندن چیقدی یعنی مملکتی اندن الدیر * و بر آنان مقرر کشت * و عی زاده ل اوزرینه
 مقرر اولدیر * قطعه * پادشاهی کور واداردستم برزیر دست * دوستدارش روزسخنی دشمن
 زور آورست * کو اصلده که او ایدی (که حرف رابط صفت) و او ضمیر غائب پادشاهه
 راجع (روازک فحیله جائز معناسنه در) ستم سبک کسر بله ظلم دیکدر (بر دست وصف
 ترکیبدر کشیک الی الله اولانه دیر لرعا یا و خدام کبی (دوستدارده و صف ترکیبدر محب
 معناسنه (شین ضمیر اضافتی اسم فاعلک مفعولاه اضافتی قبیلندر (روزسخنی اضافتی
 فی معناسنه در) و یا حرف مصدر در شدت کونده دیکدر (دشمن زور آور ترکیب توصیفی
 و زور آور وصف ترکیبی آوردندن زور کتور یجی یعنی قوی و غالب دیکدر (محصول بیت)
 بر پادشاه که الی الله اولانه ظلمی حاز طوته یعنی جاز کوره انک محبی شدت واضطراب
 کونده قوی و غالب دشمندر یعنی اک دوستی شدت و ضرورت حالتده محکم و شدید خصمی
 و عدو سیدر حاصلی هوادار و محب لری دشمنی اولور * بارعیت صلح کن و زجنگ خصم بمن نین *
 زانکه شاهنشاه عادل رارعیت لشکرست * با حرف مصاحبت (جنگ خصم اضافتی مصدرک
 فاعله و یا مفعولاه در) بمن کسر همزه ایله بی پروا و امین معناسنه مستعملدر (زان ادات تعلیلدر
 لاجل معناسنه (که حرف بیان) شاهنشاه عادل بیسانیه در (رعیت مبتدا و لشکر خبری
 (محصول بیت) رعیتله صلح ایله (یعنی رعیتی ارضا و خوشنود ایله و خصمک جنگ وجدالندن
 فارغ و بی پروا و تور) زیرا عادل پادشاهک رعیتی لشکر در یعنی محلی دوشمنه رعیت لشکرک
 ایدر (حاصلی عدالتی سببیه لازم کلد که پادشاه اوسته دونوب لشکر و ناعسرو یاور اولور
 و دشمنه جواب و یروب پاشاهی محاربه قیدندن آزاد ایدر * حکایت * پادشاهی با غلام عجمی
 در کشتی نشسته بود غلام دیگر در باینده بود و محنت کشتی نیازموده کریه وزاری آغاز کرد
 و لرزه بر اندامش افتاد چندان که ملاطفت کردند آرام نکر فت * با حرف مصاحبت (غلام
 قول عجمی به اضافت بیسانیه در دل بلیند عجمی دیرلر (و یا حرف نسبت حرف وحدت
 طو تانلر اصابت ایلدیر (کشتی کاف عربک فحی و یا اصلیه ایله یکدر سفینه معناسنه (قیاس
 عجمیده و کشتیده یا لرند صکره بر یا و وحدت اراد ایلک ایدی اما بموقسام بر یا ذکر یله
 مشهور در (غلام مبتدا) دیگر دخی دیکدر (در یا مفعول ندیده بود) و جمله خبر مبتدا در
 (محنت در یا به معطوف (کشتی به اضافتی لامیه در (نیازموده فعل نفی استقبال صنامش یعنی
 تجربه ایلامش (کریه اسم مصدر در اغله معناسنه (زاری یا اصلیه ایله اسم مصدر در ایلکدی
 معناسنه یا مصدر دینلر اصابت ایلامش (آغاز کرد باشلدی دیکدر (لرزه لامک فحیله اسمدر
 در ترمه معناسنه عربجه رعشه دیرلر اندامدن بونده اعضا در (ملاطفت ملایمت معناسنه در
 (آرام بونده قرار معناسنه در (محصول ترکیب) بر پادشاه عجمی قول ایله یعنی دل بلز کوله ایله
 کبی به کروب او تورمش ایدی (غلام بوندن غیری در یا کورمش ایدی و کشیک بلا و محنتی
 صنامش ایدی یعنی بوندن اول کبی به کرمش ایدی پس اغله و ایکنکه باشلدی یعنی فریاد
 و فغانه باشلدی (و اندامنه لرزه و رعشه دوشدی یا بوغلق خوفندن و یاد کز طو تمقدن اولقدر که
 نو که ملاطفت و ملایمت ایلدیر قرار و آرام طو تمدی حاصلی در ترمه سنی و فریاد و فغانی کسمدی
 (یا و خدله اولسه بر پادشاه بر عجمی قول ایله رکشتیده او ترمش ایدی (یعنی در یا سفر یجون

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری

بر کشتی به کرمش ابدی دیک اولوردی (بر پادشاه احوال بلز بر عجمی غلامه که کنديک
 محبوبی ایدی دیوب خاشیه کابنده غلام عرب و عجمده محبوب معناسنده استعمالی زیاده شایعدر
 و محله اکافریته در دین عنديات سو یله ده عجب ماهر در) و بر پادشاه خاطری مربوط اولان
 بر دیل بلز عجمی غلام خدمتکار ایله کی به کیر مشلریدی دینده اثر نجه کتمش زرا ترکیبدر ربط
 خاطر فهم اولناز * ملک را عیش از و منقص شد * (را ادات تخصیص) عیش عینک فتحیه
 در لکدر حیات معناسنه (منقص اسم دفع و ادر تفعل باندن صداد مهمله ایله مکدر دیمکدر
 حاصلی غلام بوله اولدیغندن پادشاهک عیش و صفاسی اذن مکدر اولدی (یعنی زیاده
 مقام اولدی * چاره نمی دانستند * اهل کشتی بو غلامک اضطرابی و پادشاهک الم و کدرنی
 دفع ایلکه چاره بلدیلر حاصلی غلامک بی قرار لغنی دفع ایده مدیلر که پادشاهک الم و کدری
 من دفع اوله (چاره ده رهمزه یازوب وحدت ایچون طوتنلر زانل یاز مشلر وزانل سو بلشیلر
 * حکیمی در آن کشتی بو دگفت اگر فر مابی من او را خاموش کنم پادشاه گفت غایت اطف
 باشد * حکیمی یا حرف وحدت مراد یا اهل حکمت اوله و یا عاقل و دانا بر کیمسه (غایت اطف
 لامیه در کمال اطف دیمکدر حاصلی کشتیده بله بر حکیم و اراید پادشاهه دیدی اگر بیورز سک
 بن اتی خاموش ایده ن یعنی کر به وزاریسی واضطراب و بی قرار لغنی دفع ایده ن پادشاه دیدیکه
 غایتله اطفدر * حکیم فرمود تا غلام را بدر یا انداختند باری چند غوطه خور دمویش بگردند
 و سوی کشتی آوردند بهر دودست در دنبال کشتی او یخت چون بر آمد بکوشه بنشست و قرار
 یافت * تا حرف تعلیلدر (غلام را را ادات مفعول) انداختند مفعول صریحی (و بدر یا غیر صریحی
 و یا حرف صله) باری یا حرف وحدت (چند نیچه دیمکدر) غوطه عینک فتحیه صویه طامق
 معناسنه در) خورد بونده ایچدی معناسنه در غوطه یه اسنادی مجاز یدر زرا ایچدی کی دکر
 صو پیدر یعنی هر غوطه ایلد که بو غازیته دکر صونی کدیسر اول اعتبار ایله غوطه ایچدی دیر
 حاصلی سیه اسناد مجاز مرسل قیلندندر (مویش بگر فتند او غلاتک صاچنی طوتیلر
) بهر دودست ایکی ایله بله دیمکدر (در بونده حرف صله در بامعناسنه) دنبال بونده کی دومنیدر
 بعض نسخه ده دنبال برینده سکان دوشمش عمان وزنی اوزره دومن معناسنه بعض شراح جمع
 ساکن دیمش ظاهر کیده ساکن اولنلر مراد درا کر بویه ایسه خطای فاحش ایلش (تأمل
 ندر) آویخت بونک کی بر لده یابشدی دیمکدر (آویخت فعل ماضی مجهولدر دیمش
 ابن سید علی و سروری افزا ایدوب فعل ماضی معلوم دیدی دیمش و بو وجهله تعرض ایلش
 لکن ایکسی بیله اصابت ایلماش (زرا آویخت بونده یابشدی معناسنه در اصلدی معناسنه
 دکل فاعل) بر آمد چقدی یعنی کی اوزرینه (بکوشه یا حرف ظرف) و کوشه بو جق و یا
 حرف وحدت و همزه حرف توسله (محصول ترکیب) حکیم بیور دی تا کیم غلامی دریاه
 آتیلر بر نیچه غوطه ایچدی یعنی بر نیچه کره دریاه طالدی و چقدی (پس صاچین طوتیلر
 و کی جانبته یعنی یانه کتور دیلر ایکی ایله بیله دومنه یابشدی چونکه کینک اوستنه
 چقدی بر کوشه ده اوتوردی و تسکین و قرار بولدی حاصلی اولکی کر به وزاریسی و فریاد
 و فغانی من دفع اولدی * ملک را رأی حکیم پسندیده آمد گفت درین چه حکمتست * یعنی پادشاهه
 حکیمک وضع عاقلانه سی و تدبیر حکیمانه سی مقبول کلدی و حکیمه سؤال ایلدیکه بوتد بیر کده
 حکمت ندر دیو * گفت او یخت غرق شدن نخشیده بود قدر سلامتی نمی دانست همچنین
 قدر عاقبت کمی داند که بمصیبت گرفتاراید * قدر سلامت لامیه در و یا حرف تنکیر) بعض
 نسخه ده سلامت کشتی واقعه در همچنین کذلک دیمکدر (یعنی غلام عجمی کی) قدر عاقبت لامیه

رد شمع
رد کافی

رد شمع و کافی

رد سروری

بونده عافیتدن صحت مراد در (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (با حرف صله
 مصیبت اسم فاعل مفرد مؤنث غایبه در افعال باشند اما بونک کبی برلده روز کار دن
 ابریشن محنت و بلایه دیرل بعض نسخدرلده بمصیبتی یای وحدتله واقعدر (محصول ترکیب)
 حکیم دیدی اول بو عجمی غرق اولق محنتنی طاماش ایدی (پس صحت قدرنی بلز ایدی
 شهیدکه غرق اولق لذتی طباتدی واولمه دن خلاص بوادی کیده صحت و عافیتله
 اوتورمغی عظیم نعمت بلدی ینه بونجاین سلامت و عافیت قدرنی برکیمسه بلور که بر مصیبتله
 کرفتنار اولمش اول (بعض شراح هسچنین عبارتنی مابعدبله شیخه تخصیص ایلدیلر
 قصه دن حصه اعتباریله لکن تمه قول حکیم اولق انسیدر) (هسچنین قدر عافیت کسی داند قولنی
 ای من عرف قدر الله فیه دیو تفسیر ایلین تفسیر ایلش * قطعه * ای سیر ترانان جوین خوش
 نماید * معشوق منست آن که بنزدیک توششت * ای حرف ندا منادی محذوفدر (تقدیری
 ای شخص سیر دیمکدر (سیر سبک کسری ویا مجهوله ایله طوق دیمکدر که عربجه شهبان
 دیرل عجم لغتده و او ویا معروفه و مجهوله اعتبارا و انور (معروف اولدر که و او ساکنک ماقبلنده
 اولان ضمیمی و یا ساکنک ماقبلنده اولان کسری بی تمام اشباع ایلیه سین (و مجهول اولدر که تمام
 اشباع ایلیه سین) (ترا سکا دیمکدر (نان جوین بیانیه (جوجیم فتحیله ارپه در که عربجه
 (شعبه دیرل شیک قحی و عینک کسریله (و یا حرف منست (و نون حرف تأکید ارپه
 اتمکی دیمکدر (نماید فعل نفی مستقبل نمایندن کورغز دیمکر (معشوق منست اضافتی
 لامیه در (آن که تقدیری آن کس که در شکله مکرر بیان اولندی (زشت زانک کسریله چرکین
 دیمکدر قبیح معنائنه (محصول بیت) ای شول کیمسه که توقسین (یعنی بنم کبی آج دکل سین سکا
 ارپه اتمکی خوش کورغز یعنی توفلگدن ارپه اتمکی بکنز سین لیکن بنم معشوق و محبوب مدر
 اولکیمسه که سنک فتکده چرکیندر یعنی سکا خوش کلین بکا خوش کلور حاصلی سکا ارپه اتمکی
 توفلگدن مقبول دکلدر (اما بن که آج و محتاج بنم مسلمدر * حوران بهشتی رادوزخ و د اعراف
 * از دوزخیان پرس که اعراف بهشتست * حوران حور حانک ضمیمه اهورک و حوراء نک
 جمیدر حراجر و حوراء نک جمی اولدیغی کبی اما عجم مفرد مقامنده استعمال ایدوب ادات
 جمع ادخال ایدوب حوران دیدیلر بهشتی به اضافتی بیانیه در یا حرف نسبتدر (و راداد صله (دوزخ
 دلت ضمی و زانک فتحیله طامودر یعنی جهنم اعراف جتنله جهنم اراسنده بر دیوارک اسمیدر
 (دوزخیان دوزخینک جمیدر اهل دوزخ معنائنه (و پرس فعل امر مفرد مخاطب سؤال ایله
 دیمکدر (که حرف بیان (اعراف بهشتست مبتدا و خبر (محصول بیت) جنت حور بلربنه اعراف که
 جتنله جهنم یننده در دوزخدر یعنی جتنه نسبت اعراف دوزخدر اما اهل دوزخه سؤال
 ایله که اعراف جنتدر حاصلی احوال عالم جیعا امور اضافیدر مثلا آدم واردر که تاوق اتینی
 بکنیوب بلدرجین و کوکرجین اتینی استر (اما آدم واردر که کاواقی یاننده قوزی اتیدر ایلمده
 و سائر نسبه ده بوکا نسبتدر * بیت * فرقت میان آن که یارش در بر * با آن که دو چشم
 انتظارش رددر * فرقت مقدم خبر (میان مؤخر مبتدا (آن مضاف ایله در لامیه ایله (که حرف
 رابط صفت (یارش ضمیر آنه راجعدر (در حرف ظرف (و بر بان معنائنه در یعنی عنده سینده
 اولق احتمالی وار (بافرقه متعلقدر (آن که اصلنده ان کس که در (چشم انتظار بیانیه (سین
 ضمیر آنک مشار الیهی اولان کسه راجعدر (بر حرف استعلا (در قیودر باب معنائنه
 (محصول بیت) فرق و تفاوت واردر اولکیمسه نک اراسنده که یار و دلدار یاننده بلکه سنه سنه
 اوله اولکیمسه ایله که ایکی چشم انتظاری قیوده در که جانان کلورمی کلرمی یعنی عین و صالده

رد سروری

رد سروری

مطلب

اولان کیمسه ایله محض هجرانده اولان کیمسه بيشده فرق عظیم وار زیر اول جنت وصالده
 و بودوزخ هجران و حرمانده در * حکایت * هرمن تاجدار را گفتند وزیران پدر را چه خطا
 دیدی که بند فرمودی * (هرمن هانک و میک ضمیر یله ورائک سـ کونیه نوشروان عادلک
 اوغلیدر) تاجدار دیدیکی انکیچوندر که مرصع التون تاجی اول اول کیدی نکه خلفای
 عباسیه ده متصرف بالله اول کیدی (واندن اول دلیند کیرل ایدی) (محصول ترکیب) هرمن
 تاجداره سؤال ایلدیلر که باباکک و زراسنک نه خطاسنی کوردک که حبس بیوردک مکریم تحت
 سلطنته جلوس ایدنجه باباسی وزیر لرینی حبس ایلس ایش * گفت خصای معلوم نکر دم ولیکن
 دیدم که مهابت من در دل ایشان بی کرانست و بر عهد من اعتماد کلی ندارند * خطابی
 یا حرف وحدت و باتنکیر (مهابت میک قحیله بونده خوف معناسنه در) (کر آن کاف
 عربک قحیله حد و غایت دیمکدر) (عهد لفظ مشترک در پیمان و زمان بيشده) (محصول ترکیب)
 هرمن جواب و یروب دیدی که بونلر دن بر خطا معلوم ایلدم اما کور دم که بنم خوفم
 کوکلرنده بی حد و غایت در ونم پیمانه کلی اعتماد لری یوقدر * رسیدم که از بیم کزند خویش
 قصد هلاک من کنند پس قول حکما را کار بستم که گفته اند * که حرف بیان (بنم قور قودر
 خوف معناسنه) (کزند کاف عجمک ضمیمه ضرر معناسنه در اضافیلر لایملر در) (قصد هلاک
 مصدرک مفعولنه اضافتی در و منه لایمه در) (حکما را حرف تخصیص) (محصول ترکیب) هرمن دیر که
 بونلر بویه اولد قلرندن قور قدمکه کندولر ینک ضرر لری خوفدن بنم هلاک که قصد ایله
 (پس حکما ینک قولی ایش ایلدم) (یعنی قوللر یله عمل ایلدمکه دیشلر در * قطع * ازان کز تو
 ترسد بترس ای حکیم * و کر باجو اوصد برای بچنک * ازان یعنی ازان کس دیمکدر) (کز که
 حرف رابط صفت) (ترسد ینک و سینک قحیله یله ورائک سکونیه فعل مضارع مفرد غائبدر
 فاعلی تحتده ینک مشار الیهی اولان کسه راجعدر) (بترس با حرف تأکید) (ترس ینک قحیله فعل
 امر مفرد مخاطبدر) (و کروا کردن محقق در) (با حرف مصاحبت) (چو ادات تشبیه او ضمیری
 ینک مشار الیهی اولان کسه راجعدر) (صد یوزدر) (چوا و عبارتیه قید در) (یه ضیلر احتمال
 بعید ایله برای فعلنه قید طوتمشلر) (بر حرف تأکید) (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب) (برآبی بونده
 چقشیر سک معناسنه در) (بچنک با حرف صله و یا حرف ظرف) (محصول بیت) (اول کیمسه دنکه
 اول سندن قورقر یعنی سندن خوف و خشیت ایدن کیمسه دن قورق واکر یوز آنک کبی ایله
 جنکه چقشیر سک یعنی یوز آنک کبی ایله جنک ایلاکه قادر ایسک) (حاصلی صواشده
 یوز آنک کبی کیمسده غالب ایسکده سندن خوف ایدن دن خوف ایله ز راجازدر که زور و قوتله
 سکا ظفر بولیوب حبله و مکر ایله ظفر بوله) (مصراع اولک معنا سنی اکبر یوز انجلین
 ایله جنکه یوقاری کلور سک دین یوقاری کلماش) (و فرضا یوز انجلین کیمسه ایله جنکه غالب
 اولور سکده دین انجه کش * نبینی که چون کر به عاجز شود * برارد بچنکال چشم پلنت *
 نبینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام انکاری بی متضمن) (پلنتیدن مشتق کور مر میسین
 دیمکدر) (که حرف بیان) (چون حرف تعادل) (کر به چنک که عربجه هره و سنور دیرل
 یعنی کدی مبتدا شود فعل مضارع مفرد غائب اسمی تحتده کر به به راجع ضمیر) (و عاجز خبری
 وجهه فعلیه خبر مبتدا در) (برارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی بنه کر به به راجع تحتده
 ضمیر چقار دیمکدر با حرف مصاحبت) (چنکال جیم عجمک قحیله برنجی حیوانک قینچی یعنی
 پنجه سی) (چشم پلنتک لایمه در) (و براردک مفعول صریحی) (و بچنکال غیر صریحی
 وجهه فعلیه جواب تعلیلدر ندر) (محصول بیت) (کور مر میسین چونکه کر به عاجز اوله و خلاص

ردشعی
 ردکافی

اولغه مجال بوليه چشم پلکی پنجه سيله اخراج ايدر (حاصلی جان قور تارميه جغن بلنجه پلنك هر نفدر که کندويه غالب ايسه ده بورنده و صورت ديا بشور * از آن مار بر پای رای زندگی * که ترسد سرش را بگوید بسنك * از آن ادات تعلیل لاجل معناسنه (مار بیلان) بر بونده حرف صله در (پای رای لامیه در) رای قح باندن اسم فاعل در یعنی رای رای دن ناقص یا بسندن (زند افنده اور ردیمکدر اما بونده مراد لدغدر یعنی صوفق) (که حرف بیان از آن در) (سرش را را ادات مفعول) بگوید کاف عربك ضمی و بانك فتحله کو بیدندن باء عربيله دوکک معناسنه بولک کی برلده از مک مراد در فعل استقبال مفر دغائب از ردیمکدر (با حرف مصاحبت) (سرش بگوید مک مقدم مفعول صریحی) (و بسنك غیر صریحی) (محصول بیت) (انکچون بیلان چو بانك ایاغن صو قر یعنی ایاغن انکچون ابصر رک قور فار که باشی طاشله ازه دیو یعنی چو بانك طاشله باشی ازه جکین بیلور اول جهندن ایاغن صوفار حاصلی اول بنی هلاک ایلز دن اول بن آتی هلاک ایلیه بن دیو ایاغن ایصر زهر من بویه دیر جازد رک وز را بندن قور قد قلزندن هلاکمه قصه ایلیه ر بن انلری خود هلاک ایلدم نهایی حبس ایلدم) (کو بدی کو فتندن اخذ ایدنر غلط ایلر * حکایت * یکی از ملوک عرب رنجور بود در حالت پیری و امید از زندگانی قطع کرده * بعض نسخه ده عرب بر بنده عجم واقع در (رنجور رانك فتحله مر یض معناسنه در مستعمل او غلا نجه قله تحریف ایدوب رنجل دیدکاری بوندندر) (زندگانی سابقا بوعبارتی بیان ایلش ایدک دیرلک مراد در حیات معناسنه) (محصول ترکیب) عرب پادشاهلر دن بریسی مر یض اولش ایدی پیرلک حالتده یعنی پیرلک وقتنده حبس بندن امید بنی قطع ایلش ایدی حاصلی اوله جکین بایش ایدی بنه بر بود مقدر در کرده نصکره * ناکاه سواری از در در امدو بشارت آورد که فلان قلعه را بدوات خداوندی کشادیم و دشمنان اسیر شدند و سپاه و رعیت آن طرف بجهلمکی مطیع فرمان گشتند * سواری یا حرف وحدت (بشارت بانك کمر یله و غمیه مشتافک اسمیدر) (که حرف بیان) (بجهلمکی جیمعا دیمکدر) (محصول ترکیب) پادشاهک مذکور حالی داشتاد مرضی وقتنده ناکاه قبودن براتلوکلدی و مرده کتور دیکه فلان قلعه بی پادشاهک دولتنده فتح ایلدک و دشمنلر اسیر اولدیلر و اول جانبک سپاه و رعیتی جیمعا مطیع فرمان اولدیلریدی * چون این سخن بشنید نفسی سر دبر آورد و گفت این مرده مرا نیست دشمنانم راست یعنی وارثان مملکت * بعض نسخه ده دشمنانم راست یزیده دشمنانم راست واقع در معنی بر در دشمنلریمکدر دیمکدر (زیر اسین و تادات خبر در ابکی ادا دله) (محصول ترکیب) چونکه پادشاه کلن سوارک مرده سنی و کلامی دکلدی بر صوف نفس کتوردی یعنی بر آه سرد ایلدی و دیدی بومرده بکا دکل دشمنلریمه در یعنی مملکت و سلطنت وارثلریمه در که بنم اولدو کیم دبلرلک پادشاهلق انلره دکه دیو * قطعه * درین امید بسر شد در یغ عمر عزیز * که انچه در دلمست از درم فرازاید * بسر با حرف صله (و سر نهایت و غایت معناسنه در) (عمر عزیز موصوفک صفتنه اضافه تیدر بهر حال بیانیه در) (که حرف بیان) (در دلمست در حرف ظرف دلمست دلمده در) (از درم در قیو و میم معناده فرازه مقید در فرازم آید تقدیرنده در یعنی بکا حاصل و مبرسراوله دیمکدر) (فراز قپوده قپمق معناسنده مستعملد اما بونده حصول معناسنه در) (محصول بیت) بوا میدد یعنی مصراع ثانی بیان ایلدی بکی امیدنده نهایت و غایت واردی حیف و در یغ عمر عزیز (یعنی عرم بوارزو و هوسده اخر اولدی حیف و در یغ که) اول ارزو ورجا که کوکلده در قپودن ایچر وکله یعنی حاصل و مبرسراوله (حاصلی کوکلم دبلکی حاصل اولمق امیدنده عرم دو کندی

رد این سید علی
و سروری و شعی

یعنی وارثان مملکت جازد رک
پادشاهک کلامی اوله
و جازد رک حضرت شیخک
اوله تدبر شد

رد سروری

رد سروری

رد کافی

(بونده شدی صیوروت ایچون یعنی اولدی معناسنه طوتان خطا ایلیش (ویرسرشدک معناسنی تمام شده بیان ایلینی رد ایدن مر دوددر) (ویرعبارتی تم دیمکله تفسیر ایلیسی ناتمامدر) (وتمام شده تفسیر ایلیسه نک کلاخنده استدراک واردیمسی مستدرکدر) (ویر عزیراضافتی موصوفک صفتنه در بیانییه دگلر دین بی وجه سویلیش * امید بسته برآمد ولی چه فائده زانک * امید نیست که عمر گذشته باز آید * امید بسته بیانییه در (برآمد حاصل اولدی) (ولی ادات استدراک) (زانک کافک سکونیه ادات تعلیلدر) (که عمر گذشته بیانییه (باز آید عودت ایلییه دیمکدر (محصول بیت) (کوکلده بغا اولان امید حاصل اولوب وجود بولدی (یعنی نیجه ییلار جا وارزو ایلدیکم مر ادات حصول بولدی امانه فائده حصول بولماسنده انکینچون نکه رجاو امید بوقدر که کچن عمر عودت ایلییه یعنی مر ادات وارزولر هپ حاصل اولدی لیکن کچن عمر عودت ایدوب حاصل اولماز (حاصلی کچن عمری تحصیل ایلمکه چاره بوق * قطعه * کوس رحلت بکوفت دست اجل * ای دو چشم وداع سیرینکند * کوس رحلت بیانییه در ویلا امید مجازا (کوس طبل باز شکله بر ساز در حرب وقتنده ویراملر ده وامور عظیمه ده چالور ایری او اور شویله که ایباغ اوزره طور رکن ویادوه اوزره چالور (بکوفت فعل ماضی مفرد غائب لغتده دوکدی دیمکدر اما مراد چالیدر (دست اجل اضافتیه مذکور کیدر) (وداع واک قحیله تودیع معنا سنه اسمدر سلام تسلییم کلام تکلیم معناسنه اولدوغی کبی (سره اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (با حرف ناکید (کنید فعل امر جمع مخاطب وداع مقدم مفعولیدر (محصول بیت) آخرت کوسنی چالیدی اجل دستنی (یعنی اولوم وقتی کلدی آخرته سفر ایلمک لازم کلدی زیر اول زمانلر ده کو چمک وقتنده کوس چالار زدی اما بوز مانده صورنای چالارل (پس زمان سابق عادتیه اشارتدر) (تکه بر زمان جرس یعنی چاک چالارل دی (خواجه حافظ بیوردوغی کبی) (ای ایکی کرزم باشمه وداع ایلمک زیر خاکه کروب بر بریکزدن جدا اولیسر سن) (ایمدی) (بر بریکزله شمیدن وداع ایلمک * ای کفت دست وساعد و بازو * همه تودیع یکدیگر بکنید * کف الیک ایه سنه و تابانه دیرل کف پای کبی دسته اضافتی لامیه در (مراد پنجه در (ساعد عینک کسر یله بلکه دیرل بازو دیرسکدن بوقار و اوموزه دک قرجه ره دیرل (تودیع یکدیگر مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (و بکنیدک مقدم مفعولیدر (محصول بیت) ای ال ایه سی وای ساعد وای بازو چیمکزی وای بر بکزله تودیع ایلمک زیر خاکه التله بری بر بکزدن ایر بلوب چور بسکزدن کدر ایمدی شمیدن بری بر بکزله وداع ایلمک * برمن اوفتاده دشمنی کام * آخرای دوستان کذر بکنید * بر حرف استعلا (منک اوفتاده به اضافتی بیانییه در (اوفتاده واوله لغتدر افتاده کبی (دشمن کام وصف ترکیبی اقسامنددر دشمن مر ادلی دیمکدر (یعنی دشمنک مر ادنجه حاصلی دشمنک دبلدوی کبی دشمنک دبلدوی خود موت وفوتدر (آخر فارسیده تقریر و تآکید افاده ایدر انجق تنکه خواجه حافظک (بیوی نافه کاخر) بیتک شرحنده مفصل ذکر ایدوب تحقیق ایلمش مر اد ایدینلر اول رساله مرزه مراجعت ایلسونلر (کذر اسم مصدر در کذر بندن کچمه و اوضامه معناسنه (کذر بکنیدک مفعول صریحی (و برمن غیر صریحی (تقدیری برمن کذر بکنیددر (محصول بیت) دشمنک مر ادنجه بن افتاده نک اوزر بنه یعنی دشمنک استدوی و دبلدوی کبی بن دشمنک اوزر بنه البته ای دوستلر کذر ایلمک بوعبارت ایکی معنا به محملدر یعنی بنی عیاده ایلمک و یا قبری زیارت ایلمک دیمک اوله بعض نسخه ده بو بیتک مصرع اولنی (برمن افتاده مرک دشمن کام) یا زمش و ابن سید علی بزم

رد شراح جمعا

یاز دیغمز کی یاز مش ایکن معناسنی تحقیق ایده مش وساری ترکیبده خطا ایلدکاری کبی
 منه سنده خطا ایلش لر علی الخصوص کافی اراقدر باوه لر سو ایلش که استماعی صداع
 دکل جنون اراث ایدر * روزکارم بشد بنادانی * من نکردم شما حذر بکنید * روزکار ازمان
 وایام معناسنه درگاه او اور که عمر دن ککات ایدر لر بونده ده بویه در مبتدا و بشد خبری
 (بشد برقت معناسنه در) بنادانی بشده متعلق باحرف مصاحبت (نادان جاهل) و یا حرف
 مصدر (من مبتدا نکردم فعل نفی ماضی متکلم و حده مفعولی بر مقدر حذر در که مذکور
 حذر آتی بیان و تفسیر ایلر جمله فعلیه خبر مبتدا در) مذکور حذر مفعول بکنید در
 (محصول بیت) بنم ایام عمرم و اوقات حیاتم جمله و نادان غله کیدی یعنی عمری
 هوا و هو سهله و آرزوی نفسله کچوردم یعنی عذاب و عقاب آخرتدن حذر ایدوب
 زاد آخرتله تقید ایلوب غفلت ایلدم ایمنی سزه نصیحت اولسو نکه اول باقی ایچون
 یوقانیده زاد اعمال صالحه کسب ایلک که غفلت و اعمال ندامت و شرمنده لک و یرر
 * حکایت * سالی بر بالین تربت یحیی پیغمبر علیه السلام معتکف بو دم در جامع دمشق *
 سالی یا حرف وحدت (بر حرف استعلا) بالین و بالش یصدغه دیر لر که عرب و ساده دیر
 و اولک کسریله تربت دن مراد قبر شریف ایدر مراد باشی اوچیدر بالینک تر به به و تر به نک
 یحیایه اضافت لری لامیه لر در (معتکف ملازم معناسنه در) بودم فعل اولجبه اولدم
 دیمکدر و ادات اولجبه ایدم دیمک او اور جامع دمشق اضافتی لامیه در که مراد جامع
 بنی امیه در دمشق اصلنده دالک کسری و میمک فحیله در اما شهرت ایکسنتک کسریله در
 (محصول ترکیب) بریل شامده بنی امیه جا معنده حضرت یحیی پیغمبرک علیه السلام مقبره
 سنک باشی اوچنده معتکف اولدم و یا معتکف ایدم بو ترکیب تمام سنه معتکف اولدیغنی
 و برمن نه سابتی سنین دن برسنه معتکف ایش یا تمام سنه و یا بر مقدر بنی بالینک تر به
 اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتی قبیلند در دین معلومدر که تر به بنی بالینه تشبیه ایلش ایکن
 مراد سابقا مذکور اولاندیر بودکدر (یحیایه پیغمبر علیه السلام تر به سنی یا صندم دیمکدر
 دیدیکی سابقا ذکر ایلدیکی تشبیهی تعیین ایلش ایکن مراد دود در بوده جازدر که سر مرقد
 منور لنده اولان حجر ادعاء بالین اطلاق ایدوب بطریق الاستعاره قبر ایچون بالین ثبات ایدوب
 باشی اوچنده دیمک مراد اوله (بوده معلوم اوله که قبر شریف لرک باشی و یاغی اوچنده حجر
 یوقر همان شویله مسنم بر قبر دریشیل صوفیه مسنر) و بعضیلر دیدیر که بالش و بالین
 عبارت لری عتبه بابه اطلاق اولور که قبولک ایشیکی مراد در بو تقدیرجه تر به دن مراد قبر شریفی
 محتوی اولان محوطه و بقعه اولور نقل قول بعضده باطلدر (زیرا قبر شریف لری اول زمانده
 کشاده ایش یعنی جامع اورته سنده اطراف ایچق بر قبر ایش) و آل عثمان بکیر بکیرندن اغنی نام
 بکیر بکی که شامده متوفی اولوب دکن جمعی قبر بنده مدفوندر استانبولدن سرواغاچی کتور دوب
 اوزرینی پاره قلی بر مقصوره ایلش (معلوم اوله که دعا کویک سیاحتی زمانده بو قدر قور که زیارت
 ایلدم حضرت نک قبری کبی بلند قبر کور مردم بنده که طوال ناسدن بنم قائمندن یو کسکدر یکی
 از ملوک عرب که به بنی انصافی موصوف بود اتفاق زیارت آمد و نماز کرد و حاجت خواست * که
 حرف رابط صفت (زیارت آمد باحرف صله) و نماز کرد یعنی ناز قلدی (محصول ترکیب)
 عرب پادشاه لرندن بریسی که انصاف سزاغله موصوف ایدی زیارت کلدی و نذر ادا ایلدی
 و حاجت دیلدی نکه زیارت قبور ده عاتدر * بیت * درویش و غنی بنده این خاک درند *
 و آنان که غنی ترند محتاج ترند * بنده نک این لفظنه اضافتی لامیه در (خاک در ده بویه در

رد کافی

رد کافی

مسنم تفعیل بایندن اسم

مفعولدر اور کو جلمش

دیمکدر لطابع

رد کافی

مخوطه تفعیل بایندن اسم

مفعولدر حائضه که دیواره

دیر اندر افه دیوار حکمش

سنه دیرلر شد

دکنر جامع شامده

برجاءدر که اورته سندن

یعنی حریمی اورته سندن

بر ارق افر که فقرا اندن

اثوابن بور غایتله مقبول

یر در استانبولده کاغذ

خانه کبی اول زمانده وقف

جائندن اثواب یوبانه

صابون و برلر ایش اما شمری

و یرمز شد

رد شمع و کافی

(نون و دال ادات خبر در) و آنان اصلنده و آنان در الف ممدود ایله وصاله همزه س قطا و لمشد
 (که حرف رابط صفت) و یا حرف بیان (ترادات تفضیل) و نون و دال ادات جمع یعنی سین
 و ناکه مفردک ادات خبر در آنک جمعیدر (محصول بیت) فقیر و غنی انبیا و اولیا قپوسی طیراغینک
 مطیع و متقاد بنده لیدر و انلر که غنی رفدر یعنی صاحب جاه و منصبدر بو خاکدره محتاج رفدر
 زیرا انلرک نیجه دورلی مرادات و ارزوری وار (خاک دردن مراد اول خاکدره مدفون اولاندر
 ذکر محل و اراده حال قیبلنددر) نهایی خاکدر بیه دریغی آداب طریقه در (خاکدن مراد
 اول بابک خردنکار لیدر دیمکده نظر وار * آن که روی بمن کردو گفت از اینجا که همت
 درویشانست و صدق معامله ایشان خاطری همراه من کنید * انکه انکاهدن مخففدر اندنصکره
 دیمکدر یعنی نماز قلوب و دعا ایوب و حاجت دیلد کدنصکره (روی تقدیری رویشدر
 قرینه قائم اوار یعنی چون شین حذف اولندی) بمن یا حرف صله بوزین بکا ایلسدی یعنی بکا
 توجه ایلسدی دیمکدر (از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیمکدر) زیرا جابونک کی برلرده محل و مکان
 معناسنددر (همت هانک قنهی و کسر یله اغندر اهتمام معناسنه) درویشانه اضافتی لامیه در
 (صدق معامله) یعنی معامله صادقه که انده ریا و سمعه اولیه دیمکدر خدا ایله معامله لری مراد در
 (خاطری یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) همراه یولدش (زیرا هم ادات جمعدر) هم خانه
 خانه دش و هم حجره حجره دش دیمکدر بونده رفیق معناسنددر (پس منه اضافتی اسم فاعلک
 مفعولنداضه فتی قیبلنددر) کنید فعل امر جمع مختا طرب ایلک دیمکدر تعظیم طریقیله (همراه
 مقدم مفعولیدر) (محصول ترکیب) ملک بی انصاف نماز قلوب و دعا ایوب و حاجت دیلد کدنصکره
 دیدی اول مقامدن که درویشلرک همتی مقامیدر (یعنی اهل اللهک بر مرتبه سی وار در
 اول مرتبه دن هرینه که همت ایلدلر باذن الله حصول یولور) (صدق معامله ده بو معنایه در یعنی
 خدا یله بر معامله صادقه لری واردر که اول معامله صادقه مرتبه سندن هر نکه مراد ایدنور لسه
 اللهک امر یله ظهوره کلور) (حاصلی و اصل الی الله اولنلر هر نکه مراد ایدر لسه میسر اولور
 (نهایی اراد لری خدائک ارادته موقوفدر) پس مذکور مرتبه دن بکا بر خاطر توجهنی
 و کورکل همتی همراه ایله (یعنی بنی ک و کلدن چقارمه) (حاصلی بنی دعادن انغه دیمکدر
 (از اینجا کن معناسنی از درون دل و جان دین عنیدی سوبلش) (زیرا بو عبارتدن مستفاد
 اولماز) بعضیلر دیمشلر که بوتقدیرجه خاطری قیدی مستدرک اولور بویله دین مستدرک
 سوبلش (زیرا خاطر دن مراد توجه خاطر در) (حاصلی طلب دعادر) بعضیلر دیمشکه جادن مراد
 فیض و فضل خدادر (زیرا همت لری خداندنر که بیلردن دکلدر بو یعنی کرچه صحیحدر) اما
 بو عبارتدن مستفاد دکلر فاعل بعضلر ازان روی و ازان سبب و ازان جهت معناسند در دیمش
 بوده بو عبارتدن مستفاد اولماز * که از دشمن صعب اندشناکم * که حرف تعلیل (دشمن صعب
 بیایه) اندیشناکم نالک بونک کی برلرده نسبت معناسنی افاده ایدر (غضبناک و ترسناک و رشناک کی
 بونده ترسناک معناسنددر) (امالغده و فکرلی معناسنددر) (حاصلی سندن همت دیلدیکم انکچنددر که
 صرب دشمن خوف و بیم اوزیم * کتم بر رعیت ضعیف رحمت کن تا از دشمن قوی زحمت نبینی
 (رعیت ضعیف بیاید) (رحمت کن فاعلک مقدم مفعولیدر) کن کافک ضعیله فعل امر مفرد مختا طبر
 کنیدنن ایله دیمکدر تا حرف تعلیل (دشمن قوی بیایه) (زحمت نبینی ک مقدم مفعولیدر) (نبینی
 فعل فی استقبال مفرد مختا طبر بیلدن کور میه سین دیمکدر) (محصول ترکیب) حضرت شیخ
 پیور و قناکم ملک بی انصاف بندن همت رجایلدنسه بن اکادیدم ضعیف رعیته مرحت ایله
 ناکم قوی دشمن زحمت کورمید سین (یعنی رعایای اسر که الله تعالی سنی اسر که سین و دشمندن

رد ابن سید علی

رد سروری

رد سروری

رد کافی

امین و سالم ایلسون (رحمت و زجت تجنیس خطدر * نظم * بیازوان توانا و قوت و سر
دست * خطاست پنجه مسکین ناتوان بشکست *) بیازوان با حرف مصاحبت (بشکسته
متعاقب) بازوان بازونگ جمیدر قوی مراد در (توانایه اضافتی بیاید در) قوت بازوانه مطوف در
سر اضافتی و سرک دسته لامیه لر در (بونده سر دستدن پنجه مراد در) خطاست مقدم خبر (پنجه نك
مسکین اضافتی لامیه در) و ناتوانه بیایه (پنجه بشکستك مقدم مفعولیدر) بشکست بونده مصدر
معناست در اول جهندن فاعل استر و مبتدا اولغه قایلدر (محصول بیت) زورلی بازو له و پنجه
قوتیله مسکین ناتوانك پنجه سنی صیق یعنی قرق خطادر (یعنی سلطنت زور و قهر ایله رعای
مسکینك پنجه سین بومق (یعنی جور و جفا و ظلم ایلك خطادر * برسد آنكه بر افتاد كان بخشاید
که کر زبای در اید کسش نکیر دست * برسد فاعل امر مفرد غائب فعل مضارع مفرد غائبه مشترک در
نشیه زده بویه درجه ملوده (پس فعل مضارع در امر معناست دینار مشترک صیغه اولدین
بیلر بخش (آنکه تقدیری نکس که در نته که کرکر بیان اولندی (بر حرف استه لا) افتاد كان مساکن
وضع) بخشاید فعل نفي مستقبل (بخشایدندن امر که مزید مکرر) که حرف بیان (و یا حرف تعابیل
(زبای در اید معلفدر که فعل شرطدر) کس مبتدا (نکیرد فعل نفي مستقبل مفرد غائب طوماز
دیگر خبر مبتدا در جمله اسمیه جزاء شرط و اقعدر (تقدیری کس دستش نکیرد در) (محصول بیت)
قورقسون شول کیمسه که ضمه او مساکینه رحم ایلن (یعنی فقرا به ظلم ایلن خوف ایلسون که ایقندن
دو شوب زله و لغزش واقع اوره (یعنی روز کردن باشند بر مصیبت کاورسه کیمسه ایینی طوماز
حاصلی کیمسه اکادستکیر و معین و ظهیر اولماز (پس قورقوب فقرا به ظلم ایلسون بعضی نسخده زده
نترسدوا قدر فعل نفي مستقبل استفهامی متضمن قورق زمی دیمکدر (یعنی البته قورق قرق کر کدر
دیمکدر * هر آن که تخم بدی کشت و چشم نیکی داشت * دماغ بیهده پخت و خیال باطل است *
(تخم بدی بیایه تخم معروف (بدبرامن) و یا حرف مصدر برامن لاق تخمی دیمکدر (کشت فعل ماضی
مفرد غائب کشتن دن اکدی دیمکدر) و او حرف عطف (چشم نیکی لامیه در) چشم بونده رجا
معناست (نیکی یا حرف مصدر باک دیمکدر) داشت فعل ماضی مفرد غائب طوتدی دیمکدر
(دماغ دالک کسر یله ترکیب دماق دید کلیدر بونده فکر مراد در ذکر محل و اراده حال قبیلنددر
(بیهده و بیهوده بی فائده و باطل معناست در (خیال باطل بیایه در) دماغ پختن مفعولی
(و خیال است) (محصول بیت) هر اول کیمسه که برامن لاق تخمی اکدی و ایلاک امیدنی طوتدی
(یعنی فقر او مساکینه ظلم ایدوب و فلاح و ایلاک مکانانی رجا بلدی فکر فاسد بشوردی و تصور
باطل بقلدی (زیر استانه حسنت جز اولماز بلکه سیئانه سیئات و حسنه حسنه) (کشت فعلی
کاشت دن اخذ ایلن غلت ایلش (من کاشت بمعنی افشاندن دینی تخطئه ایلن نه ص ایلش
زیر امرادی تصویر معنادر بیان ز ادف دکلدر * ز کوش پنبه برون آرو داد خلق بده * و کرنومی
ندمی داد روزدادی هست * (کوش کاف بحسب ضمه قولوق دیمکدر) پنبه بای اول بحمددر
حرکات نشه ایله پاموق معناست (برون طاشره دیمکدر) آرفعل امر مفرد مخاطب کنور دیمکدر
آریدنن که مخففدر آوریندن بحسب لغت طاشره کنور دیمکدر اما مراد چقار دیمکدر (داد
بونده اسدر عدل معناست (خلقه اضافتی مصدرک مفعولاندر (یا حرف تأکید (وده دالک
کسر یله و هاء اصلیه ایله بر دیمکدر) دهیدنن ایکن مصدر زده و مضارع زده و اسم فاعله دالک
فتمی مشهور در (داد بدهك مقدم مفعولیدر) می ندھی تقدیری نمی ندھی در ضرورت و زرا ایچون
نون تأخیر اولندی اگر سن و برمنسك دیمکدر فعل مضارع مخاطبدر (داد مفعولیدر عدل معناست
روزدادی لامیه در (و یا حرف وحدت (و یا خود حرف تنکیر (محصول بیت) ملک فی انصافه

ردنمی و کافی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی
رد سروری و شعی
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

و یا هر ظالمه خطاب ایدوب بیورر قولا فکدن غفلت پند سنی چقا و خلقك عدل و انصافی ویر
یعنی الك التنده اولنله عدالت ایلله و انصاف کوستروا کرسن داد و عدل ویرمزسك یعنی عدل
و انصاف ایلزسك عدل کوئی واردر که انده هر کسك بلکه هر حیوانك انتقامنی الوب انتصاف
ایدرل حاصلی دنیاده ظلم ایدرسك آخرتد جزاسین کوررسین (می ندهیده می وزن ایچون تقدیم
اوالدی دین حق ادابی ایلامش (نوز تأخیر اوالدی وزن ایچون دیمک کرك ایدی) بونظمك اوانده
رباعی یازنلر اقسام نظمی غریب یلورلر یمش (اگر تومی ندهیده داد یربنه دان یازوب
امر در دانستندن دین ایکی وجهله خطا ایلش فتندر (وروزدادی یربنه روزدادنی دیدیکی
اغر بدر و یا مصدری مصدره داخل اولدیغی کورلمش و ایشدلمش دکلدر * منوی *
بنی آدم اعضای بکدیگرند * که در افرینش زیك کوهزند * بنی اصلنده بنین ایدی اضافله
نون ساقط اولمشدر آدمدن بونده مراد حضرت آدمدر (اعضا عضرك جهدر) بکدیگره
اضافتی لامیه درونون و دال ادات جهدر رخبردر (که حرف تعلیل (آفرینش اسم مصدر در
آفرینندن یرادلمش معناسنه عربجه خلقت و فطرت دیرل (کوهر کاف عجمك قحیل
معروف تعریب ایدوب جوهر دیرل (نون و دال یننه ادات جمع خیردر (محصول بیت)
حضرت آدم اوغلای بری برینک اعضا سیدر یعنی بری برینک جسمی حکمنده در (زیرا
خلقتده و فطرتده بر کوهردنلر (یعنی جمله می برانادن و برانادنلر که حضرت آدم و حوادر
بعض نسخده مصرع ثانی (که در اصل فطرت زیك جوهرند واقعدر و بعض شراح
بونسخه بی اختیار ایلش و بعضی بونسخه بی اختیار ایلدیکنه تعصب طریقه ایله اعتراض
ایلش لیکن اعتراضی موجه دکلدر بعض شراح جوهردن مراد نطفه حضرت آدمدر دیمش
بوله اولسه بعد دکلدر مجازا نطفه به جوهر دیمش اولور بعضیلر دخیل ایلدیلر که نطفه به
جوهر دیمک صحیح دکلدر دیولیکن دخیل مدخولدر * چوعضوی بدرد اوردر روزکار * دیگر
عضوها را نمائد قرار * چو ادات تعلیل (عضوی یا حرف وحدت (بدرد با حرف صله
(درد اغری به دیرلر عربجه الم دیرلر (پس درده مرض دین لغت معناسنی سوبیلامش
(روزکار آوردك فاعلیدر و عضوی مفعول صریحی (و بدرد غیر صریحی (عضوها ها ادات
جمع و را حرف تخصص (نمائد ایکی نونك قحیله فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر) مانیدن
قالماز دیمکدر (قرار فاعلی آرام و سکون دیمکدر (محصول بیت) چونکه روزکار عضوی و جمع
و جمعه (یعنی الله کتوره حاصلی در دنك ایلله غیر اعضا دنك آرام و قراری قالماز (یعنی اول
در دنك عضولک المی سائر اعضا به تأثیر ایدر (پس چونکه بنی آدم بر جوهردن خلق اولوب
بری برینک اقریاسی حکمنده اولدسه برینه برالم و بلا کلیچک جیجی منالم و متأرا و اوق کرك
(بدنك باسنه حرف زائد دین زائد سوبلمش * توکز محنت دیگران بی غمی * نساید کد نامت
نهند آدمی * کز اصلنده که از ایدی (که حرف بیان (محنت دیگران لامیه یای بطنیله
(غمی یا غمیر خطاب (نشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب لایق دکل دیمکدر) که حرف بیان نامت
ناضمیر خطاب ادك دیمکدر (نهند فعل مضارع جمع غائب نهندندن قورلر دیمکدر
آدمی یاله انسان معناسنه در (محصول بیت) سنکه غیر ایلر محنتدن بی غمسین (یعنی سائر قرد اشلرک الم
و بلاستندن بی پرواسین حاصلی انلرک دردندن بی درد و غمسین و انلری اجیماز سین لایق دکلدر که
آدکی آدمی قوبال (یعنی سکا انسان دیمک لایق دکل (زیرا انسانیت و مر د ملاک بلا و المه کرفار لری
قاروب انلر ایچون غم و غصه چکمه کدر * حکایت * درویشی مستجاب الدعوه در بغداد دیدامد *
(دره بشی یا حرف وحدت (مستجاب اسم مفعول در استعمال با بدن مقبول معناسنه دعوته

اضافتی قائم مقام فاعله اضافتیدر (دعوت بونده دعا معناسنه در) یعنی دعاسی مقبول دیکدر
 (بغداد عرب دال ثانی بی بحجه اوقور براسمیده زوراء در زانک قحی و وادک سکونیه سلامده
 دبرل (پید فصحما عجم باعجه یله اوقور اما رومیله رباه عربیله آشکاره معناسنه (محصول ترکیب)
 بغدادده دعاسی مقبول بر درویش ظاهر اولدی (بید آمدک معناسی ظاهر اولدی دیکدر
 * حجاج یوسف بخواندش و گفت دعاء خیر بر من کن گفت خدا جانش بستان * حجاج گفته
 مبالغه الیه جملشیچی اما بونده بر شخصک اسمیدر که ظلمده نامدار در عدالته نوشروان نامدار
 اولدیغی کبی (معاویه نسلمدن مروان بن حکمک اوغلی که عبدالملک ایدی انک خان و کلر یکبسی
 مقامده بر ظالم ایدی حضرت کعبه بی منجیفله قوروب یقیدی وینه یادی الاکن اولان یابی
 آنکدر قصد لری بی حدوبی نهاییه در (بریسی بودر که حکوتی و ولایتی زمانده بیک البوز کره بیک
 یعنی بیک کره بیک و اتیوز کره بیک مسلمان قتل ایلمش و حبسنده اون سکر بیک مسلمان هلاک
 اولش حارسد کبله ترسی از دروب محبوبسره ایچر مش و تمام خلافتی و حکومتی دورت بیل
 برای امش (کذا فی تاریخ الخلفاء باباسنک اسمی یوسف امش (تقدیر کلام حجاج بن یوسف در
 بین العلمین واقع اولان ابی حذف ایلمک دأب ایچ مدندر (بخواندش باحرف نا کید (خواند
 واورسمی وروم ضمه الیه فعل ماضی مفرد غائب فاعلی تحتده حجاجه راجع ضمیر و مفعولی
 درویشده راجع شین در (گفت حجاج درویشده دیدی (دعاء خیر بر من کن بر بونده باه صله
 معناسنه در استعلا ایچون دکلدر که دعاء علیه لازم کله اولسه ده خود ضرر ایلمز (زیرا اول
 قاعده عربیه مخصوصدر عجمده معتبر دکل بکا خیر دعا الیه دیکدر (گفت درویش دیدی
 (جانش شین حجاجه راجعدر (بستان باحرف نا کیدستان سنک کسریله ال دیکدر ستانیدن
 امر مخاطبدر ستانیدن دین اصابت ایلمش (محصول ترکیب) حجاج بن یوسف مذکور
 درویشی یانه دعوت ایلدی ویدی بکا برخبر دعا الیه درویشده یار بی جانن ال دیدی
 * گفت از بهر خدا این چه دعاست گفت دعای خیرست ترا و جله مسلمانرا * از بهر خدا
 الله ایچون دیکدر (محصول ترکیب) حجاج درویشک بویه دعاسی استغراب و استجاب
 ایدوب دیدی الله ایچون بونه دعادر که بنم حمده ایلرک یعنی بویه دعا ایشدلمش دکل (درویش
 دیدی بوخبر دعادر سکا و جمعی مسلمانلر تا کیم سن ارمکله ظلم و نگاه کسبندن خلاص بولاسین
 و مسلمانلر سنک شر و فساد کدن خلاص بولال حاصلی ایکی جانبیه بله بودعاده نفع وار
 * مثنوی * ای زبردست زبردست ازار * کرم ناکي بمائد این بازار * ای حرف ندا مناداسی
 محذوف تقدیری ای مرد زبردست در (زبردست وصف ترکیبدر الی اوستون معناسنه
 بلکه الی اوستلی دیکدر (زیرا زبردانک و بایک قحده لیه اوست معناسنه در که عرب
 فوق دیر زبردسته اضافتی بیانه در (زبردست ده وصف ترکیبدر الی آتلی معناسنه
 مغلوبدن کنایتدر (زیرا زبردانک کسریله آت معناسنه در که عربجه تحت دیرل (ازار
 زبردسته بروضف ترکیبی دخی اولمش اما معناسی زبردسته مقید در کرم گفته
 اسبق دیکدر بونده قرغن مراد در تالی معناسنه در کی چن دیکدر عربجه متی دیرل
 اسماء مقوصه دندر ناکي چخانه دک دیکدر (این بازاره اشارتدر (محصول بیت) ای الی
 التده کیلری انجید یچی الی اوستلی (یعنی ای زبونلری و مغلوبلری ازار اید یچی زورلی و کوچلی
 (حاصلی ای فقرا و مساکینی انجیدوب انلره ظلم و جفا اید یچی جوار ظلم سنک ظلم و جفاک
 بازاری چخانه دک قرغون قاله (یعنی سنک فقرا و مساکینه جور و جفاک نه زمانه دک ممتد اولرب
 باقی قالور انبته بر کون نهایت و پایان بولور (حاصلی بو منصب و دوانه بر کون زوال کلور ایدی

مطابق

ردسوری

جامه که مغرور اولم * بجه کارایت جهانداري * مر دنت به که مردم آزاری * بجه با حرف صله
 (ابد فعل مضارع مفرد غائب) تاخیر منصوب معنایسته مفعولی (جهاندار وصف ترکیبدر
 جهان طرئجی یعنی صاحب سلطنت و حکومت معنایسته) ویا حرف مصدر جهانداراق
 دیمکدر (مردنت تاخیر محرور معنایسته مضاف الیه در که ضمیر خطابدر) که بونده من تقضایده
 معنایسته در (مردم آزار وصف ترکیبدر آزاریدن مردم انجید بی معنایسته) ویا حرف مصدر
 (محصول بیت) زیر دسته خطاب ایدوب بیورر جهانداراق و سلطنت سنک نه ایشیکه کلور
 یعنی پادشاهانیکه کرک حاصلی سلطنته لایق و سزاوارد کلسن زیر ظالمی با سن پس سنک اولک
 بکدر مردم آزار لادن یعنی صاغ اولوب خلقه جور و ظلم ایلکدن اولک یعنی موت بکدر که
 هم سن ما تم و مظالم کسیدن خلاص بولورسن و خلق عالم جور و ظلمکدن خلاص بولور
 (بعضیلر که حرفی تعلیل اعتبار ایدوب بانی ضمیر خطاب طومش و معنایستی زیرا مردم
 انجید بی سن دیمش (ایکن یاه مصدر یله یاه خطاب بر قافید جمع اولق عیدر) و بعضیلر آزاری
 فعل مضارع مخاطب دیمش به عوب قافیه دن سلم اولماز * حکایت * یکی از ملوک بنی انصاف
 پارسایی را پرسید که از عبادتها کدام فاضلترست * پارسا یاه عجمه عابد دیرلر (و یا حرف
 وحدت) ورا ادات مفعول (پرسید یاه عجمک ضمیمه وراک سکونی و سنک کسر یله فعل ماضی
 مفرد غائب صودی دیمکدر) که حرف بیان (کدام کاف عربک ضمیمه قتی دیمکدر) فاضلتر
 افضل معنایسته در (محصول ترکیب) انصافسن و ظلم پادشاهلردن برسی بر عابد صور دیکه
 عبادلردن قتی عبادت افضلدر که اکا مقید اولوب مشغول اولیم (عبادت نهادن صکره مرا
 عبارتنی اراد ایدنلر زائد ایلنلر زیر سؤال عموم اوزره وارد اولمش در * کفت ترا خواب نیمروز *
 ترا سکا دیمکدر) خواب بونده او یقومه معنایسته در (نیم اضافتی لامیه در) نیم لفظی روزه و شبه
 و ساله مقارن اولان یرلده مضاف قلماق مشهور در (ایکن قیاس مضاف قلمقدر شول یرده کیم
 نصف مراد اوله) مثلاً نیم نایارم اتمک دیمکدر) و نیم سبب یارم المه دیمکدر پس قیاس اضافله
 اوقو مقدر و مراد یارم کون اوله نصف یوم معنایسته (پس نیم روزدن) قیلوله و قتی اراده ایلکه
 هیچ بر وجهله مساع یوقدر و اول ظالمی او یوقمقدن خانی ظلم و تعدیستدن راحت ایلک مراد
 او انجه (قیلوله) و قیلوله (و قیلوله بومعنایه نسبت) ابردر علی کل حال بونده یارم کون مراد در
 (نیکه نیم نانی کر خورد مر د خدا یدنده مرور ایلدی نصف نان مراد در) (و بومعنی اضافتسن
 مستفاد اولماز نیکه عقل سلیم و طبع مستقیم واضحدر) پس عابد پادشاه جائزه در که سکا
 اوله زمانته دک او یوق احسن عبادتنددر که اول حاله کسب ما تم ایلرس و کیمسه
 اوزرینه جور و ظلم جاری اولماز که انک سبیلله آخرتده معذب اولاسین فدیبر * تادر آن
 یک نفس خلق را نیاز آری * تا حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر) یک نفس و یا مذکور خوابه
 (نیاز آری فعل نئی مستقبل مفرد مخاطب آزار ایلیم سن یعنی انجیمیه سن) (محصول ترکیب) عابد
 دیر که سکا نصف یوم نوم افضلدر تا کیم او بودیغک بر ساعتده خلقی آزار ایلیم سن یعنی خلق خدا
 سندن امن و امان اوزره اولال یا خود تا کیم او بودیغک حالده بر نفس و بر ساعت خلقی آزار ایلیم سن
 یعنی او بودیغکده خلق بر نفس سنک جور و ظلمکدن آزاد اوله لر (اکثر نسخدل ده یک عبارتنی
 یوقدر و بعضنده نفس دوشمش و بعضنده ساعت یک نفس بیوردیغی قلت زماندن کنایه در
 نیکه خواجه حافظ (تفسیر این دو حرفست بیورمشدر قلت الفاظ و کثرت معانیدن کنایه در
 * قطعه * ظلمی را خفته دیدم نیم روز * کفتم این فتنه است خوابش برده به * ظلمی یا حرف
 وحدت) ورا ادات مفعول (خفته لفظ مشرکدر یا تشر و او یومش یکنده ماضیدن قصیدر

رد سروری و شعی
 رد ابن سید علی

مر نسخه
 رد ابن سید علی و سروری

نصف نهار
 نسخه

رد جمیع شراح

بونده او یومش معناسنه در (نیم روز اضافت لامیه در یارم کون یعنی کونک یار یسی حاصلی زوال
 وفته دك (این اشارت در ظالمه و مبتدا (فته است خبری (خواب مبتدا (وشین ضمیر ظالمه
 راجع در معنی جهشده (برده نك مفعولیدر ضرورت وزن ایچون تقدیم قلمشدر تقدیری
 اورا خواب برده در (برده به خبر مبتدا در (محصول بیت) بر ظالمی نصف النهار او یومش کوردم
 دیدم بو ظالم رفتن در فته او بودیغی بکدر یعنی او یومش اولسی بکدر زیر یاتمش و او یومش
 فته بی او یارانه لغت وارد اولمش پس بو ظالمی خواب المش و الیتمش اولمق بکدر حاصلی
 خوابیده اولسی محض خیردر * انکه خوابش بهتر از بیداریست * انچنان بدزند گانی مرده به *
 انکه یعنی آن کس که (که حرف رابط صفت (و خواب مبتدا (وشین ضمیر آنک مشار الیهی اولان کسه
 راجع در (و بهتر خبر مبتدا (از من تفضیلیه معناسنه در (بیدار او یافق دیکدر صفت مشه در
 عربجه یقطان دیرلر (یا حرف مصدر (وسین و تادات خبر (انچنان آراسم اشارتدر (چنان ادات
 تشبیه (بدزند گانی وصف ترکیبی یار اما ز دیر لکلی دیکدر کاف بحجی هاء رسمیدن بدلدر (والف
 ونون شده ذاد اخل اولمشدر زیر از ندکی و زند گانی یاء مصدر بله بمعنایه در (مرده تقدیری مرده شدن
 یعنی مرده اولمق بکدر (محصول بیت) اولکسه که او قوسی بیدار لغندن بکدر (یعنی او بو ماسی
 او یافق لغندن بکدر (پس انچنان بدزند گانه یعنی یار امز در لکلی کیسه مرده اولمق بکدر حاصلی
 ممائی حیاتندن بکدر (انچنان یار اما زانا مفعول دیر لکدن اولمش اولمق بکدر دین عنیدی سویلش
 * حکایت * یکی را از ملوک شنیدیم که شبی در عشرت روز کرده بود و در پایان مستی
 می گفت * که حرف بیان (شبی یا حرف وحدت (در حرف ظرف (عشرت لغته اختلاط
 معناسنه اسمر اما بونیه ذوق وصفادن عبارتدر (کرده بود ماضیدن قسمدر ایلشیدی
 دیکدر جعل و تصبیر معاسنی متضمن اولدیغیچون ایکی مفعول الور اولکسی شب و ثانیسی روزدر
 (پایان باء بحمله غایت و نهایت دیکدر (مستی یا اضافتی لامیه در (می گفت حکایت حال ماضی
 سویلردی دیکدر (محصول ترکیب) پادشاهلردن بریسی ایشتمکه کیجه بی عشرت وصفاده کون
 ایلشیدی (یعنی صباحه دك باده ذوقته مشغول اولوب او یومش ایدی کیجه بی کون ایلک
 او بو ماضیدن کجایدر یعنی ایچیکده احیاء ایل ایلشیدی (و مستلک آخرنده سویلردی یعنی
 بویلیتی او قودی * بیت * مارا بجهان خوشتر ازین بکدم نیست * کر نیک و بد اندیشه و از کس
 غم نیست * مارا از حرف صله و یا حرف تخصیص بزه و یا بزم دیکدر (بجهان یا حرف ظرف
 (از حرف ابتدا (این اسم اشارتدر بر مقدر دم لفظه و یا مذکور بکدمه و بوند نصکره بر دم تقدیر
 او انوب مبتدا قلنه (نیست خبری (کز اصلی که از ایدی که حرف تهلیل (نیک ابو (و بد
 پراهن اندیشه بوند غم و غصه و خوف و الم و تشویش معناسنه در (محصول بیت) بزه و یا بزم جهاند
 بو بر دمندن خوشتر و بیکرک بر دم بوقدر زیرا ایدن و پراهن دن بر وامن و غم و غصه و خوف
 بوقدر یعنی کیفیت باده ایل بر حالت و ارمشز که دنیا و مافیها کوزمره چوپجه کورنم حاصلی باده
 کفینک بر حالتی وار در کیم کدابی پادشاه ایدر نکه شاعر بیورر (بیت) بر عالم و ارمشدر
 ارباب خرابات (کیم دوشده دخی کورمنانی اهل کرامات) (اندیشه بی نیک و بدله وصف ترکیبی
 اعتبار ایدوب زیرا او فکر ایدن و پراهن فکر ایدن و کیمسندن غم بوقدر دین هنوز وصف ترکیبی
 لذتی طامامش * در ویشی برهنه بیرون بسر ما خفته بود و گفت * در ویشی یا حرف وحدت
 (برهنه بانک فتحی و ضمیمه و هانک سکونیه چپلا قدر عریان معناسنه (بیرون طامشده ده دیکدر
 ظروف مکنددر (بسر ما یا حرف ظرف سرما صوق دیکدر در سبک فتحی و رانک سکونیه
 (خفته بونده یا تمش معناسنه در (بود ادات زمانیه در ایدی معناسنه (محصول ترکیب) پادشاه

رد شعی

رد شعی

مذکور یعنی او قود یعنی حینده برعریان درویش طاشمرده. صوقده یا توردی یعنی ایشدیک
 دیدی اه (سرما هر صوغه و هم زمانه در دین افترا ایش (زمانه زمستان دیرل * بیت *
 ای آن که باقبال تودر عالم نیست * کبرم که غمت نیست غم ماهم نیست * ای آن که ای آن کس که
 تقدیرنده در (باقبال با حرف تخصیص اقبل دولت معناسنه در تویه اضافتی لامیه در (کبرم فعل
 مضارع مشکلم و حده در کیریدن طوتایم (یعنی فرض و قیاس ایدیم (که حرف بیان (غمت نیست
 کند و که مخصوص غمک یوق (غم ما اضافتی لامیه دریای بطنیه بیه تخصیص افاده ایدر
 (هم بونده عطف و جمعیت معناسنی افاده ایدر استفهام انکار یله (محصول بیت) ای شول
 عشرت و ذوق ایلین پادشاه که سنک دولت و اقبال کله عالمه بر فرد یوقدر یعنی سن واصل
 اولدیغ ذوق و صفایه کیمه واصل دکل فرض ایدیم که کدو که مخصوص غمک یوقدر بزه
 مخصوص غمکده یوقی یعنی فقرا و مساکینک غین چکمز مبین حاصلی بزم ایچون غم چکک
 کر کسین زیرا آخرته سلاطیندن رعایا و فقرا و مساکین احوالی نقیر و قطیر تفتیش و تفحص
 اولسه کرک مصراع ثانیک معناسنی طوتالم که غمک یوقدر بزمده یوقدر پس سنکله برابرزی غم
 اولمده دین اگرچه یو عبارت یو معنایه تحملدر اما مقام یو معنادن کلی ابابدر قنامل یو یتده
 غم و هم اعتباری اطفدن خالی دکل در زیر اعر بیده هم یمک تشدید یله غم معناسنه در (معلوم اوله که
 یو ایکی بیتک اجتماعندن بر رباعی حاصل اولور * ملک را این کلام خوش آمد صره هزار دینار از
 روزن بیرون داشت و گفت ای درویش دامن بدار گفت دامن از کجا آرم که جامه ندارم * ملک را
 پادشاهه دیمکدر کلامدن مراد او قود یعنی یتدر (صره صادق ضمی و راه میشدله کیسه معناسنه در
 هزاره اضافتی لامیه در (روزن بونده پنجره معناسنه در (جامه ندارم جام یوق دیمکدر (محصول ترکیب)
 پادشاهه درویشک او قود یعنی بیت خوش گلدی (یعنی حظ ایلدی یک التون صره پنجره دن
 طاشمره طوتدی (و دیدی ای درویش انکک طوت (یعنی انکک آج (درویش دیدی که انکی
 قندن کتوره هم که قفتانم یوق (یعنی قفتان اولمق کرک که دامن اوله * پادشاه را برضعف حال
 اورحت زیادت کشت خلعتی بر آن مز بد کرد و بیرون فرستاد * (پادشاه را را ادا ت تخصیص
 (ضعف حال لامیه در (یعنی مصدرک فاعله اضافتدر (کشت بونده صار معناسنه در اولدی
 دیمکدر (خلعتی با حرف وحدت بر قفتان دیمکدر (بر آن اول صره اوزرینه (مزید مصدر مییدر
 زیاده معناسنه (بیرون طاشمره به (فرستاد فعل ماضی مفرد غائب (فرستادنن کوئردی (یعنی
 ارسال ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاهک درویشک ضعف حالنه رحتی زیاده اولدی
 و اول صره اوزرینه رخاعت زیاده ایلدی و طاشمره ارسال ایلدی * درویش آن تقدیر ابابدک مدت
 بخورد و تلف کرد و باز آمد * (محصول ترکیب) (درویش صره هزار دیناری از اچق زمانده ییدی
 و تلف ایلدی و کرو پادشاه حضورینه گلدی * بیت * قرار بر کف آراد کان نکیر مال * نه صبردر
 دل عاشق نه آب در غربال * (قرار مبتدا (آزاد کان دن مراد قبود دنیا ایله مقید اولمیانلردر
 نکیرد فعل ثنی مستقبل طوعن دیمکدر (مال فاعلی (بر کف ده اکا متعلقدر جمله فعلیه خبر
 مبتدا در (غربال غین مجمله نک کسر یله ترکیجه فاعلدر دید کلریدر (بهضیلر اندن تحریف اولمش
 دیدیلر (و بعضیلر محرف اولدیغند دلیل یوقدر دیدیلر علی کل حال ابکیسنکده دلیلی یوق لکن
 تحریفنه حکم اولسه ترکیده آنکچون موضوع اولمش لفظ بولمناقی لازم کلوردی بواسته خلاف
 قیاسدر (پس عدم تحریفنه حکم قیاسنی و تحریفنه تحکم (محصول بیت) حضرت شیخ مذکور
 درویش کی آزاده ل خصوصنده بیور در دنیا قیود یله مقید اولمیان فقرا آوچنده مال قرار ط و نماز
 یعنی کسایله مقید اولمقلری کی حفظ یله ده تقید ایلرل (کذلک عاشق کو کلامه صبر قرار ایلر

رد سروری

رد این سید علی و کافی

(یعنی عاشق بی صبر و بی قرار او اور صوده غر بالده قرار ایلز) حاصلی اهل فنا الله مال دل
عاشقه صبر و غر بالده آب کبیر قرار طوماده (حاصلی سریع الزوال و تیر کذر اندر بونلرک
جیمی * در حالتی که ملک را پروای او نبود *) در حالتی باز آمده متعذر (حاصلی درویش
بر حالتی که بی که پادشاهک انکه مقید اولاجق پروای یوق ایدی (یعنی اکالات زمانی
دکل ایدی بلکه فکری امور سلطنته و مهمات عالمه مصروف ایدی اول ملاقاته اولان ذوق
و شوق و حورو و سروری یونیدی * حالش بگفتند بهر برآمد و روی ازوی در هم کشید * حاصلش
ضمیری درویش راجع در (بهم برآمد پادشاه مقبض و منفعل اوای بی وقت کلد کیچون
(و روی ازوی درهم کشید دخی پادشاه یوزونی اذن بورشدر دی یعنی بور تاردی (حاصلی
درویشک حالتی پادشاه اعلام ایلدیر پادشاهده قرشرش اولدی (یعنی مقبض و منفعل اولدی
و اکا انجند کردن یوزن بورشدر دی (حاصلی عبوس الوجه اولدی * و ازینجا گفته اند صاحب
فطنت و خیرت که از حدت و سورت پادشاهان بر حذر باید بود که غائب همت ایشان بر مضلات
امور مملکت متعاق باشد و تحمل از دخام عوام نکند * (ازین جائزین ده ایکی اعتبار و اری
از حرف ابتدا (و این اسم اشارت در جافظنه (و جادن مراد محل و مقام اوله (بری ازین ادات
تشبیه اوله تشبیه بونکاید واقع در (ازین مه پار عابد فریبی) بونک کی بر مهباره دیمکدر
فنا مل (پس بونده بومقامدن و یا بونک کی مقامدن دیمکدر (اصحاب فطنت لامیه (فطنت
فانک کسری و طانک سکونیه مصدر در فهم وزیرکک معنایه بواغت ایکی بادن مستعملدر
نصر و علم بالبرندن (خبرت نصر باندن کسر خایله مصدر در خبر بخیر خبراضم خایله و خبره
کسر خایله (پس خبرت خالک ضمی و کسر بیلده دین ضمه بی باندن سویلش (و خبرت خیراق معنایه در
دین اصل لغتدن آگاه دکل ایمش (زیرا خبرت فجر به و افحان معنایه در (که حرف رابط مقول قوادر
(حدت حانک کسری و دالک تشدیدیه کسکنک بونده یاو زلق مراد در (سورت سینک فحقی
و سکون و اوایله بونده خشم و غضب معنایه در (پادشاهانه اضافتی لامیه در (حذر حاء مهمله نک
و ذال مجمله نک فحقه لریله علم باندن مصدر در صافقی معنایه (باید فعل مضارع مغر غایدر
بایندن کرک اولتی معنایه (بود بونده بوندن معنایه در زیر مضارعه مقارنر انکچون
فاعل اقتضا ایلز (که حرف تعادل (غالب تقدیری غالب ارقا در (همت ایشان لامیه در
پادشاهلرک همتی دیمکدر (بر مضلات با حرف صله (مضلات وزنده و معناده مشکلات کبیر
اموره اضافتی و امورک مملکت لامیه لر در بونده امورا حواله معنایه در (متعلق بر مضلاتک
صله سیدر (غالب مبتدا (و همت ثانی (و متعلق باشد خبر ثانی و ثانی خبر یله خبر اول و تحمل
متعلقه مطوف در (و از دخامه اضافتی مصدرک فعوانه در (و عوامه اضافت لامیه در تحمل
مبتدا و بکنند خبری (محصول ترکیب (بومحل و مقامدن و یا بومحل و مقام کیدن (یعنی
سلاطین مختلف الاحوال و متغیر الاطوار اولد فلزندن اصحاب فطنت و خبرت سویلش در که
پادشاهلرک حدت و سورتندن یعنی غضب و خشمندن حذر او زره اولتی کرک (زیرا غالب
و اکثر اوقات انلرک همتی و نظری مشکلات امور مملکت متعلق اولور و از دخام عوام تحمل
ایلزلز (حاصلی ناست غلو سندن مضطرب اولورل * منوی * حرامش بود نعمت پادشاه
* که هنگام فرصت نادر دنگاه * حرامش شین ضمیر مضارع ثانی اولده مقدر آن کسه راجع در
اضمار قبل الذکر طریقله تقدیری آنکس که در (بود بایک ضمی و قحبله و واولق قحیله فعل مضارع در
بویندن کینونت معنایه اواق دیمکدر (بوندن اشتقاق ایلین غلط ایلش (نعمت پادشاه
لامیه در که حرف رابط صفت (هنگام وقت معنایه در فرصته اضافتی لامیه در (نادر د

مطل

رد کافی
رد شعبی

رد سروری

مطل

فعل نفی استقبال مفرد غائب طومار دیمکدر (نگاه بونده حفظ معناسنه در معلوم اوله که نگاه
لفظی داشتن و داریدن مصدر یله و مشتقاتیله مستعمل اولسه حفظ معناسنه در اما کردن
و کنیدن مصدر یله و مشتقاتیله مستعمل اولسه نظر معناسنه در یعنی باقی (محصول بیت)
اول کسه پادشاهک نعمتی حرامدر و یا حرام اولور و یا حرام اولسونکه زمان فرصتی
رعایت و صیانت ایلیه یعنی احوالدن خبردار اولور هر زمانی بر یله * بحال سخن تابندی ز پیش
* بیهوده گفتن مبرقدر خویش * بحال بونده محل معناسنه در (سخنه اضافتی لامیددر) تا
حرف توقیدر مادم معناسنه (بنی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطبدر بینیدندن مادامکه
کور میه سین دیمکدر (ز پیش بنی بهوده به تعلیق ایلم خطباء فاحش ایلمش
(با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) گفتن مصدر ینته متعلق (و بیهوده زائد و باطل معناسنه در
(مبرمیک و بانک فتحه لریله فعل نهی مفرد مخاطبدر بریدن برندن دینلر بلزیش ایلمه
دیمکدر یعنی ضایع ایلیه (قدر خویش لامیددر (محصول بیت) سوز محلی مادامکه سوزیلزندن
اول کور میه سن یعنی قبل التکلم سوزک فرصتی و کلامک محلی کور مکسرن بیهوده
و باطل سوز سوز یلکه کندی مقدارکی ضایع ایله و حرمتکه نقصان ویرمه ز برای محل سوز
سو بانک حرمتسزلکه سیددر * گفت بر آید این کدای شوخ مبذر را که چندین نعمت بانک
مدت بر انداخت نداند که خزینة بیت المال لقمه مسا کینست نه طعمه اخوان شایطین * بر آید
فعل امر جمع مخاطبدر رانیدندن سرور یکن دیمکدر رانیدندن اشتقاقی ایلملر غلط ایلمش
(کدای بونده دیلمی معناسنه در) شوخه اضافتی بیایه در (شوخ بونده کستاخ و بی ادب و بی شرم
معناسنه در) مبذره اضافتی بیایه در تفعلیل باندن اسم فاعلدر مسرف دیمکدر (که
حرف تعلیل (و یا حرف رابط صفت) بانک با حرف ظرف (اندک از دیمکدر قلیل
معناسنه) مدت زمان دیمکدر (بر حرف تأکید) انداخت فعل ماضی مفرد غائب آندی
یعنی تلف ایلدی (نداند فعل نفی مستقبل مفرد غائب بلز دیمکدر) و یا استفهام طریقیه
بلز می دیمک اوله (که حرف بیان) خزینة بیت المال لامیددر (لقمه مسا کینده بویله در
(خزینة مبتدا و لقمه خبری) نه حرف نفی (طعمه طانک ضمیمه و سکون عینله مطعوم معناسنه
بینیان نسته که فارسیجه خوارش دیرلر (اخوانه اضافتی و اخوانک شایطینه لامیددر) اخوان
کسر همزه ایله قر داشلر معناسنه در (محصول ترکیب) وقتا کیم پادشاهه مذکور کدائک
احوالنی عرض ایلدیلر ایسد دیدیکیم سوزک بو کستاخ ادبسن مسرف جراری بوندن کتسونکه
بو قدر نعمت و مالی از ابقی زمانده تلف ایلدوب یابانه آندی یعنی اسراف ایله ضایع ایلدی بلز که
و یا بلزیکه خزینة بیت المال فقرا و مساکین لقمه سیدر یعنی بونلره نفقه اولمغیچون و دفع احتیاج
ایچون و بریلور لقمه اخوان شایطین دکلدر یعنی مسرفلره و متفقره اسراف و آنلا فیچون و بلز
حاصلی خزینة بیت المال محتاجلرک حقیدر مبذرنک حتی دکلدر (مبذری شوخه عطف ایلدلر
صحیح نسخه لره مخالفت ایلدکلرندن غیری لذت کلامدن بی خبر ایمشلر و شوخدن نصر کر چشم
لفظنی زیاده ایلدن زائد ایلمش و نعمتدن نصرکه مال انظنی زیاده ایلدلر صحیح نسخه لره مخالفت
ایلدلر بر انداخت دنصرکه و تلف کرد ترکیبی عطف ایلدلر باندن ایلمشلر (نداند عبارتی
ترك ایلدلر صحیح عبارتی ترك ایلمشلر * بیت * ابلهی کور و ز روشن شمع کافوری نهاد
زود یینی کش بشب روغن نب شددر چراغ * ابلهی ابله صفت مشبهه در احق معناسنه در
و یا حرف وحدت کوا سنده که اودر (که حرف رابط صفت و ضمیر ابلهه راجعدر) (روز روشن
بیایه در و ظرف زماندر آیدن کونده دیمکدر (شمع کافوری بیایه در شمع عربیده شبنک

معنا

ردشعی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری
و کافی

ردشعی

ردشعی و کافی

رد سروری و شعی و کافی
رد کافی

فقی و میك كسر یله بال مومند برلر اما بحکم میك سكونیله او قور بند بومعنايه (صکر تعیم ایدیلر
 پس کافوری قید احترا زیدریای نسیله آق بال مومند برلر (نهد فعل مضارع مفرد غائبه
 نهیدن نونك فقی و كسر یله لغندر قومق معناسنه قومقدن مراد یا ققدر (زودتر
 دیمکدر یعنی بقین زمانده) یعنی فعل مضارع مفرد مخاطبه کوررسین دیمکدر (کش کافک
 فقی و كسر یله لغندر اصلی که در کافک كسر یله لیکن شین ضمیر یله ترکیب اولجده قیاس
 فتحه تخصیص ایلت ایدی زیراضمارك ما قبلی بودیده مفتوح او قور الا ضرورت
 وزن ایچون ساکن او قور اما بعضیله شد و ذاکش او قور لر اصلی كسری رعایتله شین معنی
 جهندن چراغه مقید در چراغش تقدیرنده (بشب با حرف ظرف نباشده متعلق (روغن رانك
 ضمی و عینك فتحه ایچ باغندن غیر ی یاغنه دیر لر اما ایچ یاغنه پیه دیر لر بای بحکم كسر یله
 (نباشد فعل نفی استقبال مفرد غائب اولماز دیمکدر چراغ فیه ده یا ان آتشك اسمیدر
 اما بونده شمعان مراد در ذکر حال و اراده محل طریق یله (محدسول بیت) برابله که ایدین
 کونده یعنی کوبه کوندن شمع کافوری بقسار یقین زمانده کور رسین که چراغدا ننده یاغ او لماز
 یعنی ایچ یاغی و با بزی یاغی یا قماغه قادر اولماز قنده قالدی که زیت یاغی و شیرغان یاغی حاصلی
 بوبله اسراف ایلین احق از زمانده شوبله مفاس و فقیر اوله که اك او جوز اولان یاغی
 یا قماغه قادر اولماز دیمکدر بعض نسخه لرده نباشد برینه نماد کیش و شرا حك بعضیسی انی
 اختیار ایلش و بعضیسی بو مختاره دخل ایلش که ترکییدن ابلهك روغن یا قدیغی مفهوم
 دیمکدر که چراغنده روغن قلمیه دیتله و بعضیسی ادهان نظر ایلوب مختاره معاون اولش
 و خلی اکتار کلام ایلش لیکن طریق مکابره یه سلوك ایلش فتائل (کشك کافنی كسره یه
 تخصیص ایلین سمت شد و ده ذاهب اولش * یکی از وزرای ناصح گفت ای خداوند
 مصلحت آن می بینم که چنین کسان را وجهه کفاف بتفاریق بحجری دارند تا در نفقه اسراف
 نکنند * بعض نسخه ده ناصح برنده نيك محضر واقعدر لیکن ناصح اولی در (و بعضنده آن می
 بینم برینه انست دو شمش و بعضیلر بونسخه ده اختیار ایلش و بعضیلر اختیارینه اعتراض
 ایلش لیکن اعتراضی مکابره در (وجه جهت و خرجلق) کفاف کافک فقی و كسر یله رزقه
 و از یغه دیرلر (با حرف مصاحبت (تفاریق تفریق جهیدر ایری اری یعنی کون بکون و یا هفت
 بهفته و یا ماه بماه دیمکدر بحجری اسم مفعولدر افعال با یندن معین معناسنه (حتی بعض
 نسخه لرده عطف تفسیری طریق یله کیش (تا حرف تعلیل (محصول ترکیب) پادشاه سورك
 شوندن شو جراری دینجه ناصح وزراک بری پادشاه دیدی ای پادشاه مصلحت انی کورور مکده
 بونجیلین مسرف و متلفلرك وجه معیشت لرینی و جهت کفالت لرینی دفعه الینه و یرمیه لر بلکه
 مفرق از رازرو بره لر یعنی کون بکون و یا هفت بهفته و یا ماه بماه تعیین ایدلر تا کیم نفقه ده اسراف
 ایلیلر * اما آنچه فرمودی از زجر و منع مناسب سرت از باب همت نیست یکی را بلطف
 امید وار گردانیدن و باز بنومیدی خسته خاطر کردن * اما ادات استدر اکدر مصلحت می
 بینم دن زجر و منع عطف تفسیر یدر سورمك و کیدرمك معناسنه سابقا پادشاهك سورك
 دیدو کنه اشارتدر (امید و امیدلی دیمکدر امید و امید تخفیف و تشدید الیه لغندر دین اغو
 سوناش (زیرا لغت عجمده تشدید ضرورت وزن ایچون کاورنته که سابقا یاز او اندی) گردانیدن
 بونده ایلک معناسنه در دوندرمك دین خطا ایلش (با حرف مصاحبت (ونومیدی نونك
 فقیله و ناامیدی مأیوس معناسنه دریای مصدر یله امید سرك دیمکدر (محصول ترکیب)
 پادشاه مصلحت بنم سویلر دیمکدر اما زجر و منع که بیور دیکوز یعنی اول درویشی سورك

مختار این سید علی
و مترض شعی

و معاون مختار کافی
رد شعی

مختار این سید علی
و مترض سروری

رد شعی
لکن معتبرات لغات فارسیه دن
شرفنامه ده (اره معروف که
انرا ره بتخفیف نیرانند) دیوب
ضرورت وزنه دائر بر قید
یوقدر و بعض لغت معتبره ده
دخی امید تخفیف و تشدید الیه
مروی لغندر دیوب ضرورت
لا قدریسی یوقدر (فتدیر)
لطابع

شوندن بیوردیغزار باب همك اخلاقه واصحاب كرمك شانلرینه مناسب ولایق دكلدر
بر یستی بر کره اطف واحسانله امیدوار ایدوب تکرار امید سز لکله خسته خاطر و پریشان
درون ایلک حاصلی سنك کی صاحب اطف و کرم پادشاهلره سزاوار و ملایم دكلدر بر فقیری
بر کره احسانله مسرور صکره زجر و منهله مأیوس و مغموم ایلک (الله تعالی رحمت ایلسون
بویله وزیرلره * بیت * روی خود در اطماع باز نتوان کرد * چو باز شد بدرشتی فراز نتوان کرد *
(روی با حرف صله نتوان کرده متعلق (روی خود لایمه در (اطماع ده لایمه در (اطماع افعال
بایندن مصدر در بر کیمسه بی طمع و دوشرمك (باز نتوان کرد در کیله قحح معناسنه در یعنی اچق
کرد بونده کردن معناسنه در (نتوان کرد اکثر لرده عدم امکاندن کنایه در اما بونده عدم جواز دن
عبارت در (جوادات تعالی باز شد اچلدی دیمکدر بنای مفعول معناسنه (بدرشتی با سبیتی متضمن
حرف مصاحبت (درشت دالک و رانک ضمه لر یله ایری دیمکدر که عربچه خشن دیر لصف
مشبهه در مقابلی نرم در (و یا حرف مصدر در (فراز فاك قححی و کسر یله بونده بند و اغلاق
معناسنه در (نتوان کرد بینه سابق کی در (محصول بیت) کشی کندی بوزینه یعنی کد بینه
اطماع قبوسنی یعنی خلقی کندینک اطف واحسانله طمع و دوشرمك بایی اچماق کرک
حاصلی خلقی کندینک جود و کر نه طمع کار ایلک کرک اما چرنکه باب اطماع مفتوح اولدی
یعنی چونکه خلقی کندینک سخا و کر مه طامع و امید وار ایلدی خشونت و جفایله اول بایی
سد ایلک حایز دكلدر (حاصلی خلقی اولدن اطف واحسانله معناد و امید وار ایلک کرک
اما ایلد کد نصکره زجر و منهله خسته خاطر و پریشان درون ایلماک کرک باز ابکی مصرعه
یله مفتوح معناسنه در دیمکده نظروار (فرازی کسرفایه تخصیص ایدوب ابکی معنایه کلور
بری یوکسک و بری بوقش معناسنه و گاه اولور که انکله منع و اغلاق دن کنایه او اور دینلر
کسریه تخصیصده و یوکسک دیمکده و معدن کنایتدر دیمه لر نه افترا ایلش (و مصراع
اولک معناسنی کند و یوزو که امید لوا مید قبوسنی کوجله اچق ممکن دكلدر یعنی سندن بلارضاء
بر نسته الحق ممکن دكلدر مکر سن احسان ایده سین دین بر یلاق بول معنای بندن اوراق کتمش
فراز بونده بسته و مغلق معناسنه در دین قتی مغلق سوبلش (نتوان کرد عبارتق ایتکه
محل یوقدر ممکن دكلدر دیمکدر دین نامکن سوبلش (نتوان کرد عبارتده ابن سبید علی
مبالغه واردیمش و سروری معنای مبالغه بی انکار ایلش لیکن انکاری منکر در * قطعه *
کس نبیند که تشنگان حیرت * باب آب شور گرد آیند * که حرف بیان حجاز دن مراد مکه و حج
اولغه قابلدر نکه بو کلبه نیچه یرده ابکسندن حجازله تعبیر یوزمش (با حرف صله اب بونده
کنار معناسنه در آبه اضافتی لایمه در (و شور و بیانه (شور دن بونده توزلی و کرک مراد در (کرد کاف
عجمک کسر یله و رانک سکون یله افته ده دکر می و اطراف معناسنه در (و بعضی لفظک ترکیب یله جمعیت
معناسنه ده کلور مثلاً کرد آمد دیر لرجع اولدی معناسنه و کرد آید دیر لرجع او اور معناسنه
(محصول بیت) کیمسه کور من که حجاز تشنه لر ی یعنی کعبه بویانک ضو و سوزی اچی صو کنایه
جمع او اور لر یعنی شور صو کنایه جمع اولد قلی بنی کیمسه کور مشدر هر نقد در که
تشنه و متعطش او اور لر ده * هر کچا چشمه بود شیرین * مردم و مرغ و مور کرد آیند *
چشمه بکار معناسنه در و یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (بود فعل مضارع مفرد غائب
او اور دیمکدر شیرین طابلی دیمکدر (مور قنچه (محصول بیت) هر یرده که بر طابلی بکار اوله اوزرینه
مردم و مرغ و مور جمع او اور لر حضرت شیخ وزیر جابنندن پادشاهه خطاب ایدوب بیورر که
پادشاه هم سز مامدین و چشمه شیرین حکمنده سز لایق اولان اولدر که احسان و کر مکه تشنه دل

ردن سبید علی و سروری

وشمعی و کافی

ردان سبید علی و سروری

رد شمعی

رد کافی

رد کافی

فرا آب جو دکن و سحاب اطفندن سیراب اولوب بر فردی مظهر حرمان واقع اولیده
 بلکه هر کس علی قدر حاله سخا کر مکن فیض یاب اوله * بیت * مرغ جانی برد که چینه بود *
 * نه بجای رود که چه نبود * بعض نسخه ده پردر بندر و واته در (جایی یا حرف وحدت) (پرداء
 عجمک و رانک فقهه لیه فعل مضارع مفرد غائب او چار دیمکدر) (مرغ مبتدا و پرد خبری) (که حرف
 بیان و یارب ربط صفت) (چینه جیم عجمک کسر یله قوش یمنه دیرل) (نه حرف نفی معناده روده
 مقید در نرود تقدیرنده فعل نفی غائب کتمز دیمکدر) (بجایی یا حرف صله نروده متعلق) (و یا حرف
 وحدت) (که سابق کیدر) (چه جیم ضرورت وزن ایچون بر مقدار مدا و اور که تلفظده بریاء تولد
 او اور که مصراع اول ده چینه بودله تجنیس مرکب او اور مذکور یانی کاتبه اثبات ایدوب
 چی یازنلر ضرر ایشلر (موصول بیت) (مرغ برره او چار که انده قوش یمنی اوله
 یعنی دیره جک دانه اوله برره کتمز که هیچ نسنه اولیه یعنی چینه اولیان یه او چوب کتمز) (چی
 لفظی چه کی نسنه معنایند در دین ظاهر در که بایله و یاسن زلفت طو تار مش بوند نصکره
 اخرنده کی یا ضرورت وزن ایچون اشباع ایتمکدن حاصل او اور دیدیکی نوع تنافض شکلیدر
 منه منده چی چیز معنایند در بایله دین ترادف شکلین اعتبارنده سهو ایلش * حکایت * یکی
 از پادشاهان پیشین در رعایت مملکت سستی کردی و لشکر بسختی داشتی چون دشمن صعب
 روی نمود همه بشت بدادند * پادشاهان پیش اضفئی یانیدر (پیش اولک) (و یا حرف نسبت) (نون
 حرف تأکید نسبت در او ایکی دیمکدر) (رعایت مملکت مصدرک مفعول انداضافیدر بر مضاف تقدیر یله
 اهل مملکت دیمکدر) (سستی سست سین اولک ضمی و نایندک سکون یله کوشک معنایند در
 (امابونک کی پر زده اعمال و تغافلدن کاتبه در ویاسی حرف مصدر در) (کردی یا حرف حکایت
 شکر در رعایت معطوف در) (بعض نسخه ده لشکر د نصکره بر آیان مش علامت مفعول) (بسختی
 یا حرف مصاحبت داشتی به متعلق) (سخت سینک قحی و خاک سکون یله قحی معنایند در) (و یا حرف
 مصدر) (داشتی یا حرف حکایت طو تاردی دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (دشمن صعب یانیدر روی
 نمودک مقدم مفعولیدر) (همه ادات تأکید در عربیده جمع کبی) (بشت باء عجمک ضمیله ارقه
 دیمکدر) (بدادندک مقدم مفعولیدر ارقه ویر دیلر دیمکدر) (موصول ترکیب) (حضرت شیخ
 پیور که بزم شدیکی زمانه من پادشاهلرندن اول بر پادشاه اعلیٰ مملکت رعایتده تقصیر و تغافل
 و اهمال ایدردی و اشکری شدت و محتله طو تاردی یعنی عارفه لرنی و یالقلربی و سائر رسوم
 و لوازمی ویرمز دی حاصلی ذایل و زبون طو تاردی پس چونکه دشمن بوکه ظاهر و هویدا
 او لو بوز کوستردی یعنی بونکله جنگ ایلمکه کلدی جمع عسکر ارقه و یروب بوندن اعراض ایلدیلر
 سلاطین عثمانیه دن بلدرم خان بازیدن اعراض ایلدک لری کبی شرا حک بریمی یکی لفظی مبتدا
 و پادشاهانی که بیان و پیشین عبارتنی صفت پادشاهان طو قوب خبر مبتدا ذکرینی اعمال ایلش
 ظاهر در که خبری سستی کردیدر (در رعایت مملکت اولانده که حرفی کاتبه ایلین عجب معنی ملا حظ
 ایلدی کردی عبارتست معنای ایلدی و داشتینک طو تاردی دینلر یاه حکایه معنای رعایت ایلش
 * بیت * چو دارند کبج از سپاهی دریغ * دریغ ایدش دست بردن تیغ * دارند فاعلی سلاطین
 و حکامدر) (کبج بونده مالدر خزینته معنایند ده کلور) (دریغ بونده اسر کمک و قصغنیق
 معنایند در) (دریغ ثانی حیف معنایند در) (ایدش شین ضمیر سپاهی به راجعدر) (دست بردنک
 مقدم مفعولیدر ایلمکدن مراد صوفی و او زانمقدر) (تیغ یا حرف صله) (موصول بیت) (چونکه
 سلاطین و حکام سپاه و اشکر دن خزینته و مالی اسر کرل) (یعنی امساک ایدوب رعایتلرنده تقصیر
 ایدرلر سپاه و عسکرده لازم کلدکده قلعه ال اورمق یعنی جنگ ایلمک حیف و دریغ کلور ایکی

ردشعی و کافی

رد کافی

ردشعی

رد سروری

ردشعی

ردشعی و کافی

رد ابن سید غلی و شعی
رد سروری و کافی
رد جمیع شرح

رد سروری

رد سروری

(در بغی بیه حیث معنا سنده طوتیلر غلط ایلمشیلر) اولیکی در بغی منعله شرح ایدلرده
معنای مضبقیه شرح ایلمشیلر * یکی را از انان که غدر کر دند بازش دوستی بود * یکی را
را حرف تخصیص زانی ترک ایدلری وجه ترک ایلمشیلر (انان جمع آن در ککه اسم اشارتدر
(که حرف رابط صفت) غدر غین مجه نك قحی و رانك سکونله ترک وفا معنا سنده در) با
حرف مصاحبت (منس شین ضمیر یکی به راجعدر) دوستی یا حرف مصدر (محصول ترکیب)
اول ترک وفا ایدلردن برینك که بته دوستلغی واریدی * ملامتش کردم و کفتم دونست
و ناسپاس و سقله و حق ناشنس که باندك تغیر حال از مخدوم قدیم خرد بر کردد و حقوق نعمت
سالیان در نوردد * ملامتش ضمیر یکی به راجعدر بعض نسخده ضمیر بولمادی اولماسی
اولی در اول اشنام اولی اوم و سرزنش ایلدم (دون الحقی معنا سنده در) یعنی یراماز (پس ضد
فوق دین الحقی قاجش) ناسپاس کفران نعمت معنا سنده در سقله ضم و کسر سینله الحقدرد
دون معنا سنده (حق ناشناس) و ناحق شناس طوزاتمك حقنی بلز کفران نعمت معنا سنده (حاصلی
مذکور الفظ متقارب المعانیدر) (که اصلنده آن که در) (که حرف رابط صفت) باندك باسبیتی
متضمن حرف مصاحبت (بر کرده متعاق) (تغیر حال لامیه) بعض نسخده باندك مایه تغیراه
(مایه ماده و سر مایه معنا سنده در) از مخدوم قدیم بر کرده متعاق بیانیه در) (بر کردد دونه یعنی
پوزین چویره حاصلی اعراض ایلده برجع ایلده تفسیر ایلین بولگنك معنا سنی بلز ایمش (حقوق
نعمت لامیددر) (سالیانه اضافنده بویله در) (یا حرف نسبت) (واف و نون ادات جعدر شدوذ
طریقیه) (در حرف تأکید) (نور ددنونك قحی و ضمی و واولك و دال اولینك قحیدر یله فعل
مضارع مفرد غائب فاعلی بر کردد کده بونکده یکی به راجع ضمیر در) (محصول ترکیب) بته
دوستلغی اولان قاجقینك برینی لوم و سرزنش ایلدم و دیدم الحقدرد و دنی و کفران نعمت
و طوزاتمك بلز و ناشاکر در اولنکه از اجاق سر مایه تغیر حال سینله کندی مخدوم قدیمندن
رو کردان اولوب ایدن اعراض ایلده و نیجه ییلق حقوق نعمتی طی ایدوب ضایع ایلده و کفران
نعمت طریقنه زاهب و سالك اوله * گفت اگر بگویم معذور داری * لوم ایلدیکیم سپاهی
دیدى (اگر بوقضیدك اصلینی بیان و ترک وفا ماجراسن عیان ایلر سم بنی معذور طو توب
البتد لوم ایلمسن * شاید که اسبمی جو بود و نمدزین در کرو و سلطان کبیر باسپاهی بخیلی
کندیا و نیجهان جوانمردی نتوان کرد * شاید فعل مضارع مفرد غائبدر شایدندن استغهام
انکاری طریقیه لایتمیدر دیمکدر فاعلی این حاله راجع تحتیده ضمیردر) (که حرف بیان) اسب
قحی همزه و سکون سینله و بیا عربیله ات دیمکدر فرس معنا سنده (جو جیمك قحیه اربه دیمکدر
(نمدزین لامیددر) (نمد مطلقا کده یه دیرلر) (وزین زانك کسریله اگر معنا سنده در که عربجه سرج
دیرلر) (نمدزیندن مراد اگر کجه سیدر که زمان سابقده تکللی اولماز ایمش بلکه بر کجه بی قات قات
ایدوب اگر التهنه تکللی یرنه قورلر ایمش و منزله و ارنجه اوب کلم وزیلی یرنه التهنه دوشرلر ایمش
پس سپاهی دیر که مناسبیدر که اگر کجه سی که التهنه دوشوردم (رهنده اوله) (کرو کاف عجمك
کسری و زانك قحیه رهنه دیرلر) (که حرف رابط صفت) (بزربا حرف ظرف زر بولك کبی
برلرده مطلقا الحقه معنا سنده در) (یا حرف صله) (سپاهی یا حرف نسبت عسکری دیمکدر) (بخیلی
یا حرف مصدر) (کند فعل مضارع مفرد غائب بونده ایلده دیمکدر یا حرف صله) (و او ضمیری
سلطان راجعدر) (جوانمردان مضرکدر بهادرله سخنی و کریم ییننده) (و یا حرف مصدر) (پس
بهادر معنا سنده اولورسد بیچانك باسی حرف مصاحبت اولور اما جود و سخنامه معنا سنده اولورسه
حرف صله در واکل وجهه نتوان کردایلك اولماز دیمکدر عدم جوازندن کایتدر) (محصول ترکیب

معهود کر بخته بیورر لایتمدر که آتم اریه سز و اولتق سز اچ و ذایل زبون اوله والتمه دوشندیکیم
اگر کچمدسی بر مقدار دین ایچون مرهون و پادشاه که خزینه و مال خصوصه عسکره بخل
وامساک ایدوب وظیفه لرینی و بخشش لرینی و سائر رسوم و لوازمی مخلنده و یرمه اکا جان و دل ایله
بهادرلک و فدایلاک ایلک اولماز و یا انک یولته جان بذل و فدا ایلک اولماز حاصلی انک او غورینه
جان و یاش و یرمک جائز دکل (نمد زین اضافه تله اگر کچه سیدر دالک سکونیه نکلی معناسنه در
دیشلر لفظده و معناده خطا ایلشیر) شاید که اسم بی جو بود عبارتنی کلام اخباریه حمل
ایدوب احتمالات بعیده ایله تأویل ایدوب اکثار کلام و اطناب مقال ایدن ایثنی و کوچی اولمدیغندن
بولایقن سوبلریمش * بیت * زبده مر دسپاهی را تا امر بنهد * و کرش زرندهی سر بنهد
در عالم * زرنونک کبی بر زده اجدیه و اتونه شاملدر سکه لی اولدقلری تقدیرجه (باحرف تأکید
(وده دالک کسریله فعل امر مفرد مخاطبدر و یردی کدر دهیدنن دادندن دکل) زرندهک
مفعول اولی (و مر د مفعول ثانیهی ایدیم کدر بهادر معناسنه ترکیده ده کاه بهادره اردر لر حتی
ارلک ایلدی دیرلر بهادرلک معناسنه (سپاهی به اضافتی بیاتیه در) و را ادات مفعول (تا
حرف تعلیل (سر بنهد ک مقدم مفعولدر) و کرش اصلنده و اگرش ضرورت وزن ایچون تخفیف
قلندی شین مر دسپاهی به راجع در زرندهنیک مقدم مفعولدر (ندهی فعل نفی انقبال مفرد
مخاطبدر) (سر بنهد ک مفعول صریحی (و در عالم غیر صریحی (در حرف صله در) (محصول بیت) بهادر
سپاهی به اتون و اجد و مال و اسباب و آت دخی طون و پر (حاصلی التفات و رعایت ایله تا کیم سکا نقد
و مطیع او اوب قپوک بکلید و لازم کلچیک یواکه و اغور بکه جان و یاش فدا ایلایه (حاصلی رعایت ایله که
سکا مخصوص اوله و اگر مر د سپاهی به مال و اسباب و یرمز سگ قپوک بکلیمز (وسنی قیوب باشین
اوب ترک دیار ایدر دیم کدر روزمره زنده سردار عالم نهاد درلر باشین اوب کمتدی
و سر در عالم بنهد باشین اوب کدز دینک برده (حاصلی ترک دیار ایتکدن کنایه در) (بنه در بنه
بایله نههد یازان نوله عجب طبع سقیم ایش (و بویله یازانلرک افسانه سیله تقید ایلین غریب
قوی دماغه مالک ایش الله قوت و ره * بیت * اذا شبع النکمی بصول بطشا * و خاوی البطن
یبطش بالفرار * شبع فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر فتح بابندن چن طوبیسد (یکی بهادره درلر
شجع کبی (شعرتک لفظا مر فوع فاعلدر) (اصلی کیمی در ادغام اولمغله کبی اولادی (بصول
فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر هجوم و حمله ایدر دیم کدر جزاء شرطدر) (بطشا بصول تک
مفعول مطلقدر) (قعدت خلوسا کبی خاوی اسم فاعلدر لقیف مقروندن خالی معناسنه (یعنی
بوش بطن لفظا مجرور مضاف الیه قرن دیم کدر (شکم معناسنه) (بطش فعل مضارع مفرد مذکر
غائبدر ضرب بابندن (بصول معناسنه حمله و هجوم ایدر دیم کدر) (باحرف مصاحبت) (بطش به
معلقدر) (فرار کسرفایله قاجمدر کریم معناسنه (محصول بیت) خنکم دلا و راطوق اولسه یعنی
آج اولسه (حاصلی غنی اولسه فقیر اولسه عدویه شدله یا پشور (و زیاده هجوم و حمله ایدر
اما قرنی بوش اولسه یعنی آج اولسه حاصلی فقیر و مفلس اولسه عدویه یک یا پشور (بلکه همان
باشین قورنارمغه مقید اولور انجق) (حاصلی محکم صواش ایده مز زرا اسبابی و آتاقی و راغی
رنده دکل (فرار ایله حمله و هجوم ایدر دیم کدن مراد کاه کارزار و هتکام پیکارده دشمنه جان
و کولکن و ارماز (زیرانه آتشد اعتمادی و ارونه راغنه) (مصراع ثابده اسم فاعل رینه مفعوله
بابندن فعل ماضی ایراد ایلین و بطن لفظنی اکا مر فوع فاعل طوبی اذ خاوی البطن تقدیرنده
کنندی زعبله تقدیر ایلش زرا بولغت مفعوله ده مستعمل دکل مصراع ثانیهک معناسنی چن
بهادرک قرنی ایچ اولسه قاجمغه محکم طونار یعنی قدرتی اولسه جنکه اصلا طقت کتور بوب

رد جمیع شرح

رد کافی

رد ابن سید علی

رد سروری

رد کافی

رد شعی

فرار ایدر دین معنای حقیقتن فرار ایش * حکایت * یکی ازوزرا معزول شد و بحلقه
 درویشان در آمد و برکت صحبت ایشان در وی اثر کرد و جهت خاطرش دست داد *
 (یا حرف صله) و حلقه حاکم قحی و لامک سکونیه انسانیه مستعالم و لامک قحیه غیره
 درویشانه اضافتی لامیه در (برکتدن بودند) ادمبار کلک درین معنایه صحبت اضافتی لامیه در
 و صحبت ایشانه مصدرک مفعولنه و یا فاعله اضافتدر (در حرف صله) و وی و اوک قحیه
 وزیره راجع ضمیر غایبدر (محصول ترکیب) وزیرل دن ریی معزول اولدی و درویشلر حلقه سنه
 یعنی مجلسه داخل اولدی و انلرک مصاحبتی برکتی اکانا تأثیر ایلدی و جهت خاطرده اکال و یردی
 (یعنی دنیا جیه سنه التفاتدن خلاص واکا تعاق و تلبسدن آزاد اولدی * ملک بار دیگر
 برودل خوش کرد و عمل فرمود قبول نکرد و گفت معزولی به که مشغولی * (بر واصلانده بر او ایدی
 و صله همنه ساقط اولمشدر) بر حرف استعلا (یا حرف صله) و او ضمیری وزیره راجعدر (دل کردک
 مفعول اولی) و خوش مفعول ثانیه (تقدیری دلش خوش کرد درشین ملکه راجع اولور
) و عمل یعنی عمل وزارت (معزولی یا حرف مصدر) که من تفضیایه معنایه در (مشغولی یا حرف
 مصدر (محصول ترکیب) پادشاه وزیر او وزیرنه و یا وزیره بردخی کوکلی خوش ایلدی) یعنی
 کدورت غضب و تیره می خشمی کیدوب وزیره صاف دل اولوب ینه وزارت عملی و خدمتی
 بیوردی (یعنی تکلیف ایلدی) وزیر قبول ایلدی و دیدی معزوللق مشغولقدن یکدر) یعنی
 زخارف دنیا ایلده آلوده و قیودیه پریشان حال و منشت البال اولمقدن کوشه فراغت اختیار ایدوب
 قیود و تفرقه دن آزاد و آلام و بلیانندن آسوده و ملق اولی و احراردر * رباعی * آنان که بکنج عافیت
 بنشستند * دندان سگ و دهان مردم بستند * (آنان آنک جمعیدر انلر دیمکدر) که حرف رابط صفت
 (بکنج یا حرف ظرف) کنج کاف عربک قحیه بوجا قدر که عرب زاویه در (عافیه اضافتی بیایددر
) عافیت الله تعالی قراندن بلای دفع ایلکه دیرلر دندان دیشه دیرلر که عربجه سن دیرلر سنک
 کسرله و نوک تشدیدله) سکه اضافتی لامیه در (سک سنک قحی و کاف عجمله کلب دیمکدر
) دهان الفله و الفسز آغزه دیرلر (محصول بیت) شونلر که عافیت و فراغت کوشه سنده
 اوتور دیرلر) یعنی خلقدن منقطع اولوب کنج عزت اختیار ایلشدر (دندان کلب عقور
 موذی ناسک شروندن کلایتد ر دهان مردم بد کو و بستند بغدیلر) یعنی کوشه
 تغافل اختیار ایدلر خلقدن موذیلرندن و غیت کوو بد کومر دمندن خلاص اولوب سالم اولدیلر
 عافیت بر بنه قناعت یار انلر ناموزون یازوب خطا ایلدی * کاغذ بدر بند و قلم بشکستند *
 و زدست و زبان حرف کیران رستند * کاغذ کاف عربی و عین مفتوح عجمه و ذال عجمه ایلده
 مشهور عربجه قرطاس دیرلر) بدر یدندک مقدم مفعولیدر (یا حرف تأکید) در یدند فعل ماضی
 جمع غایبدر یرتدیلر دیمکدر (قلم معروف بشکستندک مقدم مفعولیدر) زبان حرف کیران
 لامیه (حرف کیر و وصف ترکیبدر کشفک عینی و نقصاننی طویجی دیمکدر الف و نون ادات جمعدر
) (محصول بیت) عافیت بوجا غنده اوتور انلر کاغذ و دفتری پاره لبوب قلمی شکست ایلدیلر یعنی
 عالم ظاهرده جمیع عوایق و علائق ینه و به بی ترک ایدوب دنیا و مافیها دن ال چکوب فارغ البال
 و آسوده حال اوتور دیرلر حاصلی هرسته دن آزاده و سالم اولوب حضور ایلدیلر دخی بد کویلو و عیب
 بدیلر اندن و دیلندن قورتلدیلر یعنی کوشه فراغت اختیار ایلکده عیب بین و غیت کویلو شر
 و حسندن خلاص بولدیلر حضرت شیخ بیوردیغی نادر واقع اولور زیر اخلاق دیلندن انبیا
 و اولیا یله خلاص بولماز دکل که عباد و زهاد * ملک گفت هراینه مارا خردندی کافی باید که
 تدبیر ملک را شاید * هراینه البته (خردمندی یا حرف و حدیث کافی بونده مفعول معنایه در

و جمیع شراح

رد کافی

رد ابن سید علی

رد سروری

رد کافی بحر وافر

رد شعی

متشنت پریشان دیمکدر

تفعیل بایندن اسم فاعلدر

شد

زد ابن سید علی

بحکم بسند دبر بآء عربیله (باید فعل مضارع مفرد غائب كرك دیمكدر) (که حرف رابط
صفت (تدبیر مملکت مصدر ك مفعولته اضافتیدر) (وراادات مفعول (شاید فعل مضارع مفرد
غائبدر شایدندن (محصول ترکیب) پادشاه دیدی البتہ بر عاقل و مقبول وزیر كرك که تدبیر
مملکت لایق اوله یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت شایسته و سزاوار عاقل و دانا و صدر
وزارتہ مستحق بر مر دکار ازما كرك * گفت نشان خرد مند کافی است که بچنین کار هستی در
ندهد * خرد مند کافی بیایه (که حرف بیان (بچنین با حرف صله (تن من مراد وجودی و ذاتیدر
(در حرف تأکید (ندهد فعل نفی استقبال مفرد غائب و یرمیه دیمكدر یعنی بویله ایشله کیرمه
دیمكدر (محصول ترکیب) وزیر پادشاه دیدی خرد مند کافیك نشانی و علامتی اولدر که بویله
ایشله کند یعنی و یرمیه یعنی امور سلطنته و تدبیر مملکت اختیار یله داخل اوله حاصلی عاقل
و دانا اولدر که بونجملین ایشله قارشمه و کندینی بویله دشوار مصالحه اختیار یله گرفتار ایاید
* بیت * همای برهمد مرغان از آن شرف دارد * که استخوان خورد و جاتوری زارد * همای
طیر معروف است که سابقا بعض خواصی بیان اولدی ایدی (از آن اادات تعلیلدر لاجل معناسنه
(شرف رفعت معناسنه در) (دارد فعل مضارع مفرد غائب و اراقدن عبارتدر) (که حرف تعلیل و یا
حرف بیان (استخوان همزه نك و تانك ضمی و سینك سکونی و واور سیمیه نك معناسنه (جانور جان
روح حیوانی (و وراادات نسبتدر جانلی دیمكدر (جانور نونك سکونیه اوقنور (نیاز در فعل نفی
استقبال مفرد غائب لازم و متعدی کلور بونده متعدی را بخت معناسنه (محصول بیت) مرغ
همای انکچون جمعی طيورك اوزرینه شرف طوتار یعنی انکچون شرفی وار دیمكدر که
استخوان بیر و جانلی حیوانی را بخت سار دوات مخاب کبی حاصلی سار قانقلی رنجی جنسی
طوغان کبی شاهین کبی طيورك بعضی شکار ایدر و انکله معاش ایدر اما هسا استخوان الیه قانع
اولوب جانلی جنسی آزار ایلر استخوان الیه قناعتده اختلاف ایلدیلر کیمی دیدیکدیر قریب
اینو نك کوردوی یرده منفار یله قیار و هوا یه ایلدوب اکل ایدر زیرا ابقلری بوقدر که یرده
بور و یه سار حیوانات کبی و کیمی دیدیکه یتان استخوانك توتونیه قناعت ایدر و به ضایلر
دیدیلر که منقارنه برخاسه وار کوی منقارنه الدقده منقار اولور (یعنی طاعیلور) (والعده
علی الراوی شویله روایت اولنور که همانك دیر یسی اله کیرمز بلکه صحرای خطا و خشنده و دشت
قبا قنده و هندستان اطرافنده اولوسنی بو اورلر تحصیل زماننده شام شریفده بر بجم بازر کائنده
کوردم شکر نك اولور مثلا صفتان شکر نك اولسه همایه بکر زردی * مثل * سیاه کوش
را گفتند ترا ملازمت صحبت شیر بچه وجه اختیار افتاد گفت تا فاصله صیدش میخورم و از سر دشته ان در
پناه صولتش زندگانی می کنم * سیاه کوش قره قولق دیدکلری حیواندر که ارسلانه ملازمت ایلر
ایکی قولاغی بله سیاهدر پارس دکل اولور (راادات مفعولدر) (ملازمت صحبت شیر اولکی اضفت
مصدر ك مفعولته در و ایکچی لامیه در و یا اولکی کبی (تا حرف تعلیل (فضله ارتغه یعنی زیاده
قلانه دیرل صیده اضافتی لامیه در (شین ضمیر شیره راجعدر) (میخورم بیم دیمكدر (پناه اسمدر
معتد جق معناسنه صولته اضافتی بیایه در پناهیدن معناسنه در اسم مصدر در دیو اضافتی لامیه در
دین مجاره ارتکاب ایش بلا ضرورت (زندگانی در اکدر حیات معناسنه (محصول ترکیب)
(قره قولاغه دیدیلر سکا ارسلانك صحبت معناسنه ملازمت نه وجهله اختیار واقع اولدی قره قولاق
دیدی تا کیم شکار ایلدی کبی حیوانك کندیدن باقی فلانی بیم و دوشمنلر شردن انك صوات و شدتی
صفیه جاننده کوب دیرلک ایلیم بو مثلی حضرت شیخ پادشاهله وزیره نسبت ابرار ایش
* گفتد کنون که بطل حایتش درآمدی و بشکر نعمتش اعتراف کردی چرائز دیگر نیایی

توئك تونك فتحى وزانك
سكونى ودالك كسرى له در

۴

رد سرورى

تا بحلقه خاصانت در آور دواز بند كان مخلصت شما * در كه حرف بيان با حرف صله (ظر ظانك
كسرى ولامك تشديد له كوله در) حايث حفظه دير لر اضافتى بيانيه در (شين شيره راجع در
(در آمدى در حرف تا كيد) و با حرف صله (شكر نعمت مصدر ك مفعولنه اضافتى در (تزدك
تونك فتحه يقين ديمكدر قريب مناسبه) تا حرف تامليل (با حرف صله) حلقه خاصان اضافتى
بيانيه (در حرف تحسين كلام) آورد واولك ورائك فتحه لرله كتوره ديمكدر آوريدندن اوريدندن
دين غلط سويلش (بند كان مخلص بيانيه) محصول تركيب (قره قولاغه ديديلر شمديكه ظل حايثه
داخل اولدك و شكر نعمته اعتراف اولدك نچون شيره يقينق گلز سين تا كسنى خاصلر مجلسنه
ادخال ايده و مخلص بنده لردن عد ايله يعنى بويه ايكن سبب ندر كه بوسعادت و دولته رسول
ممکن ايكن هر كز يانه تقرب ايله يوب ايراقدن سير انجيسين * كفت همچنان از بطش او ايمن
نيستم * همچنان انجلين ديمكدر كدلك مناسبه يعنى شريك اخلاص بنده لردن و شاكر نعمتدين ايكن
صوت وشدتدين و بطش و غصبدين مأهون و بى باله دكلم جاز در كه بر كون قهر و خشمه مظهر
دوشوب بنى هلاك ايله على الخصوص كه اچ اوله * بيت * اكر صد سال كبرانش فروزد * اكر يكدم
درواقت بسوزد * كبر كاف بجمك فتحه آتش پرسته دير لر عرب مجوسى دير جمى مجوس كلور
(فروزد فانك ضمه لور ورائك له و زانك فتحه افر و زيدندن يا لكندرمق يعنى ياقى مناسبه همنه ايله
و همنه ستر افتدر) بسوزد با حرف تا كيد (سوزد فاعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدى يونده
مشتكر در لازم اولنجه فاعلى كبر در متعدى اولنجه فاعلى آتش و مفعولى كبر او اور) محصول بيت
اكر يوز ييل كبر معبود مدر ديو آتسه دائما تعظيم و تحجيل ايدوب آتشكده اودونلر دو كوب بر نفس
سويندر مسه فائده ايلز زيرا اكر بر نفس آتشك ايجنه دوشرسه يانار و يا خود آتش انى يتار يعنى
آتش تعظيم ايلدى ديوانى اسر كه من بس سلاطينده بويه در مثلا يوز ييل خدمتده پروانه اولوب
يانسك و يا فلسك ادنى رنجش خاطر سبيله سكافيار * افتد كه نديم حضرت سلطان زر ياباد
و باشد كه سر برود * افتد واقع اولور ديمكدر (نديم بونده مصاحب مناسبه در) سر برودك
تقديرى سرش برود در (محصول تركيب) واقع اولور كه پادشاه حضرتك نديمى التون واقع
و انواب و آت و طون بولور (يعنى كاه اولور كه جود و كرمه و لطف و احسانه مقارن اولور و كاه
اولور كه باشى كيدر) يعنى مظهر قهر و غضب اولور و باشند چقار * و حكما گفته اند از تلون
طبع پادشاهان بر حذر بايد بود كه كاه بسلامى بر نخيد و كاه بدشنامى خلعت دهند * تلون تفعل
باشندن مصدر در درلودر لوصور و واشكاله كيرمكدر (محصول تركيب) حكما و عقلا ديمشلردر
پادشاهلرك طبعى تلونندن حذر اوزره اولقى كرك يعنى مختلف احوال لردن و تغير مزاج
و اطوار لردن اجتناب ايلك كرك كه كاه اولور كه بر سلام سبيله رنجيده خاطر و پریشان درون
اولور زوكاه اولور كه بدشنام سبيله خلعت و نعمت احسان ايدر لر حا صلى من اجلينى اكلامق
كرك * و گفته اند ظرافت بسيار هنر نديمانست و عيب حكيمان * محصول تركيب (دخی حكما
و عقلا ديمشلر كه چوق ظرافت و حشر اقى مضحكرك و مسخره لك هنريدر) يعنى انلره مخصوص
كاردر اما عقلا و حكما و علما گفته زياده شو خاق و شاطراق زياده عيب و محض نقصاندر ليكن
احيا ظرافت و زكاكت و كشاده طبع و درون اولقى عيودن معبود دكل بلكه دائما عبوس الوجه
و غمناك شكلى اولقى محل طعن و مقام تشبع اولور و فى الحقيقه مذموم حالدر * بيت *
تور سر قدر خويشتن باش و وفار * بازى و ظرافت بنديان بگذار * تونك ضمى تمام اشباع ايلك
كرك كه او مملووظ اولوب شعر موزين اولددر (سر بوند سودا و هوا مناسبه در) قدر مقدار مناسبه در
تقديرى بر سر حقه قدر در (وفار قدره معطوف) بازى و ظرافت بگذارك مفعول صريح ليريدر

(و بندهمان غیر صریحی) با حرف نأکید (کذار کاف عجمک ضمه یله فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر یعنی ترک ایله) (محصول بیت) سن ڪندی قدرک حفظی سودا سنده ووقارک صیاتی هواسنده اول یعنی مقدار کی ووقار کی رعایت اوزره اول وایوونی وظرافتی وسخره وژاکتی ندیلره قو یعنی انلره حواله ایله زربوکار انلر سزاواردر * حکایت *

* یکی از رفیقان شکایت روزگار نامساعد بنزدیک من آورد که کفاف اندک دارم وعیال بسیار * رفیقان رفیقک جمیدر یولدا انلر دیمکدر (شکایت روزگار لامیه) و ناء ساعده اضافت بیانیه (با حرف صله) (نزدیکت معناسنه در عند کی) (منه اضافتی لامیه در) (آورد فعل ماضی مفرد غائب فاعلی یکددر) (که حرف بیان) (کفاف کافک فتح به رزق دیمکدر) (اندک آزدیمکدر قابل معناسنه) (عیال عینک کسر یله فقرا دیمکدر جمع عیال عینک فتحی ویاک کسر یله جیاد جیدک جمعی اولدی یعنی ڪبی ایلر دیمکدر) (عیال فرزند و دختره تخصیص ایلین بلیش (محصول ترکیب) حضرت شیخ پیورر رفیقنلر دن بری روزگار نامساعدک شکایتی بنم فتمه کتوردی یعنی بکا زمان غدارک وایام مکارک عدم موافقتدن شکایت ایلدیکه قوت وزادمن از وعیال وخورندم چوقدر دیوعیال کشینک اوزر بنه نفقه سی لازم اولانه دیرلر * و طاقت بارفاقه ندارم * اضافت لامیه لدر (باریو کدر) (فاقه فقر و حاجت دیرلر) (یعنی فقر و احتیاج و کینه طاقتم یوقدر یعنی فقره طاقت کنوره مزه م * بارها در یلم آمد که باقلیم دکر روم نادر هر صورت که زندگانی کنم کسی را برینک و بد من اطلاع نباشد * بار یونده کره معناسنه در) (وها ادات جمع در معلوم اوله که بو ادات جمعک ماقبلی ساکن اوقنور مکر که جمع اولان کلهک آخری هاء رسمی اوله) (لاله کی) (ژاله کی) (پس اولوقت متحرک اوقنور) (لاله اوژالهادیرلر) (پس بارهاده رانک فتحیله در دین مذکور قاعده مخالف سوبلش) (که حرف بیان) (با حرف صله) (اقلیم دیاجده مفصل بیان اولدی) (دکره اضافتی بیانیه در بعضی نسخه ده باقلیمی پای وحدتله واقعدر ایکسیده جائزدر) (روم رانک وواوک فتحه لریله فعل مضارع متکلم وحده در رو بدندن بونده کیدم دیمکدر) (تا حرف تعابیل) (که حرف بیان) (زندگانی دالک فتحیله بونده معاش معناسنه در دیرلک دیمکدر) (کسی یا حرف وحدت) (را ادات تخصیص) (بر حرف استعلا) (بدن لامیه در) (اطلاع نباشد اطلاعی اولمیه دیمکدر) (محصول ترکیب) (رفیق دیر که کرانله کولکه کلدیکه غیره اقلیمه کیدم یعنی ترک دیار ایدم تاهر صورتدیم کیم معاش ایدم هیچ بر کیسهک بنم ایومه ویرامانیمه اطلاعی اولمیه یعنی ابومی بکنورم برازمی کیسه بلیه حاضلی هر نه وجهله بکنور سم حالمه کیسه مطمعم اولمیه * بیت * بس کر سنه خفت و کس ندانست که کبست * بس جان باب آمد که بروکس نکر بست * کر سنه بونده کاف عجمک ضمی و رانک سکونی و سنک کسر یله آج دیمکدر عریجه جوعال دیرلر تقدیر کلام بس کس کر سنه آه (خفت فعل ماضی مفرد غائب یا تندی وایوودی بیسته مشترک صیغه در) (که کبست که حرف بیان) (کبست کیدم دیمکدر معلوم اوله که چدو که عبارتلی ادات خبر اولان سین وابه متصل اولسه هاء رسمی یاه تبدیل اولور فاقظ) (بس جان تقدیری بس کس راجاناه) (بلب با حرف صله اب طوداق که حرف بیان) (بر حرف استعلا و ضمیری مذکور کسه راجعدر) (نکر بست فعل نفی ماضی مفرد غائبدر کر بستدن اغلیدی دیمکدر) (محصول بیت) دیار غربته واقلم آخرده چوق کیسه آج یا تندی وایوودی و هیچ بر کیسه بندیکه بواج یا توب او یویان کیدر و کیمک او غلیدر و چوق کیسهک جانی طوداغه کلدی و اوزرنده کیمه اغلیدی (یعنی دیار غربته چوق کسه تسلیم روح ایلدی و هیچ کسه اوزرینه ماتم چکوب اغلیدی حضرت شیخک بوییتی دیار غربته اولان غربانک احوالن بیان ایدر فی الواقع پیور دقلری کیدر

رد شعی

رد ابن سید علی

* باز از شماتت اعدای اندیشم که بطعن در قفای من بختند و سعی مرادر حق عیال بر عدم مروت جل کنند و گویند * شماتت دشمن دوشمك بلاسنه و حزننه سوئمه دیرلر (پس اعدا تجرید طریقه ذکرا و اولش (اندیشم فعل مضارع متکلم وحده در فکر و خوف ایدرم دیمکدر) که حرف تعلیل و یا حرف بیان (با حرف مصاحبت (طعن لغته نیز دایله اورمه دیرلر اما بونك کی پرلده دخل و تعرض معناسنه در و آخرنده هاء رسمی شکلی علامت نقل در عریدن عجمی به (قفا قاف فتحه) که دیمکدر (منه اضافتی لامیه در) سعی مرا مصدر لک فاعله اضافتیدر (عدم مروت لامیه (محصول ترکیب) دیار غر بته باشم آلوب کتمک استرم بته دشمنلرک سوئمه سنن اوشنورم که طعن و تشنیعه ارده کورلر و بزم عیال حقه سعی عدم مروت و طعن جل ایدر حاصلی ترك دیار ایلک خاطر مدین کچر ایکن شماتت اعدادن و طعن دشمنانند اندیشه ایدرم که ضمیف غیرمه و عدم حمیمه جل ایدوب س- و یلرلر * قطعه بین آن بی حبت را که هرگز * نخواهد دید روی نیک بختی * با حرف تکید (بین فعل امر مفرد مخاطب یبندیدن کور دیمکدر بعض نسخه ده مبین دوشمش فعل نهی مفرد مخاطب کورمه دیمکدر (بی حبت بی عاروبی غیرت دیمکدر (را ادات مفعول (که حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل (نخواهد دید کور میسر دیمکدر (دید بونده دیدن معناسنه در (روی مفعول نخواهد اضافتی لامیه در (نیک بخت وصف ترکیبیدر بی بختی یعنی دواتلی (یا حرف مصدر در دولتلیک دیمکدر (محصول بیت) اول عارسر و غیرتسز نامردی کور که هرگز دولت و سعادت یوزینی کور میسر در و یا کور میچکدر (نخواهد دیدک معناسنی کورمه کر کدر دینلر حق ادایی ایده مشلر (مبین اولیجی دیمک اولور اول بی عاروبی غیرت نامردی هرگز کورمه یعنی یوزونی کوروب انفسات ایده جک مر ددکدر (بین امر در دیدن دین اصابت ایلامش مذ کورینک معناه مطابقتی مسطور اولاندر (پس نخواهد دیدک معناسنی دعاء علیه جل ایدوب کور مسون دین لزوم مالا یزیم پیور مشلر مبین نسخه سنی اختیار ایده نه بی جهت دخل و تعرض ایدن کنندی مدخول و معترضدر * تن آسانی کزیند خویشتن را * زن و فرزند بگذار بختی * تن آسان وصف ترکیبی صاحب حضور و راحت دیمکدر (و یا حرف مصدر (کزیند کاف عجمک ضمیمه کزیندندن فعل مضارع مفرد غائب اختصار ایدر کزیندن دین اصابت ایلامش (خویشتن و اور سعی و روم ضمه ایله کنندی دیمکدر (و را ادات مفعول کزیندک تن آسانی مفعول اولی و خویشتن مفعول ثانیه (بگذار دفعیل مضارع مفرد غائب قور کیدر دیمکدر (زن و فرزند مفعول صریحی (و بختی غیر صریحی (و یا حرف ظرف و یا حرف الصاق (و یا حرف مصدر (محصول بیت) کور اول بی عار نامردی و یا کورمه هرگز که کنندی نفسند حضور و راحت اختیار ایدر و عورت و اوغلاننی شدت فقر و فاقه قور یعنی کنندی باشین الوب ترك دیار ایلدی و اهل و عیالنی بلا و محنت و فلا کنده قور کیدر حاصلی کنندی طاب حضور و صف اولوب کیدر و اولاد و انساننی فقر و فاقه ده قور (بیت نانی بیت اوله مقام تعلیمده واقع اولمشدر فتأمل * و در علم محاسبه چنان که معلومست چیرنی * دانه یعنی دخی علم محاسبه ده انجلین معلومکزدر برسنه بلورم (یعنی علم دفتر و فن ارقامده و اسلوب کتابتده معلومکزدر که بر مقدار و قوف و ار در * اگر بجاه شما جهتی معین کردد که موجب جمعیت خاطر باشد بقیه عمر از عهد شکر آن نتوانم بیرون آمدن * اگر حرف شرط (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن (جاه قدر و منصب و بزازات (شمایه اضافتی لامیه در (جهتی یا حرف وحدت (کرد دفعیل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر صیورت معناسنه (که حرف رابط صفت (موجب جمعیت اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (جمعیت خاطره مصدرک فاعله در (باشد فعل مضارع مفرد

رد سروری و کافی

رد سروری

رد کافی

رد سروری

رد سروری

غائب اوله ديمکدر صيرورت معناسنه (بقيه عمر لاميه در) عهده شکر حق شکر ديمکدر آن افطنه
اضافتي مصدرک مفعولنه در (بيرون طشمه) (محصول ترکیب) اگر سزک دولت وسعادتن
سبيله برجهت معين اوله که موجب جمعيت خاطر اوله عريک بقيه سنده انک شکري حقنه
طشمه حقه قادر دکل (يعني اگر سزک قدر و مرتبه کز سبيله جمعيت خاطر اولاجق بر خدمت
ود فقر و محاسنه به متعلق برجهت معين بيوريلرسه اولجه اول احسانک سزک شکر بن ادا ايلکه قادر
اولمازين * کتم اي بار عمل پادشاه دو طرف دار داميدنان و بيم جان و خلاف رأي خردمندانست
بدن اميد در آن بيم افتادن * (محصول ترکیب) رفيقه ديدم اي بار پادشاه علمک ايکي جاني
وار (بريسي اتمک اميدی يعني نعمت دنيا) (بريسي جان قور قوسي يعني غضب و قهر
سلطان مظهر دوشمک) (وعقلا رأي و تدبيرينک خلافيدر بوم منصب و رياست اميديله جان
قور قوسند دوشمک يعني ورطه هلاک و خطر جان پاکه دوشمک * قطعه * کس نيابد خانه
در ویش * که خراج زمين و باغ بده * باحرف صله (خانه در ویش لاميه) (که
حرف بيان) (خراج زمين لاميه) (بده فعل امر مفرد مخاطب ویر ديمکدر) (محصول بيت)
درويشک خانه سنه کيمسه کلز که رک و باغک خراجی ویر دیو (حاصلی رک مساطعه سنی
وارضک خراج و عشرینی و باغ و باغچه نک حضرات حقنی درویشدن کيمسه استمزی را
اول بونله مالک اولماز بوخسه مالک اولسه اندنه استرلیدی * یا بسویش غصه راضی شو *
یا جکر بند پیش زاغ بنه * یا جاز در که حرف ابتدا اوله عربيده اما کي کسر هزه ايله و مخاطب
رفیق اوله) (يعني یا تشویش و غصه فقر و فاقه راضی و انکه قانع اول و یا سلاطين خدمتی
اختیار ایدوب قتل قبول ايله لاشه کی زاغ و زغن طعمه ایلسون) (و یا حرف عطف اوله مابعدنی
خرجه عطف ایلله انسب بویه اولقدر) (جکر بند بوکر کدر برآیده کرده در کاف
عجمک ضمیمه و عربجه کلیه دیرل کاف غریک ضمی و لامک سکونيله) (محصول بيت) خانه
درويشه کيمسه کلز که تشویش و غصه راضی اول (يعني اهل دنیا کي غم و غصه چکوب
بليه به صابر اولوب راضی اول یا بوکر کي زاغ اوکنه قور کي زاغ اوکنه قومق محنت و بایه
دنیا کي چک کردن عبارت در حاصلی درویشه و تارک دنيا به خانه سی اولدیغی تقدیر چه کيمسه قیوسی
اوکنه کلوب عوارض و کرر کي و عزب اچمه سین تقاضی ایلوب انواع عقوبات و اصناف
بلیات تکلیف ایلز) (اما اهل ضیعه و عقار دائم محنت و بلا چکوب تشویش و غصه و المدن
خال دکل و طوینجه بغدادی اتمکي ییز حاصلی درویش بومذکور ائله مکلف دکل بویئنده رفیق
مخاطب طو توب یا فقر و فاقه يعني فقر جهندن تشویش و غصه راضی اول و یا کندو کي
مخاطره و مهلاکيه القایوب مقول ییل دینلر رفیق تخصیص بلا تخصیص ایلدکلرندن غیری
سباقه و ساقه ملایم دکل فتأمل * کفت این سخن موافق حال من نکفتی و جواب سوال من نیاوردی
نشیده که گفته اندهر که خیانت ورزد دستش از حساب بلرزد * موافق حال اسم فاعلک مفعولنه
اضافتی در) و منه اضافت لامیه در جواب سؤاله بویه در (ورزد فعل مضارع
ورزیدن رنسته بی اعتبار ایدوب سعی و کوشش ایلکه دیرل) (بلرزد باحرف تأکید) (رزد فعل
مضارع مفرد غائب) (محصول ترکیب) رفیق دیدی بوسوزی بنم حاله موافق * و یلدک و بنم سؤاله
جواب مطابق و مناسب کتور مدک زیرا بن سکاد عوای استقامت ایدر بن و سن بنی اهل خیانت
عقوباتيله تخويف و تحذیر ایدر سین ایشتماش مبین بوضرب مثلی که هر کس که خیانت ایلر
الی حسابدن ترر یعنی خیانتی و سقامتی ظهور ایلر دیو خوفندن الی رعشه طوتار * بیت *
راستی موجب رضای خداست * کس ندیدم که کم شد از ره راست * راستی یا حرف مصدر

رد کافي وشعی

رد شعی

(موجب رضای اسم فاعلك مفعولنه اضافتیدر) (وخدايه اضافت لامیه در) (كس نیدمك مقدم مفعولیدر) (محمول بیت) استقامت خدائك رضاسنی موجبدر کیمسه بی کور مدم طوغری بولدن ضایع وهالك اولدی یعنی طریق مستقیمه سالك اولان كم اولدغن کورمك (كم شك مناسی بتندی دیمكدر ازدی دیمك دكادر) (پس ضل فعلیه تفسیر ایدنلرازمش لر * و حکما گفته اند چهار کس از چهار کس بجان برنجند حرامی از سلطان و دزد از پاسبان و فاسق از غماز و روسپی از محتسب و انرا که حساب با کست از محاسبه چه با کست * (محصول ترکیب) و حکما دیمكدر درت کیمسه درت کیمسه دن جان و کوكادن انجنور لر (حرامی پادشا هدن زیرا انی اله کتور نجه یا چنگله یکدر رو یا قازوغه (واوغری پاسبان دن برای طوتان اولدر رو حاکمه ایلدوب سیاست ایتدورن اول) و فاسق غمازدن انجنور زیرا انی صوباشی به طوتدر (وروسپی محتسب دن انجنور زیرا محصنه ایسه قبل لازم کلور و دکل ایسه بوزدره معلوم اوله که عجمده مناهی شرعه متعلق اولان احوال محتسب لر کورر (شارب خرو زانی و تارك صلوة و بونلردن غیر احوال محتسب عهد سنده درو محتسب صلحای و علمادن اولور مش) و اول کیمسه ك که حسابی پاکدر محاسبه دن اگاه با کدر حاسلی بن مستقیم کیمدن نه پروام وار دیمكدر * قطعه * مکن فراخ روی در عمل اگر خواهی * که وقت رفع تو باشد بحال دشمن تنك * فراخ فاك فتحی و کسر بله کيك دیمكدر واسع معنایه فراخ روراك فتحیه وصف ترکیبی در (رویدندن رفتن دن دکل) و یا حرف مصدر در (در عمل فراخ رویك ظرفیدر) اگر خواهی مصراع ثانی به مرهوندر (که حرف بیان وقت رفع لامیه در) وقت عزل دیمكدر تویه اضافت مصدرك مفعولنه در (باشد فعل مضارع مفرد غائب بونده اوله دیمكدر) (بحال فاعلی) (یعنی اسمی اسم مکاندر جولانگاه معنایه محل حرکت دیمكدر) (دشمنه اضافتی لامیه در) تنك طار دیمكدر عربچه ضیق دیرلر (باشد فعلك خبریدر) (محصول بیت) عملده ایکن فراخ رولك ایله یعنی هر ایشده اعتداله حرکت ایله اگر خلقله معامله ده واکر تعیین اولنسان خدمتده حاصلی نه کیمسه به تحقیر و تعذیب اوزره اول و نه خیانت و سقامت ایله دل سك که عزلك زمانده بحال مقال دشمن تنك و هنكلم تفتیش و تفحصده پای اعتراضی لك اوله حاصلی منصبده ایکن هر كارك عدالت و استقامت اوزره اولسون دیمكدر (یتك معناسنی منصبده و عملده اولدیغك محالده حد اعتدال دن تجاوز ایلدوب مسرف و مبذر اولمه دین معنی جهتده اسراف ایلش * تو پاك باش و مدارای برادر از کس پاك * زنند جامه نا پاكا پاك زران برسك * تو مبتدا و پاك باش خبری (باش فعل امر مفرد مخاطبدر باشدندن سن پاك اول دیمكدر) (مدار فعل نهی مفرد مخاطبدر داریدندن طومه دیمكدر) (پاك باه عربیه ایتمك دیمكدر بونده خوف معنایه در) (جامه نا پاك بیانیه) (کازران كاف عجمیه وزای مضومه بزچر پیچیره دیرلر بونده مطلقا اثواب یول مراددر جامه شور و غیر یلر کی مفردی کازردر عربچه قصار دیرلر مبالغه صیغه سیله) (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیور رای برادر سن پاك و مستقیم اول یعنی هر ایشده راست رو و پاك راول و هیچ کیمسه دن خوف و خشیت ایله که طوغری اولانه بر کیمسه زبان دراز لك ایده من زیرا نا پاك اباسی کازرل طاشه اوررلر پاك ایلك ایچون حاصلی کارنده پاك اولان اعدادن و اغیاردن و مکر و حیله لزدن ازاده و سالدر امانا پاك و خان هر کس دن پروا جگر * کفتم حکایت ان رو به مناسب حال تست که دیدمش کر زبان و افتسان و خبران کسی کفش چه افتست که موجب چندین تحقیر تست گفت شنیدم که شتر را بسحره می گیرند * روباه دلکو و روبه الفك حذفیه ده لغندر معلوم اوله که هر کله نك که آخرنده الفدن و واو و یادنصره هاء اصلی

اولسه بوحرف وفك اثباتی واسقاطی جائز در مثلاً روباه و روبه و دبه و ده وانبوه وانبه دیرلر
 فاحفظ (حکایت مبتدا آن مضاف الیه (ورو باه مشارالیه (مناسب خبر مبتدا حاله اضافتی اسم فاعلک
 مفعولانه اضافتید و توبه لامیه (که حرف بیان (دیدند فعل ماضی جمع غائب (شین ضمیر منصوب
 متصل معنای مفعول اولی (و کر زبان کاف بحکم و راه مهمله نك کسر یله صفت مشبهه در
 کر یزندن دن خفاغن دیمکدر (افتان دوشکن دیمکدر افتیدندن (خبر ان فاعله غن دیمکدر خبر یزندن
 بواج صفت روباهکدر (کر بخت (و افتادن (و خاستن دن مشتق دین احوال اشتاقدن بی بهره
 ایش (کسی یا حرف وحدت (گفتش شین رو باه در (آفت بلا یه دیرلر (که حرف بیان و یا
 حرف رابط صفت (موجب چندین اضافتی اسم فاعلک مفعولانه اضافتیدر (مخافت مصدر
 میی در خوف معنای چندینک مشارالیهی (گفت روباه دیدی که حرف بیان شتر را دوه بی دیمکدر
 (یا حرف صله و یا حرف مصاحبت (سخره سین مهمله نك ضمی و خاء مجمله نك سکون یله اجر تسن
 استخدام ایلدگری مثلاً نسبه اولاغ اتیری و سارنسه که مفت قوللنورل (می کیرند فعل مضارع
 جمع غائب طورلر دیمکدر (محصول ترکیب (رفقه دیدمکه اول تلکینک حکایتی که اولور
 سنک حالیکه مناسبدر که انی کوردیلر خفاغن و دوشکن و قاتاغن یعنی دوشه دوره سکه
 سکه طور میوب خیار بر کیمسه اکادیدی نه بلاد که بوقدر خوفه سیدر یعنی نه آفت پیدا اولدی
 و نه حادثه ظهور ایلدیکه بوقدر خوفه و خشیت و اضطرار و فراره باعث اولدی رو باه دیدیکه
 ایشندم که دوه بی سخره یه طورلر جائزدر که بی ده طوته ل قورقوسندن دوشه طوره قاجوب
 کیدرم سخره لفظی عربی اولدیغنی انکار ایدنی انکار ایدرز * گفتدای سفیه شتر را بتوجه
 مناسبست و ترا با اوچه مشابیهت * رو باه دیدیلر ای سفیه یعنی ای خفیف العقل شترک
 سنکله نه مناسبی وار و سنک اگاه مشابیهت حاصلی ارا کز ده ذره دکل نسبت بوقدر که
 بویه وهم و بجه دوشرسن * گفت خاموش که اگر حسودان بغرض کویند که این سترشت
 و گرفتار ایم که اغم تحصیل من باشد تا نقیش حال من کند و تا بقی از عراق آورده شود مار کزیده
 مرده شود * که اکاف عربینک کسر یله اسمدر کیم معنای (ورا ادات تخصیص کیمک دیمکدر
 غم تخلیص لامیه (و منه اضافت مصدرک مفعولانه در (تا حرف تعلیل غم تخلیصه قید در
 نقیش حال مصدرک مفعولانه اضافتیدر و منه لامیه (تا بونده حتی والی معنای (در
 (تریاق معروف عراق ابکی در بری عراق عرب که بغداد درو بری عراق عجم که اعفهان در
 مرحوم و مغفور سلطان سلیمان ایکبسنی یله بریلده دولاشد یعنی چون اول سفره عراقین سفری
 دیرلر و بغدادی اول سنه ده فتح ایلددر (پس معلوم اوله که حضرت شیخک عراقدن مقصودی
 ظاهر بغداد در که اول زمان خلفای تخی ابدی و زیاده معمور ابدی (آورده شود کتولش
 اوله دیمکدر (مار کزیده وصف ترکیبی در تفسیری مردم مار کزیده در کاف بحکم قحی
 و زانک کسر یله لغته اصغر مقدر اما بونده صوفش معنای (در مار کزیده عربجه ملدوغ
 دیرلر زالدغ لامک قحیله چیان و یلان صوفغه دیرلر (مرده شود اولش اولور (محصول ترکیب)
 روباه بویه دیسه دیدی ایشم اولک که سویلدیکر سوز زانده در اگر حسودلر غرضله
 دیه ل که بوشتر در و گرفتار کام یعنی حسودلر سوزینه اعتماد ایدوب بنی جبر و قهر یله گرفتار
 ایدرلر سه بنی قورتر مغه کیمک غمی اولور که بنم حالی نقیش ایلده و بنم روباه اولوب شتر
 اولدیغمی بلدره و بنی قورناره و عراقدن تریاق کنور لجه یلان صوفش کیمسه اولش
 اولور یعنی اول زمانه توقف ایلد ایله بکا ده مصلحت بودر که گرفتار اولامغه کوشش
 ایلیم و الابن رو باه لغم اثبات ایدمخه تمام اولور ایشم * و ترا همچنان فضاست و دیانت

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

اما حسودان در کینند و مدعیان گوشه نشین اگر آنچه حسن سیرت است بخلاف آن تقریر
 کنند و در معرض خطاب پادشاه آیی و محل عتاب افتی در آن حالت کراجال مقابلت باشد
 مصلحت آن می بینم که ملک قناعت حراست کنی و ترک ریاست کوئی که عاقلان گفته اند *
 (بعض نسخه ده همچنان بر بنه هسپین دوشمش یعنی انجلین که بن یلورم و یابونجلین بن یلورم
 حاصلی بلدیکم کی) (کین کاف عربی قنجله یوسودیمکدر و نون و دال ادات جمع در) (حسن
 سیرت مصدر لفاعله اضافتیدر) (و نسته اضافت لامیه) (معرض بونک کی برلده محل معنائه در
 شدوذا) (زیرا معرض شول لباسه دیرل که جایبه عاریه صائمق ایچون کیدر لر که کوزل کورینه
 پس معرض میک کسری و رانک قنجله مشهور در اما صحیح میک قنئی و رانک کسریله در
 دین عندی سوبلش) (عتاب از املق و قافق معنائه در) (مقالنده تائبانی حالت ناسیچوندر
) (ملک قناعت بیانیه در) (حراست حفظ معنائه مصدر در) (ترک ریاست مصدر لک معنائه
 اضافتیدر) (کوئی فعل مضارع مخاطبدر یعنی دلدن و زباندن ریاستی ترک ایلمدم ده سین
 حاعلی ریاست هوا شدن کلیا کیچه سین) (محصول ترکیب) حضرت شیخ رفیقہ بیورر
 و باه شتر اولدیغی مقرر محققدر که هیچ کلامنده ریب یوقدر سکنده انجلین که بن یلورم
 و یابونجلین که بن یلورم حقیقت حال فی نفس الامر دیانت و تقواک و فضیلت و استقامتک
 کال مرتبه در هر نه خدمتکه سکا تعین اولده کایدیغی حقندن کلور سین اما حسودلر یوسوده درلر
 یعنی در وندن حسد ادوب ظا هر ده سکنده دوست صورتنده معامله ایذرلر و مدعیلر
 یعنی سنک واقع اولدیغک خدمته استقامت و پر هیرلک خلافتی دعوی ایذرلر گوشه
 نشینلر در یعنی ایصال مضرته فاسد و هفوات و زلات ایرشدر مکه مقید و مترصد اگر اولک سنک
 حسن سیرتکدر انک خلافتی تقریر ایذرلر سه یعنی اتفاق ادوب پادشاهه سنک استقامتکی
 سقامت و صداقتکی خیانت تقریر و بیان ایذرلر سه و پادشاهک معرض خطابنه کله سین
 و محل عتابنه دوشه سین یعنی مقهور و معاتب اولاسین اول حالده سنک حقکده معقول
 و مقبول سوزسوبلکه کیم قدرنی و طاقنی اولور) (پس مصلحتانی کوررم که ملک قناعتی
 حفظ و حراست ایلیه سین تا کیم دشمنان بدخواهان سکا هیچ بر وجهله طعن و تعرضه ظفر
 بولیه لر و دخی ترک ریاستی و جا و منصبی و هوا و ارزوسنی ککو کلکدن کلیافلع و قمع ادوب
 اخراج ایلیه سین که عقلا و حکما بیور مشلر * بیت * بدر یادر منافع بی شمارست * اگر خواهی
 سلامت در گذارست * بدر یا با حرف ظرف (در یاد کز) (در بامضمن اولدیغی ظرفیت
 معنایی تاکید ایدر) (منافع جمع منفعت فوائدیمکدر) (بی شمار بی حساب معنائه در) (خواهی
 فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط د بلسنک دیمکدر) (سلامت مفعولی) (در حرف ظرف
) (کنار معروف سین و تا ادات خبر در) (کنارست جزای شرطدر) (محصول بیت) (در یاده
 منافع و فوائد بی حد و بی شمار در اما اگر سلامت و عافیت استرسنک کنارده در یعنی
 سلاطین خدمتی در یا سفر بنه بکرزهم نفع جلیل و هم خطر عظیمی وار) (در حرف صله در
 دین معنایه واصل دکلش و باز آمدن دین کذلک * رفیق این سخن بشنید بهم برآمد و روی
 درهم کشید و سخنهای رنجش آید گفت گرفت که این چه عفل و کفایتست و فهم و درایت
 و قول حکما درست آمد که گفته اند دوستان در زندان بکار آیند که بر سفره همه دشمنان دوست
 نمایند * بعض نسخه ده رفیق چون این سخن بشنید واقعه در (این سخن دن مراد و باه قصه سید راه
 بیتله یله) (بهم برآمد و مقبض و مکدر اولدی دیمکدر) (و روی درهم کشید دخی یوزونی پورتردی
 یعنی عبوس الوجه اولدی حاصلی غضبه کلدی) (و سخنهای رنجش آید بنایه در) (رنجش آید

رد کافی

رد ابن سید علی

رد شیخی

ردان سید علی و سروری

وصف تر کینیدر انجش قرشدر یچی یعنی درد و الم و بر یچی (گفتن گرفت سو بلك طودی یعنی سو بلكه باشدی) که حرف رابط مقول و قول (کفایت عفاك عطف نفسیری واقع اولمش تنكه خواجه حافظ کفایله عقلدن تعبیر ایش (مصراع) جانا کدام سنك دل بی کفایتست) بی عقل و بی ادراک دیمکدر (پس خواجدنك بویشتنه کی عقلی کفایتیه اضافت ایلین بی کفایت ایش (بیت) من وانکار شراب این چه حکایت باشد) غالباً این قدوم عقل و کفایت باشد) (درایت ادراک معنایسته در) درست دالك و رانك ضمه لریله و سکون سین ایلله انظ مشترکدر کر چکله بتون ییشتنه بونده کر چك دیمکدر صحیح معنایسته اگر چه عرب بتونده صحیح دیر (دوستان در زندان بکار آیند تقدیری دوستان آنانده که در زندان بکار آیند) که حرف تعلیل بر حرف استعمال (سفره معروف) همه جمله دیمکدر (محصول ترکیب) رفیق چونکه بدن مذکور کلامی استماع ایلدی منقبض و مکدر اولدی و یوز بن بورشدردی یعنی عبوس الوجه اولدی دخی خاطر پریش ورنجش آمیز کلمات سو بلكه باشدیکه بونه عقل وادراکدر ونه فهم و فراستدر و حکما و عقلا قوی کر چك کلشدر که دیمشدر دوست انلر در که دوسته زندانده بولنلر یعنی بولك دمنده و فلاکت زماننده دوست ایچون سعی جیل و کوشش جزیل ایلیدل حاصلی دوست اولدر که کشیک باشه ایش دوشد کده اوسته دونه (زیر اسفره و نعمت اوستنده و منصب و دولت وقتنه جیجی دشمنلر دوست شکنده کورینور لر و محبت و مروت اظهار ایدوب تقرب کوستر لر * قطعه * دوست مشمارنکه در نعمت زند * لاف یاری و برادر خواندکی * مشمار فعل نهی مفرد مخاطب صایمه یعنی عدایله شماریدنن شمر دندن دکل (دوست مفعول اولی) وان بر رانقدیر بيله مفعول ثانیه سی از ایتدیرنده (که حرف رابط صفت) (در نعمت زند مصراع ثانی به مریهوند) زند فعل مضارع مفرد غائب زیندندن (لاف یاری بیایه و یا حرف مصدر) برادر یاری به معطف (برادر خواندکی روز مریهونده قد داش اوقوشیق معنایسته در کاف بحجمی هاء رسمیدن بدادر) (محصول بیت) دوست عدایله اول کیمسه بی که خزان و نعمت و جاه و دولت زماننده دوسلای و یار اراق لافنی و قد داش اوقوشیق چکله سنی اوره (یعنی سنکله قد داش اوقوشه و قد داشکم دیو لاف اوره انی کر چکدن دوست بيله * دوست آن دایم که کبر دست دوست * در پریشان جان و در ماندکی * دایم فعل مضارع مفرد منکلم دایندنن یلورم دیمکدر (دوست مفعول اولی) و آن بر را تقدیر بيله مفعول ثانیه سی (که حرف بیان) (کیرد فعل مضارع مفرد غائب دوتنه دیمکدر) دست مفعولی دوسته اضافتی لامیدر (در حرف ظرف کبرده متعلق) پریشان حال و صنف ترکیبی (و یا حرف مصدر) (و او حرف عطف) (در مانده عاجز دیمکدر) و کاف بحجم هاء رسمیدن بدادر (و یا حرف مصدر) (محصول بیت) کر چکدن صادق دوست اول کیمسه بی یلور مکله پریشانلق دمنده و بیچاره لک واضطراب زماننده دوسته یار و یاور اولوب دستگیر اوله * دیدمکه متغیر می شود و نصیحت من بغرض میشود بنزدیک صاحب دیوان رفته بسابقه معرفتی که میان ما بود صورت حالش بگفتم تابکاری مختصرش نصب کردند * میشود فعل مضارع مفرد غائب ایشیدر دیمکدر شنویدنن (با حرف صله) (نزدیکت معنایسته در عند دیمکدر) (صاحبیه اضافتی لامیه) (و صاحب دیوانده بویه در) (صاحب دیواندن وزیر مراددر) (بسابقه با حرف سبب) رفته فعلایله متعلق تقدیری رفته بسبب معرفت سابقه در بر مضاف تقدیر بيله صکره حذف ایدوب مثیله بیان ایلیدلر (بسابقه به همزه اضافت ایچون کلشدر که لامیه در) (معرفتی یاسی حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (میان ما لامیه) (صورت حال لامیه) (و شین رفیقه راجعدر) (تا حرف تعلیل) (بکاری

رد بعض

باحرف صله (و یا حرف وحدت) مختصر بونده جزوی دیمکدر (محصول ترکیب) کوردمکه رفیق
 سوزمدن مغیروبی حضور اولور و بنم اکانصیحت و پندمی کوش رضایله استماع ایلدوب غرض ایله
 ایشیدر بالضروری وزیر یانه واردم برآشنائی سابقه سی سببیله که مابینزده واریدی
 جواب سؤال مقدردر سؤال کلیدی که اهل الله اهل دنیا یانه وارغان دکلدر یاسن نیچون واردک
 جواب بسابقه وزیره صورت حالی و خصوص آمالی تقریر ایلدم و قابلیت و اهلیتی بیان
 ایلدم تا انی بر جزوی ایشه و خدمته نصب و تعیین ایلدیلر حاصلی بنم شفاعت و شهادتم
 سببیله وزیر انک حقه حسن اعتقاد ایلدوب بر مختصر مصلحت او وزیرنه انی نصب ایلدی
 * چند روز برین برآمد اطف طبعش بدیدند و حسن تدبیرش را پسندیدند کارش ازان
 در گذشت و بمرتبه برتر ازان ممکن گشت و همچنین نجم سعادتش در ترقی بود تا بواج ارادت رسید
 و مقرب حضرت سلطان شد و مشار الیه بالبنان و معتمد علیه عند الاعیان بر سلامت حالش
 شادمانی کردم و کفتم * محصول ترکیب) بر نیچه کون بوحال اوزره کلیدی و یکدی (یعنی مذکور
 کار مختصر خدمتمده بر قاج کون مرور ایلدی لطف طبعی و لیاقت و استعدادنی کور دیلر
 و حسن تدبیرنی پسند ایلدیلر ایشی یعنی حالی و شانی و منصب و جاهی او انکی مرتبه دن کچدی
 و او انکی مرتبه دن بوجه رک بر مرتبه ده ممکن و ثابت اولدی بونجیلین نجم سعادتنی ترقیده
 اولدی تا کیم اوج ارادته یعنی استیوب دلیدی مرتبه لرک اعلا سته و کولکی دلیدی مناصبک
 غایت و نهایتنه ایرشدی و پادشاهک مقرب و مقبولی اولدی دخی مشار الیه بالبنان اولدی یعنی
 بر مقله کوسریلور اولدی حاصلی انکشت نمای عالم اولدی (بنان ذکر ایلدوب انکشت
 اراده ایلک مجاز مرسل قییلنددر) یعنی ذکر جزء وارده کل طریقله زیرا بنان پرمق اوجه
 دیر لر دخی رفیق اکابر و اعیان ناس قنده معتمد علیه اولدی یعنی ارکان دولت و اعیان سلطنت
 یانده موثوق به و مرجع الیه اولدی بنان و اعیان ذکره بر شد تقدیر اولمق کرک فاعل (بوبله
 اولمق سلامت حانده شادمانلق ایلدم و دیدم * بیت * زکار بسته میندیش و دل شکسته مدار *
 که آب چشمه حیوان درون تاریکست * کار بسته یانیه (میندیش فعل نهی مفرد مخاطب
 اندیشه و غم چکه دیمکدر (و دل تقدیری دلت رادر (شکسته صنف دیمکدر (مدار فعل نهی
 مفرد مخاطب طوتمه دیمکدر (دل مفعول اولی (و شکسته ثانیه که حرف تعلیل (آب چشمه
 لامیددر (و حیوانه اضافتی بیایده در (یاک سکونی ضرورت وزن ایچوندر (درون ایچو ایچر و
 دیمکدر (تاریکه اضافتی لامیددر (تاریک قراکو و یایله قراکولق دیمکدر یعنی یا حرف مصدر در
 وسین و تا ادا ت خبر (محصول بیت) بغلنش ایشدن بحضور اولوب غم چکه یعنی حصول
 مر امک بر قاج کون عقده تأخیره دوشوب بر زمان روز کارال ویرمبوب صعوبت حال و عکس رجا
 و آمال کوسر دیسه غم چکه و کر کلکی شکسته طوتمه حاصلی منکسر ال ل اوله زیر آب چشمه
 حیوان قراکولق ایچنده در یعنی حضرت خضر قراکولق زحمتی و مشقتی ییلکه ظننده کم
 اولمق خوفنی چکه نتیجه آب حیات نصیب اولدی ایمدی سنده ای رفیق روز کارک بر مقدار
 شدت فقر و فاقه سین چکه دک عاقبت دولت عظیم و نعمت جسمیه واصل اولدک مذکور بیت
 عموم مصرف ایلدکد قایلدر * بیت * الا لا تحزن یا ایا البلیه * فلما حان الطاف خدی * الا حرف
 استفتاح و یا حرف تنبیه (لا حرف نهی) لا تحزن فعل نهی مفرد مخاطب مؤکد بالزون الثقیله در
 علم باینن البته محزون و مغموم اوله دیمکدر (ایا اسمر اسماء سده دن مضاف اولدقده نصی
 الفله اولور بونده منادای مضاف واقعدر تقدیری یا ایا البلیه بایک قحی و لامک کسریله
 بلا معاسنه در ایا البلیه صاحب البلیه دیمکدر حاصلی بلایه ملازم و ملابس دیمکدر

یاک اسکانیله حیوان تلفظی
 حسب القاعده یاک الفه
 ابدالن تحفه مینی در اشبو
 حیوان جولان کبی حرکه
 لفظی معاسنه حرکه سده
 تنبیهی اشعار ایچوندر
 خلاصه یاک سکونی دخی
 لغندر لاطابع

تنکه چنکه مھارس اولانہ اخو الحرب دیرلر آب واملہ دہ بویله دیرلر مثلاً ابو الاخبار وام
 الاخبار دیرلر (فاحرف تعلیل) ولام اولی حرف جر بر فعل عامہ متعلق (ولام ثانیہ حرف
 تعریف در کہ ہمزہ سی وصلہ ساقط اولشد بر بونک کی برلر دہ رجاندن مراد خدادرو بوصفت
 خدای تعالیٰ حضرت تندن غیر یہ اطلاق اول نماز فاحفظ جار مع المجرور اعرابدن محلا مرفوع
 مقدم خب (والطاق لطفک جمعی لفظ مرفوع مؤخر مبتدا) خفیہ صفت الطاف در ضرورت
 وزن ایچون آخری ساکن اولوب اعرابی تقدیری اولور (معلوم اولہ کہ کتب تعلیمیہ دہ رجان
 الفلہ بازاق کرک) (محصول بیت) بویٹک مضمونی بیت سابقک مضمونہ مناسب وملائم در
 بیورر کہ ای بلا قدashi (یعنی بلا وجہی روز کارہ مبتلا کیمسہ البتہ محزون اولہ زیر
 خدای تعالیٰ کنخی لطف و عنایت لری واردر یعنی سزمدیکک یردن بر باب سعادت ودولت
 فتح اولور حاصلی جغایہ صبر ایدن ایرروفاہ * بیت * منشین ترش از کردش ایام کہ صبر * تلخست
 ولیکن بر شیرین دارد * منشین فعل نہی مفرد مخاطب نشیندندن نشتندن دکل (ترش تانک
 ورائک ضمہ لیلہ اکشی دیمکدر رانک سکونیلہ دہ لغتدر) تقدیری ترش رویدر ضرورت وزن
 ایچون حذف اولندی (کردش کاف بحکم فتحیلہ ورائک سکونیلہ اسم مصدر در) (کردیدندن
 دوش دیمکدر معلوم اولہ کہ اسم مصدر شینک ماقبلی مکسور اولور جمیع زماندہ) ایامہ اضافتی
 لامیدر (کہ حرف تعلیل) صبر بانک سکونیلہ مبتدا ومصراع ثانیہ مرہون معناسی بوندہ
 ابھام طریقہ مذکور در زیر بانک کسریلہ صبر دیدکاری اوتکدہ گاهی باسنی ساکن ایدرلر
 (تلخست خبر مبتدا در) (بوندہ میوہ در پیش معناسہ) (شیرینہ اضافتی بیانہ در دارد فعل
 مضارع مفرد غائب طور یعنی بر شیرینی واردیمکدر فاعلی صبرہ راجع ضمیر در) (محصول بیت)
 کردش ایام و نصاریف روز کار و تقایب احوال دن ترش روی و عبوس الوجه اوتورمہ یعنی
 دور و سیر فلک کیج رفتار دن منقبض ومنفعل اولہ صابر اول زیرا کہ محنت و شدت روز کارہ صبر
 ایتک کرچہ صعب و دشوار در ولیکن آخر الامر فائدہ سی ظاہر و غمرہ سی لایح اولوب عسر یسرہ
 و غوم و هموم سرور و حبورہ مبدل اولسی مقرر در تنکہ مذکور نیات ذاتندہ اجیدر اما منفعی
 چو قدر اجیانہ تحمل ایلین (کل مرد واء حسبجہ علاج پذیر اولور بویٹک مضمونیدہ بیتین
 سابقینہ مناسب وملائم در * دران مدت مرابا جمع یاران اللہ فی سفر مکہ افتاد چون از زیارت
 مکہ باز آمدیم دو منزل استقبال کرد ظاہر حاش را دیدیم پریشان و در ہیأت درویشی کفتم حال
 چیست گفت چنکہ تو کفتی طائفہ حسد بردند و بخیانم منسوب کردند و ملاک در کشف حقیقت
 آن استقصا نفرمود و یاران قدیم و دوستان رحیم از کلمہ حق خاموش شدند و صحبت دیرینہ
 فراموش کردند * دران مدت یعنی رفیق مرتبہ علیایہ واصل اولدیغی مدت (مرابکا دیمکدر
) (باع معناسہ) (جمع یاران لامیہ) (اتفاق سکون قافلہ اتفاقا معناسہ) (سفر مکہ لامیہ) (افتاد
 دوشدی یعنی واقع اولدی) (دو منزل استقبال کردمیم معنادہ استقبالیہ مقید) (ہیأت بوندہ
 صورت معناسہ در) (طائفہ یا حرف وحدت) (و ہمزہ حرف توسل طائفہ مبتدا) (حسد بردند
 خبری حسد ایلندیلر یعنی حسد ایلندیلر دیمکدر) (بخیانت یا حرف صلہ) (ہم معنادہ منسوبہ
 مقید در) (کشف حقیقت مصدرک مفعولہ اضافتدر) (وآہ اضافت لامیہ اشارتدر) (خیانتہ
 منسوبہ) (یعنی نسبت خیانتک حقیقتی کشف خصوصندہ) (استقصا برانستہ بی حقیقتیلہ تفتیش
 ایدوب بملکہ دیرلر) (نفرمود بیورمدی یعنی بینی حقیقتلہ تفتیش ایلدی) (یاران قدیم بیانہ در
) (دوستان رحیمہ بویله در بعض نسخہ دہ رحیم برینہ حبیم واقعدر) (کلمہ حقدن مراد حق سوزدر
) (صحبت دیرینہ بیانہ) (فراموش کردند اوتندیلر) (محصول ترکیب) (اول زمانکہ رفیق پایہ علیایہ

واصل اولدی (بکار بلوک یارانله اتفاقا مکه یه سفر واقع اولدی چونکه مکه زیارتندن یته
 کلام ایکی منزل مقداری بنی قرشواندی (ظاهر حالی پریشان و فقرا شکنده و درویشان
 صورتده کوردم اگادیم مکه حال در و بوضو ته کیر منک سبی نه (دیدیکه سن دیدیکه کبی
 بر بلوک اصحاب حسد و ارباب غرض بکار حسد ایدوب خصوصت ایلدیلر و بنی خیانتله متهم ایلدیلر
 و پادشاه دخی اول خصوصده و کشف حقیقه تفشیش و تفحص بیورمدی تا کیم محسود اولوب
 استقامتم اگامعلوم اولیدی دخی نیچه زماندن بری یاران منفق و مهربان کچین احباب حقیقت
 ساهه واصل ایکن حق سوزی سوزیلکدن خاموش اولوب سکوت ایلدیلر واسکی صحت
 واختلاطی فراموش ایلدیلر * قطعه * بصرع خدا چون کسی اوفتاد * همه عالمش پای
 بر سر نهند * با حرف مصاحبت (صنع خدا لامیه امر خدا دیمکدر) چون ادات تعلیل (کسی
 یا حرف و حدت اوفتاد و او ایله دوشدی یعنی منصبدن و دولتدن دوشدی حاصلی دوشه
 و یادوشه دیمکدر) عالمش ضمیری کسی یه راجه در (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر
 پای مفعول صریحی (و بر سر غیر صریحی (محصول بیت) الله امر یله بر کیمسه که دولتدن و منصبدن
 دوشده جمیع عالم ایاغنی باشی اوزره قور یعنی هر کشتی اتی چیکیز حاصلی هر کس قادر اولدیغی
 دکلی اتی پامال ایدر قدیم نسخهلده بوییت بویله واقعه در ایکن اکثر شراح بونی بازمش (نبینی که
 پیش خدا وندجاه * ستایش کنان دست بر بر نهند * نبینی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهام
 انکاری بی متضمن کورمز مبین یعنی کورر سین (که حرف بیان) پیش خداوند جاه اضافت لری لامیدلر در
 منصب صاحبک اوکنده دیمکدر (ستایش اسم مصدر در ستاییدن او کس دیمکدر کنان الف
 و نون جائزدر که ادات جمع اوله یعنی ستایش کن وصف ترکیبی اوله و ستایش کنان جمعی و جائزدر که
 ادات صفت اوله ستایش ایدر که مناسبه (دست نهند مفعول صریحی (و بر بر غیر صریحی اولیکی
 بر حرف استعمال اینکجه سینه مناسبه (محصول بیت) کورمز مبین که خداوند بیه و منصب
 اوکنده ستایش ایدیلر و یا ستایش ایدر که ان کو کسی اوزره قورلر (حاصلی خلق عالم بار بچک
 الله دیر که قرشوشنده ایاق اوزره طورب اللین کوکنده قورلر * چو ییند کاقبال دستش گرفت *
 ستایش کنان دست بر بر نهند * چو ادات تعلیل (ییند فعل مضارع جمع غائب ییندندن
 (که حرف بیان) اقبال دولت دیمکدر مبتدا و اقعدر (دستش گرفت مقدم مفعولی و خبر مبتدادر
 (شین کسی یه راجه در (محصول بیت) چونکه کوره لر که دولت و اقبال و بخت و سعادت
 اکامین و بار اوله (یعنی شویله که کوره لر که جاه و منصب و عزت و رفعت صاحبی اوله ستایش
 ایدر که اللین سینه لری اوزره قورلر (بوییت مذکور نسخهلده بویله واقعه در * بیت * و کرور کارش
 در آردز پای * همه عالمش پای بر سر نهند * روز کارش سین ضمیر خداوند جاه راجه در (در آرد) در
 حرف تأکید آرد فعل مضارع مفرد غایبدر آیدندن که مخففدر آوریندن کنوره دیمکدر
 (ز پای آرده متعلقدر ایاقدن کنور مکدن مراد تحقیر و تذلیل در (محصول بیت) و اگر خداوند جاهی
 روز کار ایقندن یقارسه یعنی منصبدن دوشروب ذلیل و حقیر ایدر سه جمع عالم تحقیرا باشنه
 آبق قورلر یعنی پامال ایدر * فی الجمه بانواع عقوبت گرفتار بودم نادین هفته که مرده
 سلامتی حجاج برسد از بند کرامت خلاص کردند و ملک مور و ثم خاص * فی الجمه حاصل کلام
 (با حرف صله) انواع نوعک جمعیدر دوری دوری دیمکدر (عقوبته اضافتی لامیه) گرفتار
 اصلنده وصف ترکیبی در بونده مبتلا دیمکدر (بودم جائزدر که فعل ماضی متکلم وحده اوله
 اولدم مناسبه و جائزدر که ادات زمانیه اوله ایدم مناسبه و انکمل وجهه (نا تهاه غایت ایچوندر
 الی مناسبه (درین هفته بوهفته ده (که حرف رابط) صفت (مرده مشتاق و همزه اضافت

ایچون کلدی که لایمه در (سلامتی یا حرف مصدر مصدر عر به یاه مصدر لاحق اولوق جائز در
 اما کنندی مصدر لر بنه لحوقی شایع دکل (زیرا عرب مصدر لر ی حکم جامد ده در یا نلرنده
 و مصدریتی ظاهر و روشن دکل) (حاجه اضافتی لایمه در) (حاج حاجی جمیدر اصلی حاج
 ایدی مناعقدر نصر بایندن) (پس ایکنجی جیمی ماقبلی مکسور او اوب طرفنده اولدی ایچون
 یایه قلت ایلد یلر تقضی البازی کبی) (برسیدارشدی دیمکدر) (بند کران بیایه دیم معناده خلاصه
 مقیددر ضمیر منصوب متصل معنایه بنی خلاص ایلد یلر دیمکدر) (وملک میک کسر یله
 بونده مال و اسباب یعنی مملکت معنایه در) (مور و نه اضافتی بیایه در یعنی ارثله انتقال ایلین ملک
 دیمکدر خاص ایلد یلر بونده بر کردند تقدیر او انور) (محصول ترکیب) حاصل کلام انواع شکنجه ده
 مثلاً اولدم نابوهفته ده که حجاجک سلامتی مژده سی شهر عزمه کلدی و ایرشدی آغز قید و بنددن
 بنی اطلاق ایلد یلر و ملک مور و ثم یعنی اولدن ارثله انتقال ایلین مال و ملک کی غصب ایدوب
 ظالمه المدن آلدیلر و مال میری به خاص ایدوب ضبط ایلد یلر حاصلی مالمکم و یرمکه باشمی
 کوچیله قوتردم * کتم ان نوبت اشارت من قبول نکردی که عمل پادشاه چون سفر در یامت
 سودمند و خطر ناک یا کنج برگیری یادر طاسم بمیری * اشارت من لایمه یعنی مصدر رک
 فاعله اضافتی در نکر دینک اشارت مفعول اولی (و قبول مفعول ثانسی اشارتی قبول ایلدک
 دیمکدر) (که حرف بیان) (عمل پادشاه لایمه در یعنی خدمت پادشاه) (چون ادات تشبیه) (سفر در یا
 لایمه) (سودمند سود فائده) (ومند ادات نسبت فائده لی دیمکدر) (خطر بونک کبی بر رده خوف
 معنایه در) (وناک ادات نسبت زهر ناک زهر لی دیمکدر) (یا کنج برگیری یعنی یا مال صاحبی اولور سین
 برگیری فعل مضارع مخاطبدر کبر بندن قالدور سین دیمکدر تحصیلدن عبارتدر) (یادر طاسم بمیری
 طاسم دینه بی حفظ ایلین شکل) (بمیری یا حرف تأکید) (میری فعل مضارع مفرد اولور سین
 دیمکدر حضرت شیخ سفر در یا بی پادشاهک حد متنه مشبه به ایدر فائده ده و خطر ده
 (محصول ترکیب) پادشاه خدمت متنه طالب اولدینگ وقت بنم رمز و اشارتله نصیح و پندیمی
 سمع قبول الیه استماع ایدوب قبول ایلدک زیرا بنم کلام سکا بویه اولاجنک اشارت ایلش ایدیکه
 پادشاه خدمتی در یا سفری کبیر هم فائده لی و هم قرر قبح یا وافر مال قالدور سین یعنی
 تحصیل ایدور سین و یا طاسمده اولور سین مراد قصه دن حصه در کر چکدن حاصلی کاه اولور که
 بر کیمسه در یا سفرین ایدوب مال فراوان تحصیل ایدور و کاه اولور که یکسی پاره انوب غرق اولور
 پادشاه خدمتده بویه در کاه اولور که بر کیمسه اعلی مناصبه و اصل اولوب کلی خزینه یه مالک اولور
 و کاه اولور که پادشاه غضبه مظهر دوشوب باشند چقار) (پس یادر طاسم بمیری دیمکدر
 مرادی بویکی معنادر) (یعنی یکسی پاره انوب غرق اولوق و پادشاه خشمه مظهر دوشوب
 هلاک اولقدور) (حقیقته طاسمده اولک دکلر بعضی ظن ایلدک لری کبی * بیت * یازر
 بهر دودست کند خواجه دکلر * یاموج روزی افکندش مرده بر کنار * یاعر بیده امای ایترا بید
 معنایه در) (بهر یا حرف مصاحبت) (و هرا دات تأکید تقدیری بدودست در) (کنند فعل مضارع
 مفرد غائب ایلر دیمکدر) (خواجه فاعلی مراد سفر در یا ایلین کیمسه در باز رکان اولسون غیر
 اولسون لیکن مقصود تجارتدر) (در کنار افتاده قوچقدر ایا بونده کنندی به ضم ایدوب احاطه دن
 کناریتدر حاصلی مالک اولور دیمکدر) (یا حرف عطف مابعدنی زره عطف ایدر) (موج دکر
 طالازی) (روزی یا حرف وحدت) (افکند همزه نک و کاف عربینک و نونک فحیمه و فنانک سکونیه
 فعل مضارع مفرد غائبدر براغور دیمکدر) (مرده اولی یعنی میت) (بر کنار بر حرف صله) (کنار قرا
 معنایه در) (محصول بیت) در یا سفرین اختیار ایلین خواجه یا صاغ و سالم سفرن مال

مطلـ

مطلـ

رد شعی و کافی

ردیفی

فراوان تحصیل ایدوب کلور یعنی دولتی مساعد اولوب دریادن ساحل نجساته دوشوب
 مال فراوان صاحبی اولور و یارکون موج آبی اولی یعنی میت کناره راغور حاصلی طراز
 بونی سوره سوره کناره انارنکه صورک حالی بویه در یعنی سفر در یاگاه سودمند وگاه
 زیانکار در خواهه دن کشیله تعبیر ایلمن بی وجه ایلمش * مصلحت ندیم ازین بیش ریش درویش
 خراشیدن و نمک پاشیدن * بیش زیاده معناسنه در (ریش یاره در درونه اضافتی لامیه در
 (درویش شین رفیقہ راجع در (خراشیدن خالک کسر یله مصدر در طر ملاقی (نمک توز در
 (پاشیدن باء عجم یله صاچق دیمکدر یعنی سریمک (محصول ترکیب) مصلحت و معقول کور مردم
 ذکر ایلمک نثر و نظم مضمونندن زیاده کلامه واسان ازارله درونی ریشی خراش ایدوب
 یعنی یورکی درونی تازه ایدوب یار سنه توز سریمکی (ریش درونی خراش ایلمکدن مراد در دن تازه لکدر
 * بدین دو بیت اختصار کردم و کفتم * بویکی بیتله کلامی مختصر قادم و دیدم * قطعہ *
 ندانستی که بینی بند بر پای * چو در کوشت نیامد پند مردم * ندانستی قول نی ماضی مفرد مخاطب
 استفهام انکاری بی متضمن بیتن میدک یعنی بلوردک (که حرف بیان (بینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کور رسین دیمکدر بند بونده دوشق در یعنی بوقاغی (بر بونده ادات ظرف در (جوادات
 تعادل (و در حرف صله (کوش کاف عجمک ضمیمه قوافی دیمکدر بر بجه اذن دیرلهمزه نک
 و ذالک ضمی و نمک سکون یله (تاخیر خضایدر رفیقہ (نیامد کلمدی مراد کیرمدی دیمکدر (بند مردم
 لامیه در مرده حضرت شیخ نفسندن کنایات بیورمش (محصول بیت) ایماغکه بوقاغی
 کور چمک بیلدیکدی چونکه مردمک نصیحتی قول غمکه کیرمدی یعنی خلقک نصیحتی
 قول غمکه کیرمدی کنسن بویه اولاجغک بیلدیکدی یعنی بیلدیکدی اما مقید اولماک استفهام
 انکاری بومه مقدمه انکار واقع ایچوندر نیچون بیلدک دیمکدر دین عندی سوبلش زرا انکار واقع
 مراد اولان برده چر الفظ یله استعمال اولور عریده لم حرف یله مستعمل اولدیغی کبی اما استفهام
 بونک کبی برده اوقو بشدن چقار قرینه ایله تنکه تدع ایلمه معلوم در فتر بجانب عریده لفظ
 اذا شرط ایچون و ظرفیت ایچون اولدیغی کبی فارسیده دخی چون لفظی شرط ایچون و ظرفیت
 ایچون اولقی جائزدر و بومحمله ظرفیت معنای انسددر دین ایکی لفظک تحقیقده اصابت
 ایلماش زیر اذامعنای شرطه دلالتی ضمیمه در وضعی معنای ظرفیت ایچوندر و چون لفظی ادات
 تعلیلدره شرطه دلالت ایدرونه ظرفیته فتأمل * دیگرره ککنداری طاق نیش * مکن
 انکشت در سوراخ زدم * دیگرره (ره راهدن مخففدر بر بول دخی یعنی بر کره دخی دیمکدر
 معنی جهشته مصراع ثانی به مصر و فدر (نداری فعل نفی حال مفرد مخاطب فعل شرط
 اگر طوعت از سک دیمکدر (طاقت نیش مصدرک مفعولنه اضافتی در نیش نونک کسر یله عقر یک
 واریک و سزلادغ حیواناتک صوقدر یعنی عضوه دیرلکه ترکیبیه اکایکته دیرل (انکشت همزه نک
 فتحی و کاف عجمک ضمیمه بر مغه دیرل (سوراخ مینک ضمی و خای همجه ایله داکدر عرب بخش دیر
 بایک ضمی و خاء همجه نک سکون یله ثقب ده دیرئا مینک و سکون قافیه (زدم کافی عربک فتحی
 و زائک سکونی و دال مهمله نک ضمیمه عقر دیمکدر (محصول بیت) بردخی اکرنیشه
 طاقت و قدرت طومز سک یعنی سنی زهرلی حیوان صوقد یغه تحملاک بوغبسه پرمغی
 عقر دکنه ایلمه یعنی صوقده زیرا البته صوقمابجه اولان حاصلی خاصه سیدر که ان ترک ایلم
 امدی سنده سلاطین و حکام جفا سنه تحمل ایدم سک بردخی یا نلرینه اوغرامه که بر کره دادینی
 کوردک بردخی تجربه احتیاج قالمادی (نیش دخی صوقدنی معناسنه در دین عندی سوبلش
 * حکایت * تنی چند در صحبت من بودند ظاهر حال ایشان بصلاح اراسته * تندن مراد

رد کافی

رد کافی

ردیفی

شخص صدر (یا حرف وحدت) چند آنچه دیگر (تنی چند بر آنچه تن معنایست در) صحبت من لایمیا در
 بعضی نسخه ده من یربند مادوشش بزم بختزده دیگر (بودند ادات زمانیه جمعیدر ایدیلر
 دیگر (ظاهر حال اسم فاعل فاعله اضافیدر) وایشانه اضافت لامیه در (بصلاح یا حرف
 مصاحبت آراسته به متعلق آراسته اسم مفعولدر بنفش دیگر (محصول ترکیب) درویشانان
 بر آنچه کیسه بنم بختزده ایدیلر یعنی مرید لرم ایدیلر ظاهر حال لری صلاحله بنمشدی حاصلی
 اهل صلاح وتقوی ایدیلر آراسته دنفکره بود تقدیر اولثور * یکی از بزرگان در حق این طائفه
 حسن ظن بلیغ داشت واداری معین کرده بود * حسن ظن بلیغ حسن ظن مصدرک فاعله
 اضافیدر (و بلیغه اضافت بیانیه در) داشت حکایت حال ماضی در طوتردی دیگر (و اراقدن
 عبارتدر) ادرار کسر همزه ایله افعال بائیدن وظیفه معنایست در (و یا حرف وحدت) کرده بودک
 مفعول اولی (و معین مفعول ثانسی زیرا کرده ده جعل وتصیر معنایست ملحوظدر) بود ادات زمانیه
 (محصول ترکیب) اکا بردن بر بسی بوطائفه ک حقه مبالغه ایله کوزل ظن طوتردی یعنی بونلرک
 خفته زیاده کوزل ظنی وار ایدی زیرا ظاهر لری صلاح وتقوی ایله پیراسته ایدی و بونلره
 حالیه کوره به مقدار وظیفه تعیین ایش ایدی * مکر یکی از ایشان حرکتی کردن مناسب حال
 درویشان ظن آن شخص فاسد شد و بازار ایشان کاسد * مکر بونده گانه معنایست در (حرکتی
 یا حرف وحدت) تا حرف توصیف نفی (مناسب حال اسم فاعل مفعول اضافیدر و درویشان
 لامیه) ظن آن لامیه و مبتدا (و شخص مشار الیهی) فاسد شد خبر مبتدا وجهه اسمیه جواب
 شرط محذوف (بازار ایشان لامیه و مبتدا و کاسد خبری وجهه اسمیه سابقه معطوف و بر شد
 مقدر در تنگه مکرر اشارت اولندی کاسد شد دیگر (مراد اول صاحب دولتک حسن التفاتندن
 دوشدیلر وظیفه لری قطع اولدی و حال لری مکرر اولدی (محصول ترکیب) مکر بنم بختزده
 اولانلرک بر بسندن درویشلر خانه نامناسب بر حرکت صادر اولدی حاصلی بر مخالف ایش
 اشدی پس بونلرک حقه اول شخصک ظنی فاسد اولدی و بوفساد سببیله بود رویشلرک بازاری
 کساده دوشدی یعنی اول صاحب دولتک حسن التفاتندن دور وادار معیندن * مجبور اولدیلر
 * خواستم تا بطریق کفاف یاران را مستخلص کنم * خواستم فعل ماضی متکلم واحد (تا حرف
 تعلیل) یا حرف مصاحبت (طریق یا حرف وحدت) کفاف کافک فحیله آرزق و رزق معنایست در
 یارانه اضافتی لامیه در (ورا ادات تخصیص) کفک کفاف مفعول اولی و مستخلص ثانسی مستخلص
 اسم مفعولدر استعمال بائیدن (محصول ترکیب) دیلدم تا بر طریقله مذکور فقراتک کفافنی تخلص
 ایلیم یعنی بر تدبیر و تدارک ادوب اول صاحب دولتک فقراتک وظیفه لر بنده تعیین ایدلرم * آهنگ
 خدمتش کردم در بانم رهانکرد و جفا کردم معذورش داشتم بحکم آن که گفته اند * آهنگ بونده قصد
 معنایست در خدمته اضافتی مصدرک مفعولدر (و کردم مقدم مفعولدر) در بان قیوچی ز برادر
 قیو در (و بان ادات فاعل بی معنایست در) میم معناده نکردک مفعول اولی (و رهانه مفعول ثانسی
 و در بان مبتدا و نکرد خبری (نکرد در) ایلدی یعنی صایو بر مدی و حقه ایلدی (معذورش شین در بانه
 را جعدر (محصول ترکیب) اول دولتک خدمته وارهق قصد ایلدم یعنی ملاقات مراد ایلدم
 قیو سنه وار دفته بواب ایچری کر مکه اجازت و رخصت ویر مدی و بکا جفاده ایلدی تنگه
 بو کلاک عادتیدر اما اتی معذور طوتم زیرا بر بلوک مسلمانک مصلحت خیر نیله زجت اختیار
 ایدوب وارمش ایدم پس بوجهندن هیچ بحضور اولدم و بواب ناساز کارک غلظتنی معذور
 طوتم اول معذله و اول سبیله که عقلا و علما بو باده سوز سونلش * قطعه * در میر و وزیر
 و سلطان را * بی وسیت مکرر پیرامن * در میر لامیه در (وزیر مره معطوف) و سلطان وزیر

(ورا حرف تخصیص) معناده دره مقید و مصراع اول مصراع ثانی به مرهون (مکر دفعل نهی مفرد مخاطب دونه و چکر نه معناسنه در حاصلی طولنه دیمکدر) پیرامن اطراف معناسنه در (پیرامونده دیرلر (محصول بیت) بک وزیر و پادشاه قیوسنک و سبله سز اطرافنی طولنه یعنی ایچرو داخل اولایم دیسک و سبله سز یانه اوغرامه که میسر دکل * سک و دربان چو یافتند غریب * این کر بیانش کبر دآن دامن * سک ایتر در (دربان قیوجی) چو حرف تعلیل (یافتند فعل ماضی جمع غائب بولدیلر دیمکدر) سک و دربان مبتدا و مصراع ثانی خبری (غریب یافتندک مفعولی و فاعلی نختنده سک و دربان را جمع ضمیر در (معلوم اوله که فارسیده و ترکیده تشبیه ایچون فعل وضع اولامش بلکه تشبیه و جمع صیغه ده مشترک در فاعل حفظ (این دربان اشارت در (و آن سکه لف و نشر طریقله (کریبان کاف مجمله و رانک کسر در یله بقایه دیرلر (نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقئور (دامن و دامن آنکه دیرلر (محصول بیت) سک کزنده ایله بواب طائفه سی پیشده مناسبت و جهت جامعه وار خاصه لری بودر که بر غریب و فقیر شکله کیسه بولدقده بواب یقاسنه یا بشور و کلب دامانه حاصلی بالطبع ایکبسیده موزیدر * چندان که مهربان حضرت آن بزرگ بر حال من واقف شدند با کرامت در آوردند و برتر مقامی معین کردند اما بتواضع فروتر نشستم * چندان اولقدر دیمکدر همان معناسنه (که حرف بیان (مهربان مقررک جمعیدر بقینلر دیمکدر یعنی مخصوص آدم لری معناسنه (حضرت اضافه افتی لامیه در (و آنه اضافنده بویه در (بزرگ بانک و رانک ضمه لری و رانک سکونیه اولو دیمکدر بونده مذکور دولتی مراد در (بر حرف صله (حال من لامیه در (با کرامت با حرف مصاحبت در آوردنده متعلق اکرام افعال باشند مصدر در بونده تعظیم مراد در میم ضمیر معنی جهنده ضمیر منصوب متصل آوردندک مفعول صریحی (و با کرامت غیر صریحی در (آوردند ایچری کتور دیرلر (بر توجده رنک (مقامی با حرف وحدت (اما حرف استدراک (با حرف مصاحبت (نشسته متعلق (تواضع الحقائق کو سترمه که دیرلر زیرا وضع مقابل رفیع در الحاق معناسنه (فروتر مقابل برتر در اشغرق دیمکدر (نشستم او توردم (محصول ترکیب) اولقدر که یعنی همانکه اول دولتی نیک مخصوص و مقرب آدم لری بنم حاله واقف اولدیلر و سعدی اولدیغمی بلدیلمی تعظیم و تجلیل ایله ایچری صاحب دولتک یانه کتور دیرلر و بر بوجرک مقام تعیین ایلدیلر یعنی صدر مجلسه جلوسه تکلیف ایلدیلر حاصلی بکا اعزاز و اکرام ایلدیلر اما بن تواضع ایدوب اول بیوردقلمی مقامدن اشغرق بره او توردم و دیدم (چندانک معناسنی اول زمانه دل قبوده بواله خصوصت و غوغاده اولدم دین و اولقدر که یعنی دربانک جفا سیله قبوده توقیر و اولدکل و متداولدی و شول مرتبه یاره واردیکد دین حضرت شیخه بواذر دن غلظت شان لازم اولدیغن بلامشعر عنی الله عنهما * بیت * بگذار که بنده کنیم * تادیر صف بند کان نشینم * بگذار فعل امر مفرد مخاطب قودیمکدر مصراع ثانی به مرهون (که حرف بیان (و یا حرف تعلیل (بنده کین بیانیه (کین یا حرف نسبت (و نون حرف تأکید اکسکلی دیمکدر که اوور که برهای تخصیص ادخال ایدوب کینه دیرلر بونده ده جازدر که هار رسمی همزه مجتلبه ایله حذف و ابصال طریقله ترک اوانه ضرورت وزن ایچون (تا حرف تعلیل (صف بند کان لامیه صف نعال دیمکدر فاضرورت وزن ایچون تخفیف قانندی (محصول بیت) بنی کندی حاله قویله مقید اولمذیرا که بن عبدکترین و درویش حقیر و فقیر ایمدی قوینی تا کیم صف نعال و مقام رذالده او تورایم حاصلی تکلیف بیوردیغ کز مقام فقرا مقامی دکل اکبر اقمقیدر بن ابسه افقرو احقر ناسم * کفت * اول صاحب دولت بندن بوییتی ایشیدیکج دیدی * مصراع * الله الله چه جای این سخنست * الله الله بونده تعجب افاده ایدر (یعنی نه عجب سو بلدیگر بو کلامک

ردشمنی و کافی

نه محمدر بویه نچون بیورر سز یعنی سز بویه دیک مقامده دگاسز (بونده الله الله مناسنی
 الله تعالی دین عجب سونیکه محل تجمدر بیت * کر برسر و چشم من نشینی * نازت بشتم
 که نازینی * نشینی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اوتورر سک دیمکدر فعل شرط واقعدر (که حرف
 تعایل (نازینی ایکی نون اراژنده یاله حروف نسبتدر اولکی نون شدوذا داخلدر ویا اخیر ضمیر
 خطابدر (محمصولیت) اگر نیم باشم و کوزم اوزره اوطورر سک نازواستغنی چکر مکه فتنی ناز بسین
 (ناز استغنا مناسبه در یعنی هر تقدیر که صدر مجلسده اوطورر میوب استغنا ایدوب بیان مجلسده
 اوتورر که ایسه استغنا کی چکر زو بزده یا نکهده واروب اوطورر ورز (زبنا مقبول و ناز لیز سک
 بهر حال بز سک تا بهر * فی الجملة بنشتم و ازهر دری سخن پیوستم تا حدیث ذات یاران
 در میان آمد کفتم * فی الجملة حاصل کلام (بنشتم مذکور صف نعالده و یا تکلیف
 بیورر دقلری مقامده اوطورر دم (و ازهر دری یا حرف وحدت فارسیده در عربیده باب کی گاه اولور که
 ایدوب ونوع و گونه مناسبه استعمال اولور بونده بویه در (یعنی هر ستمدن و هر نودندن
 سوز سو یلدم یعنی دفعه واردیم قضیه بی اورتیه کتورمدم بلکه مناسبه هر یلدم سوزی
 سوز و قصدی قصیده ایصال ایلدم (پیوستم فعل متعدی اولشدرم (تا بونده حرف تعلیل در
 حتی مناسبه (ذات ذاک فحمله و لامک تشدیدله طایر نطق یعنی بالحقده و غیرده طایر نطق اغزیدن
 مناسبه (یارانه اضافه لامیه در (در حرف صله (میان اورتیه دیمکدر (محصول ترکیب)
 محصل کلام اوطورر دم و هر یلدم مناسبه سوق کلام ایلدم بیان ایلدیکمز کی تا کیم الکلام یجر
 الکلام حسبجه تقریب دوشوب یاراک ایلدکری تقصیر و خطا رایه کلوب مذکور اولدی
 پس فرصت بولوب عرض حال و بیان مافی البالاه شروع ایدوب دیدم * قطعه * چه جرم دید
 خداوند سابق الانعام * که بنده در نظر خویش خواری دارد * حضرت شیخک سوق کلامی
 نظمده بیورر دقتدن حاصلی سابق و سیاق کلامی دلالت ایدر که مذکور صاحب دولت ارباب
 نظمندن اوله (جرم جیمک ضمی و رانک سکونیه گاه دیمکدر عربدر (خداوندک سابق الانعامه
 اضافتی بیانیه در (و سابق صفة جرت علی غیر من هی له در (اصلی سابق انعامه در که سابقک
 انعام فاعلیدر صکره ضمیری حذف ایدوب بدلتنه الف و لام و یروب فاعلتنه مضاف ایدوب
 سابق الانعام دیدلر فتدیر (انعام واطنی سابق اولان خداوند دیمکدر (که حرف یاء بنده
 تقدیری بنده را در (نظر خویش لامیه (میدار دک بنده مفعول اولی (و خوار مفعول ثانیه
 (محصول بیت) انعام واحسانی سابق خداوند نه گاه کوردیکه بنده سنی نظر شریفنده
 خوار و حقیر طوتار جائزدر که بنده دن حضرت شیخ کندینی مراد ایلده (زیرا فقرانه حقارت
 و هوای معنی جهنتدن کشیدنه راجعدر (دیمک استرکه سابقا فقر احقنده انعام واحسانی جاری
 اولان دولتند و سعادتمند بو بنده دن نه مقوله جرم کوردیکه بنده یه حقارتله نظر ایدوب
 و خوار و ذلیل کوروب فقرانک جهت معاشری قطع بیورلدی و جائزدر که بنده لفظیه مقصر
 و مجرم اولان درویش مراد اوله یعنی اول بند دلندن صادر اولان سهو و خطا اول مرتبهده
 دگدر که مجرد اولقدر تقصیر سببیه جمله درویشانی تحقیر ایدوب اسباب معاشرین قطع
 ایلاکه باعث اوله (بونده خداوندی صاحب لفظیه تفسیر ایلین تقشیر ایلش (و سابق الانعام
 لفظی خداوندک صفتدر اصافت درست دگدر دین عجب خداوندی نیجه اوقورمش که
 اضافت درست اولیه * خدایراست مسلم بزرگواری واطف * که جرم بیند و نان برقرار
 می دارد * خدایرا ادات صله تقدیری خدایراست در بو عبارت مقدم خبردر (و بزرگواری
 یا مصدریه الیه عظیم الشان و نیه القدر حاصلی عظمت و کبریا صاحبی دیمکدر یعنی اولواق

ردسروری

مطالع

طایر نطق سوز جگک
مراد فیدر لاطابعرد شععی
رد کافی

مؤخر مبتدا لطف بونده جود و سخا و کرم معنسانه در (که حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت
 (جرم بیندک مقدم مفعول ایدر) و نان میداردک مفعول صریحی (و برقرار غیر صریحی
 (محصول بیت) عظمت و کبریا و لطف و عطا خدایه مسلدرد یعنی اگامخصوص صدر زبرا عبادک
 هر دم و هر ساعت نیجه در او خط یا و جرایعنی کورر و ییاور ایکن نان و نعمت لری بنی برقرار
 و ثابت علی الدوام طوئار نشکه کتاب اولنده (و وظیفه ره زنی بخطای منکر نبرد) بیور مشیدی
 پس شرط مروت و مقتضای علو همت اولدر که آده یلک و انسانیت دعواسین ایدن صاحب
 سعادتلر (تخلقا با خلاق الله) ایله عمل ایدوب فقر و درویشنک مقتضای بشریت اوزره
 واقع اولان تقصیرات و زلات سبب اعراض و باعث عدم انتفات اولوب هر ایشلری حسب الله اوله
 ریا و سمعه ایچون اولیده * حاکم را این سخن پسندیده آمد و اسباب معاش یاران فرمود تبار قاعده
 ماضی مهیا دارند و مؤنت ایام تعطیل و فاکند * اسباب معاش یاران اضافت لری لامیه لدر
 (تا حرف تعلیل) مهیا اسم مفعول رفعل یل یاندن حاضر لشم و برافتمش دیمکدر (مؤنت زحمت
 و مشقت دیمکدر) ایامه اضافتی و ایامک تعطیل لامیه لدر (محصول ترکیب) حاکمه یوا یکی بیت
 مقبول کلدی و فقرانک اسباب معاش لرن و ادرار معهود لرن ینه تعیین ایدوب بیوردی تا کیم اولیکی
 اسلوب و قاعده اوزره حاضر و مهیا ایدلر دخی ایام تعطیل زحمت و مشقتی وفا ایدلر یعنی
 بر قایح کون مقصود اولان وظیفه لرن بیله و ردل * شکر نعمت بکفتم و زمین خدمت بیوسیدم
 و عذر جسارت بخواستم و در حالت بیرون آمدن این سخن بکفتم * شکر نعمت مصدرک
 مفعولنه اضافتیدر (و بکفتمک مفعول قولیدر) زمین خدمت بیایده در (و بیوسیدمک مقدم مفعولی)
 و عذر جسارت لامیه (جسارت جیم عربینک فحمله جرأت معنسانه در و ترکیب اضفیدر
 (بخواستک مقدم مفعولی) حالت بیرون آمدن بیایده (محصول ترکیب) نعمته شکر دیدم یعنی بمنون
 اولوب حاکمه شکر و ثنا ایلدم و تواضع ایدوب زمین خدمتی بوس ایلدم حاصلی مسکنه اظهار ایلدم
 و بهادراق و کسنا خلق ایلد که کلوب مبارک باشکری اغرتق دیو عذر دیلدم و چیه قوب کملی
 اولجک بوسوزی سوبلدم یعنی بوقطعه بی اوقودم * قطعه * چو کعبه قبله حاجت شد از دیار بعید *
 روند خاق بدیدارش از بسی فرسنگ * کعبه مکه شهرنده اولان بیت اللهه دیرلر (قبله
 حاجت لامیه) ازمن معنسانه حرف ابتدادر (دیار لغتده دارک جمعیدر اولر دیمکدر امامتک
 معنسانه مستعملدر) بعیده اضافت بیایده در از دیار بعید مصرع ثانی به مرهوندلر (روند فعل
 مضارع جمع غایدر رویدن کیدرلر دیمکدر) خلق فاعلی (با حرف صله) دیدار اصلنده
 وصف ترکیبی در دید کتور یچی یعنی کورمه کتور یچی صکره یوزده و زیارتده استعمال
 ایلدیلر نشکه بوگایده ایکی معنایه بیله کلور ان شاء الله تعالی بونده زیارت معنسانه در (بسی
 یای اصلیه ایله چوق دیمکدر بسیار معنسانه) فرسنگ فارسیدر عربیسی فرسنگدر اون
 ایکی بیک ادیم ره دیرلر (محصول بیت) چونکه کعبه مکرمه قبله حاجت اولوب دعای قبول
 اولاجق مقام اولدی خلق عالم بعید دیار دن نیجه فرسخ بوللر دن قطع مسافه ایدوب
 زحمت و مشقت چکوب زیارتده کیدرلر لفظ دیدار دیدن مشتق اسم مصدر در دیدن
 معنسانه رفتار رفتن معنسانه اولدیغی کبی دین نه دیداری بیلور مشونه رفتاری زبرا ایکسیده
 اصلنده وصف ترکیبی در نهایی ترکیب لری خفیدر * ترا حمل اشل مایه اید کرد * که هیچ
 کس نزد بر درخت بی بسنگ * ترا سکا دیمکدر (تحمل اشل مصدرک مفعولنه اضافتیدر
 و مایه اضافت لامیه در) بیاید فعل مستقبل مفرد غائب کرک دیمکدر (کرد مصدر معنسانه در
 زبرا مضارع مقارندر) (که حرف تعلیل) هیچ کس هیچ بر کیمسه دیمکدر (نزد فعل نفی مستقبل

در سر دیار

بی حرف سلب (برعکس میوه معنایه) (محصول بیت) سکا ای صاحب دولت لایق و سزاوار
اولدر که بزم کبی فقرا وار باب حاجاتک تصدیق علی بنه تحمل ایلده سین و حصول مراد لری
ایچون واقع اولان کسناخانه الحاح و اراملرین معذور طوته سین زیرامیوه سزدر ختمه هیچ کیسه
طاش آتمر یعنی اطع و جودیکزه اعتماد لری اولماسه سز به بقدر زحمت و برهنه لرایدی پس دوانلیک
شانی و مر دملک فشانی اولدر که فقراتک حاجاتن روا کوره سین (بیت) کرم قیل کسعدا طف
والفانک بی نوار دن * الکن کلدیکی خیری دریغ اتمه کدال دن * حکایت * ملک زاده
کج فرا وان از پدر میراث یافت دست کرم بر کشاد و داد سخاوت بداد و نعمت بی قیاس
بزیاده و رعیت بر بخت * زاده یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت در
دین غلط سولش (کج بونده خزینه معنایه در) فرا وان فانک کسر یله چوق دیمکدر
اضافت بیانیه در) از پدر تقدیری از پدر شد قرینه قائم اولدیغیچون ضمیر حذف اولدی
(یافت فعل ماضی مفرد غائب بولدی دیمکدر فاعلی تحتند ملک زاده به راجع ضمیر در
و مفعول اولی (کج و نانیسی میراث) و غیر صریحی از پدر در (وجهه فعلیه خبر مبتدا در که
ملک زاده در) دست کرم بیانیه در (و بر کشاد مقدم مفعولی (بر حرف تأکید و کشاد فعل ماضی
مفرد غائب آچدی دیمکدر فاعلی تحتند ملک زاده به راجع ضمیر در وجهه فعلیه شرط
مخذوفه جواب در تقدیر (داد سخاوت لامیه) (بداد با حرف تأکید) داد و پردی یعنی سخاوت و عدالت
و پردی حاصلی اسراف ایلوب سخا و کرمی عدل ایلده ایلدی (داد سخاوت بداد مقدم
مفعولیدر) و فاعلی سابق کبی وایکی داد بونده تخبس تام صنعتی واقعدر (دست کرم بر کشاد
داد سخاوت بداد) و او عاطفه سز موزون بر مصراع اولور بحر منسر حدن فاعل (نعمت
بی قیاس بیانیه در) او رانسز نعمت دیمکدر (بر بخت یا حرف تأکید) (بخت فعل ماضی
مفرد غائب دو کدی دیمکدر فاعلی سابق کیدر و مفعول صریحی نعمت) و غیر صریحی بزیاده
و رعیتدر (وجهه فعلیه ماقبلنده جمله به معطوفدر (محصول ترکیب) بر پادشاه زاده باباسی
میراثدن چوق خزینه بولدی یعنی باباسندن ارث طریقله کندویه چوق مال دکدی پس
بولیه اولیچق سخا و کرم الینی آچدی یعنی جو مر دملک ایلدی و سخاوت و کرمه عدالت
و پردی یعنی غلط بخش و کج عطا اولوب اسراف ایلدی بلکه جود و کرمی محلنده ایلدی
و سپاه و رعایا اوزرینه او رانسز نعمت و مال دو کدی یعنی بونلره وافر انعام و احسان ایلدی
بزم زمانم زده سلطان محمد بن سلطان مراد ایلدی کبی * قطعه * نیا ساید مشام از طبله
عود * بر آتش نه که چون عنبر پیوید * نیا ساید فعل نفی استقبال مفرد غائب
آسایش ایلز و راحت اولماز دیمکدر بونده معطر و مجز اولماز دیمکدر آسایشدن
مشتقد اسودندن دکل (مشام فاعلی ککرده قوقی الآن بزه دیرل یعنی قوت شامه موضعی
(طبله عود اضافتی لامیدر ادنی ملا بسه ایله زبرا عربده و مجرده مجرات و معطراتی (مثلا
عود و حصالبان و عنبر و سائر لینی طبله له ترتیب ایدوب صتارل نکه استانبولده میوه بی
و غیر یعنی طبله لده صتارل (پس بونده همزه وحدت ایچوندر دینلرایکی وجهه خطا
ایلدیلر) بریسی اولدر که همزه فارسیده وحدت ایچون کلز بلکه وحدته منصوص یادر
(و بریسیده اولدر که اضافتن مقطوع اولسه عودک اعرابدن محلی اولمازدی نکه عقل سلیم
و طبع مستقیم اربابنده معلومدر فاعل (بر آتش بر حرف استعلا) نه نوک کسر یله و هاء اصلیه ایله
فعل امر مفرد مخاطب قو دیمکدر نهیدندن نهادندن دکل (مفعول صریحی مقدر عود
و غیر صریحی بر آتشدر) که حرف تعلیل (چون ادات تشبیه) عنبر معدنی ناهلوم قوقی

اشو بیت فضول کیدر
للطابع

ردائی

رداین سید علی و سروری

رد سروری و کافی

رداین سید علی و سروری

و یرنلردن بر نوعدر مسک کبی (بیوید باحرف تأکید) (بوید فعل مضارع مفرد غائبدر
 بونده لازمدر قوقه دیمکدر لازمی معنای لازمی قوقی ویره فاعلی عوددر (بس
 متعدی اولسنی تجوز ایدوب مشامی فاعلی اعتبار ایدن مشامنده بوی لذت فارسی بوغیش
 (محصول بیت) مشام طبله عوددن محظوظ و معطر اوماز (یعنی عود طبله و بطور دینی یرده
 فوقی و یرمز بس امدی (آتش اوزره قوکه عنبر کبی قوقه یعنی اندن فوقی چیقہ) امدی قصه دن
 حصه بودر که اموال و نقود مقارن بذل وجود اولسه بی سود و ناخجوددر یا عوب طبله ده
 طوران عود کبی * بزکی بادت بخشنده کی کن * که دانه تانیشانی زوید * بزکی باحرف مصدر
 اولواق دیمکدر (یا بد فعل مضارع مفرد غائب معنای شرطی متضمن کر کسه دیمکدر) و تا
 ضمیر منصوب متصل مفعولی (بخشنده اسم فاعل بغلیجی معناسنه) (و کاف عجم هاء رسمیدن
 بدادر) (و یا حرف مصدر بغشلا یجلیق دیمکدر) (کن کاف عربک ضمیمه فعل امر مفرد
 مخاطبدر کنیدنن ایله دیمکدر) (بخشنده کی کن جواب شرط مقدردر) (که حرف تعلیل) (دانه
 به دیمکدر) (تا حرف توقیت مادام معناسنه) (یقشانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب صاچید سین
) (زوید فعل نفی مستقبل مفرد غائب بمن دیمکدر) (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورر
 اگر سکا اولواق کرک ایه (یعنی دولت و عزت و رفعت استرک همیشه عطا وجود و بذل
 موجود ایله تا که خلق بنده احسانک و شاکر نعمت فراوانک اولسون ز برامادامکه تخم و دانه
 صاچوب ایه سین اندن نسته بمن) (حاصلی عظمت و رفعت احسان و کرم ایله درامساک زره درمله
 دکلدر) (مصراع ثانی مصراع اوله مقام تعلیمده واقعهدر * یکی از جلسای بی تدبیر نصیحتش
 آغاز کرد که ملوک پیشین این نعمت را بسعی اندوخته اند و برای مصلحت نهاده * جلسا
 جیمک ضمی و لامک فتحیه جالسک و جلسک جمعیدر) (بی تدبیره اضافت بیانیه در) (آغاز کرد
 شروع ایلدی) (که حرف بیان) (ملوک پیشین بیانیه) (بسعی باحرف مصاحبت) (اندوخته
 ماضیدن قسم مفرد غائب) (اندادات جمع قز انمشلر در یعنی کسب ایدوب ادخار ایشلر
 دیمکدر) (برای باء مفتوحه اصلیه ایله ادات تعلیلدر لاجل معناسنه) (مصلحت اضافت لامیه در
 تخصیص ایچون) (نهاده ماضیدن قسم تقدیری نهاده اندر قومشلر در یعنی حفظ ایشلر
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (مذکور شاه زاده یه بی تدبیر مصاحبلرک بریسی نصیحتنه شروع
 ایدوب ابتدای اولکی پادشاهلر) (یعنی آبا واجدادک بوقدر اموال و خزاین زجت و مشقتله جمع
 ایدوب قومشلر و مهم مصلحت ایچون صافشلر یعنی بر کون لازم اوله دیو حفظ ایشلر بس سنک
 اوزر بکه دخی ضبط و صیانتی لازمدر * دست ازین حرکت کوتاه کن که واقعه هادر پیشست و دشمنان
 در بس نباید که در وقت حاجت درمانی * دست) (کن فعلک مفعول اولی) (و کوتاه ثانیه) (و ازین
 حرکت غیر صریحی) (کوتاه کاف عربک ضمیمه قصه دیمکدر) (که حرف تعلیل) (واقعه ها واقعه نک
 جمعیدر معلوم اوله که هر کله نک که فارسیده آخری هاء رسمی اوله و باعر بی کله اوله که آخرنده
 هاء رسمی شککنده ها اوله که تلفظ اولیمه) (واقعه و قاعه ورقعه و حقه و شقه و غیر یلری ها ایله
 جمع اولدقده ها رسمی مرتبه سنده اولان ها کتابت اولتماز واقعه ها کبی فاحفظ) (در پیشست
 او کده در) (و دشمنان در بس ارنده دیمکدر) (واقعه ها مبتدا) (و در پیش خبری) (و دشمنان مبتدا
 و در بس خبری نباید فعل نفی استقبال مفرد غائب کرک یعنی لایق دکل) (بایدندن بایستندن دکل
) (در وقت حاجت در حرف ظرف و اضافت لامیه) (درمانی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجز قله سن
 دیمکدر درله) (مصدر اولجده معنی بویه اولور در مانیدنن مشتق در مانندن دکل) (محصول ترکیب)
 جلسی تدبیرک تقدیر مفعول قولیدر شاه زاده به دیر که الکی بوحر کندن کوتاه ایله یعنی بواسراف

مطا

و اتلافن کیم و فارغ اولکه ایریده واقعدر وار یعنی نچید در او حوادث ظهور ایلك احتمالی وار
 و دشمنلر ارد کده پوسیده در فرصت اسیری او اوب سـ نـك حالکه ناظر و مقیدلر در اولیه که
 وقت حاجتده عاجز و فرومانده قاله سین بر جانیدن اعدا مستولی اولدقده خزینه قلدندن
 عسکر جمعه مالک اولیا سنین مملک اندن کیده و ایندی بک اسرافلره ندامت چکه سین
 * قطعه * اگر کنجی کنی بر عامیان بخش * رسد هر کنخدایی را برنجی * کنج بونده خزینه
 معناسنه در (و یا حرف وحدت) کنی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر اگر
 ایلسک دیمکدر (بر حرف استعلا) عامیان عامینک جمعیدر عامه ناس معناسنه (بخش حصه
 و قسم معناسنه در) رسد فعل مضارع مفرد غائب (کنخدا صاحب خانه یعنی هر خانیایر بشور
) یا حرف وحدت (و یا حرف صله) برنج لفظ مشترکدر عربدن غیر ی دلد (و یا حرف وحدت
) (محصول بیت) اگر تحت تصرف کده و ممالک سلطنت کده اولان عوام ناسه خزینه بی تقسیم
 ایلسک خانه دن خانه به برنج ابرو شور انجق یعنی برنج مقداری کومش و یا جمعی خزینه کی
 برنجه صرف ایدوب عامه به توزیع ایلسک هر برینک حصه سنه بردانه دوشر انجق یعنی شی
 قبایل اولوب هیچ کس اندن منتفع و بهره مند اولماز سنک اموال و خزانندن ایرلسدیغک
 قالور انجق جود و کرمله و بذل درمله خانی طور مق میسر دکل در پس پادشاهلای اولدر که
 سن خلدن اوب جمع ایلیه سین دیمکدر * چرانستائی ازهر یک جوی سیم * که کرد آبد
 زاهر روز کنجی * چرا عربیده لمه معناسنه در نیچون دیمکدر (نسنائی فعل نفی استقبال مفرد
 مخاطب نیچون الماز سین دیمکدر) ازهر یک یعنی هر عامیدن و یا هر کنخدا دن (جو جمیک
 فخیله و و او اصلیه ایله اربه در) و یا حرف وحدت (سیم کومش یعنی رشعیر مقداری کومش) که
 حرف تعلیل (کرداید جمع اوله) ترا سکا هر روز هر کون دیمکدر (کنجی یا حرف وحدت بر خزینه دیمکدر
) (محصول بیت) نیچون عامینک و یا کنخدا نك هر برندن بر اربه مقداری کومش اوب جمع
 ایلسک سین تا کیم هر کون سکا بر خزینه جمع اوله یعنی بذل موجود ایلمکدن هم سکا ضرر مرتب
 اولور و هم انلر اول قدر مستفید اولماز لیکن هر برینه برشی قلیل تعیین ایدوب سن انلردن
 جلب ایلسک هم انلره چوقلق ضرر اولماز و هم سکا نفع عظیم و کلی خزینه حاصل اولور
 دیمکدر (بعض شراح ازهر یک عبارتت رعایانک هر برندن دیو تفسیر ایلس) و بعضی
 آتی رد ایدوب بو محله رعایا به تخصیصک وجهی بو قدر بلکه رعایانک و سپاهک جمله سندن
 دیمکدر مقما بر سپاه و رعیت برینخت دیدیکی اکا شاهد در دیمش (مخفی دکلدر که سپاه
 اولان بذل وجود محل اعتراض اولان اسرافدن دکلدر (و سپاهه صالغ صواب انلردن
 جلب مال ایلك جمیع زمانده جائز کورلماشدر) سوق کلامک دخی اول معنایه مساعد سی
 بو قدر جدا شارح اولک کلامی صحیحدر (عجب در که شارح معترض سابقا مذکور اولان
 بر سپاه و رعیت عبارتیه عمومه استدلال ایدوب بو مقامده بر عامیان بخش عبارتتک خصوص
 عوامه دلا اندن غفلت ایلمشدر قائل (معلوم اوله که قوافیده واقع اولان الفاظک حرف
 اخیر اصلینسته روی اصطلاح ایدر لر و ما قبلده حرف صحیح ساکنه حرف قید دیرلر اولده اون
 حرفه مخصوصدر که بریسی بوند پس مادامکه حرف روی ساکندر قیدک ما قبلده اولان حرکتک
 اختلافی جائز دکلدر اما روی حرف وصل کلک سببیه متحرک اولسه اختلافی جائز در نه که
 کال اصفهانیک بو رباعیسنده واقعدر (رباعی) کـر سوز توام یک نفس آهسته شود)
 از دود دلم راه نفس بسته شود (در دیده آزان آب همی گردانم) (تا حر چنه نقش نست ازو
 بسته شود) روی به متصل اولان حرفه حرف وصل دیرلر بو رباعیده هاء رسمی که فندر

عای افت میک تشبیه در
 لیکن عجم تخفیف ایله اوقور
 شد

شارح اول ابن سید علی

مطلـ

شارح معترض

رد کافی

رد شعی

دعای

دعای

پس پنج کج قصه قافیه و نغمه مذکور اولان قانونه در ایدی بومحمد باک خرقه حاصل
 اولان طول سبیل عیدین سالم اولمشدر دین فن قافیه به مطلع دکل ایش * ملک زاده روی
 از سر سخن در هم کسب که موافق را ایش نیامد و گفت خدای عزوجل مرا مالک این
 مملکت کرد آید است تا بخورم و بخشم نه پاسبانم که نکر دارم * درهم کشید عبارتک معنسی
 مکرر بیان اولدی (که حرف تعلیل) موافق طبع اسم فاعلا مفعولاه اضافیدر (شین ملک زاده به
 راجع در بعض نسخه ده موافق را ایش واقعدر) (مرا ایش دیمکدر) (مالک این مملکت اسم فاعلا
 مفعولاه اضافیدر) (کرد آید ایش دیمکدر) (کردیدند) (الف و نون ادات تعدیه در
 (تا حرف تعلیل) (پاسبان سبک سکونیه عیس معنانه در) (که حرف بیان) (نکر دارم
 صافیم) (یعنی حفظ ایدم سابقا) (نکر حفظ استعلا مفعول بیان اولمشدر) (محمول ترکیب)
 ملک زاده جلوس بی تدبیرک بوسوزند (یعنی بند و وعظندن یوزین بوزناردی) (حاصلی
 بحضور اولدی زیر ایل نصیحت رأی و طبعه موافق کادی) (دخی دیدی الله تعالی بنی بومملکت
 مالک و پادشاه ایشدر تا کیم امسالک ایلوب کندیم بیم و خلقه بدل و احسان و انعام ایلیم) (پاسبان
 دکل که بیوب و ایچ بیوب و کسمه به ورمیوب طلسم کبی اوسنه در بیوب صافیم) (موافق طبعه
 نیامدند نصکره) (مرا وراز جر فرمود یازان جمیع نسخه ره مخالف یازمش * بیت * قارون هلاک
 شد که چهل خانه کج داشت * نوشین روان نمرود نام نکر که شد * قارون حضرت موسی
 علیه السلام عمی اوغلیدی و قز قزنداشین طو تریدی بعضی تفسیر لوده قصه سی مفصل در
 و سروری شر حنده بر مقدارین یازمشدر مراد ایدین اکامرا جعت ایلسون (که حرف علت
 (چهل جیم بجمک و هلاک کسره زبله فرق دیمکدر) (معنانه کاه اولور که هاسنی حذف
 ایدوب چل دیرل جیم بجمک کسره زبله) (خانه اودر بیت معنانه) (کج بونده مال معنانه در) (داست
 بوند کبی بر رومی داشت نکر بوند در) (بهر حکایت حال ماضی خوناردی) (یعنی انوار بدی معلوم
 اوله که قارون حضرت موسی علیه السلام عمی اوغلیدی و قز قزنداشینک اری ایدی) (و فتاکه
 خدای تعالی موسی به توراتی اتون صوبله یازدیو بیوردیسه حضرت موسی دیدی یارب بن
 اتون ملک دیکم قدر بولایم که انکه سنک کیککی یازم) (پس الله تعالی اکامرا کیم بی تعلیم ایدی
 و قارون اول زمر غایبه دفیر ایدی و اهل عیال و زیاده عده در زمر و کینه قائم و کوندر نصرت ایدی
 (پس موسی اکامرا حت ایدوب علم کیمانی تعلیم ایدی حتی بو طریقله زیاده چوق مال مالک اولدی
 شوبله که خزینه لرینک مخفیچی یوزدوه چکردی و بر روایده یتش دوه) (مجاهد دیر که هر
 مقتحاک و زنی بر درهم ایدی و بر روایده نصف درهم و هر مقتحاکه یتش قپو آچیلوردی) (پس
 و فتاکیم قزور ملک جهنم منقول اولدیسه نوال و عباداتی کلایرک ایدی اندنصر که الله تعالی
 موسی به بیوردیکه اندن مالک زکاتی استیه واردی قارون مالک زکاتی حساب ایدی کوردیکه
 قتی چوق مال کتیک لازم کاور) (پس زکاتی و بر منی و کند بله یک قول و یک جاریه آنلا نوردی
 جیمک اگر لری و رختلری آنون ایدی و لباسلری کذلک و فتاکیم موسی زکات و بر منی الحاح
 و ارام ایلدیسه قارون دیدی ایرته شهر خلقنی جمع ایدوب سنکله مناظره و مباحثه ایدرین اگر
 تحت و محمد من بکاف اوورست مالک زکاتی و بر من و اوورم ایدی و اول وقت بنی اسرائیل
 زامنده زیاده کوزل بر زانیه عورت و ارایدی قارون آتی چقرندی و اکایدی ایرته بنی اسرائیلی
 جمع ایلیم کرک اگر من موسی به فسقه شهادت ایدوب بکاز ایلادی و بن اندن و کلی یم دیرک
 سکب و قدر مال و بر من دیدی) (پس عورت سوزنی قبول ایدوب ایلیم دیدی ایرته و ایچ قارون
 بنی اسرائیلی کندی اوینه دعوت ایدوب جمع ایلدی اندنصر که حضرت موسی بی دعوت الدی

موسی کلدی اندنصکره بن اسرائیل ایلدی باموسی بره و بطل ایله حضرت موسی و عطفه
 شروع ایلدو سانی کلامده بیوردی برکیمه که مال محفوظی سرفه ایسه الینی کسر و ورکیمه که
 یول کسوت قساع طریق اولسه باشن کسر و ورکیمه که زایل ایسه آتی ط شله ده لرم دیدی بوکره
 قارون ایاق اوزره طوروب دیدی بودید کلرکی سن ایلمسک سنک اوزرکه حکم نیجه جباریدر دیدی
 حضرت موسی بیور دیکه اگر بن دید کلریمی اشلر سم بنم اوزریمه حکم تورانده الله تعالی
 بیور دینی کی دراندنصکره قارون دیدی سن بو عورته زنا ایلش سین و اقرار ایدر که سندن
 یو کلی در دیو و اشارت ایلدی (قارون عورته قانی یوقاری سویله دیدی) پس الله تعالی عورت
 قلبه خوف و خشیت دوشردی و اسانی کذب صدقه دوندردی و دیدی حضرت موسی
 قارونک دید کندن مبرا و مزهدر و بکا قارون بو قدر مال وعده ایلدی و بکا تعلیم ایلدی که موسایه
 بره تن افرا ایدم دیوین ایسه الله یمن قوقارم نبی سته و کلیمه بریار امرن نسته افرا ایدم اندنصکره
 حضرت موسی غضبه کلوب ایستدی یاعد والله نه مراد ایلدک بو افرا ایله بکا اندنصکره
 حضرت موسی مجلسدن طاشره کتدی و الله تعالی به سجده ایلدی و مناجات ایلدی و قاروندن
 شکایت ایلدی (پس حضرت جبریل امین کلدی و دیدی باموسی الله تعالی سکاسلام ایدر
 و بیور که کره ارضی سنک امریکه ما مور ایلدم هر نه بیور رسک سنک امریکه مطیع در قارونک هلا کند
 اندنصکره موسی دوندی قارونک و نه کلدی و کور دی که برالتون تخت اوزرنده او تورر دیپادن
 دوشکره و بصدقلره طیانمش (پس موسی عصاسنی بره اوردی) و سر برینه بره کبردیدی
 اول ساعت سر بری بره باتدی قارونده سر بردن صجرا یوب قچایم دیدی موساده بره امر ایلدی
 یوت شونی دیدی فوری دیزلینه دل بره باتدی (پس موسایه تضرعه باشادی شیخ تضرعه
 التفات ایلدی یوب یوت دیدی اندنصکره یقارونی و قومنی و اوینی یوندی روایت اولور که الله تعالی
 موسایه وحی ایلدی که باموسی قارون سکادوت کره امان باموسی دیدی امان و برمدک عزیم
 و جلالم حقیچون اگر بدن بر کره امان دیسه البته بن اکا خسفدن امان و بر دم اندنصکره
 بن اسرائیل اراده کف و کودوشدیکه موسی قارونی بره یوردی اموال و حرا بن کندی و قالدیو
 اندنصکره حضرت موسی الله تعالی به تضرع ایلدی که مانیده بره باتسون (پس خدای
 تعالی مال یور و بیوردی (تحفه باده و بداره الارض) بو قصه یلدنر معاموم اوله که حضرت عیسی
 مرادی کثرن بیاندر چهله حصرد کلدر زرباز دقلری برده سویله مبالغه ایدر لکه (چهل خانه
 بیوردیغی عشر عشری اولماز) نمرود فعل نفی ماضی مفرد غائب (که حرف تعلیل) نام و کو بیانیته
 (گذاشت کاف محکم ضمه فعل ماضی مفرد غائب قودی) یعنی کندیبندنصکره قالدی
 (محصول بیت) قارون هلاک اولدی زیرا حددن زیاده مالی و خزینه سی واری ایدی یعنی کثر
 مال هلاکنه سبب اولدی نه که قصه سندن فهم او اور اما نوشیر وان اولدی زیرا عالمده عدل
 و دله ابو آقودی یعنی اوصافی دلرده سگور و مشهور در (پس کوبا که هنوز زنده و باقی در
 مصراع اولت معناسنی قارون هلاک اولدی مال بو که قرق او کسج و خزینه طرندی دین
 و قارونک قرق خانه طلوسی مال و خزینه سی وار ایکن قالد ایجاب هلاک اولدی دین مراد
 مصنفه و اصل اولما اشلر زیرا مساق کلام امسک مال سبب هلاک اولدی یعنی بیاندر بو قدر مالی
 وار ایکن اولدی دیمک مراد کلدر (زیرا موسی آندن مالک زکاتی طلب ایلجک حساب ایلدی
 کور دیکه بیوق مال کیدر) پس قیامدی عاقبت مانیده کندی بره باتدی (گذاشت غلطی
 منه سنده نهاد لفظیه تفسیر ایلین تفسیر ایلش * حکایت * آورده اند که نوشیر وان عادل رادر
 شکار گاهی صیدی کباب کر دندی نمک نبود غلامی برو سنا فرستند تا نمک آور دنوشیر وان

گفت نمك بهيت بستان تارسمي نكردد وده خراب نشود * آورده اند گفته كه تور مشلر
ديمكدرد (اما اصطلاحده روايت ايشلر ديمكدرد) در حرف ظرف شكار كاه ظرف مكان آوري
ديمكدرد (ويا حرف وحدت) صيد شكار (يعني آو) ويا حرف وحدت (كردندي يا حكاييت حال ماضي
افاده ايدر ايلرلر دي ديمكدرد صيد مفعول اولي و كباب مفعول ثاني) نمك نونك و ميگ فته نيله
توز ديمكدرد عربجه ملح ديرلر ميگ كسري و لامك سكونيله (غلامي يا حرف وحدت) پروستا
(يا حرف صله روستا كويه ديرلر ده معناسنه) فرستادن فعل ماضي جمع غائب كوندرد ديلر ديمكدرد
(غلام مفعول صريحي) و پروستا غير صريحي (تا حرف تعليل) بياورد فعل مضارع مفرد غائب
كتوره ديمكدرد نمك مقدم مفعول تا كيم توز ديمكدرد (بهيت يا حرف مصاحبت) قيمت بهما معناسنه در
بستان فعل امر مفرد مخاطب صائون آل ديمكدرد ستايدندن (نمك مفعول صريحي) و بهيت غير
صريحي (تا حرف تعليل) رسم بونده عادت معناسنه در ويا حرف تنكير (نكردد فعل نفي مستقبل
اوليه ديمكدرد) كرديدندن صيرورت معناسنه كاف عجمك فتهيله ده مبتدا (و خراب مبتداء
ثاني) و نشود فعل نفي مستقبل مفرد غائب فاعلي تحتند دهه راجع ضمير جله فاعليه خبر خرابدر
وجه اسميه خبرده در (محصول تركيب) (روايت ايشلر در كه نوشيروان عادله بركون برصيد كاهده
كندني حضورنده برشكاري كباب ايلرلر دي اتفاقا توز حاضر بوغيدى يعني اول حالده ميانلر نده
توز بولنمادي براو غلاني كويه كوندرد ديلر تا كيم توز كتوره نوشيروان اول وار ان آمده ديدى توزي
مفت و مجنا الله بها الله آل تا كيم بوند نصكره رسم وعادت وقانون و بدعت اوليه پادشاهلر و حكام
صيد كاهده كباب ويا طعام بشور مك لازم كلكيجه توزي را بكان الملق و كوك خراباغنه سبب

اوليه * گفتند از اين قدر چه خلل زايد گفت بنياد ظلم در جهان اول اندك بوده است و هر كه
آمد برومزيد كرد تا بدین غایت رسيد * خلل گفته اند كه معناسنه در (يعني رخنه اما بونك كبي برلر ده
نقصان معناسنه در) زايد فعل مضارع مفرد غائبدر (زايدندن طوغار ديمكدرد) يعني حادث
و ظاهر او اور معناسنه در (بنياد بونده ابتداء معناسنه) ظلم اضافتي لاميه در (بوده ادات زمانيه
(وسين) و ادات خبر (اندك بوده است آرايشدر ديمك اولور) بر حرف استعلاء) و او ضميري
بنياد ظلمه راجعدر (من بدمصدر ميمي در زياده معناسنه) تا حرف تعليل (بدین يا حرف صله دال
همزدن بدلدر اصلنده اين ايدى نكه سابقا بيان اولدى ايدى (غایت بونده حد معناسنه در
(محصول تركيب) نوشيروانك ياننده حاضر اولئر ديديلر كه بو قدر بدعتندن نكلكو خلل
و نقصان حادث اولور و بو مقدار جزئي تعدى بر معهور كوك خراب اولماسنه ندن باعث
او اور (نوشيروان ديدى ظلمك بنيادي جهانده اولر انه چقمش و هر كيمسه كه سلاطين
و حكامدن كلكي اول بنيادك اوزر بنه زياده ايلدى تا كيم بو حده ايرشدى و بو غايته واردي
و دنيا ظليله دولدى (معلوم اوله كه فقها خلفاء راشدين نصكره كلن سلاطينه عادل
اطلاقندن منع ايشلر حتى بعض فتاواده كفر بنه حكم ايشلر مكر كيم عادل عدولدن مأخوذ
اوله اهل اسلام پادشاهلر بكن اما نوشيروان كافر ايكن اكا عادل اطلاقنده اتفاق وار
* قطعه * اگر زباغ رعيت ملك خورد سبي * برآورند غلامان او درخت از بيخ * باغ رعيت
لاميه (خورد فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط) سيب الما عربجه تفاح ديرلر ناك ضمني
و ناك تشديديله (ويا حرف وحدت) برآورند بونده چقارلر ديمكدرد (غلامان قوللر و خدمتكارلر
معناسنه در) او ضميري ملكه راجعدر (بيخ باغ عربيك كسريله اغاجك و غير ينك كو كنه
ديرلر (محصول بيت) اگر رعيتك باغ و باغچه سندن پادشاه غصب و تعدى طريقه برالما
يك جائز كور رسه قوللري و خدمتكارلري اول المالك اغاجني كو كندن چقارلر يعني اول باغي

بونك جواني مرور
ايشدر للطابع
رد سروري

خراب ایدر لر * به پنج بیضه که سلطان ستم روادارد * زند اشکر یانش هزار مرغ بسنج *
 بیضه بانك فتحبله بمورطه (که حرف بیان (ستم سینك کسری و تانك فتحبله ظلم معنایست در
 (روارانك فتحبله بونده جائز دیمکدر (دارد طوته یعنی جائز طوته (زند فعل مضارع جمع
 غائب اورر لر (اشکریان یا حرف نسبت (و الف و نون ادات جمع اشکر یلردیمکدر (هزار
 بیک دیمکدر الف معنایست در (مرغ لغتده هر قوشه دیرل اما بونده تاق مراد در مرغ خانگی
 معنایست غلبه استعماله مرغ ناوغه دیرل عربجه دجاجه دیرل (سنج کباب دموری که ترکیجه
 سوغلی دیرل (محصول بیت) بش بمورطه جه ظلی که پادشاه جائز کوره یعنی بش عدد بمورطه
 مقصداری طمع ایدوب غصبه الله انک عسکری و سپاهی بیک طاوغی شبشه صانجوب کباب
 ایدر لر یعنی پادشاهک اول مقصدار ظلی عسکره کلی ظلمه اجازت اولور * بیت * نماد ستمکار
 بدروزکار * نماد پرواغت بایدار * نماد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالم ز دیمکدر (ستمکار
 ظالم دیمکدر (زیرا کار کاف بمجمله ادات فاعل درجی معنایست نکه سابقا مفصل بیان اولندی ایدی
 نمادک فاعلیدر (بدروزکاره اضافتی بیانیه در (بدروزکار و وصف ترکیبیدر (بونده روز کار زمان
 معنایست در بار امر زمانلی دیمکدر بر اما زلق کنندیه نسبت در روز کاره نسبت دکل (نماد
 قالم و فاعلی اعتدر (بایداره اضافتی بیانیه در (محصول بیت) ظالم بدعهد و بدزمان قالم از
 یعنی بر کون دنیا دن کو چوب کیدر باقی قالم از البته و لکن انک اوز رنده لغت ثابت و باقی
 و قید و برقرار قالم و حاصلی قبایح و اوصاف هر کیم ایشیدر سه اکا تقرین و بددعا ایدر
 (ستمکاری وصف ترکیبیدر دیرل خط ایلمش لر (فارسیده موصوف صفتیه مضاف اولوق جائز
 دکل دینلرمیدان فرسک فارسلردن دکل ایمش * حکایت * عاملی راشنیدم که خاندر عیت
 خراب کردی تا خزینه سلطان آبادان کنندی خبر از قول حکما که گفته اند هر که خدای
 تعالی را بیا زارد نادل خلق بدست آرد خدای تعالی همان خلق را بروی کار دتاد مار
 از روزگارش برارد * عاملی یا حرف وحدت (و ادات مفعول (که حرف بیان (خانه رعیت
 لامیه (کردی یا حرف حکایت (کردینک خانه مفعول اولی (و خراب مفعول ثانیه (تا حرف تعالی
 (خزینه سلطان لایه (آبادان الف محدود الیه معمور معنایست در (کنندک خزینه مفعول اولی
 (و آبادان مفعول ثانیه (بنی خبر از قول حکما حالدر کنندک فاعلین (که حرف بیان (هر که
 اصانده هر کس که ایدی نکه مرار بیان اولندی (تعالی را را ادات مفعول (بیا زارد فعل
 مستقبل مفرد غائب بونده انجیده دیمکدر (تا حرف تعالی (دل خلق لامیه (و یا حرف وحدت
 (و خلق مخلوق معنایست در (بدست یا حرف صله (آرد دل خلق مفعول صریحی (و بدست
 غیر صریحی (همان همله آندن مرکب اولوق جائز مفرد اولمقده جائز (خلق را را ادات
 مفعول (بر حرف استعلا (وی ضمیر غائب عامله راجع (کار د کاف بمجمک ضمیه حواله و مساط
 ایدر دیمکدر (خلق مفعول صریحی و بروی غیر صریحی (تا حرف تعالی (دمار لفظ
 مشترک در عربله بمجم پیشده عربی و آنچه هلالا معنایست در و جمعی و آنچه ینه مشترک در اصلی و کوکله
 انتقام پیشده (برارد بونده چقاره دیمکدر (دمار مفعول صریحی (و از روزگار غیر صریحی
 تقدیر کلام دمارش از روزگار برارد در (محمول ترکیب) بر ظام عاملی ایشده مکه پادشاهک
 خزینه سنی معمور و آبادان ایلمک ایچون رعایانک خانه لر بنی ظلمه خراب و بیاب ایدر دی حکما
 و علقا قوائدن بی خبر اولدیغی جهندن بوبله ایدر دیکه دیمشدر هر کیمسه که الله تعالی انک سخط
 و غضبه سبب اوله برنج اولوق کوکلی اله کتور مکچون الله تعالی هم اول مخلوق یعنی کوکلی
 اله کتور مکه سعی ایلدیکی مخلوق اوزر ینده مساط و حواله ایدر تا کیم روز کار دن اصلی

رداین سیدعلی و شروزی
 ردکافی

و کوکنی چقاره یعنی انی هلاك ايله (معلوم اوله که خدای تعالیٰک خصوصند آزاروازی
 و حقاقت مع و محالدر بلکه رضاء شریفه نسبت مخالفت سببیه مستوجب عذاب و عقوبت
 اولمقدن کنایتدر * بیت * آتش سوزان نکند باسند اچد * کند دود دل مستند * آتش سوزان
 بیسانیه در (سوزان صفت مشبهه در یقغان دیمکدر سوزیدنن بونک کبی پرله ده یاقچی
 و باند یچی معناسنه در) با حرف صله (وسپند سببیک کسری و باء عجمک فتحبله یوزرلک
 دیدکری نباتدر یاوز کوزدکمک ایچون یقار لر (باسپند نکند متعلق (انچه کندک مقدم
 مفعولدر) نکندک مفعولدر دین فکر سز سولیش (دود دل لامیه (و کندک فاعلی (مستند
 مست میک ضمی و سببیک سکونیه لفظ مشترکد رشکایت و غم و غصه و تحافت یکنده یعنی
 ضعیف و نحیف اولمق (ومند ادات نسبتدر دردمنددر دلی دیمکدر) پس مستند غم و غصه او
 و نحیف دیمکدر (محصول بیت) یاقچی آتش سببیه اوله اول کاری ایلمز که برفقیرک
 دود دلی وانکسار قلبی ایلر یعنی ر مسکین مظلوم کوکلدن چکدیکی آهی و بد دعایی
 المدیکی تأثیری آتش سوزان سببیه ایلمز (حضرت شیخ سببیدی تخصیص بالذکر ایلد بکنک
 نکته سی اولدر که آتشی بائد غنیده چتر دبی ساربانان نیساندن وجوه ایله زیاده در (بعض
 شراح دیمش خفی اولمیه که بعض دیارده یوزرلک و فرت اوز ره اولوب اغستوس زماننده
 شدت حرارندن بر حالت واستعداد پیدا ایلدر که بر صحرانک براوجندن جزئی آتش طوقنسه
 طرفته العینده بالتمام یاوب کول اولور (حضرت شیخ بویته اکا اشارت و سرعت تأثیردن
 کنایت ایتشددر) سببیدی تخصیص بالذکر ایتدیکنک وجهی بودردیمش خفی دکلدر که
 جمعی نباتات قورود قدنصرکه بواسطه دادی بولورفتدر (سوزان ملتهبله بیان ایلینر غلط
 ایلش لر * لطیفه * کویند سرور جمله حیوانات شیرست و کترین جانوران خرو بائفاق خردمندان
 خربار بر به از شیر مردمدر * سرور بیس معناسنه در و مبتدا (جمله و حیواناته اضافت لری
 لامیه لدر (شیرست خبر مبتدا (شیر بونده یا مجهوله ایله ارسلان معناسنه در) کم اکسک بونده
 الحق دیمکدر (وزادات تفضیل (یا حرف نسبت (نون حرف تأکید (جانورانه اضافت
 صفتک موصوفته اضافتدر (جانورونک سکونیه جانلی دیمکدر) زیراورو اوک فتحبله
 ادات نسبتدر (الف و نون ادات جمع) با حرف مصاحبت کلجک خبره متعلق (اتفاق خردمندان
 مصدرک فاعله اضافه در عقلا اتفه قبله دیمکدر (خر بار بر یانیه (بار بروصف ترکیبدر
 بریدنن بانک فتحبله ایلتمک معناسنه (بار بونده یوکدر) بار یوک کتور یچی یعنی یوک چکیچی
 (بری بردنن اخذ ایدن احوال اشتقاقدن کل باغافل ایش (خر بار بر مبتدا (به یک دیمکدر) که
 من تفضیلیه معناسنه در بعض نسخه ده که برینه از واقعدر (شیر مردمدر بیسانیه و خبر مبتدا
 (ومر دم در و صفت ترکیبدر دریدنن دالک فتحبله ز برادانده فتحه و کسره جازدر
 (محصول ترکیب) دیرلر که جمیع حیواناتک سروری و ربیسی و باشی و سرداری ارسلاندر
 و جانلیرلرک الحاق غنی خر در زیر آخر غایله احق و ابله در و عقلا اتفاقبله یوک چکیچی
 خرا دم ربیجی شیردن بهتر و مقلو و مرغوبتر در زیر انچه امور استخدای قابلدر * مثوی *
 مسکین خرا کر چه بی تمیزست * چون بار همی کشد عزیزست * مسکین خر اصلنده
 خر مسکین ایدی موصوفک صفتیه اضافتی قیلانندن یعنی بیانیه ضرورت وزن ایچون اضافهفتن
 فک اولدی (تمیز اصلنده تمیزدر تفعیل باندن مصدر لیکن اعجام یا مصدرک حذفله استعمال
 ایلدر (چون ادات تعلیل (همی ها حرف تأکید (ومی بونک کبی پرلده ادات استمراردر) کشد فعل
 مضارع مفرد غایدر کشیدنن چکر دیمکدر) مسکین خر مبتدا و ما بعدی خبری و بار همی کشدک

بعض نسخه ده (هر که
 خلق خدای تعالی را) واقع
 اولمقدن را و نسخه یه کور
 کنایتاً و البته حاجت بوددر
 لطایع

رد ابن سید علی

ای صبا مشتی سببیدی بر سر
 آتش بریز * کر پیرست یار
 حال صائب دلشسته را

رد کافی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

و سروری و کافی

مقدم مفعولی وجهه فعلیه معال عزتدر (محصول بیت) خرمسکین اگر چه کیم ادرا کدن محروم
 وفهم و درآیندن دور و تمیز و تشخیص صدن مجهور اما چونکه یوک چکر و ضرورت حالده مر کویدر
 عزتدر یعنی یوله بی تمیز و ادراک ایکن بعض جهندن استخدا مه قابل اولدی یعنی چون ارسلاندن
 اعزوا کر مدر * کاوان و خزان بار بردار * به زادمیان مردم آزار * کاوان مبتدا (و خزان کا
 معطوف) بار برداره اضافت بیانیه در (بار بردار و صف ترکیبی در برداریدن بانک فتحیه
 بحسب لغت یوک فالدر یچی دیمکدر اما کوتور یچی مر ادر (بهیک) زاء مفرده بونده من تفضلیه
 معنایه در) آدمیان و صلاله همزه ساقط اولمشدر (مردم آزاره اضافت بیانیه در) (مردم آزار
 و صف ترکیبی در آزاریدن مردم انجادیچی یعنی موزی مصراع ثانی خبر مبتدا در) (محصول بیت)
 یوک چکر یچی کاولر و خزل خلی انجادیوب موزیلق این ظالم آدم اوغلاندن یکدر یعنی بارکش
 جازلر و کردون کش کاولر دلزار و خاطر شکن بی آدمدن یکدر (زیرا بنجه فائده لری وارو هیچ
 ضرر لری یوقدر) خزان بار بردار و آدمیان مردم آزاره اضافت الاین یعنی اضافت لری تجویز
 الاین فارسیده باشقه بر صاحب مذهب ایش (حضرت شیخ مذکور اطلاقه بی جله معترضه
 طریقله ذکر ایلد کدن صکره بنه اصل حکایه به شروع ایدوب بیورر * ملک را طرفی از ذمایم
 اخلاق او معلوم شد بشکجه کشیدش و انواع عقوبت بکشت * ملک را را ادات مفعول
 (طرف طایف و رانک فتحیه لریله بونده بعض معنایه در) (و یا حرف وحدت) (ذمایم ذمیه نك جمعیدر
 مذمومه معنایه در) (اخلاقه اضافتی صفتك موصوفه اضافتیدر اصلنده اخلاق ذمیه ایدی
 بیانیه ایدی شمدی لامیه در) (بشکجه با حرف صله) (و شکجه عذاب معنایه در) (کشیدش
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحشده ملکه راجع ضمیر) (و شین ضمیر عامل ظالمه راجعدر
 (با حرف مصاحبت) (انواع عقوبت لامیه در) (بکشت دپلدی) (محصول ترکیب) (پادشاهه بر مقدار
 عامل جازک اخلاق ذمیه لردن معلوم اولدی) (یعنی خلق عالمه ایلد یکی جفا و ظلمی اکلدی
 آئی اشکجه به چکدی و انواع عقوبت و اصناف عذابله اتی هلاک ایلدی * قطعه * حاصل
 نشود رضای سلطان * تا خاطر بندکان نجوی * رضای سلطان لامیه و مبتدا (و حاصل نشود
 مقدم خبر) (تا حرف توفیت) (خاطر بندکان لامیه) (و نجوی ینک مقدم مفعولی) (و نجوی
 فعل مضارع مفرد مخاطبدر جوییدنن جستن دن دینلر غلط سو یلش (زیرا جستنندن
 فعل ماضی الیه اسم مفعولدن غیري نسته مشتق اولماز) (معلوم اوله که فارسیده مصادرک او آخری
 نوندر) (ونونک ماقبلی تادر و یادالدر) (و دالک ماقبلی یا اولور سه جمیع مشتقات اندن اخذ اولور
 قیاس مطردله) (اما اوایی صورتده اولان مصادر دن) (یعنی تالی مصدر دن وشول دالی
 مصدر دن که ماقبلی یا اولیه) (مثلا شدن و بودن کی انلردن ماضیله اسم مفعولدن غیري نسته
 مشتق اولماز بواسطه ضبط ایدنجه جمیع مشتقات بحکم قیاسی اولور هیچ نسته سی سماعی اولماز
 (نهایتی فکره بر مقدار ریاضت و بر مک کرک قدر) (محصول بیت) (پادشاهک رضای حاصل
 اولماز) (یعنی پادشاه سندن راضی و خشنود اولماز تا کیم مادام که قوللریک و فقرای و رعایاسنک
 خاطر لرین استمنجه یعنی خاطر لرین رعایت ایدوب اله کتور منجه زیر ا مقرر در که مادامکه
 فقراتک خاطر لرین رعایت ایلد سین و رعیت پرور اولیه سین و داد کستر اولوب خلقه عدل
 کوستر میه سین البته پادشاه سندن راضی اولماز) (پس رضای پادشاهی و عطای شهنشاهی به
 مظهر اولوق بهر تقدیر رعایا و فقرا به عدل و داد ایلد میسر اولور * خواهی که خدای بر تو بخشد *
 با خلق خدای کن نکوی * خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن
 دیلر مبسین دیمکدر) (که حرف بیان) (خدای مبتدا) (بر حرف استعلا) (بخشد فعل مضارع مفرد

کردون فکلی

شد

رد کافی

ردابن سید علی و شعی و کافی

مطابق

رد بیان مشتقات از مصادر

شد

غائب فاعلی خدایه راجع تحتند ضمیر وجله فعلیه خبر میدهد و وجله اسمیه مفعول خواهی در
 با حرف صله (خلق خدا لامیه خلق بونک کی بر زده مخلوق معناسنه در) نکوبی یاه اولی اصلیه (ویاه
 ثانی مصدریه در ایلاک دیمکدر (محصول بیت) استر مبین که الله تعالی سکارحت وغفران ایلیه
 (یعنی خدای تعالی سکا مرتحت و مغفرت ایلبیکن دیلرسک خدایک مخلوقنه اگر انسان و اگر
 غیر در ایلاک ایله) یعنی سن مخلوقاتی اسر که که تعالی الله سنی اسر که سون (معاوم اوله که بخشیدن
 مصدری مشترکدر بغشلامقله اسرکک یشنده وایکی معنائک یله مضارعی بخشد کلور بونده
 اسرکک معناسنه در که بخشودن و بخشایدنله مراد فدر تکه خیام بر رابعیده ذکر ایلاش (رباعی)
 یارب نو کریمی و کریمی کر مست) (عاصی زجه رو برون زباغ اره مست) (آمرزش اگر بطاعت نیست
 کرم) (در مصیتم اگر بخشی کر مست) اگر بخشی اگر رحمت وغفران ایلدرسک دیمکدر (پس بیت
 سابقه شرحنده ذکر ایلد یکم قاعده اوزره بخشد بخشیدن مصدرندن مشتقدر بخشودن مصدرندن
 مشتق اولی احتمال یوقدر زیرا دالک ماقبلنده یاقدر و بخشایدن مضارع بخشاید کلور
 بخشد کلز (پس شراح عموما بخشد بخشودن مصدرندن در دید کلری اخش خطایا دندر فدر
 یکی از ستم دیدگان برو بگذشت و گفت * ستم دیده وصف ترکیبی در ظلم کورمش (یعنی مظلوم
 (برو بر حرف استعلا) (واو ضمیری عامل مقتوله راجعدر) بگذشت یکدی (یعنی یاندن مرور ایلدی
 و دیدی (محصول ترکیب) مظلوم ملک بریسی عامل مقتولک اوستنه او غرادی و حال مستقیمه
 نظر ایلوب دیدی * قطعه * نه هر که قوت بازو منصبی دارد * بسلطنت بخورد مال مر دمان
 بکذاف * نه حرف نفی مصراع ثابده (بخورد فعلنه ناظر در) (هر که اصلنده هر کس که ایلدی
 نه که مر ارا مرور ایلدی) (قوت بازو لامیه) (منصبی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (با حرف
 مصاحبت) (سلطنت قهر و غلبه) (یعنی تسلط معناسنه) (بخورد فعل مضارع مفرد غائب یه دیمکدر
 (مال مر دمان لامیه) (با حرف مصاحبت) (کذاف کاف محکم ضمی وزای مجمله ایله مفت و ایلایره
 دیمکدر) (یعنی یهوده و ضایع) (محصول بیت) (اولیه دکلدر که هر کیسه نک که قوت بازو
 وقوت قاهره سی وقوت منصبی و یا بر منصبی اوله قهر و غلبه ایله و تسلطه خاق عالمک مالنی
 اخذ ایله) (رایکان و مفت و بی وجه و ضایع ره اکل ایلیه) (حاصلی بو معنی میسر دکلدر البته بر کون
 هضم ایده میوب بورندن کلور) (یعنی بلا سین وجفا و جزا سین چکر البته * توان بحق فرو بردن
 استخوان درشت * ولی شکم بدر چون بکبر دندر ناف * توان امکان و قدرت معناسنه اسمدر
 فرو بردنه مقید) (با حرف تأکید) (وخلق خاء مهمله نک فتحی و سکون لامیه بو غزدر کاو معناسنه
 فرو بردن لفظ مر کبدر فر وایله بردن یو تمق معناسنه که عربجه بلع دیرل بانک فتحی و لامک
 سکونیه) (استخوان و او رسمیه لککدر عربجه عظم دیرل عینک فتحی و طانک سکونیه) (درشت
 دالک ورائک ضمه لریله و شینک سکونیه بونده ایری معناسنه در ایکی معنی ایله) (یعنی یولک و یومشغه
 مقابل که عربجه اکا حسن دیرل حاک فتحی و شینک کسریله) (ولی ادات استدراک) (شکم شینک
 کسری و کافک فتحیه قرن دیمکدر که عربجه بطن دیرل بانک فتحیه) (با حرف تأکید) (درد
 دالک فتحه و کسره لغندر ورائک فتحیه یرتار دیمکدر عربجه) (خرق دیرل خاء مجمله نک فتحیه
 (چون ادات تعلیل) (با حرف تأکید) (کیرد فعل مضارع مفرد غائب مینی لل مفعول معناسنه طولیه
 دیمک اولور) (ناف کو بکدر عربجه سیره دیرل) (محصول بیت) (بوغاز اری و یولک ککی بو تمغه
 قادر در) (یعنی یو تمسی مکندر) (اما قرنی رتار کو بکده طو تلوب قانجه) (یعنی روده یه کچوب کتمه
 شکمه ضرر ایدر و جازدر که بحلق باسی از معناسنه اوله) (و فرو بردن ترکیب معناسی مراد اوله
 یعنی اشغاد ایلتن کچورمک معناسنه) (پس محصول بیت) (ایری کوی بو غزدر کچورمک مکندر

مضامین

رد شراح عموما

اما کو بکده طو تلوب اشاعه کتمنجه قرنی بر تار (یعنی صاحبی هلاک ایدر * حکایت *
 مردم آزار یا حکایت کنند که سنی بر سر صالحی زد درویش را بحال انتقام نبود سنک را با خود نگاه
 می داشت تا وقتی که ملک بر آن لشکری خشم گرفت و در چاهش کرد * مردم آزار و صف ترکیبی در
 آزار بددن (یا حرف وحدت) و یا حرف مفعولیت (سنی یا حرف وحدت) بر صالحی لامیه
 یا حرف وحدت (درویش مراد مذکور صالح در) و یا حرف تخصیص (بحال انتقام لامیه) نبود
 یوق ایدی (سنک را را اادات مفعول) بلکه می داشت حفظ ایدر دی (حفظ ابتدای دین معنای
 منظوق ویرمیش) تا نتهاه غایت ایچوندر (وقتی یا حرف وحدت) که حرف بیان (و یا رابط صفت
 (ملک مبتدا) لشکری یا حرف نسبت (خشم خالک فحی و سکون شین الیه غضب دیمکدر) گرفت
 فعل ماضی مفر دغائب فاعلی تحتنده بلکه راجع ضمیر و مفعول صریحی خشم و غیر صریحی
 بر آن لشکری وجهه فعلیه خبر مبتدا در (در چاه در زندان دیمکدر) و شین ضمیر مردم آزاره
 راجع در (محصول ترکیب) بر انسان انجیدیجی موزنی بی حکایت ایدر لکه بر صالحک باشنه
 بر طاش اوردی درویش صالحک انتقامه محالی یوق ایدی (زیرا پادشاه قوی ایدیکه قوت قاهره
 صاحبی ایدی پس اندن کینن آلامری طاشی کندیلده صاقلردی (یعنی باشنه اوردیغی طاشی
 حفظ ایدر دی شول و قته دک پادشاه اول مردم آزار لشکرینه خشم ایدوب قوی به صالحجه
 یعنی زندانه حبس ایدنجه * درویش درآمد و آن سنک بر سرش انداخت گفت تو کبستی
 و این سنک بر سرم جرازدی گفت من فلانم و این سنک همان سنکست که در فلان تاریخ بر سرم
 زدی گفت چندین مدت بجا بودی گفت از جاهت اندیشه می کردم اکنون که در چاهت دیم
 فرصت غنیمت شمردم * درآمد ایچری کردی (یعنی زندانه کردی) (محصول ترکیب) درویش
 صالح زندانه کردی و اول حفظ ایدیکه طاشی ظالمک باشنه ایدی (یعنی اوردی ظالم دیدی
 سن کیمین و بو طاشی باشه ایچون اوردک درویش دیدی کیم بن اول فلانم که باشه طاش اوردک
 و بو طاش اول طاش که فلان تاریخده بنم باشه اوردک مردم آزار دیدی بو قدر مدت و زمان
 قده ایدک درویش دیدی سنک منصبک و قوت قاهر کن خوف ایدر دم شمردی که سنی چاه
 و زندانه بولدم فرصتی غنیمت بلدم که عقلا دیمش لردر * مشوری * ناسزایی را چوینی بختی ر *
 عاقلان تسلیم کردند اختیار * یا حرف توصیف نفی (سزایایق) (ناسزایایق سز) و یا حرف وحدت
 (و را اادات مفعول) (چو حرف تعلیل) یعنی فعل مضارع مفر د مخاطبدر یبندندن بونده کوره سین
 دیمکدر (بختیار و صف ترکیبی اقسامندندر بخت دولتدر و یار قرین و مصاحبدر یعنی دوات
 کندیدی به یار دیمکدر (عاقلان مبتدا و تسلیم کردند مفعول اولی و اختیار مفعول ثانیه وجهه
 فعلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) برنا اهل و نام مفعول و نام قبول کیمه بی که بختیار و دولتند
 و سعادتند کوره سین یعنی دولت اکایار و هر وجهه قوی الاقدار کوره سین عقلا انجلین
 ناسزا و نامواره مقابله ایلیوب و انکله مجادله ایلیوب اکا تسلیم اولمخی و سرفرو ایلمکی
 اختیار ایدیلر (قصه دن حصه یعنی عاقلر بوبله ایدیلر سنده عاقل ایسک اکا تسلیم و رضایی
 اختیار ایله مصراع ثانیکن معناسنی عاقلر اول ناسزایه اختیار لری بنی تسلیم ایدیلر دینلر
 ناسزا سوبلشیر * چون نداری ناخن درنده تیر * بایدان آن به که کم کبری سبیر * چون حرف
 تعلیل (نداری فعل نفی مستقبل مفر د مخاطب چونکه طومناز سین یعنی چونکه سنک یوقدر
 دیمکدر (ناخن خالک ضمیمه طرفه در درنده به اضافتی بیایه در درنده اسم فاعلدر در بددن
 دالده فتحه و کسره جائزدر و راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر زیرا لغتلرنده تشدید یوقدر
 بلکه سابقا مفصل بیان اولیدی تیر بای مجهول الیه کسکین دیمکدر (یا حرف مصاحبت

رد شعی

زد ابن سید علی
و سروری و شعی

(بدان بدك جمعیدر بارامز لر دیمكدر) آن اسم اشاند بر مقدره مثلاً حال و شان کبی بر نسنه یه (که
 حرف بیان (کم کاف عربك فتحیله لغته اکسك دیمكدر اما بونك کبی بر لر ترك کلیدن عبارتدر
 یعنی هیچ ایلامك معناسنه) کبری فعل مضارع مفرد مخاطب طوطیه سین یعنی هیچ طوطیه سین
 (ستر سترك و تانك کسره لر یله اسندر عناد معناسنه) کم کیرنك مفعول صریحی (و بایدان غیر
 صریحی (محصول بیت) چونکه کسکین یر تیجی طرنا غلک یوقدر یعنی خصمه معارضه یه
 و مجادله حاصلی مساومه و مقابله یه قادر دکل سین اول بکدر که یارمز لر له هیچ ستر و عناد
 ایله سین یعنی ظلمه و بدکار لر له هیچ خصومت و عداوت اوزره اولیا سین (مصراع
 تانك معناسنی اوليك که یارامز لر له و نامعقول لر له ستر و عنادی آز طرته سین دین و ظلم
 و بدکار لر له چوقاق خصومت و مجادله ایتمه سین دین کم سو یلش لر ز برا بونده کم محض
 عدمدن عبارتدر فندبر * هر که با پولاد باز و پنجه کرد * ساعد سین خود رانجه کرد * هر که
 تقدیری هر کسکه در نکه مکرر بیان اولندی (با حرف مصاحبت) پولادیای عجمیله چلاک دمره
 دیر لر تعریب ایدوب قایلله فولاد دیر لر عربجه ذکر دیر لر ذالک و کافك فتحه لر یله (پولاد بازو
 وصف ترکیبدر چلاک بازولی دیمكدر کال قوتدن کایتدر) پنجه های رسمی بونك کبی بر لر ده
 تخصیص افاده ایدر زیرا هر بشه پنج دیرل صکره هایلله بش پر مغه تخصیص ایلدیله پنجه کردك
 مفعول صریحی و با پولاد غیر صریحی (ساعد عینك کسریله بلکدر سیمینه اضافتی بیانیته در
 یا حرف نسبت و تون حرف تأکیددر خوده اضافت لامیه در) و را حرف تخصیص (رنجه رنج
 رانك فتحیله الم دیمكدر و هاء رسمی نسبت و تخصیص معناسنی افاده ایدر در دلی و الملی
 دیمكدر) ساعد کردك مفعول اولی (و رنجه مفعول ثانینی (محصول بیت) هر کبسه که پولاد
 بازو یله یعنی قوی قوتلیله پنجه ایلدی یعنی طوودی حاصلی زورلی شخص ایله خصومتدن
 کایتدر کتدینك کومش کبی نازك و و بیاض بلکنی رنجیده و در دناك ایلدی یعنی کندی سقدار بن
 یلر بوب اولو لر الله خصومت ایلین البته یحضور اولور دیمكدر * باش تادستش بیندد روزکار *
 پس بکام دوستان مغزش برار * باش روز مره لر نه صبر ایله دیمكدر نکه دیوان شاهیده
 واقعدر (بیت) تودر دل میرسی مهمان چه جای صبر و عقل و جان) (زمانی باش کرز
 تاجر مان خای کنم جارا) پس بونده حاضر باش و خاموش باش دین و حالک اوزره اول دین
 مذکور اصطلاحدن غافل ایش (تاتتهاه غایت ایچوندالی معناسنه) دستش ضمیری
 پولاد بازو یه راجعدر (بیندد فعل مستقبل باغلیه دیمكدر) روزکار فاعلی (و دست مقدم
 مفعولی پس بونده ادات تعقیدر اندن صکره معناسنه) بکام دستان لامیه (بدان بونك کبی
 بر لر ده ترکیده جه دیمكله تعبیر اولور دوستلرک مراد پنجه دیمكدر) مغز میك فتحی و غینك
 سکونیه پنی وایلك و فندق و فستق و بادام کبی نك ایچنه دیرل شین ضمیر سابق کیدر (برار
 فعل امر مفرد مخاطب چقار دیمكدر) مر کبدر بر ایله اردنکه فعل امر در اردن کتور معناسنه
 (محصول بیت) صبر ایله تا کیم مذکور پولاد بازونك یعنی قوی و زورلی ظالمک روزکار زور کارالرالی باغلیه
 یعنی منصب و مرتبه دنائی دوشورب خوار و ذلیل ایدنجه حاصلی روزکار یشه کذارانی منکوب
 ایدنجه صبر ایله اندن صکره دوستلرک مراد پنجه دپه سندن ینیشنی چقار کولکلدن کن کبی
 اندن صکره اتفاق الوب حقندن کل (بیت خطاب عام طریقله سوق اولمشدر * حکایت *
 یکی را از مله کمر ضی هائل بود که اعاده ذکران موجه نبود طائفه حکماء یوان متفق شدند که
 مریں در در دوائی نیست مکر زهره آدمی که یچندین صفت موصوف بود * مرضی یا حرف
 وحدت (هائل فور فتح) که حرف رابط صفت (اعاده ذکر مصدرک مصدره اضافتدر

ردشعی و کافی

رد ابن سید علی
رد سروری

(اعاده افعال یا بسند مصدر در اجوف واویدن اغده دوند مکرر اما بونک کی برلده تکرار مراد در بوتر کیده حضرت شیخه اعتراض ایلملر که مرض هائل بر کره ذکر اولدیکه اعاده سی م وجه اولیه ولفظ هائل ذکرندن بر کراهت اکلندیکه تکراری مستکر اوله (ذکرک آنه اضافتی لامیه در) طائفه حکماء یونان اضافتلی بیانیه ولامیه در لاف و نشر طریقیله (یونان مملکت قرامانه دیرلر که حکماء اقدمین اندن ظهور ایلملر که اسکندر بن دارانک بریدر) که حرف بیان (مرین در در امرانک دلالت ایلمدیکی معنای مفعولیتی تأکید ایدر تحسین لفظ ایچون زائد دکلدر) دوائی با حرف تنکیر (مکرادات استثناء) زهره اود که جکرک یاننده او اور عریجه مراره دیرلر (زهره نك آخرنده هاء رسمی بونک کی برلده تخصیص افاده ایدر زبرا زهرانو در اغویه منسوب دیمکدر که اولور بحال معناسنده) ترک اودی یوقی دیر عجم زهره ندارد دیر تنکه شاعر پیورر (بیت) زهره ندارم که پیو سم لب (تیر و کان دارد ابروی تو) بعضی شرح اود معناسنده اولان زهره یی عربیده وفارسیده مستعمل اولان الفاظ مشترک دن ظن ایدوب غلط ایلمش و لغات عربیده مستعمل اولدیغنی مختار صحاحدن نقل ایدوب افترا ایلمش که انده بویخشدن نام و نشان یوقدر (آدمه اضافتی لامیه در) و با حرف وحدت (که حرف رابط صفت) بچندین با حرف مصاحبت چندین بونده الفاظ کنایه دندر عدد غیر معین مراد در (بود فعل مضارع مفرد غائب بونده اوله دیمکدر) محصول ترکیب) پادشاهلردن برینک بر فور قیج مرضی واریدیکه ذکرینی دوند رمک یعنی اتی تکرار دله کنور و ب ایکی موجه و معقول دکلدر طائفه حکماء یونان متفق اولدیلر و سوزلرین رکدر دیلر که بومر ضه هیچ علاج و دوا یوقدر الا بر آدم اودیکه اول آدم نیجه صفتله موصوف اوله و صفیلرین بیان ایلمیلر * ملک بفرمود طلب کردند دهقان پسر ی یافتند بدان صفت که حکما گفته اند * (دهقان کربلی و اکچی معناسنده در پسر ی با وحدت کوبلی و اکچی اوغلانی دیمکدر حاصلی زراعدن براوغلان دیمکدر) محصول ترکیب) پادشاه پیوردی طاب ایلمیلر بر کوبلی و اکچی اوغلانی بوالدیله اول صفتلرله که حکما دیمیلر در * ملک پدر و مادرش بخواند و بنعمت بی کران خوشنود کرد اید و قاضی فتوی داد که خون یکی از رعیت ریختن برای سلامتی نفس پادشاه روا باشد * سلامتی ده با حرف مصدر در و همزه اضافت ایچون کلش (محصول ترکیب) پادشاه دهقان پسرک اناسی و اناسی دعوت ایدوب بی حد و بی قیاس نعمتله خوشنود ایلمدی یعنی راضی و متبلی ایلمدی و قاضی فتوی ووردیکه پادشاه زمانک صحت و عافیتیچون رعایان برینک قان دو کوب هلاک ایلمک شرعا جائز در دیو * جلاد قصد کشتنش کرد پسر روی بسوی آسمان کرد و بخندید * یعنی جلاد اوغلانی قتل ایلمک قصد ایلمدی اوغلان بوزونی آسمان جانبیه المدی و کولادی حاصلی خنددن ناامید او اوب بوزونی کو که دوندروب تعجبیدن کولدی * ملک گفت درین حالت چه جای خنده است * پادشاه اوغلانه سؤال ایدوب دیدی بوجاننده یعنی قتل حالنده نه کوله نك بریدر زبرا بوشاشوب مبهوت اولاجق محالدر * پسر گفت ناز فرزندان بر پدر و مادر باشد و دعوی بیش قاضی ردد و داد از پادشاهان خواهند اکثون پدر و مادر بعات حطام دنیا مر ایچون در سر دند و قاضی بکشتن فتوی داد و سلطان صحت خویش در هلاک من یتد بجن خدای تعالی پناهی ندارم (محصول ترکیب) اوغلان ابتدی اولادک نازلری پدر و مادر لینه در یعنی انلر رحیم و شفیق اولدقلر ایچون ناز و شبوه لرین چکرلر و شرعه له دعواسی اولنلر بهر تقدیر قاضی به مر افه اولورلر یعنی عدل و انصافله اجرای حق ادوب دفع ظلم ایلمکی اهل شرعدن رجا ایدرلر و عدل و دادی

ردشعی

رد ابن سید علی

و دفع ظلم و پیدای پادشاهلرد در تنی ایدوب اغیاردن جفا کورسه لرانلره پناه ایلدر لر بونلرک جیعی
 بنم حتمه بر طرف و یوق بیرد وجودم تاف اولماسنی محقق یلوب بو کار بو العجی استغراب ایدوب کولدم
 سمدیکی حالده ایسه پدر و مادرم متاع و اسباب دنیا ایچون (یعنی نعمت دنیا به طمع ایدوب بنم قتلہ
 رضا و یر دیلر و قاضی قتلہ فتوی و یروب هلاک که حکم ایلدی و پادشاه کندی صحت وجودنی بنم
 هلاکده اکیوب باعث حیاتی بنم قتلده ییلور پس بونلرک جله سندن مایوس اولوب حق تعالی
 جنباندن غیری امید کاهم و ملجاء و پناهیم قالمادی اول سبیدن تعجب ایدوب خنده ایلرم * بیت *
 پیش که بر آورم زدست فریاد * هم پیش از دست تو میخواهم داد * پیش بونده اولک وقت معنای نه
 اولق جاز (و که اسمدر کیم معناسنه) بر آورم چقارم و کتورم دیمکدر (زدست تا ضمیر خطاب) (فریاد
 بر اورمک مفعول صریحی) (وز دست غیر صریحی) (هم ادات نا کید) (پیش تولا میه) (دست توده
 بویله در) (میخواهم فعل مضارع متکلم و حده در) (داد مفعول صریحی) (وازدست تو غیر صریحی
 (محصول بیت) حضرت شیخ پسرک جانندن پادشاه تضرع پیورر یعنی سنک الکنن کیمه فریاد
 ایدیم و کیم او کینه و یاننه واروب شکایت ایدوب حالم اغلاییم حاصلی سنک الکنن کیمه داد
 و نالش و فریاد ایدوب شکایت ایدیم ینه سنک الکنن سکا شکایت ایدوب سنک انصاف که راضی
 اولوب عدل و دادی ینه سندن توقع ایدرم * سلطان رادل ازین سخن بهم بر آمد و آب در دیده
 بگرداند و گفت هلاک من اولیرست از خون بی گناهی ریختن سرو چشمش پیوسید و درنگار
 گرفت و نعمت بی کران بخشید و آزاد کرد کویند که ملک هم دران هفته شفا یافت * (محصول ترکیب)
 پادشاهک کولکی بو سوزدن متأثر اولوب مرحمت و شفقتی غالب اولدی و کوزلی یاشله
 طوادی و نامر ادک حال بر ملائنه کریان اولدی و دیدیکه بر یکناه مظلومک ناحق یره قانی
 دو ککدن بن بومر ضدن شفا بولمابوب هلاک اولما بیکدر انک هلاک یله کلن عافیتدن یکدم
 و بر فقیرک ممالیه حاصل اولان حیاندن ال چکدم و اول هوایی کولادن چقاردم او غلامک باشین
 و کوز بن اویدی وانی قوچدی حاصلی پادشاه پسرک کلامندن متنبه اولوب بیچاره یه تسلیه و استقامت
 ایدوب یوزین کوزین اوپوپ قوچدی و نیچه ۳ نعمت و مال احسان ایدوب آزاد ایلدی دیرلر که
 پادشاه همان اول هفته ده اللهم عون و عنای یله شفاخانه خدادن صحت بولوب و مرض هائلدن
 خلاص اولوب کور مامش کی اولدی (بعض شراح از خون بی گناهی ریختن تقدیر کلام از ریختن
 خون بی گناهی در دیش و بعضی لر ایدوب بوقدیری پسند ایلامشدر لیکن پسند ایلامسی
 ناپسنددر * قطعه * همچنان در فکر آن یتیم که گفت * پیلانی بر لب دریای نیل * همچنان بونده
 الان معناسنه در) (یعنی هنوز) (فکر آن لامیه در) (که حرف رابط صفت) (پیلان فیلیجی دیمکدر
 زیر پیل فیلدر) (یعنی اندن معر بدر) (و یان ادات فاعلدر جی معناسنه) (لب بونده کنار معناسنه در
 دریاه اضافتی لامیه در) (ونیله بیانیه) (نیل ارماغنه بدر یا طلاق انکچوندر که دیارعر بده اندن
 عظیم صو یوقدرو الا حقیقه تده طونه ارماغی اندن اعظمدر لکن عربستانده اولما فله ۴ بجر دیمزلر
 (محصول بیت) دریای نیلک کنارنده بر فیلیجی سویلدیکی بیت هنوز خاطر مرده در که هر کز فکر مدن
 کتنامشدر اول بیت بوقطه تک بیت نایسندر یعنی * زیر پابت کردانی حال مور * همچو حال
 تست زیر پای نیل * زیر پای لامید (و تا ضمیر خطاب خطاب عام طریقیله) (ندانی فعل نفی مستقبل مفرد
 مضطرب فعل شرط اگر بلزسک دیمکدر) (حال مورده لامیه در) (وندانی تک مفعولی و زیر پابت ظرف
 مکانی) (همچو ادات تشبیه) (حال تست لامیه در) (زیر پای نیل ایکی اضافتی بیله لامیه در در
 (محصول بیت) ایامک التده قرینجه تک حالی معلومک دکل ایسه و بیلک استرسک همان سنک
 حالک کبدر فیک ایامی التده) (یعنی کندوی فیک ایامی التده فرض ایامک نه حالده اوله جغن

۳ بیحد

نسخه

رد ابن سید علی

رد سروری

۴ ظن فقیرانه کوره

بحر اولمید ر دیرلر

لطابع

مما و سر ایدى مور ضعیف کده حالى سنك ایا نك الشده حاق او بله در ایدى ضعیفله
مرحت ایلکه قریب ایاغی الله دوشوب پایمال حوادث اولیه سین * پیلبانی و سکیانی
و در بانی و غیر یلری وصف ترکیبی دینلر و صف ترکیبییدن آگاه دکلر ایش (و بان
ادات نسبتدر دین اادات فاعلاء اادات نسبتی فرق ایلز ایش (پیلبانی براب دریای نیلک
معناسی بر فیلجی نیل در با سنك کشاری قنده دین ااداه قصور ایش فاعل * حکایت *
یکی از بندگان عمر واث کریمه بود کسان در عقبش رفتند و باز آوردند و بر را بلوی
غرضی بود اشارت بکشتن او کرد تا دیگر بندگان چنین حرکت نکنند بنده پیش عمر و
سر بر زمین نهاد و گفت * عمر واث تقدیری عمر واث در (علمین بیننده واقع اولان ابن افضلی
حذف ایلک بوداده شایعدر (کریمه بود قاجش ایدی (کسان جمع کس در (عقب عینک
و قافک فتحه لیل آرد معناسند در (وزیر اادات تخصیص و زک دیکدر (با حرف صله (وی
ضمیر غائب بنده راجع (غرضی با حرف وحدت (با حرف صله (کشتن او مصدرک مفعولنه
اضافیدر (تا حرف تعلیل (محصول ترکیب (عمر واث دید کرای پادشاهک بر قوی قاجش ایدی
بر قاج کیمسه آرد نیمه کدوب طو توب کروکتور دیلر و وزیرک اگر غرضی و ار ایدی پادشاهدانی
قتل ایلکه الفاء و اشارت ایدی تا کیم سار بنده لره موجب عبرت اولوب انلردن بر یسی بویه
ناشایسته حرکتی تجویز ایلیمه اول بنده مستد بیچاره وزیرک کندی حقنده بر امر قصدی کوریمچک
پادشاه او کشته بره باش قیوب دیدی * بیت * هر چه رود بر سرم چون تو پسندی رواست *
بنده چه دعوی کند حکم خداوند راست * هر کل افرادی معناسند در (چه نه دیکدر شیء دن
عبارتدر هر شیء که دیکدر مبتدا و افعدر (رود فعل مضارع مفرغائب کیدر (یعنی بکر دیکدر
(بر حرف استملاروده متعلق (چون اادات تعلیل اادات شرط دکل (پسندی بای بحکم فتحه لیل
فعل مضارع مفرد مخاطب بکتور و لایق کورر سین دیکدر (رواجاز دیکدر (و سین و اادات خبر
و مجموع مرکب خبر مبتدا در (بنده مبتدا (چه کندک مفعول اولی (و دعوی مفعول ثانسی و جمله
خبر مبتدا (حکم سکون میله مبتدا (و خداوند افعدی دیکدر (و اادات تخصیص (و سین و اادات
ادات خبر (و مجموع مرکب خبر مبتدا در (تقدیر کلام خداوند راست ایدی دین قاعده فرسدن
آگاه دکل ایش (محصول بیت (بنده آتی عمروه خطاب ایدوب دیر هرنه حال و هرنه سرگذشت
و عقوبت که باشند بکر سه چون که سن آنی مستحسن و جائز کورر سین لایق و سزاوار در
و هیچ بر کیمه نك چون و چرایه و مخالفه قدرتی و امکانی بوقدر بنده دعوی ایدر و نه سوزی وار
یعنی نه قادر و نه مالکدر حکم پادشاهکدر هرنه دیلر سه انی ایدر و هرنه که امر ایدر سه کیمسه
معارضه و مناقشه مالک دکل (شراحک بری خداوند ژآستک تقدیری بخدا و نه مفوضست
دیکدر دیش (و بر شارح دیش که خداوند راست خبر در تقدیره احتیاجی بوقدر (و بر شارح تقدیره
احتیاج واردیو شارح اول جانبندن شارح ثانی به معارض اولمش و زیاده تطویل کلام و اطباب
مقال ایش که ذکر صدا ع اراث ایدر (اما حق بود که معارضه سی بهوده در سوز شارح
ثانی دیکدر * اما بموجب آن که پرورده نعمت این خاندانم نخواهم که در قیامت بخون من گرفتار آیی
اگر این بنده بخواهی کشت باری بجاییل شرع بکش نادر قیامت مؤاخذه نباشی * با حرف
مصاحبت (موجب جیمک فتحه لیل بنده سبب معناسند در (آیه اضافتی لامیه در (که حرف بیان
(پرورده نعمت اسم مفعولک قائم مقام فاعله اضافه ایدر (و اینه اضافت لامیه در (و خاندان
مشارایه (نخواهم فعل نفی استقبال متکلم وحد (که حرف بیان (با حرف مصاحبت سببیت متضمن
(خون من لامیه (گرفتار بونده مؤاخذه معناسند در (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب

رد این سید علی و سروری
رد سروری
رد شعی

رد سروری

رد شعی
شارح مقدر ابن سید علی
و شارح راد سروری
و شارح ناصر کافی

رد کافی

صیق قرق دیمکدر
لا طابع

رد سروری

کرفتار کلد سین (یعنی مؤاخذة اوله سین دیمکدر) بخواهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
(کشت بونده کشتن معنایسته در) باری یاه اصلیه ایله ادات توسل در اولی واحرائی اختیار
معنایسته نه که خواجه سلمان بیورر (یت) (دل اگر بار کشد بار نکاری باری) ورکمی یار
کز بند چوتوباری باری (باحرف مصاحبت) تأویل شرع لامیه (بکش فعل امر مفرد مخاطب
دپله دیمکدر) تا حرف تعلیل (مؤاخذة مفاعله باندن اسم مفعول در معذب و معاقب معنایسته
مصادرده مؤاخذة برکیمه بی ایشلدیکی کنایه ایچون طومغه دیرلر دیمش (محصول ترکیب) بنده
کر یخته یینی او قود قد نص کره پادشاهه استدراک طریقه بیورر (پادشاهم هر نه که بکابلک
قادر سین و کیمه نک بو خصوصه قیل و قاله محلی یوق اما بو خاندانک نعمتیه مربی اولوب
ولی نعمتم اولق سبیلله استمر مکه قیامته بنم قائم ایچون معذب و معاقب اولاسین) یعنی
ناحق یره ظلمه قائم دو کک سبیلله روز جزا ده معذب اولد یغسک لایق کور مرزم (زیرا
اباقت عبد شرعا موجب قتل دکلدر) بعضی شراح بخون من یاسنی حرف صله اعتبار ایدب
حرف سبیت و مصاحبت معنایسته طومغه اعتراض ایشل لیکن بی وجهه در * ملک گفت تأویل
چه گونه کنیم گفت اجازت فرمای تامن و زیر را بکشیم آنکه بقصاص او مرا بفرمای کشتن
ناحق کشته باشی ملک بخندید و وزیر را گفت چه مصلحت می بینی گفت ای خدا و ندب صدقه
کور بدرت این حرامزاده را آزاد کن تا مرا هم در بلا نیفکند کنایه از مذمت که قول حکمرا
معتبر داشتم که گفته اند * (محصول ترکیب) پادشاه دیدی نیجه تأویل ایده بن و نه وجهه
صورت شرعه قویا بنده دیدی اجازت بیور تا کیم بن وزیر قتل ایده بن اند نص کره آنک
قصاصیه بنم قلمه حکم بیور تا کیم شرعه قتل ایشل اوله سین و وبالدن سالم اوله سین پادشاهه
بوسوز خوش گادی و بی اختیار گولدی و وزیره دیدی بوسوز نه دیر سین و نه معقول کورر سین
و بود عواده جوابک ندر بنده نک قوالیه عمل ایده لم می دیو لطیفه ایلدی (وزیر دیدی
پادشاهم باباک قبری صدقه سنه یعنی باباک روحیچون بو حرام ازاده بی آزاد ایله تا کیم می ده
بلایه دوشر میه صوچ بنددر که عقلا سوزله عمل ایلد که بویه عیار حرام زاد بی لازم
دکل ایکن کنده میه خصم ادوب باشمه بلا کتوره یاز دم زیر اعقلا دیمش لمر * قطعه *

چو کردی بالکوخ انداز پیکار * سرخو در ایشادانی شکستی * چو ادات تعلیل (کردی
فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر باحرف مصاحبت) کلوخ کاف عربک ضمیمه کسکه
دیرلر بعضی عجم فتح کاف عربیه اوقور (کلوخ انداز وصف ترکیبدر انداز بدندن کسک
آنجی دیمکدر تیر انداز کبی اوق آنجی دیمکدر) حاصلی بولری شول یرده استعمال ایدر که
اندیغی یره دوشیمه (پیکار باء عجمک فتحی و کاف عربیه صواشه دیرلر حرب و جنگ معنایسته
و بعضی لرباء عربک کسری و کاف عجمله اوقورلر) سرخود لامیه دریاه بطنله (ورا ادات
تخصیص) باء حرف مصاحبت (نادان جاهل) و یا حرف مصدر نادانلغله یعنی جاهلانله
(شکستی فعل ماضی مفرد مخاطب صیدک دیمکدر) (محصول یت) چونکه استاد ماهر کلوخ انداز
و سنک انداز ایله جنگ و حرب ایلدک شک یوق که جهالت و نادانلغله کندی باشک
صیدک زیرافنده ماهر در هر زده کیم استرسه اورر چون لفظنه ادات شرط معنایسته و یرن
بوفته مہارتی یوغیمش * چو تیر انداختی در روی دشمن * حذر کن کاندر او ماجش نیستی *
چو ادات تعلیلدر سابق کبی (انداختی فعل ماضی مفرد مخاطب ایلدک دیمکدر) تیر مفعول
اولی (و در روی ثانیه) در حرف صله در بامعناسته (دشمنه اضافتی لامیه) حذر کن حذر
ایله یعنی صافن (کاندر) که حرف تعلیل اندر ادات ظرفیه (او ماج همزه نک ضمیمه

اوق نشانی که عرب هدف و ترك پوته دير آماج ده ديرل الف ممدود ايله (شين ضمير دشمنه
 راجعدر) نشستی فعل ماضی مفرد مخاطب اوتوردك ديمكدرد (محصول بيت) چونكه دشمن
 يوزينه و مواجهه سنه اوق اندك (يعنی انی تيركله اوروب هلاك ايلك قصد ايلدك حذر ايله که
 سنه انك نشانكاشنده اوتوردك) يعنی سنك تيرك اكاواردیغی تقدیرجه انكشده تیری بهر تقدیر
 سکا واصل اولور (پس وزیر قصه دن حصه ایدوب بیورر کشتی خصمی بیلک کرک هر نه ایسه که
 جائزدر که سن ضرر یشدر دك مراد ایلدیکلک کیمسه اول سندن اول سکا ضرر ایرشدره
 * حکایت * ملک زوزن را خواجه بود کرم النفس و نیک محضر که همکنان را در مواجهه
 خدمت کردی و در غیبت نکونی گفتی * ملک کاف مکسور در اضافت ایچون (زوزن ایکی زانک
 فتحیله وارالنده سکون و اوله بر شهرک اسمیدر که مملقات شارحی امام زوزنی و تلخیص شارحی
 زوزنی اول شهر دندر) پس ملک زوزنی اضافتی لامیه در تخصیص افاده ایدر (و احراف تخصیص
 زوزنی پادشاهنک دیمکدر) (خواجه وزیره و دفتر داره اطلاق ایدرلر بونده دفتر دارمر ادر
 و آخرنده) (باحرف و حدث و همزه حرف توسل) (پس عجمده وکیل خرجه و اول مقوله خدمت لدره
 اولانه دیرلر دین عندی سوبلش) (بود ادات زمانیه ایدی دیمکدر) (کرم النفس ترکیب اضافی
 نیک نفس معناسنه) (حاصلی بد نفس و بد خود کل ایدی نیک محضر عطف تفسیری شکلیدر
 حسن الخلق یعنی کوزل خوبلی ایدی چرکین خوبلور کل ایدی) (که حرف رابطه صفت) (همکنان
 هانک فتحی و نیک سکونی و کاف عجمک کسر یله جمیع معناسنه اسمدر همه نیک جمیدر دین
 عندی سوبلش) (را ادات مفعول) (در حرف ظرف) (مواجهه بونده حضور معناسنه در
 که مقابلی غیتدر) (کردی فعل حکایت ماضی ایدردی دیمکدر) (همکنان مفعول اولی) (و خدمت
 مفعول ثانسی) (و در غیبت در مواجهه به معطوف) (نکونی یا حرف مصدر) (گفتی فعل حکایت
 حال ماضی در کردی کبی) (همکنان مفعول اولی و نکونی مفعول ثانسی و در مواجهه و در غیبت ظرف
 مکان لدر) (محصول ترکیب) (زوزن پادشاهنک کرم النفس و خوشخوی دفتر داری و ارایدیکه
 هر کسک مواجهه سنه و حضو رنده خدمت ایدردی و غیتنده هر کسک ایلکنی سوبلردی
 حاصلی افعال و قوانندن تمام خلق راضی و شکر ایدی * اتفاقا زوی حرکتی در نظر ملک نایسندیده
 آمد مصدوره کرد و عقوبت فرمود سرهنکان ملک بسوا بق نعمت او معترف بودند و شکر آن
 مرتبه پس در مدت توکیل اور فقی و ملاطفت کردند و زجر و معاتبه رواند اشندی * اتفاقا
 بالاتفاق دیمکدر) (وی ضمیر غائب خواجه به راجعدر) (نایسندیده نا مطبوع) (مصدوره مفعله
 باشند مصدر در ناحق یه بر کیمسه نیک مالین المغه دیرلر) (عقوبت بونده اشکنجه معناسنه در
) (سرهنکان الف و نون ادات جمیدر بونده چاوشلر دیمکدر) (بلکه اضافتی لامیه در) (باحرف
 صله) (سوابق سابقه نیک جمیدر) (نعمته اضافتی صفتک موصوفته اضافتدر) (تقدیری بنعم
 سوابقدر) (او خواجه به راجعدر) (معترف مقرر معناسنه در) (باینه حرف صله) (شکران لامیه) (مرتبه
 اسم مفعولدر افتعال باشند لیکن صحاحده مرتبه اخذالرحن دیمش) (پس مناسب اسم فاعل
 اولمقدر فندبر) (بودند مقدر در قرینه سابقه ايله یعنی اوزرلنده نعم سابقه سی چوق ایدی شوبله که
 شکری عهده سندن کلمه مزلردی) (پس بویه اولنج مدت زمان معناسنه) (و تویله اضافتی
 مصدره اضافتدر) (و او ضمیر نه مصدرک مفعولیه اضافتدر) (رفیق رانک کسر یله و فاکل سکونیه
 ملایت یعنی یومشقای) (و ملاطفت عطف تفسیری) (کردندیک رفیق مفعولی) (و در مدت ظرف
 زمانی زجر زانک فتحیله سورمک و ازار لاق معناسنه در) (معاتبه مفعوله باشند مصدر در ماقبله
 عطف تفسیر ایدر) (روا جائز معناسنه در) (نداشتندی یا حرف حکایه نداشتند بیک زجر مفعول

رد کافی

رد شعی

اولی (وروا ثانیسی زجری جائز طومزلدی دیمکدر (محصول ترکیب) اتفاقاً مذکور خواجده دن
 پادشاه نظرند برنامطبوع و نامقبول حرکت صادر اولدی آنک مالنی الدی واکا اشکنجه بیوردی
 پادشاهک اوزرینه حواله اولان چاوشلری خواجدهک دولت و اقبالی و منصبی زمانده کوردکلری
 احسان و کرمنه معترف و مقرر ایدی یعنی بر مرتبه اطفی کور مشلر ایدیکه فراموش ایلمک ممکن
 دکل ایدی و اول احسان و کرمنه و نعمت سابقه سنه مرتبهلر ایدی یعنی شکرینک عهده سندن
 کله بمشلا ایدی کانه که شکرینه مرهونلر ایدی حاصلی نعمتک بمنونلریدی پس الک اوزرینه موکل
 و حواله اولدقلری میده کارفق و ملاطف ایلرلر دی وزجر و معاتبی جائز طومزلدی حاصلی
 رعایت ایلرلر دی و جور و جفایی لایق کورمنلر دی * قطعه * صلح بادشمن اگر خواهی هر که
 که ترا * در قفایع کند در نظرش تحسین کن * خواهی فعل شرط دیلرسک دیمکدر صلح مفعول
 صریحی (و بادشمنی غیر صریحی) هر که هرگاه کنده مخففدر (که حرف بیان) (را سکا دیمکدر) (قفا کسه
 کندهک عیب مقدم مفعولیدر) (قفا ظرف مکان کندهک تحسین مقدم مفعولیدر) (نظر ظرف مکانی
) و شین ضمیر دشمنه راجعدر (محصول بیت) اگر دشمنه صلح ایدوب بارشقی استرسک وانی کند و که
 دوست ایدوب مکرندن سالم اولیم دیرسک هر بار که اول سنک ارد کده عیب و مذمتک دفع
 و غیتک ایلمسن الک نظرند و حضور و مواجعه سنده تلطیف ایدوب هر وضعی تحسین
 و مدح ایله هر نه دکلوسنک دل و بدخوی اولور سه البته باذن الله تعالی عداوتی صداقته مبدل
 اولور معلوم اوله که خواهی فعلنک یاسی سکونله یعنی سکتله اوقنور اما حین تقطیعده بیه کسره
 حرکت و رهل * سخن آخر بدهن می گذر دموذیرا * سخنش تلخ نخواهی دهش شیرین کن *
 سخن مبتدا اخر لفظ فارسیدر تأکید و تقریر ایچون کلور انجق (بدن بابونک کی برلده از
 معناسنه در) (از دهن تقدیرند) (می گذرده متعلقدر) (مودی اسم فاعل در افعال بایندن اذایلدیجی
 جفا کار معناسنه) (ورا ادات تخصیص مودینک دیمکدر) (میگذرده متعلق وجهه فعلیه خبر مبتدا
) (سخنش شین ضمیر مودیه راجعدر) (تلخ آجی دیمکدر) (نخواهی فعل نفی استقبال معنای شرطی
 متضمن اگر دیلرسک دیمکدر) (سخن مفعول اول و تلخ مفعول ثانیسی) (دهنش شین بنده مودیه
 راجعدر کندهک دهن مفعول اولی) (و شیرین مفعول ثانیسی) (محصول بیت) البته بدکوی و بدزبان
 مودینک اغزند سنک حقه کده سوز کچر و چقار یعنی سنک حقه کده سوز سولامکه قادر دکلدر البته
 سولر ایدی آجی سوز بینی ایستماک استرسک اغزینکی طاعتی ایله یعنی مدار ایدوب رعایت ایله تا کیم
 حقه کده بدکوی و بدزبان اولماسون حاصلی مودینک بدکوی بقده اختیاری یوقدر همان نه ایلرسک
 ایله انکله مدارا اوزره اول معلوم اوله که بوابکی بیت اصل حکایه به چوقاق چسبان دکلدر
 (مصراع اولک معناسنی یعنی سخن تو اخر بدهن مودیه میگذرد دین شارح اگر مرادی سخن بودن
 سنک سولدی بکلک موزایسه تکه بعض شارح بونک توجیهنده یعنی نه سولرسک آخر مودینک دهانده
 و اصل اولوودیش بوتریق محض در بونی کومر چیز دیوانه سولر زوا اگر مراد سخن بودن سکامودی
 البته سوز سولر دیمک ایسه شارح معترض و موجه بوکلایمی اکلوب بی تقریب دخل ایلشیر
 بعض شارح یعنی تحقیق مودیه اغزنده کلام اجرا ایلمکه قادر در سوزده اغزند جاری اولور
 و بود معنی مصراع ثانیک معناسنه مناسبدر دیمش لیکن زیاده نامناسب سولیش (و بعض شارح
 دیمش که آخر مودینک سوزی سکا دهن وسیله سیله گذر ایلر یعنی سکا اذاسی اغزند چقان
 سوز ایله در ستر اعضا ایله دکلدر) (بوده اغزند چقان سوزک معناسنی بلریش و بعضی سوز
 بهر تقدیر مودیه و بدزبان دهانده جریان ایدر غیری گذر کاهی یوقدر دیمش بوده ترزیق
 سولنده سابقله پیروک ایلمش عفی الله عنهم * آنچه مضمون خطاب ملک بود از عهده بعضی

شارح اول ابن سیدعلی
 شارح معترض سروری
 شارح موجه کافی
 رد سروری

رد شعی
 د کافی

بیرون آمدن و بقیقی در زندان بماند * آنچه مبتدا اول نسته که دیمکدر مضمون بونده معنی دیمکدر
(خطایه اضافتی لامیه در خطابدن بونده مراد امر در) ملکه اضافه لامیه در (عهده حق
معناسته در) و همره اضافه ایچون کلدشدر (بهضی ده یا حرف تشکیر در) از عهده بعضی بیرون
آمده متعلقدر یعنی بعضی نک حقندن طشهره کلدکن مراد ادا ایلکدر جمله فعلیه خبر مبتدادر
(بقیقی یا حرف سبب) و یا حرف تشکیر (محصول ترکیب) مذکور خواجه امر ملک مقتضاستحه
مصادره و مطالبه اولئان مالک بر مقدارین تدارک ایدوب تسلیم ایلدی و باقی فلان بر مقدارک
اداسندن عاجز قابوب عهده سندن کله مد کیچون زندانده محبوس قالدی * یکی از ملوک ان نواحی
در خنیه پیغامش فرستاد که ملوک ان طرف قدر چنان بزرگوار ی ندا نسته و بی عزتی کردند *
نواحی ناحیه نک جمیدر طرف معناسته (خفیه خاک ضعی و فاک سکونیه کنان دیمکدر
(پیغام و پیام و پیغم و پیغم خبر معناسته در) فرستاد فعل ماضی مفرد غائب کوندردی دیمکدر
(فاعلی تحتیده یکی از ملوک راجع ضمیر در) که حرف بیان (ملوک ان طرف لامیه و مبتدا) قدر
چنان لامیه (بزرگوار بزرگ بایک وزانک صله لیه در و روانک و کاف سکونیه اولودر عظیم معناسته
(و و او نسبت و تخصیص معناسنی افاده ایدر عظیم الشان و بنیه القدر دیمکدر) و یا حرف وحدت
(ندانسته فعل نفی ماضی جمع غائب بیلدیلر دیمکدر قدر چنان مقدم مفعولی و جمله فعلیه خبر
مبتدادر) و بی عزتی کردند متعلق و جمله فعلیه ندانسته مفعول (محصول ترکیب)
خواجه زندانده ایکن اول اطرافده اولان سلاطینک بری مخفی خبر کوندردی که اول جائیک
سلاطینی سنک کی واجب الاحترام و جلیل القدر صاحب دولت قدرین بیلدیلر و حرم سزاک
و عزت سزاک ایلدیلر * اگر خاطر عزیز فلان احسن الله عواقبه بحساب ما التفات کنددر

رعایت خاطرش هر چه تمامتر سعی کرده شود که اعیان این مملکت بیدار او مقفخرند و جواب
مکتوب را منتظر * خاطر عزیز بیانی (و فلان اضافه لامیه) احسن الله عواقبه جمله دعایه
معترضه واقع اولش اعرابدن محلی اولماز (عواقب عاقبتک جمع مکسری منتهای جبرعدندر
(فواعل وزنی اوزره) خواجه به دعاه در الله تعالی عاقبتلرین کوچک ایلسون (یعنی عاقبتلرین
خیر ایلسون (یا حرف صله) جانب ما لامیه (التفات کندک مفعول صریحی) و بحساب
غیر صریحی (رعایت خاطر مصدرک مفعول اضافه اضافتدر) هر چه تمامتر هر نسته که تمام و کمال
مرتبه در سعی اولنه (که حرف تعلیل) اعیان این لامیه و مبتدا (مملکت مشار الیه یا حرف صله
مقفخرنده متعلق) دیدار لفظ مشترکدر یوز ایله کور مک پیننده بونده ایکی وجه بله جائدر
مقفخر اسم فاعلدر افعال باشند (ونون و دال ادات جمع) بیدار او مقفخرند خبر مبتدادر
(و جواب مکتوب لامیه) و یا حرف تخصیص متعارک جواب مفعولدر (محصول ترکیب)
اگر فلان کسک خاطر عزیز یعنی خواجه مذکور که الله تعالی عاقبتلرین خیر ایلسون بزم
جانبزه التفات ایلرسه (یعنی بودیاری قدم شریفی مشرف ایلرسه) حاصلی بزه کلور سه
خاطر بنی رعایت ایلده عزت و حرمتده هر نکه اتم و او فر رعایتدر انک خصوصتده سعی و اقدام
اولنه (زیرا بوم مملکتک اکابر و اعیانی دیدار نه مقفخر و جمال پرکائی کور مملکه مقفخر لدر و جواب
مکتوب بزم منتظر لدر مذکور مکتوبده خواجه بی غائب برینه تنزیل ایلدکلرندن بعضی شراح
مکتوب بالذات خواجه اولیوب بعضی هوادارلرینه اوله دیوز عم ایلش ایکن وهم ایلش
زیرا اکابر و اعیان ناسه تعظیم قصد اولندقد غائب منزله تنزیل ایلدرل * خواجه برین
وقوف یافت و از خطر اندیشید جوابی مختصر چندان که مصلحت دید بر ظر ورق نوشت و روان
کرد یکی از متعلقان ملک برین واقعه مطلع شد و ملک را اعلام کرد و گفت فلان را که حسن فرموده

رد کافی

بالمولك نواحی مراسات دارد * برین اشارت در مضمون مکتوبه (خطر بونده ضرر و فساد
 معناسنه در) اندیشید فعل ماضی مفر دغائب قور قدی دیمکدر (جوابی باحرف و حدث
) مختص صفت جوابدر (چنان انجلین دیمکدر) که حرف رابط صفت (دیدک مصلحت مقدم مفعولی
) بر حرف استعمال (ظهر ورق لامیه مکتوب ارقاسنه دیمکدر) نوشتن مفعول غیر صریحی در
 (وجواب صریحی) چنان که مصلحت دید معترضه روان کردک مقدم مفعولی در (متعلقان
 جمع متعلقدر ملکه اضافی لامیه ملکه خواصندن بریسی دیمکدر) برین واقعه یعنی مکتوب
 قصه سنه (مطلع طانک تشدید یله افتعال بایندن اسم فاعل در اکاه اولدی) فلان را الفاظ
 کنایه دندر ورا ادات مفعول که حرف رابط صفت (باحرف مصاحبت) ملوک نواحی لامیه
 (مراسات مفاعله بایندن مصدر در مکتوب بشمک معناسنه) (محصول ترکیب) خواجه مضمون
 مکتوبه و قوف بولدی یعنی مکتوب بدن قصده ایدوکن بیلدی و ضرر و فساد دن قور قدی
 یعنی بوسر نهانی بیلنوب پادشاهدن کنیدی به ضرر و خطر ایشه دیو خوف ایلدی (پس
 کنیدی معقول و مناسب کوردکی وجه اوزره کلن مکتوبک ارقاسنه بر مختص جواب یازدی
 و کوندردی پادشاهک متعلقات و توابعدن بریسی بوحاله واقف اولدی بعضیلر مصاحبلرندن
 بریسی دیمش مصاحب اولق لازم دکل اتباعدن بریسی دیمکدر کر کسه مصاحب و کر کسه
 غیر بریسی) و پادشاهه اعلام ایلدی و دیدی فلان کیمسه بی که حبس بیور مش سین اطراف
 پادشاهلرله مراسله سی و از یعنی کزلی مکتوب بشو * ملک بهم برآمد و کشف این خبر فرمود
 قاسدر ابکر فتندور ساله را بخوآندند نوشته بود که حسن ظن بزرگان بدش از فضیلت بنده است
 و تشریف قبولی که فرمود اندبنده را امکان اجابت آن نیست * ملک مبتدا بهم برآمد خبری
 (و کشف این خبر مصدرک مفعولنه اضافتدر) فرمود بیور دی (قاصد اصطلاحلرنده
 بیکه دیرل و عرب بریدر بانک قحیله) ورا ادات مفعول (بگرفتند باحرف تأکید) و مدخولی
 فعل ماضی جمع غائبدر طوتدیلر معناسنه (و رساله مکتوبه دیرل) ورا ادات مفعول (بخوانند فعل
 ماضی جمع غائب) نوشته بود یازمش ایدی دیمکدر (که حرف بیان حسن ظن بیانیه و بزرگانه
 اضافت لامیه بدش باء عربک کسریله آرتقدر زیاده معناسنه) فضیلت علمده و کالده ارتقاغه
 دیرل (بنده به اضافت لامیه در) و تشریف قبول مصدرک مفعولنه اضافتدر (و باحرف و حدث
 و تشریف مبتدا) (که حرف رابط صفت) فرموده اند بیور مشلردر (بنده را را ادات صله
) امکان اجابت مصدرک مفعولنه اضافتدر (واجابتک ائده بوله در) امکان مبتدا و نیست
 خبری وجهه اسمیه خبر تشریفدر (محصول ترکیب) پادشاه غمازک غمزدن بحضور اولدی یعنی
 متقبض و مضطرب اولدی (و بو خبرک کشفی بیور دی) یعنی بو خبرک صحیحی بیلیمک و قاصد و حامل
 مکتوب بولمق کر کردردی (پس قاصدی) یعنی حامل مکتوبی طوتدیلر و ملک حضور ینه
 کتور دیرل (و کاغدی او قودیرل) رساله ده خواجه یازمش ایدی (و یا مکتوبه یازمش ایدی
) یعنی ظهر مکتوبه یازمش ایدی که صاحب سعادتلرک بوبنده نک حقیقه حسن ظنی
 فضیلتدن زیاده در (یعنی ظن ایلدکلری فضل و کمال که اول سبیله رغبت و التفات لایق
 اولام) بنده اول حالت یوقدر (و خدمتلرینی قبول تشریفی که بیور مشلردر بنده نک
 اتی قبول ایلمک امکانی یوقدر) یعنی حضور شریفلرله مشرف اولمق قبول اتی که بیور مشلردر
 (حاصلی زمله اولمق شریفله مشرف اولمق قبول ایلر بیور مشلردر بنده اول تکلیفی اجابت
 و اول فرمان اطاعت ایلمک بحال و قدرت یوقدر * بحکم آن که پرورده نعمت این خاندانم و باندک
 مایه تغیر خاطر باولی نعمت خود بیو فانی نتوان کرد که گفته اند * باحرف مصاحبت) (و حکم

رد شعی

تشریف بونک کی برلده
 احسان دیمکدر

شد

بونك كې پرلده سبب معناسنه در (كه حرف بيان (پرورده نعمت ابن اضافت لری لامیه در) خاندان
 اینك مشار الیهی (ومیم ضمیر متكلم (ووا حرف حال (و با حرف مصاحبت (اندك آردیمكدر
 قلیل معناسنه مایه بونده اصل و سبب معناسنه در (و همزه اضافت ایچون ككشدر (تغیر و خاطره
 اضافت لری لامیه در (بعضی ایچام مایه ك اضافت قائل دكدر (فی الواقع مضاف اولماق
 اصلدر لیكن اکثر خلق اضافتله استعمال ایدر اول جهندن اضافتله ذاهب اولدق فتدبر
 (و ككستانك سكرنجی باینده اضافت سز واقع در نككه بویتده اوله در (بیت) الا تانشوی مدح
 سخن كوی (كه اندك مایه نفعی از تودارد) با حرف صله (ولی فعل فاعل معناسنه در (و نعمته
 اضافتی اسم فاعلك مفعولته اضافتی قبیلندر صاحب نعمت دیمكدر (و خوده اضافت لامیه در
 (بی حرف سلب (وفانی یاسی حرف مصدر در (كرد بونده كردن معناسنه در ز راتوانده بوی
 مضارعت وار (محصول ترکیب) بیور یلن تشریف قبول اینك ممكن دكل اول سبیله كه بوخاندانك
 نعمتك پروده سی و مر بی سیم (و جزئی تغیر خاطر سبیله كندیك ولی نعمته و صاحب دولته
 وفاسزلانك اینك جائز و مفعول دكلدر ز را حكما و عقلا دیمشدر * بیت * ان را كه بجای نیت
 هر دم كرمی * عذرش بنه ار كند بعمری ستمی * ان را كه تقدیری ان كس را كه در (بجای با حرف صله
 (و جای مقصد در ضرورت وزن ایچون (بونك كې پرلده جایه حق معناسنی و برنلر افترا ایلشدر
 (جایك نسته اضافتی لامیه در (هر دم هر ساعت دیمكدر كرم اینك دیمكدر (و با حرف وحدت نوعیه
 (عذرش ضمیر ان كسه راجعدر (بنه با حرف تأکید (و نه بونك كسری و هاه اصلیه ایله قودیمكدر
 عذرش بنه انی معذور طوت دیمكدر (ارادات شرط اكردن مخفف در با حرف ظرف (و عمر
 بونك كې پرلده زمان معناسنه در (و با حرف وحدت (حرف تكبر و ابهام دین عندی سوبلش (ستم
 ظلم (و با حرف وحدت فردیه (محصول ترکیب) اولكیمسه نك كه سكا هر دم و هر ساعت بر نوع
 كرم و احسانی وارد (یعنی داغما سكا اطف و احسانی واصل اوله انی معذور طوت و خاطر ك ربشان
 طومه اكر سكا بر زمانده برجفا ایدر سه حاصلی نیچه اطف و احسانی كوردیك كیمسه نك برجفا سی
 سبیله اندن رو كردان اولوب ترك وفاسین ایله بعض نسخه ده عذرش بنه رینه نازش بكش
 دوشمش و بعضی بنده عیشمكن واقعدر بعض شراح جای بونده مكان معناسنه در دیمش
 یعنی كرمی سنك یو كه اولنجه سكا نیچه اولق كرك یعنی سكا زیاده اولق كرك دیمش بوندن
 معلومدر كه یو كیمسه بومیدانك فارسارندن دكدر * ملك راحق شناسی او پسندامد نعمت
 و خلعت بخشید و عذرخواست كه خطا كردم و ترابی كناه بیازردم گفت ای خداوند بنده درین
 حالت شمارا كاهنی نمی بیند بلکه تقدیر خدای تعالی چنین بود كه مر بن بنده را مكر و هوی برسد
 پس بدست تو اولیتر كه سواق نعمت بر بن بنده داری و ایادی منت * ملك را راحق صله (حق
 شناس و صف ترکیبدر حق بلیجی و اكلا بلیجی معناسنه (و با حرف مصدر كسره او یه اضافت ایچون
 ككشدر بعض نسخه ده ملك راسبرت حق شناسی او واقعدر (پسندم مقبول معناسنه اسمدر
 (و عذرخواستك مقدم مفعولی (كه حرف بیان (عذر بی كناه كناه سز دیمكدر (بیازردم فعل
 ماضی متكلم وحده سنی كناه سز انجندم (گفت خواجه دیدی ای پادشاه (شمارا ارادات
 تخصیص سزك دیمكدر (كناهی با حرف تكبر (نمی بیند فعل نفی استقبال مفرد غائب سبیله كك كناهكز
 كورمز بعض نسخه نمی بینم دوشمش متكلم وحده صیغه سنده كورم دیمكدر (بلکه ادات
 اضراب (تقدیری خدای تعالی مصدر ك فاعلیته اضافتدر (چنین بود بوبله ایدی (كه حرف بیان
 (مرادات تأکید یعنی را متضمن اولدیغی معنای تأکید ایدر (مكر و هوی یا حرف وحدت
 مكر و هندن بونده شدت و الم مراددر (برسد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده مكر و هوه راجع

زدشعی و کافی

رد کافی

رد سروری

ضمیر در (پس فای جزایه معنای در) با حرف ظرف دست تولا میه (که حرف تعلیل) (سوابق سابقه نیک جمیدر نعمته اضافتی صفتک موصوفته اضافتیدر اصلنده نعم سوابقدر) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب لغته طو تار سین دیمکدر اما استعما لده وار اقدن کنایتدر ابادی ایدینک جمیدر وادی یدک جمعی حاصلی منتهای جو عندر منته اضافتی لامیه در) (محصول ترکیب) پادشاهه خواجه نیک حق شناسلخی سیرتی و وفادارلخی طریق مقبول و مطبوع گلدی یعنی بکنندی و انصاف ایلدی خواجه به نعمت و خلعت باغشلدی و اندن عذر دیلدیکه خطا ایلدم و سنی بی گناه حق یره انجندم خواجه ایتدی ای پادشاه بنده کن بو خصوصده سزک کناهکزی بلیم و بو حالده سزدن کناه اکلایم حاصلی بونده سزک کناهکزی بوقدر بلکه خدای تعالی نیک تقدیری بویله ایدیکه بوبنده به بر مکروه ایریشه یعنی باشیمه بر بلاکله پس بو مصیبت و بلا سنک الکردن اولق اولدر زیر بوبنده نیک اوزرنده نیچه نعم سوابقک و انعامات متواترک وارد و منته لایق و سزاوار اوزرمده ابادی و احسانانک و ارحاصلی قوت قوت نعمتک **ک** و رشم پس رذائک و تحقیرک بکا چوق کورنمز و حکما و علما دیمشکر * مثنوی * کرگزنت رسد ز خلق مریج * که نه راحت رسد ز خلق نه رنج * کزند کاف عجمک ضعی وزانک فقیحه ضرر معنای سمددر (رسد رانک و سنک فقیحه لایله فعل مضارع مفرد غائب ز خلق رسده و مرنجه متعلق اولق قابلدر) (و لکل وجهه) (که حرف تعلیل) (نه حرف نفی معاده رسده مقیددر) (رنج رانک فتحی و سکون نونله در دوالم دیمکدر) (محصول بیت) اگر سکا خلقدن ضرر روزیان ایریشور سه انجمنه و یا اگر سکا ضرر ایریشور سه خلقدن انجمنه زیر اخلقدن کیسه نه راحت ایریشور و نه زحمت و مشقت بلکه هب خداددر تنکه بیت ثانی ده پیورر * از خدادان خلاف دشمن و دوست * که دل هر دو در تصرف اوست * دان فعل امر مفرد مخاطبدر دانیدن دانستن دن دکل بیل واکله دیمکدر (خلاف دشمن مصدرک فاعلته اضافتیدر) (دوست دشمنه مطوفدر) (و خلاف مقابله باندن مصدر ثانی در دوستک و دشمنک سنکله مخالفتی) (زیر بعض امورده کشنک دوستیده کنندی به مخالفت ایدر یا خود معنی بویله اوله دوست و دشمن سنک خصوصیکده مخالف اولدقلر بی یعنی دوست صداقت و دشمن عداوت اوزره اولدقلر بی خدادن بیل زید و عمرودن بیله علی کل حال دوسته وفاق عبارتتی مضاف تقدیر ایلکه احتیاج یوق) (که حرف تعلیل) (دل هر دو لامیه در یاء بطنیه) (تصرف اوست مصدرک فاعلته اضافتیدر) (محصول بیت) دوستک و دشمنک مخالفتی خدادن بیل (یعنی سکا دوستی محب و صادق و دشمنی عدو و مخالف ایلین خدادر) (زیرا ایکسنک بیله کوکلری خدانک حکمنده و تصرفنده در) (یعنی جمعی امور ظاهرا و باطنا خدانک الله در دیلدیکی کبی تصرف ایدر * کرچه تیرا ز کان همی کزدر * از کاندار بیلند اهل خرد * همی ها حرف تأکید) (می کزدر فعل مضارع مفرد غائب بونده چقار کیدر دیمکدر) (کاندار و صفت ترکیبدر یای طو تیحی دیمکدر اما مراد تیراندازدر) (بیلند فعل مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر بیلنددن) (اهل خرد لامیه در) (محصول بیت) اگرچه ظاهر اوق بایدن چقار کیدر اما اهل عقل و بینش کاندار و تیراندازدن بیاور یعنی ظاهر اییدن چقار اما حقیقته تیری آنان تیراندازدر و کان اراده برواسطه و آنددر انجیق افعال عبادده بویله در ظاهر اهر فعل زید و عمرودن صادر اولور اما اول فعلی انلر دن اسدرا بیدن خالق اشیا در **ک** که افعال عسادی خلق ایدن اولدر و زید و عمرور اراده آت ملاحظه در انجیق * حکایت * یکی از ملوک عرب متعلقان دیوان را فرمود که مر سوم فلان را چندان که هست مضاعف کنید که ملازم در کاهست و مترصد فرمان و سارخند متکاران بلکه و واجب مشغولند و در ادای خدمت متهاون صاحب دلی بشید و گفت علودرجات بندکان

ردشعی

زدگانی

خواجسته

نه هوا و نه کان و نه کانکش
انجیق ایرد بر ن منزه لته
تیری ندای با حق

بدرگاه حق جل و علا همین مثال دارد * متعلقان دیوان اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر (ورا
 ادات مفعول) که حرف بیان (مرسوم بونده وظیفه دیمکدر) فلان الفاظ کایه دندر فلان
 بند دیمکدر (مضاعف اسم مفعولدر مفاعله باندن ایکی اول قدر دیمکدر) که حرف تعلیل
 (ملازم درگاه اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر) مترصد فرمانده بویله در (سرتر خدمتکاران
 سار بونده باقی دیمکدر) لهولامک فتحیله وسکون هایلله اویون معناسنه در (لب لامک قبحی
 وعینک کسریله مرادف لهو در) ادای خدمت مصدرک مفعولته اضافتیدر خدمتی ادا ایله
 دیمکدر (متهاون اسم فاعلدر سست معناسنه) درجات درجه نك جمیدر یوکسک یره جمعاغه
 بصعقلره دیرلر نکه الحق یره ایتمکه در کات دیرلر در کنگ جچی (بند کانه اضافتی لامیه در
) محصول ترکیب (عرب پادشاهلرندن بریسی دیوانه متعلق اولان ارکان واعیان امر ایله بیکه
 فلان قولک وظیفه سنی قدر ایسه بر اول قدر دخی ایلاک زیرا دائما آستنه مزه ملازمت و خدمت
 دیوانه مداومت و مواظبت ایله وهرنه یوزدنکه امر یز وارد اولور سه احسن وجهله یرنه
 کتوروب اداء خدمت ایلاکه ناظر وحاضر و مترقیدر و باقی خدمتکارلر لهو وابعه وهواء
 نفسلرینه مشغولرد واداء خدمته کاهل وسست یعنی قهاون و تکاسل اوزره دیرلر اهل دل
 اولاندن بریسی پادشاهک یوکلامنی استماع ایدوب دیدی الله تعالی قوللرنک درگاه حقه
 علودر جانی و رفعت مقاماتی یوکامانددر یعنی عبادت و طاعتنه ملازم اولنلرک مراتبی رفیع
 و پایه لری منیعدر واهمال و تقصیر اوزره اولنلرک ایشلری خدایک لطفنه قالمشدر (فیغفر
 لمن یشاء وبعذب من یشاء والله علی کل شیء قدير * نظم * دوبامداد اگر اید کسی بخدمت شاه
 سوم هر اینه دروی کند بلطف نگاه * بامداد ابرته دیمکدر یعنی ایکی صباح (کسی یا حرف وحدت
) با حرف صله (خدمت شاه اضافتی لامیه در) سوم سینک کسری وواوک ضمیمه اوچنجی دیمکدر
 نکه بابلرده بیان اولدی ایدی (هر اینه البته دیمکدر بر لفظدر) در حرف صله در بامناسنه در
 وی ضمیر غائب کسی به راجعدر (کندی فاعلی تحتند شاهه راجع ضمیردر) با حرف مصاحبت
 (لطف مصدردر ملائمت معناسنه نگاه نظر دیمکدر) کندی فاعول صریحی (و دروی و بلطف
 خبر صریحی (محصول بیت) ایکی صباح اگر بر کیمسه پادشاه خدمته کلسه و مرتبه ملازمت
 و مداومته بوانسه اوچنجی صباح اول کیمسه بهر حال لطف و شفقتله نظر والتفات ایله
 * امید هست پرستند کان مخلص را * که نا امید نکر دند ز آستان آله * امید مبتدا (وهست
 خبر) پرستنده اسم فاعلدر عابده معناسنه و کاف بحم هاء رسمیدن بدادر والف ونون ادات جمع
 مخلصه اضافتی بیانیه در (ورا ادات تخصیص) مصراع اول مصراع ثانی به مرفو در (که
 حرف بیان) نا امید مأیوس مبتدا (نکر دند خبری فعل نفی استقبال جمع غائب لفظ مشترکدر
 اولامق و دو عمامک پیئنده) کر دندن مشتق کاف بحمله (زاء مفرده) ازدن مخففدر نکر دنده
 متعلق (آستان آله لامیه) محصول بیت (خالص و مخلص عابد و زاهدلرک امید و ارادری بامعنی
 بویله اوله) خالص و مخلص عابدلر ایچون امید واردر یعنی امید در کدرگاه کبریا دن محروم و نا امید
 و خائب و خاسر اولیلر و یارجوع و عودت ایلیلر بلکه نظر عنایت حقه مظهر دوشوب منظور
 خدا اولیلر (حاصلی دنیا پادشاهلرینه ملازمت ایدنلر احسانلرینه امید وار اولنجه) بس جناب
 حقه خلوص طویت ایله عبادت و طاعت ایدنلر امید وار اوللری اولی و احراردر بویکی بیتی رباعی
 دیو یازانلر اسلوب شعر دین عجب بی بهره ایشلر (و نکر دندی عودت و رجوعه تخصیص ایدنلر
 تقصیر ایشلر * مثنوی * مهتری در قبول فرمانست * ترک فرمان دایل حرمانست * مهترمه
 اولویه دیرلر) و ترا دات تفضیل اولورق دیمکدر و یا حرف مصدر (قبول فرمان مصدرک مفعولته

رد شرح جیمه
 رد سروری و شعی و کافی

اضافه تیدر (ترك فرمان بنه مصدر ك دفعواشه اضف تیدر) دایل حرمان اسم فاعلك مفعولك
 اضافه تیدر (مهتری مبتدا و ما بعدی خبری) و ترك فرمان مبتدا (و دایل حرمان خبری
) (محصول بیت) اولواق و دولت و سعادت بویرق قبول ایلمده در (یعنی امره امثال ایدوب
 عبودیت شرطی برینه کنور مکنده در اما بویرق یعنی ترك ایلك یعنی امره اطاعت ایلبوب ترك فرمان
 دایل حرمان و نشان خسران و سبب خذ لاند * هر که سیمای رستان دارد * سر خدمت
 بر آستان دارد * هر که هر کس که تقدیرنده (سیمای سبک کسر یله علامت و نشان معناسند در
 راستانه اضافه تیدی لامیه در طو غریلر سیماسی دیمکدر) دار د پوتار وارلقدن کنایتدر (نکه
 مکرر بیان اولاندی) سر خدمت بیایه در (بر حرف استعلا) آستان (و آستانه اشک دیمکدر
) (محصول بیت) هر کیمه نك که مستقیم و سعادت لیلر ك نشانی اوله یعنی داند استقامت طریق اوزره اوله
 حاصلی (دواتی باشی اولان کیمه سر خدمتی افتد یسك آستانی اوزره اولور) طوتار دیمکدر
 مراد افتد یسك خدمتده اولور و ایدن ایرلاز دیمکدر * حکایت * ظالمی را حکایت کنز که
 هیزم دره یشان خریدی بحیف و توانکر از ادای بطرح صاحب دلی برو بگذشت و گفت * ظالمی
 یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول) که حرف بیان هیزم نك کسر یله و زالك ضمیله (و هیزم نك
 کسری و میك قحیله اودونه دیرلر عریجه حطب دیرلر درویشانه اضافه تیدی لامیه در) خریدی
 یا حرف حکایه صائون الوردی دیمکدر (هیزم مفعول صریحی) و بحیف غیر صریحی (حیف بونده
 ظلم معناسند در) توانکر بونده کوچلی دیمکدر یعنی غنی و الف و نون ادات جمع (ورا ادات مفعول
 دادی نك مقسوم مفعول صریحی) و بطرح غیر صریحی (دادی نك یاسی حرف حکایه در
) و طرحدن مراد صالغوندر (برو بر او تقدیرنده در) (محصول ترکیب) بر ظالمی حکایت ایدرلر که
 فقرالك اودوننی کوجه او جوز به نیله صائون الوردی و اغنیایه جبر یله صالغین طریقله صاردی
) حاصلی فقرایه و اغنیایه ظلم ایدردی (زیرا انلردن اوجوز الوردی و بونلره پهای صاردی
 بر صاحب دل رکون یانندن کچدی و دیدی * بیت * ماری تو که هر کرا یینی بزنی * یاوم که
 هر کجک نشینی بکنی * ماری تو اخباره ۳ و انشایه تحملی وار پس برینه قصر ایدرلر تقصیر ایلمش
) ماری یاسی ضمیر خطابدر حرف وحدت دین اصابت ایلمش (که حرف تعلیل و یا حرف بیان
 هر کرا هر کیمی دیمکدر) بکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (پیشندن کورر سین دیمکدر
) بزنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر زبندن او رسین دیمکدر (یا حرف عطف در او معنایه سند) بوم
 یا غوش دید کلری طبردر (تقدیری بابومی) تو که ینه سابق کیدر (هر کجک هر قنده دیمکدر) نشینی
 فعل مضارع مخاطبدر نشینندن او تر رسین دیمکدر (بکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کینندن
 که مشترکدر قاز مق و قور مق و بولق یننده بونده نخریدن کنایتدر حاصلی کاف عربك
 قحیله و نونك کسر یله در کینندن مشتقدردینلر احوال اشتقاقدن آگاه دکل ایلمش) (محصول بیت)
 سن یلان سین و یاسن ییلانمی سین که هر کیمی که کورر سین صو قر سین و یا غوش سین
 و یا غوش مبین که هر نه یرده او تر رسین یعنی هر قنده که قونار سین خراب ایدر سین ایکن
 مصرعك تقدیرنده ادات تشبیه ایراد ایدن بی وجه ایلمش * قطعه * زورت اربیش مبرود باماه
 باحد اوند غیب دان زود * زور زالك ضمیله قوت معناسند در و تاخیر خطاب (یش باء عربك
 کسر یله ارتق دیمکدر زیاده معناسند) می رود فعل مضارع مفرد غائب لفظ مشترکدر کتک
 و واقع اولق ینشد (یا حرف صله) ماژ دیمکدر نحن معناسند (یا ینه حرف صله در) خداوند
 غیب دان بیاندر (غیب دان وصف ترکیبدر عالم الغیب معناسند) زود فعل نفی استقبال مفرد
 غائب کنز و واقع اولمژ دیمکدر اشك اوزره (محصول بیت) اگر زورك (یعنی قوت

ردان سید علی و سروری
 و شعی و کافی
 ۳ افشادن مراد استفهام
 انکاری در
 شد

رد سروری

ردان سید علی
 و سروری و کافی
 رد کافی

قاهره زیاد و واقع اولوب تجاوز ایدرسد (یعنی فرض و س ایدلوم کیم امرک و حکمت و ظم
 و حیفانک بزم اوسخزه و حقیر و نفوذ و جاریدر و بزمه باخسرو و تحمل ایدوب دفع و مناسنه قادر
 دکلوز لیکن عالم الغیب اولان خداونده امرک جاری و حکمت نافذ و جور و ظلم ساری و تجاوز
 دکادر لایحه خدمت حق و ظلمه و تعدی به تحمل المیزر کون سنی اخذ ایدر * زور مندی و کن
 بر ارض زمین * تدایب بر ارض نرود * زور مندی شد اذات نسبت زور مندی دیکدر (و یا
 حرف مصدر) (مکن فعل فیه مفرد مخاطب ایله دیکدر) (بحرف صله) (اهل زمین لامیه) (ناحرف
 تلیل) (دعای باحرف تنکیر و ابهام) (بحرف صله) (آسمان سبک سکونیه فک معناسنه در
) (نرود کتبه و واقع ایدر دیکدر) (محصول بیت) (اهل زمین) (یعنی روزنده اولیره قوت قاهره
 اظهار ایدوب ظالمی و جفاکاران ایله ناکیم آسمانه دعا کتبه یعنی کیمسد سکابد دعا ایله زور
 مظلومک بد دعای ظالمه ایدر ایدر) (دعای باحرف صله و تحت طوالت معناد آگاه
 دکالرمش * ظالم ازین سخن برنجید و روی از در هم کشید و بوقافتی نکرد اخذت العرف
 بالاثم * ازین سخن مراد آیات مذکوره در) (بحرف صله) (و او ضعیفی صاحب دله راجع در
) (التفاتی باحرف تنکیر) (اخذت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه و ضمیر غائبه و قول صریحی) (اخس بن
 شریف نام منافقه راجع در) (و العزله غلامی فوع فاعل ایدر اخذت) (باعلی معناسنه حرف در) (اثم
 کسر همزه و سکون ثانی مثال ایله کلاه معناسنه در بونده اخذت جمله معناسنه در) (وعزت
 تکبر و غیرت جامعیه معناسنه در مذکور اخس منافقیندن بردی طلی شخص ایدی هر بار که
 حضرت محمد علیه و السلامه ملاقی اولسه مسلمان و سنی سوزم دیو دعوی ایدردی لیکن برمودی
 منافق ایدی چوق فسادل ایدردی حتی بعض مسالینک اکیئن یقاردی و چوق زیانل ایدردی
) (پس الهمدن قورق بوبله ایله دینل کده عرو و تکبر آئی کنه اوزره طو تریدی یعنی عناد افسادی
 ارتق ایدردی آیت کریمک حقیقه کله خواسته مطلع اولیق استین تفسیرله مراجعت ایلسون
 حق تعالینک عزتی اتی طو تدی کنه ای سببیه دین عندی سوبلایوب خطا ایش قنبر
) (محصول ترکیب) (صاحب دلاک مذکور کلماتدن ظالم یحضور اولدی و اندن اعراض کوسرتوب
 یوزین نه تاردی یعنی عیوس الوجه اولدی و اکا هیچ التفات ایدی زاده تنکیر و غرور و
 * تاشی که آتش از مطبخ در انبار هیزمش افتاد و سار املاکش بسوخت و از پست تریم برخاکستر
 کرمش نشاند * تا انتها غایت ایچوندر الی معناسنه) (شبی یا حرف وحدت) (آتش متدا
) (مطبخ اسم مکان قح باندن بک بشوره ک بر دیکدر) (در حرف صله باع معناسنه) (انبار
 معروف هیزمه اضافتی لامیه در) (شین ظلمه راجع در) (سار بونده جمع معناسنه باقی معناسنه ده
 تحملی وار) (املا که اضافتی اسم فاعلاک مفعولند اضنه فیدر املاک ملک جمیدر میک کسری
 و لامک سکونیه) (باحرف ناکید) (و سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمله معندی یکنده مشترکدر
 بونده ایکسنده تحمل وار لیکن افتاده و نشاند نسبت معندی اولور فاعل) (بسترهای بجمک
 کسری و سکون سنبله دوشک دیکدر) (زمه اضافتی بیانیه در) (خاکستر کاف عربک کسریله
 و سکون سنبله کل در عربجه رماد دیرل رانک فیکله) (کرمه اضافتی بیانیه در) (و شینند ظلمه
 راجع در) (نشاند فعل ماضی مفرد غائب اوچ فک فاعلاری تحشده مسکن ظالمه راجع در
) (محصول ترکیب) (ظالم مذکور خاتله بومعه ایل ایدردی بر کجه دلاک که مطبخندن آتش اودون
 انبارینه دوشدی و جمیع املاک ویا اودوندن غیری املاک ویا باقدی ویا ایدردی دخی بوشق
 دوشکدن اتی اسیمق کوله اوتوردی یعنی عزندن و حضوردن ذلت و هو انه دوشدی حاصلی
 اسباب و املاک باغله خوار و حقیر اولدی ساری بونده بقیه معناسنه اخذ ایلین سروری به تقلید

رد سروری و شعی و کافی

رد شعی

رد کافی

ردکافی

رد ابن سید علی

رد سروری

رد کافی

زد ابن سید علی

زد ابن سید علی و سروری

ایشان لیکن فیہ مافیہ * اتفاقا همان صاحب دل بروی گذشت شنیدش که بایاران همی گفتند آنم که
 این آتش از بخادر سرای من افتاد گفت از دود دل دوریشان * بو گایده هر رده که صاحب دل
 عبارتی مذکور در حضرت شیخ کنیدی مراد دیر و العبد لله تعالی (محصول ترکیب) اتفاقا
 همان مذکور صاحب دل ظالمک یا ندن یکدی یعنی اولدیغی بره اوغرا دی ایشندی که ظلم
 یارانته سوبلردی بلزمکه بو آتش بنم سرمایه قندن دوشدی و بومصیبت بکازه دن کلدی مذکور
 صاحب دل حریفه دیدی بو آتش سنک سربایکه فقراتک دود داندن دوشدی یعنی فقرایه
 ایلدیکک ظلم و جفا سببیه بومصیبتیه اوغرادک و انلرک بد دعاسی و آه سوزناکی ایلله خاتمک
 یارب بد ناد و نشان اولدی تاشی نه نده واقع اولان بگذشته مربوط و متعلق در دین و هم ایش
 فاعل * قطع * حذر کن زدود درونهای ریش * که ریش درون عاقبت سر کنند *
 (حذر کن حاکم و ذالک قلمه لایله صافن دیمکدر) (دود درونها اضافتی لامیه در وریشه
 اضافت بیانیه در بونده ریش یارلی دیمکدر مجروح معناسنه) (که حرف تعلیل) (ریش
 درون لامیه در دروندن بونده قلب مراد دریاره لی پورک و مجروح دل) (سر کنند باش ایلر
 یعنی اوج و پر حاصلی تأثیر ایدر دیمکدر) (محصول بیت) مجروح کوکلر توتوندن حذر ایلر
 یعنی شکسته خاطر لر آهندن و بد دعاسندن احتراز ایلر حاصلی کیمسه نک بد دعاسین المه
 زیرا عاقبت ریش دل اوج و پر یعنی سنده اثرین اظهار ایدر حاصلی سنی مجروح و پریشان ایدر
 (درونهای ریش تقدر برینی ریش درونها در دین تقدره خلل ویرمش) (درونهای ریش
 وصف ترکیب در دین ترکیب اضافیه وصف ترکیبی خوب فرق ایدر مش) (بعض شراح
 بعضک کلامنی نقل ایلد کد فصره بو تکلفاتی ارتکاب اصل معنایه عدم اطلاع دن ناشیدر
 دیش قیاس بو تکلفه دیمک ایدی تنکد جوهری ارتکاب الذنوب آیه آنها بیورمش) (ذنوبه
 کلک دیمکدر ذنوبی کلک دیمکدر فقدر) (بعض شراح سر کنندک معناسنی ریش درون
 عاقبت اوکلور و آنک اوکلسی موزیک عکاک اولما سببیه اولور دیش برهنه توجیه دکل اما
 استعمالر بنه مطابق اولسه * بهم بر مکن تا توانی دلی * که آهی جهانی بهم بر کنند * بهم بر مکن
 قرش مورش ایلد دیمکدر یعنی بحضور و پریشان ایلر (دلی یا حرف وحدت) (که حرف تعلیل) (آهی
 یا حرف وحدت و جهانی یا حرف تنکیر) (بهم بر کنند قرش مورش ایدر یعنی زیروز بر ایدر) (محصول بیت)
 مادامکه قادر سین بر کوکلی پریشان و بحضور و نچیده ایلر یعنی کوکل بقمه زرا مظلومک بر آهی
 جهانی بری برینه اورر یعنی عالمی خراب ایدر * حکمت * رتاج یکسر و نوشته بود * یکسر و
 سیاه و شک اوغلایدر و سیاوش افرا سباب اوغلایدر تفصیلی شاهنامه رده مسطور و مذکور در
 (نوشته بود یازمش ایدی یازیلن بو قطعه در * قطعه * چه سالهای فراوان و عمرهای دراز *
 که خلق بر سرما بر زمین بخواهد رفت * چه بونک کی برلده مبالغه افاده ایدر تنکه خواجه
 حافظ (چه خون افتاد در دلها) بیورمش یعنی مبالغه خون دیمکدر) (سالهای فراوان
 بیانیه در فراوان چوق دیمکدر) (عمرهای درازده بویه در) (عمر بونک کی برلده زمان و مدت
 معناسنه تضمین قلنور) (که حرف بیان) (خلق میتدا) (بر حرف) (استعلا) (سرما لامیه) (بر حرف
 استعلا زمین پر در ارض معناسنه) (بخواهد فعل مضارع مفرد غائب رفت بونده رفتن معناسند
 زیرا مضارع معنایه مقارن در سرما و بر زمین بخواهد رفته متعلق در وجهه فعلیه خبر میتدا در
 (محصول بیت) نه چوق ییلر ونه اوزون مدتله وزمانلر که خلق عالم ربوزنده بزم باشمز اوزره
 کچوب کتسه لر کرک یعنی بز اوایوب و مقبره مزی باصوب چکنسه لر کرک (بونده چه چندان
 معناسنه در دینلر فارسی بی چندان بیلر ییش * چنان که دست بدست آمدست ملک بما *

بدستهای دیگر همچنین بنخواهد رفت * چنان آنجین دیمکدر (که حرف پین دست بدست
الدين الله دیمکدر عر بجه بدایید دیمکدر) آمدست اصلده آمده است ایدی حذف و ایصال الله
آمدست اولدی ضرورت وزن ایچون (ملاک نیک ضمیمه مملکت و سلطنت معناسنه در) بما با حرف
صله ملاک آمده استک فاعلی در و بما مفعول (بدستهای با حرف صله) و دستهای دیگر پین به
ویلا غیه ایکی اعتبار ایلله غیر الاله و یا غیریک لری بند (همچنین یونجیلین دیمکدر) بنخواهد رفت
یند رفتن دیمکدر (محصول یت) مملکت و سلطنت نیجه که الالدن الیه بزه کلایسه یعنی ملوک
سالفه و سلاطین ماضیه دن نیجه که سلطنت بزه اتقال ایدوب کلشدر غیر یلرک لری یند
یونجیلین کتسه کرک یعنی دولت ترکیسه به باقی دکل والا بو زمان پادشاهلری دولت و سلطنتی
قنده یولورلردی مقصود بوقطعه دن بودر که عالمک زیادتی و عدم بقاسنی ملاحظه ایدیلر
چون خط راغب و دینک مال و سلکند مال اولمز حکایت یکی در صنعت کشتی بسر آمده
بود سیصد و شصت بند فاخر درین علم استی و هر روز بنوعی کشتی گرفت * صنعت کشتی پین
کشتی یاه اصل ایلله کورش معناسنه در (بسر آمده حده و غایه کلش یعنی سر آمدوبی نظیر
اولمش ایدی) سیصد اوچیز دیمکدر (واو حرف عطف) شصت التمش دیمکدر سیله ده
اقتدر (بند فاخر بیانیه بندهاء عربک فتحیه اول ضمیمه هر براو بونه بند درلر فاخر دن مراد
معتبر و مقبول دیمکدر) درین علم یعنی درین صنعت دیمکدر (دافستی حکایت حال ماضیدر
ییاوردی دیمکدر) با حرف مصاحبت (نوعی یا حرف وحدت) کشتی کورش (گرفت یا حرف
حکایه طوژدی دیمکدر) (محصول ترکیب) بریسی کورش صنعتده حدوغاینه ایشش ایدی
یعنی اول فنده ماهر و سرآمدوبی نظیر اولمش ایدی اوچیز التمش مقبول و معتبر اوچون
ییاور ایدی بو صنعتدن و هر کون برادر اوچون ایلله کورش طوژ ایدی حاصلی برسنده هر کون
کورش طوژ بند برکون کوشتر یکی فنی برکون دخی کوشتر یکدقادر ایدی و هر کورش طوژ فنده
بر غیر هیز عرض ایلکه مالک ایدی دیمکدر * مکر کوشه خاطرش با جبال کی ایشا کردان
مبلی داشت سیصد و پنجاه ونه بندش در آغوشت مکر یک بند که در تعلیم آن دفع انداخت *

مکر بوتک کی برلده گانه و اتفاق معناسنه در (کوشه اقتده بوجا قدر اما بوتک کی برلده همان
خاطر کنیدی مراد در اضافت بیانیه طریقه صله (جبال یکی لایه) (از حرف پین
(شاگرد معروف) (والف و نون ادات جودر) (مبلی یا حرف تنکیر) داشت طوژدی یعنی ایلدی
(پنجاه باء بحکم فتحیه و سکون نونه الی دیمکدر) نه نونک ضمی و هاء اصلیه ایلله طقوز
دیمکدر حاصلی الی طقوز دیمکدر) بندش ضمیر شا کرده راجعدر (در حرف نأکید) (آغوش
فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی بیننده مشترکدر بونده متعدی واقعدر فاعلی بیننده
استاده راجع ضمیر در مفعولی سیصد و طوفانیله) (و بندتیمیر عدد در) (مکرات استنسا
یک بند مستثنا) که حرف رابط صنعت (در حرف ظرف) (تعلیم آن مصدرک مفعولنه اضافتدر
(دفع مصدر در کدر مک معناسنه) (انداختی انداخت لغته ایدی دیمکدر اما بوتک کی برلده
ایلمک معناسنه تضمین اولمشدر) (و یا حرف حکایه در بعض نسخهده و قهاون کردی واقعدر
یعنی اهل ایدوب تکامل ایدردی دیمکدر) (محصول ترکیب) اتفاق مذکور کشتی کبرک
خاطری کوشه سی شاگردلر دن برینک جلاله میل طوژدی یعنی مال اواری حاصلی مثبت
ایلدی و اکاهمتی و تعلیم و تربیتی غیر یلر دن زیاده اولدی اوچیز الی طقوز بندی بوقند
اکا ز ایلیم ایلدی حاصلی یللدیکی فنوندن برینی او کرتمدی غیر یلر بنی جمیع او کرتمدی یعنی
برینک تعلیمده اهل کوشتر و بانی تعلیمده دفع ایدی و او کرتمزدی حاصلی راوونی

ردان سید علی
وسروری و کافی

یعنی اختصار اولاد یعنی
جهتند
شد

او رتبه نعل و بهانه کوسرزدی زیرای آوردی باشند کجکئی (آموخت پرینه آوزنید بازوب
آموزانیدن متهدیدر دیوب اما آمرزید آموزد بدن لازیدر آموختن کبی دینلره دانستن لقتنی
او کرتیدر که غلط سوبله بلر * بسر در صنعت و قوت بسر آمدو کبی ربا او امکان مقاومت
نبودی تا بحدی که پیش سلطان گفت استاد را فضیلتی که بر منست از روی بزرگی و حق
تر نیست و الا بقیت ازو کمتر نیست و بصنعت با او برابریم * پسردن مرا - مذکور شد کرد در
(بسر آمد حده و غایت کلدی یعنی صنعتده و قوتده کاله ایریشوب سرآمد اقرا ن اولدی
(کسی یا حرف وحدت (ورا ادات تخصیص (یا حرف مصاحبت (اوضمیری پسرده راجعدر
(امکان مقاومت مصدرک مفعولنه اضافتیدر (مقاومت بونده قارشو قومقدر یعنی بوفنده
بوکا کیم قارشو قوم بوب طور شردی (نانتها غایت ایچرندر (بحدی یا حرف صله (یا حرف
وحدت (که حرف یسان (پیش سلطان لامیه (گفت پسر دیدی (استا در ارا حرف
تخصیص (فضیلت زیاده لك (و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (روی بزرگی
لامیه در (حق تربیت ینه بویه در (والا ادات استئناس (بقوت یا حرف ظرف و یا حرف
مصاحبت (ازو استادن (کتیرا کسیرک وازرق (بصنعت بقوت کیدر (یا حرف مصاحبت
(او استاده راجعدر (محصول ترکیب (بسر صنعت و قوتده حدوغایه ایرشدی یعنی فتنده
وزرده کامل و سرآمد اولدی و هیچ بر کیمسه نك انکله مقابله و قاشی قوماغه امکان و مجالی
یوغیدی حاصلی فایق الاقران و غالب الامثال اولدی بر حدهك که بر کون پادشاه او کنده
دعوی مردت فردی الفن ادوب دیدی استادمك بنم اوزریمه فضیلتی و رجحانی و مزیتی
اولوق یوزدن و استادم اولوب بکافن کشتی بی تعلیم ایلمدیکی جهتندرجاعلی اوستمه
حق تعلیمی اولایتمنددر والا قوتده اندن اکک دکلم و صنعتده انکله برابریم یعنی بوفنده هر انکه
اول بلور ایسه بنده بلورم و انکله طوقتمغه قادرم * ملک را این ترک ادب ازوی پسندیده
نیامد فرمود تا مصارعت کنند مقامی متسع معین کردند ارکان دولت و اعیان حضرت حاضر
شدند بسر چون پیل مست در آمد بصدمتی که اگر کوه آهنین بودی از جای برکنیدی
استاد دانست که جوان ازو بقوت برترست بدان بندغریب که ازوی فهان داشته بود بای
دراو سخت جوان دفع آن ندانست استاد بدودست از زمین برداشت و بر بالای سر برد و بر زمین
زدغریب وارفتن بر خاست * ملک را راداد صله (ترک ادب مصدرک مفعولنه اضافتیدر (ازوی
یعنی پسردن (پسندیده مقبول (یا حرف تعلیل (مصارعت مفاعله باشد مصدر در کور شک
معناش (مقامی یا حرف وحدت (متسع اسم فاعلدر افتعال باشند واسع دیکدر یعنی برکش
بر (معین بونده مصدر مییدر تعیین معناش (چون ادات تشبیه (پیل مست بیایه (یا حرف
مصاحبت (خدمت اغنده کوده ایله و جسد ایله برنشتهیه طوقتمقدر اما بونده هیبت و جلالت
و عظمت مراد در (یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (کوه آهنین بیایه در (آهن
دمور (یا حرف نسبت (و نون حرف تأکید دموره منسوب یعنی دموردن طاغ (برکنیدی
(بر حرف تأکید (و کنیدی کاف عریک فحیله و یا حکایه ایله قوپاردی دیکدر (بندغریب
بیایه (که حرف رابط صفت (فهان کزلی دیکدر (یا حرف صله (وی پسرده راجعدر
(آویخت یا بشدی دیکدر (نکه غلام محمی قصه سنده بدودست درسکان کشتی دراویخت
دیکدر (یا بشدی دیکدر بونده ده او یله در (قیاس بدودستش ایدی شین ضمیرله ایکن
اکثر نسخ ضمیر سز و افعدر فنددر (دفع آن مصدرک مفعولنه اضافتیدر (جوان مبتداندانست
خبری دفع آن مفعولی (محصول ترکیب (پادشاهه پسردن مذکور ترک ادب مقبول و مطبوع

گلدی (حاصلی استادی - حقه من کور مدعاستی بندهی پادشاه پیوردی کور شد درین
امر ایلدی تا کیم استاد وشا کرد کورش طوقه لر بر یوک میدان و بروسع مکان تعیین ایلدیلر
ارکان دولت واعیان حضرت ملک حاضر اولوب گلدیلر اوغلان مست قیل کبی میدانه
کیردی برهیت ومهابله که اگر دموردن طاغ اواسه برندن قو باررایلدی استاد باندیکه جوان
اندن قوته اعلادر اول بند غریبه وفن عجیبه که پسردن کرلر ایدی یعنی اندن اول بندی
نهان طوتار ایدی اوغلانه اول بنده یاشدی جوان اول بندی دفع ایلکه بیلدی و دفعه
مالک اولدی استاد پسری ایکی الیه بدن قالدردی و باشی اوزرنه ایلدی وره اوردی
حلقدن غرو و فریاد و فغان قالدی نکه عاتدر * ملک فرمود تا استاد را خلعت و نعمت
دادند و پسر را زجر و ملامت کرد که بایورنده خدیش دعوی مقاومت کردی و سر نبردی
گفت ای خداوند استاد زور و قوت بر من دست یافتد در علم (یعنی دقیقه ماده بود)
از من دریغ همی داشت امروز بدان دقیقه بر من دست یافت استاد گفت از بهر چنین روز
نکدی داشتم که حلما گفته اند دوست را چندال قوت سده که اردشبی اند بتواند * زجر و نده
قافیتی و از ارمق معناسنه در (با حرف مصاحبت) پرورنده اسم فاعل در مری معناسند (خویش
اضافت لامیه در) دعوی مقاومت مصدر که مفعولند اضافت در (سر نبردی باشد ایلکه) (بر من
دست یافت بنم اوزرنه غائب اولدی دیمکدر (دقیقه دن مراد بر او یون و بر بنددر) (دریغ همی
داشت اسر کردی و قصه نور دی دیمکدر (و دست را را ادات مفعول) (چندان اولقدردیمکدر
(مدلهک دوست مفعول اولی (وقوت مفعول ثانیسی) (که حرف بیان (دشمنی) (با حرف مصدر
(تواند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتنه دوست را جمع ضمیر در) (محصول ترکیب) (پادشاه
پیوردیکه استاده خلعت و نعمت و یردیلر و پسری زجر و ملامت ایلدیلر که استادک و ولی نعمتکله
دعوی مقاومت و مقابله ایلدک و یا باشد چقره مدک و سوز بکی البته قدر اولدک دیو سریدی
ای خداوند استاد زوریه و قوتیه بکنا غائب اولوب اوزرنه ال بولادی بلکه علم کشتی ده بر دقیقه
قالش ایدی یعنی بوفنده بر او یون قالش ایدیکه همیشه اتی بدن دریغ طو تر دی بو کون اول دقیقه
ایله بکنا غائب اولدی وظفر بولادی استاد دیدی اول دقیقه بی بو بخلین بر کون ایچون صاقلردمکه
حکما و عقلا دیمکدر که دوستک اولقدر قوت و قدرت و یرمه که اگر دشمنک ایللی اولوب کفران
نعمت مسککنه سالک اولور سه سکا ظفر بولمغه قادر اوله میه یعنی عداوته فرصت بوله میه عداوت
قصدا یرسه * نشاید که چه گفت آن که از پرورده خود جفا دید * تمه قول استاد در دیر که
ایشتمش سین که نه دیدی (اول که کنیدی بسلمه سندن جفا و جور کوردی) (یعنی بسلمه سندن انجمن نه
دیدیکی ایشتمدکی) (یعنی بوقطعه نیک خواستی ایشتمدکی * قطعه * یا وفا خود نبرد در عالم *
یا مکر کس درین زمانه نکرد * یا بونده ابتداء کلامده واقع اولان اما معناسنه در (خود و اور سیمله
اسمیه ادات تأکید بنشده مشترکدر) (بونده اداتدر اگر چه تکلفله کنیدی معناسنه اسم اولمده
قابلدرد) (نبود اولدی و بوقدر معناسنه در) (با حرف عطف) (مکر کانه معناسنه و ادات تأکید
اولقی جائز و استشنا ایچون الا معناسنه اولمده جائز) (کس مبتدا) (نکرد فعل نفی ماضی مفرد غائب
خبر مبتدا) (و درین زمانه ظرف زمان) (محصول یت) (یا عالمده هر کز و وفا بوقدر) (یعنی دنیا ده
وفا و حقیقت دیدکری هیچ بوقدر و هر کز اولممش) (حاصلی بر فردن وفا و حقیقت وجوده
کلممش یا خود زمان سابقده ساده دلک و بولک زمانده واریمش) (اما بوزمانده هیچ کریمه
کیسه به اظهار و ابراز ایلدی) (حاصلی مهر و وفا و حقیقت یادیای دنی به هر کرکلامش و بار زمان
واریمش) (اما بوزمانده عفا و کیمایی موجود الاسم و معدوم الحسمدر * کس نیا موخت

علم تیرازمن * که مرا عاقبت نشانه نکرد * کس میتا (و نیاموخت فعل نفی ماضی) علم تیر
لامیه و مفعول صریح نیاموختند (و از من غیر صریح و جمله فعلیه خبر مبتدادر) (که حرف بیان
مرا بنی دیمکدر) (نکرد مفعول اولی) (و نشانه مفعول ثانیه) (نکرد فعل نفی) (محصول بیت) کیمسه
بندن اوفی علمانی او کردی یعنی تیر اندازاق علمانی تلم ایادی که عاقبت بنی نشان تیر ایادی
یعنی هر کیمه کیم تیر اندازاق فنی تعلیم ایلمد مسه عاقبت بنی نشان تیر و هدف سهام ایلمد قصد ایادی
بلکه ایلمدی قصه دن حصه یعنی هر کیمه کیم بر اطف و کرم و احسان ایلمد مسه اذن بکاساعت
و شر بر ضرر ایشدی دیمکدر تکه حضرت بیور مشدر (ائی شر من احسن الیه) بودند کثیرا وقوع

مذکور بیت بر عربی بیتك
ترجمه سید که اولی بودر
(علمه الزمانه) لیکن عربی
تین شرح ایلمنجه ذوق
ایلمدی ایچون یا زلمدی
شد

حدیث شریف اولما ز فیدر * حکایت * درویشی مجرد در گوشه صحرا بی نشسته بود
پادشاهی رو بگذشت درویش از اینجا که فراغ ملک قناعتت سر برینا ورد والتفت نکرد
و پادشاه از اینجا که سطوت سلطنت بهم برآمد و گفت این طائفه خرقة پوشان بر مثل حیوانند *
درویشی یا حرف وحدت (مجرد اسم مفعول در نقبل بایندن) گوشه صحرا لامیه در (و یا حرف
وحدت) پادشاهی یا حرف وحدت (از اینجا اول مقام و مرتبه دن دیمکدر) (که حرف رابط صفت
(فراغ ملک لامیه و قناعتت بیانیه) (سر برینا آورد مفعولی) (و التفت نکرد مفعول صریحی
و غیر صریحی محذوف باو تقدیر نه در) (کینه سابق کیمدر) (سطوت سینک قحی و طانک سکونیه
قهر و غلبه معنایه مصدر در نصر بایندن) (سلطنته اضافتی لامیه در) (طائفه خرقة پوشان
بیانیه) (خرقة پوش وصف ترکیبی در خرقة کیمچی معنایه) (یعنی عالی قنات کیمچی و الف و نون ادات
جمع) (بر مثل حیوانند اضافتی لامیه در) (محصول ترکیب) (در درویش) (یعنی برسلک مجاهد بر گوشه
صحرا ده خلعدن منقطع اولوب عزت کز بن و تنهانشین اولمش ایلی اتفاقا درویش اولدیغی
مقامه بر پادشاه او غرادی اول گوشه ده درویشی کوردی مکر درویش عالم مراقبه و وازمش ایش
(پس درویش اول مقامدن که فراغ ملک قناعتدر) (یعنی ملک قناعت عالم و عالیاندن فراغت
بال و بر دیکی جهندن مراقبه دن باشین قالدر مدی) (و پادشاه و توابعنه هیچ التفات ایلمدی) (و پادشاه
اول مقام وجهندن که سلطنت قهر و غلبه سیدر یعنی سلطنت قهر و غلبه سی جهندن
حاصلی پادشاه خلق قهاراتی اولدیغی جهندن منقبض و بی حضور اولدی یعنی رنجیده خاطر اولدی
و دیدی یعنی یا ندیده اولنله سویلدی که پو خرقة پوشان طائفه سی یعنی صوفیون طائفه سی
و عیوش زمره سی امثال حیوانند که مقدار ناس بیلر لوشاه و کدایی برابر کورر از اینجا ای از ان
سبب معنایه اخذ ایدن لر لغته و اصطلاح مخالف سوبلر) (از ان مقام و از ان جهت معنایه ای از ان
سبب ظن ایلملر و سطوت سلطنتی قوت سلطنته شرح ایلمن ضعیف سوبلش * وزیر گفت
پادشاه روی زمین بر تو گذر کرد چرا خدمت نکردی و شرط ادب بجای نیسوردی گفت
مکر ملک را توقع خدمت از کسی دار که توقع نعمت از تو دارد و دیگر بدان که ملوک از بهر
پاس رعیتنه ریاضا از بهر طاعت ملوک * مذکور پادشاه بویه دیچک وزیر کلدی درویش
مجرد دیدی ای درویش (پادشاه روی زمین اضافتی لامیه در) (بر یوزنک پادشاهی دیمکدر
گذر اسم مصدر در گذر بندن او غرامه معنایه) (کرد فعلیه او غرادی دیمکدر) (خدمت نکردی
خدمتدن مراد بودند تعظیمدر فچون تعظیم ایلمد دیمکدر شرط ادب لامیه در) (بجای یا حرف
صله) (و جای محال معنایه در) (نیاموختی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب کتور مدك دیمکدر
(گفت درویش وزیر دیدی) (بگو ملک را را حرف مفعول ملکه سوبله دیمکدر) (توقع فعل
بایندن مصدر در امید معنایه) (خدمته اضافتی مصدرک معنایه در) (کسی یا حرف وحدت
دار فعل امر مفرد مخاطبدر) (دار بندن طوت دیمکدر) (که حرف رابط صفت توقع نعمت

دشمنی رد کاف
دشمنی

توقع خدمت کی در اعرابده دارد فعل مضارع مفرد غائب طوتر دیمکدر (واو حرف عطف
 (دیگر دخی) بدان درویش وزیر خطاب ایدوب دیریل واکله (که حرف بیان) (بهرادات
 تعلیل در لاجل معنایه پاسده اضافتی لامیه در) (پاس باء مجمله اسم مصدر حفظ معنایه
 پاسیدن مشتق قورویق معنایه رعیتہ اضافتی مصدر ک دفعه انددر) (نون و دال ادات
 جمع در مالوک اعتبارله) (نه حرف نفی) رعایا رانک فتحله رعیتک جمعیدر معلوم اوله که ناقصدن
 فعلیله وزنی اوزره کل اسم فعلا وزنی اوزرنه جمع او اور (مثلاً قضیه و هدیه و نذیه جمعری
 قضایا و هدایا و نذایا کاور فانک فتحله لایله فتدیر) (طاعت ملوک مصدر ک دفعه و انده اضافتی در
 (محصول ترکیب) وزیر پادشاهدن مذکور مصاحبی ایشیدنجه دیدی ای درویش یر یوزنیک
 پادشاهی سنک اوستکه اوغرا دی نیچون تعظیم ایدوب خدمت ایلدک و شرط ادبی یرینه
 کنور مدک (درویش وزیر دیدی پادشاهه سوبله و دی ای پادشاه خدمت امیدینی بر کیمه دن
 طونکه اول سندن نعمت امیدینی طونار دخی ای وزیر یلکه پادشاه لر رعیتی حفظ وصیانت
 ایچوندر رعایا سلاطینه خدمت ایچون دکدر * قطعه * پادشاه پاسبان درویشست * کرچه
 نعمت بفر دوات اوست * پادشاه مبتدا (پاسبان بان ادات فاعلدر جی معنایه قورویجی
 دیمکدر حافظ معنایه) (درویشیه اضافتی اسم فاعلک دفعه و انده و خبر مبتدا در
 (نعمت مبتدا) (با حرف مصاحبت سببیتی متضمن) (فر بونده قوت معنایه در و تشدید ضرورت
 وزن ایچوندر دواته اضافتی لامیه در) (واوست لفظنده بویله در) (بفر ما بعدیله خبر مبتدا در
 (محصول بیت) پادشاه درویشک یعنی فقرا و رعایا ک پاسباندر یعنی ظلمتک سندن حافظ
 و حامیدرا کرچه نعمت و حضور فقرا و رعایا پادشاهک دولتی قوتیله در یعنی سایه ج بونده
 آسوده حال و مرفه البال ک کنور * کوسفند از برای چوپان نیست * بلکه چوپان برای
 خدمت اوست * کوسفند کاف عجمک ضمی و او و سینک سکونی و فانک فتحله قویونه دیرل
 عریجه غنم دیر لر غینک و نونک فتحله لایله فایرنه بایله ده لغتدر) (برای یاه اصلیه الیه ادات
 تعلیل و تخصیصدر) (چوپان حیم و پای عجمیه معروف) (کوسفند مبتدا) (برای چوپان لامیه
 (نیست خبر مبتدا در) (بل حرف اضرب) (که حرف بیان چوپان مبتدا) (رای خدمت اوست
 لامیه لر و خبر مبتدا) (محصول بیت) یت اولایی توضیح و تئور ایدوب بیورر قویون چوپانه خدمت
 ایچون دکدر بلکه چوپان قویونه خدمت ایچوندر نهایی سو دله و یا یا غیله منفع او اور
 یعنی انکله فائده انور * قطعه آخری * یکی امر و ز کامر اتینی * دکر برادل از مجاهده ریش *
 یکی تقدیری یکی رادر) (دکر بر اقرینه سیله بینیک مفعول اولی در) (امر و ظرف زمان کامران
 وصف ترکیبی در رانیدن مراد سور یجی دیمکدر مفعول ثانیدر) (بینی فعل مضارع مفرد
 مخاطب کوررسین دیمکدر) (دکری با حرف وحدت) (ورادات مفعول بر مقدر بینیک مفعول اولی
 و دل مفعول ثانیسی) (از مجاهده مفعول غیر صریحی و ریش صریحی) (محصول بیت) (دنیاده
 بر شخصی بکون کامران و کامرین کوررسین) (یعنی عیش و عشرت و ذوق و صفاده بر مراد
 و خوش حال و مسرور و مرفه البال کوررسین و بر غیر یسنی و یا غیر یسنک یوره کینی مجاهده
 و درد و اندن مجروح کوررسین) (یعنی دنیاسک حالی بویله در کیم کیمی ناز و فتنه و کیمی
 هوان و لذتده در * روزکی چند باش تابخورد * خاک مغز سرخیال اندیش * روزکی) (کاف حرف
 تصغیر) (یا حرف وحدت) (چند نیچه دیمکدر) (باش فعل امر مفرد مخاطب صبر الیه دیمکدر نا حرف
 تعلیل) (یا حرف غایت) (بخورد فعل مضارع مفرد غائب تا کیم یه خاک فاعلی) (مغز بین و ابلاک
 سره اضافتی لامیه در) (و خیال اندیشه لامیه و یا یا یه ایکی اعتبار الیه) (خیال اندیش وصف ترکیبدر

مطالعه

منایا اولک دیشلر یسه دیرلر
 ایکی دیش الت چکه سندن
 وایکی دیش اوست
 چکه سندن

در اندیشیدن (محصول بیت) بر نیچه کو بجز صبر ایله تا کیم طیراق خیال اندیشک باشک
 بینی سنی بیه ویا خیال اندیش باشک بینی سنی بیه یعنی بر قاج کون چوریوب طیراق اولجه
 صبر ایله * فرق شاهی و بندی برخاست * چون قضای نوشته آمد پیش * فرق شاهی مصدرک
 فاعلته اضافتدر (بندی معطوف در شاهیه) برخاست قاعدی و رفع اولدی (چون ادات تعلیل
 قضا حکم ازلی نوشته بیه اضافتی بیانیه) پیش بونده اولدیمکدر (محصول بیت) پادشاهلق و بندلک
 فرق قاعدی (یعنی ارالنده تمیز و تشخیص قاعدی) چونکه خدامک قضای نوشته سی اوکلرینه
 کلدی (یعنی ایکنسکده موت مقرری کلکله مایلرلنده تفاوت و تغایر قالیوب برابر اولدیلم * ار کسی
 خالکم ده باز کند * نشناسد توانکر از درویش * کسی با حرف وحدت (خالکم ده لامیه در
 مجاز خالکم ده در مراد قبر بدر) باز کند کاف فحمله اولجه قره دیمکدر پس باز نا کیدایچون
 کلش اولور (و کاف ضمیمه اولجه مجموع مرکب آچه دیمک اوور) نشناسد فعل نفی استقبال
 اکلامی و تشخیص ایلمر دیمکدر (توانکر مفعول صریحی (وازدرویش غیر صریحی
 (محصول بیت) اگر بر کسی مرده ک مقبره سنی آچسه (یعنی قازسد غنی بی فقیردن تشخیص و تمیز
 ایلمر (یعنی طیراغه کرد کد نصره ایکنسک ار آسنی) یعنی مایلر بینی فارق اولان مقبره یا پسيله
 کفلمر در که پادشاهک و بعض اغنیایک مقبره سنی طاشله ویا کر مدله ویا کر بجه یارلر و اوسته
 اینجه کفلمر سررلر اما بودرویشک بو حاللری ایلماز لیکن لاشه لری برابر اولور بعض نسخه ده
 * بالله ان خالکم ده باز کند * نشناسد توانکر از درویش * جمع صیغه لریله (باز کند فعلی
 ضمه تخصیص ایلمن اوج جهتدن خطا ایلمش) ضمه تخصیصده و کرندن اشتقاقده و فتح
 کافی ترجیح ایلمه دخل ایلمه سنده (کند کاف عربیک فحمله کنندن فعل مضارع مفرد در
 دین حکم اشتقاقده خطا ایلمش زیرا کند کاف عربیک فحمله کنندن مشتدر) (تکه
 سابقا قاعده اشتقاق بیان اولمش ایلی باز کندک معناسنی کاف عربیک ضمیمه اولدیغی
 تقدیرجه آچه یعنی کشف ایلمه دیمکدر کروایلمه دین حق ادایه مالک دکل اعمش * ملک را کفتار
 درویش استوار آمد کفت از من چیزی بخواه کفت از من خواهم که دیگر زحمت من ندهی کفت مرا
 بندی بده کفت * کفتار بونده کلام معناسنه در) استوار همزه نک ضمی وسینک سکونی و تانک
 ضمیمه محکم دیمکدر (زحمت من مصدرک مقولته اضافتی در) ندهی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب (محصول ترکیب) پادشاهه درویشک کلامی محکم یعنی مؤثر کلدی درویشه دیدی
 بندن بر نسته استه درویش دیدی انی استرم که دخی بکازحمت و بر میدسین پادشاه دیدی بکا
 بر نسیحیت ویر درویش دیدی * بیت * دریاب کنون که نعمت هست بدست * کین دولت
 و ملک میرو دست بدست * دریاب فعل امر مفرد مخاطبدر (دریابیدن (دریافتن دن
 دین و یافتن دن دین حرف درسز اصابت ایلمش) دریاب لفظ مشترک در کلامغه تدارک یکنده
 ایله دیمکدر (ایرشمک و الاق و طویق معناسنه در دین اسک سو یلمش) فهم ایله
 دیدنه کذلک (کنون شمدی دیمکدر) که حرف بیان (و با حرف تعلیل (نعمت تایی خطاب
 معنی جهته دسته مقیددر (بدست تقدیرنده) (کین که حرف تعلیل (و این اسم اشارتدر
 دوانه (ملک یمک ضمیمه ساطت و مملکت معناسنه در) میرو فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
 دوات و ملکه راجع تحتده ضمیردر علی سبیل لیدل (دست بدست تقدیری از دست
 بدست در الدن اله دیمکدر (محصول بیت) شمدی آخرته لازم اولان احوالی تدارک ایوب
 قار که الکده نعمت و دوات و آر (یعنی فرصت الدن ایکن فوت ایلمه که صولک بشیمانلق اصی ایلمز
 زیر بونمت و ملک و دوات الدن اله کیدر) (یعنی سندن اول اولنلرک انده قلماد بیگی کبی سنکده

رد سروری
 فتح کافی مرجع ابن سید
 علی در

رد شعی
 رد شعی

رد ابن سید علی
 رد سروری
 رد ابن سید علی
 و سروری

الکده قالماز * حکایت * یکی از وزرا پیش ذوالنون مصری رفت و همت خواست که روز و شب بخدمت سلطان مشغول و بخیارش امید وار و از عقوبتش ترسان ذوالنون بگریست و گفت اگر من از خدای تعالی چنین ترسیدی که توان سلطان از جمله صدیقان بودی * پیش بودند وقت معائنۀ در (ذوالنون دیمکله دنیا دایکی کیمسه مشهور در) بریسی انبیادند که حضرت یونس پیغمبر علیہ السلام مدر (و بریسی ده اولیادند که ذوالنون مصری حضرت نریدر) ذوالنون مشایخ تذکره لند طبقه اولی ده یازارل واسم شریفی ثوبان در (و کشتی ابوالفیض در) و لقبی ذوالنون (و ذوالنون لقبیله ملقب اوله سنده و چه تفصیله محتاج در انکچون ترک ایلدک) ترسیدی و بودی یازی حکایت ایچوندر (محصول ترکیب) وزیرلر در بریسی ذوالنون مصرینک یانه واردی و همت دیلدی که کچه و کونز پادشاهک خدمته مشغولم و دخی خیر و حسناته امیدوارم (یعنی امیدایم و عقوبت و عذابندن قور قانم ذوالنون بوسوزی ایشدینچک اغلدی و بدی بن الاهدن بونجیلین قور قایدیم که سن پادشاهدن قورق سین صدیقلرک بریسی اولوردم * قعنه * کربودی امید راحت و ریح * پای درویش بر فلک بودی * نبودی فعل نفی ماضی (و یا حرف حکایه) امید راحت اضافتی مصدرک مفعول در (ریح راحت معطوفدر بر مضاف تقدیر یله (یعنی بیم ریح) پای درویش لامیه (درویشدن مراد عابد و زاهد در) بر حرف استعمال (فلک معروف) بودی فعل ماضی حکایت حال (محصول بیت) اکسر راحت و نعمت امیددی اولیایدی یعنی چتده راحت و حضور امیددی اولیایدی و جهنده عذاب و عقاب قور قوسی اولیایدی یعنی اگر عباد و زهاد نیت و خلوص طویته مجرد خدائک عبادتیه و طاعتیه استحقاق ایچون و ذاتک تعظیم و تحمیل و اجلاله لیاقتیچون عبادت ایلسدل درویشک یاغی فلک اوزره اولوردی یعنی مذکور شرطله عباد و زهاد خدایه عبادت و طاعت ایلسدل ملائک مقربین کبی عرش عظیمده سیر ایدر لردی حاصلی مقبول خدا اولوردی یعنی مراتب عالیه واصل او اولردی * و روزیراز خدا برترسیدی * همچنان کز ملاک بودی * و راصلی و اگر ایدی ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (برترسیدی یا حرف نأکید) و یا حرف حکایت قور قیدی دیمکدر مصرع اول ثانی به مرهوندر (همچنان انجیلین دیمکدر) کز ملاک اصلی که از ملاک در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی (ملاک بودی ملاک اولوردی یعنی ملاک کبی مکرم و معزز او اولردی زیرا ملائکه خدادن زیاده قور قار که دائمناظرند و حضورنده در (و اگر وزیر پادشاهدن قور قدیغی کبی خدادن قور قیدی ملاک کبی معزز و مکرم و بیچیل او اولردی) حاصلی حضرت عیسی کبی عوایق و علائق دنیاسدن پاک و مجرد اولوب فلکده عروج ایدوب ملاک مرتبه سن بو اولردی (در برینه کز یازانلر شرطی شرطه عطف ملا حظه سن ایلماشلر بعض شراح بویتنک مصرع ثانیسنی (چو ملاک بر فلک ملاک بودی) یازوب لامک کسر یله اولکید و قحیله ثانیسنده و اگر قافیه رعایتی اولیایدی آیکنجیده کسر لامک وجهی واریدی دیمش (و اکثر صحیح نسخهلر ده مذکور مصرعک بدلی همچنان کز ملاک ملاک بودی اولکینک کسری و ثانیکنک قحیله دیمش صحیح نسخهلر ده اولانی ترک ایدوب غیر صحیحی یازماسی غرایبند در بولک صحنی ییلوب اکه اعتراف ایلد که نصرکه * حکایت * پادشاهی بکنتی کنه هم فرمان داد گفت ای ملاک عجب حسنی که ترا رمنت از زحود مجوی گفت چه گونه گفت این عقوبت بیک نفس بر من راید و زه آن بر تو جاوید بماند * پادشاهی یا حرف وحدت (بکنتی یا حرف صله) بی کنه هاض فتی لامیه در بر مضاف تقدیر یله شخص بی کنه دیمکدر (حاصلی مصدرک مفعول اضافتی در و یا حرف وحدت) فرمان داد فرمان و یردی یعنی بیوردی

(گفت بی کناه دیدی) با حرف مضاحبت (موجبه فتح جیم و کسر جیمه جائز در فتحه
مقتضا معانیه و کسر ایل سبب معانیه فقدر (خشمه اضافتی لامیه در (و یا حرف وحدت
(که حرف رابط صفت) ترا سگ دیمکدر مفعول آزار خود مصدر که مفعولیه اضافه اضافتی در (مجوی
فعل نهی مخاطب جویندند دینه دیمکدر (چه گونه توجه له و تنک صکی دیمکدر
(عقوبت بونده عذاب معانیه در (یک با حرف ظرف (نفس کنندی معانیه وساعت
معانیه و ملق جائز (برآید حاصل اولور دیمکدر یعنی تیز بکر (وزنه آن اضافتی لامیه در) بزه
باه عربینک فتحیه کناه معانیه در (جاوید ابدی حاصلی باقی و دائم (بماند فعل مضارع
مفرد غائب قالور دیمکدر مانیدند منتقدر ماندند دینلر غلط ایملر (محصول ترکیب)
بر پادشاه بزبی کنا: مظلومی قتل بیور دی اول مظلوم دیدی ای پادشاه بنم اوزریمه اولان
خشم و غضبک سببیه و مقتضایه (حاصلی بنی قتل ایملکه کنیدی کنی انجیدوب آزار ایله
زیر احدت نفس مقتضایه بنی هلاک ایدر سین لیکن سن بدن زیاد زحمت و ضرر چکر سین
پادشاه دیدی سنی قتل ایملکه بن توجه له متضرر اولورم (مظلوم دیدی بکا ایده چکک
عذاب و عقوبت بنم اوزرمدن برانده و برنفسد تمام اولور (یعنی برنفسد انک المندن قور تلورین
اما انک کناهی ابدالآباد سنک اوزرکده قالور زیرا قتله مستوجب دکل که بنی قتل ایملکه سن
آخرته معذب اولیاسن * رباعی * دوران بقا چو باد صحرابگذشت * تلخی و خوشی وزشت
وزیبارگذشت * دوران بقا لامیه زمان بقا دیمکدر (یعنی زمان حیات زیر بقادن مراد حیات در (چو
ادات تشبیه در (باد صحرایه همراه تخصیص ضرورت وزن و قافیه ایچوندر والا باد مطلقا
سریع المرور در صحرایه و عمرانه نسبتی برابر در (بگذشت با حرف تأکید) گذشت فعل ماضی مفرد
غائب یکدی دیمکدر بونک کبی برلده اولاجنی اولش برینه تنزل ایدوب ماضی فعلیه تعبیر
ایدرل نکه قرآن عظیمه مواضع عیدیه ده خصوصاً قیامت احوالنده واقع در (پس بونده
بگذرد معانسی و یروب بومقوله مواضعه معنای ماضی معتبر دکلر دیو و یکدی دینلر
دخل ایدن بی وجه سولش (تلخی یا حرف مصدر) خوشی ده بویه در مراد خوشیدن
لذت در (زشت چرکین (زیبا افتده راشقدر اما بونده خوب معانیه در ضرورت
وزن و قافیه ایچونر زیبا دیمش (محصول بیت) زمان حیات بی ثبات باد صحرایه
سمر عتله یکدی یعنی باقی قالدی حاصلی عمر هر نه قدر که محدود و مطلق ایه ده دو کمسی
مقرر در پس یکمش حکمده در ابدی دیناده لذت و لذت سزلک و کوزل و چرکین هر نه ایه
یکدی کندی باقی قالمادی (یا مصدر یلر ضرورت وزن ایچوندر والا زشت و زیبایه
نسبت بالازم دکل (یعنی آبی و طنلو و چرکین و کوزل دنیادن یکوب کندی باقی قالمادی
* پند آشت ستمگر که ستم برما کرد * در کردن او بماند و بر ما بگذشت * پند آشت ظن ایلدی
(ستمگر ستم ظلم (و کرکاف عجمک فتحیه و کاردن مخفف ادات فاعل در جی معانیه ستمجی
یعنی ظلمجی معانیه (که حرف بیان (بر حرف صله (کردن بیون ضمیره اضافتی لامیه در
(بماند فعل ماضی قالدی دیمکدر (برما از ما دیمکدر (محصول بیت) ظلم ظن ایلدی که بزه ظلم
ایلدی یعنی خیال ایلدی که جور و جفایی بزه ایدوب کنندی حضور و صفا سور دی لیکن
خبری بوق که بزدن برانده یکوب کندی و کناه و مظلمه سی ابدی کنینک بونده قالدی زیرا
دنیاده بد نام او اوب اخرته عذابن جکر العیاذ بالله من غضب الله * ملک رانصیحت
اوسودمند آمد و از سر خون او در گذشت و عذر خواست * پادشاه بی کناهی نصح و بندی
قاندلی کلدی یعنی تأثیر ایلدی و انک قتلی سودا سندن یکدی یعنی قتلدن عفو ایلدی و عذر

دیدی که سنی ناحق بیه قتل ایدوب اولوگاهدار نکاب اید یوردم که آخرتم او بنی یقسا یوردم
 زیر اقل نفسی بغیر حق اید یوردم دیدی حاصلی لطف و احسانه خاطرین تسلی ایلدی
 * حکایت * وزیرای نوشیروان در مهمی از مصالح مملکت اندیشه میکرد و هر یکی برفوق
 دانش خود رأی میرد ملک نیز همچنین اندیشه میکرد بزرگچهره را رأی ملک اختیار افتاد
 وزیران در سر گفتندش رأی ملک راجه مزیت دیدی بفرکر چندین حکیم گفت بموجب
 آن که انجام کار معلوم نیست و رأی همگین در مشیت خداست که صواب آید یا خناس
 موافقت رأی ملک اولیترست تا اگر خلاف صواب آید بعلم متابعت او از معصیت او این باشیم *
 (مهم بونده ضروری معنائه در) و یا حرف وحدت (مصالح مصلحتك جمیع در) (مملکت
 اضافتی لامیه در) (اندیشه فکر معنائه در) (میکردند حکایت حال مانعیدر ایلر دیدی دیگر
 (وفاق مصدر در موافق معنائه (دانشه اضافتی (و خود لامیه لر در) (رأی یا حرف وحدت
 (میرد فعل حکایت ماضی اورردی دیگر (نیز دخی معنائه در) (همچنین وزیرا کی دیگر
 (میکرد فعل حکایت ماضی ایدردی دیگر فاعلی ملک در) (بزرگچهره را اادات صله) (رأی ملک
 لامیه در) (افتاد دوشدی یعنی واقع اولدی معنائه فعل ماضی مفرد غائب در) (معالم اوله که
 می ایله مصدر فعل ماضیلر حکایت حال ماضی به دلات ایدر پس بونلره ماضی خالص
 معنایی ورنلرمی حرفك معنایی ضایع ایلشیر (وزیران مبتدادر) (سر یعنی خفیه) (گفتندش
 ضمیر بزرگچهره راجع و فاعلی وزیرا و جمله فعلیه خبر مبتدادر) (رأی ملک را اادات
 تخصیص ملک رأینك دیگر (مزیت ميك قحی وزانك کسری و یا مشده نك قحیه
 فضیلت یعنی ارتفاق معنائه در بومر مصدر در که فعلی بوقدر یعنی مستعمل دکلدر) (گفت
 بزرگچهره دیدی) (یا حرف مصاحبت (موجب جیم کسریله سبب دیگر و قحیه مقتضی
 معنائه در) (آن لفظنه اضافتی لامیه (که حرف بیان (انجام اخرو صوک معنائه در) (کاره
 اضافت لامیه در) (انجام مبتدای نیست خبری (و رأی مبتداهمکنانه اضافت لامیه در) (همکنان
 هانك قحی و ميك سکونی و کافی عجمینك کسریله جمیع معنائه اسم در) (مشیت ارادت معنائه
 مصدر در) (یعنی مصدر میی اللهه اضافتی لامیه در جمله ظرفیه خبر مبتدا (که حرف بیان
 (صواب طوغری (و خطا اگر پس شرطك جوابنه دا خل اولان فا معنائه در
 (موافقت رأی ملک لامیه لزوم مبتدای کلام (اولیترست خبری (یا حرف تعلیل (خلاف صواب
 مصدرك مفعولنه اضافتیدر) (یا حرف مصاحبت (علم متابعت لامیه (معصیت او مصدرك
 فاعلنه اضافتیدر) (این همز نك و ميك کسریله واراننده سکون یا ایله امین معنائه در) (باشیم
 فعل مضارع متکلم مع الغیر در باشندن بونده اولوز دیگر (محصول ترکیب) (نوشیروانك
 وزیرای او و مملکت و مصالح دولت خصوصنده بر مهم امر ده و ضروری حاله تدبیر و مشاورت
 ایدر لر دی و هر بری کنددی بلدیکی اوزره بر رأی و تدبیر ایدردی پادشاهده بونلر کی
 بر رأی و تدبیر ایدردی بزرگچهره پادشاهك رأی و تدبیر مختار واقع اولدی یعنی
 انك رأینی ترجیح ایلدی سا اوزر لرلك رأی و تدبیرینه وزیر لر بزرگچهره خفیه دیدلر
 پادشاه رأی و تدبیرینك فضیلتی و مزینتی کوردك بوقدر حکیمك فکر و تدبیر اوزره
 بزرگچهره دیدی اول سبیلله ترجیح ایلدم پادشاه فکرینی که ایشك صوکی معلوم دکلدر
 و جمیعك فکر و تدبیری الله تعالیك ارادات و مشیتده در که صوابی کله و باخط سامی یعنی
 جمیع تدبیر و تصرف خداك ارادته مفعول مصدر صواب و خطا میدر اندن غیری کیمه بیان
 پس پادشاهك رأی و تدبیرینه موافقت ایلک اولی در تا کیم اگر راه صوابه مخالف کلورسه اکا

مطل
 رد شعی و کافی
 مطل

متابعیت سببیه معاندتدن و خشم و غضبیدن امین اولوز * مشوی * خلاف رأی سلطان
 رأی جستن * بخون خویش باشد دست شستن * خلاف رأی سلطان اضافت لری لامیه در
 (رأی جستن مصدر یتن مقدم مفعولیدر) بخون با حرف مصاحبت (خون خویش لامیه در
) و شستن مصدر یتنك مفعول غیر صریحیدر (دست صریحی (محصول یتن) پادشاهك
 رأی و تدبیرنه مخالف تدبیر استك یعنی انك ایلامیکی تدبیره مخالف تدبیره طالب اولمق کندی
 قاتله ال یومقدر یعنی پادشاهه مخالف ایلام کندی جانندن و باشندن یکمکدر زیرا اولوامره
 اطاعت لازمدر * اگر خود روز را کوید شبت این * بیاید گفتن اینك ماه و پروین * خود
 ادات ناکید (روز را ادات مفعول کویدك مفعول اولی (و شبت ثانیهی (وای اسم
 اش رتدر شبه (با حرف استقبال (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیکدر بایدندن بایستندن
 دینلر خطا ایلاملر (اینك اشته دیکدر (پروین اولمکر بلند بنه دیرلر (محصول یتن)
 اگر پادشاه فرضا روز رفته بو کچه در کوند زدگار درسه اکا موافقت ایدوب کلامنی
 تصدیق و تأیید ایدوب کر چکدر پیوردیگز حقیقت حال اشته آی و اشته اولمکر کورینوب
 آشکاره طور زدیمك کرک (ظاهر بودر که حضرت شیخك پیوردیغی ظلمه و جوره متعلق
 سوز اولمدیغی برده در والا ظلمه متعلق سوزد، تصدیق ظلم صریحدر * حکایت * شایدی
 کبیران بر تافت که من علویم واقافه بجاز بشهر درآمد که از حج می آیم و قصیده
 پیش ملاک برد که من گفته ام * بونده نمیش داد و اکرام کرد و نوازش بی کران فرمود ترکیبی
 زیاد المین زائد سوبلش که هیچ رنسخه ده بوموجود دکل * یکی ازندمای ملاک دران
 سال از سفر آمده بود گفت من اورا در عید اضحی در بصره دیدم حاجی چه گونه باشد
 و دیگری گفت پدرش نصرانی بود در ملاطیه علوی چه گونه باشد و شعرش در دیوان انوری
 باشند ملاک فرمود تا بر زندهش نفی کند که چندین دروغ چرا گفتی گفت ای خداوند روی
 زمین سختی دیگر بگویم اگر راست نباشد بهر عقوبت که فرمائی سزاوارم گفت آن چیست
 گفت * شاید شيتك فتحیله زراق معناسنه در نکه بو ستانده پیورمش (یت) کره بر سر بند
 احسان مزین (که این زرق و شیدست و آن مکروفت) قصه خواننده شاید دیرلر پس برفاطلدر که
 رومده و مجرده مستعملدر دیومجل قویان ظاهر بودر که مناسنی بلسه مهمل قومندی
 و غیره به دخل ایلامدی (شاید کذاب معناسنه در اما بونده نخشد و ظریف معناسنه در
 دین نخشد و افترا ایلام (کبسو صاحب بلوکی (بر تافت آوردی دیکدر امیرلر صاحب لری
 آوردیکی کبی (که حرف بیان (علوی یا حرف نسبت علی به منسوب دیکدر (حاصلی امام علی
 اولادنه دیرلر (قصیده یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (پیش بونده قت معناسنه در
 (عید اضحی قربان پیرامنه دیرلر (ملاطیه سیواسدن آمد بولنده بر شهرك اسمیدر (انوری
 شعراء متقدمیند بر مشهور زورلی شاعرك مختصیدر اولویغنه دیوانی دلالت ایدر
 (محصول ترکیب) برشاید صاحب لری آوردی امیرلر کبی که بن علوی یم یعنی امیرم دیو و بجاز
 قافله سیله شهره کبر دیکه جندن کلورین دیو و پادشاهه بر قصیده صوندیکه بن سوبلدم دیو
 اتفاقا اول اثناسه پادشاهك ندما سندن بریسی یعنی مصاحب لرنندن بریسی اول بیل سفردن
 گشایدی دیدیکه بن پوشیادی قربان پیرامنده بصره شهرنده کوردم حاجی نیچه او اور
 و حجاجله بله شهره کبرمکدن حج نیچه ثابت اولور و بر مصاحبی دخی دیدیکه ملاطیه شهرنده
 بابایی بر نصرانی آیدی یعنی بر نصرانیك او غلیدر پس علوی نیچه اولور و حقننده شرف
 نوجهمه ثابت اولور و صوندیغی شعرینی دیوان انوریده بوالیدر (حاصلی اوچ جهندن

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری

رد شعی

کذب ظ هر اولدی پادشاه بیوردیکه انی او ره و شهر دن سو ره لکه بوقدر یلانی نیچون
 سو یلدک دیو (شاید دیدیکه انی یریوزینک پادشاهی برسوزدخی سوبلیه یی اکر کرچک
 اولمازسه هر عقوبت و جفا که بیورسین لایق و سزاوارم پادشاه بیوردی اول سو زدر
 شاید دیدی * قطعه * غریبی کرت ماست پیش آورد * دو پناه آست و یک چمچه دوغ *
 غریبی یا حرف وحدت (کرت تاضیم خطاب (ماست سین و تانک سکو نیله بوغرت دیمکدر
 پناه اولچک چمچه ترکیچه چمچق دیدکدر لکه بوزاجیلر استعمال ایدر لکه کچه دیدیلر
 افترا ایلدیلر (محصول بیت) بغریب یعنی بر مر د غریب اکر حضوریکه وقتکه بوغرت
 کتور رسه ایکی پناه سی صو و بر چمچه سی ایلندر یعنی کتور دیکه بوغرت مزور در
 صافی بوغرت دکلدر حاصلی کتور دیکه نفسنده صوایله ایلندر پس بوغرت کتور دم
 دیو کذب ایلش اولور یاندنر که عادتا اکا زجر و عتاب و عقوبت اولمازوبکا اولور * کرا بنده
 لغوی شنیدی مریج * جهان دیده بسیار کویدر دروغ * لغولامک قحی و سکون غینه کلام
 باطله دیرلر (و یا حرف وحدت (مریج فعل نهی مفرد مخاطب در بنجیدن انجمنه دیمکدر فعل
 لازمدر (جهان دیده وصف ترکیبی در سیاح مناسبه در (دروغ کذب مناسبه در (محصول بیت)
 پادشاهم بوغرت کتور مک کذبیدن انجمنه سین پس بن بنده دن ده برناماقول فعل و بر بهتان
 قول ایشند کسه بمحضور اولوب بکا عتاب و عقاب ایلوب معذور بیور زیرا جهان دیده
 و هرزه کرد هر جانی اولان کیمسه چوق کذب ایدر امدی اکا اعتبار ادوب جفا و جور
 ایلماک کرک * ملک بخندید و گفت ازین راست سخن در عمر خود نکفته بفرمودتا آنچه مامول
 اوست مهیاد ارنده * عمر خود لامیه در (نکفته ده یا ضمیر خطاب و هرزه حرف توسل هرزه
 خطاب ایچوندن دین خطاب فایر دکل ایش (تا حرف تعلیل (مامول اسم مفعولدر نصر
 یابندن امید ایش دیمکدر یعنی امید ایلدیکه نسته (مهیا حاضر دیمکدر (دراند فعل مضارع
 جمع غالب طو تارلر یعنی ایلدیلر (محصول ترکیب) پادشاه بوا یکی بیتک مضمونه کولدی و دیدی
 بوندن کرچکرک سوزی تمام عمر کده دیماش سین پس پادشاه بیوردی تاهر نه که امید
 ایلدیمه یعنی اذن و طو وندن و اچمه و انتوندن حاصلی دلدیکه نه ایسه آئی حاضر ایدوب
 ویردیلر و حاجت بیوردیلر تا کیم خوش دل اوله * حکایت * آورده اند که یکی از وزیران زردستان
 رحمت آوردی و صلاح همکشان جستی اتفاقا بمخطاب ملک گرفتار آمد همکشان در موجب
 استخلاص اوسعی کردند و موکلان بروی در معاقبتش ملاطفت کردند و ورزکان
 دیگر در سیرت نیک او پادشاه گفتند تا ملک از سر خطای اودر گذشت صاحب دلی برین
 حال اطلاع یافت و گفت * آورده اند روایت ایشلر یعنی راویلر روایت ایشلر (زردستان وصف
 ترکیبی در والف و نون ادات جمع در یعنی رعایا و فقرا و الی التمه اولان کیمسه ل (آوردی یا حرف
 حکایت (صلاح همکشان لامیه جمع بیتک ایلکنی وفاده سنی دیمکدر (جستی یش یا حرف
 حکایت استردی (موجب کسر جمله سبب دیمکدر (استخلاصه اضافتی اسم فاعلک مفعولانده
 اضافتیدر و ضمیر اضافت مصدرک مفعولانده در موکلان کافک فحمله موکلک جمعیدر اسم
 مفعولدر تفیل یابندن (والف و نون ادات جمعدر (معاقبت مفاعله یابندن مصدر در بولک کی
 رلرده شکنجه و عقوبت مناسبه در (ملاطفته مفاعله یابندن مصدر در ملایت مناسبه در
 (کردند یا حرف حکایت ایلرلر دی دیمکدر (ورزکان دیگر پیسانید (محصول ترکیب)
 روایت ایشلر لکه زرددن برسی الی التمه اولان رعایا و فقرا ره رحم کتور ردی یعنی ایدردی
 و جیمک ایلکنی استیوب دیلردی حاصلی هر کسه دوستاق ایدر دی اتفاقا پادشاهک

رد این سید علی
 و سروری و کافی

رد شیعی

خطابته (گرفتار و مبتلا) کلدی (یعنی بر خصوصه پادشاه مذکور وزیر انجنوب حبس و عقوبت بیوردی جمع اعیان و ارکان آنک استخلاصنه سعی ایلدیلر (یعنی سبب خلاصنه کوشش ایلدیلر و اوزرینه موکل اولانلر عقوبت و عذابنده ملاحظت ایلرل دی یعنی ملائمت کوس-ترلر دی (زیرا جمعی آنک احسان دیده لریدی بس اگا عقوبت ایلکده مساهله اوزره اولوب لطفله معامله ایلرلر دی و غیره اولول یعنی دفتردارل و نایبخیلر و اغار و بکلر و باشلر آنک خوب سیرت و روشی خصوصنده پادشاهه سویلدیلر (حاصلی هروجهله مدح و ثنایسی و ایلک جهتندن دعاسنی ایلدیلر (تا کیم سوزلری پادشاهنک کوکله تاثیر ایدوب صوچندن یکدی یعنی خطایسی عفو ایلدی بر صاحب دل بوحاله اطلاع بولدی یعنی بوم معامله به مطلع اولدی و دیدی (صاحب دلدن بونده مراد حضرت شیخ کندیلر دیدیلر * قطعه * نادل دستان بدست آری * بوستان پدر فروخته به * ناحرف تعلیل (دل دوستان لامیه) بدست باحرف صله (آری فعل مصارع مفرد مخاطبدر (بوستان پدر لامیه در مراد پدر دن ارثه انتقال ایدن بوستاندر و بابا لعل پدرک النده اولان بوستان مراد اوله زیرا لفظ عامدر ایکی وجهله یله تحمیلی وار ایکن حقیقته بوستان مراد دکلدر بلکه ماملکدر یعنی سنک و پدرک ماملکنی بیع ایدوب دوستلره بذل و صرف ایله دیکدر (فروخته اسم مفعولدر صائش معناسنه) به بانک کسری و هئی اصلیه ایله یک دیکدر حسن لفظیه شرح ایلین چرکین سوباش (محصول بیت) تا کیم دوستلرک کوکلی اله کتوره سین (یعنی احبا کوکالرینی اله کتوروب تسلیه ایلک ایچون پدرک بوستاننی صائش اولدیغک یکدر (و یا پدرک بوستانی صائش اولدیغی یکدر قصه دن حصه در) حاصلی احباب قابونی رعایت و تسلی ایلک ایچون پدرک و سنک ماملکنی بذل و صرف ایله یوللر بنه * بختن دیک نیکخواهان را * هرچه رخت سراسر است سوخته به * بختن دیک مصدرک مفعولنه اضافتدر (دیک یاه مجهولک کسریله و کاف عجمیه چولک دیکدر که عرب قدریر قافک کسری و سکون داله کاف عربیه دینلر غلط سوباشلر (نیکخواه وصف ترکیبی در ایلک دیلیجی دیکدر دوست معناسنه) الف و نون ادات جعدر (ورا ادات مفعول) و دیکک اضافتی لامیه در (رختدن بونده جائزدر که مطلقا اسباب مراد اوله) و یا تمقدن بذل و صرف مراد اوله (یعنی بیع ایدوب دوستلر یولنه نثار ایلک اولادر) یعنی ضاتلوب دوستلر مصالح و مهماتنه تلف ایلک احساندر ایلام کدن (بومعنی او جه و اصولدر قنبدیر) سرآیه اضافتی لامیه در اصلی سبرای ذریا ضرورت وزن ایچون حذف اولمش (محصول بیت) مخلص و خیرخواه دوستلره قران قینادوب طعام بشور مکچون هر نه که اولک اسباب و متاعیدر یائمش اولسی یکدر (یعنی هر نه که رخت خانه در دوستلر یولنه صرف و بذل اولوق اولادر (زیرا احباب یولنه مصروف اولان اسباب و متاع و مال و منال اسرافدن معدود دکلدر که کون نفعی و فائده سی اولیه البته ظهور ایدر) تنکه مذکور وزیر غونه در (مصراع اولک معناسنی دوستلرک چولکنی قینادوب ایچنده کنی بشور مکچون دینه دخل ایلین کندی مدخولدر (زیرا کندی چولکنی بشور مکچون دیوتعبیر ایلش * باندیش هم نکون کن * دهن سک بلقمه دوخته به * باحرف صله (باندیش وصف ترکیبی در دشمن معناسنه) دهن سک لامیه (بلقمه باحرف مصاحبت لقمه معروف) دوختن لفظ مشترکدر دیک و میخلمق یننده (محصول بیت) باندیشه ده یعنی دشمنکده ایلک اله یعنی اندن احسان و کریمی دریغ ایله زیرا ایلک اغزینی لقمه ایله طوقمش اولدیغک یکدر (یا خود ایلک اغزی لقمه ایله دیکامش و میخلمش اولسی یکدر (ضرب مثلدر ایلک اغزینی کک طو تر دیرلر (حاصلی حسن خلق و کرم و احسان آده دشمنلریده دوست

ردسروی

ردابن سید علی و سروری

انوار اولی

اطالع

ردسروی

ایدر دیمکدر دشمنی و بداندیشی کلمه تشبیه ایلمش (زیرا ایکسده موزیدر میخامقدن و دیگر کدن
 مراد اغزین طو توب یار امر سویت مکر * حکات * یکی از سران هارون الرشید پیش برامد
 خشمناک که فلان سرهنگ زاده مراد شام داد بدار هارون ارکان دولت را گفت جزای این چه
 باشد یکی اشارت بکشتن کرد و دیگری بزبان بریدن و دیگری بمصادره و نفی هارون گفت ای سر
 کرم انت که عفو کنی و اگر نتوانی تو نیز دشنام مادرش دهنه چندان که انتقام از حد گذردانگاه
 ظلم از طرف ما باشد * هارون الرشید خلفای عباسیه ک النبی خلیفه سیدر کنتی ابو جعفر در
 تاریخ نبویه نک یوز تمشده سریر خلافت جلوس ایلدی (معلوم اوله که کتب عربیده ثلاثینک
 اسم فاعل وزنی اوزره اولان اعلام ظاهر و ظاهر کی و فاعول وزنی اوزره اولنلر الفسریان لور
 هارون کی (وفارسی و ترکیده الفله) (خشمناک) (انکادات نسبتدر) (که حرف بیان) (محصول ترکیب)
 هارون الرشید اوغلارینک بریسی باباسی قشقه خشم و غضبه کلدی که فلان سرهنگ زاده انامه شتم
 ویردی (یعنی سوکدی هارون الرشید ارکان دولته سؤال ایلدیکه بونک جزاسی ندر) (یعنی
 خلیفه زمانک خاتونه شتم ایلینک جزاسی نیچه اولتی کرک) (ارکان دولته بریسی قتلند اشارت
 ایلدی) (یعنی قتل لازمدر و بر غیر بیسی دل کسمک کر کدریدی) (و بریسی مصادره ایدوب) (یعنی
 وافر مال الوب نفی بلد ایلک کرکدیدی هارون دیدی ای اوغل کرم واطف اولدر که انتقامله
 مقید اولوب کاهندن کچوب عفو ایلد سین) (زیرا انتقام الله لایق در واکر کناعدن کچوب
 عفو قادر دکل ایسک سنده انک اناسنه شتم ایله اما اول قدر سوکه که انتقام حددن تجاوز ایلده
 یعنی اول سکاسو کدوکی دکلو سوک زیاده سوکه که زیاده سوکه ددولت تقدیرجه کنه و ظلم نرم
 جانزدن اولور پس عدالتدن تجاوز ایدر و دعوی انتقام انک حتی اولور ملک زوزن حکایه سنده
 مصادره بی و شاید حکایه سنده نفی ایلدی شرح ایلد کد نصکره بونده ایکسده تکرار شرح ایلینه
 دخل ایلین بی وجه دخل ایلمش زیر التکرار حسن در * قطعه * نه مر دست آن بنزدیک خردمند
 * که بایل دمان پیکار جوید * پیل دمان بیانه در (دمان دمیدن صفت مشبهه در کو کر مش
 ویاوز لشم دیمکدر جوید بونده استم معناسنه دکدر) (بلکه ایلک معناسنه در) (زیرا پیکار
 جو و جنگ جو صواش اریته یعنی بهادره دیرلر پس پیکار جوید صواشه و جنگه قادر اولور
 دیمکدر (حاصلی قوت و قدرتدن کنایه در ایدی جنگ ایلک استبه دین مذکور اصطلاحی بیلز
 ایلمش) (محصول بیت) (عاقل فتنه در دکدر اول کیمسه که کو کر مش فیلاه جنگ ایلکه قادر اوله یعنی
 شویله بهادر اوله که فیلاه جنگ ایلکه مالک اوله علی الخصوص که فیلاه خشمی و غضبی و فتنه
 * بلی مردان کسست از روی تحقیق * که چون خشم آیدش باطل نکوید) (محصول بیت) (بلی تحقیق
 یوزدن مرد اولدر که چون خشم و غضبی کله باطل و لغو کلمات ایلده) (حاصلی پیل دمان
 ویر یابانه جنگ و صواشه مانک اولوب انلر حقتدن کلک یعنی انلره غالب اولتی چندان
 هنر دکل عقلا فتنه بلکه کال هنر و زیاده ارلک اولدر که خشم و غضب کلد یکی حینده باطل
 و بهوده سوز سو یلبه * مثنوی * یکی رازش خوبی داد دشنام * تحمل کرد و گفت
 ای نیک فرجام * زشت خو و وصف ترکیبدر (یا حرف وحدت بر یا اصلیه و بر یا مصدریه
 در دین معلومدر که بویته معناسنه و اسل اولامش) (نیک فرجام وصف ترکیبدر آخری
 و عاقبتی خبرلی معناسنه فرجام معناسی عاقبت اولدیغنی انکار بدن زائد انکار ایلمش
) (محصول بیت) (بریسنه بر امر و چرکین خوبلی بر کیمسه دشنام ویردی یعنی شتم ایلدی
 حاصلی سوکدی اول سوکولن کیمسه ده شتمه تحمل ایلدی ویدی ای آخری و عاقبتی خبرلی
 کیمسه نیک فرجام وصف ترکیبی اولدو غی بیلنر سنه بیتانمش * بیزانم که خواهی

مطالعه

درسروزی

درسروزی

درسروزی

درسروزی

ردای سید علی و سروزی

گفتن آئی * که دائم عیب من چون من ندانی * بترا فظننده بعضیلر تفصیل ایدوب بدتردن
 مخففدر دیدیلر و بعضیلر دیدیلر که مخفف دکل بلکه اول معنایه برکله در والله اعلم (زانم اصلنده
 از آنم در) که حرف بیان (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب) (آئی آن اسم اشارت) و یا
 ضمیر خطاب (که حرف تعلیل) عیب من لایمه (چون ادا تشبیه) (ندانی فعل مضارع
 مفرد مخاطب یلز سین دیمکدر) (محمول بیت) بن اندن بترمکه سن بکا اولسون دیکک سین
 (حاصلی هر قباحت که بکا اسناد ایدوب اولسون دیکک سین بن اندن بترم یعنی هر دیکک کندن
 بترم) زیرا بلورمکه عیبی بدن ایی یلز سین (حاصلی بنی کابینغی سوکک استر سین عیلمری
 بدن او کرن اندن صکره مراد بکجه سوک * حکایت * باطائفه بزکان در کشتی بودم زورقی
 در پی ما غرق شد و دو برادر در کربابی در افتادند یکی از برزکان ملاح را گفت بکیران هر دو
 برادر را تا ترا صد دینار بدهم ملاح نایکی خلاص کرد دیگری هلاک شد ~~کفتم~~ عرش
 نمائنده بود از آن سبب در گرفت و آن آخر افتساد ملاح بخندید و گفت آنچه تو گفتی بقیست
 و دیگر خاطر من برهاندن این بیشتر بود بسبب آن که وقتی دریابان مانده بودم این مرار اشتر
 نشاند و از دست آن دیگر تازیانه خورده بودم در طفلی کفتم صدق الله العظیم که بن عمل صالحا
 فلنفسه و من اساء فعملیها * با حرف مصاحبت (طائفه بزکان اضافتی بیانیه در) (زورق زانک
 و رانک قحله لیل و سکون و اوله صندل معنایه در و یا حرف وحدت) (در پی مالا میه) (کرد آب
 کاف بحکم کسری و سکون را ایلله صوچو ایکی که عربجه اکادر دور در لری ایکی دالک
 صندل لیل یعنی صوچکر بن پر که انده غرق اولقی خوفی اوله) (ملاح لغتده کشتیان در یعنی
 کجی اما بونک کی برلدر رئیس مراد در) (کی صاحبی دین غلط سو یلش) (بکیر فعل امر
 مفرد مخاطبدر کیرید ندن گرفتند دینلر غلط سو یلیدیلر) (تا حرف تعلیل) (صد دینار یوز
 التون دیمکدر هر برچون یوز التون دین عذبی سو یلش) (تا حرف تعلیل) (خاطر من
 لایمه) (با حرف صله) (رهاندن مصدر در قورتار مق معنایه) (الف و نون ادا تعدیه در زیرا
 اصلی رهیدندر) (اشتر همزه ناک و تانک ضمی و شینک سکونیه دوه یه دیرلر همزه ناک حذفیه ده
 لغتدر شتر دیرلر شینک و تانک صندل لیل) (نشاند فعل ماضی مفرد غائب بونده بیکدردی دیمکدر
 (تازیانه زانک کسریله قامچی دیمکدر) (طفلی با حرف مصدر اوغلانج خلق دیمکدر) (من
 اسم موصول محلا مرفوع مبتدا) (عمل فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی نخبسته منته راجع
 ضمیر در) (صالحا افظا منصوب مفعولیدر جمله فعلیه اعرابدن محلی یوقی صله سیدر اسم
 موصول) (فلنفسه فامعناى شرطی متضمن اولان اسم موصول خبرینه داخل اولمشدر زیرا
 صله سی جمله فعلیه در) (لام حرف جر مقدر کانیه و یا کاشیه متعلق) (نفس روحه و جانه
 و جسمه دیرلر بونده ذات مراد در) (ضمیر محلا مجرور مضاف الیه جمله ظرفیه محلا مرفوع خبر
 مبتدا در وجهه اسمیه بونک کی برلدره مفعول قول خدا در) (ومن سابق کی مبتدا) (اساء فعل ماضی
 مفرد مذکر غائبدر افعال باندن اصلی اسوه ایدی اعلال سببیه اساء اولدی وزنی افعلددر
 اساء نقیض احسن در یار امزاق ایلدی دیمکدر) (فایه سابق کیددر) (ضمیر مؤنث نفسه
 راجعدر جار مجرور ایلله سابق کی یا فاعله و یا اسم فاعله متعلقدر و خبر مبتدا در) (محمول ترکیب)
 (یعنی هر کس نه ایشلر سه کندی یه در اگر خبر و اگر شر حاصلی عمل صالح ایشلر سه ده کندی نه در
 و اگر عمل فاسد ایشلر سه ده کندی نه در) (محمول ترکیب) حکایه حضرت شیخ سیاح عالم ایکن
 کوردیکی وقایع و حوادثدن برینی ایراد ایدوب بیورر) (اگازاسله برکیده ایدم بزم اردمزده برصندل
 غرق اولدی و اول زورقده اولان خلق ارانده ایکی فرداش بر کر دابه دوشدیلر دولتلودن

رد سروری
 رد ابن سید علی و سروری
 رد سروری

بر بسی رتبه دیدی اول ایکی قرداشی طوت (یعنی خلاص ایله تاسکا یوزالتون ویره بن ملاح
ایکی قرداشک بر بسی خلاص ایدنجه اول بر بسی هلاک اولدی (یعنی غرق اولدی شیخ دیر که
ملاحه دیدم بقیه عمری قالمادی اول سبیدن انی تخلص ایله سنده تأخیر و تقصیر واقع اولدی
(یعنی بونی خلاص ایلمکه مقید اولدک وانی اعمال ابلدک ملاح کوالدی و دیدی سن دیدیک
مقرر و محقق درودخی بنم خاطر م بونی خلاص ایدوب قورنار مغندان زیاده ایدی اول سنبه که
بروقت بیابان و بر پرده پیاده یوریلوب قالمشیدم و بونی دوهیه بیکدردی و اول برینک الندن
طفل ایکن فاهچی بیش ایدم اول سبیدن قلبده عقده قالمشیدیکه استخلاصنه متوجه اولمادم
حضرت شیخ پیورر بوسوزی ایشیدنجه دیدم الله تعالی کلام قدیمده پیوردیغی بونده ظاهر
اولدیکه پیورمشدور من عمل الابه * قطعه * تانوانی درون کس مخراش * کاندین راه
خارها باشد * تاحرف توقیت (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب (درون کس لامیه مراد
خاطر در (مخراش فعل نهی مفرد مخاطب طرماله دیمکدر یعنی رنجیده خاطر ایله (که
حرف تعلیل (راهدن مراد کشتنک حیاتنده واقع اولان احوالدر (خارها دیکنلردیمکدر
(محصول بیت) مادامکه قادر سین کیمسه نک خاطر بن پریشان و رنجیده ایله (یعنی ممکن
اولدیغی دکلور کسک کوکلن اله کتوروب خاطر بن رعایت اله زیراعمر و حیات بولنده
نجه درلودیکنلر (یعنی مشکلات و معضلات وار حاصلی انسانک باشنه چوق ایش کلور
(پس خلقله شویله معامله اتمک کرک کیم باشکه بحال کلچک هر کس سنک یوانکه جان و باش
فدا ایلیسه بو بولنده دیکنلر واردیمکدن مراد یعنی سن کیمسه نک کوکلن خراش ایدرسک
سنک کوکلنده ایدرلر (حاصلی کاتدین ندان و کاتکیل نکال قندبر * کاردر ویش مستند برار *
که ترانبر کارها باشد * مصراع اولده اضافت لایله در (برآر حاصل ایله دیمکدر (که حرف
تعلیل (ترانسنک دیمکدر سکا دیمکدر (نیز دخی دیمکدر (کارها ایشلردیمکدر (محصول بیت)
درویش و فقیر مستند و بیچاره نکده مصححند بولوک (یعنی انکده کارنده معاونت و مظاهر ایله
زیرا سنکده نجه درلو مصالح و مهماتک واقع اولور پس غیر یلرده سنک مصالحکده بولوب
مهماتک ادا ایلسونلر و یا خدا ایلیه دیمک اوله (معلوم اوله که بو حکایه و زرشفیک حکایه سنه
متصل یازلق کرک ایدیکه بویابه فی الجمله مناسبتی اوایدی قندبر * حکایت * دو برادر بودند یکی
خدمت سلطان کردی و دیگری بسی بازوان نان خوردی باری ابن توانکر درویش را گفت
چرا خدمت سلطان نمی کنی تا از مشقت کار کردن برهی گفت تو چرا کارنگی تا از مذلت
خدمت رهایی یابی که حکما گفته اند نان خود خوردن و نشستن به که کرز بر بستن و بخدمت
ایستادن * باحرف مصاحبت (سعی بازوان مصدرک فاعله اضافتیدر (بازوانه الف و نون
ادات جمع در بازول دیمکدر (باری باحرف وحدت بر کره دیمکدر (خدمت سلطان مصدرک
مفعولاه اضافتیدر (مشقت کار کردن اضافتیده بویله در (برهی فعل مضارع مفرد مخاطب قورکه
سین دیمکدر (مذلت خدمت مصدرک فاعله اضافتیدر (رهایی باحرف مصدر رهایی خلاص
مده سنده در (باری فعل مضارع مفرد مخاطب بولاسین دیمکدر یا بدندن (که حرف تعلیل
و یا حرف بیان (نان خورد لامیه (و خوردنک مقدم مفعولی (به یک دیمکدر نکده مکرر بیان
اولندی (پس حسن دین حسنه احسنی فرق ایدر دکل ایش (که من تفضیلیه معاسته در یعنی
از (کرز بر بیانیه (بسنک مقدم مفعولیدر (بخدمت باحرف ظرف (ایستادن اباغ اوزره
طور هق دیمکدر (محصول ترکیب) بر زمان ایکی قرداش و ارایدی بر بسی پادشاهه خدمت
ایدردی و بر بسی بازولی سعبیله یعنی کدیمنی و عرق جینبیه اتمک پیوب تعیش ایدردی حاصلی

ردشیمی

ردشیمروزی

ارباب کسیدن ایدی بر کره بوغنی قرداش درویش قرداشه دیدی نیچون پادشاهه خدمت
ایلز سین نایش اشک مشقت والمندن قورتیوب خلاص بولاسین درویش قرداش دیدی
سن نیچون ایش اشک سین تا خدمت دانتدن خلاص بولاسین یعنی مخلوق قبوسنه خدمت ایلک
ایندالندن قورتلا سین که حکما دیشلر کندی اتمکین بیوب اوتورمق یعنی حضور ایلک یکدر
التون قوشاق قوشانوب مخلوق خدمتمده طور مقدن یعنی کندک کی بر مخلوق خدمتمده
اولمقدن * بیت * بدست آهک تفته کردن خیر * به ازدست بر سینه پیش امیر * آهک الف
ممدود ایله وهانک قحیله وکاف عجمه آلچی و کرج بونده کرج مراد در (تفته قرینه سیله تفته به
اضافتی بیانه در قزمش کرج دیمکدر) (کردن خیر تقدیری خیر کردن ضرورت وزن ایچون
تقدیم و تأخیر اواندی یعنی قزمش کرج بوغرمق یعنی قرضدرمق) (پیش امیر لامیه) (محصول بیت)
ال ایله قزمش کرجی خیر ایلک یعنی قرضدرمق بوب بوغرمق یک و پادشاه اوکنده الی سینه
اوزره قویوب طور مقدن یکدر یعنی اکابر خدمتمده ال قاوشدرمق وایاغ اوزره طور مقدن
قزمش کرجی ال ایله قرضدرمق بوب بوغرمق یکدر) (آهک کاف عربیله در دینلر بلزلر ایش
(و آهن وزنی اوزره بر قزمزی صوادر که ترکیبیه اکا آلچی دیرلر دین هم اوننده خطا ایش
وهم کنندنده زیرا بونده آهک تفته دن مراد سویش طاش کرجدر علی کل حال بونده اهکی
آلچی به تخصیص ایدلر بیتدن مقصوده واصل اولماشلر) (مصراع ثانیسی به ازدست بردست
پیش امیر یازانلر نادرواقع اولانی اختیار ایشلر بعض نسخهده آهن تفته واقع اولمش مبالغه
طریقیه قزمش دموردیمکدر) (دست بردست نسخه سنی دست بر سینه نسخه سنه ترجیح
ایلین نادری مشهوره ترجیح ایش تفته به اسحق معناسنی ویرن قتی صوق سولاش * قطعه *
عمر کرانماه درین صرف شد * ناچه خورم صیف وجه پوشم شتا * عمر کرانماه بیانه) (کرانماه
وصف ترکیبدر) (کران کاف عجمک کسریله لفظ مشترک در اغرو قیتمی پشنده بونده قیتمی
معناسنه در) (وماه اصل معناسنه در پس معناسی اغراضللی دیمکدر معنای لازمسی قیتمی
دیمکدر پس معنای مطابقسی قیتمی دین وچوق قیتمی و اغراضللی دین معنای لازمسی
ویرمیشلر) (درین اسم اشارتدر بر مقدر فکرمه مصر و قدر که مصراع ثانی اتی بیان ایدر) (تاونک کی
پرلده عجب معناسنه در تکه دیوان حافظ شرحنده مکرر بیان اولمشدر) (صیف صادمه مکمل
قحی و یانک سکونیه یاز معناسنه در) (وشتاشنک کسریله قیش معناسنه در) (محصول بیت)
عمر کرانماه به بوفکرده صرف اولدی عجب یازین نه یرم و قبشین نه کیرم دیو یعنی فکرده عاش
قیدندن بر دم اسوده و فارغ اولمادم و تفرقه خرج و قیود کسوه و لباسدن بر نفس خلاص بولمادم
(درین لفظنک مشار الیهی مصراع ثانیکن مضمونیدر دینلر لمشار الیهی اکلامشدر
* ای شکم خیره بنانی بساز * نانکنی پشت بخدمت ونا * شکم شینک کسری وکافق قحیله
قارن دیمکدر) (خیره خاء عجمه نک کسریله آلچی و بزبون معناسنه در تکه حیره رای دیرلر فاسد
فکرلی کیمسه به) (بنانی باحرف مصاحبت) (و یا حرف وحدت) (بساز باحرف تأکید) (وساز
فعل امر مفرد مخاطبدر ساز بنددن قانع اول دیمکدر) (تاحرف تعلیل) (نکنی فعل نفی مستقبل
مفرد مخاطب ایلیمه سین دیمکدر) (پشت مفعول اول صریحی) (بخدمت باحرف ظرف و یا
حرف مصاحبت مفعول غیر صریحی) (دوتا ایکی قات دیمکدر تکه دیباجه ده پشت دوتای
فلکده بیان اولدی ایدی) (دونانکننک مفعول ثانی صریحدر) (محصول بیت) ای فاسد شکم
برانکله قانع اول و حیوانات کی اکل و شرب و آب و علف قیدینه دوشه تا کیم اکابر ملازمتمده
وملوك و سلاطین خدمتمده ارقی ایکی قات ایلوب پادشاه عالم اوله سین (زیر القناه کنز

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی

رد این سید علی

و سروری

رد سروری و شعی

رد کافی

رد سروری

رد این سید علی

رد سروری و شعی و کافی

رد سروری و کافی

لا یفتی در (خیره نك معناسنی لجوج و بداندیش دید کدن صکره خیره چشمی (و خیره دستی بوکا
ضم ایدوب قامشمش و او پوشمش معنای بی ذکر ایدن صدد دن کلا خارج اولمش (و لجوج
و معاند و نادان و بد اندیشه تفسیر ایدوب بو محله حر بص و غیر قانع معناسی مر ادر دین
اکثر کلام ایش بلا فاده (و خیره لجوج و غیر قانع معناسند در دین محله مناسب سوز
سویلمش * حکایت * کسی پیش نوشیروان عادل مرده آورد که خدای عزوجل فلان دشمن
را برداشت گفت هیچ شنیدی که مر افرو گذاشت * برداشت قالدردی (یعنی دنیادن رفع ایلدی
حاصلی اولدردی دیمکدر (هیچ شنیدی استفهام معناسنی متضد ره هیچ ایشدکی دیمکدر
(فرو گذاشت ترك ایلدی و ایش ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) بر کیمه نوشیروان عادل
قتد کلوب مرده کتوردیکه الله تعالی فلان دشمنکی قالدردی (یعنی دنیادن کوتوردی (نوشیروان
بو خبری ایشیدیمک کلن کیمه یه دیدیکه هیچ کیمه دن ایشدکی که بنی ترك ایدوب باقی و مؤید
قودبغی (یعنی اصلا ده خبری بشارت بو ایدیکه بنی امانت ایلوب دنیاده باقی قو ایلدی والا
اول بو کون کتدیمه بزیارین کیدرز نهایی برایکی کون اول بزدن اول کتمش اولور باو که
نه مشلق کرک و نه سرور و جور * بیت * مر ابرک عد و جای شادمانی نیست * که زندگانی ما
نیز جاودانی نیست * مر ابکا دیمکدر (یا حرف مصاحبت سببی متضن (مرک عد و لامیه
(جای بونده محل معناسنه در (شادمان صفت مشبهه در (و یا حرف مصدر (مایه اضافتی لامیه در
محل مسرت و سرور دیمکدر (که حرف تعلیل (زندگانی یا حرف مصدر (مایه اضافتی لامیه در
(جاودانی یا حرف نسبت بهض نسخه ده مر ابرک عد و یرینه اگر بر عد و دوشمش
(محصول بیت) بکا دشمنک مرکی و هلاکی سببیه سرور و شادمانی محلی بوقدر (یعنی
دشمن اولمکه سرور اولاجق یردکل زیرا بزم حیامن دخی باقی و مؤید و ثابت دکلدر (یعنی
عدونک اولومله سرور اولماز زیرا بزده عالمده ثابت و پایدار دکل ایز (حاصلی اول بو کون
اولدیمه بزده بارین و بار کون اولماز مقرر در * حکایت * گروهی از حله در بارگاه کسری
در مصیحتی سخن میگفتند بزجر هر خاموش بود گفتند چرا درین بحث باما سخن نگوین
گفت وزرا اهل اطباء و طب داروند هر جز نسیم را پس چون ینم که رای شما بر نیج
صوابست مر ارا ن سخن گفتن حکمت نبشد * گروه کاف عجمی ضحیه بلوک معناسنه در
(و یا حرف وحدت (بارگاه دن بونده مراد سرای و دیوانخانه در (کسری عرب کافک
فتحی و کسریله و سکرین سین و فتح را ایل او قور (اما عجم کسر را ایله دیرل کسری عجم پادشاه لرینک
لقی در (نیکه رومک قیصر (و حبشه نك نجاشی (و مصرک فرعون (و خاقان چین و قفقورک
لقی در (کسری خسروک مریدر جمعی اکا سره کاور (خلاف قیاس اوزره (زیرا قیاس
کسرور دیمک ایدی رانک فتحیه عیسون و موسون دیدکری کبی سنک فتحیه (کذا فی مختار
الصالح (محصول ترکیب) کسری بارگاهنده حکم دن بر باوکی بر مصیحت خصوصنده سوز
سویلمش و لر دی بزجر هر که کسری نك وزیر اعظمی ایدی اسم اولوردی و بونلر تدبیر و مشاوره سنده
داخل دکل ایدی یعنی بونلرله مشاوره ده بله دکل ایدی حکما دید بار که نیچون بو خصوصده
بزله مشاوره و تدبیر داخل اولمز سین بزجر هر دیدی وزرا طیبیلر مثلاً و در و طیب دو او بر من
مر بضدن غیری یه پس چون کوردم که سز لر ای و تدبیر بکر طریق مستقیم اوزره در بکا نده
سوز سونلک حکمت اولماز * مثنوی * چو کاری بی فضول من بر آید * مراد روی سخن گفتن
نشاید * کاری یا حرف وحدت (فضول من لامیه در (فضول فانک وضادک ضمه لیه عجم مصدر
معناسنه استعمال ایدر ارتقای و زیاده لك معناسنه (اما صحاحده بو ایدیه بووز اوزره مصدر

رد ابن سید علی
رد کاف
رد سروری و شعی
رد ابن سید علی
رد سروری و شعی

شادمانه دال ساکن
و هر رده مانک ماقبل ساکن
او قور تدبر

رد شرح چیم

کتورمش (محصول بیت) چونکه برایش بنم زیاده افسوس و ارتقا فسوس حاصل اوله یعنی برایش که بن قریشوب قاتلق سوز حاصل اوله بکا اول ایشده سوز سوزیک لایق دکل زیر انحصیل حاصل لازم کلور (فضوله برنا ادخال ایدوب آدن باء مصدر دیدنل زیاده فضوللق ایلملر در که هضمه قابل دکل نامل ندر * و کریم که ناینا و چاهست * اگر خاموش بنشیم کنهست * که حرف بیان (ناینا اعمی یعنی کوره دیرل) چاه چیم بحمله قوی معناسنه در (محصول بیت) فاما شویله که بر برده قوی اوله و بر اعمی کیسه اول محمله بولینوب قوییدن بی خبر اولوب دوشمک احتملی اوله و بنده بوحالی کورم اگر نایفانی طریق سلامته دلالت ایلموب اهما ال ایدوب طمناسم که کنار اولورم زیرا اول حینده سکرتم تلف نفسه سبب اولور (قصه دن حصه بودر که اگر سزک رأی و تدبیرده خطا کن اکل اسم الله سوبلردم سکوت ایلمدم دیمکدر * حکایت *

هارون الرشید را چون ملک مصر مسلم شد گفت بخلاف ان طاعی که بغرور ملک مصر دعوی خدایی کرد بنخشم این مملکت را مکر بکمترین بندگان * بخلاف با حرف صله (خلاف بویله رلده رغم و ک و ر لک معناسنه در) آن طاعی به اضافتی لامیه در (طاعی ازغون دیمکدر) که حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت) غرور ملک لامیه در (و مصره اضافت بیایه) و یا لامیه (دعوی خدایی مصدرک مفعولنه اضافتی در) و یا حرف مصدر (بنخشم فعل نفی مستقبل متکلم وحده بغضلامیم دیمکدر) مکرادات استناد الی معناسنه (با حرف صله) کترین ترادات تفصیل و یا حرف نسبت (نون حرف تأکید) بندگانه اضافت لامیه در (محصول ترکیب) چونکه هارون الرشیده ملک مصر مسلم اولدی یعنی خلافتنه و سلطنتنه داخل اولدیکه اول ازغونک یعنی فرعونک رخنه و کورلکنه که مصر سلطنتی غروری سببیه تکریاتی دعواسنی ایلدی مملکت مصری بغسلیم الا قوللریک غایتله دنی سنه یعنی الحقرخنه * سیاهی داشت کودن نام او حصیب ملک مصر را بوی ارزانی داشت * سیاهی با حرف وحدت (داشت طوتاردی یعنی کنیدنک وار ایدی) کودن کاف عریک و دالک قنجهه زریله لغت عربده سمراتنه دیرل تشبیه واستعاره طریقله احق کیسه به کودن دیرل (نام اولامیه) حصیب حاکم ضمی و صادک فتحیله صورت تصغیرده (بوی با حرف صله) ارزانی لایق (داشت طوتدی یعنی کوردی) (محصول ترکیب) هارونک برقره عری وار ایدیکه آدی حصیب ایدی مملکت مصری اکا لایق کوروب حاکمکنی اکا و بردی * کوبند عقل و کفایت او بحدی بود که طائفه حراث مصر شکایت آوردن که پنبه کاشته بودیم بر کنار نیل باران بی وقت آمد تلف شد گفت بشیم بایستی کاشتن صاحب دلی بشنید و گفت * عقل و کفایت عطف تفسیری شکایت در بعض نسخه ده کفایت یرنه کیاست دوشمش زیر کلک معناسنه (بحدی با حرف ظرف) و یا حرف وحدت (که حرف بیان) طائفه حراث اضافت بیایه در همزه بی اضافت ایچون کلش دیدنلر اولکی بلد کلری خطازی اوزره ذاهب اولملر (حراث جمع حاردر نصاروزنی اوزره آنجیلر دیمکدر زراع ده دیرل مصره اضافت لامیه در) که حرف بیان (پنبه باء بحکم اوچ حرا کتیه و سکون نوله عقی معناسنه در) کاشته بودیم اکش ایدک دیمکدر (کاشتن مصدرندن مشتق) (بحرف استعلا) کنار معروف (نیل و اضافت لامیه مصر ایرمانی) (باران بی وقت آمد تلف شد) (ظاهر بوندن مر آتیک طغیاندر و الا مصرده اولقدر یغمور یا غمز که اکثری افتابلیه) (بشم باء بحکم فتحیله و سکون شنبه بو که دیرل) (بایستی با حرف حکایه در) (بایستی کرک اولقی) (کاشتن اکث) (محصول ترکیب) روایت ایدرل که عقل و کفایتی وفهم و فراستی بر حده و بر مرتبه ایدیکه یعنی بر طبقه ده ناقص العقل و نادان و احق ایدیکه مصرک

دعویده همزه اضافت ایچوندر
دین عندی سوبلش زیرا
هرگز اضافت همزه اقتضا
ایلمر مکر که کلدنک اخرنده هاء
رسمی اوله انده ده همزه عین
بتراشکننده یازیلور بین بین
او قنور بونده خود بایک کسر یله
او قنور لیکن گاه اولور که
ضرورت وزن ایچون بالفعل
یازیلن یایی ساکن او قو بوب
اضافت ایچون بریادخی اثبات
ایدرلر بونجاین دعوی مثلا
نکه باب نایده کلور (بیت)
دراز بی شب ازه رکان من
(س) که یک دم خواب در
حشم نه کشتست شد

زدشعی و کافی

زیرا اضافت ایچون کلن یادر
همزه دکلدر شد

شبهه لرده ناقص کورینور

للصابع

اكنجى طائفه سى شكايست كنه ديلر كه نيل كنارنده پاموق اكلش ايدك يغمور وقتسز كلدى يعنى
 نيل وقتسز طاشدى و پند من فاسد و تباه اولوب هب تلف اولدى يوشكايستن مقصود لرى بوكيم
 آفت سماويدن نقصان و خسران كوردك بويل بزدن پنبه جهندن عشر و خراج طلب ايلك
 ديمكدر خصص ديدى بولا املك كرك ايديكز كه يغمور ضرر ايلوب زيان كور ميديكز يعنى شويله
 احق و نادان ايديكه بوكده پنبه كپي اكلور و بچيلور صانور دى پس بر صاحب دل بوسوزيني
 ايشيدوب ديدى جاژ در كه صاحب دلدن شيخ كندى مراد اوله و ايشته سى ايلدن روايت
 طريقيه اوله * مثنوى * اگر روزى بدآنش در فرزدى * زناد آن تك روزى تر نبودى * روزى
 ياء اصليه ايله رزق معناسته در (با حرف مصاحبت) و داناش اسم مصدر در علم معناسنه تركيه
 ياش ديمكدر (در حرف تا كيد (فرزدى حكايست حال ماضى ارتايدى (تنك لغته طار
 ديمكدر اما بونك كپي يرله ده قلندن عبارتدر (ترادات تفصيلدر معناه تنكه مقيددر تنكتر
 ديمكدر (نبودى يا حرف حكايه در (محصول بيت) اگر ارزاق و اموال و جاه و جلال عقل
 و داناش مقدار نجه ارتوب زياده اوليدى يعنى هر كسك رزق عقلنه و فهمنه كوره اوليدى
 جاهلدن رزق و مالى از رزق و طاررق كيسه اولازدى يعنى جهله افقر ناسدن اولوردى ليكن
 ارادت خدايله بويله دكل بلكه خدا * يادادان چنان روزى رساند * كه صدداناد ران حيران
 بماند * با حرف صله (نادانان الف و نون ادات جمعدر (رساند الف و نون ادات تعديه در
 ايرشدر ديمكدر اصلنده رسد ايدى ايرشور معناسنه (كه حرف بيان (داناصفت مشهوره در
 علم معناسنه (در آن يعنى رزق ايرشدر مده (صددا نامبتداى اول حيران مبتداى ثانى (بماند
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلى تحتده حيرانه راجع ضمير جمله فعليه خبر حيراندر (وجهله
 اسميه خبر صدردر (وجهله صغرا و كبرياك اعرابدن محلى بوق جمله ابتدائه (محصول بيت) نادانله
 خدا انجيلين رزق و مال و بر كه بوز عاقل و دانا اول رزق و مال و جاه و جلال و برمه سنده حيران
 و سر كردان و مدهوش قالور عريده بوضمونى ايراد ايلشدر ليكن عربى بيلين شرح اولانجه
 حظ ايلاكى ايچون ترك ايلدك * مثنوى * بخت و دوات بكار داني نيست * جز تا ييد اسماعلى
 نيست * با حرف مصاحبت (كار دان و صف تركيبى در ايش بليجي ديمكدر (يا حرف مصدر
 (با حرف مصاحبت (تا ييد تفعليل يابندن مصدر در لغته محكم ايلكدر (اما بونك كپي يرله ده
 مراد توفيق ربانى و لطف و احسان صمدانيدر (آسمانه اسناد مجاز بدرزير افاعل حقيقى خلاق
 عالمدر (آسمانى ياسى حرف نسبتدر (محصول بيت) بخت و دوات و سعادت و رفعت ايش
 بليجيكله و مبصر لغله دكلدر بلكه توفيق ربانى و تا ييد صمدانيدن غيرله دكلدر (حاصللى
 بخت و دوات قوت علم و معرفت و كماله ميسر دكلدر بلكه فقر و غنا و بر ملك خلاق عالمك
 ارادته منوطدر انجى * اوفتادست در جهان بيمار * بى تميز ارجند عاقل خوار * اوفتادست
 اصلنده اوفتاده است در حذف و ايصال طريقيه هاء رسميله همزه مجتلبه يى ترك ايلدى
 (زيراسين و تا ادات خبر در فعله داخل اولماز اسمه مخصوصدر (تميز اصلنده تميز در ايكي
 ياله اما عجم عين الفعل ياستك حذفيله استعمال ايدر (ارج قيمت و مقدار معناسنه در (و مند
 ادات نسبت معنای لازمى معزز و مكرم ديمكدر معناسنى مقدار صاحبيله تفسير ايدوب
 معزز و مكرم معناسنه كديكى انكار ايلين فرزند ارجند معناسنى بيلز ايمش (ارجند سكون
 جمله جيگك ضميمه در دين خطا سويلش (زيرامند لفظنك ماقبل دأما سنا كن او اور
 (خوار و او رسميله ذليل و حقير معناسنه در مصراع اول ثانى به مروه ندر (محصول بيت)
 دنياه چوق واقع اولمشدر نى عقل و نى تميز يعنى تشخيص و تميزه مالك اوليان معزز و مكرم

رد سرورى

رد ابن سيد على و شمسى

اولق و عاقل و عالم خوار و ذلیل اولق عالمده بوجوق واقع اولمشدر * کیمیا کر بغصه مرده
ورنج * ابله اندر خرابه یافته کنج * کیمیا کاف عربك کسریله عالم حبله نك بر یسیدر که
بعضی حبله ایله التوندن غیری معدنیاتی التون ایدرلر (و کراتات فاعلدر بی معناسنه کیمیاچی دیمکدر
(یعنی اول فته چالشن دیمکدر) باحرف مصاحبت (غصه غم اما اصلنده یمنک بیرکن بوغزده
طوران لغمه در (رنج الم معناسنه) ابله همزه نك و لامك فتحه لرله احق معناسنه در
(خرابه ویرانه معناسنه در کنج بونده دینه معناسنه در) محصول بیت (کیمیا کر) یعنی
اول عمله سعی و کوشش ایلین کیمسه غم و غصه ورنج و محنت و المله و مفلس اولوب کتمش
و فقر و فلاکتله اولمش و تمش (اما ابله و جاهل هیچ الم و زحمت حکم کسرین و طالب و راغب
دکل ایکن ویرانه کنج و دینه بولق واقع اولمش * حکایت * بکی راز ملوک کنیرک
چینی آورده بودند خواست که در حالت مستی با وی جمع آید دختر سماعت کرد ملک
در خشم شد و مرا و را از بند کان بسیاهی بخشید که لب زیرینش از پره بینی در گذشته
بود و زیرینش بگریبان فرو هشته هتکلی بود که صخره جنی از طلعتش بر میدی و عین القطر
از بغش بکنیدیدی * کنیرک و کنیر جاریه به دیر لر) چینی به اضافت بیانیه (در خشم
خاتک فتحی و سکون شینله غضب دیمکدر) شد بونده رفت معناسنه در (مرادات تأکید) یعنی
رائک مضمونی تأکید ایدر (لب زیرین بیانیه) پره بینی برون قلغی دیمکدر (زیرینش زیننه
معطوف (بگریبان بالتهاء غایت ایچوندن الی معناسنه) فرو فاک صبله ادات تأکید (هشته
بونده صار قش معناسنه در) هیکل بونده هیئت معناسنه در (و باحرف وحدت) که حرف بیان
(صخره جنی صادق فتحی و خاتک سکونیه سلیمان پیغمبرک مهرینی سرقه ایلین عفریت در
دیدلر که زیاده بد شکل و چرکین قیافت ایش که سائر عفریتلر ایدن اور کر ایش (طلعت بونده
بوز معناسنه در) رمیدی حکایت حال ماضی اور کردی دیمکدر (قطر فاک کسری و طانک
سکونیه بونده قطران معناسنه در) پس عین القطر قطران بکاری دیمکدر (بغل بانک و غین
معجمه نك فتحه لر یله قولق معناسنه در که عربجه ابط دیرلر همزه نك و بانک کسره لر یله) باحرف
تأکید (کندی کاف محکم فتحیه یمنک بارامز قووق که عربجه اکانتن دیرلر حضرت شیخ
قره نك اوصافنده مبالغه بیورر (محصول ترکیب) پادشاهلردن برینه چین و لایندن جاریه کتور مشلر
ایدی پادشاه استدی که مستانه لک حالتنده انکاه مجامعت ایلله جاریه منع ایلدی یعنی الی ویرمدی
ورضا کوسرمدی پادشاه غضب ایلدی وانی قوللردن برقره قولنه بغشلدیکه اوست طوداغی
بور نینک قلاغندن آشمش ایدی و انت طوداغی بقاسنه نك صار قشیدی بر بد شکل ایدیکه
صخره جنی بویله بد شکل و بد قیافت ایکن بوزین کورسه اور کوب چاردی و قطران بکاری
قولوغندن قووقاردی یعنی شکلی بدو کند بغلی بدتر ایدی * بیت * تو کوی تاقیامت زشت
روی * برو خست و بر یوسف نکوبی * کوی شرط مخدوفه جوابدر (یعنی قره نك شکلی
کوریدک دیدک فعل مضارع مفرد مخاطبدر کوییدندن) تا حرف انتهاء غایت (زشت رویه
وصف ترکیبی در) و باحرف مصدر چرکین بوزل لک دیمکدر (بر حرف استعلا) و اوضمیری
قره به راجعدر انک اوزرینه تمامدر دیمکدر (نکوبی یاه مصدر یه ایلله ایلک دیمکدر (محصول بیت)
سن دیدک قیامتدک چرکین بوزل لک یعنی بو چرکنلکی انک اوزرینه محتومدر یعنی اکا ختمدر
حاصلی چرکنلک ایدن اوته اولمازو حضرت یوسف اوزره کوزل لک یعنی حضرت یوسف
عالمده لام حسنی ن حدونی پایان اولدیغی کی بونک قبحی کذلک بی حدودی غایتدر * قطعه *
شخصی نه چنان کر به منظر * کر زشتی * اوخیر توان داد * شخصی باحرف وحدت (کر به بونده

مکروه معناسند در (منظر بونده شکل معناسند در) کره منظر و صف ترکیب در بدشکل و مکروه
 هیئت معناسند (کذاصلی که از ایدی) (که حرف بیان) (زشتی یا حرف مصدر) (واویه اضافتی لامید در
 (داد بونده دادن معناسند در) (محصول بیت) بر شخص ایدی اما او یله بدشکل و کره هیئات
 دکل ایدیکه انک چر کنلکندن وزشت رولغندن خبر و یرمک ممکن اولیدی یعنی چر کنلکی فوق
 الحمد ایدیکه قابل تعبیر دکلدر * وانکه بغش نعوذ بالله * مر دار بافتاب مر داد * واو
 حرف عطف (که کاهدن مخفف در) (مر دادن لاشه وجیفه مر اد در) (با حرف ظرف
 (آفتاب مر داد لامیه در تقدیری ماه مر داد و یا مر داد ما ایدی ضرورت وزن ایچون حذف
 و ایصال اولدی) (مر داد تاریخ جلای حسابی اوزره شهور صیفیه نك اوزره ایک اسم در که
 اول ایده لاشه لر وجیفه لر زیاده بدقوار خصوصاً کیم عن بلرک یعنی قره لر قوائقاری
 (محصول بیت) قره نك شکلی و صورتی معلوم اولدقدنصره قوائغی نعوذ بالله آفتاب مر داد
 ماعده لاشه وجیفه کبی ایدی یعنی قتی بدقوار دی شو قابل که هیچ بروجهله فوق و سته تحمل اولماز دی
 استعاده بوجهتنددر * سیاه راداران مدت نفس طالب بود و شهوت غاب مهرش بخنید
 و مهرش برداشت با مدادان ملک کنیزک راجست و نیافت ماجرا گفتد خشم گرفت و بفرمود
 تا سیاه را با کنیزک دست و پا استوار بندند و از بام جوسق بخندق در اندازند یکی از وزرای
 نیک محضر روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت سیاه رادار بن خطایی نیست بلکه سائر بندگان
 و خدمتکاران بخشش و انعام خداوندی معنادند گفت اگر در مفاوضه اوشی تأخیر کردی
 چه شدی گفت ای خداوند نشنیده که گفته اند * سیاه را را حرف تخصیص سیاهک
 دیمکدر (مهر میک کسر یله محبت معناسند در) (بخنیدد پرشردی دیمکدر) (مهر میک
 ضمه بکارندن عبارت در مهر بن قادر دی یعنی بکارتنی ازاله ایدی) (با مدادان ایرته دیمکدر
 (بام طام اوستی) (معلوم اوله که یوقاری ولایتک اولرینک اوستی دوزدر) (یعنی مسطح دراکا
 بحجم بام دیر) (جوسق جیم عربک و سبتک فتحه لر یله برج اوزره اولا کوشک در قصر معناسند
 و اضافت لامیه در) (با حرف صله) (و خندق معروف) (در حرف تأکید) (اندازد فعل مضارع
 جمع غائب) (و یا فعل امر جمع غائب حاصلی ایکسیده صیفیه ده مشترک در انالرو یا اتسونلر
 دیمکدر) (خطایی یا حرف تکبیر) (بلادات اضراب) (که حرف تعلیل) (سائر جمع و باقی معالزده
 مستعملدر) (مفاوضه افتده مشارکت معناسند در اما بونده مجامعت معناسند در) (واویه اضافت
 مصدرک معالزده در) (کردی یا حرف حکایه) (شدیده بویه در) (محصول ترکیب) (انفاقا
 سیاهک اول مدته نفس خبیث طالب و شهوت و توقائی و ارزوسی غالب ایدی جاریه به مهر و محبتی
 حر کنه کلوب اختیاری الدن کنیدی و مهر بنی قادر دی یعنی قرانغی الدی ایرتسی که پادشاه
 شراب کیفیتدن آیلوب عقله کلدی جاریه بی استدی و بولمادی کیچه واقع اولان ما جرانی
 سو بلدیله غضبه کلدی و یوردی تا سیاهک جاریه ابله بله الی و یاغنی محکم بغلیه لر و برج اوزرنده
 اولان کوشکدن حصارک خندقه اتالرو یا اتسونلر بویه اولنجه انی خویلی وزیرلر دن بریسی
 شفاعت یوزینی ره قودی یعنی پادشاهه تعظیم ایدی و دیدی پادشاهم سیاهک بو خصوصده
 خطاسی یوقدر بلکه سائر قوللر و خدمتکار لر سعادتلو پادشاهک انعام و احسانته معناد لر در
 سیاه بیچاره ده بونی معناد اولان بخششله قیاس ایدوب استرداد احتمالی خاطرینه کتور میوب
 خنکار و یردی دیو مانکانه تصرف ایلشدر) (پادشاه وزیردن بو مصاحبتی ایشدجک دیدی
 اگر بر کیچه مجامعتی تأخیر ایلسنه اولوردی وزیر دیدی ای پادشاه مسموعکن اولمادی حکما
 و عقلا دیدکلری * قطعه * نشنه سوخته در حشمه روشن چورسید * تومنتدار که از پیل

دمان اندیشد * بعضی نسخه در روشن ریخته حیوان واقعدر (تشنه صومسز سوخته یا اضافتی
بیانیه در (وهمزه حرف توسل (ویاء بطنی اضافت ایچون کلمشدر (در حرف صله (چشمه روشن
بیانیه در (وعین بر آشکلی که عربیده و فارسیده همزه دن بدل کننابت اولنور بونک کبی برلرد اضافته
دلالت ایدر لیکن خالص همزه تلفظ اولن ز بلکه یالیه بین بین تلفظ اولنور (پس بونده ایکی
رده بله همزه اضافت ایچون کلمش دین اضافتی انکار ایدوب همزه صفتله موصوفی رابط
ایچون کلمشدر دین ذکر اولان تحقیق و تدقیقه واصل اولما مشلر (تومبدا میندار فعل نهی
مفرد مخاطبدر پنداریدنن ظن ایلله دیمکدر مابعدیه خبر مبتدا در (که حرف بیان (پیل دمان
بیانیه در کره مش و غضبه کلمش قبل نه که پسرهار و نه یکدی (اندیشد فعل مضارع
مفرد غائب قورقه دیمکدر (محصول بیت) نار درون ایلله سوزان اولان تشنه و عطشان چونکه
صافی صر چشمه سده و یاب حیات بکارینده ایرشدی یعنی واصل اوله س ظن ایلله اولوقت
هبتلی و کوکره مش فلدن خوف ایدوب پرواچک بلکه خاطرینده بله لکن انده قبل وارسلان
وقیلان اولدیغی * ملحد کرسنه در خانه خالی پر خوان * عمل اوزنکند کز رمضان اندیشد *
ملحد اسم فاعلدر الحمد یلحدن (یعنی افعال یا ندن طریق شریعتدن خارج اولوب حشره
و نشره منکر اولان ظالمه دیرلر (کرسنه بونده کاف بحکم ضمی و رانک ماکونی و سبک کسریله
ایچ معنسانه در که عربجه جایع دیرلر کاف بحکم ضمی و رانک کسری و سبک سکونیه ده
اغتر فا حفظ (در حرف ظرف (خاء خالی بیانیه (پربا بحکم ضمیله طلوع معنسانه در عربجه
ملان دیرلر (خوان بونده نعمت و طعام معنسانه در (ملحد مبتداء اول و عقل مبتداء ثانی در (باور
باء عربیه و واول قتحیله کردو یا کند لفظیه مستعملدر و یا بعض مشتقاتیه نفی و اثبات طریقیه
تصدیق معنسانه در بونده نه کند فعلیه مستعملدر که فعل نفی مستقبلدر ایلز معنسانه تصدیق ایلز
دیمکدر ما عدیه خبر مبتداء ثانی و جمله اسمیه خبر اول و مبتداء اول خبریه جمله مسأله فتمدر (کز که
حرف بیان (رمضان معروف (اندیشد فعل مضارع مفرد غایب فکرا ایدر دیمکدر (محصول بیت)
چ ملحد خالی آورده یعنی تنها خانه ده که کیسه حاله مطلع اولیه و خانه نعمت و طعامدن
ملان اوله یعنی پربا به عقل تصدیق ایلز که رمضان فکری ایدوب طعامه ال صومعه یعنی
رمضان فکری ایدوب طعام یماسنی عقل این غزالبته ایچ اولجه بیر (پرفظنی باء بحکمیه
برظن ایدوب باء عربیک قتحیله و خوانه مضاف فلان (و خوانی سفره معنسانه اخذ ایلن عجب
متصرف ایمش (و خالی لفظنی پر خوانه مضاف فلان نه خوب موزون ایمش (و پری باء عربیک
فتحی و رانک سکونیه تجویز ایلن غلط سبیلده مذکورلک اثرنجه کتمش عفی الله عنهم * ملاک را
این لطیفه خوش آمد و کمت سیاه را بتو بخشیدم کنیرک را چه کنم گفت کنیرک را بسپاه بخش که
نیم خورده او هم ابراشید * سیاه را را اذات مفعول (تو یا حرف صله) بخشیدم بولفظ ایکی معنایی
منضمدر (ری وزیره بشاق یعنی تملیک ایلک و پری کا عسو حین بخشاقی (کنیرک را را اذات
مفعول جاریه بی دیمکدر (سیاه یا حرف صله سیاهه دیمکدر (بخش فعل امر مفرد مخاطب
بغشله (نیم خورده بر کیسه نیک یعنی اذتک و یا حیرانک بی دیکندن و یا ایچدیکندن ارتنه دیرلر که
عربجه اکاسور دیرلر (اویه اضافت لامیه در (اورا اکادیمکدر (شاید فعل مضارع مفرد
غائب لایق معنسانه در (محصول ترکیب) پادشاهه وزیرک مذکور لطیفه سی خوش کلامی
و دیدی سیاه می سکا بشقادم ایکی معنایله یا جاریه فی نیجه ایلیم وزیریدی پادشاه هم جاریه فی
سیاهه بغشله که انک نیم خورده سی یعنی ارتو غیدر که بنده اکالایق در شمدن صکره سزک
حرمکره سزاکلک متاع اولن جائز کارر بوفکرلر کلیه خاطر بکر دن حقیقی کرک * قطعه *

مطابق
ردشعی و کافی
مطابق
رد کافی
رد سروری

هرگز اورا بدوستی مپسند * که رود جای ناپسندیده * اورا انی دیمکرد اضمار قبل الذکر
واقعدر (مرجع الیهی مصراع ثانی اولنده مقدر آن کس اوله یا خود اورا آن کس را تقدیرنده
اوله پس طریق اضمار اولماز (با حرف صله) دوستی یا حرف مصدر (مپسند فعل نهی مفرد
مخاطب بکنه ولایق کورمده) (که حرف رابط صفت) (جای ناپسندیده بیانیه) (محصول بیت ۱
هرگز اول کیمسه بی دوستی بکنه ولایق کورمده که نامعقول و نامعقول بره وارد یعنی اگر
محبوبک و مطاوبک و اگر غیر بیسی که ارادل نشین و ارادل پرست اوله انی دوست اتخاذ ایام
و کندی یاری و باورم دیوا کا اعتبار قلله بعض شراح جائز در که مپسند لفظی مفعول معنایه اوله
یعنی مرضی و مفعول اولماسون دیوا لکن فسادی زیاده واضحدر فتدیر * نشنه رادل نخواهد
آب زلال * نیم خورده دهان کنندیده * نشنه را را ادات تخصیص نشنه نك دیمکرد
(نخواهد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی نحتشه دله راجع ضمیر در و مفعولی (آب زلال
اضافت بیانیه ابله زلال طالی صوبه دیر پس بونده زلال وصفنده اطناب المین مطناب ایش
(نیم خورد و نیم خورده بر معنایه در که سابقا ذکر اولندی ایدی ترکیب مزجی قبیلنددر) (دهانه
اضافتی لامیه در) (و کنندیده بیانیه در) (مصراع ثانی آب زلالدن حال واقع اولمش) (محصول بیت)
نشنه نك کوکلی آب زلالی استن واکا مائل اولماز قوقش اغرنک ارتغی و سوری اولدیغی حاله
اول آب زلال یعنی هر قدر که کیمسه نشنه ایسه ده اغرنی قوقش کیمسه نك ارتغن و فضله سن
ایچمز حضرت شیخ و ییتی مبالغه طریقله سوق ایش والا قوقش اغرنی برصودن ایچمکله
اول صمر متغیر اولماز و حلال ایکن حرامده اولماز (و جائز در که نشنه نك اغرنک قوقوشنده
بیلیم و بیلیجک اگر اه لازم کلیمه واقعا اگر اه زهدن لازم کلور و خلقک چوغنک اغرنی قوقار
وینه بلور کن بری برینک سه ورنی ییر و ایچر بعض شراح نیم خورده هاء رسمیه و همزه ابله
بازوب اکثر نسخله نوشته بوشکلی اسناد ایدوب افترا ایش حال بو که نوشته بی کندی شریخندن
غیری برده کورمده و قدر نیمه زوارا یکن * قطعه * دست سلطان ذکر بکایند * چور بسر کین
در اوفتاد ترجیح * دست سلطان لایق (بکایند) دیمکرد استغفار انکاریدر (بند فعل مضارع
مفرد غائبزینشدن قنده کورر یعنی کورمز) (چون ادات تعلیل اسات شرط دین احباب
ایلامش) (با حرف صله) (سر کین سینک فتحی و کسر یله و رانک سکونی و کاف عجمک کسر یله
حیوانات ترسی و کمره سی تعریب ایدوب سرقین دیرل) (در حرف تأکید) (اوفتاد و اوامیه ابله
دوشدی دیمکرد) (ترجیح معروف اوفتاد فاعلیدر و ملاحظه ده مصراع ثانی مصراع اوادن
مقدمد رزرا علت معاودن مقدمدر) (پس تقدیر کلام چون بسر کین در اوفتاد ترجیح دست سلطان
ذکر بکاینددر) (بوله اولنجه بینه و اوفتاد ترجیح ده تنازع ایدر دیمکه احتیاج اولماز بینه نك
فاعلی ترجیح راجع ضمیر در فتدیر (بعض نسخده بینه برینه یا بد واقع اولمش معنایه سهلدر
(محصول بیت) فازرات و مهملات ایچنه دوشن ترجیح ردخی پادشاه الینی قنده کورر و زده بواور
(یعنی ترسه و کمره یه دوشن ترجیح هرگز پادشاه الینی کورمدیکی و پادشاه انی الله المدیغی کبی
(حاصلی پادشاه لایق اولمدیغی کبی سباهک ارتغی اولان کنیرک دخی پادشاهک نظر شریفه
و فراش لفظه هرگز لایق و مناسب دکل قصه در فاعل * نشنه رادل بک نخواهد آ *
کوزه بگذشته بردهان سلنج * آدن مرادمز کور آب زلالد رضروبت وزن ایچون حذف
اولندی) (کوزه کاف عربی صیغه و هاء رسمیه فارسیه در و هاء من کوز عربی در دغ دیرل) (بگذشته
ماضیدن قسمد کچمش دیمکرد) (بر حرف استعلا) (دهان سلنج بیانیه سلنج سینک و لامک ضمیر یله
ونونک کوزیله دود فده یا لاعد دیکری مرصع غایبه اغرغان اولار) (مصراع اوله

رد کافی

رد کافی

رد کافی

رد ابن سید علی و سروری

استفهام انکاری وار (محصول بیت) بر کوزه که آغزی بلامه کیمدنک آغزندن کیمه یعنی سنج
 اغزی کیمه که اول کوزه دن صواچیه تشنه ک کوکلی اول کوزه دن صویه فتنده طالب اولور یعنی
 هر قدر صوسر اولور سده کوکلی اندن صواچیه که مائل اولماز بر طبعی اندن اگرا ایدر (بوبیت
 حضرت شیخک اولدیفنده نظر وارزیر اتر کینده ترکیک واداسند . ضعف حاصل و علی الخصوص
 که بعض متونده موجود دکل بوبیتک شر خنده مکروهی ارتکاب ایلز دین اداده خلاف صحیح
 ارتکاب ایلش فتأمل * حکایت * اسکندر رومی را گفتند که دیار مشرق و مغرب بچه کرفتی که
 ملوک پیشین را خراب و ملک و عمر و لشکریش ازین بود و چنین فتنی میسر نشد گفت بعون الله تعالی
 هر مملکتی که گرفتم رعیتش نیازم و نام پادشاهان جز بیکوی نبردم * اسکندر مشهور بر پادشاهک
 اسیدر که علما چونده اختلاف ایلدیلر (اصح قول بودر که نبی دکل ایمش) لیکن بر صالح و عابد
 و متدین حکیم کامل ایدی که علمی ارستطالینس دن الیدی (ابن فیلقوس رومی دیکله مشهور در
) بعضیلر سلسله اجدادینی حضرت نوحک اوغلی یافته ایصال ایلدیلر (و بعضیلر حضرت
 ابراهیم پیغمبره علیه السلام (و ذوالقرنین لقبه ملقب اولمسنده بجه وجه یاز مشلر) لیکن بر مقام
 استیفاسی دکل امدی اسکندر دیدیلر (که حرف بیان دیار دن بونده مملکت مر اددر) کرفتی
 فعل ماضی مفرد مخاطبدر (که حرف تعلیل) ملوک پیشین بیانیه (جز غیر معناسنه در) با حرف
 مصاحبت نیکویی با حرف مصدر (محصول ترکیب) اسکندر رومی به دیدیلر که مشرق
 و مغرب دیارینی نوجهله ضبط ایدوب تحت تصرفه کنوروب مسخر قلدک ایلر وی پادشاهلرک
 خزینهلری و سلطنتی و عمر و لشکری سندن زیاده ایدی حال بوکه بوقیح و تسخیر میسر اولمادی
 که سکامیسر اولدی اسکندر دیدی خدای تعالی ک عو نیله هر مملکتی که فتح و تسخیر ایلدم رعیتی
 انجمدم و نام سلاطین ماضیه نی ایلکدن غیر یله ایلدم یعنی جمیع خبر ایلد کرایلدم که الله تعالی بکا
 جمیع اعطا ایلدیکنی اعطا ایلدی * بیت * بزرکش نخوانند اهل خرد * که نام بزرگان بزشتی
 برد * بزرکش شین اضمار قبل الذکر طریقله (مصراع ثانی ک اولنده مقدران کسه راجعدر
 تقدیری انکس را کدر) نخوانند او قومازل (یعنی دیمزل) اهل خرد لایمه (و فاعلی نخواننددر) که
 حرف رابط صفت (نام بزرگان لایمه در یاء بطنیله) بزرگان دن بونده اکا بر مر اددر (با حرف
 مصاحبت) بزشتی با حرف مصدر در چر کتاک دیمکدر (برد فعل مضارع مفرد غائبدر) بریدن
 بردن دکل (محصول بیت) اهل عقل و فراست اول کشی بی بزرک و کبر او قومازل (یعنی
 اکا اولو کیمه دیمزل که اکا برک نامنی زشتغله اکا) حاصلی اکا بر ناسی چر کنه لیکله ذکرا بده نی
 عقلا ارادل ناسدن عد ایدرل * قطعه * این همه هیچست چون می بگذرد * تحت و تحت
 و امر و نهی کبرودار * این همه مبتدا و مصراع ثانی ک مضمونته اشارتدر (هیچست خبر مبتدا
) چون حرف تعلیل (می حرف تأکید زیر می حاله و یا استقباله دلالت ایدر بوا یسه استقبال
 مقامیدر) بگذرد فعل مضارع مفرد غائب و فاعلی این همه یه راجع تحتته ضمیر (و بعضیلر
 مصراع ثانیده معدود اولانلر فاعلدر دیدی) لیکن فیه نظر (کبرودار) و دارو کبر و اعطف
 ایکسی یله صواش معناسنده مستعملدر (کبر کبریدن) و دارو دایندن مشتقدر (کرفتن دن
 وداشتن دین احوال اشتقاقدن کلمیا غافل ایمش فتدبر (محصول بیت) جمیع امور
 دنیا یعنی تحت و تحت و دولت و سلطنت و امر و نهی و حکم و حکومت و عسکر چکوب اورمه
 و طوعمه و فتح ممالک هیچ نسنه دکلدر چونکه آخری فانی و گذاران در حکم عدمده در پس
 عاقل اولان بونلره کوکل بند ایدوب عقد قلب ایلز بعض شراح کبر و دار طه طراق و طنطنه
 و صاویل یورت معناسنه در بونک استعمالی بودن غفلت اولمیه دیمش معلوم اولاکه کندی

رد کافی

خدای

نسخه

نخوانند فعلی اهل

خرد اسناد مسامحه

طریقله درفتد بر

شد

رد کافی

بواسطه دادن کلیا غافل ایش فند بر * نام نیک رفتگان ضایع مکن * تا بماند نام نیکت پایدار * نام
 نیک بیاید (ورفتگاه اضافه لامیه) (نام نیک مکتب معقول اولی وضع ثانیه) (نا حرف تعالی
) (بمفعول مضارع مفرد غائب قله دیمکدر) (نام نیک بیایه) (و بماند فاعلی) (پایدار و وصف ترکیبی در
) (دآریدن ثابت و برقرار معنای در اعراییدن بماند خبری واقع اولشدر) (محصول بیت)
 یکم سائر که یعنی موتا که ابی آدینی ضایع ایله یعنی آدنی خبر ایله ذکر ایله اذکر و موتا که بالخبر فواسخه
 تا کیم عالمه سنگده ابی آدک ثابت و پایدار و برقرار قله یعنی تا کیم سنده صحیفه روزگارده خبر ایله مذکور
 اولاسین * باب دوم در اخلاق درویشان * حکایت * یکی از زرگان پارسی را گفت که چه
 کوی در حق فلان عابد که دیگر آن در حق او بطعنه سخنها گفته اند گفت در ظاهرش عیب
 نمی بینم و در باطنش غیب نمی دانم * دوم دالک و واک ضمه لایله ایکی دیمکدر (اخلاق
 خلق جمعیدر) خامضموم و لام مضموم و ساکن اولی جائز در (درویشانه اضافه لامیه در
 درویشان مراد اهل سلوک صوفی در) (پارسیا به عجمیله عابد و زاهد دیرلر) (و یا
 حرف وحدت) (و اادات مفعول) (که حرف بیان) (فلان الفاظ کنایه دندر) (که حرف تعالی
) (با حرف مصاحبت) (طعنه ها تصرفات عجیبا مکندر زیرا بونک اصلی طعنه در طایف فحشی
 و عین سکونیه مصدر در نصر باندن مصدری طعنه کلور طنک فتحله) (گفت مسئول عنه
 اولان پارسیادی) (در حرف ظرف در ایکی برده لایله) (باطن ظاهر مقابلیدر) (محصول ترکیب)
 اکابر دن بریسی بر زاهد صور دیکه فلان عابد حقه نه دیر سین زیر اسندن غیر یلر انک
 حقه نه طعنه سوزلر سوزیلر که زهد و صلاحه منافی ایشلری وارد دیو پس سن نه دیر سین
 انک حقه نه) (پارسیا جواب ویر دیکه ظاهر نه عیب کورم و باطن نه غیب بلم یعنی ظاهر نه
 و باطن نه بر قصور و نقصاننه مطلع دکلر زیرا مؤمنه لایق اولان بود که ظاهر حالنه ناظر
 اولوب احوال درونی صلاحه حمل ایدوب سوء ظن اوزره اولیه * قطعه * هر که راجاه
 پارسیابی * پارسیان و نیک مردانکار * هر که هر کیمه بی دیمکدر حرف رابطه بی ضرورت
 وزن ایچون کتور ممش (جامه پارسیا پارسیا جامه وصف ترکیبی اقسامند زاهد و عابد
 لباسی دیمکدر) (بیت نیک هر که مفعول اولی و جامه پارسیا ثانیه) (پارسیان مقدم مفعولی
) (نیک مرد ترکیب مزجیدر اصلنه مرد نیک ایدی اضافه ضرورت وزن ایچون مزج ایلدی
 انکار مقدم مفعولدر) (انکار فعل امر مفرد مخاطبدر افعال قلوبدن ظن ایله دیمکدر
) (محصول بیت) (هر کیمه بی که عابد و زاهد لباسی کوره سین اتی زهد و عابدیل و ابی آدم
 ظن ایله یعنی اتی صالح بیل و ابی کیمه در دیو اعتقاد ایله) (حاصلی صلحا لباسنده اولانه مادامکه
 شریعت مطهریه مخالف بر حالی معلوم اولیه حسن ظن لازمدر) (مصراع اولک معناسنی
 هر کیمه پارسیا جامه سیله کوره سین دین اداده قصور ایش فتأمل) (هر که راسنی لام جاره
 معناسن طو نان غلط ایش) (جامه اصلنه جامه ایدی همزه اضافه صکره همزه ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولدی دین بیتک مضمونک یانه اوغرا ممش) (و انکار انکاشتن و انکاریدن
 امر در دیوب و بالکز انکاریدن مشتق دینه اعتراض ایدن کنندی معترض واقع اولمش
) (جامه پارسیا خواجه سرا کیمدر و سبله اضافه اولان همزه مخذوف در دین مقصود بیت
 واصل اولمش منته سنده جامه پارسیا جامه پارسیا قدسیرنده در دین بومیدانک فارسلندن
 دکلدر * ورنه ای که در نهادش چیست * محتسب ادرن خانه چه کار * واصلنه
 واکر در (ندانی فعل نفی مستقبل) (که حرف بیان) (در حرف ظرف) (نهادنونک کسر ایله طبع
 و خلقت معناسنه در) (محتسب دیار عجمه امر معروف و نهی منکر ایلین محتسبدر اول دخی

رد کافی

رد شعی و کافی

رد سروری

رد سروری

رد کافی

رد شعی

ارهد و اورع علمان اولاغندر (را حرف تحصیل در لام جار معنایند) درون اریح معنایند در
 (خانه به اضافتی فی معنایند در) (محصول بیت) و اگر پارسا جابه اینک قبلند و دروننده وار
 ایدیکر (یعنی خیر دن و شر دن نه حال اوز در بلز سک فسنه لازم کلز) یعنی سکا احوال
 دروننه اطلاع لازم دکل زیر احتسبک او ایچنده نه ایشی وار (یعنی محسبک امر معروف و نهی
 منکر ده وظیفه سی فساد و منکری ظاهر اولانی اخذ ایلکدر احوالی مستور اولانه تعرض
 ایلکه مرخص دکلر زیر افقها یور مشلدر (الفسق الحفی لا یسقط العداة) یعنی بر کیمسه که
 فسقنی اخفا ایلوب اشاعت ایلیمه بزاکا ظالم دیمز * حکایت * درویشی رادیم که سر بر
 آستان کعبه نهاد می نایدومی گفت یا غفور و بارحیم تو دانی که از ظلوم و جهول چه آید که
 ترا شاید * درویشی (یا حرف وحدت) را ادات مفعول (که حرف بیان) آستان کعبه
 لامیه کعبه نك ایشیکی دیمکدر (کعبه مکه شهرنده اولان تکرری اوبدر) نهاده هار سعی
 حرف ترتیدر قیوب دیمکدر (می نالید حکایت حال ماضی ایلکدری دیمکدر) می گفت ده
 بویه در سوبلردی دیمکدر (یا حرف ندا) غفور مبالغه ایل اسم فاعلدر غایتله یار لغایچی معنایند
 (رحیم بوده مبالغه ایل اسم فاعلدر زیاده اسر کیچی دیمکدر) ظاومده مبالغه ایل ظالم
 (جهول مبالغه ایل جاهل دیمکدر) چه آیدنه کلور (یعنی نه حاصل اولور دیمکدر) (که
 حرف بیان) ترا سکا دیمکدر (شاید فعل مضارع مفرد غائب بونده یارایه) یعنی لایق
 اوله معنایند در (محصول ترکیب) بردویشی کوردیم که باشی کعبه ایشکینه قیوب ایلکدری
 و سوبلردی یا غفور و بارحیم سن بلور سن که ظاوم و جهولدن نه کلور ونه حاصل اولور که
 سکا لایق اوله یعنی بن سکا لایق طاعت و عبادت کتور مکه قادر دکل معلوم اوله که عموما شرح
 نهاده لفظند فصر کرده (بودوروی در زمین می مایند) ترکیبی زیاده ایدیلر لیکن تکلیک عرضنی
 بوز مشلر زیر کعبه نك ایشیکی بردن یوقار و آدم بویجه وار یعنی بوسک و اقعدر (پس باشی ایشیکه
 قود قدر فصر که یوزین یره سورتک هرگز مقصور دکلر زیر مانع الجمعدر ایشیکی برآنده
 و برساننده اولق میسر دکلر) آستاندر مراد جدار کعبدر دین راستعلا ایچون اولدیغنی
 ملاحظه ایلر بمش زرا جدار ی اورزه باش قومق سطحه عروجله میسر در اول ایسه ممکن دکلر
 فذیر * قطع * عذر تقصیر خدمت اوردم * کندارم بطاعت استظهار * عذرک نقصیه
 (و تقصیرک خدمته اضافتلی لامیه لدر) و عذر آوردمک مفعولدر (که حرف تعلیل) بطاعت
 ندارمک مفعول غیر صریحی (استظهار استفعال باندن مصدر در ارتق لایق معنایند مفعول
 صریحی) (محصول بیت) یارب سنک ذات باککه لایق خدمت و عبادت و طاعت کتوره میوب
 بلکه خدمتکده واقع اولان قصور و نقصانک عذرینی کتوردم زیرا عبادت و طاعتیه اعتماد
 یوق و عمل موجب جنت اولمادیغن بلورم پس اعتماد محض لطف و کریمکه در * عاصیان
 از کنه توبه کنند * عارفان از عبادت استغفار * عاصیان الف و نون ادات جمع در مجرمان
 معنایند در یعنی کناهکار ل (عارفان الف و نون ادات جمع در اهل عرفان اولان الله
 دوستلری از عبادت تقدیری از تقصیر و یا از نقصان عبادتدر بر مضاف تقدیریه) (محصول بیت)
 عاصیلر و مجرملر که اهلرندن توبه ایدرلر اما اهل عرفان تقصیر و نقصان عبادت لرندن استغفار
 ایدرلر یعنی عبادت لرنده اولان قصور لرن بلوب عبادت لرن عین معصیت عبادتدوب استغفار ایدرلر
 * عابدان جزای طاعت خواهند و بازگایان بهای بضاعت و من بنده امیداورده امه طاعت
 و بدر یوزه آمده امه تجارت اصنع بی مانت اهل و لا تفعل بی ما انا اهل * فارسیجه مذکور
 درت فقره (و عربیجه ایکی فقره تمت قول درویشدر) عابدان الف و نون ادات جمعدر

رد شرح جعبا
 جعبا ایکیسی برآنده اولق
 لازمدر للطابع
 رد سروری

و مبتدادر (جزای طاعت لامیه) و خواهندك مفعولی وجهه فعلیه خبر مبتدادر (بازركان
 بونك اصل مفردی بازاره در بازاره مخصوص معنایه ز را هادر سعی بونك كبی یرلده تخصیص
 افاده ایدر (پس الف و نوله جـ ع اولقی سببیه) هاء سعی كاف مجمیه به ابدال ایلدیلر
 بازركان اولدی (زالك فتحیه بعده كثر استعمال ايله الف حذف اولوب راسا كن قلندی بازركان
 اولدی (پس بوعبارته تعبیر بومقداریول بولیجی كثر استعمال ايله حكم مفرده واروب تکرار
 برخی جمع ایدوب بازركانان دیدیلر (معلوم اوله كه حضرت مولانا جامی سبحة الارانام كتابنده
 عفو هتقم ده النی و رانك فتحه سنی اثبات ایدوب یاء نسبتله الف و نونی جمع ایلش (بیت) ايك
 بازاره كیان دیده ورنه (صدازین حنس بیک جو نخزند) و حضرت شیخ بوستانده بازاركان عبارتینی
 مقام مفرده ذکر بیورمش (بیت) شهنش كه بازاركان را بخت (درخبر بر شهر و لشكر بیدت)
 (امدی بونده بازركان زالك فتحیه او قنقی كرك فنامل (بضاعت لغتده تجارتیه بر مقدار مال
 ارسال ایلكه دیرلر (مثلا برتاچره بر مقدار مال ویررسین كه كندی مالی یا نتیجه سـ نك مالکی
 سنجیون قوللانه (اما بونده مطلقا اسباب و متاع مراددر (با حرف صله (در بوزه دالك فتحی
 و رانك سكونیه جرایلكه و دیدیلر كه دیرلر تحریف ایدوب عوام دروازه دیرلر (اصنع فعل امر مفرد
 مذكر مخاطب افعال معنایه یعنی اشله (بی با حرف صله و با ضمیر متكلم بكادیمكدر (ما اسم موصو وادر
 الذی معنایه (اصنعك مفعول صریحی و بی غیر صریحی (انت ضمیر مرفوع منفصل محلا
 مرفوع مبتداسن دیمكدر (اهل بونده لایق و سزاوار معنایه در افظا مرفوع خبر مبتدادر
 و ضمیر مجرور مایه را جـ صدر وجهه اسمیه نك اعرابدن محلی بوق مالك صله سیدر (لا تفعل
 فعل نهی مفرد مذكر مخاطب اشله دیمكدر (بی سابق کیدر (انا اهله انت اهله کیسدر بعض
 نسخه ده بی یریشه بنادوشمش بزه دیمكدر (محصول ترکیب) عابد لر ایلدكلی عبادتك ثواب
 و جزاسین استرل و اول امید ایل طاعت ایدرلر و بازركانلر اسباب و متاعلرینك بهاسین استرل
 کیسه به مفت نشه ویرمن لر اما بن عبد عاصی درگاهكه امید خالصه و اطف و کرمكه
 اعتماد ایله کلدیم عبادت و طاعتیم بوق کیم مقابلنده عوض جنت و جزای کوثر جایدم و دخی
 نهی دست مجرد جره و در بوزه کلشم بضاعت و سرماییم بوق و تجارتیه کلدیمكه قیمت و بها
 اسنیم بکلسن سكا لایق اولانی اشله كه مغفرت و مری جـ صدر كه عاصی بـ نك سندن اتی رجا
 ایدر و بكان لایق و مستحق اولدی بغمی اشله كه عذاب و عقابدر زیر سندن لطف و احسان
 رجا سببیه قیو كه کلشم * بیت * کرکشی و رجرم بخشی روی و سر بر آستانم * بنده را
 فرمان نیا شد هر چه فرمائی برانم * کشی ضم كاف عربله فعل مضارع مفرد مخاطب
 قیل ایدرسك دیمكدر (کشیدن کشتدن دكل (جرم جیم عربیتك ضمی و سكون را ايله
 نگاه معنایه در (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بخشیدن لفظ مشترکدر بغشافله
 عفو ایلک بیننده بونده ایکسده تحمل وار (روی و سر تقدیری رویم و سر مدر (آستانم می
 معنی جهتده بونلره مصر و قدر (بنده را را حرف تخصیصدر لام جاره معنایه بنده نك
 دیمكدر (فرمان اسمر بوبرق معنایه (فرمانی فعل مضارع مفرد مخاطب بیوررسین دیمكدر
 (بر حرف استعلا (آن اسم اشارتدر چه به (میم ضمیر متكلم (محصول بیت) اگر بی قتل ایدرسك
 کاهلرم ایچون و اگر کاهلرم بغشایوب عفو و مغفرت ایدرسك هر نكه ایدرسك بوزم و باشم
 آستان کرم و احسانکده در (حاصلی هر نه کیم بکاشلرسك تسلیم و رضا و زره یم رو کردان
 و سرکش دکلیم بن بنده عاصیک و مجرم قاصیک فرمانی و بیور و غی اولماز یعنی هیچ بنده
 سر تا که مالک و فاددر دکلیم هر نه کیم سن بیوررسك اولوی و روغك و امرک اوزرینه یم (حاصلی

هر نه کیم ایدرسک امریکه تابع و منقاد * قطعه * در کعبه سائلی دیدم * که همی گفت وی
 کر سنی خوش * بر حرف ظرف (در کعبه لامیه) سائلی با حرف وحدت (که حرف بیان
) با حرف تأکید (وی حرف حکایه در ابکی فعله بله) اصلی کر بستید رادنصره یا ایله
 یا ضرورت وزن ایچون ساقط اولادی (خوش و اور رسمیه و خاده روم ضمه ایله بونده مبالغه
 معناسنی افاده ایدر محکم اغلر دی دیمکدر (محصول بیت) کعبه قیوسنده خدادن سائل
 بردرویش کور دم که سو یلردی و محکم اغلر دی یعنی جان و کولکدن در دایله کر به ایدردی
 * من نکوم که طاعتم پذیر * قلم عفو بر کناهم کش * با حرف نأکید پذیر باء عجمه فعل امر مفرد
 مخاطب قبول ایله دیمکدر (قلم عفو بیانه) کش کاف فحیه فعل امر مفرد مخاطب در چک دیمکدر
 (محصول بیت) بوبیت بیت اولاده همی گفتک مقولیدر یعنی یارب بن دیمر مکده عبادت و طاعتم
 قبول ایله حاصلی جزا و ثوابه مستحق علم یوقدر یلورم بلکه لطف و فضلکه و عنایت و کر مکه
 امید وارم انجق پس عفو و صفح قلمی کنه همه چک یعنی صحایف سیاتمدن جرایم صفایر
 و کبایر می اخراج ایله تا کیم مجرمین ایله حشر اولیایم حاصلی سکا لایق اولین عمار مدن
 کلبا کج * حکایت * عبدالقادر کیلانی در حرم کعبه روی بر حصان نهاده همی گفت ای خداوند
 بخشای و اگر مستوجب عفو بتم در قیامت مراناینا بر انکیز نادر روی نیکان شرمسار نشوم *
 کیلانی با حرف نسبت (کیلان کاف عجمک کسر یله مملکت اسمیدر اصلنده کیلان دورندر
 معتبر اولان رشت و لاهجاند عبدالقادر کیلانی رشتنددر مشایخ عظام و اولیایه کرامدن
 مناقب شتی و کرامات علیا صاحبی بر عزیز در اولیایار اسنده زیاده شهرتی وار (حرم کعبه
 لامیه) حصاهاء مهمله نک فحیه جمع حصائد که کعبه حرمنده دو کیلن خرده جاقل طاشلریدر که
 فارسجه سنکر یزه دبر لر بوشول خرده طاشلر در که بیرام کونلرنده مناده انار لر اول طاشلری
 خدام کعبه جمع ایدوب حرمه دو کر لر (نهاده ها حرف ترتیدر قویوب دیمکدر بوهای شمر حنده
 یاز میان معنای تربی بلز ایش و یازوب قومش معناسنی و پرند کذلک (بخشای فعل امر مفرد
 مخاطب اسر که دیمکدر) مستوجب عقوبت اسم فاعلک مفعوله اضافتیدر لایق عقوبت
 دیمکدر (ناینا نا حرف نفی یعنی حرف توصیف نفی) بینا صفت مشبهه در (ناینا اعمی دیمکدر
) بر حرف تأکید انکیز فعل امر مفرد مخاطبدر انکیزیدن انکیختدن دکل (نا حرف تملیل
) نیکاندن مراد نظر و مواجهه نیکاند (شرمسار میمک سکونیه صفت مشبهه در نجل
 معناسنه) نشوم فعل نفی استقبال اولیایم دیمکدر (محصول ترکیب) عبدالقادر کیلانی حرم
 کعبه ده یوزینی طاش دو کندیسی اوزرینه قویوب سو یلردی یعنی مناجات ایدر دیکه یارب
 رحمت و عفو ایله و اگر عذابه لایق و مستحق اسم یعنی عقوبت مقرر ایسه باری قیامنده بنی
 اعمی حشر ایله تا کیم مقبول قولارک نظر نده و مواجهه سنده نجل و شرمسار اولیایم * قطعه *
 روی برخاک عجز می کویم * هر سحر که که بادی آید * روی مقدر نهاده نک مقدم مفعولیدر
 تقدیری روی برخاک عجز نهاده می کویم در (هر سحر که ظرف می کویم در (محصول بیت)
 یوزیمی خاک عجز و مذله قویوب سو یلرم هر سحر وقتنده که باد سحر کاه هبوب ایلله یعنی اسه
 * ای که هرگز قرامشت نکند * هیچت از بنده بادی آید * ای حرف ندا منادی محذوف
 تقدیری ای جانلدر که حرف رابط صفت (فرامش اصلی فراموشدر و ضرورت
 وزن ایچون حذف اولندی بودله ضمارک ماقبلی مفتوح اولوق قاعده اولدیفیچون نا خطابک
 ماقبلی مفتوح قلندی حرکت فتح اخف اولدیفیچون دیدلر عندی سو یلش (هیچت تا ضمیر
 خطاب تقدیری هیچ ترادر) یاد الکقدر (محصول بیت) بوبیت میگوید مقولیدر یعنی

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

ای جانانکه بن سنی هرگز فراموش ایدوب اونتم یعنی هیچ یادمدن کمترسین عجبای بوندهدن
سکا هرگز یاد یعنی اکفی کاورمی یعنی عجبای سنده بنده کی هیچ یاد ایدوب اکاره یسین حاصلی
بن سنك هیچ خاطر یکه کاورمیم (باد سحر دن مراد باد صباد رزرا عشاق دلفکارک خبر و پیامی
وسلام و کلامی ابصال و اظهار شوق و غرامی جانان فتنده ایلین اولدر انکی چون اکا برید عاشقان
وینک مشتاقان دیرل بریده باد صباد * دیرل * حکایت * دزدی در خانه پارسایی در آمد
چندان که طلب کرد چیزی نیافت دلتك شد پارسا را خبر شد کلیمی که بر آن خفته بود در
ره گذر دزد انداخت تا محروم نکرد * دزدی یا حرف وحدت (در حرف صله (خانه پارسا
لامیه (یا حرف وحدت (در آمد کیردی دیمکدر (دلتك و تنك دل وصف ترکیبدر بحضور
معنا منه (پارسا را ادا ت مفعول (کلیمی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (خفته
یا تمس و او یومش دیمکدر (ره گذر رانك فتحی و هانك سکونی و کاف عجبك ضمیمه یکد بریده
دیرل ترکیب مزجیدر (آداخت اتدی دیمکدر (تا حرف تعلیل (نکرد اولیه و یادونه
(محصول ترکیب) راوغری برعابد خانه سنه کیردی برنسنه اوغری ایچون اول قدر که
اولک ایچنده براله جن نسنه ارادی بولدی بحضور اولدی عابد خبر اولدی یعنی اوینه
اوغری کیردیکی معلومی اولدی رکابیم که اوزرنده نامشیدی دزدك یکدینه اتدی تا کم محروم
اولیه و یادونه * قطع * شنیدیم که مر دان راه خدا * دل دشمنان را نکردنك *
(مر دان راه خدا لامیه لدر (دل دشمنانده بویه در (ونکردنك مفعول اولی (ونك ثانیه
(محصول بیت) اشدنکه خدا بواينك مر دلی و رجال الله یعنی مر دان طریق حق دشمنلرین له
دلتك و پریشان خاطر ایلدیلر بلکه عدول بنکده خاطرلرین رعایت ایلدیلر * تراکی میسر
شود این مقام * که بادوستانت خلافت و جنگ * ترا سکا دیمکدر (کی جن دیمکدر وقتدن
سؤالدر (که حرف بیان (محصول بیت) سکا جن میسر اولور بومقام یعنی دشمنلرک خاطرلرینی
رعایت ایلک مقای که دوستلرکه جنگ و جدال و نزاع و خصومت ایدرسین یعنی سر که
دوستلرک بد معاش و بد زندگانسین بس دشمنلرکه جن حسن زندگانی و صفای معاشرت
اوزره اولورسین * مودت اهل صفاچه در روی و چه در فغانه چنین که از پست عیب کیرد
و پشت بپزند * مودت محبت معنا سنده در (اهله اضفقی و اهله صفایه لامیدلدر (نه چنان
اولیه دکلدر دیمکدر (که حرف بیان (پس آرد معنا سنده در (وازیوند ادا ت ظرفدر (بست
تقدیرنده (کیردنك ظرف مکانی (وعیب مفعولی (کیرد فعل مضارع جمع غائب کیردن
طوتال دیمکدر (پیش اولک وقت معنا سنده در (وتال خطاب ایچوندر (میرد فعل مضارع جمع
غائبدر میردن اوله (محصول ترکیب) اهل صفا و ذوق محبت و مودتی حضورده و غیبتنده
یعنی او ککده وارد کده برابر در متفاوت دکلدر انلرک حالی اولیه دکلدر که ارد کده و غیبتکده
عیب و نقصانک طوتال و یانکده و حضور کده محبت و رأفت اظهار ایدوب بولکده اولک
دعواسنی ایده لر حاصلی حضور کده و غیبتکده صافی درونلر در * بیت * در برابر چو کوسفتد
سایم * در قفا همچو کرک مر دم خوار * کوسفتد قیون (کرک مر دم خوار اضفقی بیانه در
(مر دم خوار وصف ترکیبدر آدم بیچی معنا سنده (محصول بیت) یعنی اهل صفایک نفسلری
برار کده و حضور کده قیون کبی سایم و حلیم کوسترلر کندیلرینی اما آرد کده و غیبتکده آدم
بیچی قور کبیدر یعنی اهل نفاقک حاللری بویه در اما اهل صفا و اصحاب وفاده بوجال یوقدر
بلکه ظاهرلری و باطنلری همور و درون و بیرونلری طیب و طاهر حضور کده نیجه ایسه
غیبتکده همان اولیه در ارد کده بر در او و اکجه بر در او دکلر بلکه ارد کده و او کده بر در لر

* بیت * هر که عیب دیگران پیش تو آورد دشمن * یکسان عیب تو پیش دگران خواهد برد *
عیب دگران لامیه (و آرد دشمنك مقدم مفعولی (و پیش تو لامیه (و ایکیكك ظرف مکانی
(عیب تو لامیه و مفعول خواهد برد (پیش دگران لامیه و ظرف مکانی بر مصدر معنای در
(محصول بیت) هر کیمسه که غیر یلرك عبوب و منالینی سنك حضور که کنوروب تعداد
ایده یعنی بر بر سو یلیسه بی شك و ربب سنك دخی عبوب و نقایصکی غیر یلره نقل ایدوب
سو یلیسه كرك حاکمی بر امرن کیمسه لر هر کسی ذم و قدح ایله ده در یوز يك احسان ایلسك
فائده ایتمز بر بدنهد در ایلك یلر بلکه ایلك فتنده را امرن بقدر * حکایت * تنی چند از روندگان
متفق سیاحت بودند و شريك رنج و راحت خواستیم که موافقت کنیم موافقت نکردند * تنی
یا حرف وحدت (روندگان روندهك جمیدر سیاحلردیمكدر (متفق سیاحت اسم فاعلك
مفعولئه اضافتیدر (سیاحت سینك کسر یله مصدر در ضرب باشندن بر یوزنده یور ییوب
کتمکه دبر لر (شريك رنج اضافت فی معنایسته در تقدیری شريك در رنجدر رنجده والمده
شريك دیمكدر (راحت رنجده معطوفینه بودند مقدر در (موافقت مفاعله باشندن مصدر در
یو اد اشاق (موافقتده مفاعله باشندن مصدر در اویق معنایسته (محصول ترکیب) سیاحلردن
بر نیجه کیمسه سیاحتده متفق ایدیلر یعنی سیاحت ایلكه اتفاق ایلسلر ایدی و رنج و راحتده
شريك اولسلر ایدی یعنی روز كارك كرم و سردین و راحت و در دین یله چكلم دیوقول و قرار
ایلسلر ایدی شیخ بیورر دیلمکه بونلره یو اد اشاق ایدم یعنی دنیایی بله كز مك مراد ایدم
لكن بو خصوصده بكا موافقت ایلدیلر یعنی یو اد اشاقه قبول ایلدیلر * كفتم از كرم و اخلاق
زرگان بدیست روی از مصاحبت مسکینان تافتن وفائده در یغ داشتن که من در نفس خویش
این قدر قوت و قدرت می شناسم که در خدمت مردان یار شاطر باشم بهار خاغر * اخلاق بزرگان
لامیه در (بعض نسخده کرم اخلاقه مضاف واقعدر (بدیع عجیب و غریب معنایسته در
بونده بعید و جور معنایسته در (مصاحبت مسکینان مصدرك مفعولئه اضافتیدر (تافتن لغتده
دوندرك و بوكت معنایسته در اما بونك کبی پرلده اعراض معنایسته در (فائده داشتك مفعول
اولی (و در یغ ثانیسی (که حرف تعابیل (نفس خویش لامیه خویش واو رسمیه کندی
معنایسته در (می شناسم فعل مضارع منکله و حده اکرم دیمكدر (که حرف بیان (خدمت مردان
لامیه (یار شاطر بیاید (یار یو اد اش (شاطر یا غنه چوبك خدمتکار (بار خاطر لامیه (محصول ترکیب)
حضرت شیخ بیورر رونده لر بنی موافقت قبول ایلمنیجه دیدمکه اولو لك کرملردن و اخلاق
حیده لرندن زیاده بعیددر مسکینان و فقیر لك مصاحبتدن اعراض ایلك وانلردن فائده ی
در یغ طوتمق زیرا بن کندی نقصده و عقلمده بومقدار قوت و قدرت ادرالك و احساس ایدرمکه
یار لك خدمتده یار شاطر اولام یار خاطر اولیام حاصلی هر وجهله بدن حظ ایلسكز اکرم
یوقدر اعراض بیورر مك * بیت * ان لم اکن راكب المواشی * اسعی لکم حامل الغراشی *
ان ولم ایکیسده خوف جاز مدندر حتی بعض علما مابهنده کلن فعل مضارعده عامل
اولمزنده اختلاف ایلدیلر کیمشی عامل اولان ان در و کیمشی لم در دیدی (اکن اصلنده اکون
ایدی جزمله واو دوشدی فعل مضارع متکلم وحده صیغه سیدر اسمی تحتیده متکلم ضمیری
اناستر و خبری را کدر مواشی به اضافتی اسم فاعلك مفعولئه اضافتیدر (مواشی ماشیهك
جمیدر بونده بذت طواری مراد در آت کبی وقت کبی (اسعی فعل مضارع متکلم وحده در
محزوم اولمد یغندن اولمدر که (اکن ده عامل اولان لم دران دکل (لکم اسعی به مفعولدر (حامل
نقضا منصوب حاکم اسعی لك فاعلندن (غواشی به اضافتی سابق کیمدر (غواشی غاشیدنك

جعبه در اگر قافیه در (محصول بیت) اگر طواره سوار اولمازسم یعنی سزکله مصاحب
 و یاران و را کب و هم معنان اولغه قابلیت و لیاقت اولمازسه غاشیه دار یکن اولوب خدمتکن ابدرك
 کیدرم (یعنی مصاحبکن اولمازسم خدمتکن یکن اولغه لیاقت و استحقاق اکثر کنیدیم ده
 سعی یوریکه درلر بونده سعی کوشش معناسنه اخذ ایلین لغتانی سعی ایلامش * یکی ازان میان
 گفت ازان که شنیدی داشت مدار که درین روزها دزدی بصورت درویشان درآمد
 و خود را در سلاک صحبت مامنتظم کرد * ازان میان ارازلدن دیمکدر (دل مدارک مفعول اولی
 (و تنک ثانیه) (که حرف تعلیل (روزها روزک جعبه در کونلر دیمکدر (با حرف ظرف
 (صورت درویشان لامیه (خود را اادات مفعول (و خود کردک مفعول اولی (و منتظم
 مفعول ثانیه) در سلاک در حرف صله سلاک دیزی و دیزی ایلکی صحبت اضافتی پیایه و مایه
 لامیه در سلاک کردک مفعول صریحی (محصول ترکیب) بن مذکور سوزلری سولیکچک
 بریسی ارازلدن دیدی بوسوزدنکه ایشته ک و کلکی تنک طوته یعنی تنکدل اولمد و خاطرک
 بحضور طوته ز براسنی یولداش لغه قبول ایلوب سنکله مرافقت ایلدیکمزلک اصلی بودر که
 بو کونلرده براوغری صورت درویشانه بزه داخل اولدی یعنی بزه برداش اولدی و کندینی
 زم صحبتزد بزنسه دزدی یعنی بزمه هم صحبت و هم عشرت اولدی * بیت * چه دانند مردم که
 درجامه کیست * نویسنده داند که درنامه چیست * مردم اسم جعبه در که فعل جمعه فاعل اولغه
 قابلدر (که حرف بیان (در حرف ظرف (جامه لباس (کیست هاء رسمی یایه تبدیل اولمشدر
 (نویسنده اسم فاعل (که حرف بیان (نامه مکتوبه درلر که عرب صحیفه در بعض نسخه ده
 خامه دوشمش قلم معناسنه (محصول بیت) خلق عالم نه ییلور که لباس ایچنده کیدر یعنی صالح
 و طالح ظاهرا لباسدن معلوم اولماز زرا نیچه صالح و زاهد و عابد تستر حال ایچون عوام
 شکنده کزرو نیچه طالح و فاسق و فاجرزی زهاد و عباد و صلحا ایلدیکمزلک و فاسق و فاجر بی
 اخفا ایچون حاصلی کیسه نک حالی لباسدن معلوم اولماز تنکه مخفی یازیلن مکتوبک ایچنده
 نه وار ابدیکین کاتب ییلور ایچق یعنی یازان کاتب ییلور ایچنده نه وارونه یوق ایچق بهر حال مخفی
 کاری خدا ییلور فقط * از ایچ که سلامت حال درویشانست کان فضولش نبردند و بیاری
 قبولش کردند * از ایچا اول مقام و مرتبه دن و اول جهندن (که حرف بیان (سلامت حال
 درویشان لامیه لر در (سلامت حالدن مراد صافی درون و بی غرض و بی علت اولمازلدن
 کنایتدر (کان فضول لامیه در ظن فاسد و وهم باطل معناسنه در یعنی لباس فقراده اولدیکمزلک
 اتی باطل و فاسد اعتقاد ایلدیکمزلک و یار و بارو اعتقاد ایدوب مرافقت قبول ایلدیکمزلک (محصول ترکیب)
 اول مقام و مرتبه دنکه درویشا صافی درون و پاک ضمیر لر در و هر کسه حسن حاله معتقد
 اولدیکمزلک جهندن اول کیسه یه یارا من در دیو اعتقاد ایلدیکمزلک و حقه سوء ظن ایلدیکمزلک حاصلی
 زی صلحاده اولدیکمزلک ایچون کندی بی صالح و عارف اکلا دیلر و مصاحبتر بنه اتی اختیار ایلدیکمزلک
 * مثنوی * ظاهر حال عارفان دانست * این قدر بس که روی در خلقت * ظاهر حال
 لامیه و مبتدا (عارفانه اضافت لامیه عارف بالله دیمکدر (یعنی من عرف نفسه فقد عرف ربه
 دید کلریدر (دلق دالک قحی و لامک سکونیه فقر اخرفه سی خبر مبتدادر (این ظاهر حال
 عارفان دلق اولغه اشارتدر (قدر مقدار معناسنه در (بس یتزدیمکدر کافی معناسنه (که
 حرف بیان (روی بونده ظاهر معناسنه در یعنی غیبه مقابل حضور دیمکدر تنکه مرور
 ایلدیکه (چه در روی و چه در قفا) در حرف صله (و با حرف مصاحبت (و خلق معروف
 (محصول بیت) بوییت ماسبقه حکم تعلیمده واقعدر (یعنی یاران مذکور دزدک زی صلحا

زد شعی
وکافی

زد سروری و شعی و کافی

زد سروری و کافی
لفظ و نشر طریق
شد

ولباس عارفینده اولماسیله اکتفا ایدوب یولداشلغه قبول ایلدیلر و بونک احوال دروننه اطلاع و باطنی استکشافله مقید اولدیلر زیرا عارفینک ظاهر حالی خرقه صوفیه در و بومقدار کفایت ایدر ظاهر لرینک خلقله اختلاطنه یعنی ظاهر لری خلقله و باطنلری حقه اولغنه بومقدار کفایت ایدر زیرا باطنلرینه اطلاع میسر دکل انی خلایق عالم ییلو رانجق (پس یارانه انک لباس صوفیانه سنه اعتبار ایدوب انی عارفیندن ظن ایلدیلر و یاران و مصاحب ایلندیلر و ییتی اکیب انواع تصرفات ایلنلری فائده تکثیر کلام و اطناب مقال ایلشله رکه هضمه قابل دکل عنی الله عنهم * در عمل کوش و هرچه خواهی پوش تاج بر سر نه و علم بردوش * در حرف صله کوشه متعلق (هرچه خواهینک مقدم مفعولیدر و مجموعی پوشک نه فعل امر مفرد مخاطبدر قودیمکدر (علم معطوفدر تاجه) و علمدن مراد دیار عربک و عجمک دینجیلری اوموزینه قویوب انکله جرایلدکلی علمدر (محصول بیت) عمله سعی و کوشش ایله و هر نه لباس کیرسک کی یعنی عمل صالحه تقید ایله و هر نه استرسک کی تک همان حرام اولماسون حریر و التونلی اسباب کبی کرکسه باشکه پادشاهلر تاجنی قو (یعنی پادشاهانه تاج و لباس کی کرکسه کدایانه زیرا اوموزه علم قومقدن مراد کدالک ایلکدر تنکه عرب و عجم کدالرینک دایمدر) بونیک معناسنده ده بعضی شراح اولقدر یاره لر سو یلشله رکه بالضروره سداغ ایراث ایدر * زاهدی در پلاس پوشی نیست * زاهد پاک باش و اطلس پوش * زاهدی باحرف مصدر (پلاس لغته دوه نک سمری الله اور دقلری چولدر که عربجه حلس دیرلر اما بونک کبی برلده اسکی بسکی لباسدر که فقرا کیر (پلاس پوش و صف ترکیبدر خرقه پوش کبی پوشیدن بونده کیمک دیمکدر پلاس کچی دیمکدر (باحرف مصدر در (زاهد پاک بیایه) باش فعل امر مفرد مخاطب (اطلس بونده معهود قوماشدر (پوش فعل امر مفرد مخاطب کی دیمکدر عربجه البس دیرلر (محصول بیت) زاهد لک اسکی بسکی کچیلاک دکلدر یعنی فقرا خرقه لرینی کیمکله دکلدر زاهد پاک اول یعنی کرچکدن زاهد و عابد اول دخی اطلس و کمخا و دیبا و سراسرکی یعنی زهد و تقوی نه لباس فاخرله اولور نه غیر فاخرله (حاصلی صوفیلق مجرد کهنه پلاس و صوفیانه لباس کیمکله دکلدر بلکه افندیله معامله در حضرت شیخک مرادی حرام لباس کیمکه اغرا دکلدر بلکه مرادی لباس فاخر زهد و تقوایه مانع دکل مادامکه اکا کوکلده تعالی اولیه (حاصلی افندکله معاملت درست اولدقدنصرکه لباس فاخر و غیر فاخر برابر اولور تنکه نفحات اننده حضرت مولانا جامی شاه شجاع کرمانبیدن نقل یورر که صاحب ولایات و کرامات ایکن قوماش کیردی و اولاد سلاطیندن ایدی * ترک دنیا و شهوتست و هوس * پارسایی نه ترک جامه و پس * ترک دنیا مصدر مکمل معنائه اضافتدر (شهوت و هوس دنیا به معطر فدر (ترک خبر مقدمدر (پارسایی مؤخر مبتدا (و یا حرف مصدر (نه حرف نفی (ترک جامه اضافتی سابق کیدر (و پس و اوایله انجق دیمکدر فقط معناسنه (محصول بیت) زاهد و عابد لک و صوفیلق دنیایی و لذات نفسانی بی و هو و هوسی ترک ایلکدر مجرد لباس فاخر و تبدیل شکل ظاهر انک دکلدر یعنی صوفیلق انجق لباس فاخر کیمکله دکلدر (و بس لفظنده کی و اوضرورت وزن ایچون کلشدر دین بونکله نک استعما لشدن آگاه دکل ایش * در کز اغند می دایم بود * بر محنت سلاح جنگ چه سود * کز اغند و کز اکند و کز اکند کاف عربک و قافک فتحه لریله و زاء عجمله و نونک ماقبلنده کاف عجمله یعنی ایکی لغتده یله کاف ثانی عجمیدر اما اولکبسی عربیدر (قز اکندی بهضیلر زاء عربله او قودیلر حاصلی اوچنی یله زرده وجهه و جوشنه دیرلر (بود مصدر معناسنده در (محنت بونده قورفاق

معنای در تنگه رومیله تحریف ایدوب محنت دیرایکی نقطه ایله (سلاح جنك لامیه در
 (محصول بیت) درع وجیهه وجوشن ایچنده مرد بهادر و دلیری پروا کرک والامخت
 و نامر دولکدنک اوزرنده آلت حرب و سلاح جنك نه فائده و برر حقندن کله بنجه (قصد دن
 حصه بودر کیم درویشلر لباسی کیچک اول لباسک مقتضاسنی و یرمک کرک والاترک ایلك کرک
 * فی الجملة روزی تاشب رفته بودیم و شبانکه بهای حصاری خفته دزدی توفیق ابریق رفیق
 برداشت که بطهارت می روم او خود بغارت می رفت * فی الجملة محصول کلام (روزی یا
 حرف وحدت) تا انتها غایت ایچوندر (شبانکه اخشام وقتی دیمکدر (صبحکه صباح وقتی
 اولدینگی کبی (با حرف ظرف) پای حصار لامیه حصار دینی دیمکدر (و یا حرف وحدت) خفته
 یاتمش و او بومش پینده مشترکدر ینده بودیم مقدردر (دزدی توفیق بیانه بی دولت و بدبخت
 دیمکدر (ابریق رفیق لامیه یولداشک ابریقی) برداشت فالدردی دیمکدر (که حرف بیان
 (و یا حرف تعلیل) بطهارت با حرف صله طهارته دیمکدر (او غیری مذکور دزدی توفیق
 راجعه در (خود ادا تائید) بغارت باینه حرف صله (غارت یغما) می رفیق کیدر مش
 دیمکدر (محصول ترکیب) محصول کلام برکون اخشامه دک کتمش ایدک و اخشام وقتی بر حصارک
 دینده یاتمش ایدک دزد بدبخت و بی دولت یارانک برینک ابریقی فالدر دیکه طهارته کیدرم دیو
 اول نامر دیمکر غارت و یغما کیدر ایمش (روزی تاشب برینده روزی و شب یازان معنی جاننه
 ناظر دگمش * بیت * پار سا بین که خر قه در بر کرد * جامه کعبه راجل خر کرد * پار سا بینک
 مقدم مفعولدر (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) خر قه کردک مفعول صریحی
 (و در بر غیر صریحی) در حرف صله (و بر اوست معنای اسمدر اوسته ایلدی دیمکدر
 کی کدن کنایتدر (جامه کعبه لامیه بطنله (و را ادا ت مفعول (جل خر لامیه در که بیه بطنله
 جامه کردک مفعول اولی و جل خر مفعول ثانسی (جل اصلنده جیمک ضمی و لامک تشدیدله در
 ضرورت وزن ایچون تخفیف قلمشدر معنای معلوم (محصول بیت) عابد و زاهدی کور که
 خر قه صوفیانی و لباس عارفانی اکنه الدی و کیدی مکه اور توسنی خره جل ایلدی (یعنی
 بویه بدبخت و بد کردار خر قه صوفیانی کیچک همان کعبه او توسنی خره جل ایلکدر
 (مضراع اولک معنای پارسانی کور که اوزرنده خر قه ایلدی دین معنایه ای لباس کیدر مش
 * چندان که از نظر درویشان غائب کشت بیرجی بر رفت و درجی بدزدید تاروز روشن شدن
 تارک دل دینگی راه رفته به دور فیکان بی کناه خفته بامدادان همه رانقلعه بردند و بزدان
 کردند از آن تاریخ صحبت کفیم و طریق عزات کفیم که السلامه فی الوحده * بیرجی با
 حرف صله بر جدن مراد حصار بورجی در (و یا حرف وحدت بر ججه دیمکدر (بر رفت
 چیددی دیمکدر عروج معنایه (بیرجی از حصار افطنی متن یازانلر زاند ایلشدر (درج جوهر
 حقه سی (و یا حرف وحدت) انجی حقه سنه تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش (بدزدید
 او غورلدی دیمکدر تا انتها غایت ایچون الی معنایه (روز روشن شد صباح اولتجه دیمکدر
 بونده شدی مصدر صورتنده شدن یازانلر عجب نه معنی ملاحظه ایلدیلر (تارک دل کوکلی
 قرا دیمکدر (تارک دل برینه آن در تارک یازانلر متنی تحریف ایلشدر (دینگی برخیلی دیمکدر
 (رفیقان بی کناه بیانه (خفته یاتمش و او بومش دیمکدر (و بزدان با حرف صله (کردند ایلدیلر
 یعنی حبس ایلدیلر (تاریخ تفعیل باندن مصدر در وقت تعین ایلککه دیرلر تورینده دیرلر
 همزه نک یرینه و او ایله ارب و رخت بر معنایه در برنسته نک وقتی تعریف و تعیین ایلککه
 دیرلر اما بونده وقت مراد در (ترک صحبت مصدرک مفعولنه اضافت در (کفیم فعل ماضی

ردابن سید علی و سروری

ردشعی

ردابن سید علی و سروری
و کافی ردابن سید علیردابن سید علی و سروری
و کافی ردابن سید علی
و سروری و کافی

اگرچه بعض کیمه قیرجی
بودن معنای استعمال
ایدر لر یعنی فوق و جنسی
طورا جق بر کر کسه قوطی
اولسون کر کسه حقه
اولسون شد
شد

یعنی کوچک
لطایع

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

و کافی رد سروری و کافی

متکلم مع الغیر (یعنی یا رائله اتفاق ایلدک و سوبلشدک دیمکدر) طریق عزات لامیه
و یا بیاتیه (که حرف تعلیل) السلامه زیر اسلامه و حضور فی الوحده تنهالقه و یا لکر لقه در
دیمکدر (محصول ترکیب) اولقددر که در ویشلرک فطریدن غائب اولدی یعنی همان که
حضور لردن و نظر لردن ناپسدا اولدی بر رجه چیقدی و بر جواهر حقه سنی اوغرا دی معلوم
اوله که درج کرچه جواهر حقه سنه دیرلر و خاتونلرک زینت اثناسه کاه ظرف اولان نسته یه ده
دیرلر که رومده اکا قیرجق دیو اطلاق ایدر لر لیکن بونده اهمال اوزره مذکوردر یعنی ایچنده
نه وار ایدوی معلوم دکل بوده غریب قصه در کیم حصاره نیجه کیردی و حقه طور دینی بری
نیجه یلیدی بو کتک بومقایی تردد دن خالی دکل روز روشن اولنجه یعنی صباح اغرنجه اول قره
کوکلی خیلی بر کتشدی یعنی خیلی مسافه قطع ایلشیدی و بی کنه یولدا شلر کندی حال لرنده
غافل یاغش لرایدی ارنه سی جیمه قلعیه ایلدیلر و زندانه حبس ایلدیلر اول زماندن بری
بر کیمه ایلهم صحبت اولوب اختلاط ستمین کسدک و هیچ کیمسه ایله الفت و مراقت ایللم
دیو قول و قرار ایلدک و خلقدن انقطاع و عزات طریق طوقدق زیر سلامت و وحدته در
یعنی خلقله مناسبی و الفتی قطع ایلک حضور و صفایه سیدر حاصلی خلقله اشتقاق باش
اغریسیدر * قطعه * چو از قومی یکی بی دانشی کرد * نه کدر امتزات مانده مه را * قومی
یا حرف وحدت (بی حرف سلب) دانش اسم مصدر در علم معنایه بیلش دیمکدر (و یا
حرف مصدر) بی دانشی نادانلق دیمکدر (که کاف عربک کسری وهاء اصلیه ایله
کیچی دیمکدر) و مه میک کسری وهاء اصلیه ایله اولو معنایه در (و راز ادات مفعول) امتزات
بونده قدر و مرتبه دیمکدر (که وه ماندک مفعول اوللری) و امتزات ثانیسی (محصول یت)
چونکه بر قومدن بریسی نادانلق و جاهلک ایلیمه (حاصلی ناشایسته ایش اشلیمه اول قومک
نه کیریمه حرمت و رعایت فالور و نه صغیریمه) یعنی برینک کنه ای جیمه سرایت ایدریمه که
تعیین ادرار حاکمه سنده سابق اولدی * نمی یعنی که کاوی در علف زار * بیالاید همه کاوان دهران *
(نمی یعنی فعل فی استقبال مفرد مخاطب استفهامی متضمن کور می سین دیمکدر) (که حرف بیان
(کاو کافی عجمده صغر دیمکدر عربجه بقدر برلر) و یا حرف وحدت (علف طوار او تلابجق
نسته) زار ادا تدر مدخولک و فرتنی افاده ایدر کلزار و لاله زار کی کل لک و لاله لک دیمکدر بونده
علف زارا کنلیمه و چار لکه عامدر) بیالاید فعل مضارع مفرد غائب بولشدر دیمکدر معنای
مطابقسی بودر معنای لازمسی انجدر دیمکدر (همه ادات تأکید) (کاوان الف و نون
ادات جمعدر) دهه اضافت لامیه در اصلی دیه ایدی لیکن یا سزا استعمال زیاده در اصلنده کوی
و کند معنایه در (و راز ادات تخصیص) (محصول یت) استفهام طریقه یورر کور میسنکه
بر کاوا کنلیمه و یا چار لکه کوبک جمیع کاوینی که آلوده ایدر یا حقیقته آلوده ایدر تازه اوقی
چوق یمک سبیلله یا بجز آلوده ایدر یعنی اول بر کاو زیان ایلیمه جمعی یا کوتک برلر و یا قورقلری
کسیلوریمه نیجه کره مشاهده اولشدر حاصلی زیانکارانی بریمی ایلر و اول سبیلله غیر بلره
چقاو بلا ایشور قصه دن حصه بودر که ارامزدن بریسی قیاسحت ایلیمه جمیع من زندانه
کیروب نیچد عذاب و عقاب چکدک (که کهر معنایه در بلکه اندن مخفقدر دین قتی که تزلک
ایلش) (ماند ماندن مشتقدر دینلر احوال اشتقاقده قتی کرده قائم لار) (مه مهتر معنایه در
بلکه اندن مقصودر دین سابقده ایکی وجهله که تزلک ایلش فاعل) (علف زاری تار لایه
تخصیص ایلیمه تخصیص بلا تخصیص ایلیمه مکانی ساراسم مکانره قیاس ایدوب معلف دین
یاندن سوبلش زیرا و تک اسم مکانی معلف کور میک کسری و عینک سکونی و لامک فتحبله آری ده

کاور اصلی اروی در فندبر (آخورده اتلر اوکنده تکنه شکنده برنسنه یارلر اوتلخی و صمانی
 وار په بی الک ایچندن بیر (علف زار معناسنه دکلدر ظن ایلدیکی کی یونک ایچون سید علی زاده
 علف زاری مرعایه تعبیر ایلش (بیانلاید معنی مضایقه سی ترکیب یواشدر در دیوب معنای لازم سی
 اذ آوجفا ادر دینه تعرض ایدن کندی متعرضدر زرا مقام لزوم و مطابقتدن اعددر
 * کتم منت خدا را عز و جل که از فواید درویشان محروم نمندم اگر چه از صحبت
 ایشان وحید شدم و بدین حکایت مستفید گشتم و امثال مرا در همه عمر این نصیحت
 بکار آید * که حرف رابط صفت (و یا حرف بیان) فواید فائده نک جمعیدر (درویشانه اضافت
 لامیه در) صحبت ایشان لامیه در (وحید یا لکن دیمکدر تنها معناسنه بعض نسخه ده وحید
 پرینه فرید دوشدر) مستفید اسم فاعلدر استفعال باندن فائده تجبی دیمکدر (امثال مثلاً
 جمعیدر بکشد دیمکدر) مرایه اضافت لامیه در (ورا ادات تخصیص بنم کی سیاحلرک) همه
 ادات تأکید عمری تأکید ایدر (با حرف صله) امثال مرا آیدک مفعول صریحی (و بکار
 غیر صریحی) و در همه عمر ظرف زمانی (محصول ترکیب) اول درویشدن بوسوزی ایشیدنجه
 دیدم شکر اللهه که درویشلرک ملاقاتی برکتندن محروم قالمادم بلکه فواید عظیمه لزدن فائده مند
 اولدم اگر چه شرف مصاحبتلرندن و سعادت مرا افتقلرندن تنها دوشدم یعنی کرچه سزکله
 مصاحب و مرافق اولدم اما سزدن متفع اولدم حاصلی بواشتدیکم حکایتله بکا چوق
 فائده حاصل اولدی و بونصیحت بنم ککبیلرک تمام عمرنده ایشینه کلور یعنی بونصیحتی
 ایشیدن کمال مرتبه منتصح اولور و بدین حکایت اولنده واورنده اما یازان جمع نسخدرله
 مخالف یازمشر * مثنوی * یک نازاشیده در مجلسی * برنجبدل هوشمندان بسی * یک با حرف
 مصاحبت سببیتی متضمن (نا حرف نفی) تراشیده لغته یولنمش (و نازاشیده یولنمادی دیمکدر
 حاصلی ناساز و نا هموار دن کنایتدر) مجلسی یا حرف وحدت در (برنجبد با حرف تأکید
 (رنجبد فعل مضارع مفرد غائب بونده فعل لازم در اما متعدیده کلور) دل فاعلی (هوشمندانه
 اضافت لامیه در عاقلان دیمکدر) بسی یاء اصلیه ایلله چوق دیمکدر (محصول بیت) بر مجلسده
 بر ناساز و نا هموار کیمسه سببیه عقلا و فضلائک کوککاری چوق رنجیده اولوب خاطر لری
 زیاده پریشان اولور بسی لغظنی هوشمندانه قید ظن ایلین بی هوش ایش * اگر برکت برکتند
 از کلاب * سکی دروی افتد کند مجلاب * برکه بانک ضمی و رانک سکونیه کوله دیرل
 و عریجه حوض و غدیر دیرل (سکی یا حرف وحدت وی ضمیری برکه یه راجعه در کلاب ایلله
 بر اولوب اعتبار ایلله) افتد معنای شرطی متضمن فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تختده سکه
 راجع ضمیردر (کند فعل مضارع مفرد غائب) کنیدن مشتق فاعلی تختده سکه راجع
 ضمیردر (کر دیدن دین خطا ایلش) فجلاب میمک و حیک ضمه لریله و سکون نوله
 مر دار و ناپاک صویه دیرل (محصول بیت) اگر بر حوضی ککلابدن پرایلرلر رایت ایچنه
 دوشرسه مر دار ایدر قصددن حصه بودر که بریارمز نهجه ایدک آدین یارمزا ایدر (برکه به
 متصل اولان همزه وحدت ایچوندر دین اسکی خطاسی ازوره مصر اولش * حکایت *
 زاهدی مهمان پادشاهی بود چون بر سفره بنشستند کمتر از آن خورد که ارادت او بود و چون
 به نماز برخاستند بیشتر از آن کرد که عادت او بود تا ظن صلاحیت در حق او زیادت کند *
 زاهدی یا حرف وحدت (مهمان میمک کسری و هانک سکونیه قونق معناسنه در) پادشاه
 اضافت لامیه در (و یا حرف وحدت) بود ادات زمانیه و یا فعل ماضی (چون حرف تعلیل
 (بر حرف استعلا سفره اوستنده یک یکدکاری نسنه) بنشستند یا حرف تأکید (نشست فعل ماضی

رد سروری

رد ابن سید علی
و سروری و کافی

رد سروری و شعی

رد شعی

زد شعی

جمع غائب اوتوردیلر دیمکدر (کترکم اکسک) (وژادات تفضیل اکسکسک دیمکدر) خورد
 فعل ماضی مفرد غائب ییدی دیمکدر (که حرف بیان) (ارادت افعال باندن مصدر دردیلک
 معناسنه) (اوضیمینه اضافت لامیه در) (بودادات زمانیه) (بماز باحرف صله) (برخاستند قالدیلر
 برخاستندن مشتق در اور و طور مق معناسنه) (یش باء عربک کسر یله زیاده دیمکدر) (وژادات
 تفضیل زیاده رک دیمکدر) (که حرف بیان) (عادت اولامیه) (تاحرف تعلیل) (ظن صلاحیت
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (صلاحیت باسی مخففدر مشدد یازان خفت اینش) (حق اولامیه
 زیادت بونک کبی تار عریده کردیازیلور اما بحکم اوزون یازار) (محصول ترکیب) (برزاهد بر پادشاهک
 قونخی ایدی ویا قونخی اولدی چونکه سفره یه اوتوردیلر اشتها سی اولد یغی دکلو ییدی یعنی
 استیدی دکلو ییدی بلکه استیدی کندن اکسکسک ییدی حاصلی قرن طبور میوب اچ
 قالدی و چونکه نماز قالدیلر نمازی عادتندن زیاده قیلدی یعنی معتاد اولان وظیفه سندن
 زیاده رک قیلدی بونجه ریایی خلق انک خفته زهد و صلاح و ریاضت و پرهیز اعتقادی زیاده
 ایلدیلر دیو ایدردی * بیت * ترسم زسی بکعبه ای اعرابی * کینره که تو میروی بترکستانست *
 (ترسم فعل مضارع متکلم وحده در) (رسیدنن قورقم دیمکدر) (ترسی فعل مضارع منفی یعنی
 نفی مستقبل) (باحرف صله) (کعبه خانه خدا) (اعراب صحرالده و برو بیابانده قوزو کوچر بر طائفه در
 حاصلی اسم جنسدر عربک جمعی دکلدر یایی حرف نسبتدر) (کین که حرف تعلیل) (واین اسم
 اشارتدر ره) (که حرف بیان) (می روی فعل مضارع مفرد مخاطب کیدرسین دیمکدر) (باحرف صله
 ترکستان جیحون ایرمندن اکار یسنه ترکستان دیرلر) (محصول بیت) (ای اعرابی قورقرین که
 کعبه مقصوده واصل اولامیه سین حاصل کلام مرادک کعبه سنه وصول بولیمه سین زیر ابویول که
 سن کیدرسین سنی ترکستانه ایلدر یعنی مراد که سنی ابصال ایلز حاصلی زاهد رزق وریایله
 حقه واصل اولیمز بلکه کندی که بعدی ارتار و کندی نه جائه ایلدیکی جفا قالور انجق یعنی
 خطب دوزخ اولور ایلدیکی ریاسیبله * چون بمقام خویش باز آمد سفره خواست تا تناول
 کند پسری داشت صاحب فراست گفت ای پدر در دعوت سلطان چیزی نه خوردی گفت در
 نظر ایشان چیزی نخوردم که بکار اید گفت نماز را هم قضا کن که چیزی نکردی که بکار اید *
 تاحرف تعلیل) (تناول اکل طعام معناسنه در) (پسری یا حرف وحدت) (صاحب فراست اسم فاعلک
 مفعولنه اضافتیدر) (فراست بونده زکاوت و طبیعت معناسنه در) (دعوت سلطان مصدرک
 فاعلنه اضافتیدر) (چیزی یا حرف وحدت) (نخوردی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای
 استغهای متضمن ییدی دیمکدر) (نظر ایشان لامیه) (که حرف بیان) (گفت پسری دیدی
 محصول ترکیب) (چونکه زاهد مرابی دعوت سلطانن بینه کشدی مقامنه کلدی سفره
 دلدی که طعام اکل ایلیمه بر صاحب فراست و زکاوت و زکاوت فرزندی وار ایدی دیدی ای پدر پادشاه
 دعوت و ضیافتده برنسنه ییدی زاهد ددی که انلرک نظرند برنسنه ییدم که کفایت ایلیمه
 حاصلی اکابر و اعیان نظرند طویجه سنه ییدم بلکه اچ قالدیم پسری دیدی که نمازیده قضا ایلیمه
 زیرا برنسنه ایلدک که کفرته یارایه) (یعنی ظاهر بودر که اکل طعامده ایلدی بک ریایی ادای
 صلوتده اینش سین ایدی اتی ده قضا ایلیمه که انده ایلدی بک ریایله قلدیق نماز حقه یاراماز
 * قطعده * ای هنرها نهاده بر کف دست * عیبهها بر گرفته زیرا بغل * ای حرف ندا) (مناداسی
 مقدر) (هنر صنعت و صنعتده مهارت دیرل حاصلی شخصی مقبول ایلین سنه) (عریده منقبت
 دیرلر) (وها ادات جمعدر) (نهاده هاء رسمی بونک کبی پرده حرف ترتب اولور) (معناسی قویوب
 دیمکدر) (کف دست لامیه در الک ایایی دیمکدر) (هنرها نهاده نک مفعول صریخی) (و بر کف

ز دشمنی

کردیازیلن نایه نای مر توطه

دیرلر و اوزون یاز بینه مطوله

دیرلر سید

غیر صریحی (عیها بر گرفته نك مفعول اولی (زیر بغل لامیه و مفعول ثانیه سی (زرات
 معنای در جهات سته دندر عربیده تحت دیرل (بغل قولتی در عربیده ابط دیرل
 همزه نك و بانك كسره لبه سکون بالیده لغندر (محمول بیت) ای هنر لریکی الك ایاسنه
 قویوب عیلبینی قولنو غك الله الوب کر این کیسه (کیسه معناده منادادری یعنی ای هنر لریکی
 اظهار ایدوب عیلبینی ستر ایدن کیسه * تاجه خواهی خریدن ای مغرور * روز در ماندکی
 بسیم دغل * تا حرف تعجب در عجب معنای (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیرل سین
 دیمکدر (خریدن خاورانك كسره لبه مصدر در صاتون المی معنای (ای حرف نامادی
 محذوف تقدیری ای مرد مغرور در (مغرور بونده غافر معنای (روز در ماندکی لامیدر
 كاف عجم هار سیمین بدلدر (و یا حرف مصدر روز عجز دیمکدر (یا حرف مقابله (سیم دغل
 بیایه (دغل قلب و فاسد و کچر آنچه ناسره معنای (محصول بیت) مغرور خطاب ایدوب
 بیورر عجبانه السك كرك ای مغرور یعنی نه صاتون السك كرك عجز کونده قلب کومش ایله
 حاصلی ریایله اولان عمل فاسد و کاسددر و مردود و مطروددر پس خداقتنده حیر اعتبارده
 دکدر که مقابلنده ثواب و جزا میسر اوله یعنی ریایله اولان عمله خدای تعالی الدائم ایدمی
 بویهله عمله اعتماد ایدوب جنت امیدایله * حکایت * یاد دارم که در عهد طفولیت متعبد بودم
 و شب خیز و موع زهد و پرهیز * یاد دارم خاطر مدیدیمکدر (که حرف بیان (عهد بونده زمان
 معنای (در اضافتی لامیه در (طفولیت صباوت یعنی او غلج خلق زمانی دیمکدر (متعبد
 اسم عامل در فعل باندن عبادتله مفید اولجی دیمکدر (شب خیز کچر قالیجی یعنی متعبد
 (و موع افعال باندن اسم مفعولدر حریص معنای (بولغت اسم مفعول وزنی اوزره
 مستعملدر (زهد و پرهیز عطف تفصیری شکلدر (محصول ترکیب) هنوز یاد مدیددر
 فراموش ایلماشیم که صباوت زماننده متعبد و متزهد ایدم یعنی عبادت و طاعته مشغول ایدم
 و کچر نهجده قالیجی و زهد و پرهیز حریص حاصلی ایلماشیم صوفیچه سنه ایدی * شبی در خدمت
 پدر نشته بودم و همه شب دیده بهم نیسته و محض عز بر در کنار گرفته و طائفه کرد ماخته
 پدر را کفتم از ایشان یکی سر بر نمی دارد که دو گانه بگذار د چنان خفته اند که کو بی مرده اند
 گفت جان پدر تو نیز اگر بخفتی به که در بوستین خاق افتی * شبی در خدمت پدر یاه و حدتله
 بر کچر پدر خدمتده دیمکدر (دیده بونده کوزدر (بهم بری برینه (نیسته بعلامدم معنای
 لازمی کوز بومادم دیمکدر حاصلی ترك نومدن کنایه در (در کنار قو جا قنده دیمکدر (گرفته
 طو تمشیدم بوسجملرك جعینده بودم افطی مقدر در (و طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف
 توسل (کرد بونده اطراف معنای (مایه اضافتی لامیه در (خفته بونده اویوش دیمکدر
 (پدر را حرف صله (از ایشان بونلردن یعنی اطراف زده بونلردن (سر بر نمی دارد باشن فالدر من
 (دو گانه ایکی رکعت دیمکدر (بگذار داد ایله (چنان انجیلین (که حرف بیان (کو بی
 فعل مضارع مفرد مخاطب (گفت پدر دیدی (جان پدر نامادی حرف ندا محذوف در (نیز دخی
 دیمکدر (بخفتی یا حرف تأکید (و خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب فعل شرط واقعدر (به که
 حرف بیان (بوستین لغته کورك در اما اصطلاحده مساوی و غیبت معنای (افتی
 فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط واقعدر (محصول ترکیب) بر کچر پدر عزیزم
 حضور شریفنده او توردم ایدی یعنی احیاء لیل ایلدم دیمکدر (معلوم اوله که حضرت شیخك
 مناقبده یاز مشلدر (که پیر نظر حضرت شیخ سعدی سلطان العاشقین شیخ روز بها نست
 کو بند پدر حضرت شیخ سعدی یعنی شیخ عبدالله خادم حضرت شیخ بوده است و چون

دو گانه ایکی رکعت نماز
 کتاب در تذکره بعض نسخه لده
 دور رکعت واقعدر
 شد

حضرت شیخ سعدی متولد شده بخدمت شیخ آورده و حضرت نظر فرموده اند و فرموده اند که عشق را بخش کر دیم بدو هم نصیبی دادیم (اما من شداوشیخ شهاب الدین سهروردیست قدس الله ارواحهم) و تمام کجی صباحه دك کوزم یومادم و او یقویوزن کوردم و محصف شریفی المذنب قوما یوب تلاوت ایدر دم حاصلی صباحه دك یانده ایدی و بر بلوک طائفه یعنی اوجاعتی اطراف زده خواب غفلتیده یاتوب او یور لردی پدرمه دیدم بونلردن بریسی باشین فالدرمز ایکی رکعت نماز ادا ایلیسه شویله او ییشلر کویاکه اولمشلردر (یعنی خواب غفلتیده شویله مستغفرلردر کویاکه مواتدر) پدر بوسو زی بندن ایشید یجک دیدی ای جان پدر سنده اگر او یویاندک چوق یک ایدیکه خلقت غیت و مساو بسین ایلیه سین یعنی خلقت معایب و مثالب سولیکدن او یومفک یکیدی زیرا انلر اگر چه خواب غفلتیده مستغفرلردر و عبادتده مقصرلر در لیکن اول حینده کسب معصیتدن خالی و ساللردر اما سن اگر چه عبادت و طاعتده سین لیکن غیت و مساوی سبیله ضایع بره زجت چکر سین که بونک سبیله عکاک مبروردکل * قطع * نیندمدی جز خویشتن را * که دارد پرده پندارد در پیش * نیند فعل نفی مستقبل مفرد غائب (مدعی افتعال یابندن اسم فاعلدر یلان بیره برنسنه دعوی ایدن بونده مراد خود بین و خود پسنددر) (جزغیری) (خویشتن خادروم کسره ایله و او رسمی ایله کندی دیمکدر) (وراادات مفعول) (که خرف تعلیل) (پرده پندار بیانیه) (پندار ظن معناسنددر) (محصول بیت) (خود بین مدعی دیاده کندندن غیری بی کورمز یعنی همان کندی طاعت و عبادتنی کورر انجق زبرا اوکنده زعم و پندار و عجب و استکبار پرده سی غیر بلری کورمکه مانعدر و حاللرینسه اطلاعی دافع * کرش چشم خدا یینی بختشد * نیند هیچ کس عاجز تر از خویش * کرش کرخرف شرط و ضمیر مدعی به راجعه در) (چشم خداین بیانیه) (خداین وصف ترکیبدر خدادن غیری بی فانی مطلق کورن کوز دیمکدر) (ویا حرف مصدر) (بختشد فعل مستقبل جمع غائب بغشله ل دیمکدر) (نیند فعل نفی مستقبل مفرد غائب کورمز دیمکدر) (هیچ کس مفعول اول صریحی) (عاجز تر مفعول ثانی صریحی) (ازخویش مفعول غیر صریحی) (محصول بیت) (اگر مدعی به جناب کبریادن عنایت و هدایت او اوب چشم خداین عطا ایلسلر حقایق اشیا بی کاهی کورمکه و بلکه موفق او اوب خلق عالمده کشیدن عاجز رک و حقیرک هیچ بر کیمسه کورمز دی و کندی حالین بلوب اصلا انانیت و وجوددن لاف اورمز دی حاصلی زبان بریده فالوردی و هیچ کیمسه به دخل و تعرض ایلزدی بویتده نسخله مختلفدر لیکن اصح نسخه یاز دیغمردر * حکایت * بزرگی رادر محفل همی ستودند و در اوصاف جیلش مبالغه می نمودنسر بر آورد و گفت من آنم که من دامن * بزرگی یا حرف وحدت) (وراادات مفعول) (محفل اسم مکاندر جمع معناسنه زیرا حفل کثرت معناسنه در ضرب یابندن) (ویا حرف وحدت) (یا حرف تأکید) (می حکایت حال ماضی افاده ایدر) (ستودند فعل ماضی جمع غائب او کرلردی دیمکدر یعنی مدح ایدرلردی) (اوصاف جیل بیانیه) (سر بر آورد باشین فالدردی یعنی محفلده حاضر ایدی مذکور اوصاف و مدحاتی ایشید یجک باشین فالدردی ویدی) (من آنم بن اول کیمهیم) (که حرف بیان) (من دامن بن یلورم) (محصول ترکیب) (بر اولو کیمه بی مواجهه بر جمعه او کوب مدح ایدرلردی و اوصاف جیلانده و اخلاق جیلانده مبالغه کوسرلردی مذکور عزیز مبالغه لری ایشید نجه باشین فالدردی ویدی بن اول کسم که بن بلورم یعنی سز بنم حقمده هر قدر که مبالغه ایدر سکن فائده سی بوقدر زبرا اوز حالی بن سزدن این بلورم سز بیور دیغمرز مبالغه در بنم حقمده بنده انلردن نسنه بوقدر * بیت * کیفیت اذی یامن تعد محاسنی

مدعی اغنده یا لکن شارح
ذکر ابتدایی اشو معنایه
محصص دکلدر قدر
للاطایع

علانیتی هذا ولم تدرب باطنی * کفیت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب ضرب بابتک ناقص یا بستندن
 مبنی للمفعول بسته و کا فیسین دیمکدر (اذی مصدر در اذی یا ذی دن حسب یا بستندن
 مهموز القاء معتل اللام جفا معنای در بونده تیر لکله منصوب در کفیت فاعلندن (یا حرف
 ندا) من اسم موصول منادی (تعد فعل مضارع مذکر مخاطب فاعلی تحشده انت مستتر
 محاسن حسنتک جعبدر خلاف قیاس اوزره مساجد و زنی اوزرینه مفعول تعد در وجهه
 فعلیدنک اعرابدن محلی یوق موصولک صله سیدر و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه
 محاسندر (تعدی یا یله یا زوب تایلہ بازانلر خلاف ظاهره حل ایملر دین خلاف ظاهره ذاهب
 اولملر) تکه یا من بداجالک دن ظاهر در (علانیه اشکاره دیمکدر) و یا ضمیر متکلم محلا مجرور
 مضاف الیه در (و علانیه محلامر فوع مقدم خبر و یا مبتدا) هذا و آخر مبتدا و یا خبر مبتدا
 (ولم تدرب فعل جحد مطلق لم ترم کپی در ی پدری دن ضرب بابتک ناقص یا بستندن بابتک
 دیمکدر مصدری در ایت کلور) باطن فاعل و زنی اوزره کنلی دیمکدر لم تدربنک مفعولیدر
 (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (محصول بیت) ای بنم محاسن و هنر لیمی یوزیمه
 قرشو بریزدر و تعداد ایدن و قرشیده مدح و ثنا و اوصاف جیلہ مه مشغول اولان بوجهندن
 بکا جفا و اذا ایلمکده کافیسین زیر ابونک و راسته قباح و ارکه نفسمه عجب و غرور و برر که
 حق دن دور و طریق استقامتدن مهجور اولماه باعث اولور علی کل حال بکا بوجهندن ضرر
 کلی مترتبدر و بوسنک سوبلدیکنک بنم ظاهر حالدر و مطلع اولدیغنک بنم اشکاره وضعدر
 اما باطنی ببتارک و بیلر سین زیر خلق احوال باطننه خلاف مطلع و حالدر انحق * قطعه *
 شخصیم چشم عالمیان خوب منظرست * وزخبت باطنم سرخجالت فتاده پیش * شخصمدن
 مراد نظره کن وجودیدر (یا حرف صله) چشم عالمیان لامیه (یا حرف نسبت) والف و نون
 ادات جمع عالمه منسوب خلق کوزینه دیمکدر (منظر اسم مکاندر نظر گاه معنای) خبت
 باطن لامیه (خبت خائک ضمی و بانک سکونیه مصدر در مراد اراق معنای) میم متکلم معنده
 بختنه مقیددر (سرخجالت بیانیه) و یا میم پیشه مقیددر پیشم تقدیرنده (و یا بومیم قرینه سیکه
 پیشه بریم تقدیر اولنه) (محصول بیت) بنم وجودم و شخصم خلق عالمک و کوزینه خوب
 سیران کاهدر یعنی ظاهر منظر لینه خوب کورینور اما باطنم خیالندن و درونم قباحندن
 شرمند دلک باشی قالدروب کیمسه یوزینه بقام بلکه بختلندن باشم او کومه دوشمش (سرخجالت
 اضافتی مجزدر زیرا بختلنک باشی و یاغی اولم مقصود بختلندن باشم او کومه دوشمش دیمکدر
 نکیم اوتان کیمسه بختلندن باشی او کونه صار قیدر * طاوس را بنفش و نکاری که هست خاق *
 تحسین کند و او بختل از پای زشت خویش * طاوس معروف حیواندر (و یا حرف صله
) (یا حرف مصاحبت سببیت متضمن) نقش و نکار عطف تفسیری (و یا حرف وحدت نوعیه
) (که حرف رابط صفت) خلق مصراع ثانی به مرهوندر (کننک طاوس مفعول اول
 صریحی) و تحسین ثانیه و بنفش غیر صریحی او ضمیری طاوسه راجعدر (بختل صفت
 مشهده در اوتان معنای) (پای زشت بیانیه) (و خویشه اضافتی لامیه در) (محصول بیت)
 طاوسه پردر او نقش و نکاری سبیلہ که انده وارد خلق تحسین ایدر اما اول کندی زشت یاغندن
 شرمساردر قصه دن حصه بودر کیم ممدوح عزیز بیور که بنم علم و معرفت و کماله اراسته
 و پیراسته اولدیغم ظاهر اسکا خوش کلور و بی زیاد مدح و اطرا ایدر سین اما بنم باطنم
 ظاهره او یماز پس اول جهندن زیاده شرمندیم حاصلی عوب در و فتن زیاده محجوبیم که
 ظاهریمه او یماز * حکایت * یکی از صلحسای جبل اینان که مقامات اودر دیار عرب مذکور

دوسر وی

اطرا مدخند مبالغه در
شد

بود و کرامات او مشهور * صلحای جبل لبنان (صلحانك جبله اضافتی لامیه در) ولبنانه بیانیه
لبنان طرابلسه شام پیشده بر طاعنك اسمیدر عثمان وزنی اوزره (که حرف رابط صفت
مقاماتدن بونده مراتب مراد در که طریق مشایخده مستعملدر) (محصول ترکیب) جبل لبنان
صلحاستندن بریسی که دیار عربده مقامات و مراتبی مذکور و کراماتی مشهور ایدی * بجامع
دمشق درآمد و برکنار برکه کلاسه طهارت می کرد پایش بلغزید و بحوض در افتاد و بمشقت
سیار از آنجا خلاص یافت چون از نماز برخواست یکی از اصحاب گفت مرا مشکلی هست شیخ گفت آن

چیزت گفت یاد دارم که بروی دریای مغرب می رفتی و قدمت تر نمی شد و امروز درین یک
قامت آب از هلاکت چیرنی نمانده بود درین چه حکمتست * باحرف صله (جامع دمشق
لامیه در مراد جامع بنی امیه در کیم اصلند کلبه ایامش صکره معاویه زمانده نصف شرقیسی
صحابه نصارادن الوب مسجد ایدرلر الان محرابلری طور و اول محربه محراب صحابه دیرلر
صکره ولید بن عبدالملک نصاریه بعض کنیسه و یروب و اول نصفی دخی الوب مجموعنی بر او
جامع ایلدی پس مذکور جامع شریفی تریم و تطین ایلد کده کرچ جامعک فربنده دیوار
جامعه متصل برده یلغور مش یعنی جمع اولور مش آنکیچون اول یره کلاسه دیدیلر مبالغه
صغیرسی اوزره ارض کلاسه تقدیرنده زیراکس کرچه و آلچی به دیرلر صکره نورالدین
محمود بن زنگی مذکور کلاسه ده سته خمس و خستین و خستمانده بر مدرسه بنیاد ایلدی و اول
مدرسندك اسمی الان کلاسه در ارض کلاسه ده مبنی اولدیغیچون انشاء شافعیه به مشروطدر
(اما بوز مانده بانی بناسندن نام و نشان بقدر زیراسنه سبعین و خستمانده آتیه یاندی
اکا متصل جامع شریفک بر مناره سیله که اکا اذنه العروس دیرلر پس نیچه زمان بوبله قالدی
ضکره سلطان صلاح الدین شاه پادشاه اولدقده بناسنه امر بیوردی لیکن حجر لری شوبله
کو چك ایلدیلر که بر آدمدن غیری صفهان (امدی مذکور بر که مذکور کلاسه نك اورتیه سنددر
جامع شریفه چقار بر ککوچك قیسنك قرشوسنده و در کلبکی بر یوچق آدم بیونجه واریس
جامع بنی امیه دیدکلری نصارادن اول الوب جامع ایدن انلر اولدیغیچوندر (برکنار برکه کلاسه
برکه کلاسه نك کنارنده دیمکدر کناری قنده دیمکدکدر (طهارت می کرد طهارت ایدردی
(پایش شین ضمیر صالحه راجعدر) بلغزید باه نأ کید الیه طهرندی دیمکدر فعل ماضی مفرغ فاعل
اغزیدن (باحرف صله (حوضدن مراد مذکور برکه در (باحرف مصاحبت (مشقت بسیار
مصدرك فاعله اضافتیدر (چون حرف تعلیل (از نماز نماز دن دیمکدر (پیرداختد باه
نأ کید الیه فارغ و خالی اولدیلر (یکی از اصحاب مریدلر دن بری (گفت دیدی یعنی صورتی
(مرابنم دیمکدر (مشکلی یا حرف وحدت (شیخ گفت دیدی (آن اشارتدر مشکله (گفت
مرید دیدی (یاد دارم خاطر مده در که (یک قامت آب بر آدم بوبی صودیمکدر بعض نسخه ده
قامت برینه قله و اقعدر قافک ضمی و لامک تشدیدله بر یوک دستیه دیرلر که ایکوز الی بطمان صو
اله بونده صوبک قلندن کنایتدر (هلاکت تاضیر خطابدر) از هلاکت چیرنی نمانده بودك
معناسنی غیر از هلاکت تقدیر ایدن معنایی هلاک الیش و کلی هلاک بولندی و اندن بر جزه
و برپاره اصلا قالدی دبین عجب معنی تصویر الیش (محصول ترکیب) مذکور صالح جامع دمشق
یعنی جامع بنی امیه داخل اولدی و کلاسه حوضك کنارنده بدست الوردی اللهك حکمتیه
ایاغنی طهرندی و حوضه دوشدی و چوق مشقت و محتله بوغلفندن کوجه خلاص بولدی
چونکه نماز دن فارغ اولدیلر عزیزک مریدلرندن بریسی عزیزه خطاب ایدوب بیوردی بنم
و مشکلم و ارشیخ بیور دیکه اول مشکل ندر مرید دیدیکه یاد مده در که سن دریای مغرب

مطابق

کلاس کاف عربک کمبری
و سکون لامه کرچه و آلچی به
دیرلر

رد شمع

ترکیده طهرندی سورچدی

دیمکدر للطابع

رد ابن سید علی

و سروری

یوزنده کیدردك وایاغك یاش اولمازدی یعنی اصلاً نمدیدی و یو کون برآدم یو بی صوده هلاك اكدن
 نسنه قالامشیدی حاصلی غرق اوله یازدك * سر بحیب تفکر فرورد و پس ازأمل بسیار
 سر برآورد و گفت نشیده نشیدد * همزه سنی خطاب ایچون طونان بونی کیسه دن نه کوره ش
 ونه ایشتمش * که سید عالم محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم گفت (لی مع الله وقت لایسه یعنی
 فیه ملك مقرب ولانبی مرسل) ونه گفت علی الدوام * باحرف صله (جیب جیم فتحیله یقه یه
 دیرلر تفکره اضافتی بیانیه در) فرورد بحسب لغت اشاعه ایلندی دیمکدر اما استعمالده
 ایندیردی دیمکدر مراد فکره طالبدی دیمکدر (تأمل بسیار بیانیه) (سر برآورد او ایکی) (سرفرو
 بردك مفعول صریحیدر) و بحیب غیر صریحیدر (وایکنجی) (سر برآوردك مفعولی) (لام
 حرف جر) و یا ضمیر متکلم محلا مجرور لامله متعلقدر مقدر حاصل کله سنه (که مقدم خبریدر
 مؤخر مبتدائک که وقت در) مع میك وعینك فتحه لایله زمان مصاحبت و مقارنتك و مکانلرینك
 اسیدر محله کوره اضافت و ظرفیت ملازم مذکور حاصله متعلق جلاله اضافله مجروردر
 تقدیر کلام خدایله بنم بروقتم وارددر دیمکدر (لایسه یعنی فعل نی استقبال مفرد مذکور غائب حسب
 باندن اصلی یوسع در واو بین یاء و کسره واقع اولدی یعنی چون حذف اولدی صکره حرف
 حلق ایچون سین مفتوح قلزی وزنی اصله نسبت یعل در کسر عینله (اما فرعه نسبت
 یعل در فتح عینله) و نون حرف وقایه و یا ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولیدر وجهله فعلیه محلا
 مرفوع صفتی در وقتك (یعنی بکا لایق و مناسب دکل ویا بکا بجامع و مقارن دکل) (ملك فرشته
 افطام مرفوع فاعل لایسع در) (مقرب تفعلیل باندن اسم مفعولدر لفظا مرفوع صفت ملك در
) (واو حرف عطف) (واو حرف نی) (ونی ملكه معطوف تقدیری لایسه یعنی نی در) (مرسل لفظا مرفوع
 صفت نی در) (مرسل شول پیغمبره دیرلر که خلق برنازدینه دعوت ایلکه جانب خدادن برکابی
 اوله) (حضرت محمد) (وعسی) (وداود کبی صلوات الله علی نبیا وعلیه) (واو حرف عطف
 نه) (گفت حدیث شریف اولنده گفته معطوفدر) (علی الدوام مفعول نه گفت در) (محصول ترکیب
 عزیزك مریدی ایکی حالک بیننده اولان مخالفت و مغایرتك حکمتندن سؤال ایدنجه عن زبان
 فکر یقه سنه ایلندی یعنی فکره طالبدی دیمکدر فکره یقه اثباتی مجازایله در وچوق تأملد نصکره
 باشنی قادر و رب دیدی ایشتمش مسین که حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم دیدی
 یعنی بیور مشکه بنم خدایله بروقت وارددر که اول وقتده بکا ملك مقرب لایق و مناسب ویا بجامع
 و مقارن دکل پیغمبر مرسلده یعنی خدایه انلردن بقینرق اولورم حضرت پیغمبر علیه السلام خدایله
 بروقت واردیدی هر وقت و هر ساعت دیدی حاصلی دائما حالم خدایله بویله در دیدی زیر اول
 مقامه مقام محموددر لر نوع انسانه هسردکل دیو سویلرل لایسه یعنی فیه ملك مقرب ولانبی مرسلك
 معناسنی اولیه وقت که بکا وسعت و برمن اولوقته مقرب ملك و مرسل نی دین معنیه ابی وسعت
 و برمنش * وقتی چنین که فرمود بحسب ایل و میکائیل نپرداختی و دیگر وقت با حقه و زینب
 در ساختی * وقتی یا حرف وحدت (چنین بونجیلین دیمکدر) (که حرف بیان) (بحسب ایل و میکائیل
) (باحرف صله و یا حرف مصاحبت) (نپرداختی فعل نی حکایت ماضی مقید و مشغول اولمازدی دیمکدر
) (یعنی بونلره ملئت اولمازدی و مناسب ایلز دی) (نپرداختینك معناسنی مقارنت ایلز دی
 دین عندی سوبلش) (باحرف مصاحبت) (حقه مصاحبت حضرتك خاتونی) (و امام عمر حضرتك
 قزی هجرتدن ایکی سنه اول آتی تزوج ایلدی و امام عثمان خلافتده مدینه ده وفات ایلدی
) (زینب آدلی ایکی خاتونی اولشدر اما بونده حزمه قزی مراددر که حضرتك حال حیاتنده وفات
 ایلشدر) (در ساختی قانع و راضی اولور دی فعل ماضی حکایت حال) (یعنی بویله علو مرتبه

ردشعی

ردشعی

ردشعی

صاحبی ایکن انزلک مصاحبته فافع وراضی ایش (محصول ترکیب) بروقت بونجاین ایدیکه
حضرت بیوردی (یعنی جبرائیل و میکائیل الیه مقید و مشغول اولمازدی (یعنی مرتبه سی انزلدن
اعلی ایدی انزلک مرتبه سنه تنزل ایلزدی و بروقت دخی حقیقه و زینب الیه فافع وراضی
اولوب مصاحبت ایدردی (یعنی انبیا و اولیایک ایکی حالی واربری روحانیت وبری بشریت
روحانیت حالری خدایله اولان حاللریدر و بشریت حالری بشرله اولان حاللریدر * که
مشاهدت الابرار بین النجلی والاستار می نمایدومی رباید * که حرف تعلیل (مشاهده
مفاعله بایندن مصدر در بونده مشایخک سیر و تماشا شدن عبارتدر (ابرار برک دبارک جیمه در صفت
مشبهه لدر ایلر دیمکدر مراد مقربین خدادر (نجلی تفضل بایندن مصدر در بابی رعایت ایچون
لام مکسور اولمش معناسی ظهور در (استار افتعال بایندن مصدر در کز لیمک دیمکدر (می نماید
فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه کورینور دیمکدر فاعلی خدادر (وای حرف عطف
(می رباید فعل حال مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه قپار دیمکدر استار دن کتایدرد (یعنی
کورنما ملک تنکه می نماید تجلیدن کتایدرد یعنی کورنمک (محصول ترکیب) حضرت حبیب اللهک
گاه حقه وگاه خلفه مناسبتی انکچوندر که اولولک وایلرک سیر و تماشا سی (یعنی انبیا و اولیایک حتی
مشاهده لری نجلی و استار یئنده در (یعنی بونلر گاهی جالان عرض ایدوب سیر ایدرد و گاهی
اخفا ایدوب کز حاحلی گاه کورینور و گاه کورنمک حدیث شریفنده مضمرنی بودر فیدر (می نماید
ومی رباید فاعل لدر نصکره قلوب اولیای ذکرایدن معلومدر که مقصوده اصل اولماش و مذکور
فعل مفرد اولسق کرک جمع صیغه سیله ایراد ایلینلر منزلله جمع اوله ممشلر معنایینی بر دم
کوسترلور بر دم قپارلر دین و ورلرینه آورلر دین ملاحظه سز و برمشلر و المشلر * بیت *
دیدار می نمایی و پرهیز میکنی * بازار خویش و آتش مانبر میکنی * دیدار دن بونده یوزمر ایدرد
(می نمایی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دیدار مقدم مفعولی (و پرهیز میکنی بومضارع
می نماینک و می رباینک معنایینی مضمندر (بازار خویش لامیه و میکنی مفعول اولی (و آتش ما
معطوفدر اکا (وتیر مفعول ثانسی (محصول بیت) بزه دیدار کی کوستر سین یعنی عرض جال
ایلر سین و پرهیز ایلر سین یعنی جالکی کرلر سین حاحلی گاه نجلی ایدوب بزی دیدار بکه
مشتاق ایدر سین و گاه مستر اولوب بزی واله و حیران ایدر سین بوندن مرادک کند و بازار و رونق
کسکین و رایج ایدوب بزم آتش عشق بزی زیاده ایلکدر حاصلی گاه متجلی و گاه مستر اولغله
کندی آتش محبت و عشق قیر غن و بزم عشق و شوق بزی کسکین و زیاده ایلر سین خواجه
حافظ بیورر (بیت) شیدا ازان شدم که نکارم چوماه نو (ابر و نمود و جلوه کری کرد و ریست
* اشاهد من اهوی بغیر وسیله * فیالحقی شأن اضل طریقا * اشاهد فعل مضارع متکلم
وحده در مفاعله بایندن کورورم دیمکدر (من اسم موصول محلا منصوب مفعول اشاهددر
(اهوی فعل مضارع متکلم وحده در علم بایندن تقدیری اهواه در اسم موصوله راجع ضمیر
منصوب ضرورت وزن ایچون حذف اولمشدر ضرورت سزده حذفی جائزدر سورم دیمکدر (بغیر
با حرف جر اشاهدیه متعلق (وسيله برنسته یه اولاشغه سبیه دیرلر (فیالحقی فاسبیتی و ترتیبی
متضمن حرف تعقیددر (بلحق فعل مضارع مفرد غائبدر علم بایندن (نون حرف وقایه (و یا
ضمیر متکلم محلا منصوب مفعول بلحق در پس بکا اولاشور (شان لفظ امر فوع فاعل بلحق در
همزه بی الفه قلب ایلکده جائز حال معنا سنه در (اضل فعل مضارع متکلم وحده در ضرب
بانک مضاعفدن یتورورم یعنی کم ایدرم دیمکدر جمله فعلیه صفت شاندر و موصوفه راجع
ضمیر محذوفدر تقدیری اضل به در (طریقا لفظا منصوب مفعول اضل در (محصول بیت)

بربانک فحیله صفت مشبهه در

ابو دیمکدر

شد

رد سروری

رد سروری و شمع و کافی

رد شمع و کافی

سودیکمی یعنی جانانی و سبیل سز و واسطه سز کور و رم و سیر و تماشا ایدرم حاصلی آشکاره
 تماشا نورم پس بکا بر حال و شان اولاشور یعنی بر حال اولور که بن اول مشاهده سبیله یولومی
 کم ایدرم کال حیرت و دهشتدن حاصلی عرض جمال ایدوب بکاتجلی ایدنجبه مدهوش اولوب
 کندیمی یتورورم * بوجج نارائیم بطنی برشد * لذلک ترانی محرقا و غیر بقا * بوجج فعل مضارع
 مفرد غائب فاعلی یت اولک مصراع اولنده منه راجع ضمیر در تفعیل بایندن (تا جیح آتش
 بالکلندرمق ایقاده دیرل) (نارا لفظا منصوب مفعولی) (ثم حرف عطف ترتیب و تراخی افاده ایدر
) (بطنی فعل مضارع مفرد مذکر غائب افعال بایندن اصلنده مهموز اللام در ضرورت وزن ایچون
 همزه یایه قلب اولندی سو یدر در دیمکدر فاعلی تحتشده بوجج فاعلی کبی منه راجع ضمیر در) (با
 حرف جر اطفایه متعلق (رشه رائک قحی و شبنک تشدید یله چسی به دیرل مثلاً یغمور چسبسی کبی
) (لذلک لام حرف جر در تفعیل ایچون) (ذلک اسم اشارت در تا جیح ناره و اطفایه) (ترانی ترافعل
 مضارع مفرد مخاطب اصلی ترا ایدی همزه سماعا حذف اولشدر) (نون حرف وقایه) (و یا
 ضمیر متکلم محلا منصوب مفعولی سن بنی کورر سین دیمکدر رؤیت عین مراد ایسه بر مفعول ایله
 اکتمفا اولنور و رؤیت قلب مراد اولور سه ایکی مفعول آلور سائر افعال قلوب کبی بونده
 ایکسینه ده مساع و ار) (محرقا افعال بایندن اسم مفعول در) (تری تبصره معنائسه اولور سه محرقا
 حالیه منصوب اولور ترانی یا سندن اما فعل قلبی اولور سه محرقا مفعول ثانی اولور یا نمش
 کورر سین و یا نمش اولد یغم حالده کورر سین) (و غیر بقا اعرابه محرقا کییدر فعل مفعول
 معنائسه در مفرق دیمکدر غرق اولش معنائسه) (محصول یت) (جانان آتش عشق و محبتی
 نجلی سبیله ایقاد ایدوب بالکلندرم یعنی جهانی کو ستر صکره عشق آتشی پیدا ایدر صکره استار
 و احوافار شامیله سو یدر در حاصلی تا جیح نار تجلیدن کنایت در ورش شله اطفایه استرواختفادن
 یعنی کندینی جانان ازل عاشق و محبتنه کو ستر صکره کزلر) (می نماید می رباید دیمکدر سابقا
 پیوردیگی کبی فیدر) (مصراع اولک معنائسی فراقنده بنی عشق آتشته بقار صکره و صالی صونیک
 سر پندیسيله اول آتشی سو یدر در دین معنای یتی سو یدر در مش) (و مصراع اولک معنائسی
 عشق نار بنی ایقاد ایدر فراقدن بر نوعله اند صکره ماه وصالدن بر رشه ایله اتی سو یدر در
 دین مذکور کبی معنای مصراعی سو یدر در مش و نار عشق جانان تا جیح ایدر اند صکره
 و صالک از اجاق صویه سو یدر در دین مذکور کبی تا جیح و اطفاده زیاده ایهام پیور مش
 * حکایت منظومه * یکی پرسید ازان کم کرده فرزند * که ای روشن کهر پیر خردمند *
 یکی یا حرف وحدت (پرسید فعل ماضی مفرد غائب صوری دیمکدر) (کم کرده کم ایلمش یعنی
 پیتر مش) (فرزند اوغل) (که حرف بیان) (روشن لغته آیدن دیمکدر اما بولک کبی بر لده واضح
 و صحیح و پاک معنائندر) (کهر کافک ضمی و هائک فحمله کوهر معنائندر بونده مراد اصل
 و نسب و نهاد و نژاد در) (روشن کهر و صف ترکیب دین پاکیزه اصل و صحیح النسب و عالی نژاد
 تقدیری مرد روشن کهر در) (پیر خردمند بیانیه و روشن کهر دن بدل روشن کهرک معنائسی
 لفظی کبی روشدر دیوب صافی و پاک کهر له تفسیر ایده نه اعتراض ایلین کندی معترض
 واقع اولش) (محصول یت بر بسی اوغانی یتزدن سؤال ایددی یعنی حضرت یعقوب
 یغمبردن علیه السلام که بوسنی پیتر مش ایدی بوله دیو که ای بی پاکیزه اصل و نسب
 ای پیر خردمند * زمصرس بوی پیراهن شنیدی * چرادر چاه کنه نش ندیدی * زمصرش
 شین ضمیر معناده پیراهنه مقید در) (و زاء مفرد ازدن مخفف در پس بوله دینه اعتراض ایدن
 کندی معترض در) (بوی پیراهن لامیه) (شنیدی فعل ماضی مفرد مخاطب ایشدک یعنی طوبدک

رد شعی
 رد این سید علی
 رد سروری

رد سروری

رد سروری

حاصلی شدن بونک کبی
بر رده طوبی معنانه در

۴

دیگر (شدن یعنی ایشتمک حاسه سمعه مخصوص ایکن مجازا حاسه شده استعمالی چو قدر
نکه خواجه حافظ بیورر (یت) بوی بنفشه بشو وزانف نکار کیر) بنکر یرنک لاله و عزم
شراب کن (حاصلی قوقو بی طومعده استعمالی چو قدر ترکیده بورنم قوقو طومعزیرل
(در حرف ظرف) چاه کنعان لامیه (چاه قویی و کنعان حضرت یعقوبک مملکتی و سیرایندن
قویونک اراقخی ایکی فرسخ بر مقداری انجق واروالآن مذک و رچاه مستعملدر یاننده
بر مسجد واریولک اوستنده بر کوچک کویک یاننده حاصلی شامدن قدس مبارکه واران یولک
اوستنده در) ایکی شین یله یوسفه راجعدر که فرزندانن عبارتدر (محصول یت) حضرت
یعقوبه سائل دیر که مصر دن حضرت یوسفک کوملکی قوقوسین طوبیک نکه مشهور
حکایه دریانچون چاه کنعانده ایکن اتی کورمدک یعنی کنعانن مصر اون بش کونلک یول
ایراخ ایکن قوت شامه ایل پیراهنی بویی احساس ایلدک یاقوت باصره ایله بو قدر قرب مسافه ده
اتی نچون کوره مدک * بکفت احوال مابق جهانست * دمی پیدا و دیگر دم نهانست * احوال ما
لامیه و مبتدادر (برق جهان ترکیب توصیفی و خبر مبتدادر) (برق شمشکدر) (و جهان جیم عربک
فکیله صفت مشبهه در جهیدنندن جیم عجمله اوقیان عندی اوقورمش جیمک کسریله جهان
اوقیانلر دنیا معنانه ملاحظه سر اوقورلاریمش ادات تشبیه مقدر در (همچو برق جهانست
تقدیرنده صیراغن شمشک کبی دیگر در جستن و جهیدننی قافله شرح ایدنلر خلط ایلشیر
(دمی یا حرف وحدت بردم و بر ساعت دیگر (دمی مبتدا و پیدا خبری تقدیری پیدا استدر
نهانست قرینه سیله (دیگر دم ینه مبتدا) (و نهانست خبری مصراع ثانی جائزدر که برق جهانی
بیان ایلشه و جائزدر که مذکور احوالی (محصول یت) حضرت یعقوب سائله جواب و یروب
دیدنی انبیا و اولیائک معجزات و کرامات و خرق عادتلری برق جهان کیدر یعنی استمرار و دوام
اوزره دکل حاصلی انبیا و اولیادن ظهور معجزات و اولیادن ظهور کشف و کرامات دائمی دکادر بلکه
مفیض از لندرافاضه ایدر سه مستفیض اولورلر و الافلا * کهی بر طارم اعلا نشینم *
کهی بر پشت پای خود نشینم * کهی الف تخفیفاً حذف اولندی (یا حرف وحدت بروقت
دیگر (بر حرف استعلا) (طارم راده حرکات ثلث ایله ترکیده درم دیدکری ترکان و کوچر
اوللر کیکله اورتدکری اودر که فلیکی اکا تشبیه ایدوب طارم دیرلر بونده ده مراد طارمدن
فلکدر (اعلا یه اضافتی پیایسه در) (بر حرف استعلا اولی بودر که حرف صله اوله (پشت
ارقه (پایه و پایک خوده اضافتلی لامیه لدر (نشینم فعل نفی مستقبل بینیدنن) (محصول یت
حضرت یعقوبک جائیدنن بیورر کاه اوور که فلک اعلا ده و فوق سماده اوتوررم یعنی زمان
تجلیده کنندیمی اعلا علیین دهبو اورم و کاه اولور که ایاغک ارقه سنی کورم یعنی اسفل سافینه
دو شرم حاصلی مصراع اول مقام سکردن خبر و بر و مصراع ثانی مرتبه سکودن که بشریت
عالی در) (بعض شراح مصراع ثانیکن معناسنده کاه اولور که ایاغک ارقه سنی اوزرنده اولان
نشینم کورم دیمش فی الواقع نشنه کورمشه بکرم) (طارمی قره اودیمکله تفسیر ایلنلر
طارمی بیازیمش (ر بر اقره اوعرب صحرائشینک واکرادک و بعض کوچر اولی ترکاک اویدر که
طولانی اولورچر که اسلوبنده قره چالاردن جتارل (پس فلکله بونک هیچ وجهله مناسبی
و مشابهنی یوقدر زیر او و زودرا کابر کلاری کبی) (بعض شراح اعجامک بعض مقلد لردن مصراع
ثانیکن مکتوب نسخه سنه مخالف کلمات نقل ایلدیکنه اعتبار اولماسون که نامعولدر * اگر
دو ویش برحای بماندی * سر دست ازدو عالم بر فشانندی * حالی یا حرف وحدت ظاهر بر حالدن
مراد عالم کشف و تجلیدر (یعنی عالم سکردر) (بماندی فعل حکایت حال ماضی سر بونک کبی

رد شعی
رد شعی و کافی
رد شعی و کافی
رد ابن سید علی
رد سروری و شعی و کافی
بغداد اطرافنده قونوب
کوچن ترکاک اولری قره
اودر عرب صحرائشینک کبی
شد

رد کافی

بر رده اوج معناسنه در (دستم اضافتی لامیه در بونده سر دستن مراد برمه لر در لیکن
 ذکر جز و اراده کل طریقه نفس دست مراد در (بر حرف تأکید (فشادی حکایت حال ماضی
 مفرد غائب لغته سکر دی دیمکدر اما بونده ال چکوب فارغ البال او لمقدن کنایت در
 (محصول بیت) اگر در ویش سالک بر حال اوزره قایدی یعنی احوال کشف و تجلی ممتد و مستمر
 و دائم و باقی قایدی (یعنی کاه کلوب کاه کتمه ایکی عالم الی چکوب حضور ایدوب فارغ البال
 اوزردی حاصلی احوال سکر دوام اوزره قرار ایددی ماسودن منقطع اواب دائما فندبسی
 ایله معاده ده اولوردی * حکایت * در جامع بعلم کلمه چند بر طریق و عظمی کتمه باجماعتی
 افسرده دل مرده راه از عالم صورت یعنی نبرده دیم که نفسم در نمی کبرد و آتش کرم من در هریم ز
 ایشان اثر نمی کنند در بغ آمدن تربیت سنوران و آینه داری در محله کوران و لیکن در معنی باز بود
 و سلسله سخن در از * جامع بعلم پیوردی قصبه ک اورته سنده بر یوک جامع در که جمیع قصبه بی
 آوری یعنی همیسی اکا صغر (خالد بن واید بناسیدر در (و بعلمک بشاک بری یا ننده بر یو چق کوناک
 یو لده بر شیرین قصبه در که اول و لایته اندن او جوزلق بر یوق هر سنه سی و فرت اوزره در
 خصوص صوبی (کلمه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت دین حرف
 وحدتی بلزیمش (چند نیجه (با حرف صله (جماعتی یا حرف وحدت (افسرده طوکش دیمکدر
 عریجه منجمد در لر جماعته صفت در (دل مرده و وصف ترکیبی در کوکلی اولمش معناسنه صفت بعد
 الصفت در جماعتک (راه یول (عالم صورت بیانیته (یعنی با حرف صله (نبرده فعل نفی ماضی دن
 بر قسم در (راه مفعول صریحی (و از عالم و بمعنی غیر صریحی (راهک اولنده و او حرف عطف
 یا زانلر صحیح نسخه له مخالف یا زمشلر و جماعته صفت ثالث اولد یعنی یلما مشلر (که حرف بیان
 (نفس نونک و فاک فتحه لایله بونده سوز مراد در (یعنی نصیحت و پند (در حرف تأکید (نمی کبرد
 فعل نفی استقبال مفرد غائب استعمل لر رنده تأثیر ایاز دیمکدر (تنکه خواجه حافظ پیورر (بیت)
 دلم جز مهر مهر و یان طریق بر نمی کبرد (زهر در می دهم پندش ولیکن در نمی کبرد (آتش کرم
 بیانیته (و منه اضافت لامیه در (در حرف صله (هریم تر بیانیته (هریم اودون در (و تریاش معناسنه
 (ایشانه اضافت لامیه در (در بغ حیف معناسنه (آمدم بکا کلدی دیمکدر (تربیت ستوران مصدرک
 مفعولانه اضافت در (الف و نون ادات جمعدر (ستور طوار دیمکدر (یعنی بدین حیوان
 وقت و غیر بیسی کبی (آینه دار و وصف ترکیبی در (داریدن آینه طویتی (معلوم اوله که آینه دار
 و آینه کردان شول کیسه به در لر که بر آینه الله الوپ کر در و ملاقی اولد یعنی کیسه به صونار
 اولده بر پاره آینه به بافتور اندن صکره چتاروب الله براچه و یار قاج مغروروب آینه بی الله وضع
 ایدر (بوه وضع اکثر هند و عجم فقر اسکر و آینه دن مراد دمشق آینه در که دموردن صابی اولور
 و انلر آینه دیسه لر اول مراد در خواجه حافظ آینه داری مذکور معنایه قصد ایلش بویته
 (بیت) دل سرا پرده محبت اوست (دیده آینه دار طلعت اوست) پس آینه داری آینه فروش
 معناسنه اخذ ایدنلر و تفسیر بی کلیا اهل ایدنلر معلوم در که مذکور تقریردن بی نصیب ایمشلر
 (و لیکن ادات استدراک (در معنی لامیه (باز بونده مفتوح دیمکدر (سلسله سخن بیانیته (سلسله
 زنجیره در لر (سوزه اضافتی مجاز لیه در (در از دالک کسر لیه و فتحه لیه اوزون دیمکدر (محصول ترکیب)
 (بعلمک جامعه و عظم طریقه لیه بر نیجه کله سویلردم یعنی خلقه و عظم ایدردم حاصلی کند بلری
 طوکش و قلب لری اولمش بر جماعته نصیح و پند ایدردم عالم صورتدن جانب معنایه یول ایلمامش حاصلی
 عالم معنایه و مقصد اقصایه وصول بولمامش بر بلوک قاسیلر ایدی کورد مکه نفسم و کلمات نفسم یعنی
 و عظم دل پسندم و تذکر دایردم اول طاش یور کلبه تأثیر ایاز و بنم ایسمی آتشم یعنی آتش کبی

ردشعی

ردسروری و شعی و کافی

مطالعه

ردشراح جبهه

سوزنك كذا تم انلرك ياش اودون كې بارد طبيعتلرينه اثر ايلن حاصل اول حجر دल्ली بعلبك قومنه
 نفس سوزنك وپند آشنا كم تاثير ايلن پس بكا حيف كلدی حیواناته تريه ايلك وكورلر
 محله سنده آينه داراق قلمق يعنى وعظ ونصيحتدن فراغت ايلك كلدی ايدى ليكن معنی قیوسی
 آچق ايدى وسوز سلسله سی دراز يعنى وعظ ونصيحتی ترك ايلك یری دكل ايدى زیرا بكا معنی
 ال ورمشیدی واوزون اوزاق سوزه باشلدیم ايدى حاصلی زیاده سوز كتور یری ايدى * در بیان
 این آیت كه (ونحن اقرب اليه من جبل الوريد *) و آیت كريمه نك بيانده ايديكه (نحن ضمير
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا) اقرب اسم تفضيل يقين رك ديمكدر لفظا مرفوع خبر
 مبتدادر (ال حرف جر) وها ضمير مجرور متصل جار ومجرور اقربك صله سيدر (من حرف
 جر اقربيه متعلق) جبل مجرور در من حرفيله لغته ايب معناسنه در بونده وريده اضافتی
 بيانيد در (وريد واوك قحيله بيون طهرينه دیرلر بونلر ايكی طهر در یری بيونك بر جانبدن و یری
 بر جانبدن جبل الوريدی قرب امكنه ده ضرب مثل ايدر عرب (محصول تركيب) وعظ ونصيحتم
 بو آیت كريمه نك بيانده ايديكه بز انساك هر حالنه اعلمن جبل وريدن اكا اقرب اولان كې
 يعنى هر حالنه بز واقف و بز دن اپي انك حالي بيا و ربوقدر * سخن بجای رسانيده بودم كه
 كفتم * يعنى سوزی بره ارشدر مشيدم كه ديردم * قطعه * دوست نزديكتر از من بمنست *
 وين محبت كه من از وی دورم * دست مبتدا (نزديكتر نزديقين ديمكدر نزديكده بويله در
) و ترادات تفضيل (و بمنست سين وتاسی معناده نزديكتره مقيددر حاصلی خبر مبتدادر
 از من بمن بدن بكا ديمكدر) وين اصلنده و اين ايدى همزه ضرورت وزن ابچون حذف اولوب
 كسره سی واوه نقل اولدی ويا همزه كسره سيله حذف اولوب واوك قحی كسره سيله مبدل اوله
 مابعدنده ياء ساكنه ابچون و لکل وجهه (محصول بيت) حضرت شيخ بوقطعه بی آیت
 كريمه مناسب ذكر ايلش دوست يعنى جانان بدن بكا يقين رقدر مابوزياده عجيب وغریبدر كه
 بن اندن دورم يعنى بن انك نورينه مستغرق وانك نوری بنده ساريدر اما عاوابق دنيويه
 وعلايق دنييه بنی اول نور دن غافل قلوب دور و مهجور ايلشدر * چه كنم با كه توان گفت كه او *
 در كنار من ومن مهجورم * با حصرله (و كه اسمدر كيم معناسنه) گفت مصدر معناسنه در
 كه حرف بیان (اوضه یری مذکور دوسته راجعدر ومصرع ثانی به مرفهوندر) در حرف ظرف
 (كنار یان معناسنه در) منه اضافتی لامیه (واو حرف حال) ومن مبتدا (و مهجور خبری
) (محصول بيت) نيچه ايدوب نيليه بن كيم ديمك اوله وركيه اكلوب اذعان ايتدر مكمكندر كه
 جانان بنم يانمده در و بن اندن دور و مهجورم * من از شراب این سخن مست و فضله قدح
 در دست * من مبتدا و مابعدی خبری (منك اولنده واو عطف ايراد ايدنلرك معنی جانبته
 وصولی یوغیش) فضله ارتغه و زیاده به دیرلر (قدحه اضافتی لامیه) (محصول تركيب)
 بن آیت كريمه نك فواستندن و مذکور قطعه نك مضمرنی شرابندن مست و بواسرارك كیفيتندن واله
 و حبران ايدم و اول جامك فضله سی و اول باده نك بقیه سی هنوز المده ايدى يعنى كلام مطول
 و دور و دراز اولوب سوزمی تمام ايدوب دو كتمم ايدى * كه رونده از كنار مجلس گذر كرد
 و دور آخر درو اثر كرد نعره چنان زد كه ديكر ان موافقت او در خوش آمدند و خامان مجلس
 در جوش كفتم سبحان الله دوران با خبر در حضور و زديكان بی بصر دور * (كه حرف بیان
) (رونده اسم فاعل كيديجی ديمكدر يعنى يولجی) و با حرف وحدت (و همزه حرف توسل
) (همزه بی حرف وحدت طونان خطا ايلش) (كنار مجلس لامیه) (گذر كرد گذر ايدى يعنى
 كیدی) دور آخر بيانیه مضاف اليه مخدوف تقدیرى دور آخر مجلس ديمكدر مجلسك

رد سروری وكافی

رد شعی رد کافی

صوتك دورى (در ا و اثر كردا كا ا ثا ا يلدی ديمكدر زيرادر بونده حرف صله در) نعره لغنه ككزدن
يعنى خيشومدن چيقان صوته ديرل اما بونك كې يرل ده قتي جيغرمغه ديرل (چنان انجلين
ديمكدر) كه حرف بيان (ديكران غيرل) با حرف مصاحبت (موافقت او مصدر ك مفعولنه
اضافتيدير) در حرف صله (خروش خا ، مجبسه ك و رانك ضمير يله اسمدر خروشيدندن
چوقرامق مناسبه) مثلا طنجره ويا چوملاك قينار كن قياغن اوستنه قوسك اندن چقان
صوته چوقرامه ديرل (وفار سجه خروش) خامان خامك جعيدر ناختمدر ديمكدر (مجبسه
اضافت لاميه در مجازا) در حرف صله (چوش اسمدر) جوشيدندن قينامق مناسبه (سجان
مقام تنزيه و تجبده مستعمل لفظدر) بونده تعجب مراددر (جلاله يه اضافتي مصدر ك مفعولنه
اضافتيدير) دوران دورك جعيدر ايراقدر ديمكدر (با خبره اضافت بيانیه و مبتدا) با حرف
مصاحبت (با خبر خبردار ديمكدر) در ظرف (حضور بونده غيت مقابلي در) نزد يكان
دورانه معطوف (بي بصره اضافت بيانیه) و دور خبر نزد يكاندر (تقدير كلام در حضورند
و دورند در ادات خبر قرينه قائم اولدي يچون حذف اولندي) (محصول تركيب) سوز يمي
هنوز تمام انمدين بر كنجي مجلس وعظك يانندن كذا ايلدي و مجلس وعظك صوتك دورى
يعنى اخر مجلسده نقل اولان كلمات اكا تاثير ايلدي انجلين بر نعره اوردی كه غدير يكرانك
موافقتيله هاي وهوى و خروشه كديلر و مجلس وعظده اولان خام و ناختمدر لري چوشه وشوقه
كتوردی يعنى جله سنه بر حال غلبه ايلدي كه انكه يله فریاد و فغان وهای وهويه باشلدیلر
بو حالتدن بن تعجب ايدوب سجان الله ديدم ۳ نه عجب حالدر كه مسافه بعیده ده اولوب عارف
بالله و خبردار و اگاه اولانر مجلسده حاضر كې اوله بلکه حقيقته حاضر اوله و قريب مجلس
و داخل صحبت اولان بي فهم و بي ادراكظر ظاهرده حاضر ايكن معنی عالمنده غائب و دور
وجدا و معجز اولانر اصلا متأثر اولوب (لهر قلوب لا يفقهون بها) خواسته ماصديق اولانر
* قطع * فهم سخن چون نكند مستمع * قوت طبع از متكلم مجبوی * فهم سخن مصدر ك
مفعولنه اضافتيدير (چون ادات تعليل) مستمع اسم فاعل (قوت طبع مصدر ك فاعلنه
اضافتي در) مجبوی فعل نهی مفرد مخاطب (جو ييدندن) جست دن ديئلر خطا ايلديلر
(محصول ييت) مخاطب و سامع متكلمك سوزيني فهم و اذعان ايلمينجه متكلمدن قوت طبع
وشوق و تأثير توقع ايله يعنى مستمع كه سوزني اكليه سوزه طاقتي اولماز و سوز سو يايه جكي
كلز حاصلی حسن تقريره و فصاحت بيانه مالك اولماز * فسحت ميدان ارادت بيار * تا بزند
مرد سخن كوی كوی * فسحت وسعت كې مصدر در (ميدانه اضافت مصدر ك مفعولنه
اضافتيدير) و اراده اضافت بيانیه در (بيار فعل امر مفرد مخاطب ذر آريدندن كه محققدر
آريدندن) آوردندن فعل امر در دين خطا ايلش (فسحت بيارك مقدم مفعولدير) تا حرف تعليل
(بزند فعل مضارع مفرد غائب اورد ديمكدر يعنى چالده) مرد سخن كوی بيانیه (سخن كوی وصف
تركبي در كوييدندن) گفتن دن ديئلر خطا ايلش (كوی كاف عجمك ضمه له طوب ديمكدر
بزندك مقدم مفعولدير و مرد سخن كوی فاعلي) (محصول ييت) ارادت ميدانه وسعت كتور
يعنى ميدان ارادتيكي واسع ايله ارادتيكي چوق و بيوك ايله تاكيم سوز سو يايي مرد كوی
سخني مراد اوزره اوده استديكي كې بسط كلامه قادر اوله حاصل سني ارادتيكي واسع ايله
ناكيم متكلم فصاحت و بلاغته نكاستني واسع ايله * حكایت * شني در بيان مكه از غایت
بي خوابي پای رفتن نمائند سر بنهادم و شربان را گفتم دست از من بدار * شني يا حرف وحدت
(در حرف ظرف) بيان مكه يعنى برهه مكه لاميه (غایت بخوابي لاميه زياده اويقوسر اقدن

۳ نه غريب
نسخه

ردابن سيد علي و سرورتي

رد سرورتي

ردابن سيد علي و سرورتي

دیمکدر (پای رفتن بپایه کتک یعنی بورومک ایاغی دیمکدر) (نمائند فعل نفی ماضی مفرد غائب
 قالمادی دیمکدر عجزدن نکاتیدر) (سر بنهادمک مقدم مفعولی باشم قودم) (یعنی بر مقدار
 استراحت ایچون باشمی بره قودم) (شتریان شتر همزه نك حذفيله دوه درو بان ادات فاعل
 دوه جی دیمکدر) (را ادات مفعول) (کفتمک مقدم مفعولی در) (دست بدارمک مقدم مفعول صریحی
) (وازمن غیر صریحی در الک بندن طوت) (یعنی قوبنی بر مقدار بونده اوبویام) (محصول ترکیب)
 بر کیجه مکه بولنده و بیابانده حاصلی بره سنده زیاده اوبقوسنزلقدن حرکتیه و بورومکه
 بحال قالمادی کتک ایاغ قالمادی کمال عجزدن نکاتیدر والا کتک الی وایاغی اولمز حاصلی
 کلام مجازیدر بویله اولجه باشمی بره قودم و دوه جی به دیم الک بندن چک بر باره استراحت
 ایدم * قطعه * پای مسکین پیاده چند رود * کر تحمل ستوه شربختی * پای مسکین پیاده
 (اصلنده پای پیاده مسکین ایدی) (پس ضرورت وزن ایچون صفی موصوف اوزر تقدیم
 ایدوب) (پای مسکین پیاده دیدی) (مسکین پیاده نك ایاغی دیمکدر مسکینی پایه صفت ایدوب
 معناسنی بیچاره و قدرتسزایق پیاده نیجه بر کیده دین تراکب مجعده عجب متصرف
 ایش) (کر که حرف تعلیل) (و ز احرف ابتدا) (تحمل فعل بایندن مصدر در بونده بولک کوتورمک
 و تعب و مشقته صبر ایلمک معناسنه در) (ستوه سبک ضمیمه عاجز و فرو مانده معناسنه در) (بختی بانک
 ضمی و خای عجه نك سکونیه بسرک دوه دیمکدر) (محصول بیت) (مسکین و نامر ادوبی چاره پیاده نك
 ایاغی نیجه بر کیدر یعنی نه دکای بول بورمکه و قطع مسافه ایلمکه قادر در یعنی مالک دکل
 زیرا طی منازل و قطع مراحل ایلمکه بوراه پر مشقته بسرک و توانا دوه لر بی طقت و بی مجال
 اولدی یعنی یورلادی قالمادی پس بشرک نه طاقتی وار که تحمل ایلمه مصراع ثانی بی جمله حالیه
 اعتبار ایدنلرک بولدله بر حاللری یوغیش * ناشود جسم فر بهی لاغر * لاغری مرده باشد
 از سختی * تا حرف غایت در الی معناسنه) (شود فعل مضارع مفرد غائب افعال ناقصه دن یصیر
 معناسنه) (جسم اسمی) (فربهه اضافتی لامیه) (یا حرف وحدت) (فربه فاک قحی و رانک سکونی
 و بانک کسریله و های اصلیه ایله سمیز دیمکدر عربجه سمین دیرلر) (یا حرف وحدت لاغر شودک
 خبر بدارق دیمکدر عربجه غث دیرلر غینک قحی و ثای مثلله) (لاغری یا حرف وحدت
 و باینکیر ر لاغر) (و یا مطلق لاغر) (مرده باشد اولمش اولور) (یعنی اولور) (لاغری مبتدا و مرده باشد
 خبری) (و از سختی باشد معنای خبری) (محصول بیت) (سفر لک شداید و آلامی بدیهیاندن اولدیغی
 هر کسک معلومی و معهودیدر تعریفه احتیاج یوق و علی الخصوص که مکه مکره سفری
 نه مرتبه صعب و شدید اولدیغی کورن و چکن یلور انجیق ایدمی بومبارک سفرده بر سمیز حیوانک
 تعب و مشقندن جسمی لاغر یعنی الام و شداید تحمل ایدوب ضعیف و بون اولیق مرتبه سته
 و انجیه لاغر اولان حیوان محنت و فلا کندن صاع قالماز اولور و توانالری مجال اولدقلری
 محمله ناتوانلر طاقت کنور موب هلاک اولور * کفت ای بر آدر حرم در پیشست و حرامی در پس
 اگر رفتی بردی و اگر خفتی مردی * کفت شتریان دیدی) (حرم یعنی حرم مکه) (حرامی یعنی
 دشمن) (حرامی ذکر ی حرمه صنعت اشتقاقه داخل اولاندون ایچوند) (بوضعتیه جناس
 مطلق دین مطلقا افترا ایلش) (پیش) (و پس ذکر ی صنعت تضاد در اکثر نسخه ده) (در
 پس برینه) (از پس واقع در) (رفتی فعل ماضی مفرد مخاطب در اکسر کتدک یعنی
 کتد کسه) (حاصلی کتدیکک تقدیرچه دیمکدر) (بردی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده
 خلاص بولدک دیمکدر بویله برده بوعبارت اصطلاحلرند مفعول تقاضی ایلم) (ظفر بولدک و مراد که
 غالب اولدک معنالنده استعمال ایدر) (پس بونده جان و روح عبارتله بینی تقدیر ایدنلر

و د شعی

شارح مرحومک توجیه شععی به
 اعتراضی مسلمانکن کنندیک
 توجیه اولی دخی سوز
 کتوره چکی لدی التأمل معلوم
 اولور للطابع

رد کافی

بواسطه آمدن غافلار بمش (خفتی فعل ماضی مفرد مخاطب بونده او بودک دیمکدر) (مردی یا ضمیر
 خطابدر اولدک دیمکدر) (معلوم اوله که عرییده ادات شرط فعل ماضی به داخل اولسه اتی
 استقباله نقل ایدر) (اما فارسیده نقل ایلامکده جائز بس بونده ایکی وجهله بیلکه مساع واور
 (محصول ترکیب) شتر بانه الک بدن چک برپاره استراحت ایده بن دجک شتر بان دیدی ای برادر
 حرم مکه او کده در یعنی ایلروده دیمکدر زیرا بونده قرینه و بدینه اشارت بوقدر اگر چه
 ترکیده اولک عبارتی نوعا قرینه دلالت ایدر و حرامی وعد و کرده و آرد در اگر کیدرسک
 ویا کتد کسه خلاص بواور سین ویا بولندک یعنی مراد که غالب اولدک واکر او بورسک
 ویا او بویب قالد کسه او اور سین ویا اولدک حاصلی کیدرسک مراد که ظفر بواور سین او بورسک
 هلاک اولمکی مقرر بیل * بیت * خوششت زیر مغیلان براه بادیه خفت * شب رحیل ولی
 ترک جان نباید گفت * زیر مغیلان لامیه مغیلان کعبه یولنده یعنی بریه ده بردیکنلی اغاجک اسمیدر که
 دیکنلری اوزون و سیاه اولور و یوکلکی شفتالو اغاجی دکلو اولور بریه نک اودونی اولدر
 (زیرمیتدا) (و خوششت مقدم خبری) (و براه بادیه خفته متعلقدر) (و خفت مصدر معنایسته در
 بادیه صحرا بونده بریه مراددر) (شب رحیل لامیه) (رحیل رحلتک اسمیدر کوچ معنایسته
 (یعنی سفر اوزره کوچه نک اسمیدر) (ولی ادات استدراک) (ترک جان مصدرک معنوا نه
 اضافتیدر) (باید با حرف تأکید) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) (گفت مصدر معنایسته در
 که مضارعه مقارندر) (محصول بیت) (رحلت کعبه سی راه بریده مغیلان التده یاقوب او بویق
 لطیفدر و حضور و صفادر و لیکن جان ترکن سونیک کرک یعنی یکدم جائد و یا شدن و اولورسم
 اولیم دیمک مرتبه سته واره قی کرک حاصلی هلاک اولوب اولمکی اختیار ایلک کرک و جائزدر که
 بونده گفت مجازا کرده معنایسته اوله) (معلوم اوله که مغیلان التده یا مقدم مراد کولکه لیمکدر
 بو معنی ایسته شیده ملحوظ دکل زیرا کعبه ده هریر کولکه در اما کوندز اگر چه بعض برلده
 قیاقولقلریده کولکه در ایکن هر برده بولنمز و مغیلان اکثر برده بولنور علی کل حال بونده
 مغیلان ذکر ی ترددن خالی دکل * حکایت * پارسایی را دیدم برکنار دریا که زحم پلنک
 داشت و بهیج دار و به غمی شد و مدتها در آن رخور بود و دم بشکر خدای تعالی همی
 گفت الحمد لله که بمصیبتی گرفتارم نه بمصیبتی * پارسایی (یا حرف وحدت) (ورا ادات
 معقول) (برادات ظرف کننادر یا لامیه که حرف بیان زحم پلنک لامیه زحم یاره) (و پلنک
 قیلان) (دار و رانک ضمیمه دوا و علاج دیمکدر به بونده ایوم معنایسته در یعنی باره سی اوکلز دی
 (رنجور مریضه دیرلز برانج المدر پس رنجور المذار دیمکدر) (کنج خزینه یه و کنجور خزینه داره
 دیدکاری کبی) (دم بدم ساعت بساعت یعنی هر دم و هر ساعت) (شکر خدا مصدرک معنوا نه
 اضافتیدر مصیبت آمده کلن بلا و الم) (و مصیبت کنشاه و عصیان) (ویالی وحدت و تکبره قابلد
 (محصول ترکیب) حضرت شیخ پیورر سیاحت زماننده دریا کننارنده برعابد کورد مکه پلنک یاره سین
 طوتردی یعنی اتی پلنک یاره لمشیدی و بهیج بردوا ایله اوکلزیدی و دائما خدایه شکر سوبلردی که
 الحمد لله که مصیبتی گرفتارم یعنی مبتلایم مصیبتی گرفتار دکل یعنی نقدر که عذاب و الم حکمسم بکا
 کنشاه با زمان دیو دائما خدایه شکر ایدردی * قطعه * کرمر ازار بکشین دهمان یار عزیز * تانکوی
 که دران دم غم جانم باش * زار اسمدر ذلیل و حقیر معنایسته آنکچون زار و ذلیل و حقیر و زار دیر
 عطف تفسیری طریقه ایمدی زار ابکیلیجی معنایسته در دینلر زارله زاری بی فرق ایلامشیرنتکه
 دقایق الحقایق مرغ زار ایله مرغ زار بیانشده ایکسبنده تحقیق ایده معاش لیکن متبع اولان اکلار انجیق
 مقلدا کلامن تأمل تدیر (با حرف صله) (کشتن مصدر در قتل معنایسته) (دهد فعل شرط مفرد مضارع

زد شرح جمیعاً
 مطلب

مغیلان اصلی ام غیلاندر
 لکن ناس اراستدن تحریف
 ایله مشهوردر شد
 رد شیخ

جواب از طرف شیخ
 مغیلا التده یا تمی مجرد
 کولکه لیمک ایچون دکلر
 کعبه ایچره اچقه خفته
 اولدن برودت ماه و هوا
 یا خود زاله و باراندن مهما
 امکن و قایه ایچون زیر
 مغیلانده یا تمی او لادر
 بصورتده حضرت شیخک
 مغیلان ذکر ی رنده در
 للطایع الفقیر اسعد

رد ابن سید علی و سروری
 و کافی
 رد دقایق الحقایق
 اولمکی مرغزار سبکون
 غنله ایکنهی مرغزار کسر
 غنله در لطایع

رد سروری و کافی
رد سروری و کافی

قوله (وزار مفعول ثانی)
اشو عباره نسخه متعدده
کوراش ایسه ده ناله
محتاجدر لطایع

رد شعی
رد کافی
رد سروری

رد کافی

رد شعی و کافی

غائب آن فاعلی (و یارعز بر اضافت یانه ایه آتک مشار الهی) و مراده دك مفعول اول و سریحی
وزار مفعول ثانی (و بگشتن غیر صریحی زار لفظی حال طوئلی حال ایملر (دهدایکی
مفعول الیغنی انکار ایملر معنایه و اصل دكلویش (تأخرف تنبیه (نکوی فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب (که حرف بیان (در حرف ظرف (آن اسم اشارت (دم نفس وساعت معنایه در (غم جانم
لامیه (باشد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند غم جانم راجع ضمیر در (محصول بیت) اگر اول
یارعز یعنی جانم بنی زار و ذلیل قتل ایملر که و بر رسد یعنی قتل فرمان و بر رسد حاصلی بنی ذلت و حقارت
قتل ایدر سه زنهاردیمه سین که اولدمده و اول وقتند جانم غمی اوله یعنی جان غمی و اولمک فیغوسی
اوله حاصلی اولدن پرواچکم (مصراع اولک معناسنی اگر بن ضعیفی قتل ایملر که و ره دین ضعیف
سویلس (و مصراع ثانیک تحقیقند بویه خیال ایملر که اول حاله اولان ناله و اینم باش و بر دك
المدن اوله دین زار لفظی ناله و این معناسن ظن ایملر یکی زیاده فاسددر (و اینم جانم کند و کندن
دكلدر دین بیتک معناسنی ایکلمش * کویم از بنده مسکین چه کنه صادر شد * که دل آزرده شد
از من غم آنم باشم * بنده مسکین بیانه (کنه کنه ناهدن مخفقددر (که حرف بیان (دل آزرده وصف
ترکیبی اقسامنددر کوکلی انجمنش دیمکدر (غم آن لامیه (محصول بیت) قتل زماننده جان و باش
غین حکم بلمکه دیرم بنده مسکین نه کنه صادر اولدیکه بندن آزرده دل و پریشان خاطر
اولدی اول جانان بنده انک غمی اولور یعنی جانانک بنی قتل ایملر که بندن مغیر البال و پریشان خاطر
اولدی چون دریس الم و غم وجهنددر یو خسه مقتول اولدیغمدن دكلدر حاصلی جانان بندن
پریشان خاطر اولدیغمدن بحضورم و الا انک کشته سی اولمق حیات جاودائیدر بندن آزرده دل
و پریشان خاطر اولدی دیواله ایدرین دین پریشان سویلس * حکایت * درویشی راضی و رتی
پیش آمد کلیمی از خانه باری بدزدید حاکم فرمود که دستش بیرد صاحب کلیم شفاعت کرد که
من اورا بجل کردم حاکم گفت بشفاعت توحده شرع فرو نکذارم گفت راست فرمودی اما هر که
از مال وقف چیزی بدزد قطعش لازم نباید که الفقیه لا یملاک شیئا ولا یملاک هر چه درویشان راست وقف
محتاجانست * درویشی را یا حرف وحدت (و را ادات مفعول (ضرورتی یا حرف وحدت (پیش
امداد کند کلدی یعنی واقع اولدی (کلیم کاف عربک و لامک کسر لریله انواع بساطدن
بر نوع بساطک اسمیدر که هر کسک معلومیدر کاف بحکم کسر لریله دینلر عندی سویلسلر (و یا
حرف وحدت (خانه یار لامیه (و یا حرف وحدت (بدزدید او غرادی دیمکدر (که حرف بیان (بیرندبای
تا کید ایه فعل امر جمع غائب (دستش مقدم مفعولی (صاحب کلیم لامیه اضافه سزده استعمال ایدرلر
بونک کیلری (شاعت کرد شفاعت ایملدی (که حرف بیان (بجل بانک فحی و حاء مهمله نک کسری
و سکون لامه حلال معناسنه مستعمل لفظدر (باسبیتی متضمن حرف مصاحبت شفاعت تو لامیه
(حد شرعده بویه در) فروادات تا کید در بونک کی برلده (نکذارم فعل نفی مستقبل متکلم وحده ترك
و اعمل ایملر دیمکدر راست فرمودی راست بونده کرچک معناسنه در کرچک بیوردك دیمکدر اما ادات
استدراک (که اصلنده هر کس که در حذف و ایصال طریقله کس ترك اولندی (مال وقف چیزی
یا حرف وحدت (بدزد فعل مضارع مفرد غائب او غریله دیمکدر (قطعش تقدیری قطع بدش در
(که حرف تعلیل الفقیه لفظا مرفوع مبتدا (لا یملاک فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غائب مبنی للفاعل فاعلی
تحتنده مستتر فقیر راجع ضمیر (و شیئا لفظا منصوب مفعولی هیچ پرشیه مالک اولماز دیمکدر (ولا یملاک
مذکور کی در مبنی للمفعول قائم مقام فاعلی مذکور کیدر کیمسده مملوک اولماز دیمکدر (درویشان
فقر امددر (و را ادات تخصیص (وسین (و تا ادات خبر در درویشانک در دیمکدر (وقف محتاجانست
مصدرک منعولده اضافه فیدر (والف و نون ادات جمددر (وسین و تا ادات خبر (محصول ترکیب)

بردرویشك اوكنه بر ضرورت كندی (یعنی احتیاجی واقع اولدی بر یارینك (یعنی كندی کبی
 بردرویش یولداشك اوندن بر کلیم اوغرادی حاکم یعنی افاضی پیوردی که الین کسه لر (السارق
 والسارقة) حکمیه بویه اولنجیه صاحب کلیم شفاعت ایلدی که بن اکا حلال ایلدم و دعوی
 و نزاع ایلزم دیو (قاضی دیدیکه سنك شفاعتک سبیلله اقامت حد شرعی ترك ایلیم بونک کیبلرده
 رعایت خاطر مشروع دکلدر) البته شرعیه لازم اولان حکمی اجرا ایلدم صاحب کلیم دیدی
 کرچک بیوررسین اما هر کیسه که وقف مالدن برنسنه اوغراسه اکا قطع ید لازم کلمه ز یرافقه
 دنیاده نه برنسنه مالک اولورونه کیسه یدیه مملوک اولور هر نکده واردرویشلر کدر اول فقرایه و محتاجلره
 وقفدر یعنی درویشلردن اخذ اولسان نسنه فقرایه موجب عقوبت اولماز زیرا معناده کندی
 حقلین المش اولور لر (پس انلره نه قطع مرتب اولورونه ضمان * حاکم دست ازو بداشت و کفت
 جهان بر توتنت آمده بود که دزدی نکردی الا از خانه چنین یاری کفت ای خداوند نشیده که
 کفته اند خانه دوستان پروب و در دشمنان مکوب * دست ازو بداشت ائندن ان چکدی دیمکدر
 (یعنی الین کسمکدن فراغت ایلدی) (رتوتنت آمده بود او سنک طاری کالی دیمکدر استغفار طریقه
 (که حرف بیان (الادوات استننا) خانه دوستان لامیه و مقدم مفعول پروبدر که پای تأکید ایلله
 فعل امر مفرد مخاطب درویشدن (رفتن دن دینلر خطا ایلدیلر سو پوردیمکدر (در دشمنان لامیه
 (مکوب فعل نهی مفرد مخاطبدر کوییدنن کوفتن دن دینلر خطا ایلدیلر (در دشمنان مکوب
 مقدم مفعول ایلدر پای عجمله در (پای عربله دینن بلن یمش (محول ترکیب) صاحب کلیم مذکور
 تقریری ایدنجیه حاکم سارقدن ال چکدی و دیدی جهان باشک طاری کالی ایدی که اوغرواق
 ایلدک الا بونجیلین بردرویشدن (یعنی بویه بر فقیرک خانه سندن سارق دیدی ای خداوند
 ایشتامش مسین که ضرب مثل طریقه دیمش (یعنی اکابر کلیدر) (دوستلرک خانه سنی سو پور
 (یعنی خانه سنده هر نه که لغه قابل ایشه ال تکلف جکده و دوشملر قبوسنی قاقه (یعنی عرض
 احتیاج ایلک ایچون دق الباب ایلله حاصلی دشمند عرض احتیاج ایلله * بیت * چون فرومانی بسختی تن
 بجز اندر مده * دشمنان را پوست بر کن دوستان را پوستین * فرومانی ماندن و مانیدن مصدر لری
 و مشتقاقی فرویله مستعمل اولسه بجز معناسنی افاده ایلر بونده کی کبی (یا ضمیر خطابدر عاجز
 قاله سین دیمکدر (بسختی با حرف مصاحبت (بسختی پای مصدرله شدت و محنت معناسنه در (تن
 بدن معناسنه در مراد بونده وجودی و کندی سیدر (بجز با حرف صله و یا حرف ظرف (اندر بالک
 معناسنی تأکید ایلدر (مده فعل نهی مفرد مخاطب و یرمه دیمکدر (بعض نسخه ده (منه دوشمش
 قومد دیمکدر اما مکن هیچ نسخه ده موجود کل (دشمنان را رادات تخصیص دشمنلرک دیمکدر پوست
 دری دیمکدر (بر حرف تأکید (کن کاف عربک فحمله قو پار دیمکدر بونده ضری معناسنه در
 (یعنی در یسنی بوز دیمکدر) بر کن فعلی کنندن اشتقاق ایلین بلن یمش (دوستان را حرف
 تخصیص دوستان دیمکدر (پوستین کورک دیمکدر بر کنک مفعول اولی (پوستین مفعول ثانی
 (محصول بیت) چونکه شدت و محنتله عاجز قاله سین تنکی و وجودکی (یعنی کندی بجز
 و یرمه (یعنی کربت و مشقتله بی کارویی نوا او توره (بلکه فرصت بولورسک دشمنلرک در یسنی بوز
 و دوستانلرک صرندن کورکنی صوی حاصلی ضرورت و بجز ایلله او توره و کندی محنت و المه دوشورمه
 بلکه فرصت بولورسک دشمنک مالنی و جانی قهر ایلله و جبر ایلله ال امان و یرمه (اما بتذال ایلله عرض
 حال و اظهار حاجت کوسر مده ایکن دوستانلر هر نه معامه ایلرک و دفع ضرورت ایچون عرض حال
 و اظهار بجز ایلدرسک رخصت و اجازت وار * حکایت * یکی از پادشاهان بارسانی را کفت هیبت
 از مایادمی آید کفت ای هر که که خدا بر افراموش میکنم * هیبت تاغیمیر خطا ایلدر (بجز سکا دیمکدر

رد شرح جیه

رد شرح جیه

رد این سبعلی

رد شعی و کافی

(ازمایزدن دیمکدر) یادمی آید اکتی کلورمی یعنی هیچ بزی اکارمیسین (محصول ترکیب)
 بر پادشاه بر صالخی کوردی و دیدی هیچ بزدن یادک کلورمی یعنی هیچ بزی اکارمیسین اولده
 بلی هر که که خدایی فراموش ایدم سنی یادمه کتوررم بونک کیلر تعالیق بالحال قبیلندندر یعنی
 هرگز خاطر مه کلز سین زیر این بر نفس ذکر خدادن خالی دکل که سن یادمه کله سین * بیت *
 هر سو دودان کش زدر خویش براند * وان را که بخواند بدر کس ندواند * سوسینک ضمیمه
 جانب دیمکدر (دود دالک و واول ققحه لریله فعل مضارع مفرد غائب در دودندن بلك
 ویو پور مق معانسه) آن فاعل بدر (کش که حرف بیان) و شین ضمیر جاز در که خدایه راجع
 اوله قرینه قائم اولد یعنی چون یعنی براندک فاعلی قرینه سیله و جائز در که انک مقدر مشار الیه نه
 راجع اوله زیر انفسدیر کلام آن کس کش در اول کیمسه که انی دیمکدر (زدر خویش
 کندی قپوسندن) براند با حرف تأکید (اندسوره دیمکدر فعل مضارع مفرد غائب فاعلی
 خدادر) و او معنای استدرای متضمندر حرف عطفدر (ان را که اصلنده ان کس را که در
 حذف و ابصل طریقله) (کس ترک اولندی) که حرف بیان (بخواند دعوت ایلیم یعنی مقبولی
 طو توب معزز و مکرم در کاهی ایلیم) با حرف صله (در کس لامیه) ندواند فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب فاعلی خدا در (الف و نون ادات تعدیه در یلدر من دیمکدر) (محصول بیت)
 هر جانب یلریو پور یعنی بی قرار و بی آرام اولوب هر جانبه تک و پواید اول کیمسه که خدا
 انی کندی در کاه لطف و کرمدن طرد و طرح ایلیم یعنی خدانک مقبول و معززی اولیان
 زاندره قپودن قپویه تک و پوایدوب اسباب معاشی در بدر اولندن اکر و حصول مرام
 و مقاصدی اکر بر قپورینه ملازمندن بلور العیاذ بالله تعالی اما اول کیمسه بی که خدا کندی یه
 دعوت ایلیم کیمسه تک قپوسنه انی یلدر من یعنی یلمکه محتاج ایلز زیر انک مقبول اولان غیری
 کیمسه محتاج اولماز و اغیارک قپورینه وارمز حاصلی پادشاه صورت و معنی اولور و هر کس
 اکه محتاج اولور و اول هیچ کسه محتاج اولماز معلوم اوله که صحیح نسخه لده مصرع اول
 هر سو دودان کش واقعه رشین ضمیر ایلیم پس سین مهمله ایلیم یازانلر ضمیر ذن اکاه دکل ایشلر
 * حکایت * یکی از صالحان پادشاهی را بخواب دید در بهشت و پارسایی را در دوزخ پرسید که
 موجب درجات آن چیست و سبب درکات این چه که ما بخلاف این پنداشتیم گفتند آن پادشاه
 بحسب درویشان در بهشتست و این پارسا بتقرب پادشاهان در دوزخ * با حرف ظرف (و خواب
 بونده دوشدر) (رسید مذکور صالح دوشنده سؤال ایلدی و یا او باید قد نصکره بعض کیمسه لره
 صورتی) که حرف بیان (موجب درجات ان اسم فاعلک مفعولک و لامیه اضافی لریدر
) سبب درکات این اضافی لری لامیه لدر (درجات درجه تک جمع لریدر بوکسک بره چقغه
 بصامقلره دیر لر جنت مقامتندده مستعملدر) و درکات در که تک جمع لریدر یعنی الحق بره ایشکه
 سبب اولان بصامقلره دیر لر مراتب دوزخده ده مستعملدر (که حرف تعلیل) (مایزدیمکدر
) بخلاف با حرف تأکید (اینه اضافت لامیه در) (پنداشتیم مقدم مفعولیدر) گفتند صالحه
 جواب ویر دیر (با حرف مضاجبت سببی متضمن) (محبت درویشان مصدرک مفعولانه
 اضافتیدر) (تقرب تفعیل بایندن مصدردر) (پادشاهانه اضافتی سابق کبیدر) (محصول ترکیب)
 بر صالح دوشنده بر پادشاهی جنده و بر عابدی جهنده کوردی سؤال ایلدی که اول پادشاهک
 مقامات جنده موجبی ندر و بوزاهدک درکات جهنه سبی ندر زیر ایز بونک خلافتی ظن ایدردک
 دیدیلر که اول پادشاه فقرا و درویشان محبتی سبیلله جنده در و اول پارسا سلاطین و امرا یه
 تقری سبیلله دوزخده در * قطعه * دلقق بجه کاراید و مسیحی و مرقع * خود را از عملهای

و سروری و کافی

نکو هیده بری دار * داق فقرا خر قه سی (و تا ضمیر خطاب) مسخ میك کسری وسین مهله نك
 سکو نیله پلاس معناسنه در یعنی اسکی بسکی و با حرف نسبت پلاسه منسوب لباس دیمکدر
 فقر الباسی مراد در (مر قع تفعلیل باندن اسم مفعول در نیچه پاره ایله مالو خر قه هند فقراسی
 کیدیکی خر قه ل کبی (خود و اور سیله بونده کندی معناسند در) و را ادات مفعول
 (عملهای نکو هیده بیانیه) نکو هیده نونك کسری و کاف عجمك ضعیله حقیر و ذلیل معناسنه در
 * بری بانك سکو نیله اصلنده بری * در همزه ایله فعیل وزنی او زره لیکن عجم اکثر همزه نك
 حذفیله استعمال ایدر (دار فعل امر مفرد مخاطب) خود را بری دارك مفعول صریحی (وز عملها
 غیر صریحی (محصول بیت) داق سنك نه ایشو که کلور یعنی نه ایشو که برار حاصلی سکاندن نه فائده
 مسجیده یعنی مسجی کیمکده سکا فائده ایلز مر قع خر قه دخی یعنی درویشلاک و صوفیلاک فقر الباسنه
 کره کله اولماز همان کنیدیکی رامن عملاردن بری وسالم و عاری طوت یعنی فقر الباسیله تنها صوفیاق
 اولماز بلکه کثی بی دوز خدن خلاص اباین اعمال صالحه و افعال مبروره در صوفیاق کسوه سی
 دکل * حاجت بکلاه بری داشت نیست * در ویش صفت باش و کلاه نتری دار * با حرف
 صله (کلاه بری بیانیه) بره بانك و رانك فتحه لریله و های رسیمه قوزی به دیرل که عربچه حل دیرل
 حانك و میك فتحه لریله (امدی معلوم اوله که سروان و قره باغ و ارز با بجان و با جمله اکثر انجم
 قوزی در بستدن کلاه کیرل واکا کلاه بری دیرل یاه نسبتله خواجکی و بندکی دیدکاری کی
 گاه اولور که تنها بری ده دیرل (اکثر مذکور کلاهی فقر اجنسی کیدیکی چون بونده انی
 تخصیص بالذکر ایلدی (داشتن مصدر) و تا ضمیر خطاب) در ویش صفت و وصف ترکیبی در
 در ویش صفتلی (یعنی در ویش خوبلی و صوفی قلنسولی دیمکدر (باش فعل امر مفرد مخاطب
 اول دیمکدر (کلاه نتری بیانیه) لغتورده کلاه امیرانه ایله تفسیر ایشلر اکابر علمی انجام دنده
 مشهور عز بویه در (خصوصاً نادره زمان و عجوبه دوزان صاحب تصانیف رائقه و مالک
 قصائد منصوعات فائده افندیمز ولی نعمت و استادیمز) مولانا حلیمی شیروانی قدس الله تعالی روحه
 و جعل فی غرف الجنان فتوحه که شام شریفده توطن ایدوب ادنی وظیفه ایله قانع اولوب
 طلبه نك افاده سیله تقید ایش (بوبنده دعا کو یلرینسه کاستان تعلیم ایلدکده بویله افاده
 پیوردیلر (و سایر طلبیه حین تعلیمده بویله افاده پیورلردی که کلاه بری مقابلنده واقع اولغین
 اندن کلاه فقیرانه) و بوندن کلاه امیرانه مراد در که آنی تانار خانلری و میرزای و سلطانلری
 کیرل (اکثری سمور ووشقندن اولور مش (برکی کاف عربیله متاعدن برنوعدر که صوفیلر
 آنی عمامه برینه کیرلر دین ایکی وجهله خطا ایش کاف عربی دیعه سنده و متاعدن
 برنوعدر که صوفیلر آنی عمامه ایدرلر دیعه سنده (و کاف عربیله جنس قلنسوه دن برنوعدر دیننده ایکی
 وجهله خطا ایش کاف عربی دیمکده و قلنسوه بی دیمکده (و کلاه برکی برکونه کلاه در که
 درویشلر کیرلر دین تحقیق مقام ایدممش (کلاه نتری دن مراد قلنسوه در که انی جنیدی و تانار
 طائفه سی کیر دین خطا ایش (خراسانده کلاه برکی دیرل قوزی در بستدن برجنس طاقیه
 او اور اکثر درویشان و مشایخ کیرلر (گاه اولور که اول کلاه او زره لف عمامه ایدرلر دیننده ایکی
 وجهله قصور ایش (خراسانه تخصیصده و اکثر درویشان و مشایخه زیرا اغشیای انجام
 دخی گاه اولور که آنی کیرلر (بری اصلنده تشدید ایله در لیکن کثرت استعما له خصوصاً بوحمله
 ضرورت شعر ایچون مخفف اولمش در دین خفت ایش زیر اسابقا مکرر بیان اولدی که اصل
 لغتورده تشدید یوقدر (بعض شراح برکی ایکی فتحه ایله در دیمش (و بعضی اعتراض
 ایدوب ایکی فتحه حالت افرا ده مخصوصدر (اما حالات اضافنده کافه متصل اولان حرف مکسور

رد این سید علی
 رد سروری
 رد شعی
 زد کاف

زد کاف
 زد کاف

زدکافی

زدشعی

دستر و زی و شعی

نجف حضرت امام علی
مدفون اولدینی قصبه نك
اسمیدر که کوفه به برحق میل
بر مقدار ی نجف قریبدر
شد

استعمال اولور دیمش سهو فاحش ایلش زیرا ایکی حالتده بله ایکی قححه ایله در (تتر بوند
کافر معناسنه در تکه محل اکافرینه در و بومعینه مبالغه وار در دین افش خطایا ایلش
(زیرا بو کلامک خواسی درویش صفت اول و کافر شبقه سنی کی دیمکدر (بواپسه هرگز چار
دکدر زیرا بر کیمسه ارکان اسلامی رعایت ایلسه و باشنه کافر شبقه سنی کیسه و یابلندن زنار
صار قتسه اهل شرع انک کفرینه حکیم ایدر که بونلر علامت تکذیب شعائر اسلام در دیو (بونده
خود مبالغه طریقله کند ی دیدیکی کی شعار کفری اظهاره رخصت وجواز کو سترمک
فهم اولور العیاذ بالله تعالی * حکایت * پیاده سر و پاره نه با کاروان حجاز از کوفه بدر
آمد و همراه ملشد خرامان همی رفت و می گفت * پیاده یا حرف وحدت (و همزه حرف
توسل همزه به حرف وحدت دینلر معهود خطاری اوزره مصر اولمشلر زیرا اخرنده های رسمی
اولان کله لده همزه حرف توسلدر فقط (وحدت معناسنی افاده ایلین یاه مقدره غیر مکتوبه
در (نهایتی متقدمین یابی هاءر سمید نصکره کتابت ایدوب اظهار ایدر لردی (لیکن متأخرین
هائرسمی اوزرینه بر عین بتراشکلنی وضع ایدر که هم یاه و هم همزه یله دلالت ایدر (و اول شکله همزه
دیدکری مجاز ایله در (زیرا همزه نك حروف علتدن غیری شکلی یوقدر فتأمل (سر و پاره نه
باشی و ایاضی چپاق (برهنه بانک قحقی وضعی ایله لغندر چپاق دیمکدر با حرف مصاحبت
(کاروان حجاز لامیه در (کوفه مشهور شهر در (لیکن بوزمانده چاه نك درودیواری و بعضی
تریه لک جدرانی (و بعضنک یارم قبه سی و بعضنک ارتق و کینک اکسک خراب اولمشدر
(و یاقبسی شویله مندرس اولمشدر که اثار بنادن ذره مقداری پیداد کدر (زیرا نجفک آدمبسی
اساس و بنك طاشنی و کرمدینی چقاروب یابولرینه سورمشلر (پس شمیدیکی حالده بنادن اثر وار
ونه اساسدن (و بالجمله عالمک فنانسندن عبرت المی استین بغداد جابنه کدر ایلیوب
کور سون که اول مشهور کوزل مملکت نیچسه خراب و بیاب اولوب یاتور (پس حضرت
شیخک پیور دینی کوفه معمور ایکن در که اندن حضرت مکیه اول زمان مستقل مجمل
چقارمش (بوزمانده مصر دن و شام دن و یمن دن چقدینی کی (بدر آمد چقدی دیمکدر (همراه ما
لامیه بزم بواداشمن دیمکدر (خرامان صفت مشبهه در صالئارق دیمکدر (همی ها حرف
تاکید (محصول ترکیب (باشی و ایاضی چپاق بر پیاده کوفه شهرندن قافله حجاجله طاشره
چقدی و بزمه همراه اولدی صابینی صابینی کیدردی و بونلری اوقوردی * نظم * نه بر اشتر
بسوارم نه چواسترز بر بارم * نه خداوند رعیت نه غلام شهر یارم * بر حرف استعلا (بسوارم
با حرف تاکید (سوار اتلی در بیاق مقابلی (چو حرف تشبیه (استر همزه نك قحقی و سبنک سکونیه
قاز دیمکدر عربجه بغل دیرلر بانک قحقی و غینک سکونیه بعض نسخه ده استرینه اشتر و شمش
ظاهر تحکیف طریقله در (زیر بار لامیه در یوک التنده دیمکدر (غلام شهر یار لامیه در
(شهر یار راء اولک سکونیه پادشاه دیمکدر (محصول بیت) نه دوه اوزرینه سوارم (یعنی را کب
دکلم نه استر کی یوک التنده یم (یعنی را کب دکلمه یوکده یوق (یعنی کیمسه نك یوک التنده دکلم
رعیتک افندی سیده دکلم یعنی صاحب رعیت و خدمه دکلم پادشاه قوایده دکلم
حاصلی نساکم ونه محکوم بلکه ذینک جمیع امورندن سالم و ازادیم * غم موجود و بر یاشائی
معدوم ندارم * نفسی میزنم آسوده و عمری بسر آرم * غم موجود بیایه و یا لامیه بالفعل موجود
غم و یا بالفعل موجودک غمی (پر یاشائی معدوم ده بیایه و یا لامیه در (ندارم ایکی ترکیب
اضافی به مصر و قدر (نفسی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (می زنم اورم (آسوده راحت
و حضور (عمری یا حرف وحدت و یا تنکیر (بسر یا حرف صله (سر بونده نهایت و پایان

معناست در (آرم فعل مضارع متکلم وحده) عمر مفعول صریحی (و بسر غیر صریحی) محصول
 بیت) غم موجود و پریشانی معدوم یوقدر (یعنی هرگز هیچ بوجهی غم یوقدر آسوده حال
 و مرفه البال نفس اورم (یعنی آسوده لکد و راحت لکد بجززم) حاصلی اوقات و ازمانم حضور الیه
 بکرو بوجهی پایانه عمر الیدرم (یعنی عمری صفا و حضور الیه بکرم) حاصلی عمری نهایت
 و پایانه بی غم و غصه الیدرم (مذکور ایکی بیت بحر مل مجنون اقسامند در اما بحور الیه آشنا اولیان
 بیت اولی ایکی بیت ظن الیدوب دیمش (خفی دکلدر که مصرع ثالثه سکنه وارد در اشعار قدما ده
 چوقدر بی سکنه اوقونسه نه خداون رعیت اوقونور دیمش حق بودر کیم ظن فاسد ایلش
 بوندن یوقاری اولان معلوم اوکیم بو بیتلرک فقط بیجی بویه اولور (نه راشتر فعلاتن) بسوارم
 فعلاتن (نه چواستر فعلاتن) زیر بارم فعلاتن (نه خداون فعلاتن) در عیت فعلاتن (نه غلام
 فعلاتن) شهر یارم فعلاتن (غم موجود فعلاتن) دو پریشا فعلاتن (بی معدو فعلاتن) م ندارم
 فعلاتن (نفسی می فعلاتن) زخم اسو فعلاتن (ده و عمری فعلاتن) بسرارم فعلاتن بیت اولک
 قافیه لرنده واقع اولان الفاظ سالم تقطیع اولور باقبسی جیمه مجنوندر (نفسی می زخم آسوده
 و عمری بسزارم) بومصرع عیده تمام بیت ظن الیدوب شرحنی استیفا د نصکره دیمش
 خفی اولیه که اگر چه بو بیتک قافیه سی نظم سابقه موافق در اما بحر لری محمد دکلدر (معلوم اوله که
 بو کیمسه نه وزن بیاورمش نه بحر) بومصرعک معناست بر نفس و بر دم آسوده و بی قید اولد یعنی
 بر عمر عدایدرم دیمکدر دین معنایی پاک عدایده مش (پریشانی ده همزه اصاف ایچون کلشدر دین
 قتی پریشان سوبلش) حاصلی بو ایکی بیتک ترکیبی جمیع شراح ناموزون یا زد قلند نصکره
 معنارینی هب غلط و یر مشر تأمل تدر (و بعضی بی بوظلمی رباعی وزنندن فرق ایده میوب
 نظم یازجق پرده رباعی یازار * اشترسواری گفتش ای درویش بکامیروی باز کرد که بسختی
 بمیری نشنید و قدم در بیابان نهاد و برفت چون نخله * محمود رسیدیم توانکر را اجل فرار سید و مر
 درویش بیالیش پیامد و گفت ما بسختی نردیم و تو بر بختی بردی * اشترسواری وصف ترکیبی در
 دوهیه بیجی معناست (یعنی دوه راکی) و یا حرف وحدت باز کرو (و کرد فعل امر مفرد مخاطبدر
 کردیندن دون دیمکدر) که حرف تعلیل (بسختی باحرف مصاحبت و یا حرف ظرف) و یا حرف
 مصدر شدله و یا شدته دیمکدر (نهاد فعل ماضی مفرد غائب قودی دیمکدر) قدم مقدم مفعول
 صریحی (و در بیابان غیر صریحی) چون ادات تعلیل (باحرف صله) نخله * محمود کوفه شهرندن
 او جیبی قونته عین زرقانک منبعی (یعنی باشی اولان بیرک اسمیدر که زبیده خاتون انده بر مسجد
 و بر عالی خان یا پشدر و اعلی بر که لر و حوضلر بنا ایلشد در حجاج انده اوچ کون اوراق الیدوب
 حضور و صفا الیدر) رسیدیم فعل ماضی متکلم مع الغیر ارشدک دیمکدر (توانکر غنی دیمکدر
 مراد مذکور اشترسواری در (را ادات مفعول) فرا ادات تأکید (باحرف صله) بالین یصدق
 و شین ضمیر توانکر را جمدر (بختی بانک ضمی و خاک سکوینله بسرک دوهیه دیرلر) محصول ترکیب
 مذکور در ویشه بر اشترسواری دیدی ای درویش قنده کیدرسک استطاعتک یوغیکن نه سیدن
 بوزجی اختیار ایدرسین سکا خود فرض دکل * رودون که بلا و شدله اولور سین
 حاصلی بو مبارک بول براغر یولدر تحمل ایده میوب هلاک اولور سین درویش سوزین
 دکل یوب بیابانه قدم قیوب الدی یوریووردی چونکه نخله * محمود ایرشدک اشترسواری اجل
 ایرشدی و اولدی درویش یصدق غنه یعنی باشی اوچنه کلدی و دیدی بزفق براق و بیافاق
 زجت و مشتمله اولدک و سن بسرک دوه اوزره حضور و راحتنده ایکن اولدک * بیت *
 شخصی همه شب بر سر بیمار کرست * چون روز شد او بمرد و بیمار بزیست * شخصی

رد کافی

رد شعی

سالم یعنی فاعلاتن
للاطاع

رد کافی

رد سروری و کافی

رد شعی

رد شرح جیمه

با حرف وحدت (سر بیمار لامیه در بیمار خسته به دیرل اصلنده وصف ترکیبدر بیم کتور یچی
 معنای صکره خسته به اسم اولدی اکثر خسته لر اوله کن اولدی یچیون خسته به بیمار دیدیلر
 یعنی اولمک قورقوسنی کتوردیکچون بیمار دیدیلر (کریست کاف عجمک ورائک کسر لیه فعل
 ماضی مفرد غائب اغلادی دیمکدر) (بیمار مبتدا) (بزست باء تأکید ایله خبری زانک کسر لیه فعل
 ماضی مفرد غائب صفالادی و دیرلادی دیمکدر) (محصول بیت) بر شخص یعنی بر کیسه بشون کیچه
 بر بیمارک باشی اوزنده اغلادی حاصلی اولور ظن ایدوب خوفدن صباحه دك کر یه و بکایبلدی
 چونکه صباح اولدی کیچه صباحه دك قورقی جهشتدن کریان اولان اولدی و بیمار اولان
 صفالادی و دیرلادی یعنی بوقصه دنیاده چوق واقع اولور اولسندن قورقولان خسته صاعلوب
 و طول امله نیچه ییا دخی صاغ اولور بن دین ناکهان اولمک * قطع * ای بسا اسب تیز رو که
بماند * که خرنک جان بمنزل برد * ای حرف ندامتادی محذوف ای یار دیمکدر (بسا چوق
 و نیچه نیچه) (اسب تیز رو بیانیه تیز رو وصف ترکیبدر رویدندن تیز یور یچی دیمکدر) (که
 حرف بیان) (بماند فعل ماضی مفرد غائب یوریلوب قالدی دیمکدر) (که بونده حرف استدراکدر
) (خرنک بیانیه اغسق اشک دیمکدر) (برد فعل ماضی مفرد غائب) (جان مفعول صریحی
 و بمنزل غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در که خرنک در بعض نسخه ده خرنک واقعدر
 کاف تصغیر ایله) (محصول بیت) ای یار نیچه نیچه یعنی چوق واقع اولمشدر که بوسکرک
 و بورغه آت یوکده یوریلوب دوردی و قالدی و خرنک افتان و خیران ضعف حالله اغسایرق
 قطع منزل ایدوب مقصده جان الندی یعنی بوقضیه چوق واقع اولدی تیز روده روکله سنی
 رفتندن آلانلر غلط ایشلر * بس که در خاک تندرستانرا * دفن کردند و زخم خورده نمرد *
 بس چوق (که حرف بیان) (در خاک در حرف صله) (تندرست وصف ترکیبدر صحیح البدن
 معنای صکره) (الف و نون ادات جمع) (ورا ادات مفعول مصراع ثانی به مرهوندر) (کردندک
 تندرستان مفعول اولی و دفن ثانسی) (و او حرف حال زخم خورده وصف ترکیبدر و مبتدا
) (نمرد فعل نفی ماضی مفرد غائب خبر مبتدا اولدی دیمکدر) (محصول بیت) چوق کره واقع
 اولمش که صاغ و سالم تندرست اولان کیسه لری اجلی کلوب خاکه دفن ایلدیلر یعنی ناکهان
 صاغ و سالم ایکن اجلی کلوب و او اوب خاکه تسلیم ایلدیلر و یاره لنوب زخم شدید بین کیسه
 اولیوب قورتلدی یعنی مجروح اولوب حیاتدن نا امید اولان کیسه به اجل کلوب موتدن امان
 بولوب یعنی اولیوب قورتلدی باذن الله تعالی * حکایت * عابدی را پادشاهی طلب کرد
 عابد اندیشید که دارویی بخورم تا ضعیف شوم مکر اعتقاد در حق من زیاده کند آورده اند که
 داروی قاتل بود بخورد و بمرد * که حرف بیان (دارویی با حرف وحدت) (تا حرف تعلیل
) (مکر ادات تمنی) (داروی قاتل بیانیه) (بود ادات زمانیه) (محصول ترکیب) بر عابدی بر پادشاه
 طلب ایلدی یعنی کلسون کند و ایله مشرف اولام عابد فکر ایلدیکه بردار و یعنی بر مجنون اکل
 ایده یم و یا بر شربت نوش ایده یم تا ضعیف اولایم اوله که بنم حقه مده اعتقادنی زیاده ایلیه
 یعنی بویله ایلکله شاید که پادشاه بکا اعتقادنی زیاده ایلیه حاصلی بنی کر چکدن زاهد
 و مر تاض خیال ایدوب کمال صلاحه حسن ظن اوزره اوله (روایت ایدرلر که اول دارودیو
 تناول ایلدیکه مکر زهر قاتل و سم هلاهل ایش همان یددیکه کبی هلاک اولدی * قطع *
 آن که چون بسته بدمش همد مغز * پوست پر پوست بود همچو پیاز * آنکه تقدیری آنکس که در
 حذف و ایصال طریقله (آن که قالدی) (چون ادات تشبیه) (بسته باء عجمله و فتح
 و کسر ایله لغتدر فستی دیمکدر لیکن مراد حلب فستغیر (دیدمش شین ضمیر آن کسه

و دایم سید علی و شتر و زری

راجع در (بعض نسخه ده) دیدیش دوشمش یای خطابله (دیدندن بونده مراد فعل قلبد رظن
معناسته) همه هب دیمکدر (مغزینی وایلك وبادم وفندق وفتق کبیرك ایچنه دیرلر) پوست
باهجكمك ضبله حیوانات دریسته وهرنسنك قبوغنه دیرلی (بونده قبق مراد در) بود بونده
ادات زمانیه در ایش معناسته (همچو ادات تشبیه) پیاز صوغن معناسته در (محصول بیت)
اول کیمهینی که فستق کبی هب ایچظن ایلدم زیرافستق ایچی صاغ اولدینی تقدیرجه فندغك
ایچی کبدر صاغ اولدینی تقدیرجه یعنی ظاهرینه بقوب باطنی دخی معمورظن ایدوب صلاح حاله اكا
معقدا و ایلدم اول ایلده کل ایش بلکه اول کورد و کیم بری بری اوسونده قشر و قبق ایش ایچنه
هیچ نسنه سی یوغیش پیاز کبی یعنی بر قوری صورت ایش * پارسایان روی در مخلوق * پشت
بر قبله می کنند نماز * پارسایان جمع پارسا در عابدلر دیمکدر (رویه اضافت بیانیه) در مخلوق
در حرف صله (رویه مقیددر) پشت ارقه (بر قبله) بر حرف صله (محصول بیت) پارسایان
مبتدا و مضارع ثانی خبر واقع اولمش یعنی یوزی و توجهی مخلوق جاننه اولان عابدلر و زاهدلر
ارقا زینی قبله دن یکا و یروب نماز قلو رلر حاصلی انلر بو حکمده در زیر قلب که حقندن معرض
اوله قالب دخی قبله دن رو گردان اولمش حکمده در حاصلی عباداتده قالب قبله تابعدر
* بیت * چون بنده خدای خویش خواند * باید که بجز خداند اند * چون ادات تعلیل
(خواند فعل مضارع مفرد غائب دعوت ایلده دیمکدر) خدای خویش لامیه مقدم مفعولی
(باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) که حرف بیان بجز با حرف زائد (جز غیر
معناسته در) نداند فعل نفی مستقبل مفرد غائب بونده بلیه دیمکدر (خدا مفعول صریحی) و بجز
غیر صریحی (محصول بیت) چونکه بر قول خدای تعالی حضرتنی کنديك مبودی بله
وربعدر دبه کرک اولان ولایق و سزوار اولان اولدر که خدا حاضر تندن غیری بی بلیه و ماسوايه
کوکل بند ائیمه خواندك فاعلی خدایه راجع ضمیر در و مفعولی بنده در دین ظاهر تر کبده مخالف
سویلش * حکایت * کاروانی را در زمین یونان بزدند و نعمت بی قیاس بردند باز رکانان کریمه
وزاری کردند و خدا و رسول شفیع آوردند فائده نداد * زمین یونان قرمان ولایتیه دیرلر (زاری
یای اصلیه ایلده فریاد و فغان معناسته در) (محصول ترکیب) یونان مملکتنده بر کاروانی حرامیلر
اورد بلروبی حدوبی پایان نعمت و مال ایلندیلر باز رکان طائفه سی کریمه و فریاد و فغان ایلندیلر
و خدا و رسولی خرامیلر شفیع کنوردیلر یعنی چوقی بلواروب نیاز ایلندیلر لیکن فائده و یرمدی
* بیت * چوپیر وز شد دزد تیره روان * چه غم دار داز کریمه کاروان * پیروز باهجكمك
کسیرله مظفر و غالب معناسته (دزد تیره روان بیانیه) تیره روان وصف ترکیبی قره جانلی
دیمکدر (زبرا روان روح انسانی به دیرلر قره جانلی اوغری معناسته در) کریمه کاروان لامیه
(محصول بیت) چون که جانی قره دزد یعنی بی زحم و سسکین دل اوغری مظفر و غالب
اولدی کاروانك کریمه و زار یسندن نه غم طوتر یعنی نه غمی وارونه پرواچکر حاصلی فرصت ال
و یروب مال مرده مظفر بولدقد نصکره بیک کره فریاد و فغان و نضرع و زاری قلسهلر
متأثر اولوب مرحت ایلزلر (تیردروان جمع تیره رودر یعنی وصف ترکیبی در شبر و معناسته
دیین تیره روان ایش و بوندن صکره غیرنك قوانی نقل ایدوب دیمش که تیره ظرفدر و روان
صفت مشبهه در رفتن دن روان کبی رویدندن یعنی دزدی که رونده استدر تیره یعنی فی ظلمة
(الیل اصلی و نقلی فاسد اولدینده اشتباه بوقدر مضارع اولك معناستی چون مظفر اولدی
جانی بولانق و جانی قرا کو اوغری دیین بولانق سویلش * لقمان حکیم در آن میان بودیکی از
کاروانیان گفت کلمه چند از حکمت و موعظت با ایشان بگوید باشد که طرفی از مال مادست بد آرند که

زدان سید علی

زدان سید علی

زدان سید علی

زد سروری

در یغ باشد که چندین نعمت ضایع گردد لقمان گفت در یغ باشد کلمه حکمت بایشان گفتن *
 (کاروانیان کاروان اصلی کارباند کارایش) و بان ادات فاعل در یغی معنای شبی دیگر
 (بایله و اوک پیونده توانی و تبادل اولدینی جهندن و اوایلده و بایله ده مستعملدر) مثلاً کاربان
 سرآی (و کاروان سرآی دیرلر) و یا حرف نسبت (و الف و نون ادات جمع) و موعظت مصدر
 مییدر و وعظ دیگر (طرفی یا حرف وحدت بر مقدار دیگر (دست بدارندال چکه لر دیگر
 (محصول ترکیب) لقمان حکیم اول کاروان اراسنده ایش کاروانیلرک بر یسی لقمانه دیدی بونلره
 حکمت و موعظه دن بر نیچه کلمه سوبله اوله که بر مقدار مالز دن ال چکر یعنی بر مقدار بن
 بنه زده برلر (طرفی شرف و زنی اوزره بعض دیگر درال طوته لر یعنی ترک ایده لر دیگر در زرا
 حیفدر که بوقدر نعمت و مال را بکان یره ضایع اوله و المزنده سرمایه اولاجق بر مقدار مبلغ قالمیه
 لقمان دیدی حیفدر بویله ظالملره کلمه حکمت و موعظت سوبلک زرا بونلره سوز تأثیر ایلر که
 متأثر اولوب سیره مرحت ایده لر * قطعه * آهنی را که مور یانه بخورد * نتوان برداز و بیقل زنگ *
 آهن دهور (و یا حرف وحدت) و را ادات مفعول (که حرف رابط صفت) مور یانه دهور
 قور دینه و پاسنه دیرلر (نتوان بر دبرد مصدر معنای در (ازو) یا حرف مصاحبت (صیقل فعل
 و زنی اوزره پاس اچیجی استاده دیرلر نصربانندن مصدری صقل کلور صادق قحیحی و قافک
 سوبله صقلده کلور صادق کسر یله مصقله اسم آلت یعنی پاس اچیجی آلت (زنگ زاء عربک
 قحیحیه پاس معنای در و بعضی لر تصحیف ایدوب زاء عجمیه او قودیلر (محصول بیت)
 بر دهور یکه مور یانه یش اوله انک پاسنی صیقل سببیه کیدرمک اولماز زرا پاس انک ماده سین
 افساد و جوهرین افشا ایلشدر (بونده مور یانه نک ایکی معنای اولغله قابلدر اولکی به
 تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش بوتقر بر بعض لغلرک یا زبشته کوره در اما بعضی
 دیدیکه مور یانه شول پاسه دیرلر که دموری دلک دلک ایلله که انی صیقل اچوب جلا ویرمه
 قادر اولیه زرا ماده سی فاسد و جوهری فانی اولمش اولور حضرت شیخک کلامنه ده ملازم
 بودر اما زنگ مطابق پاسدر * پاسیه دل چه سو دکفتن وعظ * نرود میخ آهنین درسنگ *
 یا حرف صله (سیه دل وصف ترکیبی قره کوکلی دیگر سابقا تیره روان دیوب قره جانلی
 مراد ایلدیکه کبی (کفتن وعظ مصدرک مفعولنه اضافتیدر (میخ آهنین پیانیه) آهنین یا حرف
 نسبت و نون حرف تأکید (در حرف صله (سنگ طاش) محصول بیت) قره کوکلی کیسه به
 وعظ و نصیحت سوزینی سوبلک نه فائده و برر یعنی فائده و برمن (مصراع ثانی بی تعلیل
 طریق بیه ذکر ایدوب پیورر زرا دهور میخ طاشه کرمز یعنی بویله ظالملره نصیح و پند
 ایلک طاشه دهور میخ قافقدر حاصلی پند پذیر اولوب متأثر اولق احتمالی بوقدر * قطعه *
 بر روزگار سلامت شکستکان دریاب * که جبر خاطر مسکین بلا بگرداند * یا حرف ظرف
 (روزگار سلامت لامیه) شکستکان الف و نون ادات جمع در دلخسته و مکسور خاطر اولان
 فقر امر ادد (دریاب مقدم مفعولیدر) دریاب فعل امر مفرد مخاطب اکلده و تدارک ایلده دیگر
 تقدیری حال شکستکان دریابدر (که حرف تعلیل) جبر جیمک قحیحی و بانک سکونیه
 بر صغی سیکمکدر و اول سیک تحته لینه جیره دیرلر (خاطره اضافت مصدرک مفعولنه در
) و مسکینه لامیه (بلا بگرداند مقدم مفعولیدر) یا حرف تأکید (کرد اند فعل مستقبل
 مفرد غائب کرد انیدندن دوندرد دیگر (الف و نون ادات تعدیه در) محصول بیت (صحت
 و عافیت و سلامت و رفاهیت زمانده فقرای شکسته دل و درویشان مکسور خاطر لری بوقلیوب
 و بواب تفقد و تدارک ایلله یعنی احسان و صدقه و زکاتله خاطر لری تسلی ایلله زرا مسکین

وفقیہک خاطر لرینی تسلی ایدوب جبرائیلک بلایی ردابلر یعنی صدقہ وزکات مالی وجاتی حفظ
ایدوب بلیاتی دفع ایدر * چوسائل از تو بزاری طلب کنند چیرنی * بدہ و کر نہ ستمکر بزور
بستاند * چو حرف تعلیل (سائل دینجی) و با حرف مصاحبت (زاری فریاد و فغان) (چیرنی
یا حرف وحدت) (بدہ فعل امر مفرد مخاطب) (و کر نہ والا دیمکدر) (ستمکر ظالم) (یا حرف مصاحبت
(زور بونده قوت و قدرت و قہر دیمکدر یعنی کوجلہ) (بستاند فعل مضارع مفرد غائب
آوردیمکدر) (محصول بیت) چونکہ سائل سندن تضرع و زار بلغلہ برنسنہ ایستہ بہ البتہ ویر
(واما اسائل فلانتھر) (سنبجہ والاو یرمیوب خست ایدرسک ظلم سندن زور بلہ یعنی کوجلہ
الور مذکور کاروان خلقندن الدینجی کی * حکایت * چندان کہ مر اشخ اجل شمس الدین
ابوالفرج بن جوزی سترک سماع فرمودی و بخلوت و عزات اشارت کردی عنفوان شتایم
غالب آمدی و هو او هو س طالب ناچار بخلاف رأی مر بی برفتی و از سماع و مخالطت حظی
بر گرفتنی چون نصیحت شیخ بادامدی گفتنی * چندان کہ اولقدر کہ دیمکدر (مر ابکا دیمکدر
(اجل تشدید لاملہ اصلی اجل ای دی ادغام اولدی) (شمس الدین لقب) (ابوالفرج کنیت
(بن جوزی صفت) (بترک یا حرف صلہ) (ترک سماع مصدرک مفعولنہ اضافتیدر) (سماع
بونک کی پرلده ساز او ازینہ و خوانندہ و کویندہ او ازینہ دیرلر تکہ حضرت شیخ بوستاندہ بیور
(بیت) نہ مطرف کہ آواز سم سنود) (سماعت اگر عشق داری و شور) بالبداهہ معلومدر کہ بونده
آواز جنسنہ سماع بیور مشدر فاعل (پس از سماع و مخالطت حظی بر گرفتنی) (معناسنی سماع
ایدر دم دینلر معلوم اولدیکہ سماعی بونده صوفیلرک رقصی معناسنہ اخذ ایدر لر ایش
ایمدی معلومدر کہ سبجۃ الابرارک اوتوزدر دنجی عقدیک مر ادینہ واصل اولمازلر ایش
(عنفوان اول معناسنہ) (شباب بکتلک بکتلک اولی دیمکدر) (مر ابکا) (غالب آمدی غالب کلوردی
(یا حرف حکایہ) (ناچار بالضرورہ) (بخلاف یا حرف صلہ) (خلاف رأی مر بی لامیہ لردن
(مر بی اسم فاعلنر تغیل بایشن ترینہ ایدیچی دیمکدر) (مر ادابن جوزی حضر تلمیدر
(برفتنی کیدرم یا حرف حکایہ) (مخالطندن مراد خلقلہ اختلاطیدر) (حظی بر حرف تأکید
(گرفتنی طور دم یا حرف حکایہ) (محصول ترکیب) اولقدر کہ بکا شیخ اعظم ابن جوزی
حضر تلمیکہ اول زماندہ حضرت شیخک مر یسی ایش (سماع ترکیبی بیورردی دخی خلوت
و عزاتہ اشارت ایدردی) (جوانلغیک اولی یعنی تازہ لکی غالب کلوردی) (و هو او هو سم مقتضای
نفس اولان احوالی و ارزوی خاطری طالب اولوردی) (بالضرورہ مر بینک رأی خلافتجہ
خلوت و عزلندن کیدرم دخی سماع و اختلاطدن حظ الوردم) (چونکہ شیخک نصیح و پندی
یادمہ کلوردی) (یعنی چونکہ نصیحتنی اکاردم دیردم) (مذکور افعلالک او آخرندہ اولان یار
حکایہ ایچ وندر تکہ ہر برینہ اشارت اولدی * بیت * قاضی ار بامانشیند برفشاند دست را *
محتسب کر میخورد معذور دارد مست را * بوبیت گفتنی بیور دینک مقولیدر) (ار اگر دن
مخففدر) (برفشاند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتندہ قاضی یہ راجع ضمیر درال قار صاردی
دیمکدر تکہ خوانندہ و کویندہ و ساز یا نتجہ ال اصولنی طور ترال سلیمک دینلر غلط ایشار
(محصول بیت) قاضی بزملہ اوتورسہ یعنی مجلسمرہ داخل اواسہ ذوق و شوقدن مجلسدہ
ال قاصاردی) (حاصلی بزملہ ہم حال و ہم رنگ اولوردی) (محتسب اگر بادہ ایچرسہ مستلری
معذور طور) (یعنی کندی بادہ نوش اولغلہ احکام شرعی اجرا ایدہ من) (بو مصراع مصرع اولہ
نسبت مقام تعالیادہ و تمثیلدہ واقعدر) (یعنی حضرت ابن جوزی اگر بزم مجلس و محفل مرک
رونق و صفاسنی کوریدی و بیلیدی داخل مجلس اولوب بزملہ ہمرنگ و ہم جنس اولوردی

رد سروری و کافی و شعی

زد کافی و شعی

زدکاف و شعی

زد شراح جیم

زد شراح جیم

زد شرووی و کاف

هر نقدر که متورع و زاهد ایستاده تنگه محتسب اورع ناسدن اولدیغی تقدیرجه باده مجلسنه داخل اولوب باده نوش اولسه می نوشلری معذور طور دی * مصراع اولک معناسنده قاضی ال سلکردی (یعنی سماع ایدردی دینلر دست افشاندن مرا دی بیلر لر یش * سماعدن دخی فدیبر) محتسب بو محله صوباشی معناسنه در دینلر محتسبی بیلر لر یش * ناشی بمجمع قومی برسیدم و دران مطربی دیدم * تانتهاء غایت ایچوندرالی معناسنه (شی با حرف وحدت) بمجمع با حرف صله (مجمع مجلس) قومی با حرف وحدت (محصول ترکیب) سماع و مخالطه دن حظ الورم بر کجه به دك که بر قومك مجلسنه ایرشدم (یعنی اول کجه به دك بویله ایدردم) (اول قومك اورته سنده بر مطرب کوردم مذکور پتده بیوردیغی کبی * بیت * کوی بی رک جان می کسلد زجه سازش * ناخوشر از آوازه * مرک در آوازش * کوی فعل مضارع مفرد مخاطب دیرایدک و یادیدک دیمکدر) (یعنی حاضر اولوب ایشیدسک دیرایدک) رک رائک قحی و کاف بمجمعه طهر معناسنه در که عربده هرق دیرلر (عینک کسری و رائک سکونیه) جانه اضافتی لامیه و یا یایانه دز (می کسلدی بونده حرف تاء کیدوا قعددر) کسلد کاف بمجمک ضعی و کسریله (وسینک قحی و کسریله کسلیدن مصدر نندن فعل مضارع مفرد غائب اوزر و قرزدیمکدر) مثلاً یب و یا ییلک قرمق کبی (قطعه تعبیر ایدنلر خطا ایلدیلر) زجه ساز چاندقلری اغنج و یا کک و یا بونوز پاره سی که سازنده لرا کانا زیله دیرلر (سازه اضافتی لامیه در) (شین ضمیر مطربه را جعدر ناادات توصیف نفی) خوش و اور سمیه ابی دیمکدر (و ترادات تفضیل در ناخوشرک دیمکدر) (آوازه * مرک پدیر لامیه در) (یعنی بر کجه به باباک اولدی دیو مو حش خبر و یرمک صدا سندن اول مطربک صدا سی جان کاه ترو بدتر ایدی) (بوقضیه اکثره بناء در) والانیجه نا خلف وارد در که با با سنک اولوسی خبر ینه مر دکانه لر ویرر (محصول بیت) مذکور مطربک خصوصنده بیورر اگر مذکور مطربک زجه ساز بی ایشیدسک دیرایدک که جان طهرنی قرر و اوزر ساز ینک زجه سی شول مرتبه من عیج و مولم ایدی (و آوازی پدیر اولوسی آوازندن دخی ناخوش و مو حش ایدی) (حاصلی سازنده لکی و کونده لکی کمال مرتبه منفور و قبول طبعدن زیاده دور ایدی زجه بر ینه نغمه یا زانلر نغمه ایللی در * کاهی انکشت حریفان از و در کوش و کاهی براب که خاوش * (محصول ترکیب) مذکور مطربک زجه ساز بی ونا ساز آوازی ایشیه لم دیو کاهی اهل مجلسک بر مقلری قوافنده ایدی (و کاهی خاموش اول دیو لینده ایدی) (حاصلی سکوت ایلد دیو اشارت ایلر لردی * بیت * بهاج الی صوت الاغانی لطیبه * وانت مغن ان سکت تطیب * بهاج فعل مضارع مبنی للمفعول اجوف یائی ضرب باندن مصدری هیجان کور هانک و یانک قحیه لاله میل و رغبت معناسنه) (الی حرف جر مجرور یله قائم مقام فاعلی بهاج در و جا زدر که کندی مصدر ینه مسند اوله) (صوت صادک قحی و سکون و اوایل آواز معناسنه در اغانی به اضافتی لامیه در) (اغانی منتهای جوعدن اغنیه نک جیمدر هرزه نک ضعی و غینک سکونیه و تشدید بایله) (امانی امنیه نک جمعی اولدیغی کبی امنیه ارزویه و مراده دیرلر) (و اغنیه غنا معناسنه در کسر غین و الف مد و دایله ایر معناسنه که فارسیجه سرود دیرلر) (لطیبه لام حرف تعلیل بهاج فعلنه متعلق و ضمیر مذکر صوته را جعدر) (لطیبه هایاز انلر خطا یاز دیلر) (وانت و او حرف حال انت ضمیر مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا) (مغن اسم فاعل مفرد مذکر مخاطب تقدیر مرفوع خبر مبتدا لام الفعلی اعلال له ساقط اولشددر) (ان حرف شرط) (سکت فعل شرط) (تطیب فعل مضارع مفرد مخاطب جزاء شرط جمله شرطیه اعرابدن محلا مرفوع صفت مغن در) (بعض نسخه ده تطیب دوشمش نون متکمله و بعضنده) (تطیب دوشمش بای غینله فاعل مقدرا اولان سکوت اولور) (محصول بیت) (مغن لر صوته میل و رغبت

او انور لطیف اولد یعنی چون یعنی لطیف و خوب اولد یعنی تقدیر جدر روح اصواته مائل و راغب اولور
 حال بو که سنده مغنیسن اگر ساکت اولسک زیاده طبعین حاصلی سکوت ایسک سکوتک موسیقی
 بر خست که با خود سکوت ایسک ز طیب اولوب خوشحال اولور ز با خود سکوتک طیب اولور فتدیر
 * بیت * بنید کسی در سماعت خوشی * مکر وقت رفتن که دم در کشی * بنید فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب کورمز دیمکدر (کسی یا حرف وحدت) سماعت تا ضمیر خطاب سماعت به نغمه و صوت
 معنایسند در (خوشی خاده روم ضمه ایله و واور سیمله و یای مصدر ایله ایلاک دیمکدر) مکر ادات
 استثنا (وقت رفتن لامیه کتمک وقتی دیمکدر) دم نفس در حرف تا کیدر کشی فعل مضارع مفرد
 مخاطب (محصول بیت) کیسه سنک سماعتکه ایلاک کورمز یعنی سنک سازه آواز کده بر ذوق یوقدر که
 انده کیسه صفا کسب ایله مکر کتمک وقتنده که نفسک چکه سین یعنی سکوت ایله سین حاصلی
 مجلسدن کیدوب سکوت ایله سین هر کس مسرور اولور زیرا سنک ناهمو آرساز کدن و ناساز
 آواز کدن خلاص اولورل بونده سماعت صوت و آواز معنایسند اولدیغی زیاده بهیدر (پس سماعی
 صوفیلر قصی معنایسند و استماع ایتک معنایسند اخذایدنلر بومعانی بلزیمش (خوشی خاتک فتحله
 اوقور کشی به قافیه اولغیچون دینلر روم ضمدن آگاه دکلمریمش (وقت رفتن معنایسند موت
 معنایسند اخذایین بیتک معنایسند فوت ایلمش بویتده دلالت وار در که اول ناسازید آواز ناساز
 و ناهمو آواز اولدیغندن غیری صوتنه مغرور اولوب دکله بلا ایله دکدیکنه زیرا ناساز لکحالی
 بوله در که چغیر مقدن اوصانمز * مثنوی * چون در آواز آمد آن بر بطن سرای * کدخدارا کتم
 از بهر خدای * چون حرف تعلیل (در حرف صله در با معنایسند) بر بطن سرای وصف ترکیبیدر
 قپوزله ایرلیجی یعنی قپوز چاله و یا نجه ایر لایه (ربط ایکی بانک فتحله لایله قپوزله دیرلر اما مشهور
 به ثانیاتک ضمیدر (سرای سینک فتحی و کسر یله لغتدر ضمه روستایلر دایدر) کدخدا کاف
 عربک فتحله اواسی صاحب خانه معنایسند (بهر ادات تخصیص (محصول بیت) چون اول قپوزجی
 آوازه کلدی یعنی قیه زیانجه ایرلغه باشلدی یعنی خواننده لک ایلاکه باشلدی اواسنه دیم الله
 ایچون * زبیم در گوش کن تانستوم * یاردرم بکشی تایرون روم * زبیم زانک کسری و بانک
 فتحله زیویه دیرلر میم معناده گوشه مقیددر (تا حرف تعلیل یا حرف عطف) درم در قپو و میم
 ضمیر متکلم یعنی میم ضمیر منصوب متصل معنایسند در تا حرف تعلیل (روم فعل مضارع متکلم وحده در
 (محصول بیت) کفخدا به دیدم الله ایچون قولعه زیویه ایله یعنی قوی تا کیم صاغر اولوب
 بونا سازک آوازی ایشدیم زیرا قولعه زیویه کیرنجه صاغرا یدر یا با کپو بی آج تا کیم طاشره کیدم
 یعنی بویکی ایشک بر بنی ایله دیوا و ایشنه بین و یدرم تا کیم مذکور بر بطن سرای ناسازی نه کوریم
 ونه ایشیدهیم * فی الجمله پاس خاطر یاران موافقت کردم وشبی بچیدین مجده بر روز اوردم *
 پاس حفظ معنایسند در خاطره اضافتی مصدرک معنایسند (و یا رانه لامیه) شی یا حرف وحدت
 و یا حرف تنکیر (بروز یا حرف صله (محصول ترکیب) حاصلی کلام یا رانک خاطر ایچون اول کجه یارانه
 موافقت ایلدم و کجه بی نجه زحمت و مشقته کونه کتوردیم یعنی عباچه چقردم * قطعه * مؤذن
 بانک بی هنکلم برداشت * نمی داند که چند از شب گذشته * بانکدن مراد بوند تمجید و صباح
 اذانیدر (برداشت فالدردی یعنی اوقودی (محصول بیت) مؤذن بانکی وقت سمرقالدردی یعنی
 اذان وقت سمرقالدودی نلر که کجه دن قدر زمان وساعت کچمشدر * درازی شب از مرکان
 من پرس * که یکدم خواب در چشم نکشتست * درازی یا حرف مصدر (شبه اضافتی لامیه) مرکان
 من لامیه مرکان جمع مره در دین فارسی بی غریب تتبع ایلمش ایش (پرس بای بجمک ضمی و رانک سکونله
 فعل امر مفرد مخاطب صورت دیمکدر سؤال ایله معنایسند) که حرف تعلیل (دم نفس وساعت معنایسند در

ردشعی و کافی

ردشعی و کافی

ردشعی

شارح مر حومک لغتجه

و یردیکی معنی بولنده در لکن

شعی مر حومک معنایسند دخی

رنکیز در ظن ایدرم زیرا اول

ناساز فوت اولمدجه خلق

آواز کر بهندن قورنله مر

هر نغدر بر مجلسدن کتمه سیمله

انده اولنلر قورنلسه در دخی

بوندن بشقه دقت رفتک

فوت معنایسند اولدیغه دم

در کشی قرینه در لطایع

شارح مر حوم اشوبیتده

اولان درازی مضافک

آخرینه ضرورت وزن ایچون

بریا کلور دیو یوقار و ده

هامشده اشارت ایتمشکیر

کند و نسخه سندن یا زبلان

نسخه ده یا زلیوب همزه

یا زلمش نسخه سنده دخی

بویله ایسه اصابت ایتشد

(فتبصر) لطایع

ردسروری

(خواب اویقودیمکدر) نکشست فعل نفی ماضی مفرد غائب اولماش ویا جکر نماش دیمکدر
 اشتراك اوزره (محصولیت) کیجهك اوزونلغنی بنم کر یکدن سؤال الیه (یعنی کیجه اوزونلغنی
 مؤذن نه بلور که صبا حدهك پستر نازده باتور بلکه بنم مژگانم ایی بیلور) زیرا بر نفس کوزومه
 اویقوکریمشدر (یعنی کوزمده اویقوطلانمشدر) حاصلی کوزم اویقو کوریمشدر * بامدادان
 بحکم تبرک دستار از سر وینار از کر بکشادم و پیش معنی نهادم و در کنارش گرفتم و بشی شکر
 گرفتم یاران ارادت من در حق او بر خلاف عادت دیدند و برخفت عقل من حل کردند و نهفته
 می خندیدند یکی از ایشان زبان تعرض در از کرد و ملامت کردن آغاز که این حرکت
 مناسب حال خردمندان نکر دی خرقة مشایخ بچنین مطربی دادی که در همه عمرش
 در می در کف نبوده است و قراضه در دف * بامدادان و بامداد ایرته دیمکدر (با حرف
 مصاحبت) حکم تبرک لامیه (تبرک فعل بایندن مصدر در تحفه و هدیه مناسبه تبرک رسمیه
 و اساو بیه دیمکدر) دستار دلبد (دینار النون کر قوشق دیمکدر) معلوم اوله که
 عربك و عجمك فقراسی نقدنی هر نه ایسه قوشق غنه بغلر (زیرا انلرک قوشاقلری بزدن اولور) پس
 دینار از کر پیوردیغی بومه نایه کوره در (پس بومه نایی بلوب کیسه و چیمدن دیناری چیمقدم
 دینار خلاف ستمه سلوک ایلش) دستار و دیناری یاه وحدت الیه ایراد ایلین جمیع نسخه ره مخالف
 ایراد ایلدیکندن غیر می معنایه خلل ویرمیشدر قنبر (معنیدن مراد مذکور مطربدر
) ارادت من مصدرک فاعله اضافتیدر (بر حرف صله) خلاف عادت لامیه عادتک خلافتجه
 دیمکدر (خفت عقل مصدرک فاعله اضافتیدر) و منه اضافت لامیه در (بعض نسخه لرده و نهفته
 بخندیدند دوشمشدر) (یعنی خفیه طریقه بنی مزه لوب کولشدیلر) زبان تعرض بیانیه آغازدن
 صکره بر کرد مقدر در (که حرف بیان) مناسب حال اسم فاعلک مفعولیه اضافتیدر (خردمندان
 اضافت لامیه در بعض نسخه ده سال یرینه رأی دوشمش) خرقة مشایخ این حرکتدن
 بدلدرد و دالک مقدم مفعول صریحیدر (و بچنین غیر صریحی) مطربی با حرف وحدت
 (دادی فعل ماضی مفرد مخاطب و بردک دیمکدر) که حرف رابط صفت مابعدی مطربه
 صفتدر (درم دالک کسری و رانک قحیله الحقه معنایه در) کف آیه یعنی اوج (قراضه
 النون خرده سی فارسیجه زبزه زرد برلر) دف دالک قحی و فائک تشدیدله لفظ مشترکدر
 عربله عجم بپننده (ترکیجه دمری دیرلر دالک ضمی و میمک سکونیه و رانک کسریله
) (محصول ترکیب) اول کیجهك ایرته سی تبرک حکمیه یعنی تحفه و هدیه رسمیه باشمندن
 دستاری و قوشق غنمندن دیناری چیقروب معنی او کینه قودم وانی در کنار ایلدم یعنی قوچدم و چوق
 شکر ایلدم (یاران بنم ارادتمی معنی حقنده عادتک خلافتجه کوردیلر) (یعنی بویه ایده کن
 دکل ایدم) خصوصاً بونجیلن ناساز معنی به (و بو اوضاعی خفت عقلیه حل ایلدیلر
 و کر لیجه) (یعنی خفیه طریقه بیه بوحالیه کولشدیلر) پس برسی یاراندن بکا تعرض و طعن
 زبانی دراز ایلدی (حاصلی بکا اعتراض ایلدی دخی بنی لوم و ملامت ایلکه باشلادی که
 بو حرکتی عقلا رأی و حالیه مناسب ایلدک) مشایخ خرقة سنی بونجیلن بره مطربه و بردک که
 جمیع عمرنده انده و اوچنده براچه اولماشدر (یعنی براچه مالک اولماشدر و بر قراضه یعنی
 برالنون اوواغی دفته کوریمشدر حاصلی کیسه اندن حقل ایدوب اننه و اوچنه برجه
 و بر مش دکلدر دستاره خرقة مشایخ پیوردیغی مجازیدر) حضرت شیفک مبارک
 باشنده اولدیغی اعتباریه در بحکم تبرک اولنده برکه یازان یانمندن یازر مش (در حق او
 برشته در حق آن یازان اولیه آک معنایه بنی بلزمش) حرکتند صکره رابازانلر جمیع

رد کافی

رد شعی

رد شعی

رد شعی

نسخه ره مخالف یازمشلر (خرقه مشایخ اولنده که یازانلرده بویه ایشلر * مثنوی * مطربی
 دورازین نجسته سرای * کس دوبارش نه دیده در بک جای * مطربی مطرب اسم فاعلدر
 افعال بایندن سوندربچی دیمکدر نفس ای سازنده و کو پنده دن مسرور اولدیفچون مطرب
 دیدیلر (یا حرف وحدت) (دو رتقدیری دور باد در) (نجسته قوتلی دیمکدر مبارک معناسنه
 (کس تقدیری که کس در) (که حرف رابط صفتدر ضرورت وزن ایچون ترك اولندی
 و کس قالدی (دو بارایی کره دیمکدر) (ندیده ماضی دن قسم کورمیش دیمکدر) (در حرف
 ظرف) (در بک جای بریده (دورازین نجسته سرای جمله معترضه در که بدبعده حشو ملیح در بر
 صفتله موصوف پشته اعتراض ایش (محصول بیت) بر مطرب ابراغ اولسون بومبارک
 سرایدن بومعترضه سرایه نسبت دعاء له در (و مطربه نسبت دعاء علیه در) (کس دوبارش
 دوبارایی کره دیمکدر) (وشین مطربه راجعه رآنجلین مطرب که کیمسه آئی بر محفله
 و بر مجلسه ایکی کره کورمیشدر) (یعنی شویله ناساز و ناها، وارد در که بر کره آئی دیکلین بر دخی
 مجلسنه اوغرا تمز) (بس ایکی کره بر پرده کورنمز بوتقریر مطرب مبتدای محذوفه
 خبر و مصراع صفت اولدیغی تقدیرجه در و جائزدر که مصراع ثانی حشوملیحه مقام تعلیمده
 اوله فتدیر) (معلوم اوله که حضرت شیخ بواباتی مذکور معترض جانبدن نقل بیوردیغی بوصفله
 متصف بر ناسازه سن بوقدر تعظیم و تبجیل ایلک ندن لازم کاور دیمک استر * راست چون بانکش
 ازدهن برخاست * خاق راموی بردن برخاست * راست کرچک یعنی بی شک و شبهه (چون
 ادات تعلیل) (بانک کاف مجمله اواز معناسنه در) (برخاست قالدی یعنی صادر اولدی دیمکدر
 (خاق راراحرف تخصیص خلقت دیمکدر) (محصول بیت) (بی شک چونکه اوازی اغزندن
 صادر اولدی خلقت یعنی اهل مجلسک بد تنده مویی قالدی یعنی اورپردی صوتی زیاده
 مزعج اولدیغدن جائزدر که بونک کبی برلرده بیا حکایه تقدیر اولونه یعنی قالدی (راستک
 معناسنی مستقیم دیدنلر مستقیم سوبلامشلر و براوگردن دین قتی اگری کتمش و تقدیری موی
 بردن راست برخاست در دین بیتک ترکیب غریب تعقید صالمش * مرغ ایوان زهول
 او پیرید * مغز مابرد و خاق خود دیرید * مرغ مطلقا قوشدر (و ایوان بونک کبی برلرده
 کوشکدر یعنی چارطاق) (معلوم اوله که قزلباش بد معاشدن اول شیراز شهرینک دآب
 وعادتی بواشکه کوشکارینک علی پر بنه اغچیدن بر قوش تراش ایدوب وضع ایدر لایمش
 کیمی الطوطی و کیمی بشل و کیمی بیاض و کیمی کبوتر و قومری و طاوس و شاهین و غبریلرینی
 و بومرغانک ایچنی تجویف ایدر لایمش یعنی ایچسارینی قوغش ایدر لایمش و اغزلرینسه بر
 سیمی وضع ایدر لایمش پس هربار که بر باد حرکت ایلسه بو حیوانلر دونوب بونلردن اصناف
 اصوات صدر اولور ایش (پس حضرت شیخ) (مرغ ایوان زهول او پیرید) بیوردیغی مبالغه
 طریقه له در یعنی اول ناساز مطربک مزعج و هوانسک صداستندن مرغ ایوان جامدایکن
 اورکوب قاجدی ایلدی قیاس ایلنه مرتبه مولم و موحش اواز اولوق کرک اوازی (هول قورقو
 (پیرید بالیه و کد فعل ماضی مفرد غائب اوچدی دیمکدر) (مغز سابقا فصل بیان اولندی
 نه یرده استعمال اولدیغی) (خاق حاک فحی و لامک سکونیه بوغازدر) (خوده اضافتی لامیه در
 (با حرف نا کید) (در بد دالک فحی و کسر یله فعل ماضی مفرد غائب) (بردک و دریدک فاعلی
 هر رینک تحتسده مطربه راجع ضمیردر) (محصول بیت) مرغ ایوان اول مطرب ناسازک اوازی
 هولندن اورکوب اوچدی یعنی تحمل ایده مدیکندن یرندن پران اولدی کندی بزم بینلرمیمی الدی
 ایلندی و کندی بوغازینی یردی حاصلی هم بزه جفا ایلدی و هم کندی به (شراحک هیچ

رد این سبند علی
 و سروری

رد سروری و شعی
 رد کافی
 رد شعی

رد کافی
 رد شراح جیعا

بر بعضی مرغ ایوانه تعرض ایلدیکندن معلومدر که جیعنک مجهولی ایش * کتم مصلحت
 آنست که زبان تعرض کوتاه کنی که مرا کرامت اوظاهر شد گفت مرا بر کفایت آن مطلع
 کردان تا همکنان تقرب نمایم و بر مطایبه که رفت استغفار کنیم کتم بحکم آن که مرا شیخ
 بار هابتک سماع فرموده بود و موعظهای بلیغ گفته و در سمع قبول من نیامده امشب مرا اطلاع
 میون و بخت همایون بدین بقعه رهبری کرد تا بدست این مطرب توبه کردم که در بار کرد
 سماع و مخالطت نکردم * زبان تعرض بیایه (که حرف تعلیل) (کرامت اولامیه) (گفت
 متعرض دیدی) (کیفیت یاه مشدد) (و تا ادات مصدر در نیچه لک معناسنه) (اینه اضافتی مصدرک
 مفعولنه اضافتی قبیلنددر) (کردان فعل امر مفرد مخاطب مطلع الیه دیمکدر) (الف و نون
 ادات تأکید در مصدری کردانیدن کلور) (نا حرف تعلیل) (همکنان جمع بمنز دیمکدر) (تقرب
 تفعل بایندن مصدر در) (نمایک مقدم مفعولیدر) (مطایبه مفاعله بایندن مصدر در اطاقیه
 و حشر اقی معناسنه) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (که حرف رابط صفت) (کتم
 حضرت شیخ متعرضه دیدم دیر) (با حرف سبب) (حکم بونک کی پر لده علت معناسنه در
 آن لفظنه اضافتی مصدرک فاعلنه در) (که حرف بیان) (بارها هادات جمع در کراتله دیمکدر
 (با حرف تأکید) (تک سماع مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (فرموده بودیور مشیدی) (و موعظه
 میک فحی و عینک کسر یله مصدر مییدر و عظه معناسنه) (وها ادات جمع مصدر بلیغه اضافتی
 بیایه) (گفته یعنی گفته بود) (وا حرف حال) (در حرف صله) (سمع قبول بیایه) (و منه اضافتی
 لامیه) (طالع میون بیایه مبارک طالع دیمکدر) (وا حرف عطف) (بخت همایون عطف
 تفسیری) (با حرف صله) (بقعه بآک ضمی و قافک سکونیه پاره ارض معناسنه در یعنی یردن
 بر پاره بونده مرا مذکور مطربله جمع اولد قلری خانه در) (رهبر وصف ترکیبیدر
 قولاغوز معناسنه) (و یا حرف مصدر قولاغوز اقی دیمکدر) (نا حرف تعلیل) (با حرف ظرف
 دست این لامیه) (مطرب مشارالیه) (که حرف تعلیل) (دگر بار بر کره دخی دیمکدر) (کرد سماع
 لامیه) (کرد کاف محکم کسر یله و سکون را الیه دگر می و اطراف معناسنه در) (مخالطت
 مفاعله بایندن مصدر در اختلاط معناسنه) (نکردم کاف محمله فعل نفی استقبال متکلم وحده در
 کردیدین دوتک و چکر نمک معناسنه) (محصول ترکیب) (متعرضه دیدم مصلحت اولدر که تعرض
 دبلانی کوتاه ایلنه سین یعنی دخل و طعن دبلانی بدن چکمه سین زیر بابک بونک کرامتی ظاهر اولدی
 (پس اول جهندن بو کا بو قدر تعظیم ایلدم متعرض دیدی بنی بونک کیفیتنه مطلع الیه یعنی پیورد بنگ
 احوالی بکا کلت تا کیم جمع بمنز بو کا تقرب کوستره لم و بزدن صادر اولان مطایبه و لطیفه به استغفار
 ایده لم دیدم اول حکمله که بکا شیخ کرات الیه سماعی تک ایلکه پیور مشیدی و مباغده الیه نصیحتلر
 سوبلش ایدی حال بو که بنم قبولم قولاغینه کلدی یعنی سوزین قولاغیه قومادم و قبول ایلدم
 بو کجه بکا مبارک طالع و قوتلی بختم بو خانه به قولغوزلق ایلدی تا کیم بو مطربک الله توبه ایلدم
 تا کیم بردخی سماع اطرافنده و اختلاط چوره سنده چکر نیم یعنی نه سماع دکلم ونه کیمسه الیه
 اختلاط ایلیم * قطعه * آواز خوش از کام و دهن و لب شیرین * کر نغمه کندور نکند دل بفرید *
 آواز خوش بیایه کوزل اواز دیمکدر) (کام کاف عربیله دماغ و اغزک ایچی) (لب شیرین بیایه
 شیرین اوچنده قید اولمده قابلدر) (نغمه کندک متقدم مفعولیدر) (وار کردن مخففدر) (دل مقدم
 مفعولیدر بفریدک کوکلی الدار دیمکدر) (محصول بیت) (کوزل آواز طنلی چکندن و طنلی اغزندن
 و طنلی دودقدن کر کسه تغنی ایلسون کر کسه ایلسون کوکلی کندی به میل ایتدیر یعنی اواز کوزل
 اولدقدنصره نغمه تسزده کوکلی جذب ایدر * و پرده عشاق و صفاهان و حجازست * از حنجره

مطرب مکر و نه زبید * معلوم اوله که عشاق وزنکله راستک فرعلر بدر بعض اهل فن فرعه
 پرده اطلاق ایلش (اما صفاهان نه فرعدرنه پرده بلکه اصول اربعه نك اصل را بعیدر (عجاز دخی
 نه فرعدرونه اصل بلکه مایه و بوسلک اوازیدر (پس حضرت شیخ او جنبه یله پرده یوردیغی
 یا تغلب طریقه در ویاپردی مقام و نغمه معناسنه اعتبار ایلش اوله (خنجره و خنچور حاک
 فتحیله خلقومدر یعنی بوغز (خنجره مطرب لایمه) و مکر و هه اضافت بیانیه (زبید فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب پراشز دیمکدر (محصول بیت) کام و دهان و لب شیرین دن صادر اولان اواز
 بویه در اما اگر نغمه عشاق و صفاهان و عجاز ایسه ده مکر و وناساز مطربك خلقومندن زیبا
 دکلدر یعنی مقبول دکلدر بلکه دل خراشدر * حکایت * لقمان را گفتند ادب از که آموختی گفت
 از بی ادبان هر چه از ایشان در نظرم ناپسند آمد از فعل آن پرهیز کردم * لقمان مراد لقمان
 عادیدر که دیاجده ذکر اولندی (که بونده اسمدر کیم معناسنه) آموختی فعل ماضی مفرد مخاطب
 او کردند دیمکدر (بی ادبان الف و نون ادات جمع در ادب سزل دیمکدر مابعدی بی ادبانی بیان ایدر
 (هر چه از ایشان هر نه که انلردن (در نظرم در حرف ظرف نظر مده دیمکدر (نا حرف توصیف
 نفی پسند اسمدر مقبول معناسنه) فعل فاک فتحیله مصدر در اشک معناسنه اما فاک کسر یله
 اسمدر ایش معناسنه (پرهیز بای عجمک فتحی و راک سکونی و هانک کسر یله صفتی دیمکدر
 (محصول ترکیب) لقمانه دیدیلر ادبی کیدن او کردند دیدی ادب سزلدن زیر اهر نسته که انلردن
 نظر مده نامقبول کلدی اتی اشک کدن پرهیز ایلدم * قطعه * نکویند از سر باز یچه حرفی *
 کزان بندی نکیرد صاحب هوش * نکویند فعل نفی مستقبل جمع غائب بونک کبی فعل لک کاه او اور که
 فاعلی خلق و یاناس و یا قوم تقدیر اولور تنکه عربیده ایدر (مصرع) بقولون ایلی بالعراق مر یضه
 بقولون فاعلی و او ضمیر در که مقدر مذکور لک برینه راجع در فاعل (سر بونک کبی پرلده جهت
 معناسنه در (باز یچه تصغیر بازیدر او یون معناسنه) پس باز یچه او یونجق دیمکدر اضافتی
 لایمه در بای بطنیله (حرفی یا حرف وحدت) نکویندک مفعول صریحیدر (و از سر غیر صریحی
 (کزان که حرف بیان و ان اسم اشارت در حرفه) بندی یا حرف وحدت و یا تکبر (نکیرد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب) صاحب هوش بای بطنیله لایمه در و نکیردک فاعلی بمکندر که صاحب هوش
 نکویند و نکیرد فعل برینه تنازع طریقه فاعل اوله دین معنی جهته نظر اولمادیغندن غیری
 ایکی فعلک افراد و جمع جهته ده التفات ایلر بمش (محصول بیت) لطیفه و مزاج جهته ندن برسوز
 و بر حرف سو یلر لک صاحب عقل اندن یعنی اول حرفندن بر بند و نصیحت الیه حاصلی
 لعب و بازی طریقه ده برسوزی خلق سو یلر سه اهل ادراک اولان اندن منتصح او اور دیمکدر
 منتصح اسم فاعلدر افتعال بایندن نصیحت قبول ایلک معناسنه اما تفعیل بایندن منتصح نصیحت
 تشبه معناسنه در پس بونده منتصح دینلر اصابت ایلدیلم * و کرسد باب حکمت پیش نادان *
 بخوانند آیدش باز یچه در کوش * و او حرف حال (کر حرف شرط) باب حکمت لایمه (عدم اضافتی
 نحو یزایدنلر باب حکمتدن خبردار دکل ایش (باب حکمت بخوانندک مقدم مفعولی و پیش نادان
 ظرف و اضافتی لایمه) بخوانند فعل مستقبل جمع غائب فعل شرط او قسدر دیمکدر (آید جواب
 شرط و شین ضمیر نادانه راجعدر (اما معنی جهته ندن کوشه مقیددر تقدیری در کوشش آید
 (در حرف صله) (محصول بیت) اما حال و شان بویه در که اگر یوز ابواب و فصول حکمت نادان
 او کنده او قوسدر قواغه باز یچه کار (یعنی اندن عبرت ابواب منتصح اولم (زیر اعلی افسرده
 و طبعی پر مرده اولمش و قواغی غفات پنبه سله طوئش در * حکایت * عابدی را حکایت کنند که
 شبی ده من طعام خوردی و تا سحر ختمی در نماز کردی صاحب دلی بشنید و گفت اگر نیم نان بخوردی

مطلب

رد ابن سید علی

مطلب

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

و مخفی بسیار فاضلتر از آن بودی * عابدی یا حرف وحدت و را ادات مفعول (که حرف بیان
 شبی یا حرف وحدت (تقدیری هر شبی در) و تائیدها غایت ایچوندر (ختمی یا حرف وحدت بر ختم
 دیمکدر (کردی یا حرف حکایه) نیم نان لامیه (و یا حرف وحدت بر اتمکک نصفی دیمکدر (بخوردی
 یا حرف حکایه پیسیدی دیمکدر (و مخفی ایویندی (از آن یعنی اون بظمان طعام ییوب نمازده
 بر ختم قرآن ایلمکدن (فاضلتر ثوابلیرک دیمکدر (محصول ترکیب) بر عابدی حکایت ایدر لر که
 بر کیمده اون بظمان طعام یردی و صباحه دیکر ختمه نماز قلووردی بر صاحب دل بوحالتی ایشتدی
 و دیدی اگر بر اتمکک نصفی پییدی و او یو یایدی چوق مرتبه اندن خیر لیرق و ثوابلیرق اولوردی
 زیر اهر نکه و اربسه آچلقده در * قطعه * اندرون از طعام خالی دار * تادرونور معرفت بینی *
 اندرونن مراد شکم در (خالی بوش دیمکدر (تا حرف تعلیل در واصلنده در اودر همزه ضرورت
 وزن ایچون ساقط اولمشدر (ضمیر اندرونه راجعدر (نور معرفت بیانیه و پیندنک مقدم مفعول
 (و بینی فعل مضارع مفرد مخاطب پیندنن کوره سین دیمکدر (محصول یت (ایچروکی طعامدن
 بوش طوط یعنی کندبکی آچ طوط تا کیم درونکده معرفت نور بینی کوره سین حاصلی تا کیم سکا
 معرفه الله مفسر اوله * نهی از حکمتی بعلمت آن * که پری از طعام نایینی * نهی خالی دیمکدر (حکمتی
 یاسی ضمیر خطابدر (با حرف مصاحبت (علمت آن لامیه (که حرف تعلیل (پری یا ضمیر خطاب
 طوسین دیمکدر (تائیدهای غایت ایچوندر (بینی یای اصلیه ایله بون دیمکدر که عرب انف در
 (محصول یت) اول علمت و اول سبيله حکمت و معرفت و کالندن خالی و عاریسین که بونکده دیک
 طعامدن عاوسین یعنی درونک طعامدن طوبطلی اولق سبيله نور معرفت و حکمتنده بیر یوق
 زرا بر ظرف که بر نسنه دن عاوه اند غیر یی نسنه صغمان * حکایت * بخشایش الهی
 کم شده رادر مناهی چراغ توفیق فراراه داشت تا بحلقه اهل تحقیق در آمدن صحت درویشان
 و صدق نفس ایشان ذمایم اخلاقش بجماید مبدل کشت و دست از هوا و هوس کوتاه کرد
 و زبان طاعتان در حق اودراز که همچنان بر قاعده اولست و زهد و صلاحش نامعول * بخشایش
 اسم مصدر در بخشایدندن (بخشودندن دینلر خطا ایلمشدر) دانش دانستندن مشتق اولدیغی کبی
 دید کلر یده فاسددر (زیرا دانش دانیدنن مشتق دانستندن دکل) الهی به اضافتی بیانیه در
 و یا حرف نسبتدر (الهی صفت بخشایشدر دین ظاهر بو در که اضافه قائل دکلدر (کم
 کاف عجمک ضمیمه یتکدر یعنی ضایع (شده یا حرف وحدت و همزه حرف تو سئل همزه
 حرف وحدتدر دین زائد سویش (را ادات تخصیص کم شده نک دیمکدر (در مناهی ظرف
 کم شده در (مناهی منهینک جمیدر که اسم مفعولدر مرمی کبی (چراغ توفیق بیانیه (فرا
 فانک فحیمه ادات صله در (راهه مقید (داشتک چراغ توفیق مفعول اولی (و فراراه
 مفعول ثانیه (فرابونده فوق معناسنه در تحت مقابل دینلر فوق و تحتی وزیر و بالایی فرق ایدر
 دکلر ایمش (و فرابونده قریب معناسنه در دین رزق سوبله ده مذکور له قریب ایمش (تا حرف
 تعلیل با حرف صله (حلقه حاک فحی و لامک سکونیه انسان داره سنده مستعملدر و لامک فحیمه
 غیر پینده بونده مراد مجلسدر مراد زمره در دین حلقه نک معناسنی بلزیمش (اهله اضافتی
 و اهلک تحقیقه لامیلدر (با حرف مصاحبت سبیتی متضمن (بمن یانک ضمی و میمک سکونیه برکت
 معناسنه مبارکک دیمکدر (صحتیه اضافتی (و صحتیک درویشانه لامیه لر در (صدق نفس
 ایشانه لامیلدر (نفس ایکی فحیمه ایله بونده سوز معناسنه در یعنی انلرک کلمات طیبه لر
 (ذمایم ذمیدنک جمیدر مذمومه معناسنه یعنی اخلاق مذمومه (با حرف صله (جماید حیدر نک
 جمیدر محمود معناسنه یعنی اخلاق محمود (مبدل اسم مفعولدر تفعیل باندن ذمایمک

زد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

زد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

زدشعی

اخلاقه اضافتی صفك موصوفه اضافتیدر جایده ده بویه تقدیر اولنور (دست کردك مفعول
اول صریحی (و کوتاه ناندی و از هوا غبر صریحی (زبان طاعنان لامیه در) در حرف ظرف (حق
اولامید در) در از تقدیری در از شد و یاد را از کشت در) (که حرف بیان (همچنان انجلین دیمکدر) (بر
حرف استعلا (قاعده اول لامیه (نا حرف توصیف نفی (مفعول اسم مفعول در تفعیل بایندن
اعتماد سز دیمکدر بی مفعول دین خطا ایلش زیرای اسماء جوامده و اسماء مصادره
مخصوص در مشتقانه داخل اولماز فندبر (محصول ترکیب) خدایه منسوب ترجم لطف
و احسان طرق مناهیده کم اولش یعنی ضال اولش بر کیمه نك بولنه توفیق و هدایت چراغی
طوتدی یعنی طریق مستقیمه دلالت ایدوب انصاف و یردیکه جیع مثالی و معاصیدن توبه
و استغفار ایلدی تا کیم اهل تحقیق مجلسنه داخل اولدی درویشلرک صحبتی برکتیه و انلرک مبارک
نفسلرینک صدقیله اخلاق ذمیمه سی اخلاق حیده به مبدل اولدی و الی هوا و هو سدن کوتاه
ایلدی یعنی جیع نفسانی ارز و زدن کچدی اما اهل طعن حسو درک زبانلری الک حقنه
در از اولمشیدیکه انجلین قاعده اول اوزره در یعنی اولیکه کی هوا و هو س و ارزوی نفسانیدنی
سوروب کچوره ده در وزهد و صلاحی و تقوی و فلاحی بی اعتبار و بی اعتماد در دیدیلر * بیت *
بعدر توبه توان رسن از عذاب خدای * و ایکن می توان از زبان مردم رست * با حرف
مصاحبت (عذر توبه لامیه (عذاب خدای ده لامیه در) (می توان تقدیری نمی توان در ضرورت
وزن ایچون تقدیم و تأخیر قلندی (زبان مردم لامیه (رست بونده رستن معناسنه در زیر انواده
بوی مضارعت و ار (محصول بیت) توبه عذر یله و سببیه خدا نك عذابدن خلاص بولاق
ممکندر اما ز بان خلدن خلاص بولاق ممکن دکلدر یعنی خلق البته هر کسی اغتیاب ایدر
کر که هوا ده اوچسه و در یاده یور یسه حاصلی ید کویلر داندن خلاص اولاق ممکن دکل
* طاقت جور زبانها نیلورد و شکایت پیش پیر طریقت بردشیش بکر یست و کفت شکر این
نعمت چه گونه کزاری که هتر آزانی که پندارند * طاقت جور زبانها لامیه در) (پیش پیر طریقتده
بویه در) (با حرف تأکید) (کر یست کاف عجمک و رانک کسر یله اغلادی دیمکدر) (شکر این نعمت
مصدرک مفعولنه اضافتیدر کزاری کاف عجمک ضمیمه فیل مضارع مفرد مخاطب ادا
ایدر سین دیمکدر زارینه ذال یاز انلر بولفظک املا سندن اکاه دکلر ایمش) (که حرف تعلیل (هتر
یکرک) (از حرف ابتداء) (و آن اسم اشارت) (و یا غمیر خطاب اندن بکر کسین دیمکدر) (که
حرف بیان) (پندارند فعل مضارع جمع غائب) (و تا غمیر خطاب سنی ظن ایدر دیمکدر
(محصول ترکیب) مذکور مهتدی خلقک دیلاری جور و چقاسنه طاقت کنوره مدی و طریقت
پیرینک یانه شکایت ایلندی یعنی پیرینه شکوی ایلدی شیخ اغلادی و دیدی بونعمتک شکرینی
نیچه ادا ایدر سین که سنی ظن ایلد کلرندن بکر کسین حاصلی خلقک سنی ظن ایلد کلرندن
یک اولد یغک بر نعمتدر بونعمتک شکرینی پس نیچه ادا ایدر سین * قطعه * چند کوی که بداندیش
و حسود * عیب جو یان من مسکیند * کوی فی فعل مضارع مفرد مخاطب نیچه سو یلر سین
(که حرف بیان) (بداندیش وصف ترکیبدر پرامن صانچی بدکان معناسنه (حسود معروف
(عیب جو وصف ترکیبدر بحسب لغت عیب استیجی دیمکدر اما امراد عیب لیجی معناسنه در
الف و نون ادات جمع در) (منه اضافت اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر) (و مسکینه بیانه در
یاء بطنیله (محصول بیت) نیچه بر سو یلر سین که دشمنله حسود بن مسکینه عیب ایدر یلدر
یعنی دلمانم معایب و مثالب سو یلجیلدر حاصلی بی غیبت و مساوی ایدر * کر بخون ریختنت
برخیزد * و ریدخواستنت بنشیند * بخون با حرف صله (ربختن مصدر در دو کک معناسنه

زدان شید علی و شروری
و شعی

(و تا ضمیر خطاب (بر حرف نأ کید (خبرزد فعل مضارع جمع غائب خبر بدندن قالفار دیمکدر مراد اتفاق ایلله له معناسنه در (و زوا کردیمکدر (پید با حرف صله (خواستق دیک یعنی نسندهی مراد ایدمک (و تاینه ضمیر خطاب (بنشیند فعل مضارع جمع غائب در او تورر ل دیمکدر یعنی قصد ایده ل (محصول بیت) شیخ درویش شاکلی به پیورر اگر سنک فانک دو ککه قالفار یعنی اتفاق ایده ل یعنی سکاظم ایلک مراد ایدینه ل و اگر سنک برامز افکی اسمکله او توره ل یعنی سنک برامز افکی مراد ایتیمکی چون جمع اولار حاصلی هر خصوصده طرف خلا فکده اولور ل سه دیمکدر (و رایکی مصرعده بیله ادا ت شرط یرینه (که یازانلر و ابکی مصدرک اخرنده تا، خطاب یرینه میم متکلم یا زانلر صحیح نسخه له مخالف یازد قلر ندن غیره عقل سلیمی وطبع مستقیم اولان یاور که معنی جهتی زیاده رکبک اولور بوندن غیره صحیح متن یازانه اعتراض غرابند در * نیک باشی و بدت * و بد خاق * به که بد باشی و نیکت بیند * باشی فعل مضارع مفرد مخاطب ایی اوله سین دیمکدر (و بدت تا ضمیر خطاب سکا برامز دیمکدر (کویدک مقدم مفعولیدر (و خلق فاعلی (نیکت تا ضمیر خطاب سنی ایی دیمکدر (بیندک مقدم مفعولیدر (محصول بیت) سن ایی اوله سین و یایی اولسک و خاق سکا برامز دیه ل و یایر امز دیر ل سه یکدر که برامز اوله سین و برامز اولسک و سنی ایی کوره ل و یایی کور سه ل حاصلی سن ایی اولوب خاق سنی برامز ظن ایلد کوری سن برامز اولوب خلق سنی ایی ظن ایلد کلر ندن یکدر (کوید فعلی جمع صورتنده یازان احتیاجمز وزنله خلل ویرهش * ولیکن مرابین که حسن ظن همکشان در حق من بگماست و من در عین نقصان * (محصول ترکیب) شیخ مریدشای به دیر سنک حالک لطیفدر اما بنی * کور که جمیعک حسن ظنی بنم حقه کماله در و یا کماله در اما حال بو که بن عین نقصاندهیم (و من در عین نقصان عبارتنی مصنف کلامدر دین عجب ناقص طبع ایمش عنی الله عنه * بیت * کرانها که می گفتی کردمی * نکو سیرت و پارسامر دمی * آنها اقوالدن عبارتدر (که حرف بیان (می گفتی معاوم اوله که گفت فعلک اولنده می و آخرنده با ادا ت حکایه ل در علی کل حال تکرر تا کید افاده ایدر (کردمی یا حرف حکایت (نکو سیرت وصف ترکیبدر ایی خوبلی دیمکدر (پارسامر د تقدیری مرید پارسا در ضرورت وزن و قافیه ایچون تقدیم و تأخیر ارتکاب قلندی (مردمی یا سنی حرف حکایه در (محصول بیت) اکر اول نسنه ل بیکه سو یلردم یعنی خلقه بند یوزندن سو یلد کلریمی ایلیدم یعنی عمله کتوریدم ایی خوبلی کیمسته و مردم عابد و زاهد اولوردم حاصلی افعالم اقواله مطابق اولسه عباد و زهاددن اولوردم (بویت مذکور شیخک جانبنددر مردمی یرینه بود می یازانلر صحیح نسخه له مخالف یازد قلر ندن غیره قافیه ده خطا ایلشور (پارسامر دمی پارسامر دایدم دیمکدر بس معناسی پارسا مرید بودی در دین بی وجه سو یلش * بیت عربی * انی لمستتر من عین جبرانی * والله یعلم اسرارای و اعلائی * انی یا ضمیر منصوب متصل محلا منصوب اسم ان (لمستتر لام حرف نأ کید (مستتر اسم فاعل متکلم وحده در افعال بایندن لفظا مر فوع خبران (من حرف جر مستتره متعلق عین مجرور در من ایلله و مضافدر (جیرانه که جارك جمعیدر قو کسور دیمکدر اصلی جوران ایدی میزان کبی و او یایه اعلال اولدی (اسرار هرنه نك فتحیله سرك جمعیدر و کسر یله مصدر در افعال بایندن کر ملک معناسنه (اعلانده بو یله علن دن که آشکاره دیمکدر (محصول بیت) بن تحقیق قو کسور کوزندن کر لیم یعنی احواله واقف و مطلع دکلر در اما خدای ذوالجلال بنم کر لیم و آشکاره لم و یا کر لیم و آشکاره ایلدیم یعنی احوال ظاهر و باطنده مطلعدر حاصلی علام الغیوبدز اکا نسبت کر لی یوق بلکه بزه کوره در * قطعه *

رد سروری و شعی

ردین سید علی و سروری

و شعی

رد سروری

مطل

ردین سید علی و سروری

رد شعی

در بسته بروی خود زمر دم * ناعیب نکستند مارا * بوقطعه عربی بیتک ترجمه سی شکایت در
 در بسته نك مقدم مفعول صریح بحد (بروی خود زمر دم غیر صریح بحلری (بروی خود با حرف
 صله و اضافت لامیه در تقدیری در بسته ایم در ماقربنه سیه (تا حرف تعلیل (عیب
 نکستندك مقدم مفعولی (نکستند فعل نفي استقبال جمع غائب دوشه میدل یعنی مطلع اولوب
 افشا ایلده لریمکدر (مارا را ادا تانخصیص بزم دیمکدر (محصول بیت) اوستومزه و یوزومزه
 خاق عالم دن قیوی بغلشز یعنی مر دم دن عیبز کز لیشز تا کیم عیبز دوشه میدل یعنی
 واقف اولوب فاش ایلده لر * در بسته چه سود عالم الغیب * دانای نهان و آشکارا *
 در بسته تقدیری در بسته شدند (عالم الغیب اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر و مصراع ثانی به
 مرهون مبتدا (دانای نهان اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر و خبر مبتدا در رسین و تا تقدیر به
 شککه خبرده قاعده در تقدیری دانای نهانستدر (آشکارا نهان معطوف آشکارا و آشکاره
 و آشکار بر معنایه در کزلی مقابلی یعنی واضح (محصول بیت) قیو بغلو اولق نه فائده که غائب
 بیلجی الله تعالی کزلی و آشکاره ایشلری بیلجیدر یعنی اکا هیچ بر نسنه کزلی یوق هب آشکاره در
 بلکه کزلی دبد بکمز کوره در (عالم الغیب کندی مصراع نه مصروف در بدین معناسنی کندی بیلور
 انجی * حکایت * کله کردم پیش یکی از مشایخ که فلان در حق من گواهی داده است
 بفساد گفت بصلاحش بجل کن * کله کاف بحکم کسر یله شکایت دیمکدر (که حرف بیان
 (کوا کاف بحکم ضمیمه شاهد دیمکدر طابق معناسنه (و یا حرف مصدر) بفساد با حرف صله
 (بصلاحش با حرف مضاجبت صلاح نقیض فساد در (بجل صفت مشبهه در او تانغن معناسنه
 (محصول ترکیب) مشایخن بر نك قتاده شکایت ایلد مکله فلان کیسه بنم ختمده فساد شهادت
 و بر مشدر دینکه صلاحله اتی شرمنده ایلد یعنی صلاح اوزره اول تا کیم حقه کده فاسد سوز سوبلکه
 قادر اولیه * نظم * توبه کوروش باش نابدسکال * بنقص تو گفتن نیابد بجل * نیکو روش وصف
 ترکیبیدر ای یوریشلی معناسنه (روش اسم مصدر در یوریش معناسنه (باش فعل امر مفرد مخاطب
 اول دیمکدر باشدندن (تا حرف تعلیل (بدسکال وصف ترکیبیدر سکا لیدن سنک فحی و کسر یله
 صنفق معناسنه (بدسکال بر امر صانجی دشمن معناسنه با حرف صله (نقص مصدر در نقصان
 معناسنه توبه اضافتی مصدرک مفعولته در (و گفت مقدم مفعولی (نیابد فعل نفي مستقبل فاعلی تحتاده
 بدسکال راجع ضمیر (و بحال مفعولی (محصول بیت) سن ای یوریشلی اول تا کیم بر امر صانجی
 دشمن سنک نقصانک سوبلکه بجل بولیه (یعنی سن صلاح و تقوی اوزره اول تا کیم بد اندیش سنک
 ذمک ایلکه ظفر بولیه * چواهنک بریط بود مستقیم * کی از دست مطرب خورد کوشمال * چو
 ادا تان تعلیل (آهنک ایر لنج و ساز اوازی (ربط قبوزکی جن دیمکدر (خورد فعل مضارع مفرغ غائب
 بر دیمکدر اکل ایدر معناسنه (کوشمال وصف ترکیبیدر قواقی اوو جی معناسنه اما استعمالده قولاق
 یورمق معناسنه در (حاصلی تأدین کایت ایدر لر بونده یورغوبی یورمق معناسنه در
 (محصول بیت) بوبیت سابقه مقام تعلیلده در چونکه قبوزک آوازی و دوزنی مستقیم اوله یعنی
 پرده سی راست اوله مطرب لیدن جن کوشمال بر یعنی آوازی ساز اولجه مطرب یورغوسین یورماز
 یواییکینه باعی دینلراحوال اوزاندن خبر ایش * حکایت * یکی را از مشایخ شام پرسیدند که
 حقیقت تصوف چیست گفت پیش ازین طائفه بودند در جهان پراکنده بصورت و یعنی جمع
 و امرو ز قومی اند بظاهر جمع و بطن پریشان * طائفه با حرف وحدت و همزه حرف توسل
 همزه به حرف وحدت دین غلط سوبلش (پراکنده کاف بحکم فتح یله طغنی دیمکدر (بصورت
 با حرف ظرف یعنی باسیده بویه در (امر و زبو کون دیمکدر (قومی با حرف وحدت (و ایداسنک

ردشعی

زبان سید علی و سزوری
وشعی

ردشعی

مطابق

رد سروری

جمیدر (بظاهر) و یاطن بالیده ظرف ایچوندر (بریشان پراکنده کی طاعتی معناسنه در
 (محصول ترکیب) شام مشایخندن برینه سؤال ایلدیلر که حقیقت تصوف ندر دیدی بوندن اول
 جهانده بر طائفه وار ایش صورتده پراکنده و معناده جمع یعنی ظاهر لری زی عوامده و باطنلری
 زهد و تقوی الیه اراسته ایدی حاصلی ظاهر لرن دوزوب قوشمغله مقید دکلر ایش امادرونلری
 نور معرفتله ملو اولوب جمعیت خاطر مه مالکرا ایش (معنوم اوله که ال اول صوفیلر ایچون خانقاه
 بنیاد ایلین شام ولایتده رمله شهرنده امرای نصاران برامیر در تنکه حضرت مولانا جامی
 تفحات انسنده تحقیق پیورده شد (بس بونده طائفه بودند در جهان پراکنده) (پراکنده بی
 در جهان افطنه قید اکیوب علتی بیان ایدوب دیمش ز بر زمان سابقده صومعه صوفیه
 بوق ایدی بلکه ال اول رمله ده امرادن برامیر بنیاد ایلدی دین عجب کچ رفتار بمش نمود
 بالله * قطعه * چوهر ساعت از تو بجای رود دل * بذهای اندر صفائی نبینی * بجای با
 حرف صله (و یا حرف وحدت) (یا حرف ظرف) (تنها یا لکن) (و یا حرف مصدر) (اندر معنای
 ظرفیتی تا کید ایدر یعنی با متضمن اولدیغی ظرفیتی تنکه مکرر مرور ایشدر (صفائی یا
 حرف تنکیر) (نبینی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب کورمز سین دیمکدر) (محصول بیت) چونکه
 هر دم و هر ساعت کوکاک سندن بریره کیده یعنی کوکاک عوایق و علایق دنیویه الیه
 مشوش و بریشان ایامه سین تنها لقه یعنی خلوت و عزتده جمعیت خاطر سزافله صفا کورمز سین
 حاصلی سنک صفاک جمعیت خاطرله در کر کسه خلوتده اول کر کسه کثرتده * کرت مال
 و جاهست و زر و تجارت * چودل باختدایست خلوت نشینی * جاه منصب (زرع اکین
 (خلوت نشین وصف ترکیبی) (و یا ضمیر خطاب بویت بیت سابق تنور ایدر) (محصول بیت)
 اگر سنک مال و منصبک و زراعت و تجارتک و ارایسه یعنی ظاهرا بونلرله مقید ایسک چونکه
 کوکاک خدایله در خلوت نشین سین یعنی هر نه که ایشاسک و هر نه که مشغول اولسک
 کوکاک خدایله اولنجه حاصلی ماسوایه تعلقت اولما بجه سکا ضرر ایلر بلکه کثرتده وحدت
 ایلر سین * حکایت * یاد دارم که ش در کار وانی همه شب رفته بودیم و سحر در کنار بیشه
 خفته شوریده که دران سفر همراه ما بود نعره بز دوراه بیابان گرفت و یک نفس آرام نیافت
 چون روز شد گفتش این چه حالتست گفت بلبلانرا دیدیم که بنالش در آمده بودند از درخت
 و کپکان از کوه و غوکان از آب و بهایم از بیشه اندیشه کردم که مروت نباشد همه در تسبیح
 رفته و من بغفلت خفته * یاد دارم یاد مده در یعنی خاطر مده در دیمکدر (که حرف بیان
 (شی یا حرف وحدت) (در کار وانی بر کاروان ایچنده یعنی ارالرنده) (بیشه عربیده مشه
 معناسنه در عجم میشه دیر) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (همزه بی حرف
 وحدت در دین غلط سوباش) (خفته یا تمش و او بومش دیمکدر) (شوریده عشقندن برائی
 اولان کیمسه دیر) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل بر شوریده شخص دیمکدر) (که حرف
 رابط صفت) (نعره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل شوریده نک و نعره نک همزه بی حرف
 وحدت ایچون طوتن بی خبر ایش) (نالش اسم مصدر در ایکلیش معناسنه یعنی فریاد و فغان
 (کپکان کپک جمیدر ککاک دیمکدر) (غوکان غوک جمیدر قور بغدیل دیمکدر) (بهایم
 بهیمک جمیدر چاربا حیوانات معناسند عریدر) (در تسبیح رفته تقدیری در تسبیح رفته باشند در
 یعنی تسبیح طامش و کتمش اوللر) (محصول ترکیب) یاد مده در که بر کیمه بتون کیمه
 بر کار وانه کتمش ایدک و سحر وقتنده بر مشه کنارنده یا تمش و او بومش ایدک بر شوریده کسته که
 اول سفرده زمه یو لداش ایدی بر نعره اوردی و بیابان یولن طوتدی یعنی بیابانه کندی و بر نفس

زدشعی

زدشعی

و بر ساعت آرام و قرار ایلدی چونکه صباح اولدی اول شور یدیه دیدم بونه حالت در که سندن
ظاهر اولدی شوریده ایتدی بلبلاری کوردیم ایدیه آغا چلردن فریاد و فغانه ککشلر ایدی یعنی
لسان حاله خدائک تسبیحه مشغول اولش لر ایدی و ککلاکر طراغدن و قریغه لر صودن
و حیوانات مشه دن فکر ایلد مکه مروت دکادر دوکلی اشیا خدائک تسبیحه مشغول اوله لر و بن
خواب غفلته اولام باخصوص که بن اکرم و اشرف مخلوقات اولام و خدایه تعبد و محبت
ایچون خالق اولام * قطعه * دوش مرغی بصبح می نالید * عقل و صبرم ببرد و طاقت و هوش *
دوش دون کیجه (مرغی یا حرف وحدت) بصبح باجا زدر که ظرف اوله و جا زدر که حرف انتها
اوله یعنی صباحه دک (محصول بیت) دون کیجه بر مرغ صباح وقتنده و صباحه دک ایکار دی یعنی ناله
و فغان ایدردی (عقل و صبر و طاقت و هوش می ایلندی یعنی ناله سی بنی مدهوش ایلدی * یکی
از دوستان مخلص را * مکر آواز من رسید بکوش * دوستان مخلص بیانه و را حرف تخصیص (مکر
کانه معنائه در (آواز من لایمه) بکوش یا حرف صله (محصول بیت) مخلص دستلرک برینک
قولغنه مکر بنم آواز من ابر شدی یعنی احبادن برینک کوشنه بنم فریاد و ناله و اصل اولدی مراد
حضرت شیخدر * گفت باورند ایشتم که ترا * بانک مرغی چنین کند مدهوش * معلوم اوله که
لفظ باور کردن و داشتن و بونلرک مشقتیه استعماله محتاجدر که معنی افاده ایلده (باورند ایشتم
اینا تمامدم دیمکدر) که حرف بیان (ترا سنی) بانک مرغ لایمه (و یا حرف وحدت) مدهوش متحیر
معنائه در (محصول بیت) محب مخلص دیدی اینا تمامدم که سنی بر مرغ غلک آوازی بونجیلین مدهوش
و متحیر ایلده یعنی بر قوش آوازی سنی بویله بی اختیار ایلده که راه بیابانه دوشوب کیده سین تصدیق
ایده هم * گفتم این شرط آدمیت نیست * مرغ تسبیح خوان و من خاموش * شرط آدمیت لایمه
آدمیتد با و تا اذات مصدر در (مرغ مبتدا) و تسبیح خوان وصف ترکیبی خبر مبتدا (و او حرف
حال) و من مبتدا (و خاموش خبری تقدیر کلام مرغ تسبیح خوان باشد و من خاموش باشم در
(شرط فارسیده لایق معنائه مستعملدر دین افزا ایش) (محصول بیت) محب مخلص جوابنده
بیور دیدم بو آدمی شرطی دکدر که مرغ تسبیح خوان اوله و بن خاموش اولام یعنی بن عبادت
و طاعت ایچون مخلوق اولوب تسبیح و تهایلدن خالی اولام و مرغ بی عقل و ادراک اولوب تسبیح
اوله بوانسانیت شرطی دکدر بوقطعه شیخک حسب حالیدر مذکور شوریده نک حسب حال
دکدر دین پس حضرت شیخ آنک حائی بیان ایلدیکندن غافل ایش دیمک او او ربو خود
فاسددر فتندر * حکایت * وقتی در سفر حجاز طائفه جوانان صاحب دل همدم من بودند
و همقدم و قته از من مه کردند ویتی محققانه بگفتندی و عابدی در سبیل منکر حال درویشان
بود بخبر از درویشان نارسیدیم بخیل بنی هلال کودکی سیاه از سخی عرب بدر آمد و آوازی بر آورد که
مرغ از هو آو آردی اشتراکدر ایدم که برقص در آمد و عابد را اینداخت و راه بیابان گرفت گفتم
ای شیخ در حیوانی اثر کرد و ترا اثر نمی کنند * وقتی یا حرف وحدت (سفر حجاز لایمه مرادمکه در
(طائفه جوانان بیانه جوانلر بولوی دیمکدر صاحبه اضافته بویله صاحبک دله اضافتیه
جا زعدم اضافتیه) همدم هم نفس یعنی مصاحب) همقدم ایقداش یعنی یولداش (و قتها
جمع وقت گاه گاه دیمکدر) زمزمه کوک کورلک آوازی بونده مرادمطلق آوازدر (و یا حرف تکبیر
(و همزه حرف توسل) کردند یا حرف حکایه ایلر ایدی دیمکدر (یعنی یا حرف وحدت
(چند نیجه دیمکدر) محققانه محقق اسم مفعولدر تفهیل باندن و الف و نون و هاء رسمی نسبت و لیاقت
معناسنی افاده ایدر حاصلی توحیدانه دیمکدر (بگفتندی یا حرف حکایه) عابدی یا حرف وحدت
(سبیل یول منکر حال اسم ناعلاک معنائه اضافتیه در (درویشان اضافت لایمیدر) در دایشان دخی

مطا

رد شعی

رد شعی

زدشعی

بویه در (تا حرف انتها) با حرف صله (نخل لغتده خرما اوزد کینه دیرل اما بونده بر يك اسمیدر که
 کوفه دن اون او چنجی منزلدر اندن مدینه منوره به درت قونان قالوراصلند نخل بچی بن بنی
 هلالدر حذف و ایصال طریقه نخل بنی هلال واقع اولمش نخل برینه حی یازان جمیع نسخه لره
 مخالف یازمش (کودك کاف عربینك ضمی و سکون و اواله و دالك فتحی و کاف عرب ایله اوغلان
 دیمکدر صبی معناسنه) و یا حرف وحدت (حی عرب لامه عرب قبیله سی دیمکدر) بدرآمد چیقدی
 دیمکدر (آوازی یا حرف وحدت) برآورد چیقاردی دیمکدر یعنی برصد ایلدیکه (درآورد
 ایندردی دیمکدر یعنی اوچار قوشی بره ایندردی (محصول ترکیب) بروقت سفر حجازده صاحب
 دل جوانلر بلوکی یعنی بر قایق صاحب دل جوان بله همدم و همقدم ایلدی یعنی مصاحب بولد اشلم
 ایلدی که کاه بوجوانلر زمزمه ایلدی یعنی تغنی و ترنمات ایلدی و برینجه محققانه و توحیدانه
 بیتلر او قورلردی درویشلرک حاللرینه منکر بولده برعابد وار ایدی انلرک دردندن بی خبر
 یعنی اهل حال دکل ایدی بوحال اوزره بوله کیدرک نخل بنی هلاله ایریشجه برقره اوغلان
 عرب قبیله سندن طشهره چیقدی و برآواز فالدر دیکه قوشی هوا دن ایندردی یعنی بره وثر
 اواز که طبری بیره دوشورزدی حاصلی او چاقدن آلیقوردی عابدک دوه سنی کورد مکهر قصه
 کلدی و عابدی اوستندن بیره دوشوردی و بیابان یولنی طوتدی یعنی صحرا یه **کندی**
 بویه اولنجیه دیدم ای شیخ بر حیوانه خوب اواز تأثیر ایلدی و سکا تأثیر ایلدی یعنی بولده
 بونده کلنجه بوقدر اصوات طیه دکله دک و سکا هیچ تأثیر ایلدی نه عجب شدید قلب ایش سین
*** نظم * دانی چه گفت مرا آن بابل سحری * تو خود چه آدمی کز عشق بی خبری * دانی**
فعل مضارع مفرد مخاطب استقهای متضمن (بابل سحری بیابنه سحر منسوب بابل دیمکدر
(تو و او حرف رسمیه در اما بونده ضرورت وزن ایچون اصلی کی او قونور مدایله) خود اادات
تأکید (آدمی یاه اولی حرف نیت و ثانی ضمیر خطاب) کز که حرف بیان (بی خبری یا
ضمیر خطاب) (محصول بیت) ییلور مبین اول سحر بلبل بکانه دیدی یعنی بکا سو بلدیکن
ییلور مبین دیدی بکاسن نه آدمیین که عشقندن بی خبر سین یعنی بکا بویه خطاب ایلدی
حاصلی عشقندن بی بهره اولان انسان دکل دیمکدر بعض نسخه ده مر آن دوشمش راد نصکره
الفسر دین کیسه مسکین زیاده ناموزون ایش * اشتر بشعر عرب در حالتست و طرب *
کر ذوق نیست ترا کج طبع جانوری * بشعر عرب با حرف مصاحبت و اضافت لامیه) حالندن
مراد شوق و ذوقدر و طرب شلک (کج کاف عربک فتحی و جیم عربیله اگری دیمکدر کزده
دیرل (کاف عربک فتحی و زاء عجمه پس کج سهوله واقعدر زیرا کج کزجه دیر دینلر ایکی وجهله
سهو ایشلر بریسی کج کز مراد ف اولدی یعنی بلد کتری بریسیده کج کز جدر دید کتری
زیرا کج کج در کاف عجمه عربله دکل حاصلی بونلر بومقدار بضاعتله کاستان کی کتابک
شرحنه اقدام ایلک زیاده چونند ر عفی الله عنهما) (کج طبع وصف ترکیبیه در اگری طبعلو
دیمکدر) (جانور جانلی دیمکدر) و یا ضمیر خطاب (محصول بیت) اشتر عرب شعر یله حالت
و طربده در یعنی ذوق و شوق و صفاده دراکر سنک اشعار و اصوات طیه دن ذوق و شوقک
بوغیسه اگری طبعی جانور سین یعنی دوه دن دون و دنی بر حیوان سین) (معلوم اوله که دیار عربده
دوه جیلر سفرلده دوهلر یا نتیجه بر نوح صوت ایلدی که اکاحدی دیرل و دوه لر حدایی ایشتمکله
زیاده سرعت و جلادله یورلر پس شخک در حالتست و طرب پیوردیغی بوحالرینه اشارندر
(معلوم اوله که مذکور نظمک بحرینه بحر بسیط دیرلر که عرب به مخصوص صدر و عجم بو بحرده
شعر سونلر لیکن حضرت شیخ التزام ایشلدر که کاستاده جمیع بحوری اجرا ایله و بو بحرک

زدابن سیدعلی

زدابن سیدعلی و سمروری

مطلـ

اصلی مستعملان فاعلان مستعملان فاعلندرا یکن بوده فاعلان مخبون مستعملدر یعنی ایکنجی
 ساکنی که القدر مخذوفدر پس تقطیعی بویه در (دانی چه گفت مستعملان) (نمرا فاعلان) (آن بلبل
 مستعملان سحرری فاعلان و قس الباقی علیه بویندله رباعی دینلر رباعی نه وجهله اولدیغی بتلریش
 * بیت * شتررا چوشور و طرب در سرست * اگر آدمی را نباشد خرس * شتر را اادات
 تخصیص شترک (محصول بیت) چونکه شترک شور و طرب وار باشند یعنی باشند سودا
 وهوا وار اسکر آدمینک اولمازسه خرددر یعنی عشق و شوق اهلی اولیان خرددر زرا خرد
 اخس حیواندر * بیت * وعندهبوب ان شرات علی الحمی * تمیل غصون البان لالحر الصلد *
 هبوب مصدر در دخول وزنی اوزره مضاعفدر یل اسمک مناسبه (ناشراته اضافتی لامیه در
 (ناشرات ریاح مناسبه در یلار دیمکدر) (علی هبوبه متعلقدر) (حی حانک کسری و میک
 فتحیه چار که طواردن قورو رل تقدیرا مجروردر علی الیه) (تمیل فعل مضارع مفرد
 مؤنث غایبه اجزوف یائی ضرب بابتدن میل ایدر یعنی صالانور) (غصون غصنک جمیدر
 دالار ویداقلر دیمکدر بانه اضافتی لامیه در) (بان صورقون اغاجی) (لاحرف ننی) (صلد صادق
 فتحی و لامک سکونیه صفت مشبهه در قتی مناسبه صفت جرددر) (محصول بیت) (یلار قوری
 و چار اوزره اسدیکی حینده بان اغاجنک تازه دالاری و فدالری صالانور قتی طاش صالانور
 (حاصلی اصوات طیبیدن و الحان نفیسه دن عقل سابع و طع مستقیم صاحبی لذتلنور
 بایس طبیعتلر دکل * مشوی * بذکرش هر چه بینی در خروشت * دل داند درین معنی که
 کوششت * باحرف مصاحبت (ذکر ذلک کسریله دل الیه الگفه دیرل) (وغنیمه کوکله مصدرک
 مفعولنه اضافتی در) (شین ضمیر دلد مذکور اولان خدایه راجعدر) (خروش خانک و رانک
 ضمیر لیه افتهد چوقرا مقدر اما بونده صیت و صدادن نکایندر) (دلی یا حرف وحدت) (در حرف
 ظرف و این اسم اشارتدر خروشه و یا ذکره) (معنی داندک مفعولیدر) (که حرف رابط صفت
 (محصول بیت) هر نفسه بی که عالمده کورر سین اللهک ذکر یله خروش و جوشده در
 یعنی جمیع اشیا ذکرینه مشغولدر بو خروشه و ذکرده معنایی بر کوکل بیلور که سر تاسر
 قولقدر (حاصلی هر شیء خدایک ذکرینه مشغول اولدیغی کوزی و قوالخی آحق اولانلر بیلور
 انجق غافلر بومعاندن اکاه دکالر * نه بلبل برکاش تسبیح خوانیست * که هر خاری بتسبیحش
 زبانیست * کاش شین خدایه و یا بلبله راجعدر) (تسبیح خوان وصف ترکیبی در) (نعت خوان
 و عشر خوان کی تسبیح اوقیجی دیمکدر) (و یا حرف تشکیک بونده معنای اضراب افاده ایدر
 (خاری یا حرف وحدت) (یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) (زبانی یا حرف وحدت
 (محصول بیت) یا لکز بلبل کل اوزره خدایک تسبیح خوانی دکلد بلکه هر بر دیکن اللهک
 تسبیحیه بردادر حضرت شیخ خاری زبان بلبله تشبیه ایلاش (زیرا طور جنسک دیلاری
 سوریدر بلبل وکل و خاری جمعی مراعات نظیر قبیلندندز بونلرک اجتماعی صنایع شعریه
 اقسامندندر دیوب اسم صنعتی تعیین ایلین ظاهر در که نه صنعت اولدیغی بتلریش * حکایت *
 یکی را از ملوک مدت عمر سپری شد و قائم مقامی نداشت وصیت کرد که بامدا دان نخستین
 کسی که از در شهر در آید تاج پادشاهی بر سر وی نهید و تفویض مملکت بدو کند *
 سپری سنک و باه بحکمک ضمیر لیه و سنک کسری و باه بحکمک فتحیه افتهدز دوکنک مناسبه
 سپری شد و کندی دیمکدر اما تمام اولدی مناسبه و برلر (قائم مقام لامیه در) (و یا حرف
 وحدت) (نخستین یا حرف نسبت و تون حرف تأکید) (کسی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت
 (در اید ایچری کره دیمکدر) (بر حرف استعلا) (سر وی لامیه نهید فعل امر جمع مخاطب قول

زدابن سید علی و سروری
 و شعی

زد سروری

دیمکدر وضع ابلک معنایه بعضی نسخه ده (نهندد و شمش یا یرینه نوله) یعنی فعل
 امر جمع غائب صیغه سبله (و لکل وجه قوسونلر دیمکدر) (تفویض مملکت مصدرک مفعولانه
 اضافتیدر) (بدو) (باو دیمکدر) (همزه داله ابدال اولمشدر) (کنید و یا کنند نهید کی اینکی
 وجهه محمولدر) (محصول ترکیب) (ملوکدن برینگ مدت عمری دو کندی) (یعنی عمری آخر
 اولدی وقائم مقامی یوغیدی وصیت ایلدیکه اولدو کک ابرسی اول برکیمسه که شهر
 قپوسندن ایچر و کیره پادشاهه منسوب تاجی آنک باشه قوک و یا قوسونلر و مملکتی اکا تفویض
 ابلک و یا ابلسونلر * اتفاقا اول کسی که ازدر شهر در آمد کرابی بود که درهمه عمر اقمه لقمه
 اندوختی و خرقة بر خرقة دوختی ارکان دولت واعیان حضرت وصیت ملک راجحای آوردند
 و ملک و خزائن بد و ارزانی داشتند درویش مدتی مملکت راند * کدابی یا حرف وحدت (که
 حرف رابط صفت) (اندوختی یا حرف حکایت قزانوردی) (یعنی دیلنوردی) (خرقة بر خرقة
 یمه یمه اوزرینه) (دوختی یا حرف حکایت دیگر دی) (یعنی دیلنجی جنسندن برکیمسه ابدی
) (ارزانی لایق) (داشتند طوئیدیلر یعنی لایق کوردیلر) (محصول ترکیب) (اتفاقا اول برکیمسه که شهرک
 قپوسندن ایچر و کردی بر دلنجی ایدیکه لقمه لقمه قزانوردی یعنی دیلنوردی و یمه یمه اوزره
 دیگر دی یعنی یاردی ارکان دولت واعیان حضرت پادشاهک وصیتینی یرینه کتوردیلر
 و ملک و خزینته لری اکا تسلیم و تفویض ایلدیلر درویش بر زمان ملک سوردی * تابعی از امراء
 دولت کردن اطاعت او بچایند و ملوک دیار از هر طرف منازعت برخاستند و بمقاومت
 لشکر آراستند فی الجمله سپاه و رعیت بهم برآمدند و برخی از بلاد از قبضه تصرف او بدر
 رفت * تا حرف انتها و یا حرف تعالیل (بعضی یا حرف وحدت) (برخ بعضی یعنی برفاق
 کیمسه) (امرا امیرک جمعیدر یعنی بکلر دولته اضافتی لامیه در) (کردن بیون) (طاعت اطاعت معنایه در
) (بچایند فعل ماضی جمع غائب) (الف و نون ادات تعدیه در دوندردیلر) (بمنزاع
 یا حرف صله منازعت چکشیمک) (باینه حرف صله) (مقاومت مقابله و مقاتله معنایه) (بهم
 برآمدند قرشیدیلر و بحضور و مضطر اولدیلر) (جاصلی اضطراره دوشدیلر یا خود عاصی اولان
 بکلرک سپاه و رعیتی جمع اولوب متفق اولدیلر) (و برخی بعضی دیمکدر) (بلاد بلدک جمعیدر
 شهرک دیمکدر) (قبضه تصرف بیایه) (قبضه بونده ال و آواج معنایه در) (او به اضافت لامیه
) (بدر رفت چقدی دیمکدر) (محصول ترکیب) (درویش سلطنت سوردی تا امراء دولتک
 بعضی بی اکا اطاعتدن بیون دوندرنجه و یا حتی امر آء دولتک بعضی بی اکا اطاعتدن
 بیون دوندردیلر یعنی یوز چوردیلر بعضی نسخه ده از متابعت او دشمش یعنی پادشاهلغه قبول
 ایلیوب عاصی اولدیلر و غیره ممالکک پادشا هاری هر جانبدن منازعه به قاقدیلر و مقابله
 و مقاتله به عسکر ترتیب ایلدیلر حاصلی درویشله جنکه مهیا اولدیلر حاصل کلام اطراف
 پادشاهلرینک سپاه و عسکری جمع و متفق اولدیلر و یا کندینک سپاه و رعیتی یاد عسکره تحمل
 ایده میوب مضطرب و مضطر اولدیلر و بعضی مملکت قبضه تصرفدن چقدی * درویش
 ازین واقعه خسته خاطر همی بود تا یکی از دوستان قدیمش که در حالت درویشی قرین او بود
 از سفر باز آمد و او را در چنان مرتبه دید و گفت منت خدای را عزوجل که بخت بلندت یاوری
 کرد و اقبل رهبری تاکلت از خار و خارت از پای برآمد و بدین پایه رسیدی * همی ها حرف
 ا کید (تا حرف انتها) (دوستان قدیم بیایه) (که حرف رابط صفت) (بخت بلند بیایه
) (و تا ضمیر خطاب) (باور یاردیجی دیمکدر معاون معنایه) (و یا حرف مصدر) (تا حرف تعالیل
) (کلت از خار کک دیکدن چقدی) (یعنی دیلنجی اک اضطرارندن سلطنت ذوقنه واصل

اولدك ديكندہ اياغكدن چقدى (يعنى هر وجهه فراغت خاطر ال و پردى (محصول تركيب)
 درویش مذکور وقوعه دن خسته خاطر ابدى تاكیم قدیم دوست لرندن برسی كه درویشك
 حاشته اكاقرین و یولداش ابدى سفردن كلى وانى بونجلین مرتبه ده كوردی و دیدی
 منت خدائك عزوجل كه بخت بلندك و طالع میونك معین و ظهیرك اولدی و اقبال
 و دولت دایلك تاكك ديكندن و ديكن اياغكدن چقدى یعنی فقیراق و دبلنجلك اضطرارندن
 خلاص بولدك و بوعالی مرتبه و اصل اولدك (ان مع العسر يسرا) عسر زحمت و مشقته
 دیرلر (و يسرا سائعه و حضوره یعنی تحقیق عسر له يسر مقرر در) یعنی جفايه صبر ابدن
 ابروفايه (یعنی بوقدر كه فقر چكدك اول واسطه اله خداى غایت غنايه اقبال ابدى * بیت *
 شكوفه كاه شكفتست و كاه خوشیده * درخت وقت برهنست و كاه پوشیده * شكوفه مطلقا
 چكدك (شكفتست اصلنده) شكفته است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال واقع اولمشدر
 اچامش دیمكدر) خوشیده ماضیدن قسمدر قوزیمش و پورشمش وصولمش دیمكدر (برهنست
 بونده اصلنده برهنه است در حذف و ایصال طریق له برهنست اولدی) پوشیده اورتاش (یعنی
 پیراغله مستور اولمش) درویش مذكوره تمثیل پیورر (محصول بیت) چكك كاه تازه اچامش
 اولور و كاه پرمرده وصولمش اولور یعنی كاه تازه و كاه پرمرده اولور انجده كاه پیراقدن چپاق
 اولور و كاه پیراقله مستور اولور سنده نیچه زمان فقر و فاقه چكدك ايسه منت خدایه كه انك
 سبيله سلطنته قدم بصدك (خوشیده اسم مفعول در دین مفعولیت وفاعلیت مناسب ادراك
 ایلزیش (شكفته استك معناسنی اچش دیمككله تعیر ایلین اینجه اچامش * كفت ای برادر
 تمزیم كن كه جای تهنیت نیست انكه كه تودیدی غم نانی داشتم و امروز تشویش جهانی *
 تمزیه مصیبت وقتنده بر کیمسه یه صبر و بر مكدك (تلاشی عزرا كك لور صبر معناسنه
 (تهنیت مبارك باد معناسنه در) غم نانی لایمه (و یا حرف وحدت) تشویش جهان مصدرك
 مفعولنه اضافتدك (و یا حرف تنكیر محصول تركيب) درویش شاه رفیقته دیدی ای یار بنی
 تمزیه ايله زبرا تهنیت بری دكل اول وقت كه سن بنی كوردك ابدی براتك غنی چكردم انجق
 یعنی بو غم قیدی و ایدى فقط اما بو كون دنیا غنی یعنی رعیت و عسکر و غیرینك قبودین چكرم
 بعض نسخه ده جهان پرینه جان دوشمش (جهانیده اولان یا وحدت و نسبت ایچون اولاق
 جا زدر دین نسبت معناسنی بتلزمش * مشوی * اگر دنیا نباشد در دندیم * و كر باشد
 بهر ش پای بندیم * دنیادن مراد اموال و ائقال دنیادر) ذكر محل و اراده حال طریق له (بهرش
 یا حرف ضله) و مهر بونده محبت معناسنه در (وشین دنیایه راجعدر) پای بند ایاق باغنه دیرلر
 (محصول بیت) اگر دنیا اولار سه فقر و فاقه جهنتدن در دند و بیچاره بزما اگر اولور سه
 محبته پای بند یعنی ایا غم بغلیدر حاصلی اولدیغی تقدیر جه مهر و محبته كرفتارز * بلای
 زین جهان اشو بتر نیست * كه رنج خاطر ست ارهست و نیست * بلای یا حرف وحدت (زین
 از بندن مخففدر) جهاندن مراد دنیادر مذکور معنایه اشو بتر مشوشرك و پریشارك دیمكدر زبرا
 اشتقن و اشو بیدن قرشدر مق و بر نسته بی قور جماع معناسنه در حاصلی تشویشدن عبارتدر
 (كه حرف تعلیل) رنج خاطر لامیه در الم خاطر معناسنه در (محصول بیت) بودنیادن مشوشرك
 بر بلا بوقدر یعنی دنیا تشویش و غصه دن عبارتدر زبرا خاطر ك المیدر اگر وار و اگر یوق یعنی
 وار اغیده رنج و المدر بوقلو غیده حاصلی وارانغی دنیاده خوف و بیم و آخرته حساب و عذاب و بوقلو غنی
 ذلت و هوان (ار اكر دن مخففدر) و (و اكر دن زاء مفرده ازدن مخفف اولدیغی كی بو تخفیفه
 انكار ایلین بودنده بهره سی یوق ایش * قطعه * مطلب كر توان كری خواهی * جز قناعت كه

ز دستوری
 رد ابن سید علی

ز دستوری

ز دستوری

دولتست هنی * مطلب فعل نفي مفرد مخاطب طالب ايله يعنى استمه طلبيدنن مشتق در عربى الفاظده عجم تصرف ايله اكا معمول ديرلر (توان قوته ديرلر) و كركاف عجمك فتحيله اادات فاعلدر (ويا حرف مصدر) خواهى فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط واقع اولمش (و مطلب جزاسى) جز غير مناسبه در و مطلبك مفعولى (كه حرف تعليل) دولتى ده يا حرف وحدت (هنى فاعل فاعل مناسبه در منهضم ديمكدر (محصول بيت) اكر توانكرلك ديلرسك يعنى اكارلك استرسك قناعتدن غيرى نسته طلب ايله زيرا منهضم بر دولدر حاصل قناعتدن كوارادوات وسعدت اولماز * كزغنى زربدامن افشاند * تانظر در ثواب اونكى * غنى فاعلدر مناسبه (غنى مبتدا) و افشاند فعل مضارع مفرغائب خبرى (وزر مفعول صريحى) و بدامن غير صريحى و جمله اسميه شرطيه (تا حرف تنبيه) در حرف صله در با مناسبه (ثواب اولاميه) و او ضميرى غنى به (وزر راجع اولمى جائز) نكتهك نظر مفعول صريحى (و در ثواب غيرى صريحى (محصول بيت) اكر غنى كيسه احسان و يا تصديق طريقه التوفى انكيله بذل ايدوب نثار ايدرسه صاقن آنك ثوابنه نظر و التفات ايله سين يعنى غنىك ثواب قصده و يانندن الديك زرايله ثواب اشك قصدايله كه حاصل زرين قبول ايله هر نه وجهله ايسه * كز بزرگان شنیده ام بسيار * صبر درویش به كه بذل غنى * كز كه حرف تعليل بيت سابقه علتدر (وزاء مفرد ازدن مخففدر (بزرگان القونون اادات جمدر اولور ديمكدر) صبر درویش مصدرك فاعلنه اضافتدر (به يك ديمكدر) كه من تفضيليه معناسنى افاده ايدر بذل غنیده مصدرك فاعلنه اضافتدر (محصول بيت) غنىك انكله مال نثار ايلديك نه التفات ايله زيرا اكاردن چوق اشمشم كه درویشك صبرى غنىك بذل و نثارندن بكد زرين درویشه مال ايجون حساب و عذاب يوقدر * بيت * اكر بران كند بهرام كورى * نه چون پاى ملح باشد ز موری * معلوم اوله كه بهرام توار بنخده ايكيدر بريسى بهرام چوپنددر كه بر بهادر كيسه ايش بر يسیده بهرام كورددر كه بر جبار پادشاه ايش كوركاف عجمك ضميله قولانه ديرلر يعنى بيان اشكینه مذكور پادشاه شكارنى اكا تخصیص ايلديك چون ادنى لا بسه ايله بهرام كوردديد بلر حاصلى اندن غيرى نسته اوله مازدى حتى بر كون شكارده بر كورك اردينه دوشوب كندى كور بر مغاريه كندى بوده اردنجه اندن صكره معلوم اولدى نيجه اولديغى حتى آنه سى سلحدار ايله چوققدارى اشك بنخده هلاك ايلديك اوغلى نيجه ايلديك ز ديو بهرامك مذكور قصه سنه خيام اشارت ايدوب بيورر (رباعى) اين قصر كه بهرام در وحام گرفت (آهو نيجه كز دورويه آرام گرفت) بهرامكه كورى كرفتى هم عمر) بنگر كه چه كونه كوز بهرام گرفت) (كورى يا حرف وحدت) و كوركندك مفعول اولى (و بران ثانيه) و بهرام فاعلى (نه حرف نفي) چون حرف تشبيه (پاى ملح لاميه همك ولا مك فتحيله بله چكر كه به دير بلر عرب جراد دير) موری يا حرف وحدت بر قر بنجه ديمكدر (محصول بيت) اكر بهرام كور بر كورى بران ايدوب فقرايه بذل ايدرسه خدا قشده بر موردن چكر كه اياغى مقدارى دكل زيرا موره نسبت چكر كه اياغى چوققدر اما بهرامه نسبت يك كور چوق دكلدر حاصلى خدا قشده اعتبار فقر و صبره در غنايه و تكبره دكل * حكایت * يكي را دوستى بود كه عمل ديوان كردى مدتی اتفاق دیدنش نیتاد کسی گفت كه فلا زرا د بر شد كه ندیدی گفت من اورائی خواهم كه ينم قضا را از كسان او يكي حاضر بود گفت چه خطا كرده است كه از دیدن او مولوى گفت خطايى نيست ولى دوست ديوانى را وقتى توان دید كه معزول باشد * كه حرف رابطه صفت (عمل ديوان مصدرك مفعولنه اضافتدر) مدتی يا حرف وحدت (اتفاق افعال بايستن مصدر در و اضافتی مصدرك مصدره در (وشين ضمير دوست ديوانى به راجعدر) نیتاد واقع اولدى ديمكدر (دير افنده كج مناسبه در

اما بونك كې پرده جرق زمان دېمكدر (كه حرف بيان ندي كورمك دېمكدر) گفت فاعلى
 يكيدردىدى يعنى سويلدى (قضا را ناكهائى و اتفاقى دېمكدره معنائى قضائى آلهى به نظر
 ايله دين بى نظروى بصرايش (كسان اولاميه) دوست ديوانيك كيمسه لى ندى دېمكدر
 (محصول بيت) بريت بر دوستى وارايديكه ديوانه خدمت ايدردى يعنى اهل ديوان ايدى
 بر مدت و زمان كورمك اتفاقى واقع اولدى بر كيمسه ديدى چوق زمان اولديكده فلان اهل ديوانى
 كورمك ديديكه بن اتى كورمك استه معنى كوره چك كونا كهائى اهل ديوانك كيمسه لى ندى برى
 مجلسده حاضر ايدى ديديكه نه خطا ايلشدر كه اتى كورمك دن ملول و بحضور سين ديديكه
 خطا يوقدر يعنى برخطاشلدى اما ديوانه متعلق دوستى بوقت كورمك ممكندر كه معزول
 اوله زيرا مادام كه عمله در مصالح ديوانه و خدمت ائمه مشغول اولور لى دوستلره مصاحبت
 فرصت بوليزل حاصل اتى كورمك استديكيم بوجهت ندر غيبرى معنى ايچون دكلدر * قطعه *
 در بزرگى و دارو كبر عمل * زاشنايان فراغتى دارند * بزرگى يا حرف مصدر (دارو كبر و كبردار
 طوعه قائمه معنائنه در) عمله اضافت لاميه در (فراغتى يا حرف تكبر حرف مصدر طوتن بازيش
 (محصول بيت) اكابرلكده و عمل هنگامه و غرغاسنده يعنى شغل حائنده آشنالردن فراغتلى
 اولور يعنى آشنالردن ياد ايلز بله كه دن اذوقته مشغول اولور * روز در ماندى و معزولى * در ددل
 پيش دوستان آرد * در ظرف زمان مابعدينه اضافت لاميه (در مانده و فر و مانده عاجز
 معنائنه در و كاف عجم هاى رسميدن بدل (و يا حرف مصدر) معزوايده بويله در (در ددل لاميه
 (پيش دوستان بويله در) آرد فعل مضارع جمع غائب (محصول بيت) عمله و اولد قلزنده بويله در لى
 اما عاجز لى و معزول لى كونده كوكلردى در دينى دوستلر يانده ايلدر لى يعنى اظهار عجز و شكابت ايلدر لى
 حاصلى در دسر لى دوستلره عرض ايلدر لى * حكايه * ابوهريره * صحابه دن بر عز برك كنىتى
 در اسمى عبدالرحمن در ابوهريره ديمك كديچك باباسى ديمكدر مكر مرحوم كدى جنسنة مائل ايش
 بر كون حضرت محمد صلى الله عليه وسلم بونى كورر كه اثوا بنده بر سنه كتور رسؤال ايلدر كه
 يا عبدالرحمن نه وارا ثوابكده بيورر كه كديدر يا رسول الله حضرت بيورر كه (انت ابوهريره) يعنى سن
 ابوهريره سين كدى باباسى ديمكدر پس بواسمه سنه و او ايدى و سوردى بو اسمله چاغرايدىغى تبركا
 زيرا الكاوسمى حضرت قودى ابوهريره حضرتى حضرت يغميردن بش يك اوچوز قرقى حديث
 شريف روايت ايلشدر * هر روز بخدمت مصطفى صلى الله عليه وسلم آمدى گفت (يا باهريره زرنى
 غبار زد حبا) يعنى هر روز ميانا محبت زباده كرد * زالك ضمى وراك سكويه فعل مرامفر دى مخاطبدر
 ونون حرف وقايه و يا ضمير متكلم بنى زيارت ايله ديمكدر (غباغينك كسريله كون آشرى ديمكدر
 تغيير لغله منصوبدر (زد فعل مضارع مفر دى مخاطبدر افعال بايندن جواب امر اولغله مجزومدر زباده
 اوله سين ديمكدر (حبا حائك ضميه محبت معنائنه در تغيير اكله منصوبدر (محصول حديث شريف)
 يا باهريره بنى كاه كاه زيارت ايله محبت جهشدن زباده اوله سين يعنى محبتك زباده اوله حضرت
 شيخ معنائنه بيورر يعنى هر كون كاه تا محبتك زباده اوله * لطيفه * صاحب دلى را گفت ديدى
 خوڤى كه آفتابست نشنيدى ايم كه كسى اورا گرفته باشد گفت از براى آنكه هر روزش مى توان دید
 مكر در زمستان كه محبوبست و محبوب (محصول تركيب) برضا حب دله ديد بلى بو كوز كلكه كه كنش
 در هيچ ايشتمكه كيمسه اتى سومش اوله يعنى اكاشق اولمش اوله صاحب دلى ديدى انكيچونكه
 هر كون كورمك اولور مكر قبشك كه محبوب و محبوبدر زيرا (كثرة المشاهدة قلة الحرمة) مشهور در
 يعنى زمستانده كاه قارياغب و كاه باوده كروب نايد اولديچون مقبول و محبوبدر (شمسك ضيادن
 غيبرى اسباب حسندن سنه سى يوقدر دين حسن صاحب لى كونه تشبيه ايلد كلردن

مرويات

ابوهريره

رد سرورى
رد شمعى

شارح مرحوم مرحوم يزينه
 اول ذات شريف يا خود
 دشارايله ياز سه صواب ايدى

للطابع

من المقامات

لاتر من تحب فى كل شهر
 غير يوم ولا تزده عليه
 فاجتلاء الهلال فى الشهر يوم
 ثم لا تنظر العيون اليه

آگاه دکل ایش مسکین * قطعه * بدید از مردم شدن عیب نیست * ولیکن نه چند آن که
کوبند بس * با حرف صله (دیدار اصلنده وصف ترکیبدر آورده دید معانسه در ترکیب
اضافیه صکره گاه یوزده و گاه زیارتده استعمال ایلدیلر بوند زیارت معانسه در (مردمه اضافت
مصدرک مفعولنه در (شون بونده رفتن معانسه در (محصول بیت) مردمک زیارتنه وارمق
عیب دکلدر زیر زیارت مستحیدر اما اول قدیر چوق وارمه که بتر کلاک دیه لر و احیانا
واردیفک تقدیرجه چوق اوتورمه که اوتور دیفکدن ملول اولال * اگر خویشتن راملات کنی *
* ملامت نیاید شنیدن زکس * خویشتن کنندی معانسه در (ورادات مفعول) کنی نک مفعول
اولی و ثانیسی ملامتدر (نیاید شنیدن جواب شرط) و ملامت مفعول صریحی (وزکس
غیر صریحی) (محصول بیت) اگر کنند یکی لوم ایدرسک یعنی کنند که بنساید رسک
کیمسه دن لوم و پند ایشتم که محتاج اولما زسین جواب شرطی محذوف اعتبار ایدنلرنه
شرطی ییلور لایش ونه جزایی * حکایت * یکی راز بزرگان باد مخالف در شکم پیچیدن
گرفت و طاقت ضبط ان نداشت بی اختیار از وضادر شد گفت ای دوستان مرا در آنچه
کردم اختیار نبود و بزه بر من نویسنده و راحتی بمن رسید شمانیز بکرم معذور دارید * باد مخالف
بیایه (پیچیدن بونده دولانق و بورلق دیمکدر) (پیچیدن گرفت طولندی و بورلندی
دیمکدر) و طاقت ضبط مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و آیه اضافتینه مصدرک مفعولنه در
و طاقت نداشتکم مقدم مفعولیدر (محصول ترکیب) اکا بردن برینک قرننده مخالف یل
طولنغه و بورلنغه باشلندی حاصلی قرنی و یورکی بوردی و ضبطه طاقت طومندی یعنی
ضبط ایدمه مدی بی اختیار ایدن صادر اولدی دیدی ای دوستلر بنم ایلدیمکده اختیارم
یوغندی یعنی بدن بی اختیار صادر اولدی و بوخصوصده بنم اوزریمه برگاهده یازمزل
و بکار احمده ایرشدی یعنی اول ناساز کتمکله بکا حضور قلب حاصل اولدی میرده کر مکرله
معذور طونک (بعض نسخده بزه آن دوشمش اضافتله * مشوی * شکم زندان بادیست ای
حردمند * ندارد هیچ عاقل باد در بند * شکم میتدا (زندان بادلامیه و خبر میتدا (نداردک
فاعلی هیچ عاقل در (و باد مفعول صریحی و در بند غیر صریحی) (بند دن مراد حبس
و زنداندر (محصول بیت) شکم بادک زنداندر ای عاقل (بس بر عاقل بادی بند و زندانده
طونماز زیر ثقات و ضرر و پرر * چو باد اندر شکم پیچد فروهل * که باد اندر شکم بار یست
بردل * پیچدک باد مفعول صریحی (و اندر شکم غیر صریحی) (فروادات تأکید در (هل
هائک کسریله فعل امر مفرد مخاطبدر هایدندن صالیو یرمک معانسه (که حرف تعلیل
(باد میتدا بار یست خبری) (بردل خبره متعلق) (و اندر شکم حالدر باددن و یا ضرورت
وزن ایچون اضافتدن مقطوع صفتی (محصول بیت) چونکه باد شکمده دولانه و بوروله
یعنی سکا اضطراب ویره صالیویرزیرا باد شکمده یورک اوزره یوکدر یعنی ثقلت و پر حاصلی
اگر بادی واکرافشانی همان الم ویردکده کیدرمک کرک مکریم حجاب ایده جک کیمسه حاضر
اوله اکاده برچاره یه و برتدار که مقید اولمق کرک زیر حکما تأخیرنه اذن و یرمز لر اگرچه که
حضرت شجک بو حکایه سی صورت هنزده در لیکن محض نصیحتمدر * بیت * حرف
ترش روی ناسازکار * چو خواهد شدن دست پیشش مدار * حریف اصطلاحلرنده باده
مصاحبنه دیرلر اما بونده مطلقا مقارن دیمکدر (ترش رویه اضافتی بیایه در (ترش رو
وصف ترکیبدر اکشی صورتلی معانسه (ناادات نفی) (سازکار موافق معانسه در و ناسازکار
ناموافق دیمکدر (چو حرف تعلیل) (خواهد شدن کتمک استیه دیمکدر (دست مدارک

مفعول اولی (و بیش نایبی) و مدار فعل نهی مفرد مخاطب طوتمه دیمکدر (محصول بیت)
 نا موافق آکشی صورتی حریف چونکه کنک استیه الکی او کونه طوتمه یعنی مانع اولمه
 قو کتسون الله اسم رلق حاصلی ناسازک صحتی عذاب زو حدر (مصراع) روح را صحبت
 نا جنس عذایست الیم * حکایت * از صحبت یاران دمشقم ملانی پدید آمده بود سر در بیابان
 قدس نهادم و با حیوانات انس گرفتم تا وقتی که اسیر قید فرنگ شدم در خندق طرابلس
 با جهودانم بکار کل بداشتند تا یکی از رؤسای حلب که سابقه معرفتی میان ما بود گذر کرد مرا
 بشناخت گفت این چه حالتست وجه کونه کذاری گرفتم * صحبت یاران دمشق لایمه لر در
 (ملامتی یا حرف وحدت نوعیه) پدید عجم باه عجمه اوقور و روه بلرباه عربله (در بیابان در
 حرف صله با معنایسته) قدسه اضافه لایمه قدس مبارک مراد در (تا حرف انتها) (و حرف
 آتی کو ستر که بیابانه بر مدت اولمش اوله (وقتی یا حرف وحدت) که حرف بیان (اسیر قید فرنگ
 لایمه لر در) خندق خالک فتحی ونونک سکونیه معروف (طرابلس اضافه لایمه) (طرابلس
 اق دکنز کنارنده شام نواحیستنده بر شهرک اسمیدر حصاریده وار شهری و حصاری
 در یادن بر میل بر ارا قدر ایکن لب دریاده جابجابر جلوار که دریا جانیی حفظ ایدر) تا یکی
 بوتاده انتها ایچو در و بوندنده امتداد فهم اولنور (رؤسایانک ضمی و همزه وسینک
 فتحه لرله رئیسک جمیدر) (حلبه اضافه لایمه در) که حرف رابط صفت (سابقه با حرف
 وحدت (و همزه حرف توسل تقدیری معرفت سابقه در بعض نسخه ده سابقه معرفتی
 واقعدر) میان مالامیه (کذاری بونده کینور سین دیمکدر (محصول ترکیب) دمشقه اولان
 یارانک صحبتندن بکا بر ملال ظاهر اولدی باشمی قدس بیابانه قودم و حیواناتله انس طوتم
 شول وقته دك فرنگ قیدنه اسیر اولدم و طرابلس خندقنده بنی جهود لرله بالحق ایشنه
 طوتمه لر شول وقته دك که حلب اکابرندن بریسی که انکله ارامزده معرفت سابقه وار ایدی
 ایش ایشلدیکمز به او غرادی و بنی ییلدی و بدی بونه حالتدر ونیجه کینور سین دیدم
 * قطعه * همی کریختم از مردمان بکوه و بدشت * که از خدای نبودم بدیکری پرداخت *
 همی ها حرف تأکید (می کریختم حکایت حال ماضی متکلم وحده چاردم دیمکدر
 (مر دماندن مراد انساندر) بکوه با حرف صله (که حرف تعایل) نبودم میم معنی جهشده
 پرداخت کله سته مقیددر پرداختم نبود تقدیرنده (محصول بیت) انساندن و مر دماندن کوهه
 و صحرا به چاردم زیر خدادن غیرله مصاحبت و مقارنتم بوغیدی یعنی مقرب الی الله
 اولدیم ایچون مر دمدن نفرت ابدوب کوه و دشته چاردم که صحبت و مقارنتم اکا مخصوص
 اوله فقط حاصلی اغیار مانع تقرب و صحبت اولماسون دیواغیاردن چاردم بعض شراح
 دیش طغنه و صحرا به چاردم خدادن غیره مقارن اولمایم دیو لیکن معنای منطوق بوبله
 دکلدر فاعل (مصراع نانینک معناسنی زیرا حق تعالی حضرتندن غیری بر کیمسه اله بکا
 مصاحبت و مقارنت اولدی دین حق ادایه مالک اولماش * قیاس کن که چه حالت بود
 درین ساعت * که در طویله نامردم باید ساخت * که حرف بیان (درین ساعت و ساعتده
 و بحالده دیمکدر) (که حرف تعلیل) (طویله نامردم لایمه) میم متکلم معناده (باید مقیددر
 بکا کرک دیمکدر) ساخت بونده مصدر معناسنه در راضی وقایع اولمق دیمکدر (محصول بیت)
 قیاس ایلکه نه عالم وار بودمده و بوساعتده که نا جنس و نامرد صراسنده و دیز یسنده
 کینمک و اختلاط ایلك کرک یعنی بر بلوک جهودله طپراق و بالحق خدمتده فرنگه اسیر
 اولان مسلمانک حالی نه اولدیغی معلومدر قیاس ایله صورغه احتیاج سز حاصلی بونک کی

ردان سبد علی و سروری

ردشعی

محنت و عذاب بدیه یافتند در تعریفه محتاج دکل * پت * پای در زنجیر پیش دوستان *
 به که بایکایکان در بوستان * بیکایکان کاف ثانی هاء رسمیدن بدل کثدر (و الف و نون ادات
 جهمدر) (محصول پت) دوستلر قنده ایاق زنجیره اولوب محبوس اولق بیکانه لاله بوستانده
 اولوب ازاد اولمقدن بکدر حاصلی دوستلر قنده محبتده اولق بیکانه لاله و ناجس لاله راحتده
 اولمقدن بکدر اگر چه که بیکانه لاله راحت مشکدر * برحالت من رحم آورد و بده دینار
 از قید فرنگم خلاص کرد و با خود بحلب برد دخترى داشت در عقد نکاح من آورد بکایکان
 صد دینار چون مدتی برآمد دختر بدخوی بود و ستیزه روی و نافرمان زبان درزای کردن
 گرفت و عیش مرا منقض داشت چنان که گفته اند * دختری یا حرف و حدت (عقد نکاح
 بیایه) (کایکان کاف عربیله عقد نکاح و مهر مؤجلدر بونده مراد اخیردر) (بدخوی وصف
 ترکیبدر) (ستیزه روی بوده او یله در معاند دیمکدر) (بعض نسخه ده نافرمان دوشمش غیر مطیع
 معناسته) (منقض اسم مفعولدر تفعیل بایندن مکدر دیمکدر) (محصول ترکیب) مذکور ریس بنم
 مذکور ابر حالسه رحم کنوردی و اون دیناره بنی قید فرنگدن خلاص ایلدی و کندیله حلبه
 ایلندی بر قزی و ایلدی انی بنم عقد نکاحه کنوردی یعنی بیکانکاح ایلدی یوزالتون مهره چونکه
 بر مدت مرور ایلدی دختر بدخوی و ستیزه روی ایمش و غیر منقاد و مطیع ایمش زبان دراز ایلکه
 بشلدی و بنم عیش و صفای مکدر قلمقه شویله دیمش * منوی * زن بد در سرای مردنکو *
 هم درین عالمست دوزخ او * زن بد بیایه (سرای مردنکو لامیه و بیایه در) (دوزخ اولادیه
 و مؤخر مبتدا) (درین عالم مقدم خبر) (محصول پت) ابی کشینک اونده برامز عورت بوجهانده
 انک جهنمدر یعنی برامز عورت انک جهنمدر و یا اول او انک جهنمدر * زینهار از قرین
 بد زینهار * و قنار بنا عذاب النار * زینهار زانک کسری و یا ایله نونک سسکونیه یاسزده
 لغندر و مشترکدر ردع و تحذیر و امان یکنده بونده تحذیر و امان معنای ملائمدر (قرین بد بیایه
 (واو حرف ابتدا) (قنا قافک کسریله فعل امر متکلم مع غیره ذرو فی بقی دن یعنی لقیف مفروقدر
 ضرب بایندن بزی صافله دیمکدر) (ربنا تقدیری یاربنا در منادای مضافدر اول جهنمدن منصوبدر
 (عذاب نزع خافض لغله منصوبدر تقدیری عن عذاب النار در) (محصول پت) زینهار برامز
 یولداشدن زینهار (یعنی صاقن برامز یولداشدن و یا امان برامز یولداشدن یارب بزی صقله برامز
 یولداشدن که عذاب ناراندن کنایه در) (نه که حضرت امام علی کرم الله وجهه بیورر) (دنیا ده جهنم
 برامز عورتدر) (حضرت شیخک ده بونده مرادی کشینک بدخوی و ستیزه روی و نافرمان خاتونیدر
 * باری زبان تعنت در از کرده همی گفت توان نیستی که پدر من ترا از قید فرنگ بده دینار باز
 خریدم بلی بده دینار باز خریدم و صد دینار بدست تو کرفتار کرد * باری یا حرف و حدت
 (زبان تعنت بیایه کشینک ذات و حقارتی دیلکه تعنت دیرل) (کرده نونک کبی یرل ده هاء رسمیه یه
 هاء ترتیب دیرل) (دراز کرده اوزادوب دیمکدر) (دراز ایلش اولدیغی حالده دین مذکور ترتبدن
 آگاه دکل ایمش) (همی گفت حکایت حال ماضیدر سو یلردی دیمکدر) (تو و او رسمیه) (انت
 دهعناسته در) (آن اسم اشارتدر بر مقدر کسه و یا شخصه و غیر بسنه) (تقدیری توان کسی نیستی دیمکدر
 سن اول شخص دکل سین استفهام انکاری طریقه) (که حرف رابط صفت) (پدر من لامیه) (باز
 ادات تأکید در) (خرید فعل ماضی مفرد غائب صاتون الدی دیمکدر) (بلی عربیده لامک فتحیه
 اوقنور) (و فارسیده کسره ایله اود دیمکدر) (فارسیده آری دیرل) (بده دینار یا حرف مقابله
 اون التونه دیمکدر) (بصد دینار ده بویه در) (بدست تو یا حرف صله و اضافت لامیه در) (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیورر مذکور خاتون بر کره هوان و ذات زبانی دراز ایدوب سو یلردی (سن اول کیمسه

لف و سطر طریقه
 شد

و نهی

صفا

دکلمین که بابام سنی اون دیناره قید و حبس فرنگدن صاتون الدی (بلی دیدم کرچک اون دیناره
صاتون الدی وسکا بوز دیناره گرفتار ایلدی * مشوی * شنیدم کوسفندی رابز رکی * رها نبد
ازدهان و دست کرکی * کوسفند کاف عجمک ضعی وواووسنک سکونی وفانک قحی وفادن بدل
بایله قیون دیمکدر (ویا حرف وحدت (وراادات مفعول (بزرگ بانک وزانک ضعدل یله ورائک سکونیه
اولودیمکدر (رها نبد فعل ماضی مفرد غائب الف ونون ادات تعدیه در قورتاردی (یعنی خلاص
ایلدی (کرک کاف عجمک ضعی ورائک سکونیه قورد دیمکدر عربیده مشهور آدی زبدر دخی
نیچه آدی وار (محصول بیت) ابشتم مکه برقیونی براواو کیمسه بر قوردک اغزندن وانندن خلاص
ایلدی * شبانکه کارد بر حلقش بمالید * روان کوسفند ازوی بنالید * شبانکه کیچه سی دیمکدر
(کارد کاف عجمله و اوج ساکنه بجا قدر عربچه سکین دیرلر (حلق حاکم لهنک قحی وسکون لامله
بوغاز عجم کلودیر کاف عجمله (بمالید فعل ماضی مفرد غائب اغتده او مقدر بونده سورتمک مراد در
(حاصلی بوغزالدی دیمکدر (روان بونده جان معناسنه در زرار روان روح انسانده مستعملدر
(و جان حیوانده (کوسفنده اضافتی یاء بطنیه در (محصول بیت) قیونی قورد نیچه سندن
خلاص ایلین کیچه اول قیونک کوسفنه بچاق سورتدی (یعنی ذبح ایلدی ناپاک اولسون دیو
(زرا قوردالندن چتمشدر بویله ایدنحه جان کوسفندناک ذبحندن ناله ایلدی * که از چنگال
کرک درر بودی * چودیدم عاقبت کرک تو بودی * چنگال قینی معناسنه در (یعنی آوجی حیوانا تک
نیچه سی اضافتی لامیددر (در حرف تاکید (ر بودی راده فتح وضله فعل ماضی مفرد مخاطب
فایدک دیمکدر (تو بودی سن ایدک و یاسن ایمش سین (محصول بیت) روان کوسفند ناله ایلدی که
چنگال کرکدن بنی قیدک خلاص ایلدک چونکه نظر صالدم عاقبت قوردم سن اولدک یعنی بنی
خلاص ایدن وهلاک ایدن سن اولدک قصه دن حصه بودر که حضرت شیخی رئیس قید فرنگدن
تخلیص ایلدی اما بویله بدخوی دخترینه گرفتار ایلدی * حکایت * یکی از پادشاهان عابدی را
پرسید که اوقات عزیزت چه کونه میگذرد گفت همه شب در مناجات و سحر در دعا و حاجات و همه
روز در بند اخراجات ملک فرمود تا وجه کف او معین دارند تا بار عیال از دل او بر خیزد * بند بونده
قید معناسنه در (اخراجاتن مراد اهل و عیاله نفقه و کسوه ایچون خرج تدارک ایلدکدر قلمیدن
خواطر اخراجی مراد دکل (تا حرف تعلیل (وجه بونده جهت معناسنه در (کفاف کافک قحیه
رزق و آرزق معناسنه در (وجه کفاف بیانیه و یا لامیه مجازا (او یه اضافتی لامیه (کفافی کسر یله
قید ایلین کافی دکل ایمش (بار عیال لامیه در مجاز ابار یوکدر اما بونده ثقات مراد در (عیال عینک
کسر یله عیال جمیدر (عینک قحی و یاء مکسورک تشدید یله جیاد جیدک جچی اولدیغی کبی
(محصول ترکیب) بر پادشاه بر عابده صور دیکه عزیز و شریف و قتلرک نیچه پکر و حاکم
نزدیدی (عابدیدی بتون کیچه مناجاتده و سحر و قی دعا و حاجاتده و بتون کون قیود اخراجات
نفقات اهل و عیالده (یعنی بونلرک لوازمی قیدنده یم (پادشاه بیوردی تا کیم جهت معاش
و کفاف معین طونال (یعنی تعیین ایلدک تا کیم کک و کلندن عیالی بوی و نقلی قانقد (یعنی قیود
عیاله مقید اولوب عبادته مشغول اولد * مشوی * ای گرفتار پای بند عیال * دکر از دکی مند
خیال * گرفتار اصلنده وصف ترکیبی در تراکیب خفیه دفعکره مبتلا معناسنه استعمال ایلدیلر
(پای بندده اصلنده وصف ترکیبی در ایاق باغی معناسنه استعمال ایلدیلر بایی و او
قلب ایدوب (پایبونده دیرلر (تنکد آلترا باغنه اورد قلیزیه پیوند دیرلر (حاصلی ایاق باغی دیمکدر
معناسنی ایاقی بغلودیین (و گرفتاره عطف تفسیر دیردین ایکی اداسنده یله خط ایلش (اضافت
لامیه و بیانیه در (آزاده گرفتار مقابلی (صنعت تضاد در (ویا حرف مصدر (بعض نسخه ده

رد این سید علی
رد شعی

لف و نشر هر تب طریقیه
شد
رد سروری

آسودگی دوشمش (مبند فعل نهی مفرد مخاطب) آزادی مفعول اولی (و خیال ثانیه) (محصول بیت) ای عیال آبی باغنه مبتلا اولان (یعنی اهل و عیال قیدیله مقید اولان کیسه دخی آزاد دلاک و آسود دلاک خیالی بقلمه) (یعنی شمدن کر و سکا صفای عبادت و حضور قلب میسر دکل * غم فرزند و نان و جامه و قوت * باز آرد ز سیر در ملکوت * ملکوت لغتده (ملک معنای سینه در) ملکوت عراق دیرل ملک عراق معنای سینه بونده مراد عالم ملکوت در (یعنی عالم قدس) (محصول بیت) اوغل غمی و اتمک و لباس و رزق غمی یعنی بونک کی غم لر سنی عالم ملکوت سیردن آیقور یعنی اول عالمک سیرینه مانع اولور زیرا خدایه وصوله ادنی نسبه مانع اولور بونلر خود کلیاتدر مصرع ناینگ معنای عالم ملکوتده اولان سیر و مشاهده دن سنی کرو کتور در بین ادایی ابی کتور و مش و مصرع اولی غم فرزند و بار جامه و قوت یازانلر جمیع نسخله مخالف یاز مشلر * همه روز اتفاق میسازم * که بشب باخدای پردازم * میسازم بونده ایلمر دیمکدر (که حرف بیان) (بشب با حرف ظرف) (باخدای تقدیری با عبادت خدا بدر) (با حرف مصاحبت) (پردازم فعل مضارع متکلم وحده مقید اولام دیمکدر) (محصول بیت) بتون کون اتفاق ایدرم یعنی نیتده و فکر مده طوئارم که کیجه عبادت خدایله مقید اولایم دیو یعنی جناب عزته توجه ایدوب کوکلی ماسوادن خالی و سالم ایدم باخدای پردازم معنای خدایله اختلاط ایدم دین اختلاطه لایق دکل ایلمش * شب چو عقد نماز می بندم * چه خورد بامداد فرزندم * شب در شب تقدیر ایدنلر زانلر ایلشله (محصول بیت) بتون کون مذکور اتفاق اوزره اولورم (اما چونکه کیجه عقد نماز بند ایدرم) (یعنی تکبیر الافتتاح ایدوب چون نماز شروع ایدم خاطر مه بولکور که ایرته او غلجه قلم نه بر دیو) (حاصلی غم فرزند و نان و جامه و قوت خاطر مده صفای عبادت و خلوص طاعته بحال و بر مز علی کل حال سلوک حقهده هیچ بر جهندن مانع راه اولامق کرک) (مذکور لک خود هر برسی بر مانع در) (جائز در که چه خورد اولنه بر اتفاق تقدیر اولسه و جددن خالی دکل * حکایت * یکی از متعبدان شام در پیشه سالها عبادت کردی و برک درختان خوردی یا دشاہ آن طرف بحکم زیارت بزدیک اورفت و گفت اگر مصلحت بینی در شهر از برای تو مقامی سازم که فراغت عبادت از بن به میسر شود و دیگران ببرکات انفس شماستفید شوند و اعمال صالح شما اقتدا کنند * متعب فعل بایندن اسم فاعل در عبادت ایدیمی (یعنی خدایه قولاق ایدیمی متنسک معنای سینه در) (الف و نون ادات جمع در) (شامه اضافتی لامیه در) (پیشه مشه معنای سینه در) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل بر مشهده دیمکدر) (سالها بلال) (کردی یا حرف حکایت) (برک درختان لامیه) (خوردی یا حرف حکایت) (بحکم یا حرف مصاحبت) (حکم بونک کی برلده علت و بهانه معنای سینه در) (زیارت اضافه لامیه در) (مقامی یا حرف وحدت) (که حرف تعلیل و یا حرف رابط صفت) (فراغت عبادت مصدرک فاعلنه اضافه فیدر و یا مفعولنه یا حرف مصاحبت) (برکات برکتک جمعیدر مبارکک معنای سینه) (انفس نفسک جمعیدر) (بونده مراد کلتدر) (اعمال صالح یائیه) (و شما به اضافه لامیه) (اقتدا مصدر در افتعال بایندن بر فسنه به اویق مثلا امامه اویق کی) (محصول ترکیب) (شام عابد لر دن برسی بر مشهده بلالره عبادت ایلردی و اغچلر بیافلر بی طعام بریند یردی اول جانبک پادشاهی زیارت سبیلله عابدک یائنه واردی دخی دیدی اگر مصلحت کور رسک یعنی لایق کور رسک شهر ده سنک ایچون بر مقام پیدا اید بن که فراغ عبادت بوندن یک میسر اولور و غیر یلر دخی سنک مبارک نفسک کره مستفید اولور یعنی ارشاد و پند بکرله نیجه کیسه مستر شد و منتصح اولور حاصلی نیجه محب و مرید پیدا ایدرسین دخی سنک عمل صالحه کره اقتدا ایدرلر یعنی اوراد و اذکار و سایر عباداتده سزه تابع اولور * زاهد این سخن قبول نکر دارکان دولت گفتند پاس خاطر ملک را مصلحت آنست که

ردشمنی
رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی
زد ابن سید علی و سروری

چند روزی بشهر درانی و کیفیت مقام معلوم کنی پس اگر صفای وقت عزیزان از صحبت اغیار
 کدورتی پذیرد اختیار باقیست آورد ده اند که عابد بشهر در آمد بستان سرای خاص
 ملك را از برای او برداختند مقامی دلکشای و روان آسای * پاس باه مجمله حفظ معنای
 اسمر (خاطر اضافتی مصدر ك مفعولند در) (و ملكه لامیه) (ورا ادات تعلیل) (صفاء الف ممدود الیه
 مصدر در بولاق مقابلی) (وقته اضافتی لامیه در مجازا) (وعزیزانه لامیه مراد مذکور متعبد در
 ادات جمع تعظیما بكشدر) (صحبت اغیار مصدر ك فاعلنه و یا مفعولنه اضافتی در) (كدورتی
 یا حرف وحدت) (پذیرد فعل مضارع مفرد غائب قبول الیه یا بیلرسه دیکدر فاعلی تحتاده صفایه
 راجع ضمیر در معنی جهشده فعل شرط واقعدر) (اختیار مبتدا) (وباقیست خبری وجهه اسمیه
 جواب شرط واقعدر) (بستان سرای اصلنده سرای بستان ایدی بستانده اولان سرای
 دیکدر صکره اضافتدن قطع ایدوب تقدیم وتأخیر الیه ترکیب مزجی ایدوب بستان سرای
 دیدیلر سرای بستان معنایست) (خاصه اضافت بیانیه) (و ملكه لامیه) (ورا ادات تخصیص
) (پرداختند فعل ماضی جمع غائب خالی و مهیا قلدیلر دیکدر مقامی بستان سرایی بیان ایدر
 یا حرف وحدت) (دلکشای وصف ترکیبدر کوکل آجیجی معنایست کشایدندن) (روان آسای ده
 وصف ترکیبدر روح راحت اولاجق یر دیکدر رآسایدندن) (محصول ترکیب) (زاهد
 پادشاهك بوسوزنی قبول ایلدی ارکان دولت دیدیلر ملكك خاطر بك رعایتی ایچون مصلحت
 اولدر كه بر نیجه کون شهره كله سین اگر عزیزلر ك صفای وقتی صحبت اغیاردن کد ورت قبول
 ایلرسه یعنی مکرر الاوقات اولور سه حاصلی از دحام عوامدن خاطر شریف بی حضور
 اولور سه اختیار بکر باقیدر) (روایت ایلشدر در كه عابد شهره کلدی پادشاهك خاص باغچه
 سرایی انکیچون خالی قلدیلر یعنی ایچنده اولان اثواب و اثنای قالدروب عابده تسلیم ایلدیلر
 بردلکشای و روان آسای مقام ایدی مذکور بستان سرای كه اوصافی یزیدلر دن فهم اولور
 * مشوی * کل سرخش چو عارض خوبان * سنبلس همچوز لف محبوبان * کل سرخ
 بیانیه (شین بستان سرایه راجعدر ادنی مناسبیله اگر چه حقیقتده کل بستانده ده اولور
) (چو ادات تشبیه) (عارض اسم فاعل وزنی اوزره اصلنده صقله اسم ایدی صکره صقل بتن یره
 اطلاق ایلدیلر اما بحکم عارضك و خاتمك و كافر ك عین الفعلی سعت کلامده مفتوح او قورلر
) (خوبانه اضافت لامیه در) (کل سرخ مبتدا و ما بعدی خبری) (سنبلس مبتدا و ما بعدی
 خبری) (محصول بیت) (مذکور بستان سرایك کل سرخی محبوبلر عارضی کبی ایدی رنگده
 و طراوته سنبلی خوبلر زانی كبی ایدی بویده ولونده * همچنان از نهیب بردیچوز *
 شیر ناخورده طفل دایه هنوز * هم ادات تأکید چنان انجیلن عربیده کذلک دیرلر (نهیب
 خوف و بیم معنایست در قورق دیکدر) (بردیچوز اضافت لامیه در) (بردیچوز فشكل آورنده
 بهاره قرشویدی کونك اسیدر كه حضرت لوط قومنه یل قیامتی اولیدی کونده واقع
 اولش و اول کونلردن عربجه هر برینك براسمی وار (قطعه) هست ایام یچوز ای سروردانا
 سه روز (زاخره ماه شباط و اول آذر چهار) (سن ۱۰ صبرست ۲ و ۳ و عامرست ۴ و مؤتمره
) (مطبیء الجمرست ۶ و مکنی اطعن ۷ هفتم بر شمار) شیر بونده سوزت معنایست در (نادات توصیف نفی
) (خورده بونده ایچمش دیکدر ناخورده ایچمش (طفل تازه طوغش او غلبحق و یوری یعنی
 حیوانات جنسك او شاغی) (دایه اضافت لامیه در مجازا دایه او غلبه قلب بسلین خاوند جنسند دیرلر
 عربیده نظر دیرلر دایه اضافت تریبه جهشنددر) (هنوز الان دیکدر) (محصول بیت) (کل و سنبلی
 مذکور اوصافه اولدیغی کبی بردیچوزك بنیدن الان سوت ایچماش طفل دایه در یعنی رنگ

شازح مرحونك ذکر ایلدی
 خاء دججه الیه ایسه یوز
 معنایست اولوب تاسنك
 کسریله لغت اولدیغی مثل
 قحبه له دخی لغت فصیح
 و مشهوره در یوق طی قبیله
 سندن اولان سخی مسهور
 اسمی ایسه فی الحقیقه حاکم
 وزنده عین الفعلی مکسور
 اولوب دیدیگی کبی عجم قحله
 او قورلر لکن اول اسم حاء
 مهمله الیه در بوضو رنده
 دججه الیه ضبط اولمسی قام
 ناسخدن سهوه و مجملدی
 قندبر للطابع

ردشعی

مطالعه

ردشراح جبهه

ردشراح جبهه

و بولی کالده اولدیغی کبی طراوت و تازه الکریده کمال مرتبه ایدی (بیتک نتیجه سنده یعنی
 انک کل و سنبلی برد مجوزک خوفندن و شدندن تمام اجلامش ایدی اما اجلاسه شیخ وصف
 ایلدیکی کبی اولور دی دین بیتک معناسی اینجه اچامش * بیت * و افانین علیها جلتار *
 علقه بالشجر الاخضر نار * بحر رمل مسدس مخبون (افانین جمع افاندر که جمع فندر
 اغاج دالری و فدانلری دیمکدر لفظا مرفوع مبتدا (علیها محلا مجرور افانینه راجعدر
 (جلتار کلتارک کاف مجمک ضمه معرفیدر لیکن عرب لام مضمومک تشدیدله استعمال ایدر بریه
 انارینک چیچکنه دیرل ظرفک فاعلیدر وجهه ظرفیه صفت افانین در (علقه فعل ماضی مفرد
 مؤنث غائبه در تفعیل بایندن مبنی للمفعول اصلدی دیمکدر یا پیشمقدن کنایتدر تعلق ایلدی معناسنه
 (بالشجر علقته متعلق (الاخضر صفت شجر در یشل اغاج دیمکدر (نار لفظا مرفوع قائم مقام
 فاعلیدر علقه فعلنک جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه نك
 اعرابدن محلی یوق جمله ابتدایه (محصول بیت) کلتار تعلق ایلین افانین (حاصلی کلتار
 دالری و بدافلری چیچکلیه کانه یشل اغاجه یا پیشمش آتشددر (یعنی مذکور مقامک
 شکوفه سنی (یعنی کل و سنبلنی وصف ایلدی (پس شمدی درختانک شکوفه سنی وصف ایدر
 حاصلی انار اغاجنک چیچکی کو یا که یشل اغاجه آتش یا پیشمشدر انار اغاجنک چیچکی آتسه
 تشبیه ایلش (جلتار و تارک رالری ساکن اوقونوز * ملاک در حال کنیرنی خوب روی پیشمش
 فرستاد * نظم ازی نه پاره عابد فریبی * ملاک صورتی طاووس زیبی * معلوم اوله که
 فارسیده بعض مقامده ازی لفظنی تشبیه معناسنده استعمال ایدرلر نکه و حیدت بریزی نجیس
 خط بیننده ایراد ایلش (بیت) پری نداردای صنم بروشنی چنین جین (بشر دهد ازی
 پسر که به بود ز حور عین) ازی پسر بونک کبی پسر دیمکدر (مه پاره آی پاره سی دیمکدر
 (یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (عابد فریب وصف ترکییدر عابد الدایجی معناسنه
 فرییدنن و یا حرف وحدت (ملاک صورت وصف ترکییدر و یا حرف وحدت (طاووس زیبده
 وصف ترکییدر (و یا حرف وحدت (محصول بیت) بوییت بیت ثانی به مریه و ندر بونک کبی
 بر عابد الدایجی بر ملاک صورتی بر طاووس بر اشقی مه پاره ایدی یعنی بو صفتلره متصف
 بو کوزل کنیرک ایدی * که بعد ازی دیدنش صورت نه بندد * وجود پارسا یاراشکیبی * که
 حرف بیان (دیدنش مصدرک مفعولنه اضافه تیدر (و شین کنیر که راجعدر (صورت بنددک
 مقدم مفعولیدر (و شکیب فاعلی (و یا حرف تنکیر (شکیب شبنک و کاف عربک کسره لریله
 صبره دیرل (وجود پارسایان لامیه پارسای عابده دیرل (و الف و نون ادات جعدر (و را ادات
 تخصیص بواباتک مضمونه شراح و اصل اولما مشلر (محصول بیت) رمه پاره که انی کور که نصکره
 عابدلر وجودینک صبر و شکیبی صورت بعلماز یعنی انی کورد کد نصکره عابد و زاهدلرک وجودنده
 صبر و قرار قلم از حاصلی بوزینی کورنجه بی تاب و طاقت اولورلر دیمکدر بونظمی رباعی دیویازنلر
 احوال شعره هیچ شعورلری بوغیش * همچنان در عقبش غلامی بدیع الجمال لطیف الاعتدال *
 یعنی جاریه کبی جاریه اردنجه جالی غریب یعنی حسنده بی نظیر اعتدالی لطیف یعنی لطیف
 و معتدل بر قول ارسال ایلدی متعبده حاصلی بی مثل و مانند بر جاریه و بر غلام احسان ایلدی
 * قطعه * هلاک الناس حوله عطشا * و هو ساق بری و لایستی * هلاک فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب (الناس لفظا مرفوع فاعلی (حول ظرفیله منصوبدر و ضمیر غلامه راجعدر
 (عطشا تمیز لکله منصوبدر هلاک ناسه استاندندن (وهو محلا مرفوع مبتدا (ساق تقدیرا
 مرفوع خبری وجهه اسمیه محلا منصوب جمله حالیه (بری فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر افعال

درس روزی

بایندن فاعلی تحتند ساقی به راجع ضمیر وجهله فعلیه محلا مر فوع صفتیدر ساقینک (لایستی
 جله فعلیه معطوفدر ماقبلنده جله فعلیه به وایکی فاعلک مفعولاری محذوفدر تقدیری
 برهم الکاس ولا یسقیهم الشراب (محصول بیت) ناس اول غلامک اطرافنده صوسزاق جهندن
 هلاک اولدی حال بوکه اول بر ساقیدر ناسه کاسی کوستر ویا کاسدی کورینور اما بونلره
 شراب ایچرمز یعنی مرحت ایدوب قاندرمز (ری افعال بایندن مبنی للفاعل اولوب مفعولاری
 محذوف اعتبار اولوق اولی در مبنی للمفعول اولقدن قنیدر * دیده از دیدنش نکشتی سیر *
 همچنان کز فرات مستی * دیده مبتدا (از دیدنش مصدر مفعولنه مضافدر) (وشین
 غلامه راجعدر) نکشتی یا حرف حکایه اولمزدی دیمکدر و فاعلی دبه به راجع تحتند ضمیر
 (وسیر مفعول صریحی) (وازدیدنش غیر صریحی) (کراسلنده که ازدر) (فرات فاعلک ضمیمه
 بونده ظنی صور ایدر) (مستقی استفعال بایندن اسم فاعلدر استقامت ضمه مبتلا اولان
 کیمسه (محصول بیت) کوز اول غلام نازینی کور مکدن یعنی سیر و عاشا ایلکدن سیر اولمزدی
 یعنی نقدر باقسه طویمردی انجایکه ظنی صودن مستقی هر نقدر که ایچسه قانمز با خصوص که
 کند بنده ضرری وار حاصلی کال حسندن کوز باقد چقه باقه جنی کلور * عابد لقمه لذیذ
 خوردن گرفت و کسوه لطیف پوشیدن و از فواکه و مشوم حلاوت و تمنع یافتن و در حال غلام
 و کنیزک نظر کردن و خردمندان گفته اند زلف خوبان زنجیر پای عقلست و دام مرغ زیرک *
 (لغمه لذیذ بیابنه) (خوردن گرفت یمکه باشلادی بونک کبی عبارتله برایشه شروعدن نکایت - ر
 بونترک آخر بنده واریجه هر فقره بر گرفت تقدیر اولور و بونک گرفت ماقبلنده بر عادت لفظی
 تقدیر ایدن زائد ایلش (فواکه فاکهه نک جمیدر تازه میوه دیمکدر) (مشوم خوش فوقولی
 نسنه) (حلاوت مصدر در اذت معناسنه) (حلاوت یافتن گرفت یعنی لذت نمکه باشلادی
 (تمتع تفعل بایندن مصدر در اغنده متاعلمک یعنی فائده لیمکدر اما بونده ذوقلمک معناسنه در
 جائزدر که حلاوت و تمنع فواکه و مشوم و لطف و نشر مرتب طریقله مصروف اوله و جائزدر که
 ایکیسی یله هر برینه) (در حرف صله) (جال غلام لامیه) (خردمندان مبتدا) (گفته اند
 خبری جله اسمیه حالیه و اقدردر) (زلف خوبان لامیه و مبتدا) (زنجیر پای عقلست
 لامیه و خبر مبتدا) (دام مرغ زیرک لامیه و بیابنه در خبره معطوف (دام دوزاغه و آغه
 درر) (محصول ترکیب) عابد لذیذ و لطیف لقمه یمکه باشلادی و پاک و لطیف کسوه
 کیمکه و فواکه و مشوم مادن حلاوت و ذوق بولغنه و غلامه جاریه نک جمال با کانه
 نظر ایلکده حال بوکه عقلا دیمشله محبوبلرک زلفی عقل ایاعنک زنجیردر یعنی عقلی زنجیره چکر
 دخی زیرک و چاک قوشک دوزاغی یعنی هر نقدر که رکیمه زیرک و دانا اولسه محبوب قصه ایدنجه
 انی صید ایدر * بیت * درس کار تو کردم دل و دیک باشمه دانش * مرغ زیرک بحقیقت منم امروز
 تودامی * در حرف صله و یا حرف ظرف (سربونده سودا و هوا معناسنه در) (کاره و کارک
 تویه اضافتی لامیه لدر سنک ایشک سوداسنه و یا سوداسنده دیمکدر) (کردم بونک کبی فعللرک
 ماقبلنده بر صرف عبارتی تقدیر اولور صرف کردم دیمکدر) (دل مفعولی) (ودین اکام معضوف
 (با حرف مصاحبت کردم فعلته متعلق) (دانش اسم مصدر در ایلش معناسنه بونده مراد علمدر
 (مرغ زیرک بیابنه و مبتدا) (بحقیقت زیرک متعلق) (و یا حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) (منم خبر
 مبتدا) (و امروز ظرف زمان) (و تودامی یا خطابله خبری بانک وحدت ایچون اولماسنی تجویز
 ایدنلری ذوق ایشله) (محصول بیت) ای جانان سنک ایشک هو او سوداسنده و یا سوداسنده صرف
 ایلدم دل و دخی جمیع علم و معرفتله یعنی ماملکم می سنک عشقک هو اسنه بذل ایلدم (پس مرغ

مطل
رد این سید علی

مطل

رد این سید علی و سروری

ز يك بوكون بنموسن دوزاغسكه بنی ایکی ایاغدن صید ایلدك * فی الجمله دوات وقت مجموعش
 بزوال امد چنانكه گفته اند * دولت وقت لامیه و مجموعه اضافتی بیانیہ (بزوال یا حرف صله
 حاصل کلام عابدك وقت مجموعتك دولتی زواله کادی یعنی جمعیت وقتی وصفای خاطری زائل
 اولوب کندی حاصلی دنیا دوقی اولکی ذریقندن اتی دور ایلدی شو یلکه علما و عقلا دیمش
 * قطعه * هر که هست از فقیه و پیر و مرید * وز زبان آوزان بالانفس * که بونده اسمدر کیم
 معناسنه (از حرف تبیین) فقیه بونده عالم معناسنه در (و پیر مرید) زبان آور و صف ترکیبدر فصیح
 و بلیغ معناسنه بونده مراد واعظ و ناصحدر (آوز آوریدندن مشتقدر آوردندن مشتقدر دین خطا
 ایلش الف و نون ادات جعدر) بالانفسه اضافتی بیانیہ در (بالانفس و صف ترکیبدر بونده مؤثر
 سوزلی دین خطا ایلش شجخلرو ناصحدر) (محصول بیت) هر کیمسه که وارد در فقیه دن و پیردن
 و مریددن و پاک و مؤثر نفسلی فصیح و بلیغ واعظ لردن (زبان اورائی سخن دانایله شرح ابدن بلزیش
 * چون بدنیای دون فرو دآمد * بعسل در بماند پای مکس * چون ادات تعلیل (بدنی یا با حرف صله
 (دونه اضافتی بیانیہ در الحاق دنیا به دیگر) (فرو د بونده دالله در آمد ترکیبیه میل و تزلدن عبارتدر
 بعض مقامده اشاعه ای معنایله ده مستعملدر) بونده اشاعه کادی دینلر اشاعه دن سو یلشدر
 (بعسل با حرف ظرف) (و در حرف تأکید تنکمه مکرر مرید و ایلدی) (بماند فعل ماضی مفر غائب
 (پای مکس لامیه مصرع ثانی تمثیل و تشبیه طریقه وارد اولشدر) (محصول بیت) مذکور لردن
 هر بریسی چونکه الحاق و دنی دنیا به میل ایدوب تغزل ایلدی یعنی اکاتعلق ایدوب تشبث ایلدی
 انك لذتیه الدانوب قالدی عسلده مکس ایاغی قالدیغی کبی حاصلی دنیا بی عسله و اهل دنیا بی
 مکسه تشبیه ایلش پس نیجه که مکس عسله میل ایدوب گرفتار اولور اهل دنیا به خطامنه میل
 ایدنیجه انجیلین گرفتار اولور (پای مکس برینه همچو مکس یازنلر نسخه له مخالف یازدقلردن
 غیبری بر معین مآلده چیمه از) (مذکور قطعه در نص کره کلمتیه خار جدن بر قطعه الحاق ایدوب
 شرح اولین معنوه بونك کی تصرفلری داخل معرفت ظن ایدر فهم او انور بوبله ایسه بئس الظن
 و بئس الفهم * باری ملک بدیدن اور غبت کرد عابد اید از هیئات نخستین بگردیده و سرخ
 و سفید کشته و فربه شده و بر بالاش دیانکبه زده و غلام بری پیکر باهری و حه پرتاوسی بالای
 سرش ایستاده بر سلامت حالش شدمانی کرد و از هر دری سخن گفتند تا ملک بانجام سخن گفت
 من این دو طائفه را در جهان دوست میدارم علما و زهاد را و زری فیلسوف جهان دیده حاضر
 بود گفت ای ملک شرط دوستی انست که با هر دو طائفه نکویی کبی علما را زبده تا دیگر بخوانند
 و زهاد را چهری مده تا زاهد بمانند * بدین او یا حرف صله و اضافت مصدرک مفعولانته در (هیئات
 بونده شکل و سیما معناسنه در) (نخستینه اضافتی بیانیہ در) (بگردیده دو نمش یعنی اولکی شکلدن
 بر شکله دخی کر مش) (بالش دی بیانیہ (دب) اشب دید کوری قوماشدر) (نکبه زده طیانمش دیمکدر
 لفظ تکیده ترکیبیه مستعملدر) (غلام بری پیکر بیانیہ پیکر بای محکم قنچی و سکون یا و فتح کافله صورت
 معناسنه در) (با حرف مصاحبت) (مروحه میك کسری و رانك سکونیه و و او و حاک فتحه لایله اسم
 آتدر با پیره دیرلر عجم باد پیرزد بر پرقت و یلکدر دیمکدر) (طاوسیه اضافتی بیانیہ (با حرف نسبت
 طاوسه منسوب دیمکدر) (بالای سرش لامیه باشی اوزره دیمکدر) (ایستاده طور مش یعنی ایاغ اوزره
 (وازه ردی یا حرف وحدت هر بر بادن و هر بر فصلدن دیمکدر) (تا ملک تابونده حتی معناسندر
 با حرف ظرف) (انجام آخر دیمکدر نسخه اضافتی لامیه در) (وزری یا حرف وحدت) (فیلسوف بونده عاقل
 و دانامعناسنه در) (جهان دیده به اضافتی بیانیہ در) (جهان دیده و صف ترکیبدر جهان کور مش دیمکدر
 مراد مجرب روزگار در) (نکویی یا حرف مصدر) (تا دیگر تا حرف تعلیل دیگر دخی یعنی زیاده دیمکدر

رد سروری

رد ابن سید علی

رد سراج جیعا

زد سراج جیعا

مطالعه اولنسه مأل
 چیمه جفتدن ماعدا
 همچو مکس نسخه سنه
 کوره قطعه نك اعرابنده
 تکلف قافقار لیکن شارحک
 التزام ایلدیکی نسخه خیال
 یوایدر لطابع

زدشعی

(بخوانند اوقویه لر یعنی علمه ترقی ابدلر) دیگر برینه دیگران یازوب معناسنی تانیم غیر بلراول
 رعایتی کوروب دخی اوقویه لر دین جمیع نسخندله مخالف یازوب مقصوده واصل اولماش
 (محصول ترکیب) بر کره ملک عابدی کورمکه رغبت ایلدی عابدی کوردی اولکی شکل و سیما دن
 دونمش و قزیلی قزل آغ آغی اولمش و سمرمش و دیبا سدیغه طایغش و بری سیمای جوان
 طاوس تو بلردن معمول یلپره ایله باشی اوزره طوروب یل صاورر پادشاه عابدک سلامت
 حالته و صفای ظاهرینه شاد مانلق ایلدی یعنی اینی حالده بولدیفته مسرور اولدی و هر بیلدن
 و هر جهتدن سوز سوبلیدی حتی پادشاه آخر کلامه بیور دیکه بن بوا یکی طایغه بی جهانده
 سوه رین (یعنی علما و زاهدلری بر عاقل و دانا وزیر اول مجامعه حاضر ایدی دیدی ای پادشاه
 محبت و دوستلک شرطی اولدر که ایکی طایغه یه بله احسان و لطف ایلد سین علمایه اتون واقعه
 و بر تاعلمه ترقی ایلدر یعنی احسان سببیله علمه زیاده کوشش ایلدر و زاهدله نسته ویره مد تا کیم
 زاهد قاهر یعنی زهد و صلاحته مانع اولیه نکه نانکده کی عابده مانع اولدی حاصلی زهد
 و تقوالرینی دنیا لذتی افساد ایلیمه * پیت * نه زاهد رادرم بایدینه دینار * چو بستد زاهد
 دیگر بدست آر * بستد فعل ماضی مفرد غائب (ستندن فعل مضارع دین زیاده غلط سوبلش
) چونکه الدی دیمکدر (زاهد با حرف وحدت) بدست با حرف صله (آر فعل امر مفرد مخاطبدر
 آیدندن کتور دیمکدر) (محصول بیت) زاهد اولان کیمسه یه نه ایغه کرکته اتون زیر ابونلر زاهد لکی
 بوزار چونکه زاهد درم و دینار آندی بر غیر ی زاهداله کتور زیرا بودرم و دینار قبض ایلمکله
 زاهد لکن خارج اولدی * قطعه * آزا که سیرت خوش و سر بست با خدای * بی نان وقف و لقمه
 در یوزه زاهدست * انرا که تقدیری انکس را که در حذف و ایصال طریقله ترک اولندی (سیرت خوش
 بیایه در بای بطنیله) (سر بست با حرف وحدت و یاتنکیر) لقمه در یوزه لامیه در (در یوزه جره
 دیر لر تحریف ایدوب رومده در وازه دیرلر) (محصول بیت) اول کیمسه نکه که کوزل خلقی حسن سیرتی
 والله ایله بر سر ی وار وقف ایتمکسر و لقمه جر سز زاهددر یعنی زاهد حقیقی اولانه فقر لقمه
 سن بیک لازم دکل هر نه بر سه اکا ضرر ایلم * انکشت خوب روی و بنا کوش دلفریب
 * بی کوشوار و خاتم فیروزه شاهدشت * انکشت خور روی لامیه در (انکشت بر مق) (خور روی
 وصف ترکیبدر کوزل یوزلی دیمکدر) (بنا کوش قوائی توزی) (دلفریبه اضافت بیایه در) (دلفریب
 وصف ترکیبدر فریبندن کوکل الدایچی دیمکدر) (کوشوار کو به) (خاتم فیروزه بیایه فیروزه
 بر جوهر ک اسمیدر که عجم) (پیروزه دیر ظاهرا معریدر پیروزه دن) (شاهد بونده محبوب معناسنه در
) (محصول بیت) لف و نشر غیر مرتب طریقله بیور (خورویک انکشتی و کوکل الدایچی بنا کوشی
 کو به سر بنا کوشی و خاتم فیروزه سز انکشتی محبوب و مقبولدر یعنی بر کوزلک خلقی مقبول
 اولدقدنصکره اسباب زینته هیچ احتیاجی اولماز حاصلی حسن ذاتی به اسباب زینت لازم دکل
 * قطعه * درویش نیک سیرت فرخنده رای را * نان رباط و لقمه در یوزه کومباش * درویش نیک
 سیرت بیایه (نیک سیرت وصف ترکیبدر رای حویلی دیمکدر) (فرخنده رایه اضافه افنده بیایه در بعض
 نسخنده فرخنده بی و اوعطفله ایراد ایلش لیکن اسلوب عجمه مخالفدر) (فرخنده رای وصف
 ترکیبدر مبارک فکری دیمکدر) (ورا دات مقبولدر با صله معناسنه) (نان رباط لامیه بونده رباطدن
 مراد خاقاه و نکه کی برلدر بو مقامده رباطک مشترک معنای بی ذکر ایدوب تطویلی کلام
 ایلین اطنا بی فائده ایلش (لقمه در یوزه لامیه) (کوفعل امر مفرد مخاطب موبله دیمکدر
) (مباح فعل نهی مفرد مخاطب اولمه دیمکدر) (کومباشک معنای مطابقیسی اولمادی و دی اولمه
 دیمکدر و معنای التزامیسی دی اولمسون دیمکدر) (کو فعلی بعض یرده امر و نهی صیغه لر بله

رد سروری

 بو تحریف مشهور دکلدر
 لاطابع

رد سروری

ردسروری
رد این سید علی

رد این سید علی

ردسروری
رد شمی

استعمال شاید در پرتنه کوره معنای یاور خطاب عام می آید در (محصول بیت) مبارک فکری ابو
خوبی درویش رباط نمکی و در یوزه لقمه سی دی اولسون یعنی بر کیمسه نك که درویش لکی باک
وصافی اوله اکاوقف ایکی بیک لازم دکل مراد بود که درویش لک خانقاها کرده یا توب فقرا
لباسین کیمکه دکل در کومباشدن مراد سلبر همان اولسون دیمکدر پس کوتا کیدافاده ایدردین
بی ملاحظه سوبلش بونک کی برلده کومقحم در دین اثرنجه کتمش * خاتون خوب صورت و پاکیزه
روی را * نقش و نگار و خاتم فیروزه کومباش * خاتون خوب صورت یانه خوب صورت وصف
ترکیبدر (پاکیزه پاک معناسنه ذر پاکیزه روی وصف ترکیبدر یو ایکی وصف ترکیبی عطف
تفسیری طریقله وارد اولمش) را ادات مفعول در حرف صله معناسنه و یا حرف تخصیص (نقش
ونگار عطف تفسیری خاتم نك قحیله یوزك دیمکدر) (محصول بیت) خوب صورت و پاکیزه روی
خاتونه و یا خاتونك نقش و نگاری دخی خاتم فیروزه سی دی اولمه و یا اولسون یعنی خاتونکه روی
خوب و چهره سی پاکیزه اوله اکا اسباب زینت اولسون یعنی لازم دکل زیر اسباب زینت
خلقه نده ناقص اولنه کوره در کمالک اسباب حسنه احتیاجی یوقدر * بیت * نامر ا هست
و دیگر باید * کر نخوانند ز اهدم شاید * هسب رابطه در است معناسنه (یعنی ناکه مر ا چیزی
دیگر جز خدای بایدست دین عجب تصرفه مالک ایش) (ناحرف توقیت در مادام معناسنه
(مر ا بنم دیمکدر) هست وارد دیمکدر) (یعنی مادام که بنم برنسنم وارد هر نه اولور سه اولسون
(دیگر غیری) باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر) (نخوانند فعل ثنی مستقبل جمع
غائب او قومیا ل یعنی دیمیا ل) ز اهدم مبه معناده نخواننده مقیددر (ضمیر منصوب متصل
معناسنه) (شاید فعل مضارع مفرد غائب لایق دیمکدر) (محصول بیت) مادام که بنم برنسنم وارد
هر نه ابد و بر غیری سی که کر کم اوله یعنی برو آر ایکن بردخی نسنه به طالب اولم اگر بکا ز اهد
دیمشلا بقدر زیر برنسنه نك تکرار نه طالب اولم ز اهدلیکه منافیدر حاصلی ز اهد اولدر که هیچ
برنسنه نك تکرار نه طالب اولیوب بریله اکتفا ایله مصراع اولک معناسنی چن کیم برسد رمق
مقدارم اوله و غیری به طالب اولم دین معنای مصراعی سد ایش و مادام که بنم قوت لایموت
مقداری نسنه به قدرتم وارد و اندن غیری بکا کرک اوله دین اثرنجه یوریمش * حکایت * مطابق
این سخن پادشاهی را مهمی پیش آمد گفت اگر انجام این حالت بر مر ا من باشد چندین درم
ز اهدا ز ابد هم چون حاجتش بر امد و فای نذرش بموجب شرط لازم امدیکی را از بند کان
خاص کیسه درم داد که ز اهدان تفرقه کند گویند غلام عاقل و هشیار بود همه روز بگردید
و شبانکه باز امد و در مهار ا یوسه دآد و پیش ملک نهاد و گفت ز اهدا نهاییافتم گفت این چه
حکایت است آنچه من داند درین شهر چهار سد ز اهدند گفت ای خداوند جهان انکه ز اهدست
نمی ستاند و انکه می ستاند ز اهد نیست ملک بخندید و ندیمان را گفت چندان که مر ا در حق
این طایفه خدا پرستان ارادتست و اقرار این شوخ دیده راعد او است و انکار و حق بجانب
او است * مطابق این سخن اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر (این سخن اشارتدر ایسات
سابقه) (یعنی بو حکایه انلرک مضمونه مطابق و موافقدر) (مهمی یا حرف وحدت) (انجام
این حالت لامیه) (چندین بونده الفاظ کتایه دندر عدم تعبیر دن عبارتدر) (درم
دالک قحی و کسر یله و رانک قحیله الحقیه دیرل) (وفای نذر مصدرک مفعولنه اضافیدر
(یا حرف مصاحبت) (موجب اسم فاعل وزنی اوزره اولیحق سبب معناسنه در) (واسم مفعول
وزنی اوزره اولیحق مقتضا معناسنه در) (شرطه اضافتی بو که کوره در) (تفرقه مصدر در
تغییل باندن یاه مصدر حذف او انوب بدله تاویرلشد در بو حذف و بدل سالمده سماعیدر

(اما ناقص ده قیاسی) بگردید چکرندی و طولاندی (و شبانکه کیمه سی) ندیمان مصاحبان
معناسته (طائفه خدا پرستان بیانیهدر) خدا پرست وصف ترکیبدر زاهد و عابد معناسته و الف
و نون ادات جمعدر (شوخ دیده اصطلاحارنده کستاخ معناسته در) و را ادات تخصیص (و حق
و او حرف حال) و حق مبتدا با حرف ظرف (جانب اولامیه در) (محصول ترکیب) بو حکایه
مذکور پیشتر مضمونند مطابق در بر پادشاهک او کنه بر مهم ایش کلدی یعنی بر مهم
مصلحت واقع اولدی دیدی که اگر بوجانک و بومهمک عاقبت و پایانی بنم مرادم اوزره
اولورسه زهاده بوقدر اچقه و برهم چونکه حاجتی حاصلی اولدی ایلدیکی شرط موجبیه
نذره و فالازم کلدی خاص بنده لرندن بریسته بر کیسه اچقه و یردی ناکیم زاهدله تقسیم
ایده دیرلکه بنده عاقل و داناییدی بتون کون کزدی و چکرندی و کیمه سی کرو کلدی
و اچقه بی اویدی و پادشاه او کنه قودی و دیدی هیچ زاهد بولمادم پادشاه دیدی بونه حکایتدر
اول که بن بلورم بو شهرده در غوز زاهدوار بنده دیدی ای خداوند جهان اولکه زاهددر
الماز و اولکه آنور زاهد دکدر پادشاه کولدی و مصاحبلرینه دیدی اولقدر که بنم بو خدا
پرستلر طائفه سی حقند ارادت و اقرارم و آربو کستاخ عداوت و انکاری و آرخال بو که
حق آتک جانبنده در زیر اسوزی حقدر * بیت * زاهد که درم گرفت و دینار * زاهد تر
ازو کسی بدست آر * که حرف رابط صفت (درم و دینار گرفت مکملریدر) (زاهد تر
زاهدرك دیمکدر) (کسی با حرف نسبت) بدست (با حرف صله) آراف ممدود ایله فعل امر مفرد
مخاطبدر (ایدندن) اوبیدندن دین یابانه آورد چالش (محصول بیت) زاهد که اچقه
والتون قبض ایلدی یعنی قبول ایلدی اندن بر زاهدرك کیسه اله کتور یعنی دنیا به مائل
اولان زاهدی ترک ایله و مائل اولمائی اله کتور یعنی تحصیل ایله * حکایت * یکی از علمای
راسخ را پرسیدند که چه کوی در نان وقف گفت اگر از بهر جمعیت خاطر و فراغ عبادت
ستاند خلاست و اگر مجموع از بهر نان نشینند حرام * علمای راسخ بیانه (راسخ محکم
دیمکدر) و را ادات مفعول (که حرف بیان) در نان وقف تقدیری (در حق نان وقف در) ستاند
فعل مضارع جمع غائب فعل شرط واقعدر (خلاست جزای شرط) (محصول ترکیب) علمای
راسخک بر بستندن صور دیرلکه نان وقفک حقند نه دیرسین دیو دیدی اگر جمعیت خاطر و فراغ
عبادت ایچون الورلر سه خلاندر واکر جمع اولوب وقف آنکیچون اوترلر سه حرامدر
* بیت نان از برای کنج عبادت گرفته اند * صاحب دلان نه کنج عبادت برای نان *
کنج عبادت لامیه در مجازا (نان گرفته اند مکملریدر) و از برای غیر صریحی و صاحب
دلان فاعلی (محصول بیت) صاحب دلر آنکی کنج عبادت ایچون المشلر در یعنی کوشه
عبادته عزات ایدوب اونوردقلری ایچون نان وقفی الوب برلر صاحب دلر کنج عبادتی و کوشه
عزاتی اتمک المعیچون و وقفک حقنی آنکیچون طومنادیلر حاصلی وقفک اتمک کنج عبادت اختیار
ایلدکلری ایچون الورلر کنج عبادتی اتمک الحق ایچون اختیار ایلدیلر * حکایت * درویشی
بمقامی رسید که صاحب بقعه کریم النفس بود طائفه اهل فضل و لاغت در صحبت
اوهر یکی بذله واطیفه چنان که رسم ظریفان باشد همی گفتند درویش راه بیابان قطع
کرده بود و مانده شده و چهری نه خورددیکی را از ان میان بطریق انبساط گفت ترا هر چهری *
بیاید گفت درویش گفت که مرا چون دیگران فضل و لاغت نیست و چهری نخوانده ام
یک بیت از من قناعت کنیده که ان بر غبت گفتند بکوی گفت * (محصول ترکیب) بر درویش
برمقامه ایرشیدی که صاحب مقام کریم النفس کیسه ابدی اهل فضل و لاغت طائفه سی

رد ابن سید علی

آنک مجاسنده هر پرستی نه که ظرفانک رسم و آییندر برنده واطیفه سولردی درویش راه بیابان
 قطع ایلش ایدی و قالشیدی ونسته ییمشدی ارارندن پرستی حشر اقی طریقله دیدی سنده برنسته
 سونک کر کسین درویش دیدی بنم سائرلر کی فضل و بلا غنم بوقدر ورنسته اوقوما مشم بدن
 بریتله قناعت ایلک جمیع اهل مجلس ارادت و رغبتله سولیه دیدیلر (درویش دیدی * بیت * من
 کرسنه در برابرم سفره نان * هم چون عزیزم در درجام زنان * من کرسنه مصراع اولک تقدیری من کر
 سنه ام در برابر سفره نان در ضرورت وزن ایچون میم تأخیر اولندی و جائزدر که دیه وزمیم
 ضرورت وزن ایچون کلمه در ومعنی جهته اکا هیچ احتیاج بوقدر (ومن کرسنه مبتدا اوله
 و مصراع ثانی خبری تأمل ندر) کرسنه بونده کاف عجمک ضمی و رانک سکونی و سونک
 کسرله در آج دیمکدن جوعان معناسنه (سفره نان لامیه (عرب عینک و زانک فتحه لایله
 ارکن معناسنه در (درجام زنان لامیه لدر (محصول بیت) اتمک سفره سی قرشو سنده
 بن کرسنه عورتلر حامی قپوسنده ارکن کبی ام (یعنی ارکن اولان کیمسنه عورتلر حامی
 قپوسنده نیجه که تحسیر چکرسه بن کرسنه اتمک سفره سی قرشو سنده انجیلین تحسیر چکریم
 (و جائزدر که من کرسنه مبتدا اوله و سفره نان مبتدا ثانی اوله) و در برابرم خبر ثانی اوله و جله
 اسمیه حال اوله و مصراع ثانی خبر مبتدای اول اوله تقدیر * همه پسند یدند و سفره پدش آوردند
 صاحب دعوت گفت ای یار زمانی توقف کن که پرستارا نم کوفته بران میسازند درویش
 سر بر آورد و گفت * پرستار قوللجی دیمکدر اصلنده وصف ترکیبی در آرنده پرست معناسنه
 طایق کنور بجی (یعنی طایوبی صکره خدمتکار جنسنه اسم قلندی (الف و نون ادات
 جمع در اکثر جواری جنسنه اطلاق ایدرلر) کوفته بی رومده بحق قیمة سندن ایدرلر اما انلر اولانی
 خورده خورده طوغرارلر صکره هاونه قویوب دو کرلر حقیقه کوفته بوجنس اولان اته دیرلر
 (بریان صوسن بشتن ات جنسنه دیرلر) (میسازند ایلرلر بحق قیمة سنه کوفته دینلر عجم کوفته نه
 دید کلرین بیلیمش (محصول ترکیب) جمیع اهل مجلس درویشک ییئنی بکنندیلر و او کنه سفره
 کنوردیلر صاحب دعوت دیدی ای یار بر زمان توقف ایله که قوللجیلریم کوفته بران ایدرلر درویش
 باشین قالدردی و دیدی * بیت کوفته در سفره من کومباش * کوفته را نان تهی کوفته است *
 بیت اولنده اولان کوفته مذکور کوفته در و مصراع ثانی اولنده اسم مفعولدر دو کلمش معناسنه
 (یعنی سفر شد ایدو آلامنی چکمش کرسنه کیمسه (را ادات صله (نان تهی بیانیته تهی بوش دیمکدر
 مراد قاتقسنر اتمکدر قافیه دهی کوفته مذکور کوفته در (محصول بیت) کوفته بنم سفر مرده
 اولسون دی یعنی بکا کوفته لازم دکل زیر ابول کوفته سنه قاتقسنر اتمک کوفته در (حاصلی آج
 اولان کیمسه قوری اتمک شکر بن جقار رتک بولسون * حکایت * مریدی گفت پیر راجه
 کم که از خلاق زجت اندرم از بسیاری که بزیر تم همی آیند و اوقات عز بزیرا از تردد ایشان
 تشویش حاصل می شود گفت هر چه دره بشانید ایشان را وامی بده و هر چه توانکرانند
 از ایشان چه برنی بخواه که دیگر کرد تونکر دند * با حرف ظرف زجت صقالحق و صفت شفق
 معناسنه در (اندر با افاده ایلدیکی معنای ظرفیتی تأکید ایدر) (بسیاری یا حرف مصدر) (که
 حرف بیان بزیر تم با حرف صله (تردد فعل با بندن مصدر در کله و کته معناسنه) (ایشانه
 اضافت مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (هر چه بوکتابک بومقامی بوبله واقعدر جمیع نسخه ده
 اکر چه غیر ذوی العقولده استعمالی اغایدر) (ایکن ذوی العقولده ده استعمال اولنور
 عریده ماکبی (و آمی یا حرف وحدت و یا تنکیر) (که حرف تعلیل کرد تو لامیه) (نکردند فعل
 نفی مستقبل جمع غائب) (محصول ترکیب) بر مرید بر پیره دیدی نیجه ایدمن که خلافتدن زجتده بم

ردان سید علی و سروری

زیارتیه چوق کلد کردن یعنی زیارتیه چوق کلد کردن زحمت چکرم و اوقات عزیزمه انلرک
 کلوب کتلرندن تشویش حاصل اولور یعنی کثرت ناسدن اوقاتم مضبوط دکل پیریدی اول که
 درویشلردر انلره دین ویر یعنی مدبون الیه واولکه اغنیادر برنسنه انلردن ایسته که بردخی سنک
 اطر افکده چکن نمیه لویانکه اوغرامیه لر زرامد یونلر ادای دین ایلک لازم کلسون دیویانکه
 کلرلر و اغنیاستدیکلک نسنه بی ویرمک لازم کلسون دیو قور قولرندن یانکه اوغرامنر حاصلی ایکی
 فرقه دن بیه بو وجهله خلاص بولور سین * بیت * کر کد ایشر و اشکر اسلام بود *
 کافر از بیم توقع برودتادر چین * کدادن بونده مراد دیلنجیدر (پیشرو وصف ترکیبیدر
 اوکجه کیدیمی دیمکدر) (اشکره و اسلامداضافت لامیه لر در) (کافر فایحجم مفتوح اوقور) (بیم توقع
 لامیه) (توقعدن مراد سؤالدر) (یعنی دلمک) (برود فعل مضارع مفرد غائب کیدر دیمکدر
) (اما مراد فحقددر قرار معنائه) (در چین لامیه در مراد سرحد چیندر) (در حرف ظرف
 بامعنائه دین چین سویلامش یعنی خطا ایش (محصول بیت) (اگر کدالشر اسلامک
 مقدمی اولور سه یعنی دلیلی و قولاغوزی اولور سه کافر دیمک قور قوسندن سرحد چینه دک
 چر یعنی بو کلن عسکر هب دیلنجیلر در بزی دیلور لر دیو خوفندن طور مرز چار
) (پیشروده روافظنی و برود فعلی رفتن مصدرندن اخذ ایدلر خطا ایشلر * حکایت * فقیهی
 پدر را گفت هیچ ارین سخنان دلاور متکلمان در من اثر نمی کنند بعلمت آن که نمی بینم ایشانرا
 کرداری موافق کفتار * فقیهی) (با حرف وحدت) (پدر را یعنی پدرش را) (از حرف
 تأکید) (و این اسم اشارتدر سخنان) (و دلاویزه اضافت بیانیه در) (دلاویز و صف ترکیبیدر
) (آویزیدن کوکل تعلق ایدیمی دیمکدر) (متکلمانه اضافت لامیه در) (متکلماندر مراد واعظلر
 و ناصحلر در) (در من در حرف صله در بامعنائه) (با حرف مصاحبت) (علت سبب دیمکدر
) (آنه اضافت لامیه در) (که حرف بیان) (ایشان را از حرف تخصیص انلرک دیمکدر) (کردار
 اصلنده وصف ترکیبیدر) (کر دک فعل معنائه اسمدر آرایله که آرنده دن مرخدر) (تقدیری
 ارنده کرد در کاف عربک فحیمه ایش کتوریمی معنائه) (صکره مجموع مرکبی فعل
 معنائه اسم ایلدیلر) (ایدمی کردار کاف عربک فحیمه عمل دیمکدر) (پس کافک کسر یله
 اوقوینلر بوافظک حقیفته واصل اولماشلر) (کفتارده کردار کبی وصف ترکیبیدر تقدیری
 ازنده کفتدر) (کفت اسمدر قول معنائه پس مجموع مرکبی کلام معنائه اسم ایلدیلر
) (محصول ترکیب) (برفیه باباسنه دیدی هیچ بو واعظلرک و ناصحلرک کوزل اداری و کوکل
 تعلق ایدیمی سوزلری بکناثیر ایلز اول سبیله که انلرک اقوالنه موافق اعمالنی کورمز م حاصلی
 ایشلری سوزلرینه اویماز یعنی خلقه کوزل پند ایدرلر اما کندیلر نصیحتلرله متصح اولمازلر
 * مشوی * ترک دنیا ب مردم آموزند * خویشتن سیم و غله اندوزند * ترک دنیا مصدرک مفعولنه
 اضافتیدر (ب مردم با حرف صله) (آموزند ترک مفعول صریحی) (و مردم غیر صریحی
) (خویشتن و اور سبیله بونده کندیلر دیمکدر مبتدا واقعدر) (غله حبوب چنسنده مستعملدر
) (مثلاً بغدادی وارپه وغیر یسنده) (اندوزند سیم) (و غله مقدم مفعوللریدر) (وجهله فعلیه
 خبر مبتدادر قرانورلر) (یعنی کسب ایدرلر دیمکدر) (محصول بیت) (مذکور واعظ و ناصحلر
 دنیا ترکنی خلقه تعلیم ایدرلر اما کندیلری کسبه غله کسب ایدرلر حاصلی خلقه سوبلد کلرینی
 کندیلر اشلر بلکه عکسنی اشلرلر * عالمی را که گفت باشدو بس * چون بگوید نکیرد
 اندر کس * عالمی یا حرف وحدت) (و را حرف تخصیص) (کفت بونده اسمدر قول معنائه
) (واده مستعمل اولان) (بس فقط معنائه در انجق دیمکدر) (نکیرد تأثیر ایلز دیمکدر فعل نفی

ز سروری و شمع
 چینگ بر معنای کر چکر
 شد
 رد این سید علی و سروری

رد شرح جیما

ز دانشوری
زد این سید علی
رد شعی

مستقبل مفرد غائب در (اندر ادات صله) در بامعناسته (در حرف صله در فی معناسته دین
سهو ایش (کیمسه نك قلبسته تأثیر ایلز دین ظاهر و متبادر اولدر که اندر حرفی اندرون
معناسته اخذ ایش (کیمسه ده تأثیر ایلز دین اندر حرف صله اولد یغندن اکاه دکل ایش
(محصول بیت) بر عالمك که همان قولی اوله انجق یعنی قولنه کوره فعلی اولیه یعنی قولیه
عامل اولیه چونکه خلقه نصیحت ایدوب سویلر نصیحتی کیمسده تأثیر ایلز * عالم انکس بود که
بد نکند * نه بگوید بخلق وجود نکند * (محصول بیت) عالم اول کیمسه در که بر امر ایش
اشلیه عالم اول دکلدر که خلقه سویلر و کندی سویلر دیکنی طوبیه یعنی کندی نصیحتیه
منتصح اولیه حاصلی عالم علمیه عامل اولاند اولیان دکلدر کما قال الله تعالی (انما امرون
الناس بالبر وتنسون انفسکم) * بیت * عالم که کامرانی وتی پروری کند * او خوشتن کست
کرارهبری کند * که حرف بیان (کامر آن وصف ترکیبدر رابندندن راندندن
دکل مراد سور بجی دیکدر و یا حرف مصدر در (تن پرورده وصف ترکیبدر پروریدندن
بدنی بسلیجی دیکدر) و یا حرف مصدر (او عالمه راجعدر) خوشتن مبتدا (کست خبری
(کرکه اسمدر کیم معناسته) ورا ادات مفعول (رهبر وصف ترکیبی در بریدندن قولغوز
معناسته) عربجه دلیل وهادی دیرلر (محصول بیت) عالم که کامر اناقی وتی پرورلک ایلیه
(یعنی حضور وصفای نفسانی ده وبدنی تربیه ایللیله مقید اوله اول کندیسی ضالدر یعنی بتمش
وضایع اولمشدر) پس کیمه هدایت ایدر (حاصلی کندی باشنه چاره سی یوق یا غیر بسنه نه چاره سی
اوله * پدر گفت ای پسر بجز داین خیال باطل نشاید روی از تربیت ناصحان بر تافتن و راه بطالت
گرفتن و عمارا بضالات منسوب کردن و در طلب عالم معصوم از فوائد علم محروم ماندن * مثل *
همچوان نایبانی که شبی در وحل افتاد و گفت ای مسلمانان چراغی فراره من دارید زنی فاجره
بشنید و گفت تو که چراغ نبینی چراغ چه بینی همچنین مجلس وعظ کلمه بزاز انست آنجا تانفدی
ندهی بضاعتی نستانی و اینجی تارادتی نیاری سعادتق نبیری * خیال باطل بیایده (تربیت ناصحان
مصدرک فاعله اضافه افتیدر) بر تافتن دوندردمک (بعضی نشسته ده) کردانیدن دوشمش آل بر در
(طلب عالم مصدرک مفعولنه اضافه افتیدر) و معصومه اضافه افتی بیایده در (فوائد علم لایمه در
(هر بر فقریه بر نشاید تقدیر او انور) نایبنا کوردیکدر) و یا حرف وحدت و یا تنکیر که حرف رابط صفت
(وحل و اولو و خاک فقه لایله صوق یا لخد دیرلر) چراغی یا حرف وحدت (فرا بونک کبی پرورده
باء صله معناسته در) فرایقین دیکدر دین زیاده بعید کتمشدر (راه من لایمه) داردید فعل امر
جمع مخاطب طوتکر دیکدر (زنی یا حرف وحدت) فاجره فاسقه دیکدر (همچنین مجلس وعظ
بعضی نشخوده همین مجلس وعظ بو مجلس وعظده دیکدر (کلمه کاف بحکم ضمی و لامک سکونیه
بونده دکان معناسته در) بزازان لفظنه اضافه افتی لایمه در (بزاز مبالغه ایله اسم فاعلدر) والف و نون
ادات جمع بر صایحیلر دیکدر (آنجا یعنی کلمه بزازانده) و یا حرف توقیت (نقدی یا حرف وحدت
و یا تنکیر) بضاعتی یاسیده بویه در (ندهی) و نستانی فعل نفی مستقبلار در (اینجا یعنی مجلس علمده
(یا حرف توقیت) ارادت افعال یا بدن مصدر در راستک و طلب معناسته در) و یا حرف تنکیر (سعادتق
یاسیده حرف تنکیر در) نیاری و نبیری کنه فعل نفی مستقبلار در (محصول ترکیب) فقیهک پدری
او غلندن بومقوله سوزی اشیدنجه دیدی (ای او غل مجرد بو خیال باطل ایله) (یعنی ادله عقلیه
و تقلید سر همان بوطن فاسد ایله لایق دکلدر ناصحلر تربیه سندن یوز دوند روب انلرک مجلسندن
اعراض ایلک و کلا بطالت یولین طوتمق یعنی بطلان او توره مق و علما و ناصحلری ضلالتنه نسبت ایلک
و عالم معصوم طلبنده) (یعنی عالم پاک و خاص طلبنده و علم وفائده لرندن محروم قالمق) (یعنی علما ایلله

رجلین سید علی و سروری

رد شعی

عامل دکلدر دیو علم مجلسدن کلیا تقاعد ایلک لایق دکل (شول نایف: کی که بر کجه بالغه دوشدی
یعنی سنک حالک اکا بکزر و دیدی ای مسلمانر یولومه بر چراغ طونکر بر فاسقه زن اعانک بوسوزنی
ایشندی و دیدی سن که چراغ کور من سین چراغ نه کور رسین قصه دن حصه بودر که سنک که
علمایه حسن ظن و اعتقاد خالصک یوقدر پس علمدن نه نور وضیا کسب ایدرسنک حاصلی علمایه
حسن ظنک کر کدر کیم علومیه مهتدی اولاسین ایدمی بومجلس وعظده نازل دکانی کبی در
مادامکه انده نقد ایلتمیه سین بر بضاعت آله مر سین و بونده مادامکه ارادت صادق و محبت کامل
کتور میه سین علم سعادتیه مسعود اولماز سین * قطعه * گفت عالم بکوش بیان بشنو * ورنماد
بگفتنش کردار * گفت بونده قول معناسنه اسمدر عالمه اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر
(باحرف مصاحبت) کوش جان بیایه (ور) واکردن مخففدر (نماد فعل نفی مستقبل مانیدندن
بکزر من سدی بکدر مانستق دن دینلر خطاسو یلدیلر (باحرف صله) (کفتن مصدر رسین ضمیر عالمه
را جمدر) کردار کاف عربک فتحیه عمل معناسنه در (محصول بیت) عالمک قوائی جان قوائیه
ایشت اگر عملی قولنه بکزر من سه ده یعنی عالمک فعلی قوائه اویم زسده قوائی جائله استماع ایله
* باطاست آنکه مدعی گوید خفته را خفته کی کنی بیدار * مدعی بونده شول جاهلدر که عالم بکوز
یعنی دعوای علم ایدر لکن علمی بوق (محصول بیت) عالمک قوائی هر نیجه ایسه دکه اما
مدعینک و جاهلک سوزی و سو یلدیکی باطلدر زیرا او یومشی اویمش حقن او یارر یعنی
جاهلک کنیدی یه چاره سی یوقدر یا غیره نه چاره سی او اور و جائزدر که مدعیدن حکیم سنایی مراد
اوله و گویدک مقولی مضراع ثانی اوله زیرا حکیم سنایی عبرت نامه نام قصیده سنده بر بیت ایراد
ایش که حضرت شیخ ذکر ایلدیکی مضراع ثانیدر (بیت) عالمیت خفته است و تو خفته

(خفته را خفته کی کنی بیدار) یعلم الله شیخ مرادی بواوله * مر دیاید که کبر دادر کوش * ورنوشست
پندرد یوار * باید فعل مضارع مفرد غائب (که حرف بیان کیرد فعل مضارع مفرد غائب
طوته دیمکدر) اندادات ظرف قوائنده طوته یعنی خاطرینه آله (نوشست اصلنده نوشته استدر
ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (محصول بیت) مرد عاقل و دانا کر کدر کیم قوائنده
طوته یعنی قوائنده آله و منتصح اوله واکر نصیحت دیواره ده یازامش ایسه د کل که عالم غیر
عالمدن حاصلی انسان اولدر که هر نه ردن اولور سه پندی را اوله (پندی دیواره ده متعوشده
کور رسه عالم غیر عالمدن خود بطریق اولی * حکایک منظومه * صاحب دلی مدرسه آمدن خانقاه
* بشکست عهد صحبت اهل طریق را * دلی باحرف وحدت (باحرف صله مدرسه مبالغه ایله اسم
مکان) خانقاه معرب خانگاه در صوفیلر تکیه سی عهدک صحبت و صحبت اهل و اهلک طریقه اضافتلی
لامیه لدر (ورا ادات تخصیص (محصول بیت) بر صاحب دل خانقاه دن مدرسه یه کلدی
یعنی خدادوستلردن بریسی صوفیلر طریقی ترک ایدوب علمایه طریقه داخل اولدی بویه ایدنجده اهل
طریقک عهد صحبتی کسر ایلدی یعنی انلر ایله هم صحبت و هم جنس و هم پیشه اولغی عهد ایلشکن
اول عهدی شکست ایلدی * کفتم میان عالم و عابد چه فرق بود * نا اختیار کردی اذان این فریق
را * تا حرف تعلیل آن اهل طریقه مصر و فدر و این اهل مدرسه یه فریق اسم جمدر بلوک معناسنه
(محصول بیت) حضرت شیخ بیوررمز کور صاحب دله دیدم عالمه عابد پیشنده فرق نه ایدی تا کیم
اول طائفه دن مدرسه قومی اختیار ایلدک یعنی علمایه مر سنی اختیار ایلدک که مرجع نه ایدی * گفت ان
کایم خویش بدر میرد زه و جوبن سعی میکند که بکیرد غریق را * کلیمدن وجودیدر مراد (خویشه
اضافتی لامیه در) بدر طائمه دیمکدر بعض نسخه ده بدر برینه برون دوشمش (و میرد برینه می کند
دوشمش و سعی برینه جهد واقعدر) غریق فعل مفعول معناسنه در بوغبان کیمسه (ورا ادات

رد شرح جیها

ردشراح جیعا
ردسمروری

مفعول (محصول بیت) صاحب دل دیدی اول اهل خافاه کندی کلینی موجدن چقار رانجق یعنی
جهنم عذابندن کندی قورنار رانجق اما اهل مدرسه جهدا بلرکه موجدن غربتی یله تخلص ایلله
یعنی کندی خالص ایلد کدن غیری عذاب دوزخه مستحق اولانی بله تخلص ایلرکه سعی ایلر
حاصلی عالم پندیلله خلقی منساهدن منع ایلر ز بر طریق ضلالتی و هدایتی تعیین ایلر بس
بووجهله خلقه جنت یولتی کوستر * حکایت * یکی رسر راهی مست خفته بود و زمام اخبار
از دست رفته عابدی بر سر او گذر کرد و در حالت مستقیم او نظر کرد جوان سر بر آورد و گفت
واذا مروا بالغومروا کراما * سر راه بول اوجی و سوراق باشی (و یا حرف وحدت) خفته بونده
یائش معناسنه در (زمام زانک کسر بله او یان دیز کنی) (اختیاره اضافتی بیسایه در) (از دست رفته
تقدیری از دستش ایدی و بر بود مقدر در) (عابدی یا حرف وحدت) (بر سر او لایمه انک باشی
اوزرندن) (گذر کرد کندی) (حالت مستقیم بیسایه) (اوبه اضافتی لایمه و او حرف عطف) (اذاادات
شرط غیر جازم) (مروا فعل ماضی جمع مذکر غائب) (بالغو تقدیری باهل اللغور) (مروا جواب شرط
(کر اما حالیه منصوب بدر جوابک فاعلندن مکررین معناسنه) (محصول ترکیب) بریسی بر یول
اوچنده مست یاتشدی و زمام اختیاری النندن کتشدی بر عابد انک باشی اوزرندن گذر ایلدی
و مستک حالت مستقیمه نظر ایلدی چون جوان مست باشین فالدردی و دیدی چنکم الله قولاری
بر اهل لغوک و صاحب کنهک یانندن کچسدر نفسلرینه تکریم ایلد کلری حاله کچرلر یعنی انلرک
احوالندن اعراض ایلد کلری حاله و یا لمرده طور مدقلری حاله کچرلر حاصلی اهل لغوک چرکین
حالنه مقید اولد قلری حاله کچرلر و یا لمرده اکیزلر * نطم * اذا رایت اثیما کن ساترا و حلیمیا *
اذاادات شرط) رایت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کورسک دیمکدر فعل شرط) (اثیما مفعول
(رایت در فعل یعنی فاعلدر اثم یا نندن یعنی علم یانندن مهموز الفاء کنهکار دیمکدر) (کن فعل امر
مفرد مذکر مخاطب اول دیمکدر کان یکون دن یعنی نصر یانک اجوف و او یسندن اسمی یخشد
مستترانت) (ساترا لفظ منصوب خبری) (و حلیمیا معطوفدر ساتره) (محصول بیت) چنکم
بر کنهکاری کورسک کنهانی ساترو کندی به حلیم اول یعنی انک حالی تعیب و تقبیح ایلله * یامن تقبیح
لغوی لم لا تمر کریمیا * یا حرف ندا من اسم موصول منادی) (تقبیح فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب
تغییل یانندن چرکن کورسک دیمکدر) (لغوی تقدیرا منصوب مفعولیدر تقبیحک جمله فعلیه
اعرابدن محلی یوق صله سیدر اسم موصولک) (لم لامک کسری و میک سکونیه او قنور ضرورت
وزن ایچون اصلنده لم در میک فحیه لایم فعل نفی استقبال مفرد مذکر مخاطب نیچون کچمر سین
(کریمیا منصوبدر حالیه) (محصول بیت) ای اول کیسه که بنم یار امر و چیر کین ایشومی تقبیح و تعیب
ایدر سین نیچون یانندن کرامتله و ایلرکه کچمر سین یعنی نیچون یانندن معزز و مکریم کچمر سین حال
بوکه خدا و اذا مروا بالغومروا کراما یو رمشدر * قطعه * متاب ای پارساروی از کنهکار *
بخشایدی دروی نظر کن * متاب فعل نهی مفرد مخاطب چورمه دیمکدر تایدندن نافتن دن دینلر
خطا ایلشدر) (متابک روی مفعول صریحی) (واز کنهکار غیر صریحی) (یا حرف مصاحبت
(بخشاینده اسم فاعلدر بخشایدندن بخش و دندن دین سهو ایلش امریکت یعنی ترجم
ایک کافی عجمی هاء رسمیدن بدندر) (و یا حرف مصدر) (در حرف صله در با معناسنه) (وی
واوک فحیه ضمیر غائبدر کنهکاره راجع) (محصول بیت) ای عابد روی کنهکاردن چورمه
ترحم و اطفاه کانظر ایلله یعنی بر مجرم کورسک اندن بوز یکی دوندومه بلکه اکالطف و رفقله
نظر ایلله * اگر من ناجو انردم بگردار * تو بر من چون جوانمردان گذر کن * ناجو انرد
جوانمرد سخنی کشی به و کریم کیسه به دیرلر و ناجو انمرد نقیسنه) (یا حرف ظرف) (کردار کاف

فحمله مطلق عمله دبر پس یرامن عمل دین وای عمل دین زائد سو بیلش (محصولیت)
 اگر بن عمده ناجوانمرد ایسم یعنی اگر افعال واعمال بد ایسه سن بنم بامدن جوانمردلر کی
 کذر ایله یعنی بامدن کر یملرو حلیملر کی کج و بوقطعه نك اولنده بیت یازانلر بیتی قطعه دن
 فرق ایلزلر ایش * حکایت * طائفه زندان بانکار درویشی بدر آمدند و سخنان ناسزا
 گفتند و برنجایندند شکایت پیش پیر طریقت بردو گفت چنین حالتی رفت آفتاء فرزند خرقه
 درویشان جامه رضاست هر که درین کسوه تحمل نامرادی نکند مد عیست و خرقه بروی
 حرام * طائفه زندان بیایه طائفه همزه سنه حرف وحدت دین ایکی وجهله خطا ایش
 بریسی معنای اضافتی فهم ایلدیکی بریسیده همزه به حرف وحدت دیدیکدر (باحرف صله
) انکار درویش مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و باحرف وحدت) بدر آمدند خارج اولدیلر
 یعنی انکارنه کلدیلر حاصلی حائنه منکر اولدیلر (سخنان ناسزا بیایه) حاتی یا حرف وحدت
 و یا تکبر (رفت واقع و صادر اولدی دیمکدر) خرقه درویشان لامیه (جامه رضاده لامبدر
 مجازا) تحمل نامرادی مصدرک مفعولنه اضافتیدر (نامرادی برینه بی مرادی یازانلر ایله نك
 استعماللرندن آگاه دکلر ایش (و خرقه بروی حرام برینه نه درویش یازان صحیح نسخه ره
 مخالف یازمشلر) بعض نسخه ده بانکار برینه بخلاف دوشمش خلافتجه دیمکدر (محصول ترکیب)
 رندلر طائفه سی بردرویشك انکار نجه کلدیلر یعنی درویشلکنه انکار ایلدیلر حاصلی
 درویشلکندن خارج ایش اشلدیلر و ناسزا سوز سو یلدیلر و اینجندیلر درویش عدم
 تحملندن پیر طریقت اوکنه شکایت ایلدی ویدی بونچلین برحالت واقع اولدی پیر دیدی
 ای اوغل درویشلر خرقه سی جامه رضادر یعنی بو خرقه بی کین هر بلایه صابر کر کدر
 هر کیمسه که بو کسوه ده نامرادلغه تحمل ایلن مدعیدر یعنی اکا درویشك دعوا سی کذبدر
 و انك اوزرینه خرقه حرامدر حاصلی فقرا خرقه سنه استحقاقی یوقدر بانکار درویشی
 بدر آمدندك معناسنی بر درویشه انکار ایله طاهره کلدیلر دین قتی ابراق کتمش * بیت *
 دریای فراوان بشود تیره بسنك * عارف که برنج دتنك آبت هنوز * دریای فراوان
 بیایه چوق دریا دیمکدر عظمتدن کنایتدر (تیره بولانق دیمکدر) تنك تانك فحی ونونك ضمی
 و کاف عریله یوفقه دیمکدر (هنوز الآن دیمکدر) (محصول بیت) اولو دریاه طاش اتمله
 تیره اولماز یعنی بولماز پس عارفکه انجنور دخی اول یوفقه صودر دریا اولغسه قریب دکل
 حاصلی دخی نهر صغیر در دکل * قطعه * کرگزنت رسید تحمل کن * که بعنواز کناه
 پاک شوی * کرزند کاف عجمک ضمی و زانک فحمله ضرر معناسنه در (که حرف تعلیل
) بعفو باحرف مصاحبت (محصول بیت) اگر سکا ضرر ابریشور سه بر کیمسه دن تحمل ایله
 مضطرب اولوب شکایت ایله زیرا عفو سببیه کناهدن پاک اوورسونکه اگر اتمناه قصد الماسك
 جائز در که حددن تجاوز ایدوب مجرم اولاسین علی کل حال تحمل محمود در * ای برادر چونکه عاقبت
 خاکست * خاک شویش از آن که خاک شوی * (محصول بیت) ای برادر چونکه عاقبت
 خاکدر یعنی فنا مقرر در خاک اول آدن او کدین که خاک اوورسین یعنی اولوب خاک اولزدن
 اول خاک اول (حاصلی موتوا قبل ان تموتوا مقامنه واصل اول * حکایت منظومه *
 این حکایت شنو که در بغداد * رابت و پرده را خلاف افتاد * شنو شینک کسری ونونك فحمله
 فعل امر مقرر مخاطبدر خطاب عام طریقه له شویدندن شنیدندن دینلر خطا سو یلدیلر (که حرف
 بیان) بغداد مشهور شهرک اسمیدر عرب دال اخیری نقطه ایله او قور (را بیدن مراد سخاقدور که
 عمده دبر) پرده دن مراد او پرده سیدر قبه پرده سی دکلر اضیلر ظن ایلدیکی کی (را ادات

رداین سیدعلی

ردسروری

ردشراح جمعا

ردشعی

ردشراح جمعا

رداین سیدعلی

وسروری

ردشعی

رداین سیدعلی

وسروری

ردشعی

تخصیص (محصول بیت) بوحکایتی ایش که بغداد شهرنده رایت و پرده نك خلافی واقع
اولدی یعنی بحث وجد اللری واقع اولدی * رایت از کر در آه و رنج رکاب * گفت بآرده
از طریق عتاب * کرد در آه لامیه بول توزی (رنج رکابده بویه در اوزنکی زحمتی یمکدر) زیرا
رایتک اغاجی اوزنکیه طیانسه ضبطی مشکل اولور (حاصلی اغاجینک اوکجه سنی رکابه
طبرلر که ضبطی قابل اوله) اما بوزمانده قابشدن برنسنه (یعنی قیور پیدا ایدر که اکرک
اولک قشندن صار قدرلر و سنجاق اغاجینک ایاغنی اکا کچورلر که ضبطی قابل اوله) عتاب
از ایلقدر (محصول بیت) رایت بول توزی زحمتدن و اوزنکی رنجندن پرده به عتاب و خطاب
جهتندن دیدی * من و توهرد و خواجه تاشانیم * بنده بارگاه سلطانییم * ترکیده تحریف
ایدوب خواجه دش دیدکریدر (یعنی ایکیمن برافندی قوللری بر سنکله) والف (ونون ادا
جمع) ویاومیم ادا تکلیم (مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر (محصول بیت) رایت پرده به
خطاب ایدوب دیر بن سنکله خواجه دشلر یعنی برافندی یز خواجه افندی معناسنه در
سلطان بارگاهینک بنده لر یوز یعنی ایکیمن برپادشاه قوللر یوز * من ز خدمت دی نیسا
سودم * گاه و بیگاه در سفر بودم * دم نفس وساعت (ویا حرف وحدت بر نفس و بر ساعت
دیمکدر) نیاسودم فعل نفی ماضی متکلم وحده (گاه و بیگاه وقتلی و قتمز دیمکدر (محصول بیت)
رایت دیر بن خدمتدن بر نفس و بر ساعت اسایش ایلدم یعنی دکندم وقتلی و قتمز سفرده اولدم
* تونه رنج از موده نه حصار * نه بیابان و یاد کرد و غبار * رنج زحمت (آزموده ماضیدن
قسم مفرد مخاطب) یا ضمیر خطاب (و همزه حرف توسل صنایع سن دیمکدر (حصار قاعه
معناسنه در (حصار صنایع قدن مراد اولدر که حصاره یورش ایلدکری وقت سنجی
ایلری چکرلر حصاره دکنک قصیده (پس حصار ایچنده اولان خلق توفنک و اوق
وطاش و غیره سنی سنجقه اتارلر دوشر مکیچون (شویله اولور که بیچاره سنجق دلك دشک
اولور) ایلدی حصار صنایع سین دیمکدر غرض بومعنادر (یعنی بن بومختلری هب چکشم
) باد کرد بوکنک بومقنمی بویه واقعدر (اما کرد یاد دیسه ده وزنه خلل ویرمز دی
غالباً تعلیم ایچوندر که (معلوم اوله که بونک کی تراکب مزجیه نك اصلی اضافیدر) یعنی
کرد بادک و کردایک اصلی یاد کرد و اب کش دکر می یل و دکر می صو دیمکدر (صکره
کرد باد قصر غصیه و کرد آب صو چولکنه دیدیلر (بولری کافک قحیله اوقیان بیلزیمش
(محصول بیت) پرده به دیرسن نه زحمت صنادک یعنی صنایعک ونه حصار صواشتی ونه بیابان
کورده ونه سکا قصر غصه صاردی ونه سنی بنم کی توز باصدی حاصلی سن هیچ بر مشقت
کورمده * قدم من بسی بیشترست * پس چرا عزت تو بیشترست * قدم ایاق (بسی
) با حرف مصاحبت بیشتر ایلری رک دیمکدر (بیشترک معناسنی اشد تقدیم دین غلط ادا ایلش
قدیر (عزت تو لامیدر یا بطنیه) بیشتر بآه عربیله زیاده رک دیمکدر (محصول بیت) بنم
ایاغمی سحی و کوششله ایلری رکدر زیر سنجی صواشته و حصار یورش شده ایلری چکرلر
بس نیچون سنک عزت و حرمتک بدن زیاده رکدر * تو بر بدکان مه روی با کنیر آن
یاسمن بونی * بر بدکان لامیه (و مه رویه اضافت بیانیدر (و مهروی وصف ترکیبدرای
بوزلی دیمکدر (و یا ضمیر خطاب) با حرف مصاحبت (کنیر جاریه در کاف عربک قحی ونونک
کمریله (والف ونون ادا جمعدر) یاسمن بویه اضافت بیانیدر (یاسمن بو وصف ترکیبدر
(یاسمن) و یاسمن بر معنایه در (و یا ضمیر خطابدر (محصول بیت) بو بیت بیت سابقده مذکور
اولان عزتی بیان ایدر پرده به دیر که سن ای بوزلی قوللر و محبوبلر قشده سین یاسمن قعولی

ردشمنی

ردسروری

جاریه لرله سین حاصلی ارکک و دبشی کوزلرله مصاحب و مقار نسین * من فتاده بدست
 شاگردان * بسفر پای بند و سر گردان * فتاده قدری فتاده در (با حرف صله) دست شاگردان
 لامیه شاگردان مراد خدمتکار طاعت سیدر (بسفر) (با حرف طرف) پای بند و وصف ترکیبیدر
 ایاغی بغلی دیمکدر (سر گردان استعماللارنده مقیم معناست در) اما بونده مراد بیلار آتی تحریک
 ایدوب انواع زحمتلر چکد کیدر (محصول بیت) رایت دیر که بن قدر می و قیمتی بیلز
 خدمتکارلر الینه دوششم یعنی انواع حقارت و هوان چکر الارنده سفردہ ایاغ بغلی سر گردان
 و سراسمه کیدرم حاصلی هر وجهله رنج و المده بم * گفت من سر برامتن دارم * نه چوتو
 سر بر آسمان دارم * (محصول بیت) پرده رایتدن بوقدر کلماتی ایشید یجک جواب و یروب
 دیدی بن باشمی آستانده طوتارم سنک کی باشم و کده طوتارم یعنی نیم بو حرمت و عزت
 سبب یوزم رده او اوب تکبر ایلدیکمندر و خاک کی نواضع ایلدیکمندر سنک کی کبر و زور ایله
 باشم کوکلرده دکل زیرا من نواضع رفعه الله و من تکبر وضعه الله در * هر که بیهوده کردن
 افرازد * خویشتن را بکردن اندازد * بیهوده زاند و باطل معناست در (کردن افرازد
 مقدم مفعولی در) افرازد رفع ایله یعنی بوجمله حاصلی تکبر و تعظمدن کتابتدر (خویشتن
 اندازد مفعول صریحی و بکردن غیر صریحی) افرازد و اندازد فعل مضارع مفرد غایب در
 (اندازد اتار دیمکدر) (محصول بیت) حضرت شیخ پیور هر کیمسه که باطل و زانده تکبر و تعظم
 ایلر کندینی بویی اوزره براغور یعنی ایلدیکی تکبر و غرور کند و بی هلاک ایدر زیرا تکبر خدایه
 لابق صفندر انجق * حکایت * یکی از صاحب دلار زور ازمانی راید که بهم برآمده و در خشم
 شده و کف رده ان آورده گفت این را چه حالتست کسی گفت فلان دشنام داده است گفت این
 فرومایه هزار من سنک برمی دارد و طاقت سخنی نمی آرد * زور ازمانی وصف ترکیبیدر
 (از ماییدن زور صنایجی دیمکدر آتلر زور بازه زور از مایدرلر) (را دات مفعول در) (بهم برآمده
 قاقش و غضبه گلش) (و در خشم شده خشمه وارمش دیمکدر) (ماقبلانده عطف نفسیه و واقعدر
) (کف کوپ کیدر) (فلان تقدیری فلان شددر) (دشنام داده است دشنام و برمشدر) (یعنی
 سوکشددر) (فرومایه اخق اصلی) (یعنی بد اصل دیمکدر) (من نونک تشدیدله بتن دیمکدر) (برمی
 دارد قالدرد دیمکدر) (طاقت سخن مصدرک مفعولانده اضافتدر) (با حرف وحدت) (نمی آرد
 فعل نی استقبال مفرد غائب استفهامی متضمن کتور من می دیمکدر) (محصول ترکیب) صاحب
 دللردن بریسی برزو بازی کوردی که قاقش و غضبه وارمش و اغزیننه کوپک کتورمش یعنی
 کوپرمش صاحب دل دیدی بوکانه حالت اولدی بر کیمسه دیدیکه فلان کیمسه آتی سوکشددر
 صاحب دل دیدی بو بد اصل یک بتن طاش قالدرد و بر سوزه طاقت کتور من می یعنی بر سوز
 کتور من می * قطعه * لاف سر پیچی و دعوی مردی بگذار * عاجز نفس فرومایه چه مردی
 چدرنی * لاف سر پیچه لامیدر اصطلاحلارنده سر پیچه قوی به و غالبه دیرلر (یا مصدری
 لاحق اولق سبیلله هاء رسمی کاف عجمی به ابدال اولمشدر قویلق لافنی) (دعوی مردی مصدرک
 مفعولانده اضافتدر) (با حرف مصدر مر دلتک دعواسنی) (بگذار بایک ضمی و کاف عجمک
 سکونیه ترک ایله دیمکدر) (عاجز نفس فرومایه لامیه و بیایددر) (بوعبارنده انجام اختلاف
 ایلدیلر) (بعضیلر دیدیلر عاجز مندا در تقدیری ای عاجز دیمکدر) (و بعضیلر دیدیلر که
 فرومایه ده بریاء خطب مضمدر) (تقدیری فرومایه در) (و کل وجه) (چه مردی چدرنی
 یاز ضمیر خطابدر) (وندارتلرک معنای ارلکک و زلکک بنده فرقی بوقدر دیمکدر) (یعنی
 بوانکی صفتک بنده فرقی مقرر) (محصول بیت) سر نجه لک لافنه مر دلتک دعواسنی ترک ایله

ای الحقی نفسک عاجزی سنک ار لککه زلکک یئنده فرق یوقدر بلسک زلکک غالمدر فرومایه بی
عاجز صفت اعتبار ایلین فرومایه لک ایلش * کرت ازدست براید دهنی شیرین کن * مردی آن
نیست که مشتی بزنی بردهنی * کرت تاسی معنی جهنده دسته مقیددر (ازدست دیمکدر) (دهنی
(یا حرف وحدت مر) (دی یا حرف مصدر) (مشتی یا حرف تنکیر) (زنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت) اگر الکن کلورسه برآغز طنلی ایله یعنی بر کوکل
اله کتور که سندن شیرین دهن اولسون که سکا خیر دعا ایلسون بد دعا ایلسون مردلک اول
دکدر که برآغز مشت اورده سین یعنی بر کیمسه نیک خاطرین پریشان و درونی بحضور ایله سین
حاصلی مردلک بر خاطر تسلی ایله کدر پریشان ایله دکدر * قطعه * اگر خود پردرد پیشانی *
پیل * نه مردی دست آن که دروی مردی نیست * خود ادات تأکید (برده بویه در) در دالک
فقی و کسر یله و رانک فتحیله فعل مضارع مفرد غائب (پیشانی پیل لامیه در) (پیشانی باء مجمک
کسر یله یا اصلیه ایله آن دیمکدر) (عرب جبهه دیر) آن که اصلنده ان کس که ابدی نیکه
مکرر بیان اولندی (وی مذکور کسر اجمعدر) (مردی یا حرف مصدر) (محصول بیت) اگر فیلاک
النده چاک ایله که قادر ایسه یعنی فیل ایله جنکه مالک ایسه ده مرد دکدر اول کیمسه انده
مردلک و انسانیت یوقدر یعنی شجاع شدن سخاوت و کرم معتبردر * بنی آدم سرشت از خاک
دارد * اگر خاکی نباشد آدمی نیست * سرشت سیک و رانک کسری و شینک سکونله اسم مصدر در
خلقت معنائه (فعل ماضی مجهول دین مجهول سو یلش) (خاکی یا حرف نسبت) (محصول بیت)
بنی آدمک یعنی آدم اوغلار نیک سرشتی و خلقی خاکدندرز برا حضرت آدم ترا بد خلق اولدی
پس بنی آدم خاکی اولمسه آدمی دکدر بلکه جنی و شیطانی در علی کل حال تحمل و تواضع محمود در
* حکایت * بزرگی را رسیدند که از سیرت اخوان صفارا گفت کینه آن که مراد خاطر یاران بر مصالح
خود مقدم دارد و حکما گفته اند برادر که در بند خویشست نه برادرست نه خویشست * بزرگی با
حرف وحدت (را ادات مفعول) سیرت خوی و خلق معنائه در (اخوان اخک جبهه در
فردا شلر دیمکدر) سیرت اخوان صفا لامیه زدر (کینه کم اسک) (ویا حرف نسبت) (نون
وها ادات تأکید) کیمه اسکلی دیمکدر یعنی اشاعه مرتبه سی اخوان صفانک بومرتبه در
دیمکدر (انکه یعنی آنکس که) (مراد خاطر یاران لامیه زدر) (مصالح خود ده بویه در
(محصول ترکیب) بر اولویه صور دبلر اخوان صفا اخلاق و اطوارندن یعنی صفا فقر داشلری
کیمه لر در دیدلر دیدیکه الک اسکلیسی اولدر که یارانک کوکلی مراد بنی کندی مصالخی
اوزره مقدم طوته و حکما و عقلا دیمشدر برادر که کندی مرادی وفاده سی قیسنده در
یعنی کندی نفسی هواسته مقید در اول حقیقه نه برادر نه خصمدر ز براسا ناسله سکانسبت
انک تفاوتی هیچ یوقدر * بیت * همراه اگر شتاب کند همره تو نیست * دل در کسی میند که
دلبسته تو نیست * همراه یولداش (شتاب اسم مصدر در ابوی معنائه یعنی عجله) (همره تو
لامیه در) (کسی در حرف صله) (ویا حرف وحدت میند فعل نهی مفرد مخاطب بغله دیمکدر
(که حرف رابط صفت) (دلبسته وصف ترکیبی) اقسا مینددر (تویه اضافتی لامیه در
(محصول بیت) یولداشک اگر ایورسه سنک یولداشک دکل ز براسا مناسب و موافق
دکدر امدی کوکلی بر کیمه به بغله که سنک دلبسته لک دکل یعنی کوکلی سکا بغله نه سن
اکا کوکلی بغله حاصلی سکا مقید اولیا نه سن مقید اوله * بیت * چون نبود خویش را
دیانت و تقوی * قطع رحم بهتر از مودت قری * خویش بونده خدم معنائه در ورا
ادات تخصیص (قطع رحم مصدر لک معنائه اضافتدر) (رحم رانک فقی و حاء مهمله نیک

رد سرروزی

کسر یله قرابت در خصم لق معنایسته (مودت مصدر مییدر محبت معنایسته (قریبه اضافتی
 مصدرک مفعولانده در (قری خصم لق) (موصول بیت) (چونکه خصمک دیانت و تقوا سی
 اولیه یعنی دیندار و متقی اولیه انکه خصم لق محبتندن خصم لق علاقه سنی قطع ایست و
 زیرا جازدر که قرابت محبتی سبب یله اکا ناع اولوب خلاف شرع مصلحتنه ارتکاب ایلیه سین
 * یا دارم که مدعی درین بیت بر قول من اعتراض کرد و گفت حق جل و علا در کتاب
 مجید ارقطع رحم نهی کرده است و بروت ذوی القربی فرموده و آنچه تو گفتی مناقض آنست
 که تم غلط کردی موافق قرآنست قال الله تعالی وان جاهدک علی ان تشرک بی مالیس لک به
 علم فلا تطعهما * مدعی با حرف وحدت (ان حرف شرط) (جاهد اقول ماضی تنبیه مذکر
 غایبدر مفاعله بایندن تنبیه النی والدینهاراجعدر) (وکاف ضمیر منصوب متصل (علی جاهدایه
 متعلق مفعول به غیر صریحیدر) (ان تشرک تأویل مصدر ده محلا مجرور علی الیه جار
 مع المجرور ان تشرک که متعلقدر مفعول غیر صریحیدر) (ما محلا منصوب مفعول صریحی
 (ایس فاعلدر افعال ناقصه دن (علم لفظا مرفوع اسمی) (ولک محلا منصوب خبری) (به
 علمه متعلق) (فلا تطعهما جمله فعلیه جواب شرط (موصول ترکیب) خاطر مده در که
 بر مدعی بویتنده بنم قوله اعتراض ایلدی و بدی خدای تعالی کتاب مجیدنه قطع رجدن
 نهی ایلتیدر و مودت ذوی القریبه پیور مشیدر و اول که انی سن دیک خدایک دیدیکه
 مناقضدر دیدمکه غلط ایلدک موافق قرآندر اگر سکا والدینک زحمت و پررلسه بکا شریک
 قوشمغه اول نسته بیکه سنک اکا علمک یوقدر یعنی شول نسته بیکه بکا شریک اولمغه استحقاقی
 اولد یعنی بلیه سین و از لر سکا تکلیف ایلمه انی بکا شریک ایلمکه صافن انلره اطاعت ایلمه
 * بیت * هزار خویش که بیکانه از خدا باشد * فدای یک تن بیکانه کاشنا باشد * هزار خویش
 مبتدا (که حرف رابط صفت) (فدای یک تن بیکانه خبر مبتدا) (که ینه حرف رابط صفت
 (موصول بیت) یک خصمکه خدا دن بیکانه اوله یعنی خدا ایله اشنا اولوب تقرب الی الله ایلیه
 ابدی بوتجلین یک خصم بر بیکانه تنه یعنی بر بیکانه وجوده فدا اولسونکه خدا ایله اشنا اوله
 یعنی تقرب الی الله ایلیه * حکایت منظومه * پیر مر دی لطیف در بغداد * دخترش
 را بکفش دوزی داد * پیر مر دی با حرف وحدت (با حرف صله) (و کفش دوز وصف
 ترکیبدر دوزی ندن بشیق دیکجی یعنی بشیقجی (موصول بیت) (باطیف پیر مر در
 بغداد قرینی بر شمعجی به ویر دی یعنی اکا نکاح ایلدی دوزی دوخت مصدر ندن اخذ
 اباین خطا ایلمش * مردک سنکدل چنان بکزد * اب دختر که خون از و بچکید * مردک تصغیر
 مرددر (سنکده اصنافتی بیانیه در سنکدل وصف ترکیبدر طاش پور کلی دیکدر) (بکزد با حرف
 ناکید) (کزد فعل ماضی مفرد غائب ایصر دی دیکدر فاعلی تحتنه مرد که راجع ضمیر و مفعولی
 (اب دختر اضافت لامیه الیه) (که حرف بیان) (بچکید با حرف تأکید چکید فعل ماضی مفرد غائب
 طامدی دیکدر) (موصول بیت) (طاش پور کلی ار جکر قزک دوداغنی انجملین ایصر دیکه اندن
 فان طامدی * بامدادان پدر چنان دیدش * پیش داماد رفت و پرسیدش * پیش بونده فت معنایستدر
 داماد کو بکو (موصول بیت) ایرتسی قزک باباسی قزی اولیه کوردی کو بکونک فتنه واردی و اکا
 صورتی * کای فروما به این چه دندانت * چند خانی لبش نه ایست * کای که حرف بیاندر
 سؤالی وای حرف ندانه داسی محذوف تقدیری ای مردک فروما به در بد اصل دیکدر خانی فعل مضارع
 مفرد مخاطب چیز سین دیکدر (ابش مفعولی ابیان هر نهک فقی و سکوز نونله لغتده طغار چغه
 دیرل اما بونده دباغت اولمش دری مراد در مطلقا (موصول بیت) (داماده صورتدیکه ای الحلق

صالحی بونه دبشدر نیمه چیز سین دوداغنی اباز دکدر یعنی فرک دوداغنی سختیانی ظن ابادک که
 بوله چینه دک* مزاحت نکفتم این گفتار* هزل بگذار و جداز و بردار* باحرف مصاحت (مزاح
 میك ضیله اسمدر لطیفه معناسنه و میك کسر یله مفاعله باندن مصدر ثانیدر (هزل لطیفه
 (وچرچمک کسر یله کرچکدر (محصول بیت) حضرت شیخ یور که بشقیچله دختر قصه سنی
 بن سکا لطیفه الیه دیم خطاب عام طریقله سن لطیفه ترك الیه واندن کرچی اخذ الیه
 قادر مبدن مراد اخذ ایلمکدر یعنی سکالایق اولان اولدر که وکلا مدن هزل ترك ابدوب
 جدی اخذ الیه سین اول جدیدور یعنی بویتمک مضمونیدر* خوی بدر طبیعتی که نشست*
 زود جز روزم ترك از دست* خوی بد بیانیه (طبعی یا حرف وحدت) (که حرف بیان (محصول بیت)
 رطبیعه نه که رامز خوی او طور دی اجل کوندن غیری کونده الدن کتر اول راماز خوی ویا طبیعت
 یعنی اولمکله انجیق خلاص بولور اول رامز خوردن اول طبیعت* حکایت* فقیهی دختر
 داشت بغایت زشت روی و بجای زنان رسیده با جود جهاز و نعمت کسی بمناسکت اور غبت
 نمی نمود* فقیهی یا حرف وحدت دختر یاسیده بوله در زشت روی وصف ترکیبی چرکن
 یوزلی دیکدر جهاز چمک فقیهی و کسر یله قهر وکلی و سفر انوائنه دیرل با حرف صله (مناسکت
 مفاعله باندن مصدر در و نکاح مصدر ثانیسی عورتی اره ویرمه دیرل (اویه اضافتی مصدرک
 مفعولدر) (محصول ترکیب) بر فقیهک بر قزی واریادی غایتله چرکین یوزلی و عورتلر مرتب سنه
 ایر شمشیدی یعنی باغه اولوب حیض کور میشیدی وافر جهاز و نعمت وجود یله هیچ بر کیمسه
 مناسکده سنه رنبت کوستر مزی دی* بیت* زشت باشد دینی و دیه* که بود بر عروس نازیبا* دیق
 دالاک فقیهی و بلك کسر یله مصرنوا حبسنده بر قصبه تک اسمیدر (و یا حرف نسبت بس دیق اول
 قصبه ده اشلن قوماشه دیرل بغداد شهرنده اشلن قوماشه بغدادی دید کلری کبی (ودیس
 ترکیب شب دید کلری قوماشدر (که حرف رابط صفت (عروس کردک اولمزدن اول اره ده
 و عورته ده دیرل مثلا رجل عروس و امرأه عروس دیرل (نا حرف توصیف نفی زینبیاراشق و نازیبا
 راشقسنز (محصول بیت) دینی و دیه قوماشلری چرکین اولور راشقسنز عورت اوزره اوله لر
 یعنی چرکین عورت اوزره کوزل قوماشلر راشقسنز* فی الجملة بحکم ضرورت با عسری عقد نکاحش
 بستند آورده اند که در آن تاریخ حکیمی از سرندیب رسید که دیده نایابان روشن کردی فقیه
 را گفتند چرا داماد را علاج نکنی ترسم که بناشو دود خترم را طلاق دهد* با حرف صله
 ضرر را عیله دیرل بونده حکیمدن مراد کمالدر (سرندیب هند دیارنده برک اسمیدر (محصول ترکیب)
 حاصل کلام امر ضرورتله دختر زشت روی بر اعسایه عقد نکاح ایلمدن بر روایت ایلملردر که
 اول تاریخد سرندیب طرفندن بر حکیم کمال کلدی ایرشدیکه نایبنا ترک کوزلینی روشن ایدر
 یعنی کوزلک کوزلرینی اچاردی فقیهه دید بلر نیمون کویکو که علاج ایلمز سین دیدی
 قورقارمه بینه اوله وقرمه طلاق ویره* ع* شوی زن زشت روی نایبنا شوی* عورت اری
 زنه اضافتی لامیه در وزشت رویه بیانیه شوی مبتدا نایبنا به خبری (محصول مصراع)
 چرکین یوزلی عورتک اری نایبنا اولق بکدر که کوروب اندن اگر نیمه* حکایت* پادشاهی
 چشم حقارت در طغنه در ویشان نظر کردی یکی از ایشان بفراست دریافت و گفت ای ملک
 مادر بن دنیا ببیش از تو کستریم و ببیش از تو خوشتر و بمرک برابر و بقیامت بهتر (در طافه
 در حرف صله در با معناسنه در ویشانه اضافتی بیانیه نظر کردی یا حرف حکایه دریافت
 اکلدی دیکدر (با حرف مصاحت و یا حرف ظرف و جیش عسکر در و ببیش یاسیده بوله
 و عک و بقیامت ده نه لهد (محصول ترکیب) پادشاه طائفه در ویشانه حقارت کوزیله

نظر ایدردی درویش لک برسی حقارت ابله نظری اکلدی ویدی ای ملک بزوجه نده عسکریه
 ویا عسکر خصوصنده سندن اکسکر کز وعیش و صفاده سندن خوشتر غز و موده برابر
 و قیامتده بکریک منوی * اگر کشور کشای کامر است * و کردرویش حاجتمندانست * کشور کشت
 وصف ترکیبی در مملکت آچچی دیمکدر ویا حرف وحدت (کشور کاف عربک کسری و سکون
 شین و قیخ و اوله اقلیم معناسند در) کامر انده رصف ترکیبی در (را بندن مراد سورجی دیمکدر
) حاجتمند ممیک قتیله ادات فاعلدر چی معناسنه (یعنی حاجتلی دیمکدر) نانه اضافت
 اسم فاعلک مقولته اضافتی قیبلنددر (محصول بیت) (بو بیت بیت آتی به مرهوندر) (اگر
 بر کشور کشای یعنی بر فاتح مملکت پادشاه کامر ان اید) (یعنی مراد نجد کجور سه واکر درویش بچاره
 نانه حاجتلی اید یعنی محتاج ان اید) * در آن ساعت که خواهد این را * نه خواهند از جهان
 بیش از کفن برد * مر دبنده مصدر معناسنه در (زبرامضارع معارندر) (برده مصدر معناسند در
) (محصول بیت) اول ساعته که درویش و پادشاه او ایسر در جهنده کفندن زیاده نسته
 ایلتیسر لردر (یعنی قبری ایلد جگر ی بر کفندر فقط * چورخت از مملکت برست خواهی *
 کدایی به ترست از پادشاهی * مملکتندن مراد جهاندر) (بر حرف نأ کید) (بست بستن معناسند در
 قیاس خواهی برست ایدی ضرورت وزن و قافیه ایچون یواسلوبه ارتکاب ایلدی) (محصول بیت)
 چونکه دنیا مملکتندن اثواب آخرتی بغایسر سین یعنی آخرته نقل ائیلک ایسته به سین کدائی
 بکر کدر پادشاه لقدن زیرا پادشاه لک نیچه درلوسؤال و جوابی و نیچه درلو حسابی اولور اما
 کدالک بو نجلین اولماز * ظاهر درویش جامه ژنده است و موی سترده و حقیقت آن دل زنده
 است و نفس مرده * ژنده زای عجمله اسکی لباسده مستعملدر) (موی سترده) (مولانا حلیمی شیروانی
 و مولانا) مصلح الدین لاری (و مولانا صیوحی بدخشی اضافت بیانیه ایلد زنده به عطف ایلدیلر
 تقدیری) جامه موی سترده در یو کدن طوققان جامه دیمکدر عبا و کبد کی مثلاً (اما شرح
 وصف ترکیبی طوقب جامه به عطف ایلدیلر و مجرددن کنایه ایلدیلر) (محصول ترکیب) (درویشک
 ظاهری اسکی عالی قفندر و یو کدن طوققش جامه در) (اما حقیقی دلی ژنده و نفسی مرده اولمندر
 * قطعه * نه آنکه در دعوی نشیند از خلقی * و کر خلاف کندش بچنک برخیزد * نه آنکه
 نثر سابقندن مستثنا در (یعنی ظاهر در ویش مذکور اولاند) (بو بیتده ذکر ایلدیکی دکادر
 ربونک کبی برلده ظرفیت معناسنی افاده ایدر) (در دعوی بیانیه دعوی قبوسنده دیمکدر اسلوب
 عجم دعوی ده واولک کسریله اوقومقدر) (از خلقی نشینده متعلقدر) (و یا حرف تکبیر) (و کروا کدن
 محفقدر بونک برینه که کرباز انلر صحیح نسخله مخالف یازد قلندن ذیری معنایه تی ترزینی اولور
) (کندش فعل مضارع جمع غائب و شین ضمیر اسم اشارتک مشارالیه نه راجعدر) (بچنک با حرف صله
 برخیزد فعل مضارع مفرد غائب قافیه یعنی قیام کوستره) (محصول بیت) ظاهر درویش
 اول دکادر که خلقندن دعوی قبوسنده و طورده یعنی خلقندن تقدیدوب دعوی درویشک ایلده
 واکر مزاجند مخالف وضع ایلرله جنک وجداله قیام کوستره حاصلی درویش اول دکادر که
 دعوی مریدوب خلقک جفا سنه تحمل ایلده از خلقی عبارتتی مصراع ثانی به قید ایدوب
 معناسنی خلقندن بر نیچه کسنه اگر اکامخالف ایدلر تحمل ایتوب جنک و خصوصت ایتکه قافیه
 دین بیتک مراده ذر دکلی واصل اولمش * اگر زکوه فرو غلطد آسیا سنی * نه عارفست
 که از راه سنک برخیزد * بونده که کرباز انلر و کرباز انلر صحیح نسخله مخالف یاز مشلر
 (فرو برده آشاغلق معناسنی افاده ایدر ادات اولقی جائز ادات تأکید اولمده جائز) (غلطد
 فعل مضارع مفرد غائب بونده بو آشه دیمکدر اصل ایت تالیه در طبا تادن بدل

رد شرح جیمه

رد شرح جیمه

رد شعی

رد شرح جیمه

اولم شد (نمکه عربی - ده بعض یل ده اولور (زیرا اغترنده طایق قدر نمکه سا بقا
 برقطعه ایله بیان اولمشیدی (اسیا سنک تر کیم مزجی در اصلنده سنک آسیا ایدی اضافله
 (و با حرف وحدت (راه سنک لامیه (محصول بیت) اگر طاعدن برد کر من طاشی یوانورسه
 عارف دکلدر که اول کیمه که طاشک یولندن قافله یعنی در ویشده تسلیم و رضا اولقدر
 کر کدر که هر نکه او کته کلورسه خدادن محض عطیه بیک کر کدر حاصلی قضایه رضا و یروب
 توکل ایدوب طور مقی کرک * طریق در ویشان ذکرست و شکر و خدمت و طاعت و ایثار
 و قناعت و توحید و توکل و تسلیم و تحمل * ذکر دن مراد بیکدن و کولکدن الله آدینی
 دوشر مکر (و شکر دن مراد ووردیکی نعمته شا کر اولوب شایکی اولما مقدر (و خدمت دن
 مراد هر مؤمنک همما ممکن قوللوغن ایلمکدر (نمکه حضرت بهاء الدین نقشبند قدس سره بیورم شد
 (طریق ما خدمت) طاعت خدمته عطف تفسیری مقامند در (ایثار ما ملک بیدلدر
 قناعت قلیل ایله اکتفا ایدوب قسمته رضا و یرمکدر (توحید خدای یرمکدر (اولده اوج
 قسمدر (توحید افعال و صفات و ذاتدر) مشایخک هر یزنده اقوالی وار لیکن بومقام استیفا سی دکل
 توکل الله اعتمد ایدوب خلق الله کته بقما مقدر (بونده ده نیجه قول وار (و تسلیم و اظهار
 عبودیت (تحمل دنیا آجین بود قنوب بوزین و کوزین ا کشما مکر * هر که بدین صفتها
 موصوفست بحقیقت در ویشست اگر چه در قباست اما هرزه کوی بی نماز و هوا پرست
 هوس باز که روزها شب ارد در بند شهوت و شبها روز کند در خواب غفلت بخورد
 هر چه در میان آید و بگوید هر چه بر زبان آید رندست اگر چه در عباسست * هر که تقدیری هر کس
 که ایدی (بدین دال هرزه دن مبدلدر (صفتها صفتک جیدر (قبای اوکی اچق قفتان
 (هرزه کوی وصف ترکیبدر (هرزه زائد و باطل معناسنه در (بعض نسخنده (هرزه کرد
 دوشمش (بی نمازه اضافتی بیانیه (و هوا پرست وصف ترکیبدر هوا به طایبی (یعنی اهل هوا
 و هوس (بازه اضافتی بیانیه در هوس اوین ادایی (یعنی اهل هوس (که حرف رابط صفت
 (روزها روزک جیدر اسلوب عجم اوزره (شهادت بویله در (خواب غفلت بیانیه (رند بونده
 مباحی و فاسق معناسنه در (محصول ترکیب) هر کیمه که بوصف قتلره موصوفدر حقیقتده
 درویش در و لباس فاخرده اینه ده اما هرزه کوی بی نماز و هوا پرست هوس باز که کونلری
 کیمه به کور راندت دنیا قیدنده یعنی ایام و اوقاتنی شهوات دین و بده بجزره و کیمه لرینی
 صباحه خواب غفلتده چقاره هر نکه اورته به و او کته کلامیه و هر نکه دائه کله سوبیله رند
 و فاسقدر عماده اینه ده حاصلی درویشک عمله کوره در اباسه کوره دکل * قطعه *
 ای درونت برهنه از تقوی * و بزورن جامه ریاداری * ای حرف ندا (منادی مصرعک
 آخرنده تقریر اولنور (دروندن مراد دلدر (واضمیر خطاب) برهنه بانک ضمی و فتحیه و فتح
 رایله و سکون هایل چپاق دیمکدر عریان معناسنه (و زاصلنده و ازدر (و او حرف حال (بعض
 نسخنده کز واقعدر (پس که حرف رابط صفت اولور (جامه ریای لامیه در مجازا (داری
 طوئارسین دیمکدر (و آراقدن نکاتدر (محصول بیت) ای درونی تقوادر چپاق اولان کیمه
 یعنی قلبی زهد و تقوادر خالی اولان کیمه حال به که طشرده در جامه ربانک اردر یعنی ظاهرکی
 ربانیه زدهش سین * برده هفت رنگ در مکرار * تو کدر خواه بور یاداری * پرده هفت
 رنگ بیانیه یدی رنگلی (پرده دره اضافتی لامیه در (مکذار فعل مضارع نهی مفرد مخاطب
 قومده دیمکدر (یعنی صار قتمه (بوریا بانک ضمی و رائک کسر بله بردار و حیدر که قرغو
 قامندن اولور (دیار عربده و شرقی مملکتده چوق اولور و جوز اولد بیچون فقر استعمال

ایدر (اول بر حصیر لکی دیوشن لر (یعنی رومک و مصرک حصیر لکی) بیکه
همان تخته کبی دوشنور (محصول بیت) قبوت یدی رنگلی برده سنی یعنی قبه که یدی رنگلی
برده آسم سن که او کده بوریا طرتر سین یعنی سنک خلك که اثواب و ائصال و فرا شدن خالی
اولوب فقر کدن بوریا دوشتم که محتاج سین قبه که یدی رنگلی چوقه دن و بیه شدن دیکلمش
برده صار قیدوب آسمه باطنی تقوا دن خالی اولوب ظاهری ریا ثوابله مزین اولان کیمسه
ایچر بسی اثوابدن و فرا شدن خالی اولوب قبه سینه یدی رنگلی برده استمالش خانه به تشبیه
ایلمش و بینددر لفظی زائد طوق زائد سولش * حکایت منظومه * دیدم کل تازه چند
دسته * بر کندی از کپاه بسته * کل تازه بیابنه (ککند کاف بحکم ضمی و فوک
سکویه و بایک فتحیه قبه معناسنه در عرب تعریب ایدوب (جنبه دیرل جیمک و بایک ضمیر له
(و با حرف وحدت) از کپاه بسته به متعلقدر (از بونده با معناسنه در) محصول بیت) رقبه نک
اوزنده تازه اولته بغلی بر نیجه دسته تازه کل کور دم زبرا عاتدر کلسانده اپلک بولسمه
بر نوع اوزون او تاق اولور که کلری انکله بند ایدرل پس از کپاه عبارتنی کنیده قد
ایدوب معنا سنی بر قاج دسته تازه کل کور دم او دن بر یغن اوزره بغلمش یعنی بر مقدار کلی
بره . ار کپاه اوزره بغلمش کوردوم دین معنوه بغلملی سوز سولش * کفتم چه بود کپاه ناچیر
عاتدر صف کل نسیند اونیز * چه بود عبارتنده استفهام تحقیری وار (یعنی نه شیدر کپاه
ناچیر) (نا حرف تعلیل (صف کل لامیه) نیز دخی دیکدر ادات عطفدر (محصول بیت)
حضرت شیخ پیور رگی اولته بغلی کور نیجه دیدم (بونک کبی قضیه و قوعی اولماز بلکه
فرض و تخمین طریقه در) یعنی دیدم کپاه ناچیر (یعنی لاشی کپاه نه نسنه درنا که اوده کل
صفنده اوطوره (یعنی کل ابله هم نشین و مصاحب اوله) حاصلی یابان اوقی کله مقارن اولمی
مناسب دکلدر مجموع بیتک معناسنده فائده به برارونه اعتباری واردر که لاشی و حقیراوت که
اول کپاه دخی کل صفنده اوتوره دین عجب استقامت طبعه مالک ایش که بویه خوب
معنا تصویر ایلکه قادردر * بکر بست کپاه و کفت خاموش * صحبت نکند کرم فرا موش *
با حرف تأکید (کر بست فعل ماضی مفرد غائب) کپاه فاعلی کفت کر بسته معطوفدر
خاموش (کفت و فعل امر مفرد مخاطبدر ابرسم اول دیکدر) صحبت مبتدا نکند کرم
مفعول اولی (و فرا موش مفعول ثانسی) (محصول بیت) حضرت شیخ پیورر که کپاه بدن
مذکور کلماتی ایشید نجه اغلیدی و زبان حال ایله دیدی ابرسم اول مصاحبت کرم و احسانی
فرا موش ایلز (یعنی مصاحبت و مقارنت کرم و لطفی او تمناز) حاصلی کرم و احسان اقتضا ایدر
ایمیدی بنده کل ایله بر اعدره اولد یغیزندر که بوقدر کرم و احسانه مظهر دوششم ایمیدی
صحبتی نکند مقدم مفعولانی و کرمی فاعلی اعتبار اید نلر معنای مقصوده واصل اولما مشلر
مصراع ثانیك اهل کرم سابقده اولان مصاحبتی و دوستلخی فرا موش ایلز دین تصویر
معناده عجب متصرفدر * کر نیست جمال ورنک و بوم * آخرنه کپاه باغ اویم * آخر فار سیدر
تقریر و نا کید معناسنده استعمال ایدرل (مصراع ثانی استفهام تقریر بیت افاده ایدر) کپاه باغ
اضافه لری لامیه لدر (محصول بیت) کپاه دیر که اگر بزم کل کبی جل ورنک و بوم بوغسه
کلك باغینک کپاهی دکلم مقرر و اویله یم ایمیدی صحبت کرمی فرا موش ایلز پس کلك میانه
صار اسم غریب دکلدر * من بنده حضرت کرم * پرورده نعمت قدیم * بنده حضرت
لامیه در (و کرمه اضافت بیانیه در) پرورده نعمت قدیم لامیه لدر (محصول بیت)
حضرت شیخ کل و کپاه ذکر ندن مقصودی تمیلدر یعنی کندی کپاه و حضرت کریمی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

کل مقامه تنزیلدر دیر که بن کریمک بنده سیم نعمت قدیمک پر ورده سی یعنی خدایک
 قولی و نعمتک پرورده سیم * کربن هنرم و کر هنرمند * لطفست امیدم از خداوند
 (محصول بیت) اگر کیه کبی بن هنر ایسم و اگر کبی صاحب هنر ایسم خداوندن امیدم
 اطف و احساندر یعنی هر حالده مایوس دکلم * با آنکه بضاعتی ندارم * سرمایه طاعتی ندارم
 بضاعت سرمایه (و یا حرف وحدت) و یا حرف تنکیر (سرمایه طاعت بیانیه) (و یا مذکور
 کبی) (محصول بیت) آنک برله که بضاعتی بوقدر یعنی با خصوص که بضاعتیه مالک دکلم
 سرمایه طاعتیه قادر دکلم که آنکه بر ثواب اشترایدم مصراع ثانی مصراع اولی بیان ایدر
 * او چاره کار بنده داند * چون هیچ وسیلهش نماند * او مبتدا (و داند خبری) (چاره کار بنده
 لامیه درر) (و داند مقدم مفعولی) (محصول بیت) اول خدا وند بنده سنک ایشنک چاره سنی
 بلور یعنی ایشنه درمان نه اولد یعنی اول خدا وند بلور چونکه بنده نک هیچ روجهه وسیله سی
 قائمیه یعنی هیچ شعبی اولد یعنی تقدیر جه درمانی انک النده در * رسمست که مالکان تحریر
 * آزاد کنند بنده پیر * رسم عادت دیمکدر (که حرف بیان) (مالکان تحریر رسم فاعلک مفعولان
 اضافتیدر) (تحریر بونده ازاد ایلمک معناسنه مصدر در تفعیل بائندن حرایلمک معناسنه) (بنده پیر
 بیانیه) (و کنند مفعول اولی) (و ازاد مفعول ثانیه سی) (محصول بیت) عادتدر که قول ازاد ایلمک مالک
 اولاندر قوجه قولی ازاد ایدر لر * ای بار خدای کیتی آرای * بنده پیر خود بخشای * ای حرف ندا
 بار خدا افندی دیمکدر نکه انوری پیورر (بیت) عالم مجد که بر بار خدایان ملکست) (مجددین
 آن بسزا بر ملککان) (بار خدای افندی دیمکدر بونده انورینکدر) (بیت) (خواجه کل جهان
 آنکه خدایش کردست) (جاودان بر همه احرار جهان بار خدای) پس اصلنده باری ایدی
 یا ایله و یاسی ضرورت وزن ایچون حذف اولندی دین ظا هر در که بونی لفظ عربی ظن
 ایلمک خالق معناسنه لیکن ظن فاسد ایلمک که بولفظ مجمدر (کیتی آرایه اضافتی بیانیه در
 (کیتی آرای وصف ترکیبیدر آرایبندن جهان بزیمی دیمکدر) (بر حرف استعمال) (بنده پیر خود
 بیانیه و لامیه در) (بخشای فعل امر مفرد مخاطب بخشایبندن اسر که یعنی رحم ایله دیمکدر
 (محصول بیت) ای کیتی بزیمی افندی یعنی ای عالمی مخلوقات و مصنوعاته مزین ایدی
 افندی کندی پیر قو لکه رحم ایله حاصلی پیر قولاری ازاد ایلمک عاتدر بنده سنک پیر قو لکم
 بنی جهنم عذابندن ازاد ایله * سعدی ره کعبه رضا کیر * ای مرد خداره خدا کیر * سعدی
 منادی حرف نداسی محذوف (ره کعبه رضا لامیه و بیانیه در) (کیر فعل امر مفرد مخاطب
 طوت دیمکدر) (مرد خدا لامیه) (ره خداده بویله در ایکی مصرعه بیلره لفظی کیر فعلک
 مفعول لریدر) (محصول بیت) ای سعدی رضا کعبه سنک بولین طوت یعنی طریق رضایه
 سالک اول حاصلی رضا اوزره اول ای مرد خدا خدا بولین طوت یعنی خدایه لابق بوله
 کیت که طریق انبیا و اولیادر * بدبخت کسی که سربتابد * زین در که درد کریابد * بدبخت
 وصف ترکیبیدر (کسی یا حرف وحدت) (سربتابد مقدم مفعولیدر) (زین در بتابد
 متعلقدر) (که حرف تعلیل) (درد کریابی و لامیه ایکی اعتبار ایله و نیاید مقدم مفعولی
 (محصول بیت) بدبخت بر کیمه در که باشی بوقیودن چوره یعنی باب خدادن اعراض ایله
 زیرا غیر قبوی و یا غیرینک قبوسنی بولمز حاصلی باب خدادن اعراض ایله بدبخت اولوب
 بر بابه دخی مالک اولمز تابد تابیدن مشتقدر یا دیا بدندن اولد یعنی کبی تافتن یا فتندن
 مشتقدر دیدلر خطا ایلمک * حکایت * حکیمی رابر سیدند که از شجاعت و سخاوت کددام
 بهترست گفت آنرا که سخاوت هست شجاعت حاجت نیست * محصول ترکیب) (بر حکیمه

رد این سید علی

د این سید علی و سروری

صور دبلر که شجاعت و سخاوت و دن قنغیسی بکر کدر یعنی قنغیسی افضل در جواب و رد بکر
 اول کیمسه نك که سخاوت و ار شجاعت حاجتی یوقدر * بیت * نوشتست بر کور بهرام کور *
 که دست کرم به بازوی زور * نوشتست اصله نوشته است در ضرورت وزن ایچون
 حذف و اتصال اولدی پس هاء رسمیه همزه کتابت ایدوب صحت حکم ایدلر سهواً ایلاش
 (کور کاف عجمک ضبیلہ قبردیمکدر) بهرام کور سابقاً مفصل بیان اولدی (که حرف
 بیان) دست کرم بیانیہ (بازوی زور لامیددر) محصول بیت (بهرام کور کز قبرندہ یازلمشدر که
 کرم الی بازوی زور دن بکدر یعنی کرم واحسان صادر اولان ال زور صادر اولان بازو دن
 بکدر * قطعہ * نماد حاتم طائی و لک تلباید * نماد نام بلندش بنیکویی مشهور * نماد
 قلمدی یعنی اولدی دیمکدر * حاتم حاء معمله ایله اسم فاعل وزنی اوزره بر مشهور سخی عربک
 اسمیدر لیکن عجم تانک فتحیله استعمال ایدر (طینی طی قیلہ) منسوبدر خلاف قیاس اوزره
 (و لک ادات اغراب) تا حرف انتهی با حرف صلہ (تالب غایت و نہایت معناسنه) نام بلند
 بیانیہ (شین ضمیر حاتمہ راجعدر) با حرف مصاحبت (نیکو و او کتابت او نور اما تلفظ اولمز
 ضرورت وزن ایچون بیانیہ حرف مصدر در) محصول بیت (حاتم طائی قلمدی اولدی اما
 ایدر ک یعنی انقراض عالمہ دل نام بلند ایلاکده مشهور قالدی حاصلی آدی عالمہ ایلاک ایلدہ داستان
 قالدی * زکوة مال بدر کن کہ فضلہ رزرا * چو باغبان ببرد پیشتر دہد انکور * زکوة
 معروف قرأندہ الف واو شکندہ یازیلور اما ساثر کا بلردہ کنیدی شکندہ کتابت اولدہ
 جائزدر (مالہ اضافت لامیددر) با حرف صلہ در (بوندہ طاشرہ معناسندہ مجزا) کہ حرف
 تعلیل (فضلہ زیادہ دبر) (ورزرا نک فتحی وزاء معجمہ ایله باغ جبوخی) و زادات مفعول (چو
 حرف تعلیل) باغبان باغ بکجیسی مراد باغہ تیمار ایدن کیمسه در (ببرد کسد مراد بودا مقدر
) انکور اوزم (محصول بیت) مالک زکاتی طاشرہ ایله یعنی مالکدن اخراج ایله زیرا اصلہ نك
 فضلہ سنی چونکہ باغبان کسه یعنی بودایہ اوزومی زیادہ رک ویر کسلیدیکندن نیکہ مجرب
 قضیہ در پس زکوة ظاہرا و صور تانقصا ندر اما حقیقتاً زیادہ در باغ جبوخی کبی
 * باب بیوم در فضیلت قناعت * قناعت مصدر در علم باشند مالک اولدیفنہ راضی اولمقدیر
 (اما فتح باشند دینمکدر در لیکدیر) (العبد حران فنع والحر عبدان قنع * حکایت خواہندہ
 مغربی در صف بزازان حلب می گفت ای خداوندان نعمت اگر شمارا انصاف بودی و ما را قناعت
 رسم سؤال از جهان بر خاستی * خواہندہ مغربی بیانیہ) و با حرف نسبت (ہمزه بی وحدت ایچون
 طوبی معناسنی بر مغرب دینجیسی دین غریب مغریلاک ایلش) صف فاک تشدیدہ صرہ
 معناسندہ در مراد دکان صرہ سیدر (بزازانہ اصناف لامیددر) حایہ دہ بولہ در (حلب حاک
 و لامک فتحہ لیلہ دیار عربہ بر معمور و مشہور شہر در) بزازان مبالغہ ایله اسم فاعلدر بزازانجیلر
 دیمکدر (مراد بزازاندر) الف و نون ادات جمعدر (خداوندان نعمت یعنی اغنیایا اصحاب نعمت
 دیمکدر اسم فاعلک معنوائہ اضافتدر) (شہارارا ادات تخصیص) (انصاف عدالت دیمکدر
 افعال باشند مصدر در) (رسم سؤال لامیدہ در عادت سؤال دیمکدر) (بودی ویر خاصتی یاری
 حرف حکایہ در) (محصول ترکیب) مغرب دینجیسی حایہ بزازیلری بازارندہ سویلردی ای نعمت
 اصحابی اغنیایا اگر سزک انصاف کرکز اولیدی یعنی زکوة و صدقائکری بغیر سؤال ادا ایلسکز
 و بزم و بیکر کہلہ قناعت اوایدی دینجیلاک عادت و قانونی جمیع قناعتیدی یعنی مرفوع اوایدی
 * قطعہ * ای قناعت توانکر کم کردان * کہ و رای توهیج نعمت نیست * توانکر کر ادات فاعلدر
 جی معناسندہ توانکر غنی معناسندہ در مہم معنی جہتندہ کردان فعلندہ مقیددر صرہ صوب متمیز

رد این سید علی ورد مروی

ردیعی

معناست که بدان کاف بحکم فتحیله فعل امر مفرد مخاطر پذیر بوده تصویر معنایی افاده ایدر ضمیر مفعول اولی و توانگر نایسی بنی غنی الیه دیمکدر (که حرف تعلیل و راا کاری دیمکدر توبه اضافت لامیه در) (محصول بیت) قناعت مجاز اخطاب ایدوب بیورر ای قناعت بنی غنی الیه زی راستدن اوت و اکاری هیچ نعمت یوقدر یعنی جمع نعمتک منتهایی سن سین * کنج صبر اختیار لقما نیست هر کر صبر نیست حکمت نیست * کنج کاف عریک ضمیمه بوجه در که عرب زاویه در و کاف بحکم فتحیله خزینة معناست در بوند ایکنسته ده مساع و ار صبره اضافت پانیه در و مبتدا (اختیار لقمان لامیه و خبر) (محصول بیت) کنج صبر یعنی صبر بوجاغی و یا صبر خزینة سی لقمانک مختار بدر یعنی حکیم مشرب کر کدر کنج صبر اختیار ایله (زیرا هر کینه ک که صبری یوقدر حکمتی یوقدر) (یعنی کنج صبر مختار لقمان در) پس هر کس که انک مختار یعنی اختیار ایلدی حکیم مشربدر * حکایت * در اینم زاده در مصر بودند یکی علم امر خت و دیگری مال اندوخت آن علامه مصر شد و این عزیز مصر کشت پس این توانگر بحشم حقارت در فقیه نظر کردی و کفتی من بسلطنت رسیدم و تو همچنان در مسکنت بماندی کفت ای برادرشکر نعمت باری تعالی رفعت که میراث پنهان بران یافتی یعنی علم و تو میراث فرعون و هامان یعنی ملک مصر * آموخت و انداخت بویکی فعلا و قیاس باء حکایه الیه اولی ایدی (بعض نسخده اندوختدن صکره عاقبة الامر واقعه در) (آراسم اشارتدر کاسب علم و این کاسب ماله) (علامه عصر را میده در علامه مبالغه صیفه سید مذکر و مؤنثه صفت او اور عصر زمانه دیرل) (عزیز مصر لامیه در) (با حرف مصاحبت) (چشم حقارت پانیه در حرف صله) (فقیه یعنی کاسب علم) (فقیه پانیه فقیر یازان تن صحیحه مخالف یازمش) (کردی و کفتی یازی حرف حکایه در) (با حرف صله) (سلطنت پادشاه لقدر) (همچنان اولیکی کبی دیمکدر یعنی کسب علمدن اول نیجه که مسکین ایدکینه آنجلین مسکین سین دیمکدر) (مسکنت مصدر در) (شکر نعمت مصدرک مفعولانده اضافتیدر و باری به اضافت لامیه در) (باری عربیده خالق معناست در) (یعنی علم یوقدر مصنفکدر میراث فرعون لامیه) (هامان وزیر فرعوندر دیرل که فرعونک ربو پشته اول اقرار و اعتراف ایلین و دعوی الوهیتی تصدیق ایلین هاماندر) (یعنی ملک مصر بوده شیخکدر) (محصول ترکیب) مصرده ایکی بکراده و ارایدی بریسی کسب علم ایدردی و بریسی کسب مال عاقبت اول علامه عصر اولدی و بوعزیز مصر یعنی حاکم مصر پس بو غنی قدراش عالم قدراشده حقارت کوزیلده ایدردی و دیرایدی بن سلطنته ایرشدم و س اولیکی کبی مسکنتده قالدک عالم دیدی ای قدراش خدایک شکر نعمتی بنم اوزر به در که انبیا میراثی بولدم که (العلماء ورثة الانبیادر) و سن میراث فرعون و هامان که انلر بر زمان بو سلطنت سبیلده دعوی الوهیت ایدردی * مشوی * من آن مررم که در پایم بماند * نه زنبورم که از نیشم بماند * (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (پایم میم معناده بماند فعلانه مقید در ضمیر منصوب متصل معناست) (بماند فعل مضارع جمع غائب او اول دیمکدر یعنی چکنزل) (زنبوراری جنسده دیرل) (که حرف رابط صفت) (نیش اول اکثرد که آری و غیره سی آتو کله صوفاریش پشته دست یازان اولی و انسی یازیش با حرف تأکید) (نانشده فعل مضارع جمع غائب ابکار لردیمکدر) (محصول بیت) ن اول قرینجه دیمکه بنی یافوده چکنزل یعنی اول حقیر سکه حقارتدن بنی یامال ایدر اول آری دکلم که نیشدن ابکار ل یعنی اول موزی دکلم که مظلوملر بشدن فریاد و فغان ایدر * کجا خودشکر این نعمت کز ارم * که زور مردم از اری ندارم * خودات تأکید (شکر این نعمت مصدرک مفعولانده اضافتیدر) (کز ارم فعل مضارع تکلم و حده ادا ایدرم دیمکدر بومعنایه اولان کز ارم زالبه یازیلور پس ذال الیه یازانلر بوادای بلرلر ایش که حرف بیان نعمتی

ملک برادر فقیه برادره اثر
یوسف علیدا السلامه افتخار
ایستادم بوجواب ویرمش
اولس ایدی رنگین دوشردی
لیکن جهنم نشاء اشو پاسخ
اضائف راسخی تدارک
ایده مامسی بنده علمت شرفی
تویر ایدر لکن علم الیه مال جمع
اولی زهی سعادتدر
طابع

رد این سید علی

ردشعی

ردشروی و شعی

بیان ایدر (زور می دم آزاره صدرک مفعولند اضافتی در می دم آزار و صف تر کیدر می دم انجید یعنی
 دیمکدر و یا حرف مصدر (ندارم طرغم) یعنی بنم زور د بو قدر (محصول بیت) بونعتک شکر بی قنده
 ادا ایدرم یعنی ایده مز مکدر می دم انجید بحالک زورم بوقدر یعنی کیمسه به جفا و ادا ایلکه قادر
 اولد بغم بر عظیم نعتدر بس بونعتک شکر بی قنده ادا ایده بیلورم یعنی ایده مززم * حکایت *
 درویشی را شنیدم که در آتش فاقه مسوخت و خرقه بر خرقه می دوخت و تسلی خاطر خود بدین
 بیت می کرد * آتش فاقه بیایه فقر آتشی دیمکدر (خرقه بونده پاره معناسه) در او ای خرقه برینه
 رقه یازان بایندن بازمش (مسوخت و می دوخت و میگرد حکایت حال ماضی نورد) تسلی نفل
 بایندن مصدر در (خاطره اضافتی مصدرک مفعولند اضافتی در) (خوده لامیه) (محصول ترکیب)
 بر درویشی ایستد مکدر فقر آتشنه بر روی و پاره پاره اوزره دیگر دی یعنی بیماری و کندی خاطر بی
 بو بیتله تسلی ایدری * بیت * بنان خشک قناعت کنیم و جامه داق * که بار محنت خود به که بار
 منت خلق * نان خشک بیایه جامه داقده بویله (که حرف تعلیل) (بار محنت خود بیایه و لامیه در
 بار منت خاقده بویله در) (محصول بیت) قوری انکله قناعت ایدرز و بایده لوم فعل مضارع
 و یا فعل امر اوله دخی فقر اخر قه سیله یعنی لباس فاخر استمزز را کندی مختصر بویکی بکدر خلقک
 منتی بو کندن یعنی خلقک نفایس و لباسی همچون منت داری اولقن محنت دار فقر و فنا اولقن بکدر
 * کسی گفتش چه نشینیکه فلان در بن شهر طبع کرم دارد و کرم عجم میان بخد مت آزادگان
 بسته و بر در دلها نشسته اگر بر صورت حال تو مطلع کردی باس خاطر عزیزان منت دارد گفت
 خاموش که در نیستی مردن به که حاجت پیش کسی بردن که گفته اند * کسی یا حرف وحدت
 (گفتش شین ضمیر درویش را جعفر) (که حرف تعلیل) (فلان بونده شخص ذوی العقولدن کنایت در
 (کرم عجم بیایه در کرم عام معناسه در) (با حرف صله) (خدمت آزادگان مصدرک مفعولند اضافتی در
 (در دلها لامیه در مجازا) (صورت حال تو لامیه در) (باس باعجمه حفظ معناسه در) (و خاطره
 اضافتی مصدرک مفعولند در) (عزیزانه لامیه) (خاموش فعل امر مفرد مخاطب اسم اول دیمکدر
 که حرف تعلیل) (نستی یا حرف مصدر در بوقلی دیمکدر) (که حرف تفضیل در من معناسه حاصلی
 من تفضیلیه معناسه در حاجت بردن مقدم مفعولیدر) (و پیش ظرف مکانی و کسی به اضافتی
 لامیه در) (و یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) بر کیمددرویش بدی نه او ورر سنکه فلان کیمسه
 بوشهرده طبع کرم و کرم عجم صاحبیدر آزاد دل یعنی ایول خدمت نه بل بغمش اگر سنک صورت
 حال که مطلع او ورر عزیزل خاطر بی رعایت ایدر یعنی سز عزیزل خاطر بی رعایت ایلکی
 جانه منت پیاوردرویش دیدی ایسم اول زربا بوقنده اولک بکدر کیمسه او کینه احتیاج ایلدوب
 عرض ایلکدن زربا دیمکدر * قطعه * هم رقه دوختن به الزام کنج صبر * کر بهر جامه
 رقه برخوا جکان نوشت * رقه بونده به معناسه در (دوختن مصدر در دیمکدر معناسه
 (رقعه مقدم مفعولیدر) (الزام کنج صبر مصدرک مفعولند و بیایه اضافتی لیدر) (الزام مصدر در
 افعال بایندن برنستنی برنسته بیایه در می بونده مراد کنج صبری نسته لازم ایلکدرو یا کنج
 صبره ملازم اولمقدر صبر کنج اضافتی استعاره طریقه در زیر صبرک بوجنی اولمقدر بیایه
 او تو اوب صبر ایلدی بوجنه مجازا کنج صبر در سازلنده بو کافیه الیه (الزام بونده اعتنائی
 معناسه در دین مقامه مناسب سو بلامش زربا اعتنائی قوجه در که عجم در اغوشله تعبیر ایدر
 اول ایسه التزامک معناسه در الزامک دکل (کز من تفضیلیه معناسه در بعض نسخه ده کز برینه
 از واقع در اصح بویله اولمقدر اگر چه که اکثر نسخه ده کز واقع در) (بهر جامه لامیه) (رقعه
 بونده کاغد پاره سیدر که انده حسب حال و یا عرض حال یا زوب اکبره صورت در) (برخوا جکان

ردشعی

رد سروری

لامید در اکا بر قافیه دیمکدر (نوشت بونده نوشتن معنای سه در (محصول بیت) می به اوزره
 دکت و فسد صبر بوجفی لازم ایلت یکدر جا به ایچون اکا بر قافیه رفته و عرض حال یازمقدن
 یعنی یالی لباس کبوت بر بوجفده صبر ایدوب اوتور مقی خواجد لره اباس ایچون عرض حال
 یازمقدن افضل و احرا در * حقا که با عفو بت دوزخ برابرست * رفتن بیای مردی همسایه
 در بهشت * حقا بوافظی عرب قسمده استعمال ایدر حرف نفی الله مثلا حقا لا آتک دیر لر
 اما بحج صدق مقامنده استعمال ایدر حقیقت حال و حقیقت امر دیکر رده قسم معناسیده
 مراد اولسه تکلی وار (که حرف بیان) با حرف مصاحبت (عفو بت) تنکجه معنای سه در
 دوزخه اضافت لامیه (با حرف مصاحبت) پای مراد اصطلاح کرده شفیع و معین معناسیده در
 تنکه بوستانده بیورمشدر (بیت) یکی گفتش ای مجلس آرای مرد (که بود اندرین مجلس
 پای مرد) یاه مصدری لاحق اولافله شفاعت معناسنی افاده ایدر تنکه اسانی دیوانده واقعدر
 (بیت) خود کرده ایم کار اسانی درست و راست (از غیر پای مردی همت ندیده ایم)
 پس بونده پای مرد و پای مردم یازانلر مذکور اصطلاحه واصل اولما مشلر (همسایه به
 اضافت لامیه در) در حرف صله در بامعناسنه (محصول بیت) حقیقت حالیکه جهنم عذایله
 برابر در قوشی شفاعتیه و معاونتیه جسته کتمک یعنی غیر بلرک عون و عتایله حضوره و ذوقه
 واصل اولق جهنم عذابنه مقارن اولقدر * حکایت * یکی از ملوک بحج طیبی حاذق بخدمت
 مصطفی علیه الصلوٰه والسلام فرستاد مالی چند در دیار عرب بود کسی بخریق پیش او نه آمد و معالجی
 زوی در نخواست روزی پیش سید الانبیه علیه الصلوٰه والسلام آمد و کله کرد که مرای معالجت
 اصحاب فرستاده اند و درین مدت هیچکس بمن التفات نکرد تا خدمتی که برین بنده معینست
 بجای آرم رسول علیه الصلوٰه والسلام فرمود که ای طایفه را طریقیست که تاشته اغالب نشود چیزی
 نخورند و هنوز که اشتها باقی باشد دست از طعام بازدارند حکیم گفت ای خدمت موجب تندرستی
 پس زمین خدمت بیوسید و رفت * حاذق ماهر دیمکدر (کسی یا حرف وحدت) با حرف
 مصاحبت (تجر بنی یا حرف وحدت و یا تنکیر) معالجتی یا عیدیه بویه در (در نخواست در حرف
 تأکید) روزی یا حرف وحدت (کله کاف بحکم کسر یله شکایت معناسنه در) مرایی دیمکدر
 (برای معالجت اصحاب) برای یاه اصلیه الیه ادات تعلیل معالجیه به اضافتی لامیه در و اصحابه
 مصدر رک معفوانه اضافتیدر (درین مدت یعنی بوقدر زمانده که بونده اوتور دم) هیچکس
 هیچ کیمه دیمکدر (تا حرف تعلیل) خدمتی یا حرف وحدت بجای آرم برینه کتورم یعنی
 ادا ایدم دیمکدر (طریقیست یعنی قاعده) با حرف وحدت (که تا حرف توقیت مادام معناسند
 (و هنوز که بوکه حرفی هنوز دن صکره یاز مبوب باشد دن صکره یازان محملده یازممش
 (بازدارند افتنده کرو چکرلر دیمکدر اما مراد ترک اکل ایدرلر دیمکدر متون قدیمده برآرند ده
 دوشمش بازدارند بدلی پس برآرند دینه اعتراض ایلین کنندی معترض واقعدر زیرا ایکی
 ادادن مقصود بر در (موجب جیمک کسر یله سبب دیمکدر) تندرستی به اضافت لامیه در (و یا
 حرف مصدر) بازدارندک معناسنی کر طوتارلر دین معنایی کرو طومش (محصول ترکیب)
 بحج پادشاه لرندن بریسی بر حاذق طبیب حضرت پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام خدمته
 ارسال ایلدی برنجیه بیل دیار عربده اولدی کیمه تجربه طریقیله او کتدی کلدی یعنی اصحابدن
 کیمه بونی تجربه اندیکه بوک بوفنده بر حذا قتی وارمیدر دیو و بوندن بر معالجه ده طلب
 ایلدی برکون حضرت سرور کائنات علیه الصلوٰه والسلام قائمه کلدی و شکایت ایلدی که
 یعنی معالجه اصحاب تجره ارسال ایلدیله بوقدر مدت که دیار عربده اولدم هیچ کیمه بکا

رد ابن سید علی
 و سروری

ردشعی
 و سروری

الانبات ایلمسی تاریخ دمت که بویند نك اوزرینه تعین اولمدر ادا ایلمی حضرت علید الصلوة والسلام
 یوردیکه یوطائفه اصحابك بقانونلری واردر مادامکه اشتهازی غالب اولیه رنسنه بیرزل
 والآن اشتهازی باقی ایکن اللربن طعمامدن چکرلر حکیم دیدی صحت وتندر سلیکه سبب
 نومعنادر اندن صکره زمین خدمتی اویدی و کندی * مثنوی * سخن آنکه کند حکیم آغاز *
 یا سرائنکشت سوی لقمه دراز * سخن کندی مفعول اولی (آغاز ابتدا دیمکدر ومفعول ثانیه سیدر
 یا حرف عطف قدر او وام معناسنه) انکشت برمقدر امامر ادا دل در مجاز مرسل طریقله سرائنکشت
 بر مق اوجی دیمکدر بونک کیلر اضافته ده اوقونور وزن تحمل ایلمدیکی برده سرائنکشت کندک
 مفعول اولی (وسوی لقمه لامیه ومفعول ثانیه سیدی در) و دراز نالشی (دراز دالک فحی و کسر یله
 از وزن دیمکدر) محصول بیت (بوییت لف ونشر طریقله مابعدنه مرهوندر پیورر که
 حکیم سوزه اولوقت ابتدا ایدر یعنی سوز سوبیلکه اولوقت باشلرولقمه جاننده برمعین او اوقت
 اوز در یعنی طعمام اکل ایلمکد اول حینده ابتدا ایدر * که زنا کفتنش خلل زائد * یازنا خوردنش
 بخان اید * که حرف بیان (ناکفتن سوبیلامک) وشین ضمیر حکیمه راجعدر (خلل بونده ضرر
 معناسنه در) زاید فعل مضارع مفرد غائب (بونده طوغه دیمکدر) زایدندن یعنی صادر اوله
 (یا حرف عطف) ناخوردن عمامک (شینینه حکیمه راجعدر) یا حرف صله جانه کلکدن مراد
 مخصوصه یه قریب اوله دیمکدر (محصول بیت) حکیم سوزه شول دمده ابتدا ایلر که سوبیلامکدن
 ضرر مترتب اوله و بیکه این او اوقت اوزادر که ییسا مکدن مضطرب اوله یعنی مخصوصه یه
 قریب اوله * لاجرم حکمتش بود کفتار * خوردنش تندرستی اردبار * لاجرم لاشک ولاشبه
 دیمکدر (حکمتش شین معناده) کفتار مفعیددر (کفتارش حکمت بود دیمک اولور مبتدا وخبر
 طریقله) خوردنش مبتدا (آرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتنه) خوردنه راجع
 ضمیر در (وتندرستی مفعول اولی و بار ثانیسی) وجهله فعلیه خبر مبتدادر (بار حاصل و نتیجه
 معناسنه در) (محصول بیت) حکیم مذکور کی اینجه شک یوق که کفتاری حکمت اولور
 و بیه سی تندرستی حاصل و نتیجه کنورر یعنی کلامی محض حکمت و طعمام اکل الیه سی
 محض صحت اولور * حکایت * یکی توبه بسیار کردی و باز شکستی تا یکی از مشایخ بدو گفت
 چنین می دارم که بسیار خوردن عادت داری و قید نفس را از موی باریکتر ست یعنی توبه و نفس
 را چنین که تویی پروری زنجیر بکسلاند و اید روزی که ترا بدرد * یکی مبتدا (توبه کردی شک
 مفعول اولی) و بسیار ثانیسی (وجهله فعلیه خبر مبتدا در) (وجهله اسمیه مستأنفدر) (توبه
 بسیاره اضافت ایدنلری وجه ایلمشدر) و باز شکستی تقدیری (توبه را باز شکستیدر) (یا حرف
 حکایه در) ناجاژ در که حرف انتها اوله (الی معناسنه) (وجاژ در که حرف تعامیل اوله
) قید نفس لامیه در نفسک باغی دیمکدر (باریک) بای عربی ورائک کسر یله اینجه دیمکدر
 (و ترادآت تقضیل انحرک دیمکدر یعنی توبه حضرت شیخ مذکور شیخک قید نفس قولی
 تفسیریدر) و نفس را چنین که تویی پروری و او حرف حال (نفس می پرورینک مقدم مفعولیدر
 و را ادآت مفعول) پروری فعل مضارع مفرد مخاطب (پروریدندن) زنجیر موی مناسبیله
 مذکوردر (بکسلاند یا حرف تأکید) کسلاند کاف محکم ضمی وسینک فتحیله فعل مضارع
 مفرد غائبدر (کسلیدندن قرار دیمکدر) (و آید فعل مضارع مفرد غائبدر ایدندن و فاعلی
) روزدر یا کون کلور (یعنی بر کون اولور) که حرف بیان (و یا حرف صفت تراستی دیمکدر
) (یا حرف تأکید) (در دالک فحی و کسر یله ورائک فتحیله فعل مضارع مفرد غائبدر ایدندن
) (محصول ترکیب) بر کیمسه چوق توبه ایدردی وینه صیردی حتی مشایخک بری اکاددی شوبله

رد سروری و شمی

درس‌رویی و شمع

ردشمنی

ردشمنی

مطلب

اکرام که چوق یك عاد تکدر حال بو که نفس قید که توبه در قیلدن انجر کرد و نفسی شو بجلین که سن بسلسله سبن زنجیر قرار و بر کون واقع اولور که سنی یتار * بیت * یکی بجه کرک می پرورید * چو پرورده شد خواجه را پرورید * بجه بای عربی وجیم عجمیه انیکه دیرل بوری به ده تشدید ضرورت وزن ایچون کلمشدر (کرکه اضافتی لامیه در) می پرورید حکایت حال ماضیدر بسلردی دیمکدر (چو حرف تعلیل) پرورده شد بسلندی دیمکدر زرا اسم مفعول انلرده افعال عامه مک برله مقید اولغندرگاه اولور که قید حذف اولور قرینه قائم اولدیغی برده (پس بسلمش اولدی دینلر بو تحقیقندن آگاه کل ایش (خواجه دن مراد صاحبدر) ورا ادآت مفعول (بحرف نا کید) درید فعل ماضی مفرد غائب یرتدی دیمکدر (محصول بیت) برکیمه قورد ایکنی بسلردی یعنی تریه ایدردی چونکه تمام بسلندی یعنی بو بودی صاحبی یرتدی یعنی هلاک ایلدی * حکایت * درسیرت اردشیر بابکان آمده است * معلوم اوله که شاهنا مده مسطور اولان اردشیر ایکیدر (برسی اردشیر بن اسفندیار بن کستاب شاه که اسفندیار رویین تن دیمکله مشهور در) برسیده اردشیر بن ساسا ندر که بابکانک قزی اوغلیدر (زیرا بابکان قزینی ساسانه وردی) واردشیراندن متولد اولدی (امدی بابکان قید احترازیدر اردشیر بن اسفندیار دن که اردشیر بن بابکانک یدنجی جد اعلا سیدر) بوده معلوم اوله که حضرت سید الانبیا اول برپا دشا هک فوتندن صکره وارث سلطنتی قلمسه ساسانیلردن برسی الوی پادشاه ایدرلردی امام عمر رضی الله عنه خلافتدک حال بویه ایدی اندن صکره بوقانون مر فوع اولدی فاحفظ * که حکیم عرب را برسید که روزی چه مایه طعام باید خورد گفت صد درم سنک کفایت می کشد گفت این قدر چه قوت دهد گفت هذا المقدار بحکام و ما زاد علی ذلک فانت حامله یعنی این قدر ترا پای همی دارد و هر چه برین زیادت کنی تو جمال آتی * بابکانده بابکده اردوان نام پادشا هک بکلردن برینک اسمی سیدر (پس بابکانی جمع ظر ایا این اصل قصه بلز ایش (حکیم لفظنی یاه وحدتله ایراد ایلین جمیع نسخه لره مخالف یازدیغندن غیر معناسی بوقدر (روزی یعنی هر روز) مایه بونده مقدار معناسنه در (درم درهم معناسنه در) صد درم سنک یوز درهم طاش وزنی دیمکدر (قدر قافک و دالک فحله لیه و سکون داله بر معنایه در) یعنی مقدار معناسنه در (هذا اسم اشارت محلامر فوع مبتدا (المقدار لفظ امر فوع نعتی و با عطف بیانی) بحکام فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعلی هذا ید راجع تحتند ضمیر (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعولی (وجه فعلیه محلامر فوع خبر مبتدا در (وجه اسمیذک اعرابدن محلی بوق جمله مستأنفه (واو حرف عطف ما الذی معناسنه اسم موصول محلامر فوع مبتدا (زاد فعل ماضی مفرد مذکر غائب فاعلی تحتند مایه راجع ضمیر) علی ذلک جار مع المجرور زاده متعلقدر جمله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدر مانک (فانت فامبتدا اسم موصول اولدیغیچون خبره داخل اولمشدر) انت ضمیر مر فوع منفصل محلامر فوع مبتدا (حامل لفظ امر فوع خبر ضمیر محلامر فوع مض فایه جمله اسمیه محلامر فوع خبر مبتدا اولدر که اسم موصولدر (و بوجه ذک اعرابدن محلی بوق معطوفدر جمله اولی به حضرت شیخ بو عربی ترکیبی شرح ایدوب پیورر (یعنی این قدر بو مقدار دیمکدر) همی ها حرف نا کید (زیادت معلوم اوله که مصادر او اخرنده واقع اولان تازی عرب کرد یازار واکاناه مربوطه دیرل) اما عجم گاه هاء رسمی شکنده یازار و او قور (و گاه اوزون یازوب تا او قور دولت و سعادت تازی کبی و بوناه نام مطوله دیرل فاحفظ (جمال آن اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و یا ضمیر خطاب (محصول ترکیب) اردشیر بن بابکانک اخلاق و اطوارنده وارد اولمشدر

یعنی الٰه طریقه مذکور در که عرب حکیمه صور دیگر کونده بمقدار طعام یک ک حکیم دیدی
 یوزدرهم طاش آخری کفایت ایدر اردشیر دیدی بو قدر نه قوت و بر یعنی بدنه بو مقدار بترمی
 حکیم دیدی بو مقدار سنی کو ترو بو مقدار دن زیاده بی سن کتور رسین یعنی بو مقدار طعام سنی
 ایاق اوزره طوتار حاصلی قیام بدنه کافیدر وهر نه که بو مقدار اوزره زیاده ایدر سن الٰه
 حالی سین دیمکدر * بیت * خوردن برای زیستن و ذکر کردنت * تو معتقد که زیستن از بهر
 خوردنت * خوردن مبتدا ما بعدی خبری (برای ادات تعلیل (زیستنه اضافتی لامیه در (و ذکر
 کردنت) مقدم مفعولیدر (تو مبتدا) معتقد خبری افتعال یابندن اسم فاعلدر (که حرف بیان
 زیستن مصدر در یرلک معنایسته (بهر ادات تعلیل (خوردنه اضافتی لامیه در (موصول بیت)
 (یک یک حیاتمه اولوب ذکر حقه مشغول اولق ایچوندر سن ایسه معتقد سین که حیاتمه اولق
 یک یک ایچوندر) یعنی صاغ اولق طعام اکل ایلک ایچون اوله * حکایت * دودرو بش خراسانی
 ملازم صحبت یکدیگر سیاحت کردند یکی ضعیف بود که بهر دوشب افطار کردی و آن دیگر
 قوی که روزی سه بار خوردی قضا را بر در شهری بتهمت جاسوسی گرفتار آمدند بهر دورا
 بخانه کردند و درش بکل بر آوردند بعد از دو هفته معلوم شد که بی گناهند در بکشاند قوی را
 دیدند مرده وضعیف جان سلامت برده در بن عجب ماندند حکیمی گفت خلاف این عجب بودی که
 ان یکی بسیار خوار بود طاقت بی توانی نداشت هلاک شد و ان دیگر خویشتن دار بود رعادت خود
 صبر کرد و سلامت ماند * خراسانی یا حرف نسبت (ملازم صحبت اسم فاعلک مصدره اضافه تیدر
 (ملازم اولنده که حرفی زیاده ایلین زائد الیش (و یکدیگره مصدرک مفعولنه در (سیاحت
 سینک کسر یله مصدر در ساح یسج دن (یعنی ضرب بابک اجوف یابندن کتمک دیمکدر
 ذهاب معنایسته (کردندی یا حرف حکایه (بهر یا حرف ظرف (وهر ادات تحسین (افطار
 لغنه صومی ایچقدر (اما بونده مطلق اکل مر ادر (افطاری با و حدتله ایراد ایلین زائد الیش
 کردی (یا حرف حکایه در (قوی دن صکره بر بودم قدر در که حرف تعلیل (روز بونده خوردنک
 ظرفیدر و یا حرف وحدت سه بار اوچ کره دیمکدر خوردی یا حرف حکایه (قضا را نا کھانی
 دیمکدر بعض نسخه ده اتفاقا دوشمشدر (در شهری لامیه (و یا حرف وحدت (یا حرف مصاحبت
 سیبیتی متضمن (تهمت جاسوسی لامیه (و یا حرف مصدر (بخانه بعض نسخه ده در خانه دوشمش
 (در حرف صله در بامعناسته (و یا حرف وحدت (وهمزه حرف توسل برخانه ایلندیلر) یعنی
 حبس ایلندیلر (درش ضمیر خانه را جعفر (یا حرف مصاحبت (بکل بر آوردند بالطفیله پادیلر
 یعنی دیوار اوردیلر بو معنای حرفیله مستعملدر (بس در حرفیله یازانلر بو استعمالدن آگاه دکل ایملر
 (عجب بودی (که حرف تعلیل (بسیار خوار و صف ترکیبی در چوق بیچی معنایسته (طقت بی توانی
 مصدرک مفعولنه اضافه تیدر (نوابونده التزاما آق معنایسته در نوانک لغتلر ده مذکور اولان
 معنای بی بونده جمع ایدوب محله مناسب و ملایمی تعیین الیوب توانی زاد ایله تفسیر ایدنه
 اعتراض ایدن کندی معترض اولشدن یاسی حرف مصدر در (خویشتن دار و صف ترکیبی در
 کندینی حفظ ایدمی یعنی پرهیز کار که طعام اکل ایلک زیاده تقید ایلردی بلکه احتمالا اوزره
 اولوردی (سلامت یا حرف ظرف و یا حرف مصاحبت (موصول ترکیب) ایکی خراسان درویشی بری
 برینک صحبتنه ملازم اولوب سیاحت ایدر لردی یعنی متحد اولوب عالم سیرین ایدر لردی بریسی
 ضعیف ایدیکه ایکی کیمده بر افطار ایدردی و اول بر بسی قوی ایدیکه کونده اوچ کره بیت
 بردی نا کھانی بر شهرک قپوسنده جاسوساق نهمنیله گرفتار اولدیلر ایکی سیز بله برخانه یه حبس
 ایدوب قپوسنی دیوار ایلدیلر یعنی طاشله و یا کر بیج ایله اوردیلر ایکی هفته دن صکره معلوم

ردشمنی

ردشمنی

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

اولدیکه بی کمال در قوی بی اچد بیلر قوی بی کور دیلر که اولمش وضعیف جانی سلامتیه
ایلمش یعنی اولمکدن خلاص بولمش خلق بو خصوصده عجبیه قالدیلر یعنی تعجب ایلدیلر
بر حکیم انده حاضر بولوب دیدی بولک خلاقی عجب ایدی یعنی ضعیف اولوب قوی سالم
قالسه زیرا اول بریسی اکول ایدی که کونده اوچ کره بردی پس اچلفه طاقت کنسور مدی
هلاک اولدی واول بریسی کنسور اکل وشریدن حفظ ایدوب پرهیز ایدردی پس عادت
اوزره آچلفه صبر ایلدی و سلامتیه قالدی * قطعه * چوکم خور دن طبیعت شد کسی را *
چو سختی پیشش اید سهل کیرد * طبیعت بونده عادت و خوی معنا سنه در (سختی یا
مصدریه ایل شدت معنا سنه در (سهل اسان معنا سنه در (محصول بیت) چونکه بر کیمسه
ازیمک عادت و خوی اولدی یعنی چوق بیک پیما که معناد اولدی اوسته شدت کلنجه
آسان طونار یعنی بر نیجه کون طعام بولسه و یا مدت مدیده حبس اولسه مذکور لکبی چوق
زحمت چکیر * و کرتن پرور ست اندر فراخی * چو تنکی بیند از سختی بمیرد * تن پرور وصف ترکیبدر
تن بسلیمی (یعنی چوق بیچی) فراخ کیک معنا سنه در یعنی واسع (و یا حرف مصدر وسعت
دیمکدر) تنکی تقیض فرا خیدر (محصول بیت) واکرر کیمسه وسعت و بوللقدنه تن پرور اولوب
اکول ویمکه بی صبر و بی احتیاط اولورسه چونکه طارلق و مضایقه کوره آچلق شدندن یعنی
مخمسه دن اولور * حکایت * یکی از حکمای سمرش رانهی کرد از بسیار خور دن که سیری
مر در انجور دارد گفت ای پدر کر سنی بکشد نشنیده که ظریفان گفته اند سیری مر دن
به که کر سنی بردن گفت اندازد نکه دار که قال الله تعالی کلاوا و اشربوا و لاتسرفوا * سیری
(یا حرف مصدر) رنجور مر یض دیمکدر (کر سنه کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سینک
سکونیه اچ دیمکدر که عریضه جوعان دیرلر (و کاف هاء رسمیدن بد لدر) و یا حرف
مصدر (یا حرف مصاحبت) سیر سینک کسری و یا مجهول ایل طوق دیمکدر که عرب
شعبان دیر) و یا حرف مصدر (به یک که حرف تفضیل) اندازه مقدار (نکه دار حفظ ایل) کلاوا کافک
ولامک ضمه لیه فعل امر جمع مذکر مخاطب نصر یانک مهور الفاسندن اکل ایلک یعنی
یک (و اشربوا و او حرف عطف) اشربوا فعل امر جمع مذکر مخاطب علم یانکدن ایچکز دیمکدر
(و لاتسرفوا فعل نهی جمع مذکر مخاطب در افعال یانکدن اسراف ایلک) یعنی بیهوده و ایچمه ده
حددن تجاوز ایلک دیمکدر (محصول ترکیب) حکیمان بریسی اوغلنی چوق بیکدن نهی
ایلدی که طوقلق شخصی مر یض طور یعنی مر یض ایدر اوغل دیدی ای بابا آچاق اولدر
حاصلی طوقلقدن آدم مر یض اولور اما اچلقدن اولور ایشتماشیم سین که ظریفلر دیمش
طوقلقه اولمک بکدر آچلق چکمدن بابایی دیدی ای اوغل اندازکی رعایت ایله یعنی نه قتی
طوق اول که امنلا اولوب مر یض اوله سین نه قتی اچ که مخمسه و اروب هلاک اوله سین زیرا
خدا قوللرینه بیور مشدر یک و ایچک اما اسراف ایلک یعنی خداوندالی رعایت ایدوب حددن
تجاوز ایلک دیمکدر * بیت * نه چندان بخور کرد هانت بر آید * نه چندان که از ضعف جانت
بر آید * نه حرف نفی (معناده بخور امرینه مقیددر نهی معنا سنه چندان مخور تقدیرنده در) کر
که حرف بیان (و یا حرف تعلیل) مصراع ثانیه نه چندان صکره بر فعل تقدیر اولنور
(تقدیری چندان کر سنه مباش دیمکدر) که حرف تعلیل (محصول بیت) اولقددر چوق بیه
که اعز کردن چیه یعنی استفرغه محتاج اوله سین اولقددر دخی اچلق چکه که ضعفدن جانک
چیه یعنی حالت مخمسه و ارمق مقداری اچ اوله حاصلی آیت کریمه ایله عامل اولنکه شاعر دیر
(بیت) راجه خدا گفت کلاوا و اشربوا (در عقبش گفت و لاتسرفوا) رابدک معانی بوقاری

ردشعی

کله دیکله تعبیر اولین استعمالدن خبرد اردکلی بمش * قطع * بان که در وجود طعمه مست
 حفظ نفس * رنج آورد طعمه که بیش از قدر بود * طعام مبتدا (و بین بنام عاده فسد قید در
 (و حفظ نفس لامه و خبر مبتدا (رنج آورد که مقدمه و فعل ایدر (و طعام فاعلی (که حرف رابطه
 صفت (بیش یا عریض که سر یله زیاده معناسنه در (قدر قافک و دالک فتحه ل یله مقدار
 معناسنه در (محصول بیت) آنک بر یله که یعنی بویه ایکن حاصلی وجود حیوانه طعام
 اگر چه که حفظ نفس در یعنی حفظ نفس ایکن طعام مرض ایراث ایدر چونکه مقدار دن
 زیاده اوله حاصلی طعمه بدنه نافع ایکن حد اعتدال دن زیاده اولجه مرض کتور * کلشکر
 خوری بتکلف زیان کند * ورنه خشک دیر خوری کلشکر بود * کلشکر (وکل باشکر
 (وکلشکر شکرله کل مر باسنه در ل املا به نافع در (زیرا مسهلدر (تکلفدن مر ادا طر قله قدر
 (نان خشک پیانیه در قوری آنک دیکدر یعنی قفسه (دیر کج دیکدر بونده آچلقدن نکایدر
 (محصول بیت) اگر طوفله کلشکر بیرسک نافع محض ایکن زیان ایدر زیرا املا ایدر اگر چه
 بر مقدار شکمه مکله اسهل ایدر اما قفسه قوری آنکی اجله یساک فائده کلشکر حکم
 و بر حاصلی طوفله یک یک ضرر محضدر اما اجله اعتدال به نفع محضدر * حکایت *
 رنجور برا گفتند دلت چه میخواید گفت آنچه دلم هیچ نخواهد * بعضی نسخده (ان که
 دلم چیزی نه خواهد مال بردر (محصول ترکیب) بر مر بینه دید بر کوکله نه استر دیدی
 کوکله هیچ نسنه استر دو کن استر یعنی کوکله هیچ رسنه به طاب و راغب اولد بغن استر
 حاصلی کوکله نسنه استر چکن استر * بیت * معده چو پر کشت شکم در دخواست
 * سود ندارد همه اسباب راست * معده میک کسری و عینک سکونیه (و میث قتی
 و عینک کسریله ایکسیده بر معنای لغندر (عربده حیوان جنسک شیر دان مقامنده در
 انسانده (شکم معطوف در معنیه (و او عاطفه سزاومنی تجویز ایدوب معنی سنی چونکه شکم
 طعامله طولدی معده به در دقافدی (یعنی مرض حاصل اولدی دین ترزق معنی و بر مده
 فی نظیر در (درد مبتدا (و خاست خبری در دقافدی (یعنی ظاهر و هویدا اولدی (سود
 مبتدا فائده دیکدر (ندارد فعل نفی مستقبل طوماز یعنی ایکن دیکدر خبر مبتدا در (همه
 ادات تأکید جمیع کی (اسباب راست پیانیه (اسباب ندارد که فاعلیدر (راستدن مر اد حکم
 (یعنی صحیح اسباب (یعنی تجربه صحیح ایله مجرب اسباب مر اد اسباب معا جلد در اسباب
 معاش دین بینک فحواسنه ذره جه واصل اولماش (غرابت بونده در که تجربه صحیح ایله
 مجرب اولان معالجه نفع ایکن دینک کلامنه اعتراض ایس که مقامه مناسب دکل دیو
 (اما کندی معترض اولد یقندن خبردار دکل عی الله عنه (مصراع ثانی بر مقدار کلام اقتضا
 ایدر و یارس لفظی (محصول بیت) معده ایله شکم که تملی اولدی در دورنج هویدا و ظاهر
 اولدی بویه اولجه نفع ایکن جمیع معالجات صحیح و جازدر که در دخواست جله سنک اولنده
 بر حرف عطف تقدیر اولد پس مصراع ثانی بر مقدار محتاج اولماز و تقدیر جه معنی معده ایله
 شکم که تملی اولدی و در دورنج حاصل اولدی جمیع معالجات صحیح ایله صحت پذیر اولماز
 حضرت شیخک پیور دینی مبالغه طریقله در و الاعلاج که صحیح اوله البینه مرضی
 دفع ایدر حاصلی نافع اولور * حکایت * قصه بی رادر شهر واسط بر صوفیان در می چند
 گرد آمده بود هر روز مطالب کردی و سخنها یی باخونت کفتی صحب از غنت او خسته
 خاطر بودند و جز از تحمل چاره نبود صاحب دلی ازان میان کفت نفس را وعده دادن بضعه
 استرست که قصار ایدرم * بعضی نسخده (قصاص برینه بقال دوشمش (و شراحانی

ردشعی

ردسوری

در شرح جیم

یعنی چوق نسخه سنی
کور مشلر

در شرح جیم

رد ابن سید علی و سروری

یعنی من تفضیله معنایند در
دیکدر

رد شعی

اختیار ایلملر لیکن خطا ایلملر زیرا بودند صکره مذکور قطعه نك قافیه سی فاسد اولور
 زیرا بواب ایله بقل قافیه اولماز حال بوکه قطعه ده مذکور او لان گوشت و قصابدر بقال
 دکل (شهر واسط بغدادله بصره بيشده بر شهر در که بغداد جانیشدن کلن قلم اول دیار ده
 حاصل اولور انکی چون قلم واسطی دیرل (لیکن شرح شهر واسطی ذکر ایلملر ظاهر بودر که
 بو کتابی چوق کور مشلر (کردامده جمع اولمش دیکدر) مطابقت ناسی اسلوب عجم اوزره
 مطول کتابت اولنور (سخنهای باخشونت پیانیه در نامه قول کلمات دیکدر) کردی و کفتی
 یاری حکایت ایچوندر (اصحاب یعنی صوفیلر) ثننت فعل بایندن مصدر در ذات دیکدر
 یعنی بر کیم نك سور چوب ییقلدوغن استیکدر (بونده مراد جفا و اذادر) صاحب دلدن
 بونده مراد حضرت شیخ کنیدر و بو کتابده هر رده که صاحب دل بسورر کنیدلر مراد در
 دیکدر والعلی عندالله (از آن میان یعنی اصحاب ارالزندن) نفس را وعده (دادن بطعام
 نقشه طعامله وعده ویرمکک معناسی اولدر که ديه سین ای نفس ان شاءالله صدقات
 و زکوة کلدکده سکا اذلا نفایس ییدیرهیم دیو (محصول ترکیب) بر قصابک شهر واسط ده
 صوفیلر اوزره بر نیجد ایقه سی دین طریقله جمع اولمشیدی و هر کون ایقه سین مطابقت
 ایدردی و بونلره خشونتلی یعنی ایری یاری سوزلر سویلردی و اصحاب انک ثننت و جفا شنیدن
 خسته خاطر اولورل دی لیکن تحملدن غیریسه چارلری بوغیدی زیرا فقیر لایدی واداسته
 مالک دکلر ایدی اول جهنمدن هر نه بلا ایسه چکر لایدی ارالزندن بر صاحب دل دیدی
 نفسه طعامله وعده ویرمکک آسانر قدر قصابیه ایقه ایله وعده ویرمکدن نکه ادای دینه
 مالک اول میان مدیونلر وعده ویرلر (باخشونت بر نه ناخوش باز انلر نسخه له مخالف ناخوش
 یاز مشلر * قطعه * ترک احسان خواجه اولیر * کا حتمال جفای بوابان * ترک احسان
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (خواجه به اضافت مصدرک فاعلنه در) ترک مبتدا (اولیر خبری
 (که من تفضیلیه معنایند در) احتمال جفای بوابان ایکی اضافت بله مصدرک فاعلنه اضافتیدر
 (بوابان بواب نصار وزنی اوزره قیوچی دیکدر) والف و نون ادات جمعدر (محصول بیت)
 خواجه نك یعنی وزیرک و سائر اکابرک احساننی ترک ایلمک اولور قدر قیوچیلرک اذاجفاسین
 چکمکدن * تمنای گوشت مردن به * که تقاضای زشت قصابان * با حرف مصاحبت
 (تمنای گوشت مصدرک مفعولنه اضافتیدر) تمنای فعل بایندن مصدر در نونی مفتوح قلوب
 یایی الفه قلب ایلمک تصرفات عجمندر (که حرف تفضیلی) تقاضا تفاعل بایندن مصدر در
 (وضادی مفتوح قلوب یایی الفه قلب ایلمک تمنای کبیردر) زشته اضافت پیانیه در (وقصابیه
 لامیه) قصاب مبالغه ایله اسم فاعل درات پاره یعنی دیکدر مصدری قصب کلور قافک فحقی
 وصادک سکونیه (محصول بیت) اتارز وسیله اولمک یکدر قصابیلرک چر کین تقاضا لرندن
 یعنی ایلرک چر کین تقاضا لرندن چکمکدن اتمزلک چکمک یکدر * حکایت * جوائمردی را
 در جنتک تاتار جا حتی هول رسید کسی کفتش فلان بازار کان نوش دارو دارد اگر بخواهی
 شاید که قدری بدهد و گویند آن بازار کان بخجل معروف بود * جوائمرد سخنی معناسنده
 مستعمل اندوز (بس جوائمرد هماجوان دیکدر دین نامر دلک ایش (با حرف وحدت) را
 حرف صله در بامعنا سنه (تاتار دن مراد هوللا کوتا تاریدر که کافر لایدی) جراحی یا حرف
 وحدت (هول هنک قصبیه قور قنج که عرب مخوف در جراحیته صفتدر) نوش داره بونده
 فائده او معناسنده یعنی ابومرهم (قدری قافک و دالک قصبه لایله و یاه وحدتله بر مقدار دیکدر
 (و کوبنه و او حرف حال (محصول ترکیب) بر سخنی اره هوللا کوتا ناری چمکنده بر قور قنج باره

ایرشدی یعنی چنانکه یارماندی بر کیمسه اکادیدی فلان بازرگان نوش داروسی وار یعنی نافع
 مرهمی وار اگر دیلرسک جائز در که بر مقدار ویره و دیرل که اول بازرگان بخل الیه معروف ادی
 بیت * گریجایی نانش اندر سفره بودی آفتاب * تا قیامت روز روش کس ندیدی در جهان *
 بعضی بیه مطاع اولماد یعنی چون در جهان برشته جز بخواب یازمشلرا یکن صحیح نسخه له مخالف
 یازمشلر (محصول بیت) اکرم مذکور بازرگان سفره سنده اتمک برشته آفتاب اولیدی
 قیامتدک کیمسه جهانده ایدنیلی کون کومز دی زیر کیمسبه سفره سین اجزیدی حاصلی
 هیچ رکیمسه اتمکینک یوزین کور مندی * جوامرد گفت اگر نوش دار و خواهم دهد باندهد
 و اگر دهد منفعت کند باندکند بهر حال ازو چیزی خواستن زهر قاتلست * (محصول ترکیب)
 جوامرد دیدی اگر نوش دار واسنیم ویره و باوریه واکر ویره فائده ویره و باوریه بهر حال
 اندن بر نسبه استمک زهر قاتلدر * بیت * هرچه ازد و نان بخت خواستی * در تن افزودی
 از جان کاستی * دونان دونک جمعیدر اچا قلردیمکدر (خواستی فعل ماضی مفر دخیاط
 دیلدر دیمکدر) افزودی لازمه متعدی بیننده مشترکدر بونده لازمدر آرددک دیمکدر
 (کاستی ده بونده در ایکن بونده لازمدر اکسدک دیمکدر نشکه عریته نقص لازمه متعدی
 یشده مشترکدر) (محصول بیت) هر نسبه که اچا قلردن مثله استمک اگر چه تسمده ارتدک
 اما جاندن اکسدک یعنی نشکه اندن منفعت حاصل اولدی اما جانیکه نقصان محضدر
 زیرا اول نسبه بی دیلکله عریضه کسر و یردک * و حکیمان گفته اند اگر آب حیات
 فی المثل بابروی فروشد دانا نخرد * فی المثل میمک و ناک فتحه لریله فرضیات و تقدیر یاده
 مستعملدر فرضا دیمکدر (با حرف مقابله) آبروی یوز صوبیدر عرض معانسه (فروشد
 فعل مضارع جمع غایبدر صاهر و با صا تسمه) دانا عالم دیمکدر ایکن مرادعا قلدر الزاما
 پس دانایی عاقل الیه تفسیر ایدنه دخل ایلین کندی مدخولدر (نخرد خاتک فتحی و کسریله
 فعل نفی مستقبل مفر در صتون الماز دیمکدر) (محصول ترکیب) و حکیمدر دیمشدر اگر آب حیاتی
 مثلا یوز صوبینه صاهر سه عاقل و دانا صاتون الماز * که مردن بعزت به از زندگانی بمذات *
 (که حرف تعلیل) بعزت مردنه متعلقدر (زندگانی کاف عجم هاء رسمیدن بدلدر) (الف و نون
 تحسین کلام ایچون کاشدر) (با حرف مصدر) (مذلت مصدر میمیدر حقارت
 معانسه) (محصول ترکیب) دانا آب حیاتی یوز صوبینه الماز را عزت الیه اولمک ذلت و حقارتله
 زندگانیدن بکمر * بیت * اگر حنظل خوری از دست خوشخوی * به از شیرینی از دست ترش روی *
 حنظل حای مهله الیه وظای معجه الیه ابو جهل قر یوز بنه دیرل که بریه دد بترقر یوز شکنده اما
 ایری اولماز بلکه همان پیلاجی مقدارنده اولور زیاده آجیدر قرغه بوکن کی لیکن اطبا بعض
 علاجله اجیبین الوب انکله بعض امراضه علاج ایدرلر (خوشخوی و ترش روی را کسکونیه
 وصف کییدر ابی خویلی واکشی صورتلی دیمکدر) (محصول بیت) اگر مثلا حنظل یرسک
 خوش خوی اندن ترش اندن لذیذ و طلولو نسبه یکدن یکدر نشکه شاعر دیمش * بیت * اگر
 زهر یسه خوشدر یار اندن (کرکر سگری اغیار اندن) * حکایت * یکی از علما خورنده بسیار
 داشت و کفاف اندک بایکی از بزرگان که حسن ظن بلیغ در حق او داشت بگفت روی از توقع وی
 درهم کشید و تعرض سؤال از اهل ادب در نظرش ناپسند آمد * خورنده اسم فاعلدر بیجی
 معانسه مراد اهل و عیالدر (خورنده بسیاره مضاف ایدلرمعنی جانبته ناظر دکلامشدر) (کفاف
 بونده رزق معانسه در) (بایکی با حرف صله) (از بزرگان یکی بی بیان ایدر) (که حرف رابط صفت
 حسن ظن مصدرک فاعلنده اضافیدر) (و بلیغ بیاید) (حق اولامیه) (روی درهم کشیدک مفعول

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

حنظله غریجه غمره العلقم درلر

سند

رد سروری و شعی

صریحی (و ارتوقع غیر صریحی) و به اضافه مصدر که قاعده در توقع امید معنایست در بوند مراد
 عرض حال و طلب در (وی ضمیری عالمه را جعدر) و داشت و درهم کشید فاعلی یکی از بزرگان در (تعرض
 سؤال مصدر که مفعولش اضافه است در دین که تعرض دیکدر) (نظرش شین ضمیری یکی به راجع در
 (محصول ترکیب) علمان بر بسنک اهل و عیالی چوق ایدی و کفنی از اکا بردن بر بنه که انک
 حقنه حسن ظن بلیخی وار ایدی حالی سو بلدی بوزونی انک توقعیدن بورشدر دی یعنی
 عبوس الوجه اولدی و اهل ادیدن دینک عرض ایلک نظرند نایسند کلدی حاصلی نام مفعول
 کاری * قطعه * زبخت روی ترش کرده پیش یار غریز * مرو که عیش و رویت بلیخ کردانی *
 روی کرده انک مفعول اول صریحی (وترش ثانیه) و زبخت غیر صریحی (کرده ده هار سمی
 حرف ترتیب هار ترتبی بیلینلر کرده مرو دن حال طو توب خطا ایلش (پیش یار غریز لامیه
 و بیانیه در) پیش مرو که مقدم مفعولیدر (مرو فعل نهی مفرد مخاطب رویدنن کتمه دیکدر
 که حرف تعلیل) عیش عینک فتحیله بونده دیر لک مراد در (رو بر حرف استعلا و او ضمیر
 غائب یار غریزه راجع در انک اوزر بنه دیکدر عرب علیه دیر بونده معنی اکاد دیکدر (تلخ تانک
 قنخی و لاک سکونیه آجی دیکدر (نیز حرف عطف و او کی دیم کل تازه چند دسته حکایه سنه
 کاش ایدی و بعضی شارخ انده ذکرنی اهمال ایدوب بونده ذکر ایدوب و او عطف معنایست در
 دیمش و بعضی شارخ انده اهمال ایدوب بونده ذکر ایدوب بکنی خطا سنه حال ایدوب
 زیاده تعرض ایلش لیکن حقیقت حاله نظر اینجه محل تعرض دکل فتأمل (کردانی فعل
 مضارع مفرد مخاطبدر کردانیدنن ایلرسین دیکدر (عیش مفعول اول صریحی (وتلخ ثانیه
 و برو غیر صریحی (محصولیت) طالع کن یوزک اکشدوب عزیز یارک اوکنه وارمه زرا
 اکاده دیر لکی و صفای تلخ ایدرسین یعنی سنک بی حضور لغ کن اولده بی حضور او اور
 * بحاجتی که روی تازه روی و خندان رو * فرو بندد کار کشاده پیشانی * بحاجتی با حرف صله
 (که حرف بیان و یا رابط صفت) روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر رویدنن کیدرسین
 دیکدر (تازه روی و صف ترکیب در تازه یوزلی دیکدر کوچ یوزلی معنایست) خندان تازه رویه
 معطوف در خندان رو تقدیرنده یعنی کوچ یوزلی دیکدر (رو راک فتحیله فعل امر مفرد
 مخاطبدر رویدنن کیت دیکدر تنازع طریقیله ابکی وصف ترکیبیه مصر و قدر مصرع ثانی
 مقام تعلیلده واقعدر (فرو بونده ادات تأکید در) بندد فعل نفی مستقبل بناء مجهول معنایست
 با غلغله دیکدر (کار کشاده پیشانی به مضامد ریا بطنیله پس یاه بطنی به حرف وحدت
 دین ظاهر در که یائی گلبنده اثبات ایلش بوله اینجه خطا ایلش کشاده پیشانی وصف
 ترکیب در اچق آنلی دیکدر الی اچق معنایست (محصولیت) بر حاجته که کیدرسین تازه رو و خندان
 رویه کیت زیرا اچق آنلی انک ایشی با غلغله یعنی ایشی قیخ او اور منفعدر اما ز خندان حال ملو تانلر بحال
 ایشلر و رفتن دن مشفق در دین ابو و ارامش مصرع ثانیه معنایست آنلی اچلش اولان کیمسنک
 ایشی آشغده با غلغله دینی قتی آشغدن سو بلیش * آورده اند که اندکی در وظیفه اوزیادت کرد
 و بسیاری از ارادت کم بس از چند روز چون محبت معهود بر قرار نید گفت * آورده اند روایت
 ایشلر در (که حرف بیان) اندکی با حرف تکبیر (زیادت نا اسلوب بحسب در طول یازلشدر) (بسیاری
 یا سیده حرف تکبیر در) ارادت افعال یا بدن مصدر در نامطول یازلشدر زیادت کی (محبت معهود
 یا نید (محصول ترکیب) (روایت ایشلر در که صاحب دوات وظیفه سنه از اچق زیاده ایلدی
 (ارادت و محبتن چوق نقص ایلدی (یعنی ارادتنی ناقص ایلدی (و عالم نیجه کوندن صکره
 چونکه معهود محبتی قرار اوزره کورمدی دیدی * یت * بس المطاعم حین الذل تکسبها

ردشراح جیعا

رد سروری

رد ابن سید علی
 رد ابن سید علی و سروری
 در شعی
 رد شعی

اقد رمتصب والقد ر محفوض (بنس فعلدر افعال ذمدن) المطاع معرف بالام فاعلی مفردی
 مطعم (کلور) میك فتحی و طائک سکونی و عینک فتحیه بینان نسنهك اسیدر (مخصوص بالذم
 محذوفدر) تقدیری بنس المطاع مطاع (حین منصوبدر نکسینک ظرفیتله مضافدر ذله) نکسبها
 فاعلی تحتد محاطیدن نکایت ضمیر (و هاضمیر منصوب متصل مفعولی راجعدر مطاعه) اقدر
 قافک کسریله (چوملاک لفظا مر فوع مبتدا) متصب افتعال بایندن اسم فاعلدر و خبر مبتدا
 انصاب (لغتده دیکلوب طور مقدر) بونده مر ادچوملاک قیناقه در و او حرف عطف (قدر
 قافک فتحی و دالک سکونیه مرتبه و رفعت دیکدر لفظا مر فوع مبتدا) مخفوض اسم مفعول نفیض
 مر فوعدر و خبر مبتدا (مصراع ثانی مصراع اوله نسبت مقام تعلیددر) (محصول بیت)
 نه بر امن یجکلر در شول یجکلر که انلری ذل و هو ان وقتنده کسب ایدرسین زیرا اگر چه چوملاک
 آتش کنارنده طعماله مملود دیکلوب قینار یعنی اگر چه ذل و هو انله مکسوبک از یاد نعمته سیدر
 اما مرتبه و حرمتک انتفا صند باعیدر حاصلی دیلجینک یوزی قاره و طور بانی طلو دیکدر
 * بیت * نام افزو دو اب روم کاست * بی نوابی به ان مذات خواست * نام مبتدا تمکم دیکدر افزود
 فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی بیننده مشترکدر بونده لازمدر آرتدی یعنی زیاده اولدی
 دیکدر خبر مبتدا در آب روم لامیه و مبتدا کاست کاف عربیله فعل ماضی مفرد غائب لازمه
 متعدی بیننده مشترکدر بونده لازمدر اکملدی معنایسته خبر مبتدا در بی نوابی آرتقسزاق
 و فقیراق معنایسته در (مذات خواست لامیه در) مذات مصدر مییدر حقارت (و خواست
 فعل ماضیدر) خواستن معنایسته (یعنی دیلمک) (محصول بیت) تمکم زیاده اولدی اما یوزم
 صوبی اکملدی پس نواسزاق یکدر دیلمک مذات و هو انندن (یعنی خلفه عرض حاجت ایدوب
 عرض و ناموسی تلف ایلمکدن نواسزاقه و فقریله یکتمک اولدی در * حکایت * درویشی را
 ضرورتی پیش آمد کسی کفش فلان نعمتی بی قیاس دارد اگر رحاجت و واقف گردد ده تاندر
 قضای آن توقف رواندارد گفت من اوارند انم گفت منت رهبری کنم دستش بگرفت تا بمنزل آن کس
 در آورد درویش یکی را دبدلب فرو هشته و تنه دشته سخن نکفت و باز گشت کفش چه کردی
 گفت عطای اوبلقای اوبخشدیم * درویشی و ضرورتی یاری حرف وحدت (نعمتی بی قیاس
 پیانیه) همانا کانه و ما مولدر دیکدر (قضای آن مصدرک مفعولنه اضافتدر منت بن سکا دیکدر
) رهبر وصف ترکیبی در بریدن قوللا غوز معنایسته در (با حرف مصدر تا حرف غایت با حرف صله
 منزل آنکس لامیه در حرف تا کید آورد کتوردی) فرو بونده حرف در اشغال معنایسته
 افاده ایدر هشته ماضی دن قسمدر افنده صالیورمش معنایسته در اما فرو لفظیله صار فتحی
 معنایسته افاده ایدر لب مقدم مفعولدر دوداغین صار قمش دیکدر تنهك ضمی و نونک سکونیه
 لغتده ایی دیکدر یعنی کسکین اما بونده عبوس الوجه اولقدن کثایتدر باز گشت کردندی
 عطای او مصدرک فاعلنه اضافتدر (با حرف صله لقای اولامیه لقای بوزه و کورمکه دیرل
 بونده یوزم را در (محصول ترکیب) بر درویشک او کته بر ضرورت کلدی یعنی بر ضرورتی
 واقع اولدی بر کیمسه اکایدی فلان کیمسهك بی قیاس نعمتی واروا کر سـنـك حاجتو که واقف
 او ارسد او میددر که انی قضا و ادا ایلمده توقیفی رواطونمز درویش دیدی بنانی بلم اول کیمسه
 دیدی بن سکا قوللا غوزاق ایدرین درویشک ان طوندی اول ایتمدیکی کسهك اوبنده
 ادخال ایدنجه انی به دیدی درویش بر شخص کوردی دوداغین صار قمش و غضبـنـك
 و عبوس الوجه اوز مش هیچ سوزسوبلیوب کوردندی قوللا غوزدر ویشه نیلک دیدی
 درویش دیدی انک عطا واحسانیه لقاسنه یعنی صورتنه باغشلدیم * قطعه *

* مبرحا جت بنزدك ترش روی * که از خوی بدش فرسوده کردی * مبر فعل نهی مفرد مخاطب بریدن ایلته دیمکدر (حاجت مفعول صریحی (و بنزدك غیر صریحی (با حرف صله در (ترش رویه اضافه لامیه در ترش روی وصف ترکیبدر اکشی صورتی معنایسته (که حرف تعلیل (خوی بد بیانیه (و شین ضمیر ترش رویه راجعدر (فرسوده لغته آشنش معنایسته در ماضیدن ق-مدر اما استعمال لرنده اضطراب و بی حضورانی معنایسته در بونك کبی صیغه لره اسم مفعول اطلاق ایدلرک تبعی یوغیش (فرسودن از مکدر دین خطا ایلش زیرا سودنک معنایستدر فرسودنک دکل (کردی کاف بحکم فحی و سکون را ایله فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر صیورت معنایسته مصدری کردیدن کلور اصلنده دونمکدر مولوی کبی و دکر من کبی و غیره تکرار کبی و دولا ب کبی و غیره صکره انقلاب معنایسته ده استعمال ایلدیلر برحا ایدن برحاله دونمک معنایسته بوند ندر که اولقی معنایسته استعمال ایلدیلر فاحفظ (محصول یت) اکشی صورتلینک یانسه حاجنک ایلته یعنی عبوس الوجه اولته عرض حاجت ایلله زیرا چرکین خویندن و بد مشربدن بی حضور و مضطرب او اور سین یعنی حاجنک بتر پس بی حضورانی لازم کلور * اگر کو بی غم دل پاکسی کوی * که از رویش بقدر آسوده کردی * کو بی فعل مضارع مفرد مخاطب (غم دل لامیه و کو بونک مفعولی (با حرف صله) کسی یا حرف وحدت (با کسی کو یک مقدم مفعولیدر (که حرف رابط صفت (بقدر الآن و با فعل دیمکدر (آسوده ماضیدن قسمدر دیکلمش دیمکدر راحت معنایسته (محصول یت) اگر کو کل غنی سویلر سک بر کیمه به سویله که کولر یوزندن حالا و بالفعل آسوده و راحت اوله سین یعنی کوکل غنی دیمک لازم او لجه بر کیمه به سویلکه روی خندانندن مستريح و راحت پذیر اوله سین (شارحک ربی مصرع ثانیونک معناسنی کولر یوزندن فرح و مستريح اوله سین دیمش و ربی مستريح عبارتنی ترک ایدوب تعصب طریقله یالکز فرح عبارتنی اسناد ایدوب اعتراض ایلش لیکن بو خصوصده کندی معتزدر (و مصرع ثانیونک معناسنی که انک یوزندن اول حالده آسوده و مسرور دونه سین دین معنایی بیانه دوند مش * حکایت * خشک سالی در اسکندریه پدید آمد چنان که عنان طاقت خلق از دست رفته بود و درهای آسمان بر زمین بسته و فریاد اهل زمین با آسمان پیوسته * خشک سال قورقلق ییل یعنی قتل (و با حرف وحدت حرف مصدر دین یایس سونلش (اسکندریه دن مراد مصرک اسکندریه سیدر (پدید عجم باء محمیه او قور و رویلر باه عربیله آشکاره دیمکدر (عنان طاقت خلق بیانیه و لامیه در (درهای آسمان لامیدر مجازا (محصول ترکیب) اسکندریه ده بر قورقلق ییل ظاهر اولدی شویلکه خلق عنان طاقتی الدن گمش ایدی زیاده قتلقدن و اچلقدن و کوک قپوسی راوزه بغلمش ایدی یعنی یغور یغمز ایدی و یوزندن برکات قائمش ایدی و اهل زمینک فریاد و فغانی آسمانه اولاشمش ایدی اچلقدن و قتلقدن (خلق برینده در ویشان یازانلر نسجدری تتبع ایلماشلر * قطعه * ناند جانور از وحش و طیر و ماهی و مور * که بر فلک نشدازی نوایی افغانش * جانور بونک سکونیه و واولق قحبهله جانلی دیمکدر زیرا و واولق قحبهله ادات نیستدر (از بونده حرف تبییندر (وحش انسانله مانوس اولمیان حیوان (که حرف بیان (نشد بونده زفت معنایستدر (بی نوایی بی زادی و بی نعمی دیمکدر (دودر ویش خراسانی حکایه سنده نوانک معناسنی بیان ایلوب بونده صحاح فرسدن نعمتله تفسیر ایدنه تعرض ایلین بی وجه تعرض ایلش (افغانش شین ضمیر جانوره راجعدر (محصول یت) وحش و طیر و ماهی

ردسروری

ردسروری

مطلب

فرح فانك قحی و رانك
سکونیه صفت مشبهه در
للاطابع

ردسروری

ردشعی

ردسروری

ردبان سیدعلی و مسروری

ردسروری

و موردن جانلی قالدیکه نواسر اقدن فلیکه افغانی کندی یعنی کندی نشدک فاعلی افغاندر
 حاصلی جمیع جانلیلر محنت و عذابده ایدی قتلقدن * عجب که دوددل خلق جمع می نشود *
 که ابر گردد و سیلاب دیده بارانش * دود دل خلق لامیه ر در مجازا (می نشود تقدیری
 نمی شود در ضرورت وزن ایچون بویه اولدی) که بونده حتی معنا سنه در (گردد فعل
 مضارع مفرد غایبدر کردیدن که اصلنده دونک معنا سنه در نکه کردی فعلنده مفصل
 بیان اولدی ایدی علی کل حال ضرورت معنا سنه استعمال نقل طریقله در (سیلاب می کبدر
 سیلابه آب دن سیل عر پیدر صوصیلی دیمکدر (دیده به اضافتی استعاره طریقله در (بارانش
 شین ضمیر ابره راجعدر (محصول بیت) عجبدر که چوق اغایوب یاش دوککدن وآه وناله
 ایتمکدن خلقک کوکلی توتنی بوات اولوب کوزلی سیلابی باران اولیه یعنی عجبدر که
 خلقک کوکلی توتنی جمع اولیه که بوات اوله و کوزلی سیلابی اول بلودک یغوری اوله
 حاصلی بو محل عجبدر زیرا حددن زیاده آه وناله و کر به ایلدیلر قتلق محنت و عذابندن
 * در چنین سالی محنتی دور از دوستان که سخن در وصف اوزک ادبست خاصه در حضرت
 بزرگان و بطریق اهل از سر آن در گذشته هم نشاید که طائفه برعجز کوبنده حل کنند پس
 برین دوبیت اختصار کنیم که اندکی دلیل بسیاری بود و مشتی نمونه خرواری * سالی یا
 حرف وحدت (محنتی یا حرف وحدت) محنت تعلیل یا بندن اسم مفعولدر بولکش ظاهر
 بودر که پشت انساندن کنایتدر (دور از دوستان دعاءله در دوستلردن ایراغ اوله دیمکدر
 بو دعائک معنا سنده که حرفی ایراد ایدن یعنی بر محنت که دوستلردن ایراغ او اسون دین
 ادابه خلل و یرمش (که حرف رابط صفت) سخن مبتدا (وصف او مصدرک مفعولنده
 اضافتدر) ترک ادب دخی بویه در و خبر مبتدا در (خاصه خصوصاً دیمکدر تکه نظمی
 مخزن الاسرارده پیورر (بیت) هست زیاری همه رانا کرین (خاصه زیاری که بود دستگیر
 تشدید ضرورت وزن ایچون کتشددر (حضرت حضور معنا سنه در (بزرگانه اضافت
 لامیه در (با حرف مصاحبت (طریق اجمال بیانیه (سر آن لامیه (سر جهت و سو دا
 معنا سنه در (و آن اشارتدر وصف محنته (در گذشته تجاوز ایلمک دیمکدر یعنی اجمال ایلمش
 (نشاید لایق دکل) که حرف تعلیل (طائفه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل همزه بی
 حرف وحدت دین سابق اوزره ذاهب اولمش (عجز کوبنده لامیه در (برعجز کوبنده
 حل کونندک مقدم مفعولدر (برین بونده بدین معنا سنه در نکه بعضی نسخه ده بویه واقدر
 (با حرف مصاحبت و یا حرف ظرف) کنیم فعل مضارع متکلم مع غیره و یا فعل امر متکلم
 مع غیره در اختصار ایدرز و یا ایده لم دیمکدر (که حرف تعلیل (اندکی مبتدا (دلیل بسیاری
 لامیه در و مبتدائی (بود فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدائی و جمله اسمیه خبر مبتدای اول
 و ایکی یا حرف تنکیر حرف مصدر (و حرف وحدت طوئیلر معنی چهنه ناظر اولما مشلر (مشتی
 یا حرف وحدت بونده بر آویچ دیمکدر (نمونه اوزک دیمکدر (و همزه اضافت ایچون کتشددر
 (خروار اصلنده اشک بوکنه اسمدر صکره هر یوکه اطلاق ایلدیلر تحریف ایدوب تور کیچه
 خرار دیدیلر شول معروف ظرفه (و بعضیلر دیدیلر خرار غرار دندر غنی خایه تبدیل ایلدیلر
 (یا حرف وحدتدر (حرف اصایه دیدیلر عندی سوبلش نمونه خرواری لامیه در (محصول ترکیب
 شونجیلین بر قسط و غلا سنه ده بر محنت دوستلردن ایراغ اولهونکه انک وصفنده سوز سوزلیک
 ترک ادبدر خصوصاً اکا بر نظرند و طریق اجمالله انک اوصافی ذکرندن نجسوز ایدوب
 یکمکده لایق دکل در زیرا بعضی طائفه کوبنده نک عجز بینه حل ایدر که قادر اولدی شانه

دوین
نسخه اصل

رد شمعی

رد شرح جیه

رد این سید علی و سروری

تزو تار تانار کی مخفقا لغت در
تخفیفی ضرورت ایچون
اولوبوب کلام مشور
فصاحده دخی واقع ایکن
شارح مر حومک عباره سی
بونی ایام ایدر فتدیر
للطابع

کوره وصف ایلمکه دبرل بس بو ایکی بیتله اختصار ایده لم که ازاجق نسنه چو غک دایلی
اولور ویر آدج نسنه بر اشک یو کندن اورنک اولور * قطعه * کرتز بکشد آن محنت را *
تتر براد کر نیاید کشت * تتر تاردن مخففدر ضرورت وزن ایچون (بکشد بانک غمی وسکون
کاف عربله ضرورت وزن ایچون) تتری یا حرف تنکیر ورا ادات مفعول (د کر لفظ مشترکدر
دخی معناسیله غیر معناسی پینشده دکر کس دیمکدر) نیاید کشت کشتن معناسنه در شراح
دکر بر نسنه بدان بازرل لیکن صحیح نسخده ره مخالف یاز مشلر (محصول بیت) اگر اول محشی
تانار اولدر سه قلمنه تاناری تعیین ایلمدیکی انکیچوندر که اول زمان عرب وجمک پادشاهی
هولا کوایدی واول جمع عسکر یله کافر تانار لرایدی و تاناری زیاده بی رحم و خو نخوار اولور
علی الخصوص که کافر اوله تتری دخی آنک ایچون قتل ایلمامک کک ویاغیر کیمسه تتری
انی قتل ایلمدیکی ایچون اولدر ممک کک حاصلی بویه محشی قتل ایدن تاناری قصاص
ایلمامک کک * چند باشد چو جسر بغدادش * آب در زیر وادی بر پشت * جسر جیمک
کسری و سینگ سکونیه کیملر اوزرینده قوریلن کو پر یکه بغدادک کو پر یسی بویه در
(وشین ضمیر مذکور محشه راجعدر) اب باشدک اسمی (ودر زیر خبری) ادی آه معطوفدر
(بر پشت در زیر کیدر) (محصول بیت) نیچه یدک بغداد کو پر یسی کبی اوستندن آدم التندن
صو کچه یعنی اوزرنده ادم التنده صو اوله آب در زیر فر جنک صولمه سندن ککایدنر
* چنین شخصی که طرفی از نعت اوشیندی دران سال نعمت بی کران داشت تنک دوستنرا
سیم وزر دادی و مسافران راسفره نهاده دی گروهی درویشان از جور فاقه بجان ادمه
بودند اهنک دعوت او کردند و مشورت بمن آوردند سر از موافقت بازدم و کفتم *
شخصی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) نعت بونده وصف ویا صفت معناسنه در
(زیر نعت مدحده مستعملدر) (اویه اضافت لامیه در) (نعت بی کران بیانیه) تنک
دست وصف ترکییدر بحسب لغت الی طار یعنی الی یوفقه فقردن ککایدنر و الف و نون ادات
جمع ورا حرف صله (دادی یا حرف حکایه) نهاده یاسید بویه در (کروه باوک دیمکدر) یا حرف
وحدت (درویشان بدلدر گروهدن) (جور فاقه لامیه در) (بجان یا حرف صله جان کلدیلر انلره
استعمالدر جانندن اوصاندیلر دیمکدر) آهنک دعوت او مصدرک مفعولنه ولامیه اضافت لایدر
بو کلامدن معلومدر که حضرت شیخک درویشلرینی دعوت ایلمش اوله (مشورت میمک وواوک
ورائک فتحه لر یله وشینک سکونیه و مشورت میمک فتحی وشینک ضمی وواوک سکونیه و شوری
شینک ضمی ورائک فتحه لر یله بر معنایه در طمانشقلی دیمکدر) (سر از موافقت بازدم باشمی انلره
موافقت ایلمکدن کرواوردم اعراض ایلمکدن ککایدنر) (محصول ترکیب) بونجیلینر شخص که نعتندن
بر مقدارینی ایشندک اول سنه ده نعمت بی نهایی سی وار ایدی حاصلی اهل مکنت و قدرت ایدی
الی یوفقه اوللره اچقه و التون ویرردی و مسافران و غربایه سفره قوردی یعنی ضیافت ایدردی
ربلوک درویشلر فقر جورندن جانندن اوصا نمشلر ایدی آنک دعوت و ضیافتنه قصد ایلمدیلر
و کام مشورت کتوردیلر یعنی بتله مشاوره ایلمدیلر انلره موافقتدن اعراض ایلمدم ویدم * قطعه *
نخورد شیرنیم خورده سک * و بر بسختی بمیرد اندر غار * نخورد فعل نفی استقبال شیر فاعلی
(نیم خورده یمد وایچمده دن بر کیمسه نک ویا بر نسنه نک ارتغنه دبرل فضلله معناسنه که عربجه
سؤردیلر) (سکه اضافتی لامیه در) ایتک ارتغنی دیمکدر (و وواو حرف حال و رای مفرده حرف شرط
اکردن مخففدر شراح و اوسر اگر یاز مشلر لیکن صحیح نسخده ره مخالف یاز مشلر) (بسختی یا حرف
مصاحبت ویا ظرف) (یا حرف مصدر غار مغاره معناسنه در) (محصول بیت) ارسلان ایت ارتغنی

رد شراح جیمه

بیمز حال بود که مفارده شدت جوعه اولور سده * تن بچارکی و کر سبکی * بندود ست پیش سفله
مدار * تن مصرع ثانی اولنده (بند فعلك مقدم مفعولیدر با حرف صله) بچارکی کاف های
رسمیدن بدل (و یا حرف مصدر بچاره لکه دیکدر (کر سبکی کاف بجمک ضمی و رانک سکونی
وسینک کسرله و یای مصدر الیه اچاق دیکدر بو ایکی لفظ بنه فعلك مفعول غیر صریح بچاریدر
بنده با حرف ناکیدونه نونک کسری و های اصلیه الیه فعل امر مفرد مخاطب قود دیکدر (و او حرف
عطف (و مدار معاده بند فعله معطوفدر (و دست مفعولی (و پیش ظرف مکانی (و سفله یه
اضافتی لامیددر (محصول بیت) تنکی بچاره لکه و اچاقه قریب یعنی تسلیم الیه و ایکی ایلحق او کنه
طوئه یعنی احتیاج عرض الیه دیکدر کایتدر * کر فید و ن شوره نعمت و مال * بی هنر ابراهیم
کس شمر * بیچ کس با حرف ناکید (شمار فعل نهی مفرد مخاطب صایه یعنی حساب
المد (محصول بیت) اگر نعمت و مال فریدونده اولور - - - هنر سزی هم کیم صایه یعنی
بی هنر اولانی هیچ صایه حاصلی انسان بر بنه قومه دیکدر * پریشان و نسج برنا اهل *
لاجورد و طلاست بر دیوار * پریشان منقش قوماش جنسند دیرل و نسج آغریه الوقوما شد
دیرل یعنی معتبر قوماشه دیرل (بر حرف استعلا) نا اهلان مرادنا داندر (لاجورد عروق
(و طلا طانک کسرله یا لذنانونه دیرل (محصول بیت) نادانک اوزرنده پر بناله نسج دیوارک
اوزرنده لاجورد الیه طلا کیدر ادات تشبیه مضمر در یعنی نا اهلک اوزرنده آغریهالی قوماشله
لاجورد و النون صویله منقش دیوار در طلالی عجم اماله ایدوب طلی دیرل موسایی موسی و عسائی
عسائی ایلدکاری کی * حکایت * خاتم طایی را گفتند از خود بزرگتر همت در جهان دیده و یاشیده
گفت روزی چهل شتر قربان کرده بودم و با امرای عرب بکوشه شکر ابیرون رفتم خار کنی را دیدم که
پشته خار فراهم آورده کفتم همهمائی خاتم چرا زوی که خلق بر سباط او کرد امدانده گفت (بیت
هر که نان از عمل خویش خورد) (منت خاتم طایی نبرد) من و راهب همت و جوانمردی بر تراز خود دیدم *
خاتم عرب تانک کسرله او قور اسم فاعل وزنی اوزره اما عجم تانک فتحیله استعمال ایدر شارح
بری عجم تانی مفتوح او قود یغنه واقف اراد یغندن فتح نایه منکر در (طایی به اضافتی بیانیه در
طایی اسم نسو بد رطی قبیله سندن سید وزنی اوزره) بس طایی قبیله سنه منسو بد ر دین اصل
اغت طی اولوب نسب شاده دن اولد یغنه آگاه دکل ایش (بزرگتر اسم تفضیل) و همت هانک
فتحی و کسرله فاعلی معنایی قصد و ارادتدر (دیده ده و شنیده اولان یا ضمیر خطاب و همزه
حرف توسل) همزه ل خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایش (روزی یا حرف وحدت
(چهل فرق) امرای عرب لایه) امرایک جمعی در زرافعیل وزنی اوزره اولان اسم اکثر بو وزن
اوزره جمع اولور قنبرک فقرایکی (خار کن وصف ترکیبدر کنیدن دکن قریبجی) که حرف وحدت
(دکن یوایی دنسده جائز) اما قو پار یچی دیمز بعض شارح دیدکی کی (و یا حرف بیان
(و یا حرف رابط صفت) پشته ده به ویغند دیرل بونده مراد یغندر (پس ارقه یوکی دین غلط
سویلش (خار اضافتی بیانیه در) پشته ده اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی وجهله
خطا ایش قنبر (فراهم آورده جمع ایش دیکدر (با حرف صله) مه - ان میک کسری
(و هانک سکونیه قونغه دیرل که عربجه ضیف دیرل ضادک فتحیله) و یا حرف مصدر (که
حرف تعیل (خلق) یا حرف وحدت (بر حرف استعلا) سباط بونده سقره معناه سدددر
(گردانده اند جمع اولشله) هر که تقدیری هر کس که در حلق و اتصال طریقه ترک اولندی
پس هر که مبتدا) نان خوردن مقدم مفعول صریحی (و از عمل غیر صریحی) عمل خویش
لامیددر (خورد و اور سبکی - له خاتک رانک فتحیله فعل مضارع مفرد غالب یردیکدر

ردشمنی

رد سر ووی

ردشمنی

بولی الیه قوبار مغت فرقی

نذر بیان یوریله

لطایع

ردشمنی

ردشمنی

ردشمنی

منت حاتم طائی مصدر ك فاعلنه اضاف تدير (نبرد فعل نفي مستقبل مفرد غائب التزدد بمكدر
) بونده كـ توره من مراد در (من اورا بن انی ديمكدر) بهمت يا حرف ظرف و يا حرف
 مصاحبت (جواهر دی يا حرف مصدر) برتر بوجه رك (يعنى اعلى) (محصول حكايه)
 حاتم طائی به دید بزرگند کردن اولورق همتی کیسه جهنم انده کور مش و یا ایشتمش مبین
 حاتم دیدی بر کون فرق دوه قربان ایشیدم و عرب بکل یله کوشد صحرا به طشره کش ایدك
 بر خار کنی کوردم دکن یعنی جمع ایش دیدم همچون حاتم ضیافته وارمن سین که بر بلوک خلق
 انك ضیا فتنه واروب سفره سی اوزره جمع اولمش بر خار کن بویتسه جواب و یردی یعنی
 هر کیسه که کنیدی عملند انك بر یعنی هر کس که کنیدی کیسه معاش ایدر حاتم طایینك
 منتی کنور من حاصلی انك منتی بو کنی چکیز حاتم دیدی بنانی همتده و جواهر دلکده کند مدن
 بوجه رك كـ و دم یعنی انی کند مدن زیاده بلند همت کوردم * حکایت * موسی پیغمبر
 علیه السلام در ویشی رادید که از برهنی بر يك اندر نهان شده بو دفت یاموسی دعای بکن
 ناخذای تعالی مرا کفاف دهد که از بی طاقتی بجان آدم موسی علیه السلام دعا کرد تاحق تعالی
 اورا دستکاهی داد بس از چند روزی که از مناجات باز آمد دیدش گرفتار و خلق انبوه برو کرد آمد
 گفت این راجه خالتست گفتند خور خور ده و عر بده کرده و یکی را کشته اکنون قصاص
 میکنند * درویشی را یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول) برهنه باده فتح و کسر جاژورا
 مفتو حدر چلقلق دیمکدر عربجه عریان دیرل عینك ضیله و کاف بحجم هاء رسمیدن بدادر
 (و یا حرف مصدر چلقلق دیمکدر) (یا حرف ظرف) (یک رانك کسری و کاف بحمله قوم
 دیمکدر عربجه رمل دیرل رانك فتحی و میك سکونیه) (اندر یا متضمن اولدی یعنی معنای
 ظرفیتی تا کید ایدر) (نهان نونك کسریله کزلی دیمکدر) (دعای یا حرف وحدت) (و یا تکیه
) (تا حرف تعلیل) (کفافی یا حرف وحدت) (و یا تکیه) (که حرف تعلیل دستکاه دالک فتحی
 وسین و تانك سکونیه قدرت و مکنت دیمکدر) (و یا حرف وحدت) (و یا حرف تکیه) (حرف وحدته
 تخصیص ایلین امان نظر ایلانمش) (دستکاه بدن صکره داد برهنه دهدله اجابت آمد یازانلر
 صحیح نسخندله مخالف یازمشلر) (دید فاعلی موسی) (و شـ بن ضمیر درویش برهنه را جعفر
) (خلقی یا حرف تکیه) (انبوه فتح هرزه و سکون نون و ضم با و هاء اصلیه ایله چوق معناسنه
 یعنی کثیر) (عربده سرخوش صراشته دیرل) (محصول ترکیب) حضرت موسی ردر ویشی
 کوردی چلقلقدن قوم ایچنه نهان اولمش یعنی کذبینی قوهله ستر ایش دیدی یا موسی دعایله
 خدا بکا كـ فاف و یره که طاقسز لکدن چاندن بزار اولدم موسی دعا ایلدی تاحق تعالی
 اکا قدرت و مکنت و یردی نیجه کوندن صکره که موسی مناجاتدن کلدی حریفی مؤاخذ
 و گرفتار کوردی و اوزرینه خلق کثیر جمع اولمش دیدی بو کانه حالت اواری دیدلر که خراجچمش
 و سرخوش ایله غوغا و ربی قتل ایش شمدی حریفی قصاص ایدرل * بیت * کره مسکین
 اگر برداشتی * نخم کجشك از جهان برداشتی * کره مسکین بیایه (پر باء بحکم فتحیه بونده
 فنت معناسنه در) (داشتی حکایت حال ماضی مفرد غائب فنت طونایدی یعنی فنتی اولایدی
) (نخم معروف) (کجشك کاف اولی بعض اعجام عربی و بعضی عجمی او قودیلر) (و جم
 عربیدر) (کاف نایده) (برداشتی فعل ماضی حکایت حال مفرد غائب جزاء شرطدر قالدردی
 دیمکدر) (محصول بیت) (مسکین کدیک اگر فنتی اولیدی سرچه نك نخمنی جهاندن قالدردی
 یعنی فرصت الهه کرسه دنیاده بر سرچه قومازدی المادق) (بیت) (بویت شجره احزاب اوزانندن
 اولدی یعنی چون شراح بونی نظران ایشلر که نرشد کند یازمشلر * عاجز باشد که دست قدرت یابد *

رد سروری

بخت کرده به بر معنایه یعنی
 سر چه معناسند لغتدر

۴

رد شراح جیه

فند

نخند

برخیزد و دست عاجزان برتابد * عاجز تقدیری شخص عاجز در (باشد که او اور که) دست
 قدرت بیاید در (و باید که مقدم مفعولی (باید بونده بویله معنایه در بایدندن (برخیزد فعل
 مضارع مفرد غایب در برخیزندن (و او حرف عطف (دست عاجزان لامیه (و برتابد
 مقدم مفعولی (بر حرف نا کید تا بد فعل مضارع مفرد غایب در بایدندن تا فتنندن دیدن خط ایلدیلر
 (محصول بیت) عاجز زبون کیمسه اولور که قدرت الی یواور یعنی قادر و لنجه قاتقار و عاجز لک
 الی یورر حاصلی عاجز او اور که اکا قدرت ال ورنجه ضعیف و زبون اولنره جور و جفا ایلر نکه
 عالمده تکرار مشا هدر (باشد بونده او اور وادله معنایه محملدر یعنی چوق واقع اولور که
 عاجز اولان کیمسه قوت و قدرت صاحبی اولنجه یعنی اکا قدرت ال ورنجه عاجز اولان کیمسه لک
 الی یورر یعنی جفا و اذا ایدر * موسی علیه السلام بحکمت جهان آفرین اقرار کرد و از نجاسر
 خویش استغفار و آیت (و لو بسط الله الرزق لعباده لبغوا فی الارض) بر خواند * با حرف صله
 (حکمت جهان آفرین لامیه (جهان آفرین و صف ترکیبی در تقدیری خدای جهان آفرین در نجاسر
 تفاعل باندن مصدر در جرأت معنایه ثلاثی صیغه رتدر پس تجاسره کستنا خلق دین کستنا خلق
 ایلش (خویش اضافه لامیدر (استغفار د نصکره بر کرد لفظی مقدر در (او حرف شرط (بسط
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب فعل شرط (الله لفظا مرفوع فاعلی (الرزق راک کسر یله مفعول
 صریحی (لعباده غیری صریحی لبغوا فعل ماضی جمع مذکر غائب جواب شرط (فی الارض ظرف
 مکانیدر لبغوا فعلک (محصول ترکیب) حضرت موسی علیه السلام خدایک حکمت اقرار ایلدی
 و کندیکن اول حریف ایچون ایلدیکی دعا به جرأتندن استغفار ایلدی و مذکور آتک مضمونی
 او قودی و اگر خدا قوللرینه رزق واسع ایلسه یروژنده البتدیری اوزره از غولنق ایدر لردی
 یعنی جیعنی قنی ایلسه برینه ظلم ایدر لردی و اگر قوسنی فقیر ایلسه هلاک او اور لردی
 (دیدیلر که بویت کریمه اصحاب صفه ک بر طافه سی حقنه نازل اولدیکه وسعت رزق و غنا طلب
 ایلدیلر * بیت * ماذا اخاضک باه و رزق فی الخطر * حتی هلکت فلیت الفلم بطر * ماذا اسلوب
 عربیت اوزره ایکی وجهه اعراب او اور یسی ما اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا وذا اسم موصول
 الذی معنایه (و اخاض فعل ماضی مفرد مذکر غایب در افعال باندن ادخال معنایه اما اصلنده
 صوده مستملدر یعنی صوبه ادخال ایلک مثلا اخاض دایته فی الماء اذا ادخالها دیرلر یعنی
 دواری صوبه کیوردی ثلاثی لازمدر افعاله نقل ایلکله متعدی او اور خاض بخوض خوضا
 و خباضا صریح ایلک اجوف و او یسندن کاف ضمیر منصوب محلا منصوب مفعول (و جعله فعلیه
 اعرابدن محلی بوق صله سیدر ذاک وذا صله سیله اعرابدن محلا مرفوع خبر مادر (و جعله
 اسمیه ک اعرابدن محلی بوق جمله ابتدایه (پس معنایه نسنه در شولکه سنی ادخال ایلدی
 دیمکدر (ایکنجی وجه او ایدر که ماذا مجموعی اسم واحد اعتبار اولنه ای شی معنایه محلا مرفوع
 مبتدایه نسنه دیمکدر اخاضک جمله فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر مبتدایه معنایه ای شی
 جعلک خائضا دیمکدر یعنی سنی نه شی داخل و مقیم قلدی دیمکدر (با حرف ندا (مغرور منادی
 مفرد معرفه مبتدایه اوزره (فی الخطر جار مع الجر و اعرابدن محلا منصوب مفعول فیه در
 اخاض فعلک یعنی غیر صریح ظرفدر (خطر خا معجمه ک و طاء معجمه ک فتحدر لیه اشراف
 علی الهلاک الیه تفسیر ایدرلر یعنی هلاک که قریب اولق (حتی بونده تا عملیه معنایه در (هلاکت
 فعل ماضی مفرد مذکر مخاطبدر ضرب باندن هلاکا ره او کا و مهلاک و مهلاک و مهلاک و مهلاک
 کلور مصدر لری (اسمی هلاک کلور هلاک ضمیمه (مصدری نهلاک ده کلور شد و ذاننا حفظ (فایت
 فاشترط محذوفه جوابدر (ایت لامک فتحله حرف در حررف مشبهه بالفعالندن (نمل نونک فتحله

رد شرح جیجا

رد شی

مطلب اعراب ما ذا
مطلباولی مهلکا لامک فتحی
ایکنجی کسر او کنجی
ضمیمه و مهلاکینه لامک
ضمیمه در لاطایع

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شراح جیما

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

قرنجه دیمکدر لفظاً منصوب اسم لیت در (لم یطر طانک کسر یله فعل بحمد مفر مد ذکر غائب
 جله فعلیه اعرابدن محلاً مرفوع خبر لیتدر ایکی راضرورت وزن ایچون کسیرک اشباعیله
 اوقنور که تقدیر ابر یا متولد اولور بعض شارح لم یطرک طاسنی مفتوح اوفتق کرک خطرک
 طاسنه قافیه موافق اوله دیش و بعضی فتحک جواز نه حکم ایلش لیکن ایکسی بله سهو ایلش
 زیرا طاوحرکتی حروف و حرکات قافیه داخل دکلدر تقدیر (لم یطرده طافقیله ورا کسر یله
 اوقنور قافیه ضرور تیچون دین خطا ایلش زیرا طانک حالی مذکور کبیر امارانک کسری
 وتولد یایی ضرورت وزن ایچوندر ضرورت قافیه تعلقی یوقدر فتأمل (محصول بیت) ای مفرور سنی
 نه شروع ادر دی خطر ناک محله تا کیم هلاک اولدک یعنی مخوف محله سنی نه نسنه اذخا
 ایلدیکه هلاککه سبب اولدی نه اولیدی قرنجه اوچیایدی جمع دلرده قرنجه قتاد اناسی
 ضرب مثلد مذکورک عربک مثلد روچمک کی بوندن صکره کلن قطعده کنندی حضرت شیخ
 ایراد ایدر و ترکیده قرنجهک قتادیدر زوالی دیرل * نظم * سفله چوجه آمد و سیم وزرش سبلی
 خواهد بضرورت سر * بوا یکی بیتی رباعی دیو یازانلراحوال نظمندن بی عجب بی بهره ایشلر
 و بونظمه بیت اطلاق ایلین و شرحنده بیت یازان هنوز بیت نبه دیرل یلریش (سفله اصل اغنده
 سینک فتحی و فانک کسر یله اسم جعدر الحق قوم معناسنه صکره بعض عرب فانک کسری بی سنه
 نقل ایلدیلر بعد سلب حرکت سین و سفله دیدیلرینه جمع معناسنه لیکن عجم یوشکلی مفرده
 استعمال ایلدی بونده کی کی الحق معناسنه براتقدیر یله آمدک مقدم مفعولیدر (رزش خمیر سفله به
 راجعدر) سبلی سینک و لامک کسر یله ویای اصلیه یله ترکیده سله معناسنه در هبده دیرل
 سبلیک یاسنه کسره حرکت و یریلور ضرورت وزن ایچون دینلرک صورته سبلی اورمق کرک
 احوال وزنه مطلع دکل ایکن بوبله کابلره شرح یاز دقلری ایچون بابه کسره حرکت
 و یرمکسزین سوزندر تکه مولانا جامی بسمله و عروضنده تقطیع ایلدکده مفعول مفعول
 فاعلات بیورمشدر بونکده اولی مفعول کلکله ناموزون اولماز نهایی سار مصار بعد تقطیعده
 موافق اولماز لیکن ضررده و یرمز تکه اوزانی تنبع ایدنه معلومدر نظامینک محزن الاسرار
 اولی ونواینک حیرت الابراری اولی بسمله ایلله واقع اولش و سائر ایسانک تقطیعده موافق دکل
 لیکن موزندر حضرت مولانا جاهینک تقطیع ایلدی کی سبلی بعض شارح اوغلانچق لک اساءت
 حیننده یوزینه اوریلان تبا نجه ایله بیان ایلش و بعضی اکسبه اوریلان سله به تخصیص
 ایلش لیکن ایکسیده تخصیصده خطا ایلش زبر استعمالده اعدرتکه ترکیجه ای بیله معلومدر
 سبلی سله معناسنه در اکامصل اولان همزه وحدت ایچوندر دین ایکی جهتدن خطا ایلش زبر
 بونده همزهک وجودی یوغیکن همزه اثبات ایلش و وحدت ایچون مخصوص اولان یا لیکن
 وحدته دلالتی همزه به حکم ایلش بحقیقت یا حرف طرف یا حرف مصاحبت بعض نسخده حقیقت
 یرینه ضرورت دوشر سرش ضمیرینه سفله به راجعدر (محصول بیت) الحق کیمسه که منصب
 واثون واجه کله یعنی بومذکور لره که مالک اوله دنا نندن نابعقول و ناشایسته ایشلر و تکبر
 و غرور بیلر پس انک باشی بالضروره و بالحقیه تبا نجه استر حاصلی اکا تا دیب لا زمدر
 * این مثل آخر نه حکیمی * زدست مورهمان به که نبشدرش * ابن اسم اشارتدر مصرع ثانیه
 (ومثلدن مراد ضرب مثلد که مصرع ثابندن عبارتدر) آخر ادات تأکید و تقریر نه
 بونده ادات استفهام انکاریدر (حکیمی یا حرف وحدت) زدست اصلنده زده استدر ضرورت
 وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) بوضرب مثلی بر حکیم اورمیدی یعنی البته
 اوردی قرنجهک اول یکدر که قتادی اولیه حکیمک سوزی حاصلی بودر که قرنجهک قتادیدر

زوالی قصه دن حصه بود که حضرت موسی علیه السلام دعای ابلدی کیسه نك غنا سبب قصاصی
اولدی * حکمت * پدر اعلی بسیار است ولیکن پسر کرمی دارست * کرمی دار وصف
ترکیب در حرارت دار معنایه زیرا کرمی یای مصدر به حرارته دیرل کر کسه ذاتی اواسون کر کسه
عارضی حار المزاج دین ذاتی به تخصیص بلا تخصیص ایش (محصول ترکیب) بو حکمت سابق
حکایت تمثیل طریقله واقع اولمش بیورر که پدرک عسلی چو قدر اما اوغل حرارت دارد یعنی
بابایی اوغلنه عسل ویرمدیکی بخلندن و خسا ساندن دکادر بلکه ضررندن خوف ایدر که
حرارتی آرتوره دیوقورقار ایدی الله تعالی هر کسی غنی ایلدیکی اول جهتمندر که هر کس غنایه تحمل
ایلز حضرت موسی علیه السلام حقیقه دعای ابلدیکی فقیر کی (بیت تمام مقصودی توضیح و تنویر
ایدر * بیت * آن کس که توانکرت نمی کرداند * او مصححت تواز تو بهتر داند * توانکرت قوت
و قدرت صاحبی دیکدر و تاضیر خطایدر) کرداند فعل مضارع مفرد غایدر کرد انیدندن
نصیر معنایه سابقامذکور اولان کی (محصول بیت) اول کیسه کسنی غنی ایلز یعنی الله تعالی که
سنی اغنیادن و صاحب ثروتدن ایلز اول سنک مصححنکی و سکا لایق و موافق اولانی سندن
بیکر بلور زیرا هر کس غنایه تحمل ایلز فقیر یک نشین کی که سابقا مرور ابلدی * حکایت *
اعرابی راد ایدم در حلقه جوهریان بصره حکایت همی کرد که وقتی در بیابان راه کم کرده
بودم و از زادمعنی بامن چیزی نماده بود دل بر هلاک نهاده بودم که نا که کسه یافتم پراز مروارید
هرگز آن ذوق و شادی فراموش نکنم که پیدا شتم که کندم بریانت و باز آن تلخی و ناامیدی
که معلوم کردم که مروارید ست * اعراب بریه ده ساکن اولان قومک اسمیدر اسم جنسدر
جمع اعراب کلور (پس شیخ اعرابی بیوردیغی یاء وحدتله در (ورا ادات مفعول) حلقه دن
چار سولیدر مراد (جوهریان) یا حرف نسبت (والف و نون ادات جمع جواهر صانجیلردن
عبارتدر (خلق نك اضافتی بیانیه در) و بصره لامیه در (زاد معنی بیانیه در) بیچکن عبادر
هر نه ایه (پس زاد سفر انجون الزان طعام) و معنی ذخیره ایلدن طعام دین یانندن سوبلش
(دل بر هلاک نهاده بودم کوکلی هلاک قومش ایدم (یعنی هلاک اولغی مقرر ایلدم ایدی) که
حرف بیان (نا که کسه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (مروارید) میمک ضمی و رانک
سکونیه انجودیکدر (شادی یا حرف مصدردر) بنداشتیم با عجمک کسر یله فعل ماضی متکلم
و حده ظن ایلدم دیکدر (کندم بریان بیانیه کندم کاف عجمک فتح به بغدادی دیکدر) بریان بونده
قاوورلش معنایه در (شارحک بر یسی قاوورلش بغدادی دید کدن صکره بعضیلر دیدیلر که
اوتمه بغدادی در دیمش (و بعض شارح قاوورلش بغدادی دیدیکنی کندوبه اسناد ایدوب
اوتمدی مذکور شارحه اسناد ایدوب تعصب ایدوب دخل ایش ایکن بوقولی مد خولدر
(تلخی) و ناامیدی یاری مصدریه لردر (محصول ترکیب) بصره جوهر فرشلی مجلسنده
بر اعراب کوردیم یعنی بر بره نشین کوردیم که حکایت ایلردی که بروقت بیابانده یول یترمش ایدم وزاد
معنیدن بنله هیچ بر نسته قالماش ایدی کوکلی هلاک قومدم یعنی موتی مقرر ایلدم نا که انجودن
طلو بر کیسه بولدم هرگز اول ذوق و شاداغی فراموش ایلزم که بولدو غمه ظن ایلدم که
قاوورلش بغدادی وینه اول امید ایکی واجیلغی تحقیق بولدم که انجوایش قاوورلش بغدادی
دکل ایش (معنی بونده مراد و لازم اولان سه معنایه در دین بی معنی سوبلش (دلک ما قینده
بر و او ایراد ایدنلر زان ایشلر (و باز لفظندن صکره فراموش نکنم عبارتنی ذکر ایدنلر یعنی کاتبه
کنور نلری فائده ذکر ایشلر * قطعه * در بیابان خشک وریک روان * نشنه رادر دهن
چه در چه صدف * ریک رانک کسر یله و کافی عجمله قوم دیکدر (روان صفت مشبهه در

رد این سید علی

رد سروری

رد سروری

رد شعی

رد این سید علی و سروری

رد شرح جی

رد سروری

رد شرح جیما

رد ابن سید علی ؛
و سروری

رد سروری

خرف شارح مر حومك
یازدیغی اوزره لغتلرده سقسی
وط-پراقدن با پیلان چ-ق
وچو ملك دیو مفسر او لب
سقسی قریغی دیغش یوغیكن
سقسی قریغی دینه اعتراض
دنه زاندا ایلمش دیو اعتراض
برنده اولماق كر كدر
للطابع

رد سروری

افغان معناسنه (تشنه رازادات تخصیص) صدف معروف (محصول بیت) قوری بیابانده
واقغان قنده یعنی بریه قنده تشنهك دهانندن انجونه صدفنه یعنی ایكسی برابر درز براكسر
عطش ایدوب صوسراخی قاندرماز (شارحك بریسی مصراع اولك معناسنده یعنی در بریه دیغش
و بریسی شویله ظن ایلمش که ريك روانی بیاندرو اعتراض ایلمش لیکن مقصوده عدم وصولندن
کندی معترض اولمش (بیت) فیکم من عائب قولا صحیحا) (وافته من الفهم السقیم) مردبی
توشه کا وقتا داز پای * در مکر بند اوچه زرچه خرف * مردبی توشه بیایه (توشه از قدر
(کا وقتا اصلی که اوقاتایدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (که حرف رابط
صفت) و اوقتاد واوله و و آوسر لغتدر دوشدی دیمکدر سقوط معناسنه (پس شرح
کا واصلندن که اوایدی (اوضمیر غائب) (مردبی توشه راجع) (وقتاد فائک کسر یله بعضیسنك
قوی اوزره) (وضمیر یله بعضیسنك و بری برنك قولنه دخل و تعرض ایلدکری هب فاسددر
(فارسیده بومقدار بضاعتله بویله مغلق کابه شرح یازمق غرابنددر) (از پای اوقتاده فعلانه
متعلقدر) (در حرف ظرف) (مکر بند قوشغه درلر) (زر معروف) (خرف خاوزاء معجمه ایله سقسی
دیمکدر) (خرفه سقسی پاره سی دینه اعتراض ایلین زاندا ایلمش) (محصول بیت) از قسر
ار که ایقندن دوشه یعنی یورومکه طاق و قدرتی قائمیه انك قوشغنده التون اولق نه
سقسی اولق نه یعنی التونله طباق اکا کوره برابر در زیر بونلرقارن طبور من قوشاقده التون
اولمك معناسی بودر که عرب و عجم فقراسی التونی و اچدی قوشاغنه بغلر بس در برینه بریازانلر
بومعنادن اکاه دکلریمش * حکایت * یکی از عرب از غایت تشنهکی همی گفت
* نعام * یالیت قبل منبتی * یوما افوز منبتی * باحرف ندا منادی محذوف تقدیری
بالله (ایت حرف در حروف سنه دن اسمی و خبری محذوف در) (تقدیری لیت الحال
کا اتنی) (قبل ظرف افوز در) (منیه فعلیه وزنی اوزره اسمدر موت معناسنه) (و یا ضمیر
متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (یوما بیلدر ظرفدن بومدن بونده مراد مطلق ظرفدر یعنی
مطلق) (وقت بس یومی تعریف مشهور ایله تعریف ایلد کندن صکره اما بونده مناسب اولان بومدن
مطلق وقت مراد اولمقدر دینه اعتراض ایلین بی تقریب تعصب ایلمشدر) (افوز فعل مضارع
متکلم وحده ظفر بولام دیمکدر نصر باندن اجوف و اویدر) (باحرف جر) (منیه میك ضمی ونوك
سکونیه آرزو مراد معناسنده در) (و یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه) (وجار و مجرور افوزیه
متعلقدر) (محصول بیت) یا الله تولیدی موت و فوتندن اول برکون آرزو و مراده ظفر بولیدم
* نهر تلاطم رکبتی * فاضل املاء قریبی * نهر مجرور در منیه دن بدل اولمغه مرفوع اولق جائز
مبتداء محذوفه خبر اولمغه) (تقدیری تلك المنیه نهر) (تلاطم فعل ماضی مفرد مذکر غائب لغته
تبا نجه اورمقدر اما بونده مراد موج چارمقدر زیر اطلاق بری برینه طوقمقدده مستعملدر
(ر که رانك ضمی و کافک سکونیه دیز دیمکدر یا ضمیر متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه و ر که
تقدیرا منصوب مفعول به صریحیدر تلاطم نك وجهه فعلیه صفت نهر در) (واظل ان مقدرله
منصوب جواب تمیزدر تقدیری فان اظل در فاعلدر افعال ناقصه دن اصیر معناسنه فاعلی تحتده
مستتر اناعبارندر متکلمدن) (املاء فعل مضارع متکلم وحده در فتح بابنك مهموز الا مندن طولدرام
دیمکدر) (قریه فافک کسر یله طلومه دیرلر که عجم مشک در میك قحی و شینك سکونیه) (یا ضمیر
متکلم وحده محلا مجرور مضاف الیه) (و قریه تقدیرا منصوب مفعول به صریحیدر ملائک وجهه
فعلیه محلا منصوب خبریدر اظل نك) (محصول بیت) منیه دیدیکم نهر در که موجی دیزی
چار بار یعنی بنم مرادم دیزه دك نهر در حاصلی دیزه دك ایرمقه کرسیم و قر بامی طولدر را ولسیم یعنی

نه اولایدی بویه برای مغه ظفر بولسم اولمدن اول (تلاطم فعل ماضی صورتند کلدیکی تغال
 قصدیله در قنبر * حکایت * همچین در قاع بسط مسافری کم شده بود و قوت و قوتش نماده
 و درمی چند در میان داشت بسیار بگردید راه بجائی نبرده و سختی هلاک شد طائفه رسیدند
 و در مها پیش رویش نهاده دیدند و برخاک نبشته * قاع بونده صحرا معنا سنده در (و بسط
 مبسوط معناسنده در یعنی اوزون و ککیش حاصلی بول صحرا دیمکدر (مسافری یا حرف وحدت
 (کم کاف بجمک ضمیمه ینک دیمکدر (کم شده بود یش ایدی دیمکدر و قوت و قدرتی دخی قوت
 و توشه سی (نماده قالما مشیدی بر بود تقدیر بویه نکه اسم جماعده قاعده در (بگردید چکنزدی
 یعنی مذکور صحرا ده چوق کزدی (با حرف صله (جایی یا حرف وحدت راه نبرد مک مفعول صریحی
 (و بجایی غیر صریحی (با حرف مصاحبت (سختی یا حرف مصدر شدتله دیمکدر (طائفه یا حرف
 وحدت (و همزه حرف توسل (در مها ها ادات جمع انفراد دیمکدر (در مها نهاده مک مفعول
 اولی (و یش مفعول ثانسی و مجموعی دیدن مک مفعولی (برخاک نبشته مک مفعول غیر صریحی (و مضمون
 بیت صریحی (محصول ترکیب (مذکور ابکی عربی بنی اوقیان عرب کپی بر بول صحرا ده بر مسافر
 ضایع اولش ایدی (و قوت و توشه سی قالما مشیدی و بلند بر قاع اخه سیده و ارایدی صحرا ده
 چوق طولندی و چکنزدی و بره یول ایله مدی یعنی سلامت بقاسنه یول چقاره مدی و شدتله
 هلاک اولدی هلاک اولد یعنی بره بر بولک طائفه ابر شدی و کوردیلر اخه بی بوزی او کنه قومش
 و طبراق اوزرینه بوقطعه بی باز مش * قطعه * کر همه زر جعفری دارد * مرد بی توشه بر نکیرد کام *
 زری راده تشدید ضرورت و زرا انچوندر (جعفری به اضافتی بیانبه در جعفره منسوب التون
 دیمکدر که ابر یلکله و خالصغه مشهورد (مرد بی توشه بیانبه (بر نکیرد قالدر من (کام کاف
 عجمله آدیم معناسنده در که عرب خطوه دیر خای عجمه مک ضمی و طاه مهمله مک سکونیه و جائزدر که
 کام کاف عربیله مراد معناسنه اوله زر قرینه سیله حاصلی مقام قرینه سیله زر قرینه سی تعارض ایدر
 (محصول بیت) مرد بی توشه آدیم قالدره من یعنی آدیم انا من حاصلی حرکت مالک اوله من و یا مراد بی
 قالدر من یعنی مراد فی المانع مالک اوله من کر کسه مالی جیعا جعفری التون ایسه ده یعنی مسافره
 توشه اوله انچه زر خالص حرکت قوت و بر من زیر التون اکل اولز (بعض شراح کاف عربیله کام
 اولماسنده تجویز ایش و بعضی تجویز بی رد ایش لیکن ردی مردود در * در پایان فقیر سوخته را
 شلغم پخته به که نقره خام * فقیر سوخته بیانبه (شلغم پخته ده بویه در (نقره خامده بویه در
 (نقره خام سکه انماش کش (محصول بیت) بیابانده سوخته فقیر یعنی هوا و کونش
 اسیمه دیانش فقیر پشمش شلغم خام کشدن بکدر زیر اشلغم غذا اولور اما سیم خام اولماز
 نقره خام سبیکه کش معناسنده در دین مسامحه ایش * حکایت * هرگز آذر زمان نالیده
 بودم و روی از گردش آسمان در هم نکشیده مکروفتی که پایم برهنه بود و استطاعت پای پوشی
 نداشتم بجای کوفه در آمدم دلت یکی را دیدم که پای نداشت سپاس و شکر نعمت حق بجای
 آوردم و بری کفشی صبر کردم * هرگز لفظ فارسی در شرا حک بری اصلا دیمکله تفسیر
 ایش و بری اعتراض ایش لیکن اعتراض مک اصلا اصلی بوق (دور زمان لامیه در بحازا
 (زیرا تغییرات زماندن عبارت در زمان ایسه متغیر اولماز بلکه احوال ناس متغیر اولور قنبر
 (نالیده بودم نون حرف نفی ایکنما مشیدم دیمکدر بی حضور اولما مقدر کایندر (گردش
 اسم مصدر در دوش معناسنه آسمانه اضافتی لامیه در دور فلک دیمکدر (مکرات استناد در
 الا معناسنه (وقتی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (استطاعت قدرت معناسنه در
 (پای پوش وصف ترکیبدر پای معناسنه در (و یا حرف وحدت (با حرف صله (جامع کوفه

رد سروری

رد سروری

رد سروری

حضرت امام علی امامت ایلدیکي جا معدر که کوفه شهر ینک اندن غمیری جا معی بو قدر
 حضرت شخړک بیور دینی زمانده معمر ایش اما بوزمانده جدران اربعه سی قالشدر
 باقیسی شهر کوفه کبی خراب و بیادر شو بلکه اثر بنادن نام و نشان قالما مشدر (در آمدن
 داخل اولدم) دلنک وصف ترکیبدر کوکلی طار دیمکدر قسوت قلبدن کایندر (شکر نعمت
 مصدرک مفعولنه اضافتدر) وحقه اضافت لامیه (برپاه صله معناسنه در) بی ادات سلب
 (کفش کاف عربک فتحیله و سکون فایله پشمنی دیمکدر) ویا حرف مصدر (محصول ترکیب)
 هرگز دور زماندن ایکنما مشیدم و کردش آسماندن بوزم پور نارمشیدم یعنی بی حضور و مضطرب
 اولما مشیدم الا بروقتده که ایانم چپاق قالمشیدی یعنی یالک ایاق قالدم ایدی و برپایج المغه
 قدرتم یوق ایدی جامع کوفه یه قاسی القلب یعنی کوکل طار لغیله و بی حضور لغیله کردم
 بر یسنی ایا قسز کور دم یابر ایا قسز یا یکنی ایا قسز پس حقک نعمته شکر ایلدم و پشمنی مغه
 صبر ایلدم که پشمن یوغنسه الحمد لله تعالی الیم وایانم صاغدر دیواول کیمسه دن عبرت الیم
 * قطعده * مرغ بریان بچشم مردم سیر * کتزاز برک تره بر خوا نست * مرغ ظاهر بودر که
 بوند مراد مرغ خاکی در یعنی طاق مطلق مرغ دکادر نکه استعمالات خلقدن معلومدر
 پس مطابق قوش ایلدیان ایدنلر اصابت ایلد مشلر (برپاه اضافت بیانیته در) با حرف صله در
 (چشم مردم سیر لامیه و بیانیته در طوق آدمک کوزینه دیمکدر) برک تره تشدید ضرورت
 وزن ایچوندرو اضافت لامیه در (تره تور کیده بواستله در) خوان بونده سفره معناسنه در
 (محصول بیت) پشمن طاق طوق کشینک کوزینه تره یا پراغندن سفره سنده اکسکر کدر
 یعنی اندن بی قدر و قیمتدر حاصلی بی اعتبار در زرا طوق قلبدن کوزینه کورنمز * وآن که رادستگاه
 قدرت نیست * شلغم پخته مرغ بریانست * وآن که را اصلنده وانکس را که در حذف
 وایصال طریق یقله ترک اولندی (دستگاه و قدرت عطف تفسیر شکبدر) شلغم پخته بیانیته
 (مرغ برپانده بویله در) محصول بیت (اما اول کیمسه نکه که قدرت و ممکنتی یوق قدر یعنی
 فقیر اولان کیمسه یه پشمن شلغم همان پشمن طاق قدر یعنی پشمن طاق کبی خوره پکر
 حاصلی اشتها یه داردر * حکایت * یکی از ملوک بانی چند از خاصان در شکار گاهی زمستان
 از عمارت دور افتاد شب در آمدخانه دهقانی دیدند ملک گفت شب انجار ویم نازحت سرما
 نباشد یکی از وزرا گفت لایق قدر پادشاهان نباشد التجا بختانه دهقانی ریک بردن هم
 اینجا خیمه زنیم وانش افروزیم * از خاصان تنی چندی بی اندر (با حرف ظرف) زمستان زانک
 و فیک کسر لریله قش دیمکدر (خانه دهقانی لامیه در) ویا حرف وحدت (روم فعل امر
 متکلم مع الغیر کیده لم دیمکدر) نا حرف تعایل (زحمت سرما لامیه صوق زحمتی) التجا افتعال
 باندن مصدر در صغمتی دیمکدر (ریک ضعیف دیمکدر) زنیم و افروزیم فعل امر متکلم
 مع الغیر در زبندن و افروزیدن (محصول ترکیب) پادشاهلردن بریسی خاصلردن
 بر نیجه شخصله شکارگاهک برنده قش کونی عمارتدن اوراق دوشدی یعنی اولدینی شهر دن
 دور دوشدی کیمسه کلدی بر کوبلی اوبنی کوردیلر پادشاه دیدی کیمسه انده کیده لم تا کیم
 صوق زحمتی اولیده یعنی صوق زحمتی چکیده لم وزاردن بریسی دیدی پادشاهلرک قد رنه
 لایق دکل بر ضعیف کوبلینک خانه سنه پناه ایلتمک یعنی اوینده صغمتی بونده چادر
 قورالم و آتش یالکنده لم * دهقان را خبر شد ما حضری از طعام ترتیب کرد و پیش سلطان
 بدو زمین خدمت برسید و گفت قدرت بلند سلطان بدین قدر نازل نشدی و لکن نخواستند که
 قدر دهقان بلند شود * دهقان را رادات مفعول (ما حضری با حرف وحدت بر ما حضر

دیکدر (زیرا اسم و وصول) حاضر فعل ماضی مفرذ مذکر غائب صله سیدر الذی حاضر دیکدر
 (از طعام حاضر یی بیا در) (ما حاضر ترتیب کردک مقدم دفعه واید در) (زمین خدمت لامید در) (قدر
 قافک فتحی و دالک سکونیه مقدار معناسنه در) (بلنده اضافت بیایه) (وسلطانه لامیه) (بدین
 دال همزه دین بدل راشارت در پادشاهک کنینک خانه سنه مهمان اولغه) (قدر قافک و دالک فتحه دل به
 یشه مقدار معناسنه در) (نازل نشدی الحقی اولمازدی) (یعنی مرتبه سندن دوشمزدی) (محصول ترکیب)
 دهقانه خبر اولدی پادشاه انک خانه سنه میل ایدوب وزیر مانع اولد بغی طعنا مدن برما حاضر
 ترتیب ایدوب پادشاه او کنه ایلندی (وزمین خدمتی بوس ایلدی ویدی) (پادشاهک بلنده مقداری
 بنم خانه مه مهمان اولغه نازل اولمزدی یعنی قدر نه نقصان کلزدی ولیکن استبدیلر که دهقانه
 قدری بلند اوله * ملک راسخن گفتن او مطبوع آمد شبانه بمنزل او نقل کردند بامدادان خلعت
 و نعمتش بخشید شنید مکدر رکاب ملک قدیمی چند می رفت و میگفت (محصول ترکیب) پادشاهه
 انک سوز سولسی مطبوع و مقبول کلدی کجده سی یعنی همان اول کجده انک منزله نقل ایلدی لر
 ابرتسی پادشاه اکا خلعت و نعمت بغشلدی ایشتم مکدر پادشاهک اوزنکی سنده برنجده قدم یعنی
 بر قاج ابق کیدر دی و سیویلردی * قطعه * ز قدر و شوکت سلطان نکشت چیر ی کم * زائفات
 مهمان سرای دهقانی * شوکت شینک و کافک فتحه لیه و سکون و اوایله شدت حرب یعنی قتی صواش
 و آلت حربیه کامل کیرمک حاصلی آلت حربی تمام اوسته المنغه دیرل اما بحجم هیبت و عظمت معناسنه
 استعمال ایدر) (سلطانه اضافت لامیه در) (نکشت کاف عجمک فتحیه لیه فعل نفی ماضی مفرذ غائب
 اولمزدی دیکدر) (زیرا کشتن و کریدن مترادف لدر اصل نه دونک معناسنه در سابقا ذکر ایلدی یکنم کی
 هر نوچه لیه اولور سه دونک بودند که انقل معناسنه استعمالدر) (مثلا شراب سر کیدر دونک کی
 بس صیغورت معناسنه استعمال بودند در) (حافظ فانه من المهمات فی هذه اللغة) (چیزی
 با حرف وحدت) (کم کاف عربک فتحیه اکسکدر ناقص معناسنه) (نکشتک چیزی اسمی و کم خبری
 زائفات نکشته متعلق) (زاء مفرده ازدن مخفقدر تخفیف سزده نسخه زده واقعدر حاصلی
 بویچده ایکسیده جائزدر بلا تفاوت) (التفات افتعال بایدن مصدر در افتده کیدر کن باشی اردینه
 دوند و روب بافته دیرل) (اما استعمالده مطلق بقیه دیرل) (با حرف صله) (همان سرای ترکیب
 مزجی در) (اسلنده سرای مهماندر اضافتله قونق اوی معناسنه روم ایلده عز بجانه دیرل
 دهقانه اضافت لامیه در) (با حرف وحدت و یا تنکیر) (محصول یت) (پادشاهک عظیم قدر دن
 و عظمت و هیبتدن هیچ رفته اکسک اولمزدی یعنی هیچ نقصان و رمدی بر یک وضعیف کوبیلنک
 مهمان سرایه التفات ایلکدن) (یعنی برضعیف کوبیلنک اویشه زول ایدوب قونق اولمقدن
 شان سلطنته نقصان و رمدی * کلاه کوشه دهقان بافتاب رمدی * که سایه بر سرش افکند
 چون توسلطانی * کلاه کوشه هانک سکونیه ترکیب مزجیدر) (اصلنده کوشه کلاه ایدی اضافت
 ایه کلاه اوجی دیکدر) (دهقانه اضافت لامیه در) (با حرف صله) (آفتاب هانک سکونیه کونش
 رسید فعل ماضی مفرذ غائب فاعلی تحتنده کلاه کوشه به راجع ضمیر) (و بافتاب مفعول غیر صریحی
 که حرف تعابیل) (سایه کواکه) (بر حرف استعمال) (سرش شین ضمیر دهقانه راجعدر) (افکند
 فعل ماضی مفرذ غائب فاعلی سلطان و مفعول صریحی) (سایه و بر سرش غیر صریحی) (سلطانی بامی
 حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (محصول یت) (کوبلی نک برکی اوجی قدر و شرفده آفتابه ایشدی
 یعنی دهقان مکرم و معزز اولدی) (زیرا باشه سایه صله الی سنک کی بر عظیم الشان پادشاه حاصلی
 سلاطین همما ثلدر هر کیمک که باشه سایه رأفت و عنایت صالهل قدر و شرف صاحبی اولور
 * حکایت * کدای مول راحکات کندر که نعمت وافر داشت یکی از ملوک گفت می نماید که مال

اسم و وصول
 سر پافک فتحی و دالک
 قدر لیه مقدار معناسنه در
 دالک فتحه سنی ایکجی قدرده
 شارحک ضبطی تخصیص
 دیکد کادر اکن تخصیص
 اکله شیلور
 للطبع

مطب

مطاب

هولاکو
نسخه

بیکران داری و ما را نهی هست اگر رخی ازان دستگیری کنی بحکم عاریت چون ارتفاع
ولایت شد و فا کرده شود گفت لایق قدر بلند خداوند جهان نباشد دست همت بحال چون
من کربانی آورد که جو جو فراهم آورده ام گفت غم نیست که بتا می دهی که انجینات الحیین
کدانی یا حرف وحدت (هرل مخوف یعنی قور قنج یعنی هر کس بویله دیانجی اولمقدن خوف
ایدر دی (شهر آمده مولانا مصلح الدین لاریدن سؤال ایلد مکه کدای هول کیم دیدید بکه
شول کدادر که سؤال ایلد یکی کیمسه دن المایجه اولیه که عرب اکاذوالوجه الوقاح دیریدی
(کدایه صفتدر بعضی نسخده اضافه و اقدر بیانیه طریقیله (را ادات مفعول کنده کدا
مفعول اولی و حکایت ثانیه (که حرف بیان (و یا حرف رابط صفت نعمت وافر بیانیه
و داشتک مقدم مفعول (می نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنای کور بخور
دیمکدر (که حرف بیان (مال بیکران بیاند مال بی حد دیمکدر (داری فعل مضارع مفرد
مخاطب طو تار سین یعنی سنک وار دیمکدر (مهمی یا حرف وحدت (یا حرف مصاحبت (برخ
یاک فحیه بعضی معنا سنددر (یا حرف وحدت بر مقدار یله دیمکدر (دستگیر وصف ترکیبدر
کیریدندن ال طویجی دیمکدر یا مصدر یله معاونت معنا سنددر (کنی فعل مضارع مفرد
مخاطب (عاریت یاک تسدیدیله قرض مراددر (چون ادات تعلیل (ارتفاع ولایت مصدرک
فعلنده اضافتیدر (کرده شود کرده انضمامیله (شود فعل مضارع مبنی للمفعول معنای
افاده ایدر (گفت کدایدی (لایق قدره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در (و قدرک بلند
بیانیه (و بلند خداونده و خداوندک جهانیه لامیه در (دست همت بیانیه (یا حرف
مصاحبت (مال چون من لامیه (کدانی یا حرف وحدت (آلوده کردن الوده بولاشق دیمکدر
(که حرف تعلیل (جو جو یعنی حبه حبه حاصلی آزار از دیمکدر فراهم آورده ام جمع ایلم
دیمکدر (گفت پادشاه دیدی (بتاتار یا حرف صله تاتار بونده کفار معنای سنددر (زیرا اول زمانه
بعضی سلاطین هلاکویه جزیه طریقیله مال تعیین ایلمش ایدی بعضی نسخده (بکافران
دوشمش (خبیئات خبیثک جمیدر مراد دیمکدر (محصول ترکیب (بر قور قنج دیلنجی بی
حکایت ایدر که وافر مال و نعمتی و ارایدی پادشاه لردن برسی اکایدی شویله کور بخور که
بی حدوبی قیاس مالک و ارزم ایسه بر مهم ایشیز وارا کر بر مقدار یله بزه عاریت و دین
طریقیله معاونت و دستگیراک ایدرساک محصول مملکت ایشجه و فاولنه یعنی قرض طریقیله
استعم غصب طریقیله دکل کدایدی جهان پادشاهنک بلند قدرینه لایق دکل همتی الی
بنم کی بر کدایک مالیه آلوده ایلمک یعنی بولاشدر مکه آزار از جمع ایلمش پادشاه دیدی
غم دکل که سندن الاجنم مالی کافراناره و بره جکیم زیرا خبیثلر خبیثلر ایچوندر یعنی سندن الاجنم
مال مراد اید غم دکل زیرا انی کافره و بره جکیم که مراد مراددر لایقدر * بیت * قالوا انجین
الکلس لیس بطاهر * قلنا نسده شقوق المبرز * عین فعیل بمعنی مفعولدر یعنی خبر (کلس
کافک کسری و سکون لامیه الحیکد جاعلی پنج داری اندن دوزلر (عین الکلس جید قطیفه
کبیدر (لیس اسمی نحتنده عینه راجع ضمیر (بطاهر با زائد الیه محلا منصوب خبری (قلنا
جواب قالوا (نسده فعل مضارع نفس متکلم مع الغیردر نصربانک مضاعفتدن سد ایدر
دیلر کدیکی و یاردلیکی بغافه و اصلاح ایلمکده استعمال ایدر (به نسده مفعولدر و ضمیر
عین کلسه راجعدر (شقوق المبرز لامیه (شقوق شقک جمعیدر اصلده مصدردر اما بونده
بارق و کدک مراددر (مبرزانک زار و زره تقدیمیه اسم مکاندر محل برونه معنای یعنی چه جاقیر
مراد خلادر (محصول بیت (دیدیلر که کرج و ایلجی خبری طاهر دکلدر یعنی ناپاکد بر بویله

دینارک جواب داده دیک باس بوقدر یعنی قایم زرا انکه آبخانه یار قلربی و داکلربی سدا درز
 بیت * کر آب چا نصرانی نه پاکست * جهود مرده می شویم چه پاکست * آب چا نصرانی
 لامیه درل (نصران شامده بر کوبه دیرل که بوطاشقه اندن ظهور ایلشدر) یا حرف نسبتدر
 (نه پاکست ناپاکست معناسنددر) جهود مرده بیایه در یاء بطشله (می شویم فعل مضارع متکلم
 و حده در شویندن) (محصول بیت) اگر بت پرست کافرک قویبسی صوبی پاک دکل ایسه
 یعنی ناپاک ایسه قایم زرا انکه اولش جهودی یورم (حاصلی مر داری مر دارایله یورم
 * شنید مکه میراز فرمان ملک باززد و جت آوردن گرفت و شوخ چشمی کردن ملک فرمود
 تا سخنون خطاب از وزیر و توبیخ مستخلص کردند * فرمان ملک مصدرک فاعله اضافه ایدر
 (باززد کری آوردی یعنی ملک قولنه اطاعت ایلدی و سرکشلاک ایلدی) شوخ چشمی بونده
 یوز سز و حشری معناسنددر (و یا حرف مصدر) تا حرف تعلیل (زجر و توبیخ بونده عطف
 تفسیری شکلدر سرزنش معناسنه) مستخلص لامک فتحیه اسم فاعله و استفعال باندن
 (محصول ترکیب) ایستد مکه ملکک فرماندن باشی دوندردی یعنی سوزینی قبول ایلدی
 و دیال و جت کتومکه باشلدی و ادب سزک و کستا خلق ایلکه پادشاه بیوردی تا کیم مضمون
 خطابنی (یعنی بیوردی متداری مالی اندن زجر و توبیخله) یعنی سرزنش و غصبله استخلاص
 ایلدیله * مشنوی * بلطافت چو بر نیاید کار * سرببی حرمتی کشد ناچار * بر نیاید حاصل
 اولساز دیکدر سرتقدیری سرشدر سر بونده اوج معناسنددر (یعنی حدی و غایتی دیکدر
 (شین کاره راجعدر) یا حرف صله (بی ادات سلب) حرمتی یا حرف مصدر (کشد فعل مضارع
 مفرد غائب منی المفعول معناسنه چکاور دیکدر فاعلی کاره راجع ضمیر در تأمل تدر) یعنی
 منقلب اولور نکد دیرل شراب سر کیه چکادی (ناچار بالضروره دیکدر (محصول بیت)
 اطافت و رفق و ملا یمله چو نکه ایش حاصل اولیه (یعنی ایلکه که بر مصلحت بنیه حد
 و غایتی حرمت سز که منجر و مقبول و منقلب اولور حاصلی حرمت سز که مؤدی اولور بالضروره
 * هر که برخویشتن بنشیند * هر که بنشیند برو کسی شاید * هر که یعنی هر کس که بر حرف صله
 (خویشتن کندی معناسنددر) بنشیند فعل ثنی مستقبل مفرد غائب بنشیندندن ترجم
 ایلز دیکدر (کر حرف شرط) بنشیند فعل ثنی مستقبل مفرد غائب بنشیندندن که مشترکدر
 اسرکک ایله بفرمقی بیند * بونده اسرکک معناسنددر (بنشیندندن مشتق در دین لغوسویش
 (شاید لا یقدر (محصول بیت) هر کس که کندی به ترجم ایلز اگر کیسه اکا ترجم ایلز سه
 لایق و سزا واردر * حکایت * بازار کانی را دیدم که صد و پنجاه شتر بار داشت و چهل بنده
 و خد متکار شبی در جزیره کیش مرا بنجره خویش برد و همه شب نیر آمد از سخنهای
 پریشان گفتن که فلان انبازم بترکستانست و فلان بضاعت بهند و ستان و این کاغد قبالة
 فلان زمینست و فلان چیز را فلان زمینگاه گفتی که خاطر اسکندر به دارم که هوایش خوشست
 و گاه گفتی نه که دریای مغرب مشوشست سعدیا سفری دیگر در پیشست اگر ان کرده شود
 بقیت عمر خود بلوشه بنشینم و ترک تجارت کنم کتم ان کدام سفر ست گفت کو کرد پاری
 بچین خواهم برد شنیدم که انجاء عظیم قیمت دارد و از انجا که سه چینی بروم ارم و دیبای رومی
 بهند و پولاً دهند و بحلب و ابکیه حلبی بمن و بر دیمانی پارس و از ان پس ترک تجارت کنم
 و بدکانی بنشینم چندین از بن مالطوایا فرا خواند که بیش طاقت گفتنش نند گفت ای سعدی
 تو نیر سخنی بگوی از انها که دیده و شنیده گفتیم * شتر بار دوه یوکی (جزیره کیش سرحد هندده
 بر جزیرنک اسمعیدر) نیا را امید فعل ثنی مستقبل مفرد غائب ارام ایلدی (یعنی دیکلمندی ارامیدن

مطلب

ردشمنی

ردان سید علی و سروری

شارح مرحوم بوضوح و
تایجاد اعتراضات بیشتر
لطایع

رد سروری و شمعی
رد سروری
رد سروری

انبار فتح همزه ایله شریک دیگر اوراق معناسنه (بتر کستان باحرف ظرف) بضاعت بونده
سرمایه معناسنه در (قبایله فتح قافله قاضی مکتوبی (فلانته اضافتی لامیه در) ضمین کفیل معناسنه در
(خاطر اسکندریه فکر اسکندریه دیگر) (که حرف تعلیل (هوایی یا حرف تکبیر هوا مبتدا
وخوش خبری (نه یعنی اسکندریه به کتم) (که حرف تعلیل دریایی مغرب لامیه و مبتدا (مشوش
خبری) دریای مغرب برینده دیار عرب یا زانلر متنی تتبع ایلما مثلر (سفری دیگر دید کردن
بآ و حذله معلومدر که متعدد اسفار که مسافت بعیده و واقع اولور بر سفر عدا ایدر) کرده
شود ایلمش اوله (بکوشه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (ترک تجارت مصدرک مفعولانده
اضافتیدر) کدام قبضی دیگر) (کو کرد ایکی کاف بحمله ترکیبه ایکی کاف عربیله کو کرد
دید کلر ایدر که عرب کبریت دیر پارسیه اضافت بیانیدر) (کاسه چینی ده بیانیدر) (دیای
رومیده بویه در) (بولاد هندیده بویه در بولاد چاک دمر اکیله حلییده بویه در) (بردیمانی ده بویه
(برد رونوع الاجه در که نمندن کلور) (اکثر مکه خلقی اتی کبر) (چندان اولقدرد دیگر) (ازین
بولک کبی دیگر) (یعنی تشبیه افاده ایدر تنکه سابقا بیان اولندی ما لخوا یا فکر فاسد دیگر
فروادات تأکید (خواند اوقودی (یعنی سوبلندی (که حرف بیان (بیش زیاده (طاق
کفتم مصدرک مفعولانده اضافتیدر) (محصول ترکیب) (ربازر کافی کوردم که بوزاللی دوه یوکی
تجارت اثوابه مالک ایدی و قرق عدد قول ایله خدمتکاره بر کجه جزیره کپشده بنی کندی
حجره سنه ایلندی و بتون کجه آرام ایلدی پریشان سوزلر سوبلکدن که فلان شریکتر کستانده در
وفلان بضاعتهم هند و ستانده و بو کاغذ فلان یرک قبایله سیدر وفلان نسنه یه فلان کیمسنه
کفیل ایدر که دیر ایدی که خاطر اسکندریه به سفر ایلک در که هوا خوش ایدر و گاه
دیر ایدی که بوق دریای مغرب مشوشدر یعنی مخوفدر کفاردن و اوندان تن (بعض نسخه ده
دریای مغرب برینده دیار عرب واقعدر فندر) (ای سعدی اوکده بر سفر دخی وارا کر اول سفر
ایلمش اولنور سه بقیه عمر مده بر کوشده و اتوررم و تجارتی ترک ایدرم شیخ دیر دیدم که اول سفر
قنچی سفر دیر دیدی فارسی کو کردی چینه ایلدی سرم ایشتم که انده عظیم قیمتی وارا واندن کاسه
چینی روعه کنورم و رومی دیبانی هنده و بولاد هندی حلبه و حلب شیشه سنی منه و بردیمانی بی
فارسی و اندن صکره تجارتی ترک ایدرم و برد کاند و اتوررم اولقدرد بولک کبی مال خولبای اوقودیکه
آرتق سوبلکد طاقی قالمدی اندن صکره دیدی ای سعدی سنده بر سوز سوبایه انلردن که کورم شسین
و ایشتم شسین یعنی کورد کلر کدن و ایشتم کلر کدن بنده دیدم * نظم * آن شنید سنیکه در صحرای
غور * بار سالاری بیفتاد از ستور * آن اسم اشارتد ریت ثانی به (شنیدستی سین و اادات خبر در و یا ضمیر
خطاب ایشتم شسیند دیگر) (صحرای غور بیانه غور ایدر بریسی نهام ایله بمن مایند شده و اولاندر
و بریسی دخی هند ایله بلخ ارا سنده در تنکه انوری شعرندن فهم اولنور (بار سالار بار باء عربی و سکون
را ایله یو کدر) (و سالار اولویه دیرلر مراد تجار ارا سنده کاروان باشی دیکلری بازر کاندرد) (پس
باری باء عربیله پار باء بحمله اعتبار ایدوب ییلدر معناسنه اخذ ایدنلر و معناسنی کچن ییل
بر سالار دینلر ترا کب فارسیده غریب متصرفلردر) (بو تصرفن صکره تصرف خاص ایدوب باری
باء عربیله سالاره اضافت ایدوب سالارک باری دین اغرب تصرف ایلش غرابت بومقدار
بضاعت و مطالعه ایله صحیح معنایه واصل اولنه اعتراض ایلکده در (یت) فکم من غایب قولاً
صحیحاً (و آفته من الفهم السقیم) ستور طوار معناسنه در آت و قتر و غیر یسی کبی حاسلی بنیت مراد در
(محصول یت) (آنی ایشتمش مبدکدر که صحرای غورده بر کروان باشی طوار دن دوشدی یعنی
ده شد کین ایشتمکی * گفت چشم تنک دنیا داردا * باقناعت پر کنند یا خاک کور * گفت فاعلی

بار بالا در (چشم) که بیاید در طار کوز دیکدر یعنی آج کوز (دیار) از اضافی لایه در (و دنیا دار
وصف ترکیب در مالدان و خزینه دار کی اهل دنیا و محب دنیا دیکدر یا عریده اما کیدر (گاه
ابتداء کلامه و گاه مقام عطفه و افعدر) (خاک کوز) لایه در مقبره طیراخی دیکدر (محصول بیت)
بار بار در طواردن دوشیک دیدی دنیا دارک آج کوزنی پس مال الله طار کوزنی یا نه عت
رایدر و یا مقبره طیراخی یعنی یافناعت کوزنی طویرور و یا اولاد کده مقبره ترابی بویاکی بیتی رباعی
یارانلر اقسام شعری غریبانی یا اولر ایش * حکایت * مالداری راشنیدم که بختل چنان مشهور
بود که حاتم طای بیست ظاهر حالش بنعمت اراسته و خست نفس جلی در نهادهش همچنان
ممکن که نانی بجائی از دست ندادی و کره ابوهریره را بلغمه نتواختی و سگ اصحاب کهف را
استخوانی نینداختی فی الجمله خانه او را کسی ندیدی در کشاده و سفره او را سر کشاده * بختل
یا حرف مصاحبت (حاتم طای بیایه) (بختل یا حرف مصاحبت) (ظاهر حالش لایه) (اراسته
زمنش یعنی معمر) و خست نفس جلی مصدرک فاعله و بیایه اضافی لر در جلی خلقی دیکدر
خاک کوسریله (و یا حرف نسبت براداشلی دیکدر) (نهاده طبع معنایه در) (ممکن تفعل باندن
اسم فاعله در ثابت معنایه) (که حرف بیان) (نانی یا حرف وحدت) (بجائی یا حرف مقابله) (و یا حرف
وحدت) (ندادی یا حرف حکایه) (و کره کدی کاف بحکم ضمی و رانک سکونیه) (ابوهریره یا صاف
تغظیادر) (و یا حرف تخصیص یا حرف مصاحبت) (لقمه یا حرف وحدت و همین حرف توسل) (تواختی
فعل نفی ماضی مفرد غائب) (و یا حرف حکایه و یا خستن او خشا من دی یعنی رعایت ایلزیدی) (کف را
را ادات مفعول اصحاب کهف کدینه دیکدر) (نینداختی فعل نفی ماضی مفرد غائب و یا حرف حکایت
نداختدن ایلزیدی دیکدر) (فی الجمله حاصل کلام) (خانه اولایه) (و یا حرف تخصیص) (ندیدی
یا حرف حکایت کورمن دی دیکدر) (در کشاده قبوسی آچق دیکدر) (سفره اولایه) (و را ادات
تخصیص) (سر کشاده سرپونده اوست معنایه در اوستی آچق دیکدر) (محصول ترکیب) (بر مالداری
ایشندم که بختل ایلله شویله مشهور اید که حاتم طای سخا و کرمله یعنی حاتم سخا ایلله نیجه که مشهور در
و زامد اردر مذکور مالدان بختل ایلله اولیه مشهور ایدی ظاهر حال نعمتله مزین پیراسته یعنی نعمتی
چوق ایدی و نفسنک خستی و بختل جبل بسی طبعنده شویله ممکن ایدیکه برانکی رجانه
دکشمز ایدی یعنی یاننده براتنک جاندن عزیز ایدی و ابوهریره حضرتنک کدینی برلقمه ایلله
او خشا من ایدی یعنی برلقمه و یوب رعایت ایلزیدی و اصحاب کهف کدینک آن ایدی
ایکسینک به رعایت استحقاق و اربابن حاصل کلام ایلله کیمده قبوسی آچق کورمن ایدی
سفر دستنک اوستنی و اغثنی آچق کیمده کورمن ایدی حاصلی کیمده او کده سفره کورمن ایدی یعنی شبح
کیمده ایتنک دیرمن ایدی * بیت * درویش بجز بوی طعماش نشینیدی * مرغ از پس نان خوردن
ریزه نچیدنی * درویش یعنی فقیر (بجز یا حرف زائد) (بوی طعام لایه) (و شیندن کورنیه راجع در
(نشینیدی فعل نفی حال ماضی مفرد غائب) (بونده دویمازدی دیکدر مجازا ایشنت معنایه دکلدر
شرایح ظن ایلدیکه کن) (تکیم ترکیب بورنم قوقی طویمازدی لر) (مرغ ظاهر مراد مرغ خانکیدر
(یعنی طاق مرغ دکلدر) (پس پای بحمله اردوسولک معنایه در) (نان خوردنه اضافتی
لایه در) (نان خوردنک مقدم مفعول ایدر) (اویه اضافته لایه در) (ریزه دو کوندی معنایه در
بونده ایتنک خورده سی مراد در) (نچیدی فعل نفی ماضی مفرد غائب و یا حرف حکایت دیرمن دی
یعنی دیوشن من دی دیکدر) (یعنی خسا شدن ایتنک دو کوند و سین بیلله دیو شروب بیر ایدی
(محصول بیت) (فقیر یعنی فقرا جنسی طعامنک قوقی شدن غیر پسین دویمازدی یعنی پولدن کین
درویش طعامنک قوقی یعنی استغنا ایدردی بوزن کورمک و یا کل ایتنک شر کر میسر

ردمروزی و شعی

بومقامد درویشی قید

وقوعیدر دیندخی مبالغه

اولور لاطاطع

ردشراح جیعا

دکل ابدی طاوق دخی انك يمك وانك ييد كندن صكره انك او واغين ديوشمر من دی یعنی كندی
 دیوشروب بیردی طاوغه قلا ز دی زیاده خسا سئندن * شنیدم که بدریای مغرب راه مصر
 ر گرفته بود و خیال فرعونى در سر (قوله تعالى) حتى اذا در که الغرق * راه مصر لامید (ویر گرفته انك
 مقدم مفعولی (خیال فرعونى بیانیه (وراه مصره مفعول تقدیری خیال فرعونى در سر گرفته
 و در (ذات شرط) ادراك فعل ماضی مفرد مذکر غائب در افعال باندن و ضمیر فرعون را جمع
 محلا منصوب مفعولی (غرق افطار مفعول فاعلی (مذکور کلام فرعونك حقیقه نازل اولان آت
 کریمه انك بعیدر (محصول ترکیب) (ایشتم که مغرب دریاسنده مصر بولانی طومتشیدی
 (یعنی مصره کیدردی و فرعونه منسوب خیالی (یعنی تکبر و غروری باشد طومتشیدی (حتى اكا
 غرق اونیق ایرش کده * ناکاه باد مخاف کرد کشتی برآمد چنانکه گفته اند * (محصول ترکیب)
 حریف فرعون کی غرورایله مصره کیدر کن ناکاه مخالف یل کی اطرافنه طولندی (کر برآمد
 طرندی دیم کدر شویله که دیملردر * بیت * باطبع ملوات چه کند دل که نسازد * شرط همد
 وقتی نبود لایق کشتی * باحرف مصاحبت و باحرف صله (طبع ملول بیانیه (و ناء ضمینه اضافت لامیه
 (چند کدر بوندیه مالک و قادر دیم کدر) (کنند دل فاعلی) (که حرف بیان (نسازد فعل نفی استقبال
 مفرد غائب در اوبید دیم کدر (یعنی موافقت الیه فاعلی دل در) (جمع شراح باء مکسوره ایله
 یازمشرایکن خط المثلر که بوندی بایله اولنجه معنای اولماز فاعلی (شرطه شینك فتحیله بیراز
 دیدکاری یلک اسمیدر (موافق یلک اسمیدر دینلر فکر سز سونلشلر (زیرا موافق یل کشتی به
 لایق اولما انك معنای یوقدر ادنی فکره مالک اولان یلور (وقتی باحرف تنکیر (لایق کشتی
 اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (محصول بیت) (کوکل نیه مالکدر که سنك ملول طبعه که اوبید
 (یعنی موافق اولید (حاصلی موافق اولما سی ضروریدر (زیرا صاحبی انی اقتضاید) (یعنی
 موافقت ایدرسد باطبع الیز (بلکه باقسرایلر) (تکدر یخ شرطه باطبع هر کشتی به لایق اولمز
 (مثلا مصره کیدن کشتی به یوراز لایقدر (اماکنه لایق دکل بلکه ادوس لایقدر (مصراع ثانی
 مصراع اوله نسبت مقام تعلیل و واقعدر * دست دعا بر آورد و فریاد بی فائده کردن گرفت قال الله تعالی
 * فاذا ركبوا في الفلك * (دست دعا لامیدر مجازا) (راورد دعا لدردی دیم کدر) (یوقاری کوردی دیمك
 دکلدر (فریاد بی فائده بیانیه (کردن گرفت ایلمک باشدی (یعنی شروع ایلمدی (اذا ذات شرط
 (رکبوا فعل ماضی جمع مذکر غائب در علم باندن چنکم کی به بنسدر دیم کدر (فی الفلك فی حرف جر
 (رکبوا فاعلک مفعولدر (فلك فاعلک ضعی ولانك سکونیه کشتی معنایند در) (بو کلام شریف
 بر حذف کلامه منصلدر که بوندن اول شرح حال مشرکین اکالات ایدر (و بومقامه مفصل
 بیانی تسویه مؤیدر (محصول ترکیب) (شینك بو کلامی ناکاه باد مخالف کلامه می یوطدر دعا
 الینی قالدردی یعنی دعا همچون ال قالدردی دیم کدر و فائده سز فریاده باشدی شول طائفه کی که
 خدا به مشرک اثبات ایدر اما کی به بنسدر کلامه الله تضرع دعا ایدر الله همچون دینی خاص
 لیدکاری حانده مؤمنلر کی یعنی کندی یعنی مؤمنلر صورتنده مختص اظهار ایلدکاری حانده دعایه
 مفعول او اور لایکن خدا انلری کی اضطرابندن قور تا ربوب نجات ویرد که بند اولنکی مشرک
 اوزره اولور * بیت * دست تضرع چه سود بندده محتاج را * وقت دعا بر خدا وقت کرم در بقل *
 (دست تضرع به نید (تضرع فعل باندن مصدردر زار بلیق ایدوب عرض نیز ایلمک دیرل
 (بند محتاج بیانیه (ورادات صله (وقت دعا لامیه (بحرف صله بامعنا سنده (وقت کرم ده
 لامیدر (در حرف ظرف (بغل بانك وغینك فتحیله قوتاق معنایند در که عربجه ابط دیرل
 * انك و بانك کسره لیه (محصول بیت) (محتاج بندده به تضرع و نیازالی یعنی تضرع

نومقامده قوله تعالى واشأغی
 فقره ده قال الله تعالی عباردری
 نص نسخه ده یوقدر اولسدر
 دخی معناده مدخلاری والمیوب
 همان نقطه کی فصل ایچون
 لکشلردر زیر آت کریمه ل
 قتیاس طریقیله ذکر
 و لکشلردر که شارح
 ویرد یکی معنادن دخی مستبندر
 الطابع

ردشراح جیعا

ردسروری و شعی

ردشعی

و نیاز الیه دعا به ال قادر مقی نه فائده (مصراع ثانی اوله نسبت مقام تعلیمه در تضرع و نیاز فائده
 و بر مدحی انکچوندر که ضرورت وقتند دعا الی خدایه در (یعنی حین مضایقه ده خدایه دعا ایچون
 ال قادر و مسین (حاصلی خدادن دعا الیه مرادک دیلر مسین (اما کره و احسان وقتند الک قولنغه کدر در
 یعنی خدایه بر نیت دعا ایچون الک اوز اتمر مسین (بلکه ایکی الکی قولنغه که قصد در مسین حاصلی
 فقره نیست تصدیق الی مسین (پس دعا که بعد مقبول اولسون (وقت دعا بر خدایک معناسنی دعا وقت
 ال خدا اوز رده اولدین خطاب وینسدر * قطعه * از زوسیم راحتی برسان * خواشنت هم تمنی
 بر کبر * راحتی (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر یا حرف تأکید (رسان فعل امر مفرد مخاطب در
 رسانیدن ایشدر دیمکدر (الف و نون ادات تعدیه در اصلی رسیدن را بر شک معناسند (خواشنت
 و اور سیمه کنندی معناسنه دیمکدر (تمنع تفعیل با بندن مصدر در فائده الیک دیمکدر (و یا حرف
 وحدت و یا حرف تنکیر (بر حرف تأکید (و کبر فعل امر مفرد مخاطب اخذ الیه دیمکدر (محصول بیت)
 زرو سیمین محتاجه راحتی ایشدر یعنی فقرایه مال بذل الیکله آسوده حال الیه کنندک دخی بذل
 و احسان سبب الیه فائده اخذ الیه یعنی (الصدقة تراد بالاولی و زید العسر) الیه عامل اولد که بودند ای فائده
 الی از * نان که ابر خانه از تو خواهد ماند * خشتی از سیم و خشتی از زر کبر * دانک ریخته چونکد یازاندر
 و آنکد یازان صحیح نسخمه له مخالف یاز مشار (این خانه یعنی کنندی خانه ک (ماند بونده ماندن معناسنه در
 زیر امضارعه مقارندر (خشتی یازی حرف وحدت (کبر طوط یعنی فرض الیه ترکیده ده طوط
 فرض الیه معناسنه مستعملدر (محصول بیت) بلکه سن بونده می اولک سندن کرو قالیسردر بر کر پیچی
 کومشدن و بر کر پیچی التوندن فرض الیه یعنی خانگی هر قدر که تربین ایدر سک خیری ایچون ایدر مسین
 پس مالی خاله زبنته صرف الیه بلکه صدقات و زکوة و آخرت یوانه صرف الیه که متفع اولاسین
 تا که ورثه به قایمه زرا ائلر عدولر کدر که سنک موت و فوئک تمنی ایدرلر * آورده اند که در مصر اقارب
 درویش داشت بیعت مال اوتوا نکر شدند و جامهای کهن بمرک او بدیدند و خزومه ایطی
 بیدند هم در آن هفته یکی را دیدم از ایشان بر باد پای روان و غلامی برری پیکر در پی او دو ان با خود
 کتم * آورده اند روایت الیکله دیمکدر (اقارب اقربانک جمیدر و اقربا قریبک جمیدر (اصدقا
 صدیقک جمعی اولدیغی کبی (درویشه اضافت بیانه در (خزناه جمیعک قتی وزاء جمیع مشدده
 الیه دکر قیونی و انک بوکنه دیرلر سمور و سنجاب و و شق هم حیوانه و هم کور کنه دیدکری کبی
 (دمیاطی دالک کسر الیه دمیاط مصرده طوقونی الاجه جنسیدر (بیدند فعل ماضی جمع غایبدر
 کسدیلر یعنی بچندیلر (باد پای انک صفتلرندن وصف ترکیبدر یل ایقلی دیمکدر (روان صفت
 باد پادر یوروکی معناسنه صفت مشبهه در (غلامی یا حرف وحدت (پری پیکر وصف ترکیبدر
 پری یوزلی معناسنه (دو ان صفت مشبهه در غلامه دویدن یلیجی دیمکدر (محصول ترکیب) روایت
 الیکله در که مصرده فقیر اقربامی و ارایدی انک مالنک بقیه سیمه (یعنی دریاده کندیله غرق اولان
 مالدن غیر الیه غنی اولدیلر واسکی لباسلر بی انک اولسی سبب الیه یرتدیلر بونده ایهام وار فتدیر
 (و خزومه ایطی بچندیلر هم اول غرق اولدیغی هفته ده ائلردن بریسنی کوردم بر یورغه
 انک اوز رنده وار دنجید برری پیکر قول بولوب کیدر کنه و ده دیدم * قطعه * ده که کر مرده باز کردیدی
 میان قبیله و پیوند * وه واولک قتی وهاء اصلیه الیه ادات حسرت و توبه اندر واده دیرلر (مرده
 اولی (باز کرو (و کردیدی فعل حکایت مفرد غائب دونیدی یعنی بنده دنیا به کلیدی (با حرف صله
 (میان قبیله لامیه قبیله اورته سنه و راسته دیمکدر (پیوند حصم و قوم معناسنه در (محصول بیت)
 حیف که اگر میت کرو دونیدی یعنی حی اولوب دنیا به کلیدی قبیله سی و اقربامی اراسته (حاصلی
 تکرار حیات بولوب قبیله سی و پیوندی الیه سابقه کبی اختلاط ایلسد * رد میراث سخنر بودی

رد شمعنی

رد ابن سید علی و سروری
رد شمعنی

وارثان راز مړه خویشاوند * رد میراث مصدرک مفعولنه اضافتیدر (سختتر اسم تفضیل
 قتیق و هـ شکرک دیکدر (وارثان فاعل رددر (ارادات صله (زاء مفرده من تفضیلیه معنایند در
 (مړه خویشاوند مصدرک فاعلنه اضافتی قیلندندر (خویشاوند اسم جمع مصدر اقربا
 معنایند مفرد مفعولنه ده مستعملدر (محصول بیت) اگر مرده مذکور کی بنه کلیدی
 وارثان میراثی رد ایلک حصصک موتندن قتیق و هـ شکرک اولوردی (یعنی مال جاننددر
 پس مال ویرمک همان جان ویرمکدر * سابقه معرفتی که میان ما بود آستینش
 بکشیدم و کفتم * با حرف مصاحبت سببیتی متضمن سابقه معرفت لامید (معرفت بونده
 آشنائی معنایند در یعنی یکمیش آشنائی سببیه (که حرف رابط صفت (میان ما لامید
 (محصول ترکیب) بورغه آت اوزره سوار اولان خصمیه یکمیش آشنائی سببیه که آرا مرده
 واریدی یکینی چکر و دیدم * بیت * بخورای نیک سیرت سره مرده * کان نگون بخت کرد کرد
 و نخورد * نیک سیرت وصف ترکیبی در خوش خوی معنایند (سره مرده اضافتی بیانیته در
 نیک مرده دیکدر زیر اصلنده یکین ابی القیه دیرل (سره مردهی اکا عطف ایدنلر اسارب
 بحسب مخالف ایشلر (کان اصلنده که آن در (که حرف تعلیل (نگون بختک وصف ترکیبی در
 نونک کسری و کاف بحسبک ضمیمه باشی اشغه دیکدر که عربیده متکس دیرل افتعال بانندن
 اسم فاعلدر بحسب روستاییلری نونک ضمیمه اوقورل پس بضم النون دین روستاییاق ایشلر
 بدبخت معنایند در (کرد کرد کاف اول بحسب و مکسورددر (وثاق عربی و مفتوح حدر جمع
 ایلدی دیکدر (نخورد خالک فتحی و واور سیمیه فتحه قافیه ضرورتی ایچوندر وزن ضرورتی
 ایچون دین خطا سونلش (محصول بیت) بی ای ابو خویلی ابی مرد زیر اول بدبخت جمع
 ایلدی و ییدی (یعنی چونکه اول بدبخته یک میسر اولدی ای نیک مردن بی نوش جان
 اولسون * حکایت * صیاد ضعیف راماهی قوی در دام افتاد طاقت ضبطن آداشت ماهی
 بروغالب آمد و دام از دستش در بود و رفت * صیاد ضعیف بیانیته (ورا ادات تخصیص (ماهی
 قوی بیانیته (در حرف صله دام بونده آغ معنایند در که عربیده شبکه دیرل (طاقت ضبط
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (وضبطک آنه مصدرک مفعولنه در (ماهی مبتدا (غالب آمد
 خبری (در حرف ناکید (ربود فعل ماضی مفرد غائب قایدی دیکدر (محصول ترکیب) صیاد
 ضعیفک قوی باقی (یعنی ایری و قوتلی باقی اغنه دوشدی آتی ضبط ایلکه ط قتی اولدی (یعنی
 ضبط ایده مدی ماهی اکا غالب کلدی و آغی الندن قایدی و کندی * قطعه * شد غلامی
 که آب جوی ارد * اب جوی آمد و غلام ببر * شد بونده رفت معنایند در (غلام بونده اوغلان
 دیکدر (و یا حرف وحدت) که حرف بیان (آب جوی لامیه جوی ایرمق غلام ببرک مقدم مفعولدر
 (محصول بیت) اوغلان کندی که ایرمق صوبینی کتوره (یعنی ایرمقن صوب کتوره ایرمق
 صوبی کلدی (و اوغلانی ایلندی (یعنی کوتوردی ماهی دایمی (یعنی اغنی کتوردیکی کی
 دام هر بار ماهی آوردی * ماهی این بار رفت و دام ببر * بار بونده کره معنایند در (محصول بیت)
 اغ هر زمان باقی کتوردی (یعنی باقی اولاردی ماهی بوکره کندی و آغی ایلندی (یعنی
 غنی قایدی و کتوردی * دیگر صیادان دریغ خوردند و ملا متش کردند که چنین صیدی
 در دامت افتاد و نتوانستی نگاه داشتن گفت ای بردار این چه توان کرد که مرا روزی بیوز و ماهی را
 همچنان روزی مانده بود * دریغ دالک کسر یله مشهوردر اما میر حسین معما سمنده
 ضمه ایلده کلمندر حیث دیکدر دریغ بیدیلر یعنی حیفلندیلر (که حرف تعلیل (چنین صیدی
 با حرف وحدت و تعلیل رسید دیکدر (و او حرف حال (نتوانستی فعل نفی ماضی مفرد مخاطب

رد شرح جمع

رد سروری

رد این سید علی

(نساكه داشتن حفظ الـك يعنى ضبط ابدى مدك) مرار و زى ياء اصليه اليه رزق ونصيب
معناست در (ايكنجى روزيده رزق ونصيب معناست اولوق جائز) و ياء تنكير اليه يوم معناست اولوق
جائز (محصول تركيب) غيرى صيادر حيفانديلروانى ملامت ايلديلر كه بونجاسين صيد دامكه
دوشدى وضبطند مالك اولمدك ديوديدى اى قرداشلر نجه ائتك كر كدر كه بنم نصيبم دكل ايدى
وماهينك بنم نصيبم اولمدى بغي كې نصيب قالش ايدى و يادر ياده درى كرمكه كوفى قالش
ايدى يعنى دخا اجلى كلسامش ايدى * حكمت * صيادى روزى درد جله ماهى نكبرد وماهى
بى اجل برخشكى نمبرد * (محصول تركيب) نصيبسز صياد جله دوماهى طومازد جله ماهى
چوقلغتك مقامى ايكن واجلسز ماهى فراهه اولماز زيرا كاه اولور كه صياد شكه سندن بالقلمى
فراهه دوكر و بعضيسى طالبى بنده صوبه دوشوب خلاص اولور * حكمت * دست و يار يارده
هزار پايى رابكشت صاحب دلى پرويكه داشت و گفت سبحان الله باهزار پايى كه داشت چون
اجلس فرارسيد از بى دست و پايى نتوانست كرىخت * برده اسم مفعولدر (و يا حرف وحدت
و همزه حرف توسل) هزار پارقى ابقلى بدكلى بوجك (و يا حرف وحدت) ورا ادات مفعول
(سبحان مصدر افتله منصوبدر بفاعل مقدرله تقديرى اسبح در ازه معناست سنده يعنى انزه الله
تزيهها اكثر مقام تعجبه مستعملدر بونده مى كې) فرا حرف تا كيد (كرىخت بونده كرىخت
معناست در (محصول تركيب) برالى و اياغى كلسم كيمنه بر هزار پايى قتل ايلدى
بر صاحب دل اوزرينه اوغر ادى و ديدى سبحان الله بيت اياغله كه طوتاردى يعنى بيت اياغله كه
الك و اربايدى چونكه اجلى ايرشدى رالسز و اياقسز دن قاچمنه قادر اولدى يعنى خلاص
بولدى * مثنوى * چوايد زنى دشمن جان ستان * يند داجل پاي مرد دوان * پى بونده
ارده معناست در (دشمن جان ستان پاييده در (جان ستان وصف تركييدر جان آلبى معناست
(يند فعل مضارع مفرد غائب اجل فاعلى) و پاي مرد لاميه و مفعولى (دوانه اضافت
پايينه (محصول بيت) چونكه ارد دن جان اياغى دشمن ايريشه يعنى كله اجل يايچى مردك
اياغين بغلر شو يلكه برادم ادمغه قادر اولمز حاصلى اولبك وقتى كلكده دشمن سندن خلاص
بولامز * دران دمكه دشمن پيايى رسيد * كان كيانى نشايد كشيده * دم بونده وقت و ساعت
معناست در (كه حرف رابط صفت) پيايى برى برى اردنجه (كان كيانى پياينه سلاطين ماضيه ك
بر قسمته كيانيان دبر اولارى كيجسرو و آخرلى اسكندر بن دارادر (نشايد فعل نفي مستقبل
مفرد غائب لابقى دكل ديمكدر بونده عدم امكندن عبارتدر (كشيده مصدر معناست در زرا
مضارعه مقارندر (محصول بيت) اولدمده كه دشمن برى برى اردنجه كله ايريشه كال كينى بى
چنكممكن دكل يعنى هر نفدر كه كالنكش و زور باز ايسه الى و اياغى دتر شو يلكه كانن حكمتكه
قادر اولماز كيانى كيانه تخصيص ايلدى زيرا انلر كالنرى هم اياغى و هم قى اولور ايش وانلر
جميعا كالنكش اولور ايش نكه بعض توارنخنده ذكر اولش * حكمت * الهى رادم
سمين و خلعتى در برنمين و مر كى نازى در زور و قصب مصرى بر سر كسى گفت اى سعدى
چه كوفه مى بينى اين ديباى معلم برين حيوان لا يعلم حطى رسنت كه باب زرنوشنت *
اباهى يا حرف وحدت (ورا ادات مفعول (سمين فعل وزنى اوزره سمير ديمكدر (و نمين
بهنالى ديمكدر زير ائمن قيمت معناست در (اسب نازى عربى آت ديمكدر بعض نسخده
(مر كى عربى دوشمش (قصب مصرى ارشى ايسك و ارغيجى كاندن طوقور بردورى
الاچه بزدر كه مصر ك تازه جوانلرى و لونداتى باشنه صاررلر الان ارانده مستعملدر (ديباى معلم
پايينه معلم اسم مفعولدر افعول باندن مر اطر ازدر كه اول زمانده لباسه اتى نشان ايدرلدى

اوموزنده و کر کسزنده اما بوزمانده مهجور و متروکدر الاآل عثمانک سرابلزنده ایچ اوغلانی استعمال ایدر حاصلی ایپکدن بهار ش-ککنده یعنی کل و سنبل و قرنفل و غیر یلری کبی ایدر (پس ثوبدن بر پاره در که ایچی اوموزده دیگرلر دین طرازی بیلزیمش (محصول ترکیب) رسمز ابلهی کور دم اوززنده آخر بهالی خلعت والتنه عربی آت و باخنده قصب مصری بر کیمسه بکادیدی ای سیدی نیجه کورر سین بودیای معلوم و طرزی بو حیوان لایعلم و لایفهم اوززنده دیدم رچر کین خطدر که آتون صوبله یازلشدر * بیت * قدشابه باوری حصار * عجلای جسداله خوار * قد حرف تحقیق (شابه فعل ماضی مفرد مذکر غائب مضاعفه باندن) (با حرف صله) (وری واولک ورائک فتح لریله بنی آدم دیمکدر حرف جر فعله متعلقدر تقدیرا مجرور مفعول به غیر صریحیدر) (وچار لغز مرفوع فاعلیدر) (عجلا قیاس مرفوع اولیق ایدی حصاردن بدلا کله لیکن قرآندن اقتباسه دلالت ایلک ایچون نصب ایلدی (زیرا انده منصوبدر مفعولیت ایله انخذ فعلندن اما بونده جائزدر که دینان کبی حکایتله اوله و جائزدر که اعنی تقدیرله اوله) (و جسد ایلدر عجلادن) (له خوارله مقدم خبر و خوار مؤخر مبتدا و جمله اسمیه صفت جسددر) (خوار خاء جمعه ک ضمیله بقرا و زینه دیر) (محصول بیت) (مذکور ابلهی کاه چهاره تشبیه ایلدی و کاه بقره تحقیق جاری بنی آدمه مشابه اوادی اعنی بوزاغی جسدیکه صغیر اوازی صاحبیدر حاصلی صغیر اوازی بر بوزاغی جسدلی جاری بنی آدمه مشابه اولدی * قطعه * بآدمی نتوان گفت مانداین حیوان * مکر دراعه و دستار و نقش بیرونش * با حرف صله) آدمی انسان (گفت مصدر معنا سنهدر) (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مانپندن بکزر دیمکدر مانستدن دین خطا ایلش مصرع عدمه تقدیم و تأخیر وارددر تقدیری نتوان گفت که بآدمی ماند این حیوان (دراعه دالک کسر یله طیلسان دیدکاری اباسدر که بوزمانده مهجور و متروکدر (دستار بونده داینددر) (محصول بیت) (دیمک اولماز که آدمی به بکزر بو حیوان مکر طیلسان و دایند و نقش و شکل بیرونی یعنی حقیقته انسان دکلدر و انسا به بکزر مکر صورت ظاهر بیسی بعض نسخهده مکر رینه بجز دوشمش * بکزد در همه اثواب و ملک هستی * او * که هیچ چیز نیایی حلال جز خویش * با حرف تأکید) (کرد کاف بحکم فتح یله فعل امر مفرد مخاطبدر کردیدندن چکرین و دولان دیمکدر (مالکی هستی بیانیه) (محصول بیت) (جمیع اثواب و وارانی ملککنده یعنی مالککنده چکرین و دولان یعنی نجس و نفخس ایله که هیچ بر نسته سنی حلال بولماز سین فائندن خبری یعنی فانی حلال و سایر اثواب و املائی جمیع حرامدر * قطعه * شریف اگر متضعف شد خیال مبر * که پایگاه بلندش ضعیف خواهد شد * متضعف تفعیل باندن اسم فاعلدر ضعیف نکه ضد و نقیض قوتدر) (که حرف بیان) (پایگاه بهاء بحمله بونده مرتبه مراددر) (بلنده اضافتی بیانیه در) (شد مصدر معنا سنهدر) (محصول بیت) (شریف اگر ضعیفده او اورسه خیال ایلتمه یعنی ایله حاصلی خیال طرتمه که الک بلند مرتبه سی و عالی منصبی ضعیف اولیسردر یعنی شریفک وجودی و بالامر دنیو بسی ضعیف اوله شریفک مرتبه سنه ضعیف و نقصان گلزین شریف شریفدر * در آستانه سیمین میخ زرد دوزد * کآن مبرکه یهودی شریف خواهد شد * آستانه سیمین بیاید) (با حرف مصاحبت) (میخ زرده بیانیه در) (دوزد فعل مضارع مفرد غائبدر) (دوزیدندن مجذبه دیمکدر زیرا دوختن و دوزیدن مشترکدر دیکه کله میخلحق پیونده بعض نسخهده بزند دوشربنه بومنه) (شریف بونده عزیز و مقبول معنا سنهدر) (محصول بیت) (واکر کش اشیکی التون اکسر یله میخلرسه یعنی بوقدر اموال و اثوابه مالک اولورسه ظن ایله که اهودی شریف و عزیز اولیسردر یعنی مال و ملک چوقلغیله یهودی معزز و مکرم اولماز

ردشعی

* حکایت * دزدی کدایی را گفت شرم نداری که از برای جوی سیم دست پیش هر لیم
 دراز میکنی گفت * (محصول ترکیب) بر او غری بردی بجای به دیدی او تا نرسد مسین که برادر به
 مقدار نجه کش ایچون الیچی هر الجفک او کینه اوزا در سین دیلجی دیدی * بیت * دست دراز
 از پی یک حبه سیم * به که بیرند بدانکی ونیم * دست در از تقدیری دست در از کردند در
 پس دست کردنک مقول اولی و در از نایسی پس دست در از وصف ترکیب در دین معنای بیت
 واصل دکل ایمش بعض نسخده دست درازی دوشمش یا الیه بوقدر ججه وصف ترکیبی او اور
 (بی باء عجمک فتحیه ادات تعلیلدر) حبه شیء قلیلدن عبارتدر (بیرند فعل مضارع جمع
 غائب تشدید ضرورت وزن ایچوندر کسه لر دیمکدر) داتک کافی عجمله در همده الی حصه دن
 بر حصه به دیرلر (محصول بیت) بر ججه کش ایچون ال اوزون ابلک یعنی ال اوزا تاق یکدر که
 کسه لر برداتک کش ایچون و یا یارم داتک حاصلی او غریلق ایدوب ال کسلکدن ایسه دیلجی لک
 ایدوب ال صاغ قالمق اولی در (بونده پی بعده معنای در دین خطا سویلش * حکایت *
 مشت زنی را حکایت کند که از دهر مخالف بجان آمده بود و از خلق فراخ و دست تنگی بفرغان
 شکایت پیش پدر برد و اجازت خواست که عزیم سفر دارم تا مگر بقوت بازود آمن کامی
 بکف آرم * مشت زن و وصف ترکیب در یومرق او روحی دیمکدر بونک اصلی بود که مشت زن لک
 بر فندر که صاغ الیک باش پرمین سبابه و وسطی بینته الی وصول النده بر نسته پی سپر ایدرو مطرق
 اوینی کی اوینار حاصلی صاغ لینی مطرق برینه استعمال ایدرو بوطافغه بوفنده اول قدر
 ادمان ایدرلر که صاغ الیک هر بر پرمای خیاره دوغشدر تحصیل زمانده شام شریفه برقاج
 سمر قندی طالب علم کلدی و بعضنک بوفنده بر مقدار مہارتی و اربادی مسافر لر در دیو ونلری
 منجیک حاشانه ایلندک ایچورده بر مقدار دراندکن صکره حاشامک دیوارینه اولقدر مشت
 او ردیلر که قابل تعبیر دکل مکر انواع ادمان لرندن بو بر نوع ادمان ایمش و بر کره بونلری ر بوه
 جاننده سیره چقار دق حین مصاحبتده بر دزمانی بر صغیر ججه سنه قاق بر مقدار اوینا به ایم دیدی
 قالقدیلر اوینا راق اول ضعیف توانانک قولخی توزینه بر مشت او ردی همان دپه پی اوزره کلدی
 و کوم کولک اولدی بز برقاج رومی طالب علم لر خوف ایلندک که اولدی دیو اما انلر هیچ آنمادی
 و قالقدیلر اول مضروب اودیلر عقلی باشنه کلنجه (پس مشت زنی زور باز الیه تفسیر ایدنلر
 تفسیر ایلشلر) یا حرف وحدت (و را ادات مقول) دهر مخالف زمان غیر مساعددن عبارتدر
 اضافت بیانده در (حاق فرا حده بویله در) حاق نقطه سزعر بیده بوغازه دیرلر وفا رسیده
 کلو دیرلر کاف عجمک قحی و غمیله فراخ فاک قحی و کسر یله ککش دیمکدر واسع معنای سنه
 کثرت اکل وعدم قناعتدن نکایتدر (دست تنک وصف ترکیبدر) و یا حرف مصدر ال طارانی
 دیمکدر صفر الید معنای حاصلی افلاسدن نکایتدر (دست تنک دیو تاتک کسرینه تنبیه
 ایدوب اضافتله او قویانلر تنک طبع ایشلر) بفرغان یا حرف صله تقدیری بفرغان آمده بود در
 شکایت پیش پدر برد (بعض نسخده مشورت دوشمش شکایت برینه) (که حرف بیان) (عزم سفر
 مصدرک مقولانه اضافتدر) (نا حرف تعلیل) (مکر حرف نمئی تا اوله که دیمکدر) (یا حرف مصاحبت
 قوت بازو مصدرک فاعلانه اضافتدر) دامن کام لامیه در مجازا (و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 مراد اتکنی دیمکدر) (یا حرف صله) (کف ال ایایی در مراد ال در مجاز مرسل طریقله) (ارم فعل مضارع
 متکلم وحده در اله کنورم دیمکدر بعض نسخده بچنک دوشمش) (محصول ترکیب) بر مشت زنی
 حکایت ایدرلر که دهر مخالفدن جا نه کشیدی یعنی جانندن اوصانمش و بیزار اولمش دیدی
 و کیک بوغزدن وال طاراندن فغانه واضطرابه شکایتی یا ایی فتنه ایلندی یعنی باباسنه جانندن

زد سرور ز

رد ابن سید علی

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری

شکایت ابلدی و اجازت دیدلیدیکه سفره نیت ایدرم اوله که قوت بازویله مراد اتکنی اله کتورم دیو
 * بیت * فضل وهنضایهست تاغاید * عودبرانش نهندومسک بسایند * تاخرف توقیت در
 مادام معاسنه (محصول بیت) فضل وهنضایه در مادامکه کور نمیدل ویا کوستر لمیدل لزوم
 و تعدی طریقه مصرع ثانی تمثیل طریقه واقعدر پس عودی آتیه قورلر قوقوسی ظاهر
 اولماغیچون ومسکی از لرزیرا از مکله قوقوسی زیاده اولور حتی زلفه واکله وکبویه مشکسا
 دیرلر بومعنی اعتباریله فتدیر * پدر کفت ای بسرخیال محل از سر بدر کن و پای قناعت
 در دامن سلامت کش که برزکان گفته اندد واته بکوشیدنست چاره کم جوشیدنست *
 (خیال محال بیانه) پای قناعت لامیه در مجازا (دام) سلامته بویه در (کش فعل امر مفرد مخاطبدر
 کشیدنن) (که حرف تعلیل) (کوشیدن در شک دیمکدر) (یعنی سعی ایلمک) (کم یونک کی برلده
 ترک کلیدن عبارتدر) (جوشیدن لغته قینا مقدر) (اما یونک کی برلده اضطراب و مشقتدن
 عبارتدر) (محصول ترکیب) بابامی دیدی ای اوغل خیال محالی باشکدن چقار یعنی اخراج ایله
 و پای قناعتی دامن سلامت جک یعنی ممکن اولد یعنی دکل و قناعت ایدوب اضطراب و مشقتدن
 سالم و آزاده اولزیرا اکا بر دیمشدر در دولت و سعادت سعی و کوششله دکل یعنی چالشغله
 دولت ال ویرمن مادامکه جانب حقدن عنایت اولیه پس چاره اضطراب و مشقتی ترک ایلمکدر
 یعنی صبر ایدوب بحضور اولماقدر * بیت * کس نتواند گرفت دامن دولت بزور * کوشش
 بی فائده است و سیه برابروی کور * گرفت مصدر معاسنه در (دامن دولت لامیه در مجازا
 کوشش بی فائده بیانه در) (وسیه واولق قنچی و سینگ سکونیه بونده راستی مراد در که دیشی اهلی
 قاشلرینه چکرل) (ابروی کور بیانه در) (زیرا ونده کور عدم ابرودن عبارتدر) (اعنی معاسنه دکل
 یعنی ابرونک قبلی اولما بجه ابرویه راستی چکمک فائده ویرمن) (شرح کورک بومعاسنه تعرض
 ایلماد کلرندن معلومدر که کوری اعنی معاسنه اخذ ایدرلر) (محصول بیت) کیم سه دوات اتکنی
 زور ایله طومغه قادر دکلدر یعنی قوت بازویله دولت ال ویرمن زیر ابروی کوره و سیه چکمک کی
 بی فائده در دولت و سعادت سعی جانب حقدن عنایت اولما بجه * بیت * اگر بهر سرمویت هنر
 دو صد باشد * هنر بکار نیاید چو بخت بد باشد * بهر با حرف ظرف) سرمو لامیه قبل اوجی دیمکدر
 (هنر دو صد ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولمش اصلنده دو صد هنر در) (محصول بیت)
 اگر هر بر قیلک اوچنده ایکوز هنرک اولور سه هنر ایشه کلز (یعنی فائده ایلم) (چونکه بخت و طالع
 یرامن اوله) (یعنی طالعده مساعدده اولما بجه هنر فائده ایلم) * بیت * چه کند زورمند و آرون بخت
 بازوی بخت به که بازوی سخت * (زورمند زورلی دیمکدر) (زیرا منادات نسبتدر) (پس زورمند
 وصف ترکیبدر دین خطا ایلمش) (وارون بخت وصف ترکیبدر نحس طالعلی دیمکدر
 زورمندک اضافتی بیانه در) (بازوی بخت و بازوی سخت لامیه در مجازا) (محصول بیت) زورلی
 نحس طالعلی نه ایلسون (یعنی نیه قادر در) (ونیه مالکدر طالع ایلم بجه) (مصرع ثانی
 مقام تعلیده در) (زیرا طالع بازوسی یکدر قوی بازو دن یعنی طالع قوی اولما بجه بازو قوی
 فائده ایلم بویکی ییتی بر بحر ده ظن ایدوب مشغولی یازانلر غریب بی تشخیص اتمشدر
 * بسر کفت ای پدر فوائد سفر بسیارست از زهت خاطر و جذب فوائد و دیدن عجایب و شنیدن
 غرائب و تفرج بلدان و محاورت خلان و تحصیل جاه و ادب و مزید مال و مکسب
 و معرفت یاران و تجارت روز کاران چان که سالکان طریقت گفته اند * فوائد سفر لامیه
 (از حرف تبیین) زهت خاطر مصدرک فاعلنه اضافتدر سرور خاطر دیمکدر) (جذب فوائد
 مصدرک مفعولنه اضافتدر فائده لر حکمک) (یعنی فوائد تحصیل ایلمک) (دیدن عجایب و شنیدن

رد شرح جیما

بروی کورک اضافتی لامیه
 اوایوب کوراعنی دیمک اولسه
 هر قدر جزالت اولمز ایشه ده
 معنی فاسد اولماز حتی شارح
 مر حوم دخی شرحه
 یک یوریمد یکندن جوا زینه
 اشارت ایتمشدر
 للطابع
 ردابن سید علی
 و سروری

ردابن سید علی و سروری

غرائب ايكس يله مصدرك مفعولنه اضافيدر (تفرج بلدان مصدرك مفعولنه در) بلدان
 بلك ضميمه بلدك جعيدر شهرلر ديمكدر (محاورت مفاعله بايندن مصدر در) خلاصه اضافتي
 مفعولنه در سايقلر كي (خلان خليك جعيدر تشديد لاهله) (منريد مصدر همي ماله
 اضافتي فاعله در) (معرفت ازان مصدر ميبك مفعولنه در) (تجربت روزكاران تجربت فعل
 بايندن مصدر در سماعي زيرا معتل اللام اولما نتيجه ياء مصدرى حذف ايلك سماعيدر
 فتأمل) (روزكارانه اضافتي مفعولنه در) (روزكاران الف وتوله جمع اولسي خلاف قياسيدر
) (محصول تركيب) پسرديدي اي پدر سفر فائده لري چوقدر خاطر سرورندن و جذب
 فوائددن و عجيب احوال كور مكدن و غرايب قصدر ايشتمكدن و شهرلر سيرندن و دوستلرله
 مكالمه كندن و منصب و ادب تحصيلندن و مال و مكسب زياده لكندن و بار آني بلدن و روزكارلر
 تجربه سندن شويلكه طريقت سالاكلى ديمكدر * قطعه * تابد كان و خانه در كروي
 هر كزاي خام ادمي نشوي * ناحرف توقيت مادام معنا سنه) (بدكان باحرف طرف *
) (در حرف تا كيد) (كرو كاف محكم كسرى و راء فحقيله رهن معنا سنه در) (و باضمير
 خطاب) (نشوي فعل نفي مستقبل مفرد مخاطبدر) (محصول بيت) (مادام كه دكان و خانه ده
 رهنده سين يعنى انلرله مفيد سين هر كزاي خام كيسه ادمي اولماز سين يعنى مادام كه دكان
 و خانه دن چيقوب غريته كتر سين هر كزاي خالفك كتر و انسان اولماز سين * رواندر جهان
 تفرج كن * پيش ازان روز كز جهان بوي * برو فعل امر مفرد مخاطب كيت ديمكدر (اندر
 همزه نك فحقيله ادات ظرفدر) (كزا صائده كه از ابدى) (محصول بيت) (و ارجه سنده تفرج
 ايله اول كوندن اول كه جهان ندن كيدر سين يعنى دكاندن و او دن چيقوب و ارعالمى سير
 ايله اول كوندن اول كه عالم فايندن عالم باقيه كيدر سين يعنى اولزدن اول * پدر كفت اي پسر
 منافع سفر برين نط كه كفتي بسيار رست وليكن پنج طائفه راه سست اول بازار كاني كه
 باوجود نعمت و مكنت غلامان و كنيران دلاوز و شاكردان چاك دارد هر روز بشهري
 و هر شب بمقامي و هر دم بتفرج گاهي از نعيم دنيا تمتع شود * منافع سفر لاميه) (نطونك و نيمك
 فحقه ايله اسلوب ديمكدر) (بعض نسخه ده بسيار رينه بي شمار دوشمش) (پنج طائفه را
) (را ادات صله و يا ادات تخصيص فتدير) (بعض نسخه ده مسلم رينه) (سين و نا ادات خبردر
 واقع اولس) (پنج طائفه راست ديمش) (بعض شراح بويه يازمش بعينه) (و بعضي
 افتر ايلش كه پنجك اولنه براء صله ايراد ايلش ديوليك كن يانمده اولان نسخه مذكور
 شارحك نسخه سندن يازمش غايده صحيح نسخه در و انده افتر ايلديكي يادن نام و نشان
 بوق) (پس معلوم اولديكه يانده واقع اولان نسخه يازنده سقيم ايمش و يا تعصبا افتر ايدرمش
 و بويه اعتراضى چوق واقع اولور) (اعوز بالله من شرور انفسنا و من سيئات اعمالنا) (بعض
 نسخه ده اول رينه نخستين واقعدر) (بازار كاني باحرف وحدت) (كه حرف رابط صفت
) (باحرف مصاحب سببى متضمن) (وجود نعمت لاميه) (مكنت قدرت ديمكدر) (غلامان
 داردك مقدم مفعولدر) (و كنيران اكاه معطوف) (الف وتوله جمع اولد قلري ذوى العقولدن
 اولد قلري ايجوئدر) (بعض شراح غيردن نقل ايدوب) (كنيران كنيزك جعي در ديمش
) (صكره بحر الغرايب دن نقل ايدوب ديمش) (كنيران كنيزك جعي) (و كنيز كان كنيزك
 جعيدر و هر جدر كه كنيران كنيزك جعي اوله ديمش) (و بعضي لر تعصب ايدوب بو كه
 بوقر بر دن اسناد جهل ايدوب حيلي پریشان كلمات ايلش) (غلامان اولنه بر كه حرفنى ايراد
 ايلين حق معناه و اصل دكل ايمش) (دلاوز وصف تركييدر آوز يندن لغته اصمقدر

محاورت حايه مصاحبت
 معنا سنه در و جيم ايله
 قو كشيافي ايلكدر
 ۴

عجبا يازانك سهوايى جاز
 دكيدر للطابع
 رد سرورى

رد سرورى
 رد شمعى

اما استعماله تعلق معنای در کمال تعلق ایلدیکي نسته لده استعمال ایدرل بونده ذلامان
 (وکنیزانه صفت واقع اولمش اشترک طریقه (شاگردان چاک بیاید (وغلامان
 (وکنیزانه معطوف شاگردلردن خدمه مرآدر (یعنی خدمتکار جنسی (دارد فعل مضارع
 مفرد غائب مذکور مقدم مفعول لری (وبازرگانه راجع نموده ضمیر فاعلی (بشهری
 (باحرف ظرف (ویا حرف وحدت (بقامیده بویله در (بعض نسخه ده (هر دم برینده
 هر لحظه دوشمش (تفرج کاهیده بویله (نعیم دنیا لایمه نعمت دنیا دیکدر (متع تمفعول
 باشند اسم فاعل در فاعله لینی معنای (محصول ترکیب) پردیدی ای سربو اسلوب اوزره که
 سن بیان ایلدیک سفر فاعله لری چوقدر اما بش طایفه به سمارا و لیکسی بر بازار کاند که نعمت و قدرت
 وجودیله دلا و ز جوانلری و جاریه لری اوله و چاک خدمتکارلری دخی اوله هر کون بر شهر ده
 و هر کجه بر مقامده و هر لحظه بر سیرانکا هده دنیا نعمتلردن فاعله لده * قطعه * منع بکوه
 و دشت و بیابان غریب نیست * هر جا که رفت خیمه زد و خوابگاه ساخت * منع اسم فاعل در
 افعال باشند صاحب نعمته اطلاق ایدرل حاصلی اهل دولت دیکدر غنی معنای اسم مفعول
 طر توب عینی فتحه لیه قید ایلن تصرف خاص ایش (بکوه با حرف ظرف (دشت دالک فقی
 و شیک سکونیه او و صحرا معنای (منع مبتدا و غریب ثانی (و نیست خبر ثانی و ثانی
 خبریله جمله اسمیه خبر اول و اول خبریله جمله ابتدایی (خیمه چادر و زد مقدم مفعولی
 خوابگاه تاجق بر یعنی یاق و راحت بری دیکدر (ساختک مقدم مفعول در (محصول یت
 منع و غنی اولان کیمه طایفه و اواده و یا باده غریب دکلدر هر ره که واردی چادر قوردی
 و یاق و حضور بری پیدا ایلدی حاصلی هر ره که وارسه حضور و صفایدر دیکدر یعنی
 اهل دنیا هر قنده ایسه ذوق و صفاده در دیکدر * و آن را که بر مراد جهان نیست دسترس *
 در زاد و بوم خویش غریبت و ناشناخت * و او بونک کبی برلده استدرک معنای متضمن در
 (که حرف بیان (مراد جهان بیانیه (دسترس وصف ترکیب در رسیدن قدرت و وسعت
 معنای (زاد و بوم جمیع کلستان نسخه لده و او عطفله کاورا ماسید علی زاده و نعمت الله
 و او سزیراد ایش لرو هیچ برسی تعرض ایلماشدر که ترکیب اضافی میدر من جمیدر و سار
 افتلرده بوم زمین و قرار کاهدر دیشلر اما زاده مستقلا معنی و برعکس لریکن اهلی اعجام
 دبیلر که زاد و بوم عطف تفسیردر اما زادک بودن غیری برده بوم معنای دلالتی بوقدر
 و الیم عند الله (ناشناخت نامعلوم دیکدر (محصول یت) نعمت حالی مذکور کیدر
 اما اول کیمه نیک که جهان مرادینه الی ایش یعنی قدرت و وسعتی بوقدر حاصلی فقیر و مفلس در
 کندی نیک طوغد یعنی و قوی یعنی برده یعنی کنیدی شهرنده و ملک کنده غریب و مجهول
 و منکور در حاصلی انی کیمه بیلز و نام و نشانی اکار * دوم عالمی که بنطق شیرین و قوت
 فصاحت و مایه بلاغت هر جا که رود بخدمنش اقدام نمایند و اکرام کنند * دوم بش طایفه نیک
 ایکجیسی (عالمی با حرف وحدت) که حرف بیان (باحرف مصاحبت سببی متضمن
 (منطق شیرین بیانیه مصدر مییدر نطق معنای یعنی تکلم (قوت فصاحت و اولک تشبیه
 لایمه (مایه بلاغت بویله در (بخدمنش با حرف صله (اقدام نمایند اقدام (نمایند مقدم
 مفعول در (محصول ترکیب) ایکجیسی بر عاقلدر که شیرین تکلمه و فصاحت قوتیله و بلاغت
 سرمایه سیله هر ره که کیدر خدمته اقدام کوسرزلر و اکا اکرام ایدرل * قطعه * وجود مردم
 دانا مال زر طلاست * که هر کجا که رود قدر و قیمتش داند * وجود مردم دانا لایمه
 و یساید در (مال زر طلاست لایمه لدر راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر (طلا طائک

کسر یله یالذ التونی (که حرف رابط صفت) ما بعدی جائز در که دانایه صفت اوله
 وجائز در که زر طلا به (محصول بیت) مردم داناک وجودی یالذ التونی کبیدر که هرزه
 کیدر سه قدر و قیمتی یلورل یعنی خالص وصافی التون نیمه که هر یدره معزز و مکرم ایسه
 اهل علمه انجلین معتبردر * بزرگ زاده نادان شهر و اماند * که در دیار غربیش بهیج نستانند *
 بزرگ زاده وصف ترکیبدر اکابر زاده مناسبه نادانه اضافت بیابنه در (با حرف صله) شهر و
 برافظدر اما اصلنده هر کیدر شه لفظیله روالفظندن (معلوم اوله که از منه ماضیده بر پادشاه
 کشدر که گونه سگد شاه بی ضرب ایدوب التون برینه واقعه بی اقعه برینه یوریدوب کنیدی
 حکم سلطنتنده خاق انکله معامله ایدوب بیع و شرا ایدر لر ایش حتی یوزمانده بر کیسه نک ظلمندن
 تعبیر ایلمی اولدر مملکتده کون یوریدر دیرل (بس شه شاهدن محققدر و رواج از معناسنده در
 اول پادشاه مذکور قضیه بی جائز کوردو کیچون اول کوندن اقعه و النونه شهر و ایدیدر بس شر احک
 بونده انواع پریشان اقواله التفات اولمسون که قیدی تضییع اوقاتدر (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر
 مانیدندن بکره مک دیمکدر (مانستن دن دینلر خطا ایدیلر) که حرف رابط صفت (در حرف ظرف
) دیار غرب بیابنه (شین ضمیر شهر و آیه را جعدر) نستانند فعل نفی مستقبل جمع غائب
 صاتون المازل دیمکدر حاصلی اعتبار ایملر (محصول بیت) (جاهل اکابر زاده شهر و آیه بکرز که
 آئی اول پادشاه مکملر و ندن غیری دیارده هیچ المازل * سیوم خوب رویی که درون صاحب دلان
 بمخالطت او میل کند و صحبتش را غنیمت شناسند و خدمتش منت دانند که گفته اند اندکی جال به
 از بسیاری مال روی زیبا مرهم دلهای خسته است و کلید درهای بسته * سیوم بش طاشه نک
 او چنجیسی (خور و وصف ترکیبدر کوزل یوزنی معناسنه) (با حرف وحدت) که حرف رابط
 صفت (درون صاحب دلان لامیه) صاحب دل سکون یاله اولنجه و صف ترکیبدر (اما کسر یاله
 لامیه در) حاصلی بونک کبیلر ایکی وجهله اوقنور (و الف و نون ادات جمعیدر) (با حرف صله
) بمخالطت مفاعله یابندن مصدر در و تا اسلوب بحج اوزره مطول یازیلور و تلفظ اولنور (اختلاط
 و بمخالطه قر شفقدر (اویه اضافت لامیه در) (میل کنند مکملر مفعول صریحی) (و بمخالطت غیر صریحی
 وجهله فعلیه خبر مبتدا در که دروندر (محصول ترکیب) او چنجیسی بر خوب رویی در که صاحب دللر
 درونی الک اختلاطنه و یا انکله اختلاطه میل ایدر و صحبتی یعنی مصاحبتی غنیمت اکثر و خدمتی
 منت یلور که اولر دیمکدر (اندکی جال یا مصدرله و اضافتله از اجاق جال) (بسیاری مالد
 به بویه در بعینه) حاصلی جال آراخی مالک چوقاق و غندن یکدر زراروی زیبا خسته کوکلر مرهمیدر
 و اغلو قبول مفاتیح کلیدی کاف عربک کسره سه تخصیص ایدنلر خطا ایملر زرافچه افسحدر
 * قطعه * شاهد آنجا که رود عزت و حرمت بیند * و بر آند بقهرش پدر و مادر خویش * (شاهد
 بونک کبی رلده محبوب معناسنه در) (و روا کردن محققدر) بقهرش شین ضمیر معاده بر آنده مقیددر
 (محصول بیت) محبوب اولره که کیدر یعنی هر یره که کیدر عزت و حرمت کورر و اکرانی
 کنندیک اتاسی و اتاسی یانلرندن قهر یاله ده سورر لسه (حاصلی کیم اولور سه اکا اتاق و اتاق ایدر
 بر ط اوس در اوراق مصاحف دیدم * کفتم این منزلت از قدر تو می بینم بش * پربا بحمله و تخفیف
 رابله لفظ مشترکدر قتاد ایه یلاک بیننده اما بونده یلاک مراد در قتاد دین خطا سوبلیدی زیرا
 مصاحفه یلاک قونور قتاد قونلر (بونی هر کس یلور پرک راستی تشدید یاله قید ایدنلر ضرورت
 وزن ایچون دیو وزن طبعه مالک دکلر ایش (در برینه بر یانلر معنی جانینه ناظر اولمازلر ایش) (اوراق
 مصاحف لامیه مصاحف مصحفک جمعیدر) (منزلت نامر بت نامی کبی اسلوب بحج اوزره مطول
 یازیلور و مطول آل کبی تلفظ اولنور) (بس ضمیر خطاب ایدن غفلت ایش) (بش یا عربیله

ردشراح جیعا
 ردشراح جیعا

ردسروری و شعی

ردشعی
 رداین سیدعلی و سروری
 ردسروری و شعی
 رداین سیدعلی

ردشعی

رد ابن سید علی

رد شراح جمعا

رد ابن سید علی و سروری

مطلب

سید علی زاده طریان باز مش
و سروری بویه یازد یغنه
اعتراض ایش و دعا گوید
بویازیشی زیاده ناپسند کلدی
بس متعدد شرو حند مقید
اولدم کوردم فی الحقیقه جمیع
شرو حنده رانک یا اوزره
تقدیمه بولدم لیکن بنده
بو خطایی سهو قلرینه حل
ایدم لامعی چلینک نعت
رسولده صلوا علیه فعل
ماضی بدر پوردیغنی حل
ایلدیکم کی والا بونلرک کی
اقدیلردن بویه خطا قصده

زیاده معناسنه در (محصول بیت) طاوس یلکنی محفلرک اوراقی اراسنده کوردم (تنکه عادتاً
اوغلا نیجفلر طاوس یلکنی محفلرک اوراقی اراسنه قویقلردر (پس محفلرک ورقلری اوزره
طاوس قنادینی کوردم دین ابی کوره مش (کور یجت دیدم بومرنه و منزلی و بومقامی سنک قدر کدن
حد کدن زیاده کورورم (یعنی بومکرم و معزز مقام سنک لایق دکلدر * گفت خاموش که هر کس که
جالی دارد * هر کجایای نهد دست ندارندش پیش * خاموش فعل امر مفرد مخاطب اپسم اول
دیمکدر (که حرف تعلیل (جالی یا حرف تنکیر ندارند ششین ضمیر معناده پیشه مقیدر (پیشش
تقدیرنه (ندارند برنه بوله بداند باز انلرباله صحیح نسخله مخالف باز مشاعر اگر چه تأویله
معنی ویرمک قایلدر (محصول بیت) حضرت شیخ بیورر بر طاوسه بن بویه دینجه دیدی اپسم اول
زیرا هر کیمک که جالی و راهرنه به که ایاق قور یعنی کیدر او کینه ال طو تمز یعنی اتی کیمسه رد
و منع ایلز بلکه هر کس کل ری جانم دیرلر زیرا صاحب حسنه هر کس طا ایدر * نظم *
چون در پسر موافقت و دلبری بود * اندیشه نیست کردار زوی بری بود * جمیع شراح بویابی بینی
رباعی دیو باز مشلر حال بو که رباعینک بحری معین بحر در نهایی بوده بحر هر ج اقسامند در یعنی بحر
مضارع احز بدر و رباعی بحرینه قریبدر قندبر (دلبری یا حرف مصدر (بری بونده پیر ارمعناسنه در
(محصول بیت) چون پسرده موافقت و دلبرلک اوله یعنی کوزل اوله و اختلاطه لایق و قابل اوله
غم بوقدر اگر بابایی اندن پیر ارا اولور سه زیرا هر کس اکابالنور حاصلی هر کیمسه انک کی فرزند جانم
اوغلدر * او کوهرست کو صدقش در میان مباح * در تیم راهمه کس مشتری بود * واضعبری
بیت سابقده پسره راجعدر و مبتدا در (و کوهر خبری (کوفعل امر مفرد مخاطبدر کویدندن
گفتن دن دینلر خطاسو یلدی (صدقن مراد باباسیدر تشبیه طریقله (مباح فعل نهی
مفرد مخاطب اوله دیمکدر (در تیم شول انجویه دیرلر که بر صدقده بالکر اوله اما انسانده پتیم
بابایی اولمیان دیرلر و حیوانده اناسی اولمیان و جادانده نظیری اولمیان (محصول بیت) اول پسر
کوهردر سوله صدق اراده اولسون یعنی صدق مطلب و دکلدر کر کمرز برادر تشبیه هر کس
مشتری اولور و یا مشتریدر یعنی هیچ کیمسه دلبری باباسیله استمر بالکر استر تنکه صبحی بیورر
(پدر رانا یکی همراه آن شیرین پسرینم) (الهی باشد آن روزیکه اورابی پدرینم * چهارم
خوش اوازی که آب از جریان و مرغ از طیران باز دارد پس بوسیات این فضیلت دل مر دمان
صد کند و ارباب معنی بنمادمت اورغبت نمایند * چهارم در دنجسی بش طائفنک (خوش
اواز وصف ترکیبی (و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (جریان مصدر در جری یجریدن
یعنی ضرب بانک ناقص یا بنسندن افق معناسنه (طیرانده مصدر در طار و طیردن ضرب بانک
اجوف یا بنسندن او جق دیمکدر (باز دارد آقیور یعنی مانع او اور یا حرف مصاحبت (وسیلت
شول نسته در که انکله غیره اولشیله یعنی غیره یقین اوله تابی تطویل اسلوب عجم اوزره در
(فضیلت معرفنده ارتقلعه دیرلر و تائیه مذکور کیدر (دل مر دمان لامیه (و کندن مفعول اولی
(و صید تائیه سی (ارباب رک جمیدر اصحاب معناسنه) معنایه اضافتی لامیه در (یا حرف صله
(بنمادمت مفاعله یا بندن مصدر در دیمکدر یعنی مصاحبت معناسنه در (او به اضافت لامیه در
(رغبت نمایند مفعول صریحی (و بنمادمت غیر صریحی (محصول ترکیب) دور دنجسی رخوش
اواز رک صوی اققدن و قوشی اچقندن معنایله حضرت داود علیه السلام اوازی کی
بس بوفضیلتک وسیله سی و سبیلله خلق کو کلنی شکار ایدر و ارباب معنی انک مصاحبتنه رغبت
کو سترلر * بیت * سعی الی حسن الاغانی * من ذالذی جس المثنائی * سمع سنک فحی و میمک
سکونیله قواق معناسنه دریای متکلم الیه اضافت لامیه در و تقدیر امر فوع مبتدا و جازدر که سعی

(سمعی)

معارن اولم از قدر پس معترضك اعتراضی یا نصب طریقله او اور و یا قصور فریدن عنی عندئذ

سماعی و اصغائی معنای اوله ایشتمک و دیکلمک دیکدر (پس حرف جر مقدره متعلق اولز
 (حسن صفت مشبهه در) اغائی به اضافت صفتک موصوفه اضافتیدر (اغائی جمع اغنیه غنا
 معنای در) پس اغنیه جمع غنادر دین کنیدی زعمیه سونیش (من اسم استفهام محلامر فوع
 مبتدا (ذا اسم اشارت محلامر فوع خبری (الذی اسم موصول (جس جمیله فعل ماضی مفرد
 مذکر غائب یا پسیدی دیکدر مس کبی جمیله فعلیه اعرابدن محلی بوق صله سیدرالذینک والذی
 صله سیه محلامر فوع صفت ذادر (المثنائی جمع مثنادر ایکی تللی سازه دیرلر تکه مالث جمع
 مثلددر که اویج تللی سازه دیرلر (مثنائی جس تک مفعولیدر و سکون یا ضرورت وزن ایچونددر
 (محمول بیت) بنم قوالغم کوزل غنازه در و یا خود بنم سماع واصغام کوزل اوازه مقیددر یعنی بلم کوزل
 آوازه در کیدر شول کیمسه که ایکی تللی ساز چلر یعنی اکانه اعتبار مقصود بودر که کوزل
 اوازی سازه ترجیح ایدر حاصلی بنم حسن صوته در سازه دکل علی الخصوص صکه تللی ساز
 دیکلمک حرامدر مصرع ثانیته تحفه بنده مراد حسن صوتدر دین بیتدن مرادی بیلامش
 * قطعه * چه خوش باشد اواز نرم و حزین * بکوش حریفان مست صبح * اواز نرم بیانیه
 (حزین اینجه و نازک معنای در) باحرف صله (کوش قولی (حریف باده مصاحبی (الف
 و نون ادات جمعدر (کوش حریفان لامیه (مسته اضافت بیانیه (و صبحه لامیه (صبح
 مصدر در صبح وقتنده شراب ایچمه که دیرلر تکه غبوق عکسنه دیرلر حاصلی فعلول و زنی اوزره
 مصدر لدر (صبح صبح وقتنده ایچلن شرابک اسمیدر دین مخالف سونیش (محمول بیت)
 نه خوش اولور بوشق اینجه اواز صبح مستی اولان حریفلر قوافله یعنی قوافله ترینه لطیف کلور
 * به ازر وی خوبست اواز خوش * که آن حظ نفسست و این قوت روح * آن روی خوبه
 اشارتدر (و این اواز خوبه (محمول بیت) (روی خوب بدن خوب اوازی که در زیر روی خوب
 حظ نفسدر (و اواز خوب قوت روحدر حاصلی حضرت شیخ اواز خوبی روی خوبه ترجیح
 ایدر لیکن فیه مافیه * پنجم پیشه وری که بسعی بازو کفافی حاصل کنند تا آب روی
 از بهر نان ریخته نشود چنانکه خر دمنندان گفته اند * پنجم یعنی مذکور طاشقه تک
 بشنجیسی (پیشه بقاء بحمیک کسرله صنعت دیکدر (ورواوک فتحیله ادات نسبتدرلی معنای
 اوتیه یقالی در و اوايله علی کل حال صنعتلی دیکدر یعنی اهل صنعت (و یا حرف وحدت (که
 حرف رابط صفت (با حرف مصاحبت (سعی بازو مصدرک فاعلنه اضافتیدر (کفافی یا
 حرف وحدت (تا حرف تعادل (آب روی لامیه (بهر ناده بویله در (ریخته نشود دوکاش
 اولیه یعنی دوکلیه (محصول ترکیب (بشنجیسی را اهل صنعتدر که سعی بازو بیه بر کفاف حاصل
 ایلید تا کیم اتمکچون بوز صونی دوکلیه حاصلی جره و کدی به محتاج اولیه شویله که عقلا
 دیکدر * قطعه * کر بغربی رود از شهر خویش * سختی و محنت نبرد پنه دوز * با حرف
 صله (غربی یا حرف وحدت (سختی یا حرف مصدر (پنه یمه دیرلر (پیشه دوز وصف
 ترکییدر دوز دندک رودک و نبردک تنازع طریقله فاعلیدر لغت حسبجه یمه دیکچی دیکدر
 اما استعمالده استکچی به دیرلر (محصول بیت) اگر غریبکه کیدر سه یعنی دیار غریبه کنیدی
 شهرندن شدت و محنت ایلمن یعنی چکیز پنه دوز یعنی استکچیلک بر جزئی صنعت ایکن الک اهلی
 هرزه وارسه اول صنعتله کچنور * ورنجری افتد از ملک * کر سئه خسبد ملک نیم روز *
 ور واکردن محفدر تکه مکرر پسان اواندی (با حرف صله (خرابی یا حرف مصدر خرابلق
 مقابل معور لغدر یعنی شلک (فتد فاده کسر و ضم جازدر اصلی افتددر هرزه تک فتح و ضمیله
 مصدری افتادن و افتیدن کلور هرزه حذف اولیحق فا کسر و ضمه مستعملدر فاحفظ (از ملک

اغنیه همزه تک ضمی و کسری
 ویاک تشدید و تحفیه
 یعنی اولان بر کونه لغت در کذا
 فی اللغات المطابع

ردشی

ردشی

مطاب

فده متعلقدر (کرسنه بواقظ ایکی وجهله مستعملدر بریسی بونده کی کبی یعنی کافک ضمی وراثت سکونی وسینک کسر یله و بریسی کافک ضمی وراثت کسری وسینک سکونیله فاحفظ (خسبد خلت ضمی وسینک سکونی وراثت فحجیله فعل مضارع مفرد غائب یاتور وایور دیمکدر خسبدیدن ملک خسبدک وفتدک فاعلیدر تنازع طریقله (نیم روزه اضافتی لامیه در (نیم روز ترکستانده بر شهرک اسمیدر ملکی نیم روزه تخصیص پینه دوزه قافیه اولقی ضرورتی ایچوندر والامذکور معناده هر ملک بر در (محصول بیت) پینه دوزک حالی معلوم اما اگر کندی مملکت و سلطنتدن بر خراب آباده دوشرسه نیم روز پادشا هیسده الله برکالی وصنعتی اولدیغی تقدیرجه آج یاتور یعنی ایچ قالور بونده مراد خرابلقدن کندی مملکتدن غیریدر والا حقیقتده خراب آباده مکه یوللری کبی ذخیره سی اولدیغی تقدیرجه هر کس ایچ یاتور حاصلی مراد بر تمیلدر والا حقیقتده بویه اولقی لازم دکل * چنین صفتها که بیان کردم در سفر موجب جمعیت خاطر ست وداعیه طیب عیش اما آن که ازین جمله بی بهره است بخیل باطل در جهان رود و دیگر کس نام و نشان نشود * چنین صفتها یونجیلین صفتلر (که حرف رابط صفت (و یا حرف بیان (موجب جمعیت خاطر لامیلدر در سبب جمعیت خاطر دیمکدر (داعیه باعث دیمکدر (طیبه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (وعیشه اضافت صفتک موصوفنه در (بی بهره بی نصیب دیمکدر (با حرف مصاحبت (خیال باطل بیسانیه (در حرف صله در بامناسنه (جهان دنیا (دیگر دخی دیمکدر معاشنی دخی کرو دین سوزی کرو دن اکلر عیش (محصول ترکیب) پدر دیر یونجیلین صفتلر که بیان ایلدم سفرده جمعیت خاطره سبیدر و کوچک در لکه باعندر اما اول کیمسه که بوجهل دن یعنی مذکور بش طائفه دن اولمایوب جمعیتدن بی نصیب اوله سیاحت جهان باطل خیال و وهم فاسدله کیدر ودخی کیمسه نام و نشانی ایشتمز یعنی نیجه اولدیغی کیمسه دو نماز زرا مشهور و نامدار کیمسه دکلر که اندن خبر الملق ممکن اوله * قطعه * هر آن که کردش کیتی بکین او بر خاست * بغير مصطلحش رهبری کند ایام * کردش اسم مصدر در کر دیدن دنونش دیمکدر (کیتی به اضافت لامیه در (کیتی کاف عجمه ک کسر یله و یا اصلیه ایله جهان دیمکدر (با حرف صله (و کین کاف عربک کسر یله عداوت دیمکدر (اویه اضافت لامیه در (بر خاست قالقدی یعنی قصد ایلدی (با حرف صله (وغیر بونده خلاف وعکس معناسنه در (مصطلحه اضافتی لامیلدر (رهبر قول اغوز وصف ترکیبدر بریدن بوله ایلتم دیمکدر لازمی قول اغوز لقدر (رهبر کندک مفعول صریحی (وبغیر غیر صریحی (ایام فاعلی (محصول بیت) هر اول کیمسه که عالمک تبدل و تغییری یعنی انقلاب احوال عالمک عداوتنه قیام ایلدوب قصد ایلدی ایام و روزگار ایلک مصطلحتک خلافتنه وعکسنه اکا قول اغوز لاق ایلدر یعنی اکا مراد ینک خلافتنه دلالت ایلدر * کبوتری که دکر آشیان نخواهد دید * قضایمی بردش تابسوی دانه و دام * کبوتر کوکر جین (و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان (دکر دخی دیمکدر (آشیان بوا (نخواهد دیدن معناسنه کور میسر در یعنی کور ملک میسر اولمیسردر (قضای مبتدا (همی ها حرف تأکیدمی حرف استمرار (شین کبوتره راجه در (ناونده الی معنا سنه در (با حرف صله (سوی جانب دیمکدر (دانه به اضافت لامیه در (دام بونده طوزاق معناسنه در (محصول بیت) بر کبوتر که دخی آشیانی کور میسردر یعنی کور ملک میسر و مقدر ایلمیسردر قضای آشیانی اتی دانه و دام جاننده ایلدر یعنی شکار اولور حاصلی اتی یا آویجی اولور یا مرغ شکاری اولور * میسر گفت ای پدر قول حکما راجه گونه مخالفت کنم که گفته اند رزق اگر چه

بعض اعجام دیدیکه نیم روز
نصف دنیان کتابدر زرا
شمس حدامت و ابه وارد قد
نصف دنیا مقدارنی قطع
ایلمش اولور پس نیم روز
بو وجهله اضافت لامیه اولور

۴

رد شمی

مفسومست باسباب حصول آن تعاقب شرطست و بلا اگر چه مقدرست از ابواب دخول
 ان احتراز واجب * با حرف صله (اسباب حصول آن لامیه در) (اسباب سبب که بعد از تعلیق
 مراد مباشرت در) (ابواب دخول آن لامیه در) (محصول ترکیب) پس باب است که جوابند دیدی
 حکمک قولته نوجهله مخالفت باشد که که دیشتر در رزق اگر چه مفسومدر یعنی از لده هر کس
 رزق تعیین اولمشدر لیکن انك حصوانك سیلرینه مباشرت شرطدر یعنی عقل مباشرت
 اقتضا ایدر بلاده اگر چه مقدر در اما اکا داخل اولق ابواب واسبابندن احتراز واجبدر
 قال الله تعالی ولانلقوا بایدیکم الی التهلكة حاصلی بونك کبیر مقتضیات عقلا سندر * قطعه *
 رزق اگر چند بی کبان برسد * شرط عقلست جستن از درها * اگر چند اگر چه که معنا سنده
 مستعمل لفظدر (پس اگر ادات شرط) (و چندی کم خبریه معنا سنده اعتبار ایدر
 چندان کی بوفته چندان وقوفلری یوغیش (محصول بیت) رزق اگر چه که بی کبان و بی شک
 ابریشور یعنی مقدر اولان رزق البته هر حیوانه کاور واصل اولور لیکن عقلا شرطیدر
 قبولدن استك یعنی عقل رزق اهل دنیادن رجا ایلک اقتضا ایدر * و رچه کس بی اجل
 نخواهد مرد * تو مر و در همان از دردها * مر ددیوند مر دن معنا سندر (مر و میک و رانك فتحدر لیل
 کتمه دیکدر فعل نهی مفرد مخاطبدر) (در حرف صله در با معنا سنده) (دهان از درها لامیه
 عر بجه از درهایه نجان درلر) (محصول بیت) دخی اگر چه که کیمه اجل سزا اولمشدر یعنی کیمه
 بی اجل اولمز اما سزا از درها اغزیننه کتمه یعنی هلاک اولاجق برده واره * در بی صورت که
 منم باجل دمان بزغم و با شیر ژ با بچه در افکنم مصلحت آنست که سفر کنم که از بی پیش طاقت
 بی توانی ندارم * با حرف صله و یا حرف مصاحبت (بیل دمان بیانیه قوتلی و هیتلی قبل
) (بزغم اوررم و یا اور و شورم جنک ایلکه قادرم دیکدر) (یا حرف صله) (شیر زیان بیانیه زیان
 بر نیی حیوانانك صفتلرنددر کوکره مش و غصه کش دیکدر) (که حرف تعلیل) (از بی پیش
 بودن زیاده دیکدر یعنی شمدنکو و طاقت بی توانی لامیه در) (بی توانی بی قدرت و بی زاد معنا سنده در
) (یا حرف مصدر) (محصول ترکیب) بوصورتنده که منم یعنی بوقوت و زور و بومشت زناک که
 بنده وار قوتلی و هیتلی فیله کندمی اورورم یعنی اکابی پروا مش اوررم و یا انکه صوا شد
 قادرم و شیر زیانه بچه را غورم یعنی انکه بچه طو تشماغه قادرم اگر چه اول بچه اورمده
 ما مر در پس مصلحت اولدر که سفر ایدم که وندن ارتق نواسزا طافت کنوردم * قطعه *
 چون مر در رفتادز جای و مقام خویش * دیگر چه غم خورد دهه آفاق جای اوست * در حرف
 نأ کید (فتاد فاک کسریله و ضمیمه دوشدی دیکدر بونده ایرلدی معنا سنده در) (جای و مقام
 عطف نفس سیری) (خویش اضافه لامیه) (دیگر یاله دخی دیکدر) (آفاق بونده اطراف
 معنا سنده در) (جای اولامیه) (محصول بیت) (چونکه ار یعنی کشی کندی و طندن و مقاندن
 دوشدی یعنی مفارقت ابدوب ایرلدی دخی نه غم رز را جمیع اطراف عالم انک مقام و مکانیدر
 * شب هر تو انگری بسرای همی رود * در ویش هر یکجا که شب آمد سرای اوست *
 بسرای با حرف صله (و یا حرف وحدت) (محصول بیت) کیمه هر برغنی بر سرایه و براوه
 کیدر یعنی هر کس کندی اوینه کیدر اما در ویش بی کس هر رده که کیمه کلدی یعنی
 فرا کواق بصدی انک سراید حاصلی کیمه کندی بی زده دو ترسه آمده یا نور فالور یعنی
 جمیع عالم اکا نسبت برادر * این بکفت و همت خواست و پدر را وداع کرد و روان شد
 و در هنگام رفتن شنید ندش که می گفت * (محصول ترکیب) بومذ کور قطعه بی سوبلدی
 و همت دبلدی و بابا سنده وداع ایرلدی و کندی کتم و قشده ابشتدیلر که سوبلدی یعنی

ردابن سید علی و سروری

ردیفی

بوییتی او قوردی * بیت * هنر که بختش نباشد بکام * بجای رود کش ندانند نام * هنر
 اهل کمال دیکدر هنری معناسنه پیشه ور کی که سابقا بکدی (که حرف رابط صفت) بکام
 مراد بجه دیکدر (بجای با حرف صله) و یا حرف وحدت (رود فعل مضارع مفرد غائب و با فعل
 امر مفرد غائب) کش کاف فحیه در زیر ضمیر ک ما قبل بوداده مفتوح او اور ضرورت وزن
 اولما بجه والا سا کنده او اور پس کسر کافله او قویان خلاف قاعده اوزره او قورمش (که حرف
 رابط صفت و یا حرف تعلیل) و شین ضمیر هنوره راجعدر معناده نامه مقیددر نامش تقدیرنده
 (محصول بیت) اهل هنر که طالعی مراد بجه اولیه یعنی اکابخت و دولت مساعد اولیه
 برره کیدر و بار بره کتسو نکه ادینی بتلیه لر و یا بتلار لر حاصلی نام و نشانی اکلار و ایشید لر
 بره کیدر یا خود برخلاف ستمه کیدر که نام و نشانی حقیقه و یا کتسونکه نام و نشانی حقیقه * نارسید
 بکنار آیه که سنک از صلابت او بر سنک همی آمد و آوازش بفر سنک همی رفت * تا حرف انتها
 الی معناسنه (بر سید فعل ماضی مفرد غائب یعنی ذهب الی ان وصل یا خود حتی وصل) با حرف صله
 (کنار اب لامیه) و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) صلابت شدت یعنی پکک و قنای
 اویه اضافت لامیه در و ضمیر آیه راجعدر (همی ها حرف تأکید) می آمد حکایت حال
 ماضیدر (و آوازش ضمیری بنه آیه راجعدر) با حرف صله (فر سنک عربجه فرسخ دید کلیدر که اون
 ابکی پک آدم بره قدره دیرلر) همی رفت حکایت حال ماضیدر کیدردی دیکدر (محصول ترکیب *
 مشت زن کندی تا بر صویه ابر شد بکه یعنی بر صویک کارنه که صلابت و شدتدن وحدت
 جریا نندن طاش طاش اوزره کلور دی یعنی او کینه کلن طاشلری بو الوردی نکه پک اقرار
 صولر کسانند و آوازی رمیل بره کیدردی یعنی خروشی و چغلدیسی بر میل مقداری بره کیدردی

مضاب

نمکین ایامثال اولغه الوره می
 زیرا اصلی نمک در و نمک
 آخری میم دیکدر مکر
 مرادی نم اوله لکن بونده ده
 التباس هجنتی وار در

لضایع

رد دقایق

الحقایق

* بیت * سهمین آیه که مرغ آبی درو این نبودی * کترین موج اسپاسنک از کارش درر بودی *
 سهم فارسیده خوف معناسنه در (معلوم اوله که آخری میم اولان کلمه ایدات نسبت داخل اولق
 مراد اولسه اکثریا بر کاف بجمعه توسط ایدرلر) نمکین و نمکین و شرمکین کی امام طرد کل زیر
 غنیده دیرلر کافسز پس نمکین اصلنده غم آکیندر دین سهو ایش زبرا الف م دوده نک
 لغزنده حدی جائز دیکدر علی الخصوص که سهم کینده اول ملا حظہ غایتله فاسددر تأمل تدر
 سهمکین قور قیج دیکدر (آبی یا حرف وحدت) که حرف بیان (مرغابی اورد کدر) ایمن امین
 معناسندر (کترین ترادات تفضیل) و یا ونون ایدات نسبت (اسپاسنک دکرمان طاشی) در حرف
 تأکید (ربودی راده فتحه و ضمه لغتدر) یا حرف حکایه (محصول بیت) ربور قیج صو ایدیکه
 اوردک ایچنده امین دکل ایدی یعنی اوردک که صوقو شیدر اول صویک صلابتدن و شدت
 جریا نندن ایچنده بوزمکه خوف ایدردی مبادا که صوطو پارلیه دیواک کوچک موجی دکرمان
 طاشی کنارندن قاپوپ کتورردی حاصلی قره صو کی و یا طونه کی طاشد قلمزده شدت و صلابتله
 اقر دی * کروهی مر دماز اید که هر یک بقراضه در معبر نشسته و رخت سفر بسته
 جواز دست عطا بسته بود زبان شمار کشود چند آنکه زاری کرد یاری نکر دند و گفتند *
 (کروهی کاف بجمعه ضمیمه و یا وحدتله بر بلوک) مر دماز ایدات مفعول (که حرف بیان
) با حرف مصاحبت سببیتی متضین (قراضه قافک ضمیمه و تخفیف را الیه التون او غنیده دیرلر که فارسیجه
 ریزه زرد بکله نه بر ایدر لظ هر اجه مر ایدر و الا التون او غنی معاملا تده جاری دیکدر در ایزنده
 یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدتدر بین غلط سولیش) معبر سامی اغنیده
 معبر کشتی کدر کادیمش یعنی یکید کبسی که خلقی صودن کپور راسکدار قاقلمی کی اسم انت
 وزنی اوزره در و اول یکد کلری بره معبر دیرلر اسم مکان وزنی اوزره (دست عطا اضافت بیانیه در

ردیفی

ویرمک الی یعنی هیچ برنسنده مالک دکل ایدیکه معبراجرتنه ویره (زبان نمایانیه) یعنی کمیچی به دعاوینا ایلدی (برکسوداچدی یعنی ملاحی مدحه باشدی) زاری یای اصلیه ایله تضرع معنائنه در (یاه مصدر دین بودلی ییلاش) (یاری یا حرف مصدر) (محصول ترکیب) مشت زن صوبک کنارینه ایرشد کده برلوك مردی کوردیکه هر برسی برقراضه سبیلله یعنی برقراضه اجرتیله معبرده اوتور مشلرایدی وسفر ائو اینی باغملشله (مشت زنك عطا الی بغلوا ایلدی یعنی اجرت کشتی به ویرمکه نسنده مالک دکل ایدی ملاحه مدح و ثنا ایلکه باشدی اولقدر که فریاد و فغان ایلدی یارلق و یولدا اشاق ایلدیله حاصلی مرحت و شفقت ایلدیله و دیدیلر * بیت * بی زر نتوانیکه کفی برکس زور * وزررداری بزور محتاج نه * بی زر اتون سز (نتوانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکل سین دیمکدر) نه یا ضمیر خطاب و همزه حرف توسل (محصول بیت) زرسز کیمسه زور ایلکه قادر دکل سین اما زرك واریسه زوره محتاج دکل سین حاصلی قوت و زور ایله مراد حاصل اولماز لیکن زورك واریسه ظلم و زوره محتاج دکل سین زیرا زرایله جمیع مصالح حاصل اولور * ملاح بی مروت ازوبخنده بر کردید و گفت * (محصول ترکیب ملاح بی مروت اندن خنده ایله یعنی کولیکله دوندی و دیدی یعنی من لئک طریقله بوکاتوجه ایلدی و دیدی * بیت * زینداری نتوان رفت بزور از دریا * زورده مرده چه باشد زریک مرده یار * زورده مرده لامیه (وهاء رسمی مقدار معنای سنی افاده ایدریکله ویکما هه کی بریلاق و بریلاق دیمکدر) بونده ده براد ملاک دیمکدر یعنی برادیم اجرتی مقداری و اون ادم قوتی مقداری (محصول بیت) اچقه یوقدر یعنی چونکه اچک و پولک یوقدر در یادن زورایله کتمک اولماز اون کشتی زوری مقداری نه اولور و بونده نه فائده ویر برادیم لک اچقه کنور یعنی برادیم اجرتی مقداری اچقه (زبرادر یادن قوله کچلمز معبرله کچلور دریایور دینی مبالغه طریقله در زبرادریا جاری اولماز مکر کیم اسکدار بوغازی کی بریاوله فندبر * جوانرا ازین طعنه دل بهم برآمد خواست که ازوائتقام کشد کشتی رفته بود آواز داد که اگر بدین جامه که پوشیده ام قانع شوی دریغ نیست ملاح طمع کرد و کشتی را باز کرد انبند *) (جوانرا اادات تخصیص) (طعنه اغنده نیره ایله اور مقدر) اما بونده خاطره طوقمقدر (بهم برآمد بحضور و متقبض اولدی دیمکدر) (کرد آئید دوندردی دیمکدر) زیرا الف و نون اادات تعدیه در اصلی کردیدندر دوغک دیمکدر (محصول ترکیب) جوانک ملاح بو طعنه سندن کولکی منکسر و متقبض اولدی دیلدی که ملاحدن کینن آله کشتی کتمش ایدی آواز ویردی که اگر بوقفتاله که کیشم قانع اولورسک دریغ دکلدر ملاح طمع ایلدی و کشتی بی کرو دوندردی * بیت * بدوزد شره دیده هوشمند * درآرد طمع مرغ و ماهی بیند * باحرف ناکید (دوزد فعل مضارع مفرد غائب در دوزیدن دیکمک دیمکدر دوختن دن دینلر زائد سو یلشله) شره شبنک ورائک فقهه لایله غلبه حرصه دیرلر صفی شره کلور فرقی وزنی اوزره علم بایندن هاء اصلیه ایله اما فارسیده هاء رسمی شکنده اوقو مقده جائز (بدوزد فاعلیدر) دیده هوشمند لامیه (در حرف ناکید) (ارد فعل مضارع مفرد غائب) (طمع فاعلی) (مرغ مفعول صریحی) (و ماهی اکامعظوف) (و بند غیر صریحی) (محصول بیت) عاقل کیمسه ک حرص کوزینی دیکر یعنی بغل حاصلی کوراید طمع مرغ و ماهی بی بنده کنور ربیع دوزاغنه حاصلی طمع سبیلله باغنه گرفتار اولور * چندان که دست جوان بریش و کریبان ملاح رسید اورا بخود در کشید و بی محابا فرو کوفت بارش از کشتی بدرآید که پشتی کند هیچن در شتی دید پشت بکر دانبد مصلحت ان دیدند که با او مصالحت کنند و با جرت کشتی مسامحت نمایند * چندان که اولقدر که (یعنی همان که دیمکدر) دست جوان

رد سر وزی

ردان سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری

لامیه جوائك الی دیمكدر (با حرف صله) ریش رائك کسر یله بونده صقل دیمكدر (کریان معطوفدر ریشه) و ملاحه اصافلری لامیه در (دست مبتدا) رسید خبری (اورا ملاحی دیمكدر) بخود با حرف صله کندی به کشید چکدی دیمكدر (بی ادات سلب) محبا مفاعله با بدن مصدر در اصلی محبا بدر تا اسلوب عجم اوزره حذف اولمشدر زیر مفاعله نك ناقصندن تانی حذف ایلك قاعده لرند ندر یعنی بی پاك و بی پروا دیمكدر (بی میل و توقع دین و لغته و قوفی یوغیمش) فرو بونده ادات تأکید در (کوفت کاف عرك ضمیمه دو کدی یعنی ضرب شدیدله ضرب ایلدی) که حرف تعلیل (پشتی پشت باء محکم ضمیمه ارقه دیمكدر) و یا حرف مصدر مظاهره و معاونت معنا سنه در (همچنان ملاح کبی دیمكدر) درشتی درشت ایری دیمكدر عربجه خشن دیرل خاك قحی و شبنك کسر یله (و با حرف مصدر مرادیا و زلق در حاصلی كنك) (با و جوائه دیمكدر با حرف مصاحبت) اجرت کشتی مصدر ك فاعله اضافتدر (مساحت مفاعله با بدن مصدر در لغته مساهله در یعنی آسا نلق اما بونده سخا و جومر دلك معنا سنه در) پس مختار صحاحدن المسححة المساهله و تسامحوا تساهلوا دین الجال ایلش (محصول ترکیب) همان که جوائك الی ملاح صقاله و یقاسنه ابر شدی انی کنبدنه چکدی و بی پروا و افردو کدی بوالدشی کیدن کوردی بونی دو کدی کنی و کیدن طشره کادی که مظاهره و معاونت ایله مذکور کمچی کبی که خشم وحدت کوردی پس ارقاسین چوردی یعنی فرار ایلدی امدی مصلحت انی کور دیلر که کلاء مع الحات ایله و کی و او نیله جر می دلك ایدار و سخا کوسر تل * مشری * چرخ خاش بی تحمل ییار * که سهل یزند در کار زار * رخاش باء محکم قحی و ضمیمه ورائك سکونیه صوا شددر حرب معنا سنه (که حرف تعلیل) سهل سبك فتحیه و سکون هایلله آسان دیمكدر قولای معنا سنه (و با حرف مصدر پس معنای سهولت دیمكدر) در کار زار لامیه در کار زار کاف عربله حرب و جنك معنا سنه در (محصول یت) چرنکه عراش و جنك کوره سین تحمل کتور یعنی تحمل و صبر کتور زیر اسهولت و رفق جنك و حرب قیو سنی بغلر حاصلی ملائمت و یواشلق جنك وجداله مانعدر * لطافت کن انجسا که یینی ستیر * نبرد قززم رانغ تیر * نبرد فعل نی مستقبل مفرد غائب (راده تشدید ضرورت وزن ایچوندر) (قرفا فت فحی و تشدید زایلله عرب ابرشمه دیر مبالغه ایله اسم فاعلی قزاز کاور اما بونده ضرورت وزن ایچون زانخفدر (زمه اضافت بیانیدر) ورا ادات مفعولدر (زمنونك قحی ورائك سکونیه یومشق دیمكدر تیغ تیر بیانیه تیر تانك کسر یله ایبی دیمكدر کسکین معنا سنه (محصول یت) لطافت و ملائمه شول یرده که ستیر و عناد کوره سین زیرا یومشق ابرشیمی کسکین قلیج کسمر حاصلی رفق و ملائمت یومشق ایلك کیسدر و عناد و ستیر کسکین قلیج کیسدر که اکا کار ایلان * شیرین زبانی و خوشی * توانی که پیلی بموی کشی * شیرین زبان وصف ترکیبدر طنلی دلالی دیمكدر (و با حرف مصدر در دل طاناقیه دیمكدر) خوشی با حرف مصدر (توانی فعل مضارع مفرد مخاطب) (که حرف بیان) (پیلی با حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) (موی با حرف وحدت) (کشی یا ضمیر خطاب) (یعنی کشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر (محصول یت) شیرین زبانه و ملائمت و خوشلقه یعنی ابلکله قادر سین که برقیل برقل ایله چکوب بد سین یعنی رفق و ملائمه سکا منقاد اولور به بله قوتلی و زورلی حیوان ایکن حاصلی ملاح مدارا ایله مشت زك بنجید سندن خلاص بوالدی * بعدر ماضی در قدمش افتادند و بوسه چند بنفاق بر سر و رویش دادند و کشتی در آوردند و روان شدند تا رسیدند بستونی که از عمارت یونان در آب ایستاده بود ملاح گفت کشتی خللی هست یکنی از شما که دلاور ترست

و مر دانه ترو زورمند تر باید که برین ستون برود و در یسمان کشتی بگیرد تا عمارت کنیم * با حرف
مصاحبت سبیتی متضمن (عذر ماضی بیانه) در حرف صله (قدمش شین جوا نه راجع در
(بوسه یا حرف وحدت و همزه حرف توسل) با حرف مصاحبت (نفاق نونک کسر یله مفاعله
بابنک مصدر نایسیدر (بکشتی با حرف صله) در آوردند ادخال ایلد یلر (روان شدند کتدی لر
دیمکدر (تا حرف انتهی) با حرف صله (ستون سینک و تانک ضمه یله دیرک دیمکدر عربجه
عمود دیرلر (و با حرف وحدت) که حرف رابط صفت (عمارت یونان لامیه) یونان قرمان
ولایتیه دیرلر لیکن اول ولایتیه مذکور صوکی صوبو قدر مکر افلا طون بکاری دیدکاری
صواوله لیکن اول بیانه اقاز بلکه بریوک مغاره یه دو کور حاصلی بو کتاک بوراسی شبهه دن
خالی دکلدر (ایستاده طور مش دیمکدر می اددیکلوب طور مقدر (خللی یا حرف تکبیر) که
حرف رابط صفت (دلاور وصف ترکیبدر آوردند بهادره دیرلر (و ترادات تفضیل (بابد
کرک دیمکدر (که حرف بیان (برین ستون بو ستون اوزره دیمکدر (ریسمان کشتی لامیه کینک
ایینی دیمکدر (تا حرف تعلیل (محصول ترکیب) کچن عذر سبیله یعنی بونی کشتی به المایوب
طعن ایلد کلری سبیله یا غنه دوشد بلر ورنجه بوسه نفاقله باشنه کوزینه ویردی لری یعنی
باشین و یوزین و کوزین اویدیلر و کی یه کتوردیلر یعنی کی یه قوید بلر و روان اولوب کتدی بلر
بردی رکهار یی شجه که یونان بناسندن صوا یچنده دیکلوب طور مش ایدی ملاح دیدی کشتی یه خلل
و ضرور وار یعنی کینک بوز غونری وار که صلاحه محتاجدر بریکر سز دکه بهادر رکدر
و مر دانه رک و زورلی رکدر مرادی ملاحک بوسوزل یه جوانی مغرور ایلد کدر اولاکه
کندی یه حسن ظله سوزینی طوته پس کرکدر که بو ستون اوزره واره و کینک ایینی طوته
ناکیم کی بی عمارت و اصلاح ایدلم یعنی خلل و ضرر بی دفع ایدلم * جوان بغرور دلاوری که
در سر داشت از خصم دل آزده نیندیشید و قول حکما را کار نفرمود که گفته اند هر کر راریجی بدل
رسانیدی اکر در عقب ان صدر احوال برسانی از پاداش ان یک رنج ایمن مباحش که پیکان
از جراحت بد آید و از ار در دل بماند * با حرف مصاحبت سبیتی متضمن (غرور دلاور لامیه
(و با حرف مصدر (که حرف رابط صفت (خصم دل آزده بیانه کوکلی انجمنش خصم
و یا کوکلی انجمنی خصم (نیندیشید قایرمدی (یعنی بالک و پروا کجمدی (کار نفرمود ایش
بیورمدی یعنی ایش ایدنمدی و عمله کتورمدی (که حرف بیان (هر کار اادات تخصیص
هر کیمک دیمکدر (حرف رابط مقدر در (یعنی که حرفی (رنجی یا حرف وحدت برالم دیمکدر
(بدل با حرف صله (رسانیدنی فعل ماضی مفرد مخاطب (والف و نون اادات تعدییه
ایرشدردک دیمکدر (در حرف ظرف (عقب آن لامیه) عقب بونده ارد و صولک معناسنه در
(برسانی فعل مضارع مفرد مخاطب (والف و نون ینه اادات تعدییه در فعل شرط واقعدر
ایرشدردسک دیمکدر (پاداش باء مجمله جزا و عوض معناسنه در (انه اضافتی لامیه در
(ایمن مباحش جزاء شرط (که حرف تعلیل (پیکان پاوکاف مجمله دهرنه دیرلر (جراحت جیمک
کسر یله یاره یه دیرلر (بد آید طشره کلور (یعنی چیقار (ازارالم دیمکدر برشین مقدر در
ازارش دیمکدر ضمیر پیکانه راجعدر (محصول ترکیب) جوان بهادر اقی غرور یله که
باشنده ایدی خصم دل آزده دن ایتمدی یعنی بالک چکوب قایرمدی و قول حکما بی کار بیورمدی
یعنی سوزلر بی عمله کتورمدی که بیورمشدر هر کیمک که کوکله برالم ایرشدردک ایدسه اکر اول
الک اردنجه یوز راحت کوکله ایرشدردسک اول بر بخشک جزا و عوضندن امین اوله
زیراد مرین یاره دن چیقار امارنج و الم کوکله قالور پس اندن حذر ایلک کرک

ظاهر بود که بو حکایه
تصنیعیدر تحقیق دکلدر زرا
ظاهر حاله مخالف یرلری
چو قدر منجه شد
حضرت شیخ کعبه نظرا
تصنیع مذکور دن ازاده
اولوب العهده علی الراوی
قاعدہ منجه همان مسموع علی
نقلدن عبارت او ادبغندن
بشقه یونان قرمان ولایتیه
مختصر اولدی یعنی مسلم دکلدر
حاصلی حضرت شیخه
اعتراض وارد اولماز
لطایع

* بیت * چه خوش گفت بکنش باخیلتاش * چودشمن خراشیدی ایمن مباش * بکنش (باوکاف
 عربیله (باادات صله (بکنش (وخیلتاش شاهنامه ده مذکور اولان ایکی بهلولان دلاورک
 اسمیدر (چوآدت تعلیل (خراشیدی فعل ماضی مفرد مخاطب طرملادک دیمکدر انجمنکدن
 کنایتدر (محصول بیت) مصراع ثانی مقول بکنش شد یعنی بکنش خیلتا شده خوش
 دیدی یعنی ابودیدی چونکه دشمنی طرملادک انک مکرندن امین اوله * قطعه * مشوایمن
 که تنک دل کردی * چون زدست دلی تنک آید * مشو فعل نهی مفرد مخاطب اوله دیمکدر
 (که حرف تعلیل (تنک دل وصف ترکیبدر قیاس تنکدل یازمق ایدی لیکن مبتدی به
 بواسطه ادر (کردی کاف بحکم فتحیه فعل مضارع مفرد مخاطبدر اولور سین دیمکدر
 (کر دیدن صبرورت معنا سنه (دلی یا حرف وحدت (با حرف صله (تنک طار دیمکدر
 اضطرار بدن کنایتدر (محصولیت) خطاب عام طریقه بیورر امین اوله که تنکدل اولور سین
 یعنی ک و کلک طار اولور و بحضور اولور سین چونکه الکن بر کوکل طار اله یعنی
 چونکه بر کیمه تنک کوکلنی انجندک البته سنده انجنور سین (شرا حک بعضیسی مصراع ثانی بی
 جمله شرطیه واولی جزا ثبته طوتمش و بعضیسی تعرض طریقه جزا مقدر در دیش زرا
 جزا شرط اوزره مقدم اولماز لیکن ایکسنگ بیله چو لفظنی ادات شرط طوتمشده سوزنده
 نظر وارزرا چو و چون بونک کی یرلده ادات تعلیل در ادات شرط دکل و جزا شرط اوزره
 مقدم اولماز دین خطب عشوی ایلمش زرا عدم تقدم علماء نحو قشده در اما اهل منطق و اهل
 فرس قشده اول اعتبار یوقدر فتا مل * سنک برپاره حصار مزین * که بود کرخصار سنک
 آید * سنک مزین فعلنک مقدم مفعول صریحی (و برپاره غیر صریحی (باره هاء رسمیه
 حصار دیواری باروده دیرل (و بعض نسخده بار و دوشمش (حصاره اضافت لامیه در
 (مزین فعل نهی مفرد مخاطب آورده دیمکدر (که حرف تعلیل (بود فعل مضارع مفرد
 غائب اولور معناسنه (کر اصلی که از ایدی (که حرف بیان (سنک بودک فاعلیدر
 (محصول بیت) حصار دیوار یننه طاش آورده یعنی آنکه زرا اولور که حصار دنده طاش
 کاور حاصلی سن طاش اندیغک بره جاژدر که اندن سکا طاش آله ربو بیتک معناسی بودر (پس
 مصراع ثانیکن معناسنی جاژدر که حصار دیوار بدن طاش منقلع اوله یعنی قوه و سنک
 اوزر بکه دوشه دین ترکی به مخالف معنی و برمش * چندان که مقود کشتی بر ساعد پیچید و بر بالای
 ستون رفت ملاح زمام از کفش در کسلانید و کشتی براند بیچاره در انجا احیران ماند روزی
 دوبلا و محنت دید و سختی کشید سیوم روز خوانش کریبان گرفت و باب انداخت * چندان
 که اولقدر که قات مدتدن و قصر مکندن کنایتدر همان که دیمکدر (مقود لغته یولار در
 (اما بونده کی بتدکری اب مراد در ریسمان کشتی دیمکدر (ساعد بک معناسنه در عربیده
 پیچید بونده طولادی دیمکدر (بالا بونده اوست معناسنه در (زمان یعنی مقود (زمان فارسی
 (و مقود عربیدر یولار معناسنه بونده یک ایی مراد در (کف عرب فاک تشدیدله اوقور
 اما بحم تخفیفله ال ایاسنه دیرل (در حرف ناکید (کسلانید کاف بحکم ضمی
 و سنک فتحیه قریدی معناسنه یعنی اوزدی دیمکدر (بعضی نسخده (ربود و شمشدر
 کسلانید برینه (کشتی براند کی بی سوردی (یعنی قرار ایلمدی کندی (بیچاره مشت زن
 ستون اوزره فحیر قالدی (خوابش (شین معناده کر بیانه مقیددر مجاز ایفا سین
 طوندی (یعنی غلبه ایلمدی (باب با حرف صله (انداخت ایدی دیمکدر (یعنی
 دوشردی (محصول ترکیب) همان که مشت زن کی ایینی قوانسه طولادی و دیرک اوزر یننه

زداین سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری

واردی ملاح کشتی ایمنی اندن چکدی قردی ویا قادی اندن صکره اکنمیدی کی بی
 سوردی کندی (بیچاره دیرک اوزره حیران وسر کردن قالدی برایی کون انده بلا و سخت
 کوردی وزحمت و شدت چکدی او چنجی کون اویقویقاسین طوتدی و صوبه ادی (یعنی
 اویقو غلبه ایدوب صوبه دوشوردی * بعد از شان روزی بکنار افتاد از حیاتش رمقی
 مانده بود دیرک در ختن خوردن گرفت و بخ کیهن راوردن تاندی قوت یافت سر در
 بیابان نهاد و رفت تا تنه و کرسندوبی طقت بر سر چاهی رسید قومی را دید برو کر دامده
 بودند و شربتی آب پیشتر می اشامیدند جواز پیشتر نبود آب طلب کرد ایا کر دند دست
 تعدی در از کر دمسر نشدنی چندر افرو کوفت مردان غلبه کردند و بی محاباز دند و مجروح
 کردند * شبان روزی بر کون بر کیمه معنا سندر (حضرت شیخ بوسوزیده غریبدر که یوز کج
 آدم بر کون و بر کیمه صکره صویک کثارتنه دوشمکه دریا کرک دریاده ایسه جریان اولساز
 و حضرت شیخ ابتداء کلامه آبی شدت جریاله وصف ایلش ایدی (پس ایکی کلامک
 یعنی تطبیق ایلده صعوبت وار (واکر بر کیمه دیرسد که دریاده ده جریان بولنور اسکار
 بوغازی کی جواب اولدر که شناسا ورنه کبی برلی برسا عتده پکر بر کون و بر کیمه اکنم
 (واکر دیرسه که ستونده و دریاده مکشی بر کون و بر کیمه اولسون (جواب اولدر که بیورمش
 ایدی سیوم روز خوابش کسریسان گرفت دیو علی کل حال محل اضطرا بدن خالی دکل
 (رمق رانک و میمک فتحه لریله جاک باقیسته و صوکنه دیرل (یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
 (برک درختان لامیه (خوردن گرفت یککه باشدی دیمکدر (بخ کیهان لامیه تات کوکنی
 (راوردن یردن چیقارمه (حاصلی اغچلر پیراغنی و نباتات کوکلی بی چقاروب یککه باشدی
 (نادادات تعلیل در حتی معنایسته (اندی یا حرف وحدت برپاره دیمکدر (سر در بیابان نهاد
 باشی بیابانه قودی (یعنی باشی الی بیابانه دوشدی بوقره نک اولنه بروا زیاده ایدوب و سر در
 بیابان نهاد دین بیابانه سولش (نادادات غایتدر الی معنا سنه (تشنه صوسنر (کرسنه آج
 (بی طاقت زبون دیمکدر (بر حرف صله سرچا لامیه قوی باشی دیمکدر (مراد صوقویوسی در
 (قرمی یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول (بر اوضه چاهدر اجددر (کردامده کاف عجمک
 کسری و سکون رائله جمع اولش دیمکدر (شربتی یا حرف وحدت بر ایچم دیمکدر (یا حرف
 مقابله (پیشتر بولدر یعنی منقر (و یا حرف وحدت (می اشامیدند حکایت حال ماضی ایچر لردی
 دیمکدر (ابا امتناع معنایسته (یعنی ایچمکه مانع اولدیلر (حاصلی پولسز ایچر مدیلر (دست
 تعدی لامیه در مجازا (دراز کرد اوزاندی (یعنی صوبی قهر ایله و زور ایله ایچمک استدی
 (مبر نشد یعنی خصبله ایچمه مدی (تنی یا حرف وحدت (چند را ادات مفعول بر نیچه شخصی
 (فرو کوفت محکم دو کدی دیمکدر (محصول ترکیب (ستون صوبه دوشد کدن صکره
 بر کون و بر کیمه یوزه یوزه صویک کسارنه دوشدی حیاتندن بر رمق قاش ایدی یعنی
 زیاده ضعیف و زبون اولش ایدی اغچلر پیراغنی و نباتات کوکنی چقاروب یککه باشدی تا کیم
 برپاره قوت بولدی باشین الوب بیابانه دوشوب کندی حتی آج و صوسنر و بی طاقت بر قوی
 باشنه ایرشدی بر طائفه کوردی قوی نک اوزرنده جمع اولش و بر ایچم صوبی بر منقره ایچر لردی
 جوا نک منقری بوغید یککه وروب صوا ایچیدی صو دیلدیکه ایچمکه ابا ایلدیلر یعنی رایگان
 صوا ایچر مدیلر تعدی ان اوزا دوب کوجه ایچمک استدی میسر اولدی یعنی زور ایله ایچمه مدی
 بر نیچه کیمسه بی محکم دو کدی ملاحی دو کدی کی ارلچو غیدی قوی صا حبسری
 چوغیدی اوشدیلر و جوا نه غلبه ایلدیلر و بی با و بی حریفی دو کدی و منقره ایلدیلر

فکره کوره بواعترا ضده
 غریبدر زیرامشت زک
 یوز کج ایکن بیتا باغله دریابه
 یاخود نهره دوشوب سر سام
 اوله رق بحفظه تعالی
 چوق زمان صکره بلا شعور
 قرهیه دوشمی جاز و کثیر
 الوقوع در اشباح و احواله کوره
 شارح مر حومک جله
 اعتراضی قاقارفتد بر لطایع
 ردشعی

رد سروری

رد سروری

* قطعه * پشه چو پر شد زندیل را * با همه تن دی وصلایت که اوست * پشه با عجمک فکبیه
 سوری سکک شیده تشدید ضرورت وزن ایچوندر لغت تشدید ایله اولدیغنی ظن ایلین وهم ایلش
 پر بونده چوق معنایند در (زندیا حرف نأکید) زند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتشده پشه
 راجع ضمیر و مفعولی (پیل تن راتی دیمکدر یعنی باوز) و یا حرف مصدر بوقدر یاوز لافله دیمکدر (صلابت
 شدت معنایند در جسامت وقوت وزور دن عبارتدر) که حرف بیان (اوضمیر غائب فیله راجع دروسین
 و نادات خبر) تن دی پرینه مر دی یازان نامر دلک ایلش (محصولیت) (سوری سکک که چوق
 اولدی فیل ایچیدر یعنی صوقروالم ورر فیل ایله پشه بی اشعارده جمع ایلد کیری آنکچوندر که فیل
 کبی خور طومی وار (وریسی فیکل خوطور منه کنسه غایده مآلم اولوب زبون اولور (حاصلی
 اکثر زوالی پشه دندر دیرل بوقدر تنبلاک و صلابتله که فیلدر (یعنی بوقدر جسامت و صلابت
 صاحبیکن پشه چوقلو غنیدن عاجز وزبوند * مور چکارزا چوبود اتفاق * شیر یاز ابدرا نند
 پوست * مور چکان مورچه نك جمعیدر (قیاس بونده چه اادات تصغیر اولمقدر لیکن استعمالده
 مطلق قرنبجه معنایند در (را اادات تخصیصدر) شیر زیان بیانیه کو کر مش ارسلان دیمکدر
 (ورا اادات تخصیص) (با حرف نأکید) درانند فعل مضارع جمع غائبدر بر تارلر معنایند دالده فتح
 و کسر جائزدر فاعلی تحتشده مور چکانه راجع ضمیر و مفعولی پوستددر (محصولیت) چونکه
 قرنبجه لک اتفی اوله یعنی که اتفاق ایلد ل قغان ارسلانک در یسنی بر تارلر یعنی ارسلان یرنجیلرک
 پادشاهی ایکن قرنبجه چوقلو غنیدن عاجز وزبوند حاصلی ارسلان قرنبجه دن زیاده عاجزدر
 فیل بشد دن اولدیغنی کبی قصد دن حصه بودر که مشت زن بوبله زورلی پهاوان ایکن کثرت ناسدن
 عاجز وزبوندرا ایشندیکک که * بحکم ضرورت خسته و مجروح در پی کاروان افتاد و رفت
 شبنگاه رسیدند بمقامی که از دزدان در خطر بود کار وانیان را دید لرزه بر اندام افتاده و دل
 بر هلاک نهاده گفت اندیشه مدارید که یکی منم درین میان که پیچاه مر در اجواب دهم و دیگر جوانان
 هم یاری دهند مر دمان را بلای اولد قوی شد و بخت او شاد مان گشتند و نژاد و آبش دستگیری
 کردند جوان را آتش معدیه بالا گرفته بود لقمه چند از سر اشتهات اول کرد و دمی چند آب آشامید
 نادیودر و نش بیار آمید و خوابش در ربود و بخفت * در پی کاروان لایمه کاروان اردنبجه دیمکدر
 (شبانکه اول کیجه دیمکدر) بمقامی با حرف صله (و یا حرف وحدت) (که حرف بیان) و یا حرف رابط
 صفت (لرزه اسم مصدر در دترمه معنایند) (که حرف تعلیل) یکی بونده بریدمکدر (آتش معدیه
 لایمه) بالا گرفته بود قالقش ایدی یعنی زیاده آچاغدن معدیه سی آتش اولمش ایدی بعض نسخه ده
 و عنان صبر و طاقت از دست رفته بود دوشمش (از سر اشتهات شتهات جهشتدن) تناول کرد
 اکل ایلدی دیمکدر (دمی چند آب بر نیجه بودم صودیمکدر) آشامید ایچدی تا حرف تعلیل
 دیودرون بیانیه (بیار آمید فعل ماضی مفرد غائب ساکن اولدی دیمکدر) و خوابش در ربود
 و جوانی او بتوقایدی و او بودی (محصول ترکیب) با ضروره جوان خسته و مجروح کاروان اردنبجه
 کندی کیجسی بمقامه ایرشدیلر که اول مقام حرامیلردن خوف اوزر ایدی یعنی قور قبح بر ایدی
 جوان کوردی کاروان خلقنک اندامند لرزه دوشمش و کوکلرین هلاک که قومش لر یعنی هلاک اولمیرینی
 مقرر بشلر جوان کار وانیلر دیدی اندیشه طوتک یعنی قاربعی و پروا چکمک که بوارا ده
 یعنی ارا کرده برنم کی الی اره جواب و بررم و غیری جوانلر دخی معاونت ایلسونلر (دهند بونده
 فعل امر در کاروان خلقنک کوکلی انک لافله قوی اولدی و انک مصاحبیلله شادمان و خرم اولدیلر
 و آرزو و صواله دستگیر لک یعنی معاونت ایلدیلر (جوانک آتش معدیه سی قالقش ایدی و عنان
 صبر و طاقتی نندن کتمشیدی اشتهات جهشتدن بر نیجه لقمه تناول ایلدی و بر نیجه بودم ص و ایچدی

(تا کیم ایچر یسی شیطانی ساکن اولدی (یعنی زیاده آجلی کندی و شیطانی نفسی راحت اولدی و کندویی او یقو قادی او بودی * پیرمر دی پخته و جهان دیده در کار و ان بود که ای یاران من از بن بدرقه شما اندیشناکم نه چندانکه از دزدان نکه حکایت کنند که عربی را درمی چند کرد آمده بود شب از تشویش اور بان در خانه تنها خوابش نبردی یکی را از دوستان نزد خود برد تا وحشت تنهایی بدیدار منصرف کرد اندیشی چند در صحبت او و چندان که بر در میاهش وقوف یافت بیدوستی کرد بامداد ان عرب را دیدند عریان و کریان گفتند حال چیست مکران در میهای ترا دزد برد گفت لا والله بدرقه برد * پیرمر دی یا حرف وحدت (پخته صفتی) (جهان دیده وصف ترکیبی جهان کور مش یعنی سیاح عالم اولمش) (بدرقه شما لامیه) (بدرقه لغته اجرتله قولغوز لاق ایلین و ساعتی و امین) (ظاهر بونک کبی پرلده امین و حافظ معناسنه در بدرقه فارسیدر) (دوندار معناسنه در دین ایکی وجهله خطا ایلش) (بر یسی فارسیدر دیدیکی زرا بونی عربی اغلرده یازمشلر) (بر خطاسیده دوندار دیدیکدر که اغلر بونی هیچ یازمشلر) (و لفظ دوندار ده ده خطا ایلش که دمدار در میله دوندار دکلدر نوله عسکرک آردینه عربیده ساقه دیرلر) (نهایی رومک جهله سی تحریف ابدوب) (دوندار دیرلر اندیشناکم یرینه اندیشناکترم یازان ادات تفضیل ایله خطاسین اکلامن ایش) (چنانکه یرینه چندانکه یازمسیده جمع نسخدره مخالفدر) (عرب یرینه اعراب یازمسیده نسخدره مخالفدر) (تشویش لور بان لامیه) (تشویش بونده خوف معناسنه در) (لوری ولولی عجمک فرا جسنه دیرلر) (لف و نوله جمع ابدوب لور بان ولولیان دیرلر) (بعض نسخدره لور بان یرینه) (دزدان دوشمش) (و بعض شراح بونسخه بی اتخاذ ایلش و بعضیسی متونی عدم تبعیدن اکا اعتراض ایلش) (لیکن اعتراضی زاندر زرا لوری جنسی البته دزد اولور رومک چنکائی کبی) (جوابش شین عرب ره راجعدر) (نبردی یا حرف حکایه) (نزد خود لامیه کندیک قته دیمکدر) (تا حرف تعامیل) (وحشت تنهایی لامیه در بالکزاق وحشتی دیمکدر) (صحبت او ضمیر عرب ره راجعدر) (چندان که اولاندر که یعنی همان که دیمکدر عدم تراخیدن عبارتدر) (پیردیه اولک کسری و ناینگ خمیه ایلندی دیمکدر عجمک روستایلی ایکی بایی بیله ضم ایله او قورلر) (وانلره تابع اولنلر عجب روستایی طبع ایشلر) (بامدادان ایرته) (یعنی علی الصباح) (عریان لفظنی ذکر ایلدیکی کر یانله تضمین مزدوج صنعتی رعایت ایلمک ایچوندر والا بر کیمسه نک ایچقه سی کتمکله عربیان اولمق لازم دکلر) (کر یان صفت مشهیددر) (کریدندن اغلغان دیمکدر) (امامراد اغلاچیدر بایی معناسنه) (مکر بونک کبی پرلده کانه معناسنه) (والله بدرقه برد) (بدرقه بونده امین و قولغوز اولمغه قابلدر) (یعنی وحشتی ازاله ایلمکله دلیل و هادی معناسند) (محصول ترکیب) (پخته و جهان دیده بر پیر کیمسه کار و انده بیله ابدی دیدی ای یاران بن بوسزک بدرقه کزدن قور قرم حرامیلر دن قور قدیم کبی دکلر بلکه انلردن زیاده انجلین حکایت ایدر لر بر عربک برقاج ایچقه سی جمع اولمش ابدی و کیجه لور یاندن خانه سنده بالکز عربی او یقو الماسزدی یعنی او غری قور قوسندن او یقو او یو مز دی دو ستلرندن بر بنی کتدیلر خانه سنه ایلندی تا کیم بالکز لاق وحشتی انک دیداری سبیلله ازاله ایلله بر نیچه کیجه عربک صحبتنده اولدی همان که ایچقه سنه وقوف بولدی یعنی ایچقه سی نه برده اولدیغنی بیلدی الدی کتوردی و سفر ایلدی ایرته سی عربی عریان و کر یان کور دیرلر دیدلر حال ندر یوخسه ایچقه کی او غریمی ایلندی عرب دبدی لا والله بدرقه ایلندی * قطعه * هر کز این زمار نشستم * تابدا انستم پخته خصلت اوست * تا ابتداء غایت ایچوندر (زمانده منذ کبی عربیده

رد سروری

رد شمع

رد شمع

رد شمع

رد سروری

رد سروری و شمع

رد سروری و شمع

رد سروری و شعی
رد سروری
و شعی

رد سراج چیه

عیار شده ابله در
لاطابع

رد سروری

نسخه شار حدن یا بلوب
ماخذ طبع اولان نسخه ده
"و و و ابله اوله حق ثواب

(و خصلت خوی مناسبه در (محصولیت) هرگز یلادن امین او تور مد مد یعنی اندن امین و غافل
اولدم اولو قندن بری که بیدم انک خوبی وعادتتی حاصلی انک خبانتی یلادن بری اندن امن
و فراغت اوزره اولمادم دیمکدر (نشستم برینه نشستم کتورن فعل مضارع خطای فاحش الیش
زیرا بدانستم فعل ماضیدر (و هر کردخی قط مناسبه اداتدر و قط خود ماضیه مخصوص صدر
مضارعده استع می لحندر وجبع نسخندل ماضی فعلیه مستعملدر علی کل حال بویه یازا نلر
منایه و قوفلری بوغیش * زخم داندان دشمنی بترست * که نماید بچشم مردم دوست * زخم
داندان دشمن لامیدلدر (و یا حرف وحدت) (بترست ترم مناسبه لغتدر) (که حرف رابط صفت
(نماید فعل مضارع مبنی للمفعول مناسبه کورینور دیمکدر) (یا حرف صله) (چشم مردم لامیه
(نماید بچشم مردم مفعول غیر صریحی در (و دوست صریحی و فاعلی دشمنه راجع تحتاده
ضمیر) (محصولیت) بردشمنک زخم داندانی مارک زخم دندا ندن بتردر که مردمک کوزینه
دوست کورینور زیراماردن انسان البته حذر ایدر امدشمن کاشخدن یعنی عداوتنی اخفایلیدن
دکه وجهله احتراز ایلز زیرا قلبنده اضممار ایلدو کی عداوته علمی واصل دکل معلوم اوله که
یتده مفضل مار و مفضل علیه عدوی کاشخدلر لیکن شراح مفضل عدوی صریحی و مفضل
علیه دشمن غیر صریحی طو تدیلر و حبط عشوی ایلدیلر بویکی یت عربک بدرقه سسته
مناسب ذکر اولندی پس بنه پیرجهان دیده نک سوزینه کلدک اهل قافله به دیدی * چه داندای
باران من که این جوان هم از جمله دزدان باشد و بعباری در میان مانعیه شده تا بوقت فرصت
باران را خبر کند پس مصلحت آن مبینم که مراورا خفته بگذاریم و برانیم جوانا ز اندیر بیر
استوار آمد و مها بقی از مشت زن دردل کر فتندر خت برداشتند و جوانا ز اخفته بکذاشتند
انکه خبر یافت که آفتاب بر کشفش نافه سر بر آورد و کار و ازار افته دید بسی بکر دیدوره
نجایی نبرد تهنه و بی نواری بر خالک و دل بر هلاک نهاده میگفت * یا حرف مصاحبت (عیار
افته چوق کز بجی ذکی وزیرک کیمه (و ارسلانه عیار دیرل صید آرامده چوق
کردی کچون اما بونک کبی رلرده چوق بیاور معنای سته در (و یا حرف مصدر در (عیار عرفده
معرو قدر دیو ایهام ایلین عیار لقی الیش (تعیه تعیه ل باندن مصدر در برنسه برنسته به
سکمک مثلاً برنسه نک برنسیه به قوقوسی سکمک کبی (بونده ده مراد سکمدر) (یا حرف تعلیل
(بوقت فرصت) (یا حرف ظرف و اضافت لامیه) (مراورا مریونک کبی رلرده رائک
معنای سنی تا کید ایدر (خفته او بومش) (بگذاریم فعل امر متکلم مع الغیر گذاریدن
ترك ایدلم و یا ایده وز) (و برانیم سوردم و یا سوره وز دیمکدر) (مهابتی مهابت خوف) (و یا حرف
وحدت نوعیه) (یا حرف استعلا) (کتف کاف عربک فتحی و تاک کسریله یاغرین
دیمکدر یعنی او موز زدن اشاغه کور که دیرلر (نافه فعل ماضی مفرد غائب قریدی دیمکدر
لیکن آفتاب قرمز بلکه قردر پس معنای لازمیسی ارقاسنی قردر دی دیمکدر (سر بر آورد
باشی قالدردی) (بسی بکر دید چوق چکر ندی یعنی او یو دینی برده کردی و دولا ندی
(ره بجایی یا حرف وحدت یولی برره ایلتدی یعنی بر یول بولدی (نهاده هار سعی بونده
حرف ترتیدر قویوب دیمکدر (محصول ترکیب) پیر دیدی نه بی لور سزای بنم بولدا شلر مکه
بوجوان جمله دزدان اوله و عیار اغله بزم از امره سکمش اوله تا کیم فرصت وقتنده بولدا شلر بنه
خبر ایلید پس مصلحت انی کورور مکه انی او بومش ترك ایدوب کیده و ز جوانلر پیرلدریری
محکم کلدی و مشت زدن برنوع خوف کوکلر بنه الدیلر یعنی اندن قور قیدلر اوابلرین
قادر دیلر یعنی یو کلندیلر و بیچاره بی او بومش قودیلر او اوقت خبردار اولدیکه کونش

سر عوامک تلفظ ابدکاری وجهله اسباب یا زلمش بو محله تصحیح او اندیغی کبی جمله سی تصحیح اولمش در (ارقد سین)

بعضی قالمش ایسه مطالع ایدلر تصحیح بیوردلر لاطابع

ار قاسین قزدردی باشین قالدردی و کاروانی کتتش کوردی او بودیغی صحرا ده چوق چکزدی
 کردی و برره بول ایله مدی یعنی هیچ برره کیده چک بول بولما دی صوسز و آق سوز بوزینی
 خا که و کوکلنی هلا که قوبوت سوبلردی یعنی بوزین بره قوبوب هلا کنی مقرر یلوب سوبلردی
 یعنی بوعربی یتى او قوردی * یت * من ذابحدثنی وزم العیس * ماللغریب سوی الغریب
 انیس * من اسم استفهام محلا مرفوع مبتدا (ذا اسم موصول الذی معنایه) یحدثنی
 تغیبیل باندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب فاعلی تخطئه ذایه راجع ضمیر (ونون حرف
 و فایه) و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی وجله فعلیه ٬ك اعراب دن محلی یوق صله سیدر
 اسم موصولك واسم موصول صله سیله اعراب دن محلا مرفوع خبر مبتدا در وجله اسمیه ٬ك
 اعراب دن محلی یوق وجله مستأنفه (و او حرف حال و حرف قد مضمر در) زم فعل ماضی مفرد
 مدکر غائب مبنی للمفعول ایکی معنایی وار یسی زما ملندی یعنی باشنه بولار اورادی
 بوله کتک ایچون وریسی بولده ایلری کندی قائم مقام فاعل عیدر عینک کسر یله که
 جمع اعبسدر صاری یه مائل اق دوه لره دیرل (مالس معنایه حرف نفیدر) للغریب جار
 مع المجرور مقدم خبری (و انیس مؤخر اسمی) و سوی بونده سینک کسری و و او ک فتحیه
 غیر معنایه در و تقدیر اظرفیله منصوب و ما بعدی مستألفاظا مجرور مضاف الیه (محصول یت)
 کیم اول کیمه در یعنی کیمدر اول کیمه که بگله مصدا حب و مکالمه ایدر یعنی بنیدن یا کنزاق
 و حشنی ازاله ایدوب بنی اکین کیمدر حال بو که دودرک بوله کتک ایچون باشنه بولار طاقلدی
 یعنی ایلری بوله کندی و بن پیچاره کتنها قالدیم پس غریبک غریب دن غیری انیس و مونسی
 یوق یعنی غریبک اکلیجه سی بنسه عریبدر * یت * درشتی کند باغر بیان کسی * که ابوده
 باشد بغرب بسی * درشت دالک و رانک ضمیر یله و شینک سکونیه ابری دیمکدر یومشق
 مقابلی عربجه حشن دیرل حانک قحی و شینک کسریله (با حرف صله) کسی با حرف وحدت
 (که حرف رابط صفت) نابوده باشد اولماس اولدیمکدر (بغرب با حرف ظرف) بسی
 با اصلیه ایله چوق دیمکدر بسیار معنایه (محصول یت) غریب لره بر کیمه خشونت
 و ناسزاق ایدر یعنی غلظت و یوغونلق ایدر که غریبده چوق اولمش اوله یعنی غریبک
 حکمین غریب لره جور و جفا ایدر یوخسه جهاندیده ایلز * اودر بن سخن بود که پادشاه زاده
 در پی صیدی ازلشکران دور افتاده بود و بالای سرش ایستاده این سخن بشنید و در
 هیأتش نظر کرد صورت ظاهرش پاکیزه دید و حالش پریشان پرسیدش که از کجایی و بدین
 جای که چه گونه افتادی برخی از آنچه بر سرش گذشته بود اعادت کرده ام را رورحم
 آمد خامت و نعمت داد و معتمدی همراه او کرد تا بشهر خویش باز آمد * اودر بن سخن
 ضمیر مشت زنه راجه در (که حرف بیان) پادشاه زاده با حرف وحدت و همز حرف و سل
 (پی صید لامیه صیدک اردنجه دیمکدر) لشکری با حرف نسبت و الف و نون ادات جمع
 (بالای سر لامیه باغی او شنیده دیمکدر بالا بونک کبی برلده اوست معنایه در) ایستاده طور مش
 یعنی قائم اونس (هیأت بونده شکل معنایه در) پاکیزه پاک معنایه در جایگاه دن مخففدر
 محل و مکان معنایه (برخی بعضی دیمکدر) گذشته بود یکمیش ایدی یعنی باشند آشنای
 (اعادت افعال باندن مصدر در) و ناسلوب عجم اوزره مطول یازیلور (معتمد اسم مفعولدر
 افتعال باندن اعتقاد اولنان کیمه به دیرل (تا حرف تعلیل) و با حرف انتها (با حرف صله) شهر
 خویش لایه (محصول ترکیب) مشت زن بوسوزده ایدی یعنی مذکور یتى او قومده ایدیکه بر پادشاه
 زاده بر صیدک اردنجه لشکر یلردن یعنی سپاه یلردن اوراق دوشمیدی و باشی اوزره طور مبدی

عیس اعبسک جهیدر بیض
 ایضک جمعی اولدیغی کین
 تفضیله محتساج بر دیر لیکن
 بومقام محل استفاسی دکلدز

ع

بو او قود یغنی سوزی یعنی ییتی ایشندی و شکل و صورتنه نظر ایلدی صورت ظاهرینی پاکیزه
 کوردی اما حالنی پریشان کوردی صور دیکه نه بردن سین و بومقاسمه نه وجهله دوشمک
 مشت زن دخی بر مقدار اول نسنه دنکه باشند ن کچمش ایدی یعنی سرگذشتی اکا عادت ایلدی
 یعنی تقریر ایلدی ملک زاده نیک بوکار حی کلدی یعنی بیچاره بی اسر کدی خلعت و نعمت و یردی
 و بر معتمد کیمسه بی اکا یولداش ایلدی ناکیم کندی شهرینه کرو کلدی * پدرش بدیدن او شادمان
 شد و بر سلامت حالش شکر گفت شبانکه از انچه بر سر اورفته بود از حالت کشتی و جور و ملاح و روستا
 میان و غدر کاروانیان باید می گفت * بدیدن او مصدرک مفعولده اضافت قدر (و سلامت حال و سلامت
 فاعله) شبانکه کیمسه سی یعنی کلدیکی کونک کیمسه سی (محصول ترکیب) پدری انی کورم کلاه شادمان
 اولدی حاله شکر سویلدی کیمسه سی اول نسنه دنکه باشند ن کچمش ایدی کی حالتندن و ملاح
 جفا شدن و روستا یلردن و کاروان غدرندن یعنی ترک و فاسدن یا اسنه سو بادی * پدر گفت
 ای پسر نکتمت در وقت رفتن که نهی دست از دست دایری بسته است و پنجه شیرینی شکسته *
 نکتمت استفهام انکاریدر دیمد می دیمکدر (وقت رفتن ظرفک مصدره اضافت قدر) که حرف
 رابط مفعول قولدر (نهی دست و وصف ترکیبیدر الی بوش دیمکدر صفر ایلده معناسنه) (والف
 و تون ادات جمعدر) (ورا ادات تخصیص) (دست دایری بیسانیه) (پنجه شیرینده بویه در
 (محصول ترکیب) بیابانی جواک تقریرینی ایشید پنجه دیدی بن سکا دیمد می کتمت و قتمده ای
 اوغله که الی بوشلرک یعنی مفلسلرک بهادر اقلری الی بغایدر و ارسلانلق پنجه سی صنفدر حاصلی
 نهی دستلر هر وجهله و هر یرده عاجز و زبوندر * بیت * چه خوش گفت آن نهی دست
 سلحشور * جوی زر بهتر از پنجه من زور * نهی دست سلحشور ایکی وصف ترکیبیدن مرکب
 اضافت بیانیه در (سلح سلاحدن مخففدر ضرورت وزن ایچون) (شور بونده قرشدر مق معناسنه در
 یعنی آلات حربک کاهربینی اله آتوب اوینادر و کاهربینی (جوی یا حرف وحدت) (تقدیری مقدار جویدر
 (زربونده آتونه و آنچه یارار زیر آنچه یه ده زردیرل) (پنجه من اضافت سن) (من اصلانده تشدید
 نوله در ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی بتن دیمکدر) (زور بونده قوت معناسنه در
 (محصول بیت) نه کوزل سو بیلدی اول الی بوش یعنی مفلس سلحشور دیدیکی مصراع ثانیدر که
 برار په جه زر بیکر کدر الی بتن قوتدن حاصلی الی بتن جه آخر نسنه قالدیر مقصدن و بیایی
 چکمدن بیکدر دیمکدر حاصلی زردله اولان مصلحت زور ایلله اولماز * پسر گفت ای پدر هر آینه
 نارنج بری کنج برنداری و تاجاندر خطر نهی بردشمن ظفر نیایی و تادانه پریشان نکنی خرمن
 برنداری ندینی که باندک مایه رنجی که بر دم جه مایه کنج آوردم و نیش که خوردم جه مایه نوش حاصل
 کردم * باندک با حرف سبب (مایه سرمایه و مقدار معناسنه در) (رنجی یا حرف وحدت) (نیش آربنک
 و چیانک و غیرنک صوقد یغنی ایکنه به دیرل) (نیش بونده آری صوقد یسی معناسنه در دین غیر معسوع
 بر تازهدا پیور شددر) (و نوش بونده عمل معناسنه در) (محصول ترکیب) پسر دیدی ای پدر مادامکدر کنج
 و الم حکیمه سین کنج قالدیر من سین یعنی حاصل اید من سین و مادامکده جانکی خوف و خطر قوباسین
 دشمن اوزره ظفر بولز سین و مادامکده دانه یعنی تخم پریشان ایدوب صاچیه سین خرمن قالدیر من سین
 ابغنی حاصل اید من سین کور من مبین از اچق مایه رنج بیبیلله که ایلندم یعنی چکدم نه مایه کنج
 کوردم : نیش : بیه که بیدم مقدار نوش حاصل ایلدم (مایه بی مابعده اضافت ایدنر بنظر
 یش * بیت * کرچه بیرون زرزق نتوان خورد * در طلب کاهلی نشاید کرد * نتوان خورد
 ایچک اولماز (خورد بونده مصدر معناسنه در و ضمه مائل فتحه الیه او قنور بونک کی برلده عدم
 مکان معناسنی و یره نه دخل ایلین عدم و قوفنددر) (کاهلی کاف عربیله و فتح هائله سست و او یا

ردشمنی

رد ابن سید علی

و سروری

و سروری

دیمکدر (ویا حرف مصدر (شاید فعل نفی استقبال مفرد غائب لایق دکل دیمکدر (کرد بونده
 کردن معناسنه در (محصول یت) کرچه رزق دن طشره بیک اوله زی یعنی زیاده یعنی رزق که مقدر
 اوله ماش اوله اتی بیک ممکن دکل لیکن زیاده طلبده اهل و تکامل ایملک لایق دکل البته
 تحصیلنده دست و پا اورمی کرلک طور ممق کرک * یت * غواص اکر اندیشه کند کام نهنگ *
 هرگز نکند در کر آتمایه بچنگ * غواص مبالغه ایله اسم فاعل در صوبه طالعج دیمکدر (اندیشه بونده
 فکر معناسنه در (کام کاف عربیله بونده چکه معناسنه در (نهنگ کاف جمله تمساحدر که
 نیل دکر زنده چوق اولور معلوم اوله که نون سا کردن صکره طرفده واقع اولان کاف بحیدر
 فاحفظ (در کر آتمایه بیایه در (کر آتمایه کاف بحکم کسر یله آغریهالی دیمکدر (چنگ بونده
 آوج معناسنه در (محصول یت) غواص اکر نهنگ چکه سنی فکر ایدر سه یعنی انجوا ایچون
 طالع قدنه نهنگ بنی قبار یودارد یوفکر ایدر سه هرگز آغریهالی انجوبی آوجنه کتور مز یعنی تمساح
 قور قوسندن دریاه طالماز که البته انجوا کتوره ضرب مثلد رومده (سرچه دن قور قن طاری
 اکر دیرل * حکمت * اسپاسنه زین منحرک نیست لاجرم تحمل بار کران می کند *
 اسپاسنه دکر من طاشی (زیرینه اضافت بیایه (یا نون ادات نسبتدر (لاجرم لامحاله ولاشبه
 دیمکدر (لاجرم بونده سبب معناسنه در دین عجب بویه دیمک سبی ندر (بار کران بیایه آغریه
 یولک دیمکدر (تحملک یوکه اضافتی مصدرک مفعولنه در (محصول ترکیب) دکر نهنگ الت طاشی
 منحرک دکل در بس شهه یوکه آغریه که تحمل ایدر که اوست طاشیدر * قطعه * چه خورد شیر
 شیر ز در بن غار * باز افتاده راجه قوت بود * چه خورد استفهام انکاریدر (شیر شریه بیایه
 غضبیدن دیش صریدن حیوانک صفتیدر بر یجیلر صفتلرندندر (بن غار لامیه در مغاره دیمی دیمکدر
 (باز افتاده بیایه (ورا ادات تخصیص (چه قوت بوده استفهام انکاریدر (محصول یت) مغره
 دیننده شیر شریه نهیر یعنی غاردن چیه قوپ صید ایلمچک غارده اچلقیدن او اور علی کل حال
 معاش ایچون حرکت لازمدر دوشمش طغانکده از یغی نه اولور یعنی مر ضدن و یا پیر لکدن
 دوشکون طغانک رزق و از یغی نه اولور یعنی پرواز ایدوب شکار طیور ایلمنجه طورد یغی یرده
 اکاقوت بولمناز بهر حال قرن طیور مغه حرکت ضروریدر * کر تودر خانه صید خواهی
 کرد * دست و پایت چوعنکبوت بود * کرد بونده کردن معناسنه در (عنکبوت عریبدر
 اور بچنگ معناسنه در (محصول یت) خطاب عام طریقله پیور اکر سن حرکت ایلیوب خانه ده
 صید و شکار ایملک استرسک الک و یاغک عنکبوت کی بر بره مقید اولوب بر مکس مقداری
 نسنه ایله قناعت ایملک کر کسین یعنی قوت لایعوت اختیار ایدوب توکل و قناعت ایملک کرک
 * پدر گفت ای بسر دین نوبت فلک زایا وری کرد و اقبال رهبری تا کلت از خا و خارت از پای
 بدرآمد و صاحب دولتی تور شد و بر تو بخشید و رحم کرد و کسر حال ترا تفقدی جبر کرد و چنین
 اتفاق نادر افتد و بر نادر حکم نتوان کرد * یاور و اوک فتحیله بولداش و معاون (ویا حرف
 مصدر معاونت دیمکدر (اقبال بونده دولتدر (رهبر و وصف ترکیبدر قول اغوز دیمکدر (ویا حرف
 مصدر قول اغزلق دیمکدر (خارت از پای تقدیری خارا ز پایت در بوادالارض طراب و مشقتدن
 خلاص اولمق معناسنی و برر حاصلی فقر و فلاکت و ذات غربتدن قور تلدک (کسر حال
 مصدرک مفعولنه اضافتیدر (و تریه لامیه (ورا ادات تخصیص (با حرف مصاحبت (تفقد
 تفعل بایندن مصدر در یتک ارامق معناسنه بونده یوقنای معناسنه در (ویا حرف تنکیر جبراعته
 بر فائق نسنه بی سیکلمکدر (و سیکه جیره دیرل بونده فقر دن غنا و بر مک معناسنه در (افتد بونده
 واقع اولور معناسنه در (محصول ترکیب) جوان بااسنه مذکور احوال و اقوال بیان ایلمد کد نصرکه

مطل

رد شعی

بابی دیدی ای اوغل بونوتد، فلک سکا معاونت ونصرت ایلدی و دولت و اقبال قولاغوزلق
 ناکیم کلک دیکنکدن و دیکن ایاغکدن چیقندی و سکا بر صاحب دولت ایشدی و سکا ترجم ایلدی
 و سنن حالک صنعتی تفقده جبر ایلدی یعنی مکسور و پریشان حالکی بوقلموب اصلاح ایلدی
 و بونک کبی اتفاق نادر واقع اولور و نادره حکم ایلک اولماز زبرا النادر کالعد و مدم * بیت *
 صیادنه هر بار شغالی ببرد * افتد که یکی روز بککش ببرد * صیاد مبالغه ایله اسم فاعلدر اوجی
 (نه حرف نفی معناده) برفعه مقلددر (باربونده کرده معناسته در) شغال شینک فتحیاه فارسیدر
 چقاله دیرلر (بس شغال عریده دلکو و فارسیده چقاله دیرلر دین دلکولک ایلددر) یا حرف
 وحدت و یانکیر (ببرد فعل مضارع مفرد غائبه اولی ضمیه ایله قید ایلین روستا ییاق ایلش
 (ببرد بونده آلور و آلار معناسته در یعنی طوتار پس صیاد هر وقت صید یردن خانه سنه بر چقال
 ایلتر دین قیاس ایله سوبلش) ببرد یرینه کبر دیازان قافیدی ارادن کتورهش (افتد بونده واقع او اور
 معناسته در) یکی بونده یک معناسته در (بدرد فعل مضارع مفرد غائبدر بر تار معناسته) بدرد یرینه
 (بخورد یازانلر تکلفه دو شمشلر) محصول بیت (صیاد هر کره چقال الماز یعنی آولامز حاصلی
 هر کره که آوه واردر شکار الماز بکله واقع او اور که بر کون اتی قیلان برنار یعنی یرنجی حیوانات
 بریسی بر کون اتی پارهلر * تمثیل * چنان که یکی از ملوک پارس نکین کرنامه در انکشتی
 داشت باری بحکم تفرج باثنی چند از خاصان بمصلای شیراز بیرون رفت و فرمود تا انکشتی
 را بر کنبه ر عضد نصب کردند تا هر که تیر از حلقه انکشتی بگذار اندخام او را باشد اتفاق
 چهار صد حکم انداز که در خدمت او بودند بینه اختد جله خطا کردند مکر کودکی که
 بر بام رباط بیاز بجه از هر طرف تیر انداختی باد صبا تیر او را از حلقه انکشتی بگذر آید انکشتی
 را بوی ارزانی داشتند و نعمتی قیاس دادندش بسر بعد ازین تیر و کان را بسوخت گفتند
 اجرا چنین کردی گفت تارونقی اولین برجای بماند * حضرت شیخ بو حکایه بی تمثیل طریقیله
 اراد ایلش (نکین نونک و کاف عجمک کسر یله یوزک فاشنه دیرلر) انکشتی همزه نک
 فتحی و کاف عجمک ضم یله یوز کدر (باری بر کره) بحکم تفرج تفرج طریقیله (یا حرف صله
 مصلای شیراز لامیه در) مصلای شیرازک مشهور سیر نکا هیسدر تکه حواجه حافظ بیورر
 (بیت) بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت (نکار آب رنگیاد و کلکشت مصلارا)
 (نا حرف تملیل) کنبه ر عضد لامیه مراد عضد الدوله در که خلفاء عباسیه دن برینک وزیر
 ایش که شیرازده متوفی اولش پس کنبیدن مراد تیره سیدر (نصب کرد ندد کدیلر دیکمکدر
 (نا حرف تعلیل) حلقه حالک و لامک فتحیله انسانک غیریده و انسانیده سکون لامله در
 (انکشتی یه اضافت لامیه در) حکم انداز وصف ترکیبدر شول کیمسه به دیرلر که دعوی
 ایلدی یکی یه اونی اوره البسه (که حرف رباط صفت) خدمت اولامیه (و ضمیر ملک پارسه
 راجعه در) مکر ادات استناددر الامعنا سنه (کودک اوغلا نجق) و یا حرف وحدت (که
 حرف رباط صفت) بام طام اوستی (و رباط رانک کسر یله کاروان سرای و اضافت لامیه در
 معلوم اوله که عربستان و عجمستانک اولرینک اوستلری مسطح او اور یعنی اوستلری دوزدر
 اکانباء بر بام رباط بیورر مشدر (بیاز بجه یا حرف مصاحبت) و بازی یاه اصلیه ایله او یونه
 دیرلر (وجه فتح جمیله ادات تصغیردر او یونجقله یعنی حشر اغله) بیاز بجه اولنه که حرف نفی
 بازوب و بام رباط اولنه یازمینار معنای مستقیمدن بی بهره ایشلر) و ابکی یرده ییله بازنده کذلک
 (انداختی یا حرف حکایه بعض نسخده می انداخت واقعدر مال بر در) باد صبا بیانیسه صبا
 قید اتفاقی واقع اولش (بگذرانید فعل ماضی مفرد غائب) والف و نون ادات تعسده در

ردشعی

ردشعوری

ردشعی

ردابن سیدعلی

ردابن سیدعلی و سروری

ردابن سیدعلی

ردشعوری و شعی

کچوردی دیمکدر فاعلی باد در (بوی با حرف صله) ووی ضمیر غائب کود که راجع در
 (ارزانی بآ اصلیه ایله لایق دیمکدر) (داشتند طوتدیلر لایق طوتدیلر یعنی لایق کوردیلر) (دادند
 فعل ماضی جمع غائب وشین ضمیر کود که راجع در) (رونی بونده اعتبار معناسند در) (محصول ترکیب)
 مشئت زنه باباسی تمثیل طریقیله دیر ای پسر بو سنک قصک نادر و اتفاقی بر قصه در شو یلکه
 پارس پادشاه لریدن برینک یوز بکنده آغر قیمتی قاش وار ایدی بر کره تفرج طریقیله خاصلردن
 بر قاج کیمسه ایله شیرازک مصلاسند طشره کندی و پیور دیکه یوز یکی عضد الدولتک تریه سی
 اوزرینه دیکدیلر تاهر کیمکه اوقونی یوزیکک خلقه سندن کچور رسد خاتم یعنی یوزک انک اوله
 اتفاق در تیوز حکم انداز بهلوا نکه انک خدمتده ایدیلر آتدیلر جله خطا ایلدیلر هیچ بر بسی
 اصابت ایلندی ابر او غلج قسق که کاربان سرای طامی اوزره او یونجاغله هر جانیدن اوق
 آتاردی تنکه او غلج قسق عادی در باد صبا انک اوقونی یوزیکک خلقه سندن کچوردی یوز یکی
 اکا ویرمکد لایق کوردیلر دخی بی قیاس نعمت ویردیلر کودک بوندن صکره اوقونی و یابی
 آتسه یاقدی دیدیلر که نیچون بویله ایلدک دیدیکه تا اولکی اعتبار ورونی یرنده قالسون
 معلومدر که پسر عاقل ایشکه بوتدیری ایشدیر باباسی جوانه دیدیکه ای او غل سنک
 حالکده بویله برانفاق قصه در شمدنکرو دخی بیانه کیمه که هر زمان و هر یرده بر پادشاه زاده
 موجود اولماز که سکا رعایت ادوب بویله او بیکه ارسال ایلیمه * قطعه * که بود کن حکیم روشن
 رای * بر نیاید درست تدبیری * روشن رای بیانیه در (روشن رای وصف ترکیب در روشن
 فکری دیمکدر حاصلی پاک فکری دیمکدر بر نیاید کلز) (یعنی حاصل اولماز دیمکدر درست بونده
 صاغ و سالم دیمکدر یعنی نقصان و خطا در مصون) (تدبیری با حرف وحدت) (محصول بیت) کاه
 واقع اولور که حکیم پاک تدبیر و پاک رأین در درست تدبیر جتمه از یعنی تدبیرنده سهو و خطا واقع
 اولور * کاه نباشد که کودکی نادان * بغلط بر هدف زند تیری * کودکی (با حرف وحدت) (با حرف
 مصاحبت) (غلط بونده سهو معناسند در) (هدف هاود لک فتحه لریله اوق نشانند دیرلر) (تیری
) (با حرف وحدت و با حرف تنکیر) (محصول بیت) کاه واقع اولور که بر نادان او غلج لایق یعنی
 استاده مقارن اولمقسنز و تعلم ایلکسنز سهو و خطا ایله نشانه اوق اورر دیمک استر که بونک
 کبیله اتفاق و نادر در حیر اعتبار ده دکلدر * حکایت * درویشی راددم درغاری نشسته
 و در روی خود از جهان بسته رملوک و سلاطین رادر چشم همت اوشوکت نماده * غار مغاره
 (و با حرف وحدت) (و در روی خود تقدیری و در اختلاط با خلق بروی خود بسته) (محصول ترکیب)
 بر درویشی کوردم بر مغاره ده اوتور مش دخی خلقه اختلاط قبوسنی تمام جهانندن کندی
 یوزینه باغلمش یعنی هیچ ر کیمسه ایله اهل دنیا دن الفت ایلز دی و پادشاهلرک و کلرک انک
 همتی کوزنده شوکت و عظمتی قالماسد در حاصلی اهل دنیا دن نظر نده هیچ اعتباری بوق ایدی
 * قطعه * هر که بر خود در سؤال کشود * تا بیدر دنیا زنده بود * در سؤال بیانیه (با حرف
 انتها) (نیاز مند محتاج دیمکدر) (محصول بیت) هر کیمسه که کندی اوزرینه دینجیلاک قپوسنی
 آچدی یعنی کدالکی عادت و خوی ایدندی اولجه اول کیمسه محتاج و نیاز مند اولور حاصلی
 احتیاج بدن خلاص بولماز * از بکذار و پادشاهی کن * کردن بی طمع بلند بود * ازالف
 ممدوده ایله حرص معناسند در (بکذار فعل امر مفرد مخاطبدر ترک ایله دیمکدر) (کردن بی طمع
 بیانیه) (بلند باده فتحه و ضمه جائز در) (محصول بیت) خطاب عام طریقیله پیورر حرصی ترک
 ایله و پادشاهاق ایله یعنی دنیا بلا سندن ازاده و سالم اول زیر طمع سز بیون بلند اولور یعنی
 احتیاج ایچون کیمسه به تواضع ایدوب سرفروا ایلز زرا بی نیازد انما سرفرازدر * یکی از ملوک

ان طرف اشارت کرد بکرم اخلاقی عزیزان است که با نان و نمک باما موافقت کنند
 شیخ رضا داد که اجابت دعوت سنت است دیگر روز ملک بعد رخصت منس رفت عابد رخصت
 و ملک را در کنار گرفت و تلافی کرد چون ملک غائب شد یکی از اصحاب شیخ را پرسید که
 چندین ملاطفه پادشاه خلاف عادت بود درین چه حکمت است گفت نشنیده که گفته اند *
 (محصول ترکیب) اول طرف پادشاه لرزیدن بر پستی اشارت ایلدی که عز بزرگ اخلاقی کرماندن
 می جو او را در که نان و نمک بزمه موافقت ایلدی که شیخ رضا و بر دیکه اجابت دعوت سنت در
 دبو بر کون دخی شیخ خدمتی عذری سبب پادشاه یا نه واردی عابد قالدی و پادشاه می
 قوچدی و تلافی و رفق ایلدی چونکه پادشاه شیخ باندن کندی اصحابدن بر پستی
 شیخه سؤال ایلدی که پادشاهه بوقدر ملاطفه خلاف عادت کن ایلدی بونده حکمت ندر شیخ
 دیدی ایشتمدگی که دیمش لیردر * بیت * هر کرا بر سباط بندستی * واجب اید بخد متش
 رخصت * هر کرا اادات تخصیص (بندستی فعل ماضی مفرد مخاطب و تزدک دیمکدر) با حرف
 صله (خدمت شین ضمیر هر کرا ده می که به راجع در) رخصت بونده مصدر معنای سنه در
 (محصول بیت) هر کیم سدنک که سباطنده و سفره سنده اوتوردک یعنی نان و نمک پی دیک واجب
 کلور خدمت قالدی زیرا اوست که حتی ثابت اولش اولور * مشوی * کوش تواند که همه
 عرو * نشود آواز دق و چنگ و نی * عرو لایمه در (وی و اوک فحیه ضمیر غایب کوشه
 راجع) نشود فعل نفی مستقبل مفرد غائب ایشتمه دیمکدر (آواز دق لایمه (محصول بیت)
 قولی قادر در کیم کن دینک تمام عمر نه دق و چنگ و نی آواز بی ایشتمه یعنی الات لهو و
 آواز لری قولی ایشتمام ایلد هیچ نقصان کلر * دیده شکیدر تماشای باغ * بی کل و نسیرین
 بسرارد ماغ * شکیدر فعل مضارع مفرد غائب صبر ایدر دیمکدر (تماشای باغ مصدرک
 معنای نه اضافیدر) نسیرین (و نه ترین) و نسترون و او ایلد (و نسترون دالله) رومده
 کل ناصری دید کلری چیچکدر قوقوسی خوب اولور (بسرارد کچنور و عمر کچورر) (دماغ
 فاعلیدر) (دماغدن مراد مشامدر) (محصول بیت) کوز باغ و راغی تماشای سنس صبر
 ایدر یعنی باغ و صحرا تماشای سنی ایلد صبر ایدر و نقصانده کورمز مشام و دماغه کل و سنبل
 و نسیرین قوقوشه عمری حده و غایه ایدر و بیقصور کچنور (بسرارد دیرینه بسر ایدر یا زان
 عندی یازمش * کرنود باش آکنده پر * خواب توان کرد جرز رسر * باش لامک کسر ایلد
 (و باین کذلک بصدغه دیرلر) آکنده الف ممدوده ایلد و کاف عجمک فحیه اسم مفعولدر آکندن
 بر سنه بی بر سنه به دقق (مثلاً بصدغه و دوشکه یوک دقق کبی) آکنده دیمش دیمکدر (براء
 عجمیه بونده می ادفوش تو بیدر) توان کرد اینک او اوردیمکدر (یعنی ممکن و قابلدر) (بس امکان ایلد
 تعبیر ایلد داخل ایلین بی تقریب تعصب ایلش (حجر مبتدا) زیر سر خبری و جمله اسمیه
 حال واقع اولش (محصول بیت) اگر قوش تو بیلد دیمش و طومش بصدق اولمزسه که اکا برک
 دوشکلری و بصدق لری بویه اولور که رومده اکا پوله دیرلر او یقوا و یوق اولور باش آکنده طومش
 اولدیغی حالده (یعنی طومش بصدق و یوق او یقوا و یوق اولور) (حاصلی بصدق و دوشکسر
 او یقوا و یوق ممکندر) (مصراع اولک معناسنی اگر قوش قنادیلد طومش بصدق اولمزسه دین
 رک معنای بی احاطه ایلد یکندن غیری پوله نه ایلد اولور ازیمش * ورنود دیر سحوا به پیش *
 دست توان کرد در آغوش خویش * رومعروف (دیر سحوا به بیانه) (سحوا به دوشکده دیرلر
 یعنی بردوشکده بیلد یا تانه هر کیم ایلد ارککدن و دیشی دن (پیش بونده وقت معناسندر) (پیشی
 بونده اولک معناسنه آلوب معناسنی اگر بردوشکده او کنده بیلد یا توردلر اولمزسه دین دیرلری چرکن

ردشعی

ردسروری

ردشعی

ردشعی

یا تور مش (دست مبتدا) توان کرد خبری قادر در ایك (در اغوش كرد فعل نه مقیدر) زیرا
 در اغوش كردن قوچقدر (بونده كرد مصدر معناسنه در) خویشه اضافت مصدر لك مفعولنه
 اضافتدر (محصول بیت) و اگر هم بستر دلبر فتنده اولماز ایسه یعنی سنكله بردوشكدر یا تور یا نكده دایر
 ولماز ایسه ال كندی قوچغه قادر در (یعنی لك سنی در اغوش ایلكه قادر در) حاصلی سن سنی قوچق
 بمكندر (بونده توان ممكن معناسنه در) مصراع نائيك تركیحه معناسنی الی ایلك اوور كندی
 قوچغه دین ترزبق معنی قوچغه عجب هنری وار (والینی كندی قوچاغنده ایلك ممكندر
 یعنی الینی قوچوب یقی دین اثر نجه كمش عفی الله عنهما * وین شكمی بی هنر بیج بیج * صبردارد
 كد بسازد بیج * معلوم اوله كه بیج بیج عبارتی اضدادنددر كه هم مقام مدحده و هم مقام ذمده
 مستعملدر (بونده مذموم معناسنه در مدح معناسنی متضن (بیج بیج بوسه تانك بوی تیدر
 بیت) (بدو كفت كای دایر بیج بیج) (زیغماچه آورده كفت بیج) (و ذمی متضن بوی تیدر
 بیت) (ندیدم چنین بیج بیج كس) (مكن بیج رحمت برین بیج كس) (شكمی بیج بیج
 بیانیه لدر) (بسازد فعل مضارع مفرد غایدر) (سازیدن قناعت و موافقت معنایند مستعملدر
 (محصول بیت) و اما بوهنر سز مذموم شكمی صبری بوقدر كه بیج ایله قانع اوله (البته ایچنه بر نسنه
 كرمك كرك) (زیرا بلك قیامی اكل و شرب ایله در انسر اولماز البته) (مصراع اولك معناسنی
 تركیحه دولاشق بغر سقلر و المراد الامعاء دین غریب بیانه كمش و نامعقول برده دولاشمش (مسكین
 بسازدی ساختن دن اشتقاق ایدنر عجب نا سازاق ایلسلر (مصراع نائيك تحقیقنده فالعنی
 بالتری دوزله بیج ایله دین بیج نسنه به مالك دكل ایش فینر * باب چهارم در فوائد خاموشی *
 * حکایت * یکی از دوستان كتم امتناع سخن كتم بملت آن اختیار افتاده است كه در غاب
 اوقات در سخن نيك و بد اتفاق افتد و دیده دشمنان جز بر دمی آید كفت ای برادر دشمن آن به كه
 نیکی نبیند * امتناع سخن كتم مصدر لك مفعولنه اضافتدر (كتم مصدر در) (مبنی متكلمه مضاف
 (و سخن مقدم مفعولی و مجموعی مضاف ایله واقعدر) (با حرف مصاحبت (و علت سبب معناسنه در
 آنه اضافت لامیه (با اختیاره متعلق (امتناع مبتدا (و افتاده است خبری وجهه اسمیه مفعول كتم در
 (كه حرف بیان علت (غالب اكثر دیمكدر (و اوقاته اضافت لامیه در (افتد واقع اولور دیمكدر
 (و او حرف حال (دیده دشمنان لامیه (بر حرف استعلا (بدیر امر (نمی آید فعل نفی استقبال لغته كلز
 دیمكدر اما امر ادشهر دیمكدر (كفت مذکور دوست دیدی) آن به كه اول يكدر كه (نیکی با حرف
 مصدر (نبیند فعل نفی استقبال مفرد غائب دعاء علیه در ایلك كورمیه دیمكدر (محصول ترکیب)
 حضرت شیخ بیوردی و ستردن برینه دیدم سوز سوز ایلكه ابا ایلكه بكم (یعنی اكثر اوقات سوز سوز بوب
 خاموش اولدیقم اول سبيله اختیار واقع اولمشدر كه اكثر اوقاته اتفاق سوزده ای ویر امر
 واقع اولور حال بو كه دشمنك كوزی بر امر دن غیری به دوشهر دیدی اول دوست ای برادر دشمن
 اول يكدر كه ایلك كورمیه * بیت * هنر بیچشم عداوت بزر كتر عیبست * كاست سعدی و در چشم
 دشمنان خارست * هنر معروفدر كه عربچه منقبت دیرل میك و فافك وباك فتحه زبانه
 حاصلی عیبك مقابلدر (با حرف صله (چشم عداوت بیانیه در محجاز (هنر مبتدا (بزر كتر مبتدا ثانی
 ترادات تفضیلدر اولورق دیمكدر عیبست خبر مبتدا ثانی و ثانی خبر بيله خبر اول وجهه اسمیه مستأغه در
 (كاست مقدم خبر و سعدی مؤخر مبتدا (چشم دشمنان لامیه (و خار ظرفك فاعلیدر (محصول بیت
 عداوت كوزینه هنر اولورق عیدر یعنی عدو كوز بيله بافته هنر اولو عیب كورینور سعدی
 حضرت تبری كادر اما دوشمنك كوزینه دیمكدر یعنی عداوت كوز بيله بافتك كوزینه دیمكدر
 * بیت * واخو العداوة لا یمر بصالح * الاویله بكذاب اشهر * و او حرف ابتدا واخو قردا شددر

رد سروری

رد سعی

مطاب

رد سروری ۳

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

۳ ظاهر بودر كه بغر سقلره

انتقال بیج بیج عبارت تیدر

بیج

عداوتیه اضافتی لامیه در مجازا مراد صاحب عداوت در و ملازمی (لایم فعل نفی استقبال مفرد
 مذکر غائب در نصر باینک مضارعفتدن یکمزدیمکدر (بصالح لایمیه متعلقدر تقدیری رجل
 صالح در موصوف ضرورت وزن ایچون ترک اولاندی (اخ مبتدا و جمله فعلیه خبری و جمله اسمیه
 مستأنفه (الاحرف استئنا (و احرف حال (یلزه فاعلی تحتیده اخه راجع ضمیر و مفعولی صالحه
 راجع ضمیر منصوب متصل لمز لامک فتحی و میک سکونیه اصلنده کوزایله اشاره دیرل صکره
 دله طعن و دخل معناسنده استعمال ایلدیلر (بکذاب یلزه متعلق (اشهره زنک فتحی و شینک
 کسریله صفت مشبهه در علم یابندن اشهره زنک و شینک فحیدر لیه مصدریدر (محصول بیت)
 عداوت قر دانی یعنی صاحبی بر صالح کیسندن مر و رایلز الا کا طعن و تشنیع ایدر کذاب
 اشریعی که کذاب و متکبر و مغرور در دیو صالحه کوردیکی رده طعن ایدر حاصلی بر کیسندنک که
 بر صالح کیسندنه عداوت و بغضی اوله یابندن یکد بجه اکاسوز آثار که مر ایدر و خود بین در
 و بوندن غیری * نور کیتی فروز چشمه هور * زشت باشد بچشم موشک کور * نور کیتی بیایه
 کیتی فروز و وصف ترکیبی در عالم بالکندر یچی یعنی روشن و منور اید یچی دیمکدر چشمه هور و اضافتی
 لامیه در و چشمه هور بیایه (هور هاء هوزایله آفتاب معنا سنه در (باشدادات زمانیه در است
 معناسنه (با حرف صله (چشم موشک لامیه (کوره اضافتی بیایه در (محصول بیت) کونش
 چشمه سنک عالم بالکندر یچی نوری یعنی آفتاب ضیاسی چر کندر موشک کورک یعنی راسنک
 کوزینه یعنی راسه جنسی کونشده کورمن اول جهنم کوزینه چرکن کورینور دیو بورمش
 بعضی نسخده زشت باشد یرینه در نیاید واقعدر یعنی کوزینه کرمن حاصلی عینته الماز دیمکدر
 بونسخه بومقامه اولکیدن انسدر زیر خفاش کونشده کورمکله کوزینه چرکن کورنگ لازم
 کلز (کیتی فروزی وصف ترکیبی اعتبار ایلامک شیره چشم اولقدن کلور (و فروزی افروختن دن اخذ
 ایلک بصیرتسر لیکدن کلور (و هور یرینه حور یازمق قوا فیدن عدم اطلا عندنر * حکایت *
 بازار کانی راهزاردینار خسارت افتاد بسرش را گفت نیاید که این سخن را با کسی در میان نهی
 گفت ای پدر فرمان تراست نکویم ولیکن مرا بر فاده این مطلع کرد آن مصلحت در نهان
 داشتن چیست گفت نامصیبت دوشود یکی نقصان مایه و دیگر شتمات همسایه * بازار کانی
 یا حرف وحدت (و را اادات تخصیص (خسارت زیان (افتاد واقع اولدی دیمکدر (نیاید فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب کرکز دیمکدر (که حرف بیان (این سخن را (را اادات مفعول (با کسی با حرف
 مصاحبت و یا حرف وحدت (در حرف صله میان اورته واره (نهی فعل مضارع مفرد مخاطب قویاسین
 یعنی اورته به کتوروب سویلیه سین (تراست را اادات تخصیص (وسین و نا اادات خبر سنکدر دیمکدر
 (فاده این لامیه (کردان فعل امر مفرد مخاطبدر کردانیدندن صیورت معناسنه ایلد دیمکدر یعنی بینی
 مطلع ایلد دیمکدر (که حرف بیان (تا حرف تعلیل (مایه سرمایه معناسنه در (شتمات عدونک بلاسنه
 سونکدر لر (همسایه اضافت لامیه در (محصول ترکیب (بازار کانک یک آلتون خسارتی واقع اولدی
 اوغلندیدیکم اولمیا که بوسوزی یعنی زبان مصاحبتی بر کیسه ایلد اورته به قویاسین یعنی ارایه کتوروب
 سویلیه سین بسر دیدی ای پدر فرمان سنکدر اما بینی بوفادهیه واقف و مطلع ایلد که بوسری کزلی
 طوقده مصلحت ندر پدر دیدی تا کیم مصیبت ایکی اولیسه بری سرمایه نقصانی و برایی
 عدونک سونوب کولم سی یعنی ایشیدوب دوشمنلر حظ ایلسون * بیت * مکوانده خویش
 بادشمنان * که لاحول کوبند شادی کتان * مکو فعل نهی مفرد مخاطب (کوبیدندن
 سویله دیمکدر (گفتن دن اخذ اباین یلزمش (انده فتح همزه ایلد (اند و هدن مخفقدن غصه
 معناسنه (خویش اضافت لامیه (بادشمنان با حرف صله (که حرف تعلیل (لاحول کونک

ردشمنی

رد این سیدی علی

رد این سید علی و سروری

رد سروری

مقدم دفعه واید (شای سونث) گان صفت مشهور در (شادی کی وصف ترکیبیدر شد باق
ایدیجی (والف ونون ادات جمعدر و بو وصف ترکیبی حالد) کویندک فاعلاندن که دشمنانه
راجع ضمیر در (محصول بیت) دشمنانه کنیدی غصه کی سوبله زیرا لاجول ولا قوه دیهرك
سویورل ویاخود لاجول ولا قوه دیلر سوبیزك یعنی ظاهرا بویه دیلر اچیه ق شکله له
اما کوکلمی مسرور اولور گانی بولک کی برلده اسم تفضیل ظل ایلین وهم انباش * حکایت *
جوانی خردمند که ازفتون فضایل حظی وافر داشت وطبعی نادر چندان که در محافل
دانشمندان نشستی شیخ سخنی نکفتی باری پدرش گفت ای پسر تو نیز از آنچه دانی چرا بگری
گفت ترجم که پرسندم از آنچه ندانم و شرمساری برم * جوانی یا حرف وحدت خردمند
صفتی (که حرف رابط صفت) فتون فضایل لامیده انواع فضایل دیکدر (فضایل جمع فضایلدر
علومده آرتقغه دیلر (حظ حصه و نصیب معناستدر) ویا حرف تکبر (طبعی یاسیده بویه در
(نادر بی مثل و مانند دیکدر (محافل مجالس معناستدر) واضافتی لامیده در (نشستی) یا حرف
حکایه (نکفتی یاسیده بویه در) پرسند فعل مضارع جمع غائب (ویم ضمیر منصوب
متصل کنایتدر متکلمدن (شرمساری یا حرف مصدر (برم فعل مضارع منکلم
وحده در (محصول ترکیب) بر عاقل جوان که انواع فضایلدن وافرند به مالک ایدی
و خوب و بی نظیر طبعی و ایدر اولقدر که دانشمندان مجالسده اوتورردی هیچ سوز سوبیزدی
بر کر دیبایی دیدی ای اوغل سنده بلد نکدن نیچون سوبیزسن چوان دیدی باباسنه قورقرم که کا
بارکدن برنسته صورالروایم و شرمساراق ایله دیم یعنی بحباب حکم * قطعه * ان شنیدی که
صوفی می کوفت * زیر نعلین خویش میخی چند * که حرف بیان (صوفی یا حرف وحدت
(می کوفت حکایت حال ماضی دو کردی (یعنی میخوردی) زیر نعلین خویش لامبه لدر
(نعلین لامک قحیله نعلک نشینه سیدر) مراد ترکیده نعلن دیدکلدر بشقی دکلدر زیرا صوفیلر
اکثر کیدی بودر (میخندن مراد اکسیریدر که نعلک الله فاقر لر سیرلسون و اشمنسون
دیو (پس نعلدن مراد بشمسیدر و میخندن کیک دین معنایی اباغه بر اقدردر (میخی
(یا حرف وحدت (محصول بیت) انی ایشتمدکی که بر صوفی نعلانی الله بر قاج میخ فاقردی
یعنی محکم اولما غیچون الله بر قاج اکسری ققار دی * استیش گرفت سرهنکی * که
پس نعل برستورم بند * استین یک شین ضمیر صوفی به راجعدر (سرهنک چری باشی و چارس
و بولر کیلر اطلاق ایدر (ویا حرف وحدت) که حرف تعلیل (بیافعل امر مفرد مخاطب
(نعل بونده آت نعلیدر) بر حرف صله در بابا معناست حرف استعمال طو توب معنایی بنم
ستورم اوزره نعل بغله دین معنایی برامن بغلش (بند فعل امر مفرد مخاطبدر بندیدن
بغله دیمدکدر (بستن دن اخذ ایدلر باغله اوایش ایشلملر (محصول بیت) بر صوفی نعلانی
الله میخ ققار کن بکینی بر سرهنک طوئدی که کل طوارمه نعل بغله یعنی بتمی نعلله دیو استین
طوئدی غرض بوکیم صوفی نعلینه اکسری قاقاسه سرهنک اکا آت ویا فقر نعلملکی
تکلیف ایلر دی بعضی نسخده بوستانک بریتنی بونده یازمشار * بیت * نکفته ندار دکمی
بانوکار * ولیکن چو کفتی دلایش بار * نکفته ناکفته معناستدر (یعنی سوبلک (حاصلی
سوبلماش ایکن دیمدکدر (محصول بیت) سوبلماش ایکن کیمسه نک سنکله ایشی بوق یعنی مادام که
دعوی مر دایوب بن فلانم ویا فلان سنه بی باورم دیمه سین کیمسه نک سنکله کاری
ودعواسی اولماز اما چونکه دیدک یعنی بن فلانم ویا فلان ایشده ماهرم دیدک سوبلد یککه دلیل
کتور تا کیم دعوی بی معنی اولماسون * حکایت * یکی را از علماء متبر مناظره افتاد

ردشعی

ردشعی

ردشعی

ردابن سیدی علی و سروری

یا یکی از سلاحدده و با او بجهت بر نیامد سپر بزند اخت و بر کشت کسی کفتش تو با چندین علم
 و ادب و فضل و حکمت باین دینی بر نیامدی گفت علم من قرآنست و حدیث و کفتار مشایخ و او
 بدینهم اعتقاد نیست و نمی شنود و مرا شنیدن کفر او بجهت کار آید * علماء معتبره بیانید (منظاره بحث
 دیمکدر) (ملاحظه جمع ملحد در که - شمره و نشره قائل دکل (با او ملحدله بر نیامد حقیقه امدی یعنی مقابله
 و معارضه ایده مدی) (سپر قلقان) (ینداخت امدی قلقان اتمق عجزدن کلیمدر زیر اعراب عدو ستمدن
 خفیه جمع اثنوایی بر در پیا نه آثار جان قور زرق ایچون و اول سپرینی آثار پس ارالزنده بوعیارت مقام
 عجزده مستعملدر) (بر کشت دوندی یعنی اعراض ایلدی بر نیامدی حقیقه امدک یعنی مقابله ایده مدک
 (بدینها دال همزیدن مبدلدر باینها دیمکدر) (نمی شنود دکلر و قبول ایلر دیمکدر نه که ترکیده
 سوز دکلدی یعنی اسلمدی و قبول ایلدی دیمکدر) (شنیدن کفر او صدرک معقوله اضافتی در
 ولایه (محصول ترکیب) معتبر علمادن برینک ملحدلردن بر یله بحث وجدلی واقع اولدی و اول
 ملحد ایلر بخت و برهان ایلر حقیقه امدی یعنی مقابله ایده مدی عاقبت قلقان آندی یعنی عاجز
 قالدی و اعراض ایلدی بر کیمسه عالمه دیدی سن بو قدر علم و فضلاء و حکمت و ادب له بر دینسر ایلر
 مقابله ایده مدک عالم دیدی بنم علم قرآن شریف و حدیث نبوی و کفتار مشایخدر اول ایسه
 بونلره معتقد دکلدر و قبول ایلز و بنم نه ایشومه کلور آنک کفرینی ایشتمک یعنی نه فائده و پر
 * بیت * آن کس که بقرآن و خبر و زهری * آنست جوابش که جوابش ندهی * آنست
 مقدم خبر جوابش مؤخر مبتدا (که حرف بیان) (جوابش مبتدا) (ندهی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب و یرمیه سین دیمکدر خبر مبتدادر) (محصول بیت) اول کیمسه که قرآن و حدیث ایلر اندن
 قور تالوب خلاص اولمز سین یعنی بویه قوی بخنلر ایلر اکا ظفر بوله مز سین انک جوابی اولدر که
 اکا هیچ جواب و یرمیه سین حاصلی انکله هیچ مکاله ایلر سین * حکایت * جالینوس ابلهی را
 دید که دست در کر بیان دانشمندی زده و بی حرمتی کرده * بعضی نسخه ده زده بی حرمتی می
 کرد در بوتقدیر چه هاء رسمی حرف ترتب اولور اوروب حرمتسزک ایلردی دیمکدر * گفت
 اگر این دانا بو دی کارا ویا آن نادان بدین جای که رسیدی * جالینوس بر مشهور حکیمک اسمیدر
 کر بیان دانشمندی لایمه (و یا حرف وحدت کرده ایلش دیمکدر بعضی نسخه ده می کرد
 دوشمش (چایکه جایگاهدن مخففدر مقام و مرتبه دیمکدر) (رسیدی یا حرف حکایه ایرشمردی
 دیمکدر) (محصول ترکیب) جالینوس بر ابلهی کور دیکه بردانشمندی یقاسنه ال اور مش
 و حرمتسزک ایلردی جالینوس اکر بو دانشمند دانا و عاقل اولایدی انک ایشی
 بر نادان ایلر بمرتبه ایرشمردی * مشوی * دو عاقل را نباشد کین و پیکار * نه دانایی ستمزد
 با سبکسار * دو عاقل را را ادات تخصیص کین بغض دیمکدر (پیکار صواش) (دانایی یا حرف
 وحدت) (سبکسار خفیف معنا سنه در) (محصول بیت) ایکی عاقلک بغض و صواشی اولماز
 یعنی ایکی عاقل نه چکشور و نه صواشور نه بر عاقل و دانایی و خفیف کیمسه ایلر عناد ایلر
 یعنی بردانا ایلر بر سبکسار نادان بر خصوصده ج اولسه ردانا اول خفیفه عناد وجدال ایلز
 پیکار کاف فاز سیله در دین عجمیلاک ایلش مصراع اولک معنا سنی ایکی عاقلک ییشنده
 تباعض و حرب اولماز دینه اعتراض ایلین کندی مترصد بر سبکسارده سار کثرت افاده ایلر
 دین سار سرمعا سنه اولد یعنی بلزایش * اگر نادان بو حشت سخت گوید * حرد مندش
 بزیمی دل نجوید * با حرف مصاحبت (و حشت بونده نفرت معنا سنه در یعنی خشونت
 و در شقاق) (با حرف مصاحبت) (نرم نونک فحشی و رانک سکونیه بومشق دیمکدر و یا حرف مصدر
 (نجوید فعل مضارع مفرد غایب در دیمکدر کوکل اله المقدن عبارتندر) (محصول بیت) اگر

رد بن سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری

نادان وحشت و سرکشاکله پاک سويلرسه يعنى ابرى يارى سويلرسه خرد مند آلك ملايمت
 واطافله كوكلنى اله الور يعنى تسلىء خاطر ايدر * دو صاحب دل نكهدها رندموي * هميدون
 سر كشي و آزرده جويي * نكهدها رند حفظ ايدر (مويي يا حرف وحدت) هميدون ادات تشبيه
 همچنان ديمكدر عريده كذاك كبي انجلين معنا سنه (سر كشي يا حرف وحدت) و او حرف
 عطف آزرده الف ممدود اليه و زاء مفتوح اليه و سكون را اليه حرمت معنا سنه در اما بونده
 و او مفتوح و الف ساكن او فتور ضرورت وزن ايچون (آزرده جو و وصف تركبي در حرمت
 استيجي يعنى تعظيم و تكريم صاحبي يعنى اهل عرض و وفار) و يا حرف وحدت بوايكى ياي
 حرف مصدر طوتنلر بو ييك معنا سنه و اصل اولما مشلر (محصول ييت) ايكي صاحب دل
 بر قيلي رعايت ايدر لر يعنى بر فليجه ارارنده شفاق و خلاف اولماز بوسوز كال اتفاق و عدم
 اختلافدن عبارتدرينه بونچلين بر سر كش و بر صاحب حرمت بر مويي رعايت ايدر لر يعنى ارارنده
 بر قيلجه خلاف و شفاق اولماز زرادانا دانا به مخالفت ايلز كه ارارنده اختلاف اوله بو ييك تصوير
 معنا سنه شرا حك غريب تصرفلى وارددر كيم عقلا كولا كه لايقدر * و كراز هر دو جانب
 جاهلانند * اگر زنجير باشد بكسلانند * بكسلانند فعل مضارع جمع غائب كسلانيدن
 الف و نون كه ادات تعديه در ضرورت وزن ايچون كلسدر والا كسيختن و كسايدن لازمه متعدي
 ييشنده مشتركدر پس كسيختن لازمدر دين اشتراك احوالندن آگاه دكل ايش (محصول ييت)
 ايكي صاحب دلك و بر سر كشه بر عافلك احوالى ذكر اولان كيدر اما ايكي جانبندن يله جاهلار ايسه
 اگر زنجير اولورسه قرارلر دكل كه بر مو حاصلى ايكي جانبندن يله جاهل و نادان ايسه شقاقدن

ردشرا حاجيما

ردشرا حاجيما

رد سرورى

خالى اولماز * مشوى * يكي رازشت خوڭى داد دشنام * تحمل كرد و كفت اى نيك فرجام *
 (محصول ييت) برينه بر چركين خويلى دشنام و بردى يعنى سو كدى اولده تحمل ايلدى
 و ديدى اى صوى خير يعنى عافيتي خير (نيك فرجام و صف تركبيد ر عافيتي خيرلي ديمكدر
 * برترانم كه خواهى كفتن آنى * كه دانه عيب من چون من ندانى * برترتر معنا سنه در (زانم
 اضلنده از انمدر) كه حرف بيان (خواهى فعل مضارع مفرد مخاطب ديكر سين ديمكدر) آنى
 آن اسم اشارتدر و يا ضمير خطاب اولسون ديمكدر (كه حرف تعليل) عيب من لاميه
 (محصول ييت) اندن برتر مكه سن بكا اولسون ديسك كرك يعنى بكا ديچكككدن برترم زيرا
 بيلور مكه بنم عيبي بيلز سين حاصلى بن كندى عيبي سندن ايويلورم * حكايه * سحبان
 وائل رادر فصاحت بي نظير نهاده اند سالى بر سر جعي سخن كفتي و افضى رامكر
 نكردى و اگر همان معنى اتفافي افتادى عبارت ديكر كفتي واز جمله آداب ند ما ملوك يكي
 انيست * سحبان سبك قتي و حاه مهله لك سكونيله حضرت نبيك صلى الله عليه وسلم
 مداحلرندن سحابه دن بر فصيح و بليغ شاعر ايدى (وائل اسمنه اضافتي لاميه در) وائل
 بر قيه له لك اسميدر كه ابن قاسطن و هب بن افصى بن دميدر (را ادات مفعول) نهاده اند
 قوملردر يعنى تعيين ايلش لردر (سالى يا حرف وحدت) بر حرف ظرف (سر جمع لاميه
 جومدن مراد مجلسدر يعنى صدر مجلسده ديمكدر) و يا حرف وحدت (كفتي يا حرف حكايه
 (لفظي يا حرف وحدت) و را ادات مفعول (نكردي يا حرف حكايه) و اگر همان معنى نسخكرك
 بعضي سنده معنى برينه لفظ واقع اولمش حاصلى متون بو خصوصه تعارض ايلدى پس
 لفظ عبارتني اخبار ايدنه تعرض بي تفريدر (افتادى يا حرف حكايه) (جمله آداب ندماي ملوك
 لاميه لردر) (محصول تركيب) سحبان وائل فصاحت و بلاغنده بي نظير تعيين ايلش لر يعنى
 ديمش لر بيلر بر محفل و مجلسك صدر نده سوز سويلسه بر لفظي مكرر ايلزدي و اگر همان

رد سرورى

اول لفظ ویا اول معنی بعینه اتعق واقع اولیدی انی برغبیری عبارتله سویلردی وادا ایدر دی
وسلاطینک مصاحبلرینک جمله آدابندن بریسی بودر که مجلسده برسوزی تکرار سویلیسه
* مثنوی * سخن کرچه دایند و شیرین بود * سزا وار قصد بق و تحسین بود * دایند
وصف ترکیدر کوکل بغلیجی یعنی کوکل کنیدی به متعلق قلیجی (سزاوار لایق) (محصول بیت)
سوزا کرچه کوکل آلیجی و لذیذده اولور سه تصدیق و تحسین مرتبه سنه لایقده اولور سه
کرچک اولوب کوزل اولد یغیچون * چو بیکار کفتی مکوباز پس * که حلوا چو یکبار
خوردند پس * بازه بس اتباع قیلند ندر (محصول بیت) بوییت بیت اولد مقید در یعنی
سوزهر نقد در مدوح اولور سهده چو نکه بر کره سویلدک بر کره دخی سویله یعنی تکرار ایله
زیرا حلوا بی چو نکه بر کره بیدلر برتر یعنی حلوا لذیذ و شیرین ایکن بر کره که بندی کفایت ایدر
تکرار بیک لازم دکل * حکایت * یکی را از حکما شنید مکم می گفت هرگز کسی بجهل
خود اقرار نکند مگر آن کس که چون دیگری در سخن باشد هنوز تمام ناکرده او سخن آغاز کند *
(محصول ترکیب) حکما دن برینی ایشید مکم سویلردی هرگز بر کیسه کنیدی جهلنه
اقرار ایکن مگر اول کیسه که چون غیر کیسه سوزده اوله هنوز سوزن تمام ایلامش ایکن اول سوزه
باشلیسه (مدکور متندن صکره بر جهل خود اقرار کرده باشد یازان جهلنه اقرار ایلمش اولور
* مثنوی * سخن را سرست ای خرد مند و بن * میاور سخن در میان سخن * بن دیب
دیگر در (محصول بیت) سوزک باشی وارود بی یعنی ایانی حاصلی آخری وار اولی ایدی
سوزا ورته سنه سوز کورمه یعنی بر کیسه سوزده ایکن سن سوزه باشله اول سوز بی تمام
ایتمیجه * خداوند فرهنگ و تدبیر و هوش * نکود سخن تابید خدوش * خداوند فرهنگ
لامیه (فرهنگ هنر) (محصول بیت) (هنر و تدبیر و عقل و ادراک صاحب سوز سوزلر) (مادام که
خوش کورمیه) (یعنی ابسم کورمیه) (حاصلی حاضر مجلسده اولانی ساکت کور نتیجه
عاقل وزکی سوز سوزلر * حکایت * تنی چند از پسر کار سلطان محمود حسن میندی را گفتند که
سلطان امری وزیرا چه گفت در فلان مصلحت گفت بر شما هم پوشیده نماند گفتند نودستور مملکتی
آنچه باتو گوید با مثال ما گفتی و اندارد گفت با اعتماد آنکه داند که بکس نگویم پس چرامی رسید *
سلطان محمود در مراد مشهور پادشاه در که (حسن میندی ایکی میم فقه لایله آک وزیری ایدی
ایازده وزیر و هم محبوبی ایدی) (دستور دالک و نالک ضعیل لایله اصطلاحده وزیر دیرلر
(محصول ترکیب) (سلطان محمود عزنوی قوللرندن بر قاج شخص حسن میندی به دیدیلر که
سکا پادشاه فلان مصلحت خصوصنده نه دیدی حسن میندی دیدی سوزده کبرلی قالماز) (یعنی
سوزده سویلر دیدیلر که سن ممکنک وزیر سین سکا دید یکنی بزم کبی به سویلدکه روا کور مر
حسن میندی دیدی اول اعتماد لایله که لور کیسه به دیمزم) (یعنی کیسه به دیمیه حکم لور) (پس یچون
صورر سنز * بیت * نه هر سخن که بداند بگوید اهل شناخت * بسر شاه سر خوشی
نشاید باخت * نه حرف نفی معناده) (گوید فعلنه مقید در) (که حرف رابط صفت) (هر سخن) (بداندک
و بگوید مقدم مفعول لیردر اشتراک اوزره) (شناخت بونده اسم مصدر در علم معناسنه) (پس
اهل شناخت اهل دانش دیگر) (با حرف مصاحبت) (سر شاه لامیه در) (سر خوشی د بوله در
یاء بطنیه) (باخت بونده باختن معناسنه در یعنی اوینا متعلق متعدی معناسنه زیرا لغت مشترک در
لازمه متعدی بیننده) (محصول بیت) (اولیله دکلدر هر سوزی که یلور آتی سویلر اهل دانش یعنی
هر یلد یکنی سوزلر زرا شاهک سر لایله یعنی سرینی افشا سبیلله کشی کنیدی باشین اوینا متعلق
لایق دکل حاصلی پادشاهک امور سلطنتده و تدبیر مملکتنه متعلق اسرار لینی اظهار و افشا اینک

هلاک سیدر * حکایت * در عقد بیع مریای متردد و دم جهودی گفت ما از کدایان قدم
 این محلت و صف این خانه چنان که هست از من پرس بخر که هیچ عیب ندارد گفتیم بجز آن که
 تو همسایه اوی * عقد بیع مریای عقد یک به و یک سرایه اضافتری مصدر یک مفعول اند اضافتری
 قبیلند در (عقد عینک فخیله مصدر در لغت معنای بیع کا اولور اشتراک معنای مستعملدر
 حاصلی اضافت در (و یا حرف وحدت (جهود یهودی به دیرل) و یا حرف وحدت کد خدا اواسی
 و کوی اسی و سارنسلرک صاحبزاده دیرل (قدیمه اضافت بیانه در) و محله به لامیه (وصف این خانه
 مصدر یک مفعول اند در) بخر یا حرف نأکید (و و خر خا، معجمه نک فخی و کسر یله فعل امر مفرد مخاطب
 صاتون ال دیمکدر (همسایه اوی لامیه (و یا ضمیر خطاب (محصول ترکیب) (براولک عقد
 شرانسته مترددایم (یعنی براولق استردم بر جهود دیدی بن بومحله نک قدیمی کد خدا لاندنم
 براولک وصفی شویله که وارد بدن صور صاتون ال که هیچ عیبی بوقدر دیدم اندن غیری که
 بن ال کفو کوشوسبن (یعنی سنک همسایه لکک مذکور خانه به عیب عظیمدر) زیرا الجار قبل الدار در
 * قطعه * (خانه را که چزن تو همسایست * ده درم سیم کم عیار ارز * خانه یا حرف وحدت
 (و همزه حرف توسل (و یا حرف تخصیص (همزه بی حرف وحدت دین وحدتی بازیمش (که
 حرف بیان (چون ادات تشبیه (همسایه ده هاء رسمی (و همزه مجتبه لفظده و نگانده ترک اولمق
 کرک (تکه خسته نظا مینک لیلی و مجنوننده واقعدر (یت) در بند کشادن خزینم)
 رسم زکاید آبکنیم (اصلنده خزینه ام و آبکنه ام در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اواردی
 لکی شراح جمعا بو حذف و ایصاله اشارت ایلا مشلر (ده درم اون اچقه (سیم کم عیار بیانه
 عیار عینک کسر یله مفاعله بایک مصدر نایمدر برنسنک وزننی بیلکه دیرل یعنی ثقلت و خفنی
 تشخیص ایله که ترکیب اکاداره دیرل (ارزد فعل مضارع مفرد غائب دکر یعنی بهایه دکر دیمکدر
 ارزیدنن (محصول یت) حضرت شیخ جهوده خطاب ایدوب بیورر براولک که سنک کی
 همسایه سی اوله عیاری اکسک اون درم کومشه دکر یعنی قلب کومشک اون اچقه سنه دکر معلومدر که
 کومش قلب اولجده اچقه سیده قلب اولور بس او اون دغل اچقه دکر مش * لیکن امیدوار بانه بود *
 که پس از مرگ تو هزار ارز * امید میمده تشدید ضرورت وزن ایچوندر (واریونده ادات نسبتدر
 لی معنای امید لی دیمکدر (بود بونده بودن معنایند در) (که حرف بیان (مرک تولا میه مرک کاف مجمله
 موت معنایند در تونک ضمی اشباع اولوب ضرورت وزن ایچون پرواو متولد او اور یعنی و اور سعی
 و او اصلی کی او قونور (محصول یت جهوده خطاب ایدوب بیورر اما امید لی اولمق کرک که سنک
 مر ککدن صکره بیک دکر ظاهر بیوردیغی بیک درم کامل عیار مراد در زیرایندده مقدار مسکوت
 عنده در یعنی همسایه لکدن سنک کی بلند و خبیث اکسک اولجده بیک درم سیم تمام عیار دکر
 * حکایت * یکی از شعر آیش امیر دزدان رفت و ثنا گفت فرمود جامه اش بستند و از دیر بدر کردند
 سکان در قفای او افتادند خواست تاسکی بردار دزمین بخارسته بود عاجز شد گفت این چه حرام
 زاده مردماند که سکر را کشاده اند و سنک را بسته امیر از غرقه بشنید و بخندید و گفت ای حکیم
 از من چیزی بخواه گفت جامه خود می خواهم اگر انعام فرمایی * پیش امیر دزدان لامیه لر در
 حرامیله یکی قشقه دیمکدر (تا حرف تعلیل (بستند با حرف نأکید (بستند فعل ماضی
 جمع غائب الیلر دیمکدر (ده کسر دال ایله و هاء اصلیه ایله کویدر قریه معنایند (سکان الف
 و نون ایله جمع اولدی یعنی چون (در حرف صله (قفا قافک فخیله اکسده دیمکدر
 فارسجه حیره دیرل حاء حظیله (تا حرف تعلیل (بخنایک فخیله بوز دیمکدر (بسته ماضیدن قصدر
 بفلمش دیمکدر طوکش معنایند (بخنستا (وبسته بود خبری (وزمین مقدم مفعولیدر خبرک

ردشعی

رد بن سید علی
رد سروری

(غرفه غینک ضمی ورائک سکونله چارطاق معنا سنه در (محصول ترکیب) شعرادن بری
حرامیلر بکینک یانته واردی و دعا و ثنایدی بیک بیوردی تا کیم اباسنی آلدیلر و کوبدن طشره
ایلدیلر ایلر اربینه دوشدیلر دیلدی تارطاش قالدیره اینه آتقی ایچون طیراق طوکش ایدی عاجز
اولدی ایلر هجومندن دیدی بونه حرام زاده مر دملردر که ایلری آچشلر یعنی چوز مشلر و طاشلری
بغملر امیدزدان چارطاقدن ایشندی و کولدی و دیدی شاعره ای حکیم بدن بر سنه دله یعنی
بدن بخشش ایسنه شاعر دیدی کندی اباسم استم اگر انعام بیور رسک یعنی بکا کندی اباسم
وور رسک همان عین احساندر * بیت * امید وار بود ادمی بخیر کسان * مر ابخیر تو امید نیست
شمر مر سان * امید وار تخفیف میم ایله (با حرف صله) (خیر کسان لامیه در) (مر ارا حرف تخصیص
(با حرف صله) (خیر تو لامیه) (امید تشدید میم ایله) (شمر مر سانک مقدم مفعولیدر) (رسانیدن
فعل نهی مفرد مخاطب ایشدر مه دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در) (محصول بیت) آدمی یعنی
انسان کیم سدر خیرینه یعنی احسانه امید وار در حاصلی انسان خلق خیرات و مبرات را جی در
(اما بنم سنک خیر یکه امیدم یوقدر همان بکا شر ایشدر مه حاصلی فائده و جازه دن یکدم
همان بکا ضرور زیلک طوقمسون * مصراع * رضینا من نوالک باز حیل * رضینا فعل
ماضی متکلم مع الغیر در علم یابندن (من اکاتعلق) (نوال نونک فحیله احسان و عطیه معناسنه در
(کاف محلا مجرور مضاف الیه در نوالک) (با حرف جر رضینا متعلق) (رحیل فیل وزنی
اوزره اسمدر کوچ یعنی سفره کتمک معناسنه مصدری رحلت کلور نشدت وزنی اوزره حرف
من بونده بدل معناسنددر (محصول مصراع) رضینا باز حیل من نوالک یعنی سنک احسانکدن
کتمک راضی اولدق حاصلی سلامتله بوندن کتمک سندن بزه عظیم عطیه در * سالار دزدان را
برور حجت آمد جامه اش بفرمود و قبا پوستینی رومزد کرد و درمی چند بداد * سالار هر نسنه نک
اولوسند درلر مثلاً سه سالار عسکر بائی به و خوان سالار چاشنکیر بائی به و قس (دزدانه اضافتی
لامید) (ورا ادات تخصیص حرامیلر اولوسنک دیمکدر) (برو ضمیر شاعره راجعدر) (قبا پوستین
ترکیب مزجی کور کلی اوکی آچق قفتان دیمکدر) (یا حرف وحدت بوز کیی حرف عطفله ایراد
ایدلر استعماللردن آگاه دکالریمش (مزید مصدر مییدر زیاده معناسنه) (محصول ترکیب)
دزدان اولوسنک اول شاعره مر حتی کادی پس اباسنی وردی و بر کور کلی فراجه اوزرینه
زیاده ایلدی و بر نیجه اچده وردی * حکایت * منجمنی بخنده خود در آمد مر دیکاهه رادید
بازن اوبهم نشسته دشنام داد و سقط کفت فتنه و آشوب برخاست صاحب دلی برین واقف شد
و کفت * منجم اسم فاعلدر تفعیل بایندن (زمانی نیجه حصه ایدنه دیرلر نکه احد داعی عقود
جواهرده نظم ایلش (مصراع منجم آنکه زمانی بخند پاره کند) (یا حرف وحدت) (با حرف
صله) (خانه خود لامیه) (در آمد کیردی دیمکدر) (مر دیکاهه بیانه) (با حرف مصاحبت) (زن اولامیه
(هم بری برله) (نشسته اوتورمش) (سقط نامه قول کلماته درلر) (فتنه دشنامه و سقطه مترتیدر
(آشوب فتنه عطف تفسیریدر) (محصول ترکیب) بر منجم کندی اوینه کیردی بیگانه ار کوردی
عورتله بیله اوتورمش حریفه سو کدی و سقط سو بیدی پس فتنه و آشوب قالدی حاصلی
غوغا پید اولدی بر صاحب دلکه حضرت شیخ اوانق احتمالی واردر بوقصده واقف اولدی
و دیدی * بیت * تو براوج فلک چه دانی چیست * چون دانی که در سرای تو کیست * اوج
بونده اوست معنا سنه در همزه نک فحیله فلیکه اضافتی لامیه در (سرای بونک کی پرده
اومعناسنه در یعنی خانه) (محصول بیت) منجمه خط اب ایوب دیر سن فلک اوزره نه یلور سن
نه وار چونکه بلر سن که سر ایدکه کیم وار یعنی اولک که سطح زمینده و شهر کده و محله کده اوله

بیانیه (در حرف ظرف و با حرف ناکید) رنج اسم در الم معنایسته و تون و دال ادات جمع رنجده در ل
 دیمکدر (و یا رنجند فعل جمع مضارع غائب حرف ناکید ایله در رنجند انجنور ل دیمک اوله (لیکن
 بوقول وهن دن خالی دکادر (مکر الای معنایسته در (محصول ترکیب) (کویک خانی بر منصب عاتله که
 انک واریادی یعنی خطابت منصبی سبیل بلایسی چکر ل دی و اذاسنی مصلحت کور من لاری
 تا اول اقلیم خطبا سندن بری که انکله نهانی عداوتی واریادی بر کره انک زیارتند کلوب
 انی صور مغه کلدی (حاصلی حال پرسش ایلمکه کیش ایدی کلن خطیب دیدی سکا بردوش کور مشم
 خیر اوله دیدی نه کور مش سین دیدی شویله کور دم که ستنک خوب اوازک واریامش و خلق
 نفسکدن راحتده ایملر خطیب بونده برپاره فکر ایلدی اندن مسکره دیدی بونه مبارک دوشدر که
 کور دک که بی کندی عیمه مطلع ایلدک (معلوم اولدی که آواز من ناخو شدر و خلق نفسکدن
 زحمتده در ل تویه ایلدکه بوندن مسکره خطیبی او قومیم الایاچیه یاچیه * قطعه * از صحبت دوستان
 برنجیم * کا خلاق بدم حسن نمایند * صحبت دوستان مصدرک مفعول ویا فاعلته اضنا فیدر
 (برنجیم بوضیغه اسم و فعله محمدا در اسم اولجه با حرف ظرف اولور (معنایسی الم وز ختمده می
 اولور (فعل اولجه با حرف استمرار اولور معنایسی انجنورم دیمکدر و لکل وجهه (پس اسمیتی قبول ایلده
 دخل ایلین کندی مدخوادر مصراع ثانی مقام تعلیلده در (که حرف تعلیل (اخلاق بدیانه
 (و میم ضمیر معناده نماینده مقیددر (حسن سینک فحیله کوزل دیمکدر (نمایند فعل مضارع
 جمع غائب کو سترلر دیمکدر متعدیدر (نمایندن (محصول بیت) دوستلرک مصاحبتندن
 رنج و المدهیم و یا انجنورم (زیرا بر احراز اخلاقی (یعنی خوبلریمی وعادتلریمی بکا کوزل کو سترلر
 عیم هنر و کمال یاشد * خاتم کل و یاسمن نمایند * (محصول بیت) عیمی هنر و کمال کورلر و یا
 کو سترلر دیکنی بکا کل و یاسمن کو سترلر (یعنی بکا محبتلرندن چرکین برلریمی کوزل کو سترلر
 کودشمن شوخ چشم چالاک * تا عیب مر ائمن نمایند * کوکاف عربک ضمیمه ادات استفهامدر
 (دشمن شوخ چشم بیانیهدر (و چالا که اضافنده بویله در (شوخ چشم وصف ترکیبدر
 کستاخ معنایسته (و چالاک بونده بی پروادر (دشمنده اسم جنس و یا اسم جمع معنای ملخوظ
 اولق کرک که ردینده واقع اولان فعله مطابق و موافق اوله (تا حرف تعلیل (عیب مر الایمه در
 و نمایندک مفعول صریحی (بمن با حرف صله (و بمن مفعول غیر صریحدر (محصول بیت)
 قنی بی پروا کستاخ دشمن تا کیم بنم عیمی بکا کو سترلر یعنی حجاب الیلوب دلته کلنی بی پروا
 سویلهلر * حکایت * یکی در مسجد سجاریه بطوع بانک نماز کفتی باوازی که معانرا
 از وفرت بودی و صاحب مسجد امیری بود عادل و نیکو سیرت نحو استنش که دل آزرده کردد کفت
 ای جوانمرد این مسجد را مؤذن قدیمند که هر یکی را پنج دینار ادرارست و ترا دمی دهم
 تا بجای دیگر روی بین اتفاق افتاد و رفت بعد از مدتی پیش امیر باز آمد و کفت ای خداوند بر من
 حیف کردی که بده دینارم ازین بقعه روان کردی آنجا که رفته ام بیست دینارم میدهند که
 جای دیگر روم قبول نمیکنم امیر بخندید و کفت زینهار نستانی که به پنجاه دینار هم راضی شوند
 مسجد سجاریه تقدیری قصبه سجاریه در (و سجاریه کسریله بغداد جانبده موصله قریب
 بر کوزل قصبه در لیکن بوز مانده خرابه مشرف اواشدر (قطوع فعل بایندن مصدر در
 اجر تسر معنایسته (بانک نماز یعنی اذان (کفتی یعنی او قورددی (باوازی با حرف مصاحبت
 (و با حرف وحدت (نحو استنش فعل نفی ماضی فاعلی تحتنده مستتر امیره راجع (و شین ضمیر
 منصوب متصل مذکور مؤذنه راجع (کفت امیر دیدی (ادرار وظیفه معنایسته در
 (روی فعل مضارع مفرد مخاطبدر کیده سین دیمکدر (بقعه پاره ارض معنایسته در

و دسروری

حامی

دوست عیم ستر ایدر دشمن بی

اکاه ایدر * خوبدر یا نمده

احبابدن اعدالرم

اما بونده مراد مسجد مذکور در (نستانی فعل نفی است) قبل مفرد مخاطب المیه سین
دیگر در (محصول ترکیب) برسی مسجد سنجاریه ده رابکان بلا اجرت اذان
او قور دی بر اواز ایله که مستمع اوله ایلرک او زدن نفری اولور دی یعنی اوا زدن نفر
ایدرلر دی حال بوکه مسجدک صاحبی بر عادل و نیکو خلق برک ایدی دیلر دیکه دل آزرده اوله
بک دیدی ای جوانمرد بومسجدک قدیمی مؤذنلری وار که هر برسنک بش التون ادراری
ووظیفه سی وار و سکا اون التون و برهیم تا کیم خبری یه کیده سین بو حال اوزره اتفاق واقع
اولدی یعنی اون دیناری قبول ایلدی و کتدی برمدن صکره بنه بکک او کتده کلدی
و دیدی ای خداوند بکا حیف ایلدک که بوقعه دن بنی خبری یه کوندر دك اول یه که بوندن
کتدی بکرم التون و برلر خبری یه کیدم اما قبول ایلیم بک کوالدی و دیدی زینهار المیه سین که
اللی دیناره راضی اولورل * بیت * به تیشه کس نخر اشد ز روی خارا کل * چنان که بانک درست
تو نخر اشد دل * تیشه کس و کلانک و چیه بونده چیه مراد در (نخر اشد فعل نفی مستقبل
مفرد غائب طرملار من و قازیمز بونده ایکسینه ده مساع وار) خارا بونده قره طاش معنایه در
(بانک درشت بیانیه) درشت دالک و رانک ضمه ل ایله اری معنایه در ملایم مقابلی (تویه اضافتی
لامیه در) میخر اشد فعل مضارع مفرد غائب طرملار دیکدر (محصول بیت) قره طاش
یوزندن چیه ایله کیمسه بالخی قازیمز و قاشیمز و طرملار من انجلین که سنک ناسازاری اوازک
کوکلای طرملار حاصلی قره طاشک اوزره چیه حرکتدن واقع اولان جردی کوکلای انجلین
طرملار من که سنک یوغون و نامور اوازک (میخر اشدک فاعلی تحت بند باکجه راجع ضمیر در
و مفعولی دلدر * حکایت * ناخوش آوازی بیانک بلند قرآن همی خواند صاحب دلی رو بکدشت
و گفت زامشاهره چند ست گفت هیچ گفت پس این زجت بخود چرامی دهی گفت از بهر
خدای خوانم گفت از بهر خدا بخوان * مشاهره ماه بده متعین اولان وظیفه به دیرلر زیرا
عربجه ماه شهر در (محصول ترکیب) بر ناخوش و ناساز اوازی کیمسه بلند اوازیله قرآن او قوردی
بر صاحب دل اکثر احتمال حضرت شیخ کند بلری مراد در قاری ناسازک یانندن یکدی
و دیدی سنک آیده وظیفک نقد در دیدی هیچ دیدی پس بوزحتی کندیکه نیچون و بررسین
دیدی الله ایچون او قورم دیدی الله ایچون او قومده یعنی الله ایچون اولسون او قومده یعنی او قومک
الله ایچون اولسون کلامده ایهام وار فندبر * کر تو قرآن بدین نمط خوانی * بیری رونق مسلمانی *
نمط نوک و میک فتحه ل الله اسلوب دیگر در (خوانی فعل مضارع مفرد مخاطب بوزک
کبی فعلارک آخرده یار یاء خطاب ایچوندر دیک زائد در زیرا بونلرک افعالی خطاب ایچون
اولد قری یاء ضمیر اعتباریه در پس یانی افراد بالذکر ایانک امر زائد اولور) بیری فعل مضارع
مفرد مخاطبدر یاء استقبالی ظرفاء عجم مکسور او قور امار و ستایلری مضموم (پس ضمه ایله
او قویانلر و ستایلیق ایدرلر) رونق حسن و لطافت معنایه در (مسلمانی یه اضافت لامیه در
و یا حرف مصدر در (محصول بیت) را کرسن قرآنی بواسلوب و طریق ایله او قوز سنک
مسلمانانق لطافت و صفاسنی ازاله ایدر سین حاصلی مسلمانلقده عرض و نام و ناموس قوم یوب
هب هبابه و بررسین * باب پنجم در عشق و جوانی * بشنچی باب عشق و جوانلق بیانده در
* حکایت * حسن میمنندی را گفتند سلطان محمود چندین بنده صاحب جمال دارد که
هر یک بدیع جهانند چه گونه است که با هیچ یک از ایشان میلی و محبتی ندارد چنان که با آواز که
اورا زیاده حسنی نیست گفت هر چه در دل فرود آید در دیده نکونماید * میمندی را ادا
مفعول (بنده صاحب جمال بیانیه) که حرف رابط صفت (بدیع غریب و عجیب معنایه در

رد سروری و...

رد شرح...

(جهانه اضافه لامیه در) با هیچ با حرف صله (میلی و محبتی یاری حرف تنکیر) (حسنی یا حرف تنکیر) (در دل در حرف صله) (فرو داد کیره دیمکدر یعنی هر نسنه که کوکله کیره و مقبول خاطر اوله دیمکدر) (در دیده) (در حرف صله دیده به دیمکدر) (نکوایو) (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی المفعول معنایسته کورینور دیمکدر) (محصول ترکیب) (سلطان محمودک وزیر حسن میندی به سؤال ایلد یلر که سلطان محمودک بوقدر بنده صاحب جالی وار که هر بری جهانه بدیع الیریدر یعنی هر بری یکنای عالمدر نیچوندر که هیچ برینه انلردن ایازه اولان کی میل و محبتی بوقدر که انک ارتق حسنی بوقدر یعنی صاحب جمال دکل ایکن بوکا بوقدر انجذاب و تودد نندر میندی دیدی هر نسنه که کوکله کیره و کوکل انی قبول ایلبه کوزه ابو کورینور ایمدی اواده پادشاهک کوکله کر مشدر که کوزینه شیرین کورینور (میلی و محبتی و حسنی یاری و حدت ایچون اعتبار ایده اعتبار اولماز * مثنوی * هر که سلطان مرید او باشد * کر همه بد کند نکو باشد) (محصول بیت) (هر کیسه کی سلطان آک مریدی اوله یعنی طالبی اوله اگر جمیع ایشلدیکی ایشی بر اهرن ایه ددا کا یوا و اور یعنی کوزینه کوزل کورینور بو نظمک اولنده مثنوی برینه بیت یازانلر هیچ تشخیص صلیری یوق ایتمش * وان که راپادشه بیندازد * کسش از خیل و خانه نواز * خلی فارسیده بولک و قبیله معنایسته در بعض نسخه ده خلی خانه اضافله واقعدر یعنی اوجا اعتندن دیمکدر) (نواز فعل نفی مضارع مفرد غائب در نوازیدن نواختن دن دینلر احوال اشتقاقله اشنا دکلریمش) (محصول بیت) (اما اول کیسه بی که پادشاه اتار یعنی ردایدر انی اوجا اعتندن و توا اعتندن کیسه او خشه مر یعنی رعایت ایلر) (حاصلی پادشاهک مر دودی اولان تمام آدمیشک مر دودیدر زرا (الناس علی دین ملوکهم) در پس ناسک قبولی پادشاهک قبوانه موقوفدر * قطعه * کسی بیدید انکار اگر نگاه کند * نشان صورت یوسف دهد بنا خوبی * کسی یا حرف وحدت) (با حرف مصاحبت) (دیده انکار بیانیه در) (نشان صورت یوسف لامیدلدر) (با حرف مصاحبت) (نا حرف توصیف نفی) (و یا حرف مصدر) (محصول بیت) (بر کیسه اگر انکار کوزیله نظر ایلمسه یعنی محبتله باقیه و کوکل کوزیله التفات ایلمسه یوسفک صورتی نشانی بوقدر حسنه مشهور ایکن نا خوب افله یعنی حضرت یوسفک حسن برکاتی چرکنلکه وصف ایدر دیمکدر نشان دهدک مقدم مفعول صریحیدر) (و بنا خوبی غیر صریحی * و کر بچشم ارادت نکند در دیو * فرشته ایش نماید بچشم کروبی * و او حرف عطف) (ادات شرط سابقه معطوف) (با حرف مصاحبت) (چشم ارادت بیانیه) (در حرف صله) (دیو شیطانه دیرلر) (فرشته های رسمیه فارسیده ملکه دیرلر سرو شده دیرلر) (و همزه حرف مجتلبه) (و یا حرف وحدت) (وشین ضمیر نکند کندک فاعلی که کسی در اکا را جعدر) (نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی المفعول معنایسته کورینور دیمکدر فاعلی دیوه را جمع ضمیر در) (بچشم) (با حرف صله شین سابقه معنی جهتنده چشمه مقید در بچشمش تقدیرنده) (کروبی کافک فتحی وراء مشده دکل ضمیمه ملائکه مقربین در شرح موافقه تخفیف را ایله یازار پس بونده تشدید ضرورت وزن ایچوندر و عوام دلارنده تحریف اندر فرشته به صفتدر) (محصول بیت) (وا کر مذکور کس چشم ارادت و محبتله دیوه نظر ایدرسه آک چشمه دیو فرشته کروبی کورینور) (حاصلی بر بد شکل شخصه عین مودت و محبتله نظر ایلسک کوزو که یوسف نانی کورینور) (اما بر خوب جاله انکار نظریله نظر ایلسک کوزو که اقبیح ناس کورینور چشمی کروبی به اضافه ایدنلر اعیان ایلملر * حکایت * کونید خواجده را بنده نادر الحسن بود و با او بر سیل مودت و دیانت نظری داشت بابکی از دوستان گفت در یغ اگر این بنده با چنین حسن و شمائلی که دارد

روشنی

در بیان سید علی و سروری

در بیان سید علی و سروری

ردان سید علی و
ردشعی

زبان درازو بی ادب نبود ی گفت ای برا در چون اقرار دوستی کردی توقع خدمت مدار
عاشقی و معشوقی در میان آمد مالکی و مملوکی برخاست * خواجه لفظ مشترک در
وززاده و بازار کا نکر ده و تعظیمی واجب اولنکرده مستعملدر (خواجه و بنده ده یال حرف
و حدت در) و همزه ل حرف توسط (همزه ل ی حرف و حدت طو و تنکر فارسیدن خبردار
دکلا لایمش (نادرا الحسن بونده بی نظر معناسنه در) نظری یا حرف تنکر (حرف و حدت
دین اصابت ایلدی (بابکی یا حرف صله (شمائل شملک جعبدر شینت کسر یله خلق و خوی
معناسنه (اما بونده مطلق جمالدن عبارتدر (که حرف رابط صفت (زبان دراز و صف
ترکیبی در اوزون دیالی معناسنه (اقرار دوستی مصدرک مفعولنه اضافتدر (توقع خدمته
بویله در (عاشقی و معشوقی و مالکی و مملوکی یاری حروف مصدر در (محصول ترکیب)
حکایت ایدر لکه برخواجه نك فائق الجمال بر بنده سی وار ایدی و اول بنده به محبت
و دیانت طریقی اوزره نظری و ارایدی یعنی اکا نظری حقیقی ایدی نفسانی دکل ایدی
خواجه بوجه شکایت دوستلردن بر بنده دیدی حیف اگر بو او غلان بو بحالیسن حسن
و جاله که مالکدر زبان درازو بی ادب اولمیدی اول دوست دیدی ای برادر چونکه
دوستلق و محبت اقرار بی ایلدک اندن خدمت و حرمت امیدینی دوتنه عاشقلق و معشوقلق ارایه
کلدی افندیک و قوللق مرته لری قالدی بلکه قضیه عکس اولدی نکه قطعک بیتلردن
مفهومدر * قطعه * خواجه بونده پری رخسار * چون در اید بازی و خنده * خواجه مبتدا
و بیت ثانی خبری و بوییت اکا مرهوندر (یا حرف مصاحبت (بنده پری رخسار بیانه
(پری رخسار و صف ترکیبی در پری یوزلی دیمکدر (پیا زی یا حرف صله (و بازی
باء اصلیه ایله او یون معناسنه در (و خنده اسم مصدر کواش و کوله دیمکدر (محصولیت)
خواجه پری رخسار بنده سیله چونکه او بنده و کولمکه کله یعنی مصاحب جانی منزله تنزیل
ایلیه * چه عجب کر چو خواجه ناز کند * وین کشد بار ناز چون بنده * راز کندک فاعلی بنده
راجع ضمیردر (وین اشارتدر خواجه کشدک فاعلیده اکا راجع ضمیردر (بار ناز بیانه
(محصولیت) خواجه بنده سیله لای تکلف اولنجه استفهام انکاری طریقیله بیوررنه عجب
یعنی عجب دکلدر اگر بنده خواجه کی فخر و ناز ایدرسه و بو خواجه ناز بو کنی چکر سه بنده
کبی یعنی بویله اولنجه قول افندیک ایدرسه عجب دکل بعضی نسخده بوییت واقع اولمش
* بیت * غلام آبکش باید و خشت زنی * بود بنده نازنین مشیت زن * آبکش سقا دیمکدر
و صف ترکیبدر صوچکی معناسنه (خشت زن ده وصف ترکیبدر کر بچی و کر مدجی
دیمکدر حاصلی خدمتکار دیمکدر (خشت خاصنده کسر و ضم جاردر (لیکن بونده ضمیله در
مشت زن ده وصف ترکیبدر سابقایان اولنان کبی (محصولیت) قول جنسی سقا و کر بیج
و کر مدجی کرک یعنی دایر جنسی کرکزرا نازی قول افندیسنه یومرق و روجی اولور
یعنی افندیسنه حرمت ایده کن اولماز بوییت نثرشکند یازان اوزاندن خبردار دکل لایمش
* حکایت * پارسی را دیدم بمحبت شخصی گرفتار و رازش از برده برملا افتاده چندان که ملامت
دیدمی و غرامت کشیدی ترک تصابی نکردی و کفتی * پارسی را یاد آت و حدت (و را آت
مفعول شخصی یا حرف و حدت (شیخ شخص تعبیرده ایهام ایاش فندبر (ملا میک
فحیله ضد خلادر (یعنی آشکاره اولمش غرامت بونده عذاب و الم معناسنه در (ترک تصابی
مصدرک مفعولنه اضافتدر (تصابی اشتیاق و محبت معناسنه در (نکردی) و کفتی (یعنی
عشق و محبتی ترک ایلدی و دیر ایدی (یا ل جیعا حکایت افاده ایدر (محصول ترکیب)

ردشعی

بر عادی که مردم بر کیمه‌ک مجتبه گرفتار و مبتلا اولش و راز محبت و عشقی کتمان مالک
اولاد یغدن ملایه دوشمش یعنی عالمه فاش اولش اولقدر که سود یکندن و رقبادن ملامت
و جفا کورردی و عذاب و محنت چکردی قصاصی و عشق جانانی ترك ایزدی و دیرادی
* قطعه * کوته نکم ز دامت دست * و ر خود بزنی بقیع تیرم * کوته کوتاهدن مفسور در
قصه دیمکدر قصیره معناسنه (محصول بیت) ای دوست سنک دامنه کن المی کوتاه ایلم (یعنی
الم حکم و اگر خود بنی ابی یعنی کسی که قبله او رسیده یعنی بنی تیغ تیز ایله باره باره ایدرسکده
ایلمی انکندن و کو کلومی محبت کن المام * بعد از تو ملاذو ملجام نیست * هم در تو کبریم
ار کریم * بعد از تو سندن صکره و غیره دیمکدر (ملاذو ملجام اسم مکالمه در صفتیجی بر
دیمکدر) در تودر حرف صله در یا معناسنه در (کریم فعل مضارع متکلم وحده چارم
دیمکدر) (محصول بیت) ای جانان سندن صکره و سندن غیری بنا هکاهم یوقدرینه قهر
و خشم کن چارسم سکا چارم حاصلی دیناده بنم سندن غیری کیمه یوقدر دیمکدر * باری
ملا متش کردم و کفتم عقل نفیست راجه شد که نفس خسیس برو غالب امد زمانی بفکرت
فرورفت و گفت * باری یا حرف وحدت (عقل نفیس بیانیه نفس خسیسده بویه در
نفیس ابو) و خسیس الحق دیمکدر (بفکرت) یا حرف صله (فرورفت طالیدی دیمکدر
(محصول ترکیب) بر کر بن عادی ملامت ولوم ایلم و دیدم دیر شیخ سنک عقل نفیسکه
نه اولد یکه نفس خسیسک اکا غالب کلیدی بر زمان فکره طالیدی و دیدی * قطعه * هر یکا
سلطان عشق آمد نماد * قوت بازوی تقوی راحل * سلطان عشق بیانیه عشقه سلطان
دیرل عقله غالب اولد یغچون (قوت بازوی تقوی لامیه و بیانیه در) و را ادات تخصیص (محل
مکان معناسنه در) (محصول بیت) هر یه که عشق پادشا هی کلیدی اندن تقوی بازو سنک
قوتنه محل و مکان قائم دی یعنی عشق و تقوی بر محمله جمع اولماز (پس عشق کلجیه
تقوی قالفار نما نك فاعلی محلد رفتد بر * پاك دامن چون زید بیچاره * او فتاده تا کر بیان در
و حل * پاك دامن وصف ترکیب در ظاهر الذیل دیمکدر یعنی معصیتدن بری (چون
واوا صلیه ایله ادات استفهام در کیف معناسنه (زید زانک کسری و بانک
فتحیه فعل مضارع مفرد غایب زیدندن (زیستن دن دینلر خطا ایللر (دیرلک ایدر
یعنی معاش ایدر) بیچاره یا حرف وحدت و همزه حرف توسل حرف وحدت همزه در دین
زائد سویش (بیچاره زیدك فاعلیدر) (او فتاده و او ایله اصل اوزره صفت بیچاره در تقدیری
بیچاره که او فتاده باشد حذف و ایصال طریقیه ترك اولندی (تا حرف انتها (کریان کاف
عجمک و رانک کسره لایله بقیه دیمکدر) در حرف الصاق (و حل و اوک و حاء حطینک فتحیه لایله
صوق بالحق دیمکدر چامور و عاق معناسنه (محصول بیت) عابد عاشق دیر که بر بیچاره نیجه پاك
دامن دیر یله یلور که قیاسنه دل بتاغه و چاموره دوشمش اوله یعنی ارزوی طبع و هوای عشقه
دوشن نیجه برهیز ایدوب راه تقوایه واره یلور * حکایت * یکی رادل ازدست رفته بود و ترک
جان گفته و مطمح نظر او جای خطر ناک و ورطه هلاکانه اقمه که متصور شدی که بکام آید
و یا مرغی که در دام افتد * یکی را (را حرف تخصیص (دل ازدست رفته بود کوکل الدن
گمشیدی یعنی عاشق اولمشیدی (ترك جان مصدرک مفعولنه اضافتیدر و گفته نك مقدم
مفعولیدر جانك ترکیبی سویشیدی دیمکدر) یا کوکلدن و یادادن (یا خود گفته مجازا کرده
معناسنه اوله فتد بر (مطمح نظر لامیدر مطمح ایکی میك فتحیه لایله اسم مکندر فتح بابندن
مرتفع دیمکدر) (پس مطمح نظر کشتنک کوزی مر تغیره دوشمکدن کلایدر یعنی نظر

رد شرح جیعا
رد شعی

دوشبک بوکسک بر (جای خطر ناک بیابانه) مطمع مبتدا و جای خبری خطر ناک بونده
 خوف ناک معنائند در قورقاجق یردیمکدر (ورطه هلاک بیابانه در زیر اورطه هلاک معنائند در
 و جائزدر که ورطه کردادن کتابت اوله که ترکیجه چولک و عربجه در دور دیرلر (لقمه باحرف
 وحدت و همزه حرف توسل همزه حرف وحدت دین وحدتی بطرائش (که حرف رابط
 صفت (متصور شدی باحرف حکایه (که حرف بیان (باحرف صله (کام کاف عربیله
 دماغ و چکه معنائند در مقصود دهاند کاف بحمله ضبطایدنلر خطا ایلدیلر (مرغی یا
 حرف وحدت (که حرف رابط صفت (دام دوزاق معنائند در (محصول ترکیب) ریشک
 کولکی الندن کتمش ایدی یعنی کولکی الدیروب عاشق اولمش ایدی و جان ترکیبی سولمشیدی
 یعنی راه جانانده هلاک او اورسم اولایم دیمشیدی زیرا سودیکی شاهزاده ایدی و مطمع نظری
 خطر ناک و ورطه هلاک بیور دیغی بوجهندند نه بر لقمه ایدیکه متصور او اور دیکه اغزه
 کاور یعنی بونک اغزنه دوشمر لقمه دکل ایدی دخی بر مرغ دکل ایدیکه دوزاغه دوشمک
 ممکن و متصور اولیدی حاصلی انجیلین عال جناب شاهزاده سومک بونک وظیفه سی دکل ایدی
 * بیت * چودر چشم شاهد نیاید زرت * زرو خاک یکسان نماید رت * در چشم در حرف صله
 (شاهد بونده محبوب معنائند در (نیاید کلز یعنی کوزینه کورنمز (نماید فعل مضارع مفرد ثانی
 مبنی للمفعول معنائند کورینور دیمکدر (بر بونده قت معنائند در عربیده عند کبی
 (محصول بیت) خطاب عام طریقیله بیور چونکه التونک و اچنک شاهد کوزینه کرمز یعنی
 دلبر که مالیکه اعتبار و التفات ایلن زرا یله خاک سنک قنکده برابر کورینور زیر اوسبله حصول
 مرام اولمز * یاران بنصیحتش گفتند که ازین خیال محال نجیب کن که خلقی هم بدین هوس که
 توداری اسپرند و پای در زنجیر بنالید و گفت * بنصیحتش یعنی بطریق نصیحت (خیال محال
 بیابانه (نجیب تفعل بایندن مصدر در تبع و احتراز معنائند (که حرف تعلیل (خلقی باحرف
 وحدت (هم حرف عطف (بدین باحرف صله (و دال همزه دن مبدلدر بعض نسخیده
 هوس یرینه کند و اقدار کلاه که عال جناب سومک کلاه در (که حرف رابط صفت (محصول ترکیب)
 عاشق بیچاره یه یارانی و دوستلری نصیحت طریقیله دید یلر که بوخیال محالدن تبع و احتراز ایله
 یعنی بوزائد افکار و او هامدن صفین که سندن غیری نیجه خلق بوسود ایه که سنک واری یعنی
 سن گرفتار اولد بگ درده گرفتار و اسپرلدر و ایاقلری زنجیر عشقه ثابت و برقرار حاصلی
 سندن غیری نیجه کیسه بوشاهزاده بزرگوارک عشقه گرفتار اولوب باشلرینه بلالر کیش
 و مقصودلرینه وصول بولامشلر پس بوهوسک ترکی اولی و احرادر بو نصیحتی ایشید نیجه ایلکدی
 و دیدی * قطعه دوستان کو نصیحتم مکنید * که مرادیده بر ارادت اوست * دوستان
 منادی حرف ندا محذوف (کوفعل امر مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقیله (مکنید فعل نهی جمع
 مخاطب اینک دیمکدر (که حرف تعلیل (بر ارادت بر حرف صله (محصول بیت) ای فلان دوستلره
 دی ای دوستلر بکانصیحت اینک زیرا بنم کوکلم و کوزم اول جانک ارادتته در بکاهر نه دیلر سه
 ایلسون کرک لطفیله در کور سین کرک قهر یله اولدر سین ارادت و اختیار انکدر * جنک جو یان
 بزور نیجه و کتف * دشمنان را کشند و خوبان دوست * جنک جو و وصف ترکیبدر جویدندن
 اغنده جنک دلیلی معنائند در (اما استعالمده بهادر و صواش ارینه دیرلر (والف
 و تون ادات جمع در مبتدا (و مصراع ثانی خبری (باحرف مصاحبت (زور نیجه لامیه
 (کتف بونده کاف عربیک کسری و سکون تالیله یغین معنائند در که فارسیجه شانه دیرلر
 (دشمنان کشندک مقدم مفعولی (ورا ادات مفعول (خوبان معنای قدر جنک جو یانه

ردشعی
 ردشراح جیه

و میبدا (و دوست خبری (محصول بیت) بهادر از ریخته قوتیله و شانه و بازو قوتیله
 دشمنی قتل ایدرل و خوبلر دوستلربی (یعنی عاشقلربی * شرط مودت نباشد باندیشه
 جان دل از مهر جانان بر کر فتن * شرط مودت لامیه (با حرف سبب) اندیشه جان لامیه
 خوف جان دیمکدر (دل بر کر فتن مقدم مفعول صریحیدر (و از مهر جانان لامیه غیر صریحی
 (بر کر فتن قالدیرمق معناسنه در (یعنی محبتنی ترك ایلک معناسنی کوکل یوقاری طوتوق
 دین قتی اشاغیدن طوتمش (محصول ترکب) محبت شرطی دکلدر جان خوفیله
 کوکلی جانان عشق قندن قالدروب محبتندن فراغت ایلک * مشوی * تو که در بند
 خوبشنت باشی * عشق بازی دروغ زن باشی * بند خویشنت لامیه (عشق بازو صف
 ترکیبی در محبوب دوست معنا سنه اکثر میمون عشقلی معنا سنه استعمال ایدرل (و یا ضمیر
 خطایدر (دروغ زن وصف ترکیبی در (زینندن یلان اوروچی دیمکدر یعنی یلانچی معلوم
 اوله که بهض الفاظ زدن ابله و بونک مشتقایله مستعملدر مثلاً خنده زدن ولاف زدن
 و دروغ زدن و بونلردن غیر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیتک اولنده تومبتدا و ما بعدی
 صفتی و ایکی وصف ترکیبی تکرر خبر قبیلنددر (محصول بیت) سن که کنیدی قید کده
 و هوا و هو سکه اوله سین یعنی مهر و محبت جا الة نقید ایلله سین عشقا زینن یلانچی سین
 یعنی محبوب دوست مدعی سین عاشق دکل سین (عشق بازی یاسنی حرف مصدر اعتبار
 ایدوب در عشقا بازی تقدیر ایدن مقدر بدایش (و حرف مصدر ظن ایدوب ترکیب
 معناسنی عشقا بازی یلان اوروچی اوله سین دیوب عشق بازی دروغ زنه معطوف قدر
 دین معناده چرکین اوینا مشدر (و یایی حرف وحدت طوتوب معناسنی یلانچی بر عاشق
 اولور سین (یعنی یلانچی بر عاشق سین دین بی نظیر بر یلان سولیش * کرنشاید بدوست ره
 بر دن * شرط یا ریست در طاب مردن * نشاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب عدم
 امکاندن عبارتدر (بدوست با حرف صله (ره بر دن یول ایلتمک یعنی واصل اولمق
 (ره بر دن مقدم مفعولایدر (شرط یاری لامیه (و یا حرف مصدر (و سین و تا ادات خبر
 (محصول بیت) اگر دوسته یول ایلتمک یعنی واصل اولمق ممکن و مبسر دکل ایسه یارلق
 و دوستلق شرطیدر طابنده اولمک (یعنی وصال مبسر دکل ایسه عشقیله فرافتده
 اولمک کرک (حاصلی عاشقه لایق اولان آتش محبتیله یانوب کول اولمق و محبتنی ترك
 ایلمکدر * رباعی * خیرم چو نمساند یش ازین تدبیرم * خصم ارهمه شمشیر زند یانیرم *
 خیرم فعل مضارع متکلم وحده (و یا فعل امر متکلم وحده قالقارم (و یا قالقایم (چو ادات
 تعلیل (نمساند فعل نفی ماضی مفرد غائب قالدیدی دیمکدر (پیش با عربیت کسر یله زیاده
 معناسنه در (بونده غیر معناسنی متضعددر (ازین بیت ثانی به اشارتدر (تدبیر نمائندک فاعلی
 (خصمدن جنس خصم (و یا اسم جمع مراددر (و همه اکافیددر (شمشیره (و تیره دکل بهضایلر
 ظن ایلدیکی کبی (یا حرف عطف (و تیر شمشیر معطوفدر (بعضی نسخه ده (با و اقدر
 بر نقطه ایله مع معناسنه تیر ایله دیمک اولور (میم معناده زند فعلانه مقیددر زندم تقدیرده
 (محصول بیت) قالقارم و یا قالقایم چونکه بوندن غیر تدبیرم قالدیدی کر کسه جمیع رقبا
 و خصما بکا فلیج اورالر و کر کسه اوق و یا بکا فلیجه اوق اورالر (یعنی بنی قتل ایچون بکایراق
 او شوره لر * کردست رسد که استیش کیرم * ورنه بروم براستانش میرم * کردست رسد اگر
 ال ایریشورسه (یعنی ممکن اولورسه (که حرف بیان (استین کیرمک مقدم مفعول و شین
 ضمیر دله مذکور اولان جانانه راجعدر (کیرم فعل مضارع متکلم وحده در بونده طوتام دیمکدر

ردشمنی

شقیبزان اهل تقلید و اهل

ل نیندورنه خوبان از نیاز

هل دل غافل نیند

مطلب

زداین سید غلی

ردسروری

ردشمنی

ردشمنی

(بوشرطیه نك جوانی محذوف در فیهما و نعمت دیجك در (ورنه والا معناسنه در) بروم فعل مضارع متكام وحده در رویدن (بحرف استعمال) (استان معروف) (وشین بنه جانانه را جعفر (میرم فعل مضارع متكام وحده در میریدن اولور دیمكدر (محصول بیت) قالقارم پس الم ایریشورسه که یکنی طو توب یایشم (یعنی جانانه واصل اولام فیهما و نعمت والا وارورم ایشکنده جان ووروب اولورم حاصلی یا وصاله حیات بولورم ویا فرا قیله ممان ایکسیده عاشقه نسبت سعادت ایدر * متعلقانش را که نظر در کار او بود و شفقت بروز کارا و بندش دادند و بندش نهادند سودی نداشت * متعلقانش را را اادات تخصیص متعلقنك دیمكدر (که حرف رابط صفت) (در حرف صله) (کارا اولامیه نك ایشنه یعنی له سته ایدی) شفقت شین و فوافك فتحه لیه مرحت دیمكدر (با حرف صله) (روز کار اولامیه در احوال و اطوار دیمكدر) (پند باء عجمه نصیحت) (و بند باء عریله قید و حبس دیمكدر) (سودی یا حرف تنکیر) (نداشت فعل نفی استقبال مفرد غائب طو غدی) (یعنی ایلدی) (محصول ترکیب) متعلقنك که نظری نك ایشنه ایدی یعنی ایلکینه وله سته ایدی یعنی هر وجهه او که بغنی استرل ایدی و احوال و اطوار نه شفقت و مرحتلری و ار ایدی بو که پند و یردیله و او سته زنجیر و بوقاغی قودیلری یعنی اور دیلر فاده طو غدی یعنی ویرمندی نظر در کار او بود که معناسنی نك ایشنه انلرک نظری و ار ایدی یعنی انی کوروب کوزه دیرل ایدی دیرلر مقصود چه بیان ایده مملشر * بیت * دردا که طبیب صبر می فرماید * وین نفس حریص را شکر می باید * صبر ایهام طریقله مذکور در بری آرام و قرار معناسنه بریسیده بر آچی اوت که بعضی حجامه شادر و از اوزره سرنگون صار قدرلر که قورو میوب یشاروب طورلریکن بو نك اصلی بانك که سریله در (نفس حریص بیانیه) (و را حرف صله) (می باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمكدر) (محصول بیت) (دردا و حسرتا که طبیب عشق صبر پیورر اما بو نفس حریصه شکر کرک) (یعنی احبا و دوستان محبت جانان ترکیبی بکالقا ایدرلر بوا یسه زهر قائل و سم هلاهل در نفس بو که تحمل ایلر بلکه حاله مناسب ملایم نسنه استر) (یعنی وصال جانان * مشوی * آن شنیدی که شاهی بنهفت * بادل از دست رفته می گفت * (آن شنیدی استفهام در مخا طبدن) (که حرف بیان) (شاهی یا حرف وحدت) (با حرف ظرف) (و نهفت نونك و هانك ضمیر لیه کبرلی دیمكدر مخفی معناسنه) (با حرف صله) (دل از دست رفته کوکلی الندن کتمش) (یعنی عاشق) (رفته ده یا حرف وحدت و ها حرف توسل ایکی یاله می گفته متعلقدر) (محصول بیت) (انی اینتدی که بر محبوب مخفی چه یعنی تنهاده کنديك کوکلی الندن کتمش یعنی عاشقند سو یلردی مقول قول کلر بیتدر * تازا قدر خویشن باشد * پیش چشم چه قدر من باشد * تا حرف توقیت (تراسنك دیمكدر تخصیص معناسنی افاده ایدر) (پیش چشمت لامیه) (محصول بیت) (جانان بیچاره سته دیر مادام که سنك کندي قدرك اولور) (یعنی مادام که سن کندي قدرکله و شانکله مقید اوله سین سنك چشمك فتنده بنم نه قدرم و نه شانم اولور) (حاصلی سن کنديکله مقید اولوب بلکه کوزك و کوکلك و ظاهر و باطنك بنم محبت و عشقه مقید اولمق کرک سین که سنك قنکده بنم مقدارم اوله * پادشه زاده را که مطمح نظر او بود خبر کردند که جوانی بر سر این میدان مداومت می نماید خوش طبع و شیرین زبان سخنهای لطیف و نکته های غریب از وی شنیدیم چنین معلوم میشود که شوری در سروسوزی در دل دارد که شیدا صفت می نماید پسرد آست که دل آویخته اوست و این کرد بلا انگیزه او مرکب بجانب اوراند جوان چون دید که شاه زاده بتزیدک او عزیم آمدن دار دیگر است و میگفت * (پادشه زاده را) (را اادات مفعول) (که حرف رابط صفت) (مطمح نظر اولامیه لدر) (عاشق جوانك بلند نظر کا می معناسنه در) (که حرف بیان) (جوانی

(یا حرف وحدت) مداومت ملازمت معناسنه در (خوش طبع) و شیرین زبان وصف ترکیب لر در
 سخنهای لطیف و نکته‌های غریب بیانیه لر در (شوری و سوزی یاری حرف وحدت) (و یا تنکیر) که
 حرف تعلیل (شیدا صفت وصف ترکیبی که حرف بیان) (دل آویخته وصف ترکیبی در) (واو ضمیرینه
 اضافت لامیه در معنا شاهزاده نك دل آویخته سیدر یعنی کوکلی اکا متعلقدر) (کرد بلا بیانیه
 کرد بلا دن مراد عشق جواندر) (انکبخته اولامیه یعنی شاهزاده نك قوپارلمشی در) (مرکب راندك
 مقدم مفعول صریحیدر) (و بجانب غیر صریحی) (واویه اضافت لامیه) (اودن مراد جوان عاشقدر
 (راند فعل ماضی مفرد غائبدر سوردی معناسنه) (عزم آمدن مصدرک مثلث اضافتیدر کلك یتق
 دیمکدر) (محصول ترکیب) (پادشاهزاده به که جوانک بلند نظر کاهی ایدی یعنی منظور نظری
 ایدی خبر ایلدیلر و دیدیلر بر جوان بومیدان اوچنده مداومت و ملازمت کو ستر خوش طبع
 و شیرین زبان لطیف سوزل و غریب نکته‌لر اندن ایشیدیرز شویله معلومدر که باشند بر شوری
 و سوداسی و کویکنده بر سوز و کدازی وار که شیدا صفت و عاشق کی کورنور شهرزاده یلدیکه
 نك دل آویخته سیدر یعنی مبتلا و گرفتار یدر یعنی جوانک کوکلی اکا مقیددر و بوبلا تیزی
 نك قوپارلمشیدر یعنی بویلابی اول پیدا ایلش در آتی شاهزاده جوانک جانبزه سوردی جوان
 چون کوردیکه شاهزاده نك جانبزه یعنی یاننه کلك قصدین طوتار یعنی ایلر اغلادی و دیدی
 * بیت * آن کس که مر ابکشت باز آمد پیش * مانا که داش بسوخت برکشته خویش *
 (بازادات ناکید در ویا کرو معناسنه) (پشقت معناسنه در) (مانا عریده کانه معناسنه در بکرز
 دیمکدر) (بر حرف صله یا معناسنه) (محصول بیت) (اول کیمسه که بنی قتل ایلدی یاننه کلدی
 ویا کرو یاننه کلدی بوکباشندن بکرز که مقتولانه یانیدی ویا قلدی یعنی عاشق بیچاره سنه
 رحم ایلدی * چندان که ملاطفت کرد و پرسیدش که از کجایی و چه نام داری و چه صنعت
 دانی جوان در قعر بحر مودت چنان غریق بود که بحال دم زدن نداشت * غریق پیونده
 فعل مفعول معناسنه در یعنی غرق اولمش حاصلی بوغلمش دیمکدر) (محصول ترکیب) (شاهزاده
 اولقدر که ملاطفت و ملائمت ایلدی و صور دیکه نبردن سین و نامک در و نه صنعت یلور سین
 جوان محبت در یاسنک دیننه شویله غرق اولمشیدیکه نفس اورمغه بحالی بوغیددی حاصلی
 هیچ نکلنه قدرتی بوغیددی * بیت * اگر خود هفت سب از بخوانی * چو آشتی الف بی تی
 ندانی * سبع سبک ضعیله و بانک سکونیه ییدن بره درلر) (نمن ناك ضعی و میم سکونیه
 سکرزدن بره درلر) (و هفت سبع تمام محکفدن کایتدر زیرا حجاج ظلم زماننده قرآنی یدی
 اجزایه تقسیم ایلدیلر اندن صکره بردخی اوتوزا جزایه بس ناسکیدی محکف دیکلری اول
 یدی اجزایه مجموعندن عبارتدر شرعه الاسلامده یازمشدر که بر کیمسه قرآنی بوییدی اجزا
 ترتیبی اوزره اوقوسه اندن صکره دعا ایلسه الله تعالی امریله دعاسی مقبول اولور جمعه کونی
 اولندن سوره انعامه دك وسبت کونی سوره انعامدن سوره بونسه دك واحد کونی سوره بونسن
 سوره طه یله دك وائین کونی طه دن سوره عنکبوتیه دك وثلثا کونی عنکبوتدن سوره زمر دك
 واربعه کونی سوره زمر دن سوره واقعه یله دك وخیس کونی واقعه دن آخره دك) (آشتی
 فعل مانعی مفرد مخاطب پریشان حال اولدک دیمکدر) (بی تی یا یله اسلوب مجمدر و الف ایله
 باناسلوب عربدر) (پس بی تی یا یله غلط مشهوردر دین غلط سوبلش) (محصول بیت) (اگر
 خود هفت سبعی یعنی تمام محکف شیرینی از برا و قورسک یعنی حافظ قرآن اولورسک چونکه
 عشق آفته سی و آشفته سی اولدک) (الی وایی وایی بیلزسک یعنی عشق دیوانه سی اولجده
 هب یلدیکه کی اونودر سین دیمکدر خطاب عموم اوزره در * شاهزاده گفت که بامن سخن چرا

و زبان سینه علی

سبع قرآن
مضاب

نکون که هم از حلقه در ویشانم بلکه حلقه بکوش ایشانم آنکه بقوت استیناس محبوب
از میان تلاطم امواج محبت سر بر آورد و گفت * آنکه اندن صکره دیمکدر (با حرف سبب
(قوت استیناس محبوب لامیه لر در) استیناس استعمال باشند مصدر در انس طلب اینک
دیمکدر بونده مراد بقینلکدر (میان تلاطم امواج محبت لامیه لر در) تلاطم تفاعل باشند
مصدر در بر پریش طوقوشقی امواج بر پریش طوقوشد بغی کبی (سر بر آورد باشند قادر دی
(محصول ترکیب) شاه زاده جوانه دیدی بنه نچون سوزین سین که بنده در ویشار
حلقه سدنم یعنی انلردنم بلکه انلرک حلقه بکوش بنده سیم اندن صکره جوان محبوبک
قوت استیناسی سببیله محبت امواجی تلاطمی اورته سدن یعنی محبت دریاسی امواجی طوقوششی
اراسدن کلام مجاز در تأمل تدبر باشند قادر دی ویدی * بیت * عجبت باوجودت که
وجود من بماند * تو بکنن اندر آبی و مر اسمن بماند * بکنن با حرف صله (و کنت مصدر در
نکلم معناسنه) اندر بانک معناسنی تأکید ایدر (آبی فعل مضارع مفرد مخاطب ایدر آید ندن
(بماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر مانید ندن ماند ندن دیدنر خطا ایلدیلر
(محصول بیت) مجیدر که سنک وجودگاه که بنم وجودم قاله یعنی سنک فتکده بنمحو اولور مکه
شدن اثر وجود قانسان سننکله کله سین ویکا سوز قاله بوجمدر (حاصلی سننکله
کدکد نصکره بنده سوز سوزیکه محال قالمی مجیدر * این بگفت ونعره یزدو جان بحق
تسلیم کرد * نعره یا حرف وحدت اوهمزه حرف توسل (محصول ترکیب) جوان بوییتی
سویلدی و بر نعره آوردی و جانی خدایه تسلیم ایلدی رحمة الله علیه * بیت * عجب از کشته
نیاشد بدر حیمه دوست * عجب از زنده که چون جان بدر آورد سلیم * محصول بیت (دوسنک
خمیه سی قبوسنده کشته اولندن عجب دکل یعنی انده قتل اولندن تعجب اینک اولماز زرقانی بریدر
بلکه عجب زنده دندر که نچیه جانی اندن سلیم چیقاردی حاصلی اول قتل برندن جانی سلامته
خلاص ایدوب قورتره انده در تعجب انده قتل اولانده دکلدر * حکایت * یکی از متعلمان جل
بهشتی داشت و معلم از آنجا که حسن بشریت با حسن بشره او میلی داشت بمناسبتی که غائب
اوقات درین سخن بودیکه * معلم او کریمچی به دیرلر (و معلم او کریمچی به) بهجت بالک
و میک فتحه لرله حسن و جمال معناسنه در (حسن بشریت لامیه در) حسن بونده ادراک معناسنه در
بشرک حسی یعنی انسان ادراکی (با حرف صله) حسن بشره لامیه (بشره بانک و شیک فتحه لرله
انسان در یسنک یوزینه دیرلر حسن بشره به میلی حسن بشریت به تخصیص ایلدی زیرا سائر
حیواناته حسن بشره به میل اولماز دیمشدر (با حرف ظرف) مشابه مرتبه دیمکدر (و با حرف وحدت
(که حرف بیان) (محصول ترکیب) تعلملردن برینک زیاده حسن و جمالی و ارایدی و معلم اولماقده نکه
حسن بشریتدر یعنی مرتبه بشریتدن انک حسن بشره سنه میلی و ارایدی بر مرتبه که اکثر
اوقات بوسوزده ایدیکه * قطعه * نه انچنان بوشغول ای بهشتی روی * که یاد خویشتم در ضمیر
می آید * بهشتی روی وصف ترکیبدر اهل جنت یوزلی معناسنه (یا حرف نسبتدر) (که حرف
بیان) یاد خویشتن لامیه کندی یاد می کندی اکفی (می معنی جهشده ضمیر مقیددر
(ضمیر بونده خاطر معناسنه در) (محصول بیت) ای اهل جنت یوزلی سکا انجلین مشغول
دکلم که کنیدی اکفی خاطرمه کله یعنی سکا شویله مقید و مشغولمکه کنیدی فراوش ایشتم
* زدیدنت نتوانم کدیده بردوزم * و کر مقابله بینم که تیری آید * بر حرف تأکید (دوزم فعل
مضارع منکلم وحده دیکم دیمکدر کوزنی یومقدن کایتدر (مقابله تقدیری از مقابله در ضرورت
وزن ایچون حذف و ایصال ایلدی (محصول بیت) سنی کورمدن کوزم دیکه و یومغه قادر

زد شرح جیمه

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

رهن وونی ضعیف معنای

در هر بی

دکلم یعنی سکایه مغه قادر دکلم واکر کوریم که فارشدن اوق کلور حاصلی سندن کوزیمی بر دم
 ارمغه قادر دکلم (دوزمی دزیدن اشتقاق ایلک کرک) (دوختن سندن اشتقاق ایلنر خطا
 ایلنر * باری بسر گفت آچین که در آداب درسم اجتهاد میکنی در آداب نفسم هم نظری
 فرمای که اگر در اخلاق ناپسندی می بینی که مرا آن پسندیده نماید برانم مطلع کردن
 تا تبدیل آن مشغول شوم گفت ای سر این از دیگری پرس که آن نظر که مرا با تست جز هنر
 نمی بینم * باری یا حرف وحدت بر کره دیمکدر (اجتهاد سعی و کوشش دیمکدر) (نظری
 یا حرف وحدت) (ناپسندی یا حرف وحدت) (کردن فعل امر مفرد مخاطب) (کردنیدن تصبیر
 معنای سبیل دیمکدر الف و نون ادات تعدیه در (محصول ترکیب) بر کره اولان معلمه دیدی آنچنین که
 آداب در سنده سعی و کوشش ایدرسین آداب نفسمه ده بر نظر بیور که اگر اخلاقه بر نام معقول
 کوررسک که بکا اول معقول کورینور اول ناپسندک اوزریند یعنی اکابنی مطلع ایلنه تا کیم انک تبدیلنه
 مشغول اولیم معلم دیدی ای اوغل بونی غیر بدن صور که اول نظر که بنم سکادر سنده هنر دن
 خبری نسنه کوریم * قطعه * چشم بداندیش که برکنده باد * عیب نماید هنرش در نظر *
 (که برکنده باد جمله مترضه دعاء علیه در) (کنندن فارغی و قوهرق و یولاق معنای سنده در بونده
 قوهرمقن مراد چیقار مقدر چیقمش اولسون دیمکدر (هنرشک شبی معنای سنده نظر معقید در
 (محصول بیت) عدوئک کوزی که چیقمش اولسون انک نظر نده هنر عیب کورینور زبر اچشم
 عداوتنه ناظر در * ورهزی داری و هفتاد عیب * دوست نبدن بجزان یک هنر * وروا و یونک کی
 برلده استدر انک معنای افاده ایدرو اما اگر تقدیر نده در (هنر یا حرف وحدت) (محصول بیت)
 بداندیشک حالی مذکور کیدر اما اگر رهنرک واریسه ویتش عیبک دوست کورمز اول بر هنر دن
 غیرینی زیرا چشم مودنه ناظر در (بونده قطعه برینه بیت یا زانلر قطعه ایلنه بیستی فرق ایلنر ایش
 (بیت ناندیشک اولنده ورینه و ایلله کر یا زانلر کافله صحیح نسخ نه مخالف یازد قلر دن خبری
 معنی جهشته و هن وونی وار * حکایت * شی یاد دارم که یار عزیم از در در آمد چنان بی اختیار
 از جای بر آمد که چراغم باستین کشته شد * (محصول ترکیب) خاطر مده در که بر کجه یار
 عز بزد قیومدن ایجری کردی حیرتمدن شولیه بی اختیار یرمدن قافله مکه یکله چراغ سو بندی
 * بیت * سری طیف من یجلو بطلمه الدجی * شکفت آمداز بختم که این دولت از یکج * سری
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب کجه کلدی دیمکدر (طیف طائف قفیله خیال معنای سنده در حافظ مرفوع
 فاعل سرادر مضاف در (من موصوله) (یجاو فعل مضارع مفرد مذکر غائب در نصرباینک ناقص
 واو بسندن یکشف دیمکدر آچار معنای سنده فاعلی تحتند منه راجع ضمیر در جمله فعلیه اعراب دن
 محلی بوق صله سیدر اسم موصول اسم موصول صیله سیله اعراب دن محلا بحر و مضاف الیه بدر
 طیفک (یا حرف جر یجلو به تعاق) (طاعت بوز در وجه معنای سنده ضمیر بحر و رفته راجع در) (دجی دالک
 ضمی و جیم قفیله قرا کوغه درل تقدیر انصوب مفعول یجلو در شکفت شینک و کاف عربینک
 کسری و ضمیمه لغتدر بحب معنای سنده (که حرف بیان) (محصول بیت) (طاعتیه کجه قرا کلفنی کشف
 ایلنک کجه خیالی کاسی کانه که اول وقتده جانان کلدی کنی استبع ایدر و ایاتی خیالنه اسناد ایدر
 طلمدن بکا بحب کلدیکه بود دولت قندن طلوع و ظهور ایلدی یعنی جالک بو وقتده کلدی کنی
 استبعاد و استغراب ایدر کانه که سعادت غیر مترقبه در بو بیت بحر طویلاک ایکنجی ضربند در و یونک
 کبی شعره ملمع دیرل و بو عربی مصراع حضرت شیخ بر عربی غزلندن بر بیتک مصراع اول ایدر
 و مصراع ثانیسی (وسایل المقلین صباح) * بدشت و عتاب آغاز کرد که مراد حال که دیدی چراغ
 را نکشتن کتم کان بر دمکد افتاب بر آمد و نرظ یفلان گفته اند * (محصول ترکیب) (جانان او توردی

و عتاب و خطاب ایلمکه باشدی فی الحال که بنی کوردک چراغی سویندر دک دیدم ای جانان ظن
ایلد مکه افتاب طلوع ایلدی ودخی ظریفلر دیمشله * قطعه * کر کرانی به پیش شمع اید *
خبرش اندر میان جمع بکش * کرانی (یا حرف وحدت برشی ثقیل دیمکدر بس رجل تقدیر
ایدن یعنی رجل ثقیل دین وهم ایش (خبر فعل امر مفرد مخاطبدر خبریدن قاق دیمکدر
(خاصشدن اخذ ایدلر سهوا بملشله (شین ضمیر کرانه راجعدر و معنادر بکش فعلنه مقیددر ضمیر
منصوب متصل معنایند بوا عرابه ذهاب اولانی ردایان هر دود ایش (بکش فعل امر مفرد
مخاطبدر اغتده اولدور یعنی قتل ایله دیمکدر اما بونده مراد دفع ایله دیمکدر (محصول بیت) اگر
بر ثقیل شیء شمع اوکنه کلوب ضیاسنه مانع اولور سه قاق اولشی ثقیلی جماعت مجلس
اوره سنده شمع اوکنندن دفع ایله یعنی کیدر * ورشکر خنده ایست شیرین اب * آستینش
بکبر و شمع بکش * ورمعطف و قدر کره (شکر خنده وصف ترکیبدر طانی کوشلی دیمکدر (همزه
حرف مجتلبه و یا حرف وحدت (شیرین وصف ترکیبدر (شکر خنده به صفت (محصول بیت)
واکر مذکور کران شکر خنده شیرین اب ایسه آستین طوت و شعی سویندر زرا بو
آفتابدر بووار ایکن شمع احتیاج اولماز * حکایت * یکی دوستی رامد آنها دیده بود گفت
بجایی که مشتاقیم گفت مشتاقی به که ملولی * دوستی (یا حرف وحدت (ورا ادات مفعول (مدتها
ادات جمعدر نیجه مدت دیمکدر (گفت یکی دیدی دوستنه (بجایی یا ضمیر خطاب (که حرف
بیان مشتاقیم یا ویم ضمیر متکلم مع غیردر (گفت دوست دیدی (مشتاقی (یا حرف مصدر
(به یک (که من تفضیلیه معناینددر (ملولی یا حرف مصدر (محصول ترکیب) ریزی بر سودی کنی نیجه
زمان کورمیش ایدی سودیکنه دیدی کوردیکی حینده قنده سنکد مشتاقیز یعنی سنی چوقدن
کورمیک اولده دیدی مشتاقی یکدر ملولاقدن یعنی صبق کورب اوصائب ملول اولمقدن سیرک
کورب مشتاق اولقی یکدر * مثنوی * دیر آمدی ای نکار سر مست * زودت ندیم دامن از دست *
دیر کج دیمکدر (نکار سر مست بیانیه سر مست اغتده باشی مست دیمکدر اما استعمالده بی پروا هوایی
معناینددر (زودتیر دیمکدر مقابل دیردر (و تا ضمیر خطاب (ندیم فعل نفی متکلم مستقبل مع غیره
ویرمز یعنی صالی ویرمز (محصول بیت) ای بی پروا هوایی نکار کج کلدک بس بویه اولجه
الذن اتککی تیر قویور مرز یعنی تیر کتمکه مانع اولورز * معشوقه که دیر دیر بیند * آخر کم
از آن که سیر بیند * معشوقه ها علامت نقلدر عرضه ده و غیرده اولدیگی کبی یعنی عریندن عجمی به
نقلک علامتیدر (پس معشوقه اختیار ایلدی معشوق او زره ضرورت وزن ایچوندن دین
بومعنا به واصل دکل ایش (که حرف رابط صفت (بیند فعل مضارع جمع غایبدر بیندندن
کوررلر دیمکدر (آخر ادات تأکید و تقریردر و فارسیدر عربی دکل (کم از آن بوعبارت ادات
استفهامده مستعملدر اندن کسکمی یعنی اندن قالورمی دیجک یدر (که حرف بیان (سیر
توق دیمکدر (محصول بیت) جانانی که کج کج کوررلر یعنی سیرک سیرایدرلر اندن کسکمیدر
و اندن قالورمیکه توق کوررلر یعنی سیرک کوروب مشتاق اولقی صبق کوروب اوصائبمقدن کسکمی
و اندن قالورمی دیمکدر (پس بوعبارت معنایند که میدراخی دین و اخرا ندن کم میدر که
طوق کوررلر دین زیاده ابهام ایلمشله * شکایت * شاهد که بار فغان آید بجا کردن آمدست
بحکم آن که از غیرت و مضاده یاران خالی نباشد * مضاده مفاعله بایندن مصدردر (نیجه
نسخه ده یاران افطی موجود اولد یغیچون یازادی بعض نسخه ده مضادک تاسی مطول
بواندی علی کل حال یارانه مضاددر موجود اولد یعنی یده آن عبارتنی اراد ایلیوب و بحکم
یعنی ساکن اوقوبوب معنایند بدیدیلر و نگاه هیچ وقوفلری بوغیش (محصول ترکیب)

رد سروری

رد این سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

دابر که رفیق بلیله کله جفا ایلمکه کلتش در اول علتله که یار ائک یعنی عشاقک غیرت وضدیتدن
 خالی اول ز بو کلامی حضرت شیخک جانانی کیجه تنها کلد یکنه کوره در فقدر * بیت *

اذا جئتني في رفقة لتزورني * وان جئت في صلح فانت محارب * اذا اسمدر ظرف مستقبله شرطی
 متضمن (جئت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب) (ونون حرف وقایه) (ویاغیر منصوب متصل
 کما یتدر متکلمدن) (فی حرف جر ماقبله متعلق) (رفقة رانک ضمی و کسر بلیله رفیقک جمع بدر
 یولداشلدیمکدر) (لتزورنی لام حرف جر جئتیه متعلق) (تزور فعل مضارع ان مقدر ایله
 منصوب) (ونون حرف وقایه) (ویاغیر متکلم) (وان جئت بونک کبی برلده واور حرف عطفدر
 خبری قشده ان لم یچی وان جئتنی تقدیرنده اما جهور قشده حرف حالدر بونک کبی برلده
 ان حرفته معنای شرطیتدن منسلخ حرف وصل دیرلر) (فی صلح ماقبله متعلقدر) (فانت فاجواب
 وجزایه داخل اولان حرفدر) (انت ضمیر مر فوع منفصل محلا مر فوع مبتدا) (محارب
 اسم فاعلدر مفاعله یاغیر لفظا مر فوع خبر مبتدا در وجهه اسمیه اعرابدن محلی بوق
 جواب اذادر) (محصول بیت) (جانانده خطاب یورر حقان بکار رفیق بلیله ارا سنده یعنی انلرله بلیله
 کلسک بنی زیارت ایلمکک ایچون صلحده ده کلور سک یعنی مصالحه طریقته ده کلور سک
 سن صواشچی سین زیرا انلرله بلیله کلسک شقاق وخلاف عشاقه باعذر * قطعه * بیک نفس که
 بر آمیخت یاربا اغیار * بسی نمائند که غیرت وجود من بکشد * باحرف ظرف) (ویا حرف زائد
) (بیک نفس بر دم و بر ساعت دیمکدر) (که حرف بیان) (بر حرف تأکید) (آمیخت فعل ماضی
 مفرد غائب قرشدی دیمکدر) (یار فاعلدر) (باحرف مصاحبت) (اغیار غیرک جمعیدر رفیقار
 مراد در) (بسی یا اصلیه ایله چوق دیمکدر) (نمائند فعل نفی ماضی مفرد غائب قائمدر
 لیکن مقصود زمان استقبالدر) (که حرف بیان) (غیرت مبتدا) (وجود من لایمه و مبتداء ثانی
) (بکشد بانک کسر بلیله فعل مضارع مفرد غائب خبر ثانی و ثانی خبر بلیله خبر اول) (محصول بیت)
 بر دم و بر ساعتکه یار اغیار ایله مختلط اولدی چوق زمان قلماز که غیرت بنم وجودی قتل ایدر
 یعنی هلاک ایدر * بخنده گفت که من شمع جمع ای سعیدی * مرا ازان چه که پروانه خوبشتن
 بکشد * شمع جمع لایمه یعنی بن جمیع عشاقک محبوبیم کیسه به مخصوص دکم) (محصول بیت) (جانان
 مذکور بیتک مصموننی بدن ایشید یچک خنده ایله دیدی بن مجلس عشاقک شمعیم ای سعیدی
 یعنی سکا و غیره مخصوص دکم بکا اندن نه ضررونه زیان مقرب اولور که پروانه کند بنی
 شمع اوروب بال و پر بنی یاقوب وجود بنی هلاک ایلر یعنی بکا نسبت سن شمعنه نسبت پروانه
 کبی سین) (بنم بوزیک طایم واردر عالمده بریده سعیدر) (بکشدک یاسنی ضمه قید ایدن لر و سبیل
 ایشلر * حکایت * یاددارم که در ایام پیشین من و دوستی چود و مغز بادام در پوستی صحبت داشتیم
 ناکاه اتفاق سفر افتاد پس از مدتی که باز آمد عتاب آغاز کرد که در بن مدت قاصدی نفرستادی
 گفتیم در بغ آدم که دیده قاصد بحمال توروشتن کرد و من محروم باشم * (پیشین باحرف نسبت
 ونون حرف تأکید) (دوستی) (و پوستی یاری حرف وحدتدر اتفاق سفر لایمه در) (قاف سکونله
 اوقفور دین سهواش) (قاصد بونده بیک معناسنده در) (ویا حرف وحدت) (نفرستادی
 فعل نفی ماضی مفرد مخاطب کوندر مدک دیمکدر) (محصول ترکیب) (خاطر مدده در که اولکی ایامده
 یعنی جوانلیم زماننده بن بردوستله یعنی محبوبله ایکی با-ام ایچی کبی بر پوستک ایچنده یعنی ایکی
 بادام ایچی بر قافده نیجه که منحدوصق اولور سه بر آنکله بویله ایدک کال اتحاد و اتفاقدن کنایتدر صحبت
 طواریق دیمکدن غرض صاحبک دیمکدر ناکاه اتفاق سفر واقع اولدی بر نیجه مدتدن صکره که
 کرو سفر دن کلدی بکا عتاب و خطاب ایلمکه باشلدی که بوقدر مدنده بکا بریک ارسال ایلمک

ردای سعیدی و سروری
 فیه تأمل
 للطابع
 رد سروری

ددم که با حیف کادی که فاعلک کوزی سنک جالکله روشن اوله و بن محروم اولم * دسه *

یاردیرینه مرا کوزبان توبه مده * که مرا توبه بشمشیر نخواهد بودن * یاردیرینه بیایسه (دیرافتده
چوقدن و کچمه ناسنه در (و یا حرف نسبت (و تون و ها حرف تأکید (کو فاعل امر مفرد مخاطب دردی
دیگدر یاردیرینه مقدم مفعولیدر (و بعضیلر یاردیرینه منادادر و کو امر به مخاطب اولدر
و مفعول مخذوف جانا در (تقدیری ای یاردیرینه سوله جانا (و بعضیلر دیدیلر که کو بونده
تأکید افاده ایدر انجق (پس معنی آسان اولور تأمل تدر (که حرف تعلیل حاصلی مصراع ثانی
مقام تعلیلده در (محصول یت) بر مخاطب تجرید ایدوب بیوررای فلان یاردیرینه سوله بکا
زباله توبه و یرمه بویه در (یا خود ای یاردیرینه سوله جانا بکا زباله توبه و یرمه ای جانا (یعنی
مخبرتی ترک ایله دمه کانه که فاعل ارسال ایلد کی چون جانا بوکاطع ایدر که بنی سومر سین یوخسه
بر فاعل ارسال ایلد دیو (یا خود معنی ای یاردیرینه بکا زباله توبه و یرمه دیمک اوله یعنی فاعل
ارسال ایلد کی چون بنی سومر سین دمه کانه که بویه دیدیکی جانا نلک ترک عشقنه توبه و یرمه سیدر
(زیرا بکا شمشیر ایله توبه اولم سدر (یعنی اوستمه شمشیر دوتسک بن سنک عشقن توبه ایلم
دیگدر ظاهر بوینک سباق و سباق چوقلق مناسبتی کورنم تدر * رشکم آید که کسی سیر نظر در
تو کند * باز کوبنه که کس سیر نخواهد بودن * رشک بونده غیرت معنا سنه در غبطه مناسنه اخذ
ایلمن مراد بینه و اصل دکل اعش (سیر افنده توق دیگدر اما بونک کی پرلده دویجه دیگدر
(در تدر حرف صله (توسن (نه ادات اضرب در (سیر نظر در تو کند دن (و که حرف تعلیل
(نخواهد بودن ایکی برده بله اولم سدر مناسنه در (محصول یت) بکا غیرت کلور کدر کیسه
سکا طوینجه نظر ایایسه یعنی سنی طوینجه کورینه درم که بویه دکل یعنی بکا حسد کلر (زیرا
کیسه سنی طوینجه کورمن یعنی سکا تدر بقسه بر کیسه کورمن طویمن (بوایکی بیت اوایده
قطعه یرینه بیت یازا نلر سهو ایشلر (ومده دهید ندن مشتقردن دینلر خطا یاشلر
زیرا دادندن ماضی ایله اسم مفعولدن غیرتی سنه مشتق اولر (سیر نظر وصف ترکیبی در دین
بیک مناسنه طوینجه نظر صالمش (نه که کس سیرینه کانه کس سیر یازان جمیع متونه مخالف
بازمش * حکایت * دانشمندی را دیدم بحبت شخصی رفتار و راضی از و گفتار جور
فر او ان بردی و تحمل تی کران کردی باری بطریق نصیحتش کفتم دانم که ترادر بحبت این منظور
علی نیست و بنای مودت رزائی نه با وجود این معنی لایق قدر علم باشد خود را متهم کردن و جور
دادن بردن گفت ای یارد دست عتاب از دامن روزگارم دار که بارها درین مصلحت که تو کوئی
اندیشه کردم صبر بر جفا ای اوسه لمت نماید که صبر از و حکیمان گفته اند که دل بر مجاهده نهادن آسان
ترست که چشم از مشاهده بر کرفتن * علی رزائی باری حرف وحدت و یا حرف تنکیر (دست عتاب
(و دامن روزگار اضافت لری بیایه لدر مجازا (بردار طوب یعنی چک (که حرف تعلیل (بارها کراله
دیگدر (که صبر از و که من تفضیلیه مناسنه در که چشم که ینسه من تفضیلیه مناسنه در
(محصول ترکیب) را دانشمندی کوردم بر شخصک محبتنه رفتار یعنی مبتلا و اندن رفتاره راغنی یعنی
همان مصاحبتنه راضی و قائل غیری سنه استزدی چوق جور و جفا کو تورردی (یعنی چکر دی
و نه با یتنم تحمل ایدر دی بر کره اکا نصیحت طریقله دیدم باور مکه سنک بوم منظورک
محبتنه بر علک و غرضک یوقدر و بنه و دیک برزات نفسانی اوزره دکلدر بومعنی وجودیله
یعنی بونک برله که علما قدرینه لایق دکلدر کشتی کند بنی منهم ایلک و ادب سزلر جور بنی
چکمک دانشمند بویندی ایشید یچک دیدی ای یار عتاب ب البنی روزگارم اتکندن چک
یعنی عتابی ترک ایله بنی ازار ایله (زیرا کراله بومصلحتنه که سن دیرسین فکر ایلمن اکران

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی و سروری

دستوروی و شعی

رد این سید علی

اِنَّ جَفَا سَنَه سِر اسارق کورینور که اندن یسه یعنی اتی ترک ایلک بلا سَنَه صبر ایلادن
اِنَّک بلا سَنَه صبر ایلک آسانز قدر (و حکما دیملردر کولکی مجاهده وزجت عشقه قومق
قولار قدر جسمی مشاهده جلال جانندن قادر مقدر * مثنوی * آن که بی او بسر نشاید برد *
کرجفای کند بیاید برد * بسر یا حرف صله (نشاید لایق دکل یعنی ممکن دکل) برد
مصدر معناسنه در (بیاید کر کدر دیمکدر برد یعنی بردن) (محصول بیت) اول کیمسه که
آنسز عمری پایانه ایلتمک اولمز (یعنی آنسز دیر لست و کچنمک اولمز از حاصلی آنسز اولق
ممکن دکل اگر جفا ایدرسه کوتورمک کرک) (یعنی جویند نجل ایلک کرک * هر که دل پیش
دلبری دارد * ریش در دست دیگری دارد) (محصول بیت) هر کیمسه که کولکی بردابر
او کند و یا تنده طور یعنی کولکی بردابر و بر مشدر صقان غیر ینک النده طور حاصلی
هر کیم که کرکلی بردابر و بر مشدر صقان غیر ینک النده و بر مشدر که محویدر بعض
نسخه ده بوییت واقعدر اگر چه که قافیه سی عیلیلدر فندیر * آهوی پالهنک در کردن
* نرواد بخویشتن رنق * آهوی یا حرف وحدت (پالهنک اصلنده پالاهنک ایدی چلیر
ویولار معناسنه) (محصول بیت) کردند پالهنک اولمز آهو کندی اختیاریله استدی
ره کتمکه قادر دکلدر قصه دن حصه بودر که کردند یولار اولان آهو نیچه کندی کندی به
کولکی استدی یکی ره کیمکه مالک دکل ایسه صقلی غیری النده اولان کندی اختیاریله حرکت
ایده مز * روزی ازدست گفتش زنههار * چند ازان روز کردم استغفار * روزی یا حرف
وحدت (دست گفتن پیایه سویلک الندن دیمکدر) (یعنی نیچون سو یلدم دیو) (شبن ضمیر
دلده می کوز اولان جانانه راجعدر) (زنههار مقول قوارد) (چننک تقدیری چند یاردر
(محصول بیت) بر کون جانانه س نئک الیکدن زنههار یعنی امان دیدن مکر بر کون جانانه
امان الیکدن دیمش ایش اول کوندن بری نیچه کره یوسوزدن استغفار ایلدم یعنی نیچون
جانانه امان الیکدن دیدم دیویشمان اولدم (بعضی نسخه ده) (ازدست گفتش برینه
(از دوست گفتش واقعدر) (بعضی شارحلر اول نسخه بی اختیار ایلر لیکن طبعه ذره
مقداری استقامتی اولان کیمسه ییلور که اول نسخه فاسد در) (بعضی نسخه ده ازدست گفتش
واقعدر بوده اولکی کیدر بعینه اختیاریله * نکند دوست زنههار ازدوست * دل نهاده
بر آنچه خاطر اوست) (محصول بیت) مال استغفار بوییتدر دوست دوستدن امان ایلز
(یعنی امان دیله مز حاصلی عاشق معشو قدن امان دیله مز پس ایدی کولکی قودم اول
نسخه به که دوستک خاطری اکادر یعنی دوستک خاطری هر نکه مراد ایدی نوره کولکی
اکابند ایلدم * کر بلطغ بنزد حود خواند * و ر بقهرم براند اوداند * جائزدر که ایکی
شرطیه به بله بیتک آخرنده اوداند جمله سی جواب اوله و جائزدر که مصراع اولک جوانی
مخدوف اوله فیها و نعمت تقدیرده) (محصول بیت) اگر جانان اطف و احسانله بنی کندی
فته دعوت ایدرسه اول ییلور و اگر بنی بانندن قهرالیه سور رسیده اول ییلور اختیار انکدر
* حکایت * در عنوان جوانی چنانکه افتد ودانی باخوش بسری بسری و سری
داشتیم بحکم آن که خلق داشت طیب الادا و خلاق کالیدر اذابدا * عنفوان عین مهمله تک
وفاک صمد لیه اول معناسنه در (جوانی یا حرف مصدر) (چنانکه افتد ودانی انجلین که
واقع اولور و یلور سین) (یعنی جوانلق ایامنده انسانک نیچه در اواحوالی او اور) (بوکلام
جمله معترضه در) (یا حرف مصاحبت) (خوش پسر کوزل اوغلان) (سر سودا
و محبت) (سری ینسه یا حرف وحدت) (داشتیم لغتده طور دم دیمکدر اما استعمالده

برشته تك وارافندن تعبیر در مثلاً داشتم بنم وار ایدی (و دارم بنم وار وقس) (حلاق حاء
 حطینك قحی وسكون لامه لغتده بوغز در اكلو معناسنه) (اما بونده مراد اوازدر) (و یا حرف
 وحدت و یا حرف تنكیر) (طب الادا خوش ادالی) (یعنی كوزل اوازی و اداسی و ارایدی دیمكدر
) (و خلق را تقدیر می ادم صدر منی للمفعول در مخلوقیت دیمكدر) (یعنی وجه حسنه مالك ایدی دیمكدر
) (و یا نه حرف وحدت و نه برداشت مقدر در اولی قریبته سیله کالبد را ذابدا چنككم ظاهر اولسه یعنی
 افق سمدن و یا میغدن پیدا اولسه حاصلی بوزی اون دورت کیجه لك آی کبی ایدی كوزللكده
) (محصول ترکیب) (جوانلق اولنده شویله که واقع اولور و یلور سین یعنی آدم تازه لککده
 جوان سومك مقرر و معین در بر كوزل محبوله محبت و سر عشقم و ارایدی یعنی بر كوزل دایر
 سوردم اول بهانه ایله که كوزل نغمه لی اوازی و ارایدی حاصلی خوش اوازی و بوزی
 كوزل ایدی بدر کبی که افقندن و یا میغدن طلوع ایلسه کانه که محبتنه بویکی نسته سبب اولمش ایش
 * بیت * آنکه نبات عارضش آب حیات میخورد * در شکرش نکه کند هر که نبات میخورد *
 آنکه تقدیری انکس که ایدی ضرورت وزن ایچون و قریبته قائم اولدیغیچون حذف و ایصال
 اولدی) (و که حرف ایکن اسم مقسمه قائم اولدی) (نبات عارض لامیه در نباتدن مراد خطیدر
 سبز اولق اعتباریله زیرا تازه صغاله خطسیر درلر تازه چنه تشبیه طریقیله پس مصراع
 اولده نباتدن مراد زده بتن نباتدر دین مذکور تشبیه و استعاره بی بلز ایش) (عارض رانك
 کسریله عرب صغاله استعمال ایدر اما یچم رانك فتحیله صغاله بتقریه اطلاق ایدر) (و شین
 که به راجعدر) (خوش پسره راجع ایلمن هر کز معنی جانیده اشنالق ایلامش) (معلوم اوله که
 فاعل وزنی اوزره اولان بعض الفضاظر عریده بحج تصرف ایدوب عین الفعالی مفتوح او قور
 مثلاً عارض وحام و کافر لفظلرینك عینی مفتوح او قور فاحفظ) (آب حیاتدن مراد عارضیدر
 زیرا عارضی آبه تشبیه ایلمش اضافه لامیه در) (میخورد ایچر دیمكدر) (در حرف صله) (و شکر دن
 مراد اب جاناندر تشبیه طریقیله) (و شین ضمیرنه سابق کبی که به راجعدر) (نکه نگاهدن
 مخففدر نظر معناسنه) (و کند لفظ مشترکدر فعل مضارع ایله فعل امر بیننده نظر ایلر و نظر
 ایلسون معنایه پس بومقامی برینه تخصیص ایلمش تخصیص بلا تخصیص ایلمش) (نبات یعنی
 شکر) (میخورد اکل ایدر دیمكدر زیرا خوردن اکل و شرب بیننده مشترکدر) (محصول بیت)
 اول کیسه که انک نبات عارضی آب حیات ایچر انك شکر ایله نظر ایلر و نظر ایلسون هر کیسه که
 قنبدیر یعنی شکر بین انك شکر ایله نظر ایلر و نظر ایلسون زیرا اب ایله شکرک بیننده
 مناسبت کلی وار * اتفاقاً بخلاف طبع ازو حرکتی دیدم که پنهان دیدم دامن ازودر کشیدم و مهره
 مهرش در چیدم و کفتم * مهره بونجیق جنس نه دیلر) (مهره اضافتی بیانیته در اولکی میك ضمی
 و ثانیسی کسریله در محبت بونجیقی دیمكدر) (بر حرف ناکید) (چیدم فعل ماضی متکلم وحده در
 چیدندن دیوشمدرم محبت بونجیقی دیوشمکدن مراد قطع نعلاق و اختلاطدر) (محصول ترکیب
 اتفاق طبعیه مختلف اندن بر حرکت کورد مکد بکنم انکیم اندن چکدم یعنی مصاحبت و مخاطبه بی
 اندن کسدم و محبتی بونجیقی دیردم و دیوشمدرم دیدم * بیت * برو هر چه میباید پیش کیر *
 سرمانداری سرخویش کیر * میباید فعل حال مفرد غائب) (و تا تعبیر خطاب) (سرما
 لامیه در یا بطایفه بزم سودا من و دوا من دیمكدر) (نداری اخباره و انشایه تخملی وار طوتمز سین
 دیچك اخبار اولور طوتمزك دیچك انشا اولور زیرا معناه شرطی متضمن اولور) (سرخویش
 لامیه در کندی سودا و هوا کی دیمكدر) (کیرك مقدم مفعولیدر) (سرماندارینك مقدم مفعولی
 اولد یعنی کبی) (محصول بیت) (وار هر نکه سکا کر کسه او ککه طوت یعنی دیلدیکلک نسته

رد سروری

رد سروری

مطلب

رد ابن سید علی و سرتوزی

مشغول اول بزم سود او هوا مز طوعن سمن و طوعن سمنك يعنى چونكه بزمه موافقت و موافقت
 بوقدر و بزم متابعت ايدوب او بزم سمن كندى هوا و سودا كى طوط يعنى كندى سودا كه
 مشغول اول و هوا كه متابعت ايله يعنى ديلديكك ايله حاصل شمدن صكره بلديككدن قالمه
 (سرماندريك معناسى چون باماسرندارى دين ادا ده مسامحه ايلش (بزم باشمى طوعن سمن
 كندى باشكى طوط دين معنائى ابو طو تمامش (سرخو يش كرك معناسى وارتنها كيت دين
 بو معنائى تنهاده سويلش * شنيد مش كه ميرفت مى گفت * يعنى بن واريلديككدن قالمه
 ديديككدن صكره ايشتم كه كيدر دى و سو بلردى يعنى بو بيتى او قو يوب كيدر دى * بيت *
 شيره كر وصل آفتاب نخواهد * رونق بازار آفتاب نكاهد * شيره يراسه كه عر بجه خفاش درلر
 خاك ضيله (وصل آفتاب مصدر ك معنونه اضافتدر (رونق بازار آفتاب لاميله در (رونق
 افته قليجك وغيريك صوينه ديرل امايونك كى برلده لطافت و صفامر ادد (آفتابه بازار
 اضافتى مجازادر (نكاهد فعل نفي مستقبل كاهيدندن كاتن دن ديئلرك فارسيد رونقلى بو غيمش
 معناسى اكسمن ديمكدر (محصول بيت) يراسه اگر آفتابه واصل اولقى استمرسه يعنى آفتاب دن
 حظ ايلسه ز يراسه كوشده كور مر اول جهت دن كوشى سومر پس انك سومد و كشدن
 آفتاب بازار ينك رونق و صفاسى اكسمن يعنى لطافت نقصان كلز * اين بكفت و سفر كرد *
 و پريشائى اودر من اثر كرد * يعنى مذكور جوان بو بيتى سويلدى (يعنى او قودى و سفايلدى
 يعنى مسافر اولدى و انك پريشانلى بنده اثر ايلدى (يعنى فرقى بكأثير ايلدى * بيت * ففت
 زمان الوصل والمرء جاهل * بقدر لذت العيش قبل المصائب * ففت فعل ماضى متكلم
 وحده در بتردم ديمكدر (زمان لفظاً منصوب مفعول به در (و صله اضافتى لاميله در (و او حرف حال
 (المرء لفظاً مرفوع مبتداً (جاهل لفظاً مرفوع خبريدر (بقدر جار مع المجرور جاهله متعلقدر
 (ياتقو بت ايچون كمشدر (لذت اضافتى مصدر ك معنونه در (ولذتك عيشه اضافتى صفتك
 موصوفه در (جرد قطيعة قبيلنددر (قبل ظرف جاهلدر (مصائب اضافتى لاميله در (مصائب
 مصيبتك جهيدر (محصول بيت) (وصل زمانى بتردم حال بو كه كشى بلميجيدر (يعنى بلز
 لذت عيشك قدر بى مصيبتدر اول (يعنى جاناله وصالده ايكن قدر وصى بيلزدم شمديكه فراقه
 دوشدم و صال ك لذت دير ايكنك قدر بى بلام بو بيت حضرت شيخ با قافيه سنده بر غزلدن
 پريتر تمام غزلى باز مى جايز ايدى (ايكن شرح اوليجه صفا و روميكى ايچون ترك اولندى
 * بيت * بازى مرايكش كه پشت مردن * خوشتر كه پس زوزند كانى بردن * آى الف عمد و داله
 فعل امر دمفرخاطبدر (آيدندن آمدن ديئلر فارسيله آشتالغلى قليل ايش (كه حرف تعليل
 (خوشتر ترادات تفضيل در (و كه من تفضيلايه معناسنه در (زندگى ديرل ديمكدر (حيات
 معناسنه (بردن ايلتك (يعنى ايلك بردن بريته كردن زانلرفن قافيه دن بى بهره ايشلر (محصول بيت)
 كير و كلى و بى قتل ايله زير اسنك او ككه اولم خوشتر قدر سندن صكره يعنى سنك فراقكه
 ديرل ايلتمكدن يعنى صاغ اولمقدن حاصلى سنك فتنكه مقتول اولقى سنمىر حياتده اولمقدن
 خبر كدر * اما بشكرو منت باري پس از مدتى باز آمدن حلق داودى متغبر شده و جمال بوسنى
 بزبان آمده و رسيب ز نخدش چوبه كردى نشسته و رونق بازار حسنش شكمسته متوقع كه در كنارش
 كبرم نگاره كرفتم و كفتم * باري اسم فاعلدر برى يبريدن ضرب بابك ناقص يائسندن خالق
 ديمكدر مر ادخدا در (خلق داودى بيانده و يا حرف نسبت (جمال بوسنى ده بو به در (سيب المهر در
 عربده تفاح ديرل تالك ضى و فاك تشديدله (رنخدانه اضافت بيانده در (زنخدان اككه ديرل
 عربجه دقن ديرل تالك و فاك قحله ليله (چو ادات تشديه در (به كسر يا ايله و هاء اصليله ايله

رداب سيدعلى و سمرورى

رد شمعى

رد سمرورى

رداب سيدعلى

رداب سيدعلى و سمرورى

رداب سيدعلى و سمرورى

ایوه دیمکدر این ده دیرل و عریده سفر جل دیرل شعرا دیرلک اککنی ایوه به تشبیه ایدر ل
(کرد تو زدر غبار معنائه) و یا حرف وحد : و یا حرف تکبر (نشسته اوتورمش) یعنی قونمش
(رونق بازار حسن معلوم) و شین مسافر جانانه راجه در (شکسته صفش یعنی کسر گلش دیمکدر
(متوقع تفعل بایندن اسم فاعلدر) که حرف بیان (در حرف صله در بامعنائنه) نگار دن
بوند مراد قوجقدر (و کناره دن مراد جانب در) (محصول ترکیب) اما اللهک شکر و متبایله
رصدتن صکره کبر و کدی اول داودی آراز منغیر اولمش (و یوسفی جل زیانه گلش) یعنی کوزلا کی
کنش دخی سبب ز نخدا نده (یعنی اککنه ایوه کی تو ز اوتورمش) یعنی یوزینه ایوه تویی کی خط گلش
و حسنی بازارینک رونق و صفاسی صفش (امیدوار که اولکی کی معانقد ایدوب اتی دراغوش ایدم
نمک سفر دن کلن کیسه ایله اتی ایدرل) اما بن بر جانی طوتم (یعنی بان ویردم و دیدم * قطعه *

آن روز که خط شاهدت بود * صاحب نظر از نظر برآندی * آن روز یعنی آن وقت و زمان
(که حرف بیان) خط شاهدت بیا نده (یعنی خط محبوب و مقبول دیمکدر) نو خط اولمقدن کنایه در که
عرب اکا محشش در اسم مفعول صیغه سی اوزره و زمانم زده بوتک کی به مراف دیرل (تا ضمیر خط ایدر
(صاحب نظر وصف ترکیب در مرد صاحب نظر تقدیر نه) لیکن سعت کلامه اضافه جاتر در
(برآندی سوردک دیمکدر فعل ماضی مفرد مخاطب) (محصول بیت) اول وقت که محبوب و مقبول
خطک واریدی یعنی نو خط ایدک عاشق صاحب نظری نظر کدن سوردک یعنی اتی ترک ایدوب کتک
دیمکدر (برآندی یاسنی حرف حکایه اعتبار ایدن زیاده خط ایلش زیر ابوتقدیر چه فعل مفرد غائب
اولی کرک بوا یسه تر ز بقی محض در تقدیر * امر و زیامدی بصلحش * کش قححه وضعه برآندی *

(یا حرف صله) و صلحش اضافتی لایه (و شین صاحب نظر در اجمدر) کش ضمیری خط در اجمدر
کافی کسره ایله قید ایلین قاعده عجمدن بی بهره ایمش زیر اضمایرک ماقبلی انلرده مفتوح اولور
الاضرورت وزن ایچون ساکن ده اولور فاحفظ (فتحه دن مراد بقدر وضعه دن سیوری
صفالدر لیکن حضرت شیخک و بر سبب ز نخدا انش چو به کردی نشسته بهر دیفته
منقضدر قنامل (بر حرف تأکید) نشاندی فعل ماضی مفرد مخاطب (نشاندن قنندرک
دیمکدر) فایله رفشاندی باز انلرجیمع نسخه له مخالف یا مشلر (محصول بیت) بوکون
صاحب نظراک صلحه کتک یعنی انکله صلح ایلکله کتک که اول خط محبوبه فتحه وضعه
اوتور کتک (یعنی قنندرک) حاعلی نو خط لیکن صاحب نظره استغنا ایدرک شمدی که
ریش آور اولدک انکله صلحه طالب سین (وضعه دن مراد بیخی و فتحه دن غیر سیدر دین
تشبیه دن هیچ خبری بوغمیش * مشوی * تازه بهار اورقت زرد شد * دیک منه کانش
ماسر دشد * تازه بهار الف حرف ندای تازه بهار دیمکدر (و رقت زرد شد) یعنی ورق
کلزار حسنت زرد شد تقدیر نه در (دیک دالک کسری و کاف عجمیه چوملک دیمکدر) منه
فعل نهی مفرد مخاطب قومه (که حرف تعایل) آتش مالامیه (سر دشد صوق ارادی
(یعنی صودی) (محصول بیت) ای تاره بهار حسنت کلزارینک ورتی صار دی (یعنی بهار
حسنت خزنه ایرشدی) یعنی ریشک کلدی (پس محبت دیکنی آتش عشقمره قومه یعنی
بقا سدرمه) زیرا آتش عشقمره صودی (یعنی بزه معشوق و محبوب اولخی ترک ایله) زیرا
بزه سکعشقدن و محبتدن ارقالیدی * چند خرامی و تکبر کنی * دوات پارینه تصویر کنی *
دوات پارینه بیسانه کچن یلاک دواتی دیمکدر (پاربلدر) و یا حرف نسبت (ونون) وها
ادات تأکید (محصول بیت) نیچه بر صالنور سین و نیچه بر تکبر ایدر سین (یعنی نیچه بر ز
محبوبلق صتار سین کچن یلاک دواتی نیچه بر قصور ایدر سین) یعنی نیچه بر کند بیکی محبوب

رد سروری

رد شعی

مطاب

رد سروری و شعی

رد شعی

فتحه ایله وضعه بی شارح

مر حومک بیان ایتدی کی

معنارده مستعمل اولک

مقصودی اولان وجه شعی

یکده بیت لازم دکادر لیکن

دقت اولسه واقعا فتحه

بیغه وضعه صفالدر ماعدا

هر نقدر مستعمل ایدسه

غیری محاده بولان شعرا نه

اطلاق اولتی شاعرانه در

قدر لطایع

نیچه بر نیچه

مطاب

طن ایدر سین (پارینه بلدری دیمکر * پیش کسی رو که طاب کار است * ناز بران کن که خریدار است * طلبکار کار کاف بحمله ادات فاعلدر جی معنا سنه) بر حرف صله (خریدار وصف ترکیبی مراد مشترکدر) نوبه اضافت لامیه در (محصولیت) بر کسبه مکفته وار که سنک طلبکار کدر (یعنی سنی استیجیدر نازی و شیوه یی شول کیمسه به ابله که سنک مشترکدر) حاصلی عاشقک اولنه ناز و شیوه ابله که بزده سکا عاشق بوق * قطعه * سبزه در باغ آفته اند خوشست * داند ان کس که این سخن کور * این سخن گویدک مقدم مفعولدر (و گویدک فاعلی تحتند آن کسه راجع ضمیردر) (محصولیت) دیمکر در که باغده سبزه خوشدر (یعنی سبزه سبز باغک صفاسی بوقدر اول کیمسه بلور که بوسوزی سویلر) یعنی سبزه در باغ خوشست دین (یعنی باغدن مرادی روی جانادر و سبزه دن خطیدر) (یتدن مقصودی یت آتی پسان ایدر * یعنی از روی دلبران خط سبز * دل عشاق بیشتر جوید * یعنی بیت اولک خواستین تفسیر ایدر و اضافت لامیه در) و خط سبز بیانیه و مبتدا (و مصراع ثانی خبری) (دل عشاق جویدک مقدم مفعولدر) (جوید فعل مضارع مفرد غائب بونده الور معنا سنه در و فاعلی تحتند خط سبزه راجع ضمیردر خط سبزه جویدک مفعولی) (و از وی دلبران داندک مفعولدر دین زیاده پریشان سویلش) (و دل عشاق بیشتر جویدک فاعلی و خط سبز مفعولدر دینلر ائجه کتملر) (محصولیت) سبزه در باغ خوشستک معنا سن بیان ایدوب پیورر (یعنی دلبرلر رویندن خط سبزدل عشاق زیاده رک السور) (حضرت شیخک مذکور مضمونی ادعا ایدر) (زیرا ساد روپله خط آور جوان حذب قلوبده برابر دکل قند قالدی که زیاده رک اوله * بوستان تو کند نازار است * پس که بر میکنی و میوید * بوستان تو لامیه کند ناکاف بحکم فحمله پراساید کلری صا رساغه بکزر سبزه در عرجه کرات دیرل کافک ضمی ورائک تشدید یله کند نافار سیده و ترکیده مشترک لفظدر دینلر افزا ایلشلر ترکیبی ذکر اولیان کبی پراسادر زار افظنی مبالغه و کثرت قصد ایلد کلری یرده استعمال ایدر لاله لاله زار و بنفشه زار و گلزار دیرل) (پس کند نازار کند نالاک دیمکر) (و یا حرف وحدت) (پس چوق دیمکر) (که حرف بیان) (بر حرف ناکد) (میکنی فعل مضارع مفرد مخاطب) (کنیدن کنیدن دینلر دینلر ایلش قزق و یولق و تورق معترضه مستعملدر) (میوید فعل مضارع مفرد غائبدر) (رویدنن سنک معنا سنه) (رستن دن دین خطا یلش) (محصولیت) بویتک ایات سابقه و علی بوقدر ابتداء کلام در یعنی بوستان سنک بر کند نالاکدر بقدر چوق که یولار و قو پارر سین بند بر یعنی بولدجه بتر هیچ یکلر ایکی بیت سابقه بویتک هیچ مناسبتی بوقدر فاعل * قطعه * تو بار برفته چو آهو * امسال بیامدی چو یوزی * معلوم اوله که بوقطعه از منلرده بولینور لیکن شرح یاز دیغچون بزده یازدق (پارهء بحمله بلدر دیمکر در تنکه سابقا یکدی) (برفته یا ضمیر خطاب) (و هرزه حرف توسل هرزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب دکل ایلش) (چو ادات تشبیه) (آهو معروف) (امسال بویل معلوم اوله که سال و روز و شبده ام کسر هرزه ابله اسم نازندر این معنا سنه فاحفظ) (یوز پارس دیدکاری حیواندر) (و یا حرف تشکیک حرف خطاب و حرف وحدت اعتبار ایدن معنی جانبیه ناظر دکل ایلش زیر خطاب ایچون اولان یا حرف اولماز ضمیر اوور که اقسام اسمند ناملندر) (محصولیت) سن یکن بل یعنی بلدر بوندن آهو کبی مقبول و مطبوع کش سین یعنی سنی کورن کسینی اختیار سکامائل و راغب اوویدی اما بویل پارس کبی قلاوب کلدک که یوزی که هیچ کیمسه بقمر حیوانات اراستده یوزی اختیار ایلدیکی انکیچوندر که چو الدز قافیدارله (معلوم اوله که برفته عبارتی اوزره بعضیلری فائده و بی نتیجه و اقدراط نام کلام

رد این سید علی
رد سروری و شعی

رد شرح جی
مطاب

رد این سید علی و سروری
رد شعی

رد سروری و شعی
مطاب

رد شعی

واگذار مقال المثلث که تقدیمی صداع ایراث یدر * سعدی خط - بن دوست دارد * فی هراف
 چوالدوزی * سعدی مبتدا (و خط سیر نیاید) (و دارد مک مفعول اولی) (و دوست نانیسی) (و دارد
 فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا در) (نی ادات سلبدنه کی) (الف چوالدوز اضافتی پیانید در
 همان چوالدوز دیمکدر) (محصول بیت) سعدی خط سیر سور یعنی تازه خط سور هر قلی چوالدوز
 کنی اولان صفاتی بی سومن (چوالدوزی یاسی حرف تنکیر در حرف و حدث دین بیلن باش * قطعه *
 کر صبر کنی و ر بکنی موی بنا کوش * این دولت ایام نکو بی بسر آید * و ر واکردن مخفقد
 (بکنی فعل مضارع فرد منخط پدر) (کنیدندن کنندن دینلر خطا ایملر) (موی بنا کرش لامید
 بنا کوش قوالق توز بند دیرلر بونده موی بنا کوشدن غرض صقلدر) (این مابعدنه اشارتدر) (دولت ایام
 نکو بی لامیه لدر) (نکو پیده یا حرف مصدر در مراد نکو ییدن کوزلا بکدر) (بسر آید غایته و نهایت
 کاور یعنی نهایت بواب تمام اولور) (محصول بیت) اگر خطک کادیکنه صبر ایدوب دایا نمزک
 و اگر کادیکنه صبر ایلوب موی بنا کوشنی بولرسک حاصلی کر کسه بول و کر کسه بولمه بو کوزلاک ایام نک
 در لاتی نهایت بولور یعنی تمام اولوب دو کوزرا کتر استخذه بوییت بویله واقعدر و به ضیسنده
 مصراع اول بویله واقعدر (کر صبر کنی و بکنی موی بنا کوش) راسز و اعاطفه ایل (محصول
 مصراع) اگر صبر ایلرسک و موی بنا کوشکی بولرسک یعنی موی بنا کوشک بواب آجیسنده صبر
 ایدرسک دیمکدر و بعض متنده نکنی بریننه بایله بکنی واقعدر نوله بولرسک دیمکدر پس نونک
 قرینه سله تقدیر مصراع بویله اولور (اگر موی بنا کوش کنی و صبر کنی و اگر نکنی) (یعنی اگر
 موی بنا کوشکنی بواب صبر ایدرسک و اگر بولرسک آه) (پس بوابکی مصراعی بو متوال اوزره
 شرح ایدنه اعتراض ایلوب و کندی بیتک معناسنک شرحنه هیچ وجهله متصدی
 اولیان ظ هر بودر که بیتک معناسنه و اصل اولماش * کردست بجان داشتی همچو تو بریش *
 نکذاشتی تا بقیامت که بر آید * بجان با حرف صله (داشتی یا حرف حکایت طو تایدیم دیمکدر
 (ریش صقلدر) (نکذاشتی فعل نفی مستقبل متکلم وحده) (و یا حرف حکایت) (تا حرف انتها
 (محصول بیت) اگر بنم جائه الم ایریشیدی سنک ریشکه یعنی سنریشکه قادر اولما دیغک کی
 بن جائه قادر و مالک اولیدیم قیامتدک قمرمزم که چیه مصراع ناینک معناسنی قورمزیم که
 قیامتدک کجام وقاری کلاماسن قادر سین پس نه سیدن تراش ایتمز سین دین مقصود دینه و اصل
 اولماش * قطعه * سؤال کردم و کستم جال روی ترا * چه شد که مورچه بر کردها جوشیدست *
 جال روی ترا لامیدلدر (و را حرف تنصیح مورچه دین بونده مراد قرنجه در تصغیری دکادر کردها
 لامیه آی چوره سنده دیمکدر) (جوشیده ماضیدن قسمدرها رسمی ضرورت وزن ایچون حذف
 اولمشدر) (محصول بیت) جائه سؤال ایلدم و دیدیم سنک رویک کوزلا بکنه اولدی که ماهک
 چوره سنه قرنجه قینا مش یعنی اطرافنه قرنجه او شمش مراد بوزینه قرنجه آینی خط
 کادیکیدر * بخنده گفت ندانم چه بود رویم را * مکر تمام حسنم سیاه پوشیدست *
 بود بونده فعل ماضیدر شد معناسنه (رویم را را حرف صله) (مکر کانه معناسنه در
 (بسانم یا حرف سبب حسنه اضافتی لامیه در) (محصول بیت) بن جانانه مذکور
 سؤالی ایدمجه خنده ایله دیدی بلم نه اولدی رویه کانه حسنم مائی سبیله سیاه کیمشدر
 نکه ماتم زده لک عاتیدر که سیالره کرلر مصیبت کولرند حضرت شیخ مذکور جوانه
 زیاده بمشور لانی واقع اولمشدر کد آن خصوصنه بقدر تعریضات بیوردی
 * حکایت * یکی را از مستعربان بغداد پرسیدند که ماتنول فی المرد گفت لاخیر فهم مادام
 احدثم اطیفا بخشش فاذا حسن بطلاطف یعنی تا خوب واطیفه در شتی کند و چون درست

ردشی
 رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد سماعی

شوند تلف کنند و دوستی نمایند * مستعرب رانك كسر يله استعمال با بندن اسم فاعل در
 (و متعرب دخی رانك كسر يله و تشديد يله تفعل با بندن اسم فاعل در خالص عرب اولميانه
 دیرل (ترکیب کاکاملز دیرل (بغداد) اضافتی لامیه در (که حرف بیان (ما اسم استفهام) نقل
 فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب در دیر سین دیمکدر (فی حرف جر نقول به متعلق (مرد
 میك ضمی و رانك سکو نیله امر دك جمعیدر (جراحرك جیسی اولدیغی کی بوزنده قلی
 اولمیان دیرل تشککه جرد اجر دك جعی در بندنده قیل اولمیان دیرل (اما بونده مراد ساده
 رویانك یوزل یدر (لا حرف نفی حکم جنس در (خبر فتح اوزره مبنی اسم مفردی (فیهم جار
 و مجرور محلا مرفوع خبری (ما حرف دوام مصدر یه وظرفیه ده دیرل (دام فعلدر افسال
 ناقصه دن (احد لفظا مرفوع اسمی (هم ضمیری مرده راجعه در (لطیف لفظا منصوب
 خبر مادام تشخیص تفاعل با بندن فعل مضارع مفرد مذکر غائب خشونت ایدر (یعنی
 غلظت ایدر (زیرا خش خاك فتنی و شیک كسر يله ابری معناسنه در یوشه قی مقابلی (فاذا
 ادآت شرط (خشن حسن با بندن فعل ماضی مفرد مذکر غائب (یتلاطف تفاعل با بندن فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب جمله فعلیه جواب شرط (مادام مابعده مقام تعلیلده واقعدر
 (محصول ترکیب) بغداد مستعربلرین برینه صور دلیر که امر دل حقیقه نه دیر سین دیو
 دیدی انلرده خیر یوق زیرا مادام که بر یسی انلردن خوب و لطیفدر خشونت و غلظت ایدر
 فاما ابرینوب صقلانده قده ملایمت ایدوب دوستیاق کوسترلر و چون درشت شوند قرائدن
 صکره (چنانکه بکاری نیاید قولنی زیاده ایدوب معناسنی آنجلین که رایشه رامیدل یعنی بوس
 و نگاره رامیدل دین زیاده رامز ایش ایشلش * نظم * امر دانکه که خوب روی بود * تلخ گفتار
 و تندخوی بود * خوب روی وصف ترکیبدر (تلخ گفتار ده بویه در آجی سوزلی دیمکدر
 (تندخویده بویه در یاوز خو بی دیمکدر (محصول بیت) امر داول وقت که خوب رویدر یعنی
 لطیف و خویدر حاصلی مادام که دلیر در آجی سوزلی و یاوز خو بی اولور یعنی سرد و سرکش
 اولور (بعض نسخه ده خوب و شیرینست واقعدر و شارحک بریسی آنی یازمش و دیمش که
 بعض نسخه ده خوب روی بود دوشمش بوتقدیرجه قطعه اولور رباعی اولور دیمش مسکین
 عربی فارسی تحصیلنده افشا ایشلش دخی رباعی بحر فی اوکر تمامش (و نظمك اوئنده رباعی
 یازالمر اوزان شعر دن عجب بیکاه ایشلر * چون بریش آمد و بلغت شد * مردم آمیز و ماهر
 جوی بود * بریش با حرف صله صقله کله یعنی صقلانده (و بلغت با صیده حرف صله در
 (شدرفت معناسنه در اعنته کتمك مقبول و مطبوع اولقدن بعید اولقدن زیرا ان بعد
 معناسنه در ابراغ اولقی دیمکدر (مردم آمیز وصف ترکیبدر (آمیز بدندن مرده قریشچی
 اولور (یعنی ناسله مختلط اولور (مهر جویده وصف ترکیبدر (مهر میك كسر يله محبت معناسنه در
 (و جوی جویدنددر مهر طاب ایدیجی اولور دیمکدر (یعنی هر کسله مهربان و مشفق اولور
 (محصول بیت) امر د ساده روی ایکن مذکور کیدر اما چونکه صقله کله و دایر ایکن
 بعید اوله یعنی کوزللیکی کیده مردم آمیز یعنی خقله مختلط اولور و مشفق و مهربان اولور
 یعنی هر کسده اظهار محبت ایدر * حکایت * بکر را از غما رسیدند که کسی باماه روی در
 خلوت نشسته و درها بسته و رقیبان خفته و نفس طاب و شهوت غاب چنان که عرب
 گوید انرا یانع و الباطور غیر مانع هیچ دانی که بعثت پرهیز کاری از و بسلا مت بمائد گفت
 اگر از ماه روی بمائد ازید کویان نمائد * نمر خرما و مبتدا (یانع خبری (یغ بمش
 کویانکه (یعنی بشککه دیرل (ناطور (و نا طر باغبان معناسنه در و مبتدا (غیر مانع خبری

نهی رد

رد این سید علی

(محصول ترکیب) علمادن برینده صور دیلر بر کیمسه برآی بوزلی کوزلله برخانوته
 اوتور مش اوله وقولر بغلواوله رقیبسلرده اویومش اوله ونفس طالب وشهوت غالب
 اوله نیکه عرب دیرخرما یتشمش یعنی کامل اولش باغبان ایسه مانع ککل هیچ
 بلورمبین که رهبر کاراق علت وقوتله اولماه رویدن سلامت ایله فالورمی جواب ویردی
 ویدی اکر ماه رویدن سلامت ایله فالورسه بدکویلردن فالماز * بیت * وان سلم الانسان
 من سوء نفسه * فن سوء ظن المدعی ایس بسلم * ان حرف شرط (سلم فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 علم بایندن (الانسان لفظ امری فوع فاعلی) من سلم به متعلقدر (سوء مجروردر من ایله یامن
 دیمکدر (نفسه اضافتی لامیه در) ضمیر انسانه راجعدر (فن سوء ایس بسلم به متعلقدر) و فاضرورت
 وزن ایچون ایس بسلم دن نقل اولمشدر (سوء ظن المدعی لامیه لدر (ایس بسلم جواب شرطدر
 (محصول بیت) اکر انسان یامن نفسندن سالم اولوب قوریلور ایسه ایکن مدعی ک سوء
 ظنندن سالم دکدر یعنی انک دیلندن قورتانز * بیت * شاید پس کار خویشتی بنشستن *
 ایکن نتوان زبان مردم بستن * شاید بونده ممکنر دیمک اولور (پس کار خویشتی لامیه در
 (زبان مردم لامیه در (محصول بیت) ممکنر کیمسه جمیع مناهی و ناهیه شروع ایشلردن
 فارغ اولوب کندی ایشی اردنده اوتورمی یعنی سلامتله کندی حالتله مشغول اولتی لیکن
 خلقک دلارینی بخلق ممکن دکل زیر اخلق هر کسک غیبتی ایلر البته حتی انبیا و اولیایه ودخی
 خدایه ده نیجه افترا لایدرل * حکایت * طوطی را بازاغی در قفس کردند از قبح مشاهده
 او مجاهده می بردومی گفت ان چه طلعت مکر و هست و هیئت ممقوت و منظر ملعون و شمائل
 ناموزون و یاغراب البین یالیت بینی وینک بعد المشرقین * طوطی یائانی حرف وحدتدر (ورادات
 مفعول (همزه بی حرف وحدتدر دین غلط سونلش زیابونده همزه یوقدرو اولدیغی تقدیرجه
 همزه هرگز وحدت افاده ایلز (با حرف مصاحبت (زاغی یا حرف وحدت (در حرف صله
 (قفس قوش حبس ایدجک نسنه (عرب صاده و محم سنبله استعمال ایدر (قبح مشاهده
 مصدرک مصدره اضافه فیدر حاصلی لامیه (قبح فافک ضمه له نقیض حسندر چرکنک
 معنسانه (مشاهده مفاعله بایندن مصدردر کورمک دیمکدر (مجاهده مصدر مفاعله در
 زجت معنسانه (طلعت مکروه بیایه (هیئت ممقوت بیایه (هیئت صورتدر (و ممقوت مغضوب
 (و منظر ملعونده بیایه در) منظر بونده روی معنسانه در (و ملعون قبولدن بعید یعنی نامقبول
 (شمائل ناموزونده بیایه در) شمائل جمع شمائلدر اخلاق دیمکدر (یاغراب البین یا حرف ندا
 (غراب البین خطیب حکایه سننده تفصیلی کندی (یالیت یا حرف ندامتدی محذوفدر یعنی
 بر غراب البین تقدیر اولور (لیت حرفدر حروف سنه دن (بنی خبری (بعد مؤخر
 اسمی (یا ضمیر متکلم محلا مجرور مضاف الیه (ینک ظرفیله منصوبدر (وکاف ضمیر مخاطب
 محلا مجرور مضاف الیه (بعد بآک ضمی وعینک سکونیه مصدردر ابراقلق معنسانه لفظا
 مجرور مضاف الیه بعددر (مراد بعد المشرق من المغربدر تغایب طریقله مشرقین دیمش
 یاخود مراد مشرق صیف و مشرق شتا اوله (پس تغایب اولر یالیت بینی وینک بعد المشرقین
 قرآندن مقتبسدر (محصول ترکیب) بر طوطی بی برقرنه ایله قفسد حبس ایلدی بر طوطی قرغدنک
 قبح مشاهده سندن یعنی چرکن کور بنشندن زجت ایلدردی یعنی زجت و مشقت چکر دی
 و دیردی بونه مکر و بوزدر و صورت مغضوبدر یعنی شکن کورن غضبه کاور دخی نه ملعون
 نظرگاه و سیرانگاه در وه ناموزون اخلاق و اطوار صاحبدر یا فراق قرغه سی نه اولیدی بنم ایله
 سنک ارامزده مشرقله مغرب مابینی مقداری ابراقلق اولیدی یعنی نه اولیدی سنکله هرگز

ردشعی

بواشیمایدق * قطعه * علی الصباح روی توهر که برخیزد * صباح روز سلامت برومساباشد *
 بروی تو لامیه در (صباح روز سلامت لامیه در) (مسامیک فحیله اخشام معنانه در) (محصول بیت)
 صباح وقتند هر کس که سنک یوزگه قالقه یعنی دو شکندن قالقدده سنک یوزیکه ناظر
 اولوب بقه سلامت کونک صباحی اول کیمسه یه اخشام اولور حاصلی کونی مانم کونی کبی سیاه
 اولور * بداختری چوتودر صحبت تو بایستی * ولی چنانکه تویی در جهان بک باشد * بداخت
 بدبخت دیمکدر (و یا حرف وحدت) صحبت تو لامیه (بایستی بایست یانک کسر یله فعل ماضی
 مفرد غائبه در) (و یا حرف حکایه) ولی ولیکن دن مقصور در (که حرف بیان (تویی یاه نانی
 ضمیر خطابدر) (محصول بیت) سنک صحبتکده برسنگ کبی بدبخت قاره صورتلی کرک ایدی اما
 شویلیکه سنسین یعنی سنجلین جهسانده قنده اولور یعنی سکا بکر بد شکل جهسانده بولماز
 (بو بیت لک اولنده قطعه یرینه بیت یازانلر نادانلق کوستر مشلر * عجبتن آن که غراب
 از مجاورت طوطی بجان آمده بود و لا حول کان از کردش کیتی همی نالید و دستهای تغابن
 بریکه کر همی مالید و میگفت این چه بخت نکونست و طالع دون و ایام بوقلمون لایق قدر من
 آنستی که بازاغی بر دیوار باغی خرامان همی رفتی * عجبت ترادات تفضیلدر (مجاورت مقاعله
 بایندن مصدر در قو مشایق معنانه بعضی نسخه ده نقطه سز و واقعدر مجاورت مصاحبت
 معنانه ینه مقاعله مصدر بدر) (لا حول کان لا حول ایدرک یعنی لا حول و لا قوه الا بالله العلی
 العظیم دهرک) (کردش کیتی لامیه) (کردش اسم مصدر در دونش دیمکدر) (کیتی جهان جهانک
 دونشدن یعنی روز کارک تغیر و تبدلندن) (دستهای تغابن بیانیه تغابن تفاعل بایندن مصدر در
 زیان کورمک) (بخت نکون بیانیه یعنی باشی آشغی طالع و الحلق بخت) (وروز کار بوقلمون یعنی
 در او در او رنگره کبر ایام) (زیرا بوقلمون بر قوما شد که انواع الواطن کورینور حاصلی
 متغیر و متبدل ایام دیمکدر یعنی عالم هر کون بر صورت کوستر) (لایق قدر من لامیه در) (آنستی
 یا حرف حکایه) (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت) (زاغی یا حرف وحدت دیوار باغ لامیه
 (و یا حرف وحدت) (خرامان صفت مشبهه صالنه رق دیمکدر) (همی رفتی نسخدر جبرعا
 بوله در لیکن قیاس همی رفتیم ایدی زیرا همی و یا ایکه سیده حکایت حال ماضی افاده ایدر
 مکر که با محض تأکید همچون گلش اوله) (یا حرف تمی در دین عندی سوبلش فنامل) (محصول ترکیب)
 عجبرک اولدر که غراب طوطینک مجاورتدن جائندن بیزار اولمشیدی و لا حول دهرک کردش
 کیتیدن ایکار دی و زیان الارینی بر بریله اوار ایدی و سوبلر دیکه بونه بدبخت نکوندر یعنی باشی
 اشاغ بدبختدر و نه طالع دوندر یعنی الحلق طالعدر و نه ایام بوقلموندر یعنی نه متغیر و متبدل احوال
 روز کاردر بنم قدرمک لایق اول ایدیکه بر زاغله بر باغ دیواری اوزره صالنه رق کیدیم یعنی
 سکه سکه کزیم * بیت پارسا راس این قدر زندان * که بود در طویله زندان * پارسا رارا
 ادات صله (بس یتر دیمکدر) (طویله زندان لامیه طویله دن مراد دیزی و صراعه عناسیدر بعض
 نسخده در طویله یرینه هم طویله واقعدر) (محصول بیت) عاید بومقدار زندان کافی در که
 زندلرله هم صحبت و هم مجلس اوله و یا عجبرنرنده مجلسنرنده اوله (رندی اکثر طائفه مباحیلرده
 استعمال ایدر اما شعاعده باده نوشلردن نکایت ایدرل * تاجه نگاه کرده ام که روزگارم
 یعقوبت ان در سلاک صحبت چنین ابلهی خود رای و ناخس یافتد رای بچتین بند بلا مبتلا
 کرده است * تا ونگ کبی برارده عجبا معنانه در) (یعقوبت آن با حرف سبب و اضافت لامیه در
 (سلاک دیری و دیزی ایلکی) (صحبت اضافه لامیه در چینه ده بوله در) (و طوطی به اشارتدر
 ابلهی با حرف وحدت) (خود رای وصف ترکیبدر کندی فکری یعنی کندی فکریله

رد این سید علی و ستروری

ریشی

عامل اولوب کیمسه فکریله عامل اولمیا نه دیمکدر (ناحرف نفی) (جنس معروف) (یافه کلام اغو
یعنی زاید سوز دیمکدر درای ده بومعنا یه کلور ایکسی ترکیب اولسه لینه کلام اغو
معنا سنه کلور لکنه کمال اسمعیل پیورر (یت) زبس که می بکذارد تم زغصه ورنج)
(بجای زسیدم ازین شاعران یافه درای) (بوعبارت خورشید عبارتی کیدر که خور و شید
هر رسی مستقلا کونشه اطلاق اولنور کن ایکسی ترکیب ایدوب ینه کونشه اطلاق ایدرل
فتد بر) (پس ناجنس یافه درای پیانیه) (بچنین باحرف صله) (بند بلا یانیه) (محصول ترکیب)
عجابه نگاه ایشلمش که روزگار بنی انک عقوبتی سییله بونجیلین بر خودرای و ناجنس یافه درای
ابلهک صحبتی سلکته یعنی مجامعی دیز یسنده و صحبتی صرا سنده بونجیلین بلا بندینه گرفتار
ایاشدر (درای بونده جرس معنا سنه در) (یعنی دو وقتا تر جای دین زانده سو یاشدر * قطعه *
کس نیاید پای دیواری * که بر آن صورت نکار کند * باحرف صله) (پای دیوار لامیه
دیوار دبی دیمکدر) (یا حرف وحدت) (که حرف تعلیل) (آن اسم اشارتدر دیواره) (صورت
تاء ثانیه ضمیر خطابدر) (نکار بونده نقش معنا سنه در) (کنند فعل مضارع جمع غایدر
(محصول یت) (رکیمسه دیوار دینه بکن که اول دیواره سنک شکل و صورتی نقش
ایده) (یعنی زیاده بد شکل اولدیگ ایچون سنی بر رده کیمسه نقش ایلز * کرتآدر بهشت
باشد جای * دیگر آن دوزخ اختیار کند * (محصول یت) (اگر سنک یرک جنده اولور سه
یعنی مقام فردوس برین اولور سه غیریلر دوزخ اختیار ایدرل سندن زیاده نفرت ایلد کلرندن
* این مثل بدان اوردیم نابدانی که چندان که دآنا از نادانی نفرتست صد چندان نادان را ازدانا
وحشتست * مثل) (میک و ثانی فتحه لیه مثال معنا سنه در) (بدان باحرف سبب انکیچون
دیمکدر) (ناحرف تنبیه) (بدانی فعل مضارع مفرد مخاطب پییله سین دیمکدر) (که
حرف بیان) (محصول ترکیب) (حضرت شیخ پیورر که طوطیله زاغ مثالی انکیچون کتوردیم
ناکه پیله سین که اولقدر که دآناک نادانندن نفرت ویز ارلغی واردر یوز اولقدر نادانک دانان
وحشتی و نجنی واردر * قطعه * زاهدی در سماع رندان بود * زان میان گفت شاهد بلخی *
زاهدی باحرف وحدت) (سماع سازا و آزی و انسان نعماتی) (رندانه اضافت لامیه در) (شاهد
بلخی بیانیه) (محصول یت) (رندل مجلسنده بر زاهد و ارایدی یعنی صحبتلرینه داخل ایدی اول
رندل را سندن بلخ شهرندن بر محبوب زاهده دیدی * کرملولی زمانرش منشین * که توهم در میان
ماتلخی * ملولی یا ضمیر خطاب) (منشین فعل نهی مفرد مخاطب) (که حرف تعلیل) (میان مالا میه
(تلخی یا ضمیر خطاب) (محصول یت) (شاهد بلخی زاهده دیدی اگر بزدن و سماعزدن ملول ایسک
ترش رو و منقبض اوتورمه زیر اسند ویزم ارا مزده آجی سین یعنی سن بزدن بقدر ملول ایسک بنسندن
یوز اولقدر ملول * رباعی * جعی چو کل و لاله هم پیوسته * توهیزم خشک در میان شان رسته *
(جعی باحرف وحدت بر جاعت) (یعنی بر قوم) (هم پیوسته بری رینه اولاشمش و قرشمش) (توزاهده
خطابدر) (هیزم خشک بیانیه هیزم اودون و خشک قوری اودون دیمکدر) (میا نشان میانک
نونی ضرورت وزن ایچون ساکن قلندی) (قیاس مفتوح اولقدر زرا ضمارک مافلی مفتوح اولور
(رسته بمش دیمکدر) (خشک لفظندن ورسته دن یا خطابدر حذف اولمشدر) (ا صلنده خشکی
ورسته در) (محصول یت) (بر جاعت کل و لاله کی بری بریند قرشمش و اولاشمش یعنی کمال اتحاد
ایله متحد اولاشرسن قوری اودون سین انلرک ارا سنده بمش و یا بمش سین جعی لفظنه هده جماعه
و بر جاعتدر دیوتقد بر ایدرل زانده ایشلر * چون باد مخالف و چوسرما ناخوش * چون برف
نشسته و چون یخ بسته * مخالف) (وناخوش) (ونشته) (وبسته عبارت لرینه بر یا خطاب تقدیر

رد سروری

رد سر اجیوا

زداین سید علی و ستروزی

زداین سید علی و ستروزی
مطلب

و ستروزی

اولتور که حل صحیح اوله (برف قار) پنج نوز دیمکدر (بسته بونده طوکش معناسنه در) محصول بیت
 بویت تمه مقول شاهد بخیر ای زاهد سن بزم ارامن دیباد کبی مخالف سین و صوق کبی ناخوشین
 وقار کبی اوتور مشین و قرآرائش سین کد قالمق بلزین و بوز کبی طوکش سنکه جز ملک بلزین
 حاصلی ارامن ده هیچ روجهله حفظ یوقدر (بوابکی بیتک اولنده رباعی برینه مشوی یازانلر اوزان
 شعری عجب تتبع ایشلر * حکایت * رفیق داشتم که سالها باهم سفر کرده بودیم ونان و نمک خورد
 وی کر آن حقوق صحبت ثابت شده آخر بسبب نفی اندک آزار خاطر من رواداشت و دوستی
 سپری شد و باین همه از هر دو طرف دلبنسکی حاصل بود بحکم آن که شنیدم که روزی دو بیت
 از سخنان من در جمعی همی گفتند * رفیق (ونشعی) یازی حرف وحدت در (و دوستی) یابی
 حرف مصدر در (سپری سینده ضمه و کسر و جائز) و با عجمیده فتحه و ضمه ایله دو کلمه معناسنه
 سپری شد و کند ی دیمکدر (دلبنسکی یا حرف مصدر) و کاف عجم هاء رسمیدن بدل کلدرد
 (دلبنسته کوکلی بغلی وصف ترکیبی اقسامند در) سخنان (الف و نونه جمعی شاذ در) جمعی
 یا حرف وحدت (همی گفتند سویلر لدی (یعنی اوقور لدی) محصول ترکیب) بر بولد اشم و اریدی
 بویاده رفیق ایراد ایلسد یکنیدن ظاهر در که محبوب ایشم (که حرف رابط صفت) ییلارله ییله
 سفر ایشم ایدک و نوز اتمک عیش ایدک و نهایتسن حقوق صحبت ثابت اولمش ایدی آخر الامر
 برازاجق فائده سببیله بنم خاطر می آنجتمکه جائز طوتدی یعنی روا کوردی و ارامن ده اولان دوستلق
 تمام اولدی و بونک بریله یعنی دوستلق تمام اولغله ینه ایکی جانبندن ارتباط قلب حاصل ایدی یعنی
 بندنه اندنه علاقه قلب و اریدی اول سببیله که ایشتم بر کون بنم سوزلر مدن بر مجلسده
 بوابکی ییتی اوقور لدی * قطعه * نکار من چودر آید بخنده نمکین * نمک زیاده کند بر جراحت
 ریشان * نکار من لامیه محبوب من دیمکدر (بخنده یا حرف مصاحبت و یا حرف صله) نمکینه اضافتی
 بیانیه (یا حرف نسبت) و نون حرف آ کید و کاف عربیدر عجمی دینلر زیاده عجمیک ایشلر (بر حرف
 صله) جراحت جیمک کسر ییله یاره معناسنه در (ریشه یاره معناسنه در) پس شی نفسنه مضاف
 اولان ایدی بر مضاف محذوفدر جراحت دلهای ریشان در یا خود جراحت عاشقان دل ریشاندر
 علی کل حال حل کلامه بر مساع پیدا ایلک کرک (ریشک الف و نون ایله جمع اولغی شاذ در
) محصول بیت (بنم نکارم چونکه خنده نمکینه یعنی مقبول و شیرین خنده ایله و یا خنده یه
 کله یاره لی بور کلرک یاره سنه توزی زیاده ایدر یعنی توز سپوپ یار لی بینی نازدر حاصلی دل ریش
 عشاقک یاره لی بینی یکیلر یعنی محبت بینی و شور و شغلر بینی زیاده ایدر دیمکدر توز سپمکدن مراد
 زیاده اضطراب و بر مکدر معلوم اوله که نمکله ریش ذکر ایشمار عجمده چوق واقع اولور
 بعض شراح جراحت دل ریشان تقدیر ایشم صحت معنی ایچون و بعضی تقدیر احتیاج یوق
 زیر ایش باش بارتدر دبش پس ینه محذوف باقی وردک هیچ فائده سی اولمدی * چه بودی ارسر
 زلفش بدستم افتادی * چو آستین کریمان بدست درویشان * بودی یا حرف حکایه (ارا کردن
 مخففدر) سر زلف لامیه و ضمیر نکاره راجعدر (افتادی یا سیده حرف حکایه در) آستین
 کریمان لامیه در (یا حرف صله) دست در ویشان لامیه (محصول بیت) نه اولیدی
 نکار زلفی اوجی بنم الیمه دوشیدی کریملر کی در ویشلر الیمه دوشد یکی کبی حاصلی نه اولیدی
 و صالنه دسترس بولیدم دیمکدر * طائفه دوستان نه بر اطف این سخن بلکه بر حسن سیرت
 خویش کواهی داده اند و هم دران میان مبالغه کرده و برفوت صحبت قدیم نأسف خورده و بخطای
 خویش اعتراف نموده - اوم کردم که از طرف او هم رغبت هست این بیتها فرستادم و صلح
 کردم * طائفه دوستان بیانیه (طائفه نک همزه سنی وحدت ایچون طونان ایکی وجهله

خطا ایش بریسی اولدر که هرنه انده اضافت ایچوندر بریسیده اولدر که وحدث ایچون
منصوص اولان یادر هرنه دکلدر (نه بر لطف این سخن پیور دینی تواضع و خضوع)
طریقیه در والا کلامده لطافت و صفا مقرر در (حسن سیرت بیانیته) و خوبشده اضافت
لامیه در (کو آه کاف بحکم ضحیه شاهد معناسنه در (و با حرف مصدر (فوت فاک قحی و واولک
سکونیه مصدر در نصر بانک اجوف و او یسندن برانسته بی حکم معناسنه (محبت اضافه ای لامیه
(و قدیمه بیانیته) نأسف تفعل بایندن مصدر در غصه معناسنه (از طرف او هم رغبت هست
(از طرف او هم عبارتدن مفهوم اولان اولدر که حضرت شیخزنده رغبت و ارایش (فرستاده
فعل ماضی متکلم و حده کوندر دم دیکدر (محصول ترکیب) دوستلر طائفه سی بوسوزک لطافت
وصفا سنه دکل بلکه کنیدلرک حسن خلقنه شهادت و بر مشلر اولر رفیق انلرک ارالنده دخی مدحده
معافه ایش و صحبت قدیمک فوتنه نأسف و غصه یش و کنیدلرک خطا سنه اعتراف کو سترمش
معلوم ایلد مکه انک جابننده بکار رغبت وارد بر کو کلچک یتلری کوندر دم و صلح ایلدم * قطعه
نه مارا در میسان عهد وفا بود * جفا کردی و بد مهری نمودی * عهد وفا مصدرک معنولده
اضافتدر وفادار لغه عهد یعنی قول و قرار و فانی عهدده عطف ایدلر معنایه و اصل دکلر ایش
(بد مهر و وصف ترکیبدر الحق محبتلی دیکدر و با حرف مصدر (نمودی فعل ماضی مفرد مخاطب
کو ستردک دیکدر (محصول بیت) استفهام انکاری طریقیه پیور بزم سنکله ارامزده وفادار لغه
عهد من یوفیدی یعنی و ارا بدی حاصلی بری برمن وفادار اوله و زدیو عهد ایش ایدک جفا ایدک
و محبت سیرلک کو ستردک یعنی ترک محبت ایدک بعضی نسخه ده مارا برینه بار او اقعدرند طریقیه
* یکبار از جهان دل در تو بستم * ندانستم که بر کردی نزدی * یکبار کلیا و راوغوردن دیکدر
(در تو در حرف صله (بر کردی بر حرف ناکید (کردی کاف بحکم فتحله فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(کردیدندن دونک معناسنه یعنی رجوع ایلک (نزدی (با حرف مصاحبت (و با حرف مصدر تکرار کلام
دیکدر (محصول بیت) راوغوردن کو کلی تمام جهان دن سکا بیلدم بیلدم که تیرنکله بنم مهر و محبتدر
دونوب رجوع ایلچکک حاصلی سنک بویه علی الفور بندن اعراض ایلچککک بلسم راوغوردن
سکا کو کلی بند ایلدم * هنوزت کر سر صلحست بازای * کران محبوبتر باشی که بودی *
هنوزت تا ضمیر خطاب (سر سودا و هوا معناسنه در صلحه اضافت لامیه در (باز بونده کرو معناسنه در
(و آئی فعل امر مفرد مخاطبدر کل معناسنه بازای کرو کل معناسنه در ایکنجی کره کرو کل دیکدر
بعضیلر ظن ایلدیکی کی (کران که حرف تعلیل (ازان اشارتدر اولنکی حاله (محبوبتر ترادات
تفضیل محبوبرک دیکدر (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولاسین دیکدر (که حرف بیان
(بود جازدر که فعل ماضی مفرد مخاطب اوله (و جائزدر که ادات زمانیه اوله (محصول بیت)
ای جانان الان اگر سنک صلح سودا و هوس و ارایسه یعنی صلحه همیلاک و ارایسه کرو کل یعنی
بزدن نفرت ایدوب قاچه تا کیم محبوبرک اولاسین که اولده اولدک ایدی و یا که اولده ایدک
سر صلحک معناسنی اگر سنک صلح بشی و ارایسه دین باشند خطا ایش که اندز زیاده اولمز
* حکایت * یکی رازی صاحب جمال بود در کذشت و مادر زن بر فرتوت علت
صداق در خانه متمکن بمالد مر داز محاورت او بجان رجیدی و بحکم صدق از محاورت او
چاره ندیدی یکی ازین طائفه گفت چه گونه در فراق یار عزیز گفت نادیدن زن برمن چنان
دشوار نمی آید که دیدن مادر زن * بعضی نسخه ده زن صاحب جمال واقعدر اضافه قیاسده
بویه اولمقدر (در کذشت کجیدی (یعنی فوت اولاسدی دیکدر (مادر زن قینانا (بر فرتوت
بیانیته و صفت مادر زن در (فرتوت بونامش دیکدر (با حرف مصاحبت (علت صدق لامیه

رد سر ارج جیوا

رد سروری

رد سروری

صداق صادق و کسر یله کابین دیمکدر بعض نسخه ده بهت کابین واقعدر محاورت
مصاحبت معناسنه در و مجاورت جیم ایله قو کشیاق دیمکدر (چاره درمان دیمکدر چاره لغزیده
شایددر دین مقام پیانده ابهام ایلش (یکی ازین طائفه یعنی اولیلردن بری (دوستلردن بری
دین بتلر ایش (چه گونه یاغیر خطاب (و همزه حرف توسل همزه خطاب ایچوندر دین
قابل خطاب دکل ایش (دشوار منکل (محصول ترکیب) ریشک بر صاحب جمال خانونی
وارایدی فوت اولدی و بر یوناش قین انا کابین علیله یعنی سبیلله کشمک خانه سنده متمکن
و ثابت قالدی کشتی الک مصاحبتدن جائله رنجیده ایدی یعنی زیاده اینچونور دی و کابین
سبیلله بیلله اولمه دن چاره کور من دی (یعنی مهرینی ادا ایده مدیکندن بالضروره بله اولمه
اختیار ایدر دی اولیلردن بریسی بر کون دیدی یار عزیزک فرا قنده نجه سین اول کشتی دیدی
خاتونمی کورمک بکا اولقدر کوچ کلمز که اناسنی کورمک (یعنی اناسنی که وره ک آنی کورمکدن
مشکل کلور (یعنی فراق جانان بکا اولقدردشوار کلمز که وصال اغیار * مشوی * کل بتاراج
رفت و خار پیانده * کنج برداشتند و مار پیانده * باحرف صله (و تاراج یغما (محصول بیت)
کل یغما یه کندی یعنی کلی دیوشرد یلر و دیکن برنده قالدی کنجی یعنی دینه یی قالدی دیلر
و مار برنده قالدی مشهوردر که دینه یی قرق یلدن صکره بیلان تصرف ایدر بو کلام اکا کوره در
* دید بر تارک سنان دیدن * خوشتر از روی دشمنان دیدن * دید دیدک مقدم مفعول صبر یچیدر
و بر تارک غیر صبر یچی (تارک هر نشتک ده سنه دیلر سنانه اضافت لایمه در (محصول بیت)
کوزی دمرن اوچنده (یعنی ده سنده کور مک دشمنلر یوزنی کور مکدن خوشتر قدر یعنی
بکر کبر * واجیست از هزار دوست برید * تایکی دشمنت نباید دید * برید مصدر معناسنه در
ناحرف تعالیل (دشمنت تاغیر خطاب (دید مصدر در دیدن معناسنه (محصول بیت) یک
دوستدن کسملک واجیدر برد شنی کورمک ایچون حاصلی یک دوستدن یکمک کرک تا کیم
برد شنی کور میه سین دیمکدر * حکایت * باد دارم که در ایام جوانی گذر داشتم بکوی
و نظر باماه روی در تموزی که حرورش آب دما تر ابحوشا نیدی و سمو مش مغز
استخوان بچوشا نیدی از ضعف بشریت تاب آفتاب هجیرتیا وردم الیحا بسایه دیواری
کردم مترقب که کسی زحمت حرتموز از من ببردایی فر و نشاند ناکاه انزار یکی دهلیر خانه
روشنایی دیدم یعنی جمالی که زبان فصاحت از بیان صباحت او طاعت جز یعد چنانکه در سب
تاریک صبح براید یاب حیات از ظلمات بدر آید قدسی رف آب در دست و شکر دران رنجته
و بعرف بر آیمت ندانم که بکلاش مطیب کرده یا فطره چند از کل رویش دران چکیده فی الجمله
شراب از دست نکارینش بر کر فتم و بخوردم و عمر گذشته از سر کر فتم * یاد دارم خاطر مدد در (که حرف
بیان (ایام جوانی یا حرف مصدر (گذر داشتم گذر طو تر دم یعنی بگردم (بکوی بازمعناسنه در
و یا حرف وحدت (و کوی کاف عربک ضمیمه محله دیمکدر (باحرف صله (ماه روی وصف ترکیبی
مقصود بودر که جوان ایکن دلبری محله سینه ملازمت ایدوب دوشد بجه جانانی سیر ایدر مش
(تموز تور و زنی آورزه یازک آورته آیدر که اول آیتک آدی حز براندر و آورته آیتک آدی تموزدر
و او خجیک آب در که آغستوس در پس تموزی آغستوس ایله بیان ایلین ییلاک اون ایکی آینی بتلر ایش
بعض نسخه ایام تموز واقعدر اضفله (که حرف رابط صفت (حرور کیمه ایله اسن ایچوق بل
شین ضمیر تموز زاجمدر (آب دهانن مراد تو کرک و اغیر یازیدر (بخوشا نیدی یا حرف حکایه
قرو دردی دیمکدر و الف و نون ادات تعدیه در زیر او شیدن لاز مدر که قرومق دیمکدر
بجو شاندی یازوب نون وجهله و نون نافیه نک فتحیله قید ایلین و محلاک معناسنی صحیح و بر نک

رد سروری

رد شعی

رد شعی

شارح مر حومک اشبوهره

ماده سنده اولان اخطاری

ارتق فتوز وردی شمعینک

قولی ایه قابل تاو بلدر

لطایع

رد شعی

دان سبیل و سروری

قصدهی خدایه و انجفی (سموم کوزونداسن اسحق بلدر و شینینه تموزه راجعدر) معز استخوان
لامیه در معز ایاک ویننی (واستخوان همزه نك و تانك ضمه لریله و واور سیمیه ککدر) بجوشانیدی
باینه حرف تا کید (و یا حرف حکایه قایندردی دیکدر الف و نون ینه ادات تعدیه در) ضعیف
بشریت لامیه (تاب آفتاب هجیر لامیدر در) تاب بونده طاقت دیکدر (و هجیر غایله اسحق زمانک
کون اوره سینه یعنی نصف نهارینه دیرل نیاور دم کتوردم یعنی زیاده اسحقه تحمل
کتوره دم التجا افتعال باندن مصدر در صغیق معناسنه (یا حرف صله) سایه دیوار لامیه
و یا حرف وحدت بر دیوار کواکه سینه دیکدر (مترقب تفعیل باندن اسم فاعل در منظر معناسنه
(که حرف بیان) کسی یا حرف وحدت (زحمت حرتموز لامیه در) تموز اسحق غینک زحمتی
(بیرد آبی یا حرف مصاحبت بردآب صوق صو) و یا حرف وحدت (فروادات تا کید) نشاند
فعل مضارع مفرد غائب سویندره دیکدر (زرا نشاندن مشترکدر اغنج دیکمکه سویندرمک
یشده) (ناگاه بخاه دیکدر) (تاریکی دهلیز خانه لامیدر در) (تاریکی قرا کلق) (یا حرف مصدر
(و همزه اضافت ایچون ککدر دین افترا ایلشدر که بونده همزه یوقدر (دهلیز صوقی قبوسیه
او قبوسنک ارالغنه دیرل) (خانه یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسلدر) (روشنایی برآیدناق یعنی
جمال) (یا حرف وحدت) (بعض نسخه ده یعنی عبارتی یوقدر) (پس جمال بدادر روشناییدن
(که حرف رابط صفت زبان فصاحت بیانیه در) بیان صباحت ده بویه در (صباحت جمال
و حسن معناسنه در برآید طلوع ایلیه دیکدر (بدر آید چیه دیکدر) (قدحی یا حرف وحدت
(برف آب فالت سکونیه قاری صودیکدر ترکیب مزجی قیلندندر) (وصف ترکیبی دیدنر خطا ایلشدر
مطیب اسم مفعول در تفعیل باندن کوزل قوقولی نسنه) (یا حرف عطف) (قطره چند بیاییه و یا خود
اضافته حکم اولیه) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل اوله بواولی در اضافتدن) (چکیده
بونده طامز رمش معناسنه در) (دست نکارین بیاییه نکارین لغته منقش دیکدر پس حقیقته محمول
او اورسه شربی کتورن نسوه جنسی اولق کرکوا کر کوزل و مقبول الدن عبارت ایلد محبوب جنسی
اولق ممکندر) (بر کر قتم قرودم یعنی الدم) (بعض نسخه ده بستم واقعدر فعل ماضی متکلم وحده
الدم دیکدر) (بخوردم بونده ایچدم دیکدر) (از سر کر قتم باشند طوندیم دیکدر یعنی اسلیان ایلد
(محصول ترکیب) یاد مدددر کیم جوانلق زمانده بر محله یه ملازمت ایدردم یعنی بر محله ده جوان
سوردم دخی محله سینه واروب اتی سیر ایدردم یعنی جمال پر کالته نظرایدردم برتموز آینده که
انک حروری آب دهانی کمال حرارتدن قورودردی و سمومی کوکک ایلکنی زیاده اسحقندن
قینادردی ضعیف بشریتدن هجیر آفتابنه طاقت کتوردم پس بر دیوارک سایه سینه صغندم
یعنی پناه ایلدم مترقب و منتظر اولدیم حاده که بر کیمسه تموز حرارتی و شدت زحمتی بندن بر صوق
صوبیه سویندره یعنی ازاله ایلده ناگاه راولد دهلیزی قرا کغندن برآیدناق کوردیم یعنی بر جمال که
زبان فصاحت انک کوزل لکی و حسنی یانندن عاجز قالور شوبیه که قرا کلق کیمده صبح طلوع ایلده
و یا آب حیات ظلمندن چیتوب ظاهر اوله بر قدح قاری صوانده واکاش کرد و کش حاصلی قاری شکر
شربنددن عبارتدر و عرفه قرشدر مش یعنی کل صوفی قاتمش یلزم که شربی نفس امرده
الابله می مطیب ایلش یوخسه زمان اسیچندن بر نیجه قطره یوزی کلندمی اکا طامز رمش ایدی
حاصل کلام شرابی انک دست نکاریندن آدم و ایچدم و یکش عمری بند باشند طوندیم (یعنی
تازد عمر کسب ایلدم * بیت * ظماً بقای لا یکاد یسه یغه * رشف لزال و او شربت بخوارا *
ظماً الف مقصوره ایله عطش وزنی و معناسی اوزره) (یا حرف ظرف مقدار حاصل کیمه سینه متعاق
(قایی یا ضمیر متکلم متعاق و متعاق اعرابدن محلا مز فوع خبر مبتدا در که) (ظماً در) (و ظماً نکره

ریشه

رد این سید علی و سروری

ردشعی

ردان سید علی و ستوری

- و از ترک نشسته بر شهر

احمد

سید

موصوفه در (تقدیری ظماً شدید در) (لایکاد افعال مقار به دندر قریب اولماز دیمکدر) (یسغ فعل مضارع مفرد مذکر غائب در افعال بایندن) (وضمیر مذکر ظماً نه راجع در یزیه دیمکدر یعنی تسکین ایدوب کیدر مز دیمکدر) (رشف الزلال لامیه یعنی مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (رشف رائک فحی و شینک سکونیه بر نشه بی صور مقدر) (مثلاً انجیر وار مود صور مقی کی) (رشف افظا مرفوع یسغ به فاعلدر رشفی سر پندی ایله نفسیر ای این رش ابله رشفی فرق ایلن ایش (ولوادات وصل لایکا دیه متصل) (شربت فعل ماضی نفس منکام وحده در علم بایندن) (بحور جمع بحردر دکرل دیمکدر) (محصول بیت) (قلبه بر عظیم و شدید عطش) (یعنی تشنه لک حاصلدر انی سو بندوب ازاله ایلمکه یعنی کسر ایلمکه قریب اولماز) (حاصلی اول عطشی بندن کیدر مک ممکن دکل صافی صوبی صوره صوره ایچمک صافی صودن دکرل ده ایچسم) (عطشی کسر ایلمکه رشفی تعیین ایلدی زیر صوبی صوره صوره ایچمک صوسزلخی فاندرا غندر تکه ضرب مثله واردر

الرشف اتسع دیو یعنی صوره صوره ایچمک عطشی ارتق کسرایدر دیمکدر * قطعه *

خرم آن فرخنده طالع را که چشم * بر چنین روی او فتد هر بامداد * خرم حاء معجده نك ضیله وراه مهمله نك قحیله و تشدید ایله شاد یعنی شن دیمکدر گاه فرح فاک فحی ورائک کسری ایله صفت مشبهه معناسنده مستعمردر و گاه تزه بنه اول منوال اوزره یعنی اراسنه و پاک معناسنه (فرخنده فاک و خانک فحیدر یله مبارک دیمکدر) (طالع و صف ترکیبیدر) (خرم شاد معناسنده اولدیغی تقدیرجه راحرف زائد اولور) (امام معنای مصدریت مضمین اولسه راحرف تخصیص اولور) (که حرف رابط صفت) (چشم مصراع ثانی به مرهوند تقدیری چشمش در ضرورت وزن ایچون حذف و ابصال اولدی چشمک میی ضرورت وزن ایچون تلفظ اولماز دینلر زائد سوزیلش (اوفند و اوایله دوشه دیمکدر) (بامداد بونده صباح معناسنده در) (محصول بیت) (سعادت و سرور اول مبارک و قوتلی طالع علی کیمسه نك در که انک چشمی یونجاین رویه دوشهر هر صباح) (یعنی دولت و سرور هر صباح یوزینی کورنگدرو یوزینه بقانکدر * مست می بیدار کرد دیم شب * مست ساقی روز محشر بامداد * مست می لامیه در) (بیدار باده عربک کسریله او یانق دیمکدر) (نیم شب اضافت فی معناسنده نصف الیله دیمکدر) (مست ساقیده لامیه در) (روز محشر ده بویه در) (بامداد اربه دیمکدر) (محصول بیت) (شرابک مستی یعنی خردن سرخوش اولان نصف الیله بیدار اولور یعنی هشیار اولور سر خوشلقدن آیلور اما ساقینک مستی محشر کوننده طیکله یعنی محشر کوننک صباحی آیاور * حکایت * سالی سلطان محمود خوارزم شاه باخطای برای مصلحتی صلح اختیار کرد بجامع کاشغر درآمد پسری دیدم در خوبی بغایت اعتدال و نهایت جمال چنانکه در مثال او گفتند * سالی یا حرف وحدت) (محمود خوارزم شاه بیانیه بو اول سلطان محمود در که هولاکوایله محار به ایدوب انده شهید اولدی) (باحرف مع) (خطادن مضاف محذوفدر ملک خطا دیمکدر اول زمانده خطا و ختن کافرستان ایدی) (خطا فتح ضایله در کسر ضایله خطادر) (برآی مصلحتی لامیه در بر مصلحت ایچون دیمکدر بو کلام جواب سؤال مقدر در) (گاه سؤال کلدی که اسلام پادشاهی نه ضرورت کافرله صلح اختیار ایلمک) (جوابی برآی مصلحتیدر فتد بر صلح کردک مفعول اولی) (واختیار نانیسی اول زمانده حضرت شیخ سلطان محمود استادی و مصاحبی ایش و بوشینک سیاحتی زمانی ایش) (پس حضرت شیخ خطا پادشاهنه ایلمچیک طریقه ارسال ایدر) (کاشغر ترکستان شهر لرندن برینک اسمیدر که طایفه نقشبندیه دن حضرت سعد الدینک شهریدر که حضرت مولانا جای نك پیر ارشادیدر) (وقزل نيك برینی حضرت ملایه و یرمش) (و برینی رشحات صاحبی صفی به قدس الله ارواحهم) (پسری باحرف وحدت

باحرف ظرف (غایت اعتدال و نهایت جمال لامیه لر در) (محصول ترکیب) بریل سلطان محمود
 خوارزم شاه خطایمکتک پادشاهیله بر مصلحت ایچ-ون صلح اختیار ایلدی (یعنی بنی خطایه
 ارسال ایلدی که ارار بنی اصلاح ایلیم) کاشغر شهر بنک بر اولو جامعی وارد که مشهور
 عالمدر اول شهره واروب قوند قده اول حاکمک سیرینه واروب کر دم بر سر کور دم اول
 جامعده کوز لاکده غایت اعتدالده و نهایت جمالده شویله که آنک مثالده دیملردر * نظم *
 معلمت همه شوخی و دلبری آموخت * جفا و ناز و عتاب و ستمگری آموخت * معلمت بد و ناه
 ضمیر معناده آموخته مقید در ضمیر منصوب متصل معناسنه (شوخ بونک کی برلده ایسچق
 قلی دیملدر مطبوع معناسنه) و یا حرف مصدر در (دلبری یاسیده بویله در) (آموخت فعل
 ماضی مفرد غائب متعدی او کردی دیملدر خبر مبتدا در) (عتاب مفاعله بانک مصدر ثانیسی
 فاعق و از املق معناسنه در) (ستم ستمک کسریله ظلم معناسنه در) (و کرات فاعلدر جی
 معناسنه کار دم مخفف) و یا حرف مصدر (آموخت عین اول (محصول یت) معلمت سکا جیما
 شو خلق و دلبری او کردی (یعنی سکا همان بونلری او قوتدی جفا دخی ناز دخی ظالمق
 او کردی) حاصلی درسک همان بونلری ایلدی (و جازدر که بویکی فعل معناء استفهامی
 متضمن اوله) یعنی همان بونلری او کردی هیچ بیچاره عاشقه مرخت او کر تدیمی دیمل
 اوله * من ادبی بچنین شکل و خوی و قسوروش * ندیده ام مکر این شبهه از پری آموخت * بونده
 آموخت فعل لازمدر وایکی سابقلر متعدی ایدی (یعنی مشترکدر لازمه متعدی یننده
 (روش اسم مصدر در یورش معناسنه) مکر کانه معناسنه در (محصول یت) شیخ حضر تلری
 خطابدن غیبه التفات ایدوب یور برن نوع آدمی بونجیلین شکل و خوی و قسوروش واسلوب ایله
 کورمشم (پس کانه بوناز و شبهه بی بردن او کر نمشد) (یعنی آیدیده اولما ینجه بردن او کر نمشد
 ینلر اولنده نظم رینه رباعی یاز انلر نظم مجمله عجب منصر فلدر * مقدمه نحو زنجشری در
 دست همی خواند ضرب زید عمر او کان المتعدی عمرو کتم ای بر سر خوارزم و خطا
 صلح کر دندو زید و عمرو همچنان خصوصت باقیست بخندید و مولدم پرسید کتم
 خاک شبرا ز کت از سخنان سعدی چه داری کتم * مقدمه نحو لامیه در) و زنجشری به
 اضافت بویله در (تقدیری محمود زنجشریدر) مقدمه مراد انوز جدر (زنجشیر
 خوارزم نواچینندن بر کوک اسمیدر که کشاف صاحبی اول کو بدندر اسمی محموددر) و زنجشیر
 زانک و میک فتحه لیه صفت نسبی در (همی خواند او قور دی دیملدر) (ضرب زید عمر
 زید عمروی ضرب ایلدی) (و کان المتعدی عمرو و متعدی یعنی اور لمش عمرو اولدی) (عمرو
) (را ادات تخصیص) (همچنان آنجیلین دیملدر) (یعنی اولکی کی) (خصوصت باقیست بو کلام
 استفهامی متضمندر خصوصتی باقیمدر دیملدر) (مواد اسم مکندر مجلس کی) (چه داری نک وار
 دیملدر) (محصول ترکیب) مذکور بر سر زنجشری به منسوب نحو مقدمه سی النده ایدی
 او قور دی زید عمروی ضرب ایلدی (حال بو که متعدی و مضروب عمرو اولدی اندن
 بو ترکیبی ایشدنجه دیدم ای بر سر خوارزم و خطا صلح ایلدیلر و زید و عمرو خصوصتی
 عین اول باقیمدر) (پس بوسوزدن کولدی و مولدم صور دی دیدم خاک شیر از دیدی سعدی
 سوزلندن نک وارد دیدم * قطعه * بلیت نحوی بصول مضای * علی کرید فی مقابله العمر *
 بلیت فعل ماضی متکلم وحده مبنی للمفعول نصر بانک ناقص و او بدندن مبتلی
 اولدم دیملدر (باحرف صله) بلیتیه متعلق (نحوی نون قتی و حاک سکو نیله یاه
 نسبت ایله اسم منسوبدر) (تقدیری بحبوب نحوی دیملدر) (بصول فعل مضارع مفرد مذکر

رد شرح جیما

انموزج همزه نک قتی
 وضعی ایله لغندر شد

غائب نصر باینک اجوف واو بستن حله و هجوم ایدر دیمکدر فاعلی نحوی به راجع تختنده
ضمیر در جمله فعلیه اعرابدن محلا مجرور صفت نحویدر (مغاضبا مفاعله بایندن اسم فاعلدر
بصول فاعلندن حال اوله مفعوله منصوب اولمش (علی جار مجرور یصول به) (و یا مغاضبا
کله سنه متعلقدر) (کزید کاف اسمدر مثل معنا سنه محلا منصوب مصدر بخذوفه صفتدر
(تقدیری یصول صوله مثل صولته زیدنی مقابله العبره) (محصول بیت) (رنحووا قیچی محبوبه
مبتلا اولدم که بکا حله و هجوم ایدر غضبناک اولدیغی حالده یا خود بکا غضبلی اولدیغی
حالده حله و هجوم ایدر زیدک عمرو مقابله سنه حله و هجومی کبی * علی جرذیل لبس رفع
رأسه * وهل يستقیم الرفع من عامل الجر * علی حرف جر جر مجروردر علی الیه (وذیل اضافه
علی مجرور به محلا منصوب حالدر) (لبس رفع فاعلندن که نحویدر ضرورت وزن ایچون مقدم
اولمشدر) (رأس لفظا منصوب مفعول رفعدر) (و ضمیر نه نحوی به راجعدر) (واو حرف ابتدا (هل
حرف استفهام) (یستقیم فعل مضارع مفرد مذکر غایبدر استفعال بایندن) (الرفع لفظا مرفوع فاعلیدر
مراد اقسام اعرابدن اولان رفعدر ایهام طریقیله (من حرف جر یستقیم به متعلق (عامل
جر اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر بومصراع استفهام انکاری طریقیله واقعدر و ایهام لطیفی
مشمول فندبر (محصول بیت) یعنی مذکور نحوی یورود کده باشنی فالدر من اتکن چکیچی اولدیغی حالده
یعنی کیمسه به اعتبار وانتفات الین بلکه اکا برانه تکبر و ناز و شیوه الیه اتکن چکرک سور و یرک
و سور کایرک کیدر تنکه متکبر اولان محبوبلرک عادتیدر (معلوم اوله که اکابرناک انکاری یعنی
لباسلری اوزون اولور زیرا اوزون لباس ایدنمکه قدرتلری واردر اما فقراتک اوزون اولماز
قصه اولور زیرا اوزون بچمنمکه و سعتلری اولماز لبس جرذیل و سعتدن واکابرلکدن نکاتیدر تنکه
حضرت شیخ بوستانده بیوردر (بیت) بسا تلخ عیشا تلخی چشان (که در خلد باشند دامن کشان)
(و عامل جردن هر کز رفع مستقیم اولور می یعنی رفع علنی ایلین عوامل غیریدر و جر علنی ایلین
غیبری پس عامل جاردن رفع عملی راست دکل بو کلام مصنف جانبندن نحوی جوان ایچون
اعتدادر یعنی اتکن چکرک تکبرانه ناز و شیوه الیه یورید کده باشین فالدر بوب کیمسه به اعتبار و انتفات
ایلدیکنه حاصلی عامل جار رافع اولماز * حتی باندیشه فرو رفت و کفت غالب اشعار اودرین
زمین بزبان فارسیست اگر بکوی بفهم نزدیکتر باشد (کلم الناس علی قدر عقولهم) (کتم * لخت
بونده پاره معنا سنه در) (و یا حرف وحدت برپاره دیمکدر) (با حرف صله) (اندیشه بونده فکر
معنا سنه در) (فرو رفت باندی و طالیدی معنا سنه در) (زیرا رفت فرو الیه مستعمل اولدقده بومعنائی
مضمن اولور) (غالب اشعار اولامیه زدر) (غالب بونده اکثر معنا سنه در) (درین زمین بو برده یعنی
دیار کا شغرده) (اگر بکوی یعنی بخوانی) (بفهم) (با حرف صله) (کلم فعل امر مفرد مذکر
مخاطب تفعیل بایندن سوله دیمکدر) (الناس لفظا منصوب مفعولیدر) (علی حرف جر کله متعلق
(قدر عقول مصدرک فاعله اضافتیدر و ضمیره اصافت لامیه در) (محصول ترکیب) (بن بوا یکی عربی
بیتی اوقو نیجه برپاره فکره طالیدی و دیدی سعدینک اکثر و اغلب اشعار ی بود یارده زبان
فارسیله در اگر فارسی شعرینی اوقوسک فهمه یقینرق اولوردی تنکه حضرت محمد صلی الله علیه
وسلم یورمش ناسد یعنی خلقة عقلاری مقدار نیجه سوله یعنی اکلد قلری سوزی سوله دیمکدر
دیدم بنده * منوی * طبع ترا نا هوس نخوشد * صورت عقل از دل ما محوشد * طبع تو لامیه (ورا
ادات تخصیص) (تا حرف ابتدا در زمانده منذ کبی عربیده) (هوس نحوه مصدرک مفعولنه اضافتیدر
(صورت عقل بیابا (دل مالامیه) (محوشد زیرا بودیم مفعولاندن دکلدر و سماعی مسائلی قیاسی سندن
زیاده در و کثرتدن ضبط و احاطه سی حیر امتاعده در و بوعلمده اقوال علما نامعدود و اختلافات

(مشایخ) نامحدود پیور دینی کلام مجازی اولفده جائز یعنی حقیقی اولوب ادعائی اوله فیدر (پس درسی اغیاردن اوقود یعنی چون صورت عقلن محو اولدی دینلره مقامه مناسب علت سوق ایشلار (محصول بیت) ای جان اول زماندن بری که سنک طبعکک نحو هوسی اولدی یعنی طبعکک علم نحو هوس ایدوب میل ایدلی بزم کوکلزندن عقل صورتی محو اولدی یعنی کوکلزندن عقل زائل اولدی زیرا مثلی چوق وسن ایسه نازک مزاج حفظنده وضبطنده زجت چکر سین (بس سنی زیاده آجید یغیزدن لایعقل اولمش * ای دل عشق بدم توصید * مابو مشغول وتوبا عرو وزید * ای حرف ندا منادی محذوف ای جان دیمکدر (دل عشاق لامیه ومقصود باندا (بس متادای محذوفه صفت طوتانلر بواستعمالدن ذره دکاو آگاه دکالرایش (باحرف صله (دام تو لامیه (صید بونده مصید معناسنه در یعنی مصدر مفعول معناسنه شکار دیمکدر (بتو باحرف صله ویا حرف مصاحبت (با عرو باسیده بوله در (محصول بیت (ای جانان عاشقک کوکلکی سنک دوزاغکه شکاردر یعنی عشاقک کوکلرینی هب ضبطکه آلمش سک بزسکا مشغولز وسن عرو وزیده یعنی بزسنکه مقیدز وسن اغیار ایله (مصراع ثانیده ایهام لطیف واردر تأمل تدبر * بامدادان که عزم سفر مصمم شد مکر کسی از کار و ایان گفته بودش که فلان سعدیست دیدم که دوان آمد وتلطف کرد و بروداع نأسف خورد که چندین روز چرا نکفتی که منم تاشکر قدوم بزگان را بخدمت میان بستی * بامدادان یعنی مصاحبت واقع اولان کونک ایرتسی ویا مطابق ایرته (که حرف رابط صفت (عزم سفر مصدرک مفعولک اضافیدر (مصمم تغبیل یا بندن اسم مفعولدر مقرر دیمکدر (مکر گانه دیمکدر (از حرف تدبیر (گفته بودش پسر دیمش ایش دیمکدر (که حرف بیان (فلان یعنی سنکه دون مصاحبت ایلین سعدیدر دیو (دیدم کوردم (که حرف بیان (دوان صفت مشبهه در دویندن بوله رک دیمکدر (تلطف ملایمت دیمکدر (وداع واون قتحیل بونده فراق مراد در (چندین روز بوقدر کون دیمکدر (چرا نیچون دیمکدر (تکفتی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب (که منم یعنی سعدی بم دیو (ناحرف تعلیل (شکر قدوم بزگان لامیه لر در (ورا ادات تعلیل بخدمت باحرف صله (بستی یا حرف حکایه (محصول ترکیب) ایرتسی که عزم سفر مقرر اولدی مکر کارواندن یعنی بولداش لر عزم بر کیسه مذکور پسر دیمش ایش بنم ایچون که ایشته بوسعدیدر (کوردم بوله رک یا نه کلدی وتلطف ایدوب ملایمت کوسه تردی ووداعه و فراقه نأسف ییوب غصه چکدیکه بوقدر کونده که بوشهرده اقامت ایدوب اسکندک فیچون دیمک که بن سعدی بم ناکیم او اولرک کلی شکرانه سیچون خدمته بل بغلیبدم (بستی یا نه حرف تمیدر دین تمنی معناسنی بیتل ایش (حضرت شیخک بامدادان پیور دیغیه چندین ره ز بود یغی بپنده ظاهرا مناسقات اکلور تأمل تدبر * مصراع * باوجودت زمن آواز نیامد که منم * محصول مصراع سنک وجودکله بندن آواز کلدیکه بن سعدی بم دیم حاصلی سنک فتکده عقلی حیرت الدی شوبله که کندیمی یتردکدن بنم دیمکه مالک اولدم (بو مصراعک تعلیلنده زیرا بلدز محو او اور کونشک طلوعی قنده دین مناسبتسز سولش * کتچاچه شود که درین بقعه چند روز برآسانی تاز خدمت مستفید شویم کفتم نتوانم بحکم این حکایت * بقعه دن مراد شهر کاشغردر (بحرف ناکید (آسانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر راحت اوله سین یعنی دیکته سین (ناحرف تعلیل (از خدمت بعض نسخه ده بخدمت واقعدر مال بر در (محصول ترکیب) پسر دیمی نه او اور که بود یارده نیچه کون اسایش ایلک ناکیم خدمت شریفندن مستفید اولدق بن دیدم قادر دیم بوحکایه سبیلک * مشوی * زکی دیدم اندر کوهساری * قناعت کرده از دنیا بغاری * زکی یا حرف

رد شرح حجا

رد شعی

رد سروری

زدشیمی

وحدث (و دیدم که مقدمه و ایدر) کوهساری طاعاق دیمکدرز براسارمبالغه افاده ایدر (بغاری
 (با حرف ظرف (غار مغاره) و با حرف وحدت (محصول بیت) برطاعده بر اولو کیمسه کوردم
 دنیا و مافیهاستند اعراض و فراغت ایدوب بر مغاره ده قناعت ایدوب او نورمش * چرا کتم
 بشهر اندر نیانی * که بار بند از دل بر کشایی * چرا کتم تقدیری کتم چرا در ضرورت
 وزن ایچون قلب مکان ایلدی (بشهر با حرف صله) اندر آتی تا کید ایدر (بنایی فعل نفی
 مستقبل مفرد مخاطب کلز سین دیمکدر (که حرف تعلیل) بار بند بیابنه در اسکثر نسخ
 بویه واقعدر و اقل قلیلنده باری یا ایله واقعدر و بونکله فریقته اولوب معناسنی بر کره
 کوکلدن بندی چوزه سین یعنی غمی دفع ایده سین دین ایکی وجهله خط ایلمش (باری بی کره
 معناسنه اخذ ایلانده و بندی غم معناسنه بونده خود باردن مراد بو کور و بنددن اکل و شرب
 و سائر اوازم انسانیه در) و بند قید معناسنه اولد یغنه بر کشایی دلیل واضحدر (بر حرف تا کید
 (کشایی فعل مضارع مفرد مخاطب اجه سین دیمکدر (محصول بیت) دیدم شهره نیچون کلز سین
 تا کیم قید اخراجات بو کنی کوکلدن اجه سین یعنی ازاله و دفع ایلیه سین * بگفت انجایی
 رویان نغزند * چوکل بسیار شد پیلان بلغزند * پری روی وصف ترکیبدر (و الف و نون
 ادات جمعدر) نغزند کوکلک یعنی ابو معناسنه بونده کوزلر مراددر (کل کاف بحکم کسر یله
 بالحق دیمکدر (بلغزند فعل مضارع جمع غائبدر قیالر دیمکدر (محصول بیت) مغاره
 نشینه نیچون شهره کلز سین دینجه دیدی انده کوزل پری رولر واردر که بزی یولیزدن چیقارلر
 (مصراع ثانی مقام تعلیله در یعنی چونکه بالحق چوق اوله فیلر البته قیالر اشترکی زیر
 تعلی اولر یعنی هر قدر که زاهد و عابد ایسه مده کوزلر چوق اولنجه بی اختیار کوکل میل ایدر
 * این بگفتم و بوسه بر سر و روی هم دیگر دادیم و وداع کردیم * هم دیگر بری بریمزک دیمکدر
 بعض نسخه ده هم دیگر برینه یکدیگر واقعدر مأل بردر (محصول ترکیب) بویدلری سو یلدم یعنی
 اوقودم و بری بریمزک باشی و بوزینی اویدک و وداع ایلدک یعنی ایریلشدک * مثنوی بوسه دادن
 روی دوست چه سود * هم دران لحظه کردنش بدرد * لحظه بونده ساعت معناسنه در
 (کردنش شین دوسته راجعدر بدرد باء بحمله استعمال ایدر بحج ورومیلر باء عربیله استلک
 معناسنه عربجه تحیت دیرلر (مثلا سفره کیدن کشی به سنی خدایه اصمرا دق دیمکه ورنده قائنه
 بویه دیوب شاد و اسن قال دیمکه بدرد دیرلر (محصول بیت) دوستک و جانانک رویتد بوسه و یرمک
 یعنی کیدجک زمانده یوز بن اویمک نه فائده و هم اول وقتده اتی بدرد و ایلک (یعنی آسئلک نه فائده
 ز براتأثیرالم و محنت فراق بنده باقیدر تحیت و درود ایله من دفع اولماز * سبب کو بی وداع یاران کرد *
 روی ازین نیمه سرخ و زان سوزرد * (سبب سینک کسر یله اله در (کو بی گانه معناسنه در) وداع
 تودیع معناسنه اسمدر سلام تسلیم معناسنه و کلام نکلیم معناسنه اولد یغنی کبی (یارانه اضافتی
 مصدرک معنوازه اضافتدر (روی تقدیری رویش در (ازین نیمه ازین سود دیمکدر (سرخ تقدیری
 سرخست در (زان سو اول جانبدن (زرد یعنی زردست در (محصول بیت) اله کو یا که بارانه
 تودیع ایلدی (یعنی دوستلرندن همجور و مفروق اولدی که یوزینک بوجانی قزل و اول جانبی
 صاریدر (یعنی فراق المندن نصفی زرد اولش حاصلی آتش عشقه نصفی قزرمش و الم و محنت
 فراقله نصفی سررمش معلوم اوله که ازین و ازان بیننده تقابل اولد یغنی بعضیلر بلد کلرندن
 ازین عبارتنی ادات تعلیل اعتبار ایلشرا اجل معناسنه بونده سوا فظنه نصف معناسنی و یرمک
 مجازادر (مثنوی برینه بوقطعه نک ایاتی اولنده بیت یازان سهو ایلمش * بیت * ان لم امت
 يوم الوداع تأسفا * لا تحسبونی فی الموده منصفاً * ان حرف شرط (لم امت فعل جحد مطلق

زدایحیاء علی و سروری

زد سروری

تکلم و حده در مات موت دن یعنی نصر بایک اجوف و او بستم اولزم دیمکدر (یوم طرف
زماندر وداعه اضافتی فی معناسنه در) وداع و اوک فتحیه سابقا مذکور اولان کیدر اما و اوک
کسر یله مفاعله بایک مصدر ثانی سیدر (افسف تفعل بایندن مصدر در انتصابی تمیز لکله
و یا حالیه در متأسفاتقد رنده) لایحسوافعل نهی جمع مذکر مخاطب در علم بایندن تون حرف
. قایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی فی المودن جاز و مجرور منصفه متعلقدر (منصف اسم فاعلدر
افعال بایندن محسبونک مفعول ثانی سیدر (محصول بیت) وداع جان کونده غم و غصه جه شدن
اگر اولزم منم یعنی فراق خاناندر غمناک اولوب اولزم منم محبت و مودته بنی منصف یعنی اهل انصاف
حساب ایلم حاصلی بنی عاشق ظن ایلم و عشق جاناندر بکامصادق دیمک بوییت حضرت
شیخک برغز ایلمک مطالعیدر وما بعدی (اوقفت راحلتی بارض مودع) (و بکیت حتی
از حالات الموقف) (من مات لاتبکوا علیہ ترج) (و ابکوا الحی فاق لنا فسا * حکایت * خرقة پیشی
در کاروان حجاز همراه ما بود یکی از امراء عرب مرا و را صد دینار بخشیده بود تا هفتاد
اندکاه دزدان خفاجه بر کاروان زدند و پاک ببردند بازار کانان کریمه وزاری کردن
گرفتند و فریاد بنی فایده خواندن * خرقة پوئی وصف ترکیدر (و یا حرف وحدت بر خرقة کیتی
یعنی بر فقیر) کاروان حجاز لامیه (حجازدن مرا دمکه در بوندن غیر یو کلبه بر ایکی پرده
بویله یور شددر) همراه مالامیه (امر السیرک جمعیدر بک معناسنه) عربیه اضافتی لامیه در مر بونک
کپی بر لده ادا ت مفعول اولان رانی تا کیدایدر (نا حرف تعلیل) نفقه عبال لامیه در (عبال عینک
کسر یله جمع عبالر عینک فتحی و یا مشده لک کسر یله فقیر دیمکدر (دزدان خفاجه لامیه
خفاجه حرامیلری دیمکدر خالک فتحی و جیم معجمه الیه بنی عامردن بر قبیله لک اسمیدر) پاک ببردند
جمع ماملکی آلدیلر هیچ نسنه قوم دیلر دیمکدر (محصول ترکیب) بر خرقة پوش فقیر کاروان
حجاز دهنه یولداش اولدی عرب بکلرندن ربی یو فقیر یوزانتون بغشاش ایدی تا کیم اهل و عبالنه
نفقه ایلدینا کاه خفاجه حرامیلری کاروانی اور دیلر یعنی قائله بنی بصدیلر و جمع ماملکی الدیلر
هیچ نسنه قوم دیلر بازار کالر کریمه وزاری یعنی تاله و فغان ایلم که باشد دیلر و بی فایده فریاد او قومغه
باشندیلر یعنی ایلدیلر * بیت * کر تضرع کنی و کر فریاد * دزد بازار پس نخواهد داد * تضرع
تفعل بایندن مصدر در زاری ایلمک دزد بیتد (و نخواهد داد خبری (و ز خبرک مفعولی (و بازار پس
اصلنده بازو پس ایدی عطف تفسیری طریقله صکره ترکیب ایدوب بازار پس بدیلر کرو معناسنه
پس معناسنه کرو صکره دین استعمالدن آگاه دکل ایش (محصول بیت) خطاب عام طریقله
بهره را کر تضرع ایدرسک واکر فریاد حرامی اتونی کرو و بر میسر در * مکر آن درویش در قرار
خودمانده بود در تعبد رویه مده کفتم مکر آن معلوم تر نبردند گفت بلی بردند وایکن مرابان
چند آن الفتی نبود که بمعارفت آن خسته دل باشم * (محصول ترکیب) جمع اهل قافله فریاد
و فغان ایلدیلر اول درویش که کندی قرار ی و ثباتی اوزره قلمشیدی واکا هیچ وجهله تغیر
کلامش ایدی دیم مکر اول سنک معلوم می المدلر اوله دیدی بلی الدیلر (اما بنم اکا و نقدر
افت و محبتیم یوغیدی که لک مفارقتی سببیه خسته دل اولام * بیت * نباید بستن اندر چیز و کس دل *
که دل برداشتن کار بست مشکل * نباید فعل نفی مستقبل کرکز دیمکدر (اندر ادا ت صله) (چیز
اشیادن عبارتدر) (و کس انساندن) (که حرف تعلیل) کاری یا حرف وحدت (مشکل صفتدر
(محصول بیت) نسنه به و کیمسه به کوکل اتفاق کرکز یعنی بر شیه به تعاق قلب جازد کادر
زرا اندن که کل قادر مکی مشکل ایددر (چیز ی کسه اضافت ایلین سهواش * کفتم
موافقی حال منست انچه تو آستی که مر در عهد جوانی با جوانی اتفانی مخاطبت بود و صدق بودت

رد سروری و شعی

ردان سید علی

بقی که قبله چشم جمال او بود و سود و سرمایه سی الک و صالی * قطعه * مکر ملائکه بر آسمان و کرنه بشر * بحسن صورت او در زمی نخواهد بود * مکر بونک کبی برلده ترجی معناسنی متضغن اولور (و کرنه والا معناسنه در) بشر مصراع ثانی یه مر هو ندر (بحسن مصاحبت حسن صورت او اضافت لری لامیه در زمی دن نون تأکید ضرورت قافیه ایچون حذف اولمشدر زیرازم صوق معناسنه در و یا حرف نسبت ونون حرف تأکید نسبت وارض بارد با بطع اولدیغیچون اکازمین اسم ایلدیر (محصولیت) مکر آسمانده ملائکه الک حسن صورتیله اوله والایر یوزنده بشر الک حسن صورتیله اولیسردکلدر یعنی اکا مشابه ونظیر مکر فلکده ملک اوله یوخسه یوزنده اکا مشابه بشر اولر * بدوستی که حرامست بعد از بصحبت * که هیچ نطفه چواو آدمی نخواهد بود * بدوستی با حرف قسم (و یا حرف وحدت و یا حرف مصدر) (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان حرامست مقدم خبر) و صحبت مؤخر مبتدا (که حرف بیان) (نطفه یوزنده ارک صوبه دیرلر اما منی اعمدر (محصولیت) بدوست حقیچون آنجلین دوست که اندن صکره رغبری دوستله صحبت حرامدر یا خود دوستی حقیچون که مذکور دوستدن صکره غبری دوستله صحبت حرامدر که هیچ بر آدم نطفه سی الک کبی ادبی اولایسر در دوستی یاسی حرف مصدر اولجده مصراع ثانیده که حرف تعلیل اولور غفلت اولمیه * ناکاه پای وجودش کل اجل فرورفت و دود فراق از دود مانش بر آمد روزها بر سر خاکش مجاورت کردم وجهه یتهها که در فراق او کفتم این بود * (پای وجود بیانیه با حرف صله (کل اجل ده بیانیه) فرورفت باتدی دیمکدر (دود فراق بیانیه) دود دمان قوم و قبیله دیمکدر (بر حرف استعلا) سر خاک مقبره او چی دیمکدر (مجاورت مفاعله باشدن مصدر در قو کشایق معناسنه) اما بونده ملازمت و مداومت مراددر (جمله یتهها لامیه در) (که حرف رابط صفت (محصول ترکیب) ناکاه مذکور جوانک پای وجودی کل اجله باتدی و فراق توتونی قوم و قبیله سندن قالدی یعنی ماتمین چکدیلر بنده نیجه زمان مقبره سی باشی اوچنده مجاور و ملازم اولدم و الک فراقنده سویلدیکم اییادن بونلر بعضیدر * قطعه * کاش کان روز که در پای توشد خار اجل * دست کیتی بزدی تیغ هلاک برسر * (کاش کاشکی معناسنه در) (که حرف بیان) (آن روز اول کون دیمکدر) (که حرف رابط صفت) (در حرف صله) (پای تولا میه شدرفت معناسنه در) (خار اجل بیانیه) (دست کیتی لامیه در مجازا) (بزدی حکایت حال ماضی اوره ایدی دیمکدر) (تیغ هلاک بیانیه در مجازا میم متکلم معناده سره مقیددر (محصول بیت) کاشکی اول کون که سنک ایاغ که کتیدی (یعنی باتدی اجل دیکنی دست کیتی باشه هلاک تیغینی اوره ایدی یعنی نه اولایدی سن اولد کده بنده هلاک اولوب کیدیم * نادرین روز جهان بی توندیدی چشم * این منم برسر خاک تو که خاکم برسر * تا حرف تاملیل (جهان ندیدینک معقول صریحی در) (ونی تو غیر صریحی) (چشم فاعلی) (این بونده اشته معناسنه اسم اشارتدر) (برسر خاک تولا میدلدر) (که حرف نمی) (خاکم برسر میم متکلم معناده سره مقیددر دعاء علیه در طبراق باشه دیمکدر (محصول بیت) (تولیدی بن هلاک اولدم تا کیم یو کونده جهانی سنسنز کوزم کور مییدی اشته بنم سنک مقبرک اوچنده که طبراق باشه یعنی طبراق باشه اولسون دیمکدر جهانده جانا نسز قالد یغنه کد بنده بدعا اند * مضمود * آله وارش نکر فتح و خواب * ناکل ونسز بن نقشاندی نصبت * آنکه

اصلنده انكس كدر (كس حذف و ايصال طريقه حذف اولنوب كه بر بنه قائم اولوب حرفيتدر
اسميته دوندى (قرارش مصدر ك فاعله اضافيتدر) (وضيمر كه يه راجع در) حبيبه ارجاع
ايليلر مذكور حذف و ايصال احوالي بيلزل ايمش (نكر فتي يا حرف حكايه طوعن دى ديمكدر
فاعلى تحتنده كه يه راجع در ضمير و مفعول قرار و خوابدر اما فاعلى تحتنده قراره راجع ضمير
و مفعولنى مذكور شين ضمير طوئلر عجب پريشان سويلش (ظاهر بودر كه علوم عربيده ده
مطالعلى بويله اولسه كرك غرابت بونده در كه استقامت اوزره معنى و ره نك مرادنى
بعضيلر فهم ايده ميوب تعرض ايللى وار خواب قراره معطوفدر او بقو ديمكدر (تا حرف
توقيت (نفساندى فعل نفي حكايه حال ماضى صاچيدى (نخست اول (محصول بيت)
اول جانانكه قرار و خواب طوئلردى يعنى قرار ايلزدى و اويقو ايوومز دى مادامكه اول
دوشكته كل ونسرين صاچيجه حاصللى دوشكته كل ونسرين صاچيجه يا توب ايوومز دى
* كرددش كينى كل زوئش بريخت * خار نشان بر سر خاكش برست * كرددش اسم مصدر
(كيتى يه اضافتى لاميه در) (كردشدن مراد تغير و تبدلدر) (كل روى بيانيه (خاربن ديكن
اوجاغى شكه كل بن ديرلر كل اوجاغنه حاصللى شليكدن و كورليكدن كآيتدر) (الف ونون
ادات جهيدر شذوذا بوندن ديب مراد اولدقده بن مضاف ايدرلر و بن خار ديرلر پس بونده
ديكن ديبلرى ديئلر اصطلا حدن آگاه دكلر ايمش (با حرف تأكيد (رست رانك ضميمه
بتدى ديمكدر (محصول بيت) فراشته كل ونسرين صاچيجه اويو ميانك شمدى كرددش
كيتى و تغير و تبدل احوال جهان كل كې رويى دو كدى مقبره سى طيراغى اوزره قوجق قوجق
ديكنلر بتدى يعنى مقبره سنى ديكنلر قابلسى * بعد از مفارقت او عزم كردم و نيت جزم كه
بقية زنده كافي فرش هوس در نوردم و كرد محالست نكردم * مفارقت او مصدر ك مفعولنه
و يا فاعله اضافيتدر (عزم قصد معناسنه (نيتده قصد معناسنه در) (جزم بونده اسم
مفعول معناسنه در يعنى نيت مجزوم و مقرر ديمكدر) (كه حرف بيان بقية زنده كاني لاميه (ويا
حرف مصدر (فرش هوس بيانيه (در حرف تأكيد (نوردم فعل مضارع متكلم وحده ديرم
و ديوشرم يعنى هوا و هوسى ترك ايدم ديمكدر (كرد محالست لاميه در مجازا محالست چوره سنده
ديمكدر (نكردم فعل نفي مستقبل چكزن نيم ديمكدر (محصول تركيب) مذكور جانانك مفارقت
و وفاتندن صكره عزم ايلدم و نيت جزم كه عمره ك و حيا تمك بقية سنده يعنى مادامكه زنده
فرش هوا و هوسى دورم يعنى ترك هوا و هوس ايدم و محالست و مصاحبت اطرافنده و چوره سنده
چكزن نيم يعنى شمدن كرو دلبس سوميم ديمكدر حاصللى عزات و خاوت اختيار ايدم * قطعه *
سود در يانك بودى كرنبود بيم موج * صحبت كل خوش بدى كرنستى تشويش خار *
سود در يالاميه (بودى يا حرف حكايه (بيم موج لاميه (صحبت كل مصدر ك مفعولنه اضافيتدر
(بدى اصلنده بودى ابدى ياه حكايه ايله و او ضرورت وزن ايچون حذف اولدى (نيتى
يا حرف حكايه يوق ايمش سه و دكل ايمش سه ديمكدر (تشويش خار مصدر ك فاعله اضافيتدر
(محصول بيت) در يانك فائده سى ايو اولوردى اكر موج قور قوسى اوليبدى كلك صحبتده
خوش ابدى و يا خوش اولوردى اكر ديكن زحمتى و بلا سى اولسه يعنى كوزلر ايله مصاحبت
و محالست لطيف ابدى اكر هجران المى و فراق بلا سى اولسه * دوش چون طاووس مى نازيدم
اندر باغ وصل * ديكر امروز از فراق بارمى بيم چومار * مى نازيدم مى ماضى اولنده حكايه
حال ماضى افاده ايدر ناز نورم ديمكدر (باغ وصل بيانيه (محصول بيت) دنون كچه طاووس كې
وصل باغنده كوه نورم و قوا نورم يعنى وصل جانان ايله تناسخ و ناز ايدر دم ليكن بو كون بارك

ردشراح جيفدا

كه بهر حال بو مقامده چييدن

فتنبر للطايع

ردسرورى

ردشراح جيف

فرافندن مار کبی یور واور و بوکلورم یعنی اضطراب و بی حضور آمدن بیلان کبی قیور بلور
 و در بلورم * حکایت * یکی را از ملوک عرب حدیث الی و مجنون بکفتد و شورش حال او با کمال
 فضل و بلاغت سر در بیابان نهاده است و زمام اختیار از دست داده بفرمودش تا حاضر آوروند
 لایمنش کردن گرفت که در شرف انسانی چه خلل دید که خوی حیوانی گرفتی و ترک عیش آدمی کفتی
 مجنون بنالید و کفت * ریخته عرب بکاردن ایلی و مجنون قصه سنی سویلدیلر (شورش اسم مصدر در
 قرش مورث معنایه یعنی اختلاط) حاله اضافتی مصدرک فاعلنه اضافتیدر (اوضه میری مجنونه
 را جعددر) (که حرف بیان) (با حرف مصاحبت) (کمال فضل مصدرک فاعلنه اضافتیدر
 (بلاغت فضله معطوف) (سر نهاده مک مفعول صریحی) (و در بیابان غیر صریحی) (در حرف صله در
 (زمام اختیار بیانیه) (بفرمود فاعلی ملک عرب) (و شین ضمیر مجنونه را جعددر و معناده آورنده
 قیددر) (لایمنش ضمیری مجنونه را جعددر) (که حرف تعلیل) (شرف انسانی بیانیه) (که حرف
 تعلیل) (خوی حیوانی بیانیه) (ترک عیش مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (آدمی به اضافتی لامیه
 (کفتی ترک لفظیله مستعمل اولیحق کردی معنایه در) (مجنون بوسوزلی ایشدیجک ایکلدی
 و دیدی) (محصول ترکیب) عرب پادشاه لرندن برینه ایلی و مجنون قصه سنی سویلدیلر و مجنون
 حانک فارس قلغنی که کمال فضل و بلاغته باشی بیابانه قومش و زمام اختیار بی الدن و یرمش
 پادشاه پیوردی تا کیم مجنونی احضار ایلدیلر مجنونی ملامت ایلمکه باشلدی که شرف انسانی ده
 نه خلل و نقصان کوردک که حیوانلق خوین طوندک و انسان دبرلکنی ترک ایلدک یعنی نوع انساندن
 فاجوب ط غلره دوشدک مجنون ایکلدی و دیدی * بیت * ورب صدیق لامنی فی ودادها *
 الم برها یوما فتوضح لی عذری * بو بیت حضرت شیخک برغراندندر (پس مؤنث ضمیر لی
 کندی حبیبه سنه را جعددر) (ایلی به ارجاع بحجاز یدر شوبله معلوم اوله) (رب بونده تکثیر افاده
 ایدر حرف در) (صدیق دوست دیمکدر نیچه دوستلردیمکدر) (لام فعل ماضی مفرد مذکر غائب در اوم
 ایلدی یعنی فاقدی و آزارلیدی) (نون حرف و قایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی) (فی حرف جر
 لامیه متعلق) (وداد و اولق فحیله دوستلق دیمکدر) (و ضمیر مؤنث معهود بر حبیبه به را جعددر) (الم برها
 همزه حرف استفهام) (الم رفعل جند مطلق مفرد مذکر غائب فاعلی تحتده صدیق راجع ضمیر در
 و ضمیر منصوب متصل معهود حبیبه به را جعددر) (بو ما ظرف زمان ایامدن بر کون دیمکدر فتوضح
 جواب استفهام ان مقدرله منصوب) (فان توضیح تقدیرنده فاعلی تحتده حبیبه به راجع ضمیر در
 افعال بابتندن که اوضح بوضوح در) (لی جار و مجرور توضیح به متعلق بنم ایچون یعنی بنم) (مفعول غیر
 صریحیدر توضیحک) (و عذری عینک ضمیمه تقدیر منصوب مفعول صریحی) (محصول بیت) نیچه
 دوست بنی اوم و آزار ایدر اول جانانه ک مجتنبده انی بر کون کور مدیمی تا کیم بنم عذریمی ایضاح باظهار
 ایلاید یعنی جانانی بر کون کور مش ایمش سه بنی آزار ایلوب عذری قبول ایدردی (بو غزلک مطلبی
 بیت) (امطالع شمس باب دارکلام بدر) (افدکلام غصن من البان لا ادری * قطع * کاش کانان که
 عیب من جستند * رویت ای داستان بدیدندی * کانان) (که حرف بیان) (ایکنجی که حرف رابط
 صفت) (عیب من لامیه) (و جستندک مقدم مفعولی) (رویت بدیدندک مفعولیدر) (محصول بیت)
 کاشکی انلر که سنک محبت کده بنم عیبم استبدیلر یعنی عشق کده سنک بنی تعیب ایلدیلر ای داستان یعنی
 ای کوکل آلیجی جانان سنک بوزوی کوره لردی * تابجانی ترنج در نظرت * پیخبر دستهار بدندی *
 تا حرف تعلیل) (با حرف صله) (جای ترنج لامیه بدل ترنج دیمکدر) (در نظرت یعنی در حضورت
 مصراع ثانی مقام حالده واقعدر بدیدندی) (و بر بدندی یاری حرف حکایه در) (محصول بیت) ای
 داستان کاشکی بکا طعن ایدنلر بوزوی کوره لردی تا کیم سنک نظر کده و حضور کده سکا حیران

اواند قهرندن کند بلندن بی خبر ایکن ترج برینه اللربن کسر لردی حضرت یوسفی کورن مصرک
 خاقونلری کی ننگ آیت کریمه بیسانده کلجکدر ان شاء الله تعالی * تاحقیقت معنی بر صورت
 دعوی کواهی دادی * تاحرف تعلیل (حقیقت معنی لامیه مراد حسن ایلادر) (بحرف استعلا
) صورت دعوی لامیه مراد دعوی عشق و محبت صادقدر (کوا کاف بحسب ضمیمه و یا
 اصلیه ایله شاهد دیمکدر طابق معنا سنه) (محصول ترکیب) کاشکی ای داستان یوزوی
 کور لردی تا ایم سنک حسن و جالک بنم دعوی صدق و عشق و محبت شهادت و وردی حضرت
 یوسفک کال جالی زلیخانک افراط محبت شهادت و یردیکی کی * قال الله تعالی فذلکین الذی لمننی
 فیه * معلوم اوله وقتا که زلیخا حضرت یوسفی افراط محبت و مودتله سودی ایسه و انواع حبله لر
 ایله وصاله طالب اولدی ایسه مصرک خاقونلری بو حال ایشته یلر و تعیب ایلدیلر که عزیزک
 خاقونی عبدکنعانی سنه عاشق اولش دیو (پس وقتا کیم زلیخا یونلرک غیبت و مکر لرینی استماع
 ایلدیسه یونلری یانته دعوت ایلدی) و حضرت یوسفی بر جریمه پنهان ایلدی (یونلر ایچون
 بر عالی مجلس پیدا ایلدی) و کلر کلرنده هر برینه بر کس کن یحیاق ایله بر ترج وردی که صوبک
 سز که ترج می یابی تدارک ایده ام دیو (پس یونلر ترجی صویر کن حضرت یوسفه چیق یونلره
 بر جاوه ایله دیدی) حضرت یوسف یونلره کورد که کمال دهشت و خیر لرندن ترج برینه
 اللربن دوغرا دیلر) و حضرت یوسفک حسنی اکبار و استغاثم ایلدیلر (و دیدیلر حاش الله
 یو بشر دکدر) (بودکلدر الاملاک کریمدر) (یعنی مکرم و معزز فرشته در دبیلر) (اندن صکر زلیخا
 دیدی) (فذلکین الذی لمننی فیه) (ذلک ایله حضرت یوسفه اشارتدر) (و کن ایله خاقونلر مخاطبدر
 الذی اسم موصوادر) (اتق فعل ماضی جمع مؤنث مخاطبه در قلنت کی) (ونون مکسوره حرف
 وقایه در) (و یا ضمیر منصوب متصل متکلمدن کنا یتدر فاعلاک مفعول صریحی در) (فیه ضمیر
) (حضرت یوسفه راجعدر) (ومضف محذوفدر فی افتتنه دیمکدر) (محصول ترکیب) اشته بودر
 ای خاقونلر اول عبد کنعانی که بنی لوم ایلدیکز انک محبتنده واکا مقتون اولدیغم ایچون واکر
 بوندن اول یونک جمال باکائی کوربدیکز بنی معنور طوقوب لوم ایلر دیگر * ملاک رادر دل
 آمد که جمال ایلی رامطالعده کند تا داند که چه صورتست که موجب چرین فتنه است بفرمود
 طلب کردن در احیای عرب بکر دیدند و بدست آوردند و پیش ملاک در سخن سراچه بداشتند
 ملاک در هیئت او نظر کرد شخصی دید سید فام ضعیف اندام در نظرش حقیر آمد بحکم ان که
 کترین خدام حرم او بحجمال ازو پیش بود و بزینت بیش مجنون بفرست دریافت و گفت
 و ملاک از در یچقه چشم مجنون بحمال ایلی نظر بایست کرد تا سر مشاهده او بر تو بچلی کند *
 ملاک را را ادا ت تخصیص (در دل در حرف صله) تاحرف تعلیل (احیا حیک جمعیدر قبيله
 معنا سنه) (بکرد یندن فعل ماضی جمع غائب چکرندیلر) (یعنی ارادیلر) (سراچه تصغیر
 سرادر) (غام گونه دیمکدر یعنی رنگ) (کترین خدام حرم اولامیه لر در) (بحمال باحرف ظرف
) (یا حرف و مصاحبت) (پیش با بحمله ایلری دیمکدر) (بعض نسخه ده در پیش واقعدر مال بر در
) (بزینت باینه سابق کیمدر بیش زیاده دیمکدر) (دریچه تصغیر در در قیو جق معنا سنه در) (چشم
 مجنونه اضافت بیانیه) (و بولامیه) (باحرف صله) (جمال ایلی لامیه) (بایست کرک دیمکدر) (کرد مصدر
 معنا سنه در) (تاحرف تعلیل) (سر مشاهده اولامیه لر در) (تجلی تفعیل باندن مصدر در ظرف و
 معنا سنه) (محصول ترکیب) (ملاک کو کلنه کلدی که جمال ایلابی مطالعه ایلیه تابله که نه صورتدر
 که یوقدر فتنه باعشر طاب ایله که پیوردی عرب قبا ئنده دولاندیلر یعنی ارایوب اله کنوردیلر
 و پادشاهک اوکنده و قرشو سنده سرا یجفتک میداننده طور غور دیلر) (پادشاه آک هیتنه

یعنی شکانه نظر ایلدی قره یغن و ضعیف اندام بر شخص کوردی (یعنی ایلی بویله ایدی
نظارنه حقیر کادی) یعنی حقیر کوردی اول سببه که حرمک خدامک الکا کسکری کوز لاکه
اندن یلری ایدی (وزینت و زبوره اندن ارتق) مجنون ملک ایلائی حنیر کوردی بکنی فراس تله
اکلادی و دیدی ای ملک مجنون کوزی پنجره سندن جسال ایلایه یقنی کرک تا کیم انک
شاهد سئک حقیقی نجلی ایدوب ظاهراً اولیدی * مشغولی * ترا بردرد من رحت نیاید *
رفیق من یکی هم در دیاید * (محصول بیت) سکابم دردمه رحت کلز (یعنی سن بنی امرکز من
بنم رفیق یام رهمدرد کر کدر یعنی کندی حاله موافق و مناسب راهل درد کر کدر
* که باوقصد می گویم شب و روز * دوهیرم را بهم خوشتر بود سوز * که حرف تعلیل (با حرف
صله) (هیرم اودون) (بهم بری برله) (محصول بیت) بکابم کی اهل درد کرک تا کیم اکا قصه
درد عشق و مودتی کجه و کوندن سوزایم (زیرا یکی اودونک یا نشی بری برله خوشتر قدرتها
بریک یا نشدن) (یعنی کئی درد بنی اهل درده سوبلک بکر کدر بی درده سوبلکدن * نظم *
ما من ذکر الحمی بمسمی * لوسعت ورق الحمی صاحت معی * ما سم موصول الذی معنائه
(مر فعل ماضی مفرد مذکر غائب نصر یا نیک مضارع عتدن مرور ایلدی) (یعنی یکدی
دیگر در جله فعلاید اعرابدن محلی بوق صله سیدر ماک و ماعله سیله اعرابدن محلاً مر فوع
مبتدا) (من حرف جر اسم موصول اولان ابهامی پان ایدر) (مر به متعلق قدر) (ذکر لفظ مجرور
من ایله مضاف اولمدر جایه) (وحی تقدیر مجرور مضاف الیه در) (وحی حاک کسری و میم
فتحیه چار قور یسنه دیرلر) (وگاه اولور که جانانهک منزله حی دیرلر آهوا اولان جایه
تشبیه طریقه) (بمسمی با حرف جر مر به متعلق و مسمع میم اولک کسری و سکون سببه
و میم ثانیک فتحیه اسم آلت سمع در که مراد قولق درو یاه متکلم ضمیر مجرور متصل محلاً مجرور
مضاف الیه) (او حرف شرط) (سمع فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه علم باندن اعرابدن محلی بوق
فعل شرط) (ورق و وک ضمی و رانک سکونیه جمع و رقاء در جر حرائک جمعی اولدیخی کی
طاع کو کر جنی که جمعی کوک رنگنده اولور ترکیجه نخته کو کر جنی و هپال دیرلر لفظاً مر فوع
فاعلی سمع در مضاف اولمدر جایه) (صاحت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در ضرب باندن
فاعلی تحتنده ورقه راجع ضمیر در جله فایه اعرابدن محلی بوق جواب اودر و جله شرط
و جواب اعرابدن محلاً مر فوع خبر مبتدا در) (صبحه صوتی قادر و قدر) (یعنی آواز ایله چاغر و قدر
مع ظرفیتی لازم اسم در مضارع ضمیر متکلمه جار مجرور ایله اعرابدن محلاً منصوب حالدر صاحت
فانلندن) (محصول بیت) شول نسنه که نم قولانمدن یکدی منزل جانان ذکر کردن یعنی منزل جانان
نم سمعندن مرور ایان خبر را کر اول نسنه یعنی اول مذکوری ورق حایشید سیدی بمله
به صبحه و فریاد ایدردی ذوق و صفادن لفظ حی که منزل جانان عبارتند انی تکرار ظاهراً
ذکر ایلدی یکی استلذاذ طریقه در والا ضمائر معانی ایلی زیرا معرفه معرفه لکله اعاده اولسه
اکثر و در که ثانی عین اول اده (بیت) الله یا ظبیات القاع فلاننا) (ایلائی منکن ام ایلی من البشر)
* باهشمر الخلان قولوا للمعافی * است تدری ما بقلب الموضع * یا حرف ندا) (معشر میم و شیک
فتحیه و عینک سکونیه اسم جمع در قوم و رهط کی لفظندن مفردی بوقدر بلوک دیمکدر
(خلان اضافه بیانه در) (خلان خات ضمیمه خایک جمعی در دوستلر دیمکدر) (قولوا فعل امر
جمع مذکر مخاطب سوبلک دیمکدر) (للمعافی لام اول حرف جر قولوا یه متعلق و ثانی حرف تعریف
معافی مفاعله باندن اسم مفعول مفرد مذکر غایبه در ناقص بایندن) (تقدیری رجل معافی در
(یعنی عشق و درد بلا سندن عافیت و سلامت بواسطه کیمه مر ادر) (معلوم اوله که مصرع اول

معافیتك الفی اوزره تمام او اور (وفی مصراع ثانیه اولی وابتدائی او اور و بواسطه ابشمار عربده
چون واقع شد و بواسطه مریهون دیرل (و بونك كبی اشعار مصراع یازلمز بلکه متصل
یازلمز فاحفظ ولا تغفل) (است افعال ناقصه در مفرد مذکر مخاطب دكلسین دیمكدر) (تدری
فعل مضارع مفرد مذکر مخاطب ضرب بابك ناقصه در (است تدری اكلر و بلور دكلسین
دیمكدر) (ماده موصول درم الذي معنائه) (باحرف طرف و باحرف الصق) (قاب معروف) (موجع
اسم مفعول در افعال بابندن) (یعنی مفرد مذکر غائب مثل واویدن) (وجع و اولك و حيك فتحه در افعاله
آغری به دیرل موجع حینی تشدید یله قید ایلین وجود شرف عجب وزن طبعه مالک ایش
جزاه الله (موصول بیت) (دوستلر زمزمه سی عشق دردندن سلامت و عافیتده اولان کیمده به
سویك سن بلور دكلسین) (یعنی یلمز سین شول نسنه بی که دردلی کوکله در) (یعنی عشق
دردندن خبردار دكلسین دیمكدر تقدیری ماحصل فی قاب الموجع و اما التصق بقاب الموجع
دیمكدر) (موجعه عیندن صکره یا اثبات ایلین اشعار عرب املا ندن آگاه دکل ایش * نظم *
تن درست زانیه شد در دریش * جز اهم دردی نکوم درد خویش * (تن درست صاع معنائه در
زراتنی یئون دیمكدر) (الف و نون ادات جمدر) (را حرف تخصیص در) (درد ریش لامیه یاره آغری سی
دیمكدر) (بهم باحرف صله همدرد در ددش دیمكدر) (درد خویش لامیه (موصول بیت)
صاع اولان کیمه لک یاره آغری سی اولماز (یعنی بی درد او اور بس کنیدی دردی همدرد اولان
کیمه دن غیری به دیرم * گفتن ز نیوری حاصل بود * یا یکی در عمر خود ماحورده نیش *
ز نیور آری دیمكدر عریبدر فارسیده مبع دیرل میک ضمیمه (باحرف صله نیش بونده آری
ایکنه سیدر (موصول بیت) (آردن و ایکنه سندن سوز سوزك بی فائده در بر کیمه به که تمام عمرده
آری ایکنه سنی بیهمه امه (یعنی اهل درد اولمیان اهل دردك حالی بطرز * تا راحالی نباشد همهمه و ما *
حال ما باشد ترا افسانه پیش * زا حرف توقیت در مادام معنائه) (زا را حرف تخصیص (حالی باحرف
تنکیر حرف وحدت دبین خطا ایلش (حال مالا میه (موصول بیت) (مادام که سنك حالك ز حالن
کبی اولمید ز حالن سنك فنکده اعسنه اولور یعنی بی فائده حکایه و آوردن و او اور * سوزم
بادیکری نسبت مکن * او نمك بردست و من بر حضوریش * (موصول بیت) (نم سوز و کداز می نیده
نسبت ایلید یعنی بوسوز که سنده وار غیر بدیده وارد دیمه ز را تو ز آک یاره سوز او جنده در و نیم
یاره لی عضو مد در حضرت شیخ مذکور ابنتی مجنون جانندن بهر رخ طاب ماد طریقه مقصود
قصه دن حصه در فتدیر * حکایت * قاضی همدان را حکایت کنند که با نعلبند پسر
سرخوش بود و نعل داشت در آنش روز کاری در طلبش متلف بود و میان و مترصد و جوان
و بر حسب واقعه کویان * قاضی همدان را لامیه (و را ادات مفعول (امام یا فعی تا رنخند یازمش
همدان هانک و میک و ذال همدانك فتحه در دیار بحمد بر شهر در اما هانک قتی و میک سکون
و ذال همدانک یلمه بر قبیلک اسمیدر بویه بیورمش) (لیکن مذکور همدان دال همدانک ابله
مشهور در (قاضینك اضافه شده همزه اثبات ایلین املا دن آگاه دکل ایش (باحرف صله اعتبار
اولور سه سرخوش مست معنائه اولور اما حرف مصاحبت اعتبار اولور سه باشی خوش
ایدی دیمك او اور) (نعلبند پسرده ایکی وجهه محتمل در نعلبند او غلاتی و نعلبند او غلی دیمك او اور
(نعل دلش بیانیه و لامیه در) (در آتش بونك بر بود تقدیر اولور بوند اصلی بود که بر کیمه بی
بر کیمه به مطیع و متقاد ایلک مراد اولسه طالعک و مطلوبک اسمی و سربانجه بر قاج اسمی استعماله
کلامش بر آت نعلنه یازوب آتش را غور علی الفور تضراید بونده استاده طریقه قاضینك
کوکنه نعل اطلاق ایلش آتش عشقه دوشوب ماند یعنی چون (ره زکاری با حرف وحدت یعنی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد شعی

بر زمان (متعاقب فعل بایندن اسم فاعل در متعسر معنا سنه یعنی حسرتی ایدی (پویان
 مثلثه معطوف صفت مشبهه در (پویدندن بلکه دیمکدر پویانی حال طو تنر بی حال
 ایشلر (مترصد مترقب معناسنه (مترصد فعل بایندن اسم فاعل در یعنی اوغلانی کوزدیچی ایدی که
 نه حالده و نه کارده در دیوتکه عشاقک عادتیدر معشوقه مقید اولق (جویانده صفت مشبهه در
 جوییدندن جستن دن دینلر خطا ایشلر (حسب حانک وسینک فتحدر یله مقدار معناسنه در
 واقعه به اضافت لامیه در (کویانده صفت مشبهه در (کوییدندن گفتن دن دینلر بیلن لک
 ایشلر (محصول ترکیب) قاضی همدانی حکایت ایدر لر حضرت شیخک بوسوزنده ایهام ظاهر در
 یعنی محمدر که همدان قاضیلرندن بر قاضی اوله و یا شیخک زماننده اولان قاضی اوله که بر نعلبند
 پسر عاشق و مست ایدی (یعنی وصالته طالب ایدی و آنک محبتدن نعل دل آئنده ایدی بر زمان آنک
 طالبنده حسرتلی و پوینده ایدی و مترقب و جوینده ایدی و مقدار واقعه سنه و حسب حالته نسبت
 کوینده یعنی جوانله سرگذشته کوره بور باعی بی اوقوردی * رباعی * در چشم من آمدن سهی
 سرو بلند * بر بود دلم زدست و در پای افکند * (در حرف صله (چشم من لامیه (آمد بونده
 کوردی کوزینه کلکدن مراد انی کورمکدر (سهی سرو و وقده صفت اوله کلشدر (پس کلام مقدم
 او اور موصوفدن و گاه مؤخر طغری سرو دیمکدر (بلند بایک قحی و ضمیمه یوجه دیمکدر
 (بر بود با حرف تا کید (ر بود را نک قحی و ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب قابدی دیمکدر بونده را
 ضرورت وزن ایچون ساکن اوقنور (دلم زدست تقدیری دلم زدستم در (در پای در حرف صله
 افکند فعل ماضی مفرد غائب براقدی دیمکدر (محصول بیت) بنم کوزومه دوش اولدی اول
 طغری بلند سرو (یعنی اول سرو کی سهی قد و بلند قامت جانان حاصلی منظورم اولدی
 بویله و آنچه کوکلی الدن قابدی و یاغنه براقدی یعنی دلم قدر بی بیلیوب اهانت و حقارت ایلدی
 * این دید: شوخی کشد دل بکند * خواهی که بکس دل ندهی دیده چند * دیده شوخ بیانیه
 کستاخ دیده دیمکدر کشدی دیده سنه اشارت ایدر پس دیده شوخی مطبوع عبارتیه تفسیر ایدنلر
 بونی محبوبه صفت ظن ایدوب خطا ایشلر (دل میکشدک معقول صریحی (و بکمند غیر صریحی
 خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معناه شرطی متضمن استرسک دیمکدر (که حرف بیان
 (بکس ندهی نک معقول غیر صریحی (و دل صریحی بیلندک مقدم معقول و جمله فعلیه
 جواب شرط (محصول بیت) بو بنم کستاخ کوزم کوکلی کیند عشق و محبت چکر (یعنی کوز
 کورر و کوکل بی اختیار سور (پس دیلرسک که کیسه یه کوکل و رمیه سین کوزوکی بغله یعنی
 کوزلره با قدرمه که کوکل منووب بلایه دوشیه دیمکدر بیلندک بآء استقبالی مضموم اوقبایلر
 روستایلی ایدر * بیت * از یاد تو غافل نتوانم نکرد بهیچم * سر کوفته مارم نتوانم که بهیچم *
 یاد تو مصدرک معقولنه اضافتیدر زیرا یاد ذکر معناسنه در (غافل نتوان کرد تقدیری نتوان
 غافل کرد در (کرد مصدر معناسنه در زیرا نتوان مضارع معناسنی متضمندر (بهیچم با حرف
 مصاحبت هیچله دیمکدر (سر کوفته مارا صلنده مار سر کوفته ام در اضافت بیانیه تقدیر یله
 زیرا سر کوفته وصف ترکیبدر ضرورت وزن ایچون تا خبر قلندی (نتوانم قادر دگلم دیمکدر (که
 حرف بیان (بهیچم فعل استقبال منکلم وحده بور و لام و بو کلیم دیمکدر یعنی کال در دمدن
 وز بونلکمدن حرکت مالک دگلم دیمکدر بعض نسخه ده بهیچم تون نافیه یله واقعدر (پس
 سر کوفتدن از لمش مراد اولز بلکه اور و لمش مراد اولور یعنی باشنه ادر لمش مار کی مالک دگلم (بهیچ
 و تاب ایلمکه حاصلی اضطراب ایلمکه و بی حضور اولماغه قادر دگلم دیمکدر (محصول بیت)
 ای جانان سنی اکندن هیچ بر نسنه یله بی غافل ایلمک ممکن دکل یعنی هیچ بر نسنه سنی تذکر

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیعا

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی

و سروری

ابن سید علی

رد سروری

ایمان که مانع اراده من (مار سر کوفته ام یعنی باشی از لش مارم قادر دگم که هیچ و تاب اورام ننگه
صاغ اولان یلان یوریلور و بوکیلور حاصلی درد عشقندن مقتول مار کی حرکت مالک دگم
(مصراع اولک معنا سنی سنی الحقدن غافل ایلی بیت اول زبنی هیچ دین مقصوده واصل
اولامشدر) (عجیب بهج باشک زیاده سنی قابل اولان از نجه کش * شنبدم کدر لدر پیش
قاضی بار آمد رخی ازین معامله بکوشش رسید رنجیده دشنام بی نشی دادا وسط گفت و سنک
برداشت و هیچ ازین حرمتی فرو نکذاشت قاضی بایکی از علماء معتبر که همزمان او بود گفت *
کدر لغتده یکدم معناسنه در اما بونک کبی پرلده بول مراد در) باز آمد باز بونده ادات نأ کیددر
ننگه سابقا بر قاج رده تنبیه اولمشدر (برخی بعضی دیکدر بعضی نسخده طرفی واقعدر مال پر در
(معادله دن مراد سود یکی قصه سی ارله ویا اوقود بی ایبات و اشعار اوله (رنجیده ها) رسمی
بونک کبی پرلده حرف ترتب اولور انجنوب دیکدر (دشنام بی نحاشی پیا نیه در بی بالک و بی پروا
دیکدر) (سقط پرامن و نامعقول سوز) (برداشت قادر دی دیکدر) (حرمتی یا حرف مصدر
فرو نکذاشت الحق قومدی یعنی قادر اولدیغی اهانتی اشاعه قومدی) (بایکی یا حرف صله
(علماء معتبر بیانیه) (همزمان دیز کین دیر کینه یله کینه دیر بونده مراد مصاحب در
(محصول ترکیب) ایستند مکد پسر بر بونده قاضینک او کینه کلدی و بر مقدر ابو عشق
معامله سندن ویا اوقود بیغی ایبات و اشعار دن او غلامک قولاغینه ایرشدی انجنوب قاضی به
بی پروا سو کدی و نامعقول کلمات ایلدی و طاش قادر دیکه قاضی بی اوره یعنی طاشه چاندی
و هیچ حرمتسز لکن اشاعه قومدی یعنی وادیغی اهانتی ایلدی قاضی معتبر علمادن بر نه که
کند یله دیز کین دش ایلی دیدی * بیت * آن شاهدی و خشم گرفتنش * و آن عقده
بر اروی ترش شیرنش * شاهدی یا حرف مصدر حرف وحدت دین خطا سونیش
(خشم گرفتن شاهدی به معطوفدر وایکسی یله بینک مقدم مفعول لر پر (بین باء عربینک
کسر یله فعل امر مفرد مخاطبدر بیندندن و شیرن ضمیر پسره راجعدر) (عقده لغتده دو کومه
دیرل اما بونده قاشده اولان بوشق مراد در) (اروی ترش بیانیه در) شیرن عقده صفتدر
(و شیرن ضمیر نه پسره راجعدر) (محصول بیت) اول پسرک محبو باغنی و خشم طو نمقلغنی
کور سیراله بونده مخاطب همزمان قاضیدر و اول ترش شکل اروسی اوزرنده عقده شیرینی
کور یعنی اول شیرینی و مقبول قاشین چاتمسین کور سیراله (ارویی ترشه مضاف قلیوب ترشی
عقده و شیرینی ارویه صفت طو توب ناء طبوع و ناء معقول تعقیباته ارتکاب ایند لر غریب
ناساز و ناهموار طبع صاحب لر عیش العیاذ بالله تعالی * در بلاد عرب گویند ضرب الحیب زیب *
ضرب الحیب مصدرک فاعله اضافتیدر و مفعول متروکدر) (و حیب فعل مفعول معناسنه در
(زیب زانک قیمتی و بالک کسر یله قوری اوزومه دیرل) (محصول ترکیب) قاضی مذکور بیتی
اوقود قدن صکره دیدی بلاد عربده سهو یلرل محبو بک ضربی یعنی کوتکی عاشقه قوری
اوزمدر یعنی شیریندر دیکدر * بیت * از دست تو مشت برده ان خوردن * خوشتر که بدست
خویش نان خوردن * برده ان بر حرف صله (بدست خویش یا حرف مصاحبت و اضافت
لامیه در) (محصول بیت) سنک الکن ای پسر آغزه یومرق بیگ کشی کندی الاله انک بیکدر
خوشتر قدر * همانا که از وفاحت او بوی سماحت می آید پادشاهان سخن به ملابت گویند
و باشند که در نهان صلح جویند * اذن صکره قاضی دیدی (هماناکه دیکدر) (که حرف بیان
(وفاحت قلت حیا معناسنه) (سماحت عطا و احسان معناسنه در) (یا حرف مصاحبت
صلابت شدت معناسنه در) (پادشاهان مبتدا و ماعودی خبری) (محصول ترکیب) بکرز که

رد سروری

رد شعی

رد سروری

رد سروری و شعی

ردیفی

رد و سروری

بسرک قلت - یا سندن احسان قوقوسی کله یعنی بویه چملاقی ملائمه دلات ایدرز را پادشاهلر
ظاهر اخصه پک سو یلرلر اما اولور که کرلین صلح استرلر پس جا زدر که پسر دخی
ظاهرا خلق یا ننده سر کشاک کوسره اما تنهاسی ملائمت اوزره اوله * بیت * انکور
نو آورده ترش طعم بود * روزی دوسه صبر کن که شیرین گردد * انکور نو آورده بیانیه
(نو آورده تروانده معناسنه در یعنی قوزق که عجم غوره دیر (ترش طعم وصف ترکیبیدر
اکشی لذتلی معناسنه در (زیرا طعم طانک فتحله لذت دیمکدر (روزی یا حرف وحدت
(محصول بیت) تروانده کنورلش اوزوم اکشی لذتلی اولور برایکی اوج کون صبرایله که لذیذ اوله
یعنی دادیه * ان بکفت و عسند قضا باز آمدنی چند از عدول که ملازم او بودند زمین
خدمت پیوسیدند که باجارت سخنی داریم در خدمت بگویم اگر چه ترک ادبست و بزرگان
گفته اند * با حرف صله مستند قضا لامیه در محل حکم دیمکدر (باز اذات تأکید (تنی یا حرف
وحدت (چند نیجه دیمکدر) یعنی بر نیجه شخص (عدول عینک و دالک ضمه جمع عدول
عادل معناسنه (بعض نسخده ده عدول مزکی واقعدر تفعیل بابندن اسم مفعول (یعنی
پاک عادلر اسم فاعل طوئنلر بیلز ایش (که حرف رابط صفت (ملازم او اسم فاعلک
مفعولنه اضافتیدر (زمین خدمت بیانیه (که حرف بیان (باجارت با حرف مصاحبت (سخنی
یا حرف وحدت (محصول ترکیب) قاضی بکن نظم و نثر سوزلرینی سو یلدر کدن صکره
مستند حکم و قضا یه کلدی بر نیجه کیمسه عادلردن که آنک ملازم لری ایدی تعظیم و تخیل
طریقیه له زمین خدمتی او پدیلر یعنی قاضی یه تعظیم ایلدیلر که بر سوز مز وار در اجازله
خدمتکرده سو یلیه لوم اگر چه ترک ادبدر و اولر دیمشدر * بیت * نه در هر سخن
بحث کردن رواست * خطا بر بزرگان گرفتن خطاست * نه حرف نفی روا یه مقید در
(محصول بیت) هر سوزده بحث ایلک روا دکلدر اولور اوزره خطا طوئق خطا در یعنی
هر سوزده کلت ایلک جا ز دکلدر واکا بر اوزره قصور طوئق قصور دندر * اما بحکم آن که
سوابق انعام خدا وندی ملازم روزگار بند کانت مصلحتی که پیشند و اعلام نکند نوعی
از خیانت باشد طریق صواب است که پیرامن این طمع نکردی و فرس و لغ در نوردی که منصب
قضا یا بکاهی منیعت تابکنهای شنیع ماوئ نکر دانی حریف ایست که دیدی وحدت این که
شدیدی * سوابق جمع سابقه در مبتدا (انعامه اضافت صفتک موصوفته اضافتیدر تقدیری
انعامات سابقه در (و خداوندی به بیانیه (ملازم خبر مبتدا (روز کاره اضافت اسم فاعلک مفعولنه
اضافتیدر (و بند کانه لامیه (مصلحتی یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت (پیشند فعل
مضارع جمع غائب کوررلر (نوعی یا حرف وحدت (طریق صواب بیانیه (پیرا من اطراف
(این طعمه اضافتی لامیدر (نکردی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب کردیدن کاف عجمک
فتحله دوئمک معناسنه (نکردی دولامیه سین دیمکدر (فرس و لغ بیانیه (و لغ و اوک و لامک
فتحله لیه حرص معناسنه در (در حرف تأکید (نوردی نوک فتحی و ضمه فعل مضارع مفرد
مخاطب دوره سین و دیو شیره سین دیمکدر (که حرف تعلیل (منصب قضا بیانیه (یا بکه بونده
مرتبه دیمکدر (و یا حرف وحدت (منیع محکم دیمکدر (نا حرف تنبیه (بکنهای یا حرف مصاحبت
و یا حرف وحدت (شنیع چرکین (ملوئ اسم مفعولدر بولاشق معناسنه (نکردانی فعل نفی
استقبال مفرد مخاطب ایلید سین دیمکدر (نکردانی فعلی نون برینه میم یا زوب فعل نهی ظن
ایدوب ای لانجه له ماوئ بالذنب الشنیع دین فارسی بی غریب ملوئ یلورمش (محصول ترکیب
قاضی به عدول در که اما اول سبله که افندی که انعامات سابقه سی بنده لک زمانه ملازمدر

یعنی زینت که نمونگی حاصل اولمش تمام عمر مرده نمونگی بزم ملازم اولوب بزدن منفعت اوله مشدر
 (ایلمدی بوپندهلر بر مصیحتی که کورهلر واعلام ایلمدلر خیانتدن بر نوع اولور پس طریق
 صواب اولور که بوطبعک اطرافنده چکر نمیه سین و شدت حرص فرشی دوروب دیوشیره سین
 زیر منصب قضابلند مرتبه در احتراز ایله برنگاه شیع ایله اول منصبی ملوث ایله سین حریف
 بودر که کوردک یعنی نمیلند اوغلانی کوردک نه ماهیت دروسوزی بودر که اینستک که سکا بودر
 نالزاکلمات ایلمدی * مثنوی * یکی کرده بی آب روی بسی * چدغم دارد از آب روی کسی *
 (یکی ریسی ادا تریط ضرورت وزن ایچون حذف اولمش تقدیری یکی که کرده در ریسی که
 ایلمش (بی ادا تریط صواب) (آبروی لامیه در یوز صوبی یعنی عرض دیگدر) (یا حرف مصدر
 (بسی یاء اصلیه ایله چوق دیگدر) (آبروی کسی لامیه لر در (محصول بیت) ریسی که چوق
 یوز سنلک ایلمش اوله نه غم طوتار کیمه نلک آب رویندن یعنی نه غمی و نه پرواسی وار کیمه نلک عرض
 اکسکا کنندن * بی نام نیکوی پنجاه سال * که یک نام زشتش کند پایمال * بسا بسی کبی
 چوق معناسنده در (نیکوی پنجاه سال لامیه لر در) که حرف بیان (نام زشت بیانیه) (وشین
 ضمیر نام نیکویه راجع در) (کند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه نام زشته راجع ضمیر
 و مفعول اولی نام نیکو و نانیسی پایمال در) (پایمال لغته چینیگدر اما بونک کبی یرلده ضایع
 معناسنده در) (محصول بیت) چوق واقع اولور الی ییلده کسب اولان نام نیکو که بر چرکین
 آدانی پایمال و ضایع ایدر برانده و رساعنده * قاضی رافصیحت یاران یکدل پسند آمد و بر حسن
 رأی و حفظ وفای ایشان آفرین کرد و گفت نظر عزیزان در مصیحت حال من عین صوابست
 و مسئله بی جواب ولیکن (محصول ترکیب) قاضی به صادق یارانک نصیحتی مقبول کلدی و انلرک
 حسن رأی و تدبیرنه و حفظ وفا سنه آفرین دیدی و ایلمدی عزیزلرک نظری بنم حاله عین
 صوابدر و مسئله بی جواب ولیکن * بیت * ولران حبا باللام بزل * اسمعت افکا یفتریه
 عدول * و او حرف ابتدا (او حرف شرط) (ان حرف ناصب و رافع) (حبا حانک ضمیمه لفظا
 منصوب اسمان) (باللام با حرف جر) (ملاوم معناسنه مجرور در بابله جار مجرور یله بزل یه
 متعاقب) (بزل فعل مضارع مفرد مذکر غائب کیدر دیگدر جمله فعلیه اعرابدن محلا می فوع
 خبران در وان اسمیه و خبر یله اعرابدن محلی یوق جمله شرطیه مقامنده واقعدر) (اسمعت فعل
 و فاعل اعرابدن محلی یوق جواب لو واقعدر) (افکا لفظا منصوب مفعولی) (یفتری فعل
 مضارع مفرد مذکر غائب افعال بابک ناقص یا پسندن و ضمیر مذکر محلا منصوب مفعولی
 افکه راجع) (عدول عینک فتحی و ذال مجیه نلک ضمیمه مبالغه عادلر ملامت ایلمچی معناسنه
 لفظا می فوع فاعل یفتریدر و جمله فعلیه اعرابدن محلا منصوب صفت افکادر) (بعض نسخهده
 عدول واقعدر عینک و ذال مهمله نلک ضمیمه دخول وزنی اوزره عادل معناسنه عدلک جعیدر
 سابقاتی جند از عدولهده مناسبدر) (محصول بیت) اگر محبت ملامت و ازار ایله زائل اولوب
 کیدیدی البته برکون ایشیدردم بریلا نکه انی عدول و یا عدول افتراید یعنی فلانک محبتی
 ملامت و ازار ایله زائل اولوب کتدی دیو ایشیدردم * بیت * ملامت کن می اچیدن که
 خواهی * که توان شستن از زنی سیاهی * که حرف تعلیل (توان شستن یومق اولمز یعنی
 ممکن دکل) (زنی یاء نسبیله قره عر بلرده مستعملدر نلک دیار بنه منسوب دیگدر) (سیاهی
 یا حرف مصدر در) (محصول بیت) عدوله خطاب ایدوب دیرنی ملامت ایله هر قدر که استرسک
 فائده سی یوق که بکا تأثیر ایلمز زیرا زنیگدن سیاهی یعنی بو مغنه کیدر مک اولمز یعنی بکا محبت
 حائاتی ترک ایله دملک سیاه عر بدن قره انی کیدر مک کیدر * ای مکفت و کسان بر بعض حال

او برانگیخت و نعمت بی کران بر بخت که گفته اند هر کرازد در ترازوست زور در بازوست * کسان را را
 ادات مفعول متعلقانند کیمسه لری دیمکدر با حرف صله (تفحص تفعل با بدن مصدر در تبحس
 دیمکدر حاله اضافی مصدر مکمل مفعولاندر (واو به لام بدیعنی حالتی یوقلمغه (برانگیخت بر حرف تأکید
 (انگیخت فعل ماضی مفرد غائب حواله و مسلط ایلدی دیمکدر (محصول ترکیب) قاضی مذکور
 یتلری دیدی و متعلقانند بعض کیمسه لری او غلامک احوالی نجسته حواله ایلدی بیکداتی بخنیلوب
 قلبی ملایم ایدوب قاضی به مائل ایدلر و او غلامک بولنه بی نهایت و بی پایان نعمت دو کدی زرا
 دیمکدر که هر کیمسه ک که التون ترازوستنده در زور بازوستنده در بوضرب مثلدر یعنی هر کیمسه ک که
 مالی چرق اوله شویلمکه صایعقله اولیوب ترازو ایل طارمغه محتاج اوله (زور بازوستنده در یعنی
 هر نه کیم استرسه ال و بر دیمکدر حاصلی مالک و رفتندن کایتدر * وانکه بر دنیا دست رس ندارد در همه
 عالم کس ندارد * دست رس وصف ترکیبدر رسیدن وسعت و قدرندن عبارتدر (محصول ترکیب)
 مالدار اوله ک حال مذکور کیدر اما اولکه انک دنیا به الی ایشمن یعنی ماله مالک دکل تمام دنیا ده
 کیمسه سی یوقدر یعنی مرادانته ظفر بولمغه کیمسه اکامعین و دستگیر اولاز * بیت * هر که زردید
 سرفرواورد * ورترازوی آهنین دوشست * هر که یعنی هر کس که حذف و ایصال طریقله که
 اسم اولدی (فرود و فرودالسز بمعنایه در آشاعه دیمکدر (آورد فعل ماضی مفرد مذکر غائب
 کتوردی دیمکدر یعنی باشین اکدی حاصلی میل ایلدی دیمکدر (ترازوی آهنین اهن دیمور
 (ویا حرف نسبت (ونون حرف تأکید (دوش قول معنایه در یعنی ترازو قولی آموز معنایه دین
 حق ادا ده خطایلمش (محصول بیت) هر کیمسه که التون کوردی اکا باشین اکدی یعنی فی اختیار
 میل ایلدی کر کسه دیمور قوالی ترازو ایلدده یعنی التونی ترازویله وزن ایدنجه کامل اولنجه وزنندن
 بر مقدار اگر چه کاور پس میزانک اول حالتیه سرفرو آوردیمور مشدر حاصلی التونده بر مرتبه ده
 قوت جاذبه واردر که انسانندن غیری جاذبه اکامیل ایدر (انوشروان مجلسنده بر کون حکما
 ایشدیلر صابون غم دنیا ده ندر کیمی دیدیکه منصبدر و کیمی دیدیکه کوزل یوزینه بقمقدر بزر جهر
 دیدی باده در جبهسی بو کافائل اولدیلر (انوشروان دیدی حقیقته صابون غم التونادر که جبه
 بونلر فکله حاصلدر جمیع حکما بوسوزه سرفروا ایلدیلر * فی الجملة شی خلوئی مبرس شد و هم در آن
 شب شهنه را خبر شد که قاضی همه شب شراب در سر و شاهده در بر از تنم نخفتی و بترتم کفتی * فی الجملة
 حاصل کلام (شی و خلوئی یازی حرف وحدت در و جازدر خلوئی یازی حرف تنکیر اوله فاعل (شهنه
 شینک فتنی و حالک سکونیه لغته نائب دیمکدر (اما بونده صوباشی مرآددر (ورا ادات صله (که حرف
 بیان قاضی مبتدا (و شراب در سر و شاهده در بر حالیه لدر (بر بونده ابهام طریقله ذکر اولشدر
 قنبر (از تنم نخفتی به متعلق (ویا حرف حکایه (وجهله خبر مبتدا در (و همه شب نخفتینک
 و کفتینک ظرفیدر (و بترتم کفتی به متعلقدر (و از تنم نخفتی به معطوف (محصول ترکیب) حاصل
 کلام بر کیمه جوان ایلخلمت مبرس اولدی و هم اول کیمسه صوباشی به خبر اولدی که قاضی
 بتون کیمه شراب باشنده (یعنی سرخوش و دلبسته سنده ویا یاننده تنم و ذوق و صفادن
 او بومزدی ویا بومدی و تنم و نعمات ایل سو یلردی ویا سو یلدی یعنی ایلزدی * نظم * امشب
 مکر بوقت نمی خواند این خروس * عشاق بس نکرده هنوز از کار و بوس * امشب بو کیمه (مکر
 کانه (بوقت با حرف ظرف (نمی خواند فعل نفی استقبال مفرد غائب او قومن (یعنی او غمز
 دیمکدر (حکایت حال ماضی معناینی اخذ ایدلرنه لفظندن خبردار ایش و نه معنادن (خروس
 لفظنی مفرد ایراد ایلک ضرورت وزن ایشوندلر والاخر و سان مقسامی ابدی (و یا خود جنس
 خروس مرآددر (عشاق مبتدا (بس نکرده خبری (بس باعربله یتردیمکدر اکتفادن عبارتدر

ردیفی

عقاب

ردیف سراج جبه

(پس اس زاردمك معنای چوق الما مش دین چوق خط الما) (مکرده مانیدن مصدر)
 ایلامش دیمکدر (پس اسم مفعول در دین فاعلیت و مفعولیت معنای بی تشخیص و تمیز ایلام
 ایش (هنوز الان دیمکدر (نگارن بونده آغوش مرادر (حاصلی پهلو دیمکدر (وبوس
 اسم مصدر در او پنده معنای (محصول یت) بو کیمه کانه و فتنده اوتمز بوخروس زیر عاشاق
 هنوز اکتفا ایلامش نگار وبوس دن یعنی دلبری او پنددن و فوچه دن طویمامش بعض نسخه ده
 بوورنده و بو قافیه ده بریت واقع اولمش بونده * رخسار یار در خم کبسوی تابدار * چون
 کوی عاج در خم چوکان آبنوس * رخسار یار لامیددر (در حرف ظرف) خم کبسوی تابدار
 لامید و یابیددر (تابدار و وصف ترکیبی در) تاب بونده اسمدر بکلم معنای (و داردار بدندن
 طوینچی دیمکدر (تابونده تافتن دن مشتق در دین بوفتنده تاب و توانی بوغیش (چون ادات
 تشبیه (کوی عاج بیایه (کوی طوب (وعاج قبل کوی) خم چوکان آبنوس لامید و بیایه در
 (چوکان جیم و کاف عجمیله اوجی اگر بجه عصاره که اکثر رهب انلر) یعنی کشتلر استعمال
 ایدرلر (وآت اوزرنده انکه طوب چلرلر بجم سپاهیلری جرید اویونی برینه آنی اویارلر تعرب
 ایدوب صولچان دیرلر صادق و لامك فتحه لایله (آبنوس بانك سكونيله آب ایله نوسیدن
 مر کبدر (آب صو) ونوس سین مملله ایله نوشدن محکدر (شین مجله ایله و تحکیم ایلین
 قوم هنددر (زیرایشنی نقطه ایله انلر سین اوقورلر و بوناغاج هندك بلوطیدر که هنددر یاسنده
 بر زمان یا تمغه قرارر و نای آبنوس اولور فاحفظ (محصول یت) یارک رخساری یعنی بوزی
 کبسوی تابداره بوکلنده قبل کو کندن طوب کبدر آبنوسدن چوکان بوکلنده تشبیه خاصدر
 مذکور یتك قاضی قصد سنه مناسبی یوفدر لیکن شرح شرح ایلدکری ایچون شرح
 ایلدك * یکدم که چشم فتنه بختست زینهار * بیدار باش نازود عمر در فسوس * چشم
 فتنه لامیه در مجازا (بختست اصلی بخته است در ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال
 اولدی بونده اوبو مش دیمکدر (زینهار یا یله ادات تشبیه در) بیدار اسمدر اویانی معنای
 (باش فعل امر مفرد مخاطب بیدار اول دیمکدر (تا حرف تعلیل (نرود فعل نفی مستقبل مفرد
 غائب عرفا علی (در حرف صله (فسوس افسوسدن محکدر (بونده حیف معنای (محصول یت
 بر دم که فتنه کوزی اوبو مشدر یعنی زدم که عالم اغیا دن خالیدر زینهار صقین بیدار اولور
 اویقوی ترک ایله کیم عمر نازنین حیفه کیمه یعنی ضایع بره صرف ارمیه * نانشوی زمسجد آذینه
 بانك صبح * یا زدر سرای اتیک غریبو کوس * تا حرف توقیت در مادام معنای (و نشوی
 فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب مادام که ایشید سین دیمکدر (مسجد آذینه جده مسجدی
 دیمکدر (زیرا ادیه داله و ذاله جده کوننه دیرلر (ذاله مشهور در) اما داله میر حسین
 معینك آذینه معنای (بانك صبح صباح اذانی اضفقی لامیددر (با حرف عطف
 (در سرای اتاک لامیدلر در (غریبو کوس لامیددر (غریبو آواز یا ایشیددر (بونده فریاد و فغان
 مراد در (کوس سابقه فصل بیان اولمشدر (محصول یت) مادام که مسجد جده دن صباح اذانی
 ایشید سین و اتاک سرایك قابوسدن کوسک ناموافقنی * اب از اب چو چشم خروس باقی
 بود * برداشت کیمت بهوده خروس * اب برداشتك مفعول صریحی (و از اب غیر صریحی
 (چو چشمه اضافتی بیایه در (و خروسه لامیه (ابله افعول و زنی اوزره صفت مشبهه در احق
 معنای (و با حرف مصدر و مبتدا (بو دباک ضنی و واولك فتحه فعل مضارع مفرد غائب
 خبر مبتدا در ابلاغ اولور (و جاز در که ادات زمانیه اوله (برداشتك بوده غایب (کیمت
 (با حرف مصاحبت برداشته معنای (بعض نسخه ده (بکتن برینه بکته و افسدر

رشمعی
 رد سروری

رد سروری

مطلب

رد سروری
و شعی

سوز معنای بیهودیه اضافت بیایه (و خروسه لامیه) از اب ریزه بر اب یازاندر معنای واصل
دگر ایتمش (محصول بیت) و بیت بیت اوله مرتبطدر (ای یعنی عاشق اینی چشم خروس کبی
قول و صافی اولان مشرق ایندن قائمدر مق خروسک و فتر سر اوتمه سیله ابله باقی اولور
و ابله باقدر حاصلی زائد بر خوس اوتمه سیله صباح اولدی دیوجان صفا سندن فراغت
ایلت ابله باقدر * قاضی درین حالت بود که یکی از متعلقان در آمد و گفت که خیر و تاپای داری
کز که حسود آت بر تودنی گرفته ند بلکه حق گفته اند نام کرای آتش فتنه که هنوز زانده است
باب تدبیری فرو نشانیم مبادا که فردا چور بالا کیرد عالمی را فرا کیرد قاضی تبسم درو که کرد و گفت *
که حرف رابط مقول قول (خیر فعل امر مفرد مخاطب قاضی دیمکدر) خیر بدندن (خاتمتین
دیدنر خطا ایلمش) تا حرف توقیت (پای داری ایامک وار) یعنی قوت و قدرت اولد بجه
که بز فعل امر مفرد مخاطب قاضی دیمکدر (کر بدندن کر بدندن دن دیدنر یککش قاضی
(که حرف تعلیل (دق غمز و غمه دیمکدر) و یا حرف وحدت و یا تنکیر (بل حرف اضرب
(حق یا حرف وحدت (نا حرف تعلیل (مکر حرف تمی (آتش فتنه بیایددر) که حرف بیان
(غمز لان دیمکدر) یا حرف مصاحبت (آب تدبیر بیایه) و یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر
(فرو حرف تأکید (نشانیم فعل مضارع منکلم مع الغیر در سویندر لم دیمکدر) نشانیدندن که
لفظ مشترکدر آتش سویندر مکه بر نسبی نصب ایلت (یعنی بر مصیلت اوزره بر کیمه بی دیمکدر
بیتمه) مبادا فعل نهی مفرد غائب اولیه دیمکدر دعا مراددر (که حرف بیان (فردا یارین (چون
حرف تعلیل (بالا ارتفاع کیرد طوته ارتفاع طوته (یعنی قافله دیمکدر فاعلی آتش فتنه در
(عالمی یا حرف تنکیر (و را ادات مفعول (قاضی مبتدا (تبسم یا حرف مصاحبت (نکه کرده
متعلقدر (تبسم فعل بیاندن مصدر در کولسمک دیمکدر (در حرف صله (و او ضمیری قیودن
ایچری کله را جودر (نکه کرد نظر ایاری دیمکدر (محصول ترکیب) فاعلی بو حالت دایدی یعنی
سیرله بوس و نگارده ایدی که متعلق بدندن بریسی ایچری کیردی و بدی که فانی و یاغک اولد بجه
قاج یعنی یاغک تحمل ایدوب قادر اولد بجه زیرا حدودل سنک اوزر بکه دق طومشدر (یعنی
غمز ایلمش لر بلکه حق سو یلمش لر تا اده که بو آتش فتنه ککه از اجد قدر تدبیر صونی ایه
سویندره زاولد یارین چونکه مرتفع اولوب قافله عماد عالی احاطه ایلیه قاضی تبسمه اکا نظر
ایاری و دیدی * قصه پنجه در صید برده ضمیمه را * چه تفاوت کند که سنک لاید * صید بونده
مفعول معنای در (یعنی صید پنجه رده ک مفعول صرمی (و در صید غیر صرمی (در حرف
صله در (و رده ماضی بدندن قسمدر ایلمش معنای (ضمیمه ضادک و غینک فقهه لیه ارسلان دیمکدر
و را حرف صله و یا حرف تخصیص (لاید فعل مضارع مفرد غائب افقر دیمکدر (لای بدندن
ایت افقر مق معنای (محصول بیت) پنجه سین صیده یعنی آیه ایلمش یعنی بترمش ارسلان
نه نفوت ایدر که ایت افقر یعنی یانسه کلوب شکارین الیاز دیمکدر یعنی اعدا ک و حصادک
یکایری بوقر همان جالانم ارسلان دیمکدر (قوه در لسه دیسونلر لونه کور یارانک)
* روی در روی دوست کی بگذار * ناعدو پشت دست میخاید * روی کنک مفعول صرمی
(و در روی غیر صرمی (و دوسته اضافتی لامیددر (بگذار فعل امر مفرد مخاطب قاضی ایتمش
ایله (نا حرف تعلیل (عدومبتدا (پشت دست لایم و مفعول (میخاید فعل مضارع مفرد غائبدر
و خبر مبتدا (محصول بیت) خطاب عام طریقه و باکلن متعلقه یور ککه دیوزوی دوست
یازینه اله یعنی ابله و سینه اول جالاله بر طرقتا کم عدوان ارقاضی چکنده عدوات
و حادندن حاصلی سن جالاله سنادده اوله قوه و حاد آتشنه ناب کول اولور * لک ه

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی و سروری

در آن شب اکاهی دانند که در ملک تو چنین منکری حادث شده است چه فرمائی گفت من او را
از جمله فضلاء عصر و یکادمه می دانم باشد که معاندان در حق او غرض حوض کرده
باشند این سخن در سمع قبول من نیاید مگر آنکه که معاینه کرد که حکما گفته اند * ملک پادشاه
و را ادات قبول (اکاهی با حرف مصدر خبرداران میگوید) که حرف بیان ملک تو لا میاید (منکری
اسم فاعل و ادات قبول) و یا حرف وحدت (حادث شده است پیدا و او را) (چشمه فضلاء عصر
لا میاید) (یکانه بی فضلاء) (و جمله عطف ایالت جائز یکانه فرید میگوید) (دهره اضافتی لا میاید در
(باشد که اوله که معنی احتمالی که) (در حرف ظرف) (حق اولامیه) (بغرض با حرف صله غرضه میگوید
(حوض شروع معنای در) (سمع قبول من نیاید و لا میاید) (نیاید کلز یعنی که من میگوید) (مکرالا
معنای در) (که حرف تعابیل) (محول ترکیب) (پادشاه دخی اول کینه خبرداران و در دبلر که سنگ
ملک که کده شو نجایت بر چر کین ایش ظ هر و هویدا اول شد رنه بیور رسین پادشاه دیدی بنانی جمله
فضلاء عصر دن یعنی زمانه فاضلایک بر سین بیورم و فرد دهرک بر سین یحتمل که معاند
وحد و دو عدولت حقه غرضه شروع ایالت اوله بیورم سمع قولد کبر من الا اول وقت که
معاینه و اشکاره اوله زیرا حکما میگوید * بیت * بدنی سبت دست بردن بدغ * بدندان برداشت
دست در بغ * با حرف مصاحبت (تند افظ مشترک در ترکیده ایچی برسی کسکین معنای در
برسیده حدتلی یعنی یازم معنای در) (و یا حرف مصدر پس بونده حدتله و تیر لکله میگوید) (سبک
لغته بدنی میگوید خفیف معنای اما بونده فوری میگوید یعنی تأیسر و فکر و فراست سر میگوید
(بردن مصدر ینه مر بظدر) (دست ده بویه در) (با حرف صله بر دنه متعلقه در) (تغ فیلدر سیف معنای
بدندان ردک مفعول غیر صریحی) (و پشت صریحی) (پشت دست در بغ بیاید در) (محول بیت)
حدتله فوری ال فیل ایلت یعنی ال صونق حیف و یسمانق ال ارفه سنی دیشده ایلتدر حاصلی
اول حاجتی ایلت حیفانوب و یسمانق او اب ال ارفا سنی دیشده ایلتدر استناد مجاز در فیلدر
بعض نسخه ده بر دینه کرد واقعه در ایصر در میگوید یعنی بوحدت سبیله حیف دیوال ارفا سن
ایصر (مصراع) اولک معنای در زمان دشواری و ضجرت دست بدغ ردن بشتاب و استعجال
دین معنای دشوار ایلت و صر باقه ال بدنی ایلتک قلعه دین معنای صریحه چکمش (و برد
فعل مضارع در بر دینلر صوق و بر دینلر * میسر کد سحر کامی ملک بانی چند از خاصان
بر بانی قاضی رسید شمع را بد استاده و شاهد نشسته و می رفته و قدح سبکته و قاضی در
خواب مستی خبر از ملک هستی باطنش بیدار کرد و گفت رخبر که آفتاب برآمد در یافت
حال چیست گفت از کدام جاب را آمد گفت از جانب مشرق الحمد لله که زدر توبه باز است
بحکم این حدیث که (لا یلق باب التوبه علی العباد حتی تطاع الشمس من بغیرها) گفت استغفر الله
و اتوب اليه * سحر گاهی ابره سحر وقتی (ملک پادشاه با حرف مصاحبت) (تی یا حرف وحدت
بر نیجه تله میگوید) (بر حرف صله) (باین قاضی لامیه صدیقی او چند یعنی باشی او چند) (استاده
و استاد تخفیف بالله طورهش دیم کرد ماضیدن قسمه را سم مفعول دین فاعلی مفعولن فرق
ایلتراش) (و قاضی مبتدادر) (خواب مستی مستحق او بقدر سنده خبر مبتدادر) (بخبر از ملک هستی
خبر آمد الظیر در) (یافت اکادی حضرت شیخ یخبر از ملک هستی دید یکدن صکره) (در یافت
بیور دینی ترددن خالی دکل فتامل) (در توبه لامیه در مجازا) (باز بوند آچقدر مفتوح معنای
(بحکم این حدیث) (با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در) (حکم بوند سنده و حجت معنای در
(که حرف بیان) (لا یلق فعل انی استغفر) (مقدمه کر غائب مبنی المفعول لا یجمل مفعول میگوید
(باب التوبه فاعل لا فاعله و لامیه مجازا) (علی العباد لا یلق مستحق) (حتی تطاع ان مقدره

ایله منصوبدر الی ان تطلع دیکدر (الشمس لفظاً مرفوع فاعلی) من مغرا بها قطع به متعلقدر
 (استغفر فعل مضارع منکلم وحده) (الله لفظاً منصوب مفعولی) (واتوب سنقریه معطوف فعل
 مضارع منکلم وحددر نصر یا بک اجوف و او یسندن) (الیه اتوب به متعلقدر) (محصول ترکیب)
 ایستدم که اول صباح وقتده پادشاه خواصندن بر نیجه شخصیله قاضیک باشی اوجنه ایرشدی
 یعنی کلدی شعی کوردی یزنده طوروب یزارودلبر مجلس کنارنده اوتورمش و باده دوککش و قدح
 صمغش یعنی بونلری بویله کوردی و قاضی مستاک او یقوسنده و اراق عالندن بخبر ملک آنی لطفله
 بیدار ایلدی یعنی او یاردی و دیدی قالی که آفتاب طلوع ایلدی قاضی کلدیکه حال ندر دیدی
 آفتاب نه جانبندن طلوع ایلدی پادشاه مشرق جانبندن دیدی قاضی دیدی الحمد الله که توبه قپوسی
 هنوز اچقدیر بو حدیث شریف استدلالیه که توبه قپوسی با غلغماز عباد اوزره شمس مغربدن
 طلوع ایدنجه اندن صکره قاضی دیدی ایلدیکم خطا دن الله دن مغفرت و عفو طلب ایدرم و دخی
 نامشروع و نامعقول ایش ایشلم خدایه توبه و رجوع ایدرم یعنی جمیع نامشروع ایشلردن شمدی
 کرو فراغت ایدرم * قطعه * این دو چیزم بر کنه انکیختند * بخت نافر جام و عقل ناتم * چیزم می
 معنده کنهه مقیددر (انکیختند فعل ماضی جمع غائب اغرا ایلدیلر یعنی قندر دیلر دیکدر) (بخت
 نافر جام بیانیه) (ناحرف توصیف نفی) (فرجام فانک فعیله ایشک صوکی عاقبت کار معناسنه
) (محصول بیت) قاضی توبه واستغفار ایلد کدن صکره بویکی بیتله اعتذار ایدر که بویکی فسنه بینی
 کنهه قندر دیلر برسی عاقبتسز یعنی ایترو ناقص طالعم و برسیده ناتم و ناقص عقم (مصراع
 ثانی مصراع اولی بیان ایدر حاصلی طالعمک و عقمک قصور ایدر بنی مصعبه اغرا و اغوا ایدن
 * کر کر قسارم کنی مستو جیم * و بر بخشی عفو بهتر ز انتقام * مستو جب استفعال با بدن
 اسم فاعلدر مستحق معناسنه) (ناحرف تأکید) (بخشی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرط
 و اقدیر بغشلسک دیکدر) (عفو مبتدا بهتر خبر) (زانتقال بهتره متعلق جمله اسمیه جواب
 شرطدر) (محصول بیت) اگر بنی جرم ایچون مؤاخذ ایدوب گرفتار عفو بیت و عذاب ایدرسک
 لایق و مستحقم و اگر رحیمک صفتیه متصف اولوب نگاهمی و جرمی بغشلسک بهر حال
 عفو و عفران انتقام ایدوب عفو بیت ایلد کدن بکر کدر * ملک کف توبه در بنی حالت که
 بر هلاک خود اطلاع یافتی سودی ندارد قال الله تعالی فلنیک یففعهم ایمانهم لما رأوا بأسنا *
 یافتی فعل ماضی مفرد مخاطب (سودی یا حرف تنکیر یا و وحدت دینلر فیکر مرسو یلشلسر) (فا
 جواب شرطه داخل اولان فادر) (لم یک اصلی بکون ایدی لم جازه داخل اولغله النقاء
 ساکنین واقع اولدی و اودن و نودن و اوحذف اولندی لم یکن قالدی صکره نون کثرت استعمال
 ایچون تخفیف ا حذف اولندی جواز طریقیله لزوماً کل) (نفع فعل مضارع مفرد مذکر غائب) (هم
 ضمیر منصوب متصل مفعولی) (ایمان لفظاً مرفوع فاعلی هم ضمیر مجرور متصل مضاف الیه
 لما وقتاً دیکدر) (رأوا فعل ماضی جمع مذکر غائب مضموز العین معتل اللام و او ضمیر سابقده
 مذکور کفار) (رأوا لفظاً منصوب مفعول نا محلا مجرور مضاف الیه در) (محصول ترکیب)
 پادشاه دیدی بو حالده توبه که کندی هلاک که مطلع اولدک فائده ویرمن نکه خدا پیورر
 مشرکله ایمان کتورمک نفع ویرمن وقتاً که شدت عذابنزی کوردیلرسه یعنی ایمان یأس و خوف
 مقبول دکلدر سنده ای قاضی هلاک اولاجک بلدک که توبه واستغفار ایلرسک * قطعه *
 چه سوداز دزدی آنکه توبه کردن * که توانی کند انداخت بر کاخ * دزدی یا حرف مصدر
 (که حرف بیان) (توانی فعل انی مستقبل مفرد مخاطب) (کند لفظاً مشهور در فارسیده و ترکیده
 و ترکیده اوقرغ دبدیلر) (کاخ کاف عربیله قصر در کو شک معناسنه) (محصول بیت)

او غریب بقدر نه زنده اول وقت توبه ايلك كه كو شك اوزره كند انغه قار اوليد سين يعنى قصره چقماغه عدم قدر تكمن خرسز لقدر توبه ايلك نه فائده ايمدى سنده اى قاضى عقوبتدن خلاص اوليه جغك بلور سين كه توبه ايدر سين * بلند از ميوه او کوتاه كن دست * كه كوته خود ندارد دست بر شاخ * بلند كوك مقدم مفعول ايدر (از ميوه کوتاه كنده متعلق در مخاطب تجرید ایدوب اكا خطاط ایدوب کود ریعی بلنده سويله) كو بونده ادات تا كيد در دين زائد سويلش (دست ككك مفعول اول صريحى) و كوتاه نانيسى (و از ميوه غير صريحى) كه حرف تعليل ز كوتاه مبتدا (خود ادات تا كيد) ندارد فعل نفي مستقبل مفرد غائب فاعلى تحتنده كوتاهه راجع ضمير در (دست مفعول صريحى) و بر شاخ غير صريحى و جمله فاعليه خبر مبتدادر (محصول بيت) بلند اولان كيسه سويله اى مخاطب مجرد كه اليكى ميوه دن كوتاه ايله يعنى قصه ايله حاصلى لك چك اوزاتمه ميوه يعنى بونتيه بلند قامت لازمدر (كوتاه قد اولانه لازم دكل زيرا كوتاه قامت خود داله و دايغه ال طوتماز يعنى ال ايرشدره مز كه اكنديه لازم اوله * ترا با وجود چنين منكرى كه ظاهر شد خلاص صورت نيند اين بكفت و موكلان عقوبت دروى آويختند كفت مرادر خدمت سلطان يك سخن بايست ملك پرسيد آن چيست كفت * منكرى يا حرف وحدت (كه حرف رابط صفت) خلاص ترا فرشته سويله خلاص تو تقدير ننده و مبتدادر (صورت نيند دخبرى ملحوظ و متصور دكل ديمكدر) موكلان عقوبت لاميه (موكلانى جلاددن اعم طوتن زائد سويلش) در حرف صله (وى ضمير قاضيه راجعدر) آويختند يا پشديلر ديمكدر (آويختند يرينه آويخت يازان و فاعلى پادشاهى طوتن غريب مطالعه سى و ارايمش) كفت قاضى (مرا بنم ديمكدر) محصول تركيب (سنك بونجولين برنامشروع ايشك وجود يله كه سندن ظاهر اولدى خلاصك صورت بغلن يعنى خلاص ايلكه مفعول دكلدر پادشاه بوسوزى سويلدى واشكبنجه موكللى يعنى جلا در قاضيه يا پشديلر قاضى ديدى بنم پادشاه خدمتده برسوزم باقيدى يعنى برسوزم دخی وار ديمكدر پادشاه صور ديكه اول ندر قاضى ديدى * قطعده * آستين ملالى كه بر من افشاني * طبع مدار كه از دامت مدار دست * با حرف مصاحبت سببى متضمن (طبع مداره متعلق) آستين ملال بيانده (و با حرف وحدت و با حرف تنكير حرف مصدر دين يكلش سويلش) كه حرف رابط صفت (افشاني فعل مضارع مفرد مخاطب سلكر سين اعراضدن كنايةدر) طبع مدارك مفعول صريحى و با آستين غير صريحى (مدار فعل نهى مفرد مخاطب داريدندن طومه ديمكدر) كه حرف بيان (از دامت بدارمك مفعول غير صريحى و دست صريحى) محصول بيت (بر ملال آستين سويله و يا ملال آستين سويله كه بنم اوزرعه سلكر سين يعنى كه بندين اعراض ايدر سين طبع طومه يعنى اميد ايله كه دامنكدن الم طونام يعنى انككدن الم چككم * اگر خلاص محالست از بن كنده كه مرا * بدان كرم كه تودارى اميد وارى هست * بدان با حرف صله (كه حرف رابط صفت) اميد وارى يا حرف مصدر (محصول بيت) اگر خلاص محال ايسه يعنى قور تلقى ممكن دكل ايسه بوكا هدى كه بندر يعنى بنده اولان كناهندن خلاص جائز دكل ايسه ابل كرمه كه سنك و اميد ملك واردر يعنى كرد و لطفكده ابد وارم اندن رجايى قطع ايلم * مكك كفت اين لطيفه بديع آور دى و اين نكته غريب كفتى و ايك محال عناست و خلاف شرع كه ترا امر و زفضل و بلاغت از چنگ عقوبت مى برهاد مصححت مى بينم كه ترا از لغوه بشيب اندازم تا ديكران عبرت گيرند كفتى خداوند جهان پرورده نعمت اين خاندانم و نه تنها من اين كنده كرده ام ديكرى اندازن من عبرت گيرم ملك از بن

رد سرورى

رد سرورى

رد سرورى

رد سرورى

ردسروری

ایکجی قرن قافک صیله در
الضالع

ردشعی

عجی مخضیل واحبیدر
لاغایع

سخن خنده آمد و به فواز سر خطای او در گذشت و متعنتان را که اشارت بکشتن او کرده بودند *
 گفت ملک دیدی (لطیفه آوردی) گفت مفعول اولی (و بدیع ثانیه بدیع عجیب دیگر) (ونکته
 گفتنک مفعول اولی (و غریب ثانیه غریب معنایسته در (لطیفه بی بدیهه و نکته بی غریبه
 مضایق این نه ملاحظه ایلدی مسکین (چنگ عقوبت بیایه (و متعاضاف لامیه در (با حرف
 صله (و شیب نشیدن مخفف لفظ در (شین نشیدن مخفف اولدیغی کبی آشفنا و آت
 و انس معنایسته معتمل لفظ درگاه او را که اتباع و من اوجه طریق به تیب لغتانی بو که عطف
 ایوب شیب و تیب درلر عریده حسن بسن و ترکیده قرن قرن دیدک لری کبی (پرورده نعمت
 این خاندانم لامیه لر در (پرورده اسم مفعول در سر سودا و جهت معنایسته در (خطابه اضافت
 لامیه در (معنت فعل باندن اسم فاعل در بر کیمه نك ذاتی استمکد درلر (والف و نون ادات
 جعفر (محصول ترکیب) پادشاه دیدی بو لطیفه بی عجب کتوردک و بو نکته بی غریب
 سوبلدک ولیکن محال عقولدر و خلاف نقل که سنی بو کون فضل و بلاغت بنم عقوبتم
 بنمچسندن قورتره یعنی خلاص ایلده مصلحتانی کورورم که سنی قلعه دن اشاعه خنده انام
 طوتله یعنی تا کیم غیر بلر عبرت اله لفاضی بو سوزی ایشید بنجه دیدی ای جهاتک پادشاهی بو خاندانک
 نعمتی پرورده سیم بو کناهی بالکنین اشلامش بندن غیر سنی آت تا کیم بن عبرت الام پادشاه
 بو سوزدن خنده کلدی یعنی کوادی و عفو ایلده انک خطاسی سودا سندن کلدی و انک متعنتانیه که
 بونک هلاکنه اشارت ایلده لر ایدی دیدی * بیت * همه حال عیب خویشید * طعنه
 بر عیب دیگران مزید * خالک عیبه اضافتی اسم فاعلک معنایسته (و خویشنه
 لامیه در (طعنه هار سنی علامت نقل در عرضه و معشوقه کبی (عیب دیگران مصدرک معنایسته
 اضافت در (مزید فعل نهی جمع مخاطب در اورماک دیمکدر (محصول بیت) جمع مکرر کنندی
 عیبک خالک معنایسته یعنی هر بر یکزده نیمه درلو عیوب وارد ایلدی غیر بلرک عیوبه طعنه
 ایلک * حکایت منظومه * جوانی پاک باز و پاک رو بود * که با پاکیزه روی در کرو بود *
 جوانی با حرف وحدت (پاک باز وصف ترکیب در پاک نظری دیمکدر مصلح معنایسته (پاک رو ده
 وصف ترکیب در پاک یواشلو معنایسته مستقیم دیمکدر (که حرف رابط صفت (با حرف صله
 (پاکیزه پاک معنایسته در (پاکیزه روی وصف ترکیب در کوزل یوزلی (و با حرف وحدت (در
 حرف ظرف (کروکاف محکم کسر یله و رانک فتح یله رهن معنایسته در (محصول بیت) بر پاک باز
 و پاک رو جوان و ار ایدی یعنی صالح پاک دامن کبر پاک رویه مرهون ایدی یعنی گرفتار و مبتلا
 ایدی (بعضایلر کرو برینه کرو باز دبلر کاف عربینک و رانک فتح یله کشتی معنایسته و دریا
 عبا رتنی بو که قرینه طوتدی لیکن عربیده بویه برده و اواعلال اولماق خلاف قیاس در
 انکی چون مشهور لغتلرنده موجود دکل و فارسی لغتلرده کرو و غوغوق دیش، درلر یعنی ایچی پوش
 دیش که قورت یمش اوله علی کل حال عربی و فارسی لغتیه ده موجود او سالیجی فرنگیه
 و یا اورنجه اولماق کرک * چنین خواندم که در دریای اعظم * بگردابی در افتادند باهم * که حرف
 بیان (با حرف صله (گرداب کاف محکم کسر یله صوچوا کی یعنی صوچور یلوب باندیغی بر که
 هلاک اولماق خو فی ارله عربچه در دور درلر و با حرف وحدت (در حرف ناکید (افتادند و شدیلر
 (باهم یله (محصول بیت) حکایه رده شویه او قودم که دریای اعظمه بر کر دابه دوشیدیلر
 ایکس یله (حضرت شیخ و یزیده اجل الیمش (یعنی نیمه دوشد کوری بیان اولمادی * چو ملاح
 آمدش نادمست کبر * مبادا کاندان حالت بمبرد * (ملاح کسیمی (آمدش شین معنایسته
 مقید در (دشمنش تدبیرنده (تا حرف تعلیل (مبادا فعل نهی غائب (کاندران (که حرف بیان (بمبرد

فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتاده جوازه را جمع ضمیر در (محصول بیت) چونکه ملاح کادی
 تا عاشق جوانك این طوطه اولیه کیم اول حائده اوله دیو * همی گفت از میان موج و تشویر *
 مرا بکنار و دست یار من کبر * همی ادات حکایه (میان موج لایه در بیا بطینله) تشویر
 نانا فکمی و شبنک سکونیه بحالت معناسنه در (تشویش معناسنه ده کلور) بعضی لر موجده عطف
 تفسیری طوتدیلر (بکنار قویعنی ترک ایله) دست یار من لایه لر در (کبر فعل امر مفرد مخاطب
 طوت دیمکدر) (محصول بیت) (جوان ملاحه موج و تشویر یعنی حجاب دریا اورته سندن سو یلردی
 بنی قو و یاربمک این طوت) (یعنی اقی خلاص ایله بن بوغلر سم بوغلایم * درین گفتن جهان
 روی پر آشفت * شنیدندش که جان میداد و میگفت * جهان مبتدا) (و پر آشفت خبری) (شنیدندش
 شین جوان معهوده راجعدر) (که حرف بیان) (محصول بیت) (بسوزی سو یلکده جهان اوزرینه
 پریشان یعنی قرش مورش اولدی اکا یقین اولان کیمسه را اقی ایشتند یلر که جان و برردی
 و سو یلردی سو یلدمی کلن بیتک مضمویدر * حدیث عشق از ان بطل منیوش * که در سختی
 کندیاری فراموش * حدیث عشق لایه) (بطل بیکار دیمکدر یعنی درد عشقندن خالی) (منیوش
 فعل نهی مفرد مخاطب در) (نیوشیدندن ایشتمک و دیکلمک معناسنه) (که حرف رابط صفت) (سختی
 یا حرف مصدر) (یاری یاسیده بو یلدر دوستلق معناسنه) (فراموش اسم مصدر در اوتمه دیمکدر
) (محصول بیت) (عشق قصه سنی اول بطلدن دگله که شدت حالده یارانی و دوستلغی فراموش ایلیه
 او نموده * چنین کردند یاران زندگانی * زکار افتاد بشنو تابدانی * یاراندن مراد عشق قدر) (زندگانی
 یا حرف مصدر در دیرلک دیمکدر) (کار افتاده مجرب احوال دیمکدر) (یعنی باشنه ایش دوشمش
 دیمکدر بو بیتک مصراع اولی ابیات سابقه یه ناظر در) (و مصراع ثانسی ابیات آتییه فتدیر
) (محصول بیت) (مذکور جوان کبی ایلدیلر یاران دیرلکی پس باشنه ایش دوشندن یعنی احوال
 روزکاری تجربه ایاندن ایش مراد مجرب احوالندن حضرت شیخ کندیدر انک ایچون پیورر که
 تابله سین * که سعدی راه و رسم عشق بازی * چنان داند که در بغداد نازی * که حرف بیان در
 مصراع ثانی بی) (سعدی مبتدا) (رسم بونده عادت و قانون معناسنه در) (عشق باز بونده عاشق
 معناسنه در) (و یا حرف مصدر عاشق دیمکدر) (مصراع ثانی خبر مبتدا در) (که حرف بیان
 نازی عربی دیمکدر عربی دل مراد در) (بغداده تخصیص ایتمک وجهی بودر که کندی زمانده
 بغدادی عرب و بیجم دیلنی فصیح سو یلردی اما بوزمانده ابکیستندندی بهره بریلوک جهله در
) (محصول بیت) (سعدی عاشق راه و رسم یعنی آنجلین یلور که بغدادده عربی دیلی یعنی اهل بغداد
 اسان عربی ابو ییلد کلری کبی) (سعدی عشق بازاق طریقنی آنجلین ابو ییلور مصراع ثانی
 معناسنی آنجلین ییلور که بغدادده عربی ییلور یعنی شبهه سبز بغدادده عرب واراید و کنی ییادیکی کبی
 عشق باز انک رسم و راهنی دخی آنجلین ییلور دین کیمسه هیچ نسته بلزانش * دلارامی که داری
 دل درو بند * دگر چشم از همه عالم فرو بند * بوییت حقیقی یه و مجازی یه فحمله در) (دلارام
 وصف ترکیبدر آرامیدن دیکنتمک یعنی راحت اوماق) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط
 صفت) (دلارام دارینک مقدم مفعولیدر طوتار سین دیمکدر و آرقدن تعبیر در) (دل بندک
 مفعول صریحی و در غیر صریحی) (اوضمیری دلارامه راجعدر) (بند فعل امر مفرد مخاطب در
) (بندیدن بغله دیمکدر) (دگر دخی دیمکدر) (چشم فرو بندک مفعول صریحی) (و از همه عالم غیر
 صریحی فرو بندیم دیمکدر) (محصول بیت) (دلارامک که وار کو کلکی اکا بغله یعنی اکا تعلیق ایله
 دخی کوزوکی جمیع عالمن یوم یعنی اندن غیری یه انفقات ایله اگر ظاهر دلارامی در
 واکر باطرز) (مصراع ثانی معناسنی کرو دوکلکی عالمن چشم کی اشغغه بغله دین معنای

ردیفی

ردیفی

قتی بدباغلمش * اگر ایلی و مجنون زنده کشتی * حدیث عشق ازین دفتر نوشتی * دفتر دین
 مراد کتاب کلمه تا ندر (کشتی) نوشتی بازی حرف حکایه در (محصول بیت) اگر
 ایلی ایله مجنون زنده اولایدی (یعنی صاغ اولسه ر دی عشق قصه سنی بوکابدن بازارلردی
 یعنی هر بریسی) حضرت شیخ بوسوزی بشنخی بابه نسبتدر که عشق بایددر * باب ششم
 در ضعف و پیری * حکایت * باطافه دانشمند ان در جامع دمشق بحثی همی کردم
 ناکاه جوانی از در درآمد و گفت در میان شما کسی هست که زبان فارسی داند اشارت
 بمن کردند گفتیم خبر است گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت ترعست و زبان فارسی چینی
 می گوید و مفهوم مائی کردد اگر بگرم قدم رنجه شوی مز دیانی باشد که وصیتی کند چون
 بیالینش فرارسیدم این میگفت * باحرف مصاحبت (طافه دانشمندان بیانیه) طافه
 همزه سنی حرف وحدت در دین خطاسویش (بحثی یا حرف تکبیر) پیری یا حرف وحدت
 (صد و پنجاه ساله یوزاللی یا شلی دیمکدر) حالت نزع لامیه (باحرف مصاحبت) زبان فارسی
 بیانیه (چینی یا حرف وحدت) و او حرف حال (مفهوم مالا میه) نمی کردد اولدیمکدر
 نمی شود معناسنه (بگرم یا حرف مصاحبت) قدم رنجه شوی الم و نحت معناسنه در
 قدم زحمته کرسک دیمکدر بیانی بوریعکدن نکاتدر (مزد میم ضمه له و زانک سکون له
 اجرت و کرادیمکدر اما بونک کی برلده ثواب معناسنه در) بانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 یابیدن بولق معناسنه یافتدن دینلر خطا ایلدیلر (باشد که اولدیمکدر) مر جودر که دیمکدر
 (وصیتی یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر) بیالینش یا حرف صله یصدغه دیمکدر (فرا
 حرف تأکید) رسیدم فعل ماضی متکلم وحده ایرشدم دیمکدر (این میگفت بویکی بیتی
 او قوردی (محصول ترکیب) دانشمند طافه سیه بحث ایلم ایدم جامع دمشقده یعنی بنی
 امیه ده ناکاه بر جوان قپودن ایچری کیردی و دیدی سزک ارا کزده بر کیمسه واره میدر عجم دیانی
 بیلور شیخ دیر که بکا اشارت ایلدیلر یعنی ایشته بویلور دیدیلر بنی دیدم خیردر جوان دیدی
 یوزاللی یا شنده بر پیر حالت نزعده در و فارسی دله برنسنه سوبلر حالبو که زانکلامرزا کرمرله
 قدم رنجه اولورسک یعنی زحمته کرسک ثواب بولور سین مر جودر که بروصیت ایلله مبادا
 فوت اوله چونکه یصدغه یعنی باشی او جته ایرشدم بویکی بیتی او قوردی * قطعه * می چند
 گفتیم برآرم بکام * دریغا که بگرفت راه نفس * دم نفس (یا حرف وحدت) چند نیچه دیمکدر
 ضرورت دزن ایچون تقسیم و تأخیر قلمشدر تقسیری گفتیم می چند (برآرم چیقارم دیمکدر
) بکام یا حرف صله و یا حرف مصاحبت کامه و یا کامله دیمکدر (کام کاف عربیله بونده ایهام
 طریقله مذکوردر مراد ایلله دماغ پیننده فتأمل (دریغادالده کمره وضمه لغتدر) الف حرف
 ندای یعنی حرف ندیه (بگرفت فعل ماضی مفرد غائب مبنی المفعول معناسنه طوتلدی دیمکدر) راه
 نفس لامیه (محصول بیت) دیدم که برقاج نفس مراد مجله کتورم یعنی چیقارم یا خودا غزمه حاصلی
 برقاج زمان بشابوب عمر سوررم دریغ و حیف که نفس یولی طوتلدی چقمغه مجال قالدی حاصلی
 اجل کلدی ایرشدی (مصراع اولک معناسنی ایدم که برقاج نفس مرادمله یوقاری کتورم دین
 ادایی ایو کتورممش * دریغا که برخوان الوان عمر * می چند خوردیم و گفتند بس * بعضی نسخده
 می خوردیم بودیم واقعدر (خوان الوان عمر بیانیلر در (محصول بیت) حیف که عمر کدرلی درلی
 نعمتی سفرد سنده یعنی انواع نعم عمرده بر نیچه نفس بیدک و ایچدک و ترییدک دیدیلر حاصلی
 نفقه منقطع ایلدیلر (خوان بونده سفره معناسندر دین کیچه بیدیکن بیازممش * معناسنی
 این سخنر باسما نهری گفتیم تعجب کردند از عمر در از و ناسف خوردن او و حیات دنیا گفتش

ردیفی

ردیفی

ردیفی

چه گونه درین حالت گفت چه گویم * (محول ترکیب) بوسوزك یعنی بویابی بدستك معناسنی
 شام قومه عریجه سو بیدم نجب ابلد بلرانك اوزون عمرندن و حیات دنیا به تأسف و غصه
 پیدیکنه دیدم نجه سین بوحالنده دیدی نه دیهیم * قطعه * نه دیده که چه سختی همی
 رسد بکسی * که از دهانش بدر میکنند دندانی * ندیده است فهمام انکاری کورممش مبین
 دیمکدر (که حرف بیان) بکسی با حرف صله و یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت
 (دهانش نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقتی کرک) (بدرطاشره دیمکدر) (میکند
 کاف مضموم اوقتیجی کینوت معناسنه اولور ایدر ل دیمکدر یعنی طشیره ایدر ل چیقار مقدر
 عبارت اولور اما کاف مفتوح اوقتیجی قوپار ل دیمکدر علی کل حال چیقار مقدر کنایتدر
 (دندانی یا حرف وحدت) (محصول بیت) کورممش مبین که نه شدت و الم ایریشور شول
 کیمه که دهانش بر دیشنی چیقاره ل یعنی بر دیشنی چیقاره نه قدر الم جکر (ندیده هم نه سی
 خطاب ایچو در دین با خطایدن و همزه توسلدن آگاه دکل اش * قیاس کن که چه حاش
 بود دران ساعت * که از وجود عزیزش بدر رود جانی * حاش ضمیمی کسی به راجعدر (وجود عزیز
 بیانیه و شین به سابق کی) (جانی یا حرف تنکیر) (محصول بیت) قیاس ایله که حالی نه اولور اول
 ساعت که وجود عزیزدن جانی چیقه کیده یعنی روحی بدندن چیقه کیده مصرع ثانیك معناسنی
 که انک عزیز وجوددن بر جان طشیره کیده دین قنده انسته بر قاج جازوار بمش کی * که تم
 تصور مرک از خیل بدر کن و وهم را بر طبیعت) مستولی مکردان که فیلسوفان گفته اند که مزاج
 اگر چه مستقیم بود اعتماد بقارانشاید و مرض اگر چه هائل بود دلالت کلی بر هلاک نکند اگر
 فرمای طبی را بخوانیم تا معالجه کند که به شوی گفت هیهات * تصور مرک مصدرک مفعولنه
 اضافتدر مستولی غالب دیمکدر استفعال با بدن اسم فاعلدر (مکردان فعل نهی مفرد
 مخاطب ایله دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در) (که حرف تعلیل) (فیلسوف فاک و لامک
 فتحدر ل یله حکیم معناسنه در) (که رابط مقول و قول) (اعتماد بقا مصدرک مفعولنه اضافتدر) (ورا
 ادات صله) (هائل قور قیج) (طبی یا حرف وحدت) (ورا ادات مفعول) (تا حرف تعلیل) (هییهات
 یعنی محالدر) (محصول ترکیب) پیره دیدم که اولوم تصورینی خیالکدن اراج ایله و وهم و خوف
 طبیعته غالب ایله ز بر حکما دیمش در مزاج اگر چه مستقیم و قوی اولور بقایه اعتماد ایله که
 لابق دکل و مرض اگر چه هائل و مخوف اولور اما هلاک که کلیادلات ایلزا کرپور رسک سکا
 برطیب دعوت ایده لم تا کیم سکا معالجه ایله که ایوا و لاسین یعنی صاغله سین هییهات دیدی یعنی
 بومحادر * مشوی * خواجه در بدن نقش ایوانست * خانه از پای بست ویرانست * خواجه
 وززاده و تعظیمی واجب اولان ارباب دولته مستعیدر بونده مطلقا دولتی مراددر (بند بونده
 قید و هوس و ارز و معناسنه) (نقش ایوان مصدرک مفعولنه اضافتدر ایوان که سر همزه ایله
 چاردا قدر عریدر اما مجم فتح همزه ایله اوقور (پای است پای عربك فتحه ثمل معناسنه در که
 عریجه اداس دیر با بحمه ایله اولسنیده تجوزا بلین افترایاش) (وران خراب دیمکدر) (محصول بیت)
 خواجه قصرک نقشی قیدنده در ایکن خانه تمدن خرابدر یعنی سن بنم ایچون طیب تدارک ایله ده سین
 لیکن بناء وجود فسیاه مشرفدر * دست برهم زند طیب ظریف * چون خرف بیند او فناده
 حریف * دست زندك مفعول صریحی (و برهم غیر صریحی) (و طیب فاعلی) (وظریفه اضافتی
 بیانیه در) (خرف خاء مجهله فتحی و راه مجهله ك که صریله صفت مشبهه در بونامش معناسنه) (خرف
 بیندك مفعول ثانیسی و افناده و او ایله اکا قیددر) (و حریف یعنی شخص مفعولی اولی) (محصول بیت)
 ظریف اولان طیب الینی بر برنه اورر تأسف و تغابن طریقله اما علاجه مباشر اولن چونکه

ردشعی

ردشعی

ردشعی

نیره زن اولد قد نصکره
اشبوا احتمالات تکلفی یوانه
صاحبامق شاعرانه در
الطابع

خریف بعضی یوانهش و دوشمش کوره یعنی حالت نزع قریب و مشرف علی الموت کوره زربا لور که
علاج پذیر اولوب بعضی ضایع اولور * پیر مردی رزق مینالید * پیر زن عندلش همی مالید * پیر مرد
مرد پیر تقدیرنده در بر قوجه ارکشی (رزق بر مضاف مقدر در تلخی نزع دیمکدر) (مینالید حکایت
حال ماضی معنایه ای کاردی دیمکدر زربا جان اجسی سار آجیلره بکزه من) (پیره زن تقدیری پیره
زیدر ضرورت وزن ایچون و قرینه قائم اولد ییچون یاء وحدت ترك اولندی بونده بر قوجه قری
دیمکدر زوجه سی و قز قزنداشی و متعلقه اتندن بر قری اولقی جائزدر) (صندل هند دیارندن کلور
بر خوش قوقولی اغاچدر آن دکر منده و یادور پله اون ایدرل وانی کلابله خلطایدوب دفع صداع
ایچون باشه سورترل و دفع حرارت ایچون اللره و ایاقلره) (شین ضمیر پیره راجعدر) (همی مالید حکایت
حال ماضی در لغتده اومق دیمکدر اما بونده سورتمک معنایه در) (محصول بیت) بز پیر مردی نزع
آجیسندن ای کاردی و بر پیره زن اکا صندل سورتردی * چون محبظ شد اعتدال مزاج * نه عزیمت
اثر کند نه علاج * چون حرف تعلیل (محبظ تعلیل بایندن اسم مفعول در لغتده دوشمش دیمکدر اما
بونده مختل معنایه در) (اعتدال مزاج مصدرک فاعله اضافتدر) (نه حرف نفیدر معناده کننده
مقید) (عزیمت بردرده بر نسته اوقوبوب او فور مکه دیرل) (رقیقه ده دیرل رانک ضمی و فافک سکونیه
و فارسیجه افسون دیرل) (علاج مفاعله بایست ایکنجی مصدریدر) (عزیمت معطوف عزیمت مبتداء
اول و اثرانی و ثانی خبریله خبر اول تقدیری عزیمت اثر نکنددر) (محصول بیت) چونکه اعتدال مزاج
مختل اولدی یعنی مزاج اعتدال بدن دوشدی اکانه افسون تأثیر ایدرونه علاج * حکایت * پیری
حکایت کند که دختری خواسته بود و حجره بکل اراسته و بخلوت با و نشسته و دیده و دل درو بسته
شبهای در آن تحفتمی و بذاهای و لطیفها کفتمی تاباشد که وحشت نکیرد و موافقت پذیرد از آن جمله شبی می
گفتم که بخت بلندت یار بود و چشم دولت بیدار که بصحت پیری افتادی بخت و جهان دیده کرم
و سر در روزگار چشیده و نیک و بد از موده حق صحبت بداند و شرط مودت بجای آرد و مسفق
و مهربان خوش طبع و شیرین زبان * دختر دالک ضمی و خاء معجمه نک سکونیه و تانک فحیه
قیزه دیرل) (و یا حرف وحدت) (شبهای در از بیانیه) (تحفتمی نخفتم فعل نفی ماضی متکلم وحده
و یا حرف حکایت بدله لطیفه دیمکدر) (و هاداد جمعدر) (لطیفها عطف تفسیری) (کفتمی اعرابه
(نخفتمی کیددر) (تا حرف تعلیل) (بخت بلد بیانیه) (و نامعنه یاره مقیددر) (بود جائزدر که
فعل اوله) (و جائزدر که ادات زمانیه اوله یارک اولدی و ییارک ایدی دیمک اوله) (چشم دولت بیدار
مذکور فقریه معطوف) (که حرف بیان) (و یا حرف تعلیل) (یا حرف صله) (صحبت پیر مصدرک
مفعولنه و یا فاعله اضافتدر) (و یا حرف وحدت) (جهان دیده وصف ترکیبدر جهان
کورمش دیمکدر) (مشفق افعال بایندن اسم فاعلدر) (و مهربان عطف تفسیر لدر) (یعنی
اسر کجی معنایه و محبتلی) (محصول ترکیب) بر پیر حکایت ایدر که بر قز دیلدم یعنی بر قز نکاح
ایلام و کردک خانه می کل ایله اراسته و پیراسته ایلام و خاوده آنکله اوتوردم و کوز می
کو کلمی اکا بلام یعنی اکا کوکل و بر دم بونده کلنجه بر بود تقدیر اولنور اوزون کجه ل
او یومزدم و بذله ل و لطیفه ل سو یلردم که وحشت طومنه یعنی توحش ایلیه و نمله انسی
و موافقت قبول ایلام (حاصلی بمله المیشه ذکر ایلامیکم احوالک جیعندن بریسی بودر که بر کجه
سو یلردم که بخت بلند یارک ایدی و ییارک اولدی و چشم دولتک بیدار ایدی و ییادار اولدی که
بر پیرک صحبتنه دوشدک بشمش و جهان کورمش و روزگارک اسبسی و صوغنی طامتش
و ایو و یارمز ایشلر صنامش حق صحبتی باور و شرط صحبت و مودتی برینه کتور و و مرحتلی
و محبتلی خوش طبع و شیرین زبان * مثنوی * تاوانم دلت بدست آرم * وریازاریم نیازم

تا حرف توقيت (توانم قادرم ديمكدر) بدست (باحرف صله) آرم فعل مضارع متكلم
 وحده كتوررم (وروا كردن محفـدر) بياز ارم فعل مضارع مفرد مخاطب (و ميم ضمير
 منصوب متصل مفعولى بـ ضمير) يعنى ضمير خطـاب مفتوح اوفتحى كرك وزنه خلال كلمه
 واكر بنى انجـدر سك ديمكدر بونده متـديدر (بياز ارم فعل نفي مستقبل متكلم وحده لازمه
 متعدى پيشنده مشتر كدر يعنى انجـم) و ياستى انجـم ديمكدر (بياز ارم دينلر نونك كسريله
 بياز ارم) يعنى حاجت كتوررم معناسنه بيتى مر دى ايدوب مقفا ايلـ مشلر (محصول بيت)
 مادام كه قادرم كوكـى اله كتوررم (يعنى اله آورم حاصلى المدين كلكى دكلى كوكـى
 رعابت ايدرم) و بالدهيم واكر فرضا بنى انجـدر سكده انجـم و ياستى انجـم * و رجو طوطى
 شكر بود خورش * جان شيرين فداى پرورش * بوشـرطـه مذكور شرطـه به معطوفـدر
 (بس بونده و رينه كرك ايدلر متونه مخالف ذـ كر ايلـلر) خورش اغنده اسم مصدر در
 پيش معناسنه اما بونده طعام مر ادر (جان شيرين يايـه) فداى پرورش مصدر ك مفعولـه
 اضافـيدر (پرورش اسم مصدر در بسايش معناسنه مر اد طعام در (محصول بيت) واكر
 فرضا طوطى كـى شكر اولور سهـه طعامك جان شيرين سنك سكرى غدار يكه فدا اولسون
 (و ياجانى سنك سكرى طعاملر يكه فدا ايديم) حاصلى سنى سكرله بسايم * كه گرفتار آمدى
 بدست جوانى معجب وخيره راى سرتير وسك پاى كه هر دم هواى پزدوهر خطـه راى زند
 وهر شب جاني خسبد وهر روز يارى كيرد * پرك دختره تمـه قولـنددر (جوانى يا حرف وحدت
 (معجب افعال بانـدن اسم فاعلـدر متكبر ديمكدر) خيره راى وصف تركـبى در ضعيف وزبون
 فكرى يعنى سفيه (سرتير وصف تركـبى در ينى معناسنه آغر باشلى مقابلى (سبك پايد
 وصف تركـبى در ينى آقلى يعنى يلر اوكر معناسنه) هواى يا حرف وحدت پزدو فعل مضارع مفرد
 غائب باء عجمك فتحيله پزیدن پختن دن دينلر خطا ايلـلر پيشـر ديمكدر (راى يا حرف وحدت
 (زند فعل مضارع مفرد غائبـر زبندن اورر ديمكدر جاني يا حرف وحدت (خسبد خاك
 ضمليه فعل مضارع مفرد غائب ياتور واور ديمكدر خسبدندن (يارى يا حرف وحدت
 (محصول تركيب) قيردير كه بر متكبر جوان الله گرفتار كلك (يعنى مبتلا اولدك سفيه وخفيف
 ويلر اوكلز كه هرنفس بر هوا و هوس بشوره وهر ساعت بر فكر قولـنه وهر كـجـه بر رده ياته وهر
 كون برنكار طونه * بيت * وفادارى مدار از بلبلان چشم * كه هر دم بر كل ديكر سرانـد *
 وفاداز وصف تركـبى در (و يا حرف مصدر (مدار فعل نهى مفرد مخاطب طونه ديمكدر
 (از بلبلان مداره متعلقـدر) چشم مدارك مفعول صريح اولى در (و وفادارى ثانيسى (و از بلبلان
 غير صريحى ليكن تقديرى چشم وفادارى مدار در (يعنى وفادارلى اميدنى طونه ديمكدر) كه
 حرف تعليل (كلـى يا حرف وحدت) ديكر غيرى معناسنه در (سرانـد سبك فتحى و كسريله فعل
 مضارع جمع غائب ايرلر ديمكدر (محصول بيت) (بلبلان وفادارلى اميدنى طونه يعنى
 انلردن و فاكلـز يراهر نفس وهر ساعت بر غيرى كل اوزره ايرلر يعنى بر رده قرارلى بوقدر
 جوانلر كده احوالى هـ له در سابقا ذكر ايلدى كـى * اما طـثـه پيران عقل و ادب زندگانى كـندنه
 بر مـضـاى جهل جوانى * طـاـثـه پيران يايـه (زندگانى يا حرف مصدر ديرلـك ديمكدر (مقتضـاى جهل
 مصدر ميمك فاعلـه اضافـيدر (جوانى يا حرف مصدر و اضافـت يايـه در (محصول تركيب)
 جوانلـك احوالى پيران ايلـك اما طـثـه پيران عقل و ادبـه ديرلـك ايرلـر جهل و جوانانق
 مقتضـاى اوزره دكل بعضـ نخنده جوانى جهله عطف ايلـش * بيت * زخود بهترى جوى
 و فرصـت شمار * كه با چون خودى كم كنى روزگار * بهترى يا حرف وحدت جوى و شمار

ردان سيد على و سرورى

رد سراج جيمع

رد سرورى و شمعى

فعل امر مفرد مخاطب در (که حرف تعلیل) با حرف مصاحبت (چون ادات تشبیه) خودی
 یا ضمیر خطاب (کم کاف بحکم ضمیمه ضایع مناسنه در) کم کنی نك مفعول اول صریحی و روزگار
 ثانیه (و یا چون خودی غیر صریحی) (محصول بیت) خطاب عام طریقله نصیحت ایدوب یورر
 کند کدن ایرك بر کیمه ارا بوب بول وائی ارا بوب بولغی فرصت صای یعنی بر اولو نعمت یل
 زیرا کندن کبيله روزگار کی یعنی احوال و اوقات و ایام کی ضایع ایدرسین (حاصلی کند کدن ای
 بر کیمه ایله صحبت ایله و انکله مصاحبتی غنیمت یل) (زیرا کندن کبيله مصاحبت تضييع احوال
 و اوقات و ایام و اتلاف عمر بلا فائده در) * گفت چندان برین غم بکتم و کان بردم که دلش در قید
 آمد و صید من شد ناکا: نفسی سر داذل پردرد بر آورد و گفت چندین سخن که گفتی دن در ترازوی
 عقل من وزان آن يك سخن ندارد که از قباله خویش شنیده ام که زن جوار را اگر تیری در به او نشنیده
 که پیری * گفت پیریدی (نمط نسق اسلوب و گونه مناسنه در) (در قید در حرف صله) (قید دن
 مراد بند در منه اضافت لامیه در) (صید من مصدر ك فاعله اضافه اضافت در) (نفسی یا حرف وحدت
 وزان مفاعله بآنك مصدر ثانیه در) (قباله رومده آورده دیدگری خاتوند که طوغان او غنچه نك
 کو بکن کسر) (نکه در دین بکس سونش) (قباله برینه قباله یازان صحیح متلر مخالف یازمش
 (تیری) (و پیری یاری حرف وحدت در) (بهلویان مناسنه در که عربجه جنب دیرلر) (محصول ترکیب)
 پیریدی بواسلوب اوزره اولقدر سوز سويلدم وظن ایلدم که کوکلی بنم قیدمه کلدی (یعنی
 بکامقید اولدی و بنم صیدم اولدی) (یعنی بکا شکار اولوب رام اولدی ناکاه دل پردردن
 بر صوغ نفس کتوردی یعنی بر آه چکدی ویدی بوقدر سوز که سويلدك بنم عقلم ترازوستده
 اول برسوزك وزن طومار یعنی اکاموازن دکل که کندی ابدن ایشتمش که نازنك اگر بهلوستده
 اوق او تورسه یعنی یانه اوق باتوب طورسه بکدر یانده بر پیر او توب طور مقدر حاصلی پیر اله
 همنشین و هر یستر اولمقدن اوق یاره سنی چکمه یکدر * نظم * لما رأيت بين يدي بعلمها * شيئا
 کارخی شفة الصائم * لما بولمايه وجوديه دیرلر مشایخ عربك بعضی اسمیئنه ذاهب اولدی
 و بعضی حرفیئنه اسمیئنه ذاهب اولانلر جمله اضافتی لازم در دیدیلر (حاصلی وقت مناسنی
 متضمن در وقتا که دیمکدر) (رأيت فعل ماضی مفرد مؤنث غائبه مهموز العین معتل اللام اصلنده
 رایت ایدی اعلال ایله رات اولدی فعت وزنی اوزره وقتا کیم کوردیسه) (فاعلی پیرك زوجیه سپدر
 (بین ظروف مکانیه دندر مضاف اولمشدر) (یدی لفظنه اصلنده بدین در حالت رفعی یداندر
 نصب و جری بدین در نون اعراب بعله اضافه ساقط اولمشدی نکه نحو کتابلرنده مسطور در
 بونده معناسی او کنده دیمکدر) (بعل لفظا مجرور مضاف الیه در زوجیه بعل دیرلر بآنك
 فتحی وعینك سکونیه و زوجیه بعله دیرلر وضعیر تأنیث رأيت فاعلی اولان زوجیه
 راجع در) (شيئا لفظا منصوب مفعول رأيت در شیئان مراد آت پیر در) (کارخی کاف
 مثل مناسنه در) (واریخی اسم تفضیل در رخواه دن رانك فتحی و کسری ایله یوم مشق
 و کو شكك مناسنه در بونده سترك دیمکدر) (شفة لفظا مجرور مضاف ایله ارخی در
 (شفة دوداغه دیرلر صائغاض فتی لامیدر) (صائم اوج طویجی کیمدر و آنك دوداغی غائبه
 کوشك اولاغندر اول جهت دن پیرك ذکر بی صائیک و شکر ك دوداغه تشبیه
 ایلندر) (محصول بیت) (وقتا کیم پیرك زوجیه پیرك او کنده یعنی زوجنك او کنده برشی *
 کوردیسه یعنی ذکر بی کوردیسه صائیک کو شکر ك دوداغی کی غائبه سست وزبون
 کوردیسه * تقول هذا معده ميت * واما الرقبة لا انا * تقول جواب لما در قیاس قات دیمک ایدی
 لیکن مراد حکایت حال ماضی در سويلدی دیمکدر) (و بعض کیمه دیدیکه لما مضارعی

روشی
 زدا بن سید علی و سروری

مطل

مطل

ردان نید علی
ردشعی

ماضی به رد ایدران مصدر به ماضی معنی استقبله رد ایلد یکی کی (پس تقول قات معانسته
اولور بوبله دین زیاده خطا ایش (و هیچ بروجله کنیدی به دوشرسوز دکلدرزیرا دیدیکی
مجاز به در و خود ۱ موجود به در که اسم اولد یعنی تقدیر چه جمله به صفی اولمدر شرطی
فأجل (تقول فاعلی رأك فاعلیدر) یعنی پیرك زوجه سی (هذا اسم اشر تد رمد کور شیئه
محلل مرفوع مبتدا (و میت خبری و مع میده متعلق (و ضمیر مذکر به لاه راجع مدر (و او حرف ابتدا (ان
حرف در حروف مشبهه با فعل دن (و ما حرف کافه که ان حرفی عملدن کف و منع ایدر (الرقة رائك
ضمی و قافك سکونیه مریض اوزره اوقبوب اوفور مکدر نا کیم افاقت بوبله لفظ امر فروع مبتدا
افسون دیمکدر سابقو معنای عن یمانه تعبیر ایش ایدی (لیکن بونده مراد شیوه و نازدر (للنائم
لام حرف جر بر مقدره متعلق (نائم اسم فاعلدر نوم دن او یون کیم به دیرل (بونده مراد
جواک ذکریدر جار و مجرور ایدر محلل مرفوع خبر مبتدا در وجه اسمیه ایدر محللی
یوق جمله مستأنفه (محصول بیت) وقت که به لاه پیر ذکرینی کوردیسه دیدی بو آتی پیر کنیدیله
بله میندر یعنی نه کنیدیله حیات و آرونه آستند رقیه و افسون خود نایمده نافعدر یعنی غیج و دلال
جواک چکونی تحریک ایدر پیرك مرده ذکرینی تحریک ایلز حاصلی جواک چکونی شخص نایمده
تشبیه ایش و پیرك شخص مرده به رباعی * زن کز بر مردی رضا برخیز * بس فتنه و جنگ
از آن سرار برخیز * زن مبتدا (برخیزد خبری (و ما ینلری خبره متعلق (کز اصلی که از ایدی
ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال ایدی (بر مرد دلامیه (بر بونده وقت معانسته در (ی رضا
رضاسمزدیمکدر (یعنی مجاهدتسنز (برخیزد قالفد (حاصلی دوشکدن موطوویه قائمیه (سرادن
بضرورت وزن ایچون و قافیه ایچون ترک اوا دی (محصول بیت) زن که ایشک یاشندن یعنی دوشکندن
رضاسمزد قافیه حاصلی موطو قافیه چوق فتنه و جنگ اول اودن قالفار یعنی اچلقه و چپاقلقه
صبر ایدر اما کیمه دوشک خدمتی اولماینجه صبر ایلز مصراع و لک معانستی عورت که زوجه
قتندن رضاسمزد و اجازتسنز قالفار دین اجازت عمارتندن معلومدر که معنای خلافت صرف
ایش اوله * پیری که زجای خویش تواند خاست * الایصا کیش عصا برخیزد * پیری با حرف
وحدت (که حرف رابط صفت (جای خویش لامیه (خاست ماضی مصدر معانسته در زیرا
مضارع مقارندر (الاادات استنادر تر آند خاست ترکیبندن (بعصا با حرف استعانت
(کی چن دیمکدر (شین ضمیر پیره راجع مدر (عصا برخیزد تقدیری عصایش کی برخیزد (یعنی
ضمیر معناده عصایه مقیددر (محصول بیت) پیر که کنیدی رندن قائمیه قادر اولمیه الاصلیه
انک عصاسی یعنی ذکرینی چن قالفار حاصلی رندن دکنک سنز قافیه قادر اولمیاک دکنکی
قلم ز * فی الجمله امکان موافقت نبود و بمقارفت انجمید چون مدت مدت برآمد عقد نکاحش
با جوانی بستند ترش روی تھی دست بدخوی جور و جفامی دید و رنج و غمی استبد
و شکر نعمت حق همچنان می گفت که الحمد لله که از آن عذاب الیم برهیدم و بدین نعمت مقیم
برسیدم * فی الجمله حاصل کلام (امکان موافقت مصدرک فاعله اضافتیدر (نبود اولدی (و او
حرف عطف (با حرف مصاحبت (مفارقت مصدر در مفادله بایندن آریلشقی دیمکدر
(آنجامید آخر اولدی یعنی ابراهیمکدر (مدت عدت لامیه (برآمد چیقدی (عقد نکاحش
مصدرک معنائه اضافتیدر (و شینه اضافت لامیه در (با حرف صله (جوانی با حرف وحدت
(تندباوز (ترش رویه اضافتی بیانیه اکشی صورتلی دیمکدر (تھی دست و صف ترکیبدر صفر اید
معانسته (یعنی مقاس و فقیر (بدخویه اضافتی بیانیه در (بو اوصاف صفت به الصفت واقدر
(میدید حکایت حال ماضیدر کورردی دیمکدر (میکشیده بوبله در (شکر نعمت حق مصدرک

مفعولانیه فقی و لامیه در (همچنان ایشخین یعنی میگفت عبارتند نص کره حد کبی دیکدر) عذاب
 الیم بیانیه در مولم مناسبه (برهیدم فعل ماضی متکلم و حده فورندم دیکدر) و بدین با حرف صله
 (نعمت مقیم یعنی نعمت ثابت) رسیدم ایرشدم حاصلی و اصل اولدم (محصول ترکیب) حاصل
 کلام موافقت ایما که امکان اولدی زیرا الت مساعده الیمدی و کاریمز مفارقتله تمام اولدی یعنی
 اخرا بر بلشدک انجامیدک معناسنی ایرشدیلر دین غتم مخالف سویلش (چونکه مدت عدت چقدی
 یعنی تمام اولدی عقد نکاحنی بر جوانه بغلدیلر یاوز کشی صورتلی فقیه بدخوی اندن جرر و جفا
 کوردی ورنج و عذاب یعنی درد و الم چکردی و خدایک نعمته یونجیلین شکر ایدردی که الحمد لله که اول
 عذاب الیمدن خلاص بولدم و بونعمت مقیمه ایرشدم دیو * بیت * با این همه جور و تند خوئی *
 نازت بکشیم که خوبوئی * تند خو و صف ترکیب یاوز خوبلی معناسنه (و با حرف مصدر
 (نازت تاضیر خطاب در بعض نسخه ده بارت دوشمش یعنی یوکلک (خوبرو و صف ترکیب
 و یاضیر خطاب (محصول بیت) بوجیع جور الیه و با زخه بلوغله نازک جکرم زیرا که زلسین
 یعنی کوزا کک ایچون هرنه بلاک وار ایسه چکرم * قطعه * با و مر اسوختن ایدر عذاب * به که
 شدن بادیکری در بهشت * شدن صبرورت ایچوندن اولوق معناسنه (دیکری یا حرف وحدت
 (محصول بیت) قیر جوانه دیر که یکاسنکله جهنده یا تمقیر کدر که غیر الیه یعنی پیر الیه جسته
 اولوق یعنی پیر الیه جسته اولقدن سنکله دوزخده اولوق یکدر * بوی * زازدهن خوبروی *
 نغز آید که کل از دست زشت * نغز کوچک یعنی او (و زادات تفضیل (محصول بیت) صوغان
 قوقوسی کوزلک اغزندن اوزک کلور که کل چرکین الدن یعنی چرکین الدن کل قوقوسندن
 کوزل اغزندن صوغان قوقوسی یکدر کدر بوند بعضی سراح ایکی بیت ابرادایش که توند موجود
 دکل ایکی ازلره تقلید ابرادایلدک زده * قطعه * روی زیبا و جامه دیبا * سرق و عودرنک
 و بوی و هوس * روی زیبا (و جامه دیبا بیانیه زردیباشیب دید کلری قاشدر) عرق کلاب
 (عود معروف خوش قوقولی غنچدر که هنددن کلور (رنگدن مراد خاقونلر استعمال ایلد کلری
 اذلن و قزلالی در (بوی کوزل قوقو (هوس بونلری ارزو ایلک (محصول بیت) کوزل یشتقلو
 یوز و دیبا و سراسر قاش قفتان کلاب و عودونک و بوی و بونلک ارزوسی (بوی بیت ثانی به
 مر هوند * این همه زینت زنان باشد * مر در کبر و خایه زینت بس * زینت زنان لامیه (باشد
 ادات زمانیه اولوق جائز (و فعل مضارع مفرد غائب اولوق جائز) کبر چوک (یعنی ذکر و خایه
 همسایه شی (پس بتردیکدر (محصول بیت) بیت سابقه مذکور اولالمر جیما عورتلر زینتدر
 اما اره کبر و خایه زینت یتره او مدر که بواکیر بیت و کلبدن دکلدر لیکن بعضی جمله دخل
 ایلمسون دیویازدق * حکایت * مهمان پیری بودم در دیار بکر که مال فراوان و فرزند خوب روی
 داشت شی حکایت کرد که مرادر عمر خویش بجز این فرزند بیو دست درختی درین وادی
 زیارتگاهست که مردمان بحاجت خواستن انجیر وند شهادر بای آن درخت بحق نالیده ام تا مر آن
 فرزند بخت ده است شنیدم که اسر بار فیضان آهسته میفت چه بودی که من آن درخت را
 بدانستمی که بکاست نادعا کردمی که پدرم بمرد * مهمان پیر لامیه (و با حرف وحدت) بودم
 حکایت حال ماضی (دیار بکر) و دیار پیریه بری برینه متصل مملکتلر در دیار بکرک تختی آمددر که
 شیخ محمد آمدی حضر تلری مذکور آمد شهر نند (و بیهک تختی موصولدر که بن خباز موصلی که
 قرآ شریفه معرب و اسباب نزول یازدهدر اندر) که حرف رابط صفت (مال فراوان بیانیه
 (فرزند خوبه بولده در (شی یا حرف وحدت (حکایت کرد بر کیچه حکایت ایلدی (بوسوز
 اول معنایی کوستر که حضرت شیخ بر زمان بو پیرک مهمانی اولمش اوله (که حرف رابط

مقول و قول (مرارا ادات تخصیص) عمر خواش لامبه کندی عمر مده دیمکدر (بحزن با حرف زائد) درخت مبتدا (یا حرف وحدت) وادی دره (زیارتگاهست خبر مبتدادر) یعنی مستجاب الدعوه بر مقام (که حرف رابط صفت) مردمان مبتدا و روند خبری (و حاجت خواست خبره متعلق) شبهه کیچه لر مبتدا (و نالیده ام خبری) و در پای آن درخت (و بحق بلاء صله الیه خبره متعلق) تا حرف تعلیل (آهسته یا پچه یا پچه) می گفت حکایت حال ماضی (چه بودی ادات ماضی نه او اییدی دیمکدر) بدستنی حکایت حال ماضی یلیدم دیمکدر (کردمی ده بویه را یلیدم دیمکدر) (محصول ترکیب) حضرت شیخ بیورر که سیاحت زمانده دیار بکرده بر پره قرنق اولدم که وافر مالی و ارایدی و کوزل اوغلی بر کیچه حکایت ایلدی که بنم تمام عمر مده بو بر اوغلدن غیری اولماشدر (بودره ده بر زیارتگاه اغاج وارد که خاق حاجت دیلکه که انده وارر لر نیچه کیچه اول اغاجك دینده حقه اغایوب ایکنمشم که خدای تعالی بکا بو اوغولی باغشلامشدر حضرت شیخ دیر که باباسی بوسوزی سوبلیجک ایستدم که اوغلان یواشاشارنه آهسته سوبلردی که نه او اییدی اول اغاجی بن یلیدم قنده در و دعا ایلدم تا بام اولیدی * حلت * حواحه شادی کل که فرزندم عاقست و بسر طعنه زنان که پدرم فرتوت * خواجه مبتدا (شادی کن وصف ترکیبی) یا حرف مصدر (و الف و نون مبالغه افاده ایدر) یعنی شاد بلیق ایده کنندر (حاصلی سوبلکنندر خبر مبتدا واقعدر) (که حرف تعلیل) فرزند مبتدا (عاقل خبر) و بسر مبتدا (و طعنه زنان خبری شادی کل کنی) (که حرف تعلیل) پدرم مبتدا (و فرتوت خبری) (محصول ترکیب) خواجه شاد بلیق ایلکنندر که فرزندم عاقلدر (و بسر طعنه او را غندر که بابام فرتوتدر) یعنی بونا مشدر (حاصلی پدرك حال بویه) و بسر ك حال بویه * قطعه * سالها برتوبکذرد که کدر * نکنی سوی تربت پدرت * سالها مبتدا (برتوبکذرت اوستکدن مرور ایدر) یعنی اوزر کدن کپر خبر مبتدادر (که حرف بیان) کذر ذال معجمه الیه و کاف معجمك ضمیمه اسم مصدر در یکمه و اوغرا ده معنای (مصراع ثانی به مرهوند) نکنی فعل فی مستقبل مفرد مخاطب (سوی تربت اضافت لامیه) و پدره کذاک (محصول بیت) خطاب عام طریقله بیورریلار کرسنك اوزر کدن که بابا ک منبر سی جانبده کذر و مرور ایلر سین (یعنی جانش بر دعا ایلک ایچون و بار نسته اولشدر مک ایچون قبرینه اوغرا من سین * تو بیجای پدر چه کردی خبر * تا همان چشم داری از بسرت * یا حرف صله) جای پدر لامیه حق پدر دیمکدر (ناحی معنای در) چشم ایدر و جاء معنای در (دارینك مفعول صریحی) و از بسرت غیر صریحی (محصول بیت) ینه خطاب عام طریقله بیورر سن بابا ک حقه نه خیر ایلدک یعنی نه لطف و احسان ایلدک تا کیم همان اول احسان اوغلکدن رجا ایلر سین (یعنی سن بابا کله نیچه عمل ایلدکده اوغلاک سنن الله همان اول عملی المسه کر کدر ان خبر افخیر و ان شرافسر * حکایت * روزی بغرور جوانی سخت رانده بودم و شنیده که یای کر یوه سست مانده پیر مردی ضعیف از بس کار و ان همی آمد و گفت که حسبی خیر نه خای خفتنست که تم چرن روم که نه پای رفتنست گفت نشیده که گفته اند رفیق و نسبت به که و بدن کستن * سخت رانده بودم محکم سوردم ایدی یعنی یواده قتی پک کتدم ایدی (شبیه که کیچه سی) یا حرف ظرف (پای کر یوه لامیه بونده دیب معنای در) کر یوه کاف معجمك (و ایلک کسر یله طاع بلکینه درر) و یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل) سست بونده عاجز و بی مجال معنای در (مانده قالش ینه بر بودم مقدر در) (حسبی فعل مضارع مخاطب بونده یا تور سین دیمکدر) (دویدن مصدر در ایلک معنای در) کستن کاف معجمك ضمیمه و کسر یله و سینك قحیی و کسر یله بونده اوزلک معنای در مصدر در (محصول ترکیب) بر کون جوانق غرور له

محکم آتشیدم و کججه سی برلك دینده عاجزوبی بحال قلمشیدم برضعیف پیرکشی کاروان
 ارددن کارردی و بکایدی نه یاتور سین قاتی بتاجق بر دکل دیدم که نیجه کیده هم که کیده جک
 آتی یوق یعنی یاقدن چیه قدم دیدی ایشتدکی که عقال دیشلدر کتک و اتور مق یعنی دیکنی
 دیکنی کتک یکدر یلوب اوزلمکدن (نشیده ده اولان همزه خطاب ایچوندر دین قابل خطاب
 دکل ایش * قطعه * ای که مشتاق منزلی مشتاب * پندمن کار بند و صبر آموز * ای حرف ندا
 منادی محذوف تقدیری ای آن کس که در حذف و ایصال طریقیه که حرفیدن اسمیه نقل
 اولادی تنکه مکرر بیان اولندی (مشتاق اسم فاعل در افتعال باندن) منزله اضافتی مفعول
 اضافتدر (و یا ضمیر خطاب) مشتاب فعل فہمی مفر دخطب (شتابیدن ایومه دیکدر
) شتافتن دن اخذ ایلین خطا ایش (پندمن لامیه) و بندک مفعول اولی (و کار ثابسی) و صبر
 آموزک مقدم مفعولدر (محصول بیت) ای شول کیمسه که منزلك مشتاق بین ایومه (یعنی
 منزله که تیز ایشک دیلرسک بحله ایلہ بنم پندمی ایش بغله یعنی کار ایدن و صبر اوکرن (حاصلی
 آهسته کیت بولده قالہ سین) بندستن دن امر حاضر در دین اخذ اشته افاده خللا ایش
) زیرا بندیدن اخذ اولور * اسب تازی دوتک رود بشتاب * اشتر آهسته میرود شب و روز *
 (اسب تازی بیانیہ) دوتک ایکی سکر دم دیکدر زیراتک اسم مصدر در (تکیدنن بلہ معناسنه
) پس اصطلاحلرندہ ایکی سکر دم دیکدر زیر اسکر تکه تک دیرلر ترکیده چله دیدکلی کبی (تالک
 فتحی و کاف عریله آتک صحرادینی دین ابو صحر اتمامش و عربی آت ایکی بیک کیدر سرعتله
 یعنی برابکی قوشتمه یور یاور دین خلی یورلمش (منه سنده تازی عرب و تازی عربی آت دیدکدن
 صکر تک بونده تکیدن معناسنه در بزکی بیک دین ایکی یرده ضبط عشوی ایش فندبر (با حرف
 مصاحبت) شتاب اسم مصدر ابوی معناسنه (اسب تازی مبتدا) و دوتک مبتدا ثانی و رود و خبر
 ثانی و ثانی خبر بلہ خبر اول (بعض نسخہ ده رود یرنه دود واقعدر دالہ یلر دیکدر دودیدن
 تکیدن الہ مرادف اولور) اشتر مبتدا (آهسته مبتدا ثانی) و میرد خبر ثانی و ثانی خبر بلہ خبر
 اول (محصول بیت) عربی آت ایکی سکر دم کیدر ایویله اما اشتر کججه و کوندز آهسته کیدر
 قالز (حاصلی اسب تازی بر ایکی منزل سکر تکه یور یاور قالور اما دوه شب و روز آهسته
 کیدوب قالز قصه دن حصه بودر کیم بولده بحله الہ کتلمک کرک * حکایت * جوانی چست
 و لطیف و خندان و شیرین زبان در حلقه عشرت ما بود که دردش از هیچ نوعی غم نیامدی
 و اب از خنده فراهم نیاوردی روزکاری برآمد که اتفاق ملاقات نیفتاد بعد اراں دیدمش
 زن خواسته و فرزندان خاصه و بیخ نشاطش یریده و کل هوشش پرمرده پرسیدمش که این چه
 حالت گفت نا اودکان بیاوردم دیگر کودکی نکردم * جوقی با حرف وحدت (چست جاک
 و ظریف معناسنه در) حلقه عشرت مایانیہ و لامیه در (یعنی مجلسه داخل اولوب مصاحبز
 ایدی) که حرف رابط صفت (نوعی با حرف وحدت) بعض نسخہ ده از هیچ نوع واقعدر
 یاسز (نیامدی با حرف حکایه) فراهم بری برینه دیکدر چندن عبارتدر (نیاوردی
 با حرف حکایتدر بره کتوز مندی دیکدر) که حرف بیان (اتفاق ملاقات مصدرک مصدره
 اضافتدر) بعد از آن مذکور روز کاره اشارتدر (زن خواسته اولمش) فرزندان خاصه پیدا
 و حاصل اولمش (بیخ نشاط بیانیہ شلک کودکی) کل هوسده بیانیہ (پرمرده باء محکم فتحیه
 وزاء محکم سکونی و میم ضمیمه صولش دیکدر تا حرف ابتداء در منذ کبی زمانده) (کودک
 اوغلان) الف و نون ادات جہدر (کودکی با حرف مصدر (محصول ترکیب) چست و لطیف
 و خندان و شیرین زبان یعنی طابلی دیالی رجوان بزم محاس عشر تمرده ایدی یعنی بزمه هم صحبت ایدی

ردشعی

ردسروری و شعی

ردشعی

ردسروری

ردشعی

ردشعی

شوی بلکه کوکنده هیچ بر نوعدن غم بوغبدی یعنی کوکنده غم کلز ابدی و دودا غنی
 کوله دن جمع ایزایدی (یعنی یومزدی برره زکار یکدی که اتفاق انکله ملاقات واقع اولدی)
 اندن صکره اتی کوردن اولنش و اوغل قز پیدا و ظاهر اولش و شلکی کوی کیش و کل
 هوسی صولش (حاصلی اولده اولان ذوق و شوق و صفاسی کیش صوردم که بونه حالتدر
 دیدم دیدی اوغلا نجه سار کتورادن بری یعنی اولاد صاحبی اولالی ارتق اوغلا نجلق ایلم
 بیت * ماذا الصب والشباب غیر لمی * و کفی بتغیر الزمان نذیرا * ماذا ای شیء معناه
 خلاصه فوع مبتدا (الصبا صبرک کسریله جهله و هرا و هوسه هیله دیلر لک تصور ایله
 اما صاد مقروح ارجحه الف مدوده در (واو حرف محال) الشیب پیرلکه دیلر لفظا مر فوع
 مبتدا (غیر فعل ماضی مفرد مذکر غائب) صدر تفعیل باندن (لذلا ملک کسری و میک تشدیدله
 او موزلره این صاچه دیلر و یا غیر متکلم محلا مجرور مضاف ایله و جار مجروره یله محلا منصوب
 مفعول غیردر وجهله فعلیه محلا مر فوع خبر مبتدا در وجهله اسمیه تک محلی نصب در حالت ایله
 (کفی فعل ماضی مفرد مذکر غائب ضرب باینک ناقص یا نیستدن) بتغیر با حرف زائد فی الفاعل در
 و جار مجرور یله محلا مر فوع فاعل کفادر و تغیرک زمانه اضافتی مصدرک فاعله اضف قیدر (ونذیرا
 بتغیر الزمانی غیر ایدر اذار معانیه) اذار اعلام در تحویفله (و کفی متعلقا یله برقر تقدیر یله محلا
 منصوب حالدر) (محصل بیت) نذیر یو جهله ره و هوسه مل دخی ارزوی تفعیلی در کون و حاله
 طرب و شوقه تهالک حال بو که پیرلک کذیر موت و سقیر فوت در صاچک ارنی تبدیل و تغیر
 ایلدی وینی عمرک آخری قریب اولغله اذار و تحویف ایلدی (یعنی موتک قرینه دلالت ایلکله
 حال بو که صاچک اوننی زمانک تغیری بکاذیر و مخوف بتر) حاصلی شعر می زمانک تغیر ایلدی کی
 کافی ایکن و موتک قریله نذیر ایکن پیرلک شعر می اغر تقی نه بلاد * بیت * چون پیرشری ز کودکی
 دست بدار * بازی و ظرفت بجوانان بکدار * کودکی یا حرف مصدر (دست بدارک مفعول صریحی
 وز کودکی غیر صریحی دارد اربیدن فعل امر مفرد مخاطب در بونده طوط چک معنایله در) (بداری
 داشتندن اخذ ایدر خطا البشار) (بکذار فعل امر مفرد مخاطب قودیم کدر ترک و تسام ایله معنایله
 (محصل بیت) پیرله خطاط عام ظرفله بیور چونیکد پیراوندک اوغلا نجلق موصوفه ایله مبتدا
 اول هوا یی ترک ایله او یونی و ظرفتی جوانلره قو یعنی انلره بغشله * مشوی * طرب نوجوان زیر
 بجوی * که د کر نابدا برفته بجوی * طرب نوجوان مصدرک فاعله اضافتی در (که حرف تعامیل
 (نابدا صلی نیاید ابدی ضرورت وزن ایچون همزدن منقلب اولان یا حذف اولندی) (بجوی
 با حرف صله (بجوی فعل نهیدر جویدندن جستن دن دین یا کیش سوئاش (محصل بیت) تازه
 چونک شلکی و شادلغی پیرنه استه یعنی پیر تازه جوان کی اهل شوق و ذوق اولان و ابرار دن
 آتوب کیدن صو بردخی ایرمه کلز ایلدی جوانلق کمد کدن صکره بردخی کلز * زرع راجو
 رسید وقت درو * نخرامد چنانکه سبزه نو * زرع اکن (ورا حرف تخصیص) (یا حرف
 مفعول (وقت درو لا میددر بجم وقتی دیمکدر) (درو دالک کسری و رانک قتمیله اسم مصدر در
 بجم معنایله) (درویدندن) (نخرامد فعل نفی استقبال مفرد غالب) (سبزه نو یا بد نو بونده تازه
 معنایله در) (محصل بیت) زرع و ایزعه چونیکه بجم وقت ایشی معنی بخت زدن اولدی
 تازه سبزه کبی صالتر پس پیردخی تازه جوان کی شادان و خندان اولماز قصددن مراد
 حصه در * قطعه * دور جرائی بشاد دست من * آه و دریغ آن زمن ل فروز * دور جوانی
 زمان جوانی (بشاد برفت معنایله در) (زمن زلک و میک قتملره زمان معنایله در) (سبزه
 اضافتی نیاید در) (دافروز وصف ترکیبدر فروزیدن کوکل دالکدر بجم معنی قتم ره شاد

ایده می دیمکدر (محصول بیت) المذن جوانلق زمانی کندی یعنی پیرا و ادم آه و در بغ اول دلفروز و نورانی زمان حضرت شیخ بکمش جوانلق زمانته تأسف چکوب در بغ و حسرت پیر * قوت سر پنجه شیر پرفت * راضیم اکنون پندیری چو یوز * قوت سر پنجه شیر لایمه و بیانیه در (پندیری با حرف صله) (پیر معروف) (یوز پارس دیدگری حیوان مقترس در که پندیره زیاده ماندر (محصول بیت) پیر لکدن شکوی ایدوب بیورر ارسلانه منسوب سر پنجه قوتی کندی یعنی جوانلق زوری کندی قالمدی شمیدی پیر اولوب دیشلم قالمیچق پارس کبی پندیره راضیم اولده قوری اولماق شرطله بو بر قاج بیت که پیرلک احوالنده واقع اولمشدر سودی نامر ادک تمام وصف حالیدر عفی عنه * پیره زن موی سیه کرده بود * کفتش ای مامک دیرینه روز * مامک مام مادر معناسنه در (وکاف ادات تصغیر) (دیرینه روزه اضافتی بیانیه در) (دیرینه روز وصف ترکیبدر اسکی و چوقدانکه کونلی دیمکدر زیرا دیرینه اسکی و چوقدانکی دیمکدر (محصول بیت) بر پیر قاری صاچنی سیاه ایلشیدی یعنی بویامشیدی بن اکا دیدم ای جوق کونلی باشلی اناجغم * موی بتلیس سیه کرد کبر * راست نخواهد شدن این پشت کوز * بوییت مقول قولک تنه سیدر (پشت کوز بیانیه در کوزکاف بچسک ضمی وزاء عربله بوکری دیمکدر زاء بجممله دینلر بویاتک قافیه لینه ناظر اولماشدر (محصول بیت) پیر دینه دیدم مویکی بتلیس و حبله ایله سیاه ایلش یعنی بویامش فرض و قیاس ایله اما بوکاش ارقه و مخنی قامت راست اولیسردکدر حاصلی صاچ قرار مغله بوکاش ارقه طوغرلماز * حکایت * روزی بجهل جوانی بانک بر مادر زدم دل آزرده بکنجی نشست کریان همی کفت مکر خردی فراموش کردی که درشتی میکنی * بانک بر مادر زدم یعنی انام اوزره پک چاغردم حاصلی اوستنه غضبله سوزاتم (دل آزرده بکنجی نشست کوکلی اینجنوب بر بوجده اوتوردی (ازرده ده هاء رسمی حرف ترتبدر) کریان صفت مشبهه در اغلیارق دیمکدر (همی کفت سو بلردی (محصول بیت) بر کون جوانلق جهلیله انامک اوستنه پک چاغردم کوکلی اینجنوب بر بوجده اوتوردی اغلیارق سو بلردی حالده کانه او شغلخی اوندک که خشونت و غلظت ایدر سین بکا * قطعه * چه خوش کفت زالی بفرزند خویش * چو دیدش پلنک افکن و پیل تن * زال قاری مجوز معناسنه (با حرف صله) (فرزند خویش لایمه کنینک اوغلنه دیمکدر (پلنک افکن وصف ترکیبدر (افکنیدن پلنک براغیجی یعنی یتیمی حاصلی بهادر لقند عبارتدر پیل تن ده قبل کودلی یعنی زورلی دیمکدر (محصول بیت) بر قاری کندی اوغلنه نه کوزل دیدی چونکه ارسلانلره و قیلانلره غالب و فیلی زورلی کوردی * کر از عهد خوردیت یادامدی * که بیچاره بودی در اغوش من * عهد خردی لایمه (ویاه ساکنه حرف مصدر) (و ناظمیر خطاب) (که حرف رابط صفت) (در حرف ظرف) (اغوش قوجق دیمکدر (محصول بیت) قاری فرزندینه دیر اگر او شغلخی زمانی و وقتندن یادیکه کلیدی یعنی کوچکاکک حاصلی خرده لکک اکایدک که بنم قوجاغنده بیچاره و بی تاب و توان ایدک * نکردی درین روز برمن جفا * که توشیر مردی و من پیره زن * نکردی جواب شرط واقعدر و شرط و جوابی مقول قول زال در (که حرف تعلیل) (شیرمر دبهادر معناسنه ترکیده تحریف ایدوب شره مددیرل (محصول بیت) اگر سن قوجاغنده ایکن بجز یکی و بیچاره لککی بلیدک بوکونده بنم اوزریمد جفا ایلردک یعنی بکا اذا وجفا ایلردک زیرا سن بهادر ارسین وین قوجه قاری حاصلی اول حال اکیدک بکارحم ایدردک حکایت توانکری بخیل راپسری رنجود بودنیک خواهانش کفتند مصلحت آنست که از بهرا و ختم قرآن کنی و یا بیدل قربان باشد که خدای تعالی شفا دهد لختی باندیشه فرو رفت و کفت ختم مصحف بحضور اولتر که کله دورست صاحب دلی

باشید و گفت ختمش بعلمت آن اختیار افتاد که قرآن بر سر زبانست و زرد در میان جان * رخسار
 مریض (نیک خواه و صف ترکیب در خواهمیدن ابلک دلیلی (الف و نون ادات جمع دو سطر
 دیگر (ختم مصحف بحضور اولی که کله دورست (ختم مصحف مصدرک مقعوانه اضافیدر
 (با حرف ظرف) حضورده یعنی حاضر (کله کاف عجمک قحبله سوری یعنی قویون سوری
 و غیر یسی (بعض رده لام ضرورت وزن ایچون مشدد قلنور (محصول ترکیب) برخیل غنیک
 اوغلی مریض ایدی و یا مریض اوادی دوستلر اکا دیدیلر مصلحت اولدر که انکچون ختم قرآن
 ایلله سین و یا بذل قربان اوله که خدای تعالی شقا و یره بر زمان اندیشه یه باندی یعنی فکره
 طالیدی و دیدی حضورده واقع اولان مصحفی ختم ایلک اولی در زیر سوری ایرا قدر قویون
 کچ کلور بر صاحب دل بومصاحبتی ایشندی و دیدی ختم قرآن اکا اول علتله اختیار واقع
 اولدی که قرآن دل اوچنده در واقع و التون جان اورته سنده در (کله تشدید لامه قید ایلنلر
 زائد ایلنلر * مثنوی * دریغا کردن طاعت نهادن * کرش همراه بودی دست دادن *
 دریغا الف حرف نده مصراع ثانی به مصروفدر (کردن طاعت بیانیه در مجازا (کردن
 کاف عجمک قحبله بویون دیگر که عرب جیددیر (کرش ضمیر کردن طاعته راجعدر (همراه
 یولداشدر قرین معنائه (بودی اولیدی (با حرف حکایه (دست دادن بیانیه (محصول بیت)
 حیف و دریغا اکبر کردن طاعته کرم و سخا الی همراه اولی یعنی کردن طاعتی قومغه
 نه اولیدی اعطا و احسان الی قرین اولیدی حاصلی شویله عبادت و طاعته سرفرو ایدوب
 باش ایدوره لر حیف اگر صدقات و زکات و سخا و کرم بوکه منضم اولیدی نه کوزل اولوردی
 یعنی عبادت و طاعتی زیاده مهور و مقبول اولوردی حاصلی عبادت و طاعته سخا و کرم قرین
 اولدیغه دریغ و حیف چکر (مصراع اولک معناسنی ای دریغ انک طاعتی بونی قومغه سنده
 یعنی طاعته دین معنایه حیف ایش (و مصراع ثانیک نتیجه سنده حیف انک طاعته که
 سخا سز برعله یرامز دیدیکی اولکیدن دخی یرامز * بدیناری چو خرد کل بماند * ورا الحمدی
 بخواهی صد بخواند * با حرف مصاحبت سببی متضمن (دینار التون (و با حرف وحدت
 (الحمدی یا حرف وحدت (محصول بیت) بر دینار سبیلله یعنی صدقه یه و باز کاته و با بر عطیه یه
 بر التون و یرمک تکلیف اولنسه خربالقه فده قالدینی کبی قالور یعنی و یرمه ده عجز چکر خر
 بالقه فده قالنی عجم چوق استعمال ایدر زیرا مسکین بالغه باتجه چقمه ده زیاده عاجز اولور
 اگر بر الحمد یعنی بر سوره فاتحه طلب ایلک یوز اوقور بلکه دخی زیاده زیرا جیدن چقماز
 دل اوچندن چیقار * حکایت * یرمردی را گفتند چرا زن نکنی گفت بایره زنانم الفتی نباشد
 گفتند زن جوان بخواه چون مکنت داری گفت مرا که یرم بایره زنانم الفت نباشد اورا که
 جوان باشد بامن که یرم چون دوستی صورت بنده * زن کردن اولمک معناسنه دزنه که
 دیباچه ده کچدی که (مردیت بیازمای و آنکه زن کن) یرم مشیدی (فتی یا حرف تنکیر حرف
 وحدت دین بملز ایش (بعض نسخه ده عیسی واقعدر دیرلک معناسنه (و با حرف تنکیر در
 (مکنت قدرت معناسنه در (مرار حرف تخصیص بنم دیگر ادات مفعول اولمده جائز
 (اورا بوراده مذکور را کیدر (چون و او اصلیه الیه نیجه کیف معناسنه (دوستی یا حرف
 مصدر (محصول ترکیب) بریره دیدیلر نیچون اولنر سین یردیدی قریلره القتم بوقدر و انلره
 عبش وزند کانه ایده نم دیدیلر تازہ زن دله چونکه جماعه مکنت و قدرلک و از دزدیدی
 بنم که یرم قریلره القتم اولیه یاخوذ بکا که یرم قریلره عبش و الفت اولیه انک که
 جوان اوله بنم که یرم نیجه دوستلغی صورت بغلر یاخوذ اکا که جواندز نیجه دوستلغی

ز داین سید علی و سروری

زدشعی
زدشعی

زدشعی

صورت بغلر (حاصلی پیر اهل انصاف ایمن که بویله جوابلر ویرمشد * بیت *
زور بایده زر که بانورا * کزری دوست که ده من گوشت * بانو خاتون دیمکدر (کز کاف عجمک
فتی وزاء عربیله هاوچ معناسنه در (ویا حرف وحدت (من بطمان دیمکدر (نون ضرورت
وزن ایچون تخفیف قلندی (گوشت کاف عجمک ضمیمه ات دیمکدر لجم معناسنه (محصول بیت)
زور کر کدر زر کر کر زرا قادیغنه بر کز سوکلی رکدر اون بطمان اتدن حاصلی آج اولور چایق
اولور اما کز سزا اولماز بالرنده مقبول و مکر کم سختدر اتدن غیری برنسنه دکل * حکایت

زبان سید علی و سرور

منظومه * شنیده ام که درین روزها کهن پیری * خیال بسته پیرانه سر که ایرد جفت *
کهن کاف عربک ضمیمی و هانک قحی و ضمیمه اسکی دیمکدر هابی ضمیمه تخصیص ایدنلری وجه
ایشلر (پیرانه سر پیرلک وقتنده دیمکدر استعمال لرنده (جفت جیم عربک ضمیمی و فانک سکونیه
بونده زوجه مراد در زیر طرفینه جفت دیرلر (محصول بیت) ایستشم که بوزمانده براسکی پیر
یعنی بر کچکین قوجه خیال بغلادی پیرلک وقتنده که زوجه اله یعنی تأهل ایلیله حاصلی اولمک
خیالی بغلادی بوقصه حضرت شیخک زماننده کنیدنک معلومی اولان قصه لر دندر تکه
بونطک آخرند تصریح ایلر بخواست دخترکی خو بروی کوه نام * چودرج کوه رش از چشم
مردمان بنهفت * دخترکی کاف حرف تصغیر (ویا حرف وحدت (خو بروی وصف ترکیبی
صفت دختر (کوه نام اضافتی بیانیه در اولده و وصف ترکیبی اقسام دندر (چو ادات تشبیه (درج
دالک ضمیمی و رانک سکونیه جواهر حقه سنه دیرلر (کوه ره اضافتی لامیه تعریب ایلد کلرنده
جوهر دیرلر (شین ضمیر دختر را جعدر (چشم مردمان لامیه (بنهفت با حرف ظرف (ویا حرف
تأکید (ون هفت نونک و هانک ضمیمه لرله کرلی دیمکدر بونده مراد مستور دیمکدر (محصول بیت)
کوه رآدی خو بروی بر قیر جغز دیلدی حاصلی بر کوزل قریلدی جوهر حقه سی کی اول قیر
مردم کوزندن مخفی و مستوره ایدی با خود کنیدنک کوهری حقه سی کی خلقک کوزندن مستوره
ایدی مصراع ثانیکنک (معناسنی فرجی کی مردمک کوزندن مخفی ایدی دین قتی ایلری کنش
* چنان که رسم عروسی بود تماشا بود * ولی بحمله اول عصای شیخ بنهفت * عروسی یاه
نسبتله دو کونه دیرلر (بود فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (و بود فعل ماضی مفرد غائب
اولدی دیمکدر (ولی ادات استدرک (با حرف ظرف (حمله اول بیانیه (عصای شیخ لامیه
(بنهفت با حرف تأکید (خفت خاک ضمیمه فعل ماضی مفرد غائب بونده یاندی دیمکدر
(محصول بیت) انجلین که دو کونک عادت و قانونی اولور تماشا اولدی اما حمله اولده یعنی اول
سکر دمده شیخک عصای یاندی حاصلی آتی ازاله بیکارت ایده مدی یعنی درج عقیق دلمده
دوات مساعد اولدی (تماشا برینه مهیا یازنلر جمع مثنوی مخالف یازمشلر * کان کشیدند
بر هدف که توان دوخت * مکر بسوزن پولاد جامه هنکفت * هدف هانک و دالک قند لرله
اول نشانده دیرلر (دوخت مصدر معناسنه در (مکر الا معناسنه در (با حرف صله (سوزن
سنت ضمیمه اکنده دیرلر پولاده اضافتی بیانیه در (پولاد باء عجمک ضمیمه چایک دهوه دیرلر
(جامه هنکفت بیاند (هنکفت هانک قحی و کاف عجمک ضمیمه صبق طوقش نشنه (محصول بیت)
پیرکائی چکدی اما نشانه اورامدی یعنی ازاله بیکارت مالک اولدی زیر ایدیمک اولماز مکر
پولاد اکنده صبق طوقش اسبابی حاصلی آت مساعد ایده منجه ازاله بیکارت مسر
اولماز * دوستلر که آغاز کرد و بخت ساخت * که خامان من این شوخ دیده بالبرفت *
که کاف عجمک کسر یله شکایت معناسنه در (خامان اوورق معناسنه در اما نه الله مال
و مالک و طوار دیمش (پس مال و رزق دینه دخل ایدن زائد ایلمش حاصلی ترکیب اولوب

زبان سید علی

رد سروری و شعی

رد سروری

رد شمی

اولی اوق کرک (شوخ دیده کستاخ معناسنه در) پاک برفت - پردی یعنی هر نم و اراید یسه
 اتلاف ایلدی زیرا پاک بردیرل هر نسی واریسه الوب کوتور مکه یعنی برنده نسنه قومغه
 (محصول بیت) بیر جباب ایلماک ایچون دوستلریخه شکایت ایلماک باشلیوب جت و دایل
 پیدا ایلدی که بنم مال و مامله کی بو کستاخ پاک سپردی نسنه قومادی کینی مهر میچاند
 و کی دو گونه صرف ایدوب فقیر اولدم بو خود قیر دکل ایمش بن مغبون اولدم دیواظهار
 شکوی ایلدی (پاک برفتک معناسنی نم واریسه اتاسی و اتاسی اوینه ایلندی دین معنای
 مرادی قتی بیانه ایلتمش * میان شوهر وزن جنک وفته خاست چنان * که سر بشخته
 و قاضی کشید و سعدی گفت * شوهر شینک قتی و ضلیه عورت اری (بشخته با حرف صله
 (خاستک فاعلی جنک وفته به راجع تحنده ضمیر در علی سبیل البدل) (سر بونده غایت و نهایت
 معناسنه در تقدیر سرشدر (شین جنک وفته به راجع در طریق مذکور ایل) کشید فعل ماضی
 مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه ینه فاعلی مذکور کبیر چکلدی یعنی منتهی اولدی دیمکدر
 (و سعدی گفت مابعد نه مریهوند ر (محصول بیت) ار و عورت ارا سنده جنک وفته شویله
 قالدیکه اوچی یعنی اوته سی شخته به و قاضی به منتهی اولدی یعنی دعوائک اوچی قاضی به و صو
 باشی به چکلدی حاصلی دعوی ایله قاضی به و صو باشی به و اردیلر * پس از خلافت و شعت کنه
 دختر نیست * ترا که دست بلرزد کهر چه دانی سفت * خلافت نابونده اسلوب عجم اوزره
 داخلدر زیرا بونک اصلی خلافدر که مفاعله بایک مصدر ثانیسیدر (شعت و شاعت چر کنه
 معناسنه در (زارا حرف تخصیص سنک دیمکدر (بلرزد بیه استمرار ایله فعل مضارع مفرد غائب
 فاعلی تحتندیده راجع ضمیر در (کهر سفتک مقدم مفعولیدر (و سفت سفتن معناسنه در (دائینک
 مفعولیدر (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب نه بلور سین یعنی نیه قادر سین دیمک اولور (محصول بیت
 سعدی دیدی بو قدر مخالفت و شناعتن صکره دخترک کاهی بو قدر سنکدر زیرا سنک که
 بیر لکدن الک دتر کهر دلمکده نه بلور سین یعنی قادر د کاسین دخترک نامی کهر اولدی یعنی جوتدن
 یتده ایهام و لطیفه وار فندبر * * باب هفتم در تأثیر بیت * * یکی ازوز ابریری
 کوردن داشت پیش یکی از دانشمندان فرستاد که یکی مر این را تر بیت که مکر عاقل شود مرتبی
 تعلیمش کرد مؤثر نبود پیش پدرش کسی فرستاد که این عاقل نمی شود و مرا دیوانه ارد * کوردن
 کاف عربک و دالک قححه لریله عربیدر لغته سمر آتته دیرل صکره غبی و احق معنای ده شایع
 اولدی (تریتی یا حرف تنکیر (مکر ادات تمی (مدتی یا حرف وحدت (محصول ترکیب) وز برلردن
 برینک براحق اوغلی و ارایدی دانشمندلردن برینک فتنه کوندردیکه بونی تریه ایله اوله که عاقل
 و دانا اوله بر مدت بو که تعلیم ایلدی مؤثر اولدی بااسی فتنه بر کیمه کوندردیکه بو عاقل اولماز
 و بی دیوانه ایلدی حاصلی بو عاقل اولمده فتنه غیر یکنیده دیوانه ایلدی * قطعه * چون بود اصل
 جوهری قابل * تربیت رادر و اثر باشد * اصل جوهر لامیه در (و یا حرف وحدت) (تربیت تفعیل
 بایندن مصدر در تیا به مصدر در بدلدر (و یا حرف تخصیص (در حرف ظرف (و ضمیری اصل
 جوهره راجعدر (محصول بیت) چونکه بر جوهرک اصلی یعنی ذاتی قابل اوله تربیتکنده اثری
 اولور یعنی تربیتکنده مؤثر اولور * هیچ صیق نکونداند کرد * اهنی را که بد کهر باشد * صیق
 صاکنک و قافک قححه لریله و بایک سکونیه دموردن پاس ایچی کیمه یعنی صاکنک اسم در عجم
 صاکنین صنفه نقل ایدوب استعمال ایدردین افترا ایش بلکه اسم اتی که مصفله در الک معناسنه
 استعمال ایدرل (ندان بونک کبی پرلده نتواند معناسنه در (و کرد کردن معناسنه در (اهن دهور
 (و یا حرف وحدت (و رادات مفعول) (که حرف رابط صفت) (کهر بونده اصل معناسنه در (محصول

رد سروری

زد شرح جیعا
رد ابن سید علی و سروری

رد سروری و شعی

ردانی

یت) هیچ بر استاد صیقلی ابوالیله که قادر دکلدر برد مر یکه اصلی و ذاتی بر امر اوله * سک بدر یای
هفتکانه مشوی * که چو ترشد بلید تر باشد * سک مشویک مفعول صریحی و بدر یا غیر صریحی
هفتکانه به اضافتی بیانیه در اصل ده هفتکانه یدیشر یدیشر دیکدر اما بوند در یای هفتکانه دن
یدی در یایم ادر پس یدی دورلی در یا ابله تفسیر ایدن لر تفسیر ایلش لر (مشوی فعل نهی مفرد
مخاطب در) (شو بیدن دن شستن دن دینلر غلط سو بیلدیلر) (که حرف تعلیل) (زیاش معنایسته در
(بلید بآء عجمک فحی و لامک کسر یله مر دارد دیکدر) (و ترادات تفضیل (محصول یت) کللی پالک
اولسون دیو یدی دکرله یومه ز را چونکه یاش اولدی اولکیدن دخی مر دار اولور * خر عیسی
کرش بیکه برند * چون بیاید هنوز خر باشد * کرش ضمیر خره راجع در (محصول یت) حضرت
عیسی علیه السلام خرخی اگر فرضا مکه به ده ایلدوب کتور لر سه چونکه مکدن کله الان خر در
مکه به واروب کلک خر لکدن آنی احراج ایلز * حکایت * حکیمی پسران را پند همی داد که جانان
پدر هژموز بد که ملک و دوات دنیا اعتماد را شاید و جا از در وازه بدر زود سیم وزر در محل
خطرست یادزد بیکبار ببرد و یا خواجه بتفاریق بخورد اما هنز چشمه زاینده است و دوات
پاینده و اگر هنرمند از دوات بیفتد غم نباشد که هنر در نفس خود دولست هنر مند هر جا که
رود قدر بیند و در صدر نشیند و بی هنر هر جا که رود لقمه چینند و سختی بیند * حکیمی
یا حرف وحدت (پسران را تقدیری پسرانش را در) (را ادات مفعول) (که حرف بیان) (جانان
الف و نون ادات جمع در) (آموزید فعل امر جمع مخاطب) (که حرف تعلیل) (ملک میک کسر یله
اموال و انتقال معنایسته در یعنی هر کس مالک اولدیغی نسته اما میک ضمیمه ملک و پادشاه لقمه
دیرلز مصدر معنایسته (دوات دنیا لامیه) (اعتماد را را ادات مفعول) (نشانید فعل ثنی استقبال
مفرد غائب لایق دکل دیکدر) (جاه منصب) (دروازه شهر قپوسی که سوقاق باشلرنده اولور که
کوند ز اچق طورور و کیجه ابله قپانور ز برادر قپو) (و واز باز معنایسته آجق دیکدر) (و هاء سخی
ادات تخصیص در اچق دوردیغی چون بوجنس قپویه کوچه بنده دیرلز سوقاق باشی بغلدیغی چون
ز را کوچه تصغیر کوردر که کویدن مقصود در که محله در سوقاق بغلیجی دیکدر) (ایمدی در وازه
سوقاق و قلعه قپوسی دین حقیقت بتلوب غیر یله تقلید ابله سوبلش) (وسیم وزر در سفر
محل خطرست یعنی خوف محلنده) (یادزد بیکبار ببرد) (و یا خواجه بتفاریق بخورد) (بیکبار
بر اغوردرن دیکدر) (خواجه یعنی صاحب سیم وزر) (بتفاریق آزر آزر) (چشمه زاینده بیانیه
زاییدن طوغوجی چشمه یعنی دایما کسان) (دوات پاینده بیانیه پایند ثابت دیکدر ز بر پاییدن
کویمکدر) (لقمه چیند لقمه دیوشر یعنی دینجیلاک ایدر فعل مضارع مفرد غائب در چینیدن
چینندن دکل به ضیلرطن ایلدیکی کبی محصول ترکیب) (بر حکیم اوغلارینه نصیحت و پرردی که
ای بابانک جانلری هنر تحصیل ایلک ز را دنیا ک ملک و دولتی اعتماد لایق دکل و جا و منصب
شهر قپوسندن طشره سنکله کتز یعنی غربته کتمک منصب سنکله بیله کتز بلکه بیدیکک برده
قالور و التون و اچقه سفرده خوف مقامنده دریا اوغریلر بر اوغروندن ایلدر و یا صاحبی آزر آزر
یاب یاب بیراما هنر دایما آقچی بکار در که هیچ کس لزن و ثابت دولتدر که اولنجه سندن آیرلزن
هر قنده ایسک سنکله بیله در و اگر اهل هنر دولندن دوشرسه غم دکل ز را هنر نفسنده دولندر
اهل هنر هر قنده که کیدر قدر و عزت و حرمت کورر و صدر مجلسده او تور حاصلی رعایت بو اور
اما هنر سز هر ره که کیدر دینجیلاک ایدر روز کاردن شدت کورر * یت * سختست پس از جا
تحکم بردن * خو کرده بنار جور مردم بردن * سختست مقدم خبر (وردن مؤخر مبتدا
(پس از جا خبرک ظرف زمانی) (تحکم فعل بابندن مصدر در بر کیمه نک حکمی التمه اولق

یعنی حکومت چکم برده مك مفعولی (خو کرده مانوس اولمش دیمکر ر) بنزبا حرف صله
 (ویا حرف مصاحبت ناز و نازایله) جور مردم لامیه (ورده مك مفعولی) بردن مبتدا و مقدر سختست
 خبری (محصول بیت) منصبدن صکره یعنی منصبدن آیرلدقدن صکره انك حکمی و امرنی
 کوتورمك قتیدر یعنی مشكدر ناز و نعمته و یا ناز و نعمته مانوس اولان خاق جور و جفا سنی
 کوتورمك شدید در حاصلی کوچدر * قطع * وقتی افتاد و فتنه در شام * هر کس از گوشه
 فرارفتند * وقتی یا حرف وحدت (فتنه یا حرف وحدت) و همزه حرف توسل (در حرف صله
 حرف ظرف اعتباریدن بنزایمش) گوشه یا سیده حرف وحدت (و همزه حرف توسل) فتنه
 و گوشه همزه زینی حرف وحدت دین غریب افترا ایلس (محصول بیت) بروقت شاه برفته
 دوشدی پس هر کس که بر گوشه دن کتیدلر یعنی وطنندن آیریلوب دیار غربته طاغلدیلر * روستا
 زادگان دانشمند * بوزیری پادشا رفتند * روستا کویدر قریه معناسنه (روستا زادگان
 کویده تولد ایلین اولاد) دانشمند اضافه بیانیه (بوزیری یا حرف صله) و یا اولی حرف
 مصدر (و ثانی اضافه ایچون کلمشدر که لامیه در) پادشاهدن ها ضرورت قافیه ایچون حذف
 اولدی ضرورت وزن ایچون دین خطا ایلدی (محصول بیت) کویدر دانشمند اوغلانچیلری
 یعنی او قومش کویدلر پادشاهك وزیرلکته کتیدلر یعنی سلاطینه وزرا اولدیلر * پسران وزیر
 ناقص عقل * بکدابی بروستار رفتند * پسران وزیر لامیه (ناقص عقل وصف ترکیبدر
 پسرانه صفتدر وزیره دکل) بکدابی یا حرف صله و یا حرف مصاحبت (و یا حرف مصدر
 (بروستا یا حرف صله) (محصول بیت) وزیرك ناقص عقل اولان اوغلاری کدالغله کویده کتیدلر
 یعنی شهرده دینچیلک ایلک بجانبدن روستالره جرارلك ایدرلر دی زیر اعتبار علم و کماله در
 نسب و مال دکل * بیت * میراث پدر خواهی علم پدر آموز * کین مال پدر خرج توان کرد بده
 روز * میراث پدر لامیه (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای شرطی متضمن علم
 پدر لامیه و اموزك مقدم مفعولیدر) آموز فعل امر مفرد مخاطب او کرن دیمکدر (کین اصلنده
 که این در که حرف تعلیل (و این اشارت قریبدر مال پدر که لامیه در) (توان کردك
 مفعول اولی) (و خرج ثانیسی) (کرد مصدر معناسنه در) (بده روز یا حرف ظرف) (ده روز
 اون کون (محصول بیت) اگر باباك میراثنی دیلرسك باباك عملی او کرن یعنی باباك منصبنی
 دیلرسك باباك هیزنی تحصیل ایلزه زرا بومال بدری اون کونده خرج ایلک ممکندر اما هیز
 بردو کمن مال در * حکایت * یکی از فضلا تعلیم ملک زاده کردی و ضرب بی محابازدی و زجر
 بی قیاس کردی پسران بی طاقی شکایت بیش پدر برد و جامه از تن دردمند برداشت پدر را
 دل بهم برآمد استاد را بخواند و گفت بر پسران احاد رعیت چندین جفا تو بیخ روانمی دارم که
 پسر مرا سبب چیست گفت سخن باندیشه باید گفتن و حرکت پسندیده باید کردن همه خنق را
 خاصه پادشاهان را که هر چه بردست و زبان ملوک رفته شود هر آینه با فواه کنده شود و قول و فعل
 عوام را چندان اعتبار نباشد * تعلیم ملک زاده مصدرك مفعولنه اضافه فتیدر (زاده یا حرف وحدت
 و همزه حرف توسل) همزه حرف وحدت دین زائد سويلش (کردی یا حرف حکایت
 (ضرب بی محابا بیانیه بی توقف و بی پروا دیمکدر) (زدی یا حرف حکایت) (زجر بی قیاس) (زجر
 لغتده سورمکدر اما بونك کبی برلده جور و جفا مراد در) (کردی یا حرف حکایت) (بی طاقی
 یا حرف مصدر تن دردمند بیانیه) (بهم برآمد منقبض اولدی) (احاد رعیت افراد رعیت
 دیمکدر) (پسر مرا لامیه بهم پسرعه دیمکدر) (بعض نسخه ده) (فرزنده مرا واقعدر) (بونده بر پسر مرا
 یازان بوندن معلومدر فارسیده رسوخنی) (سخن باید گفته مك مفعول صریحی) (و باندیشه غیر صریحی)

رد سمعی

رد سمعی

رد ابن سید علی

رد سمعی

بعض نسخه در اندیشیده واقع در بعض نسخه باید گفت و باید کرد واقع در (خاصه خصوصاً)
 دیگر در (پادشاهان را ادا مفعول) که حرف تاملین هر آینه البته (بافواه با حرف ظرف) (افواه
 فک جعید اغزل دیگر در (مخصول ترکیب) فضلادن بریسی بر پادشاه زاده بی تعلیم ایدردی
 و بی توقف و بی پروا بوکا کوتک اورردی و او را نسز جور و جفا ایدردی شاه زاده طاق نسز لکن
 بابامی قتنه شکایت ایلندی (یعنی پدرینه اول بی رحم استادیدن شکایت ایلندی) و مجروح
 کوده سندن قفتان چیفاروب چومق نشانترین کوستردی بابامی بولک بو حانی کورنجه منقبض
 و مکدر اولدی (حاصلی غضبه کلدی استادی دعوت ایلدی و دیدی افراد رعیت او غلبرینک
 اوزرینه بوقدر جور و تو بیخی روا یعنی جائز طوتمزین که بنم او غلوفه روا طو ترسین سبب ندر
 استاد دیدی سوزی فکر ایل سو بولک کرک (و حرکتی مقبول ایلک کرک جمع خلفه خصوصاً پادشاهلره
 زیرا هر نسته که ملوکک التدن و دیلندن صادر او اور البته دیلارده سو یلنور یعنی خلق ارا سنده
 شوع بولور اما عوام قول و فعلته اعتبار بوقدر یعنی ملوکک اقوال و افعالی کی معتبر دکلدر
 * قطعه * اگر صد ناپسند آید ز درویش * رفیقانش یکی از سر نداشتند * (مخصول بیت) اگر
 بوز قول و فعل نامقبول کلور سه (یعنی صادر او اور سه مرد درویشدن بولد اشلی بوزدن بریسی
 بانر زیر اخیر اعتبارده اولمردن دکلر * و کرک ناپسند آید ز سلطان * ز اقلیمی باقلیمی
 رسانند * (مخصول بیت) اما اگر سلطانن بر قول و فعل ناپسند صادر او اور سه انی اقلیدن اقلیمه
 یرشدر لر (یعنی مملکت مملکت یا بیاور کیدر * پس در تهذیب اخلاق خداوند زادگان انبتهم الله
 نباتا حسنا اجتهد پیش ازان باید کرد که در حق عوام * تهذیب تفعل بایندن مصدر در قطه
 معناسنه (اخلاقه اضافتی مصدرک معنونه اضافتدر) (اخلاق خلقک جعیدر خالک ضمی
 و لامک ضمی و سکونیه خوی و عادت معناسنه) (خداوند زادگان اضافتی لامبدر) (انبت فعل ماضی
 مفرد مذکر غائبدر افعال بایندن) (انبات بتور مکدر) (هم ضمیر منصوب متصل مفعول صر یحیدر
 انبتک) (وجلاله فاعلی) (نباتا مفعول مطلق) (حسنا صفتی) (اجتهاد افعال بایندن مصدر در
 سعی و کوشش معناسنه در) (بیش بلاء عربینک کمزیرله زیاد معناسنه در) (مخصول ترکیب) و قتا کم
 سلاطینک اقوال و افعالی عوامک اقوال و افعالی کی اولمیدس پس پادشاه زاد لک اخلاقی پاک
 یلده الله تعالی انلری کوزل نبات بتورسین یعنی کوزل و مقبول نبات کی مقبول عالم اباسون
 جله معترضه دعاءله در پس بولرک تهذیب اخلاقنده سعی و کوشش اندن زیاده ایلک کرک که
 عوام زاد لک حقنده زیر مقام اعتبارده بولردر عوام زاد لکل * قطعه * هر که در خردیش
 ایاد نکند * در بزرگی فلاح ازو برخاست * هر که یعنی هر کس که تنکه مکرر بیان اولندی (خردی
 حرف مصدر و شین که یه راجعدر) (بزرگی با حرف مصدر اولوق و بولک) (فلاح اسمدر فوز و نجات
 معناسنه) (یعنی صلاح حال معناسنه ثلاثین فعلی مستعمل دکلر افعال بایندن مستعملدر
 سفلی دیرلر ایوانلی کشی به (مخصول بیت) هر کیمه که خرده لکنده (یعنی اوشاق لکنده انی آدیب
 ایلرلر ابر لکنده و بولک لکنده اندن فلاح قالقار) (بونده ماضی مستقبل معناسنه در حاصلی
 کوچک ایکن مؤدب اولیان بولک اولجه بی ادب او اور * چوب ترا چنان که خواهی پیچ
 شود خشک جز باتش راست * چوب ترینه چوب اغچ (و تریش) (پیچ فعل امر مفرد مخاطبدر
 بایندن بونده اکک و بولکک معناسنه در) (نشود فعل انی مستقبل مفرد غائب اولر دیگر
 خشک تقدیری چوب خشک در) (باتش با حرف مصاحبت) (راست بونده طوغری معناسنه در
 (چوبی عصایه بیان ایدن اغچی بطز ایش (مخصول بیت) یاش اغچی آنجلین که دیلرسین لک بولک
 اما قوری اغاج آتشدن غیرله راست اولماز یعنی طوغرلماز * بیت * ان الغصون اذا قومها

د سروی

اعتدات * وایس بنفعك التقويم بالخشب * غصون غصنت جعیدر دال و بوداق معنای (اذا)
 معنای شرطی متضمن اسم ظرف (قومت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب در تفعیل بایندن
 مصدری تقویم کلور طوغر لقی معنای (ها ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی (غصونه
 راجع در اعتدات فعل ماضی مفرد مؤنث غنید در افتعال بایندن فاعلی تحتند غصونه راجع
 ضمیر (معتدل بونده مستوی و مستقیم معنای (در همزدی و صله ساقط او اور (ایس اسمی
 مقدر ضمیر شاندر ایس الحال وانشن دیمکدر (بنفع فعل مضارع مفرد مذکر غنیدر فتح بایندن
 (وکاف ضمیر منصوب متصل مفعول صریحی (التقویم لفظاً مرفوع فاعلی و وجاه فعلیه
 اعزایدن محلاً منصوب خبر ایس در (بالخشب جار مجرور یله تقویمه متعلقدر (خشب خاك
 و شبنك ضمیه خشبك جعیدر خاك و شبنك فتح یله بونده قوری اغاچلر مراد در
 (محصولیت) تحفه ق تاز بوداقلر و فدالرخس سن انلری طوغر لقی مراد ایسك طوغر یاور
 (اما حال و شان بودر كه سكافنده و رمز قوری اغاچلری طوغر لغد سعی و كاش ایسك
 نكه بودی آتشدن غیر یله راست اولر * ديك راحس تدبیر ادیب و تقر بر سخن او بسندیده
 آمد حاجت و نعمت بنشینید و پایگاهش آراجه بود برتر گردانید * (تحصول ترکیب) پادشاهه
 استادك حسن تدبیری و آنك سوز تقریر ایله سی مقبول کلدی خلعت و نعمت باغشادی
 و مرتبه و منصبی اولدوغندن بوجه رك ایادی یعنی منصبی زیاده ایادی اولکیدن (معلوم
 اولا كه مذکور ادیبك فضلی و ارایمش اما تعلیمی یوغمیش والا اسلوب تعلیمه مالك اولان
 شاگردی دو ككه محتاج اولماز بلكه ازار لغه یله محتاج اولماز دكل كه دو ككه (ز راحس تعلیم
 داد خدادر علمه و فضله نسبت دكدر * حكایت * معلم كتابی * اسم فاعلك ظرف مكانه
 اضافتیدر (معلم تفعیل بایندن او كردیچي كیمسه (و معلم تفعیل بایندن او كرنیچي كیمسه
 بعض جهله معلم شاگردنه دیرلر تفعیل بایندن اسم مفعول صیغه سی اوزره بو خود حیوانات
 جنسند و مستعملدر انسانده استعمالی جازدكدر (نه كه تعلیم معلم بو كه قرینه در وفروع
 كتابلرنده كتاب صیدده كلب معلم بحثی خود بیشتر فیدر (كتاب كافك غمی و ناك تشدیدله
 لفظ مشتركدر مفرد ایله جمع پیشنده (مفرد اولنجه مكتب معنای (اما جمع اولنجه كتابلر
 دیمكدر (بعض شراح مختار صحاحك كلامی غلط چقروب خطاء فاحش ایس دیمش كه
 بضم الكاف و تشدید انا بمعنی الكتبه و الكتاب و المكتب (و المعنی علی الاول بالركی بر باز بتخیل
 معلمین (و علی الثاني بر كتاب معلمین و علی الثالث بر مكتب معلمین و مختار صحاحك عبارتی
 بودر الكتاب بالضم و انشدید الكتبه و الكتاب ایضا و المكتب و احدانتهی تأمل تدبر (منه سنده
 كتاب جمع كاتیدر اما بونده مكتب مراد در دین جمعه حصیر بلد كنده اظهار جهل ایس
 ایس معلوم اولدیه كه كتاب مكتبله بر معنایه در (و یا حرف وحدت (و را ادات مفعول * دیدم
 درد یار مغرب ترش روی و نلخ كفنار و بد خوی و مردم آزار و كدا طبع و نارهیر كار كه عیش
 مسلمانان بدیدن اوتیه كشتی و خواندن قرآنش دل مردم سیه كردی جمعی دسران با كبره
 و دخیان دوشمه بدست جمعی او كرفتارنه زهره خنده و نه یاری كفنار كه عارض سمین
 یکی را طبعی زدی و كاه ساق بالورین دیکری را سنگینه كردی الفصه شنیدم كه طرفی از
 خیانت او معلوم كردند بزدنش و برانند و مكتب او را بمصلحی دادند پارسایی سلیم نيك
 مردی حلیم كه سخن جز بحكم ضرورت نكفتی و موجب آزار كس بر زبانش نرفتی كودكارا
 هبت استاد نخستین از سر بد رفت و لم دومین را اخلاق ملیکی دیدند دیو بكدر كر سندن
 و باعتقاد حلم اوزك علم كردند و در اغلب اوقات بار بجه فراموشستندی و اوح درست ناك در سر

رد سروری

رد شعی

بکر کرشکستندی * ترش روی وصف ترکیبی در اکشی صورتی دیگر (تلخ کفتار آجی سوزلی
دیگدر (بدخوی) و مردم (ازارده بویه در برامز خویلی آدم انجیدی) کدا طبع دیلنجی
طبیعی یعنی طبع مکار (ناپرهیزکار) کار ادات فاعلدر برهیز سنز (یعنی فاسق و فاجر) تبه (تانک
و باء عربیک فتحه لری و هاء اصلیه ایله) تباهدن مخفف فاسد دیگدر (کشتی یا حرف حکابه
اولوردی دیگدر (کردی یاسیده بویه در) جچی (یا حرف وحدت بر بلوک دیگدر) پسران
پاکیزه بیانیه (پاکیزه پاک معنایه در) دختران دوشیزه ده بیانیه در (دوشیزه قز اوغلان
معنایه در) با حرف صله (دست جفای او بیانیه و لامیه در) گرفتار مبتلا دیگدر زهره خنده
لامیه (زهره لغته جگر یا خنده اولان اوده دیر لاما اصطلاحده مجال و قدرت معنایه مستعملدر
) تنکه شاعر دیمش (بیت) زهره ندارم که بیوسم لب (تیر و کان دارد ابروی تو) خنده اسمدر
کوله معنایه (یارای کفتار مصدرک مفعولانه اضافتیدر (زبر یا یار قدرت معنایه اسمدر
مصدری (یارستن) و یاریدن کلور (کفتار کلنجی معنایه در اما اصلنده وصف ترکیبدر نهایی
ترکیب خفی قبیلنددر سوز کتور یچی معنایه (صکره نفس کلامه اطلاق ایلدیلر) که کاهدن
مخففدر (عارض سیمین بیانیه (بحجم رابی مفتوح او قور سابقانکه بیان اولندی (بونده عارضدن
مراد یوزدر) رخله تعبیر ایده نه دخل ایدوب یوزک ایکی یا تیر دین نه سو یلدیکن یلزامش
(طبانچه باه و جیم عجمیلر ایله ترکیجه هپاز و شپله دیرلر) ساق بلورین بیانیه (بلور بانک کسری
و لام مفتوحک تشدید ایله در اصلنده (اما عوام تحریف ایدوب لام مخففک ضمیمه استعمال ایدر
) و یا حرف نسبت (ونون حرف تأکید) دیگره اضافتی لامیه (و یا حرف وحدت) و یا حرف تخصیص
(طرفی) یا حرف وحدت بر مقدار دیگدر (بمصلحتی یا حرف صله) و یا حرف وحدت افعال
بایندن اسم فاعلدر اهل صلاح دیگدر (پارسایی بیلدر مصلحدن) و یا حرف وحدت (سلیم
صفتی نیک مرد صفت بعد الصفة) و یا حرف وحدت (حلیم نیک مرده صفت) که حرف
رابط صفت (یا حرف مصاحبت) حکم امر معنایه در (یعنی شان و کار) موجب سبب معنایه در
(موجب ازاره و ازارک کسه اضافت لری لامیه لدر) کودکان زالف و نون ادات جمع و یا حرف
تخصیص (هیبت خوف معنایه در) نخست نوک و خاک ضمیه لریله و سبک سکونیه اول
دیگدر (و یا حرف نسبت (ونون حرف تأکید (دومین یا ونون سابق کی) و یا حرف تخصیص
(اخلاق ملکی بیانیه (و یا حرف نسبت (یا حرف صله) اعتماد حلم او مصدرک مفعولانه اضافتیدر
و لامیه (ترک علمده مصدرک مفعولانه اضافتیدر) اغلب اوقات لامیه اکثر اوقات دیگدر (یا حرف
صله باز یچه او ییجق) چه حرف تصغیردر (فراهم مجموع معنایه در) اوح لامک قنچی و واولک
سکونیه تخت دیگدر (عربک و عجمک اولادی قرآن شریفی تحتدن او کر نورلر) درست ناکرده
(یعنی انده یاز بلانی تمام از برلکسنز) در سیر یکدیگر (در حرف صله) نشستندی (و شکستندی
) یاری حرف حکایه در (محصول ترکیب) برهکتب خانه معلنی کوردم دیار مغربده اکشی صورتی
و آجی سوزلی و برامز خویلی و آدم انجیدی و دیلنجی طبیعتی اهل طبع و فاسق و فاجر که مسلمانلرک
دیرلکی آتی کورمکله فاسد اولوردی و قرآن او قوماسی خلقتک کوکلنی قرار دوردی
بر بلوک پاک و پاکیزه او غلجقلر و بکر قزلانک جفاسی الیه مبتلاک خوف و خشیتدن نه کولمکه
مجاللری ونه بری بویه سویلشمکه قدر تیری و ارادی کاه برینک عارض سیمیننه طبانچه اورردی
و کاه بر غیرینک ساق بلورینی شکنجیده یعنی فلقه یه چکردی قصدنک اوتنه سی بودر که بر مقدار
خیانتدن معلوم ایلدیلرانی دو کدیلر و مکبتدن سوردیلر و مکبتنی بر صالح کیمسه یه و یردیلر
بر زاهد و عابد و سلیم و یوایو حلیم کیمسه یه که سوزی امر ضرورتسنز سو یلزدی و بایندن

کیمسه بی انجمنك صادر اولمزدی بویه اولنجه اوغلانچقلرک اولنکی استادك خوفی باشند کتدی
 وایکنجی معلمك اخلاق ملکینسی کوردیلر بری برینه شیطان اولدیلر وانك حلمنه اعتماد ایله علم
 اوقومخی ترک ایلدیلر واکثر اوقاتده بری رله او یون اوینامنه اوتوررلر دی و اوحنی تمام اوکرتوب
 بتازدن اول بری برینك باشنده قادرلر دی * بیت * استاد * علم چو بودکم ازار * خرسك بازند کودکان
 در بازار * کم بونك کی برلده ترک کلیدن عبارتدر (بس کم ازار انجمنجی دیمکدر) (خرسك
 خلك کسری ورائك سکونیه وسینك قحیله اوزنجه اشك اوینده دیرلر و بعضیلر دبدیلر خرس
 آیودر وکاف حرف تصغیر اسکی بسکی کبه لردن وکلردن آیوشکلنده بر صورت پیدا ایلرلر
 و بریسی اول صورته کروپ انی اوینادر رومده رمضان کونلرنده خیال اویناند قلری کبی
 واکل وجد (محصول بیت) استاد * علم چونکه کم ازار اوله یعنی حلیم و سابع اوله اوغلانچیلر
 بازارده خرسك اوینوی اوینار بعضی نسخهدده (استاد و معلم دوشمن و اوعطفله * بیدازدو
 هفته بدر آن مسجد کذر کردم * علم اولین را دیدم که دل خوش کرده بودند و مقام خویش
 باز آورده انصاف برنجیدم و لاحول کنن کفتم که ابلیس را دیگر بار معلم ملائکه چرا کردند
 پیرمردی جهان دیده بشنید و بخندید و گفت نشنیده که گفته اند * بعضی نسخهدده (دل برو خوش
 کرده بودند و اقدردر) (انصاف بونك کی برلده زیاده معنائنه در) (لاحول و لا قوة الا بالله العلی
 العظیم دیمکدر) (محصول ترکیب) ابکی هفته دن صکره اول مسجدك قبوسنه کذر ایلدم کوردم
 اولنکی یاوز معلم کولنی خوش ایلرلر وینه کندی مقامنه کتور مشلر احاق بومعنی ایچون
 زیاده انجندم و لاحول دیهرک دیدم شیطان یینه ملکره نیچون معلم ایلدیلر بر پیرمرد جهان دیده
 ایشتمی و کولدی و دیدی ایشتمایسین که دیمشلدرد (نشنیده ده همزه خطاب ایچوندر دین
 قابل خطاب دکلش * مشوی * پادشاهی پسر بمکتب داد * اوح سمینش بر کنار نهاد * اوح سمین
 بیانیه) (اوح اقدردر مطابق فخر در امارب و عجم اولادی اوستندن تعلم ایلدیلر تحتك جنسونه
 علم اولمشدر) (بس کومشندن اولسد اکا اوح دیرلر آکیچون اوح سمین دیمشدر) (معلوم اوله که
 ابناء سلاطینك اوحی کومشندن اولور اماغایله ایجه اولورمش) (بونده سمینك نون تا کیدی وشین
 ضمیری ضرورت وزن ایچون ساکن ارقونق کرک و ضمیر پسر ره راجعدر کنار یاندر) (اما بونده
 مراد قولتقدر) (محصول بیت) بر پادشاه اوغلانی مکتب و یردی کومشندن بر اوح قولتوغند قودی (یعنی
 اکابر کومش اوح و یردی * بر سر اوح اونوشته بزر * جور استاد به که مهر پدر * سر اوح لامیه در
 اوبه اضافتده بویه در) (نوشته و اویله وایله اقدردر جور استاد مصدرك فاعلنه اضافتدر) (مهر پدر
 لامیه در مهر بونده محبت معنائنه در) (محصول بیت) اول شاه زادهك اوحی اوجنه آتونه
 یعنی آتون صویله یازلمشیدی یازیلان بومصر اعددر که (استادك جور و جفاسی بابانك محبتندن
 یکدر زبرا جور استاد علم و فضله ایرشدر و مهر پدر جهله * حکایت * پارس زاده را اعمت بی قیاس
 از ترکه عمان بدست افتاد فسق و فجور آغاز کرد و مبدری پیشه گرفت فی الجمله چیرنی نماد از سائر
 معاصی و منکری که نکرد و مسکری که نخورد باری بنصیحش کفتم ای فرزند دخل آب روانست
 و عیش آسبای کردان یعنی خرج فراوان * علم کسی را باشد که در حق معین دارد * پارس زاده را با حرف
 وحدت و همزه اضافت ایچون کلشدر (عمان نمك جیمدر اساو بجم اوزره عربیده اعمام کلور
 جمع قلت وزنی اوزره) (مبدر تفعیل بایندن اسم فاعلدر مسرف دیمکدر) (و با حرف مصدر
) (سار معاصی بیانیه) (سار جمع دیمکدر) (و معاصی مصیتك جیمدر کنه معنائنه) (منکر اسم

رد ستمی

رد ستمی

مفهولدر افعال بایندن نامشروع معنایسته و یا حرف وحدت (مسکرافعال بایندن اسم فاعلدر
 مسکرو برن نسته و یا حرف وحدت (بای یا حرف وحدت بر کره دیمکدر (بصیحتش تقدیری
 بطریق نصیحتدر (دخل دالك قبحی و خاء مجعنه سکونيله خارجدن کلوب النکه کرن نسته به
 دیرلر (آب روان آقان صو یعنی سریع الزوالدر (عیش یعنی ذوق و صفا) آسیای کردان بیانیته
 آسیا و آسیاب بایله دکرمن دیمکدر کردان کاف مجمله صفت مشبهدر کردیدندن دونه کن
 دیمکدر (خرج فرا وان بیانیته (کسی یا حرف وحدت (ورا حرف صله (دخل معین بیانیته
 (محصول ترکیب) برعابد زاده مک عملرینک متروکاتندن نعمت بی قیاس و یجد الله دوشدی
 یعنی اورا نسر ماله مالک اولدی فسق و فجوره باشادی و اسراف کنندی به ضنعت طوئندی
 حاصل کلام هیچ برنسته قالمدی جمیع معاصیدن و برمنکر و نامشروع قالمدی که ایلدی یعنی
 جمیع منکراتی ایشلدی و بر مسکر یعنی مسکرو و ربوب سرخوش ایدن نسته قالمدی که ایچدی
 و استعمال ایلدی حضرت شیخ پیورر بر کره بن کا نصیح طریقله دیدم ای اوغل دخل یعنی
 بوالیه که کیرن نعمت بی کران آب رواندر یعنی اقر صوکی اکلنن کچر کیدر و ذوق و صفادونه کن
 دکر مندر یعنی بوالیغن او کیدر کیدر یعنی بیکه و ایچکه مال طیانن حاصلی چوق خرج رکبسه به
 مسالدر که دخل معینی اوله حاصلی معین کلوری اوله * قطعه * چود خلت نیست خرج آهسته
 تر کن * که میگویند ملانخان سرودی * که حرف تعلیل (سرودایر معنایسته در یعنی ایرلا دقلری
 نسته (و یا حرف وحدت (محصول بیت) پارسا زاده به خطاب ایدوب پیورر چونکه معین کلورک
 یوقدر خرجی باب یارک یعنی خرجی چوق ایلنن بر ایچمیلر بر ارسو یلنن یعنی ایرلرلر ایر پیوردیغی
 بیت نایدنر * اگر باران بکره هتان نبارد * بسالی دجله گردد خشک رودی * یا حرف صله
 (کوهستان طاغلق) (بسالی یا حرف ظرف) (و یا حرف وحدت) (دجله دالك کسری و جیم عربک
 سکونيله بغداد ایرمخی (کرد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتده مستتر دجله به راجع ضمیر
 (خشک قوری دیمکدر بایس معنایسته (دود دره به دیرلر (و یا حرف وحدت (محصول بیت)
 اگر طاغلرده باران یاغز سه بر ییلده دجله ایرمخی بر قوری دره اولور یعنی بر بایس جای اولور
 حاصلی یغوردن معنایسته اولایچکه دجله صوبی اقوب دو کتور پسره تمثیل طریقله پیورر
 سنکه چونکه معین کلورک یوقدر چوق خرج ایلله ایکنده کی تیر دو کتور * عقل و ادب پیش
 ابر و اله و واعب بکذار که چون نعمت سپری شود سستی بری و پشیمانی خوری پسر از لذت ای
 و نوش این سخن در کوش نیارود و بر قول من اعتراض کرد و گفت راحت عاجل بشویش محنت
 آجل منغض کردن خلاف رأی خردمندانست * نهوهیتی لایق اولمیان نسته به صرف ایلکه دیرلر
 (اعب لامک قبحی و عین کسریله و سکونيله و لامک کسری و عین سکونيله لغندر (اعب فرح طلب
 ایلکدر حسن اولمیان نسته ایلله (که حرف تعلیل (سپری سینک و اء مجعنه ضمه لریله دو گفت
 معنایسته در (بسر یعنی پارسا زاده) (نای لفظ مشترکدر بوغزله دودک دیننده بونده ایکنده ده مساع
 وار برینه قصر ایلنن تقصیر ایلش (نوش اسم مصدر در نوشیدن ایچمه و ایچکی معنایسته
 (عاجل شمعی حاضر معنایسته در (و آجل الف ممدود ایلله حاضر اولوب کلچکه دیرلر (منغض
 مکدر دیمکدر (محصول ترکیب) (پسر دیدم عقل و ادبی او کو که طوط یعنی عاقل و مؤدب اول واعب
 و لهوی ترک ایلنن زیرا چونکه نعمت دو کتور شدت ایلدر سین یعنی چکر سین و پشیمانی بر سین اوغلان
 بوغز و ایچکی لذتندن و یاساز و و و ایچکی لذتندن حاصلی عید و ایچمه لذتندن بوسوزی قولانغه
 کتور مدی یعنی قولانغه قویمدی و بنم سوزیمه اعتراض ایادی و دیدی شمعی حاضر راحت و
 حضوری کلچک محنتک تشویشله مکدر ایلک خلاف فکر و تدبیر عقلا در * مشوی * خداوند آن کام

رد نمی

و نیک بختی * چرا سختی برند از بیم سختی * خداوند صاحب و مالک معناسنه در (الف و نون ادا ت
 جمع در) (کامه اضافتی اسم فاعل معنونه اضافه افتیدر) (واو حرف عطف) نیک بخت وصف ترکیب در
 (و یا حرف مصدر) (چرا جمیده قیح و کسر جائز در) (سخت شدید معناسنه در) (و یا حرف مصدر
 شدت دیکدر) (برند فعل مضارع جمع غالب ایلدر لر بیم قورقی سختی به اضافتی لامیه) (محصول بیت)
 اصحاب کام یعنی مراد و اصحاب نیکبختی یعنی دولت نیچون شدت ایلدر لر یعنی چکر لر شدت
 قور قوسندن یعنی بن بر زمان زحمت و شدت چکر م دیو قور قوسندن الان نیچون شدت چکر لر
 حاصلی کلجک زمانده فقر و احتیاج چکر م خوفندن بالفعل نیچون متألم اولور لر * برو شادی کن
 ای یارد لفرور * غم فردا شاید خوردن امروز * برو فعل امر مفرد مخاطب در رویدندن کیت
 دیکدر رفتندن دبیلر خطا ایلدر لر (بابی ضمیه به تخصیص ایلینر روستایاق ایلینر) شادی یا
 حرف مصدر (کن فعل امر مفرد مخاطب در کنیدنن ابله دیکدر) (یار دلفروز بیانیه) (دلفروز دالک
 کسری و لامک قحی و فاک سکویه و وصف ترکیب در فروزیدنن که مخففه در افروزیدنن کوکل
 یانکندر بیجی یعنی روشن ایدییجی حاصلی مسرور ایدییجی دیکدر (غم فردا لامیه ابرتهک غنی
 دیکدر) (محصول بیت) (وارشک ابله ای دلفروز یار یعنی بو کوئی خوش کور ابرتهک غنی بو کون
 بیمک لایق دکلدر شکد شعر پیورر) (بیت) غم نا آمده خوردن بنقدم رنجه می دارد) (همان بهتر که
 با فردا گذارم کار فردا را * فکیف مرا که در صدر مروت نشسته ام و عقد فتوت بسته و ذکر
 انعام در افواه عوام افتاده * فکیف خصوصاً دیکدر ایستک مضمونندن مستشار در) (مرا بکا
 دیکدر) (که حرف رابط صفت) (صدر مروت لامیه در بحازا) (عقد فتوتده بویه در) (ذکر انعام مصدر که
 مصدره اضافه افتیدر لامیه) (انعام افعال یابندن مصدر در احسان معناسنه) (افواه عوام لامیه
 (محصول ترکیب) هر کس مذکور مدعی ابله عامل اولاق لازم خصوصاً بکا که صدر مروت در تور دشم
 این کرم و احسان باشند و فتوت و جورم دالک عقیدتی بغلشم یعنی سخا و لطف دو کومنی دو کوشم دخی
 انعام و احسانم افواه عوامه دوشم در حاصلی جورم دالکله مشهور عالم اولشم * مشنوی * هر که
 علم شد بسحما و کرم * بند نشاید که نه در درم * علم بونده مشهور معناسنه در (نرم دالک کسری
 و رانک فتحیله اچقه معناسنه در عریجه درهم دیرل دالک کسری و رانک سکوتی و هانک فتحیله
 (محصول بیت) هر کس که مشهور اولدی سخا و کرم له لایق دکلدر که اچقه سه نه دو کوم دو کد یعنی
 بنل انلیوب صغایه و کرم و احسانی ترک ایلده * نام نکوی چو برورن شد بکوی * دینتوانی که
 ببندی بروی * نام نکو بیانیه) (و یا حرف مصدر تقدیری نام نکو بیت سنک آدک ایلکی معناسنه) (برون
 طشره دیکدر نظر فاه عجم بانک کسریله او قور امار و سناییلری غمیله بس برون لغتنی بضمین عبارتله
 قید ایلین روستایاق ایلش) (شد بونده رفت معناسنه در) (بکوی یا حرف صله در) (در قیو تقدیری
 در احسان و کرم در) (توانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قدر دکل سین دیکدر) (که حرف
 بیان) (بندی فعل مضارع مفرد مخاطب بونده بغلیه سین دیکدر) (بروی یا حرف صله
 تقدیری برویدر) (محصول بیت) (چونکه سنک آدک ایلکی یعنی سخا و کرم آدی محله به
 طشره چقیدی یعنی فاش اولدی لطف و احسان قیوسنی یوز که بغلغه قادر دکل سین حاصلی
 سخا و کرمی ترک ایلده مز سین زیرا شهرت بند ایلکه مانع در) (ونده دردن مراد در خانه در دین
 بو باید خطا ایلش) (بروک تقدیری بروی هیچ کس دین معناه خطابدن غفلت ایلش و المعنی
 بالترکی قبوی بغلیوبلر سین یوزه دین معنایی ابو بغلماش * دیدم که نصیحت نمی پذیرد و دم
 کرم من در آهن سرد اوار نمی کند ترک من صحت کردم و روی از مصاحبت او بکر دانیدم
 و بکنج سلامت بنشستم و قول حکما را کاربستم که گفته اند بلغ ما علیک فان لم یقبوا فسا

رد این سیدی علی و سروری

رد این سید علی و سروری

رد این سید علی

رد سروری

رد سروری

عليك * نمی پذیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قبول الیگز دیمکدر (دم کرم من بیایه ولامیه (در حرف صله (آهن سر دا و سابق کبی بیایه ولامیه ترك مناصحت مصدرک مصدره اضافتی لامیه در) مناصحت مفاعله یا نك مصدر راولیدر نصیحت معنایه (بلغ فعل امر مفرد مذکر مخاطب در تفعیل یا بنیدن ایرش در دیمکدر (ما اسم موصولدر الذی معنایه (علیک جار مجرور بیله مقدر ثبتیه متعلقدر وجاهه فعلیه اعرابیدن محلی یوق صله موصولر موصول صله سیله اعرابیدن محلا منصوب مفعول بلغ در (ان حرف شرط (ولم حرف جزم (یقبلوا فعل جزم مطلق علامت جزم نونك سقوطیدر (فا علیك ما اسم استفهام حرف نفی اولقده جائز (علیک اولکی کیدر (محصول ترکیب) کوردم که پسر نصیحت قبول الیگز و بنم اسی نفسم انك صوق دمو رینه اثر الیگز یعنی دمو رکی شدید کوکله کار الیگز اکان نصیحتی ترك ایلدم و مصاحبتیدن یوزم دوندردم و کنج سلا متده اوتوردیم و حکما قولنی ایش بغلام یعنی کار ایلدم که دیمش در سن سنك اوزر بکه لازم اولان قوی ایصال ایله اگر قبول الیگز رسه سکا نسبه یوق یا خود سکا نه وار ایدن یعنی قبول ایلد کلدن سکا ضرر یوق زیرا ما علی الرسول الالبلاغ در * قطعه * کرچه دانی که نشونند بکو * هر چه میدانی از نصیحت و پند * نشونند فعل نفی مستقبل جمع غائب بونده قبول الیگز لم معنایه در (محصول بیت) اگر چه بلور سین که سوزوکی دیکلر لر سن سوله هر نسته بی که بلور سین نصیحت و پنددن یعنی سکا لازم نصیحتدر کر که قبول ایلسونلر کر که قبول ایلسونلر * زود باشد که خیره سربینی * بدو پای او فتاده اندر بند * خیره سر عاجز و زبون و سر اسم (بینیك مفعول اولی و مصراع ثانیک مضمونی مفعول ثانسی (بدو پای با حرف مصاحبت (او فتاده و اوله اصل اوزره (اندر ادات صله (محصول بیت) تیر اولور که نصیحت دکلین سر سخی ایکی یا غیله دوزاغه دوشمش کورر سین یعنی بر مصیبت کر فتار کورر سین * دست بردست میزند که دریغ * نشنیدم حدیث دانشمند * (محصول بیت) خیره سرانی الله اورر که حیف دانشمندك سوزینی ایشتمدم دیو یعنی نادم و بشیم اولوب نصیحت دکلدو کنه حیف یر * پس از مدتی آنچه اندیشه کرده بودم از نکبت حالش بصورت بدیدم که پاره پاره برهم میدوخت و لقمه لقمه همی اندوخت دلم از ضعف حالش بهمیرامد مروت ندیدم در چنین حالت ریش درونش را بعلامت خراشیدن و نمک پاشیدن بادل خود گفتم * (محصول ترکیب) رمدتدن صکره شول نسته بی که اول فکر ایشیدم انك نکبت حائندن ظاهر اکوردم کدیمه یمه اوزره دیکردی و لقمه لقمه قزاقوردی یعنی جرایدردی کوکلم ضعف حائندن و زیاده فقر و فتناسندن مکدر و متعصب اولدی بویه حائنده مروت کوردم ریش درونی یعنی خاطری یاره سنی حاصلی ریش دانی ملا مثله طرمایوب اوستنه توز صاچق یعنی انی ارزایوب کوکلنی مجروح ایلکی مروت کوردم * کندی کوکله دیدم * مشغولی * حریف سلفه در پایان مستی * نید یشد زروز تنکدستی * حریف سلفه بیایه سبنك کسری و ضمیمه لغتدر (در حرف ظرف (پایان مستی لامیه (و یا حرف مصدر (نید یشد فعل نفی مستقبل مفرد غائب (ره زتنکدستی لامیه (و یا حرف مصدر (محصول بیت) دنی یعنی الحق باده نوش مستلک نهایتده حاصلی غایت سکرده ال طارقتندن و فقر دن قایرمن یعنی صوکنی فکر ایدوب قایرمن حاصلی ال طارانی کوئی یادینه کلان * درخت اندر بهاران برفشاند * زمستان لا جرم بی برک ماند * درخت مبتدا (اندر ادات ظرف (بهاران جمع بهاردر خلاف قیاس اوزره (بریشدر میوه معنایه (فشاند فعل مضارع مفرد غائب ساکر و صاچار معنایه خبر مبتدا در (برفشاندك مقدم مفعولیدر (زمستان زاده فتح و کسر جاز قش دیمکدر (لا جرم لاشبهه ولا محاله دیمکدر برک بیرق وازق بونده

پیراق مراد در (مانند فعل مضارع مفرد غائب قالور (محصول بیت) ایام بهارده درخت یمنین
سلکر و دو کریشین شبهه سز پیراق سز بله قالور قصه دن حصه بودر که پارسا زاده اول ز یاده
حرکت ایدوب آخرتھی دست قادی شویله که چره محتاج اولدی * حکایت * پادشاهی سمری
بادی داد و گفت این فرزند تست تربیتش چنان که یکی از فرزندان خود سالی روسعی کرد
بجایی نرسید و فرزندان ادیب در فضل و بلاغت متهمی شدند ملک دا شمشدر را مؤاخذه کرد
و گفت وعده را خلاف کردی و شرط وفا بجایا وردی گفت ای ملک تربیت یکسانست
ولیکن استعداده مختلف * پادشاهی و پسری یازی حرف وحدت (باحرف صله) ادیب مؤدب
معناست نه در (و یا حرف وحدت (محصول ترکیب بر پادشاه اوغلنی بر استاد ادیبه و پردی یعنی
بر علم و پردی و دیدی بوسنک اوغلانکدر بوکه کندی اوغلانک کی تربیه و بر علم بریل مقداری
بوکه سعی و کوشش ایلدی یعنی تعلیمده تقصیر ایلدی لیکن بر مرتبه واصل اولدی حاصلی
هیچ بر نرسد تحصیل ایده مدی و معنک اوغلاری فضل و بلاغتده متهمی اولدیله پادشاه ادیبی
مؤاخذه ایلدی گانه که گاه ایش اوله پادشاهک اعتقاد نجدن را مؤاخذه کنه کاره اولور لیکن
بونده مراد عتاید و پادشاه دیدی اوغلنک تعلیمده خلاف وعد ایلدک و شرط وفایی برینه
کتور مدک گانه که معلم دیمش ایش کندی فرزند لمدن اکا ز یاده سعی ایده بن و کندی
فرزند لری کامل اولوب و شاهزاده کالدن بی بهره اولدیننی ملک تعلیمده تقصیر حیل ایدوب
ادیبی مؤاخذه ایدوب عتاب و خطاب ایدر ادیب دیدی ای پادشاه تربیت بر اردر لیکن استعداد
و قابلیت مختلف در * قطعه * کرچه سیم و وزر زسنگ آیدهمی * در همه سنیکی نباشد زرو سیم *
زسنگ دیدیکی مجازا در زیر سیم و وزر طیراقدن جبقر لیکن طاشک اصلی طیراقدن دیمش اصحاب
علم طبیعی علی الخصوص سیم و وزر جیقن بر اواق اواق طاش سز اولماز تنکه مشاهد در (آیدهمی
اصلنده همی آید در ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر اولدی (زرو سیم راده تشدید ضرورت
وزن ایچوندر (محصول بیت) شاهزاده ایچون تمثیل پیور بدير که کرچه سیم و وزر طاشدن چبقر
اما هر طاشده زرو سیم اولماز واقعه بویله در * بر همه عالم همی تابد سهل * جای انبان می کند
جایی ادیم * همی تابد یلدرار یعنی بر تو صال (سهل سینگ ضمی و هائک فقی تصغیر شکلی اوزره
بر کوکب در که دیار بمن اوزره طلوع ایدر خاصه سی بعض اشیا به قرمز باق لوننی و بر مکدر
کره ارضک هر رنده مرنی دکل یعنی هر رده کورنر پس مصنفک بر همه عالم همی تابد پیور دینی
ادعایی در (جایی یا حرف وحدت (انبان طاعرجق) (و ادیم سخنیان (محصول بیت) بنه تمثیل طریقله
پیور که سهل یلدری جمیع عالمه بر تو صال لیکن بر رده طاعرجق حاصل ایدر یعنی مشین
و بر رده سخنیان و بلغری یعنی هر نسبه به استعداد نه نسبت رنگ و بر یعنی فیاضده بخل یوق
لیکن استعداد مختلف در (میکنند بونده میشود معناست در دین پندن مقصوده واصل اولماش در
* حکایت * یکی راشنیدم از پیران مرنی که مرنی را می گفت چندان که تعلق خاطر آدمی زاد
بروز یست اگر بروزی ده بودی بمقام از ملائکه در گذشتی * تعلق خاطر مصدرک فاعله
اضافیدر (و آدمی زاده اضافتی لامیه در (باحرف صله روزی یاء اصلیه ایله رزق معناست در
اگر حرف شرط (باحرف صله (روزی ده وصف ترکیدر دهنیدن رزق و یریحی
دیمکدر بمقام باحرف ظرف و یا حرف صله (محصول ترکیب) پیران مرنیدن برینی ایشند مکه
بر مرنی نه سوبلردی اولقدر که آدم اوغلنک خاطر ننگ رزقه تعلق وار اگر رزق و یریحی
خدایه اولیدی مرتبه و مقامده ملائکه دن بکردی یعنی انلردن خدایه اقرب او اور دی
* قطعه * فراموش نکر دایز در آن حال * که بودی نطقه مدفون و دهوش * ایزد همزه ننگ

رد شمی

رد شمی

کسری و یانک سکوئی وزاء عربی کسریله تکرری دیمکدر خدا معناسنه (که حرف رابط
 صفت) بودی یا حرف حکایه (نطفه مدفون بیانیه) و مد هوش معطوفدر مدفونه (نطفه
 انا بندن انا قرینه دوشن صو که اوغلان اندن منعقد او اور) مد هوش لایعقل دیمکدر (محصول بیت)
 یعنی سنی خدا فراموش ایلدی اول حالده که نطفه مدفون و مد هوش ایدک یعنی انا که قرینه مدفون
 لایعقل نطفه ایدک * روانت داد و عقل و طبع و ادراک * جل و نطق و رأی و فکر و هوش *
 روان بونده روحدر (محصول بیت) خدا سکا روح و یردی دخی عقل و طبع و ادراک و جمال
 یعنی حسن و نطق یعنی تکلم و رأی یعنی تدبیر و فکر (و هوش قافیه ضرورتی ایچون کلسدر والا
 عقله اکتفا اولتور) فکر تک تاسی علامت نقلدر تکه سابقا برایکی یرده میرو ایلدی پس نفس
 کله دندر دین بونقلدن خبردار دکل ایش * ده انکشت مرتب کرد بدست * دو بازویت مرکب
 ساخت ردوش * (محصول بیت) سنک الکهده اون پرمق مرتب ایلدی یعنی ایکی الکه اون پرمق
 و یردی و ایکی اوموزک اوزره ایکی بازو ترکیب ایلدی یعنی سکا ایکی قول و یردی * کنون پنداری ای
 ناچیز همت * که خواهد کردنت روزی فراموش * پنداری فعل مضارع مفرد مخاطب پندار یندن
 صانع قدر ظن معناسنه معنای استفهامی متضمن (ناچیز همت همتمسن دیمکدر) خواهد کردن
 ایدیسردر دیمکدر (و ناخیر خطاب) روزی یا حرف وحدت اعتبار اولتور سه برکون دیمکدر
 اما یا نفس کلهدن اعتبار اولتور سه رزق دیمک اولور پس تقدیر کلام (که خواهد روزیت کردن
 فراموش اولور و لکل وجه) (محصول بیت) شمعی اویله می ظن ایدرسین ای تی همت که
 سنی برکون اونیدیسردر و یا که سنک رزقکی اونیدیسردر حاصلی سکا بوقدر اشیاء اعطایا این
 هیچ برکون وظیفه روزیکی فراموش ایلز * حکایت * اعرابی رادیدم که پسر خود را می گفت
 یابنی انک مسئول يوم القيمة ماذا اکتسبت ولا يقال بمن انتسبت یعنی ترا خواهند پرسیدن که عملت
 چیست و نکویند که پدرت کیست * اعرابی را یا حرف وحدت (و را ادات مفعول) یا حرف ندا
 (بنی بانک ضمی) و نون و یا مشدد که فحله لیه ابی نک تصغیریدر او غلجغم دیمکدر (ما اسم استفهام
) و ذا اسم موصول ترکیبیه بر اسم حکمنده قلتمشدر ای شیء معناسنه (اکتسبت نک مقدم مفعولیدر
 اکتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کسب ایدک یعنی قرائتک) (بمن یا حرف صله) من اسم
 استفهام (انتسبت فعل ماضی مفرد مذکر مخاطب کیمه منسوب اولدک دیمکدر) عملت تاسی ضمیر
 خطاب (پدرت تاسیده بویه در) (محصول ترکیب) بر اعرابی کوردمکه کندی اوغلنه سو یلردی
 ای بنم او غلجغم تحقیق سن قیامت کوننده مسئولین یعنی صور بنور سین دیاده نه کسب ایدک و سکا
 دینلر کیمه منسوبین یعنی سندن صور یلور که دیاده خیر می اشلدک شرمی و دینلر که باباک کیدر
 شر یقیدر حسبس میدر حاصلی حسبکدن مسئولین نسبکدن دکل * قطعه * جامه کعبه را که
 می پوشند * اونه از کرم پله نامی شد * جامه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل) کعبه را را
 ادات مفعول (که حرف رابط صفت) می پوشند فعل مضارع جمع غائب کیدر لر و اور تر لر دیمکدر
 بعض نسخه ده می پوشند و اقمدر باء عربیله وسین مهمله ایلله بوس ایدر لر یعنی او پر لر دیمکدر
 بو تقدیرجه جامه کعبه یه مضاف اولق لازمدر (او ضمیری جامه یه راجعدر) (نه حرف نفی معناده شده
 مقیددر) (کرم پله لامیه) (کرم کاف عربک کسریله و رانک سکونیه قورت دیمکدر) (پله باء مجمع
 کسریله ایدک دیمکدر) (نامی یا حرف نسبتدر آدلی دیمکدر یعنی مشهور) (نامی اسم فاعلدر نمودن
 دین بونی عربی ظن ایش) (محصول بیت) بر جامه بی که کعبه یه کیدر لر یعنی انکله کعبه بی اور تر لر
 یا خود کعبه نک جامه سنی که او پر لر یعنی اکا تعظیم و تجلیل ایدر لر اول جامه اییک قور دندن نامدار
 و مشهور اولدی و الا اییک قور دینده تعظیم ایدوب او پر لر دی پس ایددی اصلی بودر که * باعزیزی

رد ابن سید علی

نشدت روزی چند * لاجرم همچو او کرامی شد * با حرف مصاحبت اعزیزی یا حرف وحدت
 (روزی یا حرف وحدت) کرامی کاف عجمک کسری و ضمیمه و یا اصلیه ایله عزیز معنا سند در کرامی
 کرامه منسوب در دین خلاف سوبلشدر (محصول بیت) بلکه جامه کعبه بر عزیز ایله او توردی
 بر خند کون یعنی کعبه مکرره معنای ایلدی اس شهید بوق انک کبی عزیز اوادی یعنی
 شرفی اندن کسب ایلدی * حکایت * در تصانیف حکما آورده اند که کژدم را ولادت
 معهود نداشت چنانکه سائر حیوانات را بلکه احشای مادر را بخورند و شکمش را بدرند و راه
 صحرا گیرند و آن پوستها که در خانه کژدم بیند اثر نیست باری این نکته را پیش بزرگی همی گفتم
 گفت دل من بصدق این حدیث گواهی میدهد و جز چنین نشاید بود که در حالت خردی بامادر
 و بدر چنین معامله کرده اند لاجرم در بزرگی چنین مقبولند و محبوب * تصانیف تصنیف جعفر بدر
 مصنف معنای است (حکمایه اضافت لامیه در) آورده اند روایت ایلشدر (کژدم کاف عربک فغی
 وزای عجمک سکونیه عقر به دیر) (و را حرف تخصیص) (ولادت معهود بیانی ولادت مصدر در
 طوغغ معنای است مراد بود که سائر حیوانات کبی انامی قرنندن ولادت اولماز) (احشای جمع حشادر
 ایچریسی معنای است بخورند جمع صیغه سنی ایراد ایلدی زیر بر قرنندن بر قاپی جعفر (محصول ترکیب)
 حکما مصنف شده روایت ایلشدر که عقر یک سائر حیوانک کبی ولادت معین دکلر یعنی سائر حیوانات
 کبی انامی قرنندن تولد ایلر بلکه انار بنک ایچریسی برل و قرنی برنارل و صحرایونی طوتارل
 و اول در یلر که عقر یک خانه سنده کور یا اور بوایلد کوری اوضاعک اثر بدر بر کره بونکته بی بر او انک
 قنده سو یلدم در شیخ دیدی که بنم کوکام بوسوزک کر چکلکنه شهادت و برر و بوندن غیری
 نسنه اولوق لایق دکل زیر خرده لک حالتده انابه و اتایه بویله معامله المدیله یعنی انزلله بویله
 معامله ایلدکلر بچون بلا شبهه بویولا کده بونجیلن محبوبلر و مقبوللر در * قطع * پسری را پدر
 وصیت کرد * کای جوانمرد یاد آیر این بند * پسری را یا حرف وحدت (و را ادات مفعول) پدر
 تقدیری پدرشدر ضرورت وزن ایچون ضمیر ترک اولندی (که حرف بیان) (وای حرف ندا جوانمرد
 اریکت و سخن آدم (یاد گیر خاطر کده طوت یعنی از برله دیملدکر) (این بند بیت آیدک مضمونه
 ایلشدر (محصول بیت) (راوغله باباسی وصیت ایلدیکه ای جوانمرد بونبندی از برله * هر که
 با اصل خود وفا نکند * نشود دوست روی و دولتمند * با حرف صله (اصل خود لامیه) (دوست
 روی و صف ترکیبدر مقبول معنای است مستعملدر (دولتمند ادات نسبتدر دولتمند دیکدر (پس
 (دولتمند وصف ترکیبدر دینلر فارس میدان فرس دکلر ایش (محصول بیت) هر کس که کند
 اصله وفا ایلر یعنی لطف واحد سان اوزنه اولماز اول کیمسه مقبول و دولتاو اولاز یعنی دولت
 و سعادت بوزین کورمن * لطیفه * کژدم را گفتند چرا بزمستان بیرون نمی آیی گفت بتابستانم چه
 حرمست که بزمستان نیر نیام * (محصول ترکیب) عقر به دیدیلر فشین بچون طشره کلزسین یعنی
 جعفرسین دیدی یازین نه حرمتم وار که قشین دخی طشره کلم * حکایت * فقیره در ویشی
 حاله بود مدت حاش بسر آمد درویش با در شهید عمر فرزند نیامده بود گفت اگر خدای عزوجل
 مرا پسری دهد جز این خرقه که پوشیده ام هر چه ملک مست بشل درویشان کنیم اتفاقا
 زانش پسری آورد شادمانی کرد و سفره یاران بموجب شرط بنهاد پس از چند سال که از سفر
 شام باز آمدم بمحاله آن درویش بر گذشتم و از کیفیت حالش پرسیدم گفت بزدان شخند درست
 گفتم سبب چیست گفت پسرش خنجر خرده است و عریضه کرده و خون یکی ریخته و از شهر
 کر یخته پدر را بعلت آن سلسله در نای و بند کران بر پای نهاده اند گفتم این بلار ابد عا
 خواسته است * فقیره درویشی لامیه (همزه وحدت ایچون در دین ایکی جهندن خطا ایش

رد ابن سید علی و سرورنی

رد شرح جیمه
رد سروری

اولی ایلدر که وحدت ایچون منصوص اولان یادر همزه دکلدر ایکنجی ایلدر که وحدتی قبول ایلدیکن تقدیر جه اضافتی مانع اولور ومعنی فاسد اولور (حامله و حامل یوکللی عورته دیرلر (حامل دین دیدیکه بوصفت زانه مخصوصدر بس التباس لازم کلز اما حامله دین بونی جاری علی الفعل قیلدی جاری علی الفعلاک معناسی ایلدر که صیغه یه کتوره ل مثلا حلت تحمل فهی حانه دیرلر بواسطه مبنی علی الفاعله دیرلر (مرضع و مرضعه دیرلر بوقیلدن در (جمع شراح بومقامدن اجمال ابله یکم شد در (وبعضی حامل یازمش لیکن جمعی متونه مخالف یازمش (مدت حل لامیه (پس امد نهایت کلدی یعنی وضع حل وقتی کلدی بعض نسخده ده امدیرینه آورد واقعدر (پس مدت مفعول صریحی اولور (وبسر صریحی (درویش را (را حرف تخصیص (پسری یا حرف وحدت (ملک میملک کمریله مالک اولدیغی اشیا (ایشار درویشان مصدرک مفعولنه اضافتدر بذل مناسنه (سفره یاران لامیه (با حرف مصاحبت (موجب جیک قحله مقتضای مناسنه در (شرطه اضافتی لامیه در (با حرف ظرفی (زندان شخنه لامیه در (در با متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایدر نه که مکرر هرور ایلدی (عربده سرخوش صو اشته دیرلر (پدش راشین پسرده راجه در (وا حرف تخصیص (مسلله زنجیر (در حرف صله (نای بونده بوغز معناسنه در بعض نسخده نای رینه کردن واقعدر (محصول ترکیب) بر درویشک خاتونی یوکلیدی حل مدتی نهایت واردی (یعنی وضع حلی قریب اولدی و درویشک جمیع عمرده هیچ فرزندلی کلامش ایدی ایدی اگر خدای تعالی بکا براوغل ویرسه یوکیدیکم خرقه دن غیره هر نه ملکم ایسه درویشلره بذل ایده بن اتفاق عورتی اوغل طرغردی (شاد مالق ایلدی (و موجب شرطله درویشلره سفره قودی (یعنی ضیافت ایلدی نیجه ییلد نصکره که شام سرفندن کروکادم اول درویشک محله سنه اوغرام و کیفیت حالندن سؤال ایلدم دیدیلر که صو باشی زندانده در دیدم که سبب ندر دیدیلر که اوغلی خراجیم شد در و عربده ایش ویرنک قان دوکش یعنی بر کیسه قتل ایش و شهر دن قاچش یعنی قصاص قور قوسندن باباسنک اول سببله زنجیر بوغز نه یعنی بیوننه و آغر بوقاغی ایاغنه قوه شلر دیدم که بویلا بی خدادن دعا یله دیشدر * قطع * زنان بار دارای مرد هشیار * اگر وقت ولادت مار زانید * زنان باردار بیانیده (باردار وصف ترکیبی در بیک سوتیجی دیمکدر (یعنی یوکللی خاتونلر (مرد هشیار بیانیده اصلی هو شیار ایدی ضرورت وزن ایچون و او حذف اولندی معلوم اوله که عرب دیلندن غیره دیلده صفتله موصوف یکنده مطابقت لازم دکل انکچون زانه بارداری مفرد ایکن صفت قیلدی (پس ضرورت شعر ایچون مفرد ایراد ایلدی دین مخالف سویلدی واداسنده مسامحه واردر زیرا ضرورت شعر ایچون دیمک ادا دکلدر ضرورت وزن ایچون دیرلر (وهشیار وصف ترکیبی در (هوشله یاردن عقل کندی یه یار دیمکدر (آینده و عاقلده مستعمل لفظدر (پس برینه قصر ایایلرلر قصیر ایملر (وقت ولادت ظرف زمانک مصدره اضافتدر (وزایندک مفعول فیهیدر (ومار مفعول بهی (زانید فعل مضارع جمع غائب طوغره دیمکدر (محصول بیت) حلی عورتلرای مرد هشیار اگر ولادت وقتده ولدیرینه ییلان طوغره سدر * ازان بهتر بیز دیک خرد مند * که فرزندان ناموار زانید * ازان مصرع نایندک مضمونه اشارتدر (که حرف بیان (فرزندان ناموار بیانیده (ناموار ناموافق و نامساعد دیمکدر (زیرا هموار دوز دیمکدر (پس دوز اولماق معناسنه عدم وفاق و مساعد لازمدر (فرزند ان مفعول زانیددر (محصول بیت) ولادت وقتی مار طوغره سدر عاقل قتیده اندن یکر کدر که ناموافق اولاد طوغره

یعنی بدبخت و بدخوی اولاد طوع و مردن (زیرا یلانی تربیه ادب احوالده زحمت چکرلر
 بلکه تولد ایلدی کی قتل ایدرلر اما فرزندک آخری نیجه اولاجغن کیسه بلز و تربیه سنده
 نیجه زحمت و مشقت چکرلر صکره اقرار بدنن غیره ابا عدینه ده نیجه دورلی نکبتی اربشور
 حکایت * طفل بودم در بزرگی را پسیدم از بوع گفت در منخور آمده است که سندان
 دارد یکی پزده سالگی و دوام احتلام و سوم آمدن موی زهار اما در حقیقت یک نشان
 دارد که در بند رضای حق جل و علا پیش ازان باشد که در بند حظ نفس هر که درواین
 صفت موجود نیست محققان باغ شمار ندش * که حرف بیان (بزرگی را یا حرف وحدت (و را
 ادات مفعول (مسطور کتب اسم مفعول قائم مقام فاعله مضافدر (اصلی کتب مسطور در
 (بعض نسخه ده در کتب مسطور است واقعدر (پانزده بایعجمه و نون و زان سکونیه
 اون بش دیمکدر (سالکی یا حرف مصدر (و کاف عجمه هاء رسمیدن بدل حرف توسط (پس
 کی معنای مصدریت افاده ایدر دینلر زانده سو بلشدر (آمدن موی مصدرک فاعله اضافیدر
 (زهاره اضافت لامیه در زانک فاعله قاسق دیمکدر (در حرف ظرف (بند رضای حق
 لامیه لدر (بیش بایعربله زیاده معناسنه در (ازان بند حظ نفس اشارتدر تقدیری نفس
 خوددر (محققان جمع محققدر اهل تحقیق دیمکدر (الف و نون ادات جمعدر اسلوب عجم
 اوزره (محصول ترکیب) طفل ایدمکه بر اوویه صوردم احوال بلوغدن (یعنی انسان نه وقت باغ
 او اوز و نشانی ندر دیدی که نگالرده مسطور در که اوج نشانی وار پریشی اون بش یا شددر
 و ایکجیسی احتلامدر و اوچجیسی قاسق قلی کلکدر اما حقیقتده بر نشانی وار اولدر که خدای
 تعالی ک رضای قیدنده اندن ارتق اوله که کندی حظ نفسی قیدنده یعنی کندی حظ
 نفسی قیدنده اولدیغدن خدای رضای قیدنده ارتق اوله حاصل هر وجهله خدای تعالی ک
 رضای کوزده * قطعه * نصورت آدمی شد قطره آب * که چل روزش قرار اندر رحم ماند *
 با حرف ظرف (قطره آب بیایه در (همزه حرف وحدتدر دین خطا سو بیش که وحدت
 ایچون منصوص اولان یاد همزه دکلدر (مصراع ده تقدیم و تأخیر واردر تقدیری قطره آب
 بصورت آدمی شددر (که حرف تعایل (چل چهلدن محققدر فرق دیمکدر (روزش شین
 قطره آب راجعدر (اما معناده قراره مقیددر (قرار پونده مستقر معناسنه در قرار ایدیمی
 دیمکدر (رحم را یک قتی و جاء هممه ک کسر یله آناقرنده اوغلان باشنه دیرلر (مانده بونده
 قادی دیمکدر (محصول بیت (قطره آب یعنی نطفه صورتا و یا صورتده آدمی اراری
 ز را ق ق کون مقداری آناقرنده مستقر اولدی یعنی آنده قرار ایددی * و کر چل سال را عقل
 و ادب نیست * بحقیقتش نباید آدمی خواند * (ساله را هم رسمی مقدار افاده ایدر (و را حرف
 تخصیص (بحقیقتش شین خواند فاعله مقیددر (و خواند (و خواندن معناسنه در (محصول بیت
 اگر فرق باشاینک عقل و ادب اولمزمده حقیقتده و یا حقیقتده اکا آدمی دیمک اولماز یعنی اهل تحقیق
 اکا انسان دیمز * قطعه * جوانمردی و لطافت آدمیت * همین نقش هیولانی میندار *
 جوانمردی مقدم خبر و یا حرف مصدر سخا و کرم دیمکدر (لطف و موقوفدر اکا (آدمیت
 با و نا ادات مصدردر اسلوب عرب اوزره انسانیت کی مقدار در جبر مقدمه (شین نجق دیمکدر
 (نقش هیولانی بیایه (هیولانی حقیقتله بلکه حکمت کابلرینی کورمکه موقوفدر (اکثر متونده و نوله
 واقعدر (اما قیاس هیولانی در یالیه (هیولا هر سنه ک ماده سنه دیرلر نقش هیولانی هنزدن و کالدن
 خالی نقش دیمکدر (میندار فعل نهی مفر دخطا بیدر (پنداریدنن ظن ایلده دیمکدر (پنداشتن دن
 دین خلط سو یلدی (محصول بیت (آدمی اکا جوانمردک و لطافتدر همان نقش بی معنی یعنی صورت

ردابن سیدعلی و سروری

رد شعی

ردابن سیدعلی و سروری

رد سروری

بی هنروی کمال دکلدر انحق * هنر باید که صورت میتوان ساخت * ایوانها در آژنکرف وژنکار *
 هنر مبتدا (باید خبری) (که حرف تعلیل) (صورت میتوان ساختن مقدم مفعولی) ساخت مصدر
 معنایست در (با حرف ظرف) (ایوانها جمع ایوان در مراد چار طاقدر تنکه سابقا بیان اولندی) (در
 بابک متضمن اولدیغی معنای ظرفیتی تأکید ایدر) (دری بونده باب معنایست اخذ این بویاده خطا
 ایش (شکر ف شینک کسری ونونک سکونی وکاف بحکم قحی ورائک سکونیه زنجفردید کلامی
 که قرل مرکب اندن اولور (وژنکار زاء بحکم قحی ونونک سکونیه قلم ژنکار دید کلامی رنکدر
 (محصول بیت) هنر کرک که چار طاقدرده شکر ف وژنکاردن صورت دوزمک اولور یعنی صورت
 بی معنی به اعتبار بوقدر (حاصلی انسان صورتنده اولوب بی هنر اولق نقش دیواره مشبه اولمدر
 * چوانسانز انباشد فضل واحسان * چه فرق از آدمی تانقش دیوار * اکثر متون تانقش واقعدر تالیله
 انتهائغاب الیچون (واز عبارتی بو که قرینه در (محصول بیت) چونکه انسانک فضر واحسانی اولیه
 آدمیدن نقش دیواره دیک فرق ندر یعنی فرق بوقدر حاصلی بی معرفت اولان انسان الیه نقش دیوار
 بر اورد * بدست آوردن دنیا هنر نیست * یکی را اگر توانی دل بدست آرم * بدست با حرف صله (آوردن
 دنیا مصدر که فعوانه اضافت ایدر (یکی را را حرف تخصیص دل آرم مفعول صریحی (و بدست غیر
 صریحی آر فعل امر مفرد مخاطب ایدر آردن که محققدر آردن کتور دیمکدر (محصول بیت) (دنیا
 اله کتورمک هنر دکلدر اگر قادر ایست برینک کوکلنی اله کتور (یعنی کوکل اله المقدر هنر یوقسه
 مان واسباب دنیا دکلدر (دل بدست آور که حج اکبرست) دینلرینی رباعی دیویانلرغیب بی دانش
 ایش * حکایت * سالی نزاع در میان پیادکان حج افتاد وداعی هم در آن سفر پیاده بود
 انصاف در سروروی یکدیگر افتادیم و داد فسق وجدال بدادیم کجوه نشینی را شنیدیم که با عدل
 خرد همی گفت یا للجب پیاده حاج چون عرصه شطیح بسر میبرد فرزند میبرد یعنی به از آن
 میشود که بود و پیادکان حج عرصه بادیه بسر بردند و بتر شدند * سالی یا حرف وحدت (نزاع
 یعنی جدال) (در حرف صله) (میان پیادکان حج لایمه زدر) (داعی هم یعنی شیخ) (انصاف
 الحق دیمکدر مبالغه مراد در) (در حرف صله) (سروروی یکدیگر افتادیم بری بریزه
 دوشدک دیمکدر زیاده نزاع وجدال دن عبارتدر حاصلی محکم خصوصت ایلاک (وداد فسق
 وجدال بدادیم فسق وجدال عدالت و یردک یعنی فسق وجدالده قصور قومه دق آیت کریمه به
 بلعج بیورر که (فلارف ولا فسوق ولا جدال فی الحج) یعنی فسوق وجدال منهی ایکن بزرعایت
 ایده میوب حدن آشوردق (کجاوه نشین وصف ترکیدر) (کجاو کاف وجیمه بر لایله اوستی آحق
 محفه در که مصردن وشامدن حاجیلرا کابنلر اما هودج اوستی اورتولی یعنی مقب محفه در که دویه
 بریسی قورلر انحق کعبه به وارن یلور (با حرف صله) (عدیل خود لایمه) (عدیل فعیل فاعل
 معنایست در ترکیب دکلدر یعنی قرشوی محفه به بن کیمسه (یا للجب فتح لام تجبید الیه دریا لایله
 کبی گاه اولور که لام مکسور او قونوزم دی محذوف اولق اعتبار الیه تقدیری یاقوم ایتو للجب دیمک
 اوور و بونده یا صاح ایت للجب دیمکدر لامک کسرینه قائل اولین ظاهر بودر که کتب نحوه به
 تتبع ایلامشدر (پیاده حاج شطیح بایده ولایمه در) (عاج فیل کوکنه دیرلر) (شطیح شینک کسریله در
 صحیحی زیر براسمی یعنی اسم اعجمی بی تعریب ایلاکدرنده عربیده وزند شلرینه الحاق ایدرلر
 یعنی وزند شلرینه را ایدرلر عربیده لغت عربیده خود فعل فائک فتحیله یوقدر اما کسریله وار
 جرد حل افضلی یورغون دویه دیرلر پس شطیحی جرد حله الحاق ایدرلر اما کتب فارسیده
 بواعتبار لازم دکلر پس انکیچون فتح شینله مشهور در اکثر متونده عاج افظندن صکره شطیح
 یوقدر همان عرصه دن صکره وار انحق (بسر با حرف صله) (بسر دن نهایت وغایت مراد در

رد شعی

رد سروری

رد شراح جیما

رد سراج جیه

(برد فعل مضارع مفرد غائب بر بدن ایدر دیکدر بریدنن بک ضمیمه کسر دیک دکادر)
 (عرصه باده را لامیه (ورا ادات مفعول (محصول ترکیب) بریل حجاج پیاده لری اراسته نزاع
 وجدال دوشدی بن دعا جیده اول سفرده پیاده ایدم الحق محکم بری بریمزه دوشدک و فسق
 و فجوره عدالت و یردک یعنی فسق وجدالی کاله ایلندک و اجرا سنده قصور قومددق حاصلی
 فلارفت و لافسوق آیت کریمه سنده تمام مخالفت ایلدک بر یکاوه نشینی ایستند مکه کندی عدلیکه
 سویلردی یا للعجب فیل کو کندن دوزولن پیاده چونکه شطرنج میداننی باشه ایلده نر زین اولور
 (شیخ یعنی تفسیر ایدوب بیور یعنی اول اولد یغدریک اولور زین را بواوینده خصوصاً فرنگیده
 فر زین رکن احتضیر اما حجاج پیاده لری صحراء مکه میداننی غایه ایلندیلر و اولدیلر بتر اولدیلر
 * قطعه * از من بگوی حاجی مردم کزای را * کو پوستین خلق بازار می درد * بگوی بآ کیدایله
 فعل امر مفرد مخاطبدر کو بیندن سویله دیمکدر گفتدن دینلر خطا ایلدیلر (حاجی مردم کزای
 بیایه (مردم کزای وصف ترکیبدر کزاییدن مردم دالایمی یعنی اصری می دیمکدر کزاییدن
 اخذ ایدن احوال اشتقاقدن آگاه دکل ایس (حاجی اسلنده حاجدر یعنی نصر یا بک مضاعفندن
 اسم فاعلدر اجتماع مثیلن ثقیل اولدیغیچون مثیلنک ثانیه یعنی یاه قلب ایلدیلر تقضی البازی کی
 حاجی اوای (کو اصلنده که اوایدی (که حرف رابط صفت (اوضمیر غائب حاجی یراجه در
 حذف و ایصال طریقله کو اولدی (پوستین لغته کور کدر که عریجه فروه دیرلر اما عجم یوله لرده
 غیبت و مساویدن پوستین دیمکله کنایت ایدر مراد اذ او جفا در (خلقه اضافتی لامیه در (پوستین
 یر بنه آستین یا زالمز کور کنایه بی بتلد کلرندن جمع نسخه مخالف یا زمشلر (با حرف مصاحبت
 (آزار الف ممدود ایلله اسم مصدر دز آزار ییدنن الحجه دیمکدر (می درد فعل مضارع مفرد
 غائب فاعلی تختنده حاجی به راجع ضمیردر در ییدنن یرتمق معناسنه دالده فتح و کسر جتزد
 (محصول بیت) بدن حاجی مردم کزایه یعنی مردم آزاره سویله انجیلین حاجی که غیبت و مساوی
 سببیه خلق عرضنی خرق و کسر ایدر یعنی خلقی آزار ایدر * حاجی توندستی شترست از برای
 آلت * بچاره خار میخورد و باری برد * برای ادات تعلیلدر اجل معناسنه (از برای ک
 مصراع ناتی به می هوند (بچاره یعنی شتر بار بونده یوک معناسنه در (خار میخوردک
 و باری بردک مقدم مفعولدر (محصول بیت) ای مردم کزای سن دکلین حاجی بلکه
 شتردر زین بچاره شتر خار یر یوک ایلدر یعنی یوک چکر سن ایسه اوزر بنه یوک کتوب
 حذف و ایدر سن لفظ بارده ایهام بیورمش تأمل تدر * حکایت * هندو بی نقط اندازی
 همی آموخت حکیمی گفتش ترا که خانه نیست باری نه ایست * هندو بی یا حرف وحدت
 (نقط انداز وصف ترکیبدر اندازیدنن (نقط نونک قحی و کسر یله وفانک سکونیه
 نفا یاغی که شرواندن کاور (و یا حرف مصدر مراد قومبره آیدر که حصار لردن و کچیلدن
 اتارل (همی آموخت فعل لازمدر حکایت حال ماضی افاده ایدر او کز نوردی دیمکدر (حکیمی
 یا حرف وحدت (خانه اضافتسز (فی قامشد (و یا حرف نسبت و نون حرفی تأکید نسبت
 (یا و نون ایکهسی یله نسبت ایچوند ردینلر بیلزلر ایس (نین لفظی ادات خبرله ترکیب
 ایلوب همزه مجتبه ایلله توسط ایدنلر املادن بی خبرلر ایس (باری او یون معناسنه در انده اولان
 یا خطاب ایچوندردین قابل خطاب دکل ایس نه ادات نفی (این اسم اشارتدر نقط انداز لغه
 (محصول ترکیب) بر هندو نقط اندازاق صفتنی او کز نوردی یعنی قومبره آیدر فنی بر حکیم
 اکایدی سنک که خانک یعنی اوک قامشدنر او یوک بودکلدر (شارحک بریسی خانه نین اولدر که
 قشندن یا یله و بریسی بواندانی بکنموب سنک اوک قشندنر دمس حق الانصاف آلر درد

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی و سروری

رد شعی

بکنند یکی بی تقریبیدر * بیت * تاندانی که سخن عین صواب است مگوی * و آنچه دانی که نه
 نیکوش جواب است مگوی * تادات توقیت اندانی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب (که حرف بیان
) مگوی فعل نهی مفرد مخاطب سوئله دیکدر (مصراع ثانیک تقدیری و آنچه دانی که نه
 نیکوست جوابش مگو (محصول بیت) مادامکه بلیه سین که سوز عین صوابدر اول سوزی سوئله
 اوله یعنی حکیم هندویه سوزید یکی سوز عین صوابدر و مسئله بی جواب حاصلی پندیدن
 نصیحت عام چقار پس بویتک ماسبقه مناسبتی قلایدر دین مناسبتی پله ممش (و مصراع
 ثانیک مناسبتی زیرا حقه اصابت الیترسین و عکاک ضایع ایدرسین دینده مناسبتی اصابت ایلماش
 واول نسنه دین که یلورسین که ایو و معقول جواب دیکدر سوئله دین معقول جواب ایلماش
 * حکایت * مردکی رادرد چشم خاست پیش بطاری رفت که مرادوا کن ببطار از آنچه
 در چشم چهار پایان کردی در دیده کشید کور شد حکومت پیش داور بردند گفت برو هیچ
 تاوان نیست اگر این خبر بودی پیش ببطار رفتی مقصود از این سخن آنست که هر که نازموده
 را کار بزرگ فرماید بآن که ندامت بردن بزرگ خردندان بخفت رأی منسوب گردد * مردک
 کاف عربی حرف تصغیر مراد تصغیر تحقیردر (ورا حرف تخصیص (در چشم کوزا غریبی
) خاست لغتده فاقدی دیکدر اما مراد پیدا و حادث اولدی دیکدر (ببطار با عربک فحی
 ویاک سکونیه نعلبند دیکدر پطرده لغتدر (که حرف بیان (دوا علاج دیکدر (از آنچه
 اول نسنه دین یعنی اول اوتدن دیکدر (در حرف صله (چشم چهار پایان لامیه دورت ایاقلی
 حیوانات مراددر (کردی یا حرف حکایه (در حرف صله (دیده اولامیه (حکومت حالک
 و کافک ضمه لیه خصوصت دیکدر (داور حاکمدر بونده قاضی مراددر (برو یعنی بر ببطار
) شارحک بریسی قاضی ببطار خطابا بویه دیدی دیمش ایکن سهودر (تاوان اود که دیرل که
 عریده ارش دیرل نازموده صناماش یعنی تجربه اولنماش (ورا ادات معقول (کار بزرگ بیانیه
) فرماید بیوره (محصول ترکیب) رار جکرک یعنی بر ابلهک کوزا غریبی حادث اولدی ببطار فتنه
 واردیکه بکعالج الیه دیو ببطار دخی اول نسنه دین یعنی اول اوتدن که طوارلک کوزلینه ایدردی
 یعنی قویاردی انک کوزینه چکدی کور اولدی حکومتی یعنی خصوصتی قاضی اوکنده ایلدیلر
 طلب ارش ایچون قاضی دیدی نعلبند بوندن ارش لازم دکل زیرا اگر بومردک خراولمیدی
 ببطار فتنه اکثردی حضرت شیخ بیورر مقصود بوسوزدن اولدر که هر کیسه که مجرب و متبحر
 اولیان کیسه ایاو یعنی عظیم ایش بیوره انک پره که بشیمنلق ایلدر یعنی چکر عقلا فتنه
 خفت رأیه منسوب و تخافت فکرله مذموم اولور * قطعه * ندهد هوشمند روشن رای *
 بفرومایه کارهای خطیر * ندهد فعل نفی مستقبل مفرد غائب (هوشمند روشن رای بیانیه
) روشن رای وصف ترکیبدر آچیق فکری و کورتدیرلی دیکدر (با حرف صله (فرومایه الحق اصالی
 دنی الاصل مناسبت (کارهای خطیر بیانیه عظیم و مخوف ایشلر دیکدر (محصول بیت) آچیق فکری
 و کورتدیرلی عاقل دنی الاصل اوئه عظیم و مخوف ایشلر و برمن یعنی عظیم ایشلر بیورر من ندهدک
 کارهای خطیر معقول صریحی (و بفرومایه غیر صریحی * بور یاباف اگر چه بافندست *
 نیشلر کارگاه حریر * بور یاباف وصف ترکیبدر (بافندستن بور یا طقویجی دیکدر
 بور یا سابقا بیان اولندی (بونده مراد حصیر بافندر بافی بافتن دن اخذ ایدنلر سهو ایشلر
) بافندست هاء رسمی و ممره مجتلب ضرورت وزن ایچون لفظا و کاتبه ترک اولندی حذف و ایصال
 طر قبله کاتبه اثبات ایدنلر خطا ایلدیلر (نکه سابقا ادله سیله بیان اولندی (نبرند فعل نفی مستقبل

رد ابن سید علی

رد سروری

رد شعی

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی و سروری

و شعی

جمع غائب و جائز در که فعل نهی غائب اوله شین ضمیر بوری با قدر راجع در (با حرف صله) کارگاه
و گاه خانه بر معنایه در حریره اضافتی لامیه در (محصول بیت) حصر طوق و یی اگر چه طوق و یی
یعنی اکاد طوق و یی دبر لیکن اتی حریر کارخانه سند ایک ایشن ایست که ایست و یایله و اولی زبا
اولا کارخانه صدادی بقدر حاصلی هر کس قدالیه کوه کار تکلیف او غنی کر کرد که آخرند ندامت
و خسران حکمیه * حکایت * یکی از بزرگان پسر می شایسته داشت وفات یافت پرسیدندش که
پرسیدند ق * بش چه نویسیم گفت آیات کتاب مجید را عزت و شرف پیش از آنست که بر چنین جاها
نویسند که روزگار سوده گردد و خلاقی بر رویکردند و سکان بروشاشند اگر بضرویت چیزی می
نویسید این دو بیت کفایت می کند * شایسته یاک قحی و کسر یله لایق معانست در معقول و مقبول
دیگر (پرسیدند فعل مضارع جمع غائب صورت دیگر در شین ضمیر یکی به راجع در) که حرف بیان
(صندوق صادق ضمیمه مشهورتر یکصد صندوق دید کردید جمع صنادیق در تریقه اضافتی لامیه در
و شین ضمیر پسر راجع در) آیات کتاب مجید را لامیه و بیانیه در و را حرف تخصیص (که حرف تعلیل
(روزگار با حرف مصاحبت زمانه دیگر (سوده کرد و سوزن سورتک و از مک) کرد کاف
محکم قحیه) پس سوده کرد از یلور و اشنور (یعنی بخور و اولور دیگر شرا حک بریسی کردی شود
معانسه الوب محو شود دیمش) و بریسی یو کا افترا ایدوب محو شود دیدی دیمش (لیکن نسخه لری
تبع ایلدک هیچ برینده شد بولندی چها نسخه شد بولندی (پس معلوم اولدی که محض
افزا ایش (شاشند ایکی شیشه قبول ایدر فعل مضارع جمع غائب در شین دن صکره سین ایلد در
دین خطا ایش (اگر بضرویت (با حرف مصاحبت) می نویسد فعل مضارع جمع مخاطب
فعل شرط واقع را که با ضروری یا زار سکر دیگر (بوسوزانی کوستر که نسخه یازمق لازم دکل
و اگر ضروری اینه (این دو بیت کفایت می کند بویکی بیت کفایت ایلر (محصول ترکیب)
اکا بردن برینک معقول و مقبول او غلی و ار ایدی وفات ایلدی (بعضی کیمسه ل صورت دیگر که مقبره سی
صندوق قنه یازالم دیو (دیدی کتاب مجیدک آیتلرینک عزت و شرفی اندن زیاده در که بونجیلین رله
انلری یازار (زیرا مرور ایا له محو اولور و خق او زین چکر (و کلاب او زین قبول ایدر
یعنی سکر (پس اگر برنسته یازمق لازم اید بویکی بیت کفایت ایلر (بعضی کیمسه ل صورت دیگر که مقبره سی
بویکی بیت کفایت ایلر * قطعه * وه که هر که کد سبز در بستان * بدیددی چه خوش شدی دل من *
وه و اولک قحی و هاه اصلیه ایلد واه دن مخفقد که استغراب و تحسیر و تحزن و ندامت مقامنده مستعمل
لفظ در بونی عربی نظر ایدوب اسماء افعال و اولان و اهادن تخفیف الکلیوب که مقام تعجبه مستعمل
لفظ در و تحقیقی مختار صحاحه احاله ایلین کیمسک حفته واه واه دیلدر که حرف بیان (هر که
کاف مجمله کاهدن مخفقد هر وقت دیگر (که نه حرف بیان) (سبز در بستان و او ایلد استعمال
ایدر عجم و و او سز عرب (با حرف تأکید) (دیددی با حرف حکایه مصدری دمیدن کلور بتک
و باورمک و او فورمک و یل اسمک و برنسته طلوع ایلک بونده بتدی دیگر (شدی یاسیده حرف
حکایه در (دل من لامیه (محصول بیت) واه که هر وقت که بوستانده سبز بتدی بنم حیاطده
یعنی دیر یکنه خوش اولوردی بنم کوکلم (یعنی زیاده مسرور اولوب کشت باغ و راع ایدردم
حاصلی و ایکی بیت وفات ایدن پسرک جانبدند بدمیدی غبار تندن صکره (یعنی اگر در بوستان
هر زمان سبز من بدمیدی (یعنی آن پسر من ظاهر شدی دینک جمع غرایندن بواداسی اغر بدر
بگذرای دوست تا بوقت ایلر * سبز بونی دمیده از کل من * بگذر فعل امر مغر مخاطب که
تا حرف تعلیل (بوقت با حرف ظرف بهاره اضافت لامیه) (بونی فعل مضارع مفر مخاطب کوره سین
دیگر (دمیده ماضی بدن قسم در بتش دیگر (محصول بیت) ای دوست قبرمه گذرایله

رد سروری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی

ردشراح جیه

ردابن سید علی و سروری
ردابن سید علی و سروری

یعنی اوغره تا کیم بهار وقتنده قهریم بالیغندن سبزه بتش کوره سین یعنی بن حیاطمه ایکن
 عالم سبزه زارنی سیر ایلدیکیم کی سن بنم تراعدن بتن سبزه زاری سیر ایلله اوزرینه رازنر جمیع
 نسخه ره مخالف یازمشلر * حکایت * پارسایی بریکی از خدا وندان نعمت کدر کردید که
 بنده رادست و پای استوار بسته عقوبت همی کرد گفت ای پسر همچو تو مخلوقی را خدای
 عز و جل اسیر حکم تو کرد آئیده است و ترا بروی فضیلت نهاده شکر نعمت حق تعالی بجای
 آروچندین جفا بروی رواند از نیاید که فردا در قیامت این بنده از توبه باشد و شرمساری بری *
 پارسایی با حرف وحدت (بنده را با حرف وحدت) (وهمزه حرف توسل) (و را ادات مفعول
 استوار محکم دیکدر) (عقوبت اشکنجه دیکدر) (مخلوقی را با حرف وحدت) (و را ادات مفعول
 استوار محکم تو لامیه لر در) (کردانیده کاف عجمک فحمله ماضیدن قسمدر تصیر معناسنی افاده ایدر
 مخلوقی مفعول اولی) (واسیر مفعول ثانسی) (و فاعلی خدادار) (ترا را حرف تخصیص سنک دیکدر
 بروی اول قولک اوزرینه) (بجای با حرف صله) (آر فعل امر مفرد مخاطبدر) (ایردندن که مخفقد
 آوردندن کتور دیکدر) (امر در آوردندن دینلر سهوا ایلشلر) (روی قولک اوزرینه دیکدر) (نیاید
 فعل نفی مستقبل مفرد غائبدر) (بایردندن) (بابستن دن دینلر خطا ایلدیلر اولیا که دیکدر) (که
 حرف بیان) (شرمساری) (یا حرف مصدر اوتاغلق) (بری ایاده سین) (محصول ترکیب)
 بر عابد اصحاب نعمتدن برینک یاننه اوغرا دی کور دی که بر قولینک این ویاغن محکم بغلیوب
 شکنجه ایدر زاهد دیدی ای اوغل سنک کی بر مخلوقی خدای تعالی سنک حکمکه و امر که
 اسیر ایلشدر و آنک اوزرینه سنک فضیلتک قومشدر یعنی سنی آنک اوزرینه سید و حاکم
 قومشدر خدا نک نعمته شکری رینه کتور و آنک اوزرینه بوقدر جفای روا و جائز کوره
 اولیه که یارین قیامت کوننده بوشده سندن یک اوله و اوتاغلق ایله سین یعنی عجب
 چکه سین دیکدر * مثنوی * بر بنده مکبر خشم بسیار * جورش مکن و داش میازار * مکبر
 فهل نهی مفرد مخاطب طوعه دیکدر (خشم بسیار بیایه) (و مکبرک مفعول صریحی) (و بر بنده
 غیر صریحی) (جورش مصدرک مفعوله اضافتدر) (مکن فعل نهی مفرد مخاطب) (جورش
 مقدم مفعولی) (داش معطوفدر جورشه) (میازار فعل نهی مفرد مخاطبدر) (از اوردندن
 انجته دیکدر داش مقدم مفعولی) (و ضمیر بنده به راجعدر) (محصول بیت) (خطاب عام ط یقبله
 بیورر قولک اوزرینه چوق خشم طرتمه یعنی زیاده غضب ایله اکا جور و جفا ایله و کولکنی
 انجته) (حاصلی قولک ایسه ده اکا ظم ایله * اورا توبه درم خریدی * آخرنه بقدرت
 آفریدی * اورا را ادات مفعول) (یده درم) (با حرف مقابله کلام مجازدر) (خریدی خا نک و را نک
 کسره لاله فعل ماضی مفرد مخاطب صائون الدک دیکدر) (آخرا دات تا کید) (نه حرف
 نفی معاده آفریده به مقید) (آفریدی فعل ماضی مفرد مخاطب یارندک دیکدر) (محصول بیت)
 اول بنده بی سن اون انچه الدک بر مقدار مالدن که ایتدر اتی قدر نکه خلق ایلدک حاصلی
 قواکدر مخلوق دکلدر پس بوقدر جهانی اکا لایق کورمه * این حکم و غرور و خشم تا چند
 * هست از تو یزیر کتر خداوند * خشم خا نک فحمله اصحدر) (تا حرف انتقاد رالی معناسنه
 (محصول بیت) (بو حکم و غرور و غضب فحانه دک یعنی نیچه بر سندن اولورق خداوند واردر
 یعنی سندن یوک فتنه تکریدر * ای خواجه ارسلان و اغروش * فرمان ده خود مکن
 فراموش * خواجه بونده افندی معناسنه در ارسلان و اغوشه اضافتی لامیه در بونلر
 بر قولدن کنایتدر رومده سیاوش و فریدون کی) (فرمان ده وصف ترکیبدر بویرق و بریجی
 دیکدر) (دهیدنن معناسنی قوت دهنده خود دین فنی رزاق سولش * خوده اضافت اسم فاعلک

زد ابن سید علی

مفعولانہ اضافتیدر (و فرمان ده مكنك مفعول اولی) و فراموش ثانسی (محصول بیت) ای
 ارسلان و آغوشك افندبسی كند كه بورق ویریحی خدای فراموش ایلله (یعنی سنی قوله
 و خدمتكاره مالك ایلین خدای اونمه (پس فولری رفقه طوت شدتله طوتمه * در خبرست
 از پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام كه بزرگتر حسرتی در روز قیامت آن باشد كه بنده صالح را بهشت
 برد و خداوند فاسق بدوزخ * حسرتی (یا حرف وحدت و یا حرف تنكیر) بنده صالح
 (و خداوند فاسق بیایه لدر) (محصول ترکیب) (حضرت پیغمبردن علیه الصلوٰه والسلام حدیث
 شریفه وارد اولمشدر كه قیامت كونده اولورق حسرت اولدر كه بنده صالحی جنته (و خداوند
 طالحی دوزخه ایلده لدر) (یعنی قول جنته كده و افندبسی دوزخه * قطعده * بر غلامی كه طارح خدمت
 تست * خشم بی حد مران و طیره مكسیر * غلامی یا حرف وحدت) (كه حرف رابط صفت
 (طوع طانك فتحیه مصدر در انقیاد معنایسته) خدمته اضافتی مصدر ك فاعلنه اضافتیدر (تست
 لامیه (خشم بی حد بیانیه) و مرانك مفعول صریحی (و بر غلامی غیر صریحی) (مران فعل نهی مفرد
 مخاطبدر را نیدن سوره دیمكدر (طیره قاقه قدر غضب معنایسته) (خشمه معطوف) (مكیر فعل
 نهی مفرد مخاطب طوتمه دیمكدر (محصول بیت) بر غلامك اوزرینه آنجلین غلام كه سـنـك
 خدمتكه مطیع و منقاددر اول غلامه خشم بی حد سوره و اك غضب طوتمه حاصلی بر غلام كه
 خدمتكی طوع و رغبتله ایدر اك احدثدن بیرون خشم سوروب اوسته غضبناوب جور و جفا اوزره
 اوله * كه فضیحت بود براوز شمار * بنده ازاد و خواجه در زنجیر * كه حرف تعلیل (فضیحت
 فلك قبحی و ضادك كسرله رسوایی دیمكدر) (یا حرف ظرف) (زوشمار ظرف زمانك مصدره
 اضافتیدر) (محصول بیت) خدمتكه مطیع اولان قولك اوزرینه یكد غضب سوره زرا رسوایی
 اولور و بار سوا القدر يوم حسابده یعنی حسرت كونده بنده آزاده اوله یعنی جنته لایق اوله و افندی
 زنجیرده اوله یعنی دوزخه مستحق اوله * حکایت * سالی از بلخ باشامیان سفر بود راه از حرامیان
 بر خطر جوانی بدرقه همراه ما ۲ شد سپرباز و چرخ انداز و سلسلور ویش زور كه ده مرد
 تواناكان اورازه كردندی وزه راوران روی زمین پشت اورا بر زمین نیاور دندی اما منعم بود و سابه
 روردهنه جهان دیده و نه سفر كرد رعد كوس دلاوران بكوش اوزرسیده و برق شمشیر سواران
 ندیده * سالی یا حرف وحدت (بلخ خراسان توابعندن بر عظیم شهر ك استمدركه حضرت
 مولاناك پدری اول دیار دندر) (یا حرف صله درالی معنایسته) (شامیان سرحد دهده بر ملكتك استمدركه
 عربستانده شام کبی و روم ایلنده بوسنه کبی شامیان یرینه همدان یازان حوالا كشتادن هیچ خبردار
 دكل ایش زرا بلندن همدانه دك صافی عجم در غیر بسی دكلدر) (سفر بود سفر اولدی یا سفرم
 و ارایدی) (بود فعل ماضی اوله) (و یا ادات زمانیه) (خطر بونده خوف معنایسته درو بر بودم قدر در
 (جوانی یا حرف وحدت بیدرقه یا حرف مصاحبت تقدیری بطریق بدرقه در بدرقه اجرته یعنی کرا
 ایلله قلا و زاق ایلله کدر لر) (دخرج باندن مصدر در) (بدرقه به حارس دیوب یعنی دوند اردیمكله تفسیر
 ایلین زیاده تفسیر ایلش) (و مقام بیانده بدرقه ایلله دین معنایستین بلخ ایش) (سپرباز و صف تر کبیدر
 بازیدن قلفان اوینادیچی دیمكدر كه راویندر سلسلور لر ارانسته یعنی رفتدر شراح مستقل
 برفن اولدیغنی بلد كلرندن ایلله كچمشلر) (چرخ انداز و صف تر کبیدر) (انرا زیدن چرخ نقط
 مشترکد ربورایه مناسبك یا بدر كه کرسی آندقدن صکره ایکی باشی بر ره كله زنبورك ایلنده
 چرخ دیرل كه رومده اكازنبرك دیرل و بونك اوقته ناولك دیرل كاف عربله (پس چرخ اندازدن
 مراد ناولك اندازدر بحجاز مرسل طریقله یعنی ذكر محل و اراده حال دیمكدر) (پس زنبورك آتیچی و چرخ
 آتیچی دینلر مسحه ایلش) (سلسلور عجم اصطلاحلرند آلت حرب اویندیغنی یعنی قولنجی

۲ ص
 نه خه

رد شعی

رد سروری
 رد شعی
 رد شراح جیها

رد سروری و شعی

ردشراح چیعا

ردشعی

قولانی (بیش زور زیاده زوری دیمکدر) (ده اون) (مرد توانا یا نبیه دهه صفتدر) (کان اولامیه) (زه زاء عربك كسر یله بونده یای کریشی مراددر) (کردندی یا حکایت حال ماضی افاده ایدر بعض نسخه ده نکر دندی واقعدر ایدمزلدی دیمکدر) (زور آور وصف ترکییدر زور کتوریچی یعنی زوری والف ونون ادات جمعدر) (رویه ورویک زمینه اضافتلمری لامیه لدر) (پشت اولامیه) (ورا ادات مفعول) (زمین باحرف صله) (نیاوردندی فعل نفی ماضی جمع غائب) (و باحرف حکایه بوفقرده در مصارعده عبارتنی ایرادایلنلرجع نسخه ره مخاف ایرادایلنلر) (متعم تفعول باندن اسم فاعلدر نعمت ایچنده بیومش ونعمته معتاد اولمش دیمکدر) (سایه پرورده کولکده بسلمش یعنی شدت وزجت روزگار کورمش حاصلی اودن طشره چیقماش) (رعد کوس دلاوران لامیه لدر) (رعد رانك قتی وعینك سکونیه کولک کورلکدر بونده مراد مطلقه اوزدر کوسی سابقا بیان ایلنلر بونده دلاورلک کوسکی صداسی مراددر رعددن دین بیانه صده لمش) (دلاورانن مراد بهادر لر در) (بکوش او باحرف صله و اضافت لامیه در) (برق شمشیر سواران لامیه لدر) (محصول ترکیب) (بریل بلندن شامیانه سفر واقع اولدی و بول حرامیلردن خطرده ایدی بر جوان قولاغراق طریقله بزه همراه اولدی بوجوان سپر با زوناو ک اندازو سلحشور و بیش زور ایدیکه اون قوتلی ارانك یانه کوریش کچورردی یعنی اون زولی ادم یایی قوررل دی یا خود قور امر دی و یروزلنك زور لیلری ارقاسنی بیره کتوره مز لردی حضرت شیخ جوانك خدو صنده اغراق بیوردی اما بوجوان متعم ایدی و سایه پرورده یعنی اناسی قویندن طشره چیقماش حضور وصفاده بیومش نه جهان کورمش ونه سفر ایلش بهادرلک کوسی آوزی قولاغنه ایرمش و آتلیلرک قلیچی ییلدرامسنی کورمش * بیت * نیفتاده در دست دشمن اسیر * بکردش نباریده باران تبر * نیفتاده ماضیدن قسم همزه یایه قلب اولمش دوشماش دیمکدر) (درحرف صله) (دست دشمن لامیه) (اسیر نیفتاده ک مفعول صریحی) (و در دست غیر صریحی) (باحرف صله و باحرف ظرف) (کردکاف عجمک کسری و رانك سکونیه بونده اطراف دیمکدر) (شین ضمیر مذکور جوانه راجه در) (نباریده ماضیدن قسم فعل نفی مفرد غائب) (باران فاعلی تبره اضافتی بیانه) (محصول بیت) (مذکور جوان دشمن انئه اسیر واقع اولماش حضرت شیخ طرابلس فر نیکنه اولدیغی کی اطرافنه اوق یغموری یا غماش حاصلی نه اولمش ونه صواش کورمش * اتفاق من و این جوان دربی هم دوان هران دیوار قدیم که پیش آمدی بقوت بازو یی فکندی و هر درخت عظیم که دیدی زور سر پنجه بر کنیدی و تباخر کنان کفتی * در بی هم بری بریمز اردنجه) (دوان صفت مشبهه در دویندن یلرک دیمکدر) (دیوار قدیم بیانید) (آمدی یا حرف حکایه) (بیفکندی یا حرف حکایه بیفردی دیمکدر) (درخت عظیمه بیانیدر) (که حرف رابط صفت) (دیدي یا حرف حکایه) (بر کنیدی کاف عربك قتیله و یاء حکایه ایله قورردی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اتفاق بن بوجوان ایله بری بریمز اردنجه ایله کن ایدک یعنی بلوب کیدر کن هراول اسکی دیوار که او کومزه کلوردی قوت بازو ایله بیقاردی و هر اولو اغاچیکه کورردی زور سر پنجه ایله کو کندن قوربارردی و تباخر ایدرک در ایدی * بیت * پیل کونا کتف و بازوی کردان بید * شیر کونا کف و سر پنجه مردان بید * پیل معروف) (کو کاف عربك ضمیله قتی دیمکدر عریده این دیرلر) (تا حرف تعلیل عریده کی معانسه) (کتف کاف عربك قتی و تانك کسر یله باغرین معانسه در فارسجه شانه دیرلر) (بازو قولدر آرسده دیرلر همزه ک قتی و رانك کسر یله) (کردان کاف عجمک قتیله صفت مشبهه در کردیدندن دونو کن دیمکدر مراد جستانک و چو کلک در زیر افلاک الی صومدر یعنی سائر حیواناتک کی دیزده اکلر پس کردانلق صفتی بولنلر

بونی مصر اعثانی به قافیه دوشورن فیه نسبت کتف و بازوی کردان مناسبتی بطنیمش (کردان
 کاف فارسیله صفتدر کرداندیدن دین بومدعاده خطاییش زیر اکردان لازمدر دونه کن
 دیمکدر و کرداندیدن معیدر دوندرمک دیمکدر (بازوی کردان اضافتی بیانیه دردونه کن بازو
 دیمکدر بعضیلر کاف عجمک ضمیمه او قودیلر کردک جمعی یعنی بهادر لر بویه اولجه هیچ تأویله
 احتیاج و التمز زیر احرف روی متحرک اولجه حرف قیدک ماقبلنده اولان حرکت مختلف اولق
 جائزدر یونده ایسه حرف روی دالدر و متحرکدر و حرف قید رادر پس ماقبلک حرکتی مختلف
 اولق جائزدر نکه فن قافیه عالم اولان واقفدر نکه حضرت مولانا جامی قافیه رساله سنده
 ایرادیور مشدر (رباعی کرسوز توام یک نفس آهسته شود) (ازدود دلم راه نفس بسته شود)
 (در دیده از آن آب همی گردام) (تا هر چه نقش تست ازو شستند شود) بور باعیده سبک ماقبلی
 ایکی یرده مفتوح و بر یرده مضوم واقفدر بس کاف عجمک ضمیمه کردان او قویانی ردایلین
 مردوددر هم لفظ جهندن هم معنی جهندن (کف آیه در که عربجه راحه دیر لر) و او حرف
 عطف سر پنجه برقی اوچی پس کفی سر پنجه به اضافت ایلین معنایه عالم دکل ایمش (مردانه
 اضافتی لامیه در) (مردان برینه کردان یازان سر پنجه بی کردانه اضافت ایلد کدن صکره معنایی
 بویه تصویر ایدب دیر) (والمعنی بالترکی ارسلان قنی تا پنجه اوچی دوندیری آیه بی کوره
 بو تصویرده اوج خطاسی واردد بلکه زیاده الفاظ قافیه تصویرنده و کفی سر پنجه به اضافتده
 و کردانی متعدی طومه سنده و سر پنجه بی اکامضاف قیلوب دنوب مفعول به ایلده سنده حاصلی
 بو مصورک معنادن هیچ وقوفی بو غیمش بس بویه کابلره شرح یازمق نه زحمت ایدی بو شارحه
 تابع اولوب الفاظ قافیه بی تبدیل ایلینده مناسب بطنیمش (محصول بیت) قیل قنی تاکیم
 بهادر لرک یغرینی وقولونی کوره یعنی بهادر لرک قوت و زوزی نه مرتبه اولدیغنی کوره
 زیر این اثرلر غم یارسلان قنی تا شبر می دلرک کف و سر پنجه سنی کوره یعنی شیرک هنری
 پنجه ده در اما شیر می دلره نسبت مغلوبدر هنری واریسه کلسون بمله پنجه طوتسون
 کورسون که کف و سر پنجه پنجه اولور * مادرین حالت بودیم که دوهند واز نس سنی
 سر پر اوردند و قصد قتال ما کردند در دست یکی چوبی و در بغل دیگری کلوخ کو بی جوان
 را کفتم چه پانی * که حرف بیان (بس سنی لامیه) و یا حرف وحدت (قصد قتال ما
 مصدرک مصدره اضافتیدر و لامیه) چوبی یا حرف وحدت (در حرف ظرف) (بغل بانک و غینک
 قفحه لر یله قولتی دیمکدر عرب ابط دیر) (همزه ک و بانک کسره لر یله) (دیگره اضافتی لامیه در
 (کلوخ کو بوصف ترکیبدر) (کویدندن کلوخ کاف عربک و لامک ضمیر یله کسک که تارلاده
 اولور) (کو بی کوفتن دن اخذ ایلین سهوا ییش) (کلوخ کو بک ایکی کافی یله و باسی فارسیلردر
 دین قتی خطا ایش (یا حرف وحدت پانی فعل مضارع مفرد مخاطب نه طور رسین دیمکدر
 (محصول ترکیب) بر جوان ایلد بو حالتده ایکن ایکی هندو بر طاشن اردندن باش قالدردیلر
 و بزیم قتلر نه یعنی بزمله مقاتله به قصد ایلد لر برینک الله براغچ و برینک قولتوغنده برکسک
 ازجک اوچی توقتیلی براغچ جوانه دیدم نه اکلور سین اشند ارلک دیدر * بیت * بیار انچه داری
 زمردی وزور * که دشمن پپای خود آمد بکور * بیار مر در (اریدندن اوردندن دیدلر غلط
 سویلشدر) (داری فعل مضارع مفرد مخاطب) (مردی یا حرف مصدر) (که حرف تعلیل) (دشمن
 مبتدا) (یا حرف مصاحبت) (آمده متعلق) (پای خود لامیه) (بکور یا حرف صله) (آمده متعلق
 جمله فعلیه خبریه بتدادر) (بکورک تقدیری بکورش در) (محصول بیت) جوانه دیدم کدور اول
 نسته یه که مالک سین ارلکدن وزور دن یعنی ارلک و بهادر لاق و قیدر زیر دشمن کندی ایاغله

رد سروری

رد سروری

کرد کافیک ضمیمه در

للطابع

رد سروری

رد سروری

رد سروری

رد شمعی

رد سروری

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی و سروری

قبرنه کلدی یعنی او چلك برار ار بکورش تقدیر ایدنه دخل ایدن ذره مقداری معنایه دخولی
یوقدر * تیر و کان را دیدم از دست جوان افتاد و لرزه را سخاوت * استخوانند نصکره بر افتاد تقدیر
اولور بوتقدیره قابل اولین سجع احوال بلز ایش (محصول ترکیب) کوردم که جوانك اوق
ویای الندن دوشدی و کوکنه دترمه دوشدی یعنی خوفندن اندامنه لرزه دوشدی * بیت *
نه هر که موی شکافد بتیر جوشن خای * بزور حله جنك اوران بدارد پای * نه حرف نفی معنایه
مصراع ثانی به مصروفدر (حاصلی) (بدارد فعلنه مقیددر) (هر که اصلنده هر کس که در نشک
مکرر بیان اولندی) (شکاف فعل مضارع مفرد غائب یارر دیمکدر) (موی مفعول صریحی) (و بتیر
غیر صریحی) (جوشن خای بیانیه) (جوشن خای وصف ترکیبیدر خاییدنن جوشن چینیچی
یعنی جوشن یرتیی و دیچی تیر دیمکدر) (باحرف مصاحبت) (زور حله جنك اوران لامیه لردر
جنك آورو صف ترکیبیدر جنك کتوریچی) (یعنی صواشچی معنایه بهادردن کاتیدر) (الف
و نون ادات جمعدر) (بدارد فعل مضارع مفرد غائب) (پای مفعول صریحی) (و بزور غیر صریحی
محصول بیت) (اوله دکلدر هر کیسه که جوشن چینیچی تیر ایله قیل یاره یعنی استاد تیر انداز اوله
جنك آورلک جله سی زور بنه ایاق طوته یعنی تحمل ایلیه یعنی استاد تیر انداز و سلحشور
صواش میداننده ثابت قدم اولوب پاید ار اولماز * چاره جزان ندیدم که رخت و سلاح و جامه
رها کردیم و جان بسلامت بردیم (محصول ترکیب) (اندن غیری چاره کورمدك که اسباب ویراغی
ولباسی ترك ایلدك و جانی سلا متنه ایلدك یعنی مامله کمزی ویرمکله اولمکدن خلاص بولدق
* قطعه * بکارهای کران مرد کار دیده فرست * که شیر شرز در اردن بزیر خم کنند * باحرف
صله (کارهای کران بیانیه) (کران کاف عجمک کسریله اگر دیمکدر ثقیل معنایه) (اما بونده
عظیم معنایه در) (مرد کار دیده بیانیه) (ایش کورمش اردیمکدر) (فرست فانك ورائك کسریله
و سبتك سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر) (فرستیدنن) (فرستادنن دینلر غلط سو بیلش
(که حرف تعلیل) (شیر شرز بیانیه) (شرزه یاوزاغندن دیش صریدن جانور) (در حرف تأکید
(آرد فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیمکدر) (باحرف صله) (زیر خم کنند لامیه لردر) (زیرالت
معنایه در عربجه) (تحت دیرلر) (خم خانك فحیله بوکلدر) (میمده تشدید ضرورت وزن ایچوندر
بونده حلقه کند مراددر) (محصول بیت) (عظیم ایشاره ایش کورمش مجرب روزگار کیسه
کوندر تا کیم شیر شرز یعنی کوکرمش ارسلان کبی بهادر بهلوانلری کندی حلقه سی التنه
کتورب شکار ایلیه اول زمانده الات حربک برسیده کند ایش حاصلی او او مصطلحه تجارب
کتیره ایله مجرب کیملر کوندر کار کورمش نازموده کوندرمه خطاب عامدر * جوانا اگر چه قوی
بال و پیل تن باشد * بجنك دشمنش از هول بکسلد پیوند * قوی بال وصف ترکیبیدر قوی حال
معنایه در زیرا بال بونده حال و بوی و بوس معنایه اولمغه محملدر (قول اولمغه ممکندر بازو
معنایه) (اما مهابت معنایه نه عربی و نه فارسی لغتدره وار) (پیل تن وصف ترکیبیدر فیل جنه لی
دیمکدر عظم جسمدن عبارتدر) (باحرف ظرف) (جنك دشمن لامیه دروشین جوانه راجعدر) (هول
هائك فحیله خوف معنایه در) (باحرف تأکید) (کسلد کاف عجمک ضمیله و کسریله وسین
ولامك فحیله فعل مضارع مفرد غائبدر) (کسلیدنن لازم و متعدی کلور) (بونده متعدیدر
(کسیختن دن اخذ ایدوب لازمدر دین ایکی قولنده بله خطا ایش) (تکیم تحقیق معنادن معلوم
اولیسدر) (پیوند بونده اته آورد قلمری پیونددر کوسك معنایه) (رومده اوزدی کوسکی دید کلری
کبی قچمقی مقامنده) (انلرده بکسیخت پیوند) (وبکسلد پیوند دیرلر) (پس بونده پیوندی بند
معنایه اخذ ایدوب اکلله شرح ایلین زیاده فاسد شرح انلش زیرا انلرا کی بند ایلله تعبیر ایدرلر

ردان سید علی و سروری

رد سروری و شعی

رد سروری

(مثلاً بندگان دیرلر بر مقلده اولان بو غملره (پیوند انکشان دیمزلر (سائر اعضاده ده تعمیر بویه در (محصول بیت) جوان اگر چه قوی حالی و بویلی بوسنلی و محکم قولی و قنالی اولور و فیل کوده لی و جسمانی یعنی مجسم و عظیم جسدی اولور دشمن جنگنده اول جوان قور قودن اوزر کوستکی یعنی فرار ایدر چار (مصراع ثانی) که ترکیبه معناسنی دشمن جنگنده انک قور قودن اوز یلور ای دین معنائک بلن اوزمش الله رحمت ایاپه (بمجموع بیتک معناسنی جوان اگر چه مهاپه لو و قوتلو دشمن ابری کوده لواوله اول کیمسه دشمن جنگیدن خوفندن پیوندی قرار اکر ایاغنده پیوند اولسه دین عجب او یور کنی سو یلدی بومعنائی غنی الله عنه * نبرد پیش مصاف آزموده معلومت * چنان که مسئله شرع پیش دانشمند * نه دنونک و بانک قنقدلر بلور انک سکونیه جنگ دیمکدر صواش معناسنه مبتدادر (پیش مصاف از موده تقدیری پیش مر دم مصاف آزموده در (مصاف میم ضمیمه نبرد له مراد قدر (مصاف از موده جنگ صنامش یعنی جنگه کرمش و جیمش دیمکدر مجرب حروب معناسنه (معلومت خبر مبتدادر (مسئله شرع و پیش دانشمند لامیه در (محصول بیت) جنگ صنامش کتنده جنگ یعنی صواش کورمش و صواشه کرمش و جیمش کیمسه کتنده حرب و کتنده معلومدر شویله که مسئله شرع دانشمند کتنده معلومدر یعنی اهله هر نسنه اساندر * حکایت توانکرزاده رادیدم بر سر کور پدرش نسنه و بادرویش یچه منظره در پیوسته که صندوق تربت پدرم سنکینست و کبابه رنگین و فرش رخام انداخته و خشت فیروزه در و ساخته بکور پدرت چه ماند خشتی و فراهم آورده و شتی دو خاک بران پاشیده درویش سر این بشنید و گفت خاموش که ناپدرت زیر این سنک کران بر خود بچینیده باشد پدرم بهشت رسیده باشد در خبرست (موت الفقراء راحة * توانکرزاده (همزه سی وحدت ایچوند ردین باوه سواش (بلکه یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل در (راادات مفعول (کور کاف بحکم ضمیمه قبردر (سر کور لامیه قبر اوجی دیمکدر (پدره اضافت ینه لامیه در (شین توانکرزاده راجعدر (با حرف مصاحبت (درویش یچه درویش یاور یسی (یعنی او غلجی (یچه با حرف وحدت و همزه حرف توسل (یچه یرینه زاده یازانلر صحیح نسخه له مخالف یازانلر (در حرف نأکید (پیوسته او اشد در مش یعنی ایصال ایش (که حرف بیان (صندوق صادق ضمیمه فصیحدر مراد قبر اوزره یلدنلری صندوقدر (ترتبه ورتک پدره (و پدرک پیم متکلمه اضافنلری لامیه در (سنکینست عبارتتی همزه بختابه ابله یازانلر املا دن اکاه دکلر ایش (یا حرف نسبت (نون حرف نأکیددر سنکه منسوب یعنی طاشندر (کبابه رنگین بیانیه (مراد قبر طاشلر ینه یازانلر نسنه در (فرش رخام بیانیه (رخام رانک ضمیمه مر مره دیرلر (خشت کر پیچ (پیروزیه اضافتی بیانیه (در حرف ظرف (اوضمیری (رخامه راجعدر مراد بودر که قبر ینک مر مره فیروزه ابله مر صعدر (وساخته بو که قرینه در (لیکن خشت عبارتده مسامحه ایشدر زیر فیروزه خرده اولور (خشت اولق مرتبه سده ایری اولماز (بعض نسخه ده در و ساخته یرینه (درو برده واقعه رینه مراد ترصیعدر (با حرف صله (کور پدرت لامیه (ماند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیه کور پدره راجع ضمیر در بکزر دیمکدر (مانیدندن مشتق (مانستندن دینلر سهوا ایشلر (چه مانداستفهام انکار یدر (یعنی بکزر دیمکدر (خشتی یا حرف وحدت (فراهم آورده بر بره کتوراش (مشتی (یا حرف وحدت (برو یعنی خشتک اوزر ینه (پاشیده اسم مفعولدر صاچاش معناسنه (درویش زاده یعنی درویش یچه (خاموش فعل امر مفرد مخاطب ایشم دیمکدر (که حرف تهلیل (زیر این سنک کران لامیه و بیانیه در (کران اغر معناسنه در (با حرف نأکید جتیده اسم مفعولدر در غمش معناسنه (موت لفظا مر فوع مبتدا

رد سروری

رد شمی

فیروزه معرب پیروزه در

لاطابع

رد شمی

رد ابن سید علی و سروری

رد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری

(فقر یا اضافتی مصدرک فاعله اضافه افتد (راحة لفظاً مرفوع خبر مبتدأ (محصل ترکیب)
 بر توانگر زاده یعنی بر اکابر زاده کوردم که باباسنک قبری او جنده او تورمش و بر درویش زاده ایله
 مناظره اولاشد رمش یعنی بحث ایدر که بنم بابامک قبری صندوق طاشدند و او زنده رنگین
 و ملون خط یازمشدر یعنی تاریخ وفاتی و غیره سنه سی اتون صوبله یازمشدر بلکه عادت
 بوبله در و اطرافنده هر مرفرش دوشمنش یعنی هجاً طاشلری و الواح قبر پیروزه ایله هر صدر
 سنک باباک قبرینه نه بکزر یعنی بکزر مز برایکی کر بیج بریره کنورلش یعنی برایکی کر بیج چاتلش
 و برایکی آوچ طپراق اوستنه صاحبش یعنی برایکی آوچ طپراق اوستنه دوککش درویش
 بچه بوسه سوزینی ایشندی و دیدی اېسم اول که تاسنک باباک بو آغر طاشک التنده کندی
 کشیدنه قدماش اوله بنم بابام جسته واصل اولمش اولور ز بر حدیث شریفده یورور که
 فقرا نك اولومی راحت و حضور در ز برارنسته لری یوقدر که انک حسمرتیله کئیده لر
 * بیت * خر که کتر نهند بروی بار * بره آسوده ترکند رفتار * که حرف رابط صفت (وی
 ضمیری خره راجعدر (باریوک (باحرف ظرف) (ره رانک فتحیله راهدن مخفندر (اسوده
 دیکنمش دیمکدر راحت معنانه (ترادات تفضیلدر اسوده رک دیمکدر یعنی حضور لیرک و راحت لیرک
 (رفتار یوریش دیمکدر (خر مبتدا (ومصراع ثانی خبری (محصل بیت) خر که اوز زینسه
 یوکی ازرق قویار یعنی یوکی که ازرق وینی رک اوله بولده اسود رک رفتار ایدر یعنی یینی رک
 یورر حاصلی یوکی خفیف اولمغله کندی چوبکرک یورر * قطعه * مرد درویش که بارستم فاقه
 کشید * بدر مرک همانا که سبکبار اید * مرد درویش بیانیه (که حرف رابط صفت) (بارستم فاقه
 لامیه و بیانیه در فقر ظلمی یوکی دیمکدر (باحرف صمله) (در مرک لامیه در مجازا) (همانا کانه
 معنانه بکزر دیمکدر (که حرف بیان (سبکبار وصف ترکیبی اقسامند در یینی یوکی دیمکدر
 زیرا سبک یینی دیمکدر (وبار یوکردر) (محصل بیت) مرد درویش که فقر جوری و جفا سی یوکنی
 دنیاده چکندی یعنی دنیاده فقر آتشته یاندی و یافلدی بکزر که موت قیوسنه یینی یوکی کله حاصلی
 دنیاده متوغل دکلدر که حساب و عذاب یوکارینی چکوپ کتوره تکه شاعر پیورمشدر (مصراع
 یا نفعه اودون هر کشتی بوندن ایلدرل * و آنکه در نعمت و در راحت و آسایش زیست * مردنش
 زین همه شک نیست که دشوار اید (محصل بیت) اما اول کیمسه که نعمت و راحت و آسایشده
 دیرلدی و بکندی اول کیمسه نك اولسی بونلرک جمیعندن یعنی نعمت و راحت و آسایشدن شک
 یوقدر که مشکل کلور زرا اوتنه سنک حالی معلوم دکلدر حاصلی موت الفقراء راحة * بهمه حال اسیری
 که زبندی برهد * بهترش دان زامیری که گرفتار اید * اسیری یا حرف وحدت (که حرف رابط
 صفت) بندی یا سیده حرف وحدت در نسبت دین خطاسو یاش (برهد فعل مضارع مفرد غائبدر
 (رهیدندن قوربتیله دیمکدر مضارعدر هانیدن دین خطا یاش (بهترش شین اسیره راجعدر
 (امیری یا سی حرف وحدت) (گرفتار مبتلا دیمکدر) (محصل بیت) جمع احوالده براسیر که بر بنددن
 خلاص بولوب قوربتیله ائی سن بکرک بیل بر بکدن که بر بنده گرفتار و مبتلا اوله حاصلی محبوس
 بکدن حبسدن خلاص بولمش بنده بکرکدر * حکایت * بزرگی راپرسیدم از معنای این حدیث که
 (اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک) گفت بحکم آن که هر آن دوشمنکه باوی احسان کنی دوست
 گردد مگر نفس که چندان که مدارایش کنی مخالفت زیادت کند * اعدی اسم تفضیلدر اعدا بوندن
 تجاوز معنانه اظلمدیمکدر (عدو فاعلر فاعل معنانه صدیقه مقابل انده مذ کرو مؤنث برابدر
 اسم جنسدر جمع مقامده زیرا اسم تفضیل تعدد اقتضا ایدن شیئه مضاف اولور معرفه اولد فاعله
 (اعدی تقدیر مرفوع مبتدا) (وعدوک مضاف الیه نفسک لفظاً مرفوع خبر مبتدأ مراد نفس ارکه ماد

درس روزی
 ردشعی

(التي اسم موصول مفرد مؤنث محلا مرفوع صفت نفندر) (بين مقدر ثبت ويا كانت فعلانه متعلق
مضاف اولشدر جنبك يه كه جنبك تنه سیدر حالت جرده) (وجهه ظرفیه نك اعرابدن
محلی یوق صله سیدر اسم موصولك) (كفت بزرگ دیدی) (بحکم آن كه اول سبيله كه) (محصول تركيب)
حضرت شیخ پیورر پراولویه بو حیدك معانندن سؤال ایلدم كه سنك دشملریكك دشملری
وظالمركی نفسك درر كه ایکی بهلوك بیننده در (یعنی دایمسانكله اولوب وسندن بر نفس منفك اولمیان
نفس امار كدر دیدی اول سبيله اعدای عدوكدر كه هر آن اول دشمنه كه احسان ایلرسین سكا
دوست اولور) (الانفس بویه دكل بلکه هر نقدر كه مدار اور فقی اكه زیاده ایدرسین اول سكا مخالفی
زیاده ایدر * قطعه * فرشته خوی شود آدمی بكم خوردن * وكر خوری چو بهایم بیوفتی
چو جاد * فرشته خوی وصف تركیدر ملك خویلی وعادتی دیمكدر) (باحرف مصاحبت
(كم بونده از معناسنه در) (خوردن مصدر در اكل معناسنه قلت اكله دیمكدر) (بهایم همیه نك
جهیدر چارپا حیوانات معناسنه در) (باحرف تأکید) (بیوفتی اصلی اوفتیدر بامقارنیه هرنه بیه
قلب اولشدر تنكه سابقا بیان اولشدر فعل مضارع مفرد مخاطب در) (اوفتیدن دوشرسین
دیمكدر) (اوفتادیدن دین خطایلمش) (جاد جيك فحیله ازدیاد اوزره اولمیان اشیاده مستعملدر
یعنی یومیان وآرمیان اشیاده) (محصول بیت) آدمی قلت اكله فرشته خویلی اولور) (یعنی خلوق
وملائم اولور وعبادت وطاعته چاك اولور غایبن مخاطبه التفات ایدوب پیورر واکر حیوانات کبی
چوق برسك جاد کبی بقلوب دوشرسین نه عبادته مالک اولور سین ونه طاعته) (حاصلی قلت اكل
وشرب انسانی ملکیت صفتلر بنه ابصال ایدر وکثرت حیوانیت * مراد هر كه برآری مطیع
امر توشد * خلاف نفس كه كردن كشد چویافت مراد * (مراد هر كه بیانیه) (مراد مفعول برآری در
(هر كه اصلنده هر كس كه در كه حذف وایصال طریقله كه حرف ایکن اسم اولدی) (برحرف تأکید
(اری فعل مضارع مفرد مخاطب در) (اریدندن كه مخفدر اوریدندن) (مطیع امر اسم فاعلك
مفعولنه اضافتیدر) (وتویه اضافت لامیدر) (خلاف نفس مصدرك فاعله ویا مفعولنه اضافتیدر
(كه حرف بیان) (کردن كشد بیون چكر) (یعنی سرکشاك وعناد ایدر) (محصول بیت) هر کیمه نك
كه مراد بی حاصل ایلده سین سنك امر بیه مطیع اولور اما نفس ظالم بونك خلافتجه در كه كردن كشد
ومعاند اولور چونكه مراد بی بولدی (یعنی هر نقدر كه رعایت ایلسك مطیع فرمانك اولماز
(بلکه طغیانی زیاده اولور) (منه سنده خلاف نفسه مضاف دكلدر دین عجب كچ طبع ایش
* جدال سعدی بامدی در بیان توانگری و درویشی * یکی در صورت دوریشان نه بر سیرت ایشان
در محفلی * محفلی نك ماقبله وما بعدنه) (دیدم عبارتتی زیاده ایدنلر زائد ایلنلر * نشسته وشنعتی
در پیوسته ودفتر شکایت باز کرده و ذم توانگران آغاز سخن بدینجار سائیده كه درویشانرا دست
قدرت بسته است و توانگران را پای ارادت شکسته * محفل مجلس) (وباحرف وحدت) (شعت
رسوایی) (وباحرف تنکیر حرف وحدت دین اصابت ایلامش) (در حرف تأکید) (پیوسته ماضیدن
قسم مفرد غائب اولاشدر مش یعنی مجلسه اضافت ایلمش حاصلی شیع وفضیح کلمات ایلکه
باشلمش) (پس دخی برشته اولاشمش دین خیلی شعت ایلمش) (آغازدن صکره بر کرده مقدر در
(محصول ترکیب) بریمی درویشلر صورتده اما انلرک اخلاق وسیرتده دكل بر مجلسده اونور مش
واونور دینی مجلسه شاعت وفضاحت ابصال ایلمش یعنی فیح سوزلر سو بلکه باشلمش وشکایت
دفتر بی اجش یعنی شکایت باشلمش واغنیایی ذم ایلکه آغاز ایلمش سوزی بومر تبسه یه
ايرشدر مشكه فقرانك و درویشانك دست قدرتی بغلیدر یعنی برانسته به مالک وقادر دكلدر در
واغنیانك ارادت ایاغی شکسته در یعنی درویشلره ارادت ومحبتر ی بوقدر حاصلی فقرا یه محبت

ردسروری

ردشعی

ردشراح جیما

ردشعی

ردشعی

اوزره دكللردر شكسته دن صكره براست مقدردر * بيت * كرميان را بدست اندردرم
 نيست * درم داران عالم را كرم نيست * كرميان را ادا ت تخصيص (بدست اندر يعني اندر دست
) اندر بانك معنای ظرفيتي ناكيد ايدر (درم دار وصف تركيبدر مالدار معناه والف ونون ادا ت
 جعفر (عالمه اضافتي لاميه در (و راحرف تخصيص (محصول بيت) كرميلرك النده درم بوق
 يعني كرم طبع اولنلرك سرمايه كرمي بوق يعني اقچه به مالك دكللرو عالم درم دارلرك كرمي * ق
 يعني ماله مالك اولنلرك طبع كرمي بوق حاصلی كرميلرك مالي بوق مالدارلرك كرمي بوق * مر اك
 پرورده نعمت بزرگام اين سخن ناپسند آمد كتم اي بار توانكر ان دخل مسكينانند ذخيره كوشه
 نشينان ومقصد زياران وكهف مسافران ومتمحل باران از بهر راحت ديكران دست تناول بطعام
 آنكه برند كه متعلقان وزيرستان بخورند وفضله مكارم ايشان بارامل وپيران واقارب وجيران
 رسیده * مر ابكاديمكدر (را ادا ت) (مفعول) كه حرف رابط صفت (پرورده نعمت بزرگان لاميدردر
 اولورلرك نعمتي پرورده سي يعني بسلمشي (ميم ضمير متكلم) ناپسندنا مفعول بعض نشخده ده سخت آمد
 ديمش (توان كران مبتدا) (دخل مسكينان لاميه وخبر مبتدا) (دخل كشينك خارجدن ملكنه
 داخل نشنه در اقچه وغيري نشنه) (ذخيره كوشه نشينان لاميه در دخله مطوف) (ذخيره از قدر
) (مقصد زياران لاميه در) (مقصد اسم مكاندر ضرب بآندن) (زاران زارك جعفر زيارت ايد يي
 مناسبه) (كهف مسافران لاميه كهف مغاره در بونده ملجاء مر اددر صغنا جق بردي كدر) (تمحل
 بار كران لاميه وبنائيه در) (بار كران آغريوك ديمكدر) (بهر راحت ديكران لاميه دردر غير بلرك
 را حتمچون ديمكدر) (دست تناول لاميه در مجازا طعام ييك ايچونال اوزانمق) (بطعام با حرف
 صله) (آنكه كاف عجميله آنكاهدن مخففدر اول وقت ديمكدر) (برند بانك ورنك فتحدر ليله فعل مضارع
 جعم غايدرا بلدرلر يعني صونارلر) (كه حرف بيان) (زير دست رانك سكونيله وصف تركبي اقسامنددر
 ال النده اولنلر قول كبي وخدمتكار كيار) (الف ونون ادا ت جعفر) (فضله مكارم ايشان
 لاميه دردر) (فضله زياده ارتق مناسبه) (مكارم مساجد كبي متها جوع وزني اوزره درمقردی
 مكرمت كلورايكي ييك قحقي ورنك ضميله ايلك ديمكدر كرم واحسان مناسبه انلرك نعمتك فضله سي
 ديمكدر) (باحرف صله) (ارامل ارملك وارمله نك جعفر زوجه سي اولان يعني وفات ايدن اره
 ارمل ديرلر وزوجي وفات ايدن زنه ارمله) (اقارب متها ي جوعدن اكابر كيبدر يقين اولان خصم
) (اقارب جمع اقربا واقربا جمع قريب دين احوال جوعی قياسي ظن ايلش) (جيران جمع
 جاردر قو كشيبلر ديمكدر) (بعض شارح گلستانك نيچه لغتبريني كاه فارسي عبارتيله شرح ايلره كاه
 تركي) (غراب بونده در كه غير نيك تركيله وفارسيله شرح ايلديكده دخل ايدر) (محصول تركيب) بكا كه
 اولورلرك نعمتي پرورده سيم بو كيمسه نك سوزي نامقبول كلدي يعني سوزيني بكنمديم اي بار
 اغنيامسا كينك معني يعني كلوريدرو كوشه نشين اولان فقرانك ذخيره بلدر و زيار بيلرك مقصد ايدر
 يعني زائر انلرك انعام واحسانه قصد ايدوب وارلر ومسافرلرك صغنا جق وقونجق يرلر
 حاصلی مسافر خانه بلدر وغير بلرك را حتمچون آغريوك متمحللردر يعني فقر او مساكين حضور
 وصفا سورمك ايچون زجت اختيار ايدرلر الارين طعامه اولوقت صونارلر كه متعلقلري واللري
 النده اولان قوللري وخدمتكارلري ييك بيدلر وانلرك نعمتك فضله سي يعني زياده سي طول
 عورتلره وپيرلره وخصملره وقو كسوله ابرشمش اوله حاصلی بونلرك جبعنه طعاملري واصل
) (اول نيجه كندبلري طعامه ال صوغازلر * نظم * توانكر از اوقفت و نذر ومهماني * زكات
 وفطره واعتاق وهدی وقربانی * توانكر از ا حرف تخصيص (نذر آدق مناسبه در يعني
 ر كيمسه برنسته بي فقرايه ويا اميرلره ويا علمايه ادار) (مهماني يا حرف مصدر قونقق ديمكدر

ردشحي

رد سروري

(فطره رمضان پیرامنده فقرایه و بردگاری بغدادی و سائر نسته) (اعتناق افعال باندن مصدر در قول ازاد ایلک) (هدی هتک فقیله و دالک سکونیه حرم شریفه اهدی اولنان طوار در قیون و صغر و دوه کبی نسته) (قربانی یا حرف نسبت قربانه لایق طوار هر نه ایسه) (محصول بیت) اغنیایک و قنی و نذری و قونقلخی و زکاتی و فطره سی و قول و جاریه ازاد ایله سی و هدبی و قربانی وار یعنی مذکور لک جمیعته مالکدر (معلوم اوله که مصراع اول سکتله او قونور بونظمه رباعی دیدنلر زیاده خطا ایلدیلر * توکی بدوات ایشان رسمی که نتوانی * جز این دور کمت وان هم بصد پریشانی * کی وقتدن سوء الدراستفهام انکاری طریقله جن دیمکدر) (با حرف صله) (دوات ایشان لامیه انلرک دولته دیمکدر) (رسی فعل مضارع مفرد مخاطب یا یریشرسین دیمکدر) (که حرف تعلیل) (نتوانی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب قادر دکل سین دیمکدر) (دور کمت اقل صلاتدن کایتدر زبرا نماز یکی رکعتدن اکسک اول ز) (پریشانی یا حرف مصدر) (محصول بیت) سن اغنیایک بوقدر خیر ایله دولته دین جن واصل او اورسین که قادر دکل سین بوبرایکی رکعت نمازدن غیر یه آئیده یوز پریشانله زبرا فقر و احتیاجله صفای خاطر بولنماز صفای خاطر بولنماز حق صفای صلات بولنماز * اگر قدرت جودست و اگر قوت سجود توانکران راه مصر می شود که مال مزنی دارند و جامه پاک و عرض مصون و دل فارغ و قوت طاعت در لقمه اطیفست و صحت عبادت در کسوه نظیف پیداست که از معده خالی چه قوت آید و از دست تهی چه مروت و از پای بسته چه سیر آید و از شکم کرسته چه خیر * قدرت جود مصدرک مفعولته اضافتیدر سخایه قدرت دیمکدر (قوت سجوده بویه) (که حرف تعلیل) (در مال مزنی کی بیاید مزنی اسم مفعول و در تعلیل باندن زکاتی چه قش مال مطهر معناسته) (عرض مصون بیایه مصون اسم مفعول و در صان یصون دن یعنی نصر بایک اجوف و او یسنندن) (قوت طاعت مصدرک مفعولته اضافتیدر و مبتدا) (در حرف ظرف) (لحمه لطیف بیایه و خبر مبتدا در صحت عبادت مصدرک فاعله اضافه اضافتیدر و مبتدا) (در حرف ظرف) (کسوه نظیف بیایه و خبر مبتدا در پیداست مبتدا) (مخدوفه خبر در تقدیری این معنی و یا این حال پیداست) (که حرف بیان) (معده خالی بیایه معده میک قحقی و عینک کسریله و میک کسری و عینک سکونیه انسانی شردن یرینه در حیوانده شکم) (کرسته بیایه در بعض نسخه ده شکم یرینه دست و اقدردر بوقدر چه اضافت لامیه او اوجا ک اندن دیمکدر) (محصول ترکیب) اگر سخایه قدرت و اگر سجوده یعنی عبادته قوت اغنیایه فقرادن یک میسر او او زبرا مال مزنی کاری وار یعنی زکاتن و یریکله مالری پاک و طاهر در و لباسری پاک و عرضری جردن و فسق و فجور دن مصون و محفوظدر و کوکلمری نشویش نان و جامه دن فارغ و قوت طاعت لقمه لطیفده در و صحت عبادت کسوه نظیف و طاهرده در معلوم و ظاهر در که معده خالی بدن نه قوت یعنی معده خالی اولیحق عبادت و طاعته مجال قالماس و بوش الدن نه مروت کلور و بغلو ایقندن نه سیر کلور یعنی وجه معاشله مقید اولان کیمسه سیره کیده مز زبرا انکله مقیدر و اچ فرندن و یا اچ کیمسه ک اندن نه خبر کلور (جیمه بونلر معده خالی به معطوفدر استفهام انکاری طریقله حاصلی هب بونلر ظاهر و هویدادر صحت عبادتی مبتدا و پیداست اعظی خبر طو قوت معنای عبادت صحتی پاک ایسده ظاهر در دین عجب ناپاک سونباش * قطعه * شب پرا کیده خبر بدان که پدید * نبود و جود یا مدادانش * شب ظرف زمان (خسب فعل مضارع مفرد غائب خسبیدنکه مشترکدر یاتق و او یومق یسنده) (پرا کیده با و کاف عجمک فقیله طغی دیمکدر پریشان معناسته پره آئیده دیرلر (آن که ان کس که تقدیرنده در شبکه مکرر ذکر اولدی) (پدید با عجمک فقیله او قور عجم امار و میله عربک

رد شرح جیمه

رد شعی

مصراع ثانی به مر هوندرا آشکاره (نبود فعل نفی مستقبل اولیه دیمکدر) (وجه بامداد لامیه وجه
 بونده خرج معنایسته در) (بامدادان و بامداد ایرته دیمکدر) (شین مصراع اولده کیه راجع در
 (محصول بیت) کیجه پریشان و بی حضور باتور و اوپور اول کیمسه که انک آشکاره اولیه ایرته
 خرجاخی یعنی ایرته خرجنه جنی اولیان کیمسه کیجه تشویشدن نه بته بیلور ونه اوپویه * مور کرد
 آورد بتابستان * تا فراغت بود زمستانش * مور مبتدا (کرد آورد کاف عجمک کسر بله بونده
 جمع معنایسته در) (آورد فعل مضارع مفرد غائب اکسینک ترکیبندن جمع ایلر معنای چیقرخبر
 مبتدا در) (با حرف ظرف) (تابستان یا زمستانه مستعملدر اصانده تاب حرارت واسیحق
 معنایسته در) (وستان مدخولک اکثر افاده ایدر کستان و بهارستان و نکارستان کبی پس اصل معنای
 اسبک دیمکدر اسماء منقوله دندر) (تا حرف تعلیل) (فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره) (زمستان
 قیش فصله دیرل) (تابستان یا فصله دید کلری کبی) (اصانده زم زانک فحیله صوغه دیرل) (وستان
 ینه سابق کیدر پس اصل معنای صوفلق دیمکدر) (زمستان فراغت ظرف زمانیدر در زمستان
 تقدیرنده) (شین معناده فراغته مقید در) (محصول بیت) قرنجه یازین اوازمی جمع ایدر تاکیم
 قیشک فراغتی اوله یعنی آسوده حال اولوب حضور ایلله * فراغت با فاقه نبود وجه بیت در تنک

دستی صورت نبندد یکی تجربه عشا بسته و دیگری منتظر عشانسته هر کز این بدان کی ماند *
 فراغت مصدر در دلالت وزنی اوزره بونده مبتدا در) (با حرف مصاحبت نبودنده متعلق) (فاقه
 فقر) (نبود فعل نفی مستقبل مفرد غائب خبر مبتدا حاصل اولماز یعنی جمع اولماز) (جمعیت مبتدا
 یعنی جمعیت خاطر) (در حرف ظرف) (تنک دست وصف ترکیبدر) (یا حرف مصدر) (نبندد
 خبر مبتدا در) (صورت مقدم مفعولی) (تحرمة تفعیل بایندن مصدر در بیه مصدر حذف اولوب
 بدانه تا ویرلشدربانک وجودیله تایی جمع ایدر غایب با بوقاعده دن آکا دکلمرایمش) (عشایه کسر عینله
 اضافتی لامیه در) (تحرمة تکبیرة الافتتاح وعشا بونده اخشام نمازیدر) (منتظر عشا اسم فاعلک
 مفعولیه اضافتیدر) (عشایک فحیله اخشام طعامی) (این یعنی منتظر عشا) (با حرف صله
 آن یعنی صاحب تحرمة) (ماند فعل مضارع مفرد غائب بکرز دیمکدر) (محصول ترکیب) فراغت
 فقره متصل اولز یعنی فقر ایلله حاصل و جامع اولز وجهیت خاطر ال طاراعده صورت بغلز
 یعنی ایکسی بریده جمع اولز برسی تکبیرة الافتتاح ال بغلش یعنی شروع ایلش و بری عشا
 منتظر اوتورمش یعنی اخشام طعامی نه یردن پیدا اولور دیوهر جانه متوجه اوتورمش حاصلی
 غنی فراغت قلب ایلله عبادت و طاعته شروع ایلش اوله و فقیر نمازه شروع ایلوب اخشام یعنی نه
 یردن کلور دیو منتظر اولش اوله هیچ بوقه بر اول غنی به بکر می استغفام انکاریدر یعنی بکر من
 * بیت * خداوند روزی بحق مشغول * پراکنده روزی پراکنده دل * خداوند روزی لامیه
 صاحب رزق دیمکدر مبتدا (بحق مشغول متعلقدر) (که خبر مبتدا در) (و اسم فاعل در افتعال بایندن
 پراکنده مبتدا طامغی دیمکدر) (روزی فاعلی) (پراکنده دل خبر مبتدا) (و دل فاعلی) (محصول بیت)
 رزق صاحب اولان غنی حقه عبادت و طاعت صفای قلب ایلله و فراغت خاطر ایلله مشغولدر اما
 رزق پریشان و پراکنده اولان فقیرنه عبادتی عبادت ونه طاعتی طاعت اولور زیرا پراکنده دل
 و پریشان خاطر اولغله صحت عبادت بولمن * پس عبادت اینان محل قبول نزدیکترست که جمعد
 و حاضر نه پریشان و پراکنده خاطر که اسباب معیشت ساخته و باوراد و عبادت پرداخته عرب
 کوید (اعوذ بالله من الفقر الکب و محجورة من لا احب و در خبرست) (الفقر سواد الوجه فی الدارین
 کف نه نینده که پیغمبر علیه الصلوة والسلام کفت) (الفقر فخری) (کفتم خاموش که اشارت خواجه
 عالم فقر طائفه ایست که مردان میدان رضاند و تسلیم تیر قضا نه اینان که خرقه ابر پوشند و لقمه

زبان سید علی و سهریزی

ادرا فر شدند * پس بونده شرط مخذوفك جوابته داخل اولان فامعناسته در (عبادت ايمان
مصدر ك فاعله اضافه افتيدرا غنياه اشارت در (بمحل قبول با حرف صله (نزديكتره متعلقه در و اضافه
بيانته (عبادت مبتدا (و نزديكتر خبری (كه حرف تعليل (جمعند يعني اغنيا جعي انكرا اسناد مجازا در
قبلي مجموع اولوب پریشان اولمديغچون (كه حرف تعليل (اسباب معيشه لاميد و مبتدا (ساخته
خبری ماضيدن قسمدر وفا علی اغنيادر پس اسم مفعول دين معلومدر كه اسم مفعول معناسنی
ملاحظه ايلان ايمش (باوراد عبادت با حرف صله پرداخته متعلق و اضافه بيانته (پرداخته
ماضيدن قسم مفر دغائب فاعلي بنه اغنيادر (بو كاده اسم مفعول ديوب محله غير مناسب نيجه دورلی
معنار و یرن محب غافل وجود شريف ايمش طيب الله تراه (پرداخته بونده مشتعل معناسنه در (فقر
معروف (مكب اسم فاعلدر افعال بابك مضاعفدن لغت عربده نادر كلن افعالندرك ثلاثی
منعدي و فاعلي لازم كلور (كيتنه فاكب دير لفلاني يوزی اوزره دوشردم اولده دوشدی ديمكدر
بوتقدیر اوزره مكب اولان فقير در ليكن بونده فقره اسناد اوانی مجازا بصورتده مبالغه وار كه اكباب
فقير فقر ده بر مر تبديه واردی كه اكباب كنديدن غيری صفتنه كه فقر در اكابيله عارض اولدی (يعني
كنديدن غيری فقری ييله يوزی اوزره دوشدی و جائزدر كه اكباب ملازمت معناسنه اوله (يعني فقر
ملازم و مداومدن الله صغورم ديك اوله واكل وجه (بجاورت مفاعله باندن مصدر در جوار كي
كه مصدر ثانیسيدر (پس بجاورت جواردن مشتقل ديك همان مصدر مصدر دن مشتقل ديمكدر
بوايسه كلام لغو در قندير (منه اضافتی مصدر ك معنونه اضافتيدن من اسم موصولدر الذي
معناسنه (لا احب اصلي لا احبه در (سجی رعایت ايلك ايچون ضمير مفعول حذف اولندی (لا احب
فعل في استقبال نفس متكلم و حده در جمله فعليه اعراب دن محلي يوق صله سيدن اسم موصولك
(الفقر لفظ امر فوع مبتدا (سواد الوجه لفظ امر فوع خبری (سواد مصدر در قرالقي معناسنه
بونك ثلاثيه فعلی مستعمل دكلدر (بلكه افعاله و افعاله مستعملدر سائر الوانكده حالی بويله در
(پس (سواد الوجه يوز قرالقي ديمكدر (في الدارين جار مجرور ييله سواده متعلقدر (نشیده
همزه سنی خطاب ايچون طوتان قابل خطاب دكل ايمش (الفقر فخري جمله اسميه (بونده كفك
مقول قولی واقع اولمش (الفقر مبتدا (فخري جار مجرور ييله تقدیر امر فوع خبری يا ضمير متكلمدر
(خاموش فعل امر مفر د مخاطب (خاموشيدندن (كه حرف تعليل (اشارت خواجه مصدر ك فاعله
اضافتيدر (وعاله اضافه لاميه در (با حرف صله (فقر طاعنه لاميه (و با حرف وحدت (و همزه
حرف توسل همزی حرف وحدت طوتان اسكي ضلالتی اوزره يوريمش (كه حرف رابط صفت
(مردان میدان رضا لاميه و بيانته در (انداستك جعيدر (تسليم مر دانه معطوفدر ميدانه عطف
ايدن خطا ايلش و رضايه عطف ايلين خط عشوی ايلش شويكه هيچ ملاحظه ممالك دكل ايمش
(تسليم تيره اضافتی مصدر ك معنونه در (وتترك قضايه بيانته بعض نسخده سپر تير قضا واقعدر يعني
تسليم پرينه سپر واقع اولمش قضا دن صكره براند مقدر در (نه حرف نفی (فقر اينان لاميه و فقر طاعنه دن
منقيدر (كه حرف رابط صفت (خرقة ابرار لاميه (و پوشندك مقدم مفعوليدر (ابرار رك و ابارك
جعيدر ايلدر ديمكدر (پوشند فعل مضارع جمع غائبدر (نعمه ادر لاميه ادر اروظيفه ديمكدر فروشندك
مقدم مفعوليدر (فروشند فعل مضارع جمع غائبدر (فروشيدندن فروختن دن ذينكرا خطا سويلش
(محصول تركيب) و قناكيم اغنيالك احوالی مذكور كي اولديسه بونك عبادتی محل قبوله يقينقدر
فقر اعبادتندن زير جمع و حاضر لذر يعني تشويش و غصه لری يوقدر پریشان و پراكنده خاطر
دكلدر يعني جمعيت خاطر و صفای قلبه مالكر در زير اسباب مشتلرين دوز مشلر و اوراد و عبادته
مشغل لدر يعني اغيار دن فارغ اولوب عبادته مشغل لدر عرب ديز كه الله التجا لدرين يوزی اوزره

رد سر و روی

رد سر و روی

رد ابن سيد علي و سر و روی

رد شعی

رد شعی

رد ابن سيد علي

رد ابن سيد علي و سر و روی

وزی

دوشن فقردن یعنی شول فقردن که صاحبی ائک شدت وز حشدن یوزی اوزره دوشر یعنی خور
 وحقیر اولور دخی اللهه التجا ایدرین سو مدبکیم کیمسه نك قو کوشولغندن وحديث شریفده وارد
 اولمشدر که فقرا یکی عالمده یوز قر العیدر دز ویش بدن بوسوزلی ایشد نجه دیدی ایشتامش مسنکه
 پیغمبر علیه الصلوٰه والسلام دیدی فقر بنم فخر مدر که فقری کندی ذات شریفنه اضافت ایلدی
 بن دیدم ايسم که خواجه عالمک الفقر فخری بیور دیخی بر طائفه نك فقرینه اشارتدر که رضا
 میدانک ارلیدر یعنی قضایه رضا کتورن مر دلره وقضا و قدر تیرینه تسلیم و سپر اولان درویشلره
 اشارتدر بو طائفه نك فقرینه اشارت دکدر که ابولک و اوولک خرقه سنی کیرلر و وظیفه لقمه لرین
 دنیا به طمعلرندن صابر حاصلی دنیا به کمال حرص لرندن بیوب صرلر * رباعی * ای طبل بلند بانک
 در باطن هیچ * بی توشه چه تدبیر کنی وقت بسیج * ای حرف ندا (طبل مجازا منادی) (بلند بانکه
 اضافتی بیانیه بونده طبلدن مراد کندی مدح ایلده تصلف ایلین کیمسه در امانتده طاوله دیرلر
 (بلند بانک وصف ترکیدر یو کسک آوازی دیمکدر) (بو نك در باطنه اضافتی بیانیه در) (در باطنی
 ماقبلنه عطف ایدلر صحیح نسخله مخالف ایشلر) (بانکدن صکره که حرفی ایراد ایدوب و باطنی
 هیچمه مضاف قیلوب معناسنی ای بلند آوازی طبل که باطنکه هیچ معرفت و فضلدن نسنه یوقدر
 دین هم وزنده وهم معناده خطا ایش فاعل (بی توشه از قسز) (وقت بسیج لامیه) (بسیج باوجیم
 بحمله سفر راغنه دیرلر بعضی لریاه عزیزله اوقورلر) (اما جیمک عربی اولسنی تجویز ایلین قافیه
 فندان کاه دکل ایش (محصول بیت) ای بلند آوازی باطنده هیچ نسنه اولمین طبل یا خود ای
 باطنده هیچ نسنه اولمین بلند آوازی طبل توشه سزنه تدبیر ایدر سین آخرت راغن کورمک
 وقتنده یعنی هر کس آخرت اسپان تدارک ایلد کده سن بوزرق وریا یو کله نه تدبیر ایدر سین * روی
 طمع از خلق بیچاره می * تسبیح هزار دانه بردست بسیج * روی طمع لامیدر مجازا (بسیج فعل
 امر مفرد مخاطبدر پیچیدندن بونده دوندر دیمکدر) (ارا کردن محققدر) (مردی یا حرف خطاب
 (تسبیح هزار دانه بیانیه) (ظاهر هزار دانه بیور دیخی ضرورت وزن ایچوندر و الاعاد تا صد دانه
 اولمقدرد) (بردست ال اوزرنده دیمکدر جمع متون) (بردست واقعدر معناده اتی اقتضا ایدر) (بس
 در دست یازان مخالف یازمش) (بسیج فعل نهی مفرد مخاطب دوندرمه دیمکدر یعنی چورمه
 (محصول بیت) خلقدن طمع یوزینی دوندر اگر ارایسک یعنی هیچ کیمسه دن بر نسنه رجا ایلد اگر
 کر چکدن درویش ايسک بیک دانه لی تسبیحی الکه الوب چورمه حاصلی صوفیاق و دز ویشلک تسبیج
 چورمکه اولمز هنر خلقدن طمع یوزین چور یوب هیچ کیمسه دن نسنه امید ایلما مکدر * درویش
 بی معرفت نیار آمد تا فقرش بکفرانجامد که (کاد الفقران بکون کفرا) شاید جز وجود نعمت ره نه
 را پوشیدن یادر استخلاص گرفتاری کوشیدن ابنا ی جنس مارا بمرتبه ایشا که رساند وید علیا
 بید سفلی چه مانده بینی که حق جل و علا در محکم تغزل از نعمت اهل بهشت خبری دهد که
 (اوئک لهم رزق معلوم فوا که وهم مکرمون فی جنات النعیم) نابدانی که مشغول کفاف از دولت عفاف
 محروست و ملک فراغت زیر تکین رزق معلوم * درویش بی معرفت بیانیه (نیار آمد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب ارام ایلر یعنی ساکن اولوب ک طوزمن) (ناحتی معناسنه در) (فقرش ضمیری دز ویش زاجعدر
 بکفر یا حرف مصاحبت) (انجامد آخر اولور) (یعنی فقری کفرله آخر اولور) (ویا فقرای کفرله آخر ایدر
 (یعنی ختم ایدر) (حاصلی فقر آئی کفره ایرشدر) (بس معناسنی فقری کفره ایرشدر دین معنای
 مطابقتسنی سو یلماش) (که حرف تعلیل) (کاد کاد فعلدر افعال مقاربه دن) (الفقر لفظا مرفوع اسمی
 (ان بکون کفرانا ویل مفرد خبری) (یا حرف مصاحبت) (وجود نعمت لامیه) (برهنه بانک قحقی
 و ضمیمه و رانک قحمله چپاق دیمکدر صریان معناسنه) (ویا حرف و خدت) (وهمزه حرف توسل

رد این سید علی و شروزی

زدشعی

زدشروزی

زدشعی

زدشروزی

(ورا ادآت مفعول) پوشیدن لفظ مشترک در کیمک و اورتمک بینند (بونده کیمک معنای یافتن
اورتمک معناسیده بویه) مکر پوشانیدن معناسنی تضمین ایده وز (یعنی کیدرمک و یا اورتمکله
کیدرمکدن تعبیر ایده وز) استخلاص گرفتاری مصدرک مفعولنه اضافتیدر (تخلص
گرفتار معناسنه) و یا حرف وحدت (ابنای جنس مالا میدردر) ورا ادآت مفعول (با حرف
صله) مرتبه ایشان لامیه در انلرک مرتبه سنه دیمکدر (که اسمدر من استفهام معناسنه کیم
دیمکدر) رساندر انک فتحیه ایرشدر معناسنددر (ابنای جنس مفعول صریحی) و بر تبد غیر
صریحی (بعض نسخده که یرینه کی واقعدر بوتقدیرجه) رساندک فاعلی فقر اولور معنی
دخی مستقیم وجسبان اولور تأمل تدر (ید علیا بیانیه یدال در دست معناسند) علیا عینک
ضمی و لامک سکونله مؤنث اعلی در یوجه دیمکدر بلند معناسنه (مراد دست اعطادر) یعنی
و یریحی ال (با حرف صله) یدغلی سینک ضمی وفانک سکونله اسفلک مؤنثدر یرینه بیانیه
الت الی دست زیر معناسنه مراد فقیرک الیدر که الیچی در (چه ادآت استفهام) ماندنوک فتحیه
فعل مضارع مفرد غایدر (مانیدن بکر مک معناسنه) یعنی که فعل نفی استقبال مفرد
مخاطب استفهامی متضمن کورمز مبسین دیمکدر (که حرف بیان (حق جل وعلا) در حرف
ظرف (محکم تنزیل لامیه) محکم دن مراد ایکیدن خالی دکل یا کتب اصولده ذکر اولنن اوله
(یعنی ناویه محتاج اولیان آبت و یا معنای لغو پس مراد اوله و لکل وجه) نعمت اهل بهشت
لامیه ردر (خبر میدهدک مفعول صریحی) و از نعمت غیر صریحی (اولنک محلا مرفوع مبتدا
(لهم جار و مجرور بیه مقدر حاصل بیه متعلق) و رزق لفظا مرفوع فاعل ظرفدر و وجهه
ظرفیه خبر مبتدا در (و معلوم صفت رزقدر فوا که رزق تفسیر ایدر) بعضیلر عطف بیان
رزقدر دیدیلر) و بعضیلر بدلدر اندن دیدیلر (فوا که فاکهه نک جمیدر یعنی یشلر) وهم
مکرمون مبتدا و خبر جمله اسمیه اعرابدن محلا منصوب جمله حالیه (فی جنات النعیم مکرمونه
متعلقدر) نعمت معناسنه در (تا حرف تنبیه) بدائی فعل مضارع مفرد مخاطب (که حرف
بیان) مشغول مشغول معناسنه در (کفاف کاف عربک فتحیه رزق دیمکدر و اضافت لامیه در
دوات عفافده بویه در (عینک فتحیه) ملک فراغت بیانیه (زیرنکین رزق لامیه ردر) و معلومه
اضافت بیانیه (نکین نونک و کاف بحکم کسر بیه یوزک فاشنه دیرلر و عربجه فص دیرلر فانک فتحی
و صادق تشدید بیه (محصول ترکیب) معرفتسز در ویش ارام و قرار انلر یعنی تک دورمز نا فقری
کفرله آخر اولور و یا کفره ایریشور و یا انی کفره ایرشدر حاصلی معرفتسز در ویشک اوته سی کفره
چینار زیر احديث شریفده بیور فقر کفر اولغه قر بیدر یعنی کفره قر بیدر حاصلی فقر نا اهل
کیمدی عصمتدن اخراج ایدوب کفره برابر ایدو ادخال ایدر نعمت دنیا وجوددن غیر بیه بر چهلخی
کیدرمک قابل و ممکن دکل و یا راسیری دشمن اندن و محبوسی زندان تخلص ایلمکه اندن
غیر بیه ممکن اولمز و اکاسعی و کوشش انسز لایق و سزاوار دکل زم ابنای جنس مری یعنی فقراء
صوفیه بی انلرک مرتبه سنه فقر جن ایصال ایدر و ید علیا یعنی اعطا و احسان ایدیحی ال یدسقلایه
یعنی زکات و صدقات و احسانات و عطیات قبول ایدیحی الهه بکرز یعنی بکرزمز استفهام انکار ایدر
کورمز مبسکه الله تعالی محکم تنزیلده یعنی کلام مجیدنده اهل جنت نعمتسندن خبر و بروب بیور که
انلرک معلوم و معین رزقدری وارددر که اولر رزق میوه ردر و اول اهل بهشت جئات نعیمده یعنی
جئات نعمتلرنده مکرم و معزز ردر تا بله سین که رزقه و کفافه مشغول و مقید اولان دولت عفافدن
یعنی حرامدن پرهیز ایلدن محرومدر و ملک فراغت رزق معلومک نکین التنده در یعنی هر کسک که
رزق معلومی و نعمت معینی وارد در صفای قلبه و فراغت خاطره مالکدر * بیت * آنکارا نماید

اندر خواب * همه عالم بچشم چشمه آب * تشنگان تشنه نك جمیدر (ورا حرف تخصیص
 نماید فعل مضارع مفرد غائب مبنی للمفعول معنای کور بنور دیدم کدر (اندر ادات ظرف (خواب
 بونده دوش معنای در (همه عالم جمع عالم دیدم کدر (نمایدك نائب عن الفاعل دیدر (بچشم باده صله
 ایله مفعول غیر صریحی (و چشمه آب اضافت بیانیه ایله صریحی (محصول بیت) تشنه لك دوشده
 کوزینه جمع عالم صو چشمه سی کور بنور یعنی هر کس او یا نقل شده نكه فكر و ملا حظه ایدر سه
 او بود قده دوشده آنی کورر حاصلی قصه دن حصه بودر که فقر آئی بی معرفت لده فراغت بال
 وصفای درون اولماز ز را کو کلری فقر جهنم دن هزار و سوسه ایله موسوسدر * هر کجا که سختی
 کشیده و تلخی چشیده را بینی خود را بشره در کارهای مخوف انداز دواز توابع آن نبرهیز دواز
 عقوبت آخرت نهر اسد و حلال از خرام نشناسد * سختی یا حرف مصدر (کشیده یا حرف وحدت
 (و همزه حرف توسل (تلخی یا حرف مصدر (چشیده یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (و را
 ادات مفعول (بشره بشره فتح شین و را و هاء اصلیه ایله حرص معنای در (نهر اسد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب (محصول ترکیب) هر یده که شدت چکمش و اجیاق ططشی کور رسین کنیدی
 حرصه قر قح ایله نهار و انك توابع دن صاقمزن و عقوبت آخرت دن قورقز و حلالی حرامدن
 بیلز * قطعه * سکی را کر کلونخی بر سر اید * زشادی بر جهد کین استخوانست * سکی یا حرف
 وحدت (و را حرف تخصیص (کلونخ کاف عربك ضمی و قحیله و لامك ضمیله کسکه دیلر که
 نار لاده و غیره یده اولور (و یا حرف وحدت (بر حرف استلا (شادی یا حرف مصدر (بر حرف
 تأکید (جهد جیم عربك و هاء فتح یله فعل مضارع مفرد غائب صیغرا دیدم کدر (جهدی
 جهیدندن یعنی جیم عجبك ضمیله اشتقاق ایدنلر تصرف جدید ایستلر (کین) که حرف تعلیل
 (این اسم اشارت در (کلونخه و مبتدا (و استخوان خبری (محصول بیت) بر کلبك بر کسك باشی اوزرینه
 کلبه یعنی بر کیمسه بر کلبه بر کسك اتسه و او ستندن آشسه شاد بقدن صیغرا که بواستخواندر
 دیواستخوانه زیاده تم ایکنیدن قصه دن حصه بودر که زیاده فقر و احتیاجندن یانده بر کیمسه
 جنبه ال اورسه ظن ایدر که کنیدی به برنسته احسان ایدر * و کر نغشی دو کس بردوش گیرند *
 لثیم الطبع پندارد که خوانست * نهش نوبك قحی و عینك سکونیه قبره میت کتوره چك صال
 (یعنی نابوت اگر ایچنده میت اولور سه عرب اکا جنازه دیر چیک کسر یله (و اگر میت اولور یوب
 خالی اولور سه اکا سر بر دیرلر (یا حرف وحدت (بر حرف استعلا (دوش اوموز (کیرد فعل
 مضارع جمع غائب (معلوم اوله که عرب دیلندن غیر یده تشنه و جمع صیغه ده مشترک در (لثیم
 الحق دیدم کدرنی الاصل و شحیح النفس معنای (طبعه اضافتی فاعله اضافه ایدر (پندارد
 فعل مضارع مفرد غائب (پندار یندن ظن ایدر دیدم کدر (که حرف بیان (خوان بونده سفره
 معنای در (طعام دیرلر پندار یله سو یانلر (محصول بیت) و اگر ایکی کیمسه بر نغشی اوموزینه
 الوب کوتور سرلر دنی الاصل و شحیح النفس ظن ایدر که سفره در که ایچنده طعام و ارثیم الطبعی
 کلبه تشنه ایلدی طعام زیاده حرصنده مراد فقیر بی معرفتدر * اما صاحب دنیا بعین
 عنایت حق محفوظ است و بحلال از حرام محفوظ من همانا که تقدیر این سخن نکردم و برهان
 بیان نیاوردم انصاف از تو توقع دارم هرگز دیدی که دست دغای برکتف بسته یانی نوایی
 در زندان نیستند یا رده معصومی در یده یا کنی از معصم بریده الابلت درویشی شیر مر دآن را
 بحکم ضرورت در تنبها گرفته اند و کجه اسفته و محتملست که درویش را نفس اماره مطالب
 کند چه ن قوت احسانش نباشد بعضیان مبتلا گردد که بطمن و فرج توأمانند یعنی
 دو فرزند یک شکمند مادام که این رجاستان بر پاست شنیدم که درویشی را با حدت خشی

ردشعی

مطالع

ردشراح جیم

یا حداد
نسخه

بکر فتد بان که شر مساری بردیم سنکساری بود گفت ای مسلمانان زیندارم که زن کنم و قوت ندارم که صبر کنم چه کنم لارهبانیه فی الاسلام * صاحب دنیا اسم فاعلاک مفعولند اضافتیدر (باحرف مصاحبت) عین عنایت بیانیه (و حقه اضافت لامید) ملحوظ منظور معنای در اصلده لحظ کوز اوجیه بقدر (همانا بونده کانه معنای در لازمی فرض و قیاسدر) تقریر این سخن مصدرک مفعولند اضافتیدر (برهان دلیل معنای در بیانیه اضافتی اسم فاعلاک مفعولند اضافتیدر) انصاف دارمک مفعول اولی (و توقع ثانیهی توقع بونده امید معنای در) هرگز بعض شراح هیچله بیان ایلش (و بعضیهی دیش هرگز لفظی بدیهیانددر بیانیه احتیاجی یوقدر لیکن هرگز عبارتی فارسیدر ترکیبه نسبت بیانیه احتیاجی وارد کالایخی (بدی فعل ماضی مفرد مخاطب استفهامی متضمن) دست دغا لامیه (دغا بر کیمسهیه دیر که ظاهری باطنیه اویمه (حاصلی) حیلہ باز و قلب و دغل معنای سنده مستعندر (و یا حرف وحدت) بی نوابی یا حرف وحدت (پرده معصوم لامیه (تقدیری پرده عرض معصومدر) یعنی بر پاک و پرهیز کارک عرضی پرده سی دیمکدر (دریده بونده اسم مفعولدر یرتاش دیمکدر) کنی (یا حرف وحدت) معصم یمک کسری و غینک سکونی و صادک قحیلله الله بلزک برینه دیر (بریده بونده اسم مفعولدر کملش معنای در) الادآت استشار مذکور دن (باحرف مصاحبت) علت درویشی لامیه در یاء مصدریه ایله (شیر مردان ارسالان ارلر بهادر دن نکاتیدر) نقب نونک قحی و فاک سکونیه تحریف ایدوب انعم دیدیکریدر (بونده مراد اوغریاق ایچون دیوار دیمکدر) کعب طوطیدر (سفته سبتک صمی و فاک سکونیه ماضی بدن قسمدر) اند تقدیریه دلمش دیمکدر مراد بوقاغودن طوطی قلمی مجروح اولمقدر (سفته اسم مفعولدر) دین مفعولی فاعلدن فرق الیزیش (درویش رانفس اماره) را حرف تخصیص و اضافت بیانیه در تقدیری اماره بالسودر براثر لغه امر ایدن نفس دیمکدر (قوت احصان مصدرک) مصدره اضافتیدر (و شبنه لامیه) بصیان یا حرف صله (که حرف تعلیل) بطن پاک قحی و طانک سکونیه قرن معنای در که فارسیجه شکم دیر (فرجدن مراد ارک و عورتک قبلیدر) یعنی اوکلری (تو آمان تانک و همز تانک قحیله ایبر معنای در) یعنی قرنن بریدن طوغان ایکی اوغلان دیرلر فارسیجه همزاد دیرلر (شیخ شرح ایدوب یعنی بطن و فرج بر شکم ایکی فرزندیدر) (این اسم اشارتدر بطنه و آن اشارتدر فرجه) (درویشی را) یا حرف وحدت (و را حرف تخصیص) (باحرف ظرف) حدث خبث بیانیه مراد حالده دیمکدر (مراد زنادر) بان که انک برله دیمکدر عرب مع ذلک دیر (شر مسار صفت مشبهه در خجل معنای در) و یا حرف مصدریم سنکسار لامیه (و یا حرف مصدر) زن کنم اولتم دیمکدر زیرا زن کردن اولتمک معنای در (ع) مر دیت یازمای و انکه زن کن (رهبانیت رانک قحیلله و هانک سکونیه) مصدر در رهب رهب بدن یعنی علم بایندن مصدری رهبته کلور رانک قحی و هانک سکونیه (لارهبانیه فی الاسلام) تلمیحدر بر مطول حدیث شریفه که انده (لارهبانیه و لا تبذل فی الاسلام) واقعدر (یعنی دین اسلامده افعال رهبان اولماز) (یعنی صوم دائمی و کشتلر پلا سین کیمک وات) (یعنی لجم یمکک و بوندن) خبری نیجه احوال (تبذل تفعل بایندن مصدر در نکاحی ترک ایدوب نسلدن کلیا منقطع اولمقدر) (محصول ترکیب) بی معرفت درویشک احوالی مذکور کی در اما اصحاب دنیا یعنی اغنیای (خدانک عین عنایتله منظور در) (و حلال سیدله حرامدن محفوظلر کانه که بن بوسوزی تقریر ایلدم) و بیانیه برهان و دلیل کتور مدم سندن انصاف امیدن طوتارم هرگز کورد کی بر عیار و حیلہ بازک الی اریته بغلی اوله و یاربی نوا زندانده او تورمش اوله یعنی زندانه کرمش اوله و یارب معصومک

عرضی پرده سی یرتاش اوله (ویا برآیه بلزک یرندن کسلش اوله) (الادرویشلاک و فقیهلاک علیله
 شیر مردلی و بهادرلی ضرورت فقر سیبله اوه کرمک ایچون دیوار دلمکده طوتوب ایاغنه
 بوقاغی اوروب طوبقلمین مجروح ایشلر (حاصلی کرچکدن بهادر ارل فقر ضرورتیه
 نامعقول ایشلره ارتکاب ایدوب باشلرینه بلالر کلمش) (واحدالدرکه درویشک نفس اماره سی
 مطالبه ایلله) (پس چونکه قوت احصائی یعنی صیانت نفسی اولیه عصیانیه مبتلا اوور (زیرا
 بطن و فرج ابکزدر (یعنی برقرندن طوغش ایکی اوغولدر مادمکه قرن برنده در فرج ایاغ
 اوزره در یعنی قرن طوق اولدجه فرج حرکت ایدز) (ایشتم که بر درویشی برنا مشروع ایشده
 طوتدیلر (حاصلی ازناده طوتدیلر انک برله که حجاب چکدی طاشلمیق قورقوسی اولدی (درویش
 دیدی ای مسلمانلراجه * یوقدر که اولئم (اول قدر قوتم یوقدر که صبر ایدم نیجه اندم دین
 اسلامده رهبانیت اولماز یعنی کشلر عادت و قانونی اولماز * وازجمله مواجب سکون و جمعیت
 درون که خسد اوندان نعمت راست یکی آنست که هر شب صغنی در برگیرند و هر روز جوانی
 از سر که صبح تا یازا دست از صباحت او بردلست و سر و خرامان راپای حجابت در کل *
 جمله مواجب سکون لامیه لر در (مواجب جمع موجب در که مصدر مییدر و جواب معناسنه
 بونده مراد سپیدر اسم مکان ظن ایدنلر ظن فاسد ایشلر ۲) (که حرف رابط صفت خد اوندان
 نعمت اصحاب نعمت دیمکدر) (یعنی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی در) (را حرف تخصیص
 لام جاره معناسه) (یکی مبتدا) (آنست خبری) (که حرف بیان) (صغنی یا حرف وحدت) (برونده
 سینه و پهلو معناسنه در) (جوانی یا حرف مصدر) (از سر باشند دیمکدر استنباف معناسنه
) (ینه گیرند مقدر در) (که حرف رابط صفت) (صبح تابان بیانیه) (ورا حرف تخصیص
) (صباح جلال معناسنه در) (اویه اضافتی لامیه در) (دل بونده یورک معناسنه در) (سر و خرامان
 بیانیه) (خرامان صفت مشبهه در صبا نغان معناسنه) (پای نجات لامیه در مجازا) (پای در کل
 اولقی مجزذن و مغلوبلقدن نکاتدر) (محصول ترکیب) (جمله اسباب سکون و جمعیت در و ندنکه
 نعمت صاحب بر نکدر یعنی انلره مخصوص مصدر بریسی اولدر که هر کیچه بر صغنی پهلو په چکرل
 و هر کون باشند یکتلاک کسب ایدرل یعنی کوزلرله یا توب قالمغله تازه جوان اولورل انجیلین صنم
 که صبح نابانک الی انک حسن و جمال در یوری اوزره در یعنی بوقدر حسن و جمال صاحبی ایکن
 انک صباحتی رشک و حسدندن یورکی صغیر پس الی یورکی اوزره طوتارنکه یورکی صانجین
 کیسه بویله ایدر بونده دلدن سینه بی مراد ایدنلره عنای مقصوده و اصل اولما مشلر ۳) (دخی اول صنمک
 صباحتندن و خرامان قامتندن سر و خرامانک نجات ایانی پالچقه در رشک و حسدندن یعنی
 انک قاهتی کبی خرامان اولمد یعنی حجاب چکوب حیرتده قالمش ینه سجم رعایتی ایچون ادا تخبه
 یعنی سین و نامقدر در * بیت * بخون عزیزان فرو برده چنک * سرانکشتهها کرده عتاب رنک *
 با حرف صله خون عزیزان لامیه) (فرو برده ماضیدن قسمدر مفرد غائب فاعلی مذکور صغنه
 راجع تحتیده ضمیر در) (فرو برده اسم مفعول دبین فاعلی مفعولدن فرق ایلر ۴) (چنک
 مفعول صریحی و بخون غیر صریحی چنکدن مراد پنجه در بر مقلدر دین خطا ایش ۵
) (سرانکشتهها رانک کسریله ۶ بر مقلر اوجی کرده نک مفعول اولی) (عتاب رنک وصف ترکیبی
 و مفعول ثانیه) (عتاب عینک صغنی و فونک تشدیدیه ایکنه دید کلری بمشدر فارسیجه سجد
 دیرلر (محصول بیت) (عزیزلرک یعنی عاشقلرک قانته پنجه سنی یارمش یعنی پنجه عاشق قتل ایش
 و بر مقلر اوجی قیر اردوب اول قانندن عتاب ۷ رنک ایش حاصلی بر مقلر ینک اوجنک قرالغی
 خندان دکدر بلکه قتل ایلد کلری عشاقک قاتندن رنک آمیز اولمش * محالست که باوجود

۲ رد شرح جیما
 ۳ رد این سید علی و سروری
 ۴ زد سروری
 ۵ رد سروری
 ۶ لکن ضرورت وزن ایچون
 بوراده سرکرامی ساکن
 اوقنور للطابع
 ۷ عتاب مشهور میوه در
 و ترکیده دخی عتاب
 دیرلر شارح مرحومک
 ایکنه ایلله تفسیری برنده
 دکدر زیرا ایکنه بشقه
 میوه دن که عربی غینک
 صغنی و فتح با و سکون نون
 و الفک مدیه غیراء در
 فی الحقیقه بونک فارسی
 سجد و عتابک تبر خوند
 للطابع

حسن طاعت او کرد مناسعی کردند و یا قصد تباهی کند * که حرف بیان با حرف مصاحبت
(وجود حسن طاعت اولایه زدر بونده طاعت یوز معناسه در) (کرد مناسعی لامیه) (کرد کاف
عجمک کسری و رانک سکونله اطراف معناسه در) (مناسعی منهینک جیمه در یعنی شرع شریف
نهی ایلدیک معنای حاصلی ناشروع ایشلر دیمکدر) (کردند کاف عجمک فحی و رانک سکونله
فعل مضارع جمع غائبدر چکیزیندلر دیمکدر) (قصد تباهی مصدرک مفعولانه اضافیدر) (تباہ
تانک قحیله فاسد دیمکدر) (یا حرف مصدر فساد معناسه) (محصول ترکیب) (مخادر که اول
صنک حسن طاعتی وجودیله اغنیاء ناشروع ایشلر اطرافده چکیزیندلر و یا ساده قصد ایدلر
* بیت * دل که حور بهشتی ربود و یغما کرد * کی التفات کنند بر تان یغمایی * دل یا حرف
وحدت) (که حرف رابط صفت) (حور بهشتی بیانیه) (حور عربیده احورک و حورائیک جیمه در
حرا حرک و حرائیک جمعی اولدیغی کبی ایکن عجم حور افطنی مقام مفردده استعمال ایدلر
(بهشتی یا حرف نسبت) (ربود رانک فحی و ضمیله فعل ماضی مفرد غائبدر) (دل ربودک
مفعولی) (و یغما کردک) (بر حرف صله) (تان یغمایی بیانیه) (یا حرف نسبت یغما به منسوب بیلر
دیمکدر) (محصول بیت) (بر کوکلی جنت حوری قیدی و یغما ایلدی یعنی بر کوکل که جنت
حورینه تعلق ایدوب اکا عاشق اولدی قیچن التفات ایدر دنیانک یغماچی محبوبلرینه یعنی جنت
حوری کبی کوزلار مالک اولان کیسه انلردن اندازه قیچن التفات ایدر تان یغمایدن مراد
روسی زلر و مستعمل اوغللردر دیر) قتی یاوه سربیش * بیت * من کان بین یدیه ماشتهی
رطب * یعنی ذلک عن رجم العناقید * من اسم وصول (و کان ناعه) (بین یدیه لامیه اوکنده
دیمکدر قدام معناسه بوعبارتی بوعنایه استعمال ایدلر) (وما بونده مصدریه حینه در یعنی
دوام افاده ایدر) (اشتهی افتعال یابندن فعل ماضی مفرد مذکر غائبدر ناقص یابندن فاعلی
تحتیده موصوله راجع ضمیردر) (رطب رانک ضمی و طانک قحیله افطام مرفوع فاعلی کان در
جمله فعلیه اعرابدن محلی یوق صله موصول صله سببه اعرابدن محلا مرفوع
مبتدا) (یعنی فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر ناقص یابندن و ضمیر بازم موصوله راجعه در
(ذلک لفظا مرفوع فاعل یغیدر و رطبه اشارت وجهه فعلیه اعرابدن محلا مرفوع خبر
مبتدا در که موصول صله سببه در) (عن حرف جر یعنی فعلیه متعلق) (رجم عننا قید
مصدرک مفعولانه اضافیدر رجم طاش اتمعدر) (عنا قید عنقودک جیمه در لغتده اوزم
صلقمیدر اما بونده مراد حرما صلقمیدر) (محصول بیت) (بر کیسه که اوکنده اشتها ایلدیکه
تازه خرما اوله یعنی کوکلی استدیکه رطبه مالک اوله بو کامالک اولمق یعنی رطبه اکاسته ناویرر خرما
صلقمه طاش اتمعدن حاصلی حاضر و ایدکن حاضر اولینه سعی ایلمکله احتیاج مصراع اولک
معناسی شول کیسه نیک تازه خرما اشتها نسه اولوقت اول نسه آنک اوکنده اولسه دیرین و مصراع
ثانی بو کا کوره بیان ایلین معلومدر که بتک معناسه واصل اولمده در * اغلب نهی دستان
دامن غصمت بعصیت الایند و کرسنکان نان ربایند * اغلب اکثر دیمکدر) (نهی دستنه اضافتی
لامدر) (نهی دست تان فحی و کسرله اتمعدر وصف ترکیبی اقسامنددر الی وحش دیمکدر صفر
الیده معناسه) (الف و فون ادآت جیمه در) (اغلب مبتدا) (والایند خبری دامن مفعول صریحی
(و بعصیت غیر صریحی) (دامن عصمت بیانیه) (عصمت باکاک معناسه در) (یا حرف
مصاحبت) (بعصیت کما دیمکدر) (الایند فعل مضارع جمع غائبدر) (لایندندن) (و کرسنکان
کاف عجمک ضمی و رانک کسری و سینک سکونیه آج کیسه در) (کا اولور که ضرورت وزن
ایچون راساکن وسین مکسور او قنور بونده مبتدا و افعدر) (اصلنده مبتدا مقدار اغلب لفظیدر

ردشعی

لکن اقتضای جرات معی

شمعی مر حومک دیدیکد

فندبر للطابع

ردشعی

ضرورت سزایکسی بیخی لغتدر

لطابع

(فقره سابعده کبی) و ر باشد ر انک فحی و ضلیه قول مضارع جم غایب در (ر باشندن)
 بودندن دینلر خطا اینلر (نان مقدم مفعول) اجله فعلیه خبر مبداء در معانی قیاسی قیاسی قیاسی
 (محصول ترکیب) نهی دستلرک یعنی فقر آنک اکثری عصمت اتکنی معصیت بولاشد ررل یعنی
 کنایه سبیل کندی بنی رسوای ایدرلر و آج اولنلرک اکثری تمک قیاسی بی عرض و وفار اولورل
 بیت * چون سک درنده کوشت یافت نیرسد * کین شتر صالحه باخر دجال * سک درنده
 بیایه دالده فتح و کسر جانزدر (و ر آه توح و نشدید ضرورت وزن ایچر ندر برنجی کلب دیمکدر
 (سک مبتدا) و یافت خبری (و کوشت کاف مجمع ضمیه ات دیمکدر لحم مناسبه (یا فک
 مقدم مفعولیدر بولدی دیمکدر (نیرسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب صور مز دیمکدر (مضارع
 ثانی به مر هوند (کین اصلده که ان ایدی (که حرف بیان) و ان اشادر کوشته (شتر صالح لامیه
 (یا حرف عطف (خرد جال لامیه دجال سیح کذاب دیکلری لایت اسمیدر (محصول بیت)
 چون که رتبی کلب یعنی کلب عقورات بولدی صور مز که بوات شتر صالحک آیتیدر بوخسه خر
 دجالک آیتیدر یعنی حلال و حرام فرق ایلر اراج اولن فقیده بولده در که بچک نه لجه حلال و حرام
 دین البته بولدیغن بیرون قسی طافان اند لجه جاع حرامدن احتراز ایلر * سیرم تو آن بعلت
 درویشی در عین فساد افتاده اند و عرض و دین کرامی یاد زشت نامی داده ند * مستور ندن مراد
 برهیز کارلردر (دین کرمی بیایه با حرف صله (باز زشت نامی بیایه (زشت نام وصف ترکیبیدر
 چرکین آلی دیمکدر (و یا حرف مصدر (عرض داده اندک مقدم مفعول صریحیدر (و بیاد غیر
 صریحی (محصول ترکیب) چوق مستور فقرای علیه بخش فساد دوشمشلردر و عرض و دین
 شرفی زشت نالقی یانه و رمشلردر یعنی حرامه ارتکاب اینک سبیله عرض و وفائی هبایه
 و رمشلر * بیت * باک سنی قوت برهیز نمائد * الاس عنان از کف تقوی استند * با حرف
 مصاحبت (کر سنه ضرورت وزن ایچور سابقا مذکور اولان کبیدر (و کاف عجم هاء سیمین
 بدادر (و یا حرف مصدر (قوت برهیز مصدیک فاعله و بافعه واثه اضافتیدر (نمائد فعل نفی
 مستقبل مفرد غائب قالماز دیمکدر (الالاس مصدر در اعلال باندن مفلس و فقیر اولاق دیمکدر
 مبتدا واقعدر و بستاند خبری (و عنان خبرک مفعول صریحی (و از کف غیر صریحی (کف
 تقوی لامیه در بحر ز (بستاند فعل مستقبل مفرد غائب یا تا کید ایله الور دیمکدر (محصول بیت)
 آچاقله قوت برهیز قالماز یعنی آچاق برهیزه مازندر مفلسک و فقرک تقوی اندن عنان
 اختیار ی او اور حاصلی فقر تقوا به مازندر زرا تقوی غناسر اولماز * حال کدمر این
 سخن مکتم عنان طاقت درویش از دست تحمل رفت و تیغ زبان برکشید و اسب فصاحت
 سیدان وفاحت جهنم و رمن داید و کمت چند آن مباحدر و وصف ایشان کردی
 و سخنهای ایشان گفتی که وهم تصور دسد زمر فافه راز یافت و یا کلب خزینه رزق *
 حالی دیمکدر فی الحال دیمکدر (که حرف بیان (عنان طاقت درویش بیایه و لامیدر دست
 تحمل بیایه (تیغ زبانه بولده در (اسب فصاحت (سید آن وفاحت ده بولده در (فصاحت
 رسوایان (وفاحت ادبسلرک (جهنم حیم عربک فحیه فعل ماضی مفرد غایبدر (جهنم ندندن
 عجزندی دیمکدر (دوانددال مهمله ک فحیه فعل ماضی مفرد غایبدر (دوانددن بیلردی
 دیمکدر (زهر فافه بیایه (کلید خزینه ارزاق لامه در (کلیدک کاف عربک فحیه مفتاح
 مناسبه در (محصول ترکیب) فی الحال که بن کن سوز لری سو یادم دوریشک طاعتی
 دیزکنی تحملی الدن ندی (یعنی سوزده طاقت و تحمل کنورمدی و اوزریمه دل قبلنی
 جکد، یعنی دیلک باشدی و رسوایان آئی ادبسلرک میدانده صحیح اندی) یعنی رسوایان

ادب منزه که باشدی (و بنم اوزرمه بلدر دی (ویدی اغضاک حفته و وصفه اوله در
 مبالغه ایلدک) (واولدکلی انرا ایچون پریشان سوزل سولدک که قوت و اهمه تصور ایلر که
 فقر و فاقه زهرینه تر یافلدردر) (ویا فقراتک ز فطری خزینه سنک مفتاحیدر لر * مشت منکبر
 و منور و روحی و نفور و مشتغل مال و نعمت و مفتن جاه و ثروت سخن نگویند الا بدعات
 نظر نکند الا بکراهت علمار ایلدای منسوب کشد و فقر اربابی سرو پایت معیوب گردانند
 اغر رمالی که دارند و عزت جاهی که بنشد دارند بر از همه نشیند و خود بهتر از همه بنشیند
 آن در سر دارند که بکسی سر ندارند بخیل از قول حکما که گفته اند هر که بطاعت از
 دیگران بکست و نعمت بیش بصوت توانگرست و یعنی درویش * مشت مشت یک ضعیفی
 و شتک سکونیه بونده آوج معنائند در فلندن که با شکر و مراد تحقیردر (ویا حرف وحدت
) (بحب اسم فاعلدر افعال باندن متکبر و خود بین معنائند) (نفور فاعلدر در فاعل معنائند مبالغه
 ایچون زیاده نفرت ابدی معنائند) (مشتغل مال اسم فاعلک مفعولته اضافتیدر ماله مشغول
 دیگدر) (مفتن اسم مفعولدر افعال باندن جاه اضافتی قائم مقام فاعلته اضافتیدر مفتون جاه
 دیگدر) (ثروت ثلک و وارث فاعله لر یلک سکونیه غنا معنائند در) (سه هفت خفت معنائند در
 مایلی تلدر) (به بی سرو پای با حرف مصاحبت) (حرف صله دبین غلط سولش) (بی سرو پا
 شول کیمسه به دیرل که بی پروا کزوب هیچ بر کار و کسبه تقید ایلایه) (گردانید بونده کشد معنائند در
 با حرف مصاحبت) (غرور مال لامیه) (ویا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت عزت جاه
 غرور مال کیدر) (ویا حرف وحدت) (که حرف صفت) (نه آن در سر دارند یعنی باشلر نه آنی
 طر زلز) (حاعلی باشلر نه اول هوا و ورا یوقدر دیگدر) (که حرف بیان) (بکسی با حرف صله
) (ویا حرف وحدت) (سر برداردک مقدم مفعولدر) (یعنی بر کیمسه به التفات ایدوب با تین فاعلدر منزل
 حاعلی تکبر کوسترلر) (محصول ترکیب) (اغنیای ایدکک آوج متکبر و غروردر و خرد بین
 و نفور در مال و نعمت مشتغل و منصب و دولت و مقبولی سوز سر یلزلر الاسفاهله و فزایه
 نظر ایلر الا کراهته علمای دیلچیلکه مذوب ایدرلر) (یعنی علما کدالدر دیرلر) (و فقرایی بی سر
 و پا ناله معیوب ایدرلر) (یعنی بر بلک با نی و یاغی و اور سز بی پروا بی کار و کسب ایشلر
 و وجسز حریفلر دیرلر مال غرور بله که دوزلر) (یعنی کندیلر ده اولان مالک غروری سببیه
 و بر منصب عزتله که نظر ایدرلر یعنی منصفین عزت و شریفدر دیو ظنی سببیه بحالسه جمع
 ناسن و فاعلی اوتورلر و کندیلرینی جمعیدن بگردیلرلر) (و باشلر نه اولان غرور و تکبر و وفدر که
 کیمسه به باشلر بن فاعلدر و التفات ایدرلر قول حکمادر بجهلدر که دیشلر که هر کیمسه که طاعله
 و با طاعتده غیر یلردن اکسکدر) (و نعمتله و یا نعمتده زیاده در صورنده غنیدر) (امامه ناده فقیردر
 یدت * کربی هنر مال کند کبر بر حکیم * کون خرش شمارا کر کا و غیرت *) (مال با حرف سبب
) (کبر کا کسریله کبرک معنائند در) (و خرش لامیه لر در) (کور کاف عربک ضمیمه و و او
 اصلید ایله کورت دیگدر در در معنائند کا اولور که واوی حذف ایدوب کن دیرلر) (شین ضمیر
 بی هنر راجه در) (شمار فعل امر مفرد مخاطب) (کا و غیر لامیه در بمضار دبدیلر که غیر
 دکن صفرندن حاصل اولور یعنی ائک ترسندن بس بسوز اکا کو ه در) (محصول یدت) (اگر
 هنر سز مال سببیه حکیم اوزره کبر غرور ایدر سه اتی کون خرصای یعنی کون خرعه ایله اگر
 کا و غیر ایلده یعنی اتی احقر ناسدن عدا ایله اشرافدن عدا ایلد * کقم مدمت ایشان و امدار که
 خداوندان کر مند گفت خطا کفی که بنده در در مد چه فائده که برانزد و بر کس نمی یارند و جمع
 افتاد و بر کس نمی یابند و بر مرکب استطاعت سوارند و نمی رانند فدی بهر خدا نشند و در می

رد ابن سید علی

رد ابن سید علی
رد سروری

بی بن وادی نه سه مالی بهشت فراهم آورند و بخت نکهدارند و بحسرت بگذرانند و حلالا
فته اند سیم بخیل و فنی از خالک بر آید که وی بخالک رود * اراذار لامیه (آذار و آذر الفله و لغز
و ذال بریند زایله بونده مارت آبی مراد در) پس صولکوز آبی دین تاریخ جلای به نسبت سونیش که
بونده اول مراد بکدر (و نعمیم ایدوب بهارک صولک آبی و کوزک صولک آبی و قش آبی دین
اصابت ایلامش (بارند بونده بغدر منزل دیمکدر معنی معناسنه یعنی یغور یا غدر منزل دیمکدر
مراد کیمسه به احسان ایملر دیمکدر (تائنده معنیدر یعنی کیمسه اوزره پرتوصالمازلر (مرکب
استصاعت پیانید (محصول ترکیب) دیدم که اغنیانک مذمتی رواطرتمه زبراکرم صاحب لری دیدی
خطاسو بلدک که اخقه قوللریدرنه فائده که آذار بلوطیدرلر و کیمسه اوزریند یغمازلر و کوش
چشمه سیدرلر و کیمسه اوزرینه ضیا و پرتوصالمازلر و قدرت مر کینه سوارلردر و آشوب کتمزلر
یعنی کیمسه به احسان ایملر خدا ایچون رقدیم قومزلر یعنی الله ایچون بر آدم آدملا منزلر و براخه
کیمسه به منتسز و اذاسنز و رمنزلر و بیک مشقتله مالی جمع ایدرلر و خستله صافلرلر و حسرتله
کیدوب مالی بونده قورلر و حکما دیشلر مال بخیل اولوقت بر دن چیقار که کندی بیره کیر
یعنی اولور * بیت * ریج وسیعی کسی نعمتی بچنک آرد * دیکر کس ایدنی ریج وسیعی بر دارد * ریج
باحرف مصاحبت (کسی با حرف وحدت (نعمتی یاسیده بوله در (بچنک با حرف صله در
(ارد فعل مضارع مفرد غایبدر آریندن کتورر دیمکدر) آید فعل مضارع مفرد غائب
کلور دیمکدر (بر دارد قالدیرر دیمکدر (محصول بیت) ریج وسیعیه یعنی زحمت و مشقتله
ر کیمسه بر نعمتی اله کتورر و کا نصب اولوب غیر کیمسه کلور ریج وسیعسز یعنی زحمت
و مشقتسز قالدیرر یعنی و نه ریج و جت اولور بر * کفیم بر ریج خداوندان نعمت و قوف نیافته
الا بعلمت کدابی ورنه هر که طمع یکسونهد کریم و بشیش یکسان نماید محک داند که ز چیست
و کد ااند که مسک است گفت تجربه از میکریم که متعلقان بر دربارند و غیظان شد ادرابر کارند
نبار عزرا ندهند و دست بر سینه صاحب تیران نهند و گویند که کس در سرای نیست و بحقیقت
راست گفته باشند * بر حرف استعلا (بخل خداوندان نعمت لامیلردر (ورنه واکردن مخففدر
یوخسه دیمکدر (طمع نهیدک مفعول اولی) و یکسو ثانیه (یکسان براردیمکدر (نماید فعل مضارع
مفرد غائب مبنی للمفعول معناسنه کورینور دیمکدر (محک میمق قحی و کسریله اولقی جائزدر اسم
الت و یا اسم مکان اعتباریه (مسک اسم فاعلدر افعال باشند خسیس معناسنه (بجور به آ
باحرف مصاحبت و اضافت لامیه در (غایظان شداد پیانید (شداد شدیدک جمیدر محکم معناسنه
(برکارند کاف عجبک ضمیمه نصب ایدرلر (تا حرف تعلیل (بارعز زان لامیه (بار بونده اجازت
معناسنددر (صاحب تیران اضافتله و قطعه اوقومقی جائز (سرای بولک کبی پرده خانه
معناسنددر (محصول ترکیب) دیدم که اصحاب نعمتک بخشنه و قوف بولماش سن الا کدالتی عاتیه
والا هر کیمسه که طمعی بر جائیه قویه یعنی ترک طمع ایله کریم و بخیل اکا برار کورینور محک باو که
کومش الزون ندر (و کدا باور که مسک کیمدر یعنی خسیسی کدا باور که المره نسته و رمن
دره یش دیدی اول تجربه به اله دیرمکه متعلقانی قپوده قورلر و محکم غایظلری قبولنده نصب
ایدرلر یعنی قبولی ایدرلر نا علما و صاحبیه اجازت و برمهیلر که ایچو کرووب بولوشلر (وصاحب
تیمیرک کوکسنه ال قویه لر و درلر که اوده کیمسه یوقدر دیوایکن کرچک دیش اولورلر * بیت *
انرا که عقل و همت و تدبیرورای نیست * خوش گفت برده دار که کس در سرای نیست *
انرا را حرف تخصیص (برده دار قپو جیدر که عرب حاجب دیر (محصول بیت) اول کیمه ناک که
عقل و همت و تدبیر و فکری یوقدر کوزل دیدی برده دار که اوده کیمسه یوقدر یعنی بولک کبی

شداد کتاب
وزنده در
لطایع

کیمه لر بوق منابه سنده در * کتم بعدر آن که از دست متوقعان بجان آمده اندواز رفته کدایان
 بغان و بحال عقلست که اگر یک بیابان در شود چشم کدایان پر شود * باحرف مصاحبت (عذر آن
 لامیه در) (که حرف بیان (دست متوقعان لامیه در) (متوقع تفعل بایندن اسم فاعل در امیدلی دیمکدر
 والف و نون ادات جمع در) (رقعه کدایان لامیه) (بجان بغان بالی حرف صله در) (بحال عقل لامیه
) (که حرف بیان) (ریک بیابان لامیه ریک رانک کسری و کاف عجمه قم دیمکدر عرب رمل دیرانک قتی
 و میک سکونیه رمال بوندندر) (در دالک عجمی و راه شد دایله انجودیمکدر لیکن رابونده ساکن اوقنور
 برلفظنه موافق اولغیچون) (چشم کدایان لامیه) (پر شود پراوله یعنی کوزلی طویه قناعتدن کنایتدر
 (محصول ترکیب) بن درویشه دیدم متعلقان و غلاظ شدادی قویه قودقلمری انکیچوندر یعنی
 اول عذر دایله در که احسانلرینی امید ایدنلرک اندن جان ککشلر یعنی جاندن بیرار اولشلر و جرار
 رقه سندن ناله و فغانه حاصلی دینجیلر اندن بیرار اولشلر انکیچون قبولینه ادم قورلر و بحال
 عقلدر که بیابانک قی انجوا اولسه کدالک کوزی طویه یعنی اغنیا هر کون برخزین اولشدر سه
 بونلره قناعت کلز * بیت * دیده اهل طمع بنعمت دنیا * رن شود همچنانکه چاه بشنم * دیده
 اهل طمع لامیه در) (واهاک آصافتی بطنبر یعنی لامک کسره سنی اشباعله اوقومق کرک موزون
 اوله) (باحرف مصاحبت) (نعمت دنیا لامیه در) (نعمت تاسنک کسری اشباعله اوقومق کرک
 ناموزون اولیه دیدنلر زیاده ناموزون سو یلشلر زرا ائی اشباعله اوقودق بیتی ناموزن ایدر
 همچنانکه کافی ساکن اوقق کرک وزن ایچون دیدنلر اصلا اوزاندن خبرلری یوغیش (چاه قویی
) (باحرف مصاحبت) (بشنم چه معناسنه در کیم کیجه ایله یغار عربجه ندادرز) (محصول بیت) اهل
 طمعک دیده سی دنیا نعمتله پراولز یعنی طویعز چاه شبنمه پراولدیغی کبی یعنی یو بحال اولدیغی کبی
 اول محالدر * حاتم طایی که بیابان نشین بود اگر در شهر بودی از جوش کدایان بی چاره کشتی
 و چاه برتن او پاره * (محصول ترکیب) حاتم طایی صحرا نشین ایدی اگر شهر ده اولیدی دینجیلر
 کثرتندن بی چاره و مضطر اولوردی و اوز رنده لباس فقیر لقدن پاره پاره اولوردی * کتمان
 بر حال ایشان رحمت میبزم کتم نه برمال ایشان حسرت میخوری * (محصول ترکیب) درویش
 دیدی بن انلرک حالنه رحمت ایلدرم یعنی حالربنه ترجم ایدر مکه نعمت دنیا به مانکر در و ثواب
 کسب ایلزل بن دیدمکه او یله دکل بلکه انلرک مالنه حسرت یرسین یعنی حسرت چکر سین
 * مادر بن کفار و هر دو بهم گرفتار هر یقدی که براندی بدفع آن بکوشیدمی و هر شاهی که
 بخواندی بفرزین پوشیدمی تانقد کیسه همت همه در باخت و تبر جعبه همت همه بدیاخت *
 بیدق شطرنج الاتندن پیاده دن معربدر) (و یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (براندی یا حرف
 حکایه سورردی دیمکدر) (باحرف صله) (دفع آن مصدرک مفعولنه اصافتیدر) (باحرف نأکید
) (کوشیدمی یا حرف حکایه دور بشردم یعنی سعی ایدردم) (شاهی یا حرف وحدت مراد شاه دیمکدر
 کشت دیمکدر شاهدن مراد بونده کشت کافک ضعیله عوام تحریف ایدوب کشت دیرلر کافک کسریله
 دین تحریف عوام ایلشدر ز یراعجم کافک کسریله اوقورنکه نتج ایدنه معلومدر) (که حرف
 رابط صفت) (باحرف مصاحبت) (فرزین آلات شطرنجیدن بر معروف اندر) (پوشیدمی یا حرف
 حکایه بونده اورتردم دیمکدر) (ناحتی معناسنه در) (نقد کیسه همت لامیه و بیانیه در) (در حرف
 نأکید) (باخت اوینتدی دیمکدر یعنی کبسه همتندن نه وارایسه نسته قومایوب دو کتیدی) (و تبر جعبه
 همت لامیه و بیانیه در) (جعبه ترکش معناسنه در) (محصول ترکیب) بزدر ویشله بوکلانده ایدرک
 و ایکن بری بر بزمه گرفتار یعنی قاور شمش ایدک هر برید قیکه سورردی الک دفعه سعی ایدردم
 یعنی هر نه سوز که سوبلردی انی موجه جوابله رد ایدوب قارشیلردم و هر بار که کشت شاه دیردی انی

رد سروری و شعی

رد سروری و شعی

رد ابن سید علی

فرز بنده سیر ایدردم یعنی کلامه هر برجت و برهان که سوق ایدردی انی قوی دایله منع و دفع
 ایدردم تا کیم جمیع نقد کسبه همتی دو کنند یعنی سوبلیجک سوزی قالمدی بلکه جمیع ماملکنی
 یعنی بیلدیکنی بالتمام اویناندی و افنا ایلدی و بخت ترکشک او قونی جمعا اتدی یعنی بخت و دلیلی
 قالمدی حاصلی تله بختاشمکه محالی قالمدی * قطعه * هان ناسپرنفکنی از جمله فصیح * کورا
 جزان مبالغه مستعار نیست * هان ادات تنبیه در آگاه اول غافل اولمه معناسنه پس حاضر یاش
 دین مسامحه ایلش (نا ادات تأکید در بونک کبی برلده سپر قلعان دیمکدر نیفکنی فعل نفی مستقبل مفرد
 مخاطب برقه سین دیمکدر سپر مفعول صریحی (وا از جمله غیر صریحی (جمله فصیح لامیه و بیانیه
 فصیحک جمله سندن و یا فصیح جمله دن (کورا اصلنده که او را ایدی حذف و ایصال ایلدیلر (مبالغه
 مستعار بیانیه در (محصول بیت) آگاه اول غافل اولمه قلفانک بر ایا سین یعنی عجز کوستر میه سین
 سپر براقی عجز کوستر مکدن عبارتدر فصیح کیمسندک هجوم و جمله سندن یعنی فصاحتله تکلم
 ایلندن اوشمه زرا انک اولمبالغه مستعار دن غیری سنه سنی یوقدر یعنی فصاحتله تکلمی طبیعی
 دکلدر نشانله طریقه در حضرت شیخک خطاب عام طریقه بیدیدر فتدیر * دین ورز و معرفت
 که سخندان سجع کوی * بر در سلاح دارد و کس در حصار نیست * ورز و اوک قتی و رانک
 سکونیه فعل امر مفرد مخاطبدر (ورزیدن سعی ایلک معناسنه (دین مقدم مفعولی (و معرفت
 اکا معطوفدر (که حرف تعلیل (سخن دان سجع کوی بیانیه ایکی وصف ترکییدن می کیدر
 (سخن دان سوز یلیجی (و سجع کوی سجع سوبلیجی یعنی مسجع سوز سوبلیجی دیمکدر (بر در حرف
 صله قپوده دیمکدر (قپوا وزه دین الحاق سوبلیش (سلاح سینک کسریله آلت حربدر (محصول بیت
 دینه و معرفتد سعی و کوشش ایله زرا سجع کوی سخندان قپوده براق طور اما حصارده کیمه یوق
 یعنی سخندان سجع کوی شول حصاره بکزر که قپوسنده آلت حرب اوله (اما حصارده صواش
 اری اولمه یعنی معرفتی کسی دکلدر مستعار حاصلی همان نشانله در اوته سی یوقدر اندن اوشندن زرا
 شوندن بوندن در مه چتمه در (بر در سلاح دار دک معناسنی قلعه قپوسنده سلاحی واردین ایی
 سلاح دار اقی ایده عمش زرا بو کلامدن مراد تشبیه در یعنی اغرائی نشانله اولانی ایجریسی خالی
 قپوسی راقلی حصاره بکزر تمش * عافیت الامر دلایلش نماند دلایلش کردم دست تعدیه در از کرد
 و یهوده کنن آثار و سنت جاهلانست که چون بدلیل از خصم فرومانند سلسله خصوصیت
 بچنانند چون آزر بت تراش که بخت با پسر بر نیامد بچنک برخاست که قال الله تعالی (ان لم تنه
 لارجنک) دشنام داد سقطش کفتم کر بیام در بد زنجاندش گرفتم * دایش ضمیر در ویشه
 راجعدر (دلایلش ضمیر یده) (یعنی ادله قویه ایله اکا غالب اولغله انی حقیر و خوار ایلدم (دست تعدی
 لامیه در مجازا (تعدی فعل باندن مصدر در دالک کسری یابی صیانت ایچوندر تنکه کتب صرفده
 مین در (درا ز کرد اوزاندی دیمکدر یعنی بکا ال اوزاندی (معناسنی خصوصیتد شروع ایلدی
 دین بد سوبلیش (منه سنده تعدی تجاوز معناسنه در اما خصوصیت معناسنه استعمال اولنور دین
 افترا ایلش زرا دراز کرد بواسطه ماله مانعدر (یهوده کففت آغاز یعنی آغاز کرد دیمکدر
 یهوده زاید و باطل معناسنه در (بعض شارح باین ترتیح حکایه سنده دماغ یهده
 بخت و خیال باطل است بیوردیغنده (یهده هرزه و باطل معناسنه در دیمش (و بونده یهوده
 هرزه معناسنه در دیمش (زیرا هرزه باطل معناسنه در (و بعض شارح هرزنک معناسنه و اصل
 اولمدیغندن حددن بیرون هرزه سوز سوبلیش تنکه دائماعادت یوله در (سنت بونده سیرت و عادت
 معناسنددر (جاهلانه اضافتی لامیه در بعض نسخده و او برینه (که سنت واقعدر و او حرف حال
 (و که حرف تعلیل او اور (که حرف بیان (و چون حرف تعلیل (بدایل با حرف مصاحبت و با حرف

رد شعی

رد سروری

رد شعی

رد شعی

رد سروری

ظرف دایله و یاد ایلده دیمکدر (فرومانند عاجز قاله له معناسنه در زیر اماندن قالقندر و فروماندن
 عاجز قالقندر) (سلسلهٔ خصوصت بیانیه در) (بجانبانند دیره در) یعنی خصوصت ایدرل (چون
 ادات تشبیه) (آرزو، محجمه و راه مهمله الیه ابراهیم پیغمبرک علیه السلام انا سبک آیدر) (بت تراشه
 اضافی بیانیه در) (بت تراش وصف ترکیبدر تراشیدن بت یونجی دیمکدر یعنی فنی و صنعتی
 بت تراشاق ایش تنکه بعض توار یخده مبتدر که انک زماننده انک کبی بت یوناریوغیدی اگر انسان
 شکنده واکر بعض حیوان شکنده) (که حرف بیان) (بجست باحرف ظرف و یا حرف مصاحبت
 (پایسر باحرف مصاحبت تقدیری پایسرش در حذف ایصال ایلدی) (بر نیامد چیقبشامدی
 یعنی چیشامدی) (حاصلی احتیاجده غلبه ایده مدی جنکه قالقدی) (یعنی اوغلبه جنکه
 مباشر اولدی تنکه کلام شریفده بیورر که) (ارغب انت عن آلهنی یا ابراهیم لئن لم تنته لارجنک
 واهجرنی ملیا) * دشنام دادسقطش کفتم کریمم درید ز نخدانش کرفتم * هزه حرف استفهام
 راغب اسم فاعلدر علم باندن عن حرفیله استعمال اولسه اعراض معناسنه در) (انت ضمیر مرفوع
 منفصل محلامرفوع فاعل راغب در) (عن حرف جر راغبه متعلقدر) (الله الهک جمیدر
 بونده اصنام مراددر یاغیر متکلم محلامجرور مضاف الیه در بنم معبودلر مدن دیمکدر) (یا حرف ندا
 (ابراهیم منادی) (لئن لام حرف موطنه قسم) (ان حرف شرط) (لم تنته فعل مجدمطابق
 حرف شرط معناسنی استقباله نقل ایشدر) (لئن لم تنته جمله شرطیه) (لارجنک لام حرف جواب
 قسم) (ارجم فعل مضارع متکلم وحده در رجم دن بونده مرادشتم و ذم در شیطان رجم بوندندر
 یعنی لعنه مری معناسنه و به ضمیر دیدیلر که مراد رجدن طاش اتقندر زیرا رجنک معناسی
 رمی بالرجام در دیشلر انک کسریله که رجه نك جمیدر همزه و لمزه و زنی اوزرینه) (یعنی سنی
 طاشلرله اورورم یا اوله سین ویابندن بخاسین) (نونون مثقله حرف تأکید) (وکاف ضمیر منصوب
 متصل مفعول والله البتہ سنی رجم ایدرم دیمکدر) (واهجری و او حرف استیناف اهجری فعل امر
 مفرد مذکر مخاطبدر نصر بایندن و نون حرف وقایه و یا ضمیر منصوب متصل مفعولی) (بندن
 ایرل دیمکدر واهجر منی تشدیدنده) (ملیا زمانا طویلا دیمکدر ظرف زمانه منصوبدر
 (محصول ترکیب) عاقبت الامر درویشک اثبات مدعا ایچون دلیل قالدی آتی غلبه سببیه
 ذلیل و حقیر ایلدم تعدی الی بکاوزاندی یعنی بنی اوردی دخی باطل سویمکده باشدی و جاهلارک
 رسم و عادتدر که چون دلیل ایلده خصمدن عاجز قالوب زبون اوله لر خصوصت زنجیر بنی دیره درلر
 یعنی خصوصت ایلکه باشلرلر آرت تراش کبی که احتیاجده اوغلبه چیقبشامدی جنکه قالقدی
 یعنی اوغلبه صو آشه باشدی یعنی حضرت ابراهیم پته طیمقدن نهی ایدوب خدائک عبادتنه
 دعوت ایلدیه دیدی یا ابراهیم سن بنم معبودلر مدن اعراضی ایدر سین والله اگر بوا عراضدن
 منتهی اولمزشک یعنی بوندن یغلنوب منتهی اولمزشک البتہ سنی رجم ایدرم یادل ایلده یا طاشله
 تا کیم یا اوله سین ویابندن بخاسین ایرل بندن و بنی ترک ایلده نیچمه زمان سنی کور میهم درویش
 بکا سوکدی بنده اکانا معقول سویدلم اولده یقاسی یرتدی بنده صقالتنه بایشدم حاصلی
 دو کشمکه باشلوق * بیت * اودر من ومن در وقتاده * خلق از بی مادوان و خندان *
 ایکی یرده در حرفی ادآت صله در فتاده اکثر نسخده هاء رسبله واقعدر) (و به ضنده) (فتادیم واقعدر
 (ایکن اندنه مراد بودر دوشدک دیمکدر) (او مبتدا) (فتاده خبردر) (و خلق مبتدا) (بی ملامیه
 (دوان صفت مشبیه در) (دویدندن بک معناسنه و خندانده خندیدن صفت مشبیه در
 خبر مبتدا مقدر) (شدند ویابوندن اولور) (محصول بیت) (اول درویش بکا و بن اکادوشدک یعنی
 بری بر عزمه چکشه و صواشه دوشدک خلق بزم اردمز جه بلکن و کولکن اولدیلر یعنی یلرک

رد شعی

وگولك اردیمنه دوشدیلر * انكشت نجب جهانی از گفت و شنید مابندگان * انكشت نجب
بیانیه و بالامیه در مجازا (جهانی یا حرف نسبت) (جهان خلقی دیمکدر) (گفت و شنید اسم مصدر در
دیمه و ایشتمه معناسنه) (كندن) (و شنیدن معناسنه مصدر در دین خطا ایلش) (مایه اضافت
لامیه در) (با حرف ظرف) (دندان دیش دیمکدر) (محصول بیت) (جهان خلقك نجب بر معنی
نرم دیمه مزدن و ایشتمازن دن دیشتمه ابدی یعنی نجب ایدوب بر مقلربن اصرر لردی ننگه مقام
نجمده عادت بر معنی دیشه المی بر می اصرمق معناسنه در * القصه * مر افعة این سخن پیش قاضی
بر دیم و بحکومت عدل راضی شدیم تا حاکم مسلمانان مصلحتی بچوید و در میان توانکران
و درویشان فرقی بگوید قاضی چون هیئت مابید و منطق مابشنید سر بجنب تفکر فرو برد
و بعد از تأمل بسیار سر بر آورد و گفت ای آنکه توانکران را ثنا گفتی و بر درویشان جفا روا داشتی
بدان که هر جا که گشت خارست و با خرنجارست و بر سر کنج مار و انجا که در شهو آراست نهنگ
مر دم خوارست لذت عیش دنیار الدغه اجل در پیست و نعيم بهشت را دیوار مکاره در پیش *
القصه محصل کلام (مر افعة این سخن مصدرك مفعولاه اضافه فیدر) (وردیمك مقدم مفعولی اولی
(و پیش قاضی ثانیسی) (مر افعة ایکی خصم دعوی ایله حاکم قش و ارمغه دیرر مفاعله بایندن
مصدر در) (با حرف صله) (حکومت مصدر در حکم معناسنه) (عده اضافتی لامیه در) (و عدل بونده
عادل معناسنه در) (بعضی نسخه ده قاضی عدل واقع در) (راضی شدیمك مفعول صریحی) (و بحکومت
غیر صریحی) (تا حرف تعلیل) (حاکم مسلمانان لامیه) (مصلحتی بچویدك مقدم مفعولیدر) (با حرف
وحدت) (در حرف ظرف) (میان توانکران لامیه) (درویشان اکامعطوف) (فرقی با حرف وحدت
و با حرف تنکیر) (فرق بگویدك مفعول صریحی و در میان غیر صریحی) (قاضی مبتدا) (چون ادات
تعلیل) (هیئت مالا میه) (و بدیدك مقدم مفعولی) (و منطق ماده لامیه در) (و بشنیدك مقدم مفعولیدر
(منطق مصدر مییدر نطق معناسنه) (بونده مر ادحاصل بالصدر در که کلامدر) (با حرف صله
(جیب تفکر لامیه در مجازا) (سر فرو بردك مفعول صریحی) (و بجنب غیر صریحی) (و جله فعلیه
جواب تعلیلیدر) (و تعلیل جوابیله خبر مبتدا در فیدر) (فرو بونك کی بر رده تا کید افاده ایدر اگر چه
فی الجمله اشاعه لقی معناسنه دلالت ایدر تأمل) (بسیار مصدرك فاعله اضافه فیدر) (سر بر آوردك
مفعول بهی) (و بعد مفعول فیهی) (بر آورد فالدردی دیمکدر) (ای حرف ندا) (آن که تقدیری
(آن کس که در) (توانکران را گفتی ك مفعول اولی) (و ثنا ثانیسی) (و جفا روا داشتی ك مفعول
اول صریحی) (و روا ثانیسی) (بر درویشان غیر صریحی) (داشتی فعل مضارع مفرد مخاطبدر
(در شهوار بیانیه غایتله ابوواری یعنی صافی و ابری انجو یعنی بیوک شاهانه دیمکدر) (حاصلی
پادشاهه لایق انجو) (نهنگك مردم خوار بیانیه) (و نهنگك تمساح دیمکدر که نیل دکرده
چوق او اور لیکن انجو اولان دکرده تمساح اولمقدمه نظر وار مکر کیم کلام ادعائی اوله
(مردم خوار وصف ترکیبدر) (لذت عیش دنیا لامیه لردر) (ورا حرف تخصیص) (لدغه اجل
لامیه در مجازا) (لدغه لامك قحی و دالك سکونیه اصلنده عقرب صوقوند بسنه دیرلر بس
مصدر معناسنی و برنلر اصابت ایلامش لر زبرامصدری لدغ و تلداغ کلور) (نعیم بهشت لامیه
(ورا حرف تخصیص) (دیوار مکاره بیانیه) (مکاره مکروهك جمیدر بو کلام حدیث شریفه
تلمیحدر قال علیه الصلوة والسلام) (حفت الجنة بالمکاره و النار بالسهوات) (حفت فعل ماضی
مفرد مؤنث غائبه مبنی للمفعول فایلدی دیمکدر احاطه دن عبارتدر تزیین اولندی دین خطا
سویلس یعنی جنت زجت و مشقته فایلدی حاصلی جنته داخل اولقی استین تکالیف شرعی دینی
اختیار ایلک کرک) (محصول ترکیب) (حاصل کلام بوسوزك یعنی اغنیایله فقرا یعنی تشخص

رد این سید علی و سرورزی

رد شعی

و تمیز ایلت سوزین قاضی قشنه ایلتك یعنی بومد عالی قاضی به عرض ایلتك وقاضی عادلک حکومت
راضی اولدق تا کیم سملرک حاکمی بر صلیحت ارایوب بولدوانی ایلله فقرایندده بفرق تمیز
سویله قاضی چونکیم درویشله بزم هیئت و شکری کوردی و کلامزی ایستدی بشنی تفکر
یق سنه ایستدی و چوق فکر دن صکره باشی قادر دی ویدی ای شول کیمده که انشیله نسا
سویلدك یعنی دعا و ثنالیتمه مغولسین و درویشله جفای جاز کوردك یعنی درویشلری ذم
وقدح ایدرسین سن یلکه هر نه رده کل وارالبته دکن واروهر رده که خروار خوار یعنی البته
خروار و روهر نه رده که دینه وارالبته انی بکل ماروار زیرا دینه بی قرق یلدن صکره
اژدر تصرف ایدر دیرل و شول رده که در شهوار وارنهنگ مردم خوار وار یعنی هر شی ضدندن
خاب دکل دنیادراکی لذتک اجل صوقندیس ارنده یعنی حیاتدن صکره ممت ضروریدر
وجنت نعمتیرنك دیوار مکاره ده اوکند ده یعنی جنته داخل اولمغه اول نیچه زحمت و مشقت
چکمک کرک دیوار مکاره دن مراد موانع شدید دیمکدر * بیت * جور دشمن چه کند کر نکشد
طالب دوست * کج و مار کل و خار و غم و شادی بهمند * مصراع اول قلبه محمولدر تقدیری طالب
دوست کر نکشد جور دشمن چه کند (کشدك فاعلی طالب دوستدر) (و جور دشمن مفعولی) (جور
دشمن لامیه) (طالب دوست اسم فاعلک مفعولیه اضافه افتدر) (بهمندون و دال استک ادات جمعیدر
(محصول بیت) دوستک طالبی یعنی دوسته طالب اگر دشمنک جورینی چکمر سه نه ایلر یعنی
نیه قادر در والندن نه کلور ابته چکمک لازمدر (مصراع ثانی مقام تعلیلده در زیرا دینه ایلله
مار بیلدر و کل ایلله خار بیلدر و غم ایلله شاد بلیق بیلدر * نظر نکنی در بستان که پید شکست
و چوب خشک همچنان در زمره توانکران شاگرد و کفور در حلقه درویشان صبرند و ضجور *
نکنی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب استفهامی متضمن نظر ایلر میسین دیمکدر (در حرف صله
(بستان عرب و اوسز استعمال ایدر و عجم و ابله) (که حرف بیان) (پید مشت لامیه در) (پید
سکوت در عربچه خلاف دیرل اما پید مشک قواقی جنسندن بر نوع در که کوزل قوقوسی
وار (چوب خشک بیاید در زمره توانکرانده بویه در) (کفور فعل فاعل معنایه در کفران
نعمت معنایه) (در حرف ظرفدر ابکی رده بیلله) (حلقه درویشان بیانیته تقنین و ووب انده
زمره دیدی و بونده حلقه) (ضجورده فعل فاعل معنایه در مقابل صبوردر ضجرتدن شتق
کوکل طارخی معنایه) (محصول ترکیب) (بستانه نظر ایلر میسین که انده پید مشک ده چوب
خشکده و اینه بونک کبی اغیا بلوکنده شا کرده وار کفران نعمته و حاتمده و بستانده
صورده وار ضجورده یعنی فقره تحمل ایلوب اظهار عجز و ضجرت کوسنرلر * بیت * اگر ژاله
هر قطره در شدی * چو خرمهره بازار از و پر شدی * ژاله بونده چه معنایه در که کیمده یفسار
(قطره یا حرف وحدت) (هره حرف توسل هرزه حرف وحدتدر دین غلط سولاش
(در تخفیف را ایلدر ضرورت وزن و قافیه) (چو ادات تشبیه) (خرمهره اشک
بویجینه دیرل) (از واصلنده از اوایدی حذف و ایصال ایلله از اوایدی) (وضعی دره راجه در
(محصول بیت) اگر چه شک هر بر قطره سی لؤلؤ اوایدی خرمهره کبی بازار اندن طو یصلو
او اوردی کترندن (قصه دن حصه بودر کیم نه هر بر غنی سخنی و کیمده حصه هر
بر درویش اهل توکل وقتاعتدر * مفران حضرت حق جل و علا توانکرانده دوش
سیرت و درویشانده توانکره مت مهین توانکران آنت که غم درویشان شیو د و بهمین
درویشان ان که کم توانکران نکیرد قال الله تعالی (ومن یوکل علی الله فهو حسبه * مفران
حضرت حق لامیه و بیانیته در و مبتدا) (توانکران خبری) (درویش سیرت وصف

ردشمنی

ترکیبی در صفت توانگران (درویشانند توانگران معطوف) توانگر همت وصف ترکیبی
 صفت درویشاندر (مہین توانگران لامیہ در) مہ میك کسری و ہاء اصلہ ایلہ اولو دیمکدر
 بزرگ معناسنہ (و یا حرف نسبت) و نون حرف تأکید اولویہ منسوب دیمکدر معنای لازمہ سی
 اولو قدر یونہ مبتدا واقعدر آنست خبری (کہ حرف بیان) غم درویشان لامیہ و مبتدا
 (بخورد فعل مضارع مفرد غائب خبر مبتدا دوریشلرک غمین یہ دیمکدر) و بہین درویشان
 لامیہ (بہین مہینہ معطوف) بہ بانک کسری و ہاء اصلہ ایلہ یک دیمکدر (و یانوں سابقہ کی) انکہ
 تقدیری آنست کہ در (کم توانگران لامیہ در کم کاف عربک ضمی و میم مشدد ایلہ عربک
 دیمکدر آستین معناسنہ) غم درویشان بخوردک مقدم مفعولی اولدیغی کی (کم توانگران
 نکیردک مقدم مفعولیدر) بعض نسخہ دہ کم توانگران کیرد واقعدر (کم لغتہ اکسک معناسنہ در
 اما بونک کی یرلرہ ترکدن کنا یدر) معناسی اغنیایی ترک طوہ یعنی اکاری ترک ایلہ حاصلی
 حطام دنیا ایچون انلرہ عرض حاجت و اظهار عجز ایلہ بلکہ توکل و قناعتی پیشہ ایدینہ
 نیکہ کلام شریف پیورر (من اسم شرط) بتوکل تفعیل باشند فعل مضارع مفرد مذکر غائب
 فعل شرط (علی اللہ جار و مجرور فعل شرطہ متعلقدر) فہو فاجواب شرطہ داخلدر (ہو ضمیر
 مرفوع منفصل محلا مرفوع مبتدا) حسبہ لفظا مرفوع خبر مبتدا وجہ اسمیہ جواب
 شرط (حسب خاک قحی و سینک سکونبلہ اسماء افعالنددر کافی معناسنہ) محصول ترکیب)
 قاضی پیورر کہ حضرت خدائک مقررلری درویش سیرتلی اغنیادر و اغنیہ ملو درویشلردر
 (حاصلی خدائک مقبوللری ایکی طائفہ در بریسی صورناغنی و سیرتادرویش اولانددر) و بریسی
 صورنا درویش و سیرت و ہمتدہ غنی اولانددر (اغنیایک اولورغی اولدر کہ غم درویشانی یہ
) یعنی انلرک رعایتلہ مقید اولہ (و درویشلرک ایی رکی اولدر کہ اغنیایک آستیننی ابرام و الحاح ایلہ
 طوغمیہ یعنی انلردن برنسنہ دیلہ) و یا غنیایی کلیا ترک ایلوب انلرہ عرض حاجت و اظهار
 فقر ایلہ (نیکہ خدا پیورر ہر کیمسہ کہ خدایہ توکل ایلہ اللہ تعالی اکا کافیہ در غیرہ
 احتیاج ایدرمن * پس روی عتاب ازمن بدرویش کرد و گفت ای کہ گفتی توانگران مشغول
 مناهی اند و مست ملاہی ہم طائفہ چین کہ گفتی ہستند قاصر ہمت و کافر نعمت بیرند و بنہند
 و بخورد و ندهند اگر بمثل باران نیارد و یا چہ سان طوفان برارد با عتقاد مکت خویشت از محنت
 درویش نرسند و از خدای تعالی نرسند و گویند * پس اندن صکرہ دیمکدر (روی عتاب لامیہ در
 مجازا) بدرویش با حرف صلہ ای کہ تقدیری ای انکہ در حذف و ایصال واقع اولدی (مشغول
 مناهی اسم فاعلک مفعولانہ اضافتیدر مست ملاہی لامیہ مناهی شریعت نہی ایلدیکی اموردر
) بعض نسخہ دہ مناهی برتہ تباہی واقعدر باطل و فاسد ایشلر معناسنہ (و ملاہی لہو ک
 جمعیدر بازی دیمکدر یعنی او یون) نعم نونک و عینک فتحہ لرلہ حرف تصدیقدر (طائفہ
 با حرف وحدت و ہمزہ حرف توسل) وحدت ایچوند در بین غلط سوبلدی (قاصر ہمت) و کافر
 نعمت وصف ترکیبیدر اضافتیدر بنجوز ایدنلر قاصر ہمتلر ایمش (بیرند فعل مضارع جمع
 غائب ایلدر یعنی مالی) بنہندینہ مذکور کی قورلر (یعنی صقللر دیمکدر) بخوردن فعل
 نفی استقبال جمع غائب ییزلر دیمکدر بعض نسخہ دہ با ایلہ دوشمش بخوردن کندیلری یرلر
 معناسنہ (ندهند سابقہ کی و یرمزلر) یعنی خیراتہ صرف ایلزلر دیمکدر (بمثل مثلاً معناسنہ در
) نیارد فعل نفی مستقبل مفرد غائب یغمیہ دیمکدر (جہان برآردک مقدم مفعولی) طوفان
 مبتدا برارد خبری (طوفان چوق یغور و چوق صو کہ قبلہ صدق یرقومیہ) برارد فعل مضارع
 مفرد غائب احاطہ ایلہ (یعنی قلیلہ) با حرف مصاحبت (اعتماد مصدر در افتعال باشند

رد شعی

رد ابن سید علی

رد شعی

ط بقی و سو یلخت (مکنت قدرت معنائه مصدر در) لیکن ثلاثین فعل مستعمل دکلدر
 (خویش و اور سبیله کنده دیمکدر) اعتماد مکنت مصدرک مفعولیه اضافتدر (و خویشه
 اضافت لامیه) محنت در ویش لامیه در (نبرد فعل نفی استقبال جمع غائب صور مزل
) نرسندده بویه در قورقزل (محصول ترکیب) (پس عتسات یوز بنی بدن در ویشه
 ایلدی بوسوز اول معنایه اشارت ایدر که قاضی شیخی اغنیایی مطلقا در ویشان اوزرینه
 ترجیح ایلدیکنه یعنی ایلدیکچون تخطئه ایلش اوله فتدیر یعنی قاضی کلام عتاب آمیز بنی بدن
 در ویشه صرف ایلدی ویدی ای شول کیسه که دیدک اغنیا مشغول مناهیلدر و مست ملاهی
 یعنی اهو و نعلک مستلر بدر کر چک بونلردن بر طائفه دیدیکک کیدر لر قاصر همت و کافر نعمت یعنی
 همتسز و کفران نعمت در لر مالی ایلدر لر و خزینه لرینه قولر و ییز لر و خیراته صرف ایدوب
 کیسه یه ویرمز لر ویا کندیلری ییز لر اما کیسه یه ویرمز لر اگر مثلاً باران یغیموب عالم خط اولورسه
 و سر بسر جهانی طوفان قیلر سه کندیلرک قدر تیرینه اعتمادله در ویشک محنت و عذابندن
 صور مزل و خسار دن قورقزل و دیر لر * بیت * کرازیستی دیگر یی شد هلاک * می ا هست
 بطراز طوفان چه باک * نیست یا حرف مصدر (دیگر یی یا حرف وحدت) (می ا بنم دیمکدر) (را حرف
 تخصیص) (بطرازک فتحیه قاز معنائه در اصلند و مشدد در لیکن عجم تخفیف ایدر) (را حرف
 تخصیص) (ویا ادات مفعول قازک و قازه دیمکدر) (باک بای عربله ایتمک و قایرمق دیمکدر که
 عربجه مولات دیر لر) (محصول بیت) مذکور اغنیایدر که اگر یوقلقدن بر غیر یی کیسه هلاک اولدیه
 نیم وارد قازک طوفانندن نه بای وارد زریرا غرق اولمز یعنی کندیلرک مالی و مالنه اعتماد ایدوب
 بویه دیر لر اما فقر اجانبه نظر و اتفاقی بوق * بیت * وراکبات نیاقا فی هوادجهها * لم یلفتن
 الی من غاص فی الکشب * و او حرف رب در تقدیری رب نساء را کبات در (را کبات را کبة جمعیدر
 اسم فاعل جمع مؤنث در موصوفه اعتماد ایلدیکچون عمل ایلشدر نیاقا ناقهک جمعیدر دیشی دوهله
 دیر لر لفظ منصوب مفعولیدر (را کباتک فی هوادجهها جار و مجرور جمله ظرفیه حالدر) (نیاق دن که
 مفعول را کبات در) (هوادج هو دجک جمعیدر بر نوع محفه در که دوهک اوزرینه بر بنی اور لر
 انجق اوستی اور تلی اولور عورتله مخصوص صدر لر ایچنده اوتور مز مکة خانی عرفاته چیققدقه قزلری
 و کلنلری هو دجلره چیقسار حج ایلنلر بلور ضمیره مؤنث را کباته راجعدر ایکی فصیح فتنک بر یسی
 اوزره یعنی هوادجهها و هوادجهن لغتدر النساء فعلت و فعلن کی نهایی بونده ها اولور انجق
 ضرورت وزن ایچون (لم یلفتن فعل جحد مطلق جمع مؤنث غائبه التفات ایلدیلر دیمکدر
 جواب رب در) (الی من غاص الی حرف جر فعل جحد متعلق) (من محلا مجرور اسم موصول) (غاص
 فعل ماضی مفرد مذکر غائب اجوف و اوی طالادی دیمکدر غوصدن مشتق در اکثر صویه طالمقده
 استعمال ایدر لر غواص بونددر (فی الکشب فی غاص یه متعلقدر) (کشب کاشک و ناء مثلاًک ضمیر لیه
 کیشک جمعیدر سر سر برک جمعی اولدیغی کبی قومک چوقلغنه دیر لر) (محصول بیت) ناقهله را کب
 چوق نسا اول ناقه لر انلرک هو دجلری اتنده اولد قزلری حالده اول نساء التفات ایلدیلر قومله
 طالب بتن کیسه یه یعنی دوهله بن خاتونلر حاصلی دوه اوزره هو دجلره را کب اولان خاتونلر
 قومه بتابنا کیدن پیادهله التفات ایلدیلر دیمکدر بوبیت ماقبانی تو ضیح و تنویر طریقله کلشدر
 * بیت * دونان چوکلیم خویش بیرون بردند * کویند چه غم کر همه عالم مردند * دونان جمع دوندر
 الف و نون ادات جمعدر (چو حرف تعلیل) (کلیم خویش لامیه) (و بردندک مفعول اولی) (و بیرون
 ثانیه) (کویند جواب تعلیلدر) (محصول بیت) الحقلر چونکه کندی کلینی صودن قورقزلر
 یعنی محنت و بلای دنیادن خلاص بولدیلر دیر لر نه غم اگر جمیع عالم اولدیه حاصلی همان

ردشعی

ردسروری

کندی نفس حیثیتی تدارک ایدوب قایرر غیر یله هیچ مقید اولن اما ایلیلر کندی نفسی قیردبغی
 کبی سائر خلایقه قایرر بلکه سائر نفسند ن تقدیم ایدر تنگه کابلرده بعض کیمسه لردن نخل
 ایدرل * قومی برین صفت که بیان کردم وطایفه دیگر خوان نعم نهاده و صلاهی کرم در داده
 و میان بخدمت بسته و ابر و بتواضع کشاده طالب نامند و مغفرت و صاحب دنیا و آخرت * قرمی
 یا حرف وحدت (وطایفه دیگر بیانیه) یا حرف وحدت و همزه حرف توسل (همزه حرف وحدت در
 دین غلط سو یلش (خوان نعم لامیه در زیر احوان سفره (و نعم طمسالمر معناسنه اگر چه نعم جمع
 نعمت در و طعامدن اعم (خوانی طعام معناسنه اخذایلین بلایمش (صلای کرم لامیه) در حرف
 نأکید (داده و یرمش یعنی احسان و کرمی عام ایلمش و علمای فقراتک خدمته بل لغشالر (ارو
 همزنگ قحی و یانک سکونی و و او اصلیه ایله قاش معناسنه در (کشاده نک مفعول صریحی (و بتواضع
 غیر صریحی (طالب نام اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر و نون و دال استک جمیدر (محصول ترکیب)
 قاضی دیر که بر قوم بوصف اوزره در که بیان ایلدم و بر طایفه دخی نعمت لرسفره سنی قومش یعنی نعمت
 سفره سنی دوشه مش و کرم و احسان صلاسی و یرمش یعنی کرم و احساننی تعیم ایلمش و بتواضع
 قاشین اچش یعنی کرمش یعنی بوزین و کوزین بور و شدروب اضطراریدن قاشین چاتن بلکه لصف
 ایلکدن حظ ایلرانی نامک طالب ایدر یعنی ایلکله اکلغه طالب ایدر تا کیم ذکر خیر مغفرتلرینه سبب اوله
 و صاحب دنیا و آخرت ایدر یعنی هم دنیا ده خیر ایله مذکورلر در و هم آخرته یعنی اولد کلرندن صکره
 یتنه خیر ایله اکلورل * چون بندکان حضرت پادشاه عالم مؤید من عند الله مظفر و منصور علی
 الاعداء مالک ازمة الانام حامی ثغور الاسلام وارث ملک سلیمان عادل ملوک زمان مظفر
 الدین ابو بکر سعید امام الله ایامه و نصر اعلامه * ظاهر بودر که بوالقاب ذکر قاضی جائیدندر
 (چون ادات تشبیه) بندکال حضرت پادشاه لامیه لدر بندکادن مراد پادشاه ملازم متسده اولان
 اکابر در عالمه اضافت لامیه در بعض نسخه ده عالم یرینه عادل و اقددر (مؤید تفعیل بایندن
 اسم مفعولدر محکم دیمکدر (من عند الله مؤید من عند الله مظفر (مظفرده تفعیل بایندن اسم مفعولدر
 بوده غالب معناسنه در (منصور معروف) علی الاعداء مظفر و منصوره متعلقدر علی سبیل
 البدل (مالک ازمة الانام مالکک ازمة اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتیدر (ازمه زمامک
 جمیدر انامه اضافتی لامیه در (انام معرف بالام اولیجی ازمدیه تالاندر اولما یجی لازم دکل
 قیدر (زمام اویان دیرکنی) و انام خاق معناسنه در (حامی ثغور الاسلام لامیه لدر) حامی حافظ
 معناسنه در حایتدن حامینک ثغوره اضافتی اسم فاعلک مفعولنه در ترکیب عربی اعتبار اولسده
 حامینک یاسنی ساکن تلفظ اولور اما فارسی اعتبار اولسده مکسور و اوقرنو (ثغور ثغورک
 جمیدر دشمندن خوف ایدر جک دیمکدر (وارث ملک سلیمان سابقا یکی قرینه کبیر اضفته
 و اعرابه (عادل ملوک الزمان لامیه لدر) عادل اسم تفعیل (مظفر الدین پادشاهک لقبیدر
 و ابو بکر کنبیتی تقدیری ابو بکر بن سعد در (ادام فعل ماضی مفرد مذکر غایبدر افعال بایندن
 مقام دعاده و اقددر الله لفظ مرفوع فاعلی (و ایام انظام منصوب مفعولی (و نصر اعلامه بوده
 اعرابه قرینه سابقه کبیر (علامتک جمیدر سنجاملر دیمکدر (محصول ترکیب) بودر که
 ایلدیکر اصحاب خیرات اغنیا پادشاه زماک بندلری کبیر یعنی پادشاه عالم اعیان و اکابر
 مذکور اغنیا کبی اصحاب اطف و کرمدر که اول پادشاه مؤید من عند الله در دخی اعدا اوزرینه
 مظفر و منصور در جمیع خاتک زما لریک مالکیدر یعنی جمیع خلائق اکامطیدر اسلام
 در بندلر یک حافظیدر یعنی دشمن کلچک لری حفظ ایدر سلیمان ملکک یعنی تختک وارثیدر
 نکد دبا حده مفصل یار اولندم ایدی زما پادشاه لریک کار کیدر مذکور اقبه لقب

واوصافه موصوف مظفر الدین ابوبکر بن سعد در الله تعالی ایامی دائم ایامسون منی عمر بنی
 ودولت وسعادتی باقی وثابت ایامسون وسجاق قرینی منصور و مظفر ایامسون هر نه جانبی توجه ادب
 حرکت ایدرسد * قطعه * پند بجای پسر هر کران کرم نکند * که دست جود تو با خاندان آدم کرد *
 پدر مبتدا (با حرف صله) جای بونک کبی پرده تحسین لفظ و تکمیل وزن ایچون کاور و جازدر
 حق مناسبه اوله (و پسر اضافه ای لامیه اوله) نکندک بجای پسر مفعول غیر صریحی
 (و این کرم صریحی وجهه فعلیه خبر مبتدا در) که حرف بیان و یا رابط صفت (دست جود تو
 لامیه در مجازا و مبتدا و تویه اضافه ای لامیه در) با حرف صله (خاندان آدم لامیه در) و کردک
 مفعول غیر صریحی وجهه فعلیه خبر مبتدا در (محصول بیت) انا اوغوله هرگز یو کرمی
 ایلمز که سنک جودک الی خاندان آدم ایلمی یعنی اولاد و ذریات آدمه سن ایلمدیکک اطف
 و کرمی کیسه کندی اولادینه ایلمز * خدای خواست که بر عالمی بخشاید * ترا رحمت خود
 پادشاه عالم رد * خدای مبتدا (خواست خبری) که حرف بیان (عالمی یا حرف تنکیر) و یا
 حرف نسبت عالمه و یا عالمه منسوب اوله دیمکدر (بخشاید فعل مضارع مفرد غائبدر بخشایدندن
 اسرکک یعنی ترجم ایلمک دیمکدر) تراستی دیمکدر (با حرف مصاحبت) رحمت خود لامیه (پادشاه
 عالمه لامیه در) ترا کردک مفعول صریح اولی و پادشاه عالم ثانیه و بر رحمت غیر صریحی (محصول
 بیت) الله تعالی دلدیککه عالمه و یا اهل عالمه ترجم ایلمه پس سنی کندی رحمتبه عالمه پادشاه ایلمدی یعنی
 سنی خدای تعالی عالمه رحمت کوندردی حضرت محمد علیه الصلاه والسلام امتنی رعایت ایلمه سین
 حضرت محمد صلی الله علیه و سلمی ایکی عالمه رحمت کوندردیکی کبی * قاضی چون سخن بدین
 پایه رسید و از حد قیاس ما اسب مبالغه در گذرانید بمقتضای حکم قضا رضادا دیم و از ما ضی
 در گذشتیم و بعد از ما جاری طریق مدارا گرفتیم و سر بتدارک بر قدم یکدیگر نهادیم و بوسه
 بر سر و روی همدیگر دادیم و ختم سخن بدین دو بیت بود * قاضی مبتدا (چون ادات تعلیل) سخن
 رسانیدک مفعول صریحی (و بدین پایه غیر صریحی) پایه مرتبه دیمکدر (رسانید فعل متعدی در
 ایرشدردی دیمکدر) حد قیاس ما لامیه لر در (و گذرانیدک مفعول غیر صریحی) اسب مبالغه
 بیانیه و مفعول صریحی (در حرف تأکید) گذرانید فعل ماضی مفرد غائبدر (گذرانیدندن
) الف و نون ادات تعدیه که در چوردی دیمکدر (با حرف صله) مقتضای حکم قضا لامیه لر در
 (و دادیک مفعول غیر صریحی) و رضا صریحی (وجهه فعلیه جواب تعلیل وجهه فعلیه خبر
 مبتدا در) ما اسم موصول (مضی فعل ماضی مفرد مذکر غائب وجهه فعلیه صله موصواله در)
 حرف تأکید (گذشتیم فعل ماضی متکلم مع الغیر کچمک دیمکدر) با حرف مصاحبت (عذر ما جاری
 لامیه) و ما موصول (و جاری فعل ماضی مفرد مذکر غائب جاری اولدی) یعنی هر دو ایلمی
 دیمکدر (طریق مدارا لامیه) اصلی مدارات در لیکن عجم مفاعله بایک ناقصندن تا مصدرک حذفه
 استعمال ایدر (سر نهادیک مفعول صریحی) و بتدارک غیر صریحی (بر قدم یکدیگرده بوبله در
 و قوم یکدیگر لامیه در بری بریمک قدمه تدارکله باشمردن قودق) و بوسه دادیک مفعول
 صریحی (و بر سر و روی همدیگر غیر صریحی) ختم سخن لامیه در (یعنی مصدرک مفعولنه
 اضافه تیدر) محصول ترکیب قاضی سوزی چونکه بومرتبه به ایرشدردی و بزم حد قیاسمزدن
 اسب مبالغه یعنی کچوردی حکم قضا مقتضای رضای او بردک و ما مضادن کچمک و ما جاری عذرله یعنی
 ار ارمزده کچن جنمک وجدال عذرله یعنی بوسه سبیله مدارا طریقنی طوتدق و تدارکله بری
 بریمک ایاغنه باشمردن قودق یعنی احوالز حد تعذیره وارمشیدی کچن غوغا ایچون پس مصالحه
 طریقین طوتدق قبل شرعدن بزه برنسته توجه ایامسون دیووبری بریمک رویند بوسه و بردک

راه مدارا
 نسخه

رد سروری

یعنی او بشدت که حالت مصالحه ده عادت در وسوز که ختمی و تمامی بواجبی بپایه اولدی * قطعه *

مکن ز گردش کیتی شکایت ای درویش * که تیره بخشی اگر هم برین نسق مری * گردش کیتی
 لامیه در (گردش اسم مصدر در دوش معنای نه) گردیدن کاف بحکم فحله (و کیتی کاف
 بحکم کسر یله جهان دیکدر) که حرف تعلیل (تیره بخت وصف ترکیبدر سیه بخت معنای نه)
 (و باضمیر خطاب) نسق نون و سینک فحله یله اسلوب و طریق معنای نه (هم بونده تحسین
 لفظ و تکمیل وزن ایچون کله شد) (مع معنای نه در دین معلومدر که نه همک معنای بلورمش نه
 معنک) (مری فعل ماضی مفرد مخاطبه در مری دندن) (محصول بیت) جهان گرد شدن یعنی دوش شدن
 شکایت ایله ای درویش زرا سیه بخت سین اگر بوا اسلوب و طریق اوزره اولورسک یعنی درویشلک
 نوکل و قناعتدر و تسلیم و رضا درویشیه شکایت لایق دکل زرا شکایت بد بخت قدر * توانکرا
 چودل و دست کامرانت هست * بخور بخش که دنیا و آخرت بردی * توانکرا الف حرف ندادر
 چو حرف تعلیل (دل کوکل) دست کامران بیانیه (بخور فعل امر مفرد مخاطبه) (بخش ده
 بویه در بخشدندن) (که حرف تعلیل) (بردی فعل ماضی مفرد مخاطبه در بردن ایلتدک دیکدر
) (محصول بیت) ای توانکرا چونکه مراد سور بخشی الگ و کوکلک واردر یعنی چونکه خدا سکا
 مرادک بردی بی و غشله زرا هم دنیا و هم آخرت کنوردک یعنی دنیا و آخرت سنک اولدی
 حاصلی بیکله دنیا و غشله آخرت سنک اولدی یعنی بیوب ویرمکه دنیا و آخرت مالک اولدک
 * باب هشتم در اداب صحبت * باب هشتم بیانیه (اداب ادبک جمیدر خبری خوبلرک اجتماعه
 درلر ادیب شول کشی به درلر که خبری خوبلرلنده جمع اوله) (صحبت اضافه ایلامیه در * حکمت *
 مال از بهر اسباب عمر ست نه عمر از بهر کرد کردن مال عاقلی رارسیدند نیکبخت
 کیست و بدبخت که گفت نیکبخت آنکه خورد و کشت و بدبخت آنکه مرد و هشت * مال
 سکون لامیه مبتدا و ما بعدی خبری بهر اسباب عمر لامیه درلر (اسباب دیکتنش معنای نه اسم
 مصدر در اساییدنندن) (بهر کرد کردن مال لامیه درلر) (کرد کردن کاف بحکم کسر یله و عربک
 فحله جمع ایلتک دیکدر عاقلی یا حرف وحدت) (و را حرف مفعول) (نیکبخت و صف ترکیبدر
 ابو بختلو معنای نه بدبخت یا رمز بختلو معنای نه) (که تقدیری کیست در) (کشت کاف عربک
 کسر یله و سکون شمله فعل ماضی مفرد غائب در اکدی معنای نه) (و هشت هائک کسری
 و شینک سکونیه فعل ماضی مفرد غائبدر قودی یعنی ترک ایلمدی دیکدر) (کشت کشتن و هشت
 هشتن ن مشقندر) (محصول ترکیب) (مال عمل آسایش و حضوری ایچوندر عمر مال جمع ایلتک ایچون
 دکار) (بر عاقله صور دیلر که ابو بختنی کیمدر و رامن بختنی کیم دیدی ابو بختنی اولدر کیم اکدی
 ویدی) (اکدی دیکدر مراد آخرت ایچون بذل ایلمدی) (دنیا مزرعه الاخره) (اعتبار یله
) (و بدبخت اولدر کیم اولدی و قودی) (یعنی ورته و حسنه ترک ایلمدی و کندی) (و بدبخت برینه
 چیست یاران احوال مجیدن غافل ایش * بیت * مکن نماز ران هیچکس که هیچ نکرد
 * که عمر در سر تحصیل مال کرد و نخورد * مکن نماز قیله دیکدر) (هیچکس سغه و دنی
 معنای نه) (که حرف رابط صفت) (هیچ نکرد یعنی برخیری و فائده ای ایش ایلمدی) (حاصلی
 حقه لایق عمل ایلمدی) (که حرف تعلیل) (عمر کردک مفعول اولی و مقدر صرف ثانیه) (در حرف
 ظرف) (سر تحصیل لامیه ماله اضافه مصادرک مفعول در) (محصول بیت) (اولدیکندن صکره
 نماز قیله اول سغه و نا کسک اوزرنده که خدایه لایق عمل ایلمدی) (حاصلی آخرت یوانه
 برخیر ایلمدی) (زرا عمرینی تحصیل مال سودا سته صرف و تلف ایلمدی و بعدی) (یعنی نه کندی
 یدی و نه خدا ایچون یدردی * بند * حضرت موسی علیه السلام قارون را نصیحت

رد سروری و شعی

کرد که (احسن كما احسن الله اليك) نشنید و عاقبتش شنیدی * فارون را (را اادات مفعول که حرف بیان احسن فعل امر مفرد مذکر مخاطب در افعال بایستن احسان ایلده دیمکدر) (کما کاف حرف تشبیه) (وما حرف مصدر) (احسن فعل ماضی مفرد مذکر غائب (الله فاعلی) (اليك جار و مجرور فعل ماضی به متعلقدر) (نشنید فعل نفی ماضی مفرد غائب فاعلی فاروندر) (ایشنیدی یعنی شنیدی قبول ایلدی و قبول ایلدی دیمکدر) (عاقبتش خمیر فارونه راجعه در) (شنیدی فعل ماضی مفرد مخاطب عاقبت نیجه اولدیغنی ایشندک دیمکدر) (محصول ترکیب) موسی پیغمبر علیه السلام فارونه نصیحت ایلدی که خدایک قوللرینه احسان ایله یعنی مالکدن زکات و صدقه اعطا ایله تنکه الله تعالی سکا احسان واعطا ایلدی (فارون موسایک شنیدی دیمکدر) (یعنی قبول ایلدی عاقبت نیجه اولدیغنی فصل ایشندک باب اولده * قطعه * ان کس که بدینار و درم خیر نیند وخت * سر عاقبت اندر سر دینار و درم کرد * معلوم اوله که بعض مقامده ان که ک تقدیر بینی (ان کس که ایدردک بوندن معلوم اولسون اول تقدیر) (دینار و درم) (با حرف مصاحبت) (نیند وخت فعل نفی ماضی مفرد غائب قرانمیدی) (یعنی کسب ایلدی) (با همزدن متعلقدر) (تنکه فصل بیانی کچه مشدر) (خیر مفعول صریحی) (و دینار غیر صریحی) (سر کردک مفعول اول صریحی) (وتلف) (و یا صرف مقدر ثانسی) (واندر سر مفعول فیهی) (اولکی سر باش معناسنه در و ایکنجینسی سودا معناسنه در) (محصول بیت) (اول کیسه که دینار و درم سبیلله خیر کسب ایلدی) (یعنی مالی خیراته صرف ایلدی باشی عاقبت دینار و درم سودا سنده تلف ایلدی) (یعنی اول سودا ایله فوت اولدی فارون کبی * خواهی متمتع شوی از نعمت دنیا * با خلقی کرم کن که خدا با تو کرم کرد * خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب در معنای شرطی متضمن دیلرسک دیمکدر) (متمتع اسم فاعلدر تفعل بایستن فائده مند و بهر مند دیمکدر) (بعض نسخه ده) (خواهی که متمتع شوی واقعدر تفعل بایستن اسم مفعول) (لیکن معنی بردر) (شوی فعل مضارع مفرد مخاطب اوله سین دیمکدر) (با حرف صله) (که حرف تعادل) (خدا مبتدا) (و کرد خبری) (و کرم مفعول صریحی) (و با تو غیر صریحی) (و با حرف صله) (محصول بیت) (دیلرسک که دنیا نعمتدن فائده مند و بهر مند اوله سین خدایک خلقنه کرم ایله) (چونکه خدا سکا کرم ایلدی * عرب گوید) (جدولانمن فان الفائدة اليك عادة * جد جیک ضمیه له فعل امر مفرد مذکر مخاطبدر) (جاد مجود دن یعنی نصر بایک اجوف و او بندن قل کبی قال یقول دن جوهر دایک ایلده دیمکدر) (ولانمن فعل نهی مفرد مذکر مخاطب منت ایلده) (یعنی ایاک ایلدیک کیسه به منت ایلده) (فان الفائدة) (فا حرف تعادل نهی در) (زیرا تحقیق ایاک فائده سی دیمکدر) (ایک جار و مجرور عائدیه متعلقدر) (محصول ترکیب) (عرب دیر جوهر دایک ایله و منت قومه جوهر دایک ایلدیک کیسه او زرینه زرا ایلدیک جوهر دایک فائده سی بنه سکا عائددر) (یعنی فائده سی سکا دوزر) (تنکه شیخ شرح ایدوب بورر * یعنی بخش و عطاده و منت منه که فائده آن جوابازی کرد * محصول ترکیب) (یعنی بخشش ایله و عطاور یعنی احسان ایله و منت قومه) (زیرا فائده سی بنه سکا دوزر) (حاصلی فائده سی سکا در اول و بر دیککه دکدر * قطعه * درخت کرم هر کجا بیخ کرد * گذشت از فلک شاح و بالای او * درخت کرم بیانیه) (بیخ کرد بیخ کو کدر باء عربیک کسر بله کوک ایلدی) (یعنی کوک صالیدی دیمکدر) (درخت مبتدا) (و کر خبری) (و بیخ مفعول صریحی) (و هر کجا مفعول فیهی) (گذشت فعل ماضی مفرد غائب کچه دیمکدر) (یعنی تجاوز ایلدی) (از فلک مفعول غیر صریحی) (شاخ دال و دقاق معناسنه در) (بالابوی دیمکدر) (اویه اضافت لامیه در) (محصول بیت) (کرم درختی هر برده که کوک صالیدی) (یعنی مستحکم اولدی) (یعنی نه برده که ثابت و قائم اولوب

باشدی ائک بوی و دال و بداغی فلکدن کچدی حاصلی ثوابی عرش اعلایه واصل اولدی
 * کرامت و آری کز و بر خوری * بمنت منه اره بر پای او * امید وار امیدلی دیمکدر زیرا و آرنسبت
 معنائی افاده ایدر میده تشدید ضرورت وزن ایچوندر (و یا ضمیر خطاب) (کز و تقدیری که
 از و در) (که حرف بیان) (و او ضمیری درخت کرمه راجع در) (برونده حاصل و میوه معنائیه در
 خوری فعل مضارع مفرد مخاطبدر بیه سین دیمکدر) (بمنت با حرف مصاحبت) (منه فعل نهی
 مفرد مخاطب نهیدندن) (نوبک فتحی و کسر بله نهادن اخذ ایدنلر یا عزل ایش (اره دستره در
 نشدید ضرورت وزن ایچوندر) (بر حرف استعلا) (پای اولامیه ضمیر درخته راجع در) (اره منهک
 مفعول صریحی و بر پای و بمنت غیر صریحی (محصول بیت) (اگر امیدلی ایسک که مذکور
 درختدن میوه و حاصل بیه سین منته دینه دستره قومه یعنی ایلدیک کرمی منت ایلکله
 ضایع ایلله حاصل ایلدیک احسانی من و اذا ایلله ابطال ایلله (کما قال الله تعالی ولا تبطلوا صدقاتکم
 لمن والا ذی) (اره دن مراد منت در که احسان و کرمک ثوابی ابطال ایدر بعض نسخه ده امید و آری
 برشته و اوله امید داری دوشمش داله لیکن معنای متقاربر * قطعه * شکر خدای کن که
 موفق شدی بخیر * زانعام و فضل اونه معطل گذاشت * شکر خدای مصدرک مفعولیه اضافتی در
 (که حرف تعلیل) (موفق اسم مفعولدر تفعیل باشند توفیق و هدایت و یرلش معنائیه) (شدی
 فعل ماضی مفرد مخاطب اوارک دیمکدر) (بخیر با حرف مصاحبت و یا حرف صله خیر ایلله
 و یا خیره دیمکدر) (انعام فضل اولامیه در) (نه حرف نفی معناده گذاشته مقیددر نکذاشتت
 تقدیرنده) (محصول بیت) (خدایه شکر ایلله که خیر ایلله موفق اولدک و یا خیره توفیق و هدایت بولدک
 خدای تعالی کندی انعام و فضلندن سنی معطل قومدی (یعنی لطف و احسانندن سنی معطل
 ترک ایلدی * منت منه که خدمت سلطان همی کنی * منت شناس ازو که بخدمت پداشتت
 (که حرف بیان) (خدمت سلطان مصدرک مفعولیه اضافتی در) (شناس فعل امر مفرد مخاطب
 (از و ضمیری ساطانه راجع در) (که حرف بیان) (بخدمت با حرف ظرف تقدیری بخدمتش در
 (محصول بیت) (منت قومه که پادشاه خدمت ایدرم دیو (یعنی پادشاه بن سکا خدمت
 ایدرین دیو منت ایلله بلکه پادشاهدن منت بیلکه سنی خدمتده طوتدی یعنی سنی خدمتکار
 ایدندیکنی اندن منت بیل سنی خدمتکار ایدندسه نیجه اندردک * حکمت * دو کس رنج
 پهوده بردند و سعی بی فائده کردند یکی آن که اندوخت و نخورد دیگران که آموخت و نکرد *
 رنج پهوده بیانیسه (سعی بی فائده بویله در) (اندوخت تقدیری (مال اندوخت در
 (آموخت تقدیری علم آموخت در) (نکرد تقدیری عمل نکرد در) (محصول ترکیب) (ایکی کیسه
 باطل وزاندره رنج و زحمت ایلندیلر (یعنی بوق بره امک چکدیلر و فائده سزیره سعی و کوشش
 ایلندیلر (برسی اولدز که مالی قزند و عیسی (و برسی اولدز که علم او کړندی و مقتضای
 علمه عمل ایلدی * مشوی * علم چندان که پیشتر خوانی * چون عمل در تو نیست نادانی * علم
 خوانینک مقدم مفعولی (محصول بیت) (علمی قدر که زاده رک او قوسک چونکه سنده
 عمل یوقدر نادان سین یعنی جاهل سین * نه محقق بودنه دانشمند * چار پای برو کتابی چند *
 محقق تفعیل باشند اسم فاعلدر مسائلی دلائل ایلله اثبات ایدنه دیرلر (حرف نفی معناده فاعله
 مقیددر نبود تقدیرنده) (چار پادورت ابقلی حیوان نبودک فاعلیدر و یا حرف وحدت) (برو کتابی
 یا حرف وحدت جمله ظرفیه صفت چار پا در چند نیجه دیمکدر) (محصول بیت) (محقق اولماز
 دانشمند اولماز بر حیوان که او زنده بر نیجه کتاب اوله یعنی اوستنده بر نیجه کتاب اولان چا پا
 نه محقق اولورنه دانشمند یعنی علمله عامل اولمان کیسه بر نیجه کتابی بولگمش حیواندر که

کلام خداده و اقدار (کنال الحمار یحمل اسفارا) اسفار سفر کجاست در کتاب معنانه * آرتھی
مغز راجه علم و خبر * که بر وجهی است و باد فتر * قهی مغز وصف ترکیب در عقل سز دیمکر
تاده فتح و کسر جازدر (ارادات تخصیص) (که حرف بیان) هیزم هانک کسر بله و زانک ضمیمه اوردون
معنانه در (دفترون مراد کتابدر یونی قافیه ضرورتی) (محبصول بیت) اول
یونی سزک یعنی عقل سزک نه علم و خبری وار یعنی علمی و خبری بوقدر که اوزرنده اودونیدر
یوقسه دفتر قهی حاصلی بر یو کدر چکر اما بلز که یو کی ندر * حکمت * علم از بهر دین
پروندست نه از بهر دنیا خوردن * (محصول ترکیب) علم دینی تربیت و تقویت ایچوندر دنیا بیست
ایچون دکلدر (یعنی تحتیل دنیا ایچون و وسیله جا ایچون دکلدر علم * بیت * هر که رهبر
و علم وزهد فروخت * خرمنی کرد کرد و پاک بسوخت * (خرمنی یا حرف وحدت کرد کرد جمع
ایلمدی دیمکد پاک بسوخت نام یا قدی هیچ نسته قومدی دیگرارالنده بومستعملدر) (محصول بیت)
هر کیمه که خاق عالمه پر بهر * علم وزهد صاندی (یعنی یونلری وسیله تحصیل مان و جاه ایلمدی
بر خرمن جمع ایلمدی و پاک یا قدی هیچ نسته قومدی یعنی آخرت باعث مغفرت اولانز فائده می
هم دنیاه در انجق * حکمت * عالم ناپرهیز کار کور بست مشعلله دار بهدی و لایمندی
عالم ناپرهیز کار بیانیه در (کار کاف عجله ادات فاعلدر جی معنانه) (عالم مبتدا) (کور بست
جبری) (یا حرف وحدت) (مشعلله دار و وصف ترکیبدر) (داریدنن مشعلله طوبیجی دیگر) (یهدی
فعل مضارع مفرد مذکر غایبدر ضرب بابک ناقص یا یسندن ناسه بول کوستر) (یعنی مطلوبه
واصل اوله جق طریق کوستر) (لا بهندی فعل نفی مستقبل مفرد مذکر غایبدر افتعال بابک ناقص
یا یسندن مهندی اولانز) (یعنی هدایت بولر) (محصول ترکیب) (پرهیز ایلمدی عالم یعنی پرهیز سز
اهل علم مشعلله دار بر کوردر یعنی اکابرز) (زیرا اول مشعلله بله خلقه بول کوستر اما کندی
انکله بول کومز) (حاصلی عالم غیر عاملدن بر کیمه علم کسب ابواب عمل المسه مهندی اولور
واعظ غیر متعظ دنده بوبله ناعص غیر متعصیح دنده * بیت * بی فائده هر که عمر در باحت
چیرنی نخرید زریند اخت * (عمر در باختک مقدم مفعولیدر) (چیرنی یا حرف وحدت
زریند اختک مقدم مفعولیدر) (محصول بیت) (هر کیمه که فائده سز بره عمرین اوینادی
یعنی عمره صرف ابواب ضایع ایلمدی شول کیمه به بکزر که هیچ بر نسته المدی و یخده و اتوننی
بیانه آندی یعنی نسته صائون المدی و الحقیقنی طاعتندی و تلف ایلمدی * حکمت * لان از خرد
مندان جلال کبر و دین از پرهیز کاران کمال یابد پادشاهن بنصیحت خرد مندان محتاج ترند که
خرد مندان بتقرب پادشاهان * ملکدن مراد مملکتدر (دین دن مراد دین اسلامدر) (کمال یابد
فعل مضارع مفرد غایبدر یا یسندن یا فتقن دین خطا انش یا نمزده واقع اولان متونده کمال
یابد و شمس اگر چه که قیاس مقدر کبر اولقی ایلمدی بس یا ندی بازانه اعتراضی تقریردر محتاج ترند
ترادات تفصیل (و که من تفصیلیه معنانه در) (محصول ترکیب) (مملکت عقلادن جلال طوئار یعنی
شول مملکت که انده عقلا اوله کوزل اولور زیرا عقلا زینت عالمدر دین اسلام دخی پرهیز کارلردن
کمال بولور یعنی دین اسلام اهل زهد و تقوای کمال بولور زیرا هرایشعلری شرعی اولور
پادشاهلر عقلاک نصیحتنه محتاجر قلدر عقلا پادشاهلرک تقرینه ایسه یعنی عقلا اولقدر
سلاطینک تقرینه محتاج دکللدر که سلاطین انرک نصیحتنه محتاجلدر * قصه * پندم اگر
بشنوی ای پادشاه * در همه دفتر به ازین بند نیست * پندم بعض نسخه ده بندی واقعدر
یاء وحدتله اما پند میسر و یاسز یا نمزده موجود اولان متونده بوقدر پس میلی نسخه بی
اختیار ایدنه اعتراض قلت تبعیدن کلور (دفترون مراد کتابدر) (محصول بیت) ای

ردابن سید علی
رد سروری

رد سروری

پادشاه اگر بنم پندمی ایشیدر سگ جمیع کتابلرده بوندن ابو پند بوقدر اول پند بیت ناید
 * جز بخرد مند مفر ما عمل * کرچه عمل کار خرد مند نیست * بخرد مند (با حرف صله
) مفر مافعل نهی مفرد مخاطبدر (فرمایندن فرمودندن دین خطا ایش (محول بیت)
 ای پادشاه عاقلدن غیری به عمل بیورمه اگرچه عمل عاقل ایشی دکل یعنی سن عملکی عاقلدن
 غیری به ویرمه اگرچه که عاقل اولان عمل قبول ایلن * حکمت * سه چرن پایدار نماند مان
 بی تجارت و علم بی بحث و ملاک بی سیاست رحم آوردن بردان ستمت برنیکان وعفو کردن از ظلمان
 جورست بر درویشان * (محول ترکیب) اوج نسته ثابت و پایدار قالماز (برسی تجارتسز مال (یعنی
 مال که انکله تجارت اولنید یاپ یاپ خر جنور کیدر ومذاکره سز علمده فراموش اولور کیدر
 وسایستسز ملاک و سلطنت دخی پایدار قالماز (زیرا بوسبله ظلمه طغیان ایدوب مملکت الدن کیدر
) (تکه سه بنی کندی بیان ایدوب بیورر برامزله رحم کنور مک (یعنی ترجم ایلک ابولره ظلمدر
) (وظالمردن ظلی عفو ایلک درویشلره (یعنی فقرا به جور و جفادر پس ظلمه سلطنت قائم
 اولان (زیرا برامزله بولره (وظالمرفقرا به جفا ایدرل پس بددعا به سبب اولور که سلطنت انکله ثابت
 و پایدار اولماز * بیت * خبیث راجو تعهد کنی و بنوازی * بدوات نوکنه می کند با بازی
 خبیث مردار دیمکدر (ورا ادات مفعول تعهدت فعل یابندن مصدر در تحفظ و رعایت معنانه در
) بنوازی باء تأکید ایلله فعل مضارع مفرد مخاطب اوخشا به سین دیمکدر (بدوات با حرف ظرف
 و یا حرف مصاحبت تویه اضافت لامیه در) کنه می کنه مفعول صریحی (و انبازی غیر صریحی
 با حرف مصاحبت (انباز اور تغه دیرل شریک معنانه) و یا حرف مصدر (محول بیت) خبیثی
 چونکه رعایت و حمایت ایلوب اوخشا به سین سنک دولتکده و یا دولتکده کلا
 ایلر (یعنی سین اکا رعایت ایلدکک سببله ظاهر رضا و بر مکرر (پس ظاهر انکله شریک
 اولور سین * حکمت * بدوستی پادشاهان اعتماد نتوان کرد ویراواز خوش کود کان غره نباید
 بود که آن بخیمالی متبدل شود و این بخوابی متغیر گردد * بر حرف استعلا (دوستی یا حرف
 مصدر اضفت ایچون مکسور اوقنور و اضافت لامیه در) نتوان کردک (بدوستی مفعول
 غیر صریحی و اعتماد صریحی (آواز خوش کودکان بیانیه و لامیدر) کودک ایکی کاف عربدر
 و اولیکسی مضنوم و دال مفتوح او غلجق دیمکدر (الف و نون ادات جمع در) غره غینک
 کسریله در لغت (اما عجم فتح غینله اوقور (غره نبایدک مفعول صریحی (ویرا آراز غیر صریحی
) کرد و بود مصدر معنانه در (که حرف تعلیل (آن اسم اشارتدر دوستی به (با حرف مصاحبت
) خیال بونده ظن و وهم معنانه در (این اسم اشارتدر آوازه (با حرف سبب (خواب بونده
 دوش دیمکدر مراد احتلامدر (محول ترکیب) پادشاه لک دوسه سببله اعتماد ایلک اولماز
 و او غلجق لک کوزل آوازی به مغرور اولماق کرک (زیرا پادشاه لک دوستلخی بر خیال ایلله متبدل
 اولور یعنی رسو و ظلمه دوستلخی بوزار و اطفالک آوازی احتلام سببله متغیر اولور * بیت *
 معشوق هزار دوست رادل ندهی * ورمی دهی آن دل بجدایی بنهی * معشوق هزار دوست
 بیانیه (هزار دوست وصف ترکیبی در بیک دوستلی (یعنی بیک عاشقلی (ورا ادات مفعول (ندهی
 نونک قحقی و دالک قحقی و کسریله و هانک کسریله فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب
 و یرمه سین دیمکدر (معشوق مفعول اولی و دل نانیسی (ور (وا کردن مخففدر) (تکه کرانله ذکر
 اولدی (میدهی فعل مضارع مفرد مخاطب فعل شرطدر (بجدایی با حرف صله (و یا حرف
 مصدر (بنهی با حرف استقبال (نهی نونک قحقی و کسریله و هانک کسریله فعل مضارع
 مفرد مخاطب قوباسین دیمکدر جواب شرط در (آن دل مفعول صریحی و بجدایی غیر صریحی

رد سروری
رد ابن سید علی
رد ابن سید علی

(محول بیت) يك دوستی معشوقه كوكل و بریه سین (یعنی اکا عاشق اولیا سین واکرا کا کوکل وروب عاشق اولورسك اول کوکلی فراقه قورسین) (یعنی وصل بمسرا ولبوب فراق چکر) (جدا بی ده یای اول اشباعید دین فاسد سولش که یاء اصلیه در) (بنهی لك نوننی کمره به تخصیص ایلین بی وجه ایلش ایکی مصراعك آخرنده یار کمره لك اشباعند حاصلدر دین خطا ایلش * حکمت * هر آن سری که دادی بادوست در میان منه چه دانی که وقتی دشمن کرد وهرگز ندی که توانی بدشمن مرسان باشد که وقتی دوست کرد درازی که خواهی نهان ماند با کسی در میان منه اگر چه معتمد بود که هیچکس بر سر تواز تو مشفق تر نباشد * سری یا حرف وحدت (که حرف رابط صفت) (یا حرف مصاحبت دوستله دیمکدر) (در میان) (در حرف صله) (منه قومه دوستله اورته به قومه) (یعنی دوستله افشا ایلله) (وقتی یا حرف وحدت) (کرند کاف عجمك ضمی وزانك فحی ونوك سکونیه ضرره مناسنه در) (یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت توانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (توانیددن قادر سین دیمکدر) (بدشمن یا حرف صله) (مرسان فعل نهی مفرد مخاطب ایرشدرمه دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در) (باشد که اوله که یعنی جائز که دیمکدر) (وقتی یا حرف وحدت) (رازی یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت) (خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب دیلرسك دیمکدر نهان کرل ماند فعل مضارع مفرد غائب قاله دیمکدر) (معتمد اسم مفعولدر افتعال بائدن اینندیفك کیمسه) (که حرف تعلیل) (مشفق افعال بائدن اسم فاعلدر محبتلی وشفقتلی معناسنه وژادات تفضیلدر) (محول ترکیب) هر بر اول سرک که واردر یعنی هر بر سرک که وارانی دوستله اورته به قومه یعنی آنکه اول سری سولشوب اکا افشا ایلله نه یاورسین که بروقت دشمنک اوله یعنی اراکره عداوت دوشه وخلقه رازی افشا ایلله وهر بر ضرره که قادر سین دوشمنکه ایرشدرمه جائز که بر زمان دوستک اوله صکره اوتانقی لازم کلور بر راکر کرل قالدیغن دیلرسك کیمسه ایلله ارایه قومهانی یعنی ایکیکر اراسنه کنوروب اتی سولشك حاصلی اتی کیمسده دیعه اگر چه اینندیفك کیمسه ایلله ده زرا هیچ کیمسه سنك سر یکه سندن محبتلرک وشفق ق اولماز یعنی سن حفظ ایده منجه کنسیدی رازیکی غیر بلر هیچ حفظ ایلرز را کیمسه کیمسه لك سر نه خزینه دار اولماز * قطعه *

خاشی به که ضمیر دل خوشیش * با کسی که تن و گفتن که میگوی * خاوشی (وخوشی) (خاشی) (وخشی یاء مصدر به ایلله اسم اولق) (ضمیر بونده سر در) (دله وخوشه اضافتلا میله در) (یا حرف صله) (کسی) (یا حرف وحدت) (گفتن مصدر در سولك معناسنه ایکی برده بله) (که حرف بیان) (مکری فعل نهی مفرد مخاطب سولله دیمکدر) (محول بیت) (ایسم اولق یکدر کنسیدی کوکاک سر بی بر کیمسه به دیمکدن و دیمك که کیمسه به سولله یعنی بر کیمسه به رازی دیمکدن ونبید ایلکدن که بورازی کیمسه به افشا ایلله دیوا بسم اولوب رازی کیمسه به دیمك یکدر * ای سلیم آب ز سر چشمه بیثد * که چو پرشدن توان بستن جوی * سلیم بوند سادهدل معناسنه در (یعنی بون) (آب یثدك مفعول صریحی) (وزسر چشمه غیر صریحی) (سر چشمه رانك سکونیه بکار باشی دیمکدر) (بیثد فعل امر مفرد مخاطبدر بغله دیمکدر) (که حرف تعلیل) (پرشد چوق اولدی دیمکدر) (یعنی چونکه ابرق اولدی) (توان بستن بغلق اولماز) (جوی ابرق) (بسنك مفعولی اضافه اوقده جائز) (بس مصدر مفعولاه مضاف اوور) (بو تقدیر جه شدك فاعلی آبه راجع ضمیر اوور) (بس جویده شد ایلله بستن تنازع ایلر دین معنای یتنه واصل اولماش) (محول بیت) (ای سادهدل آبی بکار باشند سد ایلله زیرا چونکه چوق اووب ابرق اولدی ابرقنی بغلق اولماز قصه دن حصه بودر که سن سرک آبی سر چشمه دلکده بندایدوب ایکی دود غمکدن

رد ابن سید علی

طشیرانی جبقرمه والاعمام عالمه منتشر او اور * بیت * سخنی در نهان نباید گفت * که بهر
 انجمن نشاید گفت * سخنی یا حرف وحدت (در حرف نظر نهان گزلی) گفت گفتن
 معناسنه در (ایکی رده بیله) که حرف رابط صفت (انجمن درنگ دیکدر رجمع معناسنه
 (محصول بیت) بر سوزی گزاییده دیک کرکز که اول سوزی هر مجلسه سولیک لایق دکل یعنی
 بر کلام که هر مجلسه آتی اشکاره سولیک لایق و جاز اولیه اول کلامی خفیه یعنی محنی سولیک
 کرکز * حکمت * دشمنی ضعیف که در طاعت آید و دوستی نماید مقصود وی جزان نیست که
 دشمنی قوی کرد و گفته اند بر دوستی دوستان اعتماد نیست تا بتایق دشمنانچه رسد هر که دشمن
 کوچک را حقیر شمارد بدان ماند که آتش اندک را مهمل گذارد * دشمنی یا حرف وحدت
 (ضعیف صفت دشمن) بعضی نسخه ده دشمن ضعیف واقع در اضافیه (که حرف بیان) و یا
 رابط صفت (در طاعت) در حرف صله (آید کله دیکدر) دوستی (یا حرف وحدت) نماید
 کو ستره دیکدر (نمایندن) بوفقره بی مافبله عطف تفسیری حکمیده اعتبار ابدن ملاحظه سی
 بوغیش (مقصود وی لامیه وی دشمنه را جعدر) دشمنی یا حرف مصدر (کرد کاف عجب
 فتحله فعل مضارع مفرد غائب کرد بدندن بونده اوله دیکدر و عقلا دیکدر) (بر حرف
 صله) دوستی دوستان یا حرف مصدر و اضافت لامیه در (نادات تعجب عجب معناسنه
 و بعضی رده بیلر) که حرف تنبیه در آگاه اول غافل اوله معناسنه (یا حرف صله) تانی فعل
 باندن مصدر در بالتعلق معناسنه (چه رسد تقدیری چه اعتماد رسد یعنی دشمنی که تعلق نه
 اعتماد ایشور است فهم انکار بدز یعنی اعتماد ایشور حاسلی اعتم دیوقدر دیکدر (معناسنی
 دشمنی که تعلق نه ایشور یعنی اعتبار بوقدر دین حق ادایی آیده بمش (هر که یعنی
 هر کس که) دشمن کوچک بیانیسه (ورا ادات مفعول (شماردک مفعول اول و حقیر ثانیسی
 (شمارد فعل مضارع مفرد غائب در شمار بدندن بونده صایه دیکدر) بدان یا حرف صله (و آن
 اشاره در بر مقدره حاله وقصه و قضیه و غیر یلری ماند فعل مضارع مفرد غائب در مایرندن
 زیرا مانستن ماییدن وار و ماندن ماییدن وار و ایلکیرلی بکرزک معناسنه در و ثانیلری قالمق
 و قورق معناسنه در فاحفظ پس بونده مانستنن مشتق در دینلر غلط سولیکلر (که
 حرف بیان) آتش اندک بیانیسه (ورا ادات مفعول کرزاردک مفعول اولی (و مهمل ثانیسی
 (گذارد کاف عجبک ضمیمه ترک ایلیه یعنی اهل آیده (محصول ترکیب) بر ضعیف دشمنی که
 طاعت کله یعنی سکا مطیع اوله و دوستی کو ستره الک مقصودی اندن غیر نیسنه دیکدر الا
 دشمنی قوی و مستحکم اوله حاسلی دشمنی که زیاده ایلک ایچوندر سکا مطیع اولوب محبت
 کو ستره دیکر تا کیم فرصت و قنده ایشین ایشلیه و عقلا دیکدر کیم دوستلرک دوستلرک
 اعتم دیوقدر یادشملرک التعلق معناسنه اعتماد ایشور یعنی اعتماد بوقدر هر کیمکه کوچک دشمنی
 حقیر و ضعیف عد ایله اکابر که از احق آتشی مهمل ترک آیده یعنی ضرر رندن قور قوت
 سوندرمه ز را رفقلمجی بر شهری بقار * قطعه * امروز بکش که میتوان کشت * کانش
 چو بلند شد جهان سوخت * بکش فعل امر مفرد مخاطب در آتشد سوندرمک معناسنه مستملدر
 و ذی روح اولنده قتل معناسنه پس بکشک مفعول آتش اعتبار او اورسه سوندر دیکدر و دشمن
 اعتبار او اورسه قتل ایله دیکدر (که حرف بیان) میتوان کشت آشتن تقدیرنده یعنی سوندرمک
 و یا قتل ایلک نمکندر دیکدر (مصراع ثانی ایکی وجهله بیله علت اولفه قابلدر ز بر آتش دیکدر
 بلند باده قح و ضم جاندر پس قح بی انکار آید نلرتعلری بوغیش (جهان سوخت مقدم معولدر
 (محصول بیت) بکون سوندر و یا اولدر که سوندرمکه و اولدرمکه نمکندر ز بر اچر که

رد سوزی

دشمنی

مطلب
رد سراج جعبا

رد سوزی و شنی

آتش حقیقی و یا آتش دشمنی بلند اولدی یعنی چوغلدی و بیودی جهانی یا قادی و فتنایه و پردی
 حاصلی فرصت ال و برمشیکن مضرك و ضارك ضرر رینی دفع ایلک کرک زرا یو یوب ارنه قون صکره
 عالی فتنایه و پرر (بعضی شراح مصرع ثانیده شیرینه شودا و لسه بیت موزون و مستقیم
 او اوردی دیمش پس بوندن معلومدر که موزونی و ناموزونی تشخیص ایلز ایمش باکستانه شرح
 یازمق نه زحمت ایدی (سوخت فعل ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشده مشترک مستعملدر
 بونده متعدیدر) پس چو لفظنی ادات شرط اکایه ماضی به مستقبل معنائی و برنار معنای
 شرطی اکثر ایمش * مگذار که زه کند کارا * دشمن چو بتیر میتوان دوخت * کان کندک
 مفعول اول (وزه ثانیه و دشمن فاعلی و جمله مفعول مگذاردر که فعل نهی مفرد مخا طبعدر
) زه یای کریشی زه کند کارایا به کریش کچوره یعنی یابین قوره (بتیر تقدیری بتیر شددر ضمیر دشمنه
 راجعدر) دوختک دشمن مقدم مفعولیدر حاصلی متنازع فیه در (و بتیر مفعول غیر صریحیدر
 و یو اعرابه منکر اولوب دشمنک مابعدی صفتیدر دین معنی جابله اشتغالنی یوغیش (دوخت
 فعل ماضی مفرد غائبدر دوختندن که مشترکدر در زیر دیکسبله برسنه بی بخلا مق پیشنده
 بونده میانه بخلا مقدر که ترکیده ده بومعنایه مستعملدر مثلاً اوقبله بخلا مق دیرل (محصول بیت)
 قومه که دشمن یابینه کریش کچوره یعنی یابین قوروب جنگه منهنی اوله چونکه انی اوقبله بخلا مق
 یعنی اوقه دیکوب هلاک ایلک نمکندر حاصلی دشمنه فرصت و امان و برمک کرک * پنه *
 سخن در میان دودشمن چنان کوی که اگر دوست شوند شرم زده نیاشی * شرم زده وصف
 ترکیبی اقسامنددر (شرم زده نیاشی شرم زده اولیه سین یعنی اوتانیه سین (محصول ترکیب)
 ایکی دشمنک اراسنده سوزی شویله سوبله که اگر بری بریله دوست اولور لسه اوتانمش اوله سین
 یعنی خجل و شرمنده اولیه سین * مشوی * میان دو کس جنگ چون آشتست * سخن چین
 بدبخت هیزم کششت * میان دو کس لامیه و ظرف مکان (و جنگ مبتدا و ما بعدی خبری
) آتش و کش عبارتترینه سین و تابی املا ایلوب همزه مجتلبه اثبات ابدنلر املا احوالندن
 اکاه دکلر ایمش (چون ادات تشبیه) سخن چین وصف ترکیبیدر (چینیندن بحسب اغت
 سوز دیوشر یچی دیمکدر اما غمزه مناسبتده مستعملدر (بدبخته اضافتی بیایه در) هیزم کش
 وصف ترکیبیدر کشیدن اودون چکی یعنی طاشچی (سخن چین مبتدا) و هیزم کش
 خبری (محصول بیت) ایکی کشینک اراسنده جنگ آتش کیدر اما بدبخت غماز اول آتشک
 اودون طاشچیدر حاصلی جنگ آتشی او فلیچیدر * کشد این وان خوش دکر باره دل *
 وی اندر میان کور بخت و نجل * این وان کشدک فاعلی (و دل مفعول اولی) و خوش ثانیه
 (و دکر باره ظرف زمان) وی مبتدا (سخن چینه راجعدر) اندر میان ظرف مکان (کور بخت
 وصف ترکیبیدر) بدبخت و مکدر الحال دیمکدر (شور بختده دیرل خبر مبتدا در (نجل شرمنده
 معناسنه در (محصول بیت) اول ایکی دشمن بر بریله کوکلرین خوش ایدر یعنی مصالحه بدوب
 بازیشلر اما سخن چین اورتاده خیت طالع و مکدر حال شرمنده در همان غماز لغنی کشدی به
 قالور انجق * میان دوت آتش افروختن * نه عقلست خود در میان سوختن * میان دوت لامیه
 (و افروختن ظرف مکانی) و آتش مفعول افروختن ایلکندر مق معناسنه در (خود سوختن مقدم
 مفعولیدر متعدی اولجه اما لازم اولفقد قایلدر تأمل در (و در میان ظرف مکانی) محصول بیت
 ایکی تنک یعنی کیمسه نك اراسنده آتش عداوت یا ایلکندر مق مقتضای عقلدن دکلر کنده اراده
 یا فحق بویت کانه که ماقبله نسبت مقام تعلیلده در یعنی ایکی کیمسه نك اراسنده غماز انی ایلک کنده
 شروفساد آتشته یا فوب یا ندرمقدر مذکور ایلک اولنه قطعه بر پنه بیت بازان غما یا زمش

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

رد سروری

در شراح جیمه

رد سروری

* قطع * در سخن باد و ستان آهسته باش * نادر دشمن خونخواره کوش * در حرف ظرف
 (با حرف مصاحبت دوستی را دیکدر) آهسته یاب یعنی قتی قتی سوبله کیمه ایشمنون (تا حرف
 تعلیل) ندارد فعل نفي مستقبل مفرد غائب (دشمن خون خواره بیانیته و فاعل ندارد) خونخواره
 وصف ترکیب در قان ایچچی معنای (و هاء رسمی حرف تخصیص) کوش کاف عجمک ضمیمه
 قولاق دیکدر قولاق طوتمقدن دیکلمک مر ادر ترکیده ده دیکله دیکچک برده قواق طوت دبرل
 (محصول بیت) سوزده یعنی سوز سو یلد کده دوستی را آهسته اول یعنی یک یک سوبله تا کیم قان
 ایچچی دشمن قواق طوتوب دیکسون زراسر بکه مطلع او اوب خلایق فاش ایدر * پیش دیوار ایچ
 کونی هوش دار * تا باشد در پس دیوار کوش * پیش دیوار لایمه (هوش عقل و اوص معنایست در
 دارک مقدم مفعولیدر) و دار فعل امر مفرد مخاطبدر (داریدن اوصک طوت یعنی عقلاک اویار
 حاصلی اکاه اول غافل اوله دیکدر) تا حرف تنبیه تا کیم دیکدر (پس دیوار لایمه در) کوش
 فاعل نباشد در (محصول بیت) دیوار او کنده اول نسته بی که سو یلرسین عقلاک اویار یعنی عاقلانه
 دیرن تا کیم دیوار اردنده قواق اولیه یعنی سوزک دکلر اولیه زرارازک فاش ایدر بعضی نسخه ده
 هوش دار یرینه کوش دار واقع * حکمت * هر کجا دشمنان دوستان خود صلح کند سرآزار
 دوستان دارد * با حرف مصاحبت (دشمنان) دوستان خود لایمه در (صلح کند مک مفعول صریحی
) و بادشمنان غیر صریحی (که بونده اسمدر من شرطیه معنایست) کند فعل شرط (و مصراع
 ثانی جوابی) سرآزار دوستان لایمه در (و دارک مقدم مفعولیدر) سر بونده سودا معنایست در
 (و آزار اسم مصدر در ایچمه معنایست) دوستانه اضافتی مصدر مک مفعولته اضافیدر (محصول ترکیب)
 هر کیمه که کنیدی دوستلرینک دشمنلری ایله صلح ایله یعنی انلرله دوستی ایله دوستلری ایچمه
 سودا سین طوتار یعنی دوستلری بی حضور ایلمک مر ایدر * بیت * بشوی ای خردمند ازان
 دوست دست * که بادشمنانت بود همنشت * با حرف تأکید (شوی شینک ضمیمه فعل امر
 مفرد مخاطبدر) شو ییدنن شستن دن دین سهو ایش (دست بشوی مک مفعول صریحی
) و ازان دوست غیر صریحی (که حرف رابط صفت) با حرف مصاحبت (دشمنانت) تا ضمیر
 خطابدر (هم نشست مجلسی و محالطی دیکدر) (محصول بیت) ای خردمند اول دوستکدن
 الاک یو یعنی اول دوستی ترک ایله که دشمنلر کله مصاحب و مجلس اوله * حکمت * چون
 در امضای کاری متردد باشی ان طرف اختیار کن که بی ازار تر براید * امضا افعال باشند
 مصدر در یکورمک معنایست (کاره اضافتی مفعولته در) و یا حرف وحدت (متردد تفعل
 باشند اسم فاعل در) باشی فعل مضارع مفرد مخاطبدر باشیدنن متردد اوله سین
 (یعنی ایله بمی ایتمی دیو) ان طرف کک مفعول اولی (و اختیار ثانیه) (که حرف بیان
) بی حرف سلب (ازار اسم مصدر) و ترادات تفصیل (براید حاصل اوله دیکدر) (محصول ترکیب)
 چونکه برایشی یکور مکده (یعنی ایشلمکده متردد اوله سین حاصلی ایشلمک و ایشلمامک پهنده
 دغدغه ک اوله اول جانی اختیار ایله که ایچمه کمزورک و ایچمه کمزورک حاصل اوله یعنی نه سن ایچمه سین
 و نه کیمه ایچمه حاصلی زحمت اوله جانجی اختیار ایلمک کرک * بیت * بامردم سهل کوی دشوار
 مکوی * بآنکه در صلح زند جنک مجوی * با حرف صله (یا حرف مصاحبت) (مردم سهل کوی بیانیته
) (مردم بریند مر دیا زلر صحیح نسخه له مخالف باز مشلر) و مر دکل دالی سکونیه در دید کلری افش
 خطایا دندر (و کوی امر در گفتن مصدر دندن دید کلر یئنه ایکی خطاوار اول بو که کوی بونده فعل
 دکلر اسمدر که سهله ترکیب اولوب وصف ترکیبی اولمش و کوی فعل واقع اولد یعنی برده گفتن دن
 مشتق اولمز) کو ییدنن مشتق در علی کل حال بوشار حله بو بیتک معنایست واصل اولما مشلر

رداین سید علی و سروری

رداین سید علی و سروری
رداین سید علی

(پس سهل کوی وصف ترکیب در ملائم و رفقه سویلیجی دیمکدر) دشوار چنک دیمکدر و شکل
معناسته (سهله مقابلدر که قولای معناسته در) یعنی اسان (مکوی فعل نهی مفرد مخاطب
(با حرف مصاحبت) ان اسم اشارت و که اسمدر کیمسه معناسته (در صلح لامیه) وزندک مقدم
مفعولی (چنک مجویک مقدم مفعولی (مجوی فعل نهی مفرد مخاطبدر) (جویدندن) (محصول بیت
سهل کوی مردمه یعنی رفق و ملائمه سویلیجی کیمسه یه چنک یعنی کوچ و یا وز سو یله
اول کیمسه ایله که صلح قبوسنی اورر یعنی قافر چنک ایلت دیله یعنی صلح مائل و راغب اولان
کیمسه ایله صواشه مائل و راغب اوله بلکه صلح اوزره اول انکله * حکمت * تا کار بزر بری
آید جان رد خطر ادا کندن نشاید * تابونده حرف توقیتدر (کار مبتدا) بری آید خبری حاصل
اولور دیمکدر (برز خبره متعلقدر) (در حرف صله) (خطر خناک و طناک فتحیل یله خوف معناسته در
اواکندنک مفعول غیر صریحی (و جان صریحی) (محصول ترکیب) مادام که ایش الحقه والتونله
حاصل اولور کشتی جانی خوف و خطر برقی لایق دکل یعنی ضرری دفع ایلت ایچون مالی
صرف ایلت لازمدر زیرامشهور سوزدر که مال بلایه قلعاندن * بیت * چودست از همه حیاتی
در کست * خلاست بردن بشمیر دست * دست مبتدا (حیاتی) (با حرف وحدت) (در حرف
تا کید) کست کاف عجمک ضمی و کسری وسین اولک فتحی و کسریله افتدر (بونده سینده
فتح لازمدر قافیه ضرور تیچون) (اما کافده ایکی حرکت یله جائزدر فعل ماضی مفرد غائب
مبنی للمفعول معناسته در خبر مبتدا در کسادی و اوزادی دیمکدر) (خلاست مقدم خبر) (و بردن
مؤخر مبتدا) (دست مفعول صریحی) (و بشمیر باء صله ایله غیر صریحی) (محصول بیت
چونکه ال جمیع حیلار دن اوزادی و کسادی یعنی هیچ وجهله حیلله محال قالمایچق قلیجه ال
صونقی حلالدر زیر اواخر الجبل السیف در * بند * بر عجز دشمن زحمت مکن که قادر شود بر تور حث
نکند * (محصول ترکیب) دشمنک عجزنه و زبوانه مرحت ایله یعنی زبوندر دیواسر که زیرا
قادر اولور سه اول سنی اسرکز بونتری نظم ظن ایدوب اولنده بیت یا زآن نثر دن نظم فرق ایدر دکل
ایمش * بیت * دشمن چو بینی ناوان لاف از بروت خود مرزن * مغز بست در هر استخوان
مردیست در هر پیرهن * دشمن بینی نک مفعول اولی (و ناوان ثانیسی) (بروت بک و رانک غمیل یله
بیقدر که عریجه شارب و سبات دیرل) (مغز بینی وایلاک معناسته در) (و با حرف وحدت
(مردیست در یه با حرف وحدت) (پیرهن کوکاک مصراع ثانی اوله نسبت حکم تعلیله و اقعدر
(محصول بیت) چونکه دشمنکی ناوان وضعیف کوره سین کندی بیفکدن لاف اورمه یعنی
قوت و قدر تکه مغرور اولوب بیغی بو و ب لاف اوروب اوکمه زیرا هر کوه ایلاک واروهر کوکله کد
اروار یعنی عالم خالی دکلدر هیچ سزم دکک دن کاه اولور که ارلکل و بهادر لکل کلور که آدم
حیران قاور تکه ترکیده سزم دکک طاش باش برار دیرل مرزن نهیدر زدن دن دین اصابت
ایلماش * لطیفه * هر که بدیر ابکشد خلق را از بلای او برهاند و او را از عذاب خدای *
بدی با حرف وحدت (ورا ادات مفعول) (بکشدک مقدم مفعول ایدر) (خلق را را ادات مفعول
(بره ندک مقدم مفعول صریحی) (و از بلای اولامیه ایله غیر صریحی) (برهاند باء استقباله فعل مضارع
مفرد غائب قور تر دیمکدر) (الف و نون ادات تعدیه در اصلی رهیندنر صکره ره سایدن اورا
معطوفدر خاق رایه) (محصول ترکیب) هر کیمید که بر پر امنی قتل ایدر سه خلق الک بلا سندن
خلاص ایدر وانی عذاب خدادن زیرا یشادجه نگاه کسب ایدر که عذابه باعث اولور * قطعه *
پسند بدست بخشایش وایکن * منه بریش خلق آزار مرهم * پسند بدست با عجمک فتحیلله اصلی
پسندیده استدر هاء رسیمله و همزه مجتاهه ایله پس ضرورت وزن ایچون ایکسی یله کاتبند

رد ابن سید علی و سروری

رد سروری

رد ابن سید علی

و تلفظدن ترك اولندی امدی ایکیسن بیله کلامه اثبات ایدوب وصل همزه بیله دینلر غلط ایشلر
 (بخشایش اسم مصدر در اسر کیش معانسه یعنی مرحمت (لیکن ادات استدراک) منه فعل نهی
 مفرد مخاطبدر (نهیدندن قومه دیمکدر نهادندن دین سهوایش (ریش بونده یاره در) خلق
 آزاره اضافتی بیانبه در (خلق آزار وصف ترکیبدر آزاریدن خلق انجیدی دیمکدر آزرندن
 اخذایلین خطایلش (مرهم یاره قودقلمری نسته در معر بدر) منهک مفعول صریحی (وریش
 غیر صریحی (محصول بیت) مرحمت مفعولدر ولیکن خلق انجید بچینک یاره سنه مرهم اورمه یعنی
 ظلمی اسر کیوب دردینه درمان ایله حاصلی ظالمه رحم ایله * ندانست نکدر رحمت کردر مار * که آن
 صلمت برورزند آدم * ندانست فعل نفی مفرد غائب بیلادی دیمکدر وجاژدر که استفهامی
 متضمن اوله یعنی بتلیمی دیمک اوله (آن اسم اشارتدر که یه) که بونده اسم واقعدر کس معناسه (وان
 ندانست فاعلدر) رحمت کردک مفعول صریحی و رمار غیر صریحی (که حرف بیان) آن اسم اشارتدر
 رحمت و مبتدا در (و ظلمت خبری) (بحرف استعلا ظلمه متعلق) (فرزند آدم لامیه) (محصول بیت)
 بتلادی و بتلیمی اول کیمسه که ییلانه رحمت ایدوب اتی قتل ایلدی که اول رحمت آدم اوغلرینه
 ظلمدرز برافروست بوندقه آدمی صوقررحم ایلز امدی اکارحم ظلم صریحدر * تحذر * نصیحت
 از دشمن پذیرفتن خطاست وایکی شنیدن رواست تا بخلاف ان کار کنی وان عین صوابست *
 پذیرفتن با عجمک قحی و ذار معجمه نک کمری و رائک ضمه قبول ایلک معناسنه در بونده مبتدا در
 (و نصیحت مفعول صریحی) (و از دشمن غیر صریحی) (و خطاست خبری) (لیکن ادات استدراک
 (شنیدن مبتدا) (رواست خبری جازدیمکدر) (ناحرف تعلیل) (بخلاف آن کیننک مفعول غیر
 صریحی) (و کار صریحی) (و آن اسم اشارتدر خلافه و مبتدا) (عین صوابست بیانبه و خبر مبتدا
 (محصول ترکیب) دشمنن نصیحت قبول ایلک خلادر اما یشتت جازدر تا کیم اول نصیحتنک
 خلافتجه ایش ایشله سن و اول خلاف خود عین صوابدر * مشوی * حذر کن زانچه دشمن
 کوبدان کن * که برز انوزنی دست تغابن * که حرف تعلیل (بحرف استعلا) (زانوونک ضمه دیز
 معناسنه در که عربجه رکه دیرلر (زنی فعل مضارع مفرد مخاطب اوررسین دیمکدر) (زینندن
 دست تغابن لامیه در مجزا) (زیننک مفعول صریحی) (و برز انوز غیر صریحی) (تغابن تفاعل بایندن مصدر
 الدمق معناسنه بونده مشارکت مراد دکلدر) (محصول بیت) حذر ایله اول نسته دن کد دشمنک
 مکانی ایله دیبه یعنی دشمنک سکایه ردیغی نسته دن حذر ایله سفین اتی ایشله ز راتغابن و ندانست
 النی دیزیکه اوررسین یعنی انک سوز یله رایش ایسلسک الدانوب پشیمان اولورسین نیچون دشمن
 سوز یله عامل اولدم دیو * کرت راهی نماید راست چون بیر * ازو بر کرد راه دست چپ کیر * کرت
 تا ضمیر خطاب) راهی با حرف وحدت (نماید فعل مضارع مفرد غائب ضمیر تام مفعول اولی) (وراه
 تانبسی) (رواست صفت راهدر) (چون ادات تشبیه) (از واصلی از او در ضمیر اوراهه راجعدر
 بعضی نسخده او یرینه ان واقع در اسم اشارتدر راهه) (بحرف تأکید) (کردکاف عجمک
 فتحیله فعل امر مفرد مخاطبدر) (کریدنندن دوزن دیمکدر ارجع معناسنه) (راه دست چپ لامیه
 و بیانبه در بونده چپ ذکر) (راست مناسبه در زبر چپ صوله و راست صاغه دیرلر
 (راه کیرک مقدم مفعولی) (محصول بیت) کر سکا دشمنک اوق کبی برطوغری بول کوستر سه الله اول
 یوادر دوز و صول الیوانی طوت یوندن مراد بودر که دبیدیکنک خلافتی ایشله * حکمت *
 خشم پیش از حد و حجت آرد و اظف بی وقت هیبت بیردنه چندان درشتی کن که از توسیر کردنن و نه
 چندان نرمی که بر تو دلبر شوند * خشم پیش بیانبه و مبتدا اضافتی نحو بر ایللر لذت کلامدن
 بی ذوق ایشلر (از حد پیشه متلدر) (و حجت بونده نفرت معناسنه در) (واردک مقدم مفعولدر

رد ابن سید علی و سروری

(وارد خبر مبتدادر) لطف بی وقت ده بیانیه درو مبتدا (وهیت ببردك مقدم مفعولیدر)
 (و ببرد خبر مبتدادر) درشتی درشت ایری دیمکدر غلیظ وحسن معناسنه (یا حرف
 مصدر غلظت و خشونت معناسنه در) سیر یونك کی پرلده اوصانلق و نفرت ایتك
 معناسنه در (کردند كاف عجمك فتحیله فعل مضارع جمع غائبدر اولهله معناسنه کینونت
 افاده ایدر سندن اوصانه لر دیمکدر (نرمی نرم یومشق) و یا حرف مصدر (دلیر بهسادر
 معناسنه در غلبه دن کایددر) (محصول ترکیب) حشدن زیاده غضب نفرت و وحشت
 کتورر یعنی غضوب اولان کیسه دن خلق نفرت ایدر لر کلب عقوردن کی و و قفسز لطف
 آدمك هیبتنی و صلابتنی ایدر یعنی عزت و عظمتی ضایع ایدر ایدنی نه اولقددر خشونت
 و غلظت ایله که سندن طویاز یعنی اوصانوب نفرت ایده لرونه اولقددر ملایمت و رفق ایله که
 اوزر یکه بهسادر اولوب غالب اولال حاصلی نه یاوز اول آسلا سین نه یواش اول باصلا سین
 * مثنوی * درشتی و نرمی بهم در بهست * چرقاصد که جراح و مرهم نهست * درشت ایری
 دیمکدر یومشق مقابلی (و یا حرف مصدر (نرمیده ده یا حرف مصدر در) بهم یا حرف صله (و هم
 ادات اجتماعدر همچنان و همچنره و همراه کی بونده بری بیله دیمکدر (در بانك افاده ایلدیکی
 معنایی تا کید ایدر) بهك دیمکدر (فاصدا سم فاعلدر فان الی معناسنه مصدری فصد کلور
 فانك فتحی و صادك سکونیه (که حرف بیان (جراح یاره اوران کیسه بونده مراد طبری یاره لیکدر
 (مرهم نه وصف تر کیدر نهیدندن مرهم قویجی دیمکدر (محصول بیت) خشونت
 و ملایمت بری بیله یعنی بیله اولق بکدر نثرده بیوردیگی کی فان الی کی که هم طبری یار لر
 و هم او کلتفی ایچون ینه مرهم قور یاره به (بهم در بهك تقدیرینی در بهم بهست دینن تراکب
 فارسینك استعمالاته واصل دکل ایش * درشتی نکیرد خردمندیش * نه سستی که ناقص کند
 قدر خویش * درشتی نکیردك مقدم مفعولی (و خردمند فاعلی (و پیش مفعول ثانسی (نه سستی
 ینه سستی نکیردك مفعولیدر یعنی مقدر نکیردك تقدیری سستی هم نکیرد (که حرف تعلیل (و یا
 حرف بیان (قدر خویش لایمه و کندك مفعول اول و ناقص ثانسی (محصول بیت) خودمند
 یعنی عاقل کیسه خشونت و غلظتی او که طوتمساز یعنی خشونت و غلظتله عاقل اولساز
 حاصلی درشت خویشی عانت و پیش ایدنمز ملایمت و تواضعی دخی کار ایدنمز که کندنی
 قدرینی ناقص ایلله یعنی زیاده رفق و ملایمت آدمی خلق یاندننی قدر ایدر * نه رخویشتن را
 فرونی نهید * نه یکباره تن در مذات دهد * نه حرف نفی معناده نهیده مقیددر نهید تقدیرنده
 (مررائك معناسنی تا کید ایدر) خویشتن و اور سیمله کندنی دیمکدر (فرونی یا حرف مصدر در
 (نه ینه حرف نفی دهده مقیددر) یکباره بر کره دن و براوغور دن دیمکدر (تن بونده وجود
 معناسنه در) در حرف صله (مذات لامك تشدیدیه مصدر مییدر ذات معناسنه (دهد فعل
 مضارع مفرد غائبدر و بر دیمکدر ایکی فعلک بیله فاعل خردمنددر (محصول بیت) عاقل اولان
 کندنی به ارتفاق قومز یعنی تعظم و تکبر ایدوب کندنی بولک طوتمز حاصلی بیوکلنمز بر کره دن و بر
 اوغوردن کندنی وجودینی ده مذله و برمز یعنی کندینه تحقیر ایدوب وجودینی ذات و روانه
 دوشر مز حاصلی نه مقدارندن زیاده بیوکلنمز و نه کندینی ذایل و حقیر طوتمز کوچکلنمز حاصلی
 کندینی ذله دوشروب پایمال ایدنمز * مثنوی * شبانی با پدر گفت ای خردمند * مرا تعلیم ده
 بیرانه یک بند * شبان شینک ضعیله چنان دیمکدر (و یا حرف وحدت (با پدر یعنی با پدرش (دهد لامك
 کسر بیله و هاء اصلیه ایله فعل امر مفرد مخاطبدر دهیدندن و بر دیمکدر دادندن دینلر سهو
 ایلنلر (بیرانه هاء رسمی یونك کی پرلده تخصیص و ایاق معناسنی افاده ایدر (محصول بیت)

در شمع

رد ابن سید علی و سروری

برچوبان باباسنه دیدی ای خردمند بکایره لایق و مناسب بر پند و پر یعنی بکار بر نصیحت و بر
 * بگفتایک مردی کن نه چندان * که کردد چیره کرک تیرزدان * نیک مرد وصف تر کیددر
 (و یا حرف مصدر) که حرف تعلیل (کردد فعل مضارع مفرد غائب اوله دیمکدر) چیره
 جیم بجمک کسریله غالب و یکین معناسنه در (کرک تیرزدان بسایه تیرزدان وصف تر کیددر
 کسکین دیشلی دیمکدر) کردد کرک اسمی و چیره خبریدر زیر اسمای صبر و رقی متضامدر
 (محصول بیت) باباسی چوبانه دیدی نیک مردلک ابله یعنی رفیق و لین اوزره اول اما اولقدر دکل که کسکین
 دیشلی قوردد سکا غالب اوله و قبولر یکی هلاک ابله حاصلی اول دکل و ملایم اوله که سکا ضرر مرتب
 اوله چوبانه لایق و مناسب پند و بودر اوارا بحق * حکمت * دو کس دشمن ملاک و دیند پادشاه
 بی حلم و زاهد بی علم * اف و نشر مرتب طریقله (محصول ترکیب) ایکی کیمسه مملکت و دینک
 دشمنلر بدر بریسی پادشاه بی حلم در که غضبی سببیله خالق اندن نفرت ایدوب بچار و مملکتی خالی
 قالور بریسمده زاهد بی علم در که جهلی سببیله دیندار اولان امیالری طریق مستقیمدن اضلال ایدوب
 ضلالته دوشسر * بیت * بر سر ملک مبادان ملک فرمان ده * که خدارا نبود بنده فرمان بردار *
 (بر حرف استعمال) سر ملک لامیه (مبادنله دعادر) آن تقدیری (آن کس در) ملک فرمان ده
 بیایه (فرمان ده وصف تر کیددر بویرق و بریحی معناسنه) که حرف رابط صفت (بنده فرمان بردار
 بیایه) فرمان بردار و وصف تر کیددر برداریدن بویرق قادر یحی معنای لازمی بویرق
 طو یحیدر (محصول بیت) مملکت اوزرینه اول کیمسه بویرق و بریحی پادشاه اولسون که خدایک
 بویرو غن طو یحی قولی اولیمه یعنی امر و نهینه مطیع اولوب اکامثال ایله و جازدر آن اسم
 اشارتی ملک فرمان ده اوله پس (محصول مصراع) مملکت اوزره اول فرمان و بریحی پادشاه
 ثابت و قائم اولسون یعنی هالک و فانی اولسون آه حاصلی پادشاه ظالمه بددعادر * حکمت * پادشاه
 باید که تاجحدی بردشمنان خشم تراند که دوستانرا اعتماد نمائند آتش خشم اولدر خداوند افتد آنکه زبانه
 بخصم رسد یا نرسد * باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیمکدر (که حرف بیان) تا حرف انتها
 (بحدی با حرف صله) و یا حرف وحدت (بردشمنان) بر حرف استعمال و یا حرف صله (خشم خاتم فقی
 و کسریله لغندر) تراند فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی تحتیده پادشاهه راجع ضمیر در و مقبول
 صریحی (خشم) و غیر صریحی بردشمناندر و جمله فعلیه خبر مبتدادر که پادشاهدر رانیدن
 مشتقدر راندن دینلر سهو ایملشدر (که حرف بیان) دوستانرا حرف تخصیص (آتش خشم
 بیایه بو کلام مانیه نسبت حکم تعالیله و اقدر) در حرف صله خداوند خشم لامیه صاحب
 خشم دیمکدر (افتد همزه مک فقی و ضمیه له فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده آتش خشمه
 راجع ضمیر در دوشسر) دیمکدر (آنکه اندن صکره دیمکدر) زبانه زالمک فقی و ضمیه له آتش یالیکی
 بخصم با حرف صله (رسد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده زبانه راجع ضمیر در
 با حرف عطف) ترسد فعل نفی مستقبل مفرد غائب فاعلی سابق کیددر (محصول ترکیب) پادشاه
 گر کدر کیم دشمنلره بر حده و بر مرتبه ده غضب سورمه که دوستلرک اکا اعتمادی قابله زیرا
 جازدر کیم دوستلر غضبندن خوف ایدوب گندیبه ضرر ایرشدره رهج نسته اینل رسده
 نفر تری مقرر در (زیر خشم آتشی اول صاحبی یا فراندن صکره یالیکی خصمه ایرشه و یا ایرشیه
 حاصلی کند بنده ضرری مقرر در پس خصمه ضرر ایله و یا ایله * فتوی * شاید بنی آدم
 خاکزاده * که در سر کند کبر و تنندی و باد * شاید فعل نفی مستقبل مفرد غائب عربیده لایق
 معناسنه (بنی آدم لامیه اصلنده بنین ابدی اضافله نون ساقط اولشدر) خاکزاده اضافتی بیایه در
 خاک ایدو وصف ترکیبی در بحسب لغت طیراقدن طو یحی دیمکدر لکن مراد خاکدن مخلوق

ردان سید علی و مرقوری

اولاندر (که حرف بیان (در حرف (صله حرف ظرف طوتن یوطونماش (در سر کنده مفعول
غیر صریحی (و کبره طوفانیله صریحی (نندایتی دیمکدر یعنی کسکین (و یا حرف مصدر یا و زاق
و حدت دیمک اولور (باد بونده هوامعناسته در که خفتدن عبارتدر (محصول بیت) لایق دکلدر
خاکدن مخلوق اولان بنی آدم که باشنه کبر وحدت و هوایی ایله یعنی بونلری باشنه قویه (حاصلی
بونلره متصف اولق لایق دکلدر * تراپاچین کرمی و سر کشتی * نندارم از خاک یار آتشی *
تراسنی دیمکدر (با حرف مصاحبت (چنین تشبیه معناسنی متضمن اسم اشارتدر (حاصلی ادات
تشبیه ایله اسم اشارتدن مرکب ز بونچلین دیمکدر (کرم اسپیچق دیمکدر بونده تیر معناسنه در
(و یا حرف مصدر مراد حدت و تیر لکدر (سر کش وصف ترکیبدر (بحسب لغت باش
چکیچی دیمکدر کشیدن مشتق اما معانده معناسنه مستعملدر (و یا حرف مصدر معاندق دیمکدر
(نندارم فعل نفی مستقبل متکلم و حده (مفعول صریحی ترادر و غیر صریحی (با چنین ایله
از خاکدر (یا حرف عطفدر عربده ام و او کی آتشیده کی با ضمیر خطا بدر (محصول بیت)
سنی بوحدت و سر کشلکه ظن ایلمکه خاکدن سین یوخسه آتشدن سین یعنی یقینم و ظنم
یوقدر که بنی آدم کبی خاک کدنی خلق اولدک یوخسه شیطان امین کبی آتشدنی (حاصلی
بویکی معنی پیشنده متردد (بعض متونده مصراع ثانی نندارم از خاکی از آتشی واقعدر
ایکی یاه خطا بله (محصول مصراع) سنی خاکدن مخلوق اولدیغک ظن ایلمم بکه عزازل
ملعون کبی ناردن مخلوق سین (دعا کویک قشده شبه و اوجه متون بودر تأمل تدبر * قطعه *

در خاک بیلقان برسیدم بعایدی * کفتم مرا بتریت از جهل پاک کن * در حرف ظرف (خاک
بیلقان لامیه بیلقان پاک فتحی و پاک سکونیه و لامک فتحیه بدخشان ولایتده بر ناحیه تک
اسمیدر (بعایدی با حرف صله (و یا حرف وحدت (کفتم تقدیری کفتمش در مرا و پاک کن فعالتک
مفعول صریحی بیدر و بتریت از جهل غیر صریحی (محصول بیت) بیلقان ولایتده بر عابده
ایرشدم دیر حضرت شیخ یعنی سیاحلغم زمانده اکا و اصل اولدم زیرا حضر شیخک دنیایی
کز مکدن مرادی اهل الله و صولدر پس هر برده که بر عز زایشته آنک جابنده عزم ایدر مش
نکده بعض حکایه لرندن معلومدر اول عابده دیدم بنی تربیتکله جهلدن پاک له حاصلی بنی ارش دایله
* گفتار بروجو خاک تحمل کن ای فقیه * یا هر چه خوانده در زیر خاک کن * گفتا عابد دیدی
برو بیا مکسور ادات تأکیددر (یا ضمیمه اوقیان روستا یاق ایدر مش (جوادات تشبیه
فقیه دن بونده مراد عالمدر (یا هر چه با حرف عطف (خوانده ماضیدن قسمدر (و یا ضمیر
خطاب (و همزه حرف توسل هر نکه اوقومشک دیمکدر (در حرف تأکید (زیر خاک لامیه
(زیر زانک کسر یله آت معناسنه عربجه تحت دیرل (محصول بیت) عابد دیدی ای فقیه
و ار خاک کبی هر جفا و جورده تحمل ایله (زیر اعلمک مقتضای تواضع و تحملدر کبر و غرور دکل
پس اگر سکا کبر و غرور علم تواضع و تحمله مانع اولور سه جمع اوقود یعنی تحصیل
ایلدیککی خاک الله ایله یعنی نسبا منسب ترک ایله زیرادر و بشاک و صوفیای علم و معرفت
وجود یله تحصیل اولماز بلکه یوقلق و فنا یله کسب اولور آنکچون مشایخ علما ارشاده
زجت چکرلر زیر عالم و همدن خالی دکل پس عابدک مرادی بودر کیم علم و کماله تحمل و تواضع
ال و بر سه فیهها و نعمت و الا بونلر اسباب بندارددر که درویشلکه مانعدر بس بونلری
فراموش اولش منزله تنزیل ایدوب آسوده حل اول که علم لدنی مبسر اوله حاصلی یا علمه
تحمل و تواضع ایله و یا علمی ترک ایله مانع راه اولسون * مطایبه * بدخوی دردست دشمنی
کرفتارست که هر کجبار و دازچنک عقوبت او خلاص نیابد * بدخوی وصف ترکیبی در

یا رامن خویلی دیمکدر (در حرف صله در بامعناسته) دست دشمن لامیه (و یا حرف وحدت)
 (که حرف رابط صفت) هر کجا که هر فنده که دیمکدر (که حرف بیان در) (رود فعل مضارع
 مفرد غائب کیدر دیمکدر) چنگ عقوبت بیانیه (و او به اضافت لامید در) (نیابد فعل نفی مستقبل
 مفرد غائب) (محصول ترکیب) بدخوی بردشمن الله گرفتار در که هر زهیه کیدر سه آنک عقوبتی
 بنجه سندن خلاص بولسا یعنی بدخوی باقی که بر بلاد که فنده کیدر سه المرن خالی اولد * بیت *
 اگر ز دست بلا برفلاک رود بدخوی * زدست خوی بدخویش در بلا باشد * دست بلا لامیه در
 مجازا (برفلاک فلاک اوزره دیمکدر) دست خوی بدخویش لامیه و بیانیه و لامیه در (لف و نشر
 طریقله) (محصول بیت) اگر بلا اتندن بدخوی فلاک اوزره کیدر سه (یعنی فله که چقر سه
 کنديک رامن خوی الندن بلاده اولور یعنی کنديک رامن خوی هر فنده کیدر سه کنديک به
 قرین بددر * پند * چو بینی که در سپاه دشمن تفرقه افتاد تو جمع باش و اگر جمع شوند از پریشانی
 اندیشه کن * که حرف بیان (در حرف صله) (سپاه دشمن لامیه) (تفرقه تفعلیل باندن مصدر در
 یاء مصدر سماعا حذف اول و ثوب بدانه تا ویر بشدر طاعنلق دیمکدر) (باش فعل امر مفرد مخاطب در
) (باشد بندن * جمع اول یعنی پریشان و بی حضور اوله) (محصول ترکیب) چونکه کوره سین که
 دشمنک لشکرینه پریشانلق و پراکنده لک دوشدی سن جسع اول قورقه و اگر کوره سین که
 جمع اولوب درک ایدر (پریشاندن اندیشه ایله یعنی صفین در نکلری سنگچون اولسون
 * قطع * برو بادوستان آسوده بنشین * چو بینی در میان دشمنان جنگ * برو باک کسری
 و رانک فحیله فعل امر مفرد مخاطب کیت دیمکدر (باک ضمیله دینلر و ستایاغه مائل ایملر
) (و پرورفتن مصدر بندن مشتق در دینلر علم اشتقاقله اصلا مناسبلری بوغیش (با حرف
 مصاحبت) (آسوده بونده مستریح معناسته در) (یعنی فارغ و راحت دیمکدر) (محصول بیت)
 وارد و سولر که آسوده حال و فارغ البال اوتور یعنی حضور ایله چونکه دشمنلرک ارسنده جنگ
 وجدال کوره سین * و کر بینی که با هم یک زبانند * کان رازه کن و بر باره بر سنک * با هم بری بریله
 دیمکدر (یک زبان رانک فحی و ضمیله وصف ترکیبی در بردیالی معناسته) (یعنی مصد و متفق
) (کان را را اادات مفعول) (زه کن زه کرش دیمکدر زانک کسری و هاه اصایه ایله) (کن کاف عربک
 ضمیله ایله دیمکدر فعل امر مفرد مخاطب در کیدر بندن) (کان مفعول اولی و ز تانیسی) (بر حرف
 استعلا) (باره هاه رسیمله و بار و اوله حصار معناسته در) (و اینکچی بر فعل امر مفرد مخاطب در
 بریدن ایلد دیمکدر) (سنک مفعول صریحی) (و بر باره غیر صریحی) (محصول بیت) (و اگر دشمنلری
 بری بریله یک دل و یک زبان کوره سین) (یعنی متفق فی الکلام و متحد فی المرام کوره سین جنگ
 ایچون یایی قور و حصاره طاش ایلد) (یعنی سنکله جنگلری مقرر یلوب صواشه حاضر
 اول حصار اوزره طاش ایلد دیمکدر مرادی بودر که دشمن حصاره یوریش ایلد کده اکانمچون
 طاش حاضرله) (زیرا اول ز ماند طوب و توفنک بوغیش اما اوق و سائر یراقلر و ارامش) (دیر که
 طوب و توفنک در توبو زیل الحیق و ارا نکر و سندن یعنی لهدن چقالی و العهده علی الراوی * تنبیه *
 دشمن چوازه همه حیاتی در ماند سلسله دوستی بجنابند پس آنکه بدوستی کارها کنند که دشمن
 نتوان کرد * حیلتی با حرف تنکیر) (در ماند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند ضمیر دشمنه
 راجع در فعل تعلیل واقعدر) (تقدیری چو در ماند از همه حیاتی در) (سلسله دوستی بیانیه) (و یا حرف
 مصدر) (بجنابند باء استعلاء فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند ضمیر راجع ضمیر در
) (جناب بندن دیر در دیمکدر) (یعنی دوستلق و محبت اظهار ایدر جواب تعلیلدر) (و جمله تعلیلیه
 خبر مبتدا در که افظ دشمندر) (پس بونک کی برارده مطلق عطف معنایی افاده ایدر) (آنکه

ردان سید علی و سروری
 ردان سید علی و سروری

اندن صکره دیمکدر (باحرف مصاحبت) و یا حرف مصدر (کارها کنندک مفعول
 صریحی (و بدوستی غیر صریحی (که حرف رابط صفت (دشمن مبتدا (توان کرد کردن معنای
 خبری (محصول ترکیب) دشمن چونکه حبله دن عاجز قاله (دوستی سلسله سنی دیره در
) یعنی محبت و دوستی اظهار ایدر (و اندن صکره دوستی صورتیله ایشلر ایلر که دشمن ایلکه
 قادر دکلدر * پند * سرماردست دشمن بکوب که از احدی الحسین خالی نباشد اگر این غالب
 آمد مار کشتی و اگر ان از دشمن رستی * سرمار لایه (باحرف مصاحبت) دست دشمن لایه
 (بکوبک سرمار مفعول صریحی (و بدست دشمن غیر صریحی (باحرف ناکید (کوب کاف
 عربک ضمه فعل امر مفرد مخاطبدر (کوبیدن (کوفتن در دینلر خطا ایشلر (کاف
 عجمه در دین غلط سوباش (که حرف تعلیل (احدی همزه نک کسری و حانک سکونی
 و دالک فتحیه احدک همزه نک و حانک فتحدر بله مؤنثدر (حسنین حانک ضمی و سیک سکونی
 و نونک فتحی و یای او انکیده و نایک سکونیه حسنی نک تنیده سیدر که احسنک مؤنثدر (افضلاک
 فضلی و اعلی نک علیا مؤنثی اولدینی کبی موصوفی محذوفدر (تقدیری احدی الف تین
 الحسینین ایکی کویچک فائده نک بر یسندن (خالی نباشد خالی اولماز دیمکدر (این اسم
 اشارتدر دشمنه (کشتی فعل ماضی مفرد مخاطب در بلدک یعنی قتل ایلدک دیمکدر (و آن اسم
 اشارتدر ماره (رستی رانک فتحیه فعل ماضی مفرد مخاطبدر (رستن دن قورتلدک دیمکدر
 (محصول ترکیب) مارک کله سنی یعنی باشی دشمن ایله دوک یعنی از یعنی دشمنکه اتی ارلدرد
 (زبرا ایکی کوزل فائده نک برندن خالی اولماز (اگر دشمن ماره غالب اولور سه ماری قتل ایشلر
 اولور سین (و اگر مار دشمنکه غالب اولور سه دشمن قورتلدک یعنی قورتلش اولور سین * بیت *
 بروز معر که ایمن مشوک خصم ضعیف * که مغزشیر برارد چو دل زجان برداشت * باحرف ظرف
 روز معر که لایه اسم مکاندر صواش رینه دیرلر ایا یونده جنک مراددر (ایمن همزه نک و میک
 کسره ل یله امین معنای در (مشومیک و شینک فتحدر بله فعل فیهی مفرد مخاطبدر شو بدندن
 اولمه دیمکدر (خصم ضعیف بیانیه (که حرف تعلیل (مغز شیر لایه مغز بینی و ایلک یونده باشک
 بنیسی مراددر (و شیر ارسلان (برآرد چیقارر (جو حرف تعلیل (دل رداشک مفعول صریحی و زجان
 غیر صریحی (برداشت فعل ماضی مفرد غائب قالدردی دیمکدر (محصول بیت) صواش کونه د
 خصم ضعیفدن امین اولمه زرا ارسلانک بینی سین چیقارر چونکه دینی جانتندن قالدردی یعنی
 خصم هر قدر ضعیف اولور سه جاندن نا امید او انجه ارسلانه غلبه ایدوب اتی هلاک ایدر پس خصم
 ضعیفه بقی اولماز که گاه اولور که اقو یا ایشین ایشلر لرنکه ملک زاده کوتاه و حقیر حکایه سنده
 بکری * پند * خبری که دانی که دلی بیازارد تو خاموش باش تاد کری بیارد * خبری یا حرف
 وحدت (که حرف رابط صفت (دانی فعل مضارع مفرد مخاطب (که حرف بیان (دلی
 یا حرف وحدت (بیازاردک مقدم مفعولدر (تا حرف تعلیل (دیگر ی یا حرف وحدت (بیازاردک
 فاعلی تحتند دیگره راجع ضمیردر و مفعولی بر مقدر خبر (محصول ترکیب) بر خبری که باور سین که
 بر کو کل انجیدر (یعنی اول خبری سو بلد یکک تقدیرجه یله سین که بر خاطر انجیوب
 پریشان اولور اول خبری سن سو یله دینه تا کم بر غیر ی کیمه کتوروب سو یلسون
 * بیت * بلبلار مژده بهار بیار * خبر بدیوم باز کذار * بلبلار الف حرف ندا (مژده بهار لایه
 (خبر بد بیانیه (و کذارک مفعول صریحدر (و بیوم غیر صریحی بازادات نا کید کذار فعل امر
 مفرد مخاطب ترک ایلد دیمکدر (محصول بیت) ای بلبل سن بهار مژده سین کتور زراسکا
 دوشن اولدر و براماز خبری بوم شوم ترک ایلد که بد خبرا کا لایقدر * تحذیر * پادشاه را

ردابن سید علی و سروری
 ردابن سید علی

برخیانت کسی واقف مکر دان مکرانکه که بقول کلی واثق باشی و کرنه در هلاک خود همی کوشی *
 بادشاه را را ادات مفعول (بر حرف استعلا) خیانت کسی لامیه و یا حرف وحدت (مکر دان
 فعل نهی مفرد مخاطبدر) گردانیدن ایلله دیمکدر اصلی گردید ندر اولاق معناسنه یعنی
 صیوروت معناسنه و الف و نون ادات تعدیه در ایلک معناسنه افاده ایدر (مکر ادات استثنا) انکه
 اولوقت دیمکدر (که حرف بیان) قبول کلی بیایه (واثق اسم فاعلدر معتمد معناسنه مصدری
 وثوق وثقه کاور عده وزنی اوزره ترکیب طباخی معناسنه دیمکدر) باشی فعل مضارع مفرد مخاطب
 اوله سین دیمکدر (و کرنه استثنادان مستشار یعنی واکرو واثق کلی اولز سک) همی کوشی همی بونده
 ادات استمراردر (محصول ترکیب) پادشاهی رکیسه نک خیانتنه واقف ایلله یعنی اکا کیمسه خیانتنی
 اعلام ایلله مکر که قبول کلیه معتمد اولاسین یعنی سوزک انک قننده مقبول و مسلم اولد یغن بیه سین
 حاصلی مقبول مقرر بلردن اوله سین والا کندی هلاککه سعی و کوشش ایدر سین * بیت *
 بسج سخن گفتن انکه کن * که دانی که در کار کبر دستخن * بسج سخن گفتن لامیه در بسج افته
 بول براغی و غیر بسیدر اما بونده تدارک معناسنه در (سخن گفتن سوز سوبلک) (که حرف بیان
 دانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر دانیندن بیه سین دیمکدر) (که حرف بیان) در ادات تأکید
 (کار کبر تأثیر ایلر دیمکدر فاعلی سخندر) محصول بیت سوز سوبلک فکرینی و تدارک کنی اول وقت
 ایلله که بیه سین که سوزک تأثیر ایدر یعنی سوزوک نفر ذی اولد یغن بیتلکدن صکره سوز سوبلکه
 منتهی اول * مطایبه * هر که نصیحت خود را می کند او خود نصیحت کری محتاجست * که
 بونده اسمدر کم معناسنه (نصیحت خود را می مصدر که مفعولنه اضافتیدر) خود را می وصف ترکیبدر
 کندری آیه عامل اولوب غیر ینک سوز ینی دیکلمینه خود را می دیرل و ایکنجی باحرف وحدت
 و غیر غائب بیت اولنده که به راجعدر خود ادات تأکید (باحرف صله نصیحت کر کافی بحکم
 فقهیه نصیحتجی ز را کر ادات فاعلدر جی معناسنه) (و یا حرف وحدت) (محصول بیت)
 هر کس که بر خود را می و خود پسندیده نصیحت ایدر اول کس بر ناصحه محتاجدر که کادیه نیچون
 خود را به بند و نصیحت ایدوب سوز جوهر ینی ضایع ایدر سین اول باور سنکه سوزک طوعماز (پس اکا
 نصیحت جنونندن ناشیدر * ملاطفه * فریب دشمن مخور و غرور مداح مخر که ان دام زرق
 نهاده است و این کام طمع کشاده احق راستایش خوش ابد چون لاشه که در کعبش دمی فر به نماید *
 فریب فایک وراثک کسر لیه اسم مصدردر (فریبیدنن الدامه معناسنه) (فریبتن دن دینلر
 خطا سوبلش) دشمنه اضافتی لامیه (مخور فعل نهی مفرد مخاطبدر) خور بدندن بیه دیمکدر
 خوردندن دین غلط سوبلش (غرور مداح مصدر که فاعلنه اضافتیدر) (مخرمیک و خاتک
 فقهیه لیه فعل نهی مفرد مخاطبدر) خبر بدندن صتون المده دیمکدر (فریب مبتدا و مخور خبری
 و غرور مبتدا و مخر خبری) (که حرف تعلیل) آن اسم اشارت در دشمنه و مبتدا (دام زرق بیایه
 و بالا به در مجاز و نهاده نک مقدم مفعولی و نهاده خبر مبتدا در) (این اسم اشارت در مداحه و مبتدا
 کام طمع ده بیایه و بالا به در مجازا کاف عربله در بونده اغز مراد در کاف فارس بیه دینلر
 فاسد سوبلش کشاده نک مقدم مفعولدر و کشاده خبر مبتدا در این اسم اشارتنی دشمنه
 و آن اسم اشارتنی مداحه صرف ایدنلر قریبی بعید دن تشخیص و تمیز ایلز را (احق را
 خوش ایدک مقدم مفعولی و ستایش مبتدا و اسم مصدردر ستایندن سنک کسر لیه اوکش
 دیمکدر ستودندن دینلر سهو ایلش خوش اید خبر مبتدا در چون ادات تشبیه لاشه مبت دیمکدر
 ترکیبده تعریف ایدوب اش دیرل معناسنی لاغر دین زیاده اغر سوبلش) (که حرف بیان در حرف
 صله) کعب کافی فقهی و عین سکونله طوبی دیمکدر و شبن لاشه به راجعدر (دمی دالک

رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی

در شرح جیمه
رد شرح جیمه
رد ابن سید علی و سروری
رد ابن سید علی

فحقی و میك كسريله فعل مضارع مفرد مخاطبدر (دمیدن افورمك دیمكدر قصایلر باجنه
 افور دكلى كبی (در كیش دمیك مقدم منولیدر (فیه فاك فحقی و بك كسری وراك
 سكونی و هاء اصلیه ایله سز دیمكدر عریجه سمن دیرل مبتدا واقعدر (و غاید خبری
 (محصول تركیب) فرب دشنی یجه یعنی آنك الدامه سیه الدامه و مداحك غرور و غفلتی
 صاكون الله یعنی آنك مدحیه مغرور اوله زیرا اول دشمن زرق و مكر و حبله دوزاغنی
 قوروب سنی نفاقیه غافل قلمی استر (و بومداح طمع دهانی آچشدر ظرافتله سندن
 برنسته المی استر حاصلی سنی مدح ایلمی الله ایچون دكدر بلكه سنی مدحیه مغرور ایدوب
 سندن رجاژه المی استر تكه اكثر خلق بویه در اما سن احق دوشمه زیرا احق اولانه ستایش
 خوش كلور لاشه كبی كه باجنه افوره سین سز کورینور یعنی احق انی سمنظن ایدر ایدی
 سنده برزراقك مدحیه مغرور اولوب شیشمه و قبرمه *قطعه* الا تانشوی مدح سخن کوی *كه
 اندك مایه نفعی از تودادر *الاحرف تنبیه (ناحرف تعلیل (نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطبدر
 بونده مراد معنای نهی در ایشته دیمكدر شویدن مشتق (مدح سخن کوی مصدر كفاعله
 اضافتدر و نشوینك مفعولی (سخن کوی وصف ترکیبدر سوز سوبلیجینك مدحتی معناسنده در
 (كه حرف تعلیل (اندك آز یعنی قلیل دیمكدر (مایه بونك كبی پرده سرمایه و مقدار معناسنده در
 (نفعی یا حرف وحدت و یا حرف تكبیر (محصول بیت) آگاه اول غافل اوله تاكیم مداحك
 مدحتی دكلمه سین یعنی مدحیه مغرور اولیا سین زیرا سندن از اجق مقدار فائده طمع طونار یعنی
 سنی مدح ایلمدن طمع سندن جزئی فائده در الله ایچون سنی مدح ایلم *اكر روزی مرادش برنیاری
 *دو صد چندان عیوبت بر شمارد *روزی یا حرف وحدت (مرادش ضمیر سخن کویه راجعدر
 (برنیاری فعل مضارع مفرد مخاطبدر آریدن كه مخففدر آوریدن همزه بایه مبدل اولشدر
 تكه سابقا بیان اولشدر فعل شرط واقعدر (دو صد ایکی یوز دیمكدر (چندان اولقدر دیمكدر یعنی
 ایکی یوز مدحی قدر دیمكدر (عیوب عیك جمعدر (ونا ضمیر خطاب (بر حرف تأکید (شمارد فعل
 مضارع مفرد غائب عد ایدر دیمكدر جواب شرطدر و عیوب مقدم مفعولی (محصول بیت) اكر
 بركون مداحك مراد بی حاصل ایلمه سین ایکی یوز مدحی قدر عیبلر کی صیار یعنی سنی چوق چوق
 ذم ایدر *تربت *متكلم راتا کسی عیب نكرد سخن صلاح نپذیرد *متكلم را را ادات مفعول
 (و یا حرف تخصیص (ناحرف توقیت (کسی یا حرف وحدت (سخن شین متكلمه راجعدر
 (نپذیرد فعل نفی مستقبل مفرد غائب قبول ایلم دیمكدر (محصول تركیب) متكلمك مادام كه
 بر كیمه عینی طوعیه سوزی صلاح قبول ایلم یعنی سوزی مقبول اولماز *بیت *مشو غره
 بر حسن گفتار خویش *بخسین نادان و پندار خویش *مشو فعل نهی مفرد مخاطب (غره
 مغرور معناسنده در (بر حرف صله (حسن گفتار خویش لامیدلدر (بخسین باشو غره یه
 متعلقدر نادانه اضافتی مصدر كفاعله اضافتدر (پندار خویش ده بویه در لیکن پندار اسم
 مصدر در مصدر دكدر (محصول بیت) مغرور اوله كندی حسن گفتار یكه یعنی كوزل
 سوز یكه نادانك تحسینی سبیلله و كندی پندار كله یعنی كندیكه حسن ظنكله كندیكه غرور و برمه
 *لاطفه *همه كس عقل خود بكمال نماید و فرزند خویش بجمال * (محصول تركیب) جمع
 كیمیه كندی عقلی كمال ایله کورینور و كندی اوغلی جلاله یعنی هر كس عقلنی كامل یلور
 و فرزندنی صاحب جلال اكثر *قطعه* بیك جهود و مسلمان نزاع می كردند *چنان كه خنده
 گرفت از حدیث ایشانم *بك برویكی بریسی دیمكدر لیكن گاه اولور كه بیك بی بك معناسنده
 استعمال ایدرلر (خنده اسم مصدر در كوله معناسنده (حدیث بونده سوز وقصه معناسنده در

(محصول بیت) بر جهود دایله بر مسلمان نزاع ایدر لدی شوی بلکه بنی خنده طوتدی انلرک قصه سندن
 بطیره گفت مسلمان کرا بن قبالة من درست نیست خدایا جهود میرانم* باحرف مصاحبت
 (طیره طانک کسر یله غضب معناسنه در) (قبالة فافک فتحیله قاضی مکتوبینه دیرل) (قبالة من
 لامیه ومصر اع ثانی به هون) (خدایا الف حرف ندا) (میرانم فعل امر مفرد مخاطبدر میرانیدن
 اصلی مردن و میریدن در اولک معناسنه) (والف ونون تعدیه ایله میرانیدن اولدی اولدورمک
 معناسنه پس میرانم بنی اولدر دیمکدر) (محصول بیت) غضبه مسلمان دیدی اگر بنم بوقیالم
 کرچک دکل ایسه یا الله بنی جهود اولدر یعنی بنی جهود ختم ایله حاصلی جهود قویایم
 دیمکدر *جهو دگفت بتوریت میخورم سو کند* اگر خلاف کنم همچو تو مسلمانم* بتوریت
 باحرف صله یا نصرفات انجماندن در موسی و عیسی کبی علیهما السلام (سو کند یعنی معناسنه در
 (محصول بیت) جهود دیدی تورانه یعنی اندا ایچرم اگر بنمیده خلاف ایدر سم
 سنک کبی مسلمانم یعنی سنک کبی مسلمان اولایم* کر از بسط زمین عقل منعدم گردد* بخود
 کان نبرد هیچ کس که نادانم* بسط زمین لامیه در روی زمین معناسنه (بخود باحرف صله
 (محصول بیت) اگر یر یوزندن عقل منعدم اولوب کیدر سه یعنی دنباده نام ونشانی
 قالمز سه هیچ کیمسه کندی به ظن ایلتز یعنی ایلز که بن نادانم دیو یعنی هر کس کند یعنی
 عاقل ودانا اعتقاد ایدر* مطایبه* ده آدمی بر سفره بخورند و دوسک برجیقه بسر نبرند
 حریص باجهانی کرسنه است وقایع بنانی سیر* ده آدمی اون آدم دیمکدر (بر سفره
 یا حرف وحدت) (همزه حرف توسل همزه بنی حرف وحدت دین خطا ایلیش بعض نسخه ده
 سفره برینه) (خوانچه) واقعدر بنه سفره معناسنه (جیقه مر دار دیمکدر) (یا حرف وحدت
 و) (همزه حرف توسط همزه حرف وحدت در دین اظهار جهل ایلیش) (بسر باحرف صله سر
 بونک کبی یرلده حدوغایت معناسنه در) (نبرند فعل نفی مستقبل جمع غائب باشه ایلتزل یعنی جیقه
 اوزره اکلکی تکمیل ایدوب حد و پایانه ایلتزل حاصلی اتحاد و امتزاج ایلزل دیمکدر بعض نسخه ده
 (جینه برینه مر داری واقعدر لیکن معنا بر در) (حریص مبتدا) (یا حرف مصاحبت) (باجهانی
 تقدیری باملاک جهانیدر) (یا حرف تنکیر در) (حرف وحدت دین استقامت معنادن خبردار
 دکلدر) (کرسنه خبر مبتدا در) (وقایع مبتدا) (بنانی باحرف مصاحبت) (یا حرف وحدت) (سیر خبر
 مبتدا در توفی دیمکدر) (محصول ترکیب) (اون انسان بر سفره اوزره اوتوروب بیک پرل اما بیک سک
 برجیقه اوزره تنیم و تکمیل اکل ایلتزل بلکه غوغا ایدر یعنی خرداشرل حریص اولان کیمسه
 جهان ملکله آچدر یعنی تمام دنیا ایله کندی به قناعت کلمز اما قانع اولان کیمسه بر اتمکله توفدر یعنی
 بر اتمک الله کرد کد نصکره کیمسه به عرض احتیاج و بیان حال ایلتز) (باجهانی معناسنی بنون جهان
 دین) (وبنانی بر نانه دین معلومدر که بانک معناسنی احاطه ایلمامشدر* بیت* روده تنک بیک نان
 نهی پر کردد* نعمت روی زمین پر نکند دیده تنک* روده تنک بیانیه روده رانک ضبیه بغر سقدر که
 عربجه معادیرل میمک کسر یله (تنک تانک فتحی ونونک شکونیه و کاف عجمله طار دیمکدر که
 عربجه ضیق دیرل ضاد بجهه تنک فتحی ویا مشددک کسر یله) (بیک باحرف مصاحبت) (نان نهی
 بیانیه نهی تانک فتح و کسر یله وهامک کسر یله اغنده بوش دیمکدر خالی معناسنه اما بونده نان تهیدن
 مراد قفسز اتمکدر یعنی خبر بلا دآم (پر کردد پر او اورد دیمکدر یعنی طویار) (نعمت روی زمین لامیه لدر
 (پر نکند پر ایلتز یعنی طویورمز) (دیده تنک بیانیه) (روده مبتدا) (پر کردد خبری بیک نان نهی خبره
 متعلق) (نعمت مبتدا) (پر نکند خبری) (دیده تنک مفعول) (محصول بیت) بوش بغر سقی قفسز
 بر اتمکله پر او اورد یعنی طویار مراد طویمقدر اما بر یوزنک نعمتی طار کوزی یعنی اچ کوزی پر ایلتز یعنی

زدشعی

زدشعی

زدشعی

زدشعی

طوبور من حاصلی زیاده حرصدن کنایت * مشنوی * پدر چون دور عرش منقضی گشت * مرا این
يك نصیحت کرد و بگذشت * پدر مبتدا (چون ادات تعالی) دور عمر لامیه زمان عرش دیمکدر
(بومصر اع تقدیم و تأخیر محمول در تقدیری پدرم چون گشت منقضی دور عرش در) پس گشت
فعل تامل مفرد غائب (و منقضی اسم فاعل در انفعال باشد) دن دو گندی دیمکدر و گشتك اسمی
(و دور عمره تنازع ایلدیلر) (منقضی فاعلیله) (و گشت خبر اکلله مرا ابکا دیمکدر) (کرد فعل ماضی مفرد
غائب فاعلی تحتیده پدره راجع ضمیر در) و این يك نصیحت مقدم مفعولی (بگذشت فعل ماضی
مفرد غائب بنه فاعلی ضمیر پدر در و جمله مفعولیه معطوف در جمله فاعلیه به که جواب تاملیدر و جمله
تعلیلیه خبر مبتدا در) (محصول بیت) پدرم چونکه زمان عمری منقضی اولدی یعنی دو گندی بکا
بو بر نصیحتی ایلدی و گندی یعنی وفات ایلدی اول نصیحت بودند نصیره کلن ایکی بیت در معلوم
اوله که بویات نشهك ماقبله تعالی یوقدر * که شهوت آتشت ازوی برهبر * بخود بر آتش
دوزخ مکن تیر * که حرف بیان نصیحت در (شهوت بونده جاعدن حاصل اولان لذت در مبتدا در
(و آتش خبری با حرف تأکید) (برهبر فعل امر مفرد مخاطب در برهبر یدندن عربجه احتملا
دیرل افتعال باشند مصدر در) (بخود با حرف صله و با حرف مصاحبت کندیکه و یا کندکله
دیمکدر بر با متضمن اولدیغی و افاده ایلدیکی معنای تأکید ایدر نشه سابقه) بروی زمین بر نشان
نماید دیو یورمش ایدی (آتش دوزخ لامیه و مکنك مفعول اولی) (وتیر مفعول ثانیه سی
(تیر کس کنین و یاوز دیمکدر) (محصول بیت) پدرك بکا نصیحتی بودر که شهوت آتشدن اندن
برهبر ایله کندیکه جهنم آتشی یاوز ایل یا خود کندکله جهنم آتشی تیر ایله یعنی کندیکی
دوزخه اتمعه آتشی یاوز لندرمه زیرا آتسه بر نشه برقك البته پارلار و علی الخصوص که یاغغه قابل
نشه اوله (تیری بونده بر سبیل استعجال مناسبه اخذ ایلین غریب بحله ایلش) (وتیری آتسه
صفت ایدوب کندیکی آتش تیره آتمه دیدیکی خود عجایب عجیه دهند در و تیر کچه معناسنی گندی
اوزر که جهنم اودن تیر ایله دینلر ظاهر بودر که باء حرف زائد طرغش لری یا خود معنی بویله
اوله که کندیکی دوزخ آتشی اوزره تیر ایله دینن تصرف خاص ایلش * دران آتش نداری
طاقت سوز * بصبر آبی برین آتش زن امروز * دران آتش یعنی در آتش دورخ (طاقت سوز
مصدرك مفعولیه اعضا فیدر) (یعنی سوزه قدرت و طاقت طرغش سین دیمکدر) (بصبر با حرف
مصاحبت) (آبی با حرف وحدت) (با حرف استعمال) (و این آتشدن مراد آتش شهوت در) (زن فعل امر
مفرد مخاطب در) (زیدندن اور دیمکدر زیدندن دینلر سهوا ایلش) (زینك آب مفعول صریحی و بصبر
غیر صریحی) (برین آتشد بویله در) (و امروز ظرف زمانی) (محصول بیت) اول آتش دوزخك
سوز و حرارتیه طاقت کنور من سین باری بو کون بوا آتش شهوته صبر ایله صواوز یعنی صبر صوبینی
اوزر بنه سب حاصلی صبر ایدوب ترك شهوت ایله صبر ایله صواوز مقصد شهوت آتشی
سوندیمکدر * حکمت * هر که در حال توانایی نیکویی نکند در وقت ناتوانی سختی بیند * حال
توانایی لامیه (توانا صفت مشبهه در کوچلی و قدرتی دیمکدر) (ویاء اولی اصلی) (ویاء ثانیه
حرف مصدر در) (نیکویی یالریده بویله در) (نیکویی نکندك مقدم مفعولیدر) (و در حال ظرف
زمان) (وقت ناتوانی لامیه) (ناتوانی با حرف مصدر کوچسزلك و قدر تسزلك و قنده دیمکدر
(سختی با حرف مصدر) (بند فعل مضارع مفرد غائب در) (بیدندن کورر دیمکدر) (سختی مقدم
مفعولی) (و در وقت ظرف زمانی) (محصول ترکیب) هر کیمکه قدرتی حالنده احسان و کرم ایلایه
قدر تسزلك حالنده شدت کورر یعنی زحمت چکر * بیت * بداختر تراز مردم ازار نیست *
که روز مصیبت کسش یار نیست * بداختر وصف ترکیبیدر بدبخت کبی (و ترادات تفضیل

ردابن سید علی

ردابن سید علی

رد سروری و شمع

رد شمع

ردابن سید علی و سروری

(مردم از آزار وصف ترکیب در آزاریدن مردم انجید یعنی دیگر (که حرف تعلیل (روز مصیبت
لامیه (کسش ضمیر مردم آزاره را جمع در (محصول بیت) مردم آزاردن بد بخترک و بد طائرک
کیسه اولماز زبرا مصیبت و بلا کونده اگا کیسه بار دکلدن یعنی باشه رحال کار کده کیسه
اگا بار اول * حکمت * جان در حیات یکدمست و دنیا وجودی میان دو عدم دین دنیا فروشان
خرند بوسف بفروشد تاجه خرنند * جانندن مراد روح و حیاندن (در حرف ظرف (حیات
یکدم لامیه (حیات مصدر در حفظ معنایه (و دم نفس معنایه (پس مادامکه نفس داخل
و خارج جز دو حیات ثابت و قائم در (نفس که منقطع اولدی حیات کیدوب ممات لازمدر
(پس حیات بر نفس حفظنده دیمک معنایه بود (وجودی یا حرف وحدت (میان دو عدم
لامیه در برسی عدم سابقدر که اگا عدم قدیم دیرل و برسی عدم لاحقدر که اگا عدم حادث
دیرل (با حرف مقابله (دنیا فروش وصف ترکیب در (فروشدن صائم معنایه (خر معروفدر
چار معنایه (نون و دال ادات خبر (استک جمعیدر و الف و نون ادات جمعیدر (فروشان ظهرا
دنیا به ترکیب اولشدر (اما حقیقتده دینه قیددر (دین فروشان تقدیرنده (بفروشدن فعل
مستقبل جمع غائب (بوسف مقدم مفعولی (ناجیا دیمکدر (خرند خاک فحی و کسریله و رانک
فحیله فعل مضارع جمع غائبدر خریدندن (محصول ترکیب (حیات حیوانات بر نفس
حفظنده در دنیا یکی عدم پیشنده بوجود در یعنی موجود اولان اشیا عدمدن وجوده کلمشدر
وینه جمیع اعاده رجوع ایدر دینی دنیا به صائیلر چارلدر یعنی چار و بر کبی برلوك لا یعقل
احق در بوسفی صائرل عجا اناک بهاسیله اناک یکه آلورل یعنی دینی دنیا به صائیلر بوسفی براق
یکمن آنچه به صائیلر کییدر * الم اعهد الیکم یا ای آدم ان لا تعبدوا الشیطان * همزه حرف
استفهام (الم اعهد فعل مجزوم مطلق عهد بونده وصیت معنایه (الیکم فعل مجزوم متعلق
(با حرف ندا (بنی اصلندن بنین ایدی اضافته نون دوشدین ان لا تعبدوا تاویل مفردده فعل مجزوم
محلا منصوب مفعولیدر نون سقوطی علامت نصبدر (الشیطان لا تعبدون مفعولی (محصول آیت)
ای آدم او غلری سزه وصیت ایلدیمی شیطان عبادت ایلک دیو یعنی عبادته امر ایدیمی یعنی
خدایه عبادته و غیردن نهی ایدیمی عقلی و سمعی دایلار و حجتلر نصب ایلدیمی استفهام انکار ایدر
یعنی ایلدم دیمکدر عبادتی شیطان تخصیص ایلدی زیرا کنیدی عبادته امر ایدیمی اول
ملعندر * بیت * بقول دشمن ایمان دوست بشکستی * بین که از که بریدی و با که پیوستی *
با حرف مصاحبت (قول دشمن لامیه (ایمان دوستده بویله در و بشکستی مقدم مفعولی
(بشکستی فعل ماضی مفرد مخاطب (بین فعل امر در بیندندن (که حرف بیان و ایدیمی که اسمدر کیم
معنایه (بریدی (بانک ضمیمه فعل مضارع مفرد مخاطب مبنی للمفعول معنایه کسلاک دیمکدر
(با حرف صله (که نه اسمدر کیم معنایه پیوستی (باء محکم و و اوک فحی و بانک سکونیه فعل
ماضی مفرد مخاطب اولاشدک (یعنی واصل اولدک دیمکدر (محصول بیت) دشمن قولله دوستک
عهد و ایمانی صدک یعنی بوزدک کور که کیمدن کسلاک و کیه اولاشدک یعنی کور که نیجه کیمدن
ابرلک و نیجه کیسه به واصل اولدوک حاصلی شیطانک اغوا سیله خدایک عهد و ایمانی صدک
کور که ایدی کیمدن منقطع اولدوک و کیه متصل * حکمت * شیطان باخلصان بر نمی آید و مستعان
با مفلسان * شیطان مبتدا (با حرف مصاحبت (مخلصان خدا دوستلری (الف و نون ادات جمع
(بر نمی آید چیه شامز (یعنی مخلصلری اضلال ایدم زبرا تو جهلری دایم ارب عزته در هوا و هوا
دکدر که شیطان انلره وسوسه ویرمه که قادر اوله (بر نمی آید خبر مبتدادر (و با مخلصان
اگا متعلق (سلطان با مفلسانده بویله در یعنی پادشاه مفلسلر ایله چیه شامز حاصلی انلردن

ردشوری
ژدشوری

حق تخلص ایده من زیرا برنسنه مالک دکلدر که اتی الوب حقلشه فقره اولک معناسنی
شیطان مخلصاره موافق ومصاحب اولماز دین معنایی مقصوده موافق سوبلماش وفقره
ثانیه نك معناسنی سلطانده مغلاره موافق ومصاحب اولماز دید کیده اولک بدن الحش واوحش
سویلس * منوی * وامش مده آن که بی نمازست * ورخود دهنش زفاقه بازست * وام بورج
دیکدر که عربجه (قرض دیرلر) وشین ضمیر اضمار قبل الذ کر طریقله که به راجعدر (مده میك
فقهی ودالک کسری وهاء اصلیه ایله فعل نهی مفرد مخاطبدر خطاب عام طریقله ویرمه
دیکدر (دهیدنن) آن که اول کیمسه که دیکدر (که بونده اسمدر کیمسه معناسنه) ورخود
(واکر خوددن محققدر) دهنش ضمیرنه که به راجعدر (فاقه فقر دیکدر) وباز آچی
معناسنه (محصول بیت) اودنچ ویرمه اول کیمسه که بی نمازدر یعنی تارك صلوتدر واکر
فرضا آغزی فقردن آچی ایسده یعنی اگر چه زیاده فقیر اولوب معاشنده مخیر ایسده رمرتبه که
برسنه بولیماسه اغزینده قویاجق واغزی آچلغندن آچی قالسه * کوفرض خدائی گذارد *
از قرض توبیز غم ندارد * کواصلنده که اوایدی (که حرف تعلیل) وواضمیری بی نماز اولان
که به راجعدر (قرض خدا لامیه) نمی گزارد زایل ادا ایلر ذال ایله یازانلر املاذن اگاه
دکلر دیمش (قرض تولامیه) (قرض بپنده صنعت تجنیس خط وادرد) نیز حرف
عطقدر دخی دیکدر (محصول بیت) زیرا بی نماز خدایک فرضنی ادا ایلر یعنی اوزرینه مفروض
اولانی ادا ایلر سنک قرضه کدنده غم طونماز یعنی بورجنی ادا ایله ده بی پروادر که هیچ اداسی
خاطرینه کلر * حکمت * هر چه زود برایدیر نباید * زود تیز دیکدر (دیر کیم) (محصول ترکیب)
هر سنه که تیز حاصل اولور اول نسنه * چوق زمان اکلمز * قطعه * خاک مشرق شنیده ام که
کنند * بچهل سال کاسه چینی * خاک مشرق لامیه (وکنند مقدم مفعولی) باحرف ظرف
(چهل سال ظرف زمان) کاسه چینی بینه (وکنند مفعول ثانیه) (محصول بیت) (ایستشم که
خاک مشرقی قرق یلده کاسه چینی ایدرلر یعنی قرق یلده فغفوری ایدرلر بعضیلر دبدیلر که بونده
خاکدن مراد مکنند در خاک یلقان بیوردینی کبی ودر بغداد بو که قرینه در بوله اوانجه خاک
کنند ظرف مکانی اولور و محمول بوله اولور که دیار مشرقده مسعودر که قرق یلده کاسه
چینی یارلر و لکل وجه * صد بروزی کنند در بغداد * لاجرم قیمتش همی یینی * صد یعنی
صد کاسه (بروزی باحرف ظرف) (وروز ظرف زمان) و باحرف وحدت (کنند صد کاسه
مفعول صریحی) (وروزی ظرف زمانی) ودر بغداد ظرف مکانی (لاجرم لاشک ولا محاله
دیکدر (محصول بیت) بوز کاسه یارلر بر کونده بغدادده لاجرم قیمتنی کور بیوز سین یعنی
چوقدر و اچوز قیمتش ضمیر صد کاسه بغدادیه راجعدر کاسه چینی به ارجاع ایلمن دور و دراز
افکاره دوشمش * قطعه * مرغ غت از بیضه برون آید و روزی طلبد * وادی بچه ندارد خبر
از عقل و تمیز * مرغ کاف حرف تصغیر قوشچغز دیکدر (بیضه) بالک فتحیه بونده بمورده
دیکدر (برون ایدچقار دیکدر) روزی رزق معناسنده (طلبد مقدم مفعول ایدر) آدمی
بچه آدم بورسی (یعنی اوغلا نجفی) (ندارد خبر طونماز) (یعنی بخبردر تمیزک اصلی
تمیزدر) (اما عجم بالک حذفله استعمال ایدر) (محصول بیت) قوشچغز بمورده دن چقار همان
رزق طلب ایدر یعنی بمورده دن چقد یعنی کبی کزوب دانه دیوشمر مکه بشلر اما آدمی زاده اناسندن
طوغرقده عقل و تمیز دن بخبردر اغزنه مم ویرلر سه الورا می واکر ویرمز لسه اچ قالور
* انکه ناکاه کسی کشت بچیری نرسد * وین بکین و فضیلت بگذشت از همه چیز * ان اسم
اشارندر (مرغکه) (که حرف بیان) ناکاه بونده دفعه بلاتدر یج دیکدر (کسی باحرف وحدت

ردشراح جیعا

ردشعی

بونده معنی چیزی افتضا ایدردی لیکن وزن ضرور نندن کسی پیورمش (گشت فعل ماضی مفرد
 غائب اولدی دیمکدر صار معنایه (وین اشارتدر آدمی بچه یه (باحرف مصاحبت (و یا حرف
 ظرف (تمکین قدرت معنایه در (بگذشت فعل ماضی مفرد غائب یکدی یعنی تجاوز ایلدی
 (همه چیز جمیع اشیا دن عبارتدر (محصول بیت) اول مرغک که بر کرده دن و براو خوردن نوعندن
 فرد واحد کامل اولدی هیچ بر مر تبه و اصل اولدی یعنی انسان کی معزز و مکرم اولدی حاصلی
 مقام عزت و کرامت و اصل اولدی اما آدمی زاده تمکین و فضیلت و یانمکین و فضیلتده جمیع
 مخلوقات دن یکدی یعنی عزت و کرامتده جمیع اشیا دن ایلری کندی حاصلی تشریف (ولقد کرمتنا
 بنی آدم) ایله مشرف اولدی یعنی هر نسته که کیم حاصلی اولور نیز حاصلی اولاندن اعز و اکرمدر
 * ابکیه همه جاهست اران قدرش نیست * اعل دشوار بدست ایدار نیست عزیز * ابکیه الف
 مدوده و سکون باله و کاف عجمک کسر یله سرچه دیمکدر که عرب زجاج و فاروره دیر (همه جا
 هر یرده دیمکدر) اران ادات تعلیلدر انکی چون معنایه (دشوار مشکل دیمکدر) بدست با حرف صله
 (اران یند ادات تعلیلدر) (محصول بیت) ابویات ایکی سابق بیتی تنویر ایدر یورر که سرچه هر یرده
 وارد یعنی هر یرده بولور هر یرده بولور بیوردیغی کلام ادعایه در حقیقی دکل انکی چون قدر و قیمتی
 یوقدر یعنی کثیر الوجود اولدی یعنی چون ذی قیمت دکل اما اعل مشکل اله کلور یعنی تحصیلی کوچدر
 انکی چون عزیز و معتبردر * حکمت * کارها بصبر بر آید و مستعمل بسر در آید * محصول ترکیب
 مصالح صبر ایله حاصل اولور یعنی هر ایش صبر و تأیله ابو حائل اولور و مستعمل یعنی ابو بحی
 کیمسه ابو مکه سورچرو و زولور یعنی ییقلور و ایشی ایلر و کلوب حاصل اولار * مشوی
 بچشم خویش دیدم در بیابان * که مر د آهسته بگذشت از شتابان * با حرف مصاحبت (و چشم
 خویش لامیه (که حرف بیان) مر د آهسته قلبه محمولدر تقدیری آهسته رفتار مر ددر و بعضیلر
 دیدیلر اصلنده مر د آهسته رفتار ایدی اضافه ضرورت وزن ایچون اضافه دن قطع اولوب
 همزه وصله ساقط اولوب فتحه سی داله نقل اولوب و صلاه اوقنور (شتابان صفت مشبهه در
 (شتاباندن ابوه کن معنایه) (محصول بیت) کندی کوزمه کوردم که بیابانده آهسته رفتار مر د
 مر د شتاباندن کچدی یعنی یورومده آهسته کیدن بجه ایله کیدنن سبق ایلندی یعنی منزله اندن
 ایلری و اصل اولدی * سمد باد پای از تک فروماند * شتر بان همچنان آهسته میراند * سمد سینگ
 و میک فتحه لریله صاری و قوله و یاغرا نده مستعمل افلا در الله تارک طریقله (بادایه اضافتی
 بیابانه در) (بادایو کرکات اصلنده وصف ترکیبدر بل اقلی معنایه) (تک تارک فحی و کاف عربیله اسم
 مصدر در نکیدنن ن بلك معنایه بونده یله دیمکدر) (فروماند عاجز قالدی دیمکدر) (شتر بان
 دوهی دیمکدر) (ان ادات فاعلدر جی معنایه) (همچنان اولکی کبی یعنی آهسته آهسته میراند
 سورردی یعنی قالدی) (محصول بیت) دیدیم بیابانده سمد باد پایوب یورنمقدن عاجز قالدی اما
 دوهی آهسته آهسته دوه سنی سوروب کیدردی هیچ قالدی یعنی بیابانده کندی کوزمه بویه
 کوردم * مطایبه * نادان راه از خاموشی نیست و اگر این مصلحت بداندستی نادان نبود *
 نادان را (را حرف صله) خاموشی یا حرف مصدر (بداندستی و نبود یاری حکایت ایچوندر
 (محصول ترکیب) نادانه یعنی جاهله ایسم اولمقدن یک اولوز و اگر بو مصلحتی یلیدی نادان
 اولاردی یعنی سکوت ایدوب خاموش اولق کندی مقدار بی نیلکدن ناشیدر بوا یسه نفس علم
 و معرفتدر * قطعه * چون نداری کمال و فضل انبه * کر زبان در دهن نکه داری * (محصول بیت)
 خطاب عام طریقله یورر چونکه کمال و فضلك یوقدر اول یکدر که دیلکی اغرنده حفظ ایله سین
 یعنی تکلم ایله سین * آدمی رازبان فضیحه کند * جورنی و فزرا سبکساری * فضیحه رسوا

دیکدر ضرورت ورن ایچون تاها، رسمی شکنده او قونور (جوزبی مغز بیاید) (جوزجیک فقیله
 قوز معنایسته در و مغز دن مراد ایچیدر) (و راحرف صله در) (محصول بیت) انسان دلی ر-وای ایدر
 ایچسز قوزی یعنی ایچدن خالی اولان جوزی سیک-اراق یعنی خفت ر-وای ایدر حاصلی انسانی
 دلی و جوزی خفت ر-وای و بی اعتبار ایدر زیر جوزی الله الان خفتدن بلور ایچی
 اولدیغنی بس اعتبار البیوب بیانه آثار (جوزه ادات تشبیه تقدیر ایدن ترزاند ایلک-الر
 * قطعه * خیرا ابلهی تعلیم می داد * برور صرف کرده عمر دئم * خیرا رادات مفعول
 (ابلهی یا حرف وحدت می دادک مفعول اولی خر (و ثانیسی تعلیم در) (روا صلا ندیده بر او ایدی
 ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (ایکجی برادات تأکید در) (کرده نک
 عمر مفعول اول صریحی (و صرف ثانیسی (و روه مفعول غیر صریحی (دائم کرده به قید در
 (محصول بیت) ابله بر خره تکلم تعلیم ایدردی یعنی اتی نطقه کنی مکده قصد ایدر ی دائم
 و هر زمان الک اوزره یعنی تعلیم اوزره عمر بنی صرف ایلندی (حاصلی دائما ایسی الک تعلیمه
 مصروف ایدی * حکیمی کفش ای نادان چه کوشی * درین سود ایترس از لوم لایم * لوم لامک
 فقیله مصدر در لام یلومدن یعنی نصر بانش اجوف و او یسندن از اراق معنایسته (ولایم اسم
 فاعل در از ایچی دیکدر (محصول بیت) بر حکیم اول ابله دیدی ای نادان نه چالشور سین یعنی
 نه زحمت چکر سین بوسوداده لانت لومندن قورق (حاصلی اعتراض ایدن معترضدن صاف
 یعنی ملامت اید بچیلرک ملامتدن احتراز ابله * باموزد بهائم از نو کفتا * تو خاموشی بیاموز
 اربهائم * (محصول بیت) بوبیت تمه قول حکیدر (ابله دیر که حیوان سندن کفتار او کرغز یعنی
 سندن تکلم او کرغز * ایدی سن حیواندن ایسم اولغی او کرن (حاصلی اول سندن سوز او کرغز
 احتمالی بوق بای سن اندن س-کوت ایچی او کرن * مشوی * هر که نامل نکند در جواب *
 پیشتر آید سخنش ناعواب * (محصول بیت) هر کیمسه که جوابده فکر و نامل ایلله و یا یان یعنی
 فکر سز بر نسیه جواب ویره اکثر سوزی ناصواب کلور یعنی خطا واقع اولور * یا سخن
 ارای چومر دم بهوش * یا نشین همجو بهایم خوش * یا حرف تردید (سخن ارایک مقدم مفعول
 صریحی در) (و بهوش غیر صریحی) (ارای فعل امر مفرد مخاطبه ایدن بزمه مک یعنی زینت
 ایلک معنایسته (محصول بیت) یا سولم یحک سوزی عقل و فکر ابله بر خوشبجه بزمه یعنی عاقلانه سوله
 و یا حیوانات کبی ایسم او تور یعنی س-کوت ابله دیمه * مطایبه * هر که باد آزار از خود بحث کند
 ناید اندک که دامت بداند که نادانست * یا حرف مصاحبت (دانا تر دانا عالم) (و زادات تفضیل در
 نا حرف تعال (بدانند بله دیکدر) (که حرف بیان (بدانند لفظ مشترک در مضارع له امر غائب
 بدنده بله و یا بسونلر دیکدر (محصول ترکیب) بر کیمسه که کند بدن عالمک بر کیمسه ابله بحث
 اینر ناله لر که داند یعنی دیسونلر که عالمدر دیو یلورلر که و یا بسونلر که جاهلدر و لا کند بدن
 عالمکله بحث ایلدی * بیت چون در آید به ازونی بسخن * کرچه به دانی اعتراض میکن *
 نوی یای نانی ضمیر خطایدر (بسخن بادر آیده متعلقدر و حرف مصاحبت حرف ظرف دیوب
 معنایستی چونکه سوزده بر کیمسه سندن یک کله دین سوز سولیده ابودکل ایمش (محصول بیت)
 چونکه سندن ابور کیمسه تکلمه و نطقه کله یعنی سوز می یاکه با سولیده اگرچه اول سوزی ندن ایوده
 باورست اعتراض ایلد (زرا جائزدر که اول سوزی بر وجهه توجه ایلله که سندن یاد ککدن
 اشته و اوجه اوله * لطیفه * هر که بایدان نشیند نیکی نیند * (محصول ترکیب) هر کیمسه که
 برامنر له او تور ایلک کورمز * مشوی * کر نشیند فرشته بادو * و بحث آموزد و خیانت و ریو *
 فرشته (یا حرف وحدت (و همزه حرف توسط (همزه حرف وحدت در دین بلیز امش (آموزد

رد سروری و شعی

رد شعی

رد شعی

فعل مضارع مفرد غائب او کرنور دیکدر (ریورائک کسرله حبله و مکره: سنه در) (محصول بیت)
 گرفتید اگر او تور رسه دیکدر (یعنی برفرشته دیو ایله او تور رسه اول دیودن وحشت و خیانت
 وربو او کرنور) (حاصلی اندن او کرنه یکی محض شر در هیچ خیر او کرنز * بیت * ازبدان نیکوئی
 نیاموزی * نکند کرک پوسستین دوزی * پوسستین دوز وصف ترکیب در) (دوزیدن کورک
 دیکجی (و یا حرف مصدر) (حاصلی کورکچلاک دیکدر) (مصراع ثانی مقام تعلیل در) (محصول
 بیت) (خطاب عام طریقله پیورر برامز لدن ایلاک او کرنز سین زرا قوردن کورکچلاک کلز
 (یعنی قورد کورکچلاک ایلاک زرا طبیعتی برنجیلاک اوزره مجبولدر دیکجیلاک اوز دکل) (حاصلی
 قو ددن پوسستین دوزک کلمه یکی کبی برامز لدن ایلاک کلز * پند * مردمان راعیب نهانی
 آشکارا مکن که مرایشان رارسوا کنی و خود را بی اعتماد * مردمان را رادت تخصیص (عیب
 نهانی بیانیه) (آشکارا) (و آشکاره) (و آشکار بر معنایه در) (که حرف تعالی) (مرحرف ناکید) (یعنی رائک
 معناسنی ناکید ایدر) (محصول ترکیب) (مردم کیرلی عینی آشکاره ایلاک زرا انلری رسوای ایدر سین
 و کنه دیکجی اعتماد سز یعنی سکا هیچ برنسنه ایشان یوب سندن هر کس نفرت ایدر * تشبیه *
 هر که علم خواند و عمل نکرد بدان ماند که کادر آند و تخم نیفشاند * بدان با حرف صله ردال
 همزه دن مبدل در بان تقدیرنده (ماند فعل مضارع مفرد غائبدر بکرز دیکدر مانیدن مانیدن
 دین خط ایلمدی) (که حرف بیان) (کا و کاف محمله صغر دیکدر بقر معناسنه) (راند فعل
 ماضی مفرد غائب سوردی دیکدر کا و مقدم مفعولی او کوز سوردی دیکدر مراد چفت
 سوردی دیکدر) (نیفشاند فعل ثانی ماضی مفرد غائب صاچمدی دیکدر تخم مقدم مفعولدر
 (محصول ترکیب) هر کیمسه که علم اوقودی یعنی تحصیل علم ایلمدی و علمه عمل ایلمدی اول
 کیمسه به بکرز که چفت سوردی ودانه صاچمدی یعنی اکین اگدی * عبرت * از تن بی دل
 طاعت نیاید و پوسست بی مغز بضاعت را نشاید * نندن مراد شخصدر (و بی دلدن مراد
 صاحب قلب اولیاند زرا اهل الله اصحاب قلوب دیرل مراد شرل قاید که انده محبت خدا
 و میل آخرت اوله ایلمدی بویله اولیان شخصدن طاعت کلز) (پوست بی مغز بیانیه پوسستدن
 ونده مراد قیق در که عربچه قشردیرل) (و مغز دن مراد ایچدر قندق و فستق و بادم ایچی کبی
 بضاعت سرمایه) (محصول ترکیب) شخص بی قلبدن یعنی بی محبت حقدن و میل آخرتن
 طاعت خدا کلز یعنی صدقه طاعت و عبادت ایلاک بلکه ایلمدی کبی ریایله در ایچسز قیق دخی
 بضاعت و سرمایه لایق دکلدر یعنی بیع و شرایه لایق اولماز حاصلی تن بی قلب قشربنی لیه
 بکرز که هیچ برنسنه به برامز * تشبیه * نه هر که در مجادله چست در معامله درست * نه حرف ثانی
 مجموع ترکیبه مصر و قدر) (محصول ترکیب) بویله دکلدر که هر کیمسه که بحث و جدله چست
 و چادر در معامله ده یعنی تقوا و صلاحده و خدا الیه معامله ده درستدر زیرا ایچه بحاث وارد که
 صلاح و تقوایی هیچ بوقدر (معلوم اوله که بوسجده ادات خبر یعنی سین و تامقدر در چستست
 و بادرستست تقدیرنده در * بیت * بس قامت خوش که زیر چادر باشد * چون باز کنی مادر
 مادر باشد * بس چوق دیکدر) (قامت خوش بیانیه) (که حرف ربط صفت زیر چادر لایمه بونده
 چادر دن دالک قتیله عورتلر بوردیکی چارمراد در که دیار عربده اکثر عورتلر آبی استمل ایدرل
 (باز کنی آچه سین دیکدر) (مادر مادر لایمه در معلوم اوله که چون دن رضی غائب محذوف در ضرورت
 زن ایچون چویش تقدیرنده) (محصول بیت) چوق کوزل قامت که چادر اننده اولور یعنی جار التند
 چوق قامت لطیف و مرزون کورینور اما چونکه اول جاری اوستندن آچه سین و کوره سین انک اناسی
 اولور و باول چار صاحبک انانیت اناسی اولور یعنی صورتا کوزل کورینور اما حقننده برناشلی قای

ردشعی

اولور حاصلی ظاهره اعتبار بوق حکم بالنگدر * حکمت * اگر شهاده قدر بودی پس
 شب قدر بی قدر بودی * ایکی بودی ده یا حرف حکایه در (محصول ترکیب) اگر کیجدر جیعا
 قدر کیجده سی اوایدی قدر کیجده سی بی قدر و بی اعتبار اولوردی بعضی نسخده بی قدر بر نه
 چه قدر واقعدر * بیت * که سنک همه اهل بدخشان بودی * بش قیمت اهل و سنک یکسان
 بودی * اهل بدخشان لامیه (بودی ده یا حرف حکایه در ایکی رده بیله (محصول بیت)
 اگر هر بر طاش اهل بدخشان اوایدی پس اهل و طاشک قیمتی یکسان اولوردی یعنی ایکسند
 راولوردی قیمتی ابدی قبل الوجود اولاک اعتباری زیاده ایش کثیر الوجود اولادن * حکمت *
 نه هر که بصورت نیکوست سیرت زیبا در یست کار اندرون دارنده پوست * بصورت با حرف
 ظرف (سیرت زیبا بیایه سیرت خلق معنایه در (زیبا صفت مشبهه در یاراشق و یافشق دیمکدر
 (دروست اصلند در اوست او ضمیری که به راجعه در (اندرون بونده قلب معنایه در (پوستندن
 مراد ظاهر حالدر (محصول ترکیب) بوله دکلدر که هر کی که صورتده ایودر سیرت زیبا انددر
 یعنی هر کس که صورتده و سیماده او و کوزادر اوله دکلدر که آنده سیرت زیبا و اخلاق حسنه
 اوله بلکه بعضیسی بوله و بعضیسی خلافتجه در زیرا ایش قلبکدر پوستک دکلدر یعنی مصلحت
 باطنکدر ظاهرک دکلدر حاصلی هر کسک باطنه نظر ایلک کرک لماهرینه دکل * قطعه *
 توان شناخت یک روز در شمال مرد که تا کجاش رسیدست پایگاه علوم * شناخت بونده
 شناختن معنایه در (شمال مرد لایه در اخلاق مرد دیمکدر مرهونددر) (که حرف
 بیان (تا حرف انتها) کجاش ضمیری مرده راجعه در (پایگاه بآک سکونیه مرتبه دیمکدر) (علومه
 اضافت لامیه در (محصول بیت) آدمک اخلاق و اطوارندن بر کونده بآک نمکندر که زیاده
 ایشمدر در مرتبه علوم بی معنی اخلاق و اطوارندن کشیک مرتبه و مقام علمی نه حده
 و اصلدر بآک اولور * ولی زباطش ائمن میش عره مشو * که خبث نفس نکردد بساها
 معلوم * ولی ادآت استدرک (بالغش ضمیری) (مرده راجعه در) (که حرف تهلیل) (خبث نفس لامیه
 (محصول بیت) اما باطنندن ائمن و مغرور اوله زیرا خبث نفس بیلایه معلوم اولور * نحو بف *
 هر که بازگان ستیزد خون خود ریزد * (محصول ترکیب) هر کی که اکابرله بی و عناد ایلرسه
 کندی قانی دو کر یعنی کندی کدینی هلاک ایدر زیرا اکابرله چیفش ساماز * قطعه * خوبشتن
 ر بزرگ می بینی * رامت گفتندیک دو بیدند اوج * می بینی فعل مضارع مفرد مخطف کورر سین
 دیمکدر (خوبشتن مفعول اولی (وزرک نائسی (راست بونده کرچک معنایه (بید فعل
 مضارع مفرد غائب کورر دیمکدر (بیدندن (بک مفعول اولی (ودو نائسی (اوج لامت ضمی
 و جیم عربله ششی دیمکدر احوال معنایه (محصول بیت) خطاب عام طریقه بیورر که کندیکی
 اولو کورر سین کرچک دیدیلر و یادیمشدر که ششی بری ایکی کورر یعنی سن غرور و تکبر کدن
 کندیکی اولو کورر دکلک شاشیک بری ایکی کورر دیک کی فاسددر زیرا اوتیه سی بوقدر * زود بینی شکسته
 پیشنی * تو که بازی بسر کنی با قوج * زود زانک ضمیه تیر دیمکدر ظرف زماندر (بیشنت
 شکسته مفعول اولی (و پیشانی نائسی بازی او یون دیمکدر (کنشک مفعول صریحی) و بسرله
 (با قوج غیر صریحی) (قوج لفظ مشترکدر ترکیله فارسی بیسنده (محصول بیت) تیر زمان
 انکی شکسته کورر سین سن که باشکله قوجه او یون او یونار سین یعنی کله کله قوجه طوقشور سین
 ترکیده قوج جیم عجمله در قافیه رعایه چون بونده عربی او قور قندبر * پند * پنجه باشبر و مش
 شمشیر کار خرد منذ آن نیست * معلوم اوله که بونک کیلر بره قدرله ملحوظدر (باشبر با حرف
 نامصاحبت و با حرف صله (باشمشیر با حرف صله (محصول ترکیب) ارسل الله پنجه طوشقی

و یا رسالنه پنجه اورمق و بومروغی شمشیره اورمق عقلا ابشی دیکدر زیرا انلر کندینی تهلکه به
صاملان و مضرتدن احتراز ایدرلر * بیت * جنك وز زور آوری مکن بامست * پیش سر پنجه در بغل نه
دست * زور آور وصف ترکیبدر آوری دین زور کتور بجی (و یا حرف مصدر زور آورلک دیکدر
(بامست با حرف مصاحبت (پیش سر پنجه لامیه (سر پنجه قوی وغالب معناسنه در (بغل بانك
وغین معجمه نك فتحه لبه قولنق دیکدر (نه نونك کسری وهاء اصلیه ایله فعل امر مفرد
مخاطبدر (نهیدندن مستقبلا تنده نونك فتحه لامیه مستعملدر (نه نهادنددر دینلر سهوا یا شلر (دست
مفعول صریحی (و در بغل غیر صریحی (و پیش ظرف مکانی (محصول بیت) مست ایله جنك
وزور کتور بجلاک ایلیه یعنی انکله محاربه و مقاتله ایدوب اکافوت بازوکی کوس - ترمه پس قوی
وغاب کیمسه نك اوکنده الکی قوتوغکه قو یعنی انکله جنك وحدال ایدوب خصوصت
کوس - ترمه * تحذیر * ضعیفی که باقوی دلاوری کنند یار دشمنست در هلاک خویش *
ضعیفی با حرف وحدت (که حرف بیان و با حرف رابط صفت (و با حرف مصاحبت (دلاور
وصف ترکیبدر آوری دینن بهادر معناسنه در (یار دشمن لامیه (هلاک خویش ده بویه در
(محمول ترکیب (بر ضعیف که قریله برابر دلاورلک ایلیه و اکا بهادرانق کوس - تره یعنی اکا بهادرانق
صفا و کندینی اکا کوره دلیر طونه کندی هلاکنده دشمنك معین و ناصیردر * قطعه * سایه
پرورده راجه طقت آن * که رود بامه ارزان بقال * سایه پرورده کواکه ده یسلمش (یعنی ناز و نمت
ایچنده بیوش (ورا ادات تخصیص (طاقت ان لامیه در (که حرف بیان (با حرف مصاحبت
(مبارز بهادر دیکدر (و الف و نون ادات جمعدر (قتال با حرف صله (قتال مفاعله یا بشك مصدر
ناپسبدر (بامبار زان روده ده (قتاله ده متعاق اولنق جائز (محصول بیت) سایه پرورده نك نه
قدزت و طاقتی اوله اول نسنه یه که بهادر ارلرله چنکه و مقبله یه واره * سست باز و بجهل میفکند
پنجه بامرد آهین چنکال * سست باز و وصف ترکیبدر بازو سی ضعیف کیمسه دیکدر (بجهل
(با حرف مصاحبت (میفکند فعل مضارع مفرد غائب بر آغور دیکدر (پنجه مفعول صریحی
(و بجهل و بامرد غیر صریحی (مرد آهین چنکال بیانیه در (آهین چنکال وصف ترکیبدر
دور قینقلی (یعنی پنجه لی دیکدر (محصول بیت) ضعیف بازولی اولان کیمسه جهلیله دور پنجه لی
اولان کیمسه به پنجه بر آغور یعنی انکله پنجه طوئشور آهین چنکال قوی بازو ایدن کتابتدر و محکم
پنجه ایدن عبارتدر * توبخ * هر که نصیحت نشنود سر ملامت شنیدن دارد * سر بونده سودا
وهوس معناسنه در (محصول ترکیب (هر کیمکه نصیحت دیکمزن یعنی قبول المزم ملامت ایشتمك
سودا سین طوئار حاصلی از ارنق سودا سین طوئار یعنی از ارنق استر * بیت * چون نیاید نصیحت
در گوش * اگر ت سرزنش کنم خاموش * نصیحت در گوش تقدیری (نصیحت در گوششدر
(اگر ت سرزنش کنم تقدیری (اگر سرزنش کنم (و یا اگر سرزنشست کنم در (خاموش فعل
امر مفرد مخاطبدر اسم اول دیکدر (محصول بیت) چونکه نصیحت فوائده کرمز اگر بن
سکا تو بخی و سرزنش ایدر سم اسم اول * لطیفه * بی هیزان هیزمندان را نتواند دیدن همچون
سکان بازاری سک شکار برابیند و مشغله برارند و پیش آمدن نیارند * سکان بازاری بیانیه (سک
شکاریده بویه در (مشغله غوغا (بر آرند قالدرلر دیکدر (نیارند فعل نفی مستقبل جمع غائبدر
یاریدنن قادر اولمازلر دیکدر (بر مصدری دخی یا رستق در قدرت معناسنه (پس نیاردی
ارستنن اخذ ایدن سهوا یا شلر (محصول ترکیب) هیز سزلر هیزلیری کورمکه قادر اولمازلر
یعنی انلرله برابرلک ایده سزلر و معارضه و مقابله قیله سزلر بازار ایلیری کی که آوایتنی کوررلر و غوغا
و عو قالدرلر یعنی ایدرلر و ایلدی کلکه قادر اولمازلر * تحذیر * سفته چون بهتر با کسی

بر نیاید بخشش در بوسه استین افتد * رنیا بد چقیقش از من (یعنی مقابله و معارضه اید من) (محصول ترکیب)
 سذله کیسه یعنی دنی و ناکس چونکه هنزده و یا هنزله بر کیسه ندایله چقیقش از من یعنی مقابله و معارضه
 اید من خباثتله غیبتله دوشتر حاصلی اردنجه قدح ایلمکه باشلر * بیت * کندهر آینه غیبت حسود
 کوته دست * که در مقابله کنکش بود زبان مقال * هر آینه البته دیمکدر (غیبت غین مجمله نك
 کسری و بلك فقیله بر کیسه نك اردنجه غائبانه سوبلا دیرلر شول سوزی که البته یکی تقدیر چه
 مفهوم اوله اگر اول سوبلا یکی سوز کر چکسه غیبت دیرلر و اگر کذب و دروغ ایسه بهمان دیرلر
 (حسود کوته دست بیاید در) کوته دست و صف ترکیبدر قصه الهی دیمکدر نسته به قادر اول بیان
 کیسه نده مستملد (که حرف تعلیل) (نك كاف اول عربی و مضمو در) (و كاف ثانی بحمی
 معاوم اوله که نون ساکندن صکره اخرده کاف واقع اولسه البته مجمدر فاحفظ (شن
 ضمیر حسوده را جمدر) امام عاده مقاله مقید در (محصول یت) حسود کوته دست یعنی عاجز
 بی قدرت البته غیبت ایدر حاصلی غیبت قوماز زیر مقابله د زبان مقالی نك اولور یعنی دلی طویلور
 نطقه قادر اولر (نك كاف محمک ضمیمه فصیحدر دین خطا سوبلاش * شکایت * اگر چور
 شکم نیستی هیچ مرغی در دام نیفتادی بلکه صیاد دام تنهادی * چور شکم لایمه (نیستی
 یا حرف حکایه) مرغی یا حرف وحدت (در دام در حرف صله) (نیفتادی یا حرف حکایه
) صیاد مبالغه ایله اسم فاعلدر آوجی دیمکدر (تنهاد فعل نفی حال راضی مفرد غائب) (یا حرف
 حکایه) (محصول ترکیب) کر چور شکم بوق ایش سه یعنی آخلق بلاسی بوغیش سه هیچ بر مرع
 دامه دوشمزدی بلکه آرجی دوزاق قور مزدی زیرا بوغزدردی اولسه مرغ دامه وار مزدی
 * عبرت * حکیمان دیر بر خورند و عابدان نیم سیر و زاهدان تاسدر مق و جوانان ناطق بر کبرد
 و پیران تاعرق کنند اما فلندر آن چند آن که در معده جای نفس نمند و بر سفره روزی کس *
 حکیملر کج کج (یعنی سیرلر ناکیم طعام هضم اوله) (و عابدلر نیم سیر) (یعنی تمام طویلر) (تا حرف
 انتها) (سدر مقی مصدر نك معوانه اضافیدر رمق سدر دیمکدر) (رمق جا نك صوکیدر) (مراد
 اولمچک جدیدک یرلر دیمکدر) (تا حرف انتها) (طبقدن مراد ایچندن بیک یینن اسسایدلر سخن
 و تندی و طاس کبی) (بر کیرند قالدرلر دیمکدر) (تا حرف انتها) (عرق کننددر لیدلر دیمکدر
) (معده میمک فقی و عینک کسریله و میمک کسری و عینک سکونیه انسانده حیوان جنس نك
 شیردانی یرنده مستملدر) (یعنی تحریف ایدوب شیردن دیدکلریدر) (جای نفس لایمدر) (نمند
 فعل نفی مستقبل مفرد غائب قالیله دیمکدر) (روزی کس لایمه) (محصول ترکیب) (حکیملر سیرلر
 بیک یرلر ناکیم بیدکلری هضم اوله) (و عابدلر یارم طویلچه یعنی تمام طرق اولنجه یرلر و زاهدلر
 سدر مقچه یعنی جانی تنده حفظ ایلمک مقدار نجه حاصلی اولمچک جه و جوانلر اوکلرندن ظرف
 طعام قالینجه یعنی ایچنده اولانی دو کدنجه و یرلر در نجه اما فلندرلر اولقدر یرلر که معده نفس
 بر قالیله و سفرده کیسه نك رزقی و نفقه سی یعنی جوانلر طبقده بیک قالیلنجه یرلر اما فلندرلر
 سفرده اتمک دخی قالیلنجه یرلر و جائزدر که خورند فعل امر غائب اوله یعنی هر ط مقدم کور
 اولان مقداری یسونلر دیمک اوله * بیت * اسیر بند شکم رادوشب زکیرد خواب * شبی معده
 سبکی شبی زدنشکی * اسیر بند شکم لایمه و بیانیله در بند شکم مجازدر (ورا آت تخصیص) (زکیرد
 خواب فاعلی) (و اسیر بند شکم مقدم مفعولی) (و دوشب ظرف زمانی) (شن یا حرف وحدت
) (معده میمک کسری و عینک سکونیه ذکر اولان کبی در) (سبکی به اضافتی بیانیله در) (یا حرف نسبت
 طاشه منسوب معده دن) (یعنی زیاده طوفلقدن طاش کبی بکشمش معده دن دیمکدر) (دانك
 و صفت ترکیبدر) (و یا حرف مصدر کوکل طار لغی دیمکدر) (محصول یت) شکم قیدینه

مطاب

ردشعی

اسیر اولان کیمسه بی ایکی کیمه او یقو طو تمز یعنی ایکی کیمه او یقو او ییاز بر کیمه زیاده چوق یك
 یك ثقت دن ور کیمه طعام یعنی یك بولم یعنی اجلدن کوکلی طار افندن * وعظ * مشورت
 بازنان تباهست و سخاوت بامفعدان کیمه * محصول ترکیب (زلزله مشورت فاسددر و مفسدله
 سخاوت و کرم کناه زرا فسادینک از دیادینه باعذر * بیت * ترجم بر یك تیر دندان * ستمکاری
 بود بر کوسفندان * پلک تیر دندان بیابنده در (ستمکار ظالم دیمکدر (و یا حرف مصدر (محصول بیت)
 کیمکین دیشلی قیلنه ترجم ادوب اتی اسرکت ستمکارلق یعنی ظالم قدر قیونلره حاصلی ظالملره
 مهر و محبت مظلوملره جفا و ظلمدر دیمکدر * پند * (هر کرا که دشمن در پیشست اگر نکشد
 دشمن خویشست * (محصول ترکیب) هر کیمک که دشمن او کند در اگر آتی اولدر مرزسه
 کند یه دشمندر زرا دشمن فرصت بولنجه اتی اولدر * بیت * سنک دردست و مار بر سر
 سنک * حیره رای بود قیاس و درنک * خبره رای و صف ترکیبدر الحقی فکری دیمکدر (و یا
 حرف مصدر در الحقی وضعیف فکر لیاک دیمکدر (درنک دالاک فحقی و کسریله و رانک
 قحیلله الکلمت دیمکدر (محصول بیت) طاش الکنه اوله و یلان بر طاشک اوزنده اوله الحقی
 فکر لیاکدر قیاس و درنک یعنی اورایمعی و اورمایمعی دیوقیاس و زرد الیک فکرک فسادنددر
 * و کروهی از خردندن بخلاف این مصلحت دیده اند و گفته اند که در کشتن بنیدیان تأمل
 اولیرست بحکم آن که اختیار باقیست توان کشت و توان هشت نااگر بی امل کشته شود
 محتملست که مصلحتی فوت شود که تدارک مثل آن ممتمع باشد * کروهی یا حرف وحدت (کروه
 کاف بجمک و رانک ضمه لیه بلوک معناسنه در (کشتن بنیدیان مصدرک مفعولنه اغه افتیدر
 (بندی بنیدباغ معناسنه در که عمر بجه قید دیرلر (و یا حرف نسبت بنده منسوب دیمکدر یعنی
 محبوس (و الف و نون ادات جمعدر محبوسلر دیمکدر بعض نسخده بندکان واقعدر (کشت
 کشتن و هشت هشت معناسنه در صالیو یرمک یعنی ترک الیک (تا حرف تعلیل (کشته شود
 اسم مفعولدر مقول اوله دیمکدر (محتمل اسم فاعلدر افتعال باندن (که حرف بیان (مصلحتی یا
 حرف وحدت (که حرف رابط صفت و یا حرف بیان (تدارک مثل آن مفعول مفعولنه
 اضافتیدر و لامیه در (ممتمع اسم فاعلدر افتعال باندن (محصول ترکیب) اما بر بلوک عقلا دن
 بونک خلافتی مصلحت کور مشلدر و دیمشلم که محبوسلری قل الیکله تأمل اولیرکدر یعنی قتلنده
 بجه الیا مک کرک اول سبیلله که اختیار یافتدر قتل ممکن و ترک ادوب ازاد الیک ممکن زرا اگر
 تأملسنر قل اولورایسه احتمالدر که بر مصلحت فرت اوله که اول مصلحت کبی نک تدارکی
 ممتمع اوله یعنی قتل سبیلله فوت اولنجه تدارکی ممتمع اولور بهر حال * مشوی * نیک سهلست
 زنده بی جان کرد * کشته را باز زنده نتوان کرد * نیک بونک کبی یرده محکم معناسنددر قتی
 آساندر دیمک اولور (زنده کردک مفعول صریحی (و بی جان غیر صریحی (و کرد کردن
 معناسنه در (و کشته نتوان کردک مفعول اولی (و زنده مفعول ثانیه سی (و باز زمان معناسنی متضمندر
 (محصول بیت) قتی قولاید زنده بی جانسنر الیک یعنی زندمک جانن الم اما مقتولی بنده جانلی
 الیک ممکن دکل * شرط عقلاست صبر تیر انداز * که چورفت از کان نیاید باز * شرط عقل
 لامیه و مقدم خبر (و صبر تیر انداز مؤخر مبداء و لامیه (و تیر انداز وصف ترکیبدر اندازیدن
 انداختن دن دینلر سهو الیشلر (که حرف تعلیل (از کان رفته متعلقدر (نیاید فعل نفی مستقبل
 مفر دغائب (بازیشه دیمکدر (محصول بیت) شرط عقلدر تیر اندازک صبری یعنی اوفی آتمازدن اول
 دوشه جک بری ملاحظه الیک کرک زرا چونکه اوق یابدن کندی یعنی جیفیدی ینه عودت
 الیا نصحت * حکمی که با حیدال در افتد باید که عزت توقع ندارد * بعض نسخده توقع

رد این سید علی و سروری

عزت و اقدار اضافتله * و جاهلی که بزبان آوری بر حکیمی غاب ابد عجب نیست که سنکست جوهری رامی شکند * و حکیم که جهله ایله جمع 'اوب' مختلف اوله کر کرد که ایلردن عزت امید ایلید و بر جاهل که تکلمه بر حکیم که غاب اوله عجب دکلدر که طاشدر جوهری کسر ایدر * بیت * نه عجب کر فرورود نفسش * عندایی غراب هم نفسش * نه حرف نفی (فرورود افتده اشاعه کیده دیمکدر اما استعمالده بائق معناسنه در تکد ترکیده سسی باتدی دیرل (نفسش شین ضمیر اضمار قبل الذکر طریقله عنداییه راجعدر) عندایب بلبله درل (و یا حرف وحدت غراب مبتدا) (و هم نفس خبری و جمله صفت عندایب در) (ففسی عرب صادله استعمال ایدر و عجم سبيله (محصول بیت) نه عجب یعنی عجب دکل اگر نفسی یارسه عندایب که غراب هم نفسی اوله یعنی ففسدشی اوله (حاصلی غرابک آوازی عندایبک آوازی بی بصرسه عجب دکل * بیت * کر هنرمندز اوباش جفایی بید * تادل خویش نیاز از دودر هم نشرد * اوباش جمع صیغه سبيله مستعملدر لواندان معناسنه و بعضا دیدیلر که مفردی بوش در قلب بعض طریقله جمع اولدی (جفایی یا حرف وحدت و یا حرف تنکیر (تا حرف تانییه (دل خویش لامیه (و نیاز از دل مقدم مفعولی نیاز از دلفظ مشترک در فعل نفی مستقبل ایلله نهی غائب بیدنده انجمنیه و یا انجمنین دیمکدر (در هم لغتده قرشمورش دیمکدر اما بونده بحضور معناسنه در) (نشودینه مشترکدر بحضور اولیه و یا اولسون دیمکدر (محصول بیت) اگر هنرمندار اذل و اسافلدن جفا کور رسه البته کندی کوکلنی انجمنیه و یا انجمنسون و بحضور اولیه و یا اولسون * سنک بد کوهر اگر کاسه زرین شکند * قیمت سنک نیفزاید وزر کم نشود * سنک بد کوهر بیایه (کاسه زرین ده بویه در (زر الزون (و یا حرف نسبت (و نون حرف تأکید) (شکند فعل مضارع مفرد غائب فعل شرط و اقدار صیرسه دیمکدر) (قیمت سنک لامیه (نیفزاید فعل نفی مستقبل آرمز) (یعنی زیاده اولماز) (قیمت زرب مبتدا) (و نشود خبر مبتدا) (و کم خبر نشود در واسمی تختنده قیمت زره راجع ضمیر در) (محصول بیت) (سنک بد کوهر یعنی بد اصل اگر الزونن کاسه بی صیرسه یعنی شکست ایدر رسه اول سنک قیمت زیاده اولماز) (و کاسه مکسور ک زری قیمتی اکسر) (حاصلی کسر یله جوهرینه نقصان کمز که قیمتدن قان) (و قیمتنه نقصان کله) (بویب ضرب مثل حکمنده و اقدار زیاده شهرندن * لطیفه * خردمند را که در زمره اختلاف سخن صورت نبندد شکفت مدار که آواز بریط با غلبه دهل بر نیاید و بوی غیر از کند سیر فروماند * خرد مندیرا را حرف تخصیص (که حرف بیان (زمره زانک ضمی و میلک سکونیه باوک معناسنه در اجلا فیه اضافت بیایه در) (اجلاف جملک جمعیدر غایط طبعی بابس اولان کیمسه یه دیرل (سخن نبندد مفعول اولی (صورت تانیسی شکفت شاک و کافک ضمیر لیه و کسر لیه عجب معناسنه اسمر کسر یه تخصیص ایدر بلزلر ایش (مدار فعل نهی مفرد مخاطب طوئه دیمکدر) (که حرف تعلیل (آواز بریط لامیه (بریط ایکی بانک قحدر لیه و سکون رانه قو پر در) (یا حرف مصاحبت (غلبه دهل لامیه (بر نیاید چیتماز یعنی طاول یا آنچه آوازی ظاهر اولماز) (دهل دالک و هانک ضمیر لیه طاول معناسنه در * بوی غیر لامیه عبیر عینک فتحی و بانک کسر یله کر زل قوقولی اون کبی برنسنه در) (کند سیرده لامیه در) (کند کاف عجمک فتحی و سکون نوبله چرکین قوقویه دیرل) (سیر سینک کسر یله صر مساق معناسنه در) (فروماند فعل مضارع مفرد غائب بونده مغلوب اولور دیمکدر (محصول ترکیب) (رعاناک که اجلاف و ناء از بلو کنده سوزی صورت بعلامز یعنی انلر ارانسنده که سوزی رونق و التانات بواوب مسموع اولماز عجب مدار) (یعنی عجب طرعمه زرافه و آوازی طاول ایلله چیتماز) (یعنی طاول یا ننده آوازی ایشیدلر و عبیر قوقوسی صر مساق قوقوسندن مغلوب اولور) (یعنی صر مساق قوقوسی عبیر قوقوسین بصار) (زرا اطباق قوقونک خبیث قوقویاننده ظهوری اولماز

* مثنوی * بلند اواز نادان کردن افراخت * که دانارایی شرمی پنداخت * بلند اواز نادان بیانیه
و مبتدا کردن افراخت مقدم مفعولیدر (و افراخت فعل ماضی مفرد غائب یوجه اندی و فاعل دردی
دیمکدر زیاده یک چاغر مقدر عبارتدر (جمله فعلیه خبر مبتدا در (بلند آواز وصف ترکیبدر
یو کسک اوازی دیمکدر (بلند آوازی اضافندن قطع ایدنرا سلوب مجعده و اصل دکالرایمش (کردن
افراختک معناسنی اقدام و هجوم ایله تفسیر ایدنلر معنای مقصوده مخالف سوبلشیر (که حرف رابط
صفت (دانار ارا ادات مفعول (با حرف مصاحبت (بی شرمی یا حرف مصدر حیا سزغله دیمکدر
(بلند اخت لغته اندی دیمکدر (اما بونده ناساز کلماته یو که غلبه ایلدی دیمکدر (بلند اختک دانا
مفعول صریحی (و بی شرمی غیر صریحی (محصول بیت) یو کسک اوازی بر نادان بونین یو جمله
یعنی یک یک چاغر دی شوله که بردانی حیا سزغله مغلوب و مقهور ایلدی (زرا جمله آدم اوزرینه
یک چاغر معنی پر معرفت اکثر * نمی داند که اهنک حجازی * فرو ماند زبک طبل غازی * نمی داند
فعل نفی مستقبل بیلز دیمکدر (که حرف بیان (اهنک بونده اواز معناسنه در حجازی به اضافتی بیانیه
(معلوم او که علم انعامک اصولی در در اولیکسی راستدر که جمیع نعمتک اصلیدر ایکنجبسی عراقدر
او پنجبسی زیر افکندر در در پنجبسی اصفهاندر بودردن هر برینک ایکی فرعی وار لیکن بزبونده
لازم اولانی بیان ایدرن انجق پس عرافک ایکی فرعی وار بری مایه و بری بوسلک دروهر ایکی
فرعدن مخرج اولان نغمه به آواز دیرلر پس مایه و بوسلک اواز سهی حجاز در فاحفظ (پس شرا حک
حجاز اون ایکی مقامدن بر مقامک اسمیدر دیدکری باطل ادا در که محض جهلمدن ناشیدر
و بعضبسی علم انعام برینه علم موسیقی دیمش خطا ایلش زیرا موسیقی صافی تر نمائدر غیر نیست
دکدر (آهنک حجازی مروهو در (فرو ماند سابقا مذکور اولان کیدر (بک طبل غازی لامیه
و بیانیه در (طبل طاول معناسنه در (غازی لفظ مشترکدر اهل غزایه و جانبازه دیرلر لیکن طبل
غازی طاوله دیرلر طبل بارندن احتراز ایچون (پس بونده جانباز طاول دین خلی پهلواناق اظهار
ایلش (محصول بیت) بلند آواز نادان بیلز که آهنک حجازی یعنی آواره بخاری طاول آوازندن پتار
قالور یعنی الک یا نده ایشیدلر زیر اطاولک یا نده بوری و صورنای و زیل و بونلر کبیرا بشیدیلور انجق
(نارک نغمه که انسان خنجره سندن پیدا اولور قنده ایشیدیلور * حکمت * جوهر اگر در
خلاب افتد همچنان نفیسست و غبار اگر بر فلک رسد هنوز خسیس استعدادی تربیت در یغست
و تربیت نامستعد ضایع خاکستر اگر چه نسب عالی دارد که آتش جوهر علویست و لیکن چون بنفس
خود دهنزی ندارد با خاک برابرست قیمت شکر نهان نیست که ان خاصیت و یست * خلاب خاک قحی
و کسریله چرکاب معناسنه در (همچنان کذلک معناسنه در یعنی دوشزدن اولیک کی (هنوز الان
دیمکدر بعض نسخه ده همان واقعدر هنوز برینه (استعداد بی تربیت بیانیه و مبتدا (ودر یغست
خبری (و تربیت نامستعد مصدرک مفعولنه اضافتدر و مبتدا و ضایع خبری (خاکستر کول (نسب عالی
بیانیه (که حرف تعلیل (آتش مبتدا (جوهر علوی خبری (با حرف ظرف (نفس خود بیانیه (هنری
یا حرف وحدت و یاتکیر (محصول ترکیب) جوهر اگر خلایه ده دوش سر سه پنه نفیسدر یعنی ذاتنه
تغیر و نقصان کلز و غبار اگر فلک ده ابر بشور سه پنه همان خسیسدر یعنی مقام شریفه وصول ایله
خساستدن چبقوب شریف اولار تربیت سزقا بیت ظلم و حیفدر یعنی استعدادی اولان کیمسدری تربیه
ایلیوب اجمال الیک ظلم و حیفدر و ناقابل تربیه الیک ضایعدر کول اگر چه عالی نسب طوتار یعنی
نسبی عالی در زیر آتش جوهر علویدر بر عناصرک جیمندن اعلا در اما کولک چون کندی نفسنده
جوهری یوفدر خاکله برابر در اندن چوق تفاوتی یوقدر شکرک قیمتی قشندن دکدر بلکه اول
قیمت و اعتبار کندی خاصیت و خاصه سیدر * مثنوی * چو کنگه ان را طبیعت بی هنر بود *

رد شراح جیه

رد شراح جیه

رد شراح جیه

رد ابن سینا علی

رد شعی

پیرزادی قدرش بفرود * کنعان حضرت نوح علیه السلام کندیند عاصی اولان اوغایدر که
سائر مشرکله طوفانه غرق اولدی (راادات تخصیص بیغامیر و پیغمبره پیامبر و پیغمبره بر معنایه در
خبر ایلتیجی دیمکدر بر بریدن (کاف عجم هاءر سمیدن بدادر) و یا حرف مصدر (نیفرود فعل نفی ماضی
مفرد غائب افزودندن که لازمه متعدی یشنده مشترکدر بونده متعدیدر که قدر مفعولایدر (محصول
یت) چونکه کنعالت خلقت و طبیعتی هنر سرائدی پیغمبر اوغلی اولمق قدر بنی اترمدی بلکه سائر
مشرکینه یله غرق اولدی (فکان من المارقین) انک حقیقه در * هنر بنمای اکر داری نه کوهر *
کل زخارست و ابراهیم از زر * هنر بنمای مقدم مفعولایدر کوهر دن مراد بونک کبی بر لرده اصلدر که
نسبدر از زر حضرت ابراهیم علیه السلام با ایدر که بتلر یوناردی (محصول یت) هنر کوستر اکر
وار یسه کوهر و نسب کوسترمه کورمن میسین که کل دیکندن طوغر و پیدا اولور و ابراهیم آزدن
پس اصله و نسب اعتبار یوق بلکه ذانه و حسبدر * لطیفه * مشک آنست که پیونده ان که
عطار بگوید دانا چون طبله عطارست خاموش و هنر نمای و نادان چون طبل غازیست بلند
اواز و میان تهی * پیوند فعل مضارع مفرد غائب بوییدنن لازمه متعدی یشنده مشترکدر
بونده لازمدر قوقی ویره معنایه (طبله عطار لامیه در طبله عطار اولدر که عطار دیار عرب
و عجمه بر طبله یه انواع بخراقی ترتیب ایدوب ستار امار و مده بواسلوب اولمز) هنر نمای وصف
ترکیبدر نمایدنن هنر کوستر یجی دیمکدر (بلند اواز وصف ترکیبدر) میان تهی ده وصف
ترکیبدر ایچی بوش دیمکدر (محصول ترکیب) مشک اولدر که کندی قوقه یعنی قوقوی
چیق اول دکلدر که یعنی عطار سو یله عطارک تعریفله اولان مشک اعتبار یوق قدر عالم
طبله عطار کبی ایدمدر و هنر کوستر یجی یعنی تصلف ایلوب اظهار هنر ایلر اما نادان
طاول کبی بلند آواز و ایچی بوشدر یعنی همان اوکنه سی وارانجیق اما هنر دن بی بهره در طبل
غازی بی جائه از طاولنه تخصیص ایلن طاول کبی میان تهی در * قطعه * عالم اندر میان
جاهل را * مثلی گفته اندن صدیقان * میان جاهل لامیه (جامدن مراد جنسیدر) و را
معاده عالمه قیددر عالم را میان جاهلان تقدیرنده در مره وندر (مثلی یا حرف وحدت (مراد مثلدن
تمثیلدر) صدیقان صدیقک جمیدر صادق و دال مشددک کسره یله صفت مشهده در (محصول یت)

ردشعی

چهل اراسته عالمه بر تمثیل سو یلر صدیق اول تمثیل یت ثانیدر * شاهی در میان
کوراست * محسنی در میان زندیقان * شاهی یا حرف وحدت (محسنی ده بوبله در
(زندیقان) زانک و دالک کسره یله (زندیقک جمیدر ملحدان معنایه) یعنی حشر اچساده
قائل اولیان ظالمالر (محصول یت) جاهلار اراسته عالمک مثلی بر محبو بدر کورلر اراسته
و بر محسندر زندیقلر اراسته یعنی بونلره بکر عالم چهل اچنده * پند * دوستی را که بعمری فراچنک
آرند شاید که بیکدم یازارند * دوستی (یا حرف وحدت و راادات مفعول) که حرف رابط صفت
(یا حرف ظرف) و عربونک کبی بر لرده مدتدن عبارتدر (یا حرف وحدت بر مدتده و بر زمانده
دیمکدر) (فرا بونک کبی بر لرده ادات صله در) (چنکدن مرادالدر) (آرند فعل مضارع جمع غایدر
(بیکدم) (یا حرف ظرف) و دم نفس و ساعت معنایه در و بر مدتده و بر ساعتد دیمکدر (یا زارند
فعل مضارع جمع غائب انجیده در دیمکدر (محصول ترکیب) بر دوستی بر مدتده اله کتوره در یعنی
تخصیل ایدر لایق دکلدر کیم آنی بر نفسده انجیدوب بمحضور ایده لر * یت * سنکی بچند
سال شود اهل پاره زنههار تا بیک نفسش نشکنی بسنک * سنکی یا حرف وحدت (بچند سال یا حرف
ظرف نیچه بیلده دیمکدر) (شود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی) (یعنی اسمی تحتند سنکه راجع
ضمیردر) (و خبری) (اهل پاره در) (تقدیری پاره اهل در) (زنهار ادات تنبیه) (تا حرف تأکید) (یا حرف

زندیق مطولده بیان اولند بی
اوزره صانع عالمی نافی و قاموس
بیانجسه نور و ظنک قدیم
اولمرتیه قائل اولان و علی
قول آخرته و ربوبیته ایمانی
اولیان دینسر لر و عند
البعض کفری کیر لوب صورتا
ایمان و اسلام اظهار بدن
منافقه دینور لطایع

ظرف (يك نفس برنفسده ديمكدر) شين لعل پاره په راجعدر (نشكني فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب صيغديسين ديمكدر) يعني كسرايلديسين (محصول بيت) برطاش نيچه ييله بر لعل پاره سي
اولور زنه اربارنفسده اتني طاشله كسرايلديسين بويت بكن نثر تمام تنوير و تظييدر * تشبيه *
عقل در دست نفس چنان گرفتارست كه مرد عاجز در دست زن كرز * دست نفس لاميه در
مجازا (مراد عاجز يانبه) زن كرز بزه بويه در (كرز كاف محكم ضمي وراك سكوني وباك ضمله
زورلي و قوتلي وزيك ديمكدر) (محصول تركيب) عقل نفسك الله آنجاين گرفتاردر كه عاجزار
قوتلي عورت الله * بيت * در خرمي بر سر ابي بيند * كه باك زن ازوي بر آيد باند * در خرمي
يانيه در ياء بطيله (بر سر ابي يا حرف وحدت) (كه حرف رابط صفت) (باك زن لاميه در
عورتك آوازي) (وي ضمير غائب در سر ايه راجع) (بايد چيقار ديمكدر) (محصول بيت) اول اولك
اوزرينه شلاك و شاد بليق قپوسني بغله يعني قپه اندن عورتك آوازي بوكسك چيقه يعني عورتك
آوازي يني طاشره ده اولان خلق ايشيده * حكمت * راي بي قوت مكر و فسوسنت و قوت
بي راي چهل و جنون * راي فكر ديمكدر (بي قوته اضافتي يانيه در) (يعني بي قوت عقل
مكر و فسوسن عطف تفسير قپه اندن در زاندي فائده ديمكدر) (قوت بي رايده يانيه در) (يعني قوت
عقل بي راي و تدبير چهل و جنوندر) (محصول تركيب) راي خالص بي قوت عقل و بي فائده
وبي نتيجه ايشدر و عقل بي راي و تدبير صافي چهل و جنوندر حاصل راي و تدبيره عقل لازمدر
و عقله راي و تدبير لازمدر يعني هرايشده عقل و راي بيله اولمق كرك * بيت * تدبير بايد و تدبير
و عقل انكه ملك * كه ملك و دوات نادان سلاح جنگ خداست * تدبير * (ياء اول اسلوب عجم
اوزره ضرورت وزن ايچون حذف اولمشدر) (ملك لفظ مشترك در ملكت و سلطنت بينده
بونده ايكي سنده ده مساغ وار) (كه حرف تعليل) (دوات ملكه مطوف و نادانه مضافدر لاميه ايله
(سلاح جنگ خدا لاميه لدر) (محصول بيت) انسانه تدبير و عقل كرك اندن صكره ملكت
و سلطنت زير انادانك ملكي و دواتي خدا ايله جنگ ايله كه راقدر (يعني خدا انك امر و نهيته
مخالفت ايله كه سبيدر * تربيت * جوا نمردى كه بخورد و بدهد به از عابدي كه روزه دارد
و بنهد * جوا نمردى يا حرف وحدت) (كه حرف رابط صفت) (عابدي يا حرف وحدت
(كه حرف رابط صفت) (روزه داردك مقدم مقبولي اوريد طوته ديمكدر) (بنهد فعل مضارع
مفرد غائب قويه ديمكدر) (يعني صقليله و حفظ ايله) (حاسلي ادخار ايله) (محصول تركيب)
برسخني كيسه كه يه و غير يه بدل ايله يه يكر رشول عابدن كه صائم اواه و كندى يه
ويته كندى ايچون حفظ ايله * مطايعه * هر كه ترك شهوت از بهر قبول خلق كرده است
ار شهوت حلال در شهوت حرام افتاده است * ترك شهوت مصدر ك مفعول اضافه اضافتي در شهوتدن
مراد لذت دنيويه در) (بهر اادات تعليل) (قبول خلق مصدر ك فاعله اضافه اضافتي در بهر اادات
اولمقچون) (شهوت حلال و شهوت حرام يانيه لدر) (محصول تركيب) هر كيمكه آرزو و لذت دنيائي
خلاق قبولمچون ترك ايلمشدر يعني بهر كار مراض الكه و نلرد بوارند دنيادن كسلن لذت
حلالدن لذت حرامدوشمشدر زرا المديكي وضع رباله در بااسه اها تحقيق قنده كفر در
العايا بالله تعالى * بيت * عابد كه نه از بهر خدا كوشه نشيد * بيجاره در آينده تاريك چه بيند *
كه حرف بيان (نه حرف نفی معناده نشينده مقيددر) (كوشه نشيندك ظرف مكاني بر در تدبير يله
از بهر خدا اكا مقلددر) (در حرف ظرف آينه تاريك يانيه) (چه اادات استفهام) (بيند فعل
مضارع مفرد غائب نه كورر ديمكدر استفهام انكاري طريقه يعني كورر) (عابد مبتدا و ما بعدى
صفتي) (بيجاره مبتدا ثاني) (وجد بيند خبر ثاني و ثاني خبر يله خبر اول بيجاره عابدن دل اولمقده

جائز در (محصول بیت) عابد که خدا همچون گوشه ده او نور مدیعی الله همچون گوشه نشین اولیه
 ریا چون اوله بجماره عابد قرا کلق آینه ده نه کور یعنی آینه قلابی که ریا نیکبانه پاسبانش اوله انده
 نور و فیض خدا عکس الین * لطیفه * اندک اندک خیل شد و قطره قطره سلی کرد یعنی
 آن که دست قدرت ندارند سنک خردنکه دارند نابوت فرصت دمار در دماغ طلم برارند *
 اندک اندک ناکید لفظی (خیلی یا حرف تنکیر بونده چوق دیمکدر) شود او اور دیمکدر (وقطره
 قطره ینده ناکید لفظی) سبلی یا حرف تنکیر (خیلی و سبلی یا بریند حرف وحدت دبین لذت
 کلامدن بخیبر ایش (کرد فعل مضارع مفرد غائب شود کبی صیغورت معناسنی افاده ایدز
 او اور دیمکدر حضرت شیخ معنای مرادی یعنی ابله شرح ابدوب پیورر) آنان آنک جمیدر انلرد دیمکدر
 (که حرف رابط صفت) دست قدرت یابینه (دارند طوتمزل یوقلفدن کنایت در) (سنک خرد
 ترکیب مرتبی در) (سنک زیره کبی طاش او اغی دیمکدر ترکیب اضافی ده اولغه ده قابلدر) (نکه دآرند
 فعل امر جمع غائب حفظ ایلستونلرد دیمکدر فعل مضارعده اولق ممکندر امکان بعید ایله
 (تا حرف تعالیل با حرف ظرف) (وقت فرصت لامیه) (دمار دالک فتحی و کسر یله انتقام معناسنه در
 (دماغ دالک کسر یله بونده باشک بدینیسی مراد در) (برآرند چیقاره لر دیمکدر) (محصول ترکیب)
 ازاجق ازاجق برنسنه بری برننه منضم اولنجه چوق اولور مثلاً صوقطره قطره بره جمع اولنجه
 سیل اولور بونک معناسنی بودر که شونلرک که دست قدر تلی یوقدر یعنی برنسنه یه قادر دکللر سنک
 خرده بی حفظ ایدر و یا حفظ ایلستونلرنا کیم فرصت وقتند طالمک دماغندن انتقام حاصل
 ایده لر یعنی دماغنی جبقره لر حاصلی اندن انتقام ایلر یعنی اتی هلاک ایده لر دیمکدر * بیت *
 و قطر علی قمار اذا اتفقت نهر * ونهرالی نهر اذا اجتمعت بحر * قطر لفظ امر فوع مبتدا
 علی قطر جار مجر و یله اتفقت متعلقدر) اتفقت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در افتعال باندن
 اصلی او تفقت ایدی قبل تاه افتعال و او واقع اولدی تا حرف در حروف مهموسه دن و و او حرف در
 حروف مجهوره دن ینهماده تنافر و تبعاد واقع اولدی یعنی چون و او ی تاه قلب ابدوب تانی تاده ادغام
 ایلدی لر (اتفقت اولدی) (نهر لفظ امر فوع خبر مبتدا در) (ونهر لفظ امر فوع مبتدا) (الی نهر
 اجتماعه متعاقب اجتماع انضمت معناسنی متضنی اولدی یعنی چون الی ایله تعدیه ایلدی) (بحر لفظ ط
 مرفوع خبر مبتدا در) (محصول بیت) طلمه طلمه اوزره چقن متفق اولسه ارمق اولور یعنی قطرات
 بری بر یله مجتمع اولسه نهر اولور ونهر نهر یله مجتمع اولسه بحر اولور یعنی انهار بری برننه منضم
 اولسه بحر عظیم اولور * بیت * اندک اندک بهم شود بسیار * دانه دانست غله در انبار *
 دانستی هاء رسمی و همزه مجتلبه ایله یازانلر اولدن اکاء دکللر ایش (محصول بیت) ازاجق
 ازاجق بری بر یله جمع اولیحق چوق اولور کور می سین که انبارده غله دانه دانه در یعنی دانه لر
 بری بر یله جمع اولور رانبار طوب ط او اولور (غله غینک فتحی و لامک تشدید یله تور کیچمه
 نخل دیکلر در * حکمت * عالم را نشاید که سفاقت ازعای بحلم در گذراند که هرد و طرف
 را زیان دارد هیت ان کم شود وجهل این مستحکم * عالم را را ادات مفعول (که حرف بیان
 (سفاقت مصدر در سفاقت یعنی حسن باندن زیر ابوات یکی باندن مستعملدر علم و حسن علم دن
 مصدر سفاقت اما حسن دن سفاقت سفاقت کلور) (بونده حاکم تقیضی مراد در) (عای جاغل معناسنه در
 (اصلنده میم مشدد در اما محکم تخفیف میله اوقور) (بحلم با حرف سبب) (در حرف ناکید) (گذراند
 فعل مضارع مفرد غائب کچوره دیمکدر) (یعنی حلم سبب یله سفاقتی ترک ایلده) (حاصلی سفاقتدن
 انماض عین ایلده) (که حرف تعالیل) (هر دو طرفدن مراد عالم و عایددر) (را ادات صله) (هیت
 آن لامیه اشارتدر عالمه) (کم بونده ناقص معناسنه در) (جهل این لامیه اشارتدر عاییه) (مستحکم محکم

ردشعی

رد شراح جیعا

مستحکم ده قیاس اسم فاعل
 وزنی اوزر ینه کلک ایدی
 زیرا استحکم فعل لازمدر اندن
 اسم مفعول کلز مکر که
 حرف جرایله لکن بونده کم
 کلمه سنه سجع موافق
 اولسون دیو اسم مفعول
 ایراد ایش قنبر سفا

۹ (طبخه) نسخہ مستعملہ در

لاطایع

(یعنی قوی دیمکر (محصول ترکیب) عالمه لایق دیکدر حلم سبیلہ عامیدن صادر اولان سفاہتی
 اہمال ابوب ترک ایلہ یعنی ایلدیک سفاہتہ مقید اولیوب ۹ دیمہ زیرا ایکی جانبہ یلہ زیان
 ورر عالمک ہیبتہ نقصان ویرر وعامیک جہلی محکم اولور زیرا یونک اہمال ایلہ اکا غرور
 کاور کہ طہیانہ سبب اولور * بیت * چوبا سفلہ کوینی بلطف وخوشی * فزون کردش
 کبرو کردن کشی * چو ادات تعلیل (یا حرف صلہ) سفلہ الحقی ودنی کیسہ (فزون افزونیدن
 مخفقد زباده معناسنہ اسمیدر (کرد فعل مضارع مفرد غائب اولور دیمکدر (شین ضمیر معنادہ
 کشی بہ مقید در کشیش تقدیرندہ) کردن کش معاند معناسنہ در (محصول بیت) چونکہ
 الجفہ (یعنی دنی بہ وسفیہہ اطفالہ وایلکالہ سوز سو یلہ سین کبری وعنادی زیادہ اولور
) یعنی وسوسہ بہ دوشر کہ بدن قورقدیندن بکا ملایم سویلر دیو * موعظہ * معصیت
 ازہر کہ صادر شود ناپسندست واز علما ناپسند تر کہ علم سلاح جنک شیطانت و خداوند
 سلاح راجون باسیری برند شرمساری بیشتر بود * معصیت یعنی کناہ وعصیان (ناپسند
 نامقبول دیمکدر) زیرا خدایہ خلاف وشیطانہ طاعتدر (واز علما اما علمادن (ناپسند تر
 نامقبول کدر) کہ حرف تعلیل (علم مبتدا) سلاح جنک شیطان لامیہ لدر (و خبر مبتدا) (او
 حرف حال) (خداوند سلاح لامیہ صاحب سلاح دیمکدر) (ورا ادات مفعول) (چون حرف
 تعلیل) (یا حرف مصاحبت) (اسیری یا حرف مصدر) (برند فعل مضارع جمع غائب ایلدہ لدر دیمکدر
) (خداوند مفعول صریحی) (و باسیری غیر صریحی) (شرمساری مبتدا) (یا حرف مصدر بیشتر بود
 خبر مبتدا وجملہ اسمیہ جواب تعلیل) (محصول ترکیب) عصیان و کناہ ہر کیمدن کہ صادر
 اولور سہ نامقبولدر (اما علمادن نامقبول کدر) زیرا علم سلاح جنک شیطاندر (یعنی شیطانلہ
 جنک ایلکہ بر اقدیر وراق صاحبی چونکہ اسیر لکالہ ایلدہ لرحالات زیادہ رک اولور * منوی *
 عامی نادان پریشان روز کار * بہ زداشتند ناپرہیز کار * عامی نادان بیانیہ (پریشان روز کار
 وصف ترکیبی وصف عامی و مبتدا و مصراع ثانی خبری) (دانشمند ناپرہیز کار بیانیہ) (محصول بیت)
 احوالی واموری پریشان عامی نادان پرہیز سر دانشمنددن یکدر (یعنی بوصفتی دانشمند دن
 اول صفتی عامی یکدر عامی بی جہل صفتدن تجوید ایلک کر کدر کم نادانہ اضافتی صحیح اولہ) (یعنی
 عوامدن بر شخص معناسنہ * کان بنایینی ازارہ اوفتاد * وین دو چشمش بود در چاہ اوفتاد *
 کان کہ حرف تعلیل آن اشارتدر عامی بہ) (یا حرف مصاحبت نایینا نادانہ نفی ینا صفت مشبہدر
 بندیدن کورہ کن دیمکدر) (یا حرف مصدر نایینا لغلہ دیمکدر اوفتاد و اولہ دوشدی دیمکدر) (وین
 اسم اشارتدر دانشمندہ) (محصول بیت) زیرا عامی نایینا لغلہ یولدن دوشدی یعنی جہل ونادان لغلہ
 ضلالتد دوشدی اما دانشمندک ایکی کوزی وارا یکن چاہ ضلالتہ دوشدی (یعنی اول جہل الہ
 ضلالتہ دوشدی و بوعملہ عامل اولمدیغندن * مطایہ * ہر کہ در زندگی نانش نخورند چون
 بپردنامش نبرند * (محصول ترکیب) ہر کیمکہ دیر یلکندہ وصاغافندہ) (یعنی حال حیاتیاندہ
 امکان بپرل چون کیم اولور یعنی اولیجک آنی ایلتمزل یعنی اگرل * حکمت * یوسف علیہ السلام
 در خشک سالی مصر سیر نخوردی تا کر سہنکان را فراموش نکنند لذت انکورزن بیوہ داند
 نہ خداوند بیوہ * خشک سال قورقلق ییل (یا حرف مصدر مصرہ اضافتی لامیہ در) (یا حرف
 تعلیل زن بیوہ طول عورت) (محصول ترکیب) یوسف پیغمبر علیہ السلام مصرک قورقلق
 یلندہ (یعنی قحطلق یلندہ طوق بیزدی) (یعنی طویفجہ بیزدی تا کیم آچلری فراموش ایلہ
 بلکہ کندی انلردن ایلکہ قصد ایدردی آچلر حالی یلک ایچون) (زیرا اوزومک لذتی طول
 عورت بلور کہ فہیر و محتاجدر بیوہ صاحبی) (یعنی انکور اسی ییلر) (زیرا مراد ایلدیکہ

الوراکل ایدر * منوی * آن که در راحت و تنعم زیست * اوچه داند که حال کرسته چیست *
 (تنعم فعل بائیدن مصدر در نعمت ایچنده اولوق) (زیست فعل ماضی مفرد غائب دیرلدی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (حال کرسته لامیه) (محصول بیت) اول کیمسه که نعمت و راحتده تعیش ایلدی
 یعنی آنده بیودی و یکنندی اول کیمسه نه بیلور که آجک حال ندر (حاصلی آجک حالی اول کیمسه
 بیلور که اچلیق چکمش اوله * حال در ماند کان کسی داند * که باحوال خود فروماند * حال
 در ماند کان لامیه در) (مانده عاجز کاف بحجم حرف توسط و انفع و نون اادات جمع) (که حرف رابط صفت
 (با حرف ظرف) (احوال خود لامیه) (فروادات تأکید در اما مانده مستعمل اولسه عاجز معناسنی
 افاده ایدر) (ماند یونده فعل مضارع مفرد غائب در مانیدن قالمق معناسنه مانندن دینلر غلط
 سوباشلر) (محصول بیت) (عاجز لک حالی بر کیمسه بیلور که کنندی احوال و اطوارنده عاجز فاله
 یعنی دورلی عجز چکن بیلور عاجز لک حالی * قطعه * ای که بر مرکب تازنده سواری هس دار *
 (که خر خار کش مرکب در اب و کلس * ای حرف ندامتادی مخذوف تقدیری ای کسی که
 (مرکب تازنده بیانیه یلیجی و بوهریجی بنت دیمکدر) (یعنی چوبک و چاپک مرکب) (سواری یا ضمیر
 خطاب اتلی سین دیمکدر) (هس دار هوشله فعل امر مفرد مخاطب در اوصک طوت یعنی اوصلی اول
 حاصلی عقلک اویار) (که حرف تعلیل) (خر خار کش لامیه و بیانیه) (خار کش وصف ترکیبی در
 دیکن چکیجی دیمکدر) (مسکینه اضافت بیانیه در یاء بطنیه) (خره خار کش صفت اول اولنجده
 مسکین صفت ثانی اولور پس ایکی اضافت بله بیانیه اولور تأمل) (محصول بیت) ای شول کیمسه که
 یلیجی مرکب (یعنی بنت اوزره سوار سین عقلک باشیکه دیوشر) (یعنی جمع ایله و بیهوش
 و غافل یوریه) (زیرا مسکین خار کش خری و یامسکین خار کش خراب و کل ارانسته در) (یعنی
 آب و کله باتمش قالمش چیقماز برمدد ایله بالحقدن چیقسون) (مسکین یرینه سوخته یازان وزنه
 خفت و برمش) (لیکن نسخه له مخالف بازمش) (و بالجمله ضرورت وزن ایچون مسکینک یایی تلفظه
 کلز * آتش از خانه همسایه درویش نخواه * کانه بر وزن اومی کزرد دین داست * خانه
 همسایه درویش لامیه و بیانیه در) (همسایه قو کشی) (و درویشدن مراد فقیر در) (آتش نخواهک
 مفعول صریحی و از خانه غیر صریحی) (مخواه فعل نهی مفرد مخاطب در) (خواهیدندن دیلمه و ایسته
 دیمکدر) (کانچه که حرف تعلیل آن اسم اشارت در چنهک مضمونه) (بر روزن اوبعض نسخه ده
 از روزن او واقعدر معنی بر در) (روزن رانک و زانک فتحه لایله و واول سکونیه باجه و پنجه بونده مراد
 اوجا قدر که بحجم بخاری دیر اوضمیری درویشده راجعدر) (می کزرد فعل مضارع مفرد غائب یکر دیمکدر
 یعنی مرور ایلر) (محصول بیت) (فقیر قو کشنک خانه سندن آتش ایسته زیرا اول نسنه که انک باجه سندن
 و اوجا غندن چیقار کوکلی دوتوندر یعنی دود ایدر حاصلی فقرا قو کشنلرک احواله نظر ایلکه
 ترغیدر) (مخواه فعل نهی در) (خواستندن دینلر سهوا بشلر * وعظ * درویش ضعیف حال
 در تنکی * خشک سال میرس که چون مکر بشمرطان که مرهمی بر ریشش نهی و معلومی در پیدش *
 درویش ضعیف حال بیانیه ضعیف حال وصف ترکیبی در) (ورادات مفعول) (در حرف ظرف
 تنکی * خشک سال لامیه) (تنکی یا حرف مصدر خشک سال ترکیب مزجیدر قور اقلق ییل معناسنه
 اصلنده سال خشک ایدی اضافتله صکره ترکیب مزجی ایلدیلر) (میرس فعل نهی مفرد
 مخاطبدر پرسیدنن صورمه دیمکدر) (درویش مفعول صریحی و در تنکی غیر صریحی) (که حرف
 بیان) (چونی و او اصلیه و یاء خطابه نیچه سین دیمکدر) (مرهمی یا حرف وحدت) (بر حرف صله
 ریش بونده یاره معناسنه در و شین ضمیر درویشده راجعدر نهی فهل مضارع مفرد مخاطب
 قریاسین دیمکدر) (و معلومی پیشش بونک کبی یرلده معلومدن مراد نقددر) (محصول ترکیب)

رد این سید علی و سروری

رد سروری

رد این سید علی و سروری

بنهی

نسخه

احوال و اطواری صعیف اولان درویشه قور اقلق و حطلق ییل طار افنده صورمه که نیجه سین
 و حالک ندر الا اول شرطنه که فقر و فاقه یاره سنه احسان و کرم مرهمنی قویاسین و اوکنه بر مقدار
 نقد براغه سین حاصلی یونک کبی ییلده الله رنسنه و یروپ عطیه ایلا نیجه ندر حالک درویش دیو
 صورمه سین * قطعه * خری که بینی و باری بکل در افتاده * بدل بر و شفقت کن ولی مرو
 بسرش * خری (یا حرف وحدت) (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت) بینی فعل مضارع
 مفرد مخاطب کورر سین دیمکدر (یا حرف معطوف) (یا حرف وحدت) (بکل یا حرف صله
 در حرف تأکید) افتاده دوشمش دیمکدر ماضیدن قسم (بدل یا حرف مصاحبت داله
 یعنی کوکل ایله) (بر واصلنده بر اوایدی) (بر حرف صله و یا استعلا) (شفقت شین وفا و فاقه
 فتحله لر یله مرحت دیمکدر اسرکک معنائه) (کن کاف عربک ضمیمه فعل امر مفرد مخاطبدر
 ایله معنائه) (ولی ادات استدراک) (مرو فعل نهی مفرد مخاطبدر رویدنن کتمه دیمکدر) (بسررش
 یا حرف صله و شین ضمیر خره راجعدر) (محصول بیت) (بر خری و بر یوی یعنی یوکیله یا لجه که
 دوشمش کوره سین کوکل ایله اکا شفقت و مرحت ایله اما باشنه و یانه وارمه اگر یا لجهندن
 حیه مغه قادر دکل ایسک) (مرو پرینه مرزن بازان نسخه لر مخالف یازمش * کنون که رفتی
 و بر سیدیش که چون افتاده * میان بیند چومر دان بکیردم خرش * کنون کاف عربک و یونک
 ضمه لر ایله اکنوندن مخففدر شمدی معنائه) (که حرف بیان) (بر سیدی یا ضمیر خطاب) (شینه
 اتصال ضرورت وزن ایچون مفتوح قلنمشدر شین قرینه الله صاحب خره راجعدر زیر آخر
 و باری صاحبسز اولماز انسته) (پس بوشین حرف زائددر دینلر زائد سویلشلر) (که حرف بیان
 (چون جیم عجم و اوصلیه ایله نیجه دیمکدر کیف معنائه) (میان بل معنائه در که عرب اکا
 وسط دیر) (بندک مقدم مفعولیدر ییل یعلقدن مراد یا قانوب حاضر لمتقدر) (چو ادات تشبیه
 (مردان الف و نون ادات جمع ارلر دیمکدر) (بکیر فعل امر مفرد مخاطبدر کیریدنن طوت دیمکدر
 کرفتندن دینلر سهو ایشلر) (دم خر لایمه و مفعول بکیرددر دم دالک ضمی و تشدید میله قویرق
 دیمکدر تشدید ضرورت وزن ایچوندر شین یننه صاحب خره راجعدر سابق کبی شمر ایچون
 زائددر دینلر زائد سویلشلر) (محصول بیت) (خطاب عام طریقه یله بیورر شمدیکه واردک صاحبی
 صورتک که یا لجه نیجه و نوچهله دوشدی دیو بلکی بغله یعنی اتکیکی بیلکه چال و خر ینک
 قویرقغه یابش بعض نسخه ده کوش خرش واققدر * وعظ * دو چیز محال عقلست خوردن
 بیش از رزق مقسوم و مردن پیش از وقت معلوم * (محصول ترکیب) (ایکی نسخه محال عققدر
 بریسی رزق مقدر و مقسومدن زیاده بیی و بریسی وقت معلومدن یعنی معیندن اول اولک
 حاصلی از لنده مقدر اولندن زیاده بیین و اجل کونشدن اول کیسه اولن * قطعه * فضا دکر
 نشود کر هزار ناله و آه * بشکر یا بشکایت بر آید از دهنی * قضا دن مراد حکم از ایدر دکر بونده
 غیر معنائه در یعنی تغیر و تبدیل اولن) (هزار ناله و آه مرهوندر) (بشکر یا حرف مصاحبت) (یا
 حرف عطفدر ام و او معنائه) (بر آید چقا دیمکدر) (قضا مبتدا نشود خبری هزار معذوبله
 مبتدا) (بر آید خبری ایکی یاواز حرفی خبره معلقدر) (دهنی یا حرف وحدت) (محصول بیت)
 قضا و قدر خدا متغیر اولماز اگر یک ناله و آه بشکر له و یا شکایت له ردهندن حیه یعنی بر کیسه کنندی
 حالندن کر کسه شا کر اواسون و کر کسه شا کر اولما و ن انکیچون حکم ازلی بوزلماز * فرشته که
 و کیاست بر خزینه باد * چه غم خورد که ببرد چراغ بویه زنی * فرشته یا حرف وحدت) (و هرزه
 حرف توسط همزه وحدت ایچوندر دین غلام سویلش) (که حرف رابط صفت) (وکیل موکل
 معنائه در که مراد حضرت میکائیلدر) (خرننه باد لامبد) (که حرف بیان) (ببرد فعل مضارع

رد سروری

زد شرح جیعا

رد ابن سید علی و سروری

زد شرح جیعا

رد شعی

مفرد غائب سونه دیمکدر زیر امر دن لفظ مشتر کدر اولمکه سونک بیننده (چراغ بیوه زن
لامیه) و یا حرف وحدت بیوه زن برینه پیره زن یازان صحیح نسخنه له مخالف یازمش (محصول بیت)
برفرشته که باد خنینه سی اوزره و کیلدرنه غم بیرا کر برطول عورتک چراغی سوینورسه یعنی
انک چراغی سوینمکه کندی خدمتی ترک ایلز * نصیحت * ای طالب روزی بشین که بخوری
وای مضلوب اجل مرو که جان نبوی * (محصول ترکیب) ای رزقه طالب اولان کیمه اوتور که بیه سین
یعنی رزق قنده ایسه ایانکه کلور انی سن ارمق لازم دکلدر وای اجلیک مطاوبی اولان شخص
قاچکه جان قورترمز سین زرا اجل قنده ایسه سنی بواور کر کسه اوکوز بوینوزینه کبرسک
* قطعه * جهد رزق ارکنی ورنکنی * برساند خدای عزوجل * جهد رزق مصدرک مفعولنه
اضافیدر رزقه سعی واجتهاد دیمکدر (محصول بیت) رزق ایچون سعی وجهد ایلر سکه
ایلز سکه البته خدای عزوجل بشدر هر قنده ایسه * ورروی دردهان شیرو پلنک *
نخوردت مکر بروز اجل * واصلنده واکر در (روی فعل مضارع مفرد مخاطب) در
حرف صله (دهان شیر لامیه) نخوردت فعل نفی مستقبل (و تاغیر منصوب متصل
سنی یجزلر دیمکدر (مکرادات استنسا) با حرف ظرف (روز اجل لامیه) (محصول بیت)
واکر شیرو پلنک اغزینه وار رسک یعنی اغزلینه کر رسک سنی یجزلر الا اجل کوننده
یعنی اجل تقدیر اولان کونده * حکمت * بنانهاده دست نرسد و چیرنی کده نهاده است هر جا که
هست برسد * با حرف صله (با حرف نفی قولنامه دیمکدر نرسدک مفعول غیر صریحیدر) (چیزنی
یا حرف وحدت) (محصول ترکیب) ازنده تعین اولوب قولنامه شده ال ایشمز ورننه که ازنده
قولوب تعیین اولمشدر هر نه یرده که وارد ایشور حاصلی مقدر اولان هر قنده ایسه صاحبنه
واصل اولور اما ازنده تعیین اولیمان یک سعی و کوششله له گلز * بیت * شنیده که سکندر
رفت تاظلمات * بچند محنت و خورد انکه خور دآب حیات * شنیده یا ضمیر خطاب (و هر نه
حرف توسل) که حرف بیان (و تا حرف انته) (ظلمات جمع ظلمندر فرا کولقلر دیمکدر اما انجام اکثر
مفرد مقامنده استعمال ایدر لر) بچند محنت برفته متعلقدر (خورد بونده ایچدی دیمکدر
(محصول بیت) ایشمش سنکه سکندر ظلماته دک نیجه محنتله کندی وآب حیاتنی ایچن ایچدی یعنی
آب حیات حضرت حضر علیه السلامه میسر اولدی اکا اولدی * حکمت * صیادی روزی
در دجله ماهی نکیرد و ماهی بی اجل در خشکی نمیرد * صیادی روزی بیانیه (دجله بغداد ابرمخی
(ماهی بی اجل بیانیه) خشکی با حرف مصدر قوربانی دیمکدر (نمیرد فعل نفی استقبال مفرد غائب اولز
دیمکدر) (محصول ترکیب) نصیحت صیاد دجله ابرماننده باقی طوعن و اجلسن باقی قور باقده اولز
* بیت * مسکین حریص در همه عالم همی دود * اودر قفای رزق و اجل در قفای اوست * همی دود
فعل مضارع مفرد غائب یلر یو پرور او ضمیری حریصدر اجمعدر قفای رزق لامیه در قفای اوست ده
بوله در (محصول بیت) مسکین حریص جمع عالمه یلر یو پرور یعنی اشاغد و یوقاری سکر در اول
رزق اردنجه یلر یو پرور و اجل انک اردنجه یلر یو پرور اما اول یوحالدر غائب * انبیه * توانکر فاسق
کلوخ زران دودست و درویش صالح شاهد خاگ اود این دلقی موبست مرقع و آنریش فرعونست
مرصع شدت نیکن روی در فرج دارد و دولت بدان سر در نشیب * توانکر فاسق بیانیه و مبتدا
(کلوخ زران دود بیانیه و خبر مبتدا) زان دود و وصف ترکیبیدر انونله صوانش یعنی یاد زانیش (کلوخ
کاف عربک و لامک ضمیه لیه کسک دیمکدر) درویش صالح بیانیه و مبتدا (شاهد خاگ آلود بیانیه
و خبر مبتدا) (و خاگ آلود و وصف ترکیبیدر طیراغه بولاشق دیمکدر) (این اسم اشارتدر درویشه
و مبتدا) (و خرقة موسی لامیه و خبر مبتدا) (مرقع نمایش دیمکدر صفت خرقة در) (و ان اسم اشارتدر

خرقه

نسخه

(توانگر فاسقه و مبتدا) (وریش فرعون لامیه و خبر مبتدا) (مر صاع اسم مفعول در تفعیل بایستن جواهر له طوائش دیکدر زیر فرعونك صقالی جواهر له بز نش ابدی نکه مشهور در) (مر صاع جواهر او توردلش کشته و التونه دیرل بونده ریشه صفدر) (شدت نیکن لامیه و مبتدا) (روی دارك مفعول صریحی) (و در فرج غیر صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (در فرج در حرف صله) (فرج فرح کیدر لفظا و معنی) (دولت بدان لامیه و مبتدا) (سر مقدردارك مفعول صریحیدر) (و در نشیب غیری صریحی و جمله فعلیه خبر مبتدا در) (نشیب انش معنای در) (محصول ترکیب) (فاسق غنی التون بالذلی که کیدر معنی طاشی قالیلی و ایچی و وایلی) (وصالح در ویش طیراغه بولاشق محبوبدر یعنی توزلی دلبردر و ویش صالح حضرت موسی ك یالی خر قه سی کیدر که بر پیغمبرك کسوه سی در که عزت و شرفده مکه اورتسی کیدر و اول فاسق غنی فرعونك مر صاع صقالی کیدر که کنندی کپی خبیدر ایشه بارایان همان جواهریدر ایلرك شدت یوزینی فرجه طوتار یعنی چکد کلری شدتک توجهی فرجه در حاصلی شدتدن نیز خلاص بواورل اما پرامنرك دولتی باشی اشاغه طوتار دیکدن مراد زوالی نیز در حاصلی سر یع الزوالدر * قطعه * هر کرا جا و دولست و بدان * خاطر خسته در نخواهد یافت * هر کرا تقدیری هر کرا که در ضرورت وزن ایچون رابطه حذف اولندی) (و بدان و او حرف حال) (و با حرف سبب و دال همزه دن مبدل در اصلی بان در مر هوندر) (خاطر خسته بیانیه و یا لامیه در مجروح خاطری و یا مجروحك خاطر بینی) (درادات تأکید در) (دال برینه و او بازوب و راوقین زیاده و رو کشدر) (باخت بونده باختن معنای در زیره مضارعه مقارندر) (خاطر خسته نخواهد یافتك مفعول صریحی) (و بدان غیر صریحی) (محصول بیت) (هر کیم که منصب و دولتی وار یعنی هر کیم که صاحب جاء و دولندر حال بو که اول منصب و دولت سببیه در مجروح خاطری و یا مجروحك خاطری یعنی بر شکسته دلی تدارك و تفقد ایلیر در حاصلی بر کوکل اله کوکتورمز و جازدر که بدانك باسی حرف ظرف اوله یعنی اول جاه و دولته اولدوغی حینده شکسته دلری رعایت ایلیر دیمك اوله مجموع بیتك معنای هر کیم که منصبی و دولتی واردر لیکن انکله خستهك خاطرین اگر بولق استیمه دین تصور معناده محب بی نظیر ایش عفا الله عنه * خبرش ده که هیچ دولت و جاه * بسر ای دیگر نخواهد یافت * خبرش شین هر کرا ده کی که به راجعدر که معنای شرطی متضمندر پس بوبیت جواب شرط اولور) (ده فعل امر مفرد مخطفدر خطاب عام طریقه) (دهیدنن دالک قحی و کسر یله خبر مقدم مفعولی) (که حرف بیان) (هیچ دولت و جاه نخواهد یافتك مقدم مفعول صریحی) (و بسر ای دیگر غیر صریحی) (با حرف ظرف و اضافتی بیانیه در) (محصول بیت) (شکسته خاطری جبرائیلین صاحب جاء و دولته خبر و بر که دار آخرته هیچ دولت و جاه بولیر در یعنی دنیاده منصب و دولت سببیه نامر ادله رعایت ایدوب خیرات ایلین دار آخرته هیچ منصب و مرتبه بولوز یعنی انده منظور نظر خدا اولوز دیمکدر * لطیفه * حسود از نعمت حق بخیلست و مردم بی کلاه رادشمن * حسود مبتدا) (و بخیل خبری) (و از نعمت حق اضافتی لامیه ایلر خبره متعلق) (مردم بی کلاه بیانیه و دشمنك مقدم مفعولیدر) (محصول بیت) (حسود خدائك نعمتدن بخیلدر یعنی خدائك و پردوی نعمته بخیل ایدوب محسوددن زوالن استرو کناه سزمر ده عدودر یعنی خدا محسوده نعمت و پردیچون عداوت ایدر حال بو که انک هیچ کنایه یوقدر زرا نعمتی خدا کنندی لطف و احسانیه و پردی بواندن زور و قوتله المدی) (مردم اسم جنس در قلیله و کثیره شامل پس مردمی کشیله بیان ایلین بومعنایه و اصل دکل ایش * قطعه * مردکی خشک مغز ایدم * رفته در پوستین صاحب جاء * مردکی بونده کاف عربی تصغیر و تحقیر در و یا حرف وحدت بعض نسخه ده اضافله

ردشمنی

ردشمنی

ردشمنی

واقعدر یعنی بیانیه ایله) خشك معز وصف تركيبدر قوری یزلی یعنی بی عقل و دانشكه بونده
مراد حسود در (ورادات مفعول (مردك دیدمك مقدم مفعول ایدر (و خشك معز صفتی (رفته
دیدمك مفعول ثانیهی (در حرف صله (پوستین باء بحكم ضمیه و سینك سكونی و تالك كسریه
غیث و مذمت معناسنه در (صاحبه و صاحبك جاهه اضافتی لامیه در (محصول یت (بخت
بر عقله حسود ار جگری كوردم صاحب منصبك مذمت و غیثه كمش یعنی صاحب منصبی
غیث ایدر كوردم * كشم ای خواجه كرتو بدبختی * مردم یت بخت را چه كناه * بدبختی یا ضمیر
خطاب (مردم یتك بخت بیانیه (و را حرف تخصیص (محصول یت (مردك دیدم ای خواجه
اكر بدبخت ایسك یعنی طالعك نحس ایسك یتك یتك مردمك نه كناهی و ارسك بدبخت
اولد بگدن دولت و رفعتی و یرن خدادار پس غیر یتك نه كناهی و ارسك یتك بدبخت
یرنه حكمت یازن نظمی نژدن فرق ایلر ایش * قطعه * الا ناخواهی بلا بر حسود * كد ان بخت
بر كشته خود در بلاست * الاحرف تنبیه (تا حرف تأکید (ناخواهی فعل نفی مستقبل مفرد
مخاطب دلیله سین دیمكدر بلا مفعول صریحی (و بر حسود غیر صریحی (كه حرف تعلیل (بخت
بر كشته تالك سكونیه وصف تركیبدر (خود بونده جائزدر كه كندی معناسنه و جائزدر كه تحسین
افظ ایچه ناوله (محصول یت (خطاب عام طریقله بیورر آگاه اول غا لار لیه تا كیم حسود
بلا و مصیبت استمه سین زرا اول ركشته طالع و معكوس بخت كندی بلاده در یعنی حسود
بر بلادر كه اول اكافرنادر * چه حاجت كه باوی كنی دشمنی * كه اورا چنان دشمنی در قفاست *
(باوی با حرف صله و ضمیر حسوده راجعدر (دشمنی یا حرف مصدر (كه حرف تعلیل (اورا ضمیر
یشه حسوده راجعدر (و را حرف تخصیص (چنان اشارتدر حسود دن مستفاد اولان حسده
(دشمنی یا حرف وحدت (محصول یت (نه حاجت كه حسود دشمنك ایلله سین یعنی سن اكاد دشمنك
ایلكه احتیاج یوق زرا كندینك حسد كبی دشمنی و ارفقاسند حاصلی هر قنده كیم كیدر سه حسدی
كندینه دشمندر (بوفظمك اولنده قطعه یرنه تشبیه و حكمت یز انلر نظمی و نثری بیلورلر ایش
* تشبیه * تلیذنی ارادت عاشق بی زراست و رفند بی معرفت مرغ بی بره عالم بی عمل درخت بی پرو زاهد
بی علم خانه بی در * تلیذن تالك و میك كسر یله شا كرد معناسنه در بونده عالمدر طبله و مرید (ارادت
افعال با بندن مصدر در طلب و محبت مراددر (تلیذنی ارادت بیانیه و مبتدا (عاشق بی زربیانیه و خبر
مبتدا (رونده بی معرفت بیانیه و مبتدا (مرغ بی یرنه بویه خبری (رونده دن مراد سیاح عالمدر
(پر بونده قنت معناسنه در بوند نصكره ایكی فقره نكده عرابی بویه در (محصول تركیب
طلبسز و ارادتسز شا كرد و طالب ایچه سز عاشق كیدر كه مراد و مقصود یشه ظفر بولمز
و سیاح بی معرفت قنتسز قوش كید كه اضطراب و المدن خالی اولماز و علسز عالم علسز
اغنج كیدر كه المدن انتفاع قابل دكدر زرا فیاض اولمز و زاهد جاهل قپوسز خانه در یعنی
كیمسه بی ارشاد ایلیمكچون اغز بن چوب سوز سولكه قادر دكل دمسته قالور خانه بی در كبی
* نصیحت * مراد از نزول قرآن تحصیل سیرت خوبست نه ترتیل سوره مكسوب عامی متعدد
بیاده رفته است و عالم متهاون سوار خفته عامی كد دست بردار به از عابدی كه كیدر
سردارد * نزول قرآن مصدرك فاعله اضافتدر تحصیل سیرت مصدرك مفعولیه
اضافتدر (و خوبه اضافت بیانیه در (ترتیل سوره مكسوب اضافتدر سابق كیدر
(ترتیل فاعل با بندن مصدر در مراد تجوید اله او قومقدر (عامی متعدد بیانیه و مبتدا در (بیاده رفته
بیانیه و خبری (عالم متهاونده بیانیه و مبتدا (متهاون اسم فاعلدر تفاعل با بندن كاهل معناسنه
(سوار خفته بیانیه و خبر مبتدا یولده اونیش اتلی دیمكدر (عاصی یا حرف وحدت (كه حرف

رد سروری

رد ابن سید علی و سروری

فیض
نسخه

رابطه صفت (دست برد آرك مقدم مفعول در) عاصی مبتدا (دست برد آرد صفتی) (به از عابدی
 خبر مبتدا) (یا حرف وحدت) (که حرف رابط صفت کردار دك مقدم مفعول صریحی) (و در سر
 غیر صریحی) (محصول ترکیب) مراد نزول قرآن در تحصیل خلاق خوب و سهیبت محبوب در
 تجوید سوره مکتوب دکلدر یعنی قرآنی تجوید و ترتیل الهی اوقوف دکلدر متعبد جاهل یوله
 دوشوب کیدن پیاده کیددر که یاپ یاپ منزله ایرشور و عالم کاهل یولده او یوب قالان اتلی
 کیددر که منزله مشکل ایرشور برعاشی که تضرع و نیز ابلیه خدایه ال قالندوب کناه و جرمنه
 اعتراف ایدوب زاریاق ابلیه باشنده کبر و غرور اولان عابدن یکدر حاصلی کناهنه معترف
 عاصی عبادتیه مغرور عابد و زاهدن یکدر * بیت * سرهنك لطیف خوی دلدار *
 بهتر ز فقیه مردم آزار * سرهنك لطیف خوی دلدار بیانیه در (لطیف خوی و دلدار وصف
 ترکیلدر لطیف خوبی و کوکل رعایت ایدیحی دیکدر) (سرهنك مبتدا) (و بهتر خبر) (فقیه
 مردم آزار بیانیه) (مردم آزار وصف ترکیلدر آراییدن مردم انجیدیحی دیکدر) (محصول بیت)
 کوکل اله آیحی لطیف خوبی سرهنك یعنی سرعسکر مردم آزار فقیهین یکدر حاصلی و ذی
 فقیهین ملائم و خوشخوی سرهنك یکدر * مطایبه * یکی را گفته اند عالم بی عمل بچه ماند
 گفت بزبور بی عمل * (محصول ترکیب) برشته دیدلر که علمسز عالم نیه بکرز دیدی بالسنز
 آریه بکرز (مانند فعل مضارع مفرد غائبدر مایندن بکرزك معنایه مانستندن دین سهو
 ایلش * بیت * زبور درشت بی مروت را کوی * باری چو عمل نمی دهی نیش مزین * زبور
 درشت بی مروت را لامیه در (زبور مطلق آریدر اما سیاق کلامدن مفهوم اولان بال آریستندن
 غیر اوله فدیبر) (درشت دالك و رانك ضمیر لیه بومشق مقابلی ابری معنایه در نیشدن بونده
 آری ایکنه سی مراد در) (مزینك مقدم مفعولدر اورمه دیکدر) (محصول بیت) خطاب عام
 طریقیله بیورر مروتسز خشن آریه سوبله چونکه عمل و برمزین باری نیش اورمه یعنی
 آدم اوغلتنی صوفیه حاصلی چونکه فائدك یوق باری زیانکده اولماسون (کوی امر حاضر در
 گفتندن دیدلر خطا سوبلشالر * تشبیه * مرد بی مروت زنت و زاهد باطع رهن * مرد
 بی مروت بیانیه و مبتدا (وزن خبری) (و زاهد باطع بیانیه و مبتدا) (و رهن وصف ترکیب خبری
 یول اوریحی دیکدر یعنی حرامی زینندن) (محصول ترکیب) مروتسزار عورت کیددر و طمعکار
 زاهد یول کسبچی کیددر یعنی خلقك مالنی ربا الیه المقده حرامی کیددر که خلقك مالنی رایگان
 آلور * قطعه * ای بناموس کرده جامه سپید * بهر پندار خلق و نامه سیاه * ای حرف ندا
 منادی مخدوف (یا حرف مصاحبت) (ناموس بونده عرض و غیرت معنایه در) (کرده
 ایلش دیکدر ماضیدن قسمدر) (جامه مفعول اول صریحی) (وسپیدانیمی) (و بناموس غیر صریحی
 (بهر پندار خلق لامیه در و کرده مقید) (نامه جامه معطوفدر و اعرابی جامه سپید اعرابی
 کیددر) (نامه دن مراد دفتر اعمالدر سپید و سفید بر معنایه در) (محصول بیت) (ای ناموس و غیرتله
 لباسنی بیاض ایلین خلقك حسن ظنی ایچون و نامه عملنی کثرت ذنوبله سیاه ایلین) (یعنی ظاهر بی
 ربا الیه تزین ایدوب باطنی کثرت ذنوبله نسوید ایلین کیسه * دست کوتاه باید از دنیا *
 آستین چه در آروچه کواه * (محصول بیت) (دنیادن ال قصه کرک) (یعنی دنیادن الی چکمه
 کرک و قفان یکی اوزون اولق نه و قصه اولق نه) (یعنی لباسه اعتبار یوق قدر اعمال صالحه
 و خلوص طوبیه در کرکسه اطلس کی و کرکسه عبا) (زه و تقوی قبا و عبا یله دکلدر بلکه
 بیت پاک و قاب صافله در) (چه لفظ لرنده اولان کسره بر مقدار اشباعله اوقفتی کرکدر کیم وزنه
 نقصان کاید) (بعض نسخه ده چه رینه خواه واقعدر) (لیکن سرعته اوقفتی کرکدر کم موزون اوله

ردشعی

ردشراح جیعا

لطیفه دو کس را حسرت از دل بدر نرود و پای تغابن از کل بر نیاید تاجری کشتی شکسته و وارثی با قلندران نشسته *پای تغابن بیابنه* (تغابن تفاعل با بدن مصدر در الدائم و زبان ایلک (از کل تقدیری از کل ندانند در) تاجری با حرف وحدت (وارثی ده بویه در) با قلندران نشسته به متعلق (محصول ترکیب) ایکی کیمسه نك کوکلندن حسرت طشره چیمه از و تغابن ایانی کل ندانندن خارج اولماز یعنی چیمه از (برسی کسی پاره انمش باز رکان (و برسی قلندر لاله او تورب طورش وارث (یعنی کمی سفرینی اختیار ایلید یکچون تاجر مادامکه صاعدر ندانم چکر و قلندر لاله اختلاط ایلین وارث مال موروغی نیچون انلره بذل ایتدم دیو دانا پشیماناق چکر یکی و دوم عبارت لرینی متن ظن ایدوب یاز انلر سهو ایشلر * قطع * پیش درویشان بود خونت مباح * کر نباشد در میان مالت سبیل * (محصول بیت) خطاب عام طریقله پیورر درویشلر قتنده قانک وقتلک مباح و حلال اولور اگر مالک ارا برده سبیل اولمزه (یعنی انلره مالکی بذل ایلرسنک (زیرا درویشلرله اختلاط ایدن انلرک رنگنه کیرمک کرک (انلر ایه ماملکی در میان ایدرلر (یعنی بو کوئم اریته قالسون دیمزلر (پیش درویشلرک معناسنی ظاهرا درویش اولنلرک قتنده دینن ظاهر اقدی زانل و اقع اولمش * یامرو یایار ازرق پیرهن * یا بکش برخانن انکشت نیل * یا بونده حرف تردید در عربده اما کی کسر همزه ایله (مرو فعل نهی مفرد مخاطب کتمه دیمکدر (رویدندن) با حرف مصاحبت (یا ازرق پیرهن بیابنه (ازرق پیرهن وصف ترکیبی در کوک کوملکلی دیمکدر زیرا ازق کوکرنک معناسنه در) با حرف عطف (بکش فعل امر مفرد مخاطب در) کشیدندن چک دیمکدر (بر حرف استعلا (خانمان مال و ملک معناسنه در ترکیله اسم واحد قلنشددر (حلیمی افتنده اوبرق دیمش و بعض لغت اکامساعددر و بعضیمی ماسبقه (انکشت نیل بیابنده در) زیرا انکشت بونده برقی معناسنه دکلدر بلکه چونک دانه سیدر (نیل نوک کسر یله چویت دیمکدر بوشول قصه به نامچدر که زمان سابقه بر کیمسه نك اوندن بر عزیز میت چیقسه سوراق قپوسنک اوست یاننی بر مقدار چویتله یویاردی اول او ماتم خانه اولدیغنه دلالت ایلک ایچون کذلک بجه واران کیمسه قپوسنک اطرافنی کرجه آغردر لرجه واردیغی اندن معلوم اولسون دیو الا آن شامده وغیرینندن بوقاعده مستعملدر پس انکشت نیل چکمه کدن مراد چویتله رنگمه کدر بونده ایهام طریقله مذکور در (محصول بیت) یا کوک کوملکلی مصاحبه بورومه یعنی اختلاط ایلله و یا ایدرسنک سنده اثواب و انفالکی چویت رنگنه چک یعنی انکله همرنک اول مراد بودر که هر طایفه ایلله که اختلاط ایدرسین انلرک رنگنه کیروب انلره همرنک اولدی بجه صفا بولرسین (بجموع بیتک معناسنی یا خود کوک کوملکلی یازیله کتمه یعنی ناممقول یازیله باش قوشمه یا خود خانمانک اوزره چویت بر معنی چک یعنی جمیع مالکدن امیددی قطع ایلله دین بیتک معناسنه انکشت نیل چکمش در تأمل تدر * یا مکن با پیلانان دوستی * یا بنا کن خانه در خورد پیل * یا بنه اما معناسنه در (مکن فعل نهی مفرد مخاطب در) کشیدندن ایلله دیمکدر (با حرف مصاحبت (پیلان فیلمی دیمکدر (زیرا پیل قبل دیمکدر بلکه قبل اندن معیدر (و بان ادات فاعل درجی معناسنه و الف و نون ادات جمع (دوستی یاه مصدرله مکنک مفعول صریحی و یا پیلانان غیر صریحی (یا حرف عطف (بنا کک مفعول اول صریحی (و خانه ثانیهی (و یا حرف وحدت (و همزه حرف توسل (در خورد پیل اسم فاعلک مفعولیه اضافتی قبیلندندر (زیرا در خورد و در خورد داله و دالسنز لایق معناسنه در بواج بیت ییله خطاب عام طریقله واقعدر (محصول بیت) یا فی الجمله دوستلق و اختلاط ایلله و یا بیهله لایق برخانه بنا ایلله یا که کلد کده انده یانه و قافه (حاصلی مصاحبت ایلدی کک کیمسنک هر حاله موافقت و مطابقت ایلک کرک کیم امتزاج

رد شرح جیمه

رد شمعنی

رد شمعنی

ممکن اوله والا اختلاطی ترك ايلك كرك (حضرت شيخ خلقه اسلوب مصاحبی تعليم پورر * پند *
 خلعت سلطان اگر چه عزیزست جامه خلعت خود ازان بعزت تروخوان بزرگان اگر چه
 لذیذست خرده انبان خود ازان بلذت تر * خلعت سلطان لامیه (جامه خلعت خود بیانیه
 ولامیه در) خلعتان خاك ضعی وسكون لامیه خلقك جبدر خاك ولامك فتح دل به اسکی دیمکدر
 کهنه معناسنه (خوان بزرگان لامیه نعمت بزرگان دیمکدر) خرده انبان خود لامیه در ایکی
 برده خود عبارتی کنیدی معناسنه در (که غائبه وخطابه و متکلمه شاملدر پس متکلمه
 تخصیص ایلین بلا تخصیص ایلش (انبان طاغرجق خرده انبان طاغرجق اواغی دیمکدر بوسوز
 اکاکوره در کیم عرب و عجم فقراسی آز بغنی طاغرجقه سده کتوررلر (بعزت تر) وبلذت تر بازی
 تخصیص ونسبت معناسنی افاده ایدر عزتلیك و لذتلیك دیمکدر (محصول ترکیب) پادشاه
 خلعتی اگر چه عزیز و شریف در لیکن کیشك کنیدی کهنه لباسلری اندن عزتلیك کدر زیر بخشش
 حجابدن خالی دکل واکا برک نعمتی اگر چه لذیذ در اما کیشك کنیدی طغرجقی خرده سی
 اندن لذتلیك کدر (زیرا بی منت و بی حجابدر اولکی فقره نك معناسنی لیکن کنیدی کهنه لرم اندن
 عزت ترك ایلدر) وایکجی فقره نك لیکن کنیدی طغرجقم خرده سی اندن لذت ترك ایلدر دین
 تصویر کج معناده عجب بی نظیر ایش عفا لله عنه * بیت * سرکه از دست رنج خویش وتره
 بهتر از نان ده خدا و برده * دست رنج ترکیب مزجی ال امکی دیمکدر (خوبشده اضافت
 لامیه در) تره سرکه به معطوفدر معروف نباتدر (سرکه مبتدا) و بهتر خبری (نان ده خدا
 لامیه) ده خدا کوی اسی (یعنی صاحب هر کیم ایه کتخداسی و غیر بسی کبی ترکیب مزجیدر
 اصلنده خدای ده ایدی اضافه که ترکیب مزجیده قانون بودر (بره بانك فتحله فوزی
 دیمکدر نانه معطوفدر) (محصول بیت) کیشك کنیدی کیشك کنیدی (یعنی الی امکاندن سرکه وتره
 کوی کتخداسنك نان و بره سندن بکر کدر زیر بی منت و حجابدر) (حاصلی کشی کنیدی الی امکانه
 قانع اولمق غیرینك مفت نعمتدن بکر کدر که حجابدن خالی دکل * حکمت * خلاف راه صوابست
 و نقض عهد اولی الالباب دار و بکمان خوردن و راه نادیده بی کاروان رفتن از امام مرشد
 محمد غزالی پرسیدند که بدین منزات در عالم چه کونه رسیدی گفت بدان چه که
 هر چه ندانستم از پرسیدن آن نك نداشتم * خلاف راه صواب لامیه و بیانیه و مقدم خبر
 (نقض عهد اولی الالباب لامیه لر در) و خلافت معطوف (دار و خوردنك مقدم مفعول صریحی
 و بکمان غیر صریحی) (و خوردن مؤخر مبتدا در) (راه نادیده بیانیه و دار و به معطوف و رفتنك
 مفعول صریحی و بی کاروان غیر صریحی امام مرشد بیانیه) (محمد عطف بیان امام غزالی
 صفت نسبسی زانك تشدیدیه در نکه حضرت مولانا جامی قدس سره سجه الابرارده ایراد
 بیورمش (مشوی) ناکهان نیر اقبال بتافت) (ره سوی احمد غزالی یافت) (رشته عهد
 بغزالی است) (سراین رشته اش افتاد بدست) (بدین بیان دیمکدر نکه مکرر بیان اولیدی
 (منزات مرتبه دیمکدر بدان چه بان چه دیمکدر) (پرسیدن آن مصدرک مفعول اضافه
 (محصول ترکیب) صواب بوانك خلافتدر و اصحاب عقولك نقض عهددر کانیله دوا بیک
 و ایچمک یعنی شبهه لی غیر مجرب دوا استعمال ایلک و کورلماش بوله کاروانسز کتک زرا جائزدر که
 دار و مهلاک اوله و ضرر ایلید و طریق مخالف یره چاقوب هلا که مؤدی اوله امام مرشد
 محمد غزالدن سؤال ایلیدلر علومده بومرتبه نیجه ایرشدك و نه ایله واصل اولدوك دبدی
 اول نسنده ایله که هر نسنده بی کد نلدم اتی صورمدن عار طوئدم یعنی عار لندم * قطعه * امید
 عاقبت انکه بود موافق عقل * که جنس رابطیت شناس بنمای * امید عاقبت مصدرک

ردیفی

ردیفی

 رحمه الله تعالى
 نسخ

رد ابن سید علی

مفعولنه اضافتیدر آنکه اول وقت دیکدر (موافق عقل اسم فاعلاک مفعولنه اضافتیدر
 (که حرف بیان) نبض لغتده حرکتدر اما بونده طمرک صحرامدسی مراد در (وراادات
 مفعول (باحرف صله) طبیعت شناس وصف ترکیبدر (شناسیدن شناختدن دین
 غلط سه و یلش مراد طیب حاذقدر (بنیانی فعل مضارع مفرد مخاطب کوستره سین دیکدر
 (نمایندن) محصول یب) تحت وعایت امید ایلت اول وقت عقله موافق اولور که نبضکی حاذق
 طبیعه کوستره سین زیرا اعمال ایلت عقله موافق دکل قصه دن حصه بودر که اهل علم و اهل فضل
 اولوق ابدی اول وقت عقله موافق و مطابق اولور که مشکلات و شبهاتی اهلند ض ایلتکه عار
 ایلت سین * پیرس هر چه ندانی که ذل پرسیدن * دایل راه تو باشد بعز دانایی * که حرف تعلیل
 (ذل پرسیدن مصدرک مصدره اضافتیدر) ذل ذلک ضمیمه و لامک تشدیدله حقارت معنانه در
 مر هو در (دلیل راه اسم فاعلاک مفعولنه اضافتیدر) و توبه اضافتی لامید (باحرف صله) عز دانایی
 مصدرک فاعلنه اضافتیدر (محصول بیت) هر نسنه بی که بیلز سین صور زیرا صور هق ذاتی عالمک
 و دانای عزت و شرفنه سکا بول قلا غوزی اولور یعنی اگر چه که سوآله نوعا هو ان وار لیکن نهایی
 عزت و حرمتدر * حکمت * هر آنچه دانی که مراینه معلوم تو خواهد شد پرسیدن آن تعجیل مکن که
 حکمت رازیان دارد * یعنی نسخه ده حکمت برینه هبیب و اقدر محصول ترکیب) هر اول نسنه بی که
 بیلور سین البته سنک معلومک اولسر در یعنی لایس سنائی بوجهله یله چکسین اتی سوآل ایلتده
 استعجال ایلت زیرا هبیت و حکمتکه زبان و برر زیرا خفت عقل و فکر که جل اولور ظاهر بودر که
 بیوردی بدیهه ایله اوله زیرا نظریانه سوآل ضروریدر اگر چه که نظریانه جل ادب و ترک
 عجله و تاخیرک اولو بنده حکم ایلتکه قابلدر تهکیم حضرت داود ایله لقمان قصه سنده مشهوردر
 * قطعه * چو لقمان دید کاند دست داود * همی اهن بمعجز موم کردد * همی تقدیرده کردد
 فعلنه مقیددر (همی کردد دیکدر اولور معنانه) بمعجز باحرف مصاحبت (و تا ضرورت وزن
 ایچون حذف اولمشدر) مومدن مراد بال مومیدر (محصول بیت) چونکه لقمان کوردی که
 حضرت داودک الله دمو ر قوت بمعجزه ایله موم اولور یعنی بال مومی کبی بومشور و ایله التمس زره اور
 * پرسیدش چه می سازی که دانست * کبی پرسیدش معلوم کردد * پرسیدش ضمیر مستتر لقمانه
 راجعدر (و باز داوده) که دانست مرهون (که حرف تعلیل) و دانستک فاعلی تحتیده لقمانه
 راجع ضمیر (که حرف بیان) بی پرسیدش ضمیر لقمانه راجعدر (محصول بیت) لقمان دارد دن
 بوخالی کورنجه اکا صور مدیکه نه ایشلر سین زیرا بیلدیکه صور مقسزین اکا معلوم اولسر در
 بوسوزک اصلی بودر که قاضی تفسیرنده بیورر شول رده که خدا بیورر (و لقد آتینا لقمان الحکمة)
 بیورمشکه لقمانک جمله حکمتنددر که حضرت داوده برای مصاحب اولدی و اول طور میوب
 زره طوفوردی و لقمان هیچ سوآل ایلتدیکه بویایدیک ندر پس تمام یاید قد نصکره حضرت
 داود کیدی و دیدی نه خوشبجه صواش کومل کیدر پس لقمان دیدی الصمت حکم و قلیل فاعله یعنی
 سکوت حکمتدر حال بوکه فاعلی ازدر و بعضیلر دیدیلر که بریل مقداری یا نه کلوب کیدردی بوخالی
 بک ایچون اما سوآل ایلتدی اوله که سوآل سز بیل دیو و بعضیلر دیدیلر که بومذ کور قصه شول
 رده در که سکوتدن ضرر مرتب اولمیه و الا سوآل لازمدر * ادب * از لوازم صحبت یکی انست که جانه
 پردازی یا باخانه خدای در سازی * لوازم لازمک جمعیدر صحبت اضافتی اسم فاعلاک مفعولنه
 اضافتیدر (صحبت مصاحبت معنانه در) (که حرف بیان) خانه بردازینک مقدم مفعولیدر
 (باحرف نا کید) بردازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر بردازیدن بوشالتی معنانه (پرداختدن
 دین خطا سویش) پرداختن و بردازیدن مشترکدر بوشالتی ایله بر نسنه بی دوزمک و باقی و تمام

رد ابن سید علی و سروری

درسروری

رد ابن سید علی و سسروری

رد ابن سید علی

درسروری

رد شمععی

درسروری و شمععی

درسروری و شمععی

(اوطور) نسخه مستعمله در

للغایع

ایک پندره (یا حرف تردید یا برینه حرف تعلیل یعنی تا یا از ان اصلا معنایه وصولی یوغیش یا بوبله نگالبره شرح یا ز مق نه زحت ابدی (یا حرف مصاحبت (خانه خدای صاحب خانه دیکدر ترکیب مزجیدر اصلانده خدای خانه ایدی اضافله بوبله ترکیبدره خدا صاحب معنایه درده خدا و که خدا کیدر (سازی فعل مضارع مفرد مخاطبدر سازیدن موافقت و مطابقت ایله سین دیکدرزیرا بومصدر مشتقاتیله در حرفیله مستعمل اولجبه بومعنائی افاده ایدرفا حفظه (ساختندن مشتقدردیدلر غلط سویشلر نه که عادت لیدر (محصول ترکیب) خلقله اسلوب مصاحبک واختلاطک اواز مندن بریسی اولدر که اولدیغک اوال اویسه انی تخلیه ایله سین یعنی بوشالدا سین نگالدر اودن چیقه اقدن (زیرا اودن چقه ایجبه او بشالماز (یا خود صاحب خانه ایله امتزاج ایدوب اکاموافقت ایله سین حاصلی ال اوانده اولدیغک تقدیرجه اواسی ایله موافقت و ملاطفه اوزره اولوق کرکسین (و یا اوندن چیقه مق کرکسین که اراکرده برودت و کدورت واقع اولمیه (پردازی بی تمام اولوق معنایه اخذ ایدن ناقص ایش (بونده پردازیندن مراد اغیاردن خالی قلم قدردین ترکیبی راست معنادن خالی قلمشدر (خانه پردازی بیک معناسی کیمسه کخانه سنده اولماسین دین باوه سویش * قطعه * حکایت برمزاج مستمع کوی * اگر دانی که دارد باتومیلی * حکایت کویک مفعول صریحی (و برمزاج غیر صریحی (مستمعه اضافت لامیه در (دارد فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند مستمع راجع ضمیردر (باتو یا حرف صله (میلی یا حرف تنکیر (میل داردک مفعول صریحی (و باتو غیر صریحی (میلی یا سنی حرف وحدت طوت لذت کلامدن آگاه دکل ایش (محصول بیت) حکایتی مستمع مزاججه سوبله اگر بلورسک که سکامیلی وار وسوزیکه رغبتی زیرا بوقدیرجه کلامک اصغایدر وسوزک ضایع اولماز * هر آن عاقل که باجنون نشیند * نکوید جز حدیث روی ایلی * که حرف رابط صفت (باجنون یا حرف مصاحبت (نشیند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتند عاقله راجع ضمیردر (نکوید مشترکدر فعل مضارع ایله امر غائب بیننده سو یلز و یاسو یلسون (جز غیر معنایه در (حدیث روی ایلی لامیه در (هر آن عاقل مبتدا (ونکوید خبری (وما بعدی مفعول قول (نکویدی مضارعه تخصیص ایدنلر بلا تخصیص ایشلر (محصول بیت) هر اول عاقل که بخونله اوتوره یعنی مصاحبت ایله سو یلز و یاسو یلسون لاینک روی قصه سندن غیری نسنه (یعنی مصاحبتی حدیث روی ایلی اولسون حاصلی سوزی همان ایلی جانندن اولسون زیر باجنونک مقصودی اکاخصر در * مطایبه * هر که بایدان نشیند اگر چه طبیعت ایشان نکیرد بطریق ایشان متهم کرد دچنان که اگر شخصی بحرا بات رود بنار گزاردن منسوب شود بخمر خوردن * بعض نسخه ده اگر چه برینه (ا اگر نیز واقعدر (و بطریق برینه (بفعل واقعدر ایشانه اضافه لامیه در متهم افعال باشند اسم مفعولدر اشخصی یا حرف وحدت (بخرا بات یا حرف صله (روده متعلق (بنارده بوبله در (گزاردن ادا ایلیک دیکدر (بخمر خوردن شده متعلقدر (محصول ترکیب) هر کیمکه برمزله اوتور یعنی مصاحبت واختلاط ایدر اگر چه انلرک طبیعتلرین طومر سه یعنی انلرک خویله خویلتز سده لیکن انلرک طریقله متهم اولور حاصلی انلرک فعلی اکا اسناد ایدرلر (شویله که بر کیمسه اگر که میخانه نماز قلمه کیدر و یا کیدر سه انده وار مق سبیله شراب ایچمه که منسوب اولور * مشوی * رقم بر خود بنادانی کشیدی * که نادان را بصحبت برگزیدی * (رقم انک و فافک قلمدر یله خط معنایه اسمدر (بر حرف صله (بنادانی یا حرف صله و یا حرف مصاحبت (و یا حرف مصدر کنیدی نادانلر که و یا کنند که نادانلر (کشیدی چکرک (یعنی نادانلر که اقرار و اعتراف ایلمک دیکدر (که حرف تعلیل (نادان را (را ادات مفعول (بصحبت یا حرف صله (تقدیر بصحبت خوددر (بر حرف تا کید (گزیدی فعل ماضی

مفرد مخاطب اختیار ایلدک دیمکدر (نادان مفعول صریحی و بحجت غیر صریحی) (محصول بیت)
 کندی نادانلغ که رقم چکدک یعنی جهلکه اعتراف و اقرار ایلدک زیرا نادانی مصاحبت که
 اختیار ایلدک یعنی جاهلله صحبت ایلک کسینک جهلله دایل در * طلب کردم ز دانایی یکی بند *
 مرا گفت که بنادان میبوند * (محصول بیت) خلقله اختلاط و مصاحبت انچون برعادلن
 بر نصیحت طلب ایلدم بکادیدی که جاهلله مختلط و مصاحب اوله بیت آتی مقام تعلیلده واقعدر
 * که کردانی عصری خبر باشی * و کردانی ایله تر باشی * دانای عصر لامید (و یا غیر خطاب
) (بحرف تا کید) (باشی فعل مضارع مفرد مخاطب اولور سین دیمکدر) ابلهتر ابلهترک دیمکدر
 (محصول بیت) زیرا دانای عصر ایسک نادانله مصاحبت سببله خر اولور سین و اگر نادان ایسک
 ابلهترک اولور سین زیرا صحبت مؤثر در پیتده دورت پرده یا غیر خطاب واقعدر * عبرت *
 حلم شتر چنان که معلومست اگر طفلی مهارش کیرد و صد فرسنگ پیرد کردن از متابعت
 اوز بیچید اما اگر دره هو لاک پیش آید که موجب هلاک باشد و طفل بنادانی آنجا خواهد
 رفت زمام از نفس در کسلاند و دیگر مطاوعت نکند که هنگام درشتی ملاطفت مذمومست
 و گفته اند که دشمن بلاطفت دوست نکرده بلکه طمع زیاده کند * حلم شتر لامیه
 (طفلی یا حرف وحدت) (مهار میم فحیله یولار دیمکدر و شین شتره راجعدر) (فرسنگ
 فارسی) (و فرسخ عربی در فازل فحیله بر میل مقداری بره دیر لر بهضیلر) (و بهضیلر ثلث فرسنگ
 بر میلدر دیدیلر) (و بهضیلر درت یک ادم و درت یوز ادم) (و بهضیلر اوچ فرسنگ دیمشیر) (دره لفظ
 مشترکدر بحمله ترک بیننده) (و یا حرف وحدت) (و همزه حرف توسل) (هر لاک صفت دره در قور فح
 معنایسته) (که حرف رابط صفت) (موجب هلاک اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر) (و او حرف
 حال) (زمام در کسلاندک مفعول صریحی) (و از کفش غیر صریحی) (و شین طفله راجعدر) (در حرف
 تا کید) (کسلاندک کاف بحکم ضمی و کسریله لغتدر) (کسلاندن دن) (کسلاندن دین خطا
 ایلش) (که حرف تعلیل) (هنگام درشتی لامیه هنگام وقت معنایسته در) (درشتی یا حرف مصدر خشونت
 دیمکدر) (ملاطفت ملایمت دیمکدر) (محصول ترکیب) (حضرت شیخ دوهنگ حلمی بیان ایدوب
 بیورر دوهنگ حلمی شویله که معلومدر اگر بر طفل یولار بی طوئسه و یوز فرسخ بره ایلسته یونونی
 انک متابعتدن دوندنر من اما اگر او کته بر قور قبح دره کلسه که سبب هلاک اولسه و طفل نادانلغله
 انده وارمق دیلسه یولاری اندن چکوب اوزر و دخی مطاوعت ایلر زیرا خشونت وقتنده
 ملایمت مذمومدر و دیمشیردر که دشمن ملایمت سببله دوست اولماز بلکه طبعی زیاده ایدر
 * قطعده * کسی که لطف کند یا تو خاک پایش باش * و کر خلاف کند درد و حشمش
 اگر خاک * اگر الف ممدود ایله و کاف بحکم فحیله فعل امر مفرد مخاطبند) (اکنندن برنسته بی
 برنسته بی طفق و طولدر مرق معنایسته) (اکنندن دینلر خطا ایلشیر) (خاک مفعول صریحی
) (و در چشم غیر صریحی و ایکی شین کسی به راجعدر) (محصول بیت) بر کیمسه که سکا لطف
 ایلده انک خاک پای اول و اگر سکا خلاف ایدر سه ایکی کوزینه طپراق طوادر حاصلی سکا مخالف اولنه
 سن زیاده مخالف اول کوزینه طپراق طوادر مقصدن مراد اکا عداوت و بغض کوزیله بقمقدر
 حاصلی طپراق کوزینه دی * سخن بلاطف و کرم باد رشت خوی مکوی * که ژک خورده نکرده
 بنرم سوهان پاک * (بحرف صله) (درشت خو وصف ترکیبدر ایری خوبلی معنایسته ملایم خوبلیک
 نقضی یعنی غلیظ) (مکوی فعل نهی سوبله دیمکدر) (که حرف تعلیل) (ژک خورده وصف ترکیبدر
 پاس یمش دیمکدر) (بحرف مصاحبت) (نرم سوهان صفتک موصوفه اضافتی قیلنددر
 زیرا نرم بومشتی دیمکدر که عرب) (ناعم دیر صفت مشبهه در) (و سوهان سینک ضمه اکه یدیرل

رد سروری

رد سراج جیما

اصلی سوهان نرم در یوم شق که دیمکدر (نکردن اسمی تختنده) (ژنگ خورد دیه راجع ضمیر در
 و خبری پاکدر) (وزم سوهان مفعول صریحی) (محصول بیت) درشت خوبلی به و غلیظ طبعی به
 سوزی لطف و کرمله سویله یعنی آگاسوزده ملابت کو سترمه زرا پاس بمش دور یوم شق که ایله
 پاک اولماز مصراع ثانی مقام تعایله واقعدر * ادب * هر که در میان سخن دیگران افتد
 تامله فضلش بداند پایه جهلش بشناسند * (محصول ترکیب) هر کیمکه غیر لک سوزی اراسته
 دوشه یعنی سوزی اراسته کبره تا کیم فضلیک مقدارینی بیله دیو جهلینک مرتبه سنی اکر لر
 بواسطه خلقک مصاحبنده چوق واقع اولور اما اکثرناس بونک قباحتنی اکلار ملز * قطعه *
 ندهد مرد هوشمند جواب * مکرانکه کز سوال کند * مکرادات استغنا (ان که اولوقت دیمکدر
) (کز واصلنده) (که از وایندی حذف و ایصال واقع اولمشدر) (محصول بیت) اوصلی اولان کیمسته
 جواب ویرمز مکر اول وقت که اندن سوال ایله لر یعنی عاقل کشیدن بر نسته بی صور ماینجه جوابه
 متصدی اولماز سکوت ایدر * کرجه برحق بود مرز آج سخن * جل دعوبش بر محال کند * مزاج
 سخن لامبه در اصل سخن دیمکدر (تقدیری مزاج سخنتش در شین ضرورت وزن ایچون حذف
 اوایندی) (جل دعوبش مصدرک مفعولنه اضافتیدر) (دعوبده و او مکسور و یاسا کن اوقنور) (وشینه
 مرد هوشمند راجعدر بویست سابقه مقام تعایله واقعدر) (محصول بیت) مرد هوشمند انو کچون
 مسؤل اولما ینجه جواب ویرمز زرا سوزینک اصلی حق اوزره اولوب انده هیچ کذب و شبهه اولماز سد
 سوزینی کذب و محاله جل ایدوب ایتا زلر پس سوال اولما ینجه جوابه مبادرت ایلز * ادب *

ریشی درون جامه داشتم حضرت شیخ رحمه الله هر روز پرسیدی که ریشت چونست و نرسیدی
 که بکاست دانستم که از آن احترازی کند که در هر عضوی روان باشد و خرد مندان گفته اند
 هر که سخن تسجد از جوابش برنجند * ریش یاره (و یا حرف وحدت) (درون جامه لامیه
 قفنان ایچنده) (یعنی ستری لازم اولان بریده بر جبانم و ارابیدی) (پرسیدی یا حرف حکایه صور ردی
 دیمکدر) (که حرف بیان) (ریشت تا ضمیر خطاب بعضی نسخنده دملت واقعدر ریشت برینه
 دالک ضمی و میم و لامک قفیله چبان دیمکدر) (تسجد فعل نفی مستقبل مفرد غائب طار نماز
 یعنی میزان عقله اورماز) (سخن مقدم مفعول ایدر) (محصول ترکیب) (قفنان ایچنده یعنی ستری
 لازم اولان بریده یارم و ارابیدی یعنی چبانم حضرت شیخ شهاب الدین سهروردی هر کون
 صورر دیکه یارک و یا چبانک نیچه در اما صورمز دیکه نه برده در بیلد مکه اندن احتراز ایدر که
 بر عضوی اتقی جائز دکلدر زرا جائزدر که ذکر قبیح اولان عضوده اوله و عقلا دیمشدر
 هر کیم که سویلدیکی سوزی میزان عقله و معیار فکره وزن ایلز اول سوزک جوابندن زجت
 جکر یعنی بی حضور اولور زرا سویلدیکی سوزینه کوره جواب ایشیدر * قطعه * نایک
 ندانی که سخن عین صوابست * باید که بگفتن دهن از هم نکشایی * ناحرف توقیت (بگفتن
 با حرف صله) (از هم بریدن یعنی بولمقدن) (نکشایی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب) (محصول بیت)
 مادامکه ابویلمه سین که سوز عین صوابدر یعنی کرچکدن صواب اولدیغنی بیلیمجه کرکدر که
 سویلدیکه اغزیکی بولمقدن اچیه سین حاصلی اغزیکی بوهوق طوتوب عین صواب اولیان
 سوزی سویلمه سین که صوکی ندامتدر * کر راست سخن کو بی تقدیری کر سخن راست کو بی در
 دروغت دهد از بندرهای * کر راست سخن کو بی تقدیری کر سخن راست کو بی در
 ضرورت وزن ایچون تقدیم و تأخیر قلندی (در بند یعنی در حبس) (بمانی فعل مضارع مفرد
 مخاطبدر مانیدنن قاورساک و یا فاله سن دیمکدر) (دروغ ناء خطاب معاده دهنده مقیددر
 دعت تقدیرنده) (رهایی باء ثانی حرف مصدردر قور تلقی دیمکدر خلاصه مناسند) (محصول بیت)

اگر - وزی کرچک سویلر سک وزندانده قانورسک یعنی طوغری سویلر لمدیکک ایچون - بسده
 قالو رسک اندن یکدر که یلان سکا حبسدن خلاص ویره حضرت شیخک بوسوزی کشیک
 کند یی ذاته راجع احوالده در اما اغیاره نسبت دروغ مصلحت آمیزی راست فتنه انگیزدن
 اولی طوغشدر پس بین الکلامین تناقض لازم کلز نامل در * تشبیه * دروغ گفتن بضررت
 لازم ماند که اگر نیز جراحت درست شود نشان نمائند چون برادران یوسف علیه الصلوٰه
 والسلام که بدروغ - موسوم شدند بر راحت گفتن ایشان نیز اعتماد نمودند فان الله تعالی (بل سوات
 اکم انفسکم امر اصبر جیل * دروغ گفتن مقولیدر و گفتن مبتدا و ماند خبری (و بضررت لازم
 خبره متعلقدر و اضافت بیاید در (لزوب لصوق و ثبوت معنائند در یعنی یا شقی و ثابت اولاق
) ماند فعل مضارع مفرد غائبدر مایندندن بکزر دیمکدر مانستندن دینلر خطایلملر (که حرف
 بیان (نیز حرف عطفده معنائنی افاده لیدر مثلاً اگر جراحت درست ده اولور سه دیمکدر (نشان
 مبتدا) و بماند خبری وجهه اسمیه جواب شرطدر (ماند فعل مضارع مفرد غائب قالور دیمکدر
 مانیدندن مانیدندن دینلر خط عشی ایلملر (چون ادات تنبید (برادران یوسف علیه الصلوٰه
 والسلام لامیه (که حرف بیان و یا حرف رابط صفت (موسوم مبتدا) و شدند خبری (و بدروغ
 موسوم متعلقدر نشانلمش و علا متللمش دیمکدر جمله اسمیه صفت برادراندر (بر حرف صله
) راست گفتن مقولی و ایشانه اضافتی مصدرک فاعله در (اعتماد مبتدا ماند فعل فی ماضی
 مفرد غائب قلمدی دیمکدر خبر مبتدا در (بر راست گفتن اعتماد متعلق (بوقصه تک اصلی
 بودر کیم یوسفک قدداشلمی یوسفی باباستندن نیچد در او حیلله ایله آروب قویی به رافدیلر و کوملکینه
 بر مقدار قان بولاشدر دیلر و اخشام بابا لینه اغلیو اغلیو کادیلر که یوسفی قورت ییدی دیو
 حضرت یعقوب قوت عجزه ایله قوردرلی جمع ایدوب یوسفی قفقز ییدی دیو سوال ایدیچک
 جمعی عین ایلدیلر که بزدن بو خطا صادر اولدی دیو پس یعقوب علیه الصلوٰه والسلام یلدیکه
 بو خصوصده اوغلاری کاذبلردر برغیری حال اولمشدر امدی مصردن کلوب اوغلاک سرقه
 ایلدی و مصر پادشاهی بوجرم ایچونانی یقودی دیمکد یعقوب ایشانمادی ویدی (بل سوات
 اکم انفسکم الایة (محصول ترکیب) یلان سویلک ثابت برهیه و یارهیه بکزر که جراحت
 اوکلور سه ده نشانی قالور یوسفک قدداشلمی کبی که یلانله نشانلوب معلوم اولدیلر
 کرچک سویلر کلرینه ده اعتماد قلمدی زیرا مصردن کنور دکلری خبر کنیدلرک علمانه
 نسبت صحیح ایدی زیرا یوسفک ایلدیکی حیلله یی یلملر دی ایکن چونکه یوسف خصوصنده
کذب ایلملر ایدی بابا لری بو خبر لینه اعتماد ایلدی ویدی خبر ویر دیکلر کبی دکلر اصل
 قصه بلکه بوده سزک رحیلله کز و صغیر وارد اند نصکره دیدی فصبر جیل تقدیری فامری
 صبر جیلدر یعنی مبتدای محذوفه خبر اوله و یا خود تقدیری فصبر جیل اجل یعنی صبر مبتدای
 موصوف واجل خبری اوله * قطعه * کسی را که عادت بود راستی * خطا کر کنددر
 کزاندازو * کمی یا حرف وحدت (و یا حرف تخصیص (که حرف بیان (راستی یا حرف
 مصدر طوغریاق و کرچکک دیمکدر (در کزاند فعل مضارع جمع غائب ایدرل دیمکدر
 یعنی مؤاخذه ایلملر (زوا اصلنده از او ایدی حذف و ابصال ایلدیلر ضمیر کسی به راجعدر
 (محصول بیت) برکیمسه نک که عانی و خوبی کرچکک و طوغریاق اوله اگر خطا ایدر سه اندن
 کچرل یعنی خطا ستم اعتبار ایلمیوب اغرض عین ایدرل حاصلی خطا سنی صواب عدا ایدرل * و کر
 نامور شد بناراستی * در راست باورنداندازو * نامور نام اسمدر (و ورواوک فحیلله ادات
 نسبت ادلی دیمکدر یعنی مشهور (یا حرف مصاحبت (و نا ادات توصیفانی (و یا حرف مصدر

ردشراح جیفا

ردشراح جیفا

مانستن مایندندن بکزر مک

و ماندک مایندندن قالمق

و قووق معنائنده در سده

ردس و ری و شمی

(ناراستی نقیض راستیدر مراد یلا بحقیقت در) راست ندانندك مفعول اولی (و باور ثانیهی
 باور واو ك فحیله اینقدر تصدیق معنایسته (محصل بیت) و اگر رکیسه ناراستانله نامدار
 و مشهور اولدیه دخی كر چكى و طوغری بی اندن اینانلر یعنی یلا بحقیقت شهرت
 بولد قدن صكره كیمسه اندن كر چكى و طوغری بی تصدیق اینان قطعه * دروغی نكیرند
 صاحب دلان * برآن كس كه پیوسته گفتست راست * دروغی یا حرف تكبر (حرف وحدت
 دینلر خطا سولشله) نكیرندك مقدم مفعولیدر یعنی صریحی (و برآن كس غیر صریحی پیوسته
 دائم دیمكدر (محصول بیت) صاحب دللر یلان طو تمامشله شول كیمسه نك اوزینه كه دائما كر چك
 سولیه بی كشددر یعنی دائما كر چك و طوغری سولاینك كذبنی طو تمامشله زرا بونجیلین كیمسه دن
 كذب صادر اولماز مكر خطا ایله و خطایده اعتبار یوق * و كرمشله شد بنار آستی * اگر راست
 كوید تو كوی خطاست * مشتهر اسم فاعلدر افتعال باشندن حضرت شیخ نقیض قصد
 ایدرب سبقه نامور و بنده مشتهر بیوردی بر معنی اولد فیر یچون (تو كوی خصص عامدر
 (محصول بیت) و اگر بر كیمسه ناراستانله یعنی كذبله مشهور و نامدار اولورسه كر چكه سه یلورسه
 سن خطادر یعنی یلاندر بر سین * مطایبه * اجل كائنات از روی ظاهر آدمیست و اذل موجودات
 سك و باتفاق سك حق شناس به از آدمی نامیاس * اجل لامك تشدیدله اسم تفضیلدر
 اعظم معنایسته (كائنات اضافه ای لامیه در) از روی ظاهر قیدی انكیچوندركه خدای تعالی (و لقد
 كرمه انی آدم پیور مشدر لیكن حقیقته جانز در كه خدایك قنده بئی آدم دن اكرم واشرف
 مخلوق اوله بانزده واقع اولان متونده هب بوقید موجود در اما شراح بوقید ریته باتفاق
 عبارتتی ایراد اینلر و فیه نظر (اجل مبتدا و آدمیست خبری) اذل ده لامك تشدیدله اسم تفضیلدر
 حقارت وهوان معنایسته (موجوداته اضافه ای لامیه در) و از روی ظاهر قیدی یشمه مقدر در زرا
 جائز در كه حقیقته سكدن احقر مخلوق اوله (اذل مبتدا و سك خبری) و باتفاق یعنی باتفاق
 خردمند آن (خردندان عبارتتی متن ظن ایدوب یازانلر زائد یاز مشلر) سك حق شناس پائیه حق
 شناس وصف تركیبدر حق با یچی سك دیمكدر مبتدا در (و به خبری) آدمی نامیاس پائیه انسان
 غیر شاكر دیمكدر كفور معنایسته یعنی كفران نعمت (محصول تركیب) كائنات اجل و اعظمی ظاهر
 بوزندن آدمیدر و اذل و احقر موجودات كابدرو اتفاق عقلا ایله كلب حق شناس انسان نامیاسدن
 بكدر زرا كلبی دو كسك و قوسك قیوی قویوب كتمن اما انسان ادنی بهانه ایله الوب بور بورور
 * قطعه * سکی رالقمه هر كز فراموش * نكر د دكر زنی صد نوبتش سنك * سکی
 یا حرف وحدت (و راحف تخصیص بر سلك دیمكدر) لقمه یا حرف وحدت و یا حرف تكبر
 (و همزه حرف وصل) همزه حرف وحدتدر دین خطا سولشله (فراموش مریه و نكر د
 تقدیری فراموشش نكر ددر ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال اولدی (زنی فعل
 مضارع مفرد مخاطب اوررسك دیمكدر) نوبتش ضمیری سكه راجعدر زینك سك مفعول
 بهی و صد نوبت مفعول فیهی (محصول بیت) بر سلك و یا سلك بر لقمه فراموشی اولماز
 یعنی بر دكك لقمه بی ادغ زرا كر یوز كره اك طاش اوررسك (یعنی یوز كره طاشله و اغاجله
 اووب قوسك قیوك قیوب كتمن) نكر د عبارتتی عنده عبارتله قید ایدلر زائد اینلر (بر كلبه
 بر لقمه هر كز فراموش اولماز دین راحف تخصیص اولدیغن بلز ایش كه ترزبق سولش
 * و كر عمری نوزی سقله را * بلمر چیری آید باتو در جنك * عمری یا حرف وحدت بر زمان
 دیمكدر (نوازی فعل مضارع مفرد مخاطب نوازدندن اوخشیده سین یعنی رعایت ایلید سین
) نواختن دن دین خطا ایش (سقله یا حرف وحدت در همزه بی حرف وحدتدر بین

ردسراح جیما

ردسراح جیما

ردشمی

زدان سید علی و سروری

زدش و کی

اسکی خطامی اوزره مصر اولمش (وراادات مفعول بر سفله بی دیمکر (یوازیت مفعول بی در
 (وعر مفعول فیهی) (بکتر باحرف سبب) (کتر بونده آزر ق یعنی جز وی معناسنه در) (چیزی
 یا حرف وحدت) (اکثر بونده یا بوقدر) (باقو باحرف مصاحبت) (در حرف صله در با معناسنه
 (محصولیت) اما اگر بر زمان را لحنی رعایت ابدوب او خشیه سین آزر ق نسفه سبیله (یعنی
 جز وی بهانه ایله سنکله جنکه کاور حاصلی از اجق بهانه الله سنکله چکشوروص و اشرف یعنی
 ایلدیک ایلدیک رعایت ایلز * ایلیفه * از نفس پرور هنزوری باید وی هنزور برانشاید *
 نفس پرور وصف ترکیبی در تن پرور کی پرور بدنن (هنزور هنزی دیمکر) (ز بر اورادات
 نسبتدر) (و یا حرف مصدر) (سرور باش اری) (یعنی رئیس القوم و یا حرف مصدر رورا
 حرف صله (محصول ترکیب) نفس پرور دن نفسی بسلمکله مقید اولان کیمسه دن هنزالک
 کلز) (یعنی اهل هنز اولماز) (و هنز سنز کیمسه سرور لکه ورئیس قوم اولمغه لایق اولماز
 * مثنوی * مکن رحم بر کاو بسیار خوار * که بسیار خست بسیار خوار * کاو بسیار حوار
 پیانه در چوق بیی صغر بسیار خوار وصف ترکیبی در (خوار بدنن) (الف اصلیه ایله
 لیک الف حذفیه استعمالی زیاده اولد یغیچون چوق کیمسه الفی حرف زائد ظل ایدر) (خوردن
 (و خوردن) (و خوار بدن بر معنایه مصدر لر در) (بعض نسخه ده) (خوار بر بنه بار کاو و چوق بوکلی
 (یعنی چوق یوک چکی بویه اولنجه قافیه مکر اولماز) (بونده خواری حقیر معناسنه اخذ ایدن
 بسیار خوار ایش) (که حرف تعلیل) (بسیار خست و صف ترکیبی در) (خستیدن چوق
 او یو بیی دیمکر) (بعض نسخه ده) (بسیار خواب واقع در بنه بومعنا به) (بسیار خوار ده
 وصف ترکیبی در سابق کی و مؤخر مبتدا) (و بسیار خست مقدم خبر) (پس بسیار خواری
 بسیار خسته عطف ایدلر مفعول و صلیه واصل دکلر ایش) (و خواری خوردن اخذ ایدن
 خطا ایش * (محصولیت) مرحت ایله چوق یک بین کاوه بونده کاودن مراد مرد
 اکولدر) (یعنی چوق یک بیی شخص در تشبیه طریقه حقیقت کاو دکلر قند بر یعنی
 تن پرور اولان اکول کیمسه به رحم ایله یعنی انسان منزله تنزیل ابدوب آئی اسرکه زیرا
 چوق بیی و چوق یایی و چوق او یو بیی در مصراع اولده بسیار خوار کاوه صفت واقف
 اولمش و ثابده مبتدا پس قافیه به بوقدر تغایر کفایت ایدر تأمل تد * چرا کار داری
 بایدت فری * چو خرن بچور کسان در دهی * چو ادات تشبیه (همی ادات مضارع تد
) (باید فعل مضارع مفرغ غائب) (و ناضیر منصوب متصل مفعولی) (و فری یا مصدر به ایله
 فاعلی) (فیه فاعلی و رانک سکونی و بانک کسری و هاء اصلیه ایله سمن معناسنه در) (چو بنه
 ادات تشبیه) (بدن مراد کنیدی و جودیدر) (با حرف صله) (جور کسان لایه) (در حرف
 تأکید) (دهی دالک قحی و کسر به و هانک کسریه فعل مضارع مفرغ مخاطر و بررسین
 دیمکر تن دهینک مقدم مفعول ایدر) (محصولیت) (کاو کی اگر سکا سمنلک کر کسه یعنی
 کنیدی سمنلک استرسک خر کی تنکی کیمسه لر جور بنه و بررسین حاعلی کنیدی سمنلک
 استرسک خر کی و چو دیک الی جور و جفاسنه نسیم ایلز کر کسین کاو و خوار ایدر کی
) (فری بیهی بایدک مفعول ایدر دینلر مفعول فاعلی فرق ایدر دکلر ایش * تربیت * در انجیل
 آمده است که ای فرزند آدم اگر نه انکی دهمت ازمن مشتغل شو، و اگر درویش کن
 تنکدل نشینی پس خلاوت ذکر من کبابی و بیاد من کی شتایی (محصول ترکیب)
 انجیلده کلسدر که ای آدم اوغلی اگر سکا غدا و رسم بدن او در نیویه به سفور او و رسین
 و اگر سنی فقیر و محتاج ایدر رسم تنکدل و غم لک اطا و رسین (پس نیز ذکر ایدر فنده واه سین

ردنمی

ردشراح چیه

ردنمی

رد این سید علی و سرورنی

و بنم عبادتمه حق انور سین (یعنی بنم قنده ذکر اندر سین و بنم قولو غمی حق ایدر سین
 * قطعه * که اندر نعمتی مغرور و غافل * که اندر خدمتی خسته و ریش * که گاه بدن محققند
 نعمتی یا غمیر خطاب معناده مغرور و غافل * مصروفدر (اندر ادات ظرف) تنگدست و صف
 ترکیبی در الی طار یعنی فقیر کیسه (و یا حرف مصدر) و خسته و ریش بر پای ضمیر تقدیر او انور
 (محصول بیت) گاه نعمت و غناده مغرور و غافل سین (یعنی دنیا نعمته مشغول اولغله حقند
 زاهل و غافل سین و گاه ال طار افتاده خسته و مجروح سین (یعنی افلاس و فقردن دل ریش
 و مجروح خاطر سین * چودر سرا و ضراحت اینست * ندانم کی بحق پردازی از خویش *
 (سرا بونده سرور و حبور معناسنه در) ضراغم و غصه معناسنه (پردازی فعل مضارع
 مفرد مخاطب در) پردازی بدن پرداختن دن دین سهوا نیش مشغول اولور سین معناسنه
 (از خویش کند کردن (محصول بیت) چونکه حالت سرور ده و غمده حالک بودر بتلزم
 کند کردن خدا به نوقت مشغول او او ر سین * عبرت * ارادت بیچون یکی را از تخت شاه
 فرو دآرد و دیگری را در شکم مامی نهدارد * ارادت بیچون لایمه بیچون کی کیف دیمکدر
 (تخت شاه بیایه در) زیرا یا حرف نسبتدر حرف مصدر دینلر غلط سولیش (فرو دآرد بونده
 ایندر معناسنه در) دیگری یا حرف وحدت (و ارادت مفعول (شکم مامی لایمه مامی بالقدر
 بالغ قرننده دیمکدر نکه دارد حفظ ایدر دیمکدر (محصول ترکیب) خدا نك ارادت بریسی
 تخت سلطنت ایندر (یعنی پادشاه یعنی فراغت ایدوب درویش اولور) ابراهیم ادهم
 (و یحیی بن معاذ که شیخ محی الدین عربینک دایسیدر بونلر کی به اشارتدر) زبراجا زدر که
 ادیان سابقده دخی نیچه بونلر کی پادشاهلر تختلرین برافش اوله لرو بر غیر بریسی باقی قرننده (یعنی
 قور ساغنده حفظ ایدر یعنی اولور مزبیری طور یونس پیغمبر علیه السلام کی * بیت * وقتست خوش
 آن را که بود ذکر نومونس * ورخود بود اندر شکم حوت چو یونس * وقتست بعض نسخه ده
 وقتست واقعدریای وحدله خوش وقتست صفتدر (آن را) (را حرف تخصیص انکس را تقدیرنده در
 (که حرف رابط صفت) ذکر نومونس مفعول اضافه اضافتدر (نومنس اسم فاعل در افعال باشند
 وروا کردن محققدر (خود ادات ناکید (شکم حوت لایمه حوت عریجه بالسق دیمکدر یونس
 بونده نونک کسر یله در قافیه رعایتیچون (محصول بیت) اول کسک وقتی خوشدر که سنک
 ذکر کاکامونس اوله یعنی دئما سنی ذکر ایدنک وقتی وحالی خوشدر کر کسه بالسق قور ساغنده
 اوله یونس علیه السلام کی ز بر حضرت یونس علیه السلام بالسق قرننده ذکر خدای
 هیچ ترک ایلا مشدر * حکمت * اگر تیغ قهر بر کشد بی وولی سر در کشدوا کر غزه اطف بچنباند
 بدان را بندگان در رساند * سر در کشد باشی کروچکر یعنی خوف ایدوب سکر و نطقه قادر
 اولماز (غزه اطف بیایه یعنی اطف محض) بچنباند فعل مضارع مفرد غائب دیره ده دیمکدر
 بدان بدک جودر برامزل دیمکدر یعنی اشقیا (ورا ادات مفعول) (یا حرف صله نیکن ایلمر یعنی
 سعدا (در حرف ناکید (رساند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی خدادر (محصول ترکیب) اگر
 خدا قهر قلیجی چکر سد یعنی اظهار جلال ایدر سه بی وولی باشین کندویه چکوب سکر قور قوسندن
 واکر اطف غمزه سین دیره درسه یعنی اطف اظهار المدرسه شیلری سعید لره ایرشد در یعنی
 شیلری سعیدلر مقامه ایصال ایدر * قطعه * کر بمحشر خطاب قهر کند * انبیا را چه جای
 معذرتست * خطاب قهر لایمه جای معذرت ده بویه در معذرت مغفرت وزنی اوزره مصدر در
 (محصول بیت) اگر خدای تعالی محشرده قهر ایه خطاب ایدوب اظهار غضب ایدر سه
 انبیا نك و یا انبیا نه عذر بریدر یعنی انبیا به عذرده مجال اولماز (و یا انبیا نك اعتذاره مجال اولماز

تذسروی

روشنی

* پرده از روی اطف کو بردار * کاشقیا را امید مغفرتست * روی اطف لامیه در مجازا
 (کو بونک کبی پرده نأ کیدافاده ایدرانجی اگر چه نوعا تکلفه معنی و بر مکده قابلدر) بر آرفعل
 امر مفرد مخاطب قالدر دیمکدر (که حرف تعلیل) اشقیاشقیك جمعیدر (و را ادات تخصیص
 (امید مغفرت مصدرک مصدره اضافتیدر) (محصول بیت) خدایه خطاب ایدوب مناجات ایدر
 (بارب اطف بوزندن پرده بی قالدر یعنی رفع حجاب ایدوب اظهار اطف الیه زیر اشقیاك امید
 مغفرتی واری یعنی مغفرت و عفو رجایایدر حاصلی کنه کارل غفران رجایایدر ایدی اظهار اطف الیه
 محروم قالما سونلر چنکدن * وعظ * هر که بتأ دیب دنی راه صواب نکیرد بتعذیب عقی
 کرفنار اید قال الله تعالی (ولنذیقنهم من العذاب الاذی دون العذاب الاکبر * هر که اصلنده
 هر کس که در تنگه مکرر پیمان اولندی پس که اسمدر کیم معناسنه هر که معنای شرطی
 متضننر (با حرف مصاحبت) (تأ دیب دنی مصدرک فاعلنه اضافتیدر) (راه صواب پیانسه
 (ونکیردک مفعول صریحی) (وبتأ دیب غیر صریحی) (با حرف مصاحبت) (تعذیب عقی مصدرک
 فاعلنه اضافتیدر) (و آیدک مفعول غیر صریحی) (و کرفنار صریحی و جله فاعله جواب شرط
 (عذاب ادنادن غرض دنیا عذابیدر قتل واسیرک و بونلردن غیر عذابلر اما مجاهد دیدیکه
 عذاب قبردر) (دون بونده قبل معناسنه در) (عذاب اکبر عذاب آخرتدر) (محصول ترکیب)
 هر کیمسه که دنیا تا دبیله صواب یوانی طوماز یعنی راه صوابه کتر آخرت تعذیبته کرفنا کاور یعنی
 آخرت عذابن چکر تنگه خدایور رالبته بزائره دنیا عذابن طاندر رز آخرت عذابدن اول یعنی
 هم دنیا عذابیدر زائری وهم آخرت عذابیدر (دون لفظی غیر عبارتیه
 تفسیر ایدنلر لغته مخالف ایشلر * بیت * پندست خطاب مهتران آنکه بند * چون پند دهند و نشوی
 بند نهند * پندست مقدم خبر (خطاب مهتران لامیه و مؤخر متبدا) (آنکه بند یعنی اند نصکره
 قید و حبس دیمکدر) (چون ادات تعلیل) (پند دهندک مقدم مفعولی) (دهند فعل مضارع جمع
 غائب ویره دیمکدر) (نشوی فعل نفی مستقبل مفرد مخاطب ایشتمیه سین دیمکدر) (بند نهندک
 مقدم مفعولی) (نهند فعل مضارع جمع غائب قورلر دیمکدر) (محصول بیت) او اولرک خطابی
 نصیحتدر اند نصکره بنددر یعنی حبس و قید در چونکه نصیحت ویره لر و ایشتمیه سین الیکه
 وایاغکه باغ قورلر حاصلی نصیحت پذیر اولماینجه سنی حبس ایدر لر * عبرت * نیک بختان
 بحکایات و امثال پیشینیان پند کیرند پیش از آن که بسنبنان بواقعه ایشان مثل زنند * نیکبخت
 وصف ترکیبیدر ایوب بختلی دیمکدر یعنی سعادتلی (الف و نون ادات جمعدر) (امثال پیشینیان
 لامیه) (پشین یا حرف نسبت و نون حرف تأکید و یا ثانی هاء سمیدن بدلدر اصلی پیشینه در
 و الف و نون ادات جمعدر پسیناده اعرایده بویه در) (با حرف مصاحبت) (واقعه ایشان لامیه
 مثل زنندک مقدم مفعولیدر) (محصول ترکیب) مسعود بخت او اولر کنندیلردن او کدین کلنلرک
 امثال و حکایاتیه نصیحت طوتارلر یعنی منتصح او اولر لادن اول که کنندیلردن نصکره کلنلر
 انلرک واقعه سبله مثل او اولر حاصلی سعادتیلر کنندیلردن اول کلن ایلرک امثال و حکایاتیه پند
 پذیر او اولر کنندیلردن نصکره کلنلر کنندیلرک احوال و واقعاتی ضرر ب مثل ایلردن اول * قطعه *
 زود مرغ سوی دانه فراز * چون دکر مرغ بیند اندر بند * زود فعل نفی مستقبل مفرد غائب
 و مرغ فاعلی (سوی دانه لامیه جانب دانه دیمکدر) (فراز سویی تأکید ایدر فاده فحکه و کسره
 جازدر) (چون ادات تعلیل) (دکر مرغ غیر مرغ دیمکدر) (بیندک مقدم مفعول صریحی) (واندر بند
 غیر صریحی) (محصول بیت) مرغ دانه جانبسه و ارماز یعنی دانه یه توجه ایلر چون غیر مرغی
 بندده کوره یعنی دوزاغه طوتلش کوره (فراز بونده قرب و مقبله معناسنه در دیلر سه و ایشلر

درسوری و شعی

رد سروری و شعی

* پند کبر از مصائب دگران * نانگیرند دیگران ز تو پند * پند کبرك مقدم مفعولیدر (کبر فعل امر مفرد مخاطب در طوط معنای نه) مصائب مصیبتك جمعیدر (دیگرانه اضافت لامیه در) تاحرف تعلیل و یا حرف دوام (نگیرند فعل نفی مستقبل جمع غائب طوئیهلر) دیگران بالیله دراصلی اوزره (محصول بیت) خطاب عام طریقیهلر بیورر غیر یلرم مصیبتلرندن نصیحت طوط تا کیم غیر یلرسندن نصیحت طوئیهلر یعنی خلق عالمه عبرت اولمزدن اول غیر یلردن عبرت ال وانگله متصح اول * حکمت * آن را که کوش ارادت کران افریده اند چون کنند که بشنود و آنرا که بکنند سعادت کسشیده اند چو کنند که زود * آن را راحرف تخصیص (که حرف بیان) کوش ارادات بیانیه (کران کاف عجمك کسر یله اغر دیمکدر صمدن کنایتدر) آفریده اند ماضیدن قسم جمع غائب یار اتمشلدردیمکدر (چون واو اصلیه الیه نیچه دیمکدر کف معنای نه) بشنود فعل مضارع مفرد غائب (و آنرا که واول کیسه بی که دیمکدر) با حرف صله (کنند سعادت بیانیه) کسشیده اند ماضیدن قسم جمع غائب حکمشلدردیمکدر (محصول ترکیب اول کیسه نك که ارادتی قولغنی اغر یعنی صاغر بر اتمشلدرد یعنی حق سوز قبول ایله که ارادت قوافنی اغر خلق ایلمشلد حاصلی کوکلی قولغنی ارادندن خالی خلق ایلمشلددر نیچه ایلمر که ایشیده یعنی نه چاره ایلمر که کلام خدا و رسولی ایشیده یله و قبول ایلیه واول کیسه بی که سعادت کند مد یله چکمشلدرد یعنی مسعود و نیکبخت خلق ایلمشلددر نیچه ایلمر که چکدکاری میره کتمه یعنی بالضروری چکدکاری بره کیدر حاصلی بر کیسه بی که شقی خلق ایلمشلددر نه چاره ایلمر که مسعود و نیکبخت اوله یله و بر کیسه بی که مسعود و نیکبخت خلق ایلمشلددر اوله نیچه شقی و بدبخت اوله یلور ننگه الشقی شقی فی بطن امه و السعید سعید فی بطن امه در * قطعه * شب تاریك دوستان خدای * می باشد چو روز رخشنده * شب تاریك دوستان خدای بیانیه و لامیهلر در (شبی بونده ظرف زمان اعتبار ایدوب قراکلی کیچه ده دین بیاز ایمش) می ادات استمرار (و با حرف تأکید تا بد فعل مضارع مفرد غائب یلدر ارادیمکدر) چو ادات تشبیه (روز رخشنده بیانیه رخشنده اسم فاعل مفرد غائب اصلی در رخشنده ایدی تخفیف ایدوب رخشنده دیدیلر) محصول بیت خدا دوستلر ننگ قراکلی کیچه سی روز رخشنده کی یلدر ارادیمکدر یعنی ضیا و بر یعنی کیچه سی و کوندزی را بر در نور و ضیا و بریده حاصلی کیچه سی کوندزی کی نور ایدیمکدر * وین سعادت بزور بازو نیست * تا بخشد خدای بخشنده * وین سعادت اشارتدر (شب تاریك روز روشن کی رخشان اولسنه) با حرف مصاحبت (زور بازو لامیه در) تاحرف توقیت (بخشد فعل نفی استقبال مفرد غائب) خدای بخشنده فاعلیدر اضافت بیانیه الیه (بخشنده اسم فاعلیدر بخشدیدن) (محصول بیت) لیکن مذکور سعادت زور بازو و قوت نیچه ایله دکلدر ولا کثرت عبادت و طاعتله در مادامکه محسن و معطی خدای بغسلیه حاصلی عطیه خدا در کسی دکلدر * رباعی * از تو بکه نالم که دگر داور نیست * وز دست تو هیچ دست بالا تر نیست * بونده رباعی برینسه قطعه یاز انلر بحجبت تشخیص صاحبی ایلمشلد (تونک ضمنی اشباعله او قومق کر کدر کیم وزنه خال کلید) بکه با حرف صله و که اسمدر کیم معنای نه (نالم فعل مضارع متکلم و حده در) (که حرف تعلیل) داور و اول فقیهله حاکم معنای نه در (دست تو لامیه) هیچ دست میداد (بالاتر نیست خبری) (وز دست تو خبره متعلق) دستی بالایه مضاف ایدن فن فارسیده بحجبت ماهر ایمش (محصول بیت) یارب سندن کیمه شکایت ایدوب ناله وزاری ایده یین که سندن غیر حاکم مطلق یوقدر و سونک قدر نك ایدن یوجرک برال یوقدر یعنی سونک قدر نك الی جمع اللردن اوستوندر زرافادر مطلق سن سین ننگه بیورمش سین (بد الله فوق ابد بهم) * آنرا که تور هبری کنی کم نشود *

رد این سید علی

رد این سید علی و سروری

رد شعی

و آن را که تو کم کنی کسش رهبر نیست * (محصول بیت) یارب اول کیسه به که سن دلالت و هدایت
ایدر سین اول ضال و کم اولز یعنی ضلالت و دشمنی اما اول کیسه بی که سن کم ایدر سین یعنی
اضلال ایدر سین هیچ کیسه اکاهادی و رهبر اولماز الیاذ بالله تعالی * عبرت * کدای نیک
انجام به از پادشاه بدفرجام * کدای نیک انجام بیاید (پادشاه بدفرجامده بویله در (نیک انجام
و بدفرجام وصف ترکیبدر (انجام و فرجام عاقبت و صولک معناسنه در (محصول ترکیب) عاقبتی ابی
یعنی خبر کد پادشاه بدفرجامدن یکدر یعنی عاقبتی شر اولان پادشاهدن یکدر * بیت * غمی کن
پیش شادمانی بری * به از شادی بی پسش غم خوری * غمی با حرف وحدت (کن که حرف رابط
صفت (پی به عجمک فتح به پس معناسنه در آرد و صولک معناسنه) و شین غم را جعدر (شادمان
وصف ترکیبدر مانیدنن بکرمک معناسنه صکره سرور معناسنه اسم اولدی آسمان کبی که
وصف ترکیبی ایکن فیکه اسم اولدی (و با حرف مصدر شادمانلق دیمکدر پس اوج لفظدن
مر کب اولدی) شاد که صفت مشبه در فرح معناسنه فاک فتحی و راک کسر به (و مان که
مر خدر ماننده دن و بای مصدر دن فاعل (شادی بای اول حرف مصدر و ثانی حرف وحدت
شادی ده اولان یا مصدریه در و هره اضافت ایچوندر دین سوال اولنسه هره قنده در
و اضافت به در عجب نه جواب و پردی اوله (کن که حرف رابط صفت (پسش شین شادی به
راجعدر (محصول بیت) برغم که انک اردنجه شاد مانلق و سرور چکه سین یعنی اردنجه
شاد و خرم اولور سین اول شادلق و سرور دن یکدر که اردنجه غم بر سین حاصلی صولکی سرور
اولان غصه یکدر صوی غصه اولان سرور دن * لطیفه * زمین را از آسمان نثارست
و آسمان را از زمین غبار کل انا بترشح بمافیه * زمین را را حرف تخصیص و با حرف صله در
بامعناسنه (نثار بونده صابجی معناسنه در) یعنی اول نسنه که صاچر لایحه و آتون کبی اما بونده
باران مر ادر (اناه هره نیک کسر به ظرف دیمکدر) یعنی قاب (بترشح فعل مضارع مفرد مذکر
غائب در فعل بایندن سرور دیمکدر) بجا با حرف مصاحبت ما اسم موصولدر الذی معناسنه (فیه جار
و مجرور جمله ظرفیه اعرابدن محلی بوق صله موصولدر (محصول ترکیب) زمینه آسماندن حاصلی
نثار باراندر و یازمینک آسماندن محصولی نثار باراندر اما اسمانه زمین دن غبار و یا اسمانک
زمین دن غبار قند بر هر ظرف کنیدنک ایچنده اولانله مزر یعنی ایچنده و ارا بیه طاشره سندن اول
سرور اول چیقار * بیت * کرت خوی من امدنا سزاوار * تو خوی نیک خویش از دست مکدار *
کرت ضمیر خطاب (خوی من لامیه) نام سزاوار ناموافق و غیر لایق (خوی نیک خویش بیانه
و لامیه در (محصول بیت) اگر سکابنم خویم و خصلتم ناموافق و نام سزاوار کلدیسه سن کنیدی
ابی خویشکی و خلقیکی الدن قومه یعنی ترک ایله * ادب * حق تعالی می بیندومی پوشد و همسایه
نمی بیندومی خروشد * می خروشد فعل مضارع مفرد غائبدر (خروشدندن چو قرامق
(مثلا چوملک و قرن و غیر بسی چو قراد یعنی کبی چو قرامق) بونده مر آد کورلک و چغر مقدر
(محصول ترکیب) خدای تعالی قوللرک عیوب و جرایمی کورر و ستر ایدر اما قو کشو کور من
و چغرر یعنی غایبانه نیجه دوری افترا ایدر * بیت * نعوذ بالله اگر خلق غیبدان بودی *
کسی بحال خود از دست کس نیاسودی * غیبدان وصف ترکیبی در غائب بلیجی دیمکدر
دایندن (دافتن دن دین خطا ایش) با حرف ظرف (حال خود لامیه) نیاسودی فعل نفی حکایت
حال ماضی دیکلمزدی و راحت اولزدی دیمکدر (محصول بیت) نعوذ بالله یعنی خدایه صغورم
خلق شردن اگر خلق عالم غیب بلیجی اولیدی یعنی احوال غیبدن خبردار اولیدی هیچ بر کیسه
کنیدی حالنده کیسه الدن اسایش و حضور ایازدی یعنی خلق بری برنک عیوبنه مطلع اولیدی

رد شمی

رد ابن سید علی

رد این سید علی

رد شعی

رد سروری

رد این سید علی

شیخ بر کیمسه دنیاچه خلقیدن سالم زندگانی المزدی (بحال خودك معناسنی بسبب حال نفسه
 دین خطا دیمش * مطایبه * زرازه مدن بکا کنند بدراید واز دست بخیل بجان کنند برنیاید *
 معدن دالك كسری ایله اسم مکنادر ضرب بایندن (باحرف سبب) کاف کاف عربیله مرادف
 معدن در (کنندن فازمقدر) بدراید چبقار دیمکدر (زر مفعول صریحی) واز معدن غیر صریحی
 (بجان کنندن اکا متعلقدر) دست بخیل لامیه (بجان کنندن بجان کنندن کییدر اعرابده
) تقدیری بجان کنندن بدراید در بعض نسخه ده برنیاید واقعدر (جان کنندن مراد جان
 چکش مکندر یعنی بلا و مشقت چکمک (محصول ترکیب) التون معدن معدنی فازمقله چبقار
 اما بخیل اندن جان چکش مکه چبقار یعنی چوق زجت و مشقت چکمکله اندن چبقار حاصلی
 زیاده امساك ایلدی بکندن دکه بلا ایله اندن النماز پس برنیایدك معناسنی بو وجهله راست
 کلو ر معدن نصرکه کان ذکر ی جائله قافیه ده مطابق اولمغیچوندر و تفتن قصد ایچون
 و تکرار دن احتراز ایچون در (مصرع ثانیك معناسنی بخیل التون التون اولمکله چبقار دین
 مقصود اولان معنایی چبقار ممش * قطعه * دونان نخوند و کوش دارند * کوبند امیدیه که
 خورده * دون بونده خسیس و ناکس معناسنده در (الف و نون ادات جمع در) و نخورند خبری
 (کوش داشتن و د آریدن صقلیوب حفظ ایلکدر) نخورندك (و کوش دارندك مفعولی
 محذوف مالدر) امیدیه تقدیر امید خور دن بهدر (که من تفضیلیه معناسنده در) خورده
 تقدیری خورده شده در (محصول بیت) بخیل و خسیس اولنلر مالی ییزلر و صافلرل دیرلر که
 بیک امیدیه بکدر ینش اولمقدن یعنی بیوب مفلس و محتاج اولمقدن صاقلیوب هر چن ایسه
 بیرم دیو امیدلنك بکدر نکه عرب دیر (المأمول خیر من المأکول) یعنی صاقلیوب امیدلنك
 ینش اولمقدن بکدر * روزی بینی بکام دشمن * زرمانده و خاکسار مرده * روزی یا حرف
 وحدت (بینی فعل مضارع مفرد مخاطب) باحرف مصاحبت (کام دشمن لامیه دشمنك
 مراد نجه دیمکدر مریهوندر) زر مبتدا مانده فعل ماضیدن قسم مفرد غائب (خاکسار
 مرده زرمانده به معطوفدر و ایکسی بیله بئینك مفعول صریحی (و بکام دشمن غیر صریحی
) خاکسار لغده طیراقلی دیمکدر (اما استعمالده طیراقله یا توب یوا لنن کیمسه به دیرلر
 دیار عربك مزبله لکده یانن حریان مجائینی کی بونده ده خاکسار ایله دیوانه دن تعبیر ایلیش
 زیرا کشتی کسب ایلدی بکی مالی بیوب صاقلی چنوندن ناشیدر) خاکسار رجل کثیر الزبادر که زاب
 درهم و دیارك اصلیدر دین کیمسهك طیراقل باشنه معنی تصویریله معنای بینی اول بویه
 تصویر ایدوب که والمعنی روزی بینی دشمن رازرمانده و مرده حال کونه بخاک الوده تکرار بوجهله
 دخی تصویر ایدوب (روزی بینی بر مراد دشمن که زرش مانده یوارثان ونش بخاک الوده مرده
 شده دین معنای بینی عجب تر آب الوده ایلیش عنی الله عن سیئه) پس محصول بیت (برکون
 کورر سین دشمنك مراد نجه زر فالش و خاکسار اولمش یعنی مالن قویوب کتمش مصرع
 اولده سکت و از غفلت اولماسین یعنی بینی سکتله او قونور * ادب * هر که بزیر دستان بنخشايد
 بجور زیر دستان گرفتار اید * زیر دست وصف ترکییدر) والف و نون ادات جمع در کشتنك
 الی التنده اولمردن عبارتدر خدمه و رعایا کی (بنخشايد فعل نفی مستقبل مفرد غائب ترجم ایلز
 دیمکدر) بجور باحرف صله (جو ر زیر دستان لامیه در) زیر دست زیر دستك تفضیدر
 والف و نون ادات جمع اقویادن عبارتدر (محصول ترکیب) هر کیمکه الی التنده کیلره
 وضعفایه مرحت ایلز اقویانك جور و جفا سته گرفتار کلوور یعنی مبتلا اولور حاصلی ضعفایه
 رجم ایلیان اقویا قهریته مبتلا اولور * مشوی * نه هر بازو که دروی قوتی هست

* بر دی عاجزان را بشکند دست * قوی یا حرف تنکیر بر دی با حرف مصاحب (و یا حرف مصدر) عاجزان را (را حرف تخصیص) بشکند فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده بازویه راجع ضمیر (و عاجزان مفعول اول صریحی و ثانیه دست) و بر دی غیر صریحی (محصولیت) اوله دکلدر که بازو که انده قوت وارد در یعنی قوت اندر می دکلد و زور باله عاجزان که الی صریحی شکست اندر دکلدر حاصلی بویه ایدر سه یانسه قلمز دیکدر بدیکه خدا اندن انتقام الود و کیمده حقنی کیمده قومز * ضعیفان را ممکن بر دل کزندی * که درمانی بجوری زور مندی * ضعیفان را را حرف تخصیص (کزندی ضرر و یا حرف تنکیر) که حرف تعامیل (درمانی فعل مضارع مفرد مخاطب عاجزان رسین دیکدر مانبدن مانبدن دیدلر خط ایلتد) (با حرف ظرف جور زور مند لایه) (و یا حرف وحدت) (محصولیت) ضعیفانک کوکانه کزندی الیه یعنی ضرر و زیان ایرشد رده ز برابرز ورمندک جور جفا سنده عاجزان رسین یعنی دست قهر بند کز قزار اولور رسین زیادنی محل مکافاتر (کاندین ندن) در (کزندی یانسی حرف وحدت دین سهو ایلتد زور مند وصف ترکیبدر دینر خط ای فاحش ایلتد لر * حکمت * عاقل چون خلاف در میان دینر بجهد و چون صلح بیند انکر بنهد که اجاسلامت بر کتارست و اینجی حلاوت در میان * بجهد فعل مضارع مفرد غائب صیغرا دیکدر (یعنی صیغرا در معنای سه) حاصلی صا اولور واراده طور مرز (لنگر بنهد لنگر قور) (یعنی قرار ایدر وثابت اولور) (لنگر کیمده اولور اصلده اما بونک کی برلده ثبت و قرار مراد در) (محصول ترکیب) عاقل اولان کشی چونکه اورته ده خلاف کوره صیغرا در انده طور مرز (اما چونکه صلح اراده کوره ثابت اولوب قرار ایدر) (ز را انده سلامت کنارده در و بونده حلاوت ولذت میانه) (لف و نشر مرتبه رعایت ایلدی * حکمت * مقامر راسه شش می باید و لیکن سدی می آید * (مقامر مفاعله باندن اسم فاعلدر بونده مراد اوجیله نزد و طوی او بینا تدر) (سدش او چ کره آتی دیکدر) (وسهیک او چ کره بر دیکدر) (ترکیب معنایی ظاهر مراد کور اولان کیدر اما مراد سه و شش در سه و یکدر فتاخر) (محصول ترکیب) مقامر سه شش کر کدرا لیکن سدی کلور (یعنی روز کار دانا کشفت مرادی اوزره اولد * بیت * هزار بار چراگاه خوش تر از مبدن * و لیکن اسب ندارد بدست خویش عنان * بار خنده کره معنای سنده در) (چراگاه وثاق) (زیرا چرا اسبدر اوله معنای چربیدن) (و کا ظرف مکان) (محصولیت) یک کره وثاق مبدن یکدر و یک المک در کنی کنیدی الیه دکلدر که ایستد یکی رده اوله * نضرع * درویشی در منجات می گفت یا بر دین رحمت کن که بر نیکن خور رحمت کرده که ابستانر ایک آفریده * درویشی یا حرف وحدت (می گفت می حرف حکایت) (بر حرف صله در ابکی رده بیه) (معلوم اوله که عر بیده رحمت علی حرفیله مستعمل اولدی یعنی کی فارسیده ده بر حرفیله مستعملدر) (بد جمع بیدر) (و لیکن جمع نیک) (خود ادا ناکید) (کرده مانعین قسم مفرد مخاطب) (که حرف تعامیل) (آفریده مانعین قسم مفرد مخاطب یا راتمش رسین دیکدر کرده ده و آفریده ده همز لخطاب ایچوند ر دین معهود جهلی اوزره مصر اولمشدر) (محصول ترکیب) بر درویش مناجاته سو یلردی یارب یار امر لرحمت ایلد که ایلمره خود رحمت ایلتد رسین (ز بر انلری انی راتمش رسین یعنی انلری انی خلق ایستد یک المک رحمت ایلدیکدر * حکمت * اول کسی که سلم حاءه و انکسری در دست نهاد جشید بود گفتش چرا عه زینت و ارایش بچپ داری و فضیلت راست گفت راست رازینت راستی عمامت * کسی یا حرف وحدت (که حرف بیان) (علم بونده قفنه وضع ایلد کلری نشاندر که اول مانده صاغ او مزدر انده کوکسن اوزره قفتانک ط هر خه بعض شکوفه شکنده و یا بعض جوات شکله انده کلن

رد این سید علی و مسروری

رد این سید علی و مسروری

رد این سید علی و مسروری

مطلب

ردشعی

پیدا ایدر دی که اکالم دیرل دی واول قفنهانه جائه علم تنکه سابقا مفصل بیان اواندی
 (انکشتری همزه فك قحی ونوك سكونی وكاف بحكم غمی وشین بجه فك سكونی وتاك قحی
 وراك كسری ویا اصلیه ابله یوزك معناسنه در) در دست در حرف صله در بامعناسنه اول کسی مبتدا
 (وجشید بود خبری) جشید جيك قحی وميك سكونیله قدیم پادشاهلردن بر اولو پادشاهك
 اسمیدر (بحپ با حرف صله) وجیم و با بحمیلردر صول معناسنه در که عریده یساردرلر (ياك
 قحیله) و او حرف حال (فضیلت مبتدا) راست راست خبری اولکی (راست پرگله در صاغ ال
 و صاغ جانب معناسنه که عریجه) عین دیرلر (وایکنجی) راست مر کبدر را ایله ادا ت خبردن که
 سین وتادر معناسی راست کدر دیمك اولور (راست رارا ادا ت صله راسته دیمكدر) (زینت راستی
 لامیه) و یا حرف مصدر (تمام بونده کافی معناسنه در) (محصول ترکیب) اول پر کیمسه که قفنهانه علم
 و اله یوزك قودی (یعنی برعه یوزك طاقدی جشیددر) (اکایدیلر نیچون جمیع زینت و آرایش
 صول اله و بردك حال بو که فضیلت صاغ لکدر) (دیدی که صاغ اله راستلق زینتی کافیدر) (راستی
 عبارتده ایام وار) (یعنی صاغلق و طوغر بلق معناسی * قطعه * فر بدون کفت نقاشان چین را *
 که پیرامون خرگاهش بدوزند * فر بدون باب اولك اولنده مفصل ذکر یکنمشددر) (نقاشان
 چین لامیه) (ورا ادا ت مفعول) (که حرف رابط مفعول و قوالدر) (پیرامون با بحكم كسریله اسمدر
 اطراف معناسنه) (پیرآمده دیرلر) (خرگاه خاك كسریله وراك سكونیله قره او که کیمه ابله
 اورتلوردریم اویده دیرلر) (حاصلی قبه شکلی اولور) (خرگاه بونده اوتاغ معناسنه در دین خرگاهی
 بیلز ایش) (بدوزند فعل مضارع جمع غائب دیکهلر دیمكدر مفعولی) (یعنی دیکلجك نسته
 بیت نائیدر) (زیرا عادت اوتاغلرده و چادرلرده رك آمیز بزلدن بعض نسته کسوب دیکرلر مثلا
 مبارك باد و سعادت باد عبارتلر بی کسوب دیکرلر) (بومعنايه واصل اولیان مصراع نائيك معناسی که
 انك اوتاغك اطرافنی دیکهلر یعنی لازم اولان بری مرمت ایدلر دین زباده رز بق سوسولش
 بدوزند فعل مضارع در دوختن دن دینلر خطا ایشلر * بدان راتيك دارای مردهش یار *
 که نیکان خود بزرگ ونیک روزند * بدان رارا ادا ت مفعول) (و بدان دارك مفعول اولی) (ونیک
 مفعول ثانیستی) (و دار فعل امر مفرد مخاطبدر داریدنن طوت دیمكدر) (که حرف تعلیل) (خود
 ادا ت کید) (بزرگ ونیک روزند تقدیری) (بزرگند ونیک روزند اولور و سعادتلی بر در دیمكدر) (بس
 بزرگند ونیک روزانند دیو تقدیر ایا که احتیاج و قدر) (محصول بیت) (خرگاهك اطرافنه دیکلجك
 بویتدر که برامزلی ایا طوت یعنی ایا رعایت ایله ای مردهش یار زیرا ایلر خود اولور ونیک
 بختلردر) (نيك روز دیمكدر غرض صاحب سعادتلردر دیمكدر حاصلی برامزلی ایا رعایت
 ایلك كرك که ایلر رعایتی قیلجه اولور که شانلری رعایت اقتضا ایدر) (مجموع بیتك معناسی برامزلی
 ایا طوت یعنی ایلره ایا رعایت ایله ای عاقل کشی زیرا ایلر خود اولور و سعادتلردر سلك
 دعا که اصلاح احتیاجلری بو قدر دین بدعا به مستحق ایش * حکمت * بزرگی را کفتند با چندین
 فضیلت که دست راست دارد خاتم چرادر دست چپ میکشد کفت ندانی که همیشه اهل فضل
 محروم باشد * ندانی فعل مضارع مفرد مخاطبدر استفهام انکاری طریقله) (محصول ترکیب)
 بر اولو به دیدیلر که بو قدر فضیلتله که صاغ الاك وارددر یعنی صاغ اله و ارخانی نیچون صول اله
 ایدرلر یعنی صول الاك عریجه بر ماغنه طاقر ل صاغ اله و صریحه بر ماغنه طاقر ل دیدی بزمسین که
 دانا اهل فضل محرومدر * بیت * آن که حظ آفرید روزی سخت * یا فضیلت غمی دهد یا سخت *
 حظه حاك قحی و ناك تشدیدیلر نصیب معناسنه در) (آفر يدك مقدم مفعولیدر) (روزی یای
 اصلیه ایله رزق معناسنه در) (سختك مقدم مفعولیدر) (سخت فعل ماضی مفرد غائبدر) (ساخت

ردشعی

ردشعی

ردابن سیدعلی و سروری

ردابن سیدعلی و سروری

ردشعی

(ابو) نسخه مستعمله در

للاطابع

لفظیدن محقق یعنی ایلدی حاصلی را ندی دیکدر (محصول بیت) اول کیسه که نصیب برآدی
 و رزق پیدا ایلدی یعنی وجوده کتوردی آدمه یا فضیلت و بر و یا بخت و دوات بعضی نسخده
 بخت یرینه تخت واقعدر اظیفدر * ملاطفه * نصیحت پادشاهان مسلم کسی راست که بیم سر
 ندارد و ایدرز * (محصول ترکب) پادشاهلره نصیحت ایلک بر کیسه ده مسلمدر که باش قورقوسی
 و امید زری اولیده یعنی نه اولک خوفی اوله و نه دینار و درم امید * منوی * موحد چه دریای
 ریزی زرش * چه شمشیر هندی نهی بر سرش * موحد اسم فاعلدر تفعیل یا بندن خدایی بر لیچی
 توحید دندر (چه بونک کی پرلده مساوات معناسنی افاده ایدر) (ریزی فعل مضارعدر) (ریزیدن
 دو که سین دیکدر) (بختن دن دینلر خطا ایلدیلر) (زرش شین معناده پایه مقیددر تقدیری
 در پایش در) (شمشیر هندی پیانیه) (نهی فعل مضارع مفرد مخاطبدر) (نهیندن بونک قحچی
 و کسر لیه قومق معناسنه) (محصول بیت) موحد اولان کیسه ده نسبت یا غنه التولله اخه
 دو کسین نه و باشی اوزره قلیج طوناسین نه یعنی انا غنه مال دو ککله باشی اوزره قلیج طوتمق برابر
 نه اندن سوینور و نه بوندن برینور * امید و هراسش نباشدز کس * برینست بنیاد توحید و بس
 هراس مالک کسر لیه خوف معناسنه در یعنی قورقو (وشین موحد و راجعدر) (برینست مقدم خبردر
 (بنیاد توحید لامیه و مبتدا) (و اوبس الیه بونک کی پرلده فقط معناسنه در) (محصول بیت) موحدک
 کیسه دن امید و هراسی اولماز یعنی نه کیسه دن قورقوسی و پرواسی و نه کیسه دن امید و رجاسی وار
 (بنیاد توحید بونک اوزره در انجیق یعنی نه کیسه دن بچی و نه کیسه دن امید اوله * لطیفه *
 پادشاه از بهر دفع ستمکار است و شکنجه برای خون خواران و قاضی مصلحت جوی طراران هرگز
 دو خصم بحق راضی پیش قاضی نروند * دفع ستمکاران مصدرک مفعولنه اضافیدر (شکنجه
 صوابشی به دیرلر) (خون خوار و وصف ترکبیدر قان ایچیچی معناسنه) (خوار بندن والف و نون ادات جمع
 (مصلحت جوی و وصف ترکبیدر جوییدن طرارانه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافیدر
 (پادشاه مبتدا و مابعدی خبری) (و شکنجه مبتدا و مابعدی خبری) (وقاضی مبتدا) (و مابعدی خبری
 طراران کسیمیچی به دیرلر) (فارسیجه کیسه بر دیرز) (محصول ترکب) پادشاه ظالمک ظلمتی دفع ایلک
 ایچوندرو صوابشی قان ایچیچی ظالمک ایچوندربنی قانایلرک و اهل شر و فسادک خلقدن ضررینی دفع
 ایلک ایچوندرو قاضی طرارک مصلحتنه متعلق احوالی کورمک ایچوندربنی شریعتنه متعلق
 اموری کورمک ایچوندربنی طرازه نه لازمدر دیوشرعله کورمک ایچوندربنی هرگز حقنه راضی ایکی
 خصم قاضی او کته کتمزل زیرا هر کس حقنه راضی اولدقدن نصکره خصم و مته احتیاج قالماز
 بعضی نسخده هرگز دو خصم زبیش قاضی راضی نروند واقعدر (یعنی هرگز ایکی خصم قاضی
 قندن راضی کتمزل بلکه بریسی راضی کیدر سه بریسی ناراضی کیدر * قطعه * چو حق
 معاینه دانی که می باید داد * بلطف به که بختک اوری و دلتکی * معاینه مفاعله یا بندن مصدردر
 (که حرف بیان) (می حرف استمرار) (و با حرف تأکید) (باید فعل مضارع مفرد غائب کرک دیکدر
 (بلطف بر مقدر دادن مصدر یرینه متعلقدر) (که من تفضیلیه معناسنه در) (جنگ اور و وصف
 ترکبیدر محارب) (یعنی صواشیچی معناسنه) (و با حرف مصدر) (دلتک ده و وصف ترکبیدر کوکلی طار
 معناسنه) (و با حرف مصدر کر کل طار انجیق دیکدر) (محصول بیت) چونکه معاینه بیلورسین که الک
 حقنی و یرمک کر کدر لطفله و یرمک یکدر که صواشیچی اغله و کوکل طار لغله ایسه حاصلی
 حقوق ناسی ملایمت و رفقته ادا ایلک یکدر محاربه و مجادله ایله ادا ایلکدن (دانتکی چنکه عطف
 ایدوب و اوری کا فید طو توب ای و بدانتکی اوری اوری ده بای خطا بله دین زیاد باطل سولیش
 و بروجله دخی معنی تصویر ایدوب بلطف دادن به که بختک اوری دادی و بدانتکی دادی

رد ابن سید علی و سروری

رد ابن سید علی

ایکی وصف ترکیبی به داخل ایکی یای مصدریه ایله دبین عجب قوی تزریق سکوی ایس
 عفا الله عنه * حراج اگر نکز ارد کسی بطیبت نفس * بقهر ازو بستاند مرد سرهنکی *
 طیبت مصدر در طاب یطیب دن تطایبید کاور تانک فحیله بونده ایلمک معناسنه در (مرد سرهنکی
 بیانیه در موصوف و صفتی ضرورت وزن و قافیه ایچون افراد ایلدی (والافله نسبت جمع
 مناسب ایدی (یعنی مردان سرهنکیان (محصول بیت) اگر بر کیمسه خراجی طیبت نفس
 و صفای خاطر له ادا الیزدمی دسرهنکی اندن آنی قهریله الور زرا حق شرعیدر هیچ کیمسه
 اکا انکار الیز * مضایقه * همه کس را ندان بترشی کند کرد و قاضی را بشیرینی * (محصول ترکیب)
 هر کسک دیشی اکشی نسته بیکه کند اولور یعنی قاشر اما قاضیک طاطلیله که هیچ نسته کسین
 اواده رشیده و شیرینده یار نیت ایچوندر * بیت * قاضی که رشوت بخورد پنج خیاب * نایت کند
 از بهر توده خرپزه زار * رشوت با حرف مصاحبت (وراده کسره و ضمه جازدر) خرپزه زار
 کارزار و لاله زار کبی در (یعنی قانون لقی کثردن کنایدر) حاصلی قانون بستانی دیکدر
 (محصول بیت) قاضی که رشوت طریقه بش خسار کل ایلیه سنکچون اون قانونی نایت
 ابدوب مقر ایدر * لطیفه * فحبه پیرازنا بکاری چه کند که توبه نکند و شخته معزول زمر دم
 ازاری * نابکاری فاسق و فاجرده استعمال ایدر (و یا حرف مصدر در) بونده مراد نابکاری بدن
 زنادر قرینه قیامیه (محصول ترکیب) پیر فحبه زندان نه ایلیه که توبه ایلیه یعنی توبه ایلیوب
 نیه قادردر زیرا یوزینه کیمسه باقر توبه ایلیوب نیه مالکدر بالضرورت توبه ایدر شخته معزولده
 خلق از ارفندن توبه ایلیسه نه ایلیه ییلور یعنی خلق انجیمکه قادر دکلدر زیرا معزولدر پس
 توبه ایلیسی ضرور ایدر * بیت * جوان گوشه نشین شیر مرد راه خداست * که پیر خود نتواند
 ز گوشه برخاست * جوان کوشه نشین بیانیه در (کوشه نشین وصف ترکیبدر کوشه ده
 او ترجیحی دیکدر) شیر مرد ترکیب مزجیدر (اصلی مرد شیردر اضافت بیانیه ایله ارسلان ار
 یعنی ارسلان کبی ار خاضلی پهلوان و بهادر دیکدر مصراع مبتدا و خبردن مر کبدر که حرف
 تعلیل خود ادا تباکید) کوشه دیا حرف وحدت (و همزه حرف توسل) همزه حرف وحدت در دبین
 اسکی خطاسی اوزره مصر ایش (برخاست برخاست معناسنه در) (محصول بیت) گوشه نشین
 جوان خدا یوایک شیر مردیدر یعنی هوادن کجوب نفسینه غایب اولوب گوشه وعزات اختیار
 ایدن جوان کر چکدن اردر زرا پیر خود بر کوشه دن قیام ایلمکه قادر دکلدر پس بر کوشه ده
 او نور ماسی ضرور ایدر * بیت * جوان سخت می باید که از شهوت پرهیزد * که پیر سست
 رغبت را خود آت بر نمی خیزد * جوان سخت بیانیه (که حرف تعلیل) (پیر سست
 رغبت بیانیه) (سست رغبت وصف ترکیبدر رغبت میل معناسنه در) (و یا حرف
 تخصیص) نمی خیزد فعل نفی مستقبل مفرد غایب خیزیدنن قالمماز دیکدر (محصول بیت)
 محکم جوان کر کدر کیم شهوتدن پرهیز ایلیه یعنی نفسی و شهوتی غالب ایکی پرهیز ایلمک
 هنذر زیرا پیری قدرت و طاقته پرهیز امر ضرور ایدر که آتی مساعده ایلم یعنی قالمماز که
 برنامشروع ایشه مر تکب اوله * حکمت * حکیمی را رسیدند که چندین درخت نامور که خدای
 تعالی آفریده است بلند و برومند هیچ یکی را آزاد نخوانند مگر سرور که ثمره ندارد درین
 چه حکمت گفت هر یکی را دخلی معیست و وقتی معلوم که گاهی بوجود آن تازه است
 و کای مدم آن پر مرده و سرور هیچ ازین چیزی نیست و در همه وقت تازه است و این صفت
 آزاد گاست * درخت نامور بیانیه نامور ناملی دیکدر زیرا ورنسبت معناسنی افاده ایدر معنای
 لازم معنی مشهور و نامدار دیکدر لازمه تفسیر ایدنه دخل ایدن کنیدی مدخوادر (برو مند

رد ابن سید علی

بونده یمنی دیمکدر زیر برعشدر (و مند ادات نسبت دولتند و حاجتند کبی نهایی برافظیه
 و او سز استعمال معهود دکادر یعنی برمند دیمزل و او مبالغه ایچون زیاده اولندی دین عندی
 سونیش (بعض نسخه ده بلند برینه بارور واقعدر) (یعنی بارور و پرومند دوشمش و جهدن خالی
 دکل زیر بارانچ حاصلنه دیرل) (وور ادات نسبتدیرلی معناسنه) (که عمره ندارد مقام حالد
 واقعدر حال بوکه عمره سی یوقدر دیمکدر) (عمره مویه معناسنه در بونده کلنجه سؤالدر) (و گفت
 مابعدیه جواب) (دخل بونده حاصلی معناسنه در) (ویا حرف وحدت و یا حرف تنکیر) (هر درخته
 دخل معین اثبات ایلک مبالغه طریقه در) (زیرا هر بردرختک حاصلی اولماز فدیبر) (و قتیده
 بوله در) (گاهی یا حرف وحدت) (برثمر دیک فتنی و زاء بحکم سکونی و حیک ضعی و راه معمله ک
 سکونیه صولش دیمکدر فعل ماضیدن قسمدر) (و این صفت آزاد کانتست جله حالددر
 (محصول ترکیب) حکمادن برینه سؤال ایلدیلرکه یوقدر نامور و نامدار درخت که خدای
 تعالی خلق ایلشدر بارور و پرومند هیچ برینه آزاد دیمزل الاسروه یمنی و حاصلی بوغبکن
 بونده نه حکمتدر حکیم دیدیکه درختلرک هر برینک معین حاصلی و معلوم وقتی واردر که گاهی
 اول حاصل وجودیه تازه در و گاهی عدمیه برثمرده و سروک بوندن هیچ نسنه سی یوقدر
 و جمیع اوقاته تازه در حال بوکه بوحالت ازاددل صفتیدر * قطعه * برآنجدمی گذرد دل منه که
 دجله بسی * پس از خلیفه بخواهد گذشت در بغداد * دل منهک مفعول صریحی (و برآنچه
 غیر صریحی) (ومی گذرد آنچه نک صفتی) (که حرف تعلیل) (دجله بغدادده شطک اسیدر یعنی
 بغداد ابرمه غیری برده شط دیرل اما بغدادده دجله دیرل) (بسی چوق زمان) (دجله بسی مرهوندر
 (پس از خلیفه خلیفه دمنصرکه دیمکدر خلیفه دن بونده مراد معتمد بالله در که آخر خلفای دولت
 عباسیه در که هولاکو آتی هلاک ایلد کدنصرکه دنیادن خلافت کلیا مرفوع اولوب دور
 سلاطین ظهور ایلدی یعنی هریره پادشاهلر حکم ایلکه باشادی مثلا بغدادده ابداء سلاطین
 ایلخانیه حاکم اولدی اقی قیونلی زمانه دک اندنصرکه فرمایش اندنصرکه آر عثمان آلهی
 دولت و شوک لری قیامتده کتمند اولسون آمین) (گذشت بونده گذشت معناسنه در) (در بغداد
 از بغداد تقدیرنده در) (محصول بیت) (اول نسنه که کچر یعنی ثابت و باقی اولوب فانی اولان
 نسنه که کوکل بغمه یعنی تعلیق قلب ایلد زیرا دجله چوق زمان خلیفه معتمد نصرکه بغداددن
 کچر بسمدر یعنی فانی و گذران اولان اشیا اقرصو حکمنده در که تعلیق قلبه لابق دکل شراح بویتک
 تحقیقنده اجمال ایلشطر اهر مراده واصل اولد قلندن اجمال ایلشطر * کرت زدست براد چو نخل
 باش کریم * ورت زدست نیاید چوسر ویش آزاد * کرت تاء خطاب معناده دسته مقیددر
 زدست تقدیرنده در) (نخل بوند خرما اغاجیدر) (باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیمکدر اسمی نسنده
 انت و خبری کریم لفظیدر مصراع ثانی اولکی کیدر اعرابده) (محصول بیت) (اگر الکن کلورسه
 خرما اغاجی کبی کریم اول خرما اغاجینک کرامتی اولدر که هر یری ایشه یرار قیونک کبی که
 هر یری برنسنه که کردز واکر خرما اغاجی کبی الکن کریم اولق کلرزه باری سرو کبی آزاده
 اول یعنی سرو بار و بردن آزاد اولدی کبی سنده تعاق دنیادن سالم اول حضور ایلدیه سین
 سرو کبی آزاد اول کیسه به جفا ایلد دین معنابه جفا ایش * وعظ * دوکس
 مردند و تحسیر بردن آن که داشت و نخورد و آن که دانست و نکرد) (محصول ترکیب) (ایکی
 کیسه اولدیلر و تحسیر ایلندیلر یعنی حسرتله کنندیلر بری اولدر که مالک مالک اولدی
 و پیدی و بری اولکه علمه مالک اولدی و موجیه عمل ایلدی * قطعه * کس نیند
 بنخل فاضل را * که در عیب کفتش کوشد * بنخل فاضل یانبه (ورادت مفعول

رد شراح جیمه

رد شعی

(که حرف بیان (نه حرف نفی معناده کوشده مقید در پس فعل نفی مستقبل اولوز (در عیب
 (در حرف صله گفتش شین ضمیر بخیل فاضله راجع در (محصول بیت) کیمسه فاضل بخیلی
 کورمز که انک عینی سوبلکه دور شیمه یعنی عیون تعدید ایلکه سعی ابلر الله حاصلی فضل
 بخیل عینی ستر ایلز هر قدر فاضل ابله ده * و کریمی دوصد کنه دارد * کرش عیبها فرو پوشد
 کریمی یا حرف وحدت (فروادات تأکید (محصول بیت) اما اگر کریمک ابکیوز عیبی
 و کنه هی اولور سه کریمی واحسانی جمیع عیون بی ستر ایدر (* خاتمه الکتاب * تمام شد کتاب گلستان
 والله المستعان درین جمله چنان که رسم مؤلفانست از شعر متقدمان بطریقی استعاره تلفیق
 زفت * والله مبتدا (المستعان اسم مفعول در استعمال بایندن لفظا مرفوع خبر مبتدا در (معاونت
 طلب اوانان کیمسه مستعان دیرل بونده الله در (درین جمله یعنی جمیع کتابده (بورایه کلنجده پس سکن
 بابه حصرا بدنلر معنول ایلما مشلر (رسم مؤلفان لامیه عادت مؤلفان دیمکدر (شعر متقدمان لامیه
 (تلفیق فعل بایندن مصدر در بر شینی بر نسته یه ضم ایدوب قائمغه دیرل (محصول ترکیب) کتاب
 گلستان تمام اولدی و مستعان الله تعالی در یعنی عون الدن مطلوبدر کتابده انک اعانیده تمام
 اولدی بوجع کنایده انجلین که مؤلفین متقدمینک عادتیدر یعنی قدیم مؤلفینک قانونیدر شعرای
 متقدمینک اشعاردن استعاره طریقیله تلفیق واقع اولدی یعنی سوزیمه کیمسه سوزینی قائم
 غیر ایلر قانیدیگی کبی بلسکه بونده واقع اولان نظم و نثر هب بئندر تکه حریری مقاماتده بوله بیورمش
 و معشرات السحریه صاحبی بونلره تقلید ایلش تکه دیاجه سنده یازمش * بیت * کهن خرقه
 خویش پیراستن * به از جامه عاریت خواستن * کهن خرقه خویش بیایه و لامیه در (پیراستن بزمک
 و سلم معناسنه در (جامه عاریت بیایه (محصول بیت) کشی کندینک اسکی خرقه سنی یمایوب
 صلاح ایلسی جامه عاریتی خلقدن استمکدن بکدر حاصلی کندینک اسکی لباسنی یمایوب کیمک
 الک عاریت لباسنی کیمکدن بکدر (مصراع اولک معناسنی کنیدی کهنه خرقم ایلله بزمک یعنی انی
 کیمک دیوب وحاشیه ده بکهن خرقه خویش تقدیرنده در دیمک یتیمه زیاده ناممقول و تزین لباس
 کیدر مکرر * غالب گفتار سعدی طرب انکیزست و طیبیت آمیز و گونه نظر ان را بدین علت زبان
 طعن دراز کرد که مغز دماغ یهود بردن و دود چراغ بی فائده خوردن کار خردمندان نیست و ایکن
 بر آری روشن صاحب دلان که روی سخن در ایشانست پوشیده نمند که در موعظهای شافی
 در سلاک عبارات کشیده است و داروی تلخ نصیحت بشهد ظرافت بر آن بختنه تاطبع مخاطب ملول
 نشود و از دولت قبول محروم نماند * غالب گفتار سعدی لامیه لر در و مبتدا (طرب انکیز وصف
 ترکیبدر و خبر مبتدا (انکیز بدندن قورمق و پیدا ایلک یعنی طرب قویار بچی و پیدا ایدیچی دیمکدر
 (انکیز بدندن اخذ ایدنلر خطا ایلنلر (و طیبیت آمیز وصف ترکیبدر (طیبیت مصدر در طاب
 بطیب دن ایلک و کوزنلک معناسنه (آمیز بدندن قرشدرمق معناسنه (آمیز بدندن اخذ ایدنلر خطا
 ایلنلر (و کوه نظر بصیرتسز دیمکدر (و الف و نون ادات جهمدر حاصلی وصف ترکیبدر
 (و را حرف تخصیص (بدین علت بوعلتله یعنی گفتاری سعدی (طرب انکیز و طیبیت آمیز اولدیگی
 جهتدن بصیرتسز لک زبان طعنی دراز اولور (که حرف بیان (مغز دماغ) یهوده مغز
 بونده یعنی معناسنه در دماغ بونده یعنی طوران بر مراد باشد (مغز دماغ یهوده لامیه و بیایه در
 (مغز بدنک مقدم مفعولی در باطل ره امک چکمه کدن عبارتدر (دود چراغ بی فائده لامیه
 و بیایه در سابق کبی باطل پره تضییع اوقات ایلکه دیرل (دود خوردنک مقدم مفعولی در (رأی
 روشن صاحب دلان بیایه و لامیه در (که حرف رابط صفت (روی سخن لامید در مجازا (در ایشان
 (در حرف صله در با معناسنه (پوشیده نماند مخفی قایمه دیمکدر (در موعظه های شافی بیایه لر در

رد این سید علی و سروری

معهده های
نسخهرد این سید علی و سروری
رد این سید علی و سروری

(در انجوه) موعظه مصدر میسر و عطف معنایه (و هادات جمع) (در حرف صله) (سلاک عبارت
بیانیه) (سلاک سبک کسری و لامک سکونیه دبزی ایلیکنه درل) (داروی تلخ نصیحت
بیانیه درل) (با حرف مصاحبت) (شهد ظرافت بیانیه شهد کومج بالته درل) (ب حرف
تأکید) (آمیخته ماضیدن قسم مفرد غائب قرشد رمش دیمکدر) (محصول ترکیب) (شهدینک
اکثر کلماتی طرب انکیز در و طیبیت آمیز و بصیرت سزلک شهدینک کلامی بویله اولدینگی غلظه
زبان طعنلری در آزا اولور که مغز دماغ یهوده ایلمت و دود چراغ بی فایده بیک عقلا ابشی
دکدر اما صاحب دللرک رأی روشنه که سوزک ظاهری و توجهی انلره در بخنی قالیه که
شفا و یربجی نصیحتلر انجوسنی سلاک عبارتیه حکمشدر یعنی جوهر کبی کلماتی ترکیب و ترتیب
ایلمشدر دخی نصیحت آچی داروسنی شهد ظرافتله قرشد رمشدر تا کیم مخاطبک طبعی
دلول اولیه و دوات قبولدن محروم قالیه * شتوی * مانصیحت بجای خود کردیم
* روزکاری درین بسر بردیم * بجای خود تقدیری (بجای خود شد در ضرورت وزن
ایچون حذف و ایصال اولدی ضمیر نصیحتیه راجعدر) (روزکاری با حرف وحدت
(درین یعنی در نصیحت) (بسر با حرف صله حده و غایته دیمکدر) (بردیم ایلمتک دیمکدر
(محصول بیت) (بر نصیحتی محمله ایلمتک برزمانی یعنی بر مدتی بونصیحتیه حده و غایته
ایلمتک حاصلی بر مدت بویاده عمر کچوردک * کر نیاید بکوش رغبت کس * برسولان
پیام باشد و بس * نیایدک فاعلی نصیحتدر) (با حرف صله) (کوش رغبت کس بیانیه
و لامیه در) (کوش رغبتدن مراد رغبتله دیکلمکدر) (رسول ایلمچی و خبر بجی در
یعنی خبر ایلدوب کنور بجی به دیرل فاعلدر) (پیام خبردر) (بس انجق دیمکدر
(محصول بیت) (اگر بنم نصیحتنم کیسه نیک کوش رغبتنه کلر سه یعنی کیسه رغبتله
ایلمشیدوب دیکلمر سه با که نسنه لازم کلر سه زیرا خبر جیلر اوزر سه خبر ویرمکدر
لازم اولان انجق قبول ایتمک لازم دکل زیرا (و ماعلی الرسول الالبلاغ) (در یعنی
خبر بجی اوزر سه واجب اولان همان ایصال خبردر انجق طوند رمق دکدر * قطعه *
یا نظرافیه سل بالله مرجه * علی المصنف واستغفر لکاتبه * با حرف ندا (ناظر اندای
غیر مقصوده یعنی نکره) (فیه ضمیر کتاب کلمستانه راجعدر) (سل سینک فتحی و سکون لامه فعل
امر مفرد مخاطبدر سئل یسئل دن همزه سماعا حذف اولمشدر اما سال سال دن اولتجه عین
الفعل قیاسا حذف اولنش اولور) (بالله بامن معنایه در بعض نسخه ده لله دوشمشدر بنه
بومعنایه) (مرجه مفعول سلدر) (علی المصنف) (سله) (و یا مرجه متعلقدر) (واستغفر سله معطوفدر
(لکاتبه استغفره متعلق) (و ضمیر کاتبه راجعدر) (محصول بیت) (ای کتاب کلمستانه ناظر اولان
یعنی مطالعه ایدن الله تعالیدن مصنفه رحمت استه و کاتبته غفران طلب الیه * و اطلب لنفسک
من خیر تریده * من بعد ذلک غفرانا اصحابه * و او حرف عطف) (اطلب فعل امر مفرد
مخاطب طلب الیه دیمکدر) (نفسک اطلبه متعلقدر) (من خیرده) (ترید فعل مضارع مفرد مذکر
مخاطب (به باتقویت عمل ایچون کلمشدر تقدیری تریده در) (من بعد ذلک غفرانا بر مقدر اطاک
مفعول به صریحدر) (و اصحابه غیر صریحی) (محصول بیت) (دخی ای کلمستانه ناظر اولان کیسه
دخی نفسکه استدیگک خیری طلب الیه یعنی هر نه خیر که مراد کدر انی خدادن طلب الیه
و بوسوال و طلبیدنصکره صاحبته و مانکنه غفران طلب الیه) (معلوم اوله که صحیح نسخه در
بیت اولده سئل بالله در و بهضنده سل لله در) (اما حرف جر سئل الله هیچ برنده واقع دکل زیرا
بویله اولتجه ناموزون اولور که بوحسبیت متمدن که او چنجی جزئی سالددر یعنی مستغفران

لیکن شراح جبعہ اسل اللہ یازمشلر پس معلوم شد کہ اشعار عرب اوزانندہ قاصر لر ایمش
ثم الكتاب بعون الملك الوهاب
* تاریخ کتاب *

شود مکیم شرحہ ہائف دیدی تمت غدایدی صوزر ایسک سال ہجرت
صفر ماہیک اوچنجدی روزی کہ تکمیلینی مولی قیلدی روزی
مبارک اواسون او قویوب یازانہ
دخی سہو و خطاسینی دو زانہ

مطبعة عامرة ده طبع وتمثیل اولمشدر فی را ۱۵ سنہ ۱۲۸۶

